
MORMONA GRĀMATA

VĒL VIENA LIECĪBA
PAR JĒZU KRISTU

MORMONA GRĀMATA

VĒL VIENA

LIECĪBA PAR

JĒZU KRISTU

MORMONA GRĀMATA

ATRAKSTS, RAKSTĪTS

UZ PLĀKSNĒM AR

MORMONA ROKU,

ŅEMTS NO NEFIJA PLĀKSNĒM

Šis ir saīsinājums no pieraksta par Nefija tautu un arī par lamaniešiem. Rakstīts lamaniešiem, kuri ir Israēla nama atlikums, un arī jūdām un citticībniekam. Rakstīts saskaņā ar pavēli un arī ar atklāsmes un pravietojuma garu. Uzrakstīts un aizzīmogots, un noglabāts Tam Kungam, lai plāksnes nevarētu tikt iznīcinātas. Lai parādītos ar Dieva dāvanu un spēku to iztulkošanai. Aizzīmogotas ar Moronija roku un noglabātas Tam Kungam, lai parādītos noteiktā laikā caur citticībnieku, — tādēļ šis tulkojums ir ar Dieva dāvanu.

Saīsinājums, ņemts arī no Etera grāmatas, kas ir pieraksts par Jareda tautu, kura tika izklīdināta tajā laikā, kad Tas Kungs sajauca ļaužu valodu, kad tie būvēja torni, lai sasniegtu debesis; kas ir, lai parādītu Israēla nama atlikumam, kādas lielas lietas Tas Kungs ir darījis priekš viņu tēviem; un lai viņi varētu zināt Tā Kunga derības, lai viņi netiktu atmesti uz mūžiem; un arī lai pārliecinātu jūdu un citticībnieku, ka JĒZUS ir KRISTUS, MŪŽĪGAIS DIEVS, kurš pasludina Sevi visām tautām; un tā, ja šeit ir kļūdas, tās ir cilvēku kļūdas, tādēļ nenosodiet Dieva lietas, lai jūs varētu tikt atrasti par neaptraipītiem Kristus soģa krēsla priekšā.

Sākotnēji no plāksnēm uz angļu valodu tulkojis

Džozefs Smits, jaunākai.

Pirmais izdevums angļu valodā publicēts

Palmīrā, Ņujorkas štatā, ASV, 1830. gadā

IEVADS

Mormona Grāmata ir Svēto Rakstu grāmata, pielīdzināma Bībelei. Tas ir pieraksts par Dieva darbiem ar Amerikas senajiem iedzīvotājiem un ietver mūžīgā evaņģēlija pilnību.

Grāmatu sarakstīja daudzi senie pravieši ar pravietojuma un atklāsmes garu. Viņu vārdus, rakstītus uz zelta plāksnēm, citēja un saīsināja pravietis-vēsturnieks vārdā Mormons. Pieraksts sniedz aprakstu par divām lielām civilizācijām. Viena cēlās no Jeruzalemes 600. gadā pirms Kristus un vēlāk sadalījās divās tautās, kas pazīstamas kā nefijieši un lamanieši. Otra cēlās daudz agrāk, kad Tas Kungs sajauca valodas pie Bābeles torņa. Šī grupa ir pazīstama kā Jaredieši. Pēc tūkstošiem gadu visi tika iznīcināti, izņemot lamaniešus, un viņi ir Amerikas indiāņu senči.

Galvenais notikums, kas ir pierakstīts Mormona Grāmatā, ir paša Tā Kunga Jēzus Kristus kalpošana starp nefijiešiem drīz pēc Viņa augšāmcelšanās. Tā izskaidro evaņģēlija mācības, galvenajos vilcienos apraksta pestīšanas ieceri un pasaka cilvēkiem, kas tiem ir jādara, lai iegūtu mieru šinī dzīvē un mūžīgu pestīšanu nākamajā dzīvē.

Kad Mormons bija pabeidzis savu rakstīšanu, viņš nodeva aprakstu savam dēlam Moronijam, kurš pielika dažus vārdus no sevis un noslēpa plāksnes Kumoras pakalnā. 1823. gada 21. septembrī tas pats Moronijs, tad jau apskaidrota un augšāmcelta būtne, parādījās pravietim Džozefam Smitam un pamācīja to attiecībā uz senajiem pierakstiem un to iecerēto tulkošanu angļu valodā.

Noteiktā laikā plāksnes tika nodotas Džozefam Smitam, kurš pārtulkoja tās ar Dieva dāvanu un spēku. Tagad šis pieraksts ir publicēts daudzās valodās kā jauna un papildus liecība par to, ka Jēzus Kristus ir dzīvā Dieva Dēls un ka visi, kas nāks pie Viņa un paklausies Viņa evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem, var tikt izglābti.

Attiecībā uz šo pierakstu pravietis Džozefs Smits sacīja: „Es pateicu brāļiem, ka Mormona Grāmata ir vispareizākā no visām grāmatām uz zemes un mūsu reliģijas noslēgākmenis, un cilvēks, dzīvojot pēc tās norādījumiem, nokļūs tuvāk Dievam, nekā pēc jebkuras citas grāmatas.”

Papildus Džozefam Smitam, Tas Kungs atļāva vienpadsmit citiem cilvēkiem pašiem redzēt zelta plāksnes un būt par Mormona Grāmatas patiesības un dievišķības īpašiem lieciniekiem. Viņu rakstiskās liecības ir ietvertas šeit kā „Trīs liecinieku liecība” un „Astoņu liecinieku liecība”.

Mēs aicinām visus cilvēkus itin visur lasīt Mormona Grāmatu, pārdomāt savās sirdīs vēstījumu, ko tā satur, un tad vaicāt Dievam,

Mūžīgajam Tēvam, Kristus Vārdā, vai šī grāmata ir patiesa. Tie, kas tā darīs un vaicās ticībā, ar Svētā Gara spēku iegūs liecību par tās patiesumu un dievišķību (skat. Moronija gr. 10:3–5).

Tie, kas iegūs šo dievišķo liecību no Svētā Gara, ar to pašu spēku uzzinās, ka Jēzus Kristus ir pasaules Glābējs, ka Džozefs Smits ir Viņa atklāsmju saņēmējs un pravietis šinīs pēdējās dienās, un ka Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca ir Tā Kunga valstība, kura vēlreiz ir atjaunota uz zemes, gatavojoties Mesijas Otrajai Atnākšanai.

TRĪS LIECINIEKU LIECĪBA

LAI TOP ZINĀMS visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, pie kurām šis darbs nonāks: ka mēs, caur Dieva Tā Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, esam redzējuši plāksnes, kuras satur šos pierakstus, kas ir pieraksti par Nefija tautu un arī lamaniešiem, viņu brāļiem, un arī Jareda ļaudīm, kas nāca no torņa, par kuru ir stāstīts. Un mēs arī zinām, ka šīs plāksnes ir pārtulkotas ar Dieva dāvanu un spēku, jo Viņa balss to mums ir pasludinājusi; tādēļ mēs tiešām zinām, ka šis darbs ir patiess. Un mēs arī liecinām, ka mēs redzējām gravējumus, kas ir uz šīm plāksnēm; un tie mums tika parādīti ar Dieva un nevis cilvēka spēku. Un mēs svinīgi pasludinām, ka Dieva eņģelis nonāca no debesīm un viņš atnesa un nolika tās mūsu acu priekšā, tā ka mēs ieraudzījām un skatījām plāksnes un gravējumus uz tām; un mēs zinām, ka tas ir ar Dieva Tā Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, ka mēs tās ieraudzījām un liecinām, ka šīs lietas ir patiesas. Un tas ir brīnums mūsu acīs. Tomēr Tā Kunga balss pavēlēja, ka mums ir jāliecina par to; tādēļ, lai būtu paklausīgi Dieva pavēlēm, mēs liecinām par šīm lietām. Un mēs zinām, ka, ja mēs būsīm ticīgi Kristū, mēs attīrīsim savas drēbes no visu cilvēku asinīm un tiksīm atrasti par neaptraipītiem Kristus soģa krēsla priekšā, un dzīvosim ar Viņu mūžīgi debesīs. Un lai slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, kas ir viens Dievs. Āmen.

OLIVERS KAUDERIJS
DEIVIDS VITMERS
MARTINS HERISS

ASTOŅU LIECINIEKU LIECĪBA

LAI TOP ZINĀMS visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, pie kurām šis darbs nonāks: ka Džozefs Smits, jaunākais, šī darba tulko-tājs, parādīja mums plāksnes, par kurām tiek runāts, kas izskatījās kā no zelta; un tik plāksnes, cik minētais Smits bija pārtulkojis, mēs turējām savās rokās; un mēs arī redzējām gravējumus uz tām, kuri visi izskatījās pēc sena un neparasti smalka meistardarba. Un šo mēs svinīgi liecinām, ka minētais Smits ir parādījis mums šīs plāksnes, kuras mēs redzējām un pacēlām, un patiešām zinām, ka minētajam Smitam ir plāksnes, par kurām mēs runājām. Un mēs paziņojam savus vārdus pasaulei, lai liecinātu tai par to, ko mēs esam redzējuši. Un mēs nemelojam, Dievs ir mūsu liecinieks.

KRISTIANS VITMERS

JĒKABS VITMERS

PĪTERS VITMERS, JAUNĀKAIS

DŽONS VITMERS

HAIRAMS PEIDŽS

DŽOZEFS SMITS, VECĀKAIS

HAIRAMS SMITS

SAMUĒLS H. SMITS

PRAVIEŠA DŽOZEFA SMITA LIECĪBA

Pravieša Džozefa Smita paša vārdi par Mormona Grāmatas izcelsmi:
 „Divdesmit pirmā septembra [1823] vakarā . . . es iesāku skaitīt lūgšanu un pielūgt Visuvareno Dievu. . . .

Kamēr es tā piesaucu Dievu, es ievēroju parādāmiešus gaismu manā istabā, kas turpināja pieaugt, līdz istaba kļuva gaišāka nekā pusdienas laikā, kad pēkšņi pie manas gultas parādījās persona, stāvot gaisā, jo viņa kājas neskāra grīdu.

Viņam mugurā bija brīvs, žilbinoši balts apmetnis. Tas bija baltāks par jebko, ko es jebkad uz zemes biju redzējis. Es arī nevaru iedomāties, ka kāda zemes lieta varētu izskatīties tik balta un spoža. Viņa plaukstas bija kailas un arī rokas mazliet virs plaukstas locītavām; arī viņa kāju pēdas bija kailas, tāpat kā viņa stilbi mazliet virs potītēm. Viņa galva un kakls arī bija atsegti. Es pamanīju, ka viņam nebija nekādu citu drēbju, izņemot šo apmetni, un, tā kā tas bija vaļā, es varēju redzēt viņa krūtis.

Ne tikai viņa apmetnis bija ārkārtīgi balts, bet viss viņa ķermenis bija neapprakstāmi spožs, un viņa vaigs patiesi bija kā zibens. Istabā bija ārkārtīgi gaiša, taču ne tik spoža, kā tieši ap viņu. Kad es sākumā paskatījos uz viņu — nobijos, taču drīz vien bailes mani pameta.

Viņš mani nosauca vārdā un teica man, ka viņš ir vēstnesis, sūtīts no Dieva pie manis, un ka viņa vārds ir Moronijs; ka Dievam ir darbs priekš manis, un ka mans vārds būs par laba un ļauna atziņu starp visām tautām, ciltīm un valodām, jeb ka visas tautas to minēs gan ar labu, gan ļaunu.

Viņš teica, ka ir noglabāta grāmata, kas uzrakstīta uz zelta plāksnēm un sniedz aprakstu par šī kontinenta agrākajiem iedzīvotājiem un viņu izcelsmes pirmsākumiem. Viņš arī teica, ka tajā ietverta mūžīgā evaņģēlija pilnība, kā to Glābējs deva senajiem iedzīvotājiem;

arī, ka ir divi akmeņi sudraba ietvaros, un šie akmeņi, piestiprināti pie krūšu bruņām, izveido to, ko sauc par Urīmu un Tumīmu, noglabāti kopā ar plāksnēm; un ka šo akmeņu piederība un izmantošana bija tas, kas veidoja ‘gaišreģus’ senajos jeb agrākajos laikos, un ka Dievs tos ir sagatavojis, lai pārtulkotu grāmatu.”

* * * * *

„Turklāt viņš man sacīja, kad es dabūšu šīs plāksnes, par kurām viņš bija runājis — jo laiks, kad tās tiks iegūtas, vēl nebija pienācis — es tās nedrīkstēšu rādīt nevienam, ne arī krūšu bruņas ar Urīmu un Tumīmu, kā vien tiem, kuriem man tiks pavēlēts tās parādīt, citādi es tikšu iznīcināts. Kamēr viņš runāja ar mani par plāksnēm, vīzija tika atklāta manam prātam, tā ka es varēju redzēt vietu, kur plāksnes

bija noglabātas, un tas bija tik skaidri un nepārprotami, ka es atpazīnu to vietu, kad es tur nonācu.

Pēc šī vēstījuma es ieraudzīju, ka gaisma istabā sāk savilkties tieši ap to, kas bija runājis ar mani, un tas tā turpinājās, līdz istaba atkal bija kļuvusi tumša, izņemot tikai tieši ap viņu, tad acumirkļi es ieraudzīju it kā eju atveramies uz debesīm, un viņš cēlās augšup, līdz pilnīgi izzuda, un telpa atkal bija tāda pati, kāda tā bija pirms šīs debešķīgās gaismas parādīšanās.

Es gulēju, pārdomādams savdabīgo redzējumu, un biju ļoti pārsteigts par to, ko man teica šis neparastais sūtnis, kad savu pārdomu vidū es pēkšņi atklāju, ka mana istaba atkal sāk kļūt gaišāka, un, kā likās, acumirkļi tas pats debesu sūtnis atkal bija pie manas gultas.

Viņš iesāka, un atkal stāstīja to pašu, ko viņš bija stāstījis pirmā apmeklējuma laikā, bez vismazākajām izmaiņām; to pabeidzis, viņš paziņoja man par lieliem sodiem, kuri piemeklēs zemi, ar lielu postu no bada, zobena un sērgām, un ka šie lielle sodi piemeklēs zemi šinī paudzē. To pastāstījis, viņš atkal pacēlās augšup, kā viņš to bija darījis iepriekš.

Tobrīd mans prāts bija tik dziļi iespaidots, ka miegs bija pametis manas acis, un es gulēju izbrīna pārņemts par visu, ko es biju gan redzējis, gan dzirdējis. Bet cik liels bija mans pārsteigums, kad es atkal ieraudzīju to pašu vēstnesi pie savas gultas un izdzirdēju viņu atstāstām jeb atkārtojam atkal man visu to pašu, ko iepriekš; un piebilstot brīdinājumu, viņš paziņoja man, ka Sātans mēģinās mani kārdināt (mana tēva ģimenes nabadzīgo apstākļu dēļ), iegūt šīs plāksnes ar nodomu kļūt bagātam. To viņš man aizliedza, sakot, ka man nedrīkst būt nekāda cita nolūka, iegūstot plāksnes, kā vienīgi, lai slavīnātu Dievu, un es nedrīkstu iespaidoties ne no viena cita nodoma, kā vien Viņa valstības uzcelšana, citādāk es tās neiegūšu.

Pēc trešā apmeklējuma viņš kā iepriekš atkal pacēlās debesīs, un es atkal tiku atstāts, lai apdomātu visa tikko piedzīvotā dīvainību; tad, gandrīz uzreiz pēc tam, kad debesu vēstnesis bija pacēlies debesīs prom no manis trešo reizi, gailis iedziedājās, un es sapratu, ka sākusi aust jauna diena, tā ka mūsu sarunas bija ilgušas visu nakti.

Drīz pēc tam es piecēlos no savas gultas un kā parasti devos darīt nepieciešamos ikdienas darbus. Bet, mēģinot strādāt kā citās reizēs, es atklāju, ka mani spēki ir izsīkuši un ka es esmu pavisam bezspēcīgs. Mans tēvs, kurš strādāja kopā ar mani, atklāja, ka kaut kas ar mani nav kārtībā, un teica, lai es eju mājās. Es gāju ar nodomu iet mājās, bet, cenšoties pārvarēt žogu, lai izkļūtu no lauka, kur mēs bijām, spēki mani galīgi atstāja, un es bezpalīdzīgs nogāzos zemē un kādu laiku biju pilnīgi bez samaņas.

Pirmais, ko varu atcerēties, bija balss, kas uzrunāja mani, nosaucot mani vārdā. Es paskatījos augšup un ieraudzīju to pašu vēstnesi stāvam virs manas galvas, gaismas apņemtu, kā iepriekš. Tad viņš man atkal atstāstīja visu, ko bija stāstījis iepriekšējā naktī, un pavēlēja man doties pie mana tēva un pastāstīt viņam par vīziju un pavēlēm, kuras biju saņēmis.

Es paklausīju — es atgriezos pie sava tēva laukā un izklāstīju viņam visu. Viņš man atbildēja, ka tas bija no Dieva, un teica, lai es eju un daru to, ko vēstnesis bija pavēlējis. Es aizgāju no lauka un devos uz to vietu, kur, kā vēstnesis bija man teicis, plāksnes ir noglabātas; un, pateicoties tam, ka vīzija par to bija bijusi tik skaidra, es acumirkli pazinu to vietu, tiklīdz tur nonācu.

Mančestras ciema tuvumā, Ontario apgabalā, Ņujorkas štatā, ir paliels pakalns, augstākais no visiem šajā apvidū. Šī pakalna rietumu pusē, netālu no virsotnes zem paliela akmens, bija noglabātas plāksnes, ievietotas akmens kastē. Šis akmens bija biezs un virspusē izliekts, bet malās plānāks, tā ka vidusdaļa bija redzama virs zemes, bet malas visapkārt pārklātas ar zemi.

Atrausis zemi, es dabūju sviru, ko es paliku zem akmens malas, un ar nelielu piepūli pacēlu to uz augšu. Es ieskatījos un tur tiešām ieraudzīju plāksnes, Urīmu un Tumīmu un krūšu bruņas, kā to bija pavēstījis vēstnesis. Kaste, kurā plāksnes bija ievietotas, bija veidota, saliekot kopā akmeņus un sacementējot tos ar kaut kāda veida cementu. Kastes dibenā šķērsām bija novietoti divi akmeņi, un uz šiem akmeņiem bija novietotas plāksnes un pārējās lietas līdz ar tām.

Es mēģināju tās izņemt, bet sūtnis man to aizliedza un vēlreiz paziņoja, ka tagad vēl nav pienācis laiks tās izņemt un nebūs, līdz nepaies četri gadi no šī brīža; bet viņš man teica, ka man ir jānāk šajā vietā precīzi pēc viena gada no šī brīža un ka viņš šeit satiks mani, un ka man tā jāturpina darīt, līdz pienāks laiks saņemt plāksnes.

Tādējādi, kā man tika pavēlēts, es gāju turp katra gada beigās, un katru reizi es tur atradu šo pašu vēstnesi un saņēmu norādījumus un ziņas no viņa katrā no mūsu tikšanās reizēm attiecībā uz to, ko Tas Kungs grasās darīt, un kā un kādā veidā Viņa valstība tiks vadīta pēdējās dienās."

* * * * *

„Beidzot pienāca laiks iegūt plāksnes, Urīmu un Tumīmu, un krūšu bruņas. Divdesmit otrā septembra dienā, tūkstoš astoņi simti divdesmit septītajā gadā, kad kā parasti katra gada beigās biju aizgājis uz vietu, kur tās bija noglabātas, tas pats debesu vēstnesis iedeva man tās ar šo norādījumu — ka man ir jābūt atbildīgam par tām; ka, ja es ar tām apiešos bezrūpīgi vai nevērīgi, es

tikšu padzīts; bet, ja es pielikšu visas savas pūles, lai tās pasargātu, kamēr viņš, vēstnesis, tās pieprasīs, tās tiks aizsargātas.

Es drīz vien uzzināju iemeslu, kāpēc es biju saņēmis tik stingrus norādījumus glabāt tās drošībā un kāpēc bija tā, ka vēstnesis man teica — kad es izdarišu to, kas bija pieprasīts no manas rokas, — viņš tās atprasīs. Tiklīdz kļuva zināms, ka man tās ir, tā tūlīt tika pieliktas vislielākās pūles, lai no manis tās dabūtu. Katra viltība, ko vien varēja sagudrot, tika izmantota šim nolūkam. Vajāšana kļuva daudz nežēlīgāka un briesmīgāka nekā agrāk, un ļaužu pulki nemitīgi bija gatavi man tās atņemt, ja vien tas būtu iespējams. Bet ar Dieva gudrību tās palika drošībā manās rokās, līdz es paveicu visu, kas tika prasīts no manas rokas. Kad, saskaņā ar norunu, vēstnesis tās atprasīja, es viņam tās atdevu, un tās ir pie viņa līdz pat šai dienai, kura ir tūkstoš astoņi simti trīsdesmit astotā gada otrais maijs.”

Pilnu pierakstu skat. Džozefs Smits — Vēsture, Dārgā Pērle un *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas Vēsture) 1. sēj., no 1. līdz 6. nodaļai.

Senie pieraksti, kuri nākuši no zemes kā ļaužu balss, kas runā no pīšļiem, un pārtulkoti mūsdienu valodā ar spējām un spēku no Dieva, kā apliecināts ar Dievišķīgo apstiprinājumu, pirmo reizi pasaulē tika izdoti angļu valodā 1830. gadā kā THE BOOK OF MORMON.

MORMONA GRĀMATU

Mormona Grāmata ir senās Amerikas tautu svēts pieraksts un bija iegravēta uz metāla plāksnēm. Pašā grāmatā ir pieminēti četri plākšņu veidi:

1. *Nefija plāksnes*, kas bija divu veidu: Mazās plāksnes un Lielās plāksnes. Pirmās vairāk bija veltītas garīgām lietām un praviešu kalpošanai un mācībām, kamēr otrās bija aizņemtas galvenokārt ar attiecīgo tautu laicīgo vēsturi (1. Nefija gr. 9:2–4). Tomēr no Mosijas laikiem arī Lielās plāksnes ietvēra nozīmīgākos garīgos jautājumus.
2. *Mormona plāksnes*, kas sastāv no Nefija Lielo plākšņu saīsinājuma, kuru veicis Mormons ar daudziem komentāriem. Šīs plāksnes tāpat satur arī Mormona rakstītu vēstures turpinājumu un viņa dēla Moronija papildinājumus.
3. *Etera plāksnes*, kas satur Jarediešu vēsturi. Šos pierakstus saīsināja Moronijs, kurš iestarpināja savus komentārus un iekļāva šos pierakstus kopējā vēsturē ar nosaukumu „Etera grāmata”.
4. *Misiņa plāksnes*, kuras atnesa Lehija ļaudis no Jeruzālemes 600. gadus pirms Kristus. Tās ietver „piecas Mozus grāmatas, . . . un arī jūdu pierakstu no sākuma, . . . līdz pat Cedekijas, jūdu ķēniņa, valdīšanas iesākumam; un arī svēto praviešu pravietojumus” (1. Nefija gr. 5:11-13). Daudzi citāti no šīm plāksnēm, kas citē Jesaju un citus Bībeles un nebībeles praviešus, parādās Mormona Grāmatā.

Mormona Grāmata ietver piecpadsmit galvenās daļas jeb nodaļas, pazīstamas, ar vienu izņēmumu, kā grāmatas, katra no tām nosaukta tās pamata autora vārdā. Pirmā sadaļa (pirmās sešas grāmatas, kas beidzas ar Omnija grāmatu) ir Nefija Mazo plākšņu tulkojums. Starp Omnija un Mosijas grāmatām ir iestarpinājums, saukts par Mormona vārdiem. Šis iestarpinājums saista pierakstus, kas iegravēti uz Mazajām plāksnēm, ar Mormona veikto saīsinājumu no Lielajām plāksnēm.

Visgarākā sadaļa, no Mosijas līdz Mormona grāmatas 7. nodaļai ieskaitot, ir Mormona veiktā saīsinājuma no Nefija Lielajām plāksnēm tulkojums. Noslēguma sadaļu, no Mormona grāmatas 8. nodaļas līdz sējuma beigām, iegravēja Mormona dēls Moronijs, kurš, pabeidzis pierakstus par sava tēva dzīvi, veica saīsinājumu no Jarediešu pieraksta (kā Etera grāmata) un vēlāk pievienoja daļas, pazīstamas kā Moronija grāmata.

M.ē. 421. gadā vai apmēram tajā laikā, Moronijs, pēdējais no

nefijiešu praviešiem-vēsturniekiem, aizzīmogoja Svēto pierakstu un noglabāja to Tam Kungam, lai tas parādītos pēdējās dienās, kā noteikusi Dieva balss caur senajiem praviešiem. 1823. gadā tas pats Moronijs jau kā augšāmcelta būtne apmeklēja pravieti Džozefu Smitu un pēc tam nodeva iegravētās plāksnes viņam.

Par šo izdevumu: dažas mazsvarīgas kļūdas tekstā ir tikušas iemūžinātas Mormona Grāmatas iepriekšējos angļu valodas izdevumos. Šis izdevums ietver labojumus, kas liekas piemēroti, lai saskaņotu šo materiālu ar pirmspublikācijas manuskriptiem un agrākajiem pravieša Džozefa Smita rediģētajiem izdevumiem.

 GRĀMATU NOSAUKUMI UN KĀRTĪBA

MORMONA GRĀMATĀ

<i>Nosaukums</i>	<i>Lappuse</i>
Nefija Pirmā grāmata	1
Nefija Otrā grāmata	57
Jēkaba grāmata	127
Ēnosa grāmata	146
Jaroma grāmata	149
Omnija grāmata	151
Mormona vārdi	154
Mosijas grāmata	156
Almas grāmata	223
Helamana grāmata	402
Trešais Nefijs	445
Ceturtais Nefijs	508
Mormona grāmata	512
Etera grāmata	532
Moronija grāmata	567

NEFIJA PIRMĀ GRĀMATA

VIŅA VALDĪŠANA UN KALPOŠANA

Apraksts par Lehiju un viņa sievu Sāriju, un viņa četriem dēliem, Asauktiem (sākot no vecākā) Lamans, Lemuēls, Sams un Nefijs. Tas Kungs brīdina Lehiju, lai viņš aiziet no Jeruzālemes zemes, tāpēc ka viņš pravieto ļaudīm par viņu nekrietnību un viņi cenšas atņemt tam dzīvību. Viņš trīs dienas ceļo pa tuksnesi ar savu ģimeni. Nefijs paņem līdzī savus brāļus un atgriežas Jeruzālemes zemē pēc jūdu pierakstiem. Apraksts par viņu ciešanām. Viņi paņem Ismaēla meitas par sievietēm. Viņi paņem savas ģimenes un aiziet tuksnesī. Viņu ciešanas un grūtības tuksnesī. Viņu pārvietošanās ceļš. Viņi nonāk pie plašajiem ūdeņiem. Nefija brāļi saeļas pret viņu. Nefijs aplklusina tos un būvē kuģi. Viņi nosauc to vietu par Pārpilnību. Viņi šķērso plašos ūdeņus un ierodas apsolītajā zemē, un tā tālāk. Tas ir saskaņā ar Nefija aprakstu vai, citiem vārdiem, es, Nefijs, rakstiju šos pierakstus.

1. NODAĻA

Nefijs iesāk savas tautas pierakstus. Lehijš vīzijā redz uguns stabu un lasa no pravietojumu grāmatas. Viņš slavina Dievu, pasludina Mesijas atnākšanu un pareģo Jeruzālemes izpostīšanu. Viņš tiek jūdu vajāts. Apmēram 600 g. pr. Kr.

ES, "Nefijs, dzimis no ^bkrietniem ^cvecākiem, tādēļ es tiku daudz maz ^dapmācīts visās sava tēva zinībās; piedzīvojis daudz ^emoku sava mūža laikā, tomēr būdams bagātīgi atbalstīts no Tā Kunga visā savā mūžā; jā, būdams ar drošām zināšanām

par Dieva labestību un ^fnoslēpumiem, tādējādi es taisu sava mūža notikumu ^gpierakstus.

2 Jā, es taisu pierakstus sava tēva ^avalodā, kas sastāv no jūdu zinībām un ēģiptiešu valodas.

3 Un es zinu, ka pieraksti, ko es taisu, ir ^apatiesi; un es taisu tos pats ar savu roku; un es taisu tos atbilstoši savām zināšanām.

4 Un notika Jūdas ķēniņa ^aCedekijas valdīšanas ^bpirmā gada sākumā (mans tēvs Lehijš bija dzīvojis Jeruzālemē visu savu mūžu); un šajā pašā gadā šeit nāca daudzi ^dpravieši, pravietojot ļaudīm, ka viņiem vajag nožēlot grēkus, vai arī lielajai

[1 NEFIJA]

1 1a SRC Nefijs, Lehija dēls.

b Sal. Pam. 22:1.

c M&D 68:25, 28.

SRC Vecāki.

d Ēn. 1:1; Mos. 1:2–3.

SRC Mācīt, skolotājs.

e SRC Likstas.

f SRC Dieva noslēpumi.

g SRC Svētie Raksti.

2a Mos. 1:2–4;

Morm. 9:32–33.

3a 1. Nef. 14:30;

Mos. 1:6;

Et. 5:1–3;

M&D 17:6.

4a 2. Laiku 36:10;

Jer. 52:3–5;

Omn. 1:15.

b SRC Hronoloģija—

598 g. pr. Kr.

c 1. Laiku 9:3.

d 2. Kēn. 17:13–15;

2. Laiku 36:15–16;

Jer. 7:25–26.

SRC Pravietis.

pilsētai "Jeruzālemei vajadzēs tikt izpostītai.

5 Tad nu notika, ka mans tēvs "Lehijs, kad viņš bija izgājis, lūdza To Kungu, jā, tiešām no visas savas ^bsirds par saviem ļaudīm.

6 Un notika, kad viņš lūdza To Kungu, tur parādījās "uguns stabs un nostājās uz klints viņa priekšā; un viņš redzēja un dzirdēja daudz, un dēļ tā, ko viņš redzēja un dzirdēja, viņš drebēja un trīcēja ārkārtīgi.

7 Un notika, ka viņš atgriezās savā paša mājā Jeruzālemē; un viņš iemetās savā gultā, būdams "pieveikts no Gara un no tā, ko viņš bija redzējis.

8 Un, būdams tā pieveikts no Gara, viņš redzēja "vīziju, tiešām tā, ka viņš redzēja ^bdebesis atvērtas, un viņš atminas, ka viņš redzēja Dievu sēžam Savā tronī, neskaitāmu eņģeļu pulku ieskautu, kuri dziedāja un slavēja savu Dievu.

9 Un notika, ka viņš redzēja Vienu nonākam no debesu vidus, un viņš redzēja, ka Tā "gaišums bija pārāks par sauli pusdienā.

10 Un viņš arī redzēja "divpadsmit citus sekojam Viņam, un viņu spožums pārsniedza zvaigžņu spožumu debess jumā.

11 Un viņi nonāca zemē un devās pa zemes virsu; un tas Pirmais nāca un nostājās mana tēva priekšā, un deva viņam "grāmatu, un lika viņam, lai viņš lasītu.

12 Un notika, kad viņš lasīja, viņš tika piepildīts ar "Tā Kunga Garu.

13 Un viņš lasīja, sakot: Vai, vai tev Jeruzāleme, jo es esmu redzējis tavas "negantības! Jā, un daudzas lietas mans tēvs lasīja attiecībā uz ^bJeruzālemi—ka tā tiks izpostīta un tās iedzīvotāji līdz ar to; daudzi ies bojā no zobena, un daudzi tiks "aizvesti gūstā uz Bābeli.

14 Un notika, kad mans tēvs bija lasījis un redzējis daudzas lielas un brīnumainas lietas, viņš izsauca uz To Kungu daudziem vārdiem, tādiem kā: Lieli un brīnumaini ir Tavi darbi, ak Kungs, Dievs Visvarēnais! Tavs tronis ir augstu debesis un Tava vara, un labestība, un žēlastība ir pār visiem zemes iedzīvotājiem, un, tāpēc ka Tu esi žēlīgs, Tu nepieļausi, ka tie, kuri "nāk pie Tevis, ka viņi ies bojā.

15 Un tādi bija mana tēva vārdi, slavējot savu Dievu, jo viņa dvēsele liksmoja un visa viņa sirds bija piepildīta to lietu dēļ,

4e Jer. 26:18; 2. Nef. 1:4; Hel. 8:20.

5a src Lehijs, Nefija tēvs. b Jēk. v. 5:16.

6a 2. Moz. 13:21; Hel. 5:24, 43; M&D 29:12; DžS—V 1:16.

7a Dan. 10:8; 1. Nef. 17:47; Moz. 1:9–10;

DžS—V 1:20.

8a 1. Nef. 5:4.

src Vīzija.

b Ec. 1:1; Ap. d. 7:55–56; 1. Nef. 11:14; Hel. 5:45–49; M&D 137:1.

9a DžS—V 1:16–17.

10a src Apustulis.

11a Ec. 2:9.

12a M&D 6:15.

13a 2. Kēn. 24:18–20; 2. Laiku 36:14.

b 2. Kēn. 23:27; 24:2; Jer. 13:13–14;

2. Nef. 1:4.

c 2. Kēn. 20:17–18;

2. Nef. 25:10;

Omn. 1:15.

14a Al. 5:33–36;

3. Nef. 9:14.

kurās viņš bija redzējis, jā, kurās Tas Kungs bija rādījis viņam.

16 Un tagad es, Nefijs, nesastādu pilnu aprakstu par to, ko mans tēvs ir rakstījis, jo viņš ir rakstījis daudzas lietas, kuras viņš redzēja parādībās un sapņos; un viņš arī ir rakstījis daudzas lietas, kuras viņš "pravietoja un runāja saviem bērniem, par ko es nesastādīšu pilnu aprakstu.

17 Bet es sastādīšu aprakstu par saviem darbiem savā mūžā. Lūk, es taisu "saīsinājumu no sava tēva ^bpierakstiem uz plāksnēm, ko es esmu taisījis ar savām paša rokām; tad nu pēc tam, kad es būšu saīsinājis sava tēva pierakstus, es sastādīšu aprakstu par savu paša dzīvi.

18 Tādēļ es gribu, lai jūs zinātu, ka pēc tam, kad Tas Kungs bija rādījis tik daudzas brīnumainas lietas manam tēvam Lehijam, jā, attiecībā uz "Jeruzālemes sagraušānu, redzi, Lehijš devās starp ļaudīm un sāka ^bpravietot un darīt zināmu viņiem to, ko viņš bija redzējis un dzirdējis.

19 Un notika, ka jūdi "izsmēja viņu to lietu dēļ, par kurām viņš tiem liecināja, jo viņš patiesi liecināja par viņu ļaundarību un viņu negantībām; un viņš liecināja par to, ko viņš redzēja un dzirdēja, un arī par to, ko viņš lasīja grāmatā, skaidri pa-

vēstot par ^bMesijas atnākšanu un arī par pasaules pestīšanu.

20 Un, kad jūdi to dzirdēja, tie bija dusmīgi uz viņu, jā, tāpat kā uz seno laiku praviešiem, kurus tie "izdzina un nomētāja ar akmeņiem, un slepkavoja, un tie arī meklēja viņa dzīvību, lai varētu to atņemt. Bet lūk, es, Nefijs, parādīšu jums, ka Tā Kunga sirsnīgā ^bžēlastība ir pār visiem tiem, kurus Viņš ir izvēlējis viņu ticības dēļ, lai padarītu tos varenus pat līdz spējai izglābties.

2. NODAĻA

Lehijš aizved savu ģimeni tuksnesī pie Sarkanās jūras. Viņi pamet savu īpašumu. Lehijš ziedo upuri Tam Kungam un māca savus dēlus turēt baušļus. Lamans un Lemuēls kurn pret savu tēvu. Nefijs ir paklausīgs un lūdz ticībā. Tas Kungs runā ar viņu, un viņš ir izraudzīts valdīt pār saviem brāļiem. Apmēram 600 g. pr. Kr.

Jo redzi, notika, ka Tas Kungs runāja uz manu tēvu, jā, tieši sapnī, un sacīja viņam: Svētīts tu esi, Lehij, dēļ tā, ko tu esi darījis; un tādēļ, ka tu esi bijis uzticīgs un darījis zināmas šiem ļaudīm tās lietas, kuras Es tev pavēlēju, lūk, viņi cenšas "atņemt tavu dzīvību.

2 Un notika, ka Tas Kungs

16a 1. Nef. 7:1.

17a 1. Nef. 9:2–5.

b 1. Nef. 6:1–3; 19:1–6;

2. Nef. 5:29–33;

M&D 10:38–46.

18a 2. Nef. 25:9–10;

M&D 5:20.

b SRC Pravietojums, pravietot.

19a 2. Laiku 36:15–16;

Jer. 25:4;

1. Nef. 2:13; 7:14.

b SRC Mesija.

20a Hel. 13:24–26.

b Al. 34:38;

M&D 46:15.

SRC Žēlīgs, žēlastība.

2 1a 1. Nef. 7:14.

“pavēlēja manam tēvam tieši ^bsapnī, ka viņam ir “jāņem sava ģimene un jāaiziet tuksnesī.

3 Un notika, ka viņš bija “paklausīgs Tā Kunga vārdam, tādēļ viņš darīja tā, kā Tas Kungs pavēlēja viņam.

4 Un notika, ka viņš aizgāja tuksnesī. Un viņš pameta savu māju un savu mantojuma zemi, un savu zeltu, un savu sudrabu, un savas dārglietas, un neko nepaņēma līdzī, izņemot savu ģimeni, un uzturu, un teltis, un “devās tuksnesī.

5 Un viņš nonāca lejā tai malā netālu no “Sarkanās jūras krasta; un viņš ceļoja tuksnesī pa to malu, kas ir tuvāk Sarkanajai jūrai; un viņš ceļoja pa tuksnesi ar savu ģimeni, kas sastāvēja no manas mātes Sārijas un maniem vecākajiem brāļiem, kuri bija ^bLamans, Lemuēls un Sams.

6 Un notika, kad viņš bija ceļojis trīs dienas pa tuksnesi, viņš uzslēja savu telti “ielejā ūdens upes malā.

7 Un notika, ka viņš uzcēla “altāri no ^bakmeņiem un upurēja Tam Kungam, un “pateicās Tam Kungam, mūsu Dievam.

8 Un notika, ka viņš nosauca upes vārdu Lamana, un tā ieteceja Sarkanajā jūrā; un šī ieleja bija blakus tās ietekai.

9 Un, kad mans tēvs redzēja,

ka upes ūdeņi ietek Sarkanajā jūrā, viņš runāja uz Lamānu, sacīdams: Ak, kaut tu varētu būt līdzīgs šai upei, nemitīgi plūstošai visas taisnības avotā!

10 Un viņš runāja arī uz Lemuēlu: Ak, kaut tu varētu būt līdzīgs šai ielejai—stingrs un nelokāms, un nesatricināms, turot Tā Kunga pavēles!

11 Tagad tā viņš runāja dēļ Lamana un Lemuēla stūrgalvības, jo lūk, viņi “kurnēja daudzās lietās pret savu ^btēvu, tāpēc ka viņš bija “vīrs, kas redzēja vīzijas un bija izvedis viņus no Jeruzālemes zemes, lai pamestu viņu mantojuma zemi un viņu zeltu, un viņu sudrabu, un viņu dārglietas, lai ietu bojā tuksnesī. Un to, viņi teica, viņš bija darījis savas sirds mulķīgo iedomu dēļ.

12 Un tā Lamans un Lemuēls, būdami vecākie, kurnēja pret savu tēvu. Un viņi kurnēja tāpēc, ka viņi “nezināja Tā Dieva darbus, kurš viņus bija radījis.

13 Viņi arī neticēja, ka Jeruzāleme, šī lielā pilsēta, varētu tikt “izpostīta saskaņā ar praviešu vārdiem. Un viņi bija līdzīgi jūdiem, kas bija Jeruzālemē un kas centās atņemt dzīvību manam tēvam.

14 Un notika, ka mans tēvs runāja uz tiem Lemuēla ielejā ar “spēku, būdams piepildīts ar

2a 1. Nef. 5:8; 17:44.

b SRC Sapnis.

c 1. Moz. 12:1;

2. Nef. 10:20;

Et. 1:42;

Ābr. 2:3.

3a SRC Paklausība, paklausīgs, paklausīt.

4a 1. Nef. 10:4; 19:8.

5a 1. Nef. 16:14;

M&D 17:1.

b SRC Lamans.

6a 1. Nef. 9:1.

7a 1. Moz. 12:7–8;

2. Moz. 24:4; Ābr. 2:17.

b 2. Moz. 20:25;

5. Moz. 27:5–6.

c SRC Pateicīgs,

pateicība, pateikšanās.

11a 1. Nef. 17:17.

SRC Kurnēšana.

b Sal. Pam. 20:20.

c 1. Nef. 5:2–4.

12a Moz. 4:6.

13a Jer. 13:14;

1. Nef. 1:13.

14a SRC Spēks.

Garu, līdz viņu augumi ^btrīcēja viņa priekšā. Un viņš aplkusiņāja tos, tā ka tie neuzdrīkstējās izvest ne skaņu pret viņu, tādēļ viņi darīja, kā viņš tiem pavēlēja.

15 Un mans tēvs dzīvoja teltī.

16 Un notika, ka es, Nefijs, būdams ļoti jauns, tomēr augumā liels un arī ar lielu vēlēšanos izzināt "Dieva noslēpumus, tad nu es piesaucu To Kungu; un redzi, Viņš ^bpiemeklēja mani, un "mīkstināja manu sirdi, tā ka es ^anoticēju visiem vārdiem, kurus bija runājis mans "tēvs, tādēļ es nesacēlos pret viņu kā mani brāļi.

17 Un es runāju uz Samu, darīdams zināmu viņam to, ko Tas Kungs bija man pasludinājis ar Savu Svēto Garu. Un notika, ka viņš noticēja maniem vārdiem.

18 Bet lūk, Lamans un Lemuēls neklausīja maniem vārdiem, un, būdams "noskumis viņu cietsirdības dēļ, es pielūdzu To Kungu par viņiem.

19 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz mani, sacīdams: Svētīts tu esi, Nefij, savas "ticības dēļ, jo tu esi meklējis Mani cītīgi savas sirds pazemībā.

20 Un, kā jūs turēsīt Manas pavēles, tā jums "veiksies, un jūs tiksīt aizvesti uz ^bapsolīto zemi, jā, proti, uz zemi, ko Es

esmu sagatavojis priekš jums, jā, uz zemi, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm.

21 Un, kā tavi brāļi sacelsies pret tevi, tā viņi tiks "padzīti no Tā Kunga vaiga.

22 Un, kā tu turēsī Manas pavēles, tā tu tiksī padarīts par "valdnieku un skolotāju pār saviem brāļiem.

23 Jo lūk, tanī dienā, kad viņi sacelsies pret Mani, Es "nolādēšu viņus ar smagu lāstu, un viņiem nebūs varas pār taviem pēcnācējiem, izņemot tikai, ja arī tavi pēcnācēji sacelsies pret Mani.

24 Un, ja būs tā, ka viņi sacelsies pret Mani, tie būs kā "pletne taviem pēcnācējiem, lai ^bbūtu viņiem par atgādinājumu.

3. NODAĻA

Lehija dēli atgriežas Jeruzālemē iegūt misiņa plāksnes. Lābans atsakās atdot plāksnes. Nefijs paskubina un iedrošina savus brāļus. Lābans nozog viņu mantu un mēģina viņus nogalināt. Lamans un Lemuēls sit Nefiju un Samu un tiek norāti no eņģeļa. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

Un notika, ka es, Nefijs, atgriezos sava tēva teltī no sarunas ar To Kungu.

2 Un notika, ka mans tēvs runāja uz mani, sacīdams: Lūk, es

14b 1. Nef. 17:45.

16a SRC Dieva noslēpumi.

b Psm. 8:5; Al. 17:10;

M&D 5:16.

src Atklāsme.

c 1. Kēn. 18:37; Al. 5:7.

d 1. Nef. 11:5.

e SRC Tēvs, mirstīgais; Praviētis.

18a Al. 31:24; 3. Nef. 7:16.

19a 1. Nef. 7:12; 15:11.

20a Joz. 1:7; 1. Nef. 4:14;

Mos. 1:7.

b 5. Moz. 33:13–16;

1. Nef. 5:5; 7:13;

Moz. 7:17–18.

src Apsolītā zeme.

21a 2. Nef. 5:20–24;

Al. 9:13–15; 38:1.

22a 1. Moz. 37:8–11;

1. Nef. 3:29.

23a 5. Moz. 11:28;

1. Nef. 12:22–23;

M&D 41:1.

24a Joz. 23:13;

Soģu 2:22–23.

b 2. Nef. 5:25.

esmu nosapņojis “sapni, kurā Tas Kungs man ir pavēlējis, lai tu un tavi brāļi atgrieztos Jeruzālemē.

3 Jo lūk, Lābanam ir jūdu pieraksti un arī manu sentēvu “ciltsraksti, un tie ir iegravēti uz plāksnēm no misiņa.

4 Tādēļ Tas Kungs man ir pavēlējis, lai tu un tavi brāļi ietu Lābana namā un dabūtu pierakstus, un atnestu tos šeit uz tuksnesi.

5 Un tad, lūk, tavi brāļi kurn, sakot, ka tā ir grūti izpildāma lieta, ko es esmu prasījis no tiem, bet, lūk, es to neesmu prasījis no tiem, bet tā ir Tā Kunga pavēle.

6 Tādēļ ej, mans dēls, un tu tiks atbalstīts no Tā Kunga, tāpēc ka tu neesi “kurnējis.

7 Un notika, ka es, Nefijs, teicu savam tēvam: Es “iešu un darīšu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis, jo es zinu, ka Tas Kungs nedod ^bpavēles cilvēku bērniem, ja vien Viņš nesagatavos ^cceļu priekš tiem, lai viņi varētu paveikt to, ko Viņš tiem ir pavēlējis.

8 Un notika, kad mans tēvs bija dzirdējis šos vārdus, viņš bija ļoti laimīgs, jo viņš zināja, ka es biju svētīts no Tā Kunga.

9 Un es, Nefijs, un mani brāļi devāmies ceļā pa tuksnesi ar savām teltīm, lai dotos uz Jeruzālemes zemi.

10 Un notika, kad mēs bijām nonākuši pie Jeruzālemes zemes,

es un mani brāļi apspriedāmies savā starpā.

11 Un mēs “metām meslus — kurš no mums ies Lābana namā. Un notika, ka kauliņi krita Lamanam, un Lamans devās uz Lābana namu un viņš runāja ar Lābanu, kad tas sēdēja savā namā.

12 Un viņš lūdza no Lābana pierakstus, kas bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa un kuros bija mana tēva “ciltsraksti.

13 Un lūk, notika, ka Lābans bija dusmīgs un izdzina viņu, un Lābans neļāva dot viņam pierakstus. Tādēļ viņš Lamanam sacīja: Lūk, tu esi laupītājs un es nogalināšu tevi.

14 Bet Lamans bēga no viņa un pastāstīja mums to, ko Lābans bija darījis. Un mēs sākam ļoti bēdāties, un mani brāļi jau grāsījās atgriezties pie mana tēva tuksnesī.

15 Bet lūk, es sacīju uz tiem: Kā Tas Kungs dzīvo, un kā mēs dzīvojam, mēs neiesim lejā pie mūsu tēva tuksnesī, iekams mēs nebūsim izpildījuši to, ko Tas Kungs mums ir pavēlējis.

16 Tad nu būsim uzticīgi Tā Kunga pavēļu ievērošanā, tādēļ iesim lejā mūsu tēva “mantojuma zemē, jo lūk, viņš atstāja zeltu un sudrabu, un visa veida bagātību. Un visu to viņš ir darījis dēļ Tā Kunga ^bpavēlēm.

17 Jo viņš zināja, ka Jeruzāle-

3 2a SRC Sāpnis.

3a 1. Nef. 5:14.

6a SRC Baznīcas vadītāju atbalstīšana.

7a 1. Sam. 17:32;

1. Kēn. 17:11–15.

src Ticība, ticēt;

Paklausība,

paklausīgs, paklausīt.

b SRC Dieva pavēles.

c 1. Moz. 18:14;

Fil. 4:13;

1. Nef. 17:3, 50;

M&D 5:34.

11a Neh. 10:35;

Ap. d. 1:26.

12a 1. Nef. 3:3; 5:14.

16a 1. Nef. 2:4.

b 1. Nef. 2:2; 4:34.

mei jātiek "izpostītai cilvēku laundarības dēļ.

18 Jo lūk, viņi bija "noraidījuši praviešu vārdus. Tādēļ, ja mans tēvs dzīvotu zemē pēc tam, kad viņam bija ^bpavēlēts bēgt projām no šīs zemes, lūk, viņš arī ietu bojā. Tādēļ bija vajadzīgs, lai viņš bēgtu projām no šīs zemes.

19 Un lūk, tā ir gudrība Dievā, ka mums ir jādabū šie "pieraksti, lai mēs varētu saglabāt savu tēvu valodu priekš mūsu bērniem.

20 Un arī lai mēs varētu "saglabāt priekš viņiem vārdus, kas ir runāti ar visu svēto praviešu muti, kas tika doti tiem ar Garu un Dieva spēku kopš pasaule sākās un līdz pat šim laikam.

21 Un notika, ka tādiem vārdiem es pārliecināju savus brāļus, ka viņiem ir jābūt uzticīgiem Dieva pavēļu turēšanā.

22 Un notika, ka mēs gājām lejā uz mūsu mantojuma zemi un mēs savācām kopā mūsu "zeltu, un mūsu sudrabu, un mūsu dārglietas.

23 Un, kad mēs bijām savākuši šīs lietas kopā, mēs atkal gājām uz Lābana namu.

24 Un notika, ka mēs iegājām pie Lābana un prasījām viņam, lai viņš dod mums pierakstus, kuri ir iegravēti uz "plāksnēm no misiņa, par kuriem mēs dosim viņam mūsu zeltu un mūsu sudrabu, un visas mūsu dārglietas.

25 Un notika, kad Lābans re-

dzēja mūsu mantu, un ka tā bija ļoti liela, viņš "iekāroja to, tā ka viņš izgrūda mūs laukā un sūtīja savus kalpus nogalināt mūs, lai viņš varētu dabūt mūsu mantu.

26 Un notika, ka mēs bēgām no Lābana kalpiem, un mēs bijām spiesti atstāt mūsu īpašumu, un tas krita Lābana rokās.

27 Un notika, ka mēs bēgām uz tuksnesi un Lābana kalpi nepanāca mūs, un mēs noslēpāmies klints alā.

28 Un notika, ka Lamans bija dusmīgs uz mani un arī uz manu tēvu, un Lemuēls arī bija dusmīgs, jo viņš klausījās Lamana vārdos. Tādēļ Lamans un Lemuēls runāja daudz "asu vārdu uz mums, viņu jaunākajiem brāļiem, un viņi sita mūs, patiešām, ar rīksti.

29 Un notika, kad viņi sita mūs ar rīksti, lūk, parādījās Tā Kunga "eņģelis un nostājās viņu priekšā, un viņš runāja uz tiem, sacīdams: Kāpēc jūs sitat savu jaunāko brāli ar rīksti? Vai jūs nezināt, ka Tas Kungs ir izraudzījis viņu būt par ^bvaldnieku pār jums un ka tas ir jūsu nekrietnības dēļ? Lūk, jūs iesit vēlreiz uz Jeruzālemi, un Tas Kungs nodos Lābanu jūsu rokās.

30 Un pēc tam, kad "eņģelis bija runājis uz mums, viņš aizgāja.

31 Un pēc tam, kad eņģelis bija aizgājis, Lamans un Lemuēls atkal sāka "kurnēt, sakot: Kā tas

17a 2. Laiku 36:16–20;
Jer. 39:1–9;
1. Nef. 1:13.

18a SRC Sacelšanās.
b 1. Nef. 16:8.

19a Omn. 1:17;
Mos. 1:2–6.

20a SRC Svētie Raksti—
Svētie Raksti ir
jāsaglabā.

22a 1. Nef. 2:4.

24a 1. Nef. 3:3.

25a SRC Iekārot.

28a 1. Nef. 17:17–18.

29a 1. Nef. 4:3; 7:10.
SRC Eņģeļi.

b 1. Nef. 2:22.

30a 1. Nef. 16:38.

31a SRC Kurnēšana.

ir iespējams, ka Tas Kungs nodos Lābanu mūsu rokās? Lūk, viņš ir spēcīgs vīrs, un viņš var pavēlēt piecdesmit vīriem, jā, viņš pat var nogalināt piecdesmit, kāpēc tad mūs ne?

4. NODAĻA

Nefijs nokauj Lābanu pēc Tā Kunga pavēles un tad ar viltību iegūst misiņa plāksnes. Zorams izvēlas pievienoties Lehija ģimenei tuksnesī. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

UN notika, ka es runāju uz sa-
viem brāļiem, sacīdams: Iesim
vēlreiz uz Jeruzālemi un būsīm
“uzticīgi Tā Kunga pavēļu turē-
šanā, jo lūk, Viņš ir spēcīgāks
par visu zemi, tad kādēļ gan ne
^bspēcīgāks par Lābanu un viņa
piecdesmit, jā, vai pat par viņa
desmitiem tūkstošu?

2 Tādēļ iesim augšā; būsīm
“stipri, līdzīgi ^bMozum; jo viņš
patiesi runāja uz Sarkanās “jūras
ūdeņiem, un tie pašķīrās uz
abām pusēm, un mūsu tēvi no
gūsta izgāja cauri pa sausu zemi,
un faraona armijas sekoja un
tika noslīcinātas Sarkanās jūras
ūdeņos.

3 Tad lūk, jūs zināt, ka tā ir
patiesība, un jūs tāpat zināt, ka
“eņģelis ir runājis uz jums; kā
jūs varat šaubīties? Iesim augšā;
Tas Kungs ir spējīgs mūs izglābt
tāpat kā mūsu tēvus un iznīcināt
Lābanu tāpat kā ēģiptiešus.

4 Tagad, kad es biju runājis šos
vārdus, viņi bija vēl apskaitušies
un vēl joprojām turpināja kur-
nēt, tomēr viņi sekoja man, līdz
mēs nonācām pie Jeruzālemes
mūriem.

5 Un tas bija naktī; un es liku,
lai viņi paslēpjas ārpus mūriem.
Un pēc tam, kad viņi bija paslē-
pušies, es, Nefijs, ielavījos pilsē-
tā un devos uz priekšu Lābana
nama virzienā.

6 Un es tiku “vadīts no Gara,
^bnezinādams iepriekš to, ko es
darīšu.

7 Tomēr es devos uz priekšu,
un, kad es nonācu netālu no
Lābana nama, es ieraudzīju
kādu vīru, un viņš bija nokritis
zemē manā priekšā, jo viņš bija
piedzēries no vīna.

8 Un kad es pienācu pie viņa,
es atklāju, ka tas bija Lābans.

9 Un es ieraudzīju viņa “zobe-
nu, un es izvilku to no maksts;
un tā spals bija no tīra zelta, un
tas bija ļoti meistarīgs darbs,
un es redzēju, ka tā asmens bija
no paša labākā tērauda.

10 Un notika, ka Gars mani
“spieda nogalināt Lābanu, bet
es teicu savā sirdī: Nekad nevie-
nu reizi es neesmu izlējis cilvēka
asinis. Un es atrāvos un atteicos
nokaut viņu.

11 Un Gars teica man vēlreiz:
Lūk, “Tas Kungs ir nodevis viņu
tavās rokās. Jā, un es arī zināju,
ka Lābans centās atņemt manu
paša dzīvību; jā, un ka viņš ne-

4 1a SRC Drosme,
drosmīgs; Ticība,
ticēt.
b 1. Nef. 7:11–12.
2a 5. Moz. 11:8.
b SRC Mozus.

c 2. Moz. 14:21;
1. Nef. 17:26;
Mos. 7:19.
3a 1. Nef. 3:29–31; 7:10.
6a SRC Svētais Gars;
Iedvesma, iedvesmot.

b Ebr. 11:8.
9a 2. Nef. 5:14;
M&D 17:1.
10a Al. 14:11.
11a 1. Sam. 17:41–49.

klausīja Tā Kunga pavēlēm; un ka viņš arī^b atņēma mūsu mantu.

12 Un notika, ka Gars teica man vēlreiz: Nokauj viņu, jo Tas Kungs ir nodevis viņu tavās rokās.

13 Lūk, Tas Kungs “nokauj^b ļaunos, lai īstenotu savus taisnīgos nodomus. Ir^c labāk, ka viens cilvēks aizies bojā, nekā tauta kritis neticībā un ies bojā.

14 Un tagad, kad es, Nefijs, biju dzirdējis šos vārdus, es atcerejos tos vārdus, ko Tas Kungs runāja uz mani tuksnesī, sacīdams: “Kā tavi pēcnācēji turēs Manas^b pavēles, tā viņiem^c veiksies^d apsolītajā zemē.

15 Jā, un es arī domāju, ka viņi nevarēs turēt Tā Kunga pavēles atbilstoši Mozus bauslībai, ja vien viņiem nebūs šīs bauslības.

16 Un es arī zināju, ka šī^a bauslība bija iegravēta uz plāksnēm no misiņa.

17 Un vēl, es zināju, ka Tas Kungs bija nodevis Lābanu manās rokās šī iemesla dēļ — lai es varētu dabūt pierakstus atbilstoši Viņa pavēlēm.

18 Tādēļ es paklausīju Gara balsij un paņēmu Lābana galvu aiz matiem, un es nocirtu viņa galvu ar viņa paša^a zobenu.

19 Un pēc tam, kad es biju nocirtis viņa galvu ar viņa paša zobenu, es paņēmu Lābana drēbes un uzvilku tās uz sava auguma, jā, līdz pat pēdējam

niekam, un es apjozu viņa bruņas ap saviem gurniem.

20 Un pēc tam, kad es biju to izdarījis, es devos uz Lābana dārgumu krātuvi. Un, kad es devos uz Lābana dārgumu krātuvi, lūk, es ieraudzīju^a Lābana kalpu, kuram bija dārgumu krātuves atslēgas. Un es pavēlēju viņam Lābana balsī, lai viņš nāk man līdzī dārgumu krātuvē.

21 Un viņš domāja mani esam viņa saimnieku Lābanu, jo viņš redzēja tā drēbes un arī zobenu apjoztu ap maniem gurniem.

22 Un viņš runāja uz mani par jūdu vecajiem, zinādams, ka viņa saimnieks Lābans naktī bija bijis pie tiem.

23 Un es runāju uz viņu, it kā es būtu Lābans.

24 Un es arī runāju uz viņu, ka es aiznesīšu gravējumus, kas bija uz^a plāksnēm no misiņa, saviem vecākajiem brāļiem, kuri bija aiz mūriem.

25 Un es arī liku viņam, lai viņš man seko.

26 Un viņš, domādams, ka es runāju par draudzes brāļiem un ka es patiesi biju Lābans, ko es biju nokāvis, tādējādi sekoja man.

27 Un viņš runāja uz mani daudzas lietas par jūdu vecajiem, kad es devos pie saviem brāļiem, kuri bija aiz mūriem.

28 Un notika, kad Lamans ieraudzīja mani, viņš bija ļoti izbi-

11b 1. Nef. 3:26.

13a 1. Nef. 17:33–38;

M&D 98:31–32.

b SRC Ļauns,

ļaunderbība.

c Al. 30:47.

14a Omn. 1:6; Mos. 2:22;

Et. 2:7–12.

b SRC Dieva pavēles.

c 1. Nef. 2:20.

d 1. Nef. 17:13–14;

Jēk. 2:12.

16a SRC Mozus likums.

18a 1. Sam. 17:51.

20a 2. Nef. 1:30.

24a 1. Nef. 3:12, 19–24;

5:10–22.

jies, un arī Lemuēls un Sams. Un viņi bēga prom no manis, jo viņi domāja, ka tas bija Lābans un ka viņš bija nokāvis mani un cenšas atņemt arī viņu dzīvības.

29 Un notika, ka es saucu tos un viņi mani dzirdēja, tādēļ viņi mitējās bēgt prom no manis.

30 Un notika, kad Lābana kalps ieraudzīja manus brāļus, viņš sāka trīcēt un grasījās bēgt prom no manis un atgriezties Jeruzālemes pilsētā.

31 Un tad es, Nefijs, būdams liela auguma vīrs, un arī saņēmis daudz "spēka no Tā Kunga, sagrābu Lābana kalpu un turēju viņu, lai viņš neaizbēgtu.

32 Un notika, ka es runāju ar viņu, ka, ja viņš paklausīs maniē vārdiem, tad, kā Tas Kungs dzīvo, un kā es dzīvoju, patiesi, ja viņš paklausīs mūsu vārdiem, mēs saudzēsīm viņa dzīvību.

33 Un es runāju uz viņu, tiešām, "zvērēdams, ka viņam nav jābaidās, ka viņš būs brīvs līdzīgi mums, ja viņš nāks lejā tuksnesī kopā ar mums.

34 Un es arī runāju uz viņu, sacīdams: Patiešām Tas Kungs ir "pavēlējis mums paveikt šo lietu, un vai mēs nebūsim centīgi Tā Kunga pavēļu turēšanā? Tādēļ, ja tu nāksi lejā uz tuksnesī pie mana tēva, tev būs vieta kopā ar mums.

35 Un notika, ka "Zorams kļuva drošāks no vārdiem, kurus es teicu. Tātad Zorams bija tā

kalpa vārds; un viņš apsolīja, ka viņš ies lejā uz tuksnesī pie mūsu tēva. Jā, un viņš arī zvērēja mums, ka viņš no tā brīža turpmāk paliks kopā ar mums.

36 Tad mēs vēlējamies, lai viņš paliktu kopā ar mums tā iemesla dēļ, ka jūdi nedrīkstēja zināt par mūsu bēgšanu tuksnesī, lai viņi nevajātu un nenonāvētu mūs.

37 Un notika, kad Zorams bija mums "zvērējis, mūsu bailes par viņu beidzās.

38 Un notika, ka mēs ņēmām plāksnes no misiņa un Lābana kalpu, un aizgājām tuksnesī, un ceļojām uz mūsu tēva telti.

5. NODAĻA

Sārija kurn pret Lehiju. Abi priecājas par savu dēlu atgriešanos. Viņi ziedo upurus. Misiņa plāksnes satur Mozus un praviešu rakstus. Plāksnes apliecina Lehiju kā Jāzepa pēcteci. Lehijš praviēto attiecībā uz saviem pēcnācējiem un plākšņu saglabāšanu. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc tam, kad mēs bijām nonākuši lejā tuksnesī pie mūsu tēva, lūk, viņš bija prieka pilns, un arī mana māte "Sārija bija ļoti priecīga, jo viņa patiesi bija bēdājusies mūsu dēļ.

2 Jo viņa bija domājusi, ka mēs esam gājuši bojā tuksnesī, un viņa arī bija kurnējusi pret manu tēvu, stāstot viņam, ka viņš bija vīrs, kas redz vīzijas, sakot:

31a Mos. 9:17;

Al. 56:56.

33a SRC Zvērests.

34a 1. Nef. 2:2; 3:16.

35a 1. Nef. 16:7;

2. Nef. 5:5–6.

SRC Zorams,

zoramieši.

37a Joz. 9:1–21;

Sal. Māc. 5:4.

SRC Zvērests.

5 1a SRC Sārija.

Lūk, tu esi aizvedis mūs prom no mūsu mantojuma zemes, un manu dēlu vairs nav, un mēs ejam bojā tuksnesī.

3 Un tādiem vārdiem mana māte bija žēlojusies pret manu tēvu.

4 Un notika, ka mans tēvs runāja uz viņu, sacīdams: Es zinu, ka es esmu ^avīrs, kas redz vīzijas, jo, ja es nebūtu redzējis Dieva lietas ^bparādībā, es nezinātu Dieva labestību, bet būtu palicis Jeruzālemē, un būtu gājis bojā kopā ar saviem brāļiem.

5 Bet lūk, es esmu ieguvis ^aapsolīto zemi, par ko es priecājos; jā, un es ^bzinu, ka Tas Kungs izglābs manus dēlus no Lābana rokām un atvedīs tos atkal lejā pie mums tuksnesī.

6 Un tādiem vārdiem mans tēvs, Lehijs, mierināja manu māti Sāriju attiecībā uz mums, kad mēs ceļojām pa tuksnesi uz Jeruzālemes zemi, lai iegūtu jūdu pierakstus.

7 Un, kad mēs bijām atgriezies mana tēva teltī, lūk, viņu prieks bija pilnīgs, un mana māte bija nomierināta.

8 Un viņa runāja, sacīdama: Tagad es tiešām zinu, ka Tas Kungs ir ^apavēlējis manam vīram bēgt uz tuksnesi; jā, un es arī tiešām zinu, ka Tas Kungs ir

aizsargājis manus dēlus un izglābis tos no Lābana rokām, un devis tiem spēku, lai tie varētu ^bpaveikt to, ko Tas Kungs bija tiem pavēlējis. Un tādiem vārdiem viņa runāja.

9 Un notika, ka viņi ļoti priecājās un nesa ^aziedojumus un dedzināmos upurus Tam Kungam; un viņi ^bpateicās Israēla Dievam.

10 Un pēc tam, kad viņi bija pateikušies Israēla Dievam, mans tēvs Lehijs paņēma pierakstus, kas bija iegravēti uz ^aplāksnēm no misiņa, un viņš tos izpētīja no paša sākuma.

11 Un viņš redzēja, ka tie ietvēra piecas ^aMozus grāmatas, kas sniedza aprakstu par pasaules radīšanu un arī par Ādamu un Ievu, kuri bija mūsu pirmie vecāki;

12 un arī ^ajūdu pierakstus no sākuma un līdz pat Cedekijas, jūdu ķēniņa, valdīšanas iesākumam;

13 un arī svēto praviešu pravietojumus no sākuma un līdz pat ^aCedekijas valdīšanas iesākumam, un arī daudzus pravietojumus, kas ir runāti ar ^bJeremijas muti.

14 Un notika, ka mans tēvs Lehijs arī atrada uz ^aplāksnēm no misiņa savu tēvu ciltsrakstus, tādēļ viņš zināja, ka viņš bija

4a 1. Nef. 2:11.

b 1. Nef. 1:8–13.

src Vīzija.

5a 1. Nef. 2:20; 18:8, 22–23.

src Apsolītā zeme.

b src Tīcība, ticēt.

8a 1. Nef. 2:2.

b 1. Nef. 3:7.

9a Mos. 2:3;

3. Nef. 9:19–20.

src Mozus likums.

b src Pateicīgs, pateicība, pateikšanās.

10a 1. Nef. 4:24, 38; 13:23.

src Misiņa plāksnes.

11a 1. Nef. 19:23.

src Pentateihs.

12a 1. Laiku 9:1.

src Svētie Raksti.

13a 2. Ķēn. 24:18;

Jer. 37:1.

b Ezr. 1:1; Jer. 36:17–32;

1. Nef. 7:14;

Hel. 8:20.

14a 1. Nef. 3:3, 12.

src Misiņa plāksnes.

^bJāzēpa pēctecis; jā, tieši tā Jāzēpa, kas bija Ķēkaba dēls un kas tika “pārdots uz Ēģipti, un kas tika “pasargāts ar Tā Kunga roku, lai viņš varētu pasargāt savu tēvu Jēkabu un visu viņa saimi no bojāejas aiz bada.

15 Un viņus arī “izveda no gūsta un no Ēģiptes zemes tas pats Dievs, kas bija pasargājis viņus.

16 Un tā mans tēvs Lehījs uzziņāja savu tēvu ciltsrakstus. Un Lābans arī bija “Jāzēpa pēctecis, tādēļ viņš un viņa tēvi bija veduši šos pierakstus.

17 Un tad, kad mans tēvs redzēja visas šīs lietas, viņš tika piepildīts ar Garu un sāka pravietojumu par saviem pēcnācējiem —

18 ka šīs plāksnes no misiņa nonāks pie visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, kas bija viņa pēcnācēji.

19 Tādēļ viņš teica, ka šīs plāksnes no misiņa “nekad neies bojā, ne arī laiks tās padarīs nespođrākas. Un viņš pravietoja daudzas lietas par saviem pēcnācējiem.

20 Un notika, ka tiktāl es un mans tēvs bijām turējuši pavēles, kuras Tas Kungs bija mums pavēlējis.

21 Un mēs bijām dabūjuši pierakstus, kurus Tas Kungs bija

mums pavēlējis, un izpētījuši tos, un atklājuši, ka tie bija noderīgi; jā, pat ļoti “vērtīgi priekš mums, tā ka mēs varējām ^bsaglabāt Tā Kunga pavēles mūsu bērniem.

22 Tādēļ tā bija gudriba Tai Kungā, ka mēs nesām tos sev līdzī, kad mēs ceļojām pa tukšnesi uz apsolīto zemi.

6. NODAĻA

Nefijs raksta par Dieva lietām. Nefija mērķis ir pārliecināt cilvēkus nākt pie Ābrahāma Dieva un tapt izglābtiem. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

UN tādēļ es, Nefijs, nedodu sava tēva ciltsrakstus “šīnī savu pierakstu daļā, ne arī vēlāk es tos došu uz šīm ^bplāksnēm, kuras es rakstu, jo tie ir doti pierakstos, ko ir vedis mans “tēvs; tādēļ es nerakstu tos šīnī darbā.

2 Jo man ir pietiekami pateikt, ka mēs esam “Jāzēpa pēcteči.

3 Un man nav svarīgi, lai es rūpīgi sastādītu aprakstu par visām sava tēva lietām, jo tās nevar tikt rakstītas uz “šīm plāksnēm, tādēļ ka es vēlos atstāt vietu, kur es varētu rakstīt par Dieva lietām.

4 Jo mans patiesais nolūks

14b 2. Nef. 3:4;

Al. 10:3.

src Jāzēps, Jēkaba dēls.

c SRC Jēkabs, Īzāka dēls.

d 1. Moz. 37:29–36.

e 1. Moz. 45:4–5.

15a 2. Moz. 13:17–18;

Am. 3:1–2;

1. Nef. 17:23–31;

M&D 103:16–18; 136:22.

16a 1. Nef. 6:2.

19a Al. 37:4–5.

21a SRC Svētie Raksti—

Svēto Rakstu

nozīmība.

b 2. Nef. 25:26.

6 1a 2. Nef. 4:14–15.

b 1. Nef. 9:2.

c 1. Nef. 1:16–17; 19:1–6.

2a 1. Nef. 5:14–16.

3a Jēk. 7:27;

Jar. 1:2, 14;

Omn. 1:30.

ir, lai es varētu "pārlicināt cilvēkus^b nākt pie Ābrahāma Dieva un Ižāka Dieva, un Jēkaba Dieva un tapt izglābtiem.

5 Tādēļ lietas, kas ir "patīkamas pasaulei, es nerakstu, bet gan lietas, kas ir patīkamas Dievam un tiem, kuri nav no pasaules.

6 Tādēļ es dodu pavēli saviem pēcnācējiem, lai viņi neaizņem šīs plāksnes ar lietām, kas nav vērtīgas priekš cilvēku bērniem.

7. NODAĻA

Lehija dēli atgriežas Jeruzālemē un aicina Ismaēlu un viņa saimi pievienoties tiem viņu ceļojumā. Lamans un citi sacēlas. Nefijs skubina savus brāļus ticēt Tam Kungam. Tie sasiem viņu ar virvēm un plāno viņa nogalināšanu. Viņš tiek atbrīvots ar ticības spēku. Viņa brāļi lūdz piedošanu. Lehiji un viņa ļaudis nes ziedojumus un dedzināmos upurus. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

UN tagad es gribu, lai jūs zinātu, ka pēc tam, kad mans tēvs Lehiji bija beidzis "pravietošanu attiecībā uz saviem pēcnācējiem, notika, ka Tas Kungs atkal runāja uz viņu, sacīdams, ka nebija labi priekš viņa — Lehija, ka viņš paņēma savu ģimeni tuksnesī vienu pašu, bet lai viņa dēli ņem^b meitas par "sievām, lai viņi varētu radīt pēcnācējus Tam Kungam apsolītajā zemē.

2 Un notika, ka Tas Kungs "pavēlēja viņam, lai es, Nefijs, un mani brāļi vēlreiz atgrieztos Jeruzālemes zemē un atvestu Ismaēlu un viņa ģimeni tuksnesī.

3 Un notika, ka es, Nefijs, "atkal kopā ar saviem brāļiem devos tuksnesī, lai ietu uz Jeruzālemi.

4 Un notika, ka mēs aizgājām uz Ismaēla namu, un mēs guvām labvēlību Ismaēla acīs tādā mērā, ka mēs runājām uz viņu Tā Kunga vārdus.

5 Un notika, ka Tas Kungs mīkstināja Ismaēla sirdi un arī viņa saimei tā, ka viņi ceļoja kopā ar mums lejā pa tuksnesi uz mūsu tēva telti.

6 Un notika, kad mēs ceļojām pa tuksnesi, lūk, Lamans un Lemuēls, un divas Ismaēla meitas, un divi "Ismaēla dēli, un viņu ģimenes sacēlās pret mums; jā, pret mani — Nefiju un Samu, un viņu tēvu Ismaēlu, un viņa sievu, un viņa trīs citām meitām.

7 Un notika, ka tajā sacelšanās reizē viņi vēlējās atgriezties Jeruzālemes zemē.

8 Un tad es, Nefijs, būdams "apbēdināts par viņu cietsirdību, runāju uz tiem, sacīdams, jā, tieši uz Lamanu un Lemuēlu: Lūk, jūs esat mani vecākie brāļi, un kā tas ir, ka jūs esat tik cieti savās sirdīs, un tik akli savā prātā, ka jums vajag, lai es, jūsu jaunākais brālis, runātu uz jums, jā, un būtu jums par piemēru?

9 Kā tas ir, ka jūs neklausiet Tā Kunga vārdam?

4a Jāņa 20:30–31. Skat. Mormonas Grāmatas titullapu.
b 2. Nef. 9:41, 45, 51.

5a 1. tes. 2:4; M. v. 1:4.
7 1a 1. Nef. 5:17–19.
b 1. Nef. 16:7.
c SRC Laulība, precēt.

2a 1. Nef. 16:7–8.
3a 1. Nef. 3:2–3.
6a 2. Nef. 4:10.
8a Al. 31:2; Moz. 7:41.

10 Kā tas ir, ka jūs esat "aizmirsuši, ka jūs esat redzējuši Tā Kunga eņģeli?

11 Jā, un kā tas ir, ka jūs esat aizmirsuši, kādas lielas lietas Tas Kungs ir darījis priekš jums, "izglābjot mūs no Lābana rokām, un arī to, ka mēs ieguvām pierakstus?

12 Jā, un kā tas ir, ka jūs esat aizmirsuši, ka Tas Kungs ir spējīgs veikt "visas lietas saskaņā ar Savu gribu priekš cilvēku bērniem, ja būs tā, ka tie izrādīs ^bticību Viņam? Tādēļ būsim uzticīgi Viņam.

13 Un, ja būs tā, ka mēs būsim uzticīgi Viņam, mēs iegūsim "apsolīto zemi; un jūs zināsiet kaut kad nākotnē, ka Tā Kunga vārds attiecībā uz ^bJeruzālemes izpostīšanu tiks piepildīts; jo visām lietām, kuras Tas Kungs ir runājis attiecībā uz Jeruzālemes izpostīšanu, ir jātiek piepildītām.

14 Jo lūk, Tā Kunga Gars drīz vien pārtrauks būt ar tiem, jo lūk, viņi ir "noraidījuši praviešus, un ^bJeremiju viņi ir iemetuši cietumā. Un viņi ir centušies atņemt mana tēva ^cdzīvību, pat tā, ka tie ir izdzinuši viņu no zemes.

15 Tad lūk, es saku jums, ka, ja jūs atgriezīsities Jeruzālemē, jūs arī iesit bojā ar viņiem. Un tagad, ja jūs gribat, ejiet augšā uz zemi, bet atcerieties tos vārdus, kurus es esmu runājis uz

jums, ka, ja jūs ejat, jūs arī iesit bojā; jo to Tā Kunga Gars spiež mani, lai es runāju.

16 Un notika, kad es, Nefijs, biju runājis šos vārdus uz saviem brāļiem, viņi bija dusmīgi uz mani. Un notika, ka viņi sagrāba mani, jo lūk, viņi bija ļoti apskaitušies, un "viņi sasēja mani ar virvēm, jo viņi centās atņemt manu dzīvību, ka viņi varētu mani atstāt tukšnesī mežonīgiem zvēriem aprišanai.

17 Bet notika, ka es lūdzu To Kungu, sakot: Ak Kungs, atbilstoši manai ticībai Tev, Tu atbrīvo mani no manu brāļu rokām, jā, pat dod man spēku, lai es varētu "saraut šīs saites, ar kurām es esmu sasiets!

18 Un notika, kad es biju pateicis šos vārdus, lūk, saites atraisījās no manām rokām un kājām un es stāvēju savu brāļu priekšā, un atkal runāju uz tiem.

19 Un notika, ka viņi atkal bija dusmīgi uz mani un centās mani sagrābt; bet lūk, viena no "Ismaēla meitām, jā, un arī viņas māte un viens no Ismaēla dēliem lūdzās maniem brāļiem, tā ka viņi mīkstināja savas sirdis; un viņi mitējās censties atņemt man dzīvību.

20 Un notika, ka viņi bija noskumuši sava ļaunuma dēļ, tā ka viņi zemojās manā priekšā un lūdzās man, lai es piedodu

10a 5. Moz. 4:9;

1. Nef. 3:29; 4:3.

11a 1. Nef. 4.

12a 1. Nef. 17:50;

Al. 26:12.

^b 1. Nef. 3:7; 15:11.

13a 1. Nef. 2:20.

src Apsolītā zeme.

^b 2. Kēn. 25:1–21;

2. Nef. 6:8; 25:10;

Omn. 1:15;

Hel. 8:20–21.

14a Ec. 5:6;

1. Nef. 1:18–20; 2:13.

src Sacelšanās.

^b Jer. 37:15–21.

^c 1. Nef. 2:1.

16a 1. Nef. 18:11–15.

17a Al. 14:26–28.

19a 1. Nef. 16:7.

viņiem to, ko viņi bija darījuši pret mani.

21 Un notika, ka es pilnīgi "piedevu viņiem visu, ko viņi bija darījuši, un skubināju viņus, lai viņi lūdz Tam Kungam, viņu Dievam, piedošanu. Un notika, ka viņi tā darīja. Un pēc tam, kad viņi bija lūguši To Kungu, mēs atkal turpinājām mūsu ceļojumu uz mūsu tēva telti.

22 Un notika, ka mēs nonācām lejā pie mūsu tēva telts. Un pēc tam, kad mani brāļi un visa Ismaēla saime, un es bijām nonākuši lejā pie mana tēva telts, viņi "pateicās Tam Kungam, viņu Dievam; un tie nesa ^bziedojumus un dedzināmos upurus Viņam.

8. NODAĻA

Lehijs redz vīziju par dzīvības koku. Viņš nobauda tā augli un vēlas, lai viņa ģimene darītu tāpat. Viņš redz dzelzs margu, šauru jo šauru taku, un tumsības miglu, kas ietin cilvēku. Sārija, Nefijs un Sams nobauda augli, bet Lamans un Lemuēls atsakās. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

UN notika, ka mēs bijām savākuši kopā visa veida sēklas no katras šķirnes, gan graudus no katras šķirnes, gan arī augļu sēklas no katras šķirnes.

2 Un notika, kamēr mans tēvs uzkavējās tuksnesī, viņš runāja

uz mums, sacīdams: Lūk, es esmu "sapņojis sapni jeb, citiem vārdiem, es esmu redzējis ^bvīziju.

3 Un lūk, dēļ tā, ko es esmu redzējis, man ir iemesls priecāties iekš tā Kunga dēļ "Nefija un arī Sama, jo man ir iemesls domāt, ka viņi un arī daudzi no viņu pēcnācējiem tiks izglābti.

4 Bet lūk, "Laman un Lemuēl, es ļoti baidos jūsu dēļ, jo lūk, man šķiet, es redzēju savā sapnī tumšu un drūmu tuksnesi.

5 Un notika, ka es redzēju vīru, un viņš bija ģērbies baltā "apmetnī, un viņš nāca un nostājās manā priekšā.

6 Un notika, ka viņš runāja uz mani un aicināja mani sekot viņam.

7 Un notika, kad es viņam sekoju, es ieraudzīju sevi, ka es biju tumšā un drūmā tuksnesī.

8 Un pēc tam, kad es daudz stundu garumā biju ceļojis tumsā, es iesāku lūgt To Kungu, lai Viņš "apžēlotu mani Savā lielajā žēlastībā.

9 Un notika, kad es biju lūdzis To Kungu, es ieraudzīju lielu un plašu ^alauku.

10 Un notika, ka es ieraudzīju "koku, kura ^baugli bija iekārojami, lai padarītu kādu laimīgu.

11 Un notika, ka es piegāju un nobaudīju tā "augli; un es atklāju, ka tas bija vissaldākais no visiem, kādus es jebkad pirms tam biju baudījis. Jā, un

21a SRC Piedot.

22a SRC Pateicīgs, pateicība, pateikšanās.

b 1. Nef. 5:9.

8 2a SRC Sapnis;

Atklāsme.

b 1. Nef. 10:17.

SRC Vīzija.

3a 1. Nef. 8:14–18.

4a 1. Nef. 8:35–36.

5a DžS—V 1:30–32.

8a SRC Žēlīgs, žēlastība.

9a Mat. 13:38.

10a 1. Moz. 2:9;

Jāna atkl. 2:7; 22:2;

1. Nef. 11:4, 8–25.

SRC Dzīvības koks.

b Al. 32:41–43.

11a Al. 5:34.

es ieraudzīju, ka tā auglis bija balts un tā ^bbaltums pārsniedza visu, ko es jebkad biju redzējis.

12 Un, kad es nobaudīju tā augli, tas piepildīja manu dvēseli ar ļoti lielu prieku; tādēļ es sāku ^bvēlēties, lai mana ģimene arī nobaudītu no tā, jo es zināju, ka tas bija visieškārojamākais no visiem augļiem.

13 Un, kad es pametu acis apkārt, lai, varbūt, es varētu atrast arī savu ģimeni, es ieraudzīju ūdens upi, un tā tecēja garām, un tā bija blakus kokam, no kura es biju nobaudījis augli.

14 Un es skatījos, lai ieraudzītu, no kurienes tā rodas; un es redzēju tās izteku nedaudz tālāk; un pie tās iztekas es ieraudzīju jūsu māti Sāriju un Samu, un Nefiju, un viņi stāvēja it kā viņi nezinātu, kurp doties.

15 Un notika, ka es pamāju viņiem; un es arī teicu viņiem skaļā balsī, lai viņi nāk pie manis un nobauda augli, kas bija visieškārojamākais no visiem augļiem.

16 Un notika, ka viņi nāca pie manis un arī nobaudīja augli.

17 Un notika, ka es vēlējos, lai Lamans un Lemuēls arī nāk un nobauda augli, tādēļ es pametu acis uz upes izteku, lai varbūt es varētu viņus ieraudzīt.

18 Un notika, ka es viņus redzēju, bet viņi nenāca pie manis un nebaudīja to augli.

19 Un es ieraudzīju "margu no dzelzs, un tā stiepās gar upes krastu un veda uz koku, pie kura es stāvēju.

20 Un es arī ieraudzīju "šauru jo šauru taku, kas gāja gar dzelzs margu līdz pat kokam, pie kura es stāvēju; un tā arī gāja gar avota izteku uz lielu un plašu ^blauku, it kā tas būtu pasaule.

21 Un es redzēju neskaitāmus ļaužu pulkus, daudzi no kuriem spiedās uz priekšu, lai viņi varētu sasniegt "taku, kas veda uz koku, pie kura es stāvēju.

22 Un notika, ka viņi nāca uz priekšu un iesāka iet pa taku, kas veda uz to koku.

23 Un notika, ka tur izcēlās tumsības "migla, jā, pat ārkārtīgi liela tumsības migla, tā ka tie, kas bija uzsākuši taku, pazaudēja savu ceļu, ka viņi noklīda un pazuda.

24 Un notika, ka es ieraudzīju citus, spiežoties uz priekšu, un viņi nāca uz priekšu un satvēra dzelzs margas galu; un viņi virzījās uz priekšu caur tumsības miglu, turoties pie margas no dzelzs, līdz kamēr viņi atnāca un nobaudīja "koka augli.

25 Un, kad viņi bija nobaudījuši koka augli, viņi pameta acis apkārt, it kā viņi būtu "nokaunējušies.

26 Un es arī pametu acis apkārt un ieraudzīju ūdens upes otrā

11b 1. Nef. 11:8.

12a SRC Prieks.

b Al. 36:24.

c 1. Nef. 15:36.

13a 1. Nef. 12:16–18;

15:26–29.

18a 2. Nef. 5:20–25.

19a Psm. 2:9;

Jāņa atkl. 12:5;

Dzst, Jāņa atkl. 19:15;

1. Nef. 8:30; 11:25;

15:23–24.

20a Mat. 7:14;

2. Nef. 31:17–20.

b Mat. 13:38.

21a SRC Ceļš.

23a 1. Nef. 12:17; 15:24.

24a 1. Nef. 8:10–12.

25a Rom. 1:16;

2. Tim. 1:8; Al. 46:21;

Morm. 8:38.

malā "lielu un plašu ēku, un tā stāvēja, it kā tā būtu gaisā, augstu virs zemes.

27 Un tā bija pilna ar ļaudīm, gan veciem un jauniem, gan vīriem un sievietēm; un viņu apģērbs bija ļoti smalks; un viņi "izsmēja un rādīja ar pirkstiem uz tiem, kas bija atnākuši un nobaudījuši augli.

28 Un pēc tam, kad viņi bija "nobaudījuši augli, viņi bija ^bnokaunējušies no tiem, kas nīrgājās par viņiem; un viņi "atkrita uz aizliegtajām takām un pazuda.

29 Un tagad es, Nefijs, neizklāstu "visus sava tēva vārdus.

30 Bet, īsāk rakstot, lūk, viņš redzēja daudzus citus ļaužu pulkus, spiežoties uz priekšu; un viņi nāca un pieķērās pie "dzelzs margas gala, un viņi virzījās pa savu ceļu uz priekšu, pastāvīgi cieši turoties pie margas no dzelzs, kamēr viņi atnāca un nometās zemē, un nobaudīja tā koka augli.

31 Un viņš arī redzēja citus ļaužu "pulkus, taustoties uz to lielo un plašo ēku.

32 Un notika, ka daudzi noslīka ūdens "upes dziļumos, un daudzi pazuda viņa skatienam, kļīstot svešos ceļos.

33 Un liels bija to skaits, kuri iegāja tajā dīvainajā ēkā. Un, kad viņi bija iegājuši tajā ēkā, viņi rādīja "nicinājumā ar pirkstu uz mani un uz tiem, kuri arī

bija nobaudījuši augli, bet mēs viņiem nepievērsām uzmanību.

34 Šie ir mana tēva vārdi: Jo tie, kas "pievērsa tiem uzmanību, atkrita.

35 Un "Lamans un Lemuēls nenobaudīja augli, teica mans tēvs.

36 Un notika, ka, pēc tam, kad mans tēvs bija runājis visus šos vārdus, kuru bija daudz, par savu sapni vai vīziju, viņš teica uz mums to lietu dēļ, ko viņš bija redzējis vīzijā, ka viņš ļoti baiļojās par Lamanu un Lemuēlu, jā, viņš baiļojās, lai viņi netiktu padzīti no Tā Kunga vaiga.

37 Un viņš skubināja tos ar visām mīloša "tēva jūtām, ka viņiem ir jāklausa tā vārdiem, ka varbūt Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem, un neizdzīs tos; jā, mans tēvs tiem sludināja.

38 Un, kad viņš tiem bija sludinājis un arī pravietojis daudzas lietas, viņš lika tiem ievērot Tā Kunga pavēles; un viņš beidza runāt ar tiem.

9. NODAĻA

Nefijs taisa divu veidu pierakstus. Katrs ir nosaukts par Nefija plāksnēm. Lielākās plāksnes satur laicīgo vēsturi. Mazākās aplūko galvenokārt svētas lietas. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

UN visas šīs lietas mans tēvs redzēja un dzirdēja, un runāja,

26a 1. Nef. 11:35–36;
12:18.

27a SRC Lepnība.

28a 2. Pēt. v. 2:19–22.

b Marka 4:14–20; 8:38;
Lūk. 8:11–15;

Jāņa 12:42–43.

c SRC Atkrišana.

29a 1. Nef. 1:16–17.

30a 1. Nef. 15:23–24.

31a Mat. 7:13.

32a 1. Nef. 15:26–29.

33a SRC Vajāt, vajāšanas.

34a 2. Moz. 23:2.

35a 1. Nef. 8:17–18;

2. Nef. 5:19–24.

37a SRC Ģimene; Vecāki.

kad viņš mita teltī "Lemuēla ielejā; un arī daudz vairāk lietu, kuras nevar tikt rakstītas uz šīm plāksnēm.

2 Un tagad, ja es runāju par šīm plāksnēm, lūk, tās nav tās plāksnes, uz kurām es sastādu pilnu aprakstu par savas tautas vēsturi; jo "plāksnēm, uz kurām es sastādu pilnu aprakstu par savas tautas vēsturi, es esmu devis Nefija vārdu, tādēļ tās tiek sauktas par Nefija plāksnēm pēc mana paša vārda; un šīs plāksnes arī tiek sauktas par Nefija plāksnēm.

3 Tomēr es biju saņēmis pavēli no Tā Kunga, ka man ir jāiztaisa šīs plāksnes īpašam "nolūkam, lai šeit būtu iegravēts apraksts par ^bkalpošanu manai tautai.

4 Uz tām otrām plāksnēm jābūt iegravētam aprakstam par ķēniņu valdīšanu un kariem, un manas tautas ķildām; tādēļ šīs plāksnes ir galvenokārt par kalpošanu, un "otras plāksnes ir galvenokārt par ķēniņu valdīšanu un kariem, un manas tautas ķildām.

5 Tādēļ Tas Kungs ir pavēlējis man taisīt šīs plāksnes Viņa "gudram nolūkam, kuru es nezinu.

6 Bet Tas Kungs "zina visas lietas no paša iesākuma; tādēļ Viņš ir sagatavojis ceļu, lai iz-

pildītu visus Savus darbus starp cilvēku bērniem, jo lūk, Viņam ir visa ^bvāra, lai izpildītu visus Savus vārdus. Un tā tas ir. Āmen.

10. NODAĻA

Lehijs pareģo, ka babilonieši saņems jūdus gūstā. Viņš stāsta par Mesijas, Glābēja un Pestītāja atnākšanu starp jūdiem. Lehijs stāsta arī par kāda atnākšanu, kurš kristīs Dieva Jēru. Lehijs stāsta par Mesijas nāvi un augšāmcelšanos. Viņš salīdzina Israēla izklīdināšanu un sapulcināšanu ar olīvokoku. Nefijs runā par Dieva Dēlu, par Svētā Gara dāvanu un par vajadzību būt taisnīgiem. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

UN tagad es, Nefijs, atsāku aprakstu uz "šīm plāksnēm par manu darbību un manu valdīšanu un kalpošanu; tālab, lai atsāktu savu aprakstu, man ir jārunā mazliet par mana tēva un arī manu brāļu darbību.

2 Jo lūk, notika, kad mans tēvs bija beidzis runāt šos vārdus par savu "sapni un arī pierunāt viņus pilnīgi uz cītībai, viņš runāja uz tiem attiecībā par jūdiem —

3 ka vēlāk tie tiks iznīcināti, pat lielā pilsēta "Jeruzāleme, un daudzi tiks ^a aizvesti gūstā uz "Bābeli; Tā Kunga noteiktajā

9 1a 1. Nef. 2:4–6, 8, 14–15; 16:6.

2a 1. Nef. 19:2, 4; Jēk. 3:13–14; M. v. 1:2–11; M&D 10:38–40. SRC Plāksnes.

3a M&D 3:19. b 1. Nef. 6:3.

4a Jēk. 1:2–4; M. v. 1:10.

5a 1. Nef. 19:3; M. v. 1:7; Al. 37:2, 12, 14.

6a 2. Nef. 9:20; M&D 38:2; Moz. 1:6, 35. SRC Vissziņošs.

b Mat. 28:18.

10 1a 1. Nef. 9:1–5; 19:1–6;

Jēk. 1:1–4.

2a 1. Nef. 8.

3a Est. 2:6; 2. Nef. 6:8; Hel. 8:20–21.

b 2. Nef. 25:10. SRC Hronoloģija—587 g. pr. Kr.

c Ec. 24:2; 1. Nef. 1:13; Omn. 1:15.

laikā viņi ^aatkal atgriezīsies, jā, pat tiks atvesti atpakaļ no gūsta, un, kad viņi būs atvesti atpakaļ no gūsta, tie atkal iegūs savu mantojuma zemi.

4 Jā, tieši ^aseši simti gadus no tā laika, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi, ^bpravieti Dievs Tas Kungs cels no jūdu vidus — tieši ^cMesiju jeb, citiem vārdiem, pasaules Glābēju.

5 Un viņš runāja arī par praviešiem, cik liels skaits bija ^aliecinājuši par šīm lietām attiecībā uz šo Mesiju, par kuru viņš bija runājis, jeb šo pasaules Pestītāju.

6 Un tagad visa cilvēce bija ^azudušā un kritušā stāvoklī, un vienmēr būs, ja vien viņi nepaļausies uz šo Pestītāju.

7 Un viņš runāja arī par ^apravieti, kuram jānāk pirms Mesijas, lai sagatavotu ceļu Tam Kungam, —

8 jā, pat, ka viņš ies un sauks tuksnesī: ^aSataisiet Tam Kungam ceļu un taisiet taisnas Viņa takas, jo šeit stāv Kāds starp jums, kuru jūs nepazīstat; un Viņš ir spēcīgāks par mani, Viņa kurpju siksnas es neesmu cienīgs atraisīt. Un daudz runāja mans tēvs par šo lietu.

9 Un mans tēvs sacīja, ka tas

pravietis kristīs ^aBetānijā, viņš Jordānas, un viņš arī teica, ka viņš ^bkristīs ar ūdeni; patiesi, ka viņš kristīs Mesiju ar ūdeni.

10 Un, kad viņš būs kristījis Mesiju ar ūdeni, viņš atpazīs un liecinās, ka viņš ir kristījis ^aDieva Jēru, kurš paņems prom pasaules grēkus.

11 Un notika, kad mans tēvs bija runājis šos vārdus, viņš runāja uz maniem brāļiem par evaņģēliju, kam jātiek sludinātam starp jūdiem, un arī par jūdu ^akrišanu ^bneticībā. Un pēc tam, kad viņi būs ^cnonāvējuši Mesiju, kuram ir jānāk, un kad Viņš būs nonāvēts, Viņš ^auzcelsies no miroņiem un caur ^cSvēto Garu pasludinās Sevi cīticībniekiem.

12 Jā, patiesi, mans tēvs runāja daudz par cīticībniekiem un arī par Israēla namu, ka tos var salīdzināt ar ^aolīvkoku, kura zariem ir jātiek nolauztiem un ^bizkaisītiem pa visu zemes virsu.

13 Tādēļ, viņš teica, bija vajadzīgs, lai mēs vienkopus tiktu aizvesti uz ^aapsolīto zemi, lai piepildītos Tā Kunga vārds, ka mums ir jātiek izkaisītiem pa visu zemes virsu.

14 Un, kad Israēla nams būs

3d Jer. 29:10;
2. Nef. 6:8–9.

4a 1. Nef. 19:8;
2. Nef. 25:19;
3. Nef. 1:1.

b 1. Nef. 22:20–21.

c SRC Mesija.

5a Jēk. 7:11; Mos. 13:33;
Hel. 8:19–24;

3. Nef. 20:23–24.

6a SRC Ādama un Ievas
krišana.

7a 1. Nef. 11:27;
2. Nef. 31:4.

8a Jes. 40:3;
Mat. 3:1–3.

9a Jāņa 1:28.

b SRC Jānis Kristītājs.

10a SRC Dieva Jērs.

11a Jēk. 4:14–18.

b Morm. 5:14.

c SRC Jēzus Kristus;

Krustā sišana.

d SRC Augšamcelšanās.

e SRC Svētais Gars.

12a 1. Moz. 49:22–26;

1. Nef. 15:12;

2. Nef. 3:4–5;

Jēk. 5; 6:1–7.

3. Nef. 1:17.

b SRC Olīvkoks; Tā

Kunga vīnadārzs.

c 1. Nef. 22:3–8.

3. Nef. 1:17.

3. Nef. 2:20.

3. Nef. 2:20.

3. Nef. 2:20.

izkaisīts, viņi “atkal tiks sapulcināti kopā; vai, isāk sakot, pēc tam, kad ^bcitticībnieki būs saņēmuši evaņģēlija pilnību, tad ^colīvkoka dabīgie zari jeb atlikums no Israēla nama, tiks piepotēti jeb nāks pie patiesā Mesijas, viņu Kunga un viņu Pestītāja, atziņas.

15 Un tādiem vārdiem mans tēvs pravietoja un runāja uz mani brāļiem, un arī daudzas citas lietas, ko es neaprakstu šinī grāmatā, jo daudzas no tām kā sev noderīgas es esmu rakstījis savā “otrā grāmatā.

16 Un visas šīs lietas, par kurām es runāju, notika, kad mans tēvs mīta teltī Lemuēla ielejā.

17 Un notika, kad es, Nefijs, noklausījies visus “sava tēva vārdus par lietām, ko viņš redzēja ^bvīzijā, un arī tās lietas, ko viņš runāja ar Svētā Gara spēku, kuru viņš saņēma caur ticību Dieva Dēlam — un Dieva Dēls bija tas ^cMesija, kuram ir jānāk — es, Nefijs, vēlējos, kaut arī es varētu redzēt un dzirdēt, un zināt šīs lietas ar Svētā Gara spēku, kas ir ^dDieva dāvana visiem tiem, kuri ^ecītīgi meklē Viņu, gan kā ^fsenatnē, gan arī tanī laikā, kad Viņš parādīsies cilvēku bērniem.

18 Jo Viņš ir “tāds pats vakar, šodien un mūžīgi; un ceļš ir

sagatavots visiem cilvēkiem no pasaules radīšanas, ja būs tā, ka viņi nožēlos grēkus un nāks pie Viņa.

19 Jo tas, kas cītīgi meklē — atradīs, un “Dieva noslēpumi tiks atklāti tiem ar ^bSvētā Gara spēku, kā šajos laikos, tā senatnē, un kā senatnē, tā nākamībā; tādēļ ^cTā Kunga ceļš ir viens mūžīgs aplis.

20 Tādēļ atceries, ak cilvēk, ka par visiem saviem darbiem tu tiks atvests “tiesas priekšā.

21 Tādēļ, ja tu esi meklējis darīt ļaunu savās “pārbaudījumu dienās, tad tu tiks atrasts par ^bnetīru Dieva tiesas krēsla priekšā; un nekas netīrs nevar dzīvot kopā ar Dievu; tādēļ tev vajadzēs tikt atmestam uz visiem laikiem.

22 Un Svētais Gars dod varu, lai es runātu šīs lietas, un neaizturētu tās sevī.

11. NODAĻA

Nefijs redz Tā Kunga Garu, un vīzijā tiek parādīts dzīvības koks. Viņš redz Dieva Dēla māti un mācās par Dieva labvēlību. Viņš redz Dieva Jēra kristīšanu, kalpošanu un krustā sišanu. Viņš redz arī Jēra divpadsmit apustuļu aicinājumu un kalpošanu. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

14a SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.
b 1. Nef. 13:42;
M&D 14:10.
c Jēk. 5:8, 52, 54, 60, 68.
15a 1. Nef. 1:16–17.
17a Ēn. 1:3; Al. 36:17.
b 1. Nef. 8:2.
c SRC Mesija.

d SRC Svētais Gars.
e Moron. 10:4–5, 7, 19.
f M&D 20:26.
18a Ebr. 13:8; Morm. 9:9;
M&D 20:12.
SRC Dievs, dievība.
19a SRC Dieva noslēpumi.
b SRC Svētais Gars.
c Al. 7:20;

M&D 3:2; 35:1.
20a Sal. Māc. 12:14;
2. Nef. 9:46.
SRC Tiesa, pēdējā.
21a Al. 34:32–35.
b 1. kor. 6:9–10;
3. Nef. 27:19;
M&D 76:50–62;
Moz. 6:57.

Jo notika, ka pēc tam, kad es biju vēlējis iepazīt lietas, kuras mans tēvs bija redzējis, un ticot, ka Tas Kungs bija spējīgs darīt tās man zināmas, kad es sēdēju, "pārdomādams savā sirdī, es tiku ^aaizrauts Tā Kunga Garā, jā, ļoti augstā 'kalnā, ko es nekad iepriekš nebiju redzējis, un kur es nekad iepriekš nebiju spēris savu kāju.

2 Un Gars teica man: Lūk, ko tu vēlies?

3 Un es sacīju: Es vēlos redzēt tās lietas, kuras "redzēja mans tēvs.

4 Un Gars teica man: Vai tu tici, ka tavs tēvs redzēja "koku, par kuru viņš runāja?

5 Un es sacīju: Jā, tu zini, ka "es ticu visiem sava tēva vārdiem.

6 Un, kad es biju runājis šos vārdus, Gars skaļā balsī iesaucās, sakot: Ozianna Tam Kungam, Visaugstākajam Dievam, jo Viņš ir Dievs pār visu "zemi, jā, pat pār visu. Un svētīts tu esi, Nefij, tādēļ, ka tu ^btici Visaugstākā Dieva Dēlam; tādēļ tu ieraudzīsi tās lietas, kuras tu vēlējies.

7 Un lūk, šī lieta tiks dota tev par "zīmi, kad pēc tam, kad tu būsi redzējis koku, kas nes augli, kuru tavs tēvs nobraudīja, tu ieraudzīsi arī cilvēku nolaižamies no debesīm, un Viņu tu skatīsi;

un, kad tu Viņu būsi skatījis, tu ^bliecināsi, ka Tas ir Dieva Dēls.

8 Un notika, ka Gars man sacīja: Skaties! Un es skatījos un redzēju koku, un tas bija līdzīgs "kokam, kuru mans tēvs bija redzējis, un tā skaistums bija daudz pārāks, jā, pārsniedza jebkādu skaistumu, un tā ^bbaltums pārsniedza uzsniguša sniega baltumu.

9 Un notika, kad es biju redzējis koku, es teicu Garam: Es redzēju, ka tu man parādīji koku, kas ir "dārgāks par visu.

10 Un viņš man sacīja: Ko tu vēlies?

11 Un es viņam teicu: Uzzināt tā "izskaidrojumu. Jo es runāju ar viņu kā vīrs runā, jo es redzēju, ka viņš bija ^bvīra izskatā, taču tomēr es zināju, ka tas bija Tā Kunga Gars, un viņš runāja ar mani kā vīrs runā ar citiem.

12 Un notika, ka viņš teica man: Skaties! Un es skatījos, it kā es skatītos uz viņu, un es viņu neredzēju, jo viņš bija aizgājis prom no manis.

13 Un notika, ka es skatījos un redzēju lielo Jeruzālemes pilsētu un arī citas pilsētas. Un es ieraudzīju Nacaretas pilsētu, un "Nacaretas pilsētā es ieraudzīju ^bjaunavu, un viņa bija ļoti daiļa un gaiša.

14 Un notika, ka es redzēju "debesis atvērtas, un eņģelis

11 1a M&D 76:19.
SRC Pārdomāt.
b 2. kor. 12:1–4;
Jāņa atkl. 21:10;
2. Nef. 4:25; Moz. 1:1.
c 5. Moz. 10:1; Et. 3:1.
3a 1. Nef. 8:2–34.
4a 1. Nef. 8:10–12;
15:21–22.

5a 1. Nef. 2:16.
6a 2. Moz. 9:29;
2. Nef. 29:7;
3. Nef. 11:14;
Moz. 6:44.
b SRC Ticība, ticēt.
7a SRC Zīme.
b SRC Liecība.
8a 1. Nef. 8:10.

b 1. Nef. 8:11.
9a 1. Nef. 11:22–25.
11a 1. Moz. 40:8.
b Et. 3:15–16.
13a Mat. 2:23.
b Lūk. 1:26–27; Al. 7:10.
SRC Marija, Jēzus
māte.
14a Ec. 1:1; 1. Nef. 1:8.

nāca lejā un nostājās manā priekšā, un viņš teica man: Nefij, ko tu redzi?

15 Un es sacīju viņam: Jaunavu, visdaiļāko un visskaistāko no visām citām jaunavām.

16 Un viņš teica man: Vai tu zini Dieva labvēlību?

17 Un es viņam sacīju: Es zinu, ka Viņš mīl Savus bērnus, tomēr es nezinu visu lietu nozīmi.

18 Un viņš man teica: Lūk, "jaunava, kuru tu redzi, ir Dieva Dēla ^bmāte miesā.

19 Un notika, ka es ieraudzīju, ka viņa tika aiznesta projām Garā, un, kad viņa bija tikusi aiznesta projām "Garā jau kādu laiku, eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties!

20 Un es skatījos un atkal ieraudzīju jaunavu, kas turēja "bērnu savās rokās.

21 Un eņģelis man teica: Skati "Dieva Jēru, jā, patiesi, ^bMūžīgā Tēva "Dēlu! Vai tu zini tā "koka nozīmi, kuru tavs tēvs redzēja?

22 Un es viņam atbildēju, sakot: Jā, tā ir Dieva "mīlestība, kas izstaro cilvēku bērnu sirdīs, tādēļ tā ir pati kārojamākā no visām lietām.

23 Un viņš runāja uz mani, sacīdams: Jā, un pats lielākais "prieks dvēselei.

24 Un, kad viņš bija pateicis šos vārdus, viņš teica man: Skaties!

Un es skatījos un redzēju Dieva Dēlu "ejot starp cilvēku bērniem; un es redzēju daudzus křitam pie Viņa kājām un pielūdzam Viņu.

25 Un notika, ka es sapratu, ka "marga no dzelzs, ko mans tēvs bija redzējis, bija Dieva vārds, kas ved uz ^bdzīvā ūdens avotu jeb uz ^cdzīvības koku; šis ūdens ir Dieva mīlestības attēlojums. Un es sapratu, ka arī dzīvības koks bija Dieva mīlestības attēlojums.

26 Un eņģelis atkal man teica: Skaties un redzi "Dieva labvēlību!

27 Un es skatījos un "redzēju pasaules Pestītāju, par kuru mans tēvs bija runājis; un es arī redzēju ^bpravieti, kuram būs jāsaģatavo ceļš Viņa priekšā. Un Dieva Jērs devās un tapa no viņa "kristīts; un, kad Viņš bija nokristīts, es ieraudzīju debesis atveramies, un Svētais Gars nāca lejā no debesīm un palika uz Viņa ^dbaloģa izskatā.

28 Un es redzēju, ka Viņš devās projām, kalpojot ļaudīm, "spēkā un lielā godībā; un ļauģu pulki sapulcējās kopā, lai klausģtos Viņā; un es redzēju, ka tie izdzina Viņu no sava vidus.

29 Un es arī redzēju "divpadsmit citus sekoģot Viņam. Un notika, ka tie tika aiznesti Garā

18a Jes. 7:14; Lūk. 1:34–35.

b Mos. 3:8.

19a Mat. 1:20.

20a Lūk. 2:16.

21a SRC Dieva Jērs.

b SRC Dievs, dievģba—
Dievs Tģvs.

c SRC Jģzus Kristus.

d 1. Nef. 8:10; Al. 5:62.

SRC Dzģvģbas koks.

22a SRC Mģlestģba.

23a SRC Prieks.

24a Lūk. 4:14–21.

25a 1. Nef. 8:19.

b SRC Dzģvais ūdens.

c 1. Moz. 2:9;

Al. 32:40–41;

Moz. 4:28, 31.

26a 1. Nef. 11:16–33.

27a 2. Nef. 25:13.

b Mat. 11:10;

1. Nef. 10:7–10;

2. Nef. 31:4.

c SRC Kristģģšana, kristģt.

d SRC Baloģa zģme.

28a M&D 138:25–26.

29a SRC Apustulis.

prom no mana vaiga, un es tos vairs neredzēju.

30 Un notika, ka eņģelis atkal uz mani runāja, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un es redzēju atkal debesis atveramies, un es redzēju "eņģelus nolaižamies pie cilvēku bērniem; un viņi tiem kalpoja.

31 Un viņš atkal runāja uz mani, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju Dieva Jēru ejot starp cilvēku bērniem. Un es redzēju ļaužu pulkus, kas bija slimi un kas bija visādu sērgu, "velnu un ^bnešķīstu garu nomocīti; un eņģelis runāja un rādīja visu to man. Un viņi tika "dziedināti ar Dieva Jēra spēku, un velni un nešķīstie gari tika izdzīti.

32 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju Dieva Jēru, un Viņš bija ļaužu sagrābts; jā, mūžīgā Dieva Dēls tika pasaules "tiesāts; un es redzēju un dodu liecību.

33 Un es, Nefijs, redzēju, ka Viņš tika pacelts pie "krusta un ^bnonāvēts par pasaules grēkiem.

34 Un, kad Viņš bija nonāvēts, es redzēju zemes ļaužu pulkus, un tie tika savākti kopā, lai cīnītos pret Jēra apustuļiem, jo tā tos divpadsmit aicinātos nosauca Tā Kunga eņģelis.

35 Un zemes ļaužu pulki sapulcējās kopā, un es redzēju, ka tie bija lielā un plašā "ēkā, tādā pašā

ēkā, kādu bija redzējis mans tēvs. Un Tā Kunga eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Skati pasauli un tās gudrību, jā, redzi, Israēla nams ir savākts kopā, lai cīnītos pret Jēra divpadsmit apustuļiem.

36 Un notika, ka es redzēju un dodu liecību, ka lielā un plašā ēka bija pasaules "lepnums, un tā sabruka, un tās posts bija ļoti liels. Un Tā Kunga eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Tāda būs visu tautu, cilšu, valodu un tautību, kas cīnīsies pret Jēra divpadsmit apustuļiem, iznīcināšana.

12. NODAĻA

Nefijs vīzijā redz: apsolīto zemi, tās iedzīvotāju taisnību, nekrietnību un pagrimumu, Dieva Jēra atnākšanu starp tiem; kā divpadsmit mācekļi un divpadsmit apustuļi tiesās Israēlu; un to, kuri pagrimis neticībā, pretīgo un izvirtušo stāvokli. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

UN notika, ka eņģelis man sacīja: Skaties un redzi savu pēcnācējus, un arī savu brāļu pēcnācējus. Un es skatījos un redzēju "apsolīto zemi, un es redzēju ļaužu pulkus, jā, tie bija tik lielā skaitā kā jūras smiltis.

2 Un notika, ka es redzēju ļaužu pulkus pulcējamies kopā, lai karotu cits pret citu, un es redzē-

30a SRC Eņģeli.

31a Marka 5:15–20;

Mos. 3:5–7.

src Velns.

b SRC Gars—Ļaunie gari.

c SRC Dziedināt, dziedināšana.

32a Marka 15:17–20.

33a Jāņa 19:16–19;

Mos. 3:9–10;

3. Nef. 27:14.

src Krusts.

b SRC Izpirkt, grēku izpirkšana.

35a 1. Nef. 8:26; 12:18.

36a SRC Lepnība.

12 1a SRC Apsolītā zeme.

ju "karus un karu daudzinašānu, un daudzas slepkavošanas ar zobenu starp maniem laudīm.

3 Un notika, ka es redzēju daudzas paaudzes pazūdam šajā zemē karos un ķildās, un es redzēju daudzas pilsētas, jā, ka es pat neskaitīju tās.

4 Un notika, ka es redzēju "tumsības ^bmiglu uz apsolutās zemes virsas, un es redzēju zibeņus, un dzirdēju pārkonus, un zemestrīces, un visādas satrauktas valodas; un es redzēju zemi un klintis, ka tās šķēlās; un es redzēju kalnus sadrūpam gabalos; un es redzēju zemes līdzenumus, ka tie bija saplaisājuši; un es redzēju daudzas pilsētas, ka tās bija "nogrimušas; un es redzēju daudzas, ka tās bija nodedzinātas ar uguni; un es redzēju daudzas, ka tās sabruka dēļ zemes trīcēšanas.

5 Un notika, kad es biju redzējis šīs lietas, es redzēju "tumsības miglu, ka tā izklīda no zemes virsas, un redzi, es redzēju ļaužu pulkus, kas nebija krituši no Tā Kunga lielajiem un briesmīgajiem sodiem.

6 Un es redzēju debesis atveramies un "Dieva Jēru nokāpjam no debesīm, un Viņš nāca lejā un parādījās tiem.

7 Un es arī redzēju un dodu liecību, ka Svētais Gars nāca pār

tiem "divpadsmit citiem, un tie bija Dieva ordinēti un izraudzīti.

8 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, Jēra divpadsmit mācekļi, kas ir izraudzīti, lai kalpotu taviem pēcnācējiem.

9 Un viņš sacīja man: Tu atceries Jēra "divpadsmit apustuļus? Redzi, viņi ir ^btie, kas tiesās Israēla divpadsmit ciltis, tādēļ divpadsmit kalpotāji no taviem pēcnācējiem tiks tiesāti no viņiem, jo jūs esat no Israēla nama.

10 Un šie "divpadsmit kalpotāji, kurus tu redzi, tiesās tavus pēcnācējus. Un redzi, viņi ir taisnīgi uz mūžiem, jo dēļ viņu ticības Dieva Jēram viņu ^bdrānas ir darītas baltas Viņa asinīs.

11 Un eņģelis sacīja man: Skaties! Un es skatījos un redzēju, ka "trīs paaudzes nodzīvoja taisnībā, un viņu drēbes bija baltas tāpat kā Dieva Jēram. Un eņģelis sacīja man: Šie ir attīrīti balti Jēra asinīs dēļ to ticības Viņam.

12 Un es, Nefijs, redzēju daudzos no "ceturtais paaudzes, kas nodzīvoja taisnībā.

13 Un notika, ka es redzēju ļaužu pulkus uz zemes pulcējamies kopā.

14 Un eņģelis sacīja man: Redzi savus pēcnācējus un arī savu brāļu pēcnācējus.

15 Un notika, ka es skatījos un redzēju ļaudis no saviem pēcnācējiem pulcējamies kopā dau-

2a Ēn. 1:24; Morm. 8:7–8.
src Karš.

4a 1. Nef. 19:10.
b Hel. 14:20–28.

c 3. Nef. 8:14.

5a 3. Nef. 8:20; 10:9.

6a 2. Nef. 26:1, 9;
3. Nef. 11:3–17.

7a 3. Nef. 12:1; 19:12–13.

9a Lūk. 6:13.

b Mat. 19:28;
M&D 29:12.

src Tiesa, pēdējā.

10a 3. Nef. 27:27;

Morm. 3:18–19.
b Jāņa atkl. 7:14;

Al. 5:21–27; 13:11–13;
3. Nef. 27:19–20.

11a 2. Nef. 26:9–10;
3. Nef. 27:30–32.

12a Al. 45:10–12;
Hel. 13:5, 9–10;

3. Nef. 27:32;
4. Nef. 1:14–27.

dzos pulkos "pret manu brāļu pēcnācējiem; un viņi tika savākti kopā, lai cīnītos.

16 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi "netirā ūdens avotu, kuru tavs tēvs redzēja; jā, patiesi, ^bupi, par kuru viņš runāja, un tās dziļumi ir ^celles dziļumi.

17 Un tumsības "migla ir velna kārdinājumi, kas ^baptumšo acis un nocietina cilvēku bērnu sirdis, un aizved tos prom uz ^cplatajiem ceļiem, ka tie iet bojā un ir zuduši.

18 Un lielā un plašā "ēka, ko tavs tēvs redzēja, ir cilvēku bērnu tukšās ^biedomas un ^clepnums. Un liels un briesmīgs "bezdiebnis tos atdala; jā, patiesi "taisnības vārds no Mūžīgā Dieva un Mesijas, kas ir Dieva Jērs, par kuru Svētais Gars dod liecību no pasaules iesākuma līdz šim laikam, un no šī laika turpmāk un mūžīgi.

19 Un, kamēr eņģelis runāja šos vārdus, es skatījos un redzēju, ka manu brāļu pēcnācēji cīnījās pret mani pēcnācējiem, saskaņā ar eņģeļa vārdu; un dēļ manu pēcnācēju lepnuma un velna "kārdinājumiem, es redzēju, ka manu brāļu pēcnācēji ^buzveica manu pēcnācēju tautu.

20 Un notika, ka es skatījos un redzēju tautu no manu brāļu

pēcnācējiem, ka viņi bija uzveikuši manus pēcnācējus, un viņi izplatījās pulkos pa visu zemes virsu.

21 Un es redzēju tos pulcējamies kopā daudzos pulkos, un es redzēju "karus un karu daudzinašanu starp tiem; un es redzēju, ka karos un karu daudzinašanā nodzīvoja daudzas paaudzes.

22 Un eņģelis sacīja man: Redzi, tie "kritīs neticībā.

23 Un notika, ka es redzēju, ka pēc tam, kad viņi bija krituši neticībā, viņi kļuva par "tumšu un pretīgu, un ^bnetīru tautu, pilnu ar ^claiskumu un visādām negantībām.

13. NODAĻA

Nefijs redz vīzijā velna baznīcu, nodibinātu starp cīticībniekiem, Amerikas atklāšanu un kolonizāciju, daudzu skaidru un vērtīgu Bībeles daļu pazaudēšanu, no tā izrietošo cīticībnieku atkrišanas stāvokli, evaņģēlija atjaunošanu, Svēto Rakstu parādīšanos pēdējās dienās, un Ciānas uzcelšanu. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

UN notika, ka eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju daudzas tautas un ķēniņu valstis.

2 Un eņģelis sacīja uz mani:

15a Morm. 6.

16a SRC Nešķīsts, nešķīstība.

b 1. Nef. 8:13; 15:26–29.

c SRC Elle.

17a 1. Nef. 8:23; 15:24;

M&D 10:20–32.

b SRC Atkrišana.

c Mat. 7:13–14.

18a 1. Nef. 8:26; 11:35–36.

b Jer. 7:24.

c SRC Lepnība.

d Lūk. 16:26;

1. Nef. 15:28–30.

e SRC Taisnība.

19a SRC Kārdināt,

kārdinājums.

b Jar. 1:10; M. v. 1:1–2.

21a Morm. 8:8;

Moron. 1:2.

SRC Karš.

22a 1. Nef. 15:13;

2. Nef. 26:15.

23a 2. Nef. 26:33.

b 2. Nef. 5:20–25.

c SRC Slinks, slinkums.

Ko tu redzi? Un es sacīju: Es redzu daudzas tautas un ķēniņu valstis.

3 Un viņš sacīja uz mani: Tās ir citticībnieku tautas un ķēniņu valstis.

4 Un notika, ka es redzēju "citticībnieku tautu vidū" ^blielas baznīcas veidošanu.

5 Un eņģelis sacīja uz mani: Skati baznīcas veidošanu, kura ir pati negantākā no visām citām baznīcām, kura "nokauj Dieva svētos, jā, un spīdzina tos, un sasaista tos, un iejūd tos dzelzs ^bjūgā, un noved tos gūstā.

6 Un notika, ka es redzēju šo "lielo un neganto baznīcu; un es redzēju ^bvelnu, ka viņš bija tās dibinātājs.

7 Un es arī redzēju "zeltu un sudrabu, un zīdus, un sarkanu purpuru, un smalku linu audumu, un visādus dārgus apģērbus; un es redzēju daudz netikļu.

8 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, zelts un sudrabs, un zīds, un sarkans purpurs, un smalki linu audumi, un dārgi apģērbi, un netikles ir tas, pēc kā "tiekas šī lielā un negantā baznīca.

9 Un arī dēļ pasaules slavas tie "iznīcina Dieva svētos, un noved tos gūstā.

10 Un notika, ka es skatījos un redzēju lielus ūdeņus; un tie

šķīra citticībniekus no manu brāļu pēcnācējiem.

11 Un notika, ka eņģelis atkal sacīja uz mani: Redzi, Dieva dusmība ir uz tavu brāļu pēcnācējiem.

12 Un es skatījos un redzēju vīru starp citticībniekiem, kuru no manu brāļu pēcnācējiem šķīra lielie ūdeņi; un es redzēju "Dieva Garu, ka Tas nāca lejā un ietekmēja šo vīru; un viņš devās pāri lielajiem ūdeņiem, līdz pat manu brāļu pēcnācējiem, kas bija apsolītajā zemē.

13 Un notika, ka es redzēju Dieva Garu, ka Tas ietekmēja citus citticībniekus; un tie devās prom no gūsta, pāri lielajiem ūdeņiem.

14 Un notika, ka es redzēju daudzus "citticībnieku pulkus ^bapsolītajā zemē; un es redzēju Dieva dusmību, ka tā bija uz manu brāļu pēcnācējiem; un viņi bija "izkaisīti citticībnieku priekšā un tika sakauti.

15 Un es redzēju Tā Kunga Garu, ka Tas bija uz citticībniekiem, un viņiem veicās un viņi ieguva "savā mantojumā zemi; un es redzēju, ka viņi bija balti, un ļoti daļi un ^bskaisti, tāpat kā mani ļaudis, pirms tie tika "nokauti.

16 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju, ka citticībnieki, kas bija

13 4a SRC Citticībnieki.

b 1. Nef. 13:26, 34;
14:3, 9–17.

5a Jāņa atkl. 17:3–6;
1. Nef. 14:13.

b Jer. 28:10–14.

6a M&D 88:94.

SRC Velns—Velna
baznīca.

b 1. Nef. 22:22–23.

7a Morm. 8:36–38.

8a Jāņa atkl. 18:10–24;
Morm. 8:35–38.

9a Jāņa atkl. 13:4–7.

12a SRC Iedvesma,
iedvesmot.

14a 2. Nef. 1:11;

Morm. 5:19–20.

b SRC Apsolītā zeme.

c 1. Nef. 22:7–8.

SRC Israēls—Israēla
izkaisīšana.

15a 2. Nef. 10:19.

b 2. Nef. 5:21.

c Morm. 6:17–22.

iznākuši no gūsta, pazemojās Tā Kunga priekšā, un Tā Kunga spēks bija ar "tiem.

17 Un es redzēju, ka viņu mātes tautas bija savāktas kopā uz ūdeņiem un arī uz zemes, lai cīnītos pret tiem, kas bija iznākuši no gūsta.

18 Un es redzēju, ka Dieva spēks bija ar viņiem un arī ka Dieva dusmība bija uz visiem tiem, kuri bija pulcējušies kopā, lai cīnītos pret viņiem.

19 Un es, Nefijs, redzēju, ka citticībnieki, kas bija iznākuši no gūsta, ar Dieva spēku tika "izglābti no visu citu tautu rokām.

20 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju, ka viņiem veicās zemē; un es redzēju "grāmatu, un tā tika nesta to vidū.

21 Un eņģelis sacīja uz mani: Vai tu zini grāmatas nozīmi?

22 Un es sacīju uz viņu: Es nezinu.

23 Un viņš sacīja: Redzi, tā ir nākusi no jūda mutes. Un es, Nefijs, redzēju to; un viņš sacīja uz mani: "Grāmata, kuru tu redzi, ir ^bjūdu ^cpieraksts, kas satur Tā Kunga derības, kuras Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; un tā satur arī daudzus svēto praviešu pravietojumus; un tā ir tāds pats pieraksts kā gravējumi, kas ir uz ^dplāksnēm no misiņa, izņemot, ka to nav tik daudz;

tomēr tie satur Tā Kunga derības, kuras Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; tādēļ tie ir ļoti vērtīgi priekš citticībniekiem.

24 Un Tā Kunga eņģelis sacīja uz mani: Tu esi redzējis, ka šī grāmata iznāca no jūda mutes, un, kad tā iznāca no jūda mutes, tā saturēja Tā Kunga, par kuru divpadsmit apustuļi dod liecību, evaņģēlija pilnību; un viņi dod liecību saskaņā ar patiesību, kas ir Dieva Jēra.

25 Tad nu šīs lietas pāriet no "jūdiem pie ^bcitticībniekiem skaidrībā, saskaņā ar patiesību, kas ir Dievā.

26 Un, kad tās ar Jēra divpadsmit apustuļu roku ir pārgājušas no jūdiem "pie citticībniekiem, tu redzi ^blielās un negantās ^cbaznīcas veidošanu, kas ir pati negantākā no visām baznīcām; jo redzi, viņi ir ^dizņēmuši no Jēra evaņģēlija daudzas daļas, kuras ir ^eskaidras pa pašas vērtīgākās; un arī daudzas Tā Kunga derības viņi ir izņēmuši.

27 Un visu to viņi ir darījuši, lai viņi varētu sagrozīt Tā Kunga patiesos ceļus, lai viņi varētu aptumšot acis un nocietināt sirdis cilvēku bērniem.

28 Tagad tu redzi, ka pēc tam, kad grāmata ir izgājusi caur lielās un negantās baznīcas rokām, šeit daudzas skaidras un vērtīgas lietas ir izņemtas no

16a M&D 101:80.

19a 2. Nef. 10:10–14;

3. Nef. 21:4; Et. 2:12.

20a 1. Nef. 14:23.

23a 1. Nef. 13:38;

2. Nef. 29:4–12.

b 2. Nef. 3:12.

c SRC Svētie Raksti.

d 1. Nef. 5:10–13.

25a 2. Nef. 29:4–6;

M&D 3:16.

SRC Jūdi.

b SRC Citticībnieki.

26a Mat. 21:43.

b 1. Nef. 13:4–6; 14:3,

9–17.

c SRC Atkrišana—
Atkrišana agrīnajā
kristiešu baznīcā.

d Morm. 8:33;

Moz. 1:41.

e 1. Nef. 14:20–26;

TA 1:8.

grāmatas, kura ir Dieva Jēra grāmata.

29 Un, kad šīs skaidrās un svarīgās lietas bija izņemtas, tā pāriet pie visām citticībnieku tautām; un, kad tā ir pārgājusi pie visām citticībnieku tautām, jā, pat pāri lielajiem ūdeņiem, kurus tu esi redzējis ar citticībniekiem, kas bija iznākuši no gūsta, tu redzi—dēļ tā, ka daudzas skaidras un vērtīgas lietas, kuras bija izņemtas no grāmatas, kuras bija skaidras cilvēku bērnu sapratnei, saskaņā ar skaidrību, kas ir Dieva Jērā—dēļ šīm lietām, kuras ir izņemtas no Jēra evaņģēlija, ļoti daudzi pakļūp, jā, tiktāl ka Sātanam ir liela vara pār tiem.

30 Tomēr tu redzi, ka citticībnieki, kas ir izgājuši no gūsta un ar Dieva spēku ir pacelti pāri visām citām tautām uz zemes virsas, kura ir izraudzīta no visām citām zemēm, kura ir zeme, par kuru Dievs Tas Kungs ir noslēdzis derību ar tavu tēvu, ka tā pēcnācējiem būs viņu "mantojuma zeme; tad nu tu redzi, ka Dievs Tas Kungs nepieļaus, ka citticībnieki pilnīgi iznīcinātu tavu ^bpēcnācēju sajaukumu, kas ir starp taviem brāļiem.

31 Ne arī pieļaus, ka citticībnieki "iznīcinātu tavu brāļu pēcnācējus.

32 Ne arī Dievs Tas Kungs pieļaus, ka citticībnieki mūžīgi

paliktu šinī šausmīgajā akluma stāvoklī, kurā, kā tu redzēji, viņi ir dēļ tām skaidrajām un visvērtīgākajām Jēra evaņģēlija daļām, kas ir šīs "negantās baznīcas, kuras veidošanu tu redzēji, noklusētas.

33 Tādēļ Dieva Jērs sacīja: Es būšu žēlīgs pret citticībniekiem, piemeklējot Israēla nama atlikumu ar lielu sodu.

34 Un notika, ka Tā Kunga eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, saka Dieva Jērs, kad Es būšu piemeklējis "Israēla nama atlikumu—un šis atlikums, par kuru es runāju, ir tava tēva pēcnācēji—tad nu, kad Es būšu tos piemeklējis ar sodu un sitis tos ar citticībnieku roku, un, kad citticībnieki ļoti ^bnomaldīsies dēļ tām visskaidrākajām un vērtīgākajām "Jēra evaņģēlija daļām, kas ir noklusētas no šīs negantās baznīcas, kura ir netikļu māte, saka Jērs—Es būšu žēlīgs pret citticībniekiem šajā dienā tiktāl, ka Es "atnesīšu tiem Manā paša spēkā daudz no Mana evaņģēlija, kas būs skaidrs un vērtīgs, saka Jērs.

35 Jo lūk, saka Jērs: Es parādīšos taviem pēcnācējiem, ka tie rakstīs daudzas lietas, ko Es tiem atklāšu, kas būs skaidras un vērtīgas; un pēc tam, kad tavi pēcnācēji tiks iznīcināti un kritīs neticībā, un arī tavu brāļu pēcnācēji, redzi, "šīs lietas tiks

30a SRC Apsolitā zeme.

b Al. 45:10–14.

31a 2. Nef. 4:7; 10:18–19;

Jēk. 3:5–9;

Hel. 15:12;

3. Nef. 16:8–9;

Morm. 5:20–21.

32a SRC Velns—Velna baznīca.

34a SRC Jāzepts, Jēkaba dēls.

b 1. Nef. 14:1–3;

2. Nef. 26:20.

c SRC Evaņģēlijs.

d M&D 10:62.

SRC Evaņģēlija atjaunošana.

35a 2. Nef. 27:6; 29:1–2.

SRC Mormona Grāmata.

apslēptas, lai ar Jēra dāvanu un spēku nāktu pie citticībniekiem.

36 Un tajās būs rakstīts Mans ^aevaņģēlijs, saka Jērs, un Mana ^bklints un Mana pestīšana.

37 Un ^asvētīti ir tie, kas centīsies radīt Manu ^bCiānu tajā dienā, jo viņiem būs ^cSvētā Gara dāvana un spēks; un, ja viņi ^dpastāvēs līdz galam, tie tiks paaugstināti pēdējā dienā un tiks izglābti ^eJēra mūžīgajā valstībā; un kuri ^fvēstīs mieru, jā, liela prieka vēstis, cik tad brīnišķi kalnos tie būs.

38 Un notika, ka es redzēju savu brāļu pēcnācēju atlikumu un arī ^aDieva Jēra grāmatu, kas bija nākusi no jūda mutes, ka tā pārgāja no citticībniekiem ^bpie manu brāļu pēcnācējiem.

39 Un, kad tā bija pārgājusi pie tiem, es redzēju citas ^agrāmatas, kas nāca ar Jēra spēku no citticībniekiem pie tiem, lai ^bpārliecinātu citticībniekus un manu brāļu pēcnācējus, un arī jūdus, kuri bija izkaisīti pa visu zemes virsu, ka praviešu un Jēra divpadsmit apustuļu pieraksti ir ^cpatiesi.

40 Un eņģelis runāja uz mani,

sacīdams: Šie ^apēdējie pieraksti, kurus tu esi redzējis starp citticībniekiem, ^bapliecinās ^cpirmo pierakstu patiesumu, kuri ir no Jēra divpadsmit apustuļiem, un darīs zināmas skaidrās un vērtīgās lietas, kas ir bijušas izņemtas no tiem; un darīs zināmu visām ciltīm, valodām un tautībām, ka Dieva Jērs ir Mūžīgā Tēva Dēls un pasaules ^dGlābējs, un ka visiem cilvēkiem ir jānāk pie Viņa, vai arī tie nevar tikt izglābti.

41 Un šiem pēdējiem pierakstiem ir jānāk saskaņā ar vārdiem, kas tiks izteikti ar Jēra muti; un Jēra vārdi tiks darīti zināmi tavu pēcnācēju pierakstos, kā arī Jēra divpadsmit apustuļu pierakstos; tāpēc tie abi kļūs par ^avienu; jo ir ^bviens Dievs un viens ^cGans pār visu zemi.

42 Un pienāks laiks, kad Viņš pasludinās Sevi visām tautām, gan ^ajūdiem, gan arī citticībniekiem; un, kad Viņš būs pasludinājis Sevi jūdiem un arī citticībniekiem, tad Viņš pasludinās Sevi citticībniekiem un arī jūdiem, un ^bpēdējie būs pirmie, un ^cpirmie būs pēdējie.

36a 3. Nef. 27:13–21.

b Hel. 5:12;

3. Nef. 11:38–39.

SRC Klints.

37a M&D 21:9.

b SRC Ciāna.

c SRC Svētā Gara dāvana.

d 3. Nef. 27:16.

SRC Izturēt.

e SRC Celestiāla godība.

f Jes. 52:7;

Mos. 15:14–18;

3. Nef. 20:40.

38a 1. Nef. 13:23;

2. Nef. 29:4–6.

b Morm. 5:15.

39a SRC Svētie Raksti—
Svētie Raksti, par
kuru parādīšanos ir
pravietots.

b Ec. 37:15–20;

2. Nef. 3:11–12.

c 1. Nef. 14:30.

40a 2. Nef. 26:16–17;

29:12.

SRC Mormona

Grāmata.

b Morm. 7:8–9.

c SRC Bībele.

d Skat. Mormonas
Grāmatas titullapu.
Moz. 1:6.

41a Ec. 37:17.

b 5. Moz. 6:4;

Jāņa 17:21–23;

2. Nef. 31:21.

c SRC Labais gans.

42a M&D 90:8–9; 107:33;
112:4.

b Jēk. 5:63.

c Lūk. 13:30;

1. Nef. 15:13–20.

14. NODAĻA

Enģelis pavēsta Nefijam par svētībām un lāstiem, kam jākrīt pār citticībniekiem. Ir tikai divas baznīcas: Dieva Jēra Baznīca un velna baznīca. Dieva svētie visās tautās tiek lielās un negantās baznīcas vajāti. Apustulis Jānis rakstīs par pasaules galu. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

UN notiks, ka tad, ja "citticībnieki uzklausi Dieva Jēru tajā dienā, kad Viņš tiem pasludinās Sevi vārdā un arī ^bspēkā, patiešām, paņemdams projām viņu "klupšanas akmeni —

2 un nenocietinās savas sirdis pret Dieva Jēru, viņi tiks ieskaitīti starp tava tēva pēcnācējiem, jā, viņi tiks "ieskaitīti Israēla namā, un viņi būs ^bsvētīta tauta apsolītajā zemē uz mūžiem; viņi vairs netiks aizvesti gūstā, un Israēla nams vairs netiks apkaunots.

3 Un šī lielā "bedre, ko tiem izrakusi šī lielā un negantā baznīca, kuru bija dibinājis velns un viņa bērni, lai viņš varētu novest cilvēku dvēseles lejā ellē — jā, šī lielā bedre, kas tika izrakta cilvēku pazudināšanai, tiks piepildīta ar tiem, kuri to izraka, viņu pašu pilnīgai pazu-

dināšanai, saka Dieva Jērs; nevis dvēseles pazudināšanai, ja vien tā netiks iemesta tajā ^bellē, kurai nav gala.

4 Jo redzi, tas ir saskaņā ar velna gūstu, un arī saskaņā ar Dieva taisnību pār visiem tiem, kas dara ļaundarības un negantības Viņa priekšā.

5 Un notika, ka enģelis runāja uz mani, Nefiju, sacīdams: Tu esi redzējis, ka tad, ja citticībnieki nožēlos grēkus, viss būs labi ar tiem; un tu arī zini attiecībā par Tā Kunga derībām ar Israēla namu; un tu arī esi dzirdējis, ka tiem, kas "nožēlos grēkus, nevajadzēs iet bojā.

6 Tādēļ, "ak vai citticībniekiem, ja būs tā, ka viņi nocietinās savas sirdis pret Dieva Jēru.

7 Jo laiks nāk, saka Dieva Jērs, kad Es darīšu "lielu un brīnumainu darbu starp cilvēku bērniem; darbu, kas būs mūžīgs, vai nu no vienas, vai no otras puses, vai nu viņu pārliecināšanai mieram un ^bmūžīgai dzīvei, vai viņu izglābšanai no viņu cietsirdības un viņu prātu akluma, no viņu novešanas gūstā, un arī iznīcības, gan laicīgi, gan garīgi, saskaņā ar velna "gūstu, par kuru es esmu runājis.

8 Un notika, kad enģelis bija runājis šos vārdus, viņš sacīja

14 1a 3. Nef. 16:6–13.
src Citticībnieki.
b 1. tes. 1:5;
1. Nef. 14:14;
Jēk. 6:2–3.
c Jes. 57:14;
1. Nef. 13:29, 34;
2. Nef. 26:20.
2a Gal. 3:7, 29;
2. Nef. 10:18–19;

3. Nef. 16:13; 21:6, 22;
Ābr. 2:9–11.
b 2. Nef. 6:12; 10:8–14;
3. Nef. 16:6–7; 20:27.
3a 1. Nef. 22:14;
M&D 109:25.
b SRC Sodība; Elle.
5a SRC Nožēlot grēkus,
grēku nožēlošana.
6a 2. Nef. 28:32.

7a Jes. 29:14;
1. Nef. 22:8;
2. Nef. 27:26; 29:1–2;
M&D 4:1.
src Evaņģēlija
atjaunošana.
b SRC Mūžīgā dzīve.
c 2. Nef. 2:26–29;
Al. 12:9–11.

uz mani: Vai tu atceries "Tēva derības ar Israēla namu? Es teicu viņam: Jā.

9 Un notika, ka viņš sacīja uz mani: Skaties un redzi lielo un neganto baznīcu, kas ir negantību māte, kuras dibinātājs ir "velns.

10 Un viņš sacīja uz mani: Redzi, ir tikai "divas baznīcas; viena ir Dieva Jēra Baznīca un ^botra ir velna baznīca; tāpēc tas, kas nepieder Dieva Jēra Baznīcai, pieder tai lielajai baznīcai, kas ir negantību māte; un viņa ir visas zemes "netikle.

11 Un notika, ka es skatījos un redzēju visas zemes netikli, un viņa sēdēja pār lielajiem "ūdeņiem; un ^bviņai bija vara pār visu zemi, starp visām tautām, valstībām, valodām un tautībām.

12 Un notika, ka es redzēju Dieva Jēra Baznīcu, un tās skaits bija "neliels šīs netikles ļaundarību un negantību dēļ, kura sēdēja pār lielajiem ūdeņiem; tomēr es redzēju, ka Jēra Baznīca, kas bija Dieva svētie, arī bija uz ^bvisas zemes virsas; un tās vara uz zemes virsas bija neliela dēļ šīs lielās netikles ļaundarībām, kuru es redzēju.

13 Un notika, ka es redzēju, ka lielā negantību māte savāca kopā

ļaužu pulkus uz visas zemes virsas starp visām citticībnieku tautām, lai "cīnītos pret Dieva Jēru.

14 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju Dieva Jēra spēku, ka tas nolaidās uz Jēra Baznīcas svētajiem un uz Tā Kunga derības ļaudīm, kas bija izkaisīti pa visu zemes virsu; un viņi bija bruņoti ar taisnību un ar "Dieva spēku lielā slavā.

15 Un notika, ka es redzēju, ka Dieva dusmas tika "izgāztas uz šo lielo un neganto baznīcu tiktāl, ka bija kari un karu daudzinašana starp visām zemes ^btautām un ciltīm.

16 Un, tā kā sākās "kari un karu daudzinašana starp visām tautām, kas piederēja pie negantību mātes, eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, Dieva dusmas ir uz šo netikļu māti, un lūk, tu redzi visas šīs lietas—

17 un, kad nāks "diēna, kad ^bDieva dusmas tiks izlietas uz netikļu māti, kas ir visas zemes lielā un negantā baznīca, kuras dibinātājs ir velns, tad, tajā dienā iesāksies "Tēva darbs, sagatavojot ceļu Viņa ^dderību piepildīšanai, ko Tas ir noslēdzis ar saviem ļaudīm, kas ir no Israēla nama.

8a SRC Ābrahāma Derība.

9a 1. Nef. 15:35;
M&D 1:35.

SRC Velns.

10a 1. Nef. 22:23.

b 1. Nef. 13:4–6, 26.

c Jāna atkl. 17:5, 15;
2. Nef. 10:16.

11a Jer. 51:13;
Jāna atkl. 17:15.

b M&D 35:11.

12a Mat. 7:14;

3. Nef. 14:14;

M&D 138:26.

b M&D 90:11.

13a Jāna atkl. 17:1–6;
18:24;

1. Nef. 13:5;
M&D 123:7–8.

14a Jēk. 6:2;
M&D 38:32–38.

15a M&D 1:13–14.

b Marka 13:8;

M&D 87:6.

16a 1. Nef. 22:13–14;

Morm. 8:30.

17a SRC Pēdējās dienas.

b 1. Nef. 22:15–16.

c 3. Nef. 21:7, 20–29.

SRC Eņģeļa
atjaunošana.

d Morm. 8:21, 41.
SRC Ābrahāma
Derība.

18 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties!

19 Un es skatījos un redzēju vīru, un viņš bija ģērbies baltā apmetnī.

20 Un eņģelis sacīja uz mani: Redzi "vienu no Jēra divpadsmit apustuļiem.

21 Lūk, viņš redzēs un rakstīs vēl pārējās no šīm lietām, jā, un arī daudzas lietas, kas ir bijušas.

22 Un viņš arī rakstīs par pasaules galu.

23 Tad nu lietas, ko viņš rakstīs, ir taisnas un patiesas; un redzi, tās ir rakstītas "grāmatā, kuru tu redzēji iznākam no jūda mutes; un laikā, kad tās iznāca no jūda mutes, jeb laikā, kad grāmata iznāca no jūda mutes, lietas, kas bija rakstītas, bija skaidras un tīras, un ^bvisvērtīgākās, un viegli saprotamas visiem cilvēkiem.

24 Un redzi, šis "Jēra apustulis rakstīs par lietām, no kurām daudzas tu esi redzējis, un lūk, pārējās tu vēl redzēsi.

25 Bet par tām lietām, ko tu redzēsi vēlāk, tu nerakstīsi, jo Dievs Tas Kungs ir noteicis šo Dieva Jēra apustuli, lai viņš "rakstītu par tām.

26 Un arī citiem, kuri ir bijuši, tiem Viņš ir rādījis visas lietas, un tie ir rakstījuši tās; un tās ir "aizzīmogotas, lai parādītos savā skaidrībā, saskaņā ar patiesību, kas ir Jērā, paša Tā Kunga noitektā laikā, Israēla namam.

27 Un es, Nefijs, dzirdēju un dodu liecību, ka šī Jēra apustuļa vārds bija "Jānis, saskaņā ar tā eņģeļa vārdu.

28 Un redzi, man, Nefijam, ir aizliegts, lai es rakstītu pārējo no tā, ko es redzēju un dzirdēju; tāpēc vārdi, kurus es esmu rakstījis, ir man pietiekami; un es esmu rakstījis tikai mazu daļu no tā, ko es redzēju.

29 Un es dodu liecību, ka es redzēju tās lietas, ko mans "tēvs redzēja, un Tā Kunga eņģelis darīja man tās zināmas.

30 Un tagad es beidzu runāt attiecībā par tām lietām, ko es redzēju, kamēr es biju aiznests prom garā; un, ja visas lietas, ko es redzēju, nav rakstītas, tad tās lietas, ko es esmu rakstījis, ir "patiesas. Un tas tā ir. Āmen.

15. NODAĻA

Lehija pēcnācējiem ir jāsaņem evaņģēlijs no citticībniekiem pēdējās dienās. Israēla sapulcināšana ir pielīdzināta olīvkokam, kura dabīgie zari tiks atkal piepotēti. Nefijs izskaidro parādību par dzīvības koku un runā par Dieva taisnību, atdalot ļaunos no taisnīgajiem. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc tam, kad es, Nefijs, biju ticis aiznests garā un redzējis visas šīs lietas, es atgriezos sava tēva teltī.

2 Un notika, ka es redzēju

20a Jāna atkl. 1:1–3;

1. Nef. 14:27.

23a 1. Nef. 13:20–24;

Morm. 8:33.

b 1. Nef. 13:28–32.

24a Et. 4:16.

25a Jāna 20:30–31;

Jāna atkl. 1:19.

26a 2. Nef. 27:6–23;

Et. 3:21–27; 4:4–7;

M&D 35:18;

DŽS—V 1:65.

27a Jāna atkl. 1:1–3.

29a 1. Nef. 8.

30a 2. Nef. 33:10–14.

savus brāļus, un tie strīdējās viens ar otru attiecībā par to, ko mans tēvs bija runājis uz viņiem.

3 Jo viņš patiesi runāja uz tiem daudzas lielas lietas, kas bija grūti "izprotamas, ja vien cilvēks nejautā Tam Kungam; un viņi, būdami cieti savās sirdīs, nevērsās pie Tā Kunga, kā viņiem vajadzētu.

4 Un tagad es, Nefijs, biju noskumis dēļ viņu cietsirdības un arī dēļ tām lietām, ko es biju redzējis, un zināju, ka tām neizbēgami jānotiek cilvēku bērnu milzīgās ļaundarības dēļ.

5 Un notika, ka es biju savu ciešanu dēļ pieveikts, jo es uzskatīju, ka manas "ciešanas ir pāri visām citām dēļ ^bmanas tautas iznīcināšanas, jo es biju redzējis viņas krišanu.

6 Un notika, kad es biju saņēmis "spēku, es runāju uz saviem brāļiem, vēloties uzzināt no tiem viņu strīdu iemeslu.

7 Un viņi sacīja: Redzi, mēs nevaram saprast tos vārdus, kurus mūsu tēvs ir runājis attiecībā par olīvkoka dabīgajiem zariem, un arī attiecībā par citticībniekiem.

8 Un es sacīju uz tiem: Vai jūs esat "jautājuši Tam Kungam?

9 Un viņi sacīja uz mani: Nē, jo Tas Kungs nedara tādas lietas mums zināmas.

10 Lūk, es uz tiem sacīju: Kā tas ir, ka jūs neturat Tā Kunga baušļus? Kā tas ir, ka jūs aiziesit bojā dēļ savas "cietsirdības?

11 Vai jūs neatceraties vārdus, kurus Tas Kungs ir sacījis? — Ja jūs nenocietināsiet savas sirdis un "lūgsit Man ticībā, ticot, ka jūs saņemsit, ar centību Manu baušļu turēšanā, šīs lietas noteikti tiks darītas jums zināmas.

12 Redzi, es saku jums, ka Israēla nams tika pielīdzināts olīvkokam, ar Tā Kunga Garu, kas bija mūsu tēvā; un redzi, vai mēs neesam atlauzti no Israēla nama un vai mēs neesam "zars no Israēla nama?

13 Un tagad, tas, ko mūsu tēvs domāja attiecībā par dabīgo zaru uzpotēšanu caur pilnību no citticībniekiem, ir tas, ka pēdējās dienās, kad mūsu pēcnācēji "kritīs neticībā, jā, daudzas gadus un daudzas paaudzes pēc tam, kad ^bMesija būs parādījies miesā cilvēku bērniem, tad ^cevanģēlija pilnība no Mesijas nāks pie citticībniekiem un no ^dcitticībniekiem pie mūsu pēcnācēju atlikuma.

14 Un tajā dienā mūsu "pēcnācēju atlikums zinās, ka viņi ir no Israēla nama un ka viņi ir Tā Kunga ^bderības tauta; un tad viņi zinās un nāks pie ^czināša-

15 3a 1. kor. 2:10–12;
Al. 12:9–11.

5a SRC Likstas.

b Ēn. 1:13; Morm. 6:1.

6a Moz. 1:10;

DžS—V 1:20, 48.

8a Mos. 26:13; Al. 40:3.

SRC Lūgšana.

10a SRC Atkrišana.

11a Jēk. v. 1:5–6; Ēn. 1:15;
Moron. 7:26;

M&D 18:18.

SRC Lūgt.

12a 1. Moz. 49:22–26;

1. Nef. 10:12–14; 19:24.

SRC Lehijs, Nefija tēvs.

13a 1. Nef. 12:22–23;

2. Nef. 26:15.

b SRC Mesija.

c SRC Evanģēlijs.

d 1. Nef. 13:42; 22:5–10;

M&D 14:10.

SRC Citticībnieki.

14a 2. Nef. 10:2;

3. Nef. 5:21–26;

21:4–7.

b SRC Ābrahāma

Derība.

c 2. Nef. 3:12; 30:5;

Morm. 7:1, 9–10;

M&D 3:16–20. Skat.

arī Mormonas

Grāmatas titullapu.

nām par saviem sentēviem, un arī pie zināšanām par viņu Pestītāja evaņģēliju, kas tika Viņa mācīts to tēviem; tāpēc viņi nāks pie zināšanām par viņu Pestītāju un par katru Viņa mācības punktu, ka viņi varēs zināt, kā nākt pie Viņa un tikt izglābtiem.

15 Un vai tad tajā dienā viņi nelīksmosies un neslavēs savu mūžīgo Dievu, viņu "klinti un viņu pestīšanu? Jā, vai tajā dienā viņi nesaņems spēku un barību no tā īstā ^bvīnakoka? Jā, vai tie nenāks īstajā Dieva ganāmpulkā?

16 Redzi, es saku jums: jā, viņi atkal tiks pieminēti pie Israēla nama; viņi tiks "uzpotēti, būdami olīvkoka dabīgie zari, pie īstā olīvkoka.

17 Un tas ir tas, ko mūsu tēvs domāja; un viņš domāja, ka tas nenotiks, kamēr viņi netiks izklīdināti no citticībniekiem; un viņš domāja, ka tas notiks caur citticībniekiem, ka Tas Kungs var parādīt savu spēku citticībniekiem tā iemesla pēc, ka Viņš tiks "atraidīts no jūdiem jeb no Israēla nama.

18 Tāpēc mūsu tēvs nav runājis tikai par mūsu pēcnācējiem, bet arī par visu Israēla namu, norādot uz derību, kas tiks piepildīta pēdējās dienās, to derību, ko Tas Kungs noslēdza ar mūsu

tēvu Ābrahāmu, sacīdams — tavos "pēcnācējos tiks svētītas visas ciltis virs zemes.

19 Un notika, ka es, Nefijs, runāju daudz uz tiem attiecībā par šīm lietām; jā, es runāju uz viņiem attiecībā par "jūdu atjaunošanu pēdējās dienās.

20 Un es atstāstīju tiem "Jesajas vārdus, kurš runāja attiecībā par jūdu jeb Israēla nama atjaunošanu; un, kad tie būs atjaunoti, tie vairs netiks sajaukti, nedz arī kādreiz izklīdināti. Un notika, ka es runāju daudzus vārdus uz saviem brāļiem, ka tie nomierinājās un ^bpazemojās Tā Kunga priekšā.

21 Un notika, ka viņi atkal uzrunāja mani, sacīdami: Ko tas nozīmē, ko mūsu tēvs redzēja sapnī? Ko nozīmē tas "koks, ko viņš redzēja?

22 Un es sacīju uz viņiem: Tas bija "dzīvības koka tēls.

23 Un viņi sacīja uz mani: Ko nozīmē tā "marga no dzelzs, ko mūsu tēvs redzēja un kas veda uz to koku?

24 Un es sacīju uz tiem, ka tas bija "Dieva vārds; un tie, kas paklausīs Dieva vārdam un stingri ^bturēsies pie tā, tie nekad neies bojā; ne arī "kārdinājumi un "pretinieka ugunīgās "bultas varēs tos uzveikt, padarot tos aklus un novedot iznīcībā.

15a SRC Klints.

b 1. Moz. 49:11;

Jāņa 15:1.

16a Jēk. 5:60–68.

17a SRC Krustā sišana.

18a 1. Moz. 12:1–3;

Ābr. 2:6–11.

19a 1. Nef. 19:15.

src Israēls—Israēla

sapulcināšana.

20a 1. Nef. 19:23.

b 1. Nef. 16:5, 24, 39.

21a 1. Nef. 8:10–12.

22a 1. Nef. 11:4, 25;

Moz. 3:9.

23a 1. Nef. 8:19–24.

24a SRC Dieva vārds.

b 1. Nef. 8:30;

2. Nef. 31:20.

c 1. Nef. 8:23.

src Kārdināt,

kārdinājums.

d SRC Velns.

e Ef. 6:16;

M&D 3:8; 27:17.

25 Tāpēc es, Nefijs, skubināju viņus “uzklausi Tā Kunga vārdu, jā, es skubināju viņus ar visu savas dvēseles spēku un ar visām spējām, kas vien man bija, lai viņi varētu paklausīt Dieva vārdam un atcerēties vienmēr visās lietās turēt Viņa baušļus.

26 Un viņi sacīja uz mani: Ko nozīmē tā ūdens “upe, ko redzēja mūsu tēvs?

27 Un es sacīju uz tiem, ka “ūdens, ko redzēja mans tēvs, bija ^bnetīrība; un viņa prāts bija tik ļoti aizņemts ar citām lietām, ka viņš neredzēja ūdens netīrību.

28 Un es sacīju uz tiem, ka tas bija drausmīgs “bezdiebis, kas atdala ļaunos no dzīvības koka un arī no Dieva svētajiem.

29 Un es sacīju uz tiem, ka tas bija tās drausmīgās “elles attēlojums, kas, kā eņģelis man bija sacījis, bija sagatavota ļaunajiem.

30 Un es sacīju uz tiem, ka mūsu tēvs arī redzēja, ka “Dieva taisnība atdala ļaunos no taisnīgajiem; un tās spožums bija tāds pats kā liesmojošas uguns spožums, kas mūžīgi mūžos ceļas augšup pie Dieva un nekad nebeidzas.

31 Un viņi sacīja uz mani: Vai šī lieta nozīmē miesas mokas “pārbaudes dienās, vai arī tā nozīmē dvēseles beigu stāvokli

pēc laicīgās miesas ^bnāves, vai tiek runāts par lietām, kas ir laicīgas?

32 Un notika, ka es sacīju uz tiem, ka tā bija gan laicīga, gan garīga lieta attēlojums; jo nāks diena, kad visiem būs jātieks tiesātiem par saviem “darbiem, jā, tieši par darbiem, kas tika veikti laicīgajā ķermenī viņu pārbaudes dienās.

33 Tāpēc, ja tie “nomirs savās ļaundarībās, tiem arī būs jātieks ^batstumtiem no lietām, kuras ir garīgas un kuras attiecas uz taisnību; tāpēc viņiem būs jātieks atvestiem, lai stāvētu Dieva priekšā, lai tiktu ^ctiesāti par saviem ^ddarbiem; un, ja viņu darbi ir bijuši nešķīsti, viņiem būs jābūt ^enešķīstiem; un, ja viņi būs nešķīsti, tad jābūt tā, ka viņi nevarēs ^fdzīvot Dieva valstībā; citādi Dieva valstībai arī jāklūst nešķīstai.

34 Bet redzi, es saku uz jums: Dieva valstība nav “nešķīsta, un nekas netīrs nevar ieiēt Dieva valstībā, tāpēc ir jābūt nešķīstības vietai, kura ir sagatavota priekš tā, kas ir nešķīsts.

35 Un tāda vieta ir sagatavota, jā, tieši tā drausmīgā “elle, par ko es esmu runājis, un ^bvelns ir tās sagatavotājs; tāpēc cilvēka dvēseles beigu stāvoklis ir

25a M&D 11:2; 32:4;
84:43–44.

26a 1. Nef. 8:13.

27a 1. Nef. 12:16.

b SRC Nešķīsts,
nešķīstība.

28a Lūk. 16:26;

1. Nef. 12:18;

2. Nef. 1:13.

29a SRC Elle.

30a SRC Taisnība.

31a Al. 12:24; 42:10;
Hel. 13:38.

b Al. 40:6, 11–14.

32a SRC Darbi.

33a Mos. 15:26;

Moron. 10:26.

b Al. 12:12–16; 40:26.

c SRC Tiesa, pēdējā.

d 3. Nef. 27:23–27.

e 2. Nef. 9:16;

M&D 88:35.

f Psm. 15:1–5; 24:3–4;

Al. 11:37;

M&D 76:50–70;

Moz. 6:57.

34a SRC Nešķīsts,
nešķīstība.

35a 2. Nef. 9:19;

Mos. 26:27.

SRC Elle.

b 1. Nef. 14:9;

M&D 1:35.

dzīvot Dieva valstībā, vai arī tikt atstumtam dēļ tās tainības, par kuru es esmu runājis.

36 Tāpēc ļaunie tiek atraidīti no tainīgajiem, un arī no šī "dzīvības koka, kura augļi ir paši vērtīgākie un ^bkārojāmākie pār visiem citiem augļiem; jā, un tā ir tainīgākā no visām ^dDieva dāvanām. Un tā es runāju uz saviem brāļiem. Āmen.

16. NODAĻA

Ļaunajiem patiesība ir smaga. Lehija dēli apprec Ismaēla meitas. Liahona vada viņu ceļu tuksnesī. Laiku pa laiku uz Liahonas ir rakstīti vēstījumi no Tā Kunga. Ismaēls nomirst; viņa ģimene kurn bēdu dēļ. Apmēram 600–592 g. pr. Kr.

UN tagad notika, kad es, Nefijs, biju beidzis runāt uz saviem brāļiem, redzi, viņi sacīja uz mani: Tu esi pasludinājis mums smagas lietas, smagākas, nekā mēs spējam panest.

2 Un notika, ka es sacīju uz tiem: Es zinu, ka es esmu runājis smagas lietas pret ļaunajiem, saskaņā ar patiesību, un tainīgos es esmu attaisnojis un liecinājis, ka viņi tiks paaugstināti pēdējā dienā, tāpēc ^avainīgie uzskata ^bpatiesību par smagu, jo tā tainīgākas viņos līdz pašai sirdij.

3 Un tagad, mani brāļi, ja jūs būtu tainīgi un vēlētos dzirdēt patiesību, un paklausīt tai, lai jūs varētu staigāt tainīgi Dieva priekšā, tad jūs nekurnētu patiesības dēļ un nesacītu — tu runā smagas lietas pret mums.

4 Un notika, ka es, Nefijs, skubināju savus brāļus ar visu centību ievērot Tā Kunga baušļus.

5 Un notika, ka viņi pazemojās Tā Kunga priekšā, tiktāl ka man bija prieks un lielas cerības par tiem, ka viņi varētu staigāt tainības takas.

6 Tad nu visas šīs lietas tika pateiktas un darītas, kad mans tēvs dzīvoja teltī tai ielejā, kuru viņš nosauca par Lemuēlu.

7 Un notika, ka es, Nefijs, ņēmu vienu no Ismaēla meitām par ^bsievu, un arī mani brāļi ņēma sev sievas no Ismaēla meitām, un arī Zorams ņēma Ismaēla vecāko meitu par sievu.

8 Un tā mans tēvs bija izpildījis visas Tā Kunga pavēles, kas viņam bija dotas. Un arī es, Nefijs, tiku ārkārtīgi svētīts no Tā Kunga.

9 Un notika, ka Tā Kunga balss uzrunāja manu tēvu naktī, un pavēlēja viņam, lai viņš nākamajā dienā dodas ceļā tuksnesī.

10 Un notika, kad mans tēvs piecēlās no rīta un devās pie telts durvīm, viņam par lielu pārsteigumu, viņš ieraudzīja

35c SRC Tainība.

36a 1. Moz. 2:9;

2. Nef. 2:15.

b 1. Nef. 8:10–12;

Al. 32:42.

c M&D 6:13.

d M&D 14:7.

src Mūžīgā dzīve.

16 2a Jāņa 3:20;

2. Nef. 33:5; Ēn. 1:23;

Hel. 14:10.

src Vaina.

b Sal. Pam. 15:10;

2. Nef. 1:26; 9:40;

Hel. 13:24–26.

c Ap. d. 5:33; Mos. 13:7.

3a M&D 5:21.

src Staigāt, staigāt

ar Dievu.

5a 1. Nef. 16:24, 39; 18:4.

7a 1. Nef. 7:1.

b SRC Laulība, precēt.

c 1. Nef. 4:35;

2. Nef. 5:5–6.

zemē ļoti smalka darba apaļu "lodi, un tā bija no tīra misiņa. Un lodes iekšpusē bija divas šautras, un viena no tām norādīja virzienu, kur mums vajadzēja doties tuksnesī.

11 Un notika, ka mēs savācām kopā visas lietas, kuras mums vajadzētu nest tuksnesī, un visu mūsu atlikušo uzturu, ko Tas Kungs bija mums devis; un mēs paņēmām sēklas no katras šķirnes, lai mēs varētu nest tuksnesī.

12 Un notika, ka mēs paņēmām savas teltis un devāmies tuksnesī, pāri Lamanas upei.

13 Un notika, kad mēs bijām ceļojuši četru dienu garumā, apmēram dienvid-dienvidaustrumu virzienā, mēs atkal uzslējām savas teltis; un mēs devām tai vietai vārdu Šazera.

14 Un notika, ka mēs paņēmām savus lokus un savas bultas, un devāmies tuksnesī, lai nomedītu uzturu savām ģimenēm; un, kad mēs bijām nomedījuši uzturu savām ģimenēm, mēs atgriezāmies pie savām ģimenēm tuksnesī uz to vietu Šazera. Un mēs atkal gājām uz priekšu tuksnesī, sekodami tam pašam virzienam, ceļodami cauri visauglīgākajām tuksneša daļām, kas bija robežās tuvu "Sarkanai jūrai.

15 Un notika, ka mēs ceļojām daudz dienu garumā, medījot uzturu pa ceļam ar saviem lokiem un savām bultām, un saviem akmeņiem, un savām lingām.

16 Un mēs sekojām lodes "norādījumiem, kuri mūs veda pašās auglīgākajās tuksneša daļās.

17 Un, kad mēs bijām ceļojuši daudz dienu garumā, mēs uzslējām savas teltis uz kādu laiku, lai mēs atkal varētu atpūsties un dabūt barību savām ģimenēm.

18 Un notika, kad es, Nefijs, devos nomedīt barību, redzi, es salauzu savu loku, kurš bija izgatavots no tīra "tērauda; un, kad es salauzu savu loku, redzi, mani brāļi bija dusmīgi uz mani dēļ tā, ka mans loks bija zudis, jo mēs nedabūjām barību.

19 Un notika, ka mēs atgriezāmies bez barības pie savām ģimenēm, un viņi, būdami ļoti noguruši no ceļošanas, ļoti cieta no barības trūkuma.

20 Un notika, ka Lamans un Lemuēls, un Ismaēla dēli sāka ļoti kurnēt dēļ savām ciešanām un bēdām tuksnesī; un arī mans tēvs sāka kurnēt pret To Kungu, savu Dievu; jā, un viņi visi bija ļoti nobēdājušies, pat tā, ka viņi kurnēja pret To Kungu.

21 Tad notika, ka es, Nefijs, un mani brāļi bijām apbēdināti par mana loka zudumu, un viņu loki bija zaudējuši savu vingrumu, un sāka palikt ārkārtīgi grūti, jā, pat tiktāl, ka mēs nevarējām dabūt barību.

22 Un notika, ka es, Nefijs, runāju daudz uz saviem brāļiem, jo viņi atkal bija nocietinājuši savas sirdis, pat līdz "kurnēšanai pret To Kungu, savu Dievu.

23 Un notika, ka es, Nefijs,

10a Al. 37:38–46.
SRC Liahona.
14a M&D 17:1.

16a 1. Nef. 16:10, 16, 26;
18:12; Al. 37:38–46.
18a 2. Sam. 22:35.

22a 2. Moz. 16:8;
4. Moz. 11:1.

izgatavoju loku no koka un bultu no taisna zara; tāpēc es apbruņojos ar loku un ar bultu, un ar lingu, un ar akmeņiem. Un es sacīju uz savu "tēvu: Kurp man doties, lai dabūtu barību?

24 Un notika, ka viņš "jautāja Tam Kungam, jo viņi bija pazemojušies manu vārdu dēļ; jo es sacīju daudzas lietas uz tiem savas dvēseles dedzībā.

25 Un notika, ka Tā Kunga balss nāca uz manu tēvu; un viņš tika patiesi "pārmācīts dēļ savas kurnēšanas pret To Kungu, tiktāl ka viņš bija novests bēdu dziļumos.

26 Un notika, ka Tā Kunga balss sacīja uz viņu: Palūkojies uz lodi un redzi tās lietas, kas tur ir rakstītas.

27 Un notika, kad mans tēvs redzēja, kas bija rakstīts uz lodes, viņš ārkārtīgi izbijās un trīcēja, un arī mani brālī, un Ismaēla dēli, un mūsu sievas.

28 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju rādītājus, kas bija lodē, ka tie darbojās saskaņā ar "ticību un centību, un uzmanību, kuru mēs tiem pievēršām.

29 Un bija rakstīti uz tiem jauni uzraksti, kas bija skaidri lasāmi, kas deva mums "sapratni par Tā Kunga ceļiem; un tie tika rakstīti un izmainīti laiku pa laikam, saskaņā ar ticību un centību, kuru mēs tiem pievēršām. Un tā mēs redzam, ka ar

^bmaziem līdzekļiem Tas Kungs var paveikt lielas lietas.

30 Un notika, ka es, Nefijs, devos uz kalna virsotni, saskaņā ar norādījumiem, kas bija doti uz lodes.

31 Un notika, ka es nokāvu savvaļas zvērus, tik daudz, ka es ieguvu barību mūsu ģimenēm.

32 Un notika, ka es atgriezos pie mūsu teltīm, nesdams zvērus, kurus es biju nokāvis; un tagad, kad viņi ieraudzīja, ka es esmu ieguvis barību, cik liels bija viņu prieks! Un notika, ka viņi pazemojās Tā Kunga priekšā un pateicās Viņam.

33 Un notika, ka mēs atkal devāmies ceļā, ceļojot aptuveni tajā pašā virzienā kā sākumā; un, kad mēs bijām ceļojuši daudzu dienu garumā, mēs atkal uzslējām savas teltis, lai mēs varētu uzkavēties kādu laiku.

34 Un notika, ka "Ismaēls nomira un tika apglabāts vietā, kas tika nosaukta Nahoma.

35 Un notika, ka Ismaēla meitas ļoti sēroja dēļ sava tēva zaudēšanas un dēļ savām "ciešanās tuksnesī; un tādēļ, ka mans tēvs bija izvedis viņas no Jeruzālemes zemes, viņas kurnēja pret to, sacīdamas: Mūsu tēvs ir miris; jā, un mēs esam daudz ceļojušas tuksnesī, un mēs esam izcietušas daudz bēdu, izsalkumu, slāpes un nogurumu; un pēc visām šīm ciešanām mums ir jāiet bojā tuksnesī aiz bada.

23a 2. Moz. 20:12;
Mos. 13:20.

24a SRC Lūgšana.
25a Et. 2:14.

SRC Pārmācīt,

pārmācīšana.

28a Al. 37:40.

SRC Ticība, ticēt.

29a SRC Saprāšana.

b 2. Ķēn. 5:13;

Jēk. v. 3:4;

Al. 37:6–7, 41;

M&D 123:16.

34a 1. Nef. 7:2–6.

35a SRC Likstas.

36 Un tā viņas kurnēja pret manu tēvu, un arī pret mani; un viņas vēlējās atgriezties atkal Jeruzālemē.

37 Un Lamans sacīja Lemuēlam un arī Ismaēla dēliem: Lūk, "nogalināsim mūsu tēvu un arī mūsu brāli Nefiju, kurš ir uzņēmis būt par ^bvaldnieku mums un skolotāju mums, kas esam viņa vecākie brāļi.

38 Tagad viņš saka, ka Tas Kungs ir runājis ar viņu, un arī "eņģeļi ir kalpojuši viņam. Bet redzi, mēs zinām, ka viņš mums melo; un viņš mums stāsta šīs lietas, un viņš paveic daudzas lietas ar savām viltīgajām veiklībām, lai viņš varētu apmānīt mūsu acis, domādams, varbūt, ka viņš var mūs aizvest kādā svešā tuksnesī; un, kad viņš būs mūs aizvedis projām, viņš ir nodomājis kļūt par ķēniņu un valdnieku pār mums, lai viņš varētu rīkoties pēc savas gribas un patikas. Un tādā veidā mans brālis Lamans izraisīja dusmas viņu sirdīs.

39 Un notika, ka Tas Kungs bija ar mums, jā, patiesi Tā Kunga balss nāca un runāja daudzus vārdus uz tiem, un ļoti tos "pārmācīja; un, kad tie bija Tā Kunga balss pārmācīti, viņi pārstāja dusmoties un nožēloja savus grēkus, tā ka Tas Kungs atkal svētīja mūs ar barību, ka mēs neaizgājām bojā.

17. NODAĻA

Nefijam tiek pavēlēts būvēt kuģi. Viņa brāļi pretojas tam. Viņš pārlicina tos, uzskaitot Dieva darbus ar Israēlu. Nefijs ir piepildīts ar Dieva spēku. Viņa brāļiem ir aizliegts to aizskart, lai viņi nenokalstu kā sausa niedre. Apmēram 592–591 g. pr. Kr.

UN notika, ka mēs atkal atsākām mūsu ceļojumu tuksnesī; un no tā laika mēs ceļojām aptuveni austrumu virzienā. Un mēs ceļojām un izbridām caur daudz ciešanām tuksnesī; un mūsu sievas dzemdēja bērnus tuksnesī.

2 Un tik lielas bija Tā Kunga svētības pār mums, ka, lai gan mēs pārtikām no "jēlas gaļas tuksnesī, mūsu sievas varēja bagātīgi zīdīt savus bērnus un bija stipras, jā, tieši tā kā vīri; un viņas sāka panest savus ceļojumus bez kurnēšanas.

3 Un tā mēs redzam, ka Dieva pavēles ir jāizpilda. Un, ja ir tā, ka cilvēka bērni "tur Dieva pavēles, Viņš tos baro un stiprina, un gādā par līdzekļiem, ar kuriem tie varētu izpildīt tās lietas, ko Viņš tiem ir pavēlējis; tāpēc Viņš ^bdeva mums līdzekļus, kamēr mēs uzturējāmies tuksnesī.

4 Un mēs uzturējāmies daudzu gadu garumā, jā, proti astoņus gadus tuksnesī.

5 Un mēs nonācām zemē, ko mēs nosaucām par Pārpilnību

37a 1. Nef. 17:44.
src Slepkaivība.

b 1. Moz. 37:9–11;
1. Nef. 2:22; 18:10.

38a 1. Nef. 3:30–31; 4:3.

39a SRC Pārmācīt,
pārmācīšana.

17 2a 1. Nef. 17:12.

3a Mos. 2:41;
Al. 26:12.

src Paklausība,
paklausīgs, paklausīt.

b 1. Nef. 3:7.

tās daudzo augļu un arī savvaļas medus dēļ; un visas šīs lietas bija Tā Kunga sagatavotas, lai mēs neaizietu bojā. Un mēs arī ieraudzījām jūru, kuru mēs nosaucām par Irreantumu, kas, iztulkojot, ir — lielie ūdeņi.

6 Un notika, ka mēs uzslējām savas teltis jūras krastā; un, neskatoties uz to, ka mēs bijām izcietuši daudz “bēdu un grūtību, jā, pat tik daudz, ka mēs nevarām tās visas aprakstīt, mēs bijām ļoti priecīgi, ka mēs nonācām jūras krastā; un mēs nosaucām šo vietu par Pārpilnību tās daudzo augļu dēļ.

7 Un notika, kad es, Nefijs, jau biju Pārpilnības zemē daudzu dienu garumā, Tā Kunga balss nāca uz mani, sakot: Celies, un dodies šajā kalnā. Un notika, ka es cēlos un devos kalnā, un piesaucu To Kungu.

8 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz mani, sakot: Tev jāuzbūvē kuģis tādā “veidā, kā Es tev rādīšu, lai Es varu pārvest tavus ļaudis pāri šiem ūdeņiem.

9 Un es sacīju: Kungs, kurp man jāiet, lai es varētu atrast rūdu pārkausēšanai, lai es varētu pagatavot rīkus kuģa būvēšanai tādā veidā, kā Tu man esi rādījis?

10 Un notika, ka Tas Kungs pateica, kurp man jāiet atrast rūdu, lai es varētu pagatavot rīkus.

11 Un notika, ka es, Nefijs, izgatavoju plēšas no zvēru ādām, ar ko uzpūst uguni; un, kad es

biju pagatavojis plēšas, lai es varētu ar tām uzpūst uguni, es situ kopā divus akmeņus, lai es varētu dabūt uguni.

12 Jo Tas Kungs līdz šim nebija pielāvis, ka mums vajadzētu taisīt daudz uguns, kad mēs ceļojām pa tuksnesi, jo Viņš sacīja: Es darīšu tā, ka tavš ēdiens kļūs patīkams, lai tu to “negatavotu uz uguns.

13 Un Es būšu arī jūsu gaisma tuksnesī; un Es “sagatavošu ceļu jūsu priekšā, ja būs tā, ka jūs turēsīt Manas pavēles; tāpēc, kā jūs turēsīt Manas pavēles, tā jūs tiksīt vadīti uz ^bapsolīto zemi; un jūs ‘zināsīt, ka jūs esat Manis vadīti.

14 Jā, un Tas Kungs sacīja arī: Kad jūs būsit nonākuši apsoltajā zemē, jūs “zināsīt, ka Es, Tas Kungs, esmu ^bDievs; un ka Es, Tas Kungs, izglābu jūs no bojāejas; jā, ka Es izvedu jūs no Jeruzālemes zemes.

15 Tāpēc es, Nefijs, visiem spēkiem centos ievērot Tā Kunga pavēles un skubināju savus brāļus uzticībai un centībai.

16 Un notika, ka es pagatavoju rīkus no rūdas, ko es izkausēju no klints.

17 Un, kad mani brāļi redzēja, ka es gatavojos “būvēt kuģi, viņi sāka kurnēt pret mani, sakot: Mūsu brālis ir muļķis, jo viņš domā, ka viņš var uzbūvēt kuģi, jā, un viņš arī domā, ka viņš var šķērsot šos lielos ūdeņus.

18 Un tā mani brāļi kurnēja

6a 2. Nef. 4:20.
8a 1. Nef. 18:2.
12a 1. Nef. 17:2.
13a Al. 37:38–39.

b 1. Nef. 2:20;
Jēk. 2:12.
c 2. Moz. 6:7.
14a 2. Nef. 1:4.

src Liecība.
b M&D 5:2.
17a 1. Nef. 18:1–6.

pret mani un vēlējās, lai viņiem nevajadzētu strādāt, jo viņi neticēja, ka es varētu uzbūvēt kuģi; ne arī viņi ticēja, ka es biju Tā Kunga pamācīts.

19 Un tagad notika, ka es, Nefijs, biju ļoti nobēdājies dēļ viņu cietsirdības; un tagad, kad viņi redzēja, ka es sāku bēdāties, viņi bija liksmi savās sirdīs, tiktāl ka viņi "prieclājās par to, sakot: Mēs zinājām, ka tev nevajag būvēt kuģi, jo mēs zinājām, ka tev nepietiek saprāta, tāpēc tu nevari paveikt tik lielu darbu.

20 Un tu esi tāpat kā mūsu tēvs savas sirds muļķīgo "iedomu vadīts; jā, viņš ir izvedis mūs no Jeruzālemes zemes, un mēs esam klejojuši tuksnesī šos daudzos gadus; un mūsu sievas ir smagi strādājušas, būdamas grūtas; un viņas ir dzemdējušas bērņus tuksnesī un izcietušas visu, izņemot nāvi; un būtu bijis labāk, ja viņas būtu nomirušas, pirms tās iznāca no Jeruzālemes, nekā izciest visas šīs mokas.

21 Redzi, šos daudzos gadus mēs esam cietuši tuksnesī, tajā laikā, kad mēs varējām priecāties par mūsu īpašumiem un mūsu mantojuma zemi; jā, un mēs varējām būt laimīgi.

22 Un mēs zinām, ka ļaudis, kas bija Jeruzālemes zemē, bija "taisnīgi ļaudis; jo viņi turēja Tā Kunga likumus un tiesas, un visus Viņa baušļus pēc Mozus likuma; tāpēc mēs zinām, ka viņi

ir taisnīgi ļaudis; un mūsu tēvs viņus ir tiesājis, un aizvedis mūs prom, jo mēs esam paklausījuši viņa vārdiem; jā, un mūsu brālis ir tāds pats kā viņš. Un ar šādiem vārdiem mani brāļi žēlojās un kurnēja pret mums.

23 Un notika, ka es, Nefijs, runāju uz tiem, sacīdams: Vai jūs ticat, ka mūsu tēvi, kuri bija Israēla bērņi, būtu tikuši izvesti no ēģiptiešu rokām, ja viņi nebūtu klausījuši Tā Kunga vārdiem?

24 Jā, vai jūs domājat, ka viņi būtu tikuši izvesti no verdzības, ja Tas Kungs nebūtu pavēlējis Mozum, ka viņam "tie ir jāizved no verdzības?

25 Tad nu jūs zināt, ka Israēla bērņi bija "verdzībā; un jūs zināt, ka viņiem bija uzkrauti smagi ^bdarbi, kurus bija grūti izpildīt; tāpēc jūs zināt, ka tai vajadzēja būt labai lietai priekš viņiem, ka viņi tiktu izvesti no verdzības.

26 Tad nu jūs zināt, ka "Mozum tika pavēlēts no Tā Kunga paveikt šo diženo darbu; un jūs zināt, ka ar Viņa ^bvārdu tika pašķirti Sarkanās jūras ūdeņi uz vienu un otru pusi, un viņi izgāja cauri pa sausumu.

27 Bet jūs zināt, ka ēģiptieši — faraona armijas — tika noslīcināti Sarkanā jūrā.

28 Un jūs arī zināt, ka viņi tika baroti ar "mannu tuksnesī.

29 Jā, un jūs arī zināt, ka Mozus ar savu vārdu, saskaņā ar Dieva

19a SRC Vajāt, vajāšanasas.

20a 1. Nef. 2:11.

22a 1. Nef. 1:13.

24a 2. Moz. 3:2–10;

1. Nef. 19:10;

2. Nef. 3:9; 25:20.

25a 1. Moz. 15:13–14.

b 2. Moz. 1:11; 2:11.

26a Ap. d. 7:22–39.

b 2. Moz. 14:21–31;

1. Nef. 4:2;

Mos. 7:19;

Hel. 8:11;

M&D 8:3;

Moz. 1:25.

28a 2. Moz. 16:4, 14–15,

35; 4. Moz. 11:7–8;

5. Moz. 8:3; Mos. 7:19.

spēku, kas bija viņā, “sita klienti, un tur iztecēja ūdens, lai Israēla bērni varētu dzesēt savas slāpes.

30 Un, neskatoties uz to, ka viņi tika vadīti, — Tas Kungs, viņu Dievs, viņu Pestītājs, gāja tiem pa priekšu, vadīdams tos dienā un dodams tiem gaismu naktī, un darīdams priekš viņiem visu, ko cilvēkam bija “lietderīgi saņemt, — viņi nocietināja savas sirdis un aptumšoja savus prātus, un ^bzākāja Mozu un patieso un dzīvo Dievu.

31 Un notika, ka, saskaņā ar Viņa vārdu, Viņš “iznīcināja tos; un, saskaņā ar Viņa vārdu, Viņš ^bvadīja tos; un, saskaņā ar Viņa vārdu, Viņš darīja visas lietas priekš tiem; un nekas netika paveikts savādāk, kā tikai ar Viņa vārdu.

32 Un, kad tie bija šķērsojuši Jordānas upi, Viņš padarīja tos varenus tās zemes bērnu “izdzīšanā, jā, viņu izklīdināšanā, lai iznīcinātu.

33 Un tagad, jūs domājat, ka tās zemes bērni, kas bija apsolītajā zemē, kas tika mūsu tēvu izdzīti, jūs domājat, ka viņi bija taisnīgi? Redzi, es saku jums — nē!

34 Jūs domājat, ka mūsu tēvi būtu bijuši vairāk ieredzēti nekā

viņi, ja viņi būtu bijuši taisnīgi? Es saku jums — nē!

35 Redzi, Tas Kungs visu “radību vērtē vienādi; tas, kas ir ^btaisnīgs, tiek Dieva “ieredzēts. Bet redzi, šī tauta bija atmetusi katru Dieva vārdu, un viņi bija nobrieduši nekrietnībā; un Dieva dusmu pilnība bija pār tiem; un Tas Kungs nolādēja to zemi pret tiem un svētīja to mūsu tēviem, jā, Viņš nolādēja to pret tiem viņu iznīcībai un Viņš svētīja to mūsu tēviem, lai viņi iegūtu varu pār to.

36 Redzi, Tas Kungs ir “radījis ^bzemi, lai tā tiktu “apdzīvota; un Viņš ir radījis Savus bērnus, lai tā viņiem piederētu.

37 Un Viņš “paceļ taisnīgas tautas un iznīcina ļauno tautas.

38 Un Viņš aizved taisnīgos uz vērtīgākajām “zemēm, un ļaunos Viņš ^biznīcina un nolād zemi viņu dēļ.

39 Viņš valda augstu debesīs, jo tās ir Viņa tronis, un zeme ir Viņa “kāju pamesls.

40 Un Viņš mīl tos, kas grib, lai Viņš būtu viņu Dievs. Redzi, Viņš mīlēja mūsu tēvus, un Viņš ar tiem “derēja, jā, tieši ar Ābrahāmu, ^bIzāku un “Ķekabu; un Viņš atcerējās derības, kuras

29a 2. Moz. 17:6;

4. Moz. 20:11;

5. Moz. 8:15;

1. Nef. 20:21.

30a M&D 18:18; 88:64–65.

b 2. Moz. 32:8;

4. Moz. 14:2–3;

Ec. 20:13–16;

M&D 84:23–25.

31a 4. Moz. 26:65.

b 1. Nef. 5:15;

M&D 103:16–18.

32a 4. Moz. 33:52–53;

Joz. 24:8.

35a Ap. d. 10:15, 34;

Rom. 2:11;

2. Nef. 26:23–33.

b Psm. 55:23;

1. Nef. 22:17.

c 1. Sam. 2:30;

Psm. 97:10; 145:20;

Al. 13:4; M&D 82:10.

36a SRC Radīt, radišana.

b SRC Zeme.

c Jes. 45:18;

Ābr. 3:24–25.

37a Sal. Pam. 14:34;

1. Nef. 4:13; Et. 2:10;

M&D 117:6.

38a SRC Apsolītā zeme.

b 3. Moz. 20:22.

39a Jes. 66:1;

M&D 38:17;

Ābr. 2:7.

40a SRC Ābrahāma

Derība.

b 1. Moz. 21:12;

M&D 27:10.

c 1. Moz. 28:1–5.

Viņš bija noslēdzis; tāpēc Viņš izveda tos no ^aĒģiptes zemes.

41 Un Viņš pārmācīja tos tukšnesī ar Savu rīksti, jo viņi ^anocietināja savas sirdis, patiesi kā jūs; un Tas Kungs pārmācīja tos dēļ viņu nekrietnības. Viņš sūtīja indīgas spārnainas ^bčūskas starp tiem, un, kad viņi bija saskosti, Viņš sagatavoja ceļu, lai tie varētu tikt ^cdziedināti; un tas darbs, kas bija jāveic viņiem, bija skatīties; un dēļ tā ceļa ^dvienkāršības vai tā viegluma tur bija daudzi, kas aizgāja bojā.

42 Un viņi nocietināja savas sirdis laiku pa laikam, un viņi ^azākāja ^bMozu un arī Dievu, tomēr jūs zināt, ka viņi tika vadīti ar Viņa nepārspējamo spēku uz priekšu, uz apsolīto zemi.

43 Un tagad, pēc visām šīm lietām ir pienācis laiks, kad viņi ir kļuvuši ļauni, jā, gandrīz jau nobrieduši; un es vēl nezinu, bet viņi šajā dienā jau ir tuvu iznīcībai; jo es zinu, ka tā diena noteikti atnāks, kad viņi tiks iznīcināti, izņemot tikai nedaudzus, kas tiks aizvesti gūstā.

44 Tāpēc Tas Kungs ir ^apavēlējis manam tēvam, ka viņam ir jādodas tukšnesī; un jūdi arī centās atņemt viņa dzīvību; jā, un ^bjūs arī esat centušies atņemt viņa dzīvību, tāpēc jūs esat slepkavas savās sirdīs un jūs esat līdzīgi viņiem.

45 Jūs esat ^aātri uz nekrietnību, bet lēni atcerēties To Kungu, jūsu Dievu. Jūs esat redzējuši ^benģeli, un viņš runāja uz jums; jā, jūs esat dzirdējuši viņa balsi laiku pa laikam; un viņš ir runājis uz jums klusā, mierīgā balsī, bet jūs bijāt ^cnejūtīgi, tā ka jūs nevarējāt sajust viņa vārdus; tāpēc viņš ir runājis uz jums līdzīgi pārkonā balsij, kas satricināja zemi tā, it kā to sadalot gabalos.

46 Un jūs arī zināt, ka ar ^aSava visvarenā vārda spēku Viņš var izraisīt to, ka zeme tiks iznīcināta; jā, un jūs zināt, ka ar Savu vārdu Viņš var izraisīt, ka nelīdzenas vietas top gludas, un līdzenas vietas tiks salauztas. Ak, tad kāpēc ir tā, ka jūs varat būt tik cietsirdīgi?

47 Redzi, mana dvēsele ir saplosīta ciešanās jūsu dēļ, un mana sirds smeldz; es baidos, ka jūs tiksiet atstumti uz mūžiem. Redzi, es esmu ^apilns ar Dieva Garu tiktāl, ka mans ķermenis ir ^bbezspēcīgs.

48 Un tagad notika, kad es biju runājis šos vārdus, viņi bija dusmīgi uz mani un gribēja iemest mani jūras dziļumos; un, kad viņi nāca, lai mani satvertu, es runāju uz tiem, sacīdams: Visvarenā Dieva Vārdā es pavēlu jums, lai jūs mani ^aneaizskartu, jo es esmu piepildīts ar ^bDieva

40d 5. Moz. 4:37.

41a 2. Kēn. 17:7–23.

b 4. Moz. 21:4–9;

5. Moz. 8:15;

Al. 33:18–22.

c Jāna 3:13–15;

2. Nef. 25:20.

d Al. 37:44–47;

Hel. 8:15.

42a 4. Moz. 14:1–12.

src Sacelšanās.

b M&D 84:23–24.

44a 1. Nef. 2:1–2.

b 1. Nef. 16:37.

45a Mos. 13:29.

b 1. Nef. 4:3.

c Ef. 4:19.

46a Hel. 12:6–18.

47a Mih. 3:8.

b 1. Nef. 19:20.

48a Mos. 13:3.

b 2. Nef. 1:26–27.

src Spēks.

spēku, līdz pat manas miesas iznīcināšanai; un, kurš pieliks man savas rokas, ‘nokaltīs kā sausa niedre, un viņš nebūs nekas Dieva spēka priekšā, jo Dievs sitīs viņu.

49 Un notika, ka es, Nefijs, sacīju uz viņiem, lai viņi vairs nekurnētu pret savu tēvu, ne arī atteiktos strādāt ar mani, jo Dievs ir pavēlējis, ka man ir jāuzbūvē kuģis.

50 Un es sacīju uz tiem: “Ja Dievs būtu pavēlējis man paveikt visas lietas, es tās varētu paveikt. Ja viņš pavēlētu, ka man ir jāsaka šim ūdenim — kļūsti par zemi! — tas kļūtu par zemi; un ja es to pateiktu, tas tiktu izdarīts.

51 Un tagad, ja Tam Kungam ir tik liels spēks un Viņš ir darījis tik daudz brīnumu starp cilvēku bērniem, kā tas ir, ka Viņš nevar “pamācīt mani, lai es uzbūvētu kuģi?”

52 Un notika, ka es, Nefijs, sacīju daudzas lietas saviem brāļiem, tik daudz, ka viņi bija satriekti un nevarēja strīdēties man pretim, nedz arī viņi uzdrīkstējās uzlikt man savas rokas vai aizskart mani ar saviem pirkstiem, pat daudzu dienu garumā. Tagad viņi neuzdrīkstējās darīt to, lai nenokalstu manā priekšā, tik spēcīgs bija “Dieva Gars; un tā tas iedarbojās uz viņiem.

53 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz mani: Izstiep savu roku pret saviem brāļiem, un viņi

nenokaltīs tavā priekšā, bet Es satriekšu tos, saka Tas Kungs, un to Es darīšu, lai viņi varētu zināt, ka Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs.

54 Un notika, ka es izstiepu uz priekšu savu roku pret saviem brāļiem, un viņi nenokalsta manā priekšā, bet Tas Kungs satricināja viņus, patiesi, saskaņā ar vārdu, kuru Viņš bija teicis.

55 Un tagad, viņi sacīja, mēs droši zinām, ka Tas Kungs ir ar tevi, jo mēs zinām, ka tas ir Tā Kunga spēks, kas mūs satricināja. Un viņi nokrita ceļos manā priekšā un gribēja “mani pielūgt, bet es to neļāvu, sacīdams: Es esmu jūsu brālis, jā, patiesi jūsu jaunākais brālis, tāpēc pielūdziet To Kungu, savu Dievu, un godājiet savu tēvu un savu māti, lai jūsu ^bdienas varētu būt ilgas zemē, kuru Tas Kungs, jūsu Dievs jums dos.

18. NODAĻA

Kuģis ir pabeigts. Ir pieminētas Jekaba un Jāzepa piedzimšanas. Grupa kuģo uz apsolīto zemi. Ismaēla dēli un viņu sievas apvienojas uzdzīvē un nemieros. Nefijs ir sasiets, un kuģis tiek briesmīgas vētras dzīts atpakaļ. Nefijs ir atbrīvots un ar viņa lūgšanu vētra mitējas. Ļaudis ierodas apsolītajā zemē. Apmēram 591–589 g. pr. Kr.

UN notika, ka viņi pielūdza To Kungu un devās kopā ar mani; un mēs ļoti meistarīgi apstrā-

48c 1. Kēn. 13:4–7.

50a Fil. 4:13; 1. Nef. 3:7.

51a 1. Moz. 6:14–16;

1. Nef. 18:1.

52a SRC Svētais Gars.

55a Ap. d. 14:11–15.

b 2. Moz. 20:12;

Mos. 13:20.

dājām kokmateriālus. Un Tas Kungs rādīja man laiku pa laikam, kādā veidā man ir jāapstrādā kuģa kokmateriāli.

2 Tātad es, Nefijs, neapstrādāju kokmateriālus veidā, kas būtu cilvēku mācīts, ne arī es būvēju kuģi pēc cilvēku prāta, bet es to būvēju veidā, kādu Tas Kungs bija man rādījis; tāpēc tas nebija cilvēkiem zināmā veidā.

3 Un es, Nefijs, devos bieži kalnā, un es bieži "lūdzu To Kungu, tāpēc Tas Kungs ^brādīja man lielas lietas.

4 Un notika, kad es biju pabeidzis kuģi saskaņā ar Tā Kunga vārdu, mani brāļi redzēja, ka tas bija labs un ka tas bija ļoti meistarīgs darbs; tāpēc viņi atkal "pazemojās Tā Kunga priekšā.

5 Un notika, ka Tā Kunga balss nāca uz manu tēvu, ka mums ir jāceļas un jādodas uz kuģi.

6 Un notika, ka nākamajā rītā, kad mēs bijām sagatavojuši visas lietas, daudz augļu un "gaļu no tukšneša, un medu pārpilnībā, un krājumus saskaņā ar to, ko Tas Kungs bija mums pavēlējis; mēs devāmies uz kuģi ar visu mūsu kravu un mūsu sēklām, un ar katru lietu, ko mēs bijām atnesuši sev līdzī, katrs atbilstoši savam vecumam, tāpēc mēs visi devāmies lejā uz kuģi ar mūsu sievietēm un mūsu bērniem.

7 Un tagad, mans tēvs bija dzemdinājis divus dēlus tuk-

snesī; vecākais bija nosaukts "Jēkabs un jaunākais ^bJāzeps.

8 Un notika, kad mēs bijām visi nogājuši lejā kuģī, un bijām paņēmuši sev līdzī mūsu krājumus un lietas, kuras mums bija pavēlēts, mēs devāmies "jūrā un tikām dzīti uz priekšu pa vējam uz ^bapsolīto zemi.

9 Un, kad mēs bijām tikuši dzīti uz priekšu pa vējam daudzu dienu garumā, redzi, mani brāļi un Ismaēla dēli, un arī viņu sievietes iesāka liksmoties, tiktāl ka viņi sāka dejojot un dziedāt, un runāt ar daudzām rupjībām, jā, pat tā, ka viņi aizmirsā, ar kādu spēku viņi bija turp atvesti; jā, viņi noveda sevi līdz ārkārtīgām rupjībām.

10 Un es, Nefijs, iesāku ļoti baiļoties, ka Tas Kungs būs dusmīgs uz mums un sitīs mūs mūsu nekrietnības dēļ, ka mēs tiksīm aprīti jūras dzelmēs, tāpēc es, Nefijs, iesāku runāt uz viņiem ar lielu nopietnību, bet redzi, viņi bija "dusmīgi uz mani, sacīdami: Mēs nepieļausim, ka mūsu jaunākais brālis kļūs par ^bvaldnieku pār mums.

11 Un notika, ka Lamans un Lemuēls paņēma un sasēja mani ar virvēm, un viņi izturējās pret mani ļoti skarbi; tomēr Tas Kungs "pielāva to, lai Viņš varētu parādīt viņiem Savu spēku visu Savu vārdu piepildīšanā, ko Viņš bija runājis attiecībā par ļaunajiem.

18 3a SRC Lūgšana.

b SRC Atklāsme.

4a 1. Nef. 16:5.

6a 1. Nef. 17:2.

7a 2. Nef. 2:1.

b 2. Nef. 3:1.

8a 2. Nef. 10:20.

b 1. Nef. 2:20.

SRC Apsolītā zeme.

10a 1. Nef. 17:17–55.

b 1. Moz. 37:9–11;

1. Nef. 16:37–38;

2. Nef. 1:25–27.

11a Al. 14:11.

12 Un notika, kad viņi bija sa-
sējuši mani tā, ka es nevarēju
pakustēties, “kompas, kurš bija
Tā Kunga sagatavots, pārstāja
darboties.

13 Tāpēc viņi nezināja, kurp
viņiem ir jāstūrē kuģis, tiktāl
ka izcēlās liela vētra, jā, liela un
briesmīga vētra, un mēs tikām
“dzīti atpakaļ pa ūdeņiem trīs
dienu garumā; un viņi iesāka
ļoti baiļoties, ka tik viņi netiek
noslīcināti jūrā, tomēr viņi mani
neatbrīvoja.

14 Un ceturtajā dienā, kad mēs
tikām dzīti atpakaļ, vētra kļuva
ārkārtīgi stipra.

15 Un notika, ka mēs gandrīz
tikām aprīti jūras dziļumos. Un,
kad mēs bijām dzīti atpakaļ pa
ūdeņiem četru dienu garumā,
mani brāļi sāka “saprast, ka
Dieva sods bija pār tiem un ka
viņiem ir jāiet bojā, ja viņi nenozē-
šos savas nekrietnības, tāpēc
viņi nāca pie manis un atraisī-
ja virves, kas bija uz manām
plaukstām, un redzi, tās bija ļoti
satūkušas; un arī manas potītes
bija ļoti satūkušas, un lielas bija
sāpes tajās.

16 Tomēr es paļāvos uz savu
Dievu, un es “slavēju To visu
dienu; un es nekurnēju pret To
Kungu savu ciešanu dēļ.

17 Tad mans tēvs, Lehijs,
daudz ko bija sacījis uz tiem un
arī uz “Ismaēla dēliem; bet, re-
dzi, viņi izteica daudz draudu
pret katru, kas aizrunātu par
mani; un mani vecāki, būdami

krietni gados un izcietuši daudz
bēdu savu bērnu dēļ, tie tika
novesti līdz pat viņu slimības
gultai.

18 Savu bēdu, lielo skumju un
manu brāļu nekrietnības dēļ
viņi gandrīz tika paņemti prom
no šīs pasaules, lai stātos sava
Dieva priekšā; jā, viņu sirmie
mati bija tuvu tam, lai tiktu
guldīti zemē; jā, viņi bija tuvu
tam, lai ar skumjām tiktu iemes-
ti ūdens kapā.

19 Un Jēkabs un arī Jāzeps,
būdami jauni un ar vajadzību
pēc daudz barības, bija apbēdi-
nāti savas mātes ciešanu dēļ; un
arī “mana sieva ar savām asarām
un lūgšanām, un arī mani bērni
neiežēlināja manu brāļu sirdis,
lai viņi mani atsvabinātu.

20 Un nebija itin nekas, kas va-
rētu iežēlināt viņu sirdis, izņē-
mot Dieva spēku, kas draudēja
viņiem ar iznīcību; tāpēc, kad
viņi redzēja, ka viņi tiks aprīti
jūras dziļumos, viņi nožēloja
to, ko bija darījuši, tiktāl ka viņi
mani atraisīja.

21 Un notika, kad viņi bija mani
atraisījuši, redzi, es paņēmu
kompasu un tas darbojās, kā es
to vēlējos. Un notika, ka es lū-
dzu To Kungu; un, kad es biju
lūdzis, vēji mitējās un vētra
rimās, un bija pilnīgs bezvējš.

22 Un notika, ka es, Nefijs, va-
dīju kuģi, ka mēs atkal kuģojām
uz apsolīto zemi.

23 Un notika, kad mēs bijām
kuģojuši daudz dienu garumā,

12a 1. Nef. 16:10, 16, 26;
2. Nef. 5:12;
Al. 37:38–47;

M&D 17:1.
13a Mos. 1:17.
15a Hel. 12:3.

16a Al. 36:28.
17a 1. Nef. 7:4–20.
19a 1. Nef. 7:19; 16:7.

mēs ieradāmieš "apsolītājā zemē; un mēs izkāpām krastā un uzslējām savas teltis; un mēs nosaucām to par apsolīto zemi.

24 Un notika, ka mēs sākām apstrādāt zemi un mēs sākām sēt sēklas; jā, mēs iesējām zemē visas mūsu sēklas, ko mēs bijām atveduši no Jeruzālemes zemes. Un notika, ka tās sāka ļoti labi augt, tāpēc mēs tikām svētīti pārpilnībā.

25 Un notika, ka mēs iepazinām apsolīto zemi, ceļojot pa mežonīgu apvidu, ka šeit bija visādi dzīvnieki mežos: govīs un vērši, un ēzeļi, un zirgi, un āži, un kalnu kazas, un visādu sugu savvaļas dzīvnieki, kuri bija izmantojami cilvēkam. Un mēs atradām visādas rūdas — zelta un sudraba, un vara.

19. NODAĻA

Nefijs pagatavo plāksnes no rūdas un pieraksta savas tautas vēsturi. Israēla Dievs nāks seši simti gadus pēc tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi. Nefijs stāsta par Viņa ciešanām un krustā sišanu. Jūdi tiks nicināti un izklīdināti līdz pēdējām dienām, kad viņi atgriezīsies pie Tā Kunga. Apmēram 588–570 g. pr. Kr.

UN notika, ka Tas Kungs pavēlēja man, tāpēc es izgatavoju plāksnes no rūdas, lai es varētu iegravēt uz tām savas tautas pierakstu. Un uz "plāksnēm,

kuras es izgatavoju, es iegravēju sava ^btēva pierakstu un arī mūsu ceļojumus tuksnesī, un sava tēva pravietojumus; un arī daudzus no maniem paša pravietojumiem es esmu iegravējis uz tām.

2 Un es nezināju tajā laikā, kad es tās taisīju, ka man tiks pavēlēts no Tā Kunga pagatavot "šīs plāksnes, tāpēc mana tēva pieraksts un viņa tēvu ciltsraksti, un lielākā daļa no mūsu darbiem tuksnesī ir iegravēti uz tām pirmajām plāksnēm, par kurām es esmu runājis; tāpēc lietas, kas notika pirms es izgatavoju ^bšīs plāksnes, patiesi daudz sīkāk ir pieminētas uz tām pirmajām plāksnēm.

3 Un, kad es biju izgatavojis šīs plāksnes saskaņā ar pavēli, es, Nefijs, saņēmu pavēli, ka kalpošana un pravietojumi, skaidrākās un vērtīgākās to daļas, ir jāraksta uz "šīm plāksnēm; un ka viss, kas bija rakstīts, ir jāglabā manas tautas pamācīšanai, kurai piederēs zeme, un arī citiem ^bgudriem nolūkiem, kas ir zināmi Tam Kungam.

4 Tāpēc es, Nefijs, taisīju pierakstu uz otrām plāksnēm, kas sniedz aprakstu jeb kas sniedz sīkāku aprakstu par manas tautas kariem un ķildām, un iznīcināšanu. Un to es esmu darījis un pavēlējis savai tautai, kas tiem būs jādara, kad manis vairs nebūs; un ka šīs plāksnes ir jānodod no vienas paaudzes nākamajai, jeb no viena pravieša

23a SRC Apsolītā zeme.

19 1a SRC Plāksnes.

b 1. Nef. 1:16–17; 6:1–3.

2a 2. Nef. 5:30.

b 1. Nef. 9:1–5.

3a Jēk. 1:1–4; 3:13–14;

4:1–4.

b 1. Nef. 9:4–5;

M. v. 1:7;

M&D 3:19–20; 10:1–51.

nākamajam līdz tālākajām Tā Kunga pavēlēm.

5 Un apraksts par šo manu plāksņu "izgatavošanu tiks dots tālāk; un pēc tam, redzi, es rīkojos atbilstoši tam, ko es esmu runājis; un šo es daru, lai vairāk svētās lietas varētu tikt ^bglabātas atsevišķi manas tautas zināšanai.

6 Tomēr es nerakstu visu uz šīm plāksnēm, kā tikai to, ko es uzskatu par "svētu. Un tagad, ja es kļūdos, arī viņi senatnē kļūdījās; ne tāpēc, ka es gribētu atvainoties par citiem cilvēkiem, bet dēļ ^bvājības, kura ir manā miesā, es gribu atvainoties.

7 Jo lietas, ko viens cilvēks uzskata par ļoti vērtīgām gan ķermenim, gan dvēselei, citi "nonievā un samīda zem savām kājām. Jā, patiešām, patieso Israēla Dievu cilvēki ^bmīda zem savām kājām; es saku — mīda zem savām kājām, bet es pateikšu citiem vārdiem — viņi To nonievā un neklausā Viņa padomu balsij.

8 Un redzi, Viņš "nāks, saskaņā ar eņģeļa vārdiem, ^bseši simti

gadus pēc tā laika, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi.

9 Un pasaule savas nekrietnības dēļ uzskatīs Viņu par nonievājamu, tāpēc tie Viņu šaustīs, un Viņš to pacietīs; un tie sitīs Viņu, un Viņš to pacietīs. Jā, tie "spļaus uz Viņu, un Viņš to pacietīs dēļ Savas mīlās laipnības un Savas iecietības pret cilvēku bērniem.

10 Un mūsu tēvu "Dievs, tēvu, kuri tika ^bizvesti no Ēģiptes, no verdzības, un arī tika Viņa pasargāti tuksnesī; jā, "Abrahāma Dievs un Īzāka, un Jēkaba Dievs, saskaņā ar eņģeļa vārdiem, "nodevis kā vīrs Sevi ļaunu ļaužu rokās, lai tiktu "paugstināts, saskaņā ar ^fZēnoka vārdiem, un tiktu ^ssists krustā, saskaņā ar Neuma vārdiem, un tiktu apglabāts ^hkapenē, saskaņā ar ⁱZēnosa vārdiem, kurus viņš runāja attiecībā par trīs ^jtumsas dienām, kas būs zīme, dota par Viņa nāvi tiem, kuri apdzīvos jūras salas, un it īpaši tiem, kuri ir no ^kIsraēla nama.

11 Jo tā ir teicis praviētis: Tajā dienā Dievs Tas Kungs pēkšņi

5a 2. Nef. 5:28–33.

b SRC Svētie Raksti—
Svētie Raksti ir
jāsaglabā.

6a Skat. Mormonas
Grāmatas titullapu.
SRC Svēts.

b Morm. 8:13–17;
Et. 12:23–28.

7a 2. Nef. 33:2; Jēk. 4:14.
b SRC Sacelšanās.

8a SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.
b 1. Nef. 10:4;

2. Nef. 25:19.

9a Jes. 50:5–6; Mat. 27:30.

10a 2. Nef. 26:12;
Mos. 7:27; 27:30–31;
Al. 11:38–39;
3. Nef. 11:14–15.

b 2. Moz. 3:2–10; 6:6;
1. Nef. 5:15;
M&D 136:22.

c 1. Moz. 32:10;
Mos. 7:19;
M&D 136:21.

SRC Jehova.
d SRC Izpirkt, grēku
izpirkšana.

e 3. Nef. 27:14.

f Al. 33:15; 34:7;

Hel. 8:19–20;
3. Nef. 10:15–16.

SRC Svētie Raksti—
Zudušie Raksti;
Zēnoks.

g 2. Nef. 6:9; Mos. 3:9.
SRC Krustā sišana.

h Mat. 27:60; Lūk. 23:53;
2. Nef. 25:13.

i Jēk. 6:1; Hel. 15:11.
SRC Zēnoss.

j 1. Nef. 12:4–5;
Hel. 14:20, 27;

3. Nef. 8:3, 19–23; 10:9.
k 3. Nef. 16:1–4.

“piemeklēs visu Israēla namu, dažus ar Savu balsi viņu taisnīguma dēļ par lielu prieku un pestīšanu, un citus ar Sava spēka ^bpērkoniem un zibeņiem, ar vētru, ar uguni un ar dūmiem, un ‘tumsības miglu, un ar ^dzemes atvēršanu, un ar ‘kalniem, kas tiks pacelti.

12 Un ^avisas šīs lietas noteikti notiks, saka pravietis ^bZēnoss. Un ‘klintīm uz zemes būs jāsaplīst; un dēļ zemes vaimanām daudzi no jūras salu ķēniņiem tiks Dieva Gara ietekmēti, lai izsauktos: dabas Dievs cieš!

13 Un, kas attiecas uz tiem, kuri ir no Jeruzālemes, saka pravietis, viņi tiks ^ašausīti no visām tautām, jo tie ^bsita krustā Israēla Dievu un pagrieza savas sirdis projām, noliedzot zīmes un brīnumus, un Israēla Dieva spēku un godu.

14 Un tāpēc, ka tie pagrieza savas sirdis projām, saka pravietis, un ir ^anonicinājuši Israēla Svēto, savās miesās viņi klejos un ies bojā, un kļūs par ^bnievu vārdu un ‘apsmieklu, un tiks ienīsti starp visām tautām.

15 Tomēr, kad tā diena pienāks, saka pravietis, kad tie vairs ^anegriezīs savas sirdis prom no Israēla Svētā, tad Viņš

atcerēsies ^bderības, kuras Viņš ir noslēdzis ar viņu tēviem.

16 Jā, tad Viņš atcerēsies “jūras salas. Jā, un visas tautas, kas ir no Israēla nama, ^bEs savākšu kopā no četrām zemes pusēm, saka Tas Kungs, saskaņā ar pravieša Zēnosa vārdiem.

17 Jā, un visa zeme ^aredzēs Tā Kunga pestīšanu, saka pravietis, katra tauta, cilts, valoda un tautība tiks svētīta.

18 Un es, Nefijs, esmu rakstījis šīs lietas savai tautai, lai varbūt es varētu viņus pārliecināt, ka viņiem ir jāatceras Tas Kungs, viņu Pestītājs.

19 Tāpēc es runāju visam Israēla namam, ja būs tā, ka viņi saņems šos ^apierakstus.

20 Jo raugi, es Garā stipri pārdzīvoju par tiem, kuri ir Jeruzālemē, kas mani nogurdināja tik ļoti, ka visi mani locekļi ir kļuvuši vāji; jo, ja Tas Kungs nebūtu bijis žēlīgs, parādīdams man, kas notiks ar viņiem, kā Viņš to bija rādījis senatnes praviešiem, tad arī man būtu bijis jāiet bojā.

21 Un Viņš patiesi parādīja senatnes ^apraviešiem visas lietas ^battiecībā uz tiem, kas ir Jeruzālemē; un Viņš arī ir rādījis daudziem attiecībā par mums, tāpēc

11a 3. Nef. 9:1–22;
M&D 5:16.
b Hel. 14:20–27;
3. Nef. 8:5–23.
c Lūk. 23:44–45;
3. Nef. 8:19–20.
d 2. Nef. 26:5.
e 3. Nef. 8:10.
12a Hel. 14:20–28.
b Jēk. 5:1.
c Mat. 27:51.
13a Lūk. 23:27–30.

b 2. Nef. 10:3.
14a Jes. 53:3–6;
Mos. 14:3–6.
b SRC Jūdi.
c 5. Moz. 28:37;
1. Ķēn. 9:7;
3. Nef. 16:9.
15a 1. Nef. 22:11–12.
b SRC Ābrahāma
Derība.
16a 1. Nef. 22:4;
2. Nef. 10:21.

b Jes. 49:20–22.
SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.
17a Jes. 40:4–5.
19a Ēn. 1:16;
Morm. 5:12; 7:9–10.
21a 2. Ķēn. 17:13;
Am. 3:7.
SRC Pravietis.
b 3. Nef. 10:16–17.

ir vajadzīgs, lai mēs zinātu attiecībā par viņiem, jo par viņiem ir rakstīts uz plāksnēm no misiņa.

22 Tad notika, ka es, Nefijs, mācīju saviem brāļiem šīs lietas; un notika, ka es lasīju tiem daudzas lietas, kas bija iegravētas uz "plāksnēm no misiņa, lai viņi varētu zināt par Tā Kunga darbiem citās zemēs starp senatnes ļaudīm.

23 Un es lasīju tiem daudzas lietas, kas bija rakstītas "Mozus grāmatās; bet lai es varētu pilnīgāk pārliecināt viņus ticēt Tam Kungam, viņu Pestītājam, es lasīju viņiem to, ko bija rakstījis pravietis ^bJesaja, jo ^ces visus Svētos Rakstus pielīdzināju attiecībā uz mums, lai tas būtu mūsu ^dlabumam un mācībai.

24 Tāpēc es runāju uz viņiem, sacīdams: Klausieties pravieša vārdus, jūs, kas esat Israēla nama atlikums, "zars, kurš ir ticis nolauzts; klausieties jūs pravieša vārdus, kas bija rakstīti visam Israēla namam, un pielīdziniet tos attiecībā uz sevi, lai jums varētu būt cerība tāpat kā jūsu brāļiem, no kuriem jūs esat nolauzti; jo tādā veidā pravietis ir rakstījis.

20. NODAĻA

Tas Kungs atklāj savus nodomus

Israēlam. Israēls ir bijis izvēlēts ciešanu krāsni un tam ir jāiet prom no Bābeles. Salīdziniet ar Jesajas gr. 48. Apmēram 588–570 g. pr. Kr.

KLAUSIETIES un dzirdiet šo, ak jūs, kas no Jēkaba nama, kuri tiek saukti Israēla vārdā un kuri cēlušies no Jūdas ūdeņiem jeb no "kristīšanas ūdeņiem, kuri zvēr pie Tā Kunga Vārda un piemin Israēla Dievu, tomēr viņi nezvēr taisnībā un patiesībā.

2 Tomēr viņi sauc sevi par "svēto pilsētu, bet viņi ^bnepaļaujas uz Israēla Dievu, kas ir Pulku Kungs; jā, Pulku Kungs ir Viņa Vārds.

3 Redzi, tās "agrākās lietas no paša sākuma Es esmu darījis zināmas; un tās nāca no Manas mutes un Es tās atklāju. Un Es tās atklāju viņiem pēkšņi.

4 Un Es to izdarīju, jo Es zināju, ka tu esi "stūrgalvīgs un tavs kakls ir ar dzelzs cīpslām, un tava piere no misiņa.

5 Un Es esmu patiesi no sākuma tev pasludinājis; pirms tas notika, Es tev tās paziņoju; un Es paziņoju tās aiz bažām, lai tu neteiktu: mans ^aelks to ir darījis un mans izgreibtais tēls, un mans izlietais attēls ir pavēlējis tām notikt.

6 Tu esi redzējis un dzirdējis to visu; un vai jūs tās nesludināsit? Un ka Es esmu paziņojis tev jau-

22a 1. Nef. 22:1.

23a 2. Moz. 17:14;

1. Nef. 5:11;

Moz. 1:40–41.

b 1. Nef. 15:20;

2. Nef. 25:4–6;

3. Nef. 23:1.

c SRC Svētie Raksti—

Svēto Rakstu nozīmība.

d 2. Nef. 4:15.

24a 1. Moz. 49:22–26;

1. Nef. 15:12;

2. Nef. 3:4–5.

20 1a SRC Kristīšana, kristīt.

2a Jes. 52:1.

src Jeruzāleme.

b TAS IR paļauties.

3a Jes. 46:9–10.

4a TAS IR Israēls.

5a SRC Elku pielūgšana.

nas lietas no šī laika, patiesi apslēptas lietas, un tu tās nezināji.

7 Tās ir tagad radītas, un nevis no sākuma, patiesi pirms dienas, kad tu tās izdzirdēji, tās nebija tev sludinātas, lai tu nesacītu — lūk, es tās zināju.

8 Jā, tu tās nebiji dzirdējis; jā, tu tās nezināji; jā, no tā laika tava auss nebija atvērta; jo Es zināju, ka tu rīkosies nodevīgi un tu tiki saukts par "grēcinieku jau no mātes miesām.

9 Tomēr Sava "Vārda dēļ Es atlikšu Savas dusmas, un Sava goda dēļ Es savaldīšos pret tevi, lai Es tevi neiznīcinātu.

10 Jo, raugi, Es esmu šķīstījis tevi, Es esmu izraudzījis tevi "ciešanu krāsni.

11 Manis paša dēļ, jā, Manis paša dēļ Es to darīšu, jo Es nepieļaušu, ka Mans "Vārds top zaimots, un ^bEs neatdošu Savu godu citam!

12 Uzklausi Mani, ak Jēkab un Israēl, Manis izredzētais, jo Es esmu Viņš; Es esmu "pirmais, un Es esmu arī pēdējais.

13 Mana roka ir arī "likusi zemei pamatus, un Mana labā roka ir izplētusi debesis. Es tās saucu, un tās sastājas kopā.

14 Visi jūs, sapulcējieties un uzklusiet! Kurš no viņiem ir tiem paziņojis tās lietas? Tas Kungs ir mīlējis viņu; jā, un Viņš

"piepildīs Savu vārdu, ko Viņš ir pasludinājis tiem; un Viņš izpildīs Savu prātu pret ^bBābeli, un Viņa roka kritīs pār kaldejiem.

15 Arī, saka Tas Kungs: Es, Tas Kungs, jā, Es esmu runājis; jā, Es esmu aicinājis viņu paziņot, Es esmu viņu atvedis, un viņa ceļš tam labi izdosies.

16 Nāciet jūs klāt pie manis; es neesmu runājis "slepenībā; no sākuma, no brīža, kad tas tika paziņots, es esmu runājis; un Dievs Tas Kungs un Viņa Gars ir sūtījuši mani.

17 Un tā saka Tas Kungs, tavs "Pestītājs, Israēla Svētais: Es esmu sūtījis viņu, Tas Kungs, Tavs Dievs, kurš mācu tev to, kas tev par svētību, kurš ^bvedu tevi pa ceļu, pa kuru tev jāiet, Es to esmu darījis!

18 Ak, kaut tu ievērotu Manus "baušļus — tad tavs miers būtu kā upe un tava taisnība kā jūras viļņi!

19 Tavi "pēcnācēji arī būtu kā jūras smiltis; un tavi miesas augļi kā smilšu graudi; viņu vārdi netiktu ne izdzēsti, ne iznīcināti Manā priekšā.

20 "Izejiet ārā un prom no Bābeles, bēdziet no kaldejiem, ar dziedošu balsi paziņojiet to un dariet zināmu, izpaužiet līdz zemes galam un sakiet: Tas Kungs ir izglābis Savu ^bkalpu Jēkabu!

8a Psm. 58:4.

9a 1. Sam. 12:22;

Psm. 23:3; 1.

Jāņa 2:12.

10a SRC Likstas.

11a Jer. 44:26.

b Jes. 42:8;

Moz. 4:1–4.

12a Jāņa atkl. 1:17; 22:13.

SRC Alfa un Omega;
Pirmdzimtais.

13a Psm. 102:26.

SRC Radīt, radīšana.

14a 1. Kēn. 8:56;

M&D 64:31; 76:3.

b SRC Bābele.

16a Jes. 45:19.

17a SRC Pestītājs.

b SRC Iedvesma,

iedvesmot; Atklāsme.

18a Sal. Māc. 8:5.

19a 1. Moz. 22:15–19;

Hoz. 2:10.

20a Jer. 51:6;

M&D 133:5–14.

b Jes. 44:1–2, 21.

21 Un viņiem “neslāpa; Viņš vadīja tos pa tuksnešiem; Viņš lika ūdenim tecēt no ^bklints priekš viņiem; Viņš arī pāršķēla klinti un ūdens tecēja.

22 Un kaut arī Viņš ir visu to darījis, un arī lielākas lietas, nav “miera ļaunajiem, saka Tas Kungs.

21. NODAĻA

Mesija būs gaisma citticībniekiem un atbrīvos cietumniekus. Israēls tiks sapulcināts ar spēku pēdējās dienās. Kēniņi būs viņu auklējošie tēvi. Salīdziniet ar Jesajas gr. 49. Apmēram 588–570 g. pr. Kr.

UN vēl: Klausieties, ak jūs, Israēla nams, visi jūs, kas esat nolauzti un izdzīti dēļ manas tautas ganu ļaundarībām; jā, visi jūs, kas esat nolauzti, kas esat izklīdināti, kas esat no manas tautas, ak, Israēla nams. Uz klausiet mani, ak “salas, un klausieties jūs, ^btālās tautas; Tas Kungs ir aicinājis mani jau no mātes klēpja; no manas mātes miesām Viņš ir pieminējis manu vārdu.

2 Un manu muti Viņš ir darījis kā asu zobenu; Savas rokas ēnā Viņš ir paslēpis mani, un darījis mani par spodru bultu; Savā bultu makstī Viņš ir paslēpis mani.

3 Un sacīja man: Tu esi Mans

“kalps, ak Israēl, kurā Es tikšu cildināts.

4 Tad es sacīju: Es esmu pūlējies veltīgi, es esmu izšķiedis savus spēkus lieki un veltīgi; noteikti mana tiesa ir pie Tā Kunga un mans darbs pie mana Dieva.

5 Un tagad saka Tas Kungs, kas “izveidoja mani no mātes klēpja, ka es būtu Viņa kalps, lai atkal atvestu Jēkabu pie Viņa, kaut arī Israēls nav sapulcināts, tomēr es tikšu pagodināts Viņa acīs un mans Dievs būs mans spēks.

6 Un Viņš saka: Tā ir viegla lieta, ka tev ir jābūt par Manu kalpu, lai uzceltu “Jēkaba ciltis un atjaunotu Israēla paglābtos. Es tevi došu arī par ^bgaismu “citām tautām, lai tu varētu būt Manas pestīšanas nesējs līdz pat zemes galiem.

7 Tā saka Tas Kungs, Israēla Pestītājs, viņa Svētais, tam, kuru cilvēks nicināja, pret kuru tautas sajata riebumu, valdnieku kalpam: Kēniņi redzēs un piecelsies, un arī vadoņi pielūgs tevi Tā Kunga dēļ, kas ir uzticīgs.

8 Tā saka Tas Kungs: Labvēlīgā laikā Es esmu uz klausījis tevi, ak, jūras salas, un pestīšanas dienā Es esmu tev palīdzējis; un Es tevi saglabāšu, un došu tev “Savu kalpu par derību tautai, lai atjaunotu zemi, lai mantotu izpostītos mantojumus.

9 Lai tu varētu sacīt “cietum-

21a Jes. 41:17–20.

b 2. Moz. 17:6;

4. Moz. 20:11;

1. Nef. 17:29;

2. Nef. 25:20.

22a SRC Miers.

21 1a 1. Nef. 22:4;

2. Nef. 10:20–22.

b M&D 1:1.

3a 3. Moz. 25:55;

Jes. 41:8;

M&D 93:45–46.

5a Jes. 44:24.

6a SRC Israēls—

Divpadsmit Israēla

ciltis.

b M&D 103:8–10;

Ābr. 2:10–11.

c 3. Nef. 21:11.

8a 2. Nef. 3:6–15;

3. Nef. 21:8–11;

Morm. 8:16, 25.

9a SRC Mirušo glābšana.

niekiem: Nāciet laukā! Tiem, kas sēd ^btumsā: Parādiēties! Viņi ēdīs jau pa ceļam, un viņu ^cganības būs visās augstienēs.

10 Viņi nebūs ne izsalkuši, ne izslāpuši, tos nemocīs ne karstums, ne saule, jo Viņš, kas ir žēlīgs pret tiem, vadīs viņus, tieši pie ūdens avotiem Viņš vadīs tos.

11 Un Es padarīšu visus Savus kalnus par ceļu, un Mani ^alielceļi būs līdzeni.

12 Un tad, ak Israēla nams, raugi, ^ašie nāks no tālienes; un lūk, šie no ziemeļiem un no rietumiem; un šie no Sinimas zemes.

13 ^aGavilējiet, ak debesis, un priedājies, ak zeme; jo tiks nostiprinātas to pēdas, kuri ir austrumos; izplūstiet gaviļēs, ak kalni; jo viņi vairs netiks satriekti, jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu un būs žēlīgs pret Saviem apbēdinātajiem.

14 Bet redzi, Ciāna ir sacījusi: Tas Kungs ir atstājis mani un mans Kungs ir aizmirsis mani! — Bet Viņš parādīs, ka tas tā nav.

15 Jo vai var ^asieviete aizmirst savu zidaini, ka viņa neapžēlotos par sava klēpja dēlu? Jā, ^bviņa var aizmirst, tomēr Es neaizmirsīšu tevi, ak, Israēla nams.

16 Redzi, Es esmu iezīmējis tevi uz ^aSavu roku delnām; tavi mūri vienmēr ir Manā priekšā.

17 Tavi bērni steigsies pretim taviem postītājiem; un tie, kas

tevi ^aizpostīja, aizies prom no tevis.

18 Pacel savas acis un raugi! Šie visi ir ^asapulcējušies, un viņi nāks pie tevis. Un kā Es dzīvoju, saka Tas Kungs, tu droši ietērsies ar viņiem kā ar rotu, un apsiesi viņus patiesi kā līgava.

19 Jo tavas postažas un tavas pamestās vietas, un tava izpostītā zeme tagad būs par šauru taviem iedzīvotājiem, un tie, kas tevi aprija, būs tālu projām.

20 Bērni, kas tev būs pēc tam, kad tu esi zaudējusi pirmos, atkal tavās ausīs sacīs: Šī vieta ir par ^ašauru priekš manis, dod man vietu, lai es varu dzīvot!

21 Tad ^atu sacīsi savā sirdī: Kas man šos ir dzemdējis, redzot, ka es biju pazaudējusi savus bērnus, un esmu ^bpamesta, gūstekne, un klejoju turp un šurp? Kas šos ir uzaudzinājis? Redzi, es biju pamesta viena; šie, kur viņi ir bijuši?

22 Tā saka Dievs Tas Kungs: Redzi, Es pacelšu Savu roku pār ^acitticībniekiem un uzvilksu Savu ^bkarogu pār tautām; un viņi atnesīs tavus dēlus savās ^crokās, un tavas meitas tiks atnestas uz viņu pleciem.

23 Un ^aķēniņi būs tavi ^bauklējošie tēvi, un viņu ķēniņienes tavas auklējošās mātes; tavā priekšā tie metīsies uz sava vaiga pie zemes un laizīs tavu kāju pīšļus; un tu zināsi, ka Es esmu

9b 2. Nef. 3:5.

c Ec. 34:14.

11a Jes. 62:10;

M&D 133:23–32.

12a Jes. 43:5–6.

13a Jes. 44:23.

15a SRC Sieviete, sievietes.

b Jes. 41:17; Al. 46:8;

M&D 61:36.

16a Cak. 13:6.

17a 3. Nef. 21:12–20.

18a Mih. 4:11–13.

20a VAI cieša, jeb maza.

21a TAS IR Ciāna.

b Jes. 54:1; Gal. 4:27.

22a Jes. 66:18–20.

b Jes. 11:12; 18:3.

c 1. Nef. 22:8;

2. Nef. 10:8–9.

23a Jes. 60:16.

b 1. Nef. 22:6.

Tas Kungs; jo netiks apkaunoti tie, kas ^cgaida Mani.

24 Jo vai tiks atņemts laupījums stiprajam, vai tā ^agūstekņi atbrīvoti?

25 Bet tā saka Tas Kungs, pat varenā gūstekņi tiks atņemti un varmākas laupījums tiks atbrīvots; jo Es cīnīšos ar to, kas cīnījās ar tevi, un Es izglābšu tavus bērnus.

26 Un Es ^abarošu tos, kas apspieda tevi, ar viņu pašu miesu; un viņi tiks piedzirdīti ar savām pašu asinīm kā ar saldu vīnu; un visa radība ^bzinās, ka Es, Tas Kungs, esmu tavs Glābējs un tavs Pestītājs, Jēkaba ^cVarenais.

22. NODAĻA

Israēls tiks izkaisīts pa visu zemes virsu. Citticībnieki zīdīs un baros Israēlu ar evaņģēliju pēdējās dienās. Israēls tiks sapulcināts un izglābts, un ļaunie sadegs kā rugāji. Velna valstība tiks iznīcināta, un Sātans tiks sasaistīts. Apmēram 588–570 g. pr. Kr.

UN tagad notika, kad es, Nefijs, biju izlasījis šīs lietas, kas bija iegravētas uz ^aplāksnēm no misiņa, mani brāļi atnāca pie manis un sacīja man: Ko nozīmē šīs lietas, kuras tu lasīji? Redzi, vai tās ir jāsaprot kā lietas, kuras ir

garīgas, kas notiks saskaņā ar garu un nevis miesu?

2 Un es, Nefijs, sacīju uz tiem: Lūk, tās tika ^apasludinātas pravietim caur ^bGara balsi, jo ar Garu ^cpraviešiem tiek darītas zināmas visas lietas, kas nāks pār cilvēku bērniem saskaņā ar miesu.

3 Tāpēc lietas, par kurām es esmu lasījis, ir lietas, kuras attiecas ^agan uz laicīgo, gan uz garīgo; jo šķiet, ka Israēla nams agrāk vai vēlāk tiks ^bizkaisīts pa visu zemes virsu un arī starp visām tautām.

4 Un redzi, ir daudzi, par kuriem vairs nezina tie, kas ir Jeruzālemē. Jā, lielākā daļa no visām Israēla ^aciltīm ir tikušas ^baizvestas projām; un viņi ir izkaisīti šurp un turp pa ^cjūras salām; un kur tie ir, neviens no mums nezina, izņemot, ka mēs zinām, ka viņi ir tikuši aizvesti projām.

5 Un, tā kā viņi ir tikuši aizvesti projām, šīs lietas ir tikušas pravietotas attiecībā par viņiem un arī attiecībā par visiem tiem, kas turpmāk tiks izkaisīti un tiks sajaukti Israēla Svētā dēļ; jo pret Viņu tie nocietinās savas sirdis; tāpēc viņi tiks izkaisīti starp visām tautām un tiks ^aienīsti no visiem cilvēkiem.

6 Tomēr vēlāk viņi tiks ^azīdīti no

23c 2. Nef. 6:13;
M&D 98:2;
133:10–11, 45.

24a 1. Nef. 21:25.

26a 1. Nef. 22:13–14.

b Mos. 11:22.

c SRC Jehova.

22 1a 1. Nef. 19:22;
2. Nef. 4:2.

2a 2. Pēt. v. 1:19–21.

b SRC Svētais Gars.

c SRC Pravietojums,

pravietot.

3a M&D 29:31–34.

b 1. Nef. 10:12–14;

2. Nef. 25:14–16.

SRC Israēls—Israēla izkaisīšana.

4a SRC Israēls—Israēla desmit pazudušās ciltis.

b 2. Nef. 10:22.

c 1. Nef. 21:1;

2. Nef. 10:8, 20.

5a 1. Nef. 19:14.

6a 1. Nef. 21:23.

^bcitticībniekiem, un Tas Kungs pacels Savu roku pār citticībniekiem un uzvilks tos kā karogu, un viņu ^aberni tiks nesti to rokās un viņu meitas tiks nestas uz to pleciem, lūk šīs lietas, par kurām ir runāts, ir laicīgas, jo tās ir Tā Kunga derības ar mūsu tēviem; un tas attiecas uz mums nākamajās dienās, un arī uz mūsu brāļiem, kas ir no Israēla nama.

7 Un tas nozīmē, ka nāk laiks, kad galu galā viss Israēla nams tiks izklīdināts un sajaukts, un ka Dievs Tas Kungs radīs varenu tautu starp ^acitticībniekiem, jā, pat pa visu šīs zemes virsu, un mūsu pēcnācēji tiks viņu ^bizklīdināti.

8 Un, kad mūsu pēcnācēji būs izklīdināti, Dievs Tas Kungs uzsāks veikt ^abrīnišķu darbu starp ^bcitticībniekiem, kas būs ^cvērtīgs mūsu pēcnācējiem; tāpēc tas tiek pielīdzināts viņu zīdīšanai no citticībniekiem un viņu nešanai to rokās un uz to pleciem.

9 Un tas arī būs ^avērtīgs citticībniekiem; un ne tikai citticībniekiem, bet ^bvisam ^cIsraēla namam, lai darītu zināmas Tēva, kurš ir Debesīs, ^dderības ar Ābrahāmu, sakot— un tavos ^epēcnācējos būs ^fsvētītas visas zemes ciltis.

10 Un es gribētu, mani brāļi, lai jūs zinātu, ka visas zemes ciltis nevar tikt svētītas, kamēr Viņš ^aneatsegs Savu roku visu tautu acu priekšā.

11 Tāpēc Dievs Tas Kungs uzsāks atsegt Savu roku visu tautu acu priekšā, izpildot Savas derības un nesot Savu evaņģēliju tiem, kas ir no Israēla nama.

12 Tāpēc Viņš izvedīs viņus atkal laukā no gūsta un tie tiks ^asapulcināti kopā savās mantojuma zemēs; un viņi tiks izvesti laukā no krēslas un ^btumsas; un viņi zinās, ka ^cTas Kungs ir viņu ^dGlābējs un viņu Pestītājs— ^eIsraēla Varenais.

13 Un asinis no tās ^alielās un negantās baznīcas, kura ir visas zemes netikle, tiks pagrieztas uz viņu pašu galvām; jo viņi ^bkaros savā starpā, un zobens viņu ^cpašu rokās kritīs uz viņu pašu galvām, un viņi tiks piedzirdīti ar savām pašu asinīm.

14 Un katra ^atauta, kura karos pret tevi, ak Israēla nams, tiks pavērsta viena pret otru un viņi ^biekritīs bedrē, ko tie izraka Tā Kunga ļaužu ievilināšanai. Un visi, kuri ^ccīnīsies pret Ciānu, tiks iznīcināti, un tā lielā netikle, kas ir sagrozījusi Tā Kunga tais-

6b SRC Citticībnieki.

c 1. Nef. 15:13.

7a 3. Nef. 20:27.

b 1. Nef. 13:12–14;

2. Nef. 1:11.

8a Jes. 29:14; 1. Nef. 14:7;

2. Nef. 27:26.

SRC Evaņģēlija

atjaunošana.

b 2. Nef. 10:10–11;

3. Nef. 16:4–7;

Morm. 5:19.

c 1. Nef. 15:13–18;

3. Nef. 5:21–26; 21:7.

9a 1. Nef. 14:1–5.

b 2. Nef. 30:1–7.

c 2. Nef. 29:13–14.

d 5. Moz. 4:31.

e SRC Ābrahāma

Derība.

f 1. Moz. 12:2–3;

3. Nef. 20:27;

Ābr. 2:9–11.

10a Jes. 52:10.

12a SRC Israēls—Israēla

sapulcināšana.

b SRC Tumsība, garīgā.

c 2. Nef. 6:10–11.

d SRC Glābējs.

e SRC Jehova.

13a SRC Velns—Velna

baznīca.

b 1. Nef. 14:3, 15–17.

c 1. Nef. 21:26.

14a Lūk. 21:10.

b Jes. 60:12;

1. Nef. 14:3;

M&D 109:25.

c 2. Nef. 10:13; 27:3.

nos ceļus, jā, tā lielā un negantā baznīca nogāzīsies ^apīšļos, un liela būs tās krišana.

15 Jo redzi, saka pravietis, ātri pienāks laiks, kad Sātanam vairs nebūs varas pār cilvēku bērnu sirdīm, jo drīz pienāks tā diena, kad visi augstprātīgie un tie, kas dara ļaundarības, būs kā ^arugāji; un tā diena nāks, kad viņiem būs ^bjāsadeg.

16 Jo drīz nāks laiks, kad ^aDieva dusmu pilnība tiks izlieta pār visiem cilvēku bērniem, jo Viņš nepieļaus, ka ļaunie iznīcinātu taisnīgos.

17 Tāpēc Viņš ^apasargās ^btaisnīgos ar Savu spēku, pat ja būs tā, ka vajadzēs nākt Viņa dusmu pilnībai, un taisnīgie tiks pasargāti līdz pat viņu naidnieku iznīcināšanai ar uguni. Tāpēc taisnīgajiem nevajag bīties, jo, kā saka pravietis, viņi tiks izglābti, pat ja tas būs tā kā ar uguni.

18 Lūk, mani brāļi, es saku jums, ka šīm lietām drīz vien jānāk; jā, patiesi, asinīm un ugunij, un dūmu miglai ir jānāk; un tam ir jābūt uz zemes virsas, un tas nāk pie cilvēkiem miesā, ja būs tā, ka viņi nocietinās savas sirdis pret Israēla Svēto.

19 Jo redzi, taisnīgie neies bojā; jo noteikti jānāk laikam, kad visi tie, kas cīnās pret Ciānu, tiks izdeldēti.

20 Un Tas Kungs noteikti sagatavos ceļu saviem ļaudīm, izpildot Mozus vārdus, ko viņš runāja, sacīdams: "Pravieti Tas Kungs, jūsu Dievs, cels no jūsu vidus, tāpat kā mani; viņu jūs uzklāsisit visās lietās, ko viņš jums pasacīs. Un notiks tā, ka visi tie, kas neuzklāsis pravieti, tiks ^bizdeldēti no tautas vidus.

21 Un tagad es, Nefijs, paziņoju jums, ka šis ^apravietis, par kuru Mozus runāja, ir Israēla Svētais, tāpēc Viņš spriedīs ^btiesu taisnībā.

22 Un taisnīgajiem nevajag bīties, jo viņi ir tie, kas netiks satriekti. Bet tā ir velna valstība, kas tiks uzcelta cilvēku bērnu vidū, kas ir radīta starp tiem, kuri ir miesā.

23 Jo ātri pienāks laiks, ka visām ^abaznīcām, kas ir uzceltas, lai gūtu peļņu, un visas tās, kas ir uzceltas, lai iegūtu varu pār miesu, un tās, kas ir uzceltas, lai kļūtu ^bslavenas pasaules acīs, un tās, kas meklē miesas kāribas un pasaulīgas lietas, un dara visāda veida nekrietnības; jā, īsāk sakot, visi tie, kuri pieder velna valstībai, ir tie, kuriem vajag bīties un trīcēt, un ^cdrebēt, viņi ir tie, kuriem būs jātiek nogāztiem pīšļos; viņi ir tie, kuriem būs ^ajāsadeg kā rugājiem; un tas ir saskaņā ar pravieša vārdiem.

24 Un laiks pienāks ātri, kad

14d Jes. 25:12.

15a Jes. 5:23–24;

Nah. 1:10; Mal. 3:19;

2. Nef. 15:24; 26:4–6;

M&D 64:23–24; 133:64.

b Psm. 21:10;

3. Nef. 25:1;

M&D 29:9.

src Zeme—Zemes

attīrīšana.

16a 1. Nef. 14:17.

17a 2. Nef. 30:10;

Moz. 7:61.

b 1. Nef. 17:33–40.

20a Jāna 4:19; 7:40.

b M&D 133:63.

21a 5. Moz. 18:15, 18;

Ap. d. 3:20–23;

1. Nef. 10:4;

3. Nef. 20:23.

b Psm. 98:9; Moz. 6:57.

23a 1. Nef. 14:10;

2. Nef. 26:20.

src Viltus priesterība.

b Lūk. 6:26; Al. 1:3.

c 2. Nef. 28:19.

d 2. Nef. 26:6.

taisnīgajiem būs jātiek ievestiem kā "teļiem kūti, un Israēla Svētajam vajadzēs valdīt varā un varenībā, un spēkā, un lielā godībā.

25 Un Viņš "sapulcinās Savus bērņus no četrām zemes pusēm, un Viņš pārskaitīs Savas avis, un tās Viņu pazīs; un būs viens ganāms pulks un viens ^bgans; un Viņš baros Savas avis, un Viņā tās atradīs ^cganības.

26 Un Viņa ļaužu taisnības dēļ "Sātanam nav varas; tāpēc tas nevar tikt atbrīvots ^bilgus gadus; jo tam nav varas pār ļaužu sirdīm, jo viņi dzīvo taisnībā, un tur "valda Israēla Svētais.

27 Un tagad, redzi, es, Nefijs, saku jums, ka visām šīm lietām ir jānotiek saskaņā ar miesu.

28 Bet, redzi, visas tautas, ciltis, valodas un tautības dzīvos droši Israēla Svētajā, ja būs tā, ka viņi "nožēlos grēkus.

29 Un tagad es, Nefijs, nobeidzu, jo es neuzdrīkstos runāt tālāk par šīm lietām.

30 Tāpēc, mani brāļi, es gribētu, lai jūs ņemtu vērā, ka tās lietas, kas ir rakstītas uz "plāksnēm no misiņa, ir patiesas; un tās liecina, ka cilvēkam ir jābūt paklausīgam Dieva baušļiem.

31 Tāpēc jums nevajag domāt, ka es un mans tēvs esam vienīgie, kas par tām ir liecinājuši un arī tās mācījuši. Tāpēc, ja jūs būsit paklausīgi "baušļiem un pastāvēsit līdz galam, jūs tiksit izglābti pēdējā dienā. Un tas tā ir. Āmen.

NEFIJA OTRĀ GRĀMATA

Apraksts par Lehija nāvi. Nefija brāļi sacēlas pret viņu. Tas Kungs Abūdina Nefiju, ka viņam jānododas prom mežonīgā apvidū. Viņa ceļojumi mežonīgā apvidū, un tā tālāk.

1. NODAĻA

Lehija pravietoējumi par brīvības zemi. Viņa pēcnācēji tiks izklidināti un sakauti, ja viņi atraidīs Israēla Svēto. Viņš skubina savus dēlus apjotz taisnības bruņas. Apmēram 588–570 g. pr. Kr.

UN tagad notika, kad es, Nefijs, biju beidzis savu brāļu pamācīšanu, mūsu "tēvs Lehījs arī sacīja viņiem daudzas lietas un uzskaitīja tiem, kādas lielas lietas Tas Kungs bija darījis viņiem, izvedot tos laukā no Jeruzālemes zemes.

24a Am. 6:4; Mal. 3:20;
3. Nef. 25:2.

25a SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.

b SRC Labais gans.

c Psm. 23.

26a Jāna atkl. 20:2;
Al. 48:17;

M&D 43:31; 45:55;
88:110; 101:28.

SRC Velns.

b Jēk. 5:76.

c SRC Tūkstošgade.

28a SRC Nožēlot grēkus,
grēku nožēlošana;
Piedot.

30a 2. Nef. 4:2.

31a Mat. 19:17.

SRC Dieva pavēles.

[2 NEFIJA]

1 1a SRC Patriarhs,
patriarhāls.

2 Un viņš runāja uz tiem arī par viņu “sacelšanos uz ūdeņiem un Dieva žēlastību, pasargājot viņu dzīvības, ka tie netika aprīti jūrā.

3 Un viņš arī runāja uz viņiem par apsolīto zemi, ko tie bija ieguvuši — cik žēlīgs Tas Kungs bija bijis, brīdinot mūs, ka mums ir jābēg prom no Jeruzālemes zemes.

4 Jo, redzi, viņš sacīja: Es esmu redzējis “vīziju, kurā es zinu, ka ^bJeruzāleme ir izpostīta; un, ja mēs būtu palikuši Jeruzālemē, mēs arī būtu “gājuši bojā.

5 Bet, viņš sacīja, neskatoties uz mūsu ciešanām, mēs esam ieguvuši “apsolīto zemi, zemi, kura ir ^bizraudzīta pār visām citām zemēm; zemi, par kuru Tas Kungs ir noslēdzis derību ar mani, ka tā būs manu pēcnācēju mantojuma zeme. Jā, Tas Kungs ir “apsolījis šo zemi man un maniem bērniem uz mūžiem, un arī visiem tiem, kas ar Tā Kunga roku tiks izvesti no citām zemēm.

6 Tāpēc es, Lehijs, pravietoju saskaņā ar Gara ietekmi, kas ir manī, ka šinī zemē nenāks “neviens, ja tikai viņi netiks atvesti ar Tā Kunga roku.

7 Tāpēc šī “zeme ir iesvētīta tam, kuru Viņš atvedīs. Un, ja tas būs tā, ka tie kalpos Viņam saskaņā ar pavēlēm, ko Viņš ir devis, tā būs viņiem ^bbrīvības

zeme; tāpēc tie nekad nenonāks gūstā, bet, ja nonāks, tad tas būs viņu nekrietnības dēļ; jo, ja nekrietnība ies vairumā, “nolādēta būs zeme viņu dēļ, bet taisnīgajiem tā tiks svētīta uz mūžiem.

8 Un lūk, tā ir gudrība, ka šī zeme pagaidām netiks zināma citām tautām, jo redzi, daudzas tautas pārpildītu šo zemi, ka šeit vairs nebūtu vietas mantojumam.

9 Un tagad es, Lehijs, esmu saņēmis solījumu, ka “tā, kā viņi, ko Dievs Tas Kungs izvedīs no Jeruzālemes zemes, turēs Viņa baušļus, tā tiem ^bveiksies šīs zemes virsū un viņi tiks pasargāti no visām citām tautām, lai šī zeme varētu piederēt viņiem pašiem. Un, ja būs tā, ka tie “turēs Viņa baušļus, tie tiks svētīti šīs zemes virsū un šeit nebūs neviena, kas tiem uzmāktos, ne arī atņemtū viņu mantojuma zemi; un viņi dzīvos drošībā mūžīgi.

10 Bet redzi, kad pienāks laiks, kad tie kritīs neticībā pēc tam, kad viņi saņēmuši tik lielas svētības no Tā Kunga rokas — būdami ar zināšanām par zemes un visu cilvēku radīšanu, zinot Tā Kunga lielos un brīnumainos darbus no pasaules radīšanas; būdami ar spēku, kas viņiem ir dots darīt visas lietas caur ticību; būdami ar visiem baušļiem no paša iesākuma, un būdami at-

2a 1. Nef. 18:9–20.

4a SRC Vīzija.

b 2. Ķēn. 24:14–15;

Jer. 44:2;

1. Nef. 1:4;

Hel. 8:20.

c Al. 9:22.

5a SRC Apsolītā zeme.

b Et. 2:9–10.

c SRC Derība.

6a 2. Nef. 10:22.

7a Mos. 29:32;

Al. 46:10, 20.

b 2. Nef. 10:11.

SRC Brīvs, brīvība.

c Al. 45:10–14, 16;

Morm. 1:17;

Et. 2:8–12.

9a 2. Nef. 4:4;

Al. 9:13.

b 5. Moz. 29:9.

c SRC Paklausība,

paklausīgs, paklausīt.

vesti ar Viņa bezgalīgo labestību šajā vērtīgajā apsolītajā zemē — redzi, es saku, ja pienāks diena, kad viņi atraidīs Israēla Svēto, patieso ^aMesiju, savu Pestītāju un savu Dievu, lūk, Viņa, kurš ir tainīgs, sods būs pār tiem.

11 Jā, Viņš atvedīs pie tiem ^a citas tautas, un Viņš dos tām varu pār tiem, un Viņš atņems tiem viņu īpašumu zemes, un Viņš liks tiem tapt ^b izkaisītiem un satriektiem.

12 Jā, no vienas paaudzes otrā šeit būs ^a asinsizliešana un lielas sodības to starpā; tāpēc, mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos, jā, es gribētu, lai jūs uzklausītu manus vārdus.

13 Ak, lai jūs varētu pamosties; pamosties no dziļa miega, jā, tieši no ^a elles miega un nokratīt tās drausmīgās ^b važas, ar kurām jūs esat saistīti, važas, kuras saista cilvēku bērnu tā, ka viņi tiek novesti lejā gūstā mūžīgajā ciešanā un bēdu ^c bezdibēnī.

14 Pamostieties! Un uzcelieties no pīšļiem un uzklausiet trīcoša ^a tēva vārdus, kura miesas jums drīz vien vajadzēs guldīt aukstā un klusā ^b kapā, no kurienes neviens ceļinieks nevar atgriezties; vēl dažas dienas, un es eju ^c šīs zemes pēdējo ceļu.

15 Bet lūk, Tas Kungs ir ^a atpestījis manu dvēseli no elles; es esmu redzējis Viņa godību, un es esmu ieskauts mūžīgi Viņa ^b mīlestības ‘rokās.

16 Un es vēlos, lai jūs vienmēr atcerētos ievērot Tā Kunga ^a likumus un tiesas; lūk, tā no paša sākuma ir bijusi manas dvēseles dedzīga vēlēšanās.

17 Mana sirds laiku pa laikam ir bijusi nospiesta ar bēdām, jo es baidījos, ka jūsu cietsirdības dēļ Tas Kungs, jūsu Dievs nāks savā ^a dusmu pilnībā pār jums, ka jūs tiksit ^b izdzīti un iznīcināti uz visiem laikiem.

18 Vai, ka lāsts nāks pār jums uz ^a daudzām paaudzēm, un jūs tiksit piemeklēti ar zobenu un ar badu, un tiksit ienīsti un vadīti saskaņā ar ^b velna prātu un gūstu.

19 Ak, mani dēli, kaut šīs lietas varētu nenākt pār jums, bet kaut jūs varētu būt Tā Kunga ^a izraudzīti un iemīloti ļaudis! Bet redzi, notiks Viņa prāts; jo Viņa ^b ceļi ir mūžīga taisnība.

20 Un Viņš ir sacījis: “Kā jūs turēsit Manas ^b pavēles, tā jums ^c veiksies šinī zemē, bet, kā jūs neturēsit Manas pavēles, tā jūs tiksit padzīti no Mana vaiga.

21 Un tagad, kaut mana dvēsele varētu priecāties jūsos, un

10a SRC Mesija.

11a 1. Nef. 13:12–20; Morm. 5:19–20.

b 1. Nef. 22:7.

12a Morm. 1:11–19; 4:11.

13a SRC Elle.

b Al. 12:9–11.

c 1. Nef. 15:28–30; Hel. 3:29–30.

14a SRC Vecāki.

b SRC Nāve, fiziskā.

c Joz. 23:14.

15a Al. 36:28.

src Izpirkt, grēku izpirkšana.

b Rom. 8:39.

src Mīlestība.

c Jēk. 6:5;

Al. 5:33;

3. Nef. 9:14.

16a 5. Moz. 4:5–8;

2. Nef. 5:10–11.

17a 2. Nef. 5:21–24;

Al. 3:6–19.

b Mos. 12:8.

18a 1. Nef. 12:20–23.

b SRC Velns.

19a SRC Izraudzīts.

b Hoz. 14:10.

20a Jar. 1:9;

Mos. 1:6–7;

Al. 9:13–14.

b 3. Moz. 26:3–14;

Joēla 2:23–26.

c Psm. 67:7;

Mos. 2:21–25.

kaut mana sirds varētu pamest šo pasauli ar liksmi jūsu dēļ, kaut es varētu nebūt novests kapā ar skumjām un bēdām, uzcelieties no pīšļiem, mani dēli, un esiet “vīri un esiet apņēmīgi ^bvienā prātā un vienā sirdī vienoti visās lietās, lai jūs nononāktu gūstā.

22 Lai jūs netiktu nolādēti ar smagu lāstu, un arī lai jūs neizsauktu “taisnā Dieva nepatiku pret jums un bojāeju, jā, gan dvēseles, gan ķermeņa mūžīgu bojāeju.

23 Pamostieties, mani dēli, apjoziet “taisnības bruņas. Nokratiet važas, ar kurām jūs esat saistīti, un nāciet laukā no tumšības, un uzcelieties no pīšļiem.

24 Nesacelieties vairāk pret jūsu brāli, kura redzētās vīzijas ir bijušas brīnīškas, un kurš ir turējis bausļus kopš tā laika, kad mēs pametām Jeruzālemi; un kurš ir bijis darbarīks Dieva rokās, atvedot mūs apsolītajā zemē; jo, ja nebūtu bijis viņa, mums vajadzētu iet bojā no “bada tukšnesi; tomēr jūs esat centušies ^batņemt viņa dzīvību; jā, un viņš ir izcietis daudz bēdu jūsu dēļ.

25 Un es ārkārtīgi baidos un trīcu jūsu dēļ, lai viņam atkal nenāktos ciest; jo redzi, jūs esat apsūdzējuši viņu, ka viņš cenšas iegūt spēku un “varu pār jums; bet es zinu, ka viņš nav centies iegūt ne spēku, ne varu pār

jums, bet viņš centies pēc Dieva godības un jūsu pašu mūžīgās labklājības.

26 Un jūs esat kurnējuši tādēļ, ka viņš ir bijis tiešs pret jums. Jūs sakāt, ka viņš ir izmantojis “bardzību; jūs sakāt, ka viņš ir bijis dusmīgs uz jums; bet redzi, viņa bardzība bija Dieva vārda spēka bardzība, kurš bija viņā; un tas, ko jūs saucat par dusmām, bija patiesība, saskaņā ar to, kas ir Dievā, ko viņš nevarēja apvaldīt, drosmīgi pasludinot jums par jūsu nekrietnībām.

27 Un ir vajadzīgs, lai “Dieva spēks būtu ar viņu, pat tiktāl, lai viņš jums varētu pavēlēt un jums vajadzētu pakļauties. Bet redzi, tas nebija viņš, bet tas bija ^bTā Kunga Gars, kas bija viņā, kas “atvēra viņa muti runāšanai, lai viņš nevarētu to aizdarīt.

28 Un tagad, mani dēli, Laman un arī Lemuēl, un Sam, un arī mani dēli, kuri esat Ismaēla dēli, redzi, ja jūs paklausīsiet Nefija balsij, jūs neiesit bojā. Un, ja jūs paklausīsiet viņu, es atstāju jums “svētību, jā, tieši savu pirmo svētību.

29 Bet, ja jūs neklausīsiet viņu, es atņemšu savu “pirmo svētību, jā, patiesi savu svētību, un tā paliks viņam.

30 Un tagad, Zoram, es runāju uz tevi: Redzi, tu esi “Lābana kalps; tomēr tu esi izvests no Jeruzālemes zemes, un es zinu,

21a 1. Sam. 4:9;

1. Ķēn. 2:2.

^b Moz. 7:18.

22a M&D 3:4.

23a Ef. 6:11–17.

24a 1. Nef. 16:32.

^b 1. Nef. 16:37.

25a 1. Moz. 37:9–11.

26a Sal. Pam. 15:10;

1. Nef. 16:2;

Moron. 9:4;

M&D 121:41–43.

27a 1. Nef. 17:48.

^b M&D 121:43.

^c M&D 33:8.

28a SRC Pirmdzimtības.

29a Ābr. 1:3.

30a 1. Nef. 4:20, 35.

ka tu esi mana dēla Nefija patiens draugs mūžīgi.

31 Tāpēc, ka tu esi bijis uzti-cīgs, tavi pēcnācēji tiks svētīti “kopā ar viņa pēcnācējiem, ka viņi ilgi dzīvos labklājībā uz šīs zemes virsas; un nekas, ja nu vienīgi nekrietnība viņu starpā, netraucēs vai neizjauks viņu labklājību uz šīs zemes virsas mūžīgi.

32 Tāpēc, ja jūs turēsīt Tā Kunga pavēles, Tas Kungs ir iesvētījis šo zemi tavu pēcnācēju un mana dēla pēcnācēju drošībai.

2. NODAĻA

Pestīšana nāk caur Svēto Mesiju. Izvēles (rīcības) brīvība ir nepieciešama mūsu pastāvīšanai un attīstībai. Ādams krita, lai cilvēce varētu pastāvēt. Cilvēki var brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgu dzīvi. Apmēram 588–570 g. pr. Kr.

UN tagad, Jēkab, es runāju uz tevi: Tu esi mans “pirmdzimtais manās bēdu dienās tuksnesī. Un redzi, savā bērnībā tu esi izjutis ciešanas un daudz bēdu savu brāļu rupjības dēļ.

2 Tomēr, Jēkab, mans pirmdzimtais tuksnesī, tu zini Dieva diženumu; un Viņš iesvētīs tavas bēdas tev par labumu.

3 Tāpēc tava dvēsele tiks svētī-

ta un tu dzīvosi drošībā ar savu brāli Nefiju; un tavas dienas tiks vadītas kalpošanā tavam Dievam. Tāpēc es zinu, ka tu esi atpestīts sava Pestītāja taisnīguma dēļ; jo tu esi redzējis, ka laika pilnībā Viņš nāks, lai atnestu pestīšanu cilvēkiem.

4 Un tu esi “redzējis savā jaunībā Viņa godību; tāpēc tu esi svētīts tāpat kā tie, kam Viņš kalpos miesā; jo Gars ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un ceļš ir sagatavots no cilvēka krišanas, un glābšana ir par ^bbrīvu.

5 Un cilvēki ir pietiekami apmācīti, lai viņi “atšķirtu labu no ļauna. Un likums ir dots cilvēkiem. Un pēc likuma neviena radība netiek ^battaisnota; jeb, pēc likuma cilvēki ir “izdeldēti. Jā, pēc laicīgā likuma viņi bija izdeldēti; un arī, pēc garīgā likuma viņi iet bojā attiecībā pret to, kas ir labs, un kļūst nelaimīgi uz mūžiem.

6 Tāpēc “atpestīšana nāk iekš un caur Svēto ^bMesiju; jo Viņš ir pilns “labvēlības un patiesības.

7 Lūk, Viņš “ziedo Sevi kā upuri par grēku, lai izpildītu likuma prasības par visiem tiem, kam ir salauzta sirds un nožēlas pilns gars; un ne par vienu citu ^blikuma prasības nevar tikt izpildītas.

8 Tāpēc, cik ļoti svarīgi ir darīt

31a 2. Nef. 5:6.

2 1a 1. Nef. 18:7.

4a 2. Nef. 11:3;

Jēk. 7:5.

^b SRC Labvēlība.

5a Moron. 7:16.

^b Rom. 3:20;

2. Nef. 25:23;

Al. 42:12–16.

SRC Attaisnošana, attaisnot.

^c 1. Nef. 10:6;

2. Nef. 9:6–38;

Al. 11:40–45; 12:16,

24; 42:6–11;

Hel. 14:15–18.

6a 1. Nef. 10:6;

2. Nef. 25:20;

Al. 12:22–25.

SRC Pestīšanas iecere.

^b SRC Mesija.

^c Jāņa 1:14, 17;

Moz. 1:6.

7a SRC Izpirkt, grēku izpirkšana.

^b Rom. 10:4.

zināmas šīs lietas zemes iedzīvotājiem, lai viņi varētu zināt, ka šeit nav nevienas radības, kas var dzīvot ar Dievu, “kā tikai caur Svētā Mesijas nopelniem un žēlastību, un labvēlību, kurš atdod savu dzīvību miesā un atkal to atgūst ar Gara spēku, lai Viņš varētu īstenot ^bmirušo augšāmcelšanos, būdams pirmais, kam jāuzceļas.

9 Tāpēc Viņš ir pirmais auglis Dievam, tā kā Viņš “aizlūgs par visiem cilvēku bērniem; un tie, kas ticēs Viņam, tiks izglābti.

10 Un tādēļ, ka aizlūgšana ir par “visiem, visi cilvēki nāks pie Dieva; tāpēc viņi stāvēs Viņa priekšā, lai tiktu Viņa ^btiesāti saskaņā ar patiesību un “svētumu, kas ir Viņā. Tad nu likuma prasībām, kuras Svētais ir devis soda uzlikšanai, kuras ir noteiktas un kuras ir pretstatā tai laimei, kas ir noteikta, ir jāatbilst grēku “izpirkšanas prasībām —

11 jo ir vajadzīgs, lai būtu “pretstata visās lietās. Ja ne tā, mans pirmdzimtais tuksnesī, tad nevarētu notikt ne taisnīgums ne ļaundarība, ne svētums ne bēdas, ne labais ne sliktais. Tāpēc visām lietām ir jātiek savienotām vienā. Tāpēc, ja tas būtu viens ķermenis, tam vajadzētu palikt kā mirušam bez dzīvības, bez nāves, bez satrūdēšanas, bez nesatrūdēšanas,

bez laimes un bez bēdām, ne ar jūtām, ne bez jūtām.

12 Tāpēc tas būtu ticis radīts bezjēdzīgi; tādējādi šeit nebūtu bijis “nodoma tā radīšanas nolūkā. Tāpēc tāda lieta iznīcinātu Dieva gudrību un viņa mūžīgos nodomus, un arī spēku, un žēlastību, un Dieva ^btaisnību.

13 Un, ja jūs teiksit, ka “nav likuma, jūs arī teiksit, ka nav grēka. Un, ja jūs teiksit, ka nav grēka, jūs arī teiksit, ka nav taisnīguma. Un, ja nav taisnīguma, nav laimes. Un, ja nav ne taisnīguma, ne laimes, nav ne soda, ne bēdu. Un, ja visa tā nav, tad ^bnav Dieva. Un, ja nav Dieva, mūsu nav, nav arī zemes; jo šeit nevarētu būt nekādu radītu lietu, ne lai tās darbotos, ne lai uz tām iedarbotos; tāpēc visam vajadzētu izzust.

14 Un tagad, mani dēli, šo es runāju uz jums jūsu labumam un mācībai; jo Dievs ir, un Viņš ir “radījis visas lietas, gan debesis, gan zemi, un visas lietas, kas tur ir; gan lietas, lai tās darbotos, gan lietas, lai uz tām ^biedarbotos.

15 Un lai īstenotu Viņa mūžīgos “nodomus attiecībā uz cilvēku, kad Viņš bija radījis mūsu pirmos vecākus un lauku zvērus, un debesu putnus, un, īsāk, visās lietās, kas ir radītas, bija vajadzīgs, lai būtu pretstats; patie-

8a 2. Nef. 25:20; 31:21;
Mos. 4:8; 5:8; Al. 38:9.
b 1. kor. 15:20; Al. 7:12;
12:24–25; 42:23.
SRC Augšāmcelšanos.
9a Jes. 53:1–12;
Mos. 14:12; 15:8–9.
10a SRC Pestītājs.

b SRC Tiesa, pēdējā.
c SRC Svētums.
d 2. Nef. 9:7, 21–22, 26;
Al. 22:14; 33:22; 34:9.
11a M&D 29:39; 122:5–9.
SRC Likstas.
12a M&D 88:25–26.
SRC Zeme—Radīta

cilvēkam.
b SRC Taisnība.
13a 2. Nef. 9:25.
b Al. 42:13.
14a SRC Radīt, radīšana.
b M&D 93:30.
15a Jes. 45:18; Al. 42:26;
Moz. 1:31, 39.

si, ^aaizliegtais ^cauglis pretstatā ^ddzīvības kokam; viens būdams salds un otrs rūgts.

16 Tāpēc Dievs Tas Kungs ļāva cilvēkam ^arīkoties patstāvīgi. Tad nu cilvēks nevar rīkoties patstāvīgi, nebūdams viena vai otra ^bkārdināts.

17 Un man, Lehimam, saskaņā ar to, ko es esmu lasījis, ir jāpieņem, ka ^aDieva eņģelis, saskaņā ar to, kas ir rakstīts, bija ^bkritis no debesīm; tāpēc viņš kļuva par ^cvelnu, tiekdamijs pēc tā, kas bija ļauns Dieva priekšā.

18 Un dēļ tā, ka viņš bija kritis no debesīm un kļuvis nelaimīgs uz mūžiem, viņš ^atiecas arī pēc visas cilvēces nelaimes. Tāpēc viņš sacīja, jā, patiesi, vecā čūska, kas ir velns, kas ir visu ^bmelu tēvs, tāpēc viņš sacīja ^cIevai: Nobaudiet aizliegto augli un jūs nemirsit, bet jūs būsit kā Dievs, ^dzinādami labu un ļaunu.

19 Un pēc tam, kad Ādams un Ieva bija ^anobaudījuši aizliegto augli, viņi tika izdzīti no ^bĒdenes dārza, lai apstrādātu zemi.

20 Un viņi dzemdēja bērnus; jā, patiesi, visas zemes ^aģimeni.

21 Un ^acilvēku bērnu dienas

tika paildzinātas, saskaņā ar Dieva prātu, lai viņi varētu ^bnožēlot grēkus, būdami miesā; tāpēc viņu stāvoklis kļuva par ^cpārbaudes stāvokli un viņu laiks tika pagarināts, saskaņā ar baušļiem, kurus Dievs Tas Kungs deva cilvēku bērniem. Jo Viņš deva bausli, ka visiem cilvēkiem ir jānožēlo grēki; jo Viņš parādīja visiem cilvēkiem, ka viņi bija ^dpazuduši savu vecāku pārkāpuma dēļ.

22 Un tagad, lūk, ja Ādams nebūtu izdarījis pārkāpumu, viņš nebūtu kritis, bet viņš būtu palicis Ēdenes dārzā. Un visām lietām, kas bija radītas, vajadzētu palikt tajā pašā stāvoklī, kādā tās bija, kad tika radītas; un tā viņām vajadzētu palikt mūžīgi, un nebūtu gala.

23 Un viņiem nebūtu ^abērnu; tāpēc viņiem būtu jāpaliek nevainībā, esot bez prieka, jo viņi nepazītu bēdas; nedarot neko labu, jo viņi nepazītu grēku.

24 Bet lūk, viss ir darīts Tā gudrībā, kurš ^azina visu.

25 ^aĀdams ^bkrita, lai cilvēki varētu būt; un cilvēki ^cir, lai viņi varētu gūt ^dprieku.

15b 1. Moz. 2:16–17;

Moz. 3:17.

c 1. Moz. 3:6;

Al. 12:21–23.

d 1. Moz. 2:9;

1. Nef. 15:22, 36;

Al. 32:40.

16a 2. Nef. 10:23;

Al. 12:31.

src Rīcības brīvība.

b M&D 29:39–40.

17a src Velns.

b Jes. 14:12;

2. Nef. 9:8;

Moz. 4:3–4;

Ābr. 3:27–28.

c SRC Velns.

18a 2. Nef. 28:19–23;

3. Nef. 18:18;

M&D 10:22–27.

b 2. Nef. 28:8;

Moz. 4:4.

c SRC Ieva.

d 1. Moz. 3:5; Al. 29:5;

Moron. 7:15–19.

19a Al. 12:31.

src Ādama un Ievas krišana.

b SRC Ēdene.

20a M&D 138:38–39.

21a Al. 12:24;

Moz. 4:23–25.

b Al. 34:32.

src Nožēlot grēkus, grēku nožēlošana.

c SRC Mirstīgs, mirstīgā dzīve.

d Jēk. 7:12.

23a Moz. 5:11.

24a SRC Dievs, dievība.

25a SRC Ādams.

b Moz. 6:48.

src Ādama un Ievas krišana.

c SRC Mirstīgs, mirstīgā dzīve.

d Moz. 5:10.

src Prieks; Ļaudis.

26 Un^a Mesija nāks laika pilnībā, lai Viņš varētu^b atpestīt cilvēku bērnus no krišanas. Un tāpēc, ka viņi ir atpestīti no krišanas, viņi ir kļuvuši^c brīvi uz mūžiem, atšķirdami labu no ļauna; lai rīkotos paši un nevis lai ar viņiem rīkotos, izņemot tikai, ja tas būs ar^d likuma sodu tajā lielajā un pēdējā dienā, saskaņā ar baušļiem, ko Dievs ir devis.

27 Tāpēc cilvēki ir^a brīvi miesā, un visas lietas ir dotas tiem, kuras ir noderīgas cilvēkam. Un viņi var brīvi^b izvēlēties brīvību un^c mūžīgo dzīvi caur lielo visu cilvēku Starpnieku, vai izvēlēties gūstu un nāvi, saskaņā ar velna gūstu un varu; jo viņš tiecas, lai visi cilvēki varētu būt nelaimīgi līdzīgi viņam pašam.

28 Un tagad, mani dēli, es gribētu, lai jūs raudzītos uz lielo^a Starpnieku un klausītos Viņa svarīgajās pavēlēs; un būtu uzticīgi Viņa vārdiem, un izvēlētos mūžīgo dzīvi, saskaņā ar Viņa Svētā Gara gribu;

29 un neizvēlētos mūžīgo nāvi, saskaņā ar miesas gribu un ļaunumu, kas ir tanī, kas atdod garu velna varas^a gūstā, lai novestu jūs lejā^b ellē, lai viņš varētu valdīt pār jums sava paša valstībā.

30 Es esmu runājis šos dažus vārdus uz jums visiem, mani dēli, manas pārbaudes pēdējās dienās; un es esmu izraudzījies labo daļu saskaņā ar pravieša

vārdiem. Un man nav nekāda cita mērķa, kā tikai jūsu dvēseļu mūžīga labklājība. Āmen.

3. NODAĻA

Jāzeps Ēģiptē redzēja vīzijā nefijiešus. Viņš pravietoja par Džozefu Smitu, pēdējo dienu gaišreģi; par Mozu, kas atbrīvos Israēlu; un par Mormona Grāmatas parādīšanos. Apmēram 588–570 g. pr. Kr.

UN tagad es runāju uz tevi, Jāzep, mans^a jaunākais dēls. Tu piedzimi manu ciešanu tuksnesī; jā, manu vislielāko bēdu dienās tava māte dzemdēja tevi.

2 Un lai Tas Kungs iesvēta arī tev šo^a zemi, kas ir pati vērtīgākā zeme, tavam mantojumam, un tavu pēcnācēju un tavu brāļu mantojumam, tavai mūžīgai drošībai, ja būs tā, ka jūs turēsīt Israēla Svētā pavēles.

3 Un tagad, Jāzep, mans jaunākais dēls, kuru es esmu iznesis no savu ciešanu tuksneša, lai Tas Kungs svētī tevi uz visiem laikiem, lai tavi pēcnācēji netiktu pilnīgi^a iznīcināti.

4 Jo redzi, tu esi manu gurnu auglis; un es esmu^a Jāzēpa, kas tika aizvests kā^b gūsteknis uz Ēģipti, pēctecis. Un lielas bija Tā Kunga derības, kuras viņš noslēdza ar Jāzepu.

5 Tad nu Jāzeps^a patiesi redzēja mūsu dienas. Un viņš ieguva

26a SRC Mesija.

b SRC Pestīšanas iecere.

c Al. 42:27; Hel. 14:30.

d SRC Likums.

27a Gal. 5:1; Moz. 6:56.

b SRC Rīcības brīvība.

c SRC Mūžīgā dzīve.

28a SRC Starpnieks.

29a Rom. 6:16–18;

Al. 12:11.

b SRC Elle.

3 1a 1. Nef. 18:7.

2a 1. Nef. 2:20.

src Apsolitā zeme.

3a 2. Nef. 9:53.

4a 1. Moz. 39:1–2; 45:4;

49:22–26;

1. Nef. 5:14–16.

b 1. Moz. 37:29–36.

5a DžST 1. Moz. 50:24–38;

2. Nef. 4:1–2.

Tā Kunga solījumu, ka no viņa gurnu augļiem Dievs Tas Kungs radīs Israēla nama ^btaisnīgu ‘zaru; nevis Mesiju, bet zaru, kas tiks nolauzts, tomēr tiks pieminēts Tā Kunga derībās, ka ^aMesija tiks pasludināts tiem pēdējās dienās gara spēkā, izvedot tos no ‘tumsas gaismā, jā, laukā no apslēptās tumsības un laukā no gūsta brīvībā.

6 Jo Jāzepts patiesi liecināja, sacīdams: “Gaišreģi radīs Tas Kungs, mans Dievs, kurš būs izraudzīts gaišreģis maniem ^bgurnu augļiem.

7 Jā, Jāzepts patiesi sacīja: Tā saka Tas Kungs uz mani: Izraudzītu ^agaišreģi Es celšu no tavu gurnu augļiem; un viņš būs augstu cienīts starp tavu gurnu augļiem. Un viņam Es došu pavēli, ka viņam ir jāveic darbs priekš tavu gurnu augļiem, viņa brāļiem, kas būs ļoti vērtīgs tiem, līdz pat to atvešanai līdz zināšanām par derībām, kuras Es esmu noslēdzis ar taviem tēviem.

8 Un Es došu viņam pavēli, ka viņam nebūs jādara ^aneviens cits darbs, kā tikai tas darbs, kuru Es viņam pavēlēšu. Un Es padarīšu viņu varenu Savās acīs, jo viņš darīs Manu darbu.

9 Un viņš būs tikpat varens kā ^aMozus, kuru, kā Es esmu teicis,

celšu jums, lai ^batbrīvotu Savus ļaudis, ak Israēla nams.

10 Un Mozu Es celšu, lai atbrīvotu tavus ļaudis no Ēģiptes zemes.

11 Bet gaišreģi Es celšu no tavu gurnu augļiem; un viņam Es došu ^avaru nest Manu vārdu tavu gurnu pēcnācējiem — un nest ne tikai Manu vārdu, saka Tas Kungs, bet pārliecināt viņus par Manu vārdu, kas jau ir izgājis viņu vidū.

12 Tāpēc tavi gurnu augļi ^arakstīs, un ^bJūdas gurnu augļi ‘rakstīs; un tas, kas tiks uzrakstīts no taviem gurnu augļiem, un tas, kas tiks uzrakstīts no Jūdas gurnu augļiem, saaugs kopā, lai ^asatriektu nepatiesās mācības un izbeigtu ķildas, un nodibinātu mieru starp tavu gurnu augļiem, un pēdējās dienās ^anovedot tos pie ^fzināšanām par viņu tēviem, un arī pie zināšanām par Manām derībām, saka Tas Kungs.

13 Un no nespēka viņš tiks darīts stiprs tanī dienā, kad Mans darbs tiks iesākts visas Manas tautas vidū tevis atjaunošanai, ak Israēla nams, saka Tas Kungs.

14 Un tā pravietoja Jāzepts, sacīdams: Lūk, šis gaišreģis tiks Tā Kunga svētīts; un tie, kas centīsies iznīcināt viņu, tiks

5b Jēk. 2:25.

c 1. Moz. 49:22–26;

1. Nef. 15:12; 19:24.

src Tā Kunga
vīnadārzs.

d 2. Nef. 6:14;

M&D 3:16–20.

e Jes. 42:16.

6a 3. Nef. 21:8–11;

Morm. 8:16.

src Gaišreģis.

b M&D 132:30.

7a src Smits Džozefs,
jaunākais.

8a M&D 24:7, 9.

9a Moz. 1:41.

b 2. Moz. 3:7–10;

1. Nef. 17:24.

11a M&D 5:3–4.

12a src Mormona

Grāmata.

b 1. Nef. 13:23–29.

c src Bībele.

d Ec. 37:15–20;

1. Nef. 13:38–41;

2. Nef. 29:8; 33:10–11.

e Moron. 1:4.

f 1. Nef. 15:14;

2. Nef. 30:5;

Morm. 7:1, 5, 9–10.

satriekti; jo šis solījums, kuru es esmu dabūjis no Tā Kunga par manu gurnu augļiem, tiks izpildīts. Redzi, es esmu drošs par šī solījuma izpildišanu;

15 un viņa "vārds tiks saukts pēc mana, un tas būs pēc ^bviņa tēva vārda. Un viņš būs līdzīgs man; jo tā lieta, kuru Tas Kungs īsteno ar viņa roku, ar Tā Kunga spēku novedīs manu tautu pie izglābšanas.

16 Jā, tā pravietoja Jāzeps: Es esmu drošs par to, tāpat kā es esmu drošs par solījumu attiecībā uz Mozu; jo Tas Kungs ir sacījis man, Es "saglabāšu tavus pēcnācējus mūžīgi.

17 Un Tas Kungs ir sacījis: Es celšu Mozu, un Es došu viņam spēku zizlī; un Es došu viņam saprašānu rakstīšanā. Tomēr Es neatraisīšu viņa mēli, lai viņš daudz nerunātu, jo Es viņu nedarīšu varenu runāšanā. Bet Es "rakstīšu viņam Savu bauslību ar Savas rokas pirkstu; un Es iecelšu viņam ^brunātāju.

18 Un Tas Kungs sacīja uz mani arī: Es celšu gaišreģi tavu gurnu augļiem; un Es iecelšu viņam runātāju. Un Es, redzi, Es došu viņam, ka viņš rakstīs rakstus tavu gurnu augļiem par tavu gurnu augļiem; un tos pasludinās runātājs no taviem gurniem.

19 Un vārdi, kurus viņš rakstīs, būs vārdi, kuriem ir noderīgi Manā gudrībā nonākt pie "tavu gurnu augļiem. Un būs tā, it kā

tavi gurnu augļi sauktu uz viņiem no ^bpīšļiem; jo Es zinu viņu ticību.

20 Un viņi "sauks no pīšļiem; jā, patiesi grēku nožēlošanu saviem brāļiem, kaut būs pagājušas jau daudzas paaudzes. Un notiks, ka viņu saucieni izskanēs, patiesi saskaņā ar viņu vārdu skaidrību.

21 Viņu ticības dēļ viņu "vārdi nāks pār Manām lūpām uz viņu brāļiem, kuri ir tavu gurnu augļi; un viņu vārdu nespēku Es darīšu stipru viņu ticībā, lai atcerētos Manas derības, kuras Es esmu noslēdzis ar taviem tēviem.

22 Un tagad, redzi, mans dēls Jāzep, šādā veidā "pravietoja mans sentēvs.

23 Tāpēc šīs derības dēļ tu esi svētīts; jo tavi pēcnācēji netiks iznīcināti, jo viņi klausīs grāmatas vārdiem.

24 Un celsies viens varens starp viņiem, kurš darīs daudz laba gan vārdos, gan darbos, būdams barbariks Dieva rokās, ar ārkārtīgu ticību, lai paveiktu varenius brīnumus un darītu to, kas ir svarīgs Dieva acīs, darot daudz Israēla nama un tavu brāļu pēcnācēju atjaunošanā.

25 Un tagad, esi svētīts tu, Jāzep. Lūk, tu esi mazs, tāpēc klausī sava brāļa Nefija vārdiem, un tas tev tiks atdarīts, saskaņā ar tiem vārdiem, ko es esmu runājis. Atceries sava mirstošā tēva vārdus. Āmen.

15a M&D 18:8.

b DžS—V 1:3.

16a 1. Moz. 45:1–8.

17a 5. Moz. 10:2, 4;

Moz. 2:1.

b 2. Moz. 4:16.

19a M&D 28:8.

b Jes. 29:4;

2. Nef. 27:13; 33:13;

Morm. 9:30;

Moron. 10:27.

20a 2. Nef. 26:16;

Morm. 8:23.

21a 2. Nef. 29:2.

22a 2. Nef. 3:5.

4. NODAĻA

Lehijs dod padomus un svēti savus pēctečus. Viņš nomirst un tiek apglabāts. Nefijs gaviļē Dieva labestībā. Nefijs uz visiem laikiem pašļaujās uz To Kungu. Apmēram 588–570 g. pr. Kr.

Un tagad es, Nefijs, runāju par pravietojumiem, par kuriem ir runājis mans tēvs, attiecībā uz "Jāzepu, kas tika aizvests uz Ēģipti.

2 Jo lūk, viņš patiesi pravietoja par visiem saviem pēcnācējiem. Un par tiem "pravietojumiem, ko viņš rakstīja, nav daudz nozīmīgāku. Un viņš pravietoja par mums un mūsu nākamajām paaudzēm; un tie ir rakstīti uz plāksnēm no misiņa.

3 Tad nu, kad mans tēvs bija pabeidzis runāt par Jāzēpa pravietojumiem, viņš pasauca Lamana bērņus, viņa dēlus un viņa meitas, un sacīja uz tiem: Lūk, mani dēli un manas meitas, kuri esat mana "pirmdzimtā dēli un meitas, es gribētu, lai jūs pievērstu ausi maniem vārdiem.

4 Jo Dievs Tas Kungs ir sacījis: "Kā jūs turēsīt Manas pavēles, tā jums veiksies šinī zemē; bet, kā jūs neturēsīt Manas pavēles, tā jūs tiksīt padzīti no Mana vaiga.

5 Bet lūk, mani dēli un manas meitas, es nevaru noiet kapā, kamēr es neesmu atstājis jums "svētību; jo lūk, es zinu, ka, ja

jūs esat uzvesti uz ^bceļa, pa kuru jums ir jāiet, jūs no tā neatstāsīties.

6 Tad nu, ja jūs esat nolādēti, lūk, es atstāju ar jums savu svētību, lai lāsts varētu tikt noņemts no jums un atbildība prasīta no "jūsu vecāku galvām.

7 Tāpēc manas svētības dēļ Dievs Tas Kungs "nepieļaus, lai jūs ietu bojā; tāpēc Viņš būs ^bžēlīgs pret jums un jūsu pēcnācējiem uz visiem laikiem.

8 Un notika, ka pēc tam, kad mans tēvs bija pabeidzis runāt uz Lamana dēliem un meitām, viņš lika, lai Lemuēla dēli un meitas tiktu atvesti viņa priekšā.

9 Un viņš runāja uz tiem, sacīdams: Lūk, mani dēli un manas meitas, kas esat mana otrā dēla dēli un meitas; lūk, es atstāju jums to pašu svētību, kuru es atstāju Lamana dēliem un meitām; tāpēc jūs netiksīt pilnīgi iznīcināti, bet beigās jūsu pēcnācēji tiks svētīti.

10 Un notika, kad mans tēvs bija pabeidzis runāt uz viņiem, lūk, viņš runāja uz "Ismaēla dēliem, jā, un uz visu viņa saimi.

11 Un, kad viņš bija pabeidzis runāt uz viņiem, viņš runāja uz Samu, sacīdams: Esi svētīts tu un tavi pēcnācēji; jo tu iemantosī zemi līdzīgi savam brālim Nefijam. Un tavi pēcnācēji tiks pieskaitīti viņa pēcnācējiem; un tu būsi tāds pats kā tavš brālis, un tavi pēcnācēji kā viņa pēc-

4 1a 1. Moz. 39:1–2.

2a 2. Nef. 3:5.

3a SRC Pirmdzimtais.

4a 2. Nef. 1:9.

5a SRC Patriarhālās

svētības.

b Sal. Pam. 22:6.

6a M&D 68:25–29.

7a 2. Nef. 30:3–6;

M&D 3:17–18.

b 1. Nef. 13:31;

2. Nef. 10:18–19;

Jēk. 3:5–9;

Hel. 15:12–13.

10a 1. Nef. 7:6.

nācēji; un tu tiksī svētīts visās savās dienās.

12 Un notika, ka pēc tam, kad mans tēvs Lehijs bija runājis visai savai saimei, saskaņā ar savas sirds izjūtām un Tā Kunga Garu, kas bija viņā, viņš kļuva vecs. Un notika, ka viņš nomira un tika apglabāts.

13 Un notika, ka nedaudz dienu pēc viņa nāves, Lamans un Lemuēls, un Ismaēla dēli bija dusmīgi uz mani dēļ Tā Kunga pārmetumiem.

14 Jo es, Nefijs, biju spiests runāt uz viņiem saskaņā ar Viņa vārdu; jo es biju runājis daudzas lietas uz viņiem un arī mans tēvs pirms savas nāves; daudz no sacītā ir rakstīts uz manām "otrām plāksnēm; jo vairāk vēsturiskā daļa ir rakstīta uz manām otrām plāksnēm.

15 Un uz "šīm es rakstu savai dvēselei nozīmīgas lietas un daudzus no Rakstiem, kas ir iegravēti uz plāksnēm no misiņa. Jo mana dvēsele priecājas par šiem Rakstiem, un mana sirds ^bpārdomā tos un raksta tos manu bērnu "mācībai un labumam.

16 Lūk, mana "dvēsele priecājas par Tā Kunga lietām, un mana ^bsirds nepārtraukti domā par lietām, kuras es esmu redzējis un dzirdējis.

17 Tomēr, neskatoties uz "Tā Kunga lielo labestību, parādot man Savus lielos un brīnumai-

nos darbus, mana sirds izsaucas: Ak, es ^bnožēlojamais cilvēks! Jā, mana sirds bēdājas manas miesas dēļ; mana dvēsele skumst manu nekrietību dēļ.

18 Es esmu visapkārt ielenkts kārdinājumu un grēku dēļ, kas tik viegli mani "apņēm.

19 Un, kad es vēlos priecāties, mana sirds vaid dēļ maniem grēkiem; tomēr es zinu, kam es esmu uzticējies.

20 Mans Dievs ir bijis mans atbalsts; Viņš ir izvedis mani cauri manām ciešanām tuksnesī; un Viņš ir pasargājis mani uz lielo dzelmju ūdeņiem.

21 Viņš ir piepildījis mani ar Savu "mīlestību, līdz pat manas miesas iznīcībai.

22 Viņš ir apkaunojis manus "ienaidniekus, liekot tiem trīcēt manā priekšā.

23 Lūk, Viņš ir uzklusījis manus saucienus dienā, un Viņš ir devis man zināšanas caur "vīzijām naktī.

24 Un dienā es esmu smēlis drosmi varenā "lūgšanā Viņa priekšā; jā, savu balsi es esmu raidījis augstumos; un eņģeļi nāca lejā un kalpoja man.

25 Un uz Viņa Gara spārniem mans ķermenis ir ticis "aiznests prom ļoti augstos kalnos. Un manas acis ir skatījušas lielas lietas, jā, pat pārāk lielas priekš cilvēka; tāpēc man tika pieteikts nerakstīt par tām.

14a 1. Nef. 1:16–17; 9:4.

15a 1. Nef. 6:4–6.

b SRC Pārdomāt; Svētie Raksti.

c 1. Nef. 19:23.

16a SRC Pateicīgs, pateicība, pateikšanās.

b SRC Sirds.

17a 2. Nef. 9:10;

M&D 86:11.

b Rom. 7:24.

18a Rom. 7:21–23;

Ebr. 12:1;

Al. 7:15.

21a SRC Mīlestība.

22a 1. Nef. 17:52.

23a SRC Vīzija.

24a Jēk. v. 5:16;

1. Nef. 2:16.

25a 1. Nef. 11:1;

Moz. 1:1–2.

26 Ak, tad, ja es esmu redzējis tik lielas lietas, ja Tas Kungs Savā labvēlībā pret cilvēku bērniem ir piemeklējis cilvēkus ar tik lielu žēlastību, "kāpēc manai sirdij ir jāraud un dvēselei jāuzkavējas bēdu ielejā, un manai miesai ir jānīkst, un manam spēkam jāatslābst dēļ manām ciešanām?

27 Un kāpēc man ir "jānododas grēkam savas miesas dēļ? Jā, un kāpēc man ir jāatdodas ^bkārdinājumiem, lai ļaunais varētu ieņemt vietu manā sirdī un iznīcināt manu "mieru, un sāpināt manu dvēseli? Kāpēc es esmu dūsmīgs savu ienaidnieku dēļ?

28 Pamosties, mana dvēsele! Nenīksti vairs grēkā. Priecājies, ak mana sirds, un nedod vairs vietu manas dvēseles "ienaidniekam!

29 Nedusmojies atkal manu ienaidnieku dēļ! Neatslābini manu spēku manu ciešanu dēļ!

30 Priecājies, ak mana sirds, un piesauc To Kungu, un saki: Ak Kungs, es slavēšu Tevi mūžīgi; jā, mana dvēsele priecāsies Tevī, mans Dievs, un "manas glābšanas Klints!

31 Ak Kungs, vai Tu atpestīsi manu dvēseli? Vai tu atbrīvosi mani no manu ienaidnieku rokām? Vai tu padarīsi mani tādu, lai es varētu tricēt, parādoties "grēkam?

32 Lai elles vārti varētu būt pastāvīgi ciet manā priekšā, tāpēc ka mana "sirds ir salauzta un mans gars ir nožēlas pilns! Ak Kungs, kaut tu neaizvērtu Sava taisnīguma vārtus manā priekšā, lai es varētu ^bstaigāt pa dziļās ielejas taku, lai es varētu būt stingrs uz šī vienkāršā ceļa!

33 Ak Kungs, kaut Tu apņemtu mani Savā taisnības apsegā! Ak Kungs, kaut Tu sagatavotu ceļu, lai es izglābtos no saviem naidniekiem! Kaut Tu iztaisnotu ceļu manā priekšā! Kaut Tu neliktu klupšanas akmeni manā ceļā, bet attīrītu manu ceļu manā priekšā, un neaizsprototu manu ceļu, bet gan manu naidnieku ceļus.

34 Ak Kungs, es esmu paļāvis uz Tevi, un es "paļaušos uz Tevi mūžīgi. Es ^bnepaļaušos uz miesīgu roku, jo es zinu, ka nolādēts ir tas, kas "paļaujas uz miesas atbalstu. Jā, nolādēts ir tas, kas paļaujas uz cilvēku vai padara miesu par savu atbalstu.

35 Jā, es zinu, ka Dievs dos "devīgi tam, kurš lūgs. Jā, mans Dievs dos man, ja vien es ^bnelūgšu "nepatiesi, tāpēc es pacelšu savu balsi pret Tevi, jā, es piesaukšu Tevi, mans Dievs, mana taisnīguma "Klints. Lūk, mana balss mūžīgi pacelsies uz Tevi, mana Klints un mans mūžīgais Dievs. Āmen.

26a Psm. 43:5.

27a Rom. 6:13.

b SRC Kārdināt, kārdinājums.

c SRC Miers.

28a SRC Velns.

30a 1. kor. 3:11.

SRC Klints.

31a Rom. 12:9;

Al. 13:12.

32a SRC Salauzta sirds.

b SRC Staigāt, staigāt

ar Dievu.

34a SRC Uzticība.

b Psm. 44:7–9.

c Jer. 17:5;

Morm. 3:9; 4:8.

35a Jēk. v. 1:5.

b SRC Lūgšana.

c Hel. 10:5.

d 5. Moz. 32:4.

5. NODAĻA

Nefijieši atdalās no lamaniešiem, ievēro Mozus bauslību un ceļ templi. Savas neticības dēļ lamanieši ir padzīti no Tā Kunga vaiga, ir nolādēti un kļūst par sodību nefijiešiem. Apmēram 588–559 g. pr. Kr.

LŪK, notika, ka es, Nefijs, daudz piesaucu To Kungu, savu Dievu, manu brāļu "dusmu dēļ.

2 Bet redzi, viņu dusmas pret mani pieauga tiktāl, ka viņi centās atņemt manu dzīvību.

3 Jā, viņi kurnēja pret mani, sakot: Mūsu jaunākais brālis domā "valdīt pār mums; un mums jau ir bijušas daudzas nepatīkšanas viņa dēļ; tāpēc nogalināsim viņu, lai mēs vairs neciestu viņa vārdu dēļ. Jo lūk, mēs negribam, lai viņš būtu valdnieks pār mums; jo tas pienākas mums, kuri esam vecākie brāļi, valdīt pār šiem ļaudīm.

4 Tad nu es nerakstu uz šīm plāksnēm visus tos vārdus, ko viņi kurnēja pret mani. Bet man ir pietiekami pateikt, ka viņi centās atņemt manu dzīvību.

5 Un notika, ka Tas Kungs "brīdināja mani, lai es, ^bNefijs, un arī visi tie, kas ies ar mani, aizejam no viņiem un bēgam mežonīgā apvidū.

6 Tāpēc notika, ka es, Nefijs, paņēmu savu ģimeni un arī

"Zoramū, un viņa ģimeni, un Samu, savu vecāko brāli, un viņa ģimeni, un Jēkabu, un Jāzepu, savus jaunākos brāļus, un arī savas māsas, un visus tos, kuri gribēja iet ar mani. Un visi tie, kas gribēja iet ar mani, bija tie, kas ticēja Dieva ^bbrīdinājumiem un atklāsmēm; tāpēc viņi paklausīja mani vārdiem.

7 Un mēs paņēmām mūsu teltis un visas lietas, ko varējām paņemt, un ceļojām pa mežonīgu apvidu daudzas dienas. Un, kad mēs bijām ceļojuši daudzu dienu garumā, mēs uzslējām savas teltis.

8 Un mani ļaudis gribēja, lai mēs nosauktu to vietu par "Nefiju, tāpēc mēs nosaucām to par Nefiju.

9 Un visi tie, kas bija ar mani, nolēma saukt sevi par "Nefija tautu.

10 Un mēs centāmies ievērot Tā Kunga spriedumus un likumus, un pavēles visās lietās, saskaņā ar "Mozus bauslību.

11 Un Tas Kungs bija ar mums, un mums ļoti labi veicās, jo mēs sējām sēklas un mēs plāvām pārpilnībā. Un mēs sākām audzēt sīklopus un liellopus, un dzīvniekus no katras sugas.

12 Un es, Nefijs, atnesu arī pierakstus, kuri bija iegravēti uz "plāksnēm no misiņa; un arī ^blodi jeb "kompasu, kas bija

5 1a 2. Nef. 4:13–14.

3a 1. Nef. 16:37–38;
Mos. 10:14–15.

5a SRC Iedvesma,
iedvesmot.

b Mos. 10:13.

6a 1. Nef. 4:35; 16:7;
2. Nef. 1:30–32.

b SRC Brīdināt,
brīdinājums.

8a Omn. 1:12, 27;
Mos. 9:1–4; 28:1.

9a Jēk. 1:13–14.

10a 2. Nef. 11:4.

SRC Mozus likums.

12a Mos. 1:3–4.

SRC Plāksnes.

b Mos. 1:16.

c 1. Nef. 16:10, 16, 26;
18:12, 21;

Al. 37:38–47;

M&D 17:1.

sagatavots manam tēvam ar Tā Kunga roku, atbilstoši tam, kas ir rakstīts.

13 Un notika, ka mums sāka ļoti labi veikties un mēs sākām vairoties šai zemē.

14 Un es, Nefijs, paņēmu "Lābana zobenu un pēc tā parauga es izgatavoju daudzus zobenus gadījumam, ja ļaudis, ko tagad sauca par ^blamaniešiem, nāktu uz mums un iznīcinātu mūs; jo es zināju, ka viņi ienīda mani un manus bērnus, un visus tos, kuri tika saukti par maniem ļaudīm.

15 Un es mācīju saviem ļaudīm celt celtnes, un visādi apstrādāt koku un "dzelzi, un varu, un misiņu, un tēraudu, un zeltu, un sudrabu, un vērtīgas rūdas, kas bija lielā pārpilnībā.

16 Un es, Nefijs, uzcēlu "templi; un es uzcēlu to pēc ^bSalamana Tempļa parauga, izņemot tikai, ka tas nebija celts no tik daudzām "dārgām lietām, jo tās šai zemē nebija atrodamas, tāpēc tas nevarēja tikt uzcelts tāds pats kā Salamana Tempelis. Bet celtniecības veids bija līdzīgs Salamana Templim, un tā apdare bija ļoti smalka.

17 Un notika, ka es, Nefijs, liku saviem ļaudīm būt "čakliem un strādāt ar savām rokām.

18 Un notika, ka viņi gribēja, lai es būtu viņu "ķēniņš. Bet es,

Nefijs, vēlējos, lai viņiem nebūtu ķēniņu; tomēr es darīju priekš viņiem visu, kas bija manos spēkos.

19 Un lūk, Tā Kunga vārdi, ko Viņš runāja par maniem brāļiem, piepildījās, ka es būšu viņu "valdnieks un ^bskolotājs. Tad nu es biju bijis viņu valdnieks un viņu skolotājs, saskaņā ar Tā Kunga pavēlēm, līdz pat laikam, kad viņi centās atņemt manu dzīvību.

20 Tad nu Tā Kunga vārds tika piepildīts, kuru Viņš runāja uz mani, sacīdams: Tā kā viņi "nepaklausīs Maniem vārdiem, viņi tiks padzīti no Tā Kunga vaiga. Un lūk, tie tika ^bpadzīti prom no Viņa.

21 Un Viņš lika "lāstam nākt pār tiem, jā, tieši smagam lāstam viņu nekrietnības dēļ. Jo lūk, tie nocietināja savas sirdis pret Viņu, ka tās kļuva cietākas par kramu; tad nu, tā kā viņi bija balti un ļoti skaisti, un ^bpievilcīgi, lai viņi nevarētu būt valdzinoši manai tautai, Dievs Tas Kungs lika viņu "āдай kļūt tumšai.

22 Un tā saka Dievs Tas Kungs: Es izdarišu tā, ka viņi būs "pretīgi taviem ļaudīm, ja vien viņi nenožēlos savas nekrietnības.

23 Un nolādēti tiks tā pēcnācēji, kurš "sajauksies ar viņu pēcnācējiem; jo viņi tiks nolādēti tieši

14a 1. Nef. 4:9; Jēk. 1:10; M. v. 1:13.

^b SRC Lamanieši.

15a Et. 10:23.

16a SRC Tempelis, Tā Kunga nams.

^b 1. Kēn. 6; 2. Laiku 3.

^c M&D 124:26–27.

17a 1. Moz. 3:19;

M&D 42:42.

18a Jēk. 1:9, 11.

19a 1. Nef. 2:22.

^b SRC Mācīt, skolotājs.

20a 2. Nef. 2:21.

^b Al. 9:14.

21a SRC Lāsts, lādēšana.

^b 4. Nef. 1:10.

^c 2. Nef. 26:33;

3. Nef. 2:14–16.

22a 1. Nef. 12:23.

23a SRC Laulība, precēt— Dažādu ticību laulība.

ar to pašu lāstu. Un Tas Kungs to runāja, un tas tika darīts.

24 Un viņu lāsta dēļ, kas bija uz tiem, viņi kļuva par "slinku tautu, pilnu ļaunuma un viltības, un medija mežonīgā apvidū savvaļas zvērus.

25 Un Dievs Tas Kungs sacīja uz mani: Tie būs kā pletne taviem pēcnācējiem, lai pamudinātu tos pieminēt Mani; un, ciktāl viņi Mani nepieminēs un neklausīs Maniem vārdiem, tie viņus šaustīs, pat tos iznīcinot.

26 Un notika, ka es, Nefijs, "iesvētīju Jēkabu un Jāzepu, lai viņi būtu priesteri un skolotāji pār manas tautas zemi.

27 Un notika, ka mēs dzīvojam laimīgi.

28 Un pagāja trīsdesmit gadu no tā laika, kad mēs atstājām Jeruzālemi.

29 Un es, Nefijs, līdz šim biju vedis pierakstus par savu tautu uz savām plāksnēm, kuras es biju iztaisījis.

30 Un notika, ka Dievs Tas Kungs sacīja uz mani: Iztaisi vēl "citas plāksnes; un tu iegravēsi uz tām daudzas lietas, kas ir labas Manās acīs tavu ļaužu labumam.

31 Tāpēc es, Nefijs, būdams paklausīgs Tā Kunga pavēlēm, devos un iztaisīju "šīs plāksnes, uz kurām es esmu iegravējis šīs lietas.

32 Un es iegravēju to, kas ir patīkams Dievam. Un, ja maniem ļaudīm labpatīk Dieva lietas, viņiem labpatīks mani gravējumi, kas ir uz šīm plāksnēm.

33 Un, ja mani ļaudis vēlas zināt sīkāk manas tautas vēsturi, viņiem ir jāpēta manas otrās plāksnes.

34 Un man ir pietiekami pateikt, ka pagāja četrdesmit gadu un mums jau bija bijuši kari un ķildas ar mūsu brāļiem.

6. NODAĻA

Jēkabs uzskaita jūdu vēsturi: Babilonijas gūsts un atgriešanās; Israēla Svētā kalpošana un krustā sišana; no citticībniekiem saņemtā palīdzība; un jūdu atjaunošana pēdējās dienās, kad viņi noticēs Mesijam. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

JĒKABA, Nefija brāļa vārdi, ko viņš runāja uz Nefija tautu:

2 Lūk, mani mīļotie brāļi, es, Jēkabs, būdams Dieva aicināts un ordinēts pēc Viņa svētās kārtas, un būdams sava brāļa Nefija iesvētīts, uz kuru jūs raugāties kā "ķēniņu vai aizstāvi un no kura ir atkarīga jūsu drošība, lūk, jūs zināt, ka es esmu sacījis jums ļoti daudzas lietas.

3 Tomēr es runāju uz jums atkal, jo man rūp jūsu dvēseļu labklājība. Jā, manas raizes par jums ir lielas, un jūs paši zināt, ka tā vienmēr ir bijis. Jo es esmu ļoti centies jūs pārliecināt; un es esmu mācījis jūs sava tēva vārdiem; un es esmu runājis ar jums par visām lietām, kas ir rakstītas no pasaules radīšanas.

4 Un tagad, lūk, es gribētu runāt ar jums par lietām, kuras ir, un par tām, kam jānāk; tāpēc es

lasīšu jums "Jesajas vārdus. Un tie ir tie vārdi, kurus mans brālis vēlējās, lai es jums runātu. Un es runāšu jūsu dēļ, lai jūs varētu mācīties un godāt sava Dieva Vārdu.

5 Un tagad, vārdi ko es lasīšu, ir tie, ko Jesaja runāja par visu Israēla namu; tāpēc tie var tikt attiecināti uz jums, jo jūs esat no Israēla nama. Un ir ļoti daudzas lietas, ko ir runājis Jesaja un ko var attiecināt uz jums, tāpēc ka jūs esat no Israēla nama.

6 Un tagad, šie ir tie vārdi: "Tā saka Dievs Tas Kungs: Redzi, Es pacelšu Savu roku pār citticībniekiem un uzvilksu Savu ^bkarogu pār tautām; un viņi atnesīs tavus dēlus savās rokās, un tavas meitas tiks atnestas uz viņu pleciem.

7 Un ķēniņi būs tavu bērnu kopēji, un viņu ķēniņienes tavu bērnu zīdītājas; tavā priekšā tie metīsies uz saviem vaigiem pie zemes un laizīs pišļus no tavām kājām; un tu zināsi, ka Es esmu Tas Kungs; jo netiks apkaunoti tie, kuri "gaida uz Mani.

8 Un tagad es, Jēkabs, gribētu parunāt nedaudz par šiem vārdiem. Jo lūk, Tas Kungs ir parādījis man, ka tie, kas bija "Jeruzālemē, no kurienes mēs

nākam, ir tikuši nogalināti vai ^baizvesti gūstā.

9 Tomēr Tas Kungs man ir parādījis, ka viņi atkal "atgriezīsies. Un Viņš man arī ir parādījis, ka Dievs Tas Kungs, Israēla Svētais parādīsies viņiem miesā; un, kad Viņš būs parādījies, tie šaustīs Viņu un ^bsītīs Viņu krustā, saskaņā ar tā eņģeļa vārdiem, kas tos teica man.

10 Un, kad viņi būs nocietinājuši savas sirdis un kļuvuši stūrgalvīgi pret Israēla Svēto, lūk, Israēla Svētā "sodi nāks pār tiem. Un pienāks diena, kad viņi tiks satriekti un nomocīti.

11 Tāpēc, pēc tam, kad viņi būs dzenāti turp un šurp, jo tā saka eņģelis, daudzi tiks nomocīti miesā, taču dēļ taisnīgo lūgšanām netiks pieļauts tiem aiziet bojā; viņi tiks izklīdināti un satriekti, un ienīsti, tomēr Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem, lai, "kad viņi nāks pie ^batziņas par savu Pestītāju, viņi atkal tiktu "sapulcināti kopā savās mantojuma zemēs.

12 Un svētīti ir "citticībnieki, tie, par kuriem pravietis ir rakstījis; jo lūk, ja būs tā, ka viņi nožēlos savu grēkus un nekaros pret Ciānu, un neapvienosies tai ^blielā un negantā baznīcā, viņi tiks izglābti; jo Dievs Tas

4a 3. Nef. 23:1.
6a Jes. 49:22–23.
b SRC Karogs.
7a Moz. 1:6;
M&D 133:45.
8a Est. 2:6;
1. Nef. 7:13;
2. Nef. 25:10;
Omn. 1:15;
Hel. 8:20–21.

b 2. Ķēn. 24:10–16;
25:1–12.
SRC Israēls—Israēla
izkaisīšana.
9a 1. Nef. 10:3.
b 1. Nef. 19:10, 13;
Mos. 3:9;
3. Nef. 11:14–15.
SRC Krustā sišana.
10a Mat. 27:24–25.

11a 1. Nef. 22:11–12;
2. Nef. 9:2.
b Hoz. 3:5.
c SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.
12a 1. Nef. 14:1–2;
2. Nef. 10:9–10.
b SRC Velns—Velna
baznīca.

Kungs izpildīs Savas ‘derības, ko Viņš ir noslēdzis ar Saviem bērniem; un tādēļ pravietis ir rakstījis šīs lietas.

13 Tāpēc tie, kas cīnās pret Ciānu un Tā Kunga derības ļaudīm, laizīs pišļus no viņu kājām, un Tā Kunga ļaudis netiks ‘apkaunoti. Jo Tā Kunga ļaudis ir tie, kas ^bgaida uz Viņu; jo viņi vēl gaida Mesijas atnākšanu.

14 Un lūk, saskaņā ar pravieša vārdiem, Mesijā apņemsies ‘otreiz atgūt viņus; tāpēc Viņš ^bparādīsies viņiem spēkā un lielā godībā, ‘iznīcinot viņu naidniekus, kad nāks tā diena, kad tie noticēs Viņam; un nevienu Viņš neiznīcinās, kas Viņam tic.

15 Un tie, kas neticēs Viņam, tiks ‘iznīcināti gan ar ^buguni, gan ar vētru un ar zemestrīcēm, un ar asinsizliešanu, un ar ‘mēri, un ar badu. Un viņi zinās, ka Tas Kungs ir Dievs, Israēla Svētais.

16 “Jo, vai tiks atņemts laupījums stiprajam? Vai tā ^bgūsteknis atbrīvots?

17 Bet tā saka Tas Kungs: Pat varenā “gūstekņi tiks atņemti un varmākas laupījums tiks atbrīvots, jo ^bVarenais Dievs ‘atbrīvos Savas derības ļaudis. Jo tā saka Tas Kungs: Es cīnīšos ar to, kas cīnās ar tevi—

18 un Es barošu tos, kuri ap-

spieda tevi, ar viņu pašu miesu; un viņi tiks piedzirdīti ar savām pašu asinīm kā ar saldu vīnu; un visa miesa zinās, ka Es, Tas Kungs, esmu tavš Glābējs un “Pestītājs, ^bJēkaba Varenais.

7. NODAĻA

Jesaja runā kā Mesija. Mesijam būs gudro mēle. Viņš pagriezīs Savu muguru sitējam. Viņš netiks apkaunots. Salīdziniet ar Jesajas gr. 50. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

JĀ, jo tā saka Tas Kungs: Vai Es esmu tevi atgrūdis, vai Es esmu tevi atstūmis uz visiem laikiem? Jo tā saka Tas Kungs: Kur ir jūsu mātes šķiršanās raksts? Kam Es būtu tevi atdevis, vai kuram no Maniem aizdevējiem Es esmu jūs pārdevis? Jā, kam Es esmu jūs pārdevis? Lūk, savu nekrietnību dēļ jūs esat “sevi pārdevuši, un jūsu pārkāpumu dēļ jūsu māte ir atlaista.

2 Tad nu, kad Es nācu, tur nebija neviena; kad Es “saucu, jā, nebija neviena, kas atbildētu. Ak Israēla nams, vai Mana roka vispār ir kļuvusi īsāka, ka tā nevar atpestīt, vai Man nav spēka atbrīvot? Lūk, ar Savu rājienu Es nosusīnu ^bjūru, Es padaru viņu ‘upes par tuksnesi,

12c SRC Ābrahāma Derība.

13a 3. Nef. 22:4.

b Jes. 40:31;

1. Nef. 21:23;

M&D 133:45.

14a Jes. 11:11;

2. Nef. 25:17; 29:1.

b 2. Nef. 3:5.

c 1. Nef. 22:13–14.

15a 2. Nef. 10:16; 28:15;

3. Nef. 16:8.

SRC Pēdējās dienas.

b Jēk. 6:3.

c M&D 97:22–26.

16a Jes. 49:24–26.

b TAS IR Tā Kunga derības ļaudis, kā teikts 17. pantā.

17a 1. Nef. 21:25.

b SRC Jehova.

c 2. Ķēn. 17:39.

18a SRC Pestītājs.

b 1. Moz. 49:24;

Jes. 60:16.

7 1a SRC Atkrišana.

2a Sal. Pam. 1:24–25;

Jes. 65:12;

Al. 5:37.

b 2. Moz. 14:21;

Psm. 106:9;

M&D 133:68–69.

c Joz. 3:15–16.

un viņu ^azivis smird tādēļ, ka ūdens ir izžuvis, un tās nobeidzas slāpēs.

3 Es tērpju debesis ^atumsā, un Es ^bmaisaudeklu daru par tās apsegu.

4 Dievs Tas Kungs ir devis man gudro ^amēli, lai es varētu zināt, kā runāt vārdu istā laikā uz tevi, ak Israēla nams. Kad jūs esat noguruši, Viņš uzmodina rītu pēc rīta. Viņš uzmodina manu ausi, lai es klausītos kā mācīts vīrs.

5 Dievs Tas Kungs ir atvēris manu ^aausi, un es neatteicos un nenovērsos.

6 Es pagriezu savu muguru ^asitējam, un savus vaigus tiem, kas plēsa manu bārdu. Es neslēpu savu vaigu no nievām un splāvieniem.

7 Jo Dievs Tas Kungs man palīdzēs, tāpēc es netikšu apkaunots. Tāpēc es apcietināju savu seju kā kramu, jo es zināju, ka es nepalikšu kaunā.

8 Un Tas Kungs ir tuvu, un viņš mani attaisno. Kas cīnīsies ar mani? Stāsimies kopā! Kas ir mans pretinieks? Lai viņš nāk man tuvāk, un es satriekšu viņu ar savas mutes spēku.

9 Jo Dievs Tas Kungs man palīdzēs. Un visi tie, kas mani ^atiesās, lūk, viņi visi kļūs veci kā drēbe un kodes viņus sagrauzīs.

10 Kas ir jūsu stārpā, kas baidās To Kungu, kas paklausa

Viņa kalpa ^abalsij un kas staigā tumsā un bez gaismas?

11 Lūk, visi jūs, kas kurat uguni, kas ieskaujat sevi dzirkstelēs, staigājiet ^asavas uguns un savu dzirksteļu gaismā, ko jūs esat iekūruši. Tas jums būs no Manas rokas, ka jūs gulēsiet zemē bēdās.

8. NODAĻA

Pēdējās dienās Tas Kungs mierinās Ciānu un sapulcinās Israēlu. Atpētitie nāks uz Ciānu lielā priekā. Salīdziniet ar Jesajas gr. 51 un 52:1–2. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UZKLAUSIET Mani jūs, kas tiecieties pēc taisnības. Uzlūkojiet to ^aklinti, no kuras jūs esat cirsti, un to alas dzīli, no kuras jūs esat izrakti.

2 Uzlūkojiet Ābrahāmu, savu ^atēvu, un ^bSāru—viņu, kas ir dzemdējusi jūs; jo Es aicināju viņu vienu un svētīju viņu.

3 Jo Tas Kungs mierinās ^aCiānu, Viņš mierinās visas viņas izpostītās vietas, un Viņš padarīs viņas ^btuksnešus par Ēdeni, un viņas tuksnešainos apvidus par Tā Kunga dārzu. Tur radīsies prieks un liksmība, pateicība un slavas dziesmas.

4 Uzklusiet Mani, jūs, Mani ļaudis; un pievērs savu ausi, ak Mana tauta; jo ^alikums nāks no Manis un Es Savu taisnību padarīšu par ^bgaismu tautām.

2d 2. Moz. 7:21.

3a 2. Moz. 10:21.

b Jāņa atkl. 6:12.

4a Lūk. 2:46–47.

5a M&D 58:1.

6a Mat. 27:26;

2. Nef. 9:5.

9a Rom. 8:31.

10a M&D 1:38.

11a Soģu 17:6.

8 1a SRC Klints.

2a 1. Moz. 17:1–8;

M&D 132:49.

b 1. Moz. 24:36.

3a SRC Ciāna.

b Jes. 35:1–2, 6–7.

4a VAI mācība, doktrīna.

Jes. 2:3.

SRC Evanģēlijs.

b SRC Gaisma, Kristus gaisma.

5 Mana taisnība ir tuvu; Mana ^aglābšana tuvojas, un Mana roka tiesās tautas. ^bSalas gaidīs uz Mani, un uz Manu roku viņi paļausies.

6 Paceliet savas acis uz debesīm un paraugieties uz zemi apakšā; jo ^adebesis ^bizkūpēs kā dūmi un zeme kļūs ^cveca kā drānas; un tie, kas tur dzīvos, mirs līdzīgā veidā. Bet Mana glābšana būs mūžīgi, un Mana taisnība nezudīs.

7 Uzklusiet Mani, jūs, kas zināt taisnību, ļaudis, kam sirdīs Es esmu ierakstījis Savu likumu, ^anebīstieties no cilvēku zaimiem un neizbīstieties no viņu nievām.

8 Jo kodes viņus ēdīs kā drānas, un tārpī viņus ēdīs kā vilnu. Bet Mana taisnība būs mūžīgi un Mana glābšana no paaudzes paaudzē.

9 Mosties, mosties! Apjozies ar ^aspēku, ak Tā Kunga roka; celies kā senās dienās! Vai Tu neesi Tas, kas sacīta Rahabu un nodūra pūķi?

10 Vai Tu neesi Tas, kas nosusināja jūru, lielo dzelmju ūdeņus, lai padarītu jūras dzelmes par ^aceļu, lai atpirktie varētu pa to iziet?

11 Tāpēc Tā Kunga ^aatpestītie atgriezīsies un ^bdziedot nāks uz Ciānu; un mūžīgs prieks un svētums būs pār viņu galvām; un viņi iemantos līksmi un

prieku, bēdas un ^csēras atstāsies no viņiem.

12 ^aEs esmu Tas, jā, Es esmu Tas, kas mierina jūs. Lūk, kas tu esi, ka tu ^bbaidies no cilvēka, kas mirs, un no cilvēka dēla, kas būs kā ^czāle?

13 Un ^aaizmirsti To Kungu, savu Radītāju, kas ir izpletis debesis un licis pamatus zemei, un pastāvīgi katru dienu esi baidījies no apspiedēja niknuma, kad tas taisījās tevi nomaitāt? Un kur ir tas apspiedēja niknums?

14 Gūsteknis trimdā steidzas, lai viņš varētu tikt atbrīvots un lai viņš nenomirtu bedrē, un lai viņam netrūktu maizes.

15 Bet Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, kas ^asaviļņo jūru, ka tās viļņi krāc; Pulku Kungs ir Mans vārds.

16 Un Es ieliku Savus vārdus tavā mutē, un pasargāju tevi Savas rokas ēnā, lai Es varētu iestādīt debesis un ielikt pamatus zemei, un sacīt Ciānai: Lūk, tu esi Mana ^atauta.

17 Mosties, mosties, celies, ak, Jeruzāleme, kas esi dzērusi no Tā Kunga rokas Viņa ^adusmības ^bkausu — tu esi izdzērusi mieles no šausmu kausa līdz pašam dibenam, —

18 un neviens no visiem dēliem, ko viņa bija dzemdējusi, nevadīja viņu, nedz arī paņēma

5a SRC Glābšana.

b 2. Nef. 10:20.

6a 2. Pēt. v. 3:10.

b EBR. tiks izklīdinātas.

Psm. 102:26–28.

c EBR. satrudēs.

7a Psm. 56:5, 12;

M&D 122:9.

9a M&D 113:7–8.

10a Jes. 35:8.

11a SRC Pestīt, pestīts,

pestīšana.

b Jes. 35:10.

c Jāna atkl. 21:4.

12a M&D 133:47; 136:22.

b Jer. 1:8.

c Jes. 40:6–8;

1. Pēt. v. 1:24.

13a Jer. 23:27.

15a 1. Nef. 4:2.

16a 2. Nef. 3:9; 29:14.

17a Lūk. 21:24.

b Jes. 29:9;

Jer. 25:15.

viņu aiz rokas, no visiem viņas dēliem, kurus viņa bija izaudzinājusi.

19 Šie divi ^adēli ir atnākuši pie tevis, kas tevi pažēlos — tavu izpostīšanu un sagraušanu, un badu un zobenu, — un ar kuru lai Es tevi mierinu?

20 Tavi dēli ir noģībuši, izņemot šos divus; viņi guļ uz visiem ielu stūriem; kā briedis tīklā, viņi ir pilni ar Tā Kunga dusmām, ar Dieva sodu.

21 Tādēļ uzklausi šos vārdus, tu nomocītā un ^aapreibusī, bet ne no viņa:

22 Tā saka tavs Kungs, Tas Kungs un tavs Dievs, kas ^aaizstāv Savas tautas lietu; redzi, Es izņēmu no tavām rokām šausmu kausu, Sava dusmības kausa mieles; tev vairs nebūs no tā jādzer.

23 Bet ^aEs to likšu tavu apspiešanas rokā, kas teica tavai dvēselei: noliecies, lai mēs varētu pārkāpt! — un tev vajadzēja noliekt savu muguru kā pamatu un kā ielu tiem, kas iet pāri.

24 ^aMosties, mosties, apjoz savu ^bspēku, ak ^cCiāna, tērpies savās svētku drānās, ak Jeruzāleme, svētā pilsēta! Jo turpmāk tevī ^dvairs nespers kāju neviens, kas neapgraizīts un nešķīsts!

25 Nokrati pīšļus, ^apacelies, apsēdies, ak Jeruzāleme! Atrai-

sies no savām kakla ^bvazām, ak sagūstītā Ciānas meita!

9. NODAĻA

Jūdi tiks sapulcināti visās viņu apsolītajās zemēs. Grēku izpiršana izpērk cilvēku no krišanas. Mirušo ķermeņi uzcelties no kapa, un viņu gari no elles un paradīzes. Viņi tiks tiesāti. Grēku izpiršana izglābj no nāves, elles, velna un bezgalīgām mokām. Taisnīgie tiks izglābti Dieva valstībā. Sodī par grēkiem ir darīti zināmi. Israēla Svētais ir vārtu sargs. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN tagad, mani mīļotie brāļi, es esmu lasījis šos vārdus, lai jūs varētu zināt par tām Tā Kunga ^aderībām, ko Viņš ir derējis ar visu Israēla namu,

2 ko Viņš ir runājis uz jūdiem ar Savu svēto praviešu muti, pat no paša sākuma no paaudzes paaudzē, līdz pienāks laiks, kad viņi tiks ^aatjaunoti patiesajā baznīcā un Dieva ganāmpulkā; kad viņi tiks ^bsapulcināti mājās sava mantojuma ^czemēs un tiks nostiprināti visās viņu apsolītajās zemēs.

3 Lūk, mani mīļotie brāļi, es runāju uz jums šos vārdus, lai jūs varētu priecāties un ^apacelt savas galvas uz visiem laikiem to svētību dēļ, ko Dievs Tas Kungs dāvās jūsu bērniem.

19a Jāņa atkl. 11:3.

21a 2. Nef. 27:4.

22a Jer. 50:34.

23a Cak. 12:9.

24a Jes. 52:1–2.

b M&D 113:7–8.

c SRC Ciāna.

d Joēla 4:17.

25a TAS IR Celies no pīšļiem un sēdies godā, beigās tīkdama atpestīta.

b M&D 113:9–10.

9 1a SRC Ābrahāma

Derība.

2a 2. Nef. 6:11.

SRC Evanģēlija atjaunošana.

b SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

c 2. Nef. 10:7–8.

SRC Apsolitā zeme.

3a DŽST, Psm. 24:7–10.

4 Jo es zinu, ka jūs esat daudz meklējuši, daudzi no jums, lai zinātu to, kam jānāk; tāpēc es zinu, ka jūs zināt, ka mūsu miesai ir jānīkst un jāmirst; tomēr savā "miesā mēs redzēsim Dievu.

5 Jā, es zinu, ka jūs zināt, ka Viņš parādīsies miesā tiem, kas ir Jeruzālemē, no kurienes mēs nākam; jo ir nepieciešams, ka tas notiktu starp viņiem; jo tā pienākas dižajam "Radītājam, lai Viņš pieļautu pašam tapt cilvēku pakļautam miesā un mirtu par ^bvisiem cilvēkiem, lai visi cilvēki varētu tapt pakļauti Viņam.

6 Jo, kā nāve ir nākusi pār visiem cilvēkiem, lai piepildītu diženā Radītāja žēlsirdīgo "ieceri, tā ir vajadzīgs ^baugšāmcelšanās spēks, un "krišanas dēļ ir vajadzīgs, lai augšāmcelšanās nāktu pie ļaudīm; un krišana nāca pārkāpuma dēļ; un tādēļ, ka cilvēki kļuva krituši, viņi tika ^apadzīti no Tā Kunga vaiga.

7 Tāpēc ir vajadzīgs, lai būtu "bezgalīga ^bgrēku izpiršana — ja nebūtu bezgalīgas grēku izpiršanas, šī iznīcība nevarētu tērtties neiznīcībā. Tāpēc "pirmajam sodam, kas nāca pār cilvēku, vajadzētu ^aturpināties

bezgalīgi ilgi. Un ja tā, šai miesai vajadzētu tikt guldītai sapūšanai un sairšanai zemes matē, lai nekad vairs neceltos.

8 Ak, Dieva "gudrība, Viņa ^bžēlastība un "labvēlība! Jo lūk, ja ^amiesa vairs neceltos, mūsu gari tiktu pakļauti tam eņģelim, kas "atkrita no Mūžīgā Dieva vaiga un kļuva par ^fvelnu, lai nekad vairs neceltos.

9 Un mūsu gariem vajadzētu kļūt tādiem kā viņš, un mēs kļūtu par velniem, velna "eņģeļiem, lai tiktu ^bpadzīti no mūsu Dieva vaiga un paliktu ar "melu tēvu postā, kā viņš pats; jā, par to būtni, kas ^apievīla mūsu pirmos vecākus, kas "izliekas gandrīz par ^fgaismas eņģeli un vedina cilvēku bērnus uz "slepenām savienībām slepkavošanai un visa veida slepeniem tumsas darbiem.

10 Ak, cik liela ir mūsu Dieva labestība, Dieva, kas sagatavo ceļu mūsu izglābšanai no šī drausmīgā briesmoņa ķetnām, jā, no šī briesmoņa, "nāves un ^belles, kā es saucu ķermeņa nāvi un arī gara nāvi.

11 Un dēļ mūsu Dieva, Israēla Svētā "atsvabināšanas, šī ^bnāve,

4a Ij. 19:26; Al. 11:41–45; 42:23; Hel. 14:15; Morm. 9:13.

5a SRC Radīt, radišana.
b Jāna 12:32;
2. Nef. 26:24;
3. Nef. 27:14–15.

6a SRC Pestīšanas iecere.
b SRC Augšāmcelšanās.
c SRC Ādama un Ievas krišana.

d 2. Nef. 2:5.

7a Al. 34:10.

b SRC Izpirkt, grēku

izpiršana.
c Mos. 16:4–5;
Al. 42:6, 9, 14.

d Mos. 15:19.
8a Ij. 12:13; Ābr. 3:21.

src Gudrība.
b SRC Žēlīgs, žēlastība.
c SRC Labvēlība.
d M&D 93:33–34.

e Jes. 14:12;
2. Nef. 2:17–18;
Moz. 4:3–4;
Ābr. 3:27–28.

f SRC Velns.

9a Jēk. 3:11; Al. 5:25, 39.
b Jāna atkl. 12:7–9.

c SRC Meli.

d 1. Moz. 3:1–13;

Mos. 16:3; Moz. 4:5–19.

e 2. kor. 11:14; Al. 30:53.

f M&D 129:8.

g SRC Slepenās savienības.

10a Mos. 16:7–8;
Al. 42:6–15.

b SRC Elle.

11a SRC Atbrīvotājs.

b SRC Nāve, fiziskā.

par kuru es esmu runājis, kura ir laicīga, atdos savus mirušos; šī nāve ir kaps.

12 Un šī nāve, par kuru es esmu runājis, kas ir garīgā nāve, atdos savus mirušos; šī garīgā nāve ir ^belle; tāpēc nāvei un ellei vajadzēs atdot savus mirušos, un ellei būs jāatdod tās sagūstītie gari, un kapam būs jāatdod tā sagūstītos ķermeņus, un cilvēku ķermeņi un ^cgari tiks ^dsavienoti viens ar otru; un tas ir ar Israēla Svētā augšāmcelšanās spēku.

13 Ak, cik dižena ir mūsu Dieva iecere! Jo no otras puses, Dieva ^bparadīzei būs jāatdod taisnīgo garus, un kapam būs jāatdod taisnīgo ķermeņi; un gars un ķermenis atkal tiks ^catjaunoti kopā viens ar otru un visi cilvēki taps neiznīcīgi un ^dnemirstīgi, un viņi būs dzīvojošas dvēseles ar ^epilnīgām ^fzināšanām, līdzīgi mums miesā, izņemot tikai, ka mūsu zināšanas būs pilnīgas.

14 Tāpēc mums būs pilnīga ^aatziņa par visu mūsu ^bvainu un mūsu nešķīstību, un mūsu ^ckailumu; un taisnīgajiem būs pilnīga atziņa par viņu prieku un viņu ^dtaisnīgumu, un viņi

būs ^atērpti ^fšķīstībā, jā, patiesi, ^gtaisnības apmetni.

15 Un notiks, kad visi cilvēki pāries no šīs pirmās nāves dzīvē, tā kā viņi kļūs nemirstīgi, viņiem vajadzēs stāties Israēla Svētā ^asoģa krēsla priekšā; un tad būs ^btiesa, un viņiem vajadzēs tikt tiesātiem saskaņā ar Dieva svēto tiesu.

16 Nešaubīgi, kā Tas Kungs dzīvo, jo Dievs Tas Kungs ir to sacījis un tas ir Viņa mūžīgs ^avārds, kas nevar ^bbeigties, ka tie, kas ir taisnīgi, arī paliks taisnīgi un tie, kas ir ^cnešķīsti, arī paliks ^dnešķīsti; tāpēc tie, kas ir nešķīsti, ir ^evelns un viņa eņģeļi; un viņi ieies tiem sagatavotā ^fmūžīgā ugunī; un viņu mokas ir kā ^guguns un sēra jūra, kuras liesma paceļas mūžīgi mūžos un nekad nebeidzas.

17 Ak, mūsu Dieva diženumam un ^ataisnīgums! Jo Viņš izpilda visus Savus vārdus, un tie ir nākuši no Viņa mutes, un Viņa likumam ir jātiek izpildītam.

18 Bet lūk, taisnie, Israēla Svētā ^asvētie, tie, kas ir ticējuši Israēla Svētajam, tie, kas ir izcietuši pasaules ^bkrustus un nicinājuši tās izsmieklus, viņi ^ciemantos

12a SRC Nāve, garīgā.

b M&D 76:81–85.

c SRC Gars.

d SRC Augšāmcelšanās.

13a SRC Pestīšanas iecere.

b M&D 138:14–19.

SRC Paradīze.

c Al. 11:43.

d SRC Nemirstīgs, nemirstība.

e SRC Pilnīgs.

f M&D 130:18–19.

14a Mos. 3:25;

Al. 5:18.

b SRC Vaina.

c Morm. 9:5.

d SRC Taisnīgs, taisnīgums.

e Sal. Pam. 31:25.

f SRC Šķīsts, šķīstība.

g M&D 109:76.

15a SRC Tiesa, pēdējā.

b Psm. 19:10;

2. Nef. 30:9.

16a 1. Kēn. 8:56;

M&D 1:38;

Moz. 1:4.

b M&D 56:11.

c SRC Nešķīsts, nešķīstība.

d 1. Nef. 15:33–35;

Al. 7:21; Morm. 9:14;

M&D 88:35.

e SRC Velns.

f Mos. 27:28.

g Jāna atkl. 21:8;

2. Nef. 28:23;

M&D 63:17.

17a SRC Taisnība.

18a SRC Svētais.

b Lūk. 14:27.

c M&D 45:58; 84:38.

^aDieva valstību, kura bija sagatavota viņiem ^cno pasaules dibināšanas, un viņu prieks būs pilnīgs ^fmūži.

19 Ak, mūsu Dieva, Israēla Svētā, žēlastības diženums! Jo Viņš ^aatbrīvo Savus svētos no tiem ^bdrausmīgajiem briesmoniņiem, velna un nāves, un ^celles, un tās uguns un sēra jūras, kas ir bezgalīgas mocības.

20 Ak, cik milzīgs ir mūsu Dieva ^asvētums! Jo Viņš ^bzina visu, un nav nekā, ko Viņš nezinātu.

21 Un Viņš nāk pasaulē, lai Viņš varētu ^aizglābt visus cilvēkus, ja viņi paklausīs Viņa balsij; jo lūk, Viņš izcieš ^bsāpes par visiem cilvēkiem; jā, katras dzīvas radības sāpes, gan vīriešu, gan sieviešu un bērnu, kuri pieder ^cĀdama ģimenei.

22 Un Viņš tās izcieš, lai visi cilvēki varētu augšāmcelties, lai visi varētu stāvēt Viņa priekšā tai lielajā un tiesas dienā.

23 Un Viņš pavēl visiem cilvēkiem, ka viņiem ir ^ajānožēlo grēki un jātop ^bkristītiem Viņa Vārdā, esot ar pilnīgu ticību Israēla Svētajam, vai arī viņi nevar tikt izglābti Dieva valstībā.

24 Un, ja viņi nenožēlos grēkus

un neticēs Viņa ^aVārdam, un netaps kristīti Viņa Vārdā, un ^bnepastāvēs līdz galam, viņiem būs jātiek ^cnosodītiem; jo Dievs Tas Kungs, Israēla Svētais, ir to sacījis.

25 Tāpēc Viņš ir devis ^alikumu; un, kur ^bnav dots likums, tur nav soda; un, kur nav soda, tur nav nosodīšanas; un, kur nav nosodīšanas, Israēla Svētā žēlastībai ir tiesības pār viņiem grēku izpirkšanas dēļ; jo viņi ir atbrīvoti ar Viņa spēku.

26 Jo ^agrēku izpiršana apmierina Viņa ^btaisnības prasības pār visiem tiem, kam ^clikums ^anav bijis dots, ka viņi ir atbrīvoti no tā drausmīgā briesmoņa, nāves un elles, un velna, un tās uguns un sēra jūras, kas ir bezgalīgas mocības; un viņi tiek atjaunoti pie Tā Dieva, kas ir devis viņiem ^celpu, kas ir Israēla Svētais.

27 Bet, ak vai tam, kam ^alikums ir dots, jā, kam ir visi Dieva baušļi kā mums, un kas pārkāpj tos, un izšķiež savas pārbaudījumu dienas, jo drausmīgs ir viņa stāvoklis!

28 Ak, cik viltīga ir ļaunā ^aiecere! Ak, cilvēku ^biedomība un vājība, un muļķība! Kad viņi

18d SRC Paaugstināšana.
e Al. 13:3.

f SRC Mūžīgā dzīve.

19a M&D 108:8.

b 1. Nef. 15:35.

c SRC Elle.

20a SRC Svētums.

b Al. 26:35;

M&D 38:2.

21a SRC Glābšana.

b M&D 18:11; 19:18.

c SRC Ādams.

23a SRC Nožēlot grēkus,
grēku nožēlošana.

b SRC Kristīšana, kristīt.

24a SRC Jēzus Kristus—

Uzņemties uz sevi

Jēzus Kristus

Vārdu.

b SRC Izturēt.

c SRC Sodība.

25a Jēk. v. 4:17.

SRC Likums.

b Rom. 4:15;

2. Nef. 2:13;

Al. 42:12–24.

SRC Atskaite,
atbildīgs, atbildība.

26a 2. Nef. 2:10;

Al. 34:15–16.

SRC Izpirkt, grēku

izpirkšana.

b SRC Taisnība.

c Mos. 15:24;

M&D 137:7.

d Mos. 3:11.

e 1. Moz. 2:7;

M&D 93:33;

Ābr. 5:7.

27a Lūk. 12:47–48.

28a Al. 28:13.

b SRC Veltīgs, uzpūtība.

ir ‘mācīti, viņi domājas ^a‘gudri esam, un viņi neklausa ^e‘Dieva padomam, jo viņi to atliek malā, domādami, ka viņi paši zina, tāpēc viņu gudrība ir mulķība un tā nedod tiem labumu. Un viņi ies bojā.

29 Bet būt mācītam ir labi, ja ^a‘paklausa Dieva ^b‘padomiem.

30 Bet, ak vai tiem ^a‘bagātajiem, kas ir bagāti ar pasaulīgajām lietām. Jo tāpēc, ka viņi ir bagāti, viņi nicina ^b‘nabagos, un viņi vajā lēnprātīgos, un viņu sirdis ir pie viņu bagātībām, tāpēc viņu bagātības ir viņu dievs. Un lūk, arī viņu bagātības aizies bojā kopā ar viņiem.

31 Un, ak vai tiem nedzirdīgajiem, kas negrib ^a‘klausīties, jo viņi aizies bojā.

32 Ak vai tiem neredzīgajiem, kas negrib skatīties, jo arī viņi aizies bojā.

33 Ak vai tiem, kas ir neapgrāzīti sirdīs, jo apziņa par savām nekrietnībām viņus satrieks pēdējā dienā.

34 Ak vai ^a‘melim, jo viņš tiks nogāzts ^b‘ellē.

35 Ak vai slepkavam, kas ^a‘nogalina tīši, jo viņš ^b‘mirs.

36 Ak vai tiem, kas nododas

‘netiklībai, jo viņi tiks nogāzti ellē.

37 Jā, ak vai tiem, kas ^a‘pielūdzu elkus, jo visu velnu velns priecājas par viņiem.

38 Un beidzot, ak vai visiem tiem, kuri nomirs savos grēkos, jo viņi ^a‘atgriezīsies pie Dieva un ieraudzīs Viņa vaigu, un paliks savos grēkos.

39 Ak, mani mīļotie brāļi, atcerieties, cik šausmīgi ir grēkot pret Svēto Dievu, un arī cik šausmīgi ir padoties tā ^a‘viltīgā kārdinājumiem. Atcerieties, ka ^b‘miesas tieksme ir ‘nāve, un gara tieksme ir ^a‘mūžīgā ‘dzīve.

40 Ak, mani mīļotie brāļi, pievērsiet ausi maniem vārdiem. Atcerieties Tā Israēla Svētā diženumu. Nesakiet, ka es esmu runājis smagas lietas pret jums; jo, ja jūs to teiksit, jūs zaimosit ^a‘patiesību; jo es esmu runājis jūsu Radītāja vārdus. Es zinu, ka patiesības vārdi ir ^b‘smagi pret visiem nešķīstajiem; bet taisnie tos nebaidās, jo viņi mīl patiesību un nav to satriekti.

41 Ak, tad nu, mani mīļotie brāļi, ^a‘nāciet pie Tā Kunga, Tā Svētā. Atcerieties, ka Viņa ceļi

28c Lūk. 16:15;
2. Nef. 26:20; 28:4, 15.
d Sal. Pam. 14:6;
Jer. 8:8–9; Rom. 1:22.
SRC Lepnība; Gudrība.
e Al. 37:12.
SRC Padoms.
29a 2. Nef. 28:26.
b Jēk. 4:10.
30a Lūk. 12:34; 1. Tim. 6:10;
M&D 56:16.
b SRC Nabags.
31a Ec. 33:30–33;
Mat. 11:15;

Mos. 26:28;
M&D 1:2, 11, 14;
Moz. 6:27.
34a Sal. Pam. 19:9.
SRC Godīgs,
godīgums; Meli.
b SRC Elle.
35a 2. Moz. 20:13;
Mos. 13:21.
b SRC Nāvessods.
36a 3. Nef. 12:27–29.
SRC Šķīstība.
37a SRC Elku pielūgšana.
38a Al. 40:11, 13.

39a 2. Nef. 28:20–22; 32:8;
Mos. 2:32; 4:14;
Al. 30:53.
b Rom. 8:6.
SRC Miesīgs.
c SRC Nāve, garīgā.
d SRC Mūžīgā dzīve.
e Sal. Pam. 11:19.
40a SRC Patiesība.
b 1. Nef. 16:2;
2. Nef. 28:28; 33:5.
41a 1. Nef. 6:4; Jēk. 1:7;
Om. 1:26;
Moron. 10:30–32.

ir taisnīgi. Lūk, cilvēka ^bceļš ir ^cšaurš, bet tas guļ taisnā virzienā viņa priekšā, un ^dvārtu sargs ir Israēla Svētais; un Viņš tur nenodarbina nevienu kalpu; un nav neviena cita ceļa, kā tikai caur vārtiem; jo Viņš nevar tikt pievilts, jo Dievs Tas Kungs ir Viņa Vārds.

42 Un, kas klaudzina, tam Viņš atvērs; un ^agudrie, un mācītie, un tie, kas ir bagāti, kas ir ^buzpūtušies dēļ savām mācībām, un savas gudribas, un savām bagātībām — jā, viņi ir tie, ko Viņš nicina, un, ja viņi neatmetīs tās lietas un neuzlūkos sevi par ^cnelgām Dieva priekšā, un nenolaidīsies dziļā ^dpazemībā, Viņš neatvērs tiem.

43 Bet gudro un prātīgo lietas tiks ^anoslēptas no viņiem uz mūžiem — jā, tā laime, kas ir sagatavota svētajiem.

44 Ak, mani mīļotie brāļi, atcerieties manus vārdus. Lūk, es novelku savas drānas un nokratu tās jūsu priekšā; es lūdzu savas glābšanas Dievu, lai Viņš uzlūko mani ar Savu ^avisurezdošo aci; tāpēc jūs zināsiet pēdējā dienā, kad visi cilvēki tiks tiesāti par saviem darbiem, ka Israēla Dievs liecināja, ka es ^bnokratiju jūsu nekrietnības no savas dvēseles un ka es stāvēju

spožumā Viņa priekšā, un esmu ^ctīrs no jūsu asinīm.

45 Ak, mani mīļotie brāļi, novērsieties no saviem grēkiem; nokratiet tā ^avažas, kurš gribētu jūs stingri sasaistīt; nāciet pie šī Dieva, kas ir jūsu glābšanas ^bklints.

46 Sagatavojiet savas dvēseles tai diženajai dienai, kad ^ataisnība tiks dāvāta visiem taisnīgajiem, patiesi ^btiesas dienai, lai jūs varētu nesarauties drausmīgās bailēs, lai jūs varētu neatcerēties jūsu drausmīgo ^cvainu visā pilnībā un nebūtu spiesti izsaukties: Svēts, svēts ir Tavs sods, ak Dievs Tas Kungs ^dVisvarenais, bet es zinu savu vainu; es pārkāpu tavu likumu, un mani pārkāpumi ir mani; un velns ir dabūjis mani, ka es esmu viņa drausmīgo ciešanu upuris!

47 Bet lūk, mani brāļi, vai ir vajadzīgs, lai es modinātu jūs tai briesmīgajai patiesībai par šīm lietām? Vai es mocītu jūsu dvēseles, ja jūsu domas būtu tīras? Vai es būtu tik tiešs ar jums saskaņā ar patiesības vienkāršību, ja jūs būtu brīvi no grēka?

48 Lūk, ja jūs būtu svēti, es runātu ar jums par svētumu, bet, tā kā jūs neesat svēti un uzlūkojat mani kā skolotāju, ir vajadzīgs, lai es ^amācītu jums par ^bgrēka sekām.

41b 2. Nef. 31:17–21;
Al. 37:46;
M&D 132:22, 25.
c Lūk. 13:24;
2. Nef. 33:9;
Hel. 3:29–30.
d 2. Nef. 31:9, 17–18;
3. Nef. 14:13–14;
M&D 43:7; 137:2.

42a Mat. 11:25.
b SRC Lepnība.
c 1. kor. 3:18–21.
d SRC Pazemīgs,
pazemība.
43a 1. kor. 2:9–16.
44a Jēk. 2:10.
b Jēk. 1:19.
c Jēk. 2:2; Mos. 2:28.

45a 2. Nef. 28:22;
Al. 36:18.
b SRC Klints.
46a SRC Taisnība.
b SRC Tiesa, pēdējā.
c Mos. 3:25.
d 1. Nef. 1:14; Moz. 2:1.
48a Al. 37:32.
b SRC Grēks.

49 Lūk, manai dvēselei rieb j grēks, un mana sirds priecājas taisnībā; un es "slavēšu sava Dieva svēto Vārdu.

50 Nāciet, mani brāļi, katrs, kam slāpst, nāciet pie "ūdens; un, kam nav naudas, nāciet, pērciet un ēdiet; jā, nāciet pērciet vīnu un pienu bez ^bnaudas un bez maksas.

51 Tāpēc nešķiediet naudu tam, kam nav vērtības, nedz savus "spēkus tam, kas neder uzturam. Cītīgi uzklausiet mani un atcerieties vārdus, ko es esmu runājis; un nāciet pie Israēla Svētā, un ^bcienājieties ar to, kas nezūd un nemaitājas, un lai jūsu dvēsele priecājas pārpilnībā.

52 Lūk, mani mīļotie brāļi, atcerieties sava Dieva vārdus; lūdziet Viņu pastāvīgi dienā un "pateicieties Viņa svētajam Vārdam naktī. Lai jūsu sirdis priecājas!

53 Un lūk, cik nozīmīgas Tā Kunga "derības un cik bezgalīga Viņa labvēlība pret cilvēku bērniem; un Sava diženuma un Savas labvēlības, un ^bžēlastības dēļ Viņš ir apsolījis mums, ka mūsu pēcnācēji netiks pilnīgi izdeldēti miesā, bet ka Viņš tos pasargās; un nākamajās paauudzēs viņi kļūs par Israēla nama "taisnīgu zaru.

54 Un tagad, mani brāļi, es gribētu runāt ar jums vēl, bet rīt es vēstīšu jums savus atlikušos vārdus. Āmen.

10. NODAĻA

Jūdi sitīs krustā savu Dievu. Viņi tiks izkaisīti, līdz tie sāks ticēt Viņam. Amerika būs brīvības zeme, kur nevaldīs neviens ķēniņš. Salīdzinieties ar Dievu un iegūstiet glābšanu caur Viņa labvēlību. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN tagad es, Jēkabs, atkal runāju uz jums, mani mīļotie brāļi, par šo taisnīgo "zaru, par kuru es esmu runājis.

2 Jo lūk, "solījumi, ko mēs esam saņēmuši, ir laicīgi solījumi; tad nu, kaut arī man ir ticis rādīts, ka daudzi no mūsu bērniem neticības dēļ ies bojā miesā, tomēr Dievs būs žēlīgs pret daudziem; un mūsu bērni tiks atjaunoti, lai viņi varētu nonākt pie tā, kas dos viņiem patiesas zināšanas par viņu Pestītāju.

3 Tad nu, kā es jums esmu teicis, ir vajadzīgs, lai Kristus—jo iepriekšējā naktī "eņģelis teica man, ka tas būs Viņa Vārds—^bnāktu jūdu vidū, starp tiem, kas ir pasaules vislaunākā daļa; un tie "sitīs Viņu krustā, jo tā pienākas mūsu Dievam, un nav

49a 1. Nef. 18:16.

50a SRC Dzīvais ūdens.

b Al. 42:27.

51a Jes. 55:1–2.

b 2. Nef. 31:20; 32:3;

3. Nef. 12:6.

52a SRC Pateicīgs,

pateicība, pateikšanās.

53a SRC Derība.

b SRC Žēlīgs, žēlastība.

c SRC Tā Kunga

vīnadārzs.

10 1a 1. Nef. 15:12–16;

2. Nef. 3:5;

Jēk. 5:43–45.

2a 1. Nef. 22:8;

3. Nef. 5:21–26;

21:4–7.

3a 2. Nef. 25:19; Jēk. 7:5;

Moron. 7:22.

b SRC Jēzus Kristus—

Pravietojumi par

Jēzus Kristus

dzimšanu un nāvi.

c 1. Nef. 11:33;

Mos. 3:9;

M&D 45:52–53.

nevienas citas tautas uz zemes, kas ^dsistu krustā savu ^eDievu.

4 Jo, ja šie varenie ^abrīnumi būtu darīti starp citām tautām, tie nožēlotu grēkus un zinātu, ka Viņš ir viņu Dievs.

5 Bet ^aviltus priesterību un nekrietnību dēļ, tie no Jeruzālemes nocietināsies stūrgalvībā pret Viņu, tā ka Viņš tiks sists krustā.

6 Tad nu viņu nekrietnību dēļ iznīcība, bads, mēris un asinsizliešana nāks pār tiem, un tie, kas netiks iznīcināti, tiks ^aizklīdināti starp visām tautām.

7 Bet lūk, tā saka ^aDievs Tas Kungs: ^bKad pienāks diena, kad viņi Man ticēs, ka Es esmu Kristus, tad Es esmu solījis viņu tēviem, ka viņi tiks atjaunoti miesā uz zemes sava mantojuma zemēs.

8 Un notiks, ka viņi tiks ^asapulcināti no savas ilgās izklīdināšanas, no ^bjūru salām un no četriem pasaules galiem; un citticībnieki būs varenī Manās acīs, saka Dievs, ^catvedot tos viņu mantojuma zemēs.

9 ^aJā, citticībnieku ķēniņi būs bērnu kopēji viņiem, un citticībnieku ķēniņienes kļūs bērnu zīdītājas. Tāpēc Tā Kunga

^bsolījumi citticībniekiem ir svarīgi, jo Viņš to ir teicis, un kas var to apstrīdēt?

10 Bet lūk, šī zeme, saka Dievs, būs viņu mantojuma zeme, un ^acitticībnieki tiks svētīti šajā zemē.

11 Un šī zeme būs ^abrīvības zeme citticībniekiem, un nebūs ^bķēniņu šai zemē, kas paceltos pār citticībniekiem.

12 Un Es stiprināšu šo zemi pret visām citām tautām.

13 Un tas, kas ^ccīnās pret Ciānu, ^bies bojā, saka Dievs.

14 Jo tas, kurš sacels ķēniņu pret mani, ies bojā, jo Es, Tas Kungs, ^adebesu Ķēniņš, būšu viņu Karalis, un Es būšu ^bgaisma tiem mūžīgi, kas uzklausā Manus vārdus.

15 Tad nu šī iemesla dēļ, lai Manas ^aderības varētu tikt piepildītas, ko Es esmu noslēdzis ar cilvēku bērniem, lai Es tās izpildītu, kamēr viņi ir miesā, Man ir jāiznīcina ^bslepenie ^ctumsas darbi, un slepkavas, un negantības.

16 Tāpēc tie, kas cīnās pret ^aCiānu, gan jūds, gan grieķis, gan vergs, gan brīvais, gan vīrs, gan sieva, ies bojā; jo ^bviņi ir tie, kas veido visas zemes

3d Lūk. 23:20–24.

e 1. Nef. 19:10.

4a SRC Brīnumi.

5a Lūk. 22:2.

src Viltus priesterība.

6a 1. Nef. 19:13–14.

src Israēls—Israēla izkaisīšana.

7a SRC Tas Kungs.

b 2. Nef. 25:16–17.

8a SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

b 1. Nef. 22:4;

2. Nef. 10:20–22;

M&D 133:8.

c 1. Nef. 22:8.

9a Jes. 49:22–23.

b 1. Nef. 22:8–9;

M&D 3:19–20.

10a 2. Nef. 6:12.

11a SRC Brīvs, brīvība.

b Mos. 29:31–32.

13a 1. Nef. 22:14, 19.

b Jes. 60:12.

14a Al. 5:50;

M&D 38:21–22;

128:22–23;

Moz. 7:53.

b SRC Gaisma, Kristus gaisma.

15a SRC Derība.

b Hel. 3:23.

src Slepenās savienības.

c SRC Tumsība, garīgā.

16a SRC Ciāna.

b 1. Nef. 13:4–5.

netikli; jo ^atie, kas ^anav ar Mani, ir ^cpret Mani, saka mūsu Dievs.

17 Jo Es ^aizpildīšu Savus solījumus, kurus Es esmu devis cilvēku bērniem, ko Es darīšu tiem, kamēr viņi ir miesā.

18 Tāpēc, mani mīļotie brāļi, tā saka mūsu Dievs: Es apspiedīšu tavus pēcnācējus ar citticībnieku roku; tomēr, Es mīkstināšu ^acitticībnieku sirdis, ka tie būs kā tēvs viņiem; tāpēc citticībnieki tiks ^bsvētīti un ^cieskaitīti Israēla namā.

19 Tad nu Es ^aiesvētīšu šo zemi taviem pēcnācējiem un tiem, kas tiks ieskaitīti starp taviem pēcnācējiem, uz visiem laikiem par viņu mantojuma zemi; jo šī ir izredzēta zeme, Dievs man saka, pār visām citām zemēm, tāpēc Es gribēšu, lai visi cilvēki, kas šeit dzīvos, lai viņi pielūgtu Mani, saka Dievs.

20 Un tagad, mani mīļotie brāļi, redzot, ka mūsu žēlīgais Dievs ir devis mums tik lielas zināšanas par šīm lietām, atcerēsimies Viņu un noliksim mūsu grēkus, un nenokāsim galvas, jo mēs neesam atstumti; tomēr mēs esam tikuši ^aizdzīti no mūsu mantojuma zemes; bet mēs esam tikuši aizvesti uz ^blabāku zemi, jo Tas Kungs ir padarījis jūru par mūsu ^cceļu, un mēs esam uz ^djūras salas.

21 Bet lieli ir Tā Kunga solījumi tiem, kuri ir uz ^ajūras salām; tad nu tā kā tiek sacīts salas, tad jābūt vairāk nekā tikai šai, un tās arī ir mūsu brāļu apdzīvotas.

22 Jo lūk, Dievs Tas Kungs laiku pa laiku ir ^aizvedis no Israēla nama pēc Savas gribas un patikas. Un tagad lūk, Tas Kungs atceras visus tos, kas ir atlauzti, tāpēc Viņš atceras arī mūs.

23 Tāpēc priecājieties savās sirdīs un atcerieties, ka jūs esat ^abrīvi ^bsavā rīcībā — ^cizvēlēties mūžīgās nāves ceļu vai mūžīgās dzīves ceļu.

24 Tad nu, mani mīļotie brāļi, salīdzinieties ar Dieva prātu un nevis ar velna un miesas prātu; un atcerieties, kad jūs esat salīdzinājušies ar Dievu, ka tas ir tikai iekš un caur ^aDieva labvēlību, ka jūs esat ^bizglābti.

25 Tad nu lai Dievs jūs uzceļ no nāves ar augšāmcelšanās spēku un arī no mūžīgās nāves ar ^aGrēku Izpirkšanas spēku, lai jūs varētu tikt pieņemti Dieva mūžīgajā valstībā, lai jūs varētu slavēt Viņu caur dievišķo labvēlību. Āmen.

11. NODAĻA

Jēkabs redz savu Pestītāju. Mozus

16c 1. Nef. 14:10.

d 1. Nef. 22:13–23;

2. Nef. 28:15–32;

3. Nef. 16:8–15;

Et. 2:9.

e Mat. 12:30.

17a M&D 1:38.

18a Lūk. 13:28–30;

M&D 45:7–30.

b Ef. 3:6.

c Gal. 3:7, 29;

1. Nef. 14:1–2;

3. Nef. 16:13; 21:6,

22; 30:2;

Ābr. 2:9–11.

19a 2. Nef. 3:2.

20a 1. Nef. 2:1–4.

b 1. Nef. 2:20.

src Apsolitā zeme.

c 1. Nef. 18:5–23.

d Jes. 11:10–12.

21a 1. Nef. 19:15–16; 22:4.

22a 1. Nef. 22:4.

23a src Rīcības brīvība.

b 2. Nef. 2:16.

c 5. Moz. 30:19.

24a src Labvēlība.

b src Glābšana.

25a src Izpirkt, grēku

izpirkšana.

bauslība simbolizē Kristu un pierāda, ka Viņš nāks. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN tad "Jēkabs runāja vēl daudz ko vairāk manai tautai tajā laikā; tomēr tikai šīs lietas es esmu pierakstījis, jo tas, ko es esmu ^bpierakstījis, man ir pietiekami.

2 Un tagad es, Nefijs, rakstu vairāk no "Jesajas vārdiem, jo manu dvēseli iepriecina viņa vārdi. Jo es pielīdzināšu viņa vārdus savai tautai un es izplatīšu tos visiem saviem bērniem, jo viņš patiesi redzēja manu ^bPestītāju, tāpat kā es Viņu esmu redzējis.

3 Un mans brālis Jēkabs arī ir Viņu "redzējis, tāpat kā es esmu Viņu redzējis; tāpēc es izplatīšu viņu vārdus saviem bērniem, lai pierādītu tiem, ka mani vārdi ir patiesi. Tad nu Dievs ir teicis: Ar ^btriju vārdiem Es apstiprināšu Savu vārdu. Tomēr Dievs sūta vairāk liecinieku un Viņš pierāda visus Savus vārdus.

4 Lūk, mana dvēsele priecājas, "apliecinot manai tautai patiesību par ^bKristus atnākšanu; jo šī nolūka dēļ ir tikusi dota "Mozus bauslība; un visas lietas, kas ir Dieva dotas cilvēkiem no pasaules iesākuma, norāda uz Viņu.

5 Un arī mana dvēsele priecājas par Tā Kunga "derībām, ko Viņš ir slēdzis ar mūsu tēviem; jā, mana dvēsele priecājas par Viņa labvēlību un Viņa taisnību, un spēku, un žēlastību tai lielajā un mūžīgajā iecerē par atsvabīnāšanu no nāves.

6 Un mana dvēsele priecājas, apliecinot manai tautai, ka, "ja Kristus nenāktu, visiem cilvēkiem būtu jāaiziet bojā.

7 Jo, ja "nebūtu Kristus, nebūtu Dieva; un, ja nebūtu Dieva, nebūtu mūsu, jo nevarētu būt nevienas ^bradības. Bet Dievs ir, un Viņš ir Kristus, un Viņš nāks Sava laika pilnībā.

8 Un tagad es rakstu dažus no Jesajas vārdiem, lai tie no manas tautas, kas redzēs šos vārdus, varētu priecāties savās sirdīs un liksmoties par visiem cilvēkiem. Tad nu šie ir tie vārdi, un jūs varat tos pielīdzināt sev un visiem cilvēkiem.

12. NODAĻA

Jesaja redz pēdējo dienu templi, Israēla sapulcināšanu un tūkstošgades taisnību un mieru. Lepnie un ļaunie tiks pazemoti Otrajā Atnākšanā. Salīdziniet ar Jesajas gr. 2. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

11 1a 2. Nef. 6:1–10.

b 2. Nef. 31:1.

2a 3. Nef. 23:1.

b SRC Pestītājs.

3a 2. Nef. 2:3;

Jēk. 7:5.

b 2. Nef. 27:12;

Et. 5:2–4;

M&D 5:11.

4a 2. Nef. 31:2.

b Jēk. 4:5;

Jar. 1:11;

Al. 25:15–16;

Et. 12:19.

c 2. Nef. 5:10.

5a SRC Ābrahāma

Derība.

6a Mos. 3:15.

7a 2. Nef. 2:13.

b SRC Radīt, radišana.

VĀRDS, ko "Jesaja, Amoca dēls^b redzēja par Jūdu un Jeruzālemi:

2 Un notiks pēdējās dienās, kad "Tā Kunga nama^b kalns tiks nostiprināts 'kalnu virsotnē un pacelsies pāri pakalniem, un visas tautas saplūdīs pie tā.

3 Un daudzas tautas nāks un sacīs: Iesim un kāpsim Tā Kunga kalnā, Jēkaba Dieva namā; un Viņš mācīs mums Savus ceļus un "mēs staigāsim Viņa takas! Jo no Ciānas izies^b likums un Tā Kunga vārds no Jeruzālemes.

4 Un Viņš "spriedīs tiesu tautu starpā un pārmetīs daudzām tautām: un viņi pārkalns savus zobenus par lemešiem un savus šķēpus par dārznieku nažiem. Tauta pret tautu vairs nepacels zobenu un viņi nemācīsies vairs karot.

5 Ak, Jēkaba nams, nāc, staigāsim Tā Kunga gaismā; jā, nāc, jo mēs visi "maldījāmies katrs savos ļaunajos ceļos!

6 Tāpēc, ak Kungs, Tu esi atmetis Savu tautu, Jēkaba namu, jo tie "pilni austrumu negantības un klausā zilniekiem kā^b filistieši, un tie "prieclājas par svešinieku bērniem.

7 Viņu zeme ir arī pilna ar sudrabu un zeltu, tiem ir mantu bez gala; viņu zeme ir arī pilna ar zirgiem, tiem kara ratu ir bezgala daudz.

8 Viņu zeme ir arī "elku pilna; viņi pielūdz paši savu roku darbu, to, ko viņu pašu pirksti darinājuši.

9 Un vienkāršs cilvēks "nenoliecas un dižciltīgais nepazeļmojas, tāpēc nepiedod viņam.

10 Ak jūs, ļaunie, lieniet klints alā un "paslēpieties pīšļos, jo bailes no Tā Kunga un Viņa varenības godība jūs satrieks!

11 Un notiks, ka cilvēku lepnās acis tiks pazemotas, un cilvēku augstprātība tiks salauzta, un Tas Kungs viens tiks paaugstināts tanī dienā.

12 Jo "Pulku Kunga diena drīz nāks pār visām tautām, jā, pār katru; jā, pār^b lepno un iedomīgo, un pār katru, kas ir augstprātīgs, un viņš tiks pazemots.

13 Jā, un Tā Kunga diena nāks pār visiem Libānas ciedru kokiem, jo tie ir augsti un cēli; un pār visiem Basanas ozoliem;

14 un pār visiem augstajiem kalniem, un pār visiem

12 1a Jesajas grāmatas 2–14. nodaļa tiek citētas no Nefija plāksnēm— 2. Nef. 12–24. nodaļas; tur vārdos ir vairākas atšķirības, kuras ir jāievēro.
b EBR. *Khazah* nozīmē „redzēja vīzijā”. Tas nozīmē, ka Jesaja saņēma šo vēstījumu caur vīziju no Tā Kunga.

2a SRC Templis, Tā Kunga nams.
b Joēla 4:17.
SRC Ciāna.
c M&D 49:25.
3a SRC Staigāt, staigāt ar Dievu.
b EBR. mācība jeb doktrīna.
SRC Evaņģēlijs.
4a 2. Nef. 21:2–9.
5a 2. Nef. 28:14;
Mos. 14:6; Al. 5:37.
6a TAS IR ir piepildīti, apgādāti ar svešām

mācībām, ticībām.
Psm. 106:35.
b SRC Filistieši.
c EBR. sit rokā jeb slēdz derības.
8a SRC Elku pielūgšana.
9a TAS IR Dievam; tā vietā viņš pielūdz elkus.
10a Al. 12:14.
12a SRC Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.
b Mal. 3:19;
2. Nef. 23:11;
M&D 64:24.

pakalniem, un pār visām tautām, kas ir augstprātīgas, un pār katru cilvēku;

15 un pār katru augsto torni, un pār katru stipro mūri;

16 un pār visiem kuģiem "jūrā, un pār visiem Taršišas kuģiem, un pār visām jaukajām ainavām.

17 Un cilvēku iedomība tiks pazemota, un cilvēku augstprātība tiks salauzta, un Tas Kungs viens pats tiks paaugstināts "tanī dienā.

18 Un elkus Viņš pilnīgi iznīcinās.

19 Un viņi līdīs klinšu plaisās un zemes alās, jo bailes no Tā Kunga nāks pār tiem un Viņa varenības godība tos satrieks, kad Viņš celsies, lai briesmīgi satricinātu zemi.

20 Tanī dienā cilvēks "izmetīs kurmjiem un sikspārņiem savus sudraba elkus un savus zelta elkus, ko viņš bija darinājis pielūgsmei;

21 lai slēptos klinšu plaisās un dziļās aizās, jo bailes no Tā Kunga nāks pār viņiem visiem un Viņa varenības godība tos satrieks, kad Viņš celsies, lai briesmīgi satricinātu zemi.

22 Mitējieties palauties uz "cilvēku, kam tikai dvasa nāsīs, jo par ko gan tas turams?

13. NODAĻA

Jūdas zeme un Jeruzāleme tiks sodītas par savu nepaklausību. Tas Kungs aizstāvēs un tiesās savu tautu. Ciānas meitas ir nolādētas un tiek mocītas sava pasaulīguma dēļ. Salīdziniet ar Jesajas gr. 3. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

Jo lūk, Tas Kungs, Tas Kungs Cebaots, atņems Jeruzālemei un Jūdas zemei atbalstu un palīdzību, visu palīdzību ar maizi un visu atbalstu ar ūdeni;

2 varoni un karavīru, tiesnesi un pravieti, un apdomīgo, un sirmgalvi;

3 vīrsnieku pār piecdesmit un cienījamu vīru, un padomnieku, un prasmīgu amatnieku, un daiļrunīgu runātāju.

4 Un Es došu bērņus, lai tie būtu viņiem par valdniekiem, un mazuli valdīs pār tiem.

5 Un ļaudis tiks apspiesti cits no cita un katrs no sava tuvākā; bērņi augstprātīgi izturēsies pret sirmgalvi un nekrietnais pret godājamo.

6 Kad vīrs satvers savu brāli no sava tēva nama un sacīs: Tev ir drēbes, esi mūsu valdnieks, un lai šis "sabrukums nenāk zem tavas rokas.

7 Tai pašā dienā viņš zvērēs, sacīdams: Es nebūšu "dziedi-

16a Grieķu versijā ir viena frāze, kuras nav ebreju versijā, un ebreju versijā ir viena frāze, kuras nav grieķu versijā, bet 2. Nef. 12:16 ir abas. Psm. 48:8; Ec. 27:25.

17a TAS IR tai dienā, kad Tas Kungs nāks godībā.

20a EBR. aizsviedīs.

22a TAS IR mitējieties palauties uz mirstīgo cilvēku, tam ir ļoti maz varas,

salīdzinot ar Dievu. Moz. 1:10.

13 6a Jes. 3:6.

7a EBR. (brūces) pārsējējs, t.i. es nevaru atrisināt jūsu problēmas.

nātājs; jo manā namā nav ne maizes, ne drēbju. Neceliet mani par tautas vadoni!

8 Jo Jeruzāleme ir "sagrauta un Jūdeja ir ^bkritusi, tāpēc ka viņu mēles un viņu darbi ir bijuši pret To Kungu, lai kaitinātu Viņa godības acis.

9 Viņu izskats liecina pret viņiem un uzrāda, ka viņu grēks ir pat kā "Sodomai, un viņi nevar noslēpt to. Ak vai viņu dvēselēm, jo viņi paši sev dara ļaunu!

10 Sakiet taisnajiem, ka "viņiem labi klāsies, jo viņi baudīs sava darba augļus.

11 Ak vai ļaunajiem, jo viņi ies bojā; jo viņu pašu roku darbi nāks pār tiem!

12 Un mana tauta, bērni ir viņu apspiedēji un sievas valda pār viņiem. Ak mana tauta, tie, kas tevi "vada, maldina tevi un izposta to ceļu, pa kuru tev jāstaigā.

13 Tas Kungs ceļas, lai "aizstāvētu, un ceļas, lai tiesātu tautas.

14 Tas Kungs spriedīs tiesu pār Savas tautas vecajiem un tās "valdniekiem; jo jūs esat ^bnopostījuši "vīna dārzu un ^dnabagiem "nolaupītā manta ir jūsu namos.

15 Ko jūs domājat? Jūs sacērtat manus ļaudis gabalos un samāļat

nabago sejas, saka Dievs Pulku Kungs.

16 Vēl Tas Kungs saka: Tāpēc, ka Ciānas meitas ir augstprātīgas un staigā ar paceltām galvām un nekautrīgiem skatieniem, "tipinot sikiem solišiem, skandinādamas savu kurpju važiņas,

17 tāpēc Tas Kungs padarīs Ciānas meitām galvu pliku, un Tas Kungs "atsegs viņu kaunumu.

18 Tanī dienā Tas Kungs atņems viņām viņu šķindošo rotu greznību un "piesersaites, un ^bpusmēnešus;

19 ķēdites un roku sprādzes, un "plīvurus;

20 galvassegas, kāju rotas un galvas saites, un smaržu trauciņus, un auskarus;

21 gredzenus un deguna rotas;

22 "maināmās svētku drānas un apmetņus, un lakatus, un matu ruļļus;

23 "spoguļus un smalkos audumus, un pārsegus, un šķidrautus.

24 Un notiks, ka smalko smaržu vietā būs smirdoņa; un jostas vietā "virves gals; un matu sprogu vietā plika galva; un ^bsvētku rotas vietā maisa apvalks, "verdžības zīme skaistuma vietā.

8a Jer. 9:10.

b Raudu Dz. 1:3.

9a 1. Moz. 19:1, 4–7,

24–25.

src Homoseksualisms.

10a 5. Moz. 12:28.

12a Jes. 9:15.

13a EBR. cīnītos. Mih. 6:2;

M&D 45:3–5.

14a EBR. valdītājus jeb vadītājus.

b EBR. iznīcinājuši jeb nodedzinājuši.

c Jes. 5:7.

d 2. Nef. 28:12–13.

e TAS IR piesavinājušies ienākumus.

16a TAS IR izliekoties tipināt ar īsiem, ātriem solišiem.

17a EBR. atklās; idioma nozīmē „liks tās kaunā”.

18a Iespējams, matu tikliņus. Tiem, kam ir vara, ne vienmēr ir vienots viedoklis attiecībā par sieviešu

rotājumiem, kas uzskaitīti 18–23. pantos.

b TAS IR rotājums, kas izveidots kā pusmēness.

19a EBR. šķidrauts.

22a EBR. krāšņas drānas.

23a VAI atklātas drānas.

24a EBR. skranda.

b VAI apmetnis.

c VAI iededzināta zīme (verdžības zīme).

25 Tavi vīri kritīs no zobena un tavi varoņi kaujā.

26 Un viņas vārti čīkstēs un skums, un tā būs neapdzīvota un izpostīta sēdēs pie zemes.

14. NODAĻA

Ciāna un viņas meitas tiks atpestītas un attīrītas tūkstošgades dienā. Salīdziniet ar Jesajas gr. 4. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN tanī dienā septiņas sievas pieķersies vienam vīram, sakot: Mēs ēdīsim pašas savu maizi un tērpsimies pašas savās drēbēs, tikai ļauj mums saukties tavā vārdā, lai atņemtu mūsu "negodu.

2 Tanī dienā Tā Kunga "zars būs skaists un krāšņs; zemes auglis lielisks un piemilīgs Israēla izglābtajiem.

3 Un notiks, ka tie, kas būs palikuši Ciānā un izglābušies Jeruzālemē, tiks saukti par svētiem, katrs, kurš būs pierakstīts starp dzīvajiem Jeruzālemē,

4 "kad Tas Kungs ^bnomazgās Ciānas meitu nešķīstumu un iztīrīs Jeruzālemes asinis no viņu vidus ar tiesas garu un "šķīstīšanas garu.

5 Un Tas Kungs klās pār katru apdzīvotu vietu Ciānas kalnā un pār tās sapulces vietām "mākoņus un dūmus dienā un uguns gaismas mirdzumu naktī;

jo pār visu Ciānas godību būs aizsardzība.

6 Un tur būs telts ēnai dienā pret karstumu un "patvēruma vieta, un patvērumš no vētras un lietus.

15. NODAĻA

Tā Kunga vīna dārzs (Israēls) tiks izpostīts un Viņa tauta tiks izklīdināta. Bēdas nāks pār atkritušo un izklīdināto tautu. Tas Kungs pacels karogu un sapulcinās Israēlu. Salīdziniet ar Jesajas gr. 5. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN tad es dziedāšu savam mīļajam "dziesmu par savu mīļoto, par viņa vīna dārzu. Manam mīļajam ir vīna dārzs ļoti auglīgā pakalnā.

2 Un viņš to iežogoja un iztīrīja to no akmeņiem, un iestādīja tajā atlasītus "vīna koka stādus, un uzcēla torni tā vidū, un arī uztaisīja tajā vīna spiedni; un viņš gaidīja, ka tas nesīs labas vīnogas, bet tas atnesa skābas vīnogas.

3 Un tad, ak, Jeruzālemes iedzīvotāji, un Jūdas vīri, Es lūdzu jūs, spriediet tiesu starp Mani un Manu vīna dārzu!

4 Kas tad vēl bija darāms Manā vīna dārzā, ko Es nebūtu darījis? Kāpēc, kad Es gaidīju, ka tas nesīs labas vīnogas, tas atnesa skābas vīnogas?

14 1a TAS IR kauna traipu par to, ka ir neprecēta un bez bērniem.

2a Jes. 60:21;
2. Nef. 3:5;
Jēk. 2:25.

4a TAS IR kad Tas Kungs

attīrīs zemi.

b SRC Mazgāt, mazgāts, mazgāšana.

c Mal. 3:2–3, 19.

5a 2. Moz. 13:21.

6a Jes. 25:4;

M&D 115:6.

15 1a TAS IR pravietis sacer dziesmu jeb poētisku līdzību par vīna dārzu, parādot Dieva žēlsirdību un Israēla neatsaucību.

2a Jer. 2:21.

5 Un tad nu lūk; Es teikšu jums, ko Es darišu ar Savu vīnadārzu — Es “nojaukšu tā sētu, un tas tiks noganīts, Es noārdīšu tā mūri, un tas tiks izmīdīts.

6 Un Es to aizlaidīšu postā; to vairs neapgraizīs un neapraks, bet tur augs “ērķšķi un dadži; Es arī pavēlēšu mākoņiem, lai tie vairs ^bnelietu lietu pār to.

7 Jo Pulku Kunga “vīna dārzs ir Israēla nams, un Jūdas vīri Viņa labie stādi; un Viņš gaidīja ^btaisnu tiesu, un lūk, apspiešana; gaidīja taisnību, bet lūk, vaimanas.

8 Ak vai tiem, kas iegūst “namu pēc nama, kamēr nekas vairs nepaliek pāri, lai viņi varētu būt ^bvienīgie uz zemes virsas!

9 Man ausīs saka Tas Kungs Cebaots: Tiešām, daudzi nami tiks pamesti un lielas un skaistas pilsētas būs bez iedzīvotājiem.

10 Jā, desmit jūga vietas vīna dārza nesīs vienu vien “spaini vīna; un viens homers sēklas tikai vienu pūru.

11 Ak vai tiem, kas ceļas agri no rīta, lai varētu “meklēt pēc stipriem dzērieniem, kuri to turpina līdz vakaram, un ^bvīns tos reibina!

12 Un arfa un cītara, tamburīns un stabules, un vīns ir viņu dzīrēs, bet Tā Kunga darbu viņi

“neņem vērā un Viņa roku darbu neievēro.

13 Tādēļ mana tauta tiks aizvesta gūstā, tāpēc ka viņiem nav “saprāšanas; un viņu dižciltīgie vīri cietīs badu, un lielākā tās daļa mocīsies slāpēs.

14 Tādēļ elle izplešas un atver plaši savu muti, un viņu dižciltīgie, un tās ļaužu barī, un viņu greznība, un tas, kas priecājas, nogrims tajā.

15 Un vienkāršais cilvēks tiks noliekts pie zemes, un varenais vīrs tiks pazemots, un uzpūtīgā acis tiks pazemotas.

16 Bet Pulku Kungs tiks paugstināts “tiesā, un Dievs, kas ir svēts, tiks svētīts taisnībā.

17 Tad jēri tur ganīsies kā parasti un barokļu pamestās vietas noēdīs svešinieki.

18 Ak vai tiem, kas pievelk nekrietnību ar “iedomības saitēm un grēku ^bkā ar ratu virvēm;

19 kas saka: Lai Viņš “steidzas, pasteidzina Savu darbu, ka mēs to varētu ^bredzēt; un lai piepildās Israēla Svētā lēmums, ka mēs to varētu zināt.

20 Ak vai tiem, kas “ļauņu sauc par labu un labu par ļaunu, kas ^btumsību tur par gaismu un gaismu par tumsību, kas rūgtu dēvē par saldu un saldu par rūgtu!

5a Psm. 80:13.

6a Jes. 7:23; 32:13.

b Jer. 3:3.

7a SRC Tā Kunga vīnadārzs.

b VAI taisnību.

8a Mih. 2:1–2.

b TAS IR lai paliktu vienīgie dzīvot. Bagātie zemes īpašnieki pārņem

nabago mazās

saimniecības.

10a Ec. 45:10–11.

11a Sal. Pam. 23:30–32.

b SRC Gudrības Vārds.

12a Psm. 28:5.

13a Hoz. 4:6.

SRC Zināšanas.

16a SRC Jēzus Kristus—

Soģis.

18a SRC Veltīgs, uzpūtība.

b TAS IR viņi ir piesieti saviem grēkiem kā dzīvnieki savos jūgos.

19a Jer. 17:15.

b TAS IR viņi neticēs Mesijam, līdz tie Viņu neieraudzīs.

20a Moron. 7:14, 18;

M&D 64:16; 121:16.

b 1. Jāņa 1:6.

21 Ak vai tiem, kas ir "gudri pašu acīs un prātīgi pašu iedomās!

22 Ak vai varenajiem vīna dzeršanā un spēkavīriem stipru dzērienu sajaukšanā;

23 kas dāvanu dēļ attaisno ļauno un "atrauj taisnību taisnīgajam!

24 Tādēļ, tāpat kā "uguns aprij^b rugājus un liesma iznīcina "pelavas, tā viņu saknes būs puveklī un viņu ziedi aizlidos kā puteklī, tāpēc ka viņi ir atmetuši Pulku Kunga bauslību un "nicinājuši Israēla Svētā vārdu.

25 Tādēļ iedegās "Tā Kunga dusmas pret Viņa tautu, un Viņš izstiepa Savu roku pret viņiem un sita viņus; un kalni trīcēja, un viņu liķi bija saplosīti uz ielām. Tomēr visas Viņa dusmas vēl nav rimušās un Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

26 Un Viņš pacels "karogu par zīmi tālajām tautām un^b sasauks viņus no zemes gala; un lūk, viņi "nāks spēji un ātri; nebūs neviena nedz piekusuša, nedz paklupuša viņu vidū.

27 Neviens nesnaudīs un negulēs, nevienam neatraisīsies nedz viņa gurnu josta, nedz pārtrūks viņa kurpju siksnas;

28 viņu bultas būs asas un visi viņu stopi uzvilkti, un viņu zir-

gu nagi būs cieti kā krams, un viņu ratu riteņi kā viesulis, viņu balsu dunoņa kā lauvu rūkoņa.

29 Viņi rūs kā jauni "lauvas; jā, viņi rūs un sagraūs laupījumu, un aiznesīs to, un neviens nevarēs atņemt.

30 Un tanī dienā viņi rūs pret tiem kā jūras bangas; un, ja viņi raudzīsies uz zemi, lūk, tumsa un bēdas, un gaisma ir satumsusi tās debesīs.

16. NODAĻA

Jesaja redz To Kungu. Jesajas grēki ir piedoti. Viņš ir aicināts praviotot. Viņš pravioto par to, ka jūdi atraidīs Kristus mācības. Atlikušie atgriezīsies. Salīdziniet ar Jesajas gr. 6. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

TAJĀ "gadā, kad nomira ķēniņš Usija, es arī redzēju To Kungu sēžam tronī, augsti un cēli, un Viņa^b tērpa apakšmala piepildīja tempļi.

2 Vīrs tā stāvēja "serafi, tiem bija katram seši spārni: ar diviem tie apsedza savu vaigu un ar diviem tie apsedza savas kājas, un ar diviem tie lidoja.

3 Un viens sauca citiem, sakot: Svēts, svēts, svēts ir Tas Kungs Cebaots; visa zeme ir pilna Viņa godības!

21a Sal. Pam. 3:5–7;
2. Nef. 28:15.

23a TAS IR atņem viņa likumīgās tiesības.

24a Ob. 1:18;
Mal. 3:19–20;
2. Nef. 20:17.

b Joēla 2:5;
1. Nef. 22:15, 23;
2. Nef. 26:4, 6;

M&D 64:23–24; 133:64.
c Lūk. 3:17;
Mos. 7:29–31.
d 2. Sam. 12:7–9.

25a M&D 63:32; Moz. 6:27.
26a SRC Karogs.

b VAI sasvilps; t. i. —
sapulcēšanās signāls.
Jes. 7:18; 2. Nef. 29:2.
c SRC Israēls—Israēla

sapulcināšana.

29a 3. Nef. 21:12–13.

16 1a TAS IR apmēram
750. g. pr. Kr.

b TAS IR viņa tērpa
apakšmala jeb
stērbele.

2a SRC Ķerubi.

4 Un “durvju stabi trīcēja no tā balss, kurš sauca, un nams piepildījās ar dūmiem.

5 Tad es izsaucos: Bēdas man, jo es esmu “nāvei lemts; tādēļ ka es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām, un es dzīvoju starp ļaudīm, kam nešķīstas lūpas, jo manas acis ir redzējušas Ķēniņu, Pulku Kungu!

6 Tad viens no serafiem pieli-doja man klāt, viņam rokā bija kvēlojoša “ogle, ko viņš ar lūkšām bija paņēmis no altāra.

7 Un viņš aizskāra manu muti, un sacīja: Redzi, tas aizskāra tavas lūpas; un tavs “noziegums ir noņemts un tavs grēks attīrīts!

8 Es dzirdēju arī Tā Kunga balsi sakām: Ko lai Es sūtu? Kurš no mums ies? Tad es sacīju: Še es esmu, sūti mani!

9 Un Viņš sacīja: Ej un saki šai tautai — Klausieties uzmanīgi, bet viņi nesaprātis, un skatieties rūpīgi, bet viņi neuztvers.

10 Nocietini šīs tautas sirdi un padari viņu ausis nedzirdīgas, un aizdari viņu acis — lai tie neredzētu ar savām acīm un “nedzirdētu ar savām ausīm, un nesaprastu ar savām sirdīm, un netaptu atgriezti, lai tiktu dziedināti.

11 Tad es jautāju: Cik ilgi, Kungs? Un Viņš atbildēja: Kamēr pilsētas būs izpostītas, bez iedzi-

votājiem, un nami būs neapdzīvoti, un zeme būs pilnīgi tukša.

12 Un Tas Kungs būs “aizvedis iedzīvotājus tālu projām, jo tur būs daudz pamestu vietu tanī zemē.

13 Bet vēl tur būs desmitā tiesa iedzīvotāju un viņi atgriezīsies, un vēlreiz aizies bojā kā liepa un kā ozols, no kuriem pēc nociršanas pāri paliek vairs tikai celms, tomēr svēta sēkla būs “šis celms.

17. NODAĻA

Efraims un Sīrija karos pret Jūdu. Kristus piedzimis jaunavai. Salīdziniet ar Jesajas gr. 7. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN notika Jūdas ķēniņa Ahasa, Jotāma dēla, Usijas dēla dienās, ka Sīrijas ķēniņš Recīns un Israēlas ķēniņš Peka, Remaljas dēls, devās kopā uz Jeruzālemi, lai karotu pret to, bet nespēja to uzveikt.

2 Un tika ziņots Dāvida namam, sakot: Sīrija ir apvienojusies ar “Efraimu. Un viņa sirds trīcēja, un viņa tautas sirds, kā mežā koki trīc vējā.

3 Tad Tas Kungs sacīja Jesajam: Izej satikt Ahasu, tu un “Šear-Jašubs, tavs dēls, ūdens vada galā pie augšējā diķa, ceļā uz vēlēju tīrumu.

4 Un saki viņam: neuztraucies

4a EBR. drebēja sliekšņu pamati.

5a EBR. Nocirsts; t.i.—viņš bija pārņemts ar apziņu par saviem un savas tautas grēkiem.

6a TAS IR attīrīšanās simbols.

7a SRC Grēku piedošana.

10a Mat. 13:14–15.

12a 2. Ķēn. 17:18, 20.

13a TAS IR līdzīgi kokam, kaut arī lapas ir nokritušas, dzīvība un iespējas nest sēklas tomēr

tajā paliek.

17 2a TAS IR Viss ziemeļu Israēls tika saukts Efraima, vadošās ziemeļu cilts vārdā.

3a EBR. atlikums atgriezīsies.

un esi mierīgs; “nebaudies un tava sirds lai neiztrūcinās no šiem abiem kūpošiem satrunējušiem stubenīem, no Recīna un viņa sīriešu, nedz arī no Remaljas dēla dusmu kvēles!

5 Jo Sīrija, Efraims un Remaljas dēls ir perinājuši ļaunus plānus pret tevi, sacīdami:

6 Iesim pret Jūdu un apspiedīsim to, un “iekarosim to, un iecelsim viņiem ķēniņu, jā, Ta-beēla dēlu!

7 Tā saka Dievs Tas Kungs: Tas tā neizdosies un nenotiks!

8 Jo Sīrijas galva ir Damaska un Damaskas galva — Recins, un sešdesmit piecu gadu laikā Efraimu satrieks tā, ka tā vairs nebūs tauta.

9 Un Efraima galva ir Samarija, un Samarijas galva ir Remaljas dēls. “Ja jūs neticēsīt, jūs noteikti nepastāvēsīt!

10 Bez tam Tas Kungs vēl runāja uz Ahasu, sacīdams:

11 Izlūdzies sev “zīmi no Tā Kunga, sava Dieva, prasi, lai tā parādās, vai nu no dziļumiem, vai no debesu augstumiem!

12 Bet Ahas atbildēja: Es neprasišu un “nekārdināšu To Kungu.

13 Un Jesaja sacīja: Klausieties, ak Dāvīda nams, vai jums vēl nepietiek izsmelt cilvēku pa-

cietību, ka jūs vēl izsmēlat arī mana Dieva pacietību?

14 Tādēļ Tas Kungs pats jums dos zīmi — Lūk, “jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu, un viņa dos Tam Vārdu ^bImanuēls.

15 No sviesta un medus Viņš pārtiks, lai Viņš varētu atmest ļaunu un labu pieņemt.

16 Jo pirms tas “bērns prātis atmest ļaunu un pieņemt labu, zeme, kas tev riebjas, būs ^babu viņas ķēniņu pamesta.

17 Tas Kungs “sūtīs pār tevi un pār tavu tautu, un pār tava tēva namu dienas, kādas nav bijušas kopš tā laika, kad ^bEfraims atšķirās no Jūdas, Asīrijas ķēniņa.

18 Un notiks, ka tanī dienā Tas Kungs “pasvilps mušām, kas ir vistālākajā Ēģiptes daļā, un bitēm, kas ir Asīrijas zemē.

19 Un tās nāks un apmetīsies visās neapdzīvotās ielejās un klinšu plaisās, visos ērkšķos un visos krūmājos.

20 Tanī pašā dienā Tas Kungs ar nazi, kas ir aizlienēts — ar tiem, kas ir viņpus upes, proti, ar “Asīrijas ķēniņu — ^bnodzīs galvas matus un viņu kāju spalvas, un noskūs arī bārdū.

21 Un notiks, ka tanī dienā cilvēks “turēs jaunu gotiņu un divas aitas.

22 Un notiks, ka tā dos tik

4a TAS IR nebaudies uzbrukuma, šiem diviem ķēniņiem maz uguns ir palicis.

6a EBR. sadalīsim to.

9a 2. Laiku 20:20.

11a SRC Zīme.

12a TAS IR pārbaudīt, izmēģināt vai pierādīt.

14a SRC Jaunava.

b EBR. Dievs ir ar mums.

SRC Imanuēls.

16a 2. Nef. 18:4.

b 2. Ķēn. 15:30; 16:9.

17a 2. Laiku 28:19–21.

b 1. Ķēn. 12:16–19.

18a VAI sviliens; t.i. — signāls, uzaicinājums.

Jes. 5:26.

20a 2. Ķēn. 16:5–9.

b TAS IR ārvalstu iebrocējs iznīcinās iedzīvotājus.

21a TAS IR paliks tikai daži, kuri paši sevi uzturēs.

daudz piena, ka viņš ēdis sviestu. Jo sviestu un medu ēdis ikviens, kas būs palicis šai zemē.

23 Un notiks, ka tanī dienā katrā vietā, kur tagad ir tūkstotis vīnakoku tūkstoš "sudraba gabalu vērtībā, būs tikai ērkšķi un dzeloņi.

24 Ar bultām un stopiem cilvēks tur ies, jo visa zeme būs kļuvusi par ērkšķiem un dzeloņiem.

25 Un visos pakalnos, ko attīrīs ar kapli, neies aiz bailēm no ērkšķiem un dzeloņiem, bet tie būs, lai tur sūtītu vērsus un tos izmīdītu "sīklopi.

18. NODAĻA

Kristus būs kā klupšanas akmens un piedauzības klints. Meklējiet To Kungu, nevis čukstošos burvojus. Vērsieties pie bauslības un liecības pēc padoma. Salīdziniet ar Jesajas gr. 8. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN VĒL Tā Kunga vārds, man sacīts: Ņem lielu tīstokli un raksti uz tā ar cilvēku rakstāmo to, kas attiecas uz "Maher-šalal-haš-bas.

2 Un es paņēmu sev uzticamus "lieciniekus pierakstīt, priesteri Ūriju un Cakariju, Jeberehijas dēlu.

3 Un es gāju pie "pravietes; un viņa kļuva grūta un dzemdēja dēlu. Tād Tas Kungs man sacīja:

Dod viņam vārdu: Maher-šalal-haš-bas!

4 Jo lūk, "pirms ^bbērns vēl iemācīsies saukt: Mans tēvs un mana māte, Damaskas bagātības un Samarijas "laupījumu aiznesīs projām Asīrijas ķēniņam.

5 Tas Kungs runāja uz mani atkal, sacīdams:

6 Tā kā šī tauta neieredz "Siloas lēnos ūdeņus un priecājas par ^bRecīnu un Remaljas dēlu;

7 tad tādēļ, lūk, Tas Kungs tiks pārvelties pār "viņiem varenās un plašās upes ūdeņiem, tas ir Asīrijas ķēniņam ar visu viņa varenību. Un viņš izplūdīs pār tiem no visām savām pietekām un izkāps no visiem saviem krastiem.

8 Un viņš "ielauzīsies Jūdā; viņš pāršļāksies un pārpludinās to visu, viņš sniegsies pat līdz kaklam, un ar saviem izplestajiem spārnjiem viņš piepildīs visus tavas zemes plašumus, ak ^bImanuēl!

9 "Apvienojieties, ak jūs tauta, un jūs tiksit sašķaidīti gabalos, un pievērsiet ausi, visi jūs no tālām zemēm; apjozieties, un jūs tiksit sašķaidīti gabalos; apjozieties, un jūs tiksit sašķaidīti gabalos!

10 Apspriedieties, un tas izrādīsies velti; pieņemiet lēmumu, un tas neīstenosies; jo "Dievs ir ar mums!

23a VAI sudraba gabli.
25a EBR. aitas jeb kazas.
18 1a TAS IR iznīcināšana ir nenovēršama.
2a SRC Liecinieks.
3a TAS IR savas sievas.
4a Jes. 8:4.
b 2. Nef. 17:16.

c 2. Kēn. 15:29.
6a 1. Moz. 49:10;
DŽST, 1. Moz. 50:24.
b Jes. 7:1.
7a TAS IR vispirms pār ziemeļu Israēlu.
8a TAS IR Asīrija pārņems arī Jūdu.

b SRC Imanuēls.
9a TAS IR veidojiet savienību.
10a TAS IR Jūda (Imanuēla zeme) tiks saudzēta.
Psm. 46:8.

11 Jo Tas Kungs teica to man stingri un mācīja mani, lai es nestaigātu šīs tautas ceļus, sacīdams:

12 Nesakiet “sazvērestība par visu to, par ko šī tauta teiks sazvērestība; nedz arī bīstieties no tā, no kā viņi bīstas, un nebailojieties.

13 Turiet par svētu Pulku Kungu, un lai Viņš ir jūsu “bailes un lai Viņš ir jūsu šausmas!

14 Un Viņš būs par “svētnīcu, bet par ^bklupšanas akmeni un piedauzības klinti abiem Israēla namiem, par valgu un par slazdu Jeruzālemes iedzīvotājiem.

15 Un daudzi no viņiem “paklups un kritīs, un tiks salauzti, un saistīti, un aizvesti gūstā.

16 Aizsien liecību plāksnes, aizzīmogo “bauslību starp Maniem mācekļiem!

17 Un es cerēšu uz To Kungu, kas “paslēpis Savu vaigu Jēkaba namam, un es paļaušos uz Viņu.

18 Lūk, es un mani bērni, ko Tas Kungs ir devis man par “zīmēm un par brīnumiem Israēlā no Tā Kunga Cebaota, kas mājō Ciānas kalnā.

19 Un, kad viņi jums sacīs: Prasiet “garu izsaucējiem un ^bburvjiem, kas čukst un murmi-

na— “vai tad tautai nav jāgriežas pie sava Dieva, lai dzīvie dzirdētu “no mirušajiem?

20 Vērsieties pie bauslības un liecības! Un, ja “viņi nerunā saskaņā ar šo vārdu, tad tas ir tāpēc, ka viņos nav gaismas.

21 Un “tie blandīsies apkārt pa visu savu zemi smagās mocībās un izsalkuši; un notiks, ka tad, kad tie būs izsalkuši, viņi raizēsies un nolādēs savu ķēniņu un savu Dievu, un lūkosies augšup.

22 Un viņi skatīsies uz zemi un redzēs bēdas un tumsu, ciešanu krēslu, un tiks iedzīti tumsā.

19. NODAĻA

Jesaja runā par Mesiju. Tauta tumšībā ieraudzīs spožu gaismu. Mums ir piedzimis Bērns. Viņš būs Miera valdnieks un valdīs Dāvida tronī. Salīdziniet ar Jesajas gr. 9. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

TOMĒR krēsla nebūs tāda, kāda tā bija tās mocību dienās, kad vispirms viņš sagādāja nelielas ciešanas “Zebulona zemei un Naftaļa zemei, un pēc tam sagādāja daudz lielākas ciešanas Sarkanās jūras ceļā aiz Jordānas, citu tautu Galilejā.

12a TAS IR Jūda neielaidīsies kopā ar citiem uz spleņiem plāņiem drošībai.

13a TAS IR esiet godbijīgi un pazemīgi Dieva priekšā.

14a Ēc. 11:15–21.
b 1. Pēt. v. 2:4–8;
Jēk. 4:14–15.

15a Mat. 21:42–44.

16a EBR. mācības jeb

doktrīnas.
SRC Evaņģēlijs.

17a Jes. 54:8.

18a TAS IR Jesajas un viņa dēlu vārdi atbilstoši nozīmē: „Jehova izglābj”; „Viņš pasteidzina laupījumu”; un „Atlikums atgriezīsies”.
2. Nef. 17:3; 18:3.

19a 3. Moz. 20:6.

b TAS IR burvji, pareģi.

c 1. Sam. 28:6–20.

d VAI par mirušajiem

20a TAS IR garīgie starpnieki (tāpat arī pantos 21–22).

21a TAS IR Israēls tiks saņemts gūstā tāpēc, ka viņi negribēja paklausīt.

19 1a Mat. 4:12–16.

2 Tauta, kas staigāja "tumsībā, ieraudzīs spožu gaismu. Pār tiem, kas dzīvo nāves ēnas zemē, atmirdzēs gaisma.

3 Tu vairoji tautu un "vairoji prieku — viņi priecājas Tavā priekšā kā pļaujāmā laikā un tāpat kā priecājas cilvēki, dalot laupījumu.

4 Jo Tu esi salauzis viņu nastas jūgu un viņu iejūgu, viņu apspiedēju rīksti.

5 Jo karavīram katra kauja noris dārdošā troksnī un drēbes ir asinīm apraipītas, bet šī būs liesmās un visaptverošā ugunī.

6 Jo mums ir piedzimis "Bērns, mums ir dots Dēls, un ^bvaldība būs uz Viņa kamiešiem, un Viņa Vārds būs: Brīnums, Padoma devējs, "Varenais Dievs, ^dMūžīgais Tēvs, ^eMiera valdnieks.

7 Viņa ^avaldīšana ies plašumā un miers ^bbūs bez gala uz Dāvīda troņa un tā ķēniņa valstībā, to atbalstot un nostiprinot ar tiesu un ar taisnību no šā laika mūžīgi. Pulku Kunga dedzīgums to darīs.

8 Tas Kungs ir sūtījis Savu vārdu Jēkabam, un šis vārds ir nolaidies pār "Israēlu.

9 Un to zinās visa tauta, pat Efraims un Samarijas iedzīvotāji, kas lepnībā un sirds uzpūtībā saka:

10 Ķieģeļu mūri ir sabrukuši,

bet ar cirstiem akmeņiem mēs celsim. Viēses koki ir izcirsti, bet to vietā mēs stādīsim ciedru kokus!

11 Tādēļ Tas Kungs sacēla "Recīna pretiniekus pret viņu, un apvienoja viņa ienaidniekus;

12 sīriešus priekšā un filistiešus aizmugurē; un viņi "rīs Israēlu ar atvērtu muti. Tāpēc visas Viņa ^bdusmas vēl nav rimušās, bet Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

13 Jo tauta "neatgriezās pie Viņa, kas to bija sitis, un nemeklēja Pulku Kungu.

14 Tādēļ Tas Kungs nocirta Israēlam galvu un asti, zaru un stumbru vienā dienā.

15 Sirmgalvis, tas ir galva, un pravietis, kas sludina melus, tas ir aste.

16 Jo šīs tautas vadoņi to maldina, un viņu vadītie ir postam lemti.

17 Tādēļ Tas Kungs nepriecāsies par viņu jauneklēm un "nesaudzēs viņu bāreņus un atraitnes, jo katrs no viņiem ir liekulis un ļaundaris, un katra mute pauž ^bzaimus. Tādēļ visas Viņa dusmas vēl nav rimušās, bet Viņa "roka vēl joprojām ir izstiepta.

18 Jo bezdievība deg kā uguns; tā aprīs ērkšķus un dzeloņus, un aizdedzinās mežu biezokņus, un viņi pacelsies kā dūmi paceļas.

2a „Krēsla” un „tumsība” bija atkrišana un gūsts; „spožā gaisma” ir Kristus.

3a Jes. 9:2.

6a Jes. 7:14;

Lūk. 2:11.

b Mat. 28:18.

c Tit. 2:13–14.

d Al. 11:38–39, 44.

e Jāņa 14:27.

7a SRC Valdība.

b Dan. 2:44.

8a TAS IR pravietiskais vēstījums, kas seko (panti 8–21) bija brīdinājums desmit

ziemeļu ciltīm, sauktām par Israēlu.

11a 2. Ķēn. 16:5–9.

12a 2. Ķēn. 17:6, 18.

b Jes. 5:25; 10:4.

13a Am. 4:6–12.

17a SRC Žēlīgs, žēlastība.

b 2. Nef. 9:28–29.

c Jēk. 5:47; 6:4.

19 No Tā Kunga Cebaota dusmām zeme ir aptumšota, un tauta būs ugunij par ēsmu, "neviens cilvēks nežēlos savu brāli.

20 Un viņš grābs pa labi un paliks izsalcis, un viņš "ēdīs pa kreisi un viņi nebūs paēduši, viņi, katrs no tiem, ēdīs savas pašas rokas miesu —

21 "Manase ^bEfraimu un Efraims Manasi; viņi abi kopā būs pret 'Jūdu. Tāpēc visas Viņa dusmas vēl nav rimušas, bet Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

20. NODAĻA

Asīrijas iznīcināšana ir paraugs, kā ļaunie tiks iznīcināti Otrajā Atnākšanā. Daži ļaudis tiks atstāti pēc tam, kad Tas Kungs nāks atkal. Jēkaba nama atlikums tanī dienā atgriezīsies. Salīdziniet ar Jesajas gr. 10. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

Ak vai tiem, kas izdod netaisnus likumus un tiem, kas raksta smagus tiesiskus noteikumus,

2 lai grozītu "tiesu trūcīgajiem un laupītu tiesības Manas tautas nabagajiem, lai ^batraitnes varētu kļūt par viņu upuri un lai viņi varētu aplaupīt bāreņus!

3 Un ko jūs darīsiet "piemeklēšanas dienā un lielajā vētrā, kas nāks no tālienes? Pie kā jūs bēgsiet pēc palīdzības un kur jūs pametīsiet savu bagātību?

4 Bez Manis viņiem būs jāloka savi ceļi kopā ar gūstekņiem un

jāsabrūk nokauto vidū. Tādēļ visas Viņa dusmas vēl nav rimušas, bet Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

5 Ak, Asur, Manas bardzības rīkste! Un spieķis viņu rokās ir "viņu sašutums.

6 Es sūtīšu viņu "pret liekulīgu tautu un pret Manu dusmu tautu Es došu viņam pavēli to izpostīt un izlaupīt, un samīdīt viņus kā dubļus uz ielas.

7 Taču viņš tā nedomā, un viņa sirds nav tā noskaņota; bet viņa sirdī ir nolūks iznīcināt un izdelēt ne mazums tautu.

8 Jo viņš saka: Vai mani zemju pārvaldnieki nav tai pašā laikā arī ķēniņi?

9 Vai Kālno nav klājies tāpat kā Karhemišai? Un Hamatai kā Arpadaī? Vai Samarijai nav gājis tāpat kā Damaskai?

10 Tā kā "Mana roka ir radījusi elku dievu valstis, kuru elku tēli bija pārāki par tiem, kas ir Jeruzālemē un Samarijā;

11 vai tad es nedarīšu Jeruzālemei un tās elkiem tāpat, kā es darīju Samarijai un tās elkiem?

12 Tāpēc notiks, kad Tas Kungs būs pabeidzis visu Savu darbu Ciānas kalnā un Jeruzālemē, Es sodīšu "Asura ķēniņa ^baugstprātīgās sirds augļus un viņa augsti pacelto acu lepnību.

13 Jo "viņš saka: Ar savas rokas spēku un savu aso prātu es to paveicu, jo es esmu apdomīgs. Un es pārlīku tautu robežas un

19a Mih. 7:2–6.

20a 5. Moz. 28:53–57.

21a SRC Manase.

^b SRC Efraims.

^c SRC Jūda.

20 2a VAI Taisnība.

^b SRC Atraitne.

3a TAS IR soda.

5a Jes. 10:5.

6a TAS IR pret Israēlu.

10a TAS IR Asīrijas ķēniņa roka (panti 10–11).

12a Cef. 2:13.

^b TAS IR lepno lielīšanās.

13a TAS IR Asīrijas ķēniņš (panti 13–14).

piesavinājos viņu dārgumus, un es pakļāvu sev iedzīvotājus kā drosmīgs vīrs.

14 Un mana roka atrada tautu bagātības kā ligzdu un, kā paņēmt atstātas olas, tā es pārņēmu visu zemi, un nebija neviena, kas pakustinātu kaut spārnu, atvērtu muti vai iepīkstētos.

15 “Vai tad ^bcirvis lai lielās tā priekšā, kas ar to cērt? Vai tad zāģis lai izgāztu savas krūtis pret to, kas ar to zāģē? It kā rīkste varētu pacelties pret to, kas to ir pacēlis, vai vēzda varētu pati cilāties, it kā tā nebūtu no koka!

16 Tāpēc Tas Kungs, Pulku Kungs, sūtīs diloni starp viņa tuklajiem, un zem “viņa godības Viņš iedegs liesmu kā ugunsgrēku.

17 Un Israēla gaisma kļūs par uguni un viņa Svētais par liesmu, kas sadedzinās un aprīs viņa ērkšķus un dzeloņus vienā dienā.

18 Un iznīcinās viņa mežu un auglīgo lauku jaukumus gan “garā, gan miesā, un viņi būs kā karavīri, kad noģībst viņu karognesējs.

19 Un viņa mežā “atlikušo koku būs tik maz, ka pat bērns tos varēs pierakstīt.

20 Un “tanī dienā notiks, ka Israēla atlikušie un ^bJēkaba nama izglābtie vairs “nepaļausies uz to, kas tos sitis, bet paļausies uzticībā uz To Kungu, uz Israēla Svēto.

21 “Atlikušie atgriezīsies, jā, tieši no Jēkaba pāri palikušie, pie varenā Dieva.

22 Jo, kaut tava tauta, Israēl, būtu kā jūras smiltis, jā, tikai tās atlikušie atgriezīsies; noliktā “iznīcināšana ^bpārplūdis ar taisnību.

23 Jo Dievs Pulku Kungs liks “piepildīties iznīcībai, kas no- teikta visā zemē.

24 Tādēļ saka Dievs Tas Kungs Cebaots: Ak Mana tauta, kas dzīvojat Ciānā, nebīstieties no Asura; viņš sitīs tevi ar rīksti un pacels savu nūju pret tevi kā “citkārt Ēģiptē.

25 Jo ir atlicis tikai mazs brīdis, un Mans sašutums būs galā, un Manas dusmas mitēsies, viņus iznīcinot.

26 Un Pulku Kungs pacels pletni pret viņu, tāpat kā Viņš sita “Midiānu pie Oreba klints, un, kā Viņa spieķis bija pār jūru, tā Viņš pacels to kā citkārt Ēģiptē.

27 Un tanī dienā notiks, ka viņa “nasta tiks noņemta no taviem

15a Visas metaforas šajā pantā uzdod vienu un to pašu jautājumu: Vai cilvēkam (t.i.—Asīrijas ķēniņam) var veikties pret Dievu?

^b TAS IR pravietis salīdzina ķēniņu ar ieroci.

16a TAS IR Asīrijas ķēniņa (arī pantos 17–19).

18a TAS IR Asīrija pilnīgi izzudīs.

19a TAS IR Asīrijas karapulka atlikums.

20a TAS IR pēdējās dienās. ^b Am. 9:8–9.

^c TAS IR būs atkarīgi.

21a Jes. 11:11–12.

22a M&D 63:34.

src Pasaule—Pasaules gals.

^b TAS IR pat kad sods

jau nāk, žēlastība ir iespējama.

23a TAS IR izraisīs nolikto iznīcināšanu.

24a TAS IR kā agrāk darija ēģiptieši.

2. Moz. 1:13–14.

26a 1. Moz. 25:1–2; Soģu 7:25.

27a Jes. 14:25.

pleciem un viņa jūgs no tava kakla, un jūgs tiks sagrauts ^biesvaidīšanas dēļ.

28 ^aViņš jau virzās uz Ajatu, viņš dodas cauri Migronai; Mikmasā viņš atstāj savus ratus.

29 Viņi ir izgājuši pa šauru aizas ceļu, Gebā palikuši pa nakti; Rama ir nobijusies; Saula Gibeja ir aizbēgusi.

30 Pacel balsi, ak Galimas meita, lai to izdzird Laiša, ak nabaga Anatota!

31 Madmena ir izklidusi; Gebimas iedzīvotāji pulcējas kopā bēgšanai.

32 Vēl šodien viņš paliks Nobā; viņš izstieps savu roku pret Ciānas meitas kalnu, pret Jeruzālemes pakalnu.

33 Lūk, Tas Kungs, Pulku Kungs nocirtis zarus ar briesmīgu varu, un tie, ^akas augsti pacēlušies, tiks nocirsti, un augstprātīgie pazemoti.

34 Un Viņš nocirtis meža biežokņus ar dzelzi, un Libanons kritīs no varenā rokas.

21. NODAĻA

Isajas celms (Kristus) tiesās taisnībā. Dieva atziņa pārklās zemi Tūkstošgadē. Tas Kungs pacels karogu un sapulcinās Israēlu. Salīdziniet ar

Jesajas gr. 11. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN ^aatvase riesīsies no ^bIsajas ^ccelma, un zars izaugs no viņa saknēm.

2 Un pār to klāsies ^aTā Kunga Gars, gudrības un saprāta gars, padoma un spēka gars, zināšanu un Tā Kunga bijības gars.

3 Un padarīs Viņu apķērīgu Tā Kunga bijībā; un Viņš ^anetiesās pēc tā, ko Viņa acis redz, un nespriedīs pēc tā, ko Viņa ausis dzird.

4 Bet ar ^ataisnību Viņš tiesās nabago un patiesi ^baizstāvēs zemes ^clēnprātīgo. Un Viņš sitīs zemi ar savas mutes rīksti, un ar savu lūpu dvašu Viņš nokaus bezdievīgos.

5 Un taisnība būs Viņa gurnu josta, un uzticība būs Viņa ^alielu josta.

6 Tad vilks mājās pie jēra un leoparda apgulsies pie kazlēna, un teļš un jauns lauva, un trekni lopi būs kopā, un mazs bērns tos ganīs.

7 Un govns un lācis ganīsies, un viņu bērni gulēs kopā, un lauva ēdīs salmus kā vērsis.

8 Un zīdainis rotaļāsies pie ^aodzes alas, un nupat no krūts nošķirts bērns izstieps savu roku uz ^bčūska midzeni.

27b SRC Svaidītāis.

28a TAS IR ASĪRIEŠU karapulku virzība uz Jeruzālemi ir iezīmēta; tad (panti 33–34) tēlaini tiek aprakstīta Tā Kunga rīcība pret tiem.

33a Hel. 4:12–13.

21 1a M&D 113:3–4.

b Isaja bija Dāvida tēvs; norāde dota uz ķēnišķo Dāvida radurakstu līniju, no kuras galu galā piedzima Jēzus. Mih. 5:2; Ebr. 7:14. SRC Isaja.

c M&D 113:1–2.

2a Jes. 61:1–3.

3a Jāņa 7:24.

4a Psm. 72:2–4; Mos. 29:12.

b EBR. nolemt.
c SRC Lēnprātīgs, lēnprātība.

5a VAI vidukļa.

8a neliela indīga Ēģiptes čūska.

b cita indīga čūska.

9 Nevieni netiks "nedz ievainots, nedz nokauts visā Manā svētajā kalnā, jo zeme būs pilna ar ^batziņu par To Kungu, kā ūdeņi pārklāj jūru.

10 Un "tanī dienā būs ^bIsaja sakne, kas stāvēs par karogu tautām; ^cpēc tās meklēs ^d citas tautas; un Viņa atdusa būs pilna godības.

11 Un notiks tanī dienā, ka Tas Kungs vēl ^aotrrreiz izstieps Savu roku, lai atgūtu Savas tautas atlikumu, kas būs palicis no Asīrijas un no Ēģiptes, un no Patrosas, un no Kuša, un no Ēlāma, un no Sineāra, un no Hamatas, un no jūras salām.

12 Un Viņš pacels ^akarogu tautām un savāks ^bizklīdinātos no Israēla, un ^csapulcinās kopā izkaisītos jūdus no četriem zemes stūriem.

13 Efraima ^askaudība arī mitēsies un Jūdas naidnieki tiks iznīcināti. Efraims ^bneapskaudīs Jūdu un Jūda nekaitinās Efraimu.

14 Bet uz rietumu pusi viņi ^auzlaidīsies uz filistiešu pleciem; kopā viņi aplaupīs tos, kas uz austrumiem, viņi uzliks savu roku pār Edomu un

Moābu, un Amona bērni viņiem klausīs.

15 Un Tas Kungs pilnīgi ^aiznīcinās Ēģiptes jūras mēli, un ar Savu vareno vēju Viņš pacels Savu roku pār upi un saskaldīs to septiņās upītēs, tā ka cilvēks varēs tikt pāri ar sausiem apaviem.

16 Un tur būs ^aceļš Viņa tautas atlikumam, kas būs palikuši no Asīrijas, kā tas bija Israēlam tanī dienā, kad tas izgāja no Ēģiptes zemes.

22. NODAĻA

Tūkstošgades dienā visi cilvēki slavēs To Kungu. Viņš dzīvos starp tiem. Salīdziniet ar Jesajas gr. 12. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN tanī dienā tu sacīsi: Ak Kungs, es Tevi slavēšu! Kaut arī Tu biji dusmīgs uz mani, Tavas dusmas ir rimušas un Tu mani mierināji.

2 Lūk, Dievs ir mana pestīšana, es ^apaļaušos un nebaidīšos, jo Tas Kungs ^bJEHOVA ir mans stiprums un mana dziesma; Viņš ir kļuvis arī par manu pestīšanu.

3 Tāpēc ar prieku jūs smelsit ^aūdeni no pestīšanas avotiem.

9a Jes. 2:4.
src Tūkstošgade.
b M&D 101:32–33; 130:9.
10a TAS IR pēdējās dienās.
DžS—V 1:40.
b Rom. 15:12;
M&D 113:5–6.
c vai pēc viņa.
d M&D 45:9–10.
11a 2. Nef. 6:14; 25:17;
29:1.
12a SRC Karogs.
b 3. Nef. 15:15; 16:1–4.
c Neh. 1:9;

1. Nef. 22:10–12;
M&D 45:24–25.
src Israēls—Israēla
sapulcināšana.
13a Jer. 3:18.
b Jūdas un Efraima
vadītās ciltis
vēsturiski bija
ienaidnieki (pēc
notikumiem, kas
aprakstīti
1. Kēn. 12:16–20).
Pēdējās dienās šis
naidis tiks dziedināts.

Ec. 37:16–22.
src Skaudība.
c SRC Jūda.
14a TAS IR uzbruks
rietumu nogāzēm,
kas bija filistiešu
teritorija.
15a Cak. 10:11.
16a Jes. 35:8; M&D 133:27.
22 2a Mos. 4:6; Hel. 12:1.
b 2. Moz. 15:2;
Psm. 83:19.
SRC Jehova.
3a SRC Dzīvais ūdens.

4 Un tanī dienā jūs sacīsit: "Slavējiet To Kungu, piesauciet Viņa Vārdu, pasludīniet Viņa darbus tautu starpā, daudzīniet, ka Viņa Vārds ir augsti teicams!

5 "Dziediet Tam Kungam slavas dziesmas, jo Viņš ir darījis varenus darbus, tas ir zināms visā zemē!

6 "Gavilējiet un līksmojiet, jūs, Ciānas iedzīvotāji, jo liels ir Israēla Svētais jūsu vidū!

23. NODAĻA

Bābeles iznīcināšana ir paraugs iznīcināšanai Otrās Atnākšanas laikā. Tā būs niknuma un atriebības diena. Bābele (pasaule) kritīs uz visiem laikiem. Salīdziniet ar Jesajas gr. 13. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

"SPRIEDUMS par ^bBābeli, ko Jesaja, Amoca dēls, saņēma parādībā.

2 Paceliet "karogu augstā kalnā, uzsauciet tiem stiprā balsī, ^bmājiet ar roku, lai viņi varētu iet pa dižciltīgo vārtiem!

3 Es esmu pavēlējis Saviem "svētītajiem, Es arī esmu aicinājis Savus stipros, jo Manas dusmas nav pār tiem, kuri priedzējas Manā godībā.

4 Pūļa balss atskan kalnos kā no lielas tautas, kā no "daudzu tautu ķēniņvalstīm ^bsapulcētu

tautu balss, Tas Kungs Cebaots kārtos karaspēku karam.

5 Viņi nāk no tālas zemes, no pašas debesu malas, jā, Tas Kungs un Viņa sašutuma ieroči, lai izpostītu visu zemi.

6 Vaimanājiet, jūs, jo Tā Kunga diena ir tuvu! Tā nāks kā posts no Visuvarenā!

7 Tāpēc nolaidīsies visas rokas un katra cilvēka sirds pamirs.

8 Un viņi būs izbijušies, sāpes un bēdas tos pārņems, viņi būs pārsteigti viens par otru, viņu vaigi degs kā ugunis.

9 Lūk, Tā Kunga diena nāk, briesmīga ar niknumu un ar dusmu kvēli, lai pārvērstu zemi par tuksnesi, un Viņš "iznīcinās tajā esošos grēciniekus.

10 Jo debesu zvaigznes un to zvaigznāji vairs nedos savu gaismu, "saule uzlecot aptumšosies, un mēness vairs nespīdēs.

11 Un Es "sodišu pasauli par ļaunumu un bezdievīgos par viņu noziegumiem. Es iznīcināšu ^blepno augstprātību un pazemošu varmāku lielību.

12 Es padarīšu "cilvēku dārgāku par tīru zeltu, cilvēku dārgāku pat par Ofiras zelta stieni.

13 Tādēļ Es satricināšu debesis, un zeme "izkustēsies no savas vietas Pulkus Kunga dusmās un Viņa dusmu kvēles dienā.

4a SRC Pateicīgs, pateicība, pateikšanās.

5a M&D 136:28.

6a Jes. 54:1; Cef. 3:14.

23 1a TAS IR vēstījums par sodu.

^b Ļaunās Babilonas vēsturiskā iznīcināšana, par ko

pravietots Jes. 13 un 14, ir veikta kā simbols visas ļaunās pasaules galīgajai iznīcināšanai.

2a SRC Karogs.

^b TAS IR māt ar roku, dot zīmi.

3a TAS IR svētajiem.

4a Cak. 14:2–3.

^b Cak. 12:3.

9a SRC Zeme—Zemes attīrīšana.

10a SRC Pasaule—Pasaules gals.

11a Mal. 3:19.

^b M&D 64:24.

12a Jes. 4:1–4.

13a SRC Zeme—Zemes galīgais stāvoklis.

14 Un viņiem tad klāsies kā "izbiedētām stirnām un kā avīm, kam nav gana, un viņi ikviens pievērsīsies savai tautai un ikviens bēgs uz savu zemi.

15 Ikviens, kas ir lepns, tiks nodurts, jā, un ikviens, kas pieslējies ļaunajiem, kritīs no zobena.

16 Viņu bērni tiks sašķaidīti gabalos viņu acu priekšā; viņu namus izlaupīs, un viņu sievas piesmies.

17 Lūk, Es sacelšu pret viņiem mēdiešus, kas nedzenas pēc sudraba un zelta un nekāro pēc tā.

18 Viņu stopi sašķaidīs gabalos arī jaunekļus un viņi nesaudzēs bērnus mātes miesās, bērni neatradīs žēlastību viņu acu priekšā.

19 Un Bābelei, kas ir ķēniņu valstu glītums, kaldeju "skaistums un lepnums, klāsies tāpat kā ^bSodomai un Gomorai, kad Dievs tās nopostīja līdz pamatiem.

20 Tur nemūžam neviens vairs "nedzīvos, tā paliks tukša uz paaudžu paaudzēm. Arābi tur neuzslies telti un gani tur neganīs.

21 Bet tur mitīs "tuksneša zvēri, un viņu nami būs pilni ar mošķiem, un pūces tur dzīvos, un ^bjodi dejos.

22 Un salu plēsīgie zvēri kauks viņu pamestajos "namos un ^bpūķi viņu jaukajās pilīs; un viņas laiks jau ir tuvu klāt, un viņas diena netiks pagarināta.

Jo Es to iznīcināšu ātri, jā, jo Es būšu žēlīgs pret Savu tautu, bet bezdievīgie ies bojā.

24. NODAĻA

Israēls tiks sapulcināts un baudīs Tūkstošgades mieru. Lucifers tika padzīts no Debesīm sacelšanās dēļ. Israēls gavilēs pār Bābeli(pasauli). Salīdziniet ar Jesajas 14. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

Jo Tas Kungs apžēlosies par Jēkabu un atkal "izredzēs Israēlu, un to pārvedīs viņu pašu zemē; un ^bsvešinieki viņiem pievienosies, un tie pieķersies Jēkaba namam.

2 Un "tautas tos ņems un atvedīs tos viņu dzīves vietās; jā, no tāliem zemes galiem; un viņi atgriezīsies savās ^bapsolītajās zemēs. Un tās piederēs Israēla namam, un Tā Kunga zeme būs ar "kalpiem un kalponēm; un Israēls ņems gūstā tos, kas viņus bija gūstījuši, un viņi valdīs pār saviem kaklakungiem.

3 Un notiks tanī dienā, ka Tas Kungs dos "mieru tev no tavām bēdām un no tavām bailēm, un no grūtās verdzības, kādā tu tiki turēts.

4 Un notiks tanī dienā, ka tu runāsi šādu sakāmvārdu pret "Bābeles ķēniņu un teiksi: Kā kaklakungs rimies, zelta pilsēta beigusies!

14a VAI dzenātiem
briežiem.

19a TAS IR uzpūtība.
b 1. Moz. 19:24–25;
5. Moz. 29:23;
2. Nef. 13:9.

20a Jer. 50:3, 39–40.

21a Jes. 34:14–15.

b EBR. āži jeb dēmoni.

22a EBR. pilis.

b EBR. (iespējams)
šakāļi jeb savvaļas
suni.

24 1a Čak. 1:17.

b Jes. 60:3–5, 10.

2a TAS IR Citas tautas
palīdzēs Israēlam.

b SRC Apsolītā zeme.

c Jes. 60:14.

3a Joz. 1:13; M&D 84:24.

4a SRC Bābele.

5 Tas Kungs salauzis bezdievju rīkstī, valdnieku zižļus.

6 Tas, kas savā nīknumā pēra tautas bez mitēšanās, savās dūsmās valdīja pār tām, tiek vajāts, un neviens netraucē.

7 Nu visa zeme atpūšas un ir miers, viņi "gavilē!

8 Jā, "cipreses priecājas par tevi un arī Libānas ciedru koki, sakot: Kopš tu esi ^bkritis, "neviens nenāk mūs nocirst!

9 Pazemes "elle ir satraukta, gaidīdama tevi ierodamies, tā sacēļ kājās tevis dēļ ^bmirušos, patiešām visus, kas bijuši vadoņi virs zemes, tā liek piecelties no saviem troņiem visiem tautu ķēniņiem.

10 Ūn viņi runās un sauks tev preti: Arī tu esi palicis nevarīgs kā mēs? Arī tu esi kļuvis mums līdzīgs?

11 Nogrimusi kapā tava godība, nedzird tavu cītaru skaņas, kāpuri ir tavs guļamais paklājs, un tārpi ir tava sega!

12 "Kā tu esi kritis no debesīm, ak ^bLucifer, rīta zvaigznes dēls! Tu esi nogāzts pie zemes, tu, kas locīji tautas!

13 Jo tu sacīji savā sirdī: "Es kāpšu debesīs, es uzcelšu savu troni augstu pār Dieva zvaigz-

nēm, es nometīšos uz saiešanas kalna pašos ^bziemeļos!

14 Es uzkāpšu augstumos virs mākoņiem, es būšu kā pats Visuaugstākais!

15 Tomēr tu tiksī nogāzts ellē, visdziļākā "bedrē!

16 Tie, kas tevi redzēs, "cieši uzlūkos tevi un domās pie sevis, un sacīs: Vai tad šis ir tas vīrs, kura priekšā trīcēja zeme un drebēja ķēniņu valstis?

17 Un kas padarīja pasauli par tuksnesi un izpostīja tās pilsētas, un nekad neatvēra savu gūstekņu māju?

18 Visi tautu ķēniņi, jā, tie visi dus godībā, ikviens "savā namā.

19 Bet tu esi aizmests tālu no savas dusas vietas kā "nonievāts zars un atlikums no tiem, kas nokauti, zobena nodurti, kas nomesti pie ^bakmeņiem bedrē, kā maita zem kājām.

20 Tu nebūsi ar viņiem kopā bērēs, jo tu izpostīji savu zemi un noslepka voji savu tautu; "ļaudara ^bdzimumu nemūžam vairs nepieminēs.

21 Nododiet nāvei viņu bērņus viņu tēvu "grēku dēļ, lai tie neceļas, neieņem zemi un nepiepilda pasauli ar pilsētām.

22 Jo Es nostāšos pret tiem,

7a Jes. 55:12.

8a EBR. cipreses.

b TAS IR miris.

c EBR. neviens (koku) cirtējs nav nācis pret mums.

9a SRC Elle.

b TAS IR garus, kas atdalīti no ķermeņiem.

12a M&D 76:26.

b EBR. rīta zvaigzne,

ausmas dēls. Par ļaunās pasaules (Babilonas) valdnieku tiek runāts kā par Luciferu, visa ļaunā valdnieku. SRC Velns; Lucifers.

13a Moz. 4:1–4.

b TAS IR dievu dzīves vietā, saskaņā ar babiloniešu ticējumiem.

Psm. 48:3.

15a 1. Nef. 14:3.

16a EBR. šķielēs uz tevi un domās par tevi.

18a TAS IR ģimenes kapā.

19a TAS IR noraidīts zars, nocirsts un nomests.

b TAS IR pašā dibenā.

20a SRC Ļauns,

ļaudarbība.

b Psm. 21:12–13; 37:28.

21a 2. Moz. 20:5.

saka Tas Kungs Cebaots, un izdeldēšu no Bābeles tās “vārdu un pāri palikušos, un dēlu, un ^bbrājadēlu, saka Tas Kungs.

23 Es arī atdošu to par “īpašumu ežiem un padarīšu par purvu, un Es to noslaucīšu ar iznīcības ^bslotu, saka Pulku Kungs.

24 Pulku Kungs ir zvērējis, sacīdams: Tiešām, kā Es esmu nodomājis, tā tas notiks, un, kā Es esmu nolēmis, tā tas būs, —

25 ka es atvedišu “Asuru Savā zemē un samīšu to zem kājām ^bSavos kalnos, tad tie tiks atsvabināti no viņa “jūga, un viņa nasta tiks noņemta no viņu kamiešiem.

26 Šis lēmums ir pieņemts par visu zemi un šī ir tā roka, kas izstiepta pār “visām tautām.

27 Jo Tas Kungs Cebaots ir nolēmis, un kas to var grozīt? Un Viņa roka ir izstiepta, un kas to var pagriezt atpakaļ?

28 Ķēniņa “Ahasa nāves ^bgadā bija šis spriedums:

29 Nepriecājies tu, visa Filistija, ka tā, kas tevī sīta, rīkste salauzta; jo no čūskas saknes nāks indīga odze un viņas auglis būs indīga spārnaina čūska.

30 Un nabaga pirmdzimtais būs pārticis, un trūkuma cietējs

dusēs drošībā. Un tavai saknei Es likšu nomirt badā, un tas nogalinās tavus atlikušos.

31 Kauciet, ak vārti! Klieudz, ak pilsēta! Tu sabrūc, visa Filistija, jo no ziemeļiem nāks dūmi, un neviens neatšķelsies Viņa noteiktajos laikos!

32 Ko tad atbildēs citu tautu vēstneši? Ka Tas Kungs ir uzcēlis “Ciānu un ka ^bnabagie no Viņa tautas “paļausies uz to.

25. NODAĻA

Nefijs gaviļē skaidrībā. Jesajas pravietojumi tiks izprasti pēdējās dienās. Jūdi atgriezīsies no Bābeles, sitīs krustā Mesiju, un tiks izkaisīti un šautīti. Viņi tiks atjaunoti, kad viņi noticēs Mesijam. Pirmo reizi Viņš atnāks sešsimt gadu pēc tam, kad Lehijs pameta Jeruzālemi. Nefijieši ievēro Mozus bauslību un tic Kristum, kas ir Israēla Svētais. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

TAGAD es, Nefijs, runāšu nedaudz attiecībā par šiem vārdiem, ko es esmu rakstījis, kas ir runāti ar Jesajas muti. Jo lūk, Jesaja runāja daudzas lietas, kuras daudziem no manas tautas bija “grūti saprast, jo viņi nezināja par to, kā tika pravietots starp jūdiem.

22a Sal. Pam. 10:7.

^b Ij. 18:19.

23a Jes. 34:11–15.

^b VAI birste.

25a Runa pāriet uz

Asīrijas uzbrukumu un sakaušanu Jūdā 701. g. pr. Kr. (panti 24–27).
2. Ķēn. 19:32–37;

Jes. 37:33–38.

^b TAS IR Jūdas un

Israēla kalnos.

^c Jes. 10:27.

26a TAS IR galu galā visas pasaules tautas tādā veidā tiks gāztas.

28a 2. Ķēn. 16:20.

^b TAS IR apmēram 720 g. pr. Kr. Šis

spriedums jeb soda vēstījums tika pravietots par filistiešiem, kamēr Jūda būs drošībā.

32a SRC Ciāna.

^b Cef. 3:12.

^c VAI meklēs tanī patvērumu.

25 1a 2. Nef. 25:5–6.

2 Jo es, Nefijs, neesmu mācījis tiem daudzas lietas par jūdiem, jo viņu "darbi bija tumsības darbi un viņu rīcība bija neganta rīcība.

3 Tāpēc es rakstu savai tautai, visiem tiem, kas vēlāk saņems šos vārdus, ko es rakstu, lai viņi varētu zināt Dieva sodus, ka tie nāks pār visām tautām, saskaņā ar vārdu, kuru Viņš ir sacījis.

4 Tāpēc uzklausī, ak mana tauta, kas esi no Israēla nama, un pievērs ausi maniemiem vārdiem, jo, lai arī Jesajas vārdi nav jums saprotami, tomēr tie ir saprotami visiem tiem, kuri ir piepildīti ar "pravietojuma" ^bgaru. Bet jums es pravietoju saskaņā ar garu, kas ir manī, tāpēc es pravietošu saskaņā ar "skaidrību, kura ir bijusi ar mani kopš tā brīža, kad es iznācu no Jeruzālemes ar savu tēvu; jo lūk, manai dvēselei labpatīk skaidrība priekš manas tautas, lai viņi varētu mācīties.

5 Jā, un mana dvēsele priecājas par "Jesajas vārdiem, jo es iznācu no Jeruzālemes un manas acis ir skatījušas ^bjūdus, un es zinu, ka jūdi saprot praviešu vārdus un ka nav nevienas citas tautas, kas saprastu vārdus, kuri sacīti jūdiem, tā kā viņi, izņemot tikai, ja tie ir mācīti pēc jūdu paražām.

6 Bet lūk, es, Nefijs, neesmu mācījis savus bērnus pēc jūdu paražām; bet lūk, es pats esmu dzīvojis Jeruzālemē, tāpēc es

zinu par apgabaliem ap to; un es esmu pieminējis saviem bērniem par Dieva sodiem, kas "notikuši jūdu vidū, saviem bērniem, saskaņā ar visu to, ko Jesaja runājis un par ko es nerakstu.

7 Bet lūk, es turpinu savu paša pravietojumu, saskaņā ar savu "izpratni, kurā es zinu, ka neviens cilvēks nevar kļūdoties; tomēr dienās, kad Jesajas pravietojumi tiks piepildīti, cilvēki droši zinās to nozīmi tajos laikos, kad tie notiks.

8 Tāpēc tie ir "vērtīgi cilvēku bērniem, un tam, kas domā, ka tie nav, tam es runāšu īpaši un šos vārdus vērsīšu uz savu ^bpaša tautu; jo es zinu, ka tie būs ļoti vērtīgi viņiem "pēdējās dienās, jo tanī dienā viņi tos sapratīs; tāpēc viņu labumam es tos esmu rakstījis.

9 Un, kā viena paaudze tika "iznīcināta jūdu vidū nekrietnību dēļ, tā viņi ir iznīcināti no paaudzes paaudzē dēļ savām nekrietnībām, un nekad neviens no viņiem nav ticis iznīcināts, ja vien Tā Kunga pravieši nav to ^bpareģojuši.

10 Tāpēc viņiem tika teikts par iznīcību, kura nāks pār tiem uzreiz pēc tam, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi; tomēr viņi nocietināja savas sirdis, un, saskaņā ar manu pravietojumu, viņi ir tikuši "iznīcināti,

2a 2. Kēn. 17:13–20.

4a SRC Pravietojums, pravietot.

b SRC Svētais Gars.

c 2. Nef. 31:3; 33:5–6; Jēk. 4:13.

5a 1. Nef. 19:23; 3. Nef. 23:1.

b SRC Jūdi.

6a 2. Nef. 6:8;

Hel. 8:20–21.

7a 2. Nef. 32:7; Al. 13:23.

8a SRC Svētie Raksti— Svēto Rakstu nozīmība.

b Ēn. 1:13–16; Morm. 5:12–15;

M&D 3:16–20.

c SRC Pēdējās dienas.

9a Jer. 39:4–10;

Mat. 23:37–38.

b Am. 3:7; 1. Nef. 1:13.

10a 1. Nef. 7:13;

2. Nef. 6:8; Omn. 1:15; Hel. 8:20–21.

izņemot tikai tos, kas ir ^baizvesti gūstā uz Bābeli.

11 Un šo es runāju tāpēc, ka gars ir manī. Un neskatoties uz to, ka viņi ir aizvesti gūstā, viņi atkal atgriezīsies un viņiem piederēs Jeruzālemes zeme; tāpēc viņi atkal tiks ^aatjaunoti savā mantojuma zemē.

12 Bet lūk, pie viņiem būs kari un karu daudzinašana, un, kad pienāks diena, kad Tēva, jā, patiesi, Debesu un Zemes Tēva ^aVienpiedzimušais parādīsies viņiem miesā, lūk, tie Viņu atmetīs savu nekrietnību un cietsirdības, un stūrgalvības dēļ.

13 Lūk, tie ^asītīs Viņu krustā; un, kad Viņš būs guldīts ^bkapenē ^ctrīs dienu garumā, Viņš ^duzcelsies no mirušajiem, ar dziedinājumu Savos spārnos, un visi tie, kas ticēs Viņa Vārdam, tiks izglābti Dieva valstībā. Tāpēc mana dvēsele priecājas par pravietojumu, kas attiecas uz Viņu, jo es esmu ^credzējis Viņa dienu, un mana sirds daudzina Viņa Svēto Vārdu.

14 Un lūk, notiks, ka pēc tam, kad ^aMesija būs uzcēlies no mirušajiem, un parādījies Savai tautai, visiem tiem, kas noticēs Viņa Vārdam, lūk, Jeruzāleme ^bno jauna tiks izpostīta; jo, ak

vai tiem, kas cīnās pret Dievu un Viņa Baznīcas tautu.

15 Tāpēc ^ajūdi tiks ^bizkaisīti starp visām tautām, jā, un arī ^cBābele tiks sagrauta, tāpēc citas tautas izkaisīs jūdus.

16 Un, kad viņi būs tikuši izkaisīti un Tas Kungs būs šausējies viņus caur citām tautām daudz paaudžu garumā, jā, patiesi no paaudzes uz paaudzi, kamēr viņi netiks pārliecināti ^aticēt Kristum, Dieva Dēlam, un Izpirkšanai, kas ir bezgalīga visai cilvēcei; un, kad pienāks diena, kad viņi noticēs Kristum un pielūgs Tēvu Viņa Vārdā ar šķīstām sirdīm un tīrām rokām, un nelūkos pēc cita Mesijas, tad tajā laikā pienāks diena, kad būs vajadzīgs, lai viņi noticētu šiem vārdiem.

17 Un Tas Kungs izstieps Savu roku no jauna otru reizi, lai ^aatgrieztu Savu tautu no viņu kritušā un zudušā stāvokļa. Tāpēc Viņš turpinās darīt ^bbrīnišķu darbu un brīnumu starp cilvēku bērniem.

18 Tāpēc Viņš nesīs tiem Savus ^avārdus, kuri ^btiesās viņus pēdējā dienā, jo šie vārdi tiks doti tiem ar nolūku ^cpārliecināt viņus par patieso Mesiju, kas tika atraidīts no tiem, un lai pārliecinātu viņus,

10b 2. Kēn. 24:14;

Jer. 52:3–16.

11a Ezr. 1:1–4; Jer. 24:5–7.

12a SRC Vienpiedzimušais.

13a Lūk. 23:33.

b Jāņa 19:41–42;

1. Nef. 19:10.

c Lūk. 24:6–7;

Mos. 3:10.

d SRC Augšāmcelšanās.

e 1. Nef. 11:13–34.

14a SRC Mesija.

b Lūk. 21:24;

DžS—M 1:1–18.

15a SRC Jūdi.

b Neh. 1:8–9;

2. Nef. 10:6.

c SRC Bābele.

16a 2. Nef. 10:6–9; 30:7;

Morm. 5:14.

17a 2. Nef. 21:11–12; 29:1.

SRC Evanģēlija

atjaunošana.

b Jes. 29:14;

2. Nef. 27:26;

3. Nef. 28:31–33.

18a 2. Nef. 29:11–12;

33:11, 14–15.

b SRC Tiesa, pēdējā.

c 2. Nef. 26:12–13.

ka viņiem vairāk nav jāraugās pēc Mesijas atnākšanas, jo vairāk neviens nenāks, izņemot tikai, ja tas būs ^aviltus Mesija, kas maldinās cilvēkus; jo ir tikai viens Mesija, par ko runājuši pravieši, un šis Mesija ir Tas, kas tiks atraidīts no jūdiem.

19 Jo saskaņā ar praviešu vārdiem, ^aMesija atnāks pēc ^bseši simti gadiem no tā laika, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi; un saskaņā ar praviešu vārdiem, un arī ^cDieva eņģeļa vārdu, Viņa Vārds būs Jēzus Kristus, Dieva Dēls.

20 Un tagad, mani brāļi, es esmu runājis skaidri, lai jūs nevarētu kļūdīties. Un tā kā Dievs dzīvo, kas ^aizveda Israēlu no Ēģiptes zemes un deva Mozum spēku, lai viņš varētu ^bdziedināt tautas, kad indīgas čūskas bija tos sakodušas, ja viņi pacels savas acis uz ^cčūsku, ko viņš pacēla viņu priekšā, un arī deva viņam spēku, lai viņš varētu sist ^aklinti un no tās tecētu ūdens; jā, lūk, es saku jums, ka šīs lietas ir patiesas, un, kā Dievs Tas Kungs dzīvo, nav neviens cits ^evārds zem debess dots kā tikai šis Jēzus Kristus, par kuru es esmu

runājis, ar ko cilvēks var tapt izglābts.

21 Tāpēc šī iemesla dēļ Dievs Tas Kungs man solīja, ka šie pieraksti, ko es ^arakstu, tiks pasargāti un saglabāti, un nodoti maniem pēcnācējiem no paaudzes paaudzē, lai Jāzepam dotais solījums varētu tikt piepildīts, ka viņa pēcnācēji nekad ^bneiznīks, kamēr vien zeme pastāvēs.

22 Tāpēc šie pieraksti pāries no paaudzes paaudzē, kamēr vien zeme pastāvēs, un tie pāries pēc Dieva gribas un patikas; un tautas, kurām tie būs, tiks ^atiesātas no tiem saskaņā ar vārdiem, kas ir rakstīti.

23 Jo mēs esam cītīgi rakstījuši, lai ^apārliecinātu savus bērnus un arī savus brāļus noticēt Kristum un tapt samierinātiem ar Dievu, jo mēs zinām, ka tā ir Dieva ^blabvēlība, ka mēs topam izglābti, pēc tam, ^ckad mēs esam izdarījuši visu, ko varam.

24 Un, lai arī mēs ticam Kristum, mēs ^aturam Mozus bauslību un ar nelokāmību raugāties pēc Kristus, līdz likums tiks piepildīts.

25 Jo šim nolūkam ^alikums tika dots; tad nu likums mums ir kļu-

18*d* SRC Antikrists.

19*a* SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.

b 1. Nef. 10:4;
3. Nef. 1:1, 13.

c 2. Nef. 10:3.

20*a* 2. Moz. 3:7–10;

1. Nef. 17:24, 31; 19:10.

b Jāna 3:14;

1. Nef. 17:41.

c 4. Moz. 21:8–9;

Al. 33:19;

Hel. 8:14–15.

d 2. Moz. 17:6;

4. Moz. 20:11;

1. Nef. 17:29; 20:21.

e Hoz. 13:4;

Ap. d. 4:10–12;

Mos. 5:8; Moz. 6:52.

SRC Glābējs.

21*a* 2. Nef. 27:6–14.

b Am. 5:15;

2. Nef. 3:16;

Al. 46:24–27.

22*a* 2. Nef. 29:11; 33:10–15;

3. Nef. 27:23–27.

23*a* SRC Bērns, bērni.

b Rom. 3:23–24;

2. Nef. 2:4–10;

Mos. 13:32;

Al. 42:12–16;

M&D 138:4.

SRC Labvēlība.

c Jēk. v. 2:14–26.

SRC Darbi.

24*a* Jēk. 4:4–5.

25*a* SRC Mozus likums.

vis ^bnedzīvs, un mūsu ticības dēļ mēs topam dzīvi Kristū; tomēr mēs turam likumu baušļu dēļ.

26 Un mēs ^arunājam par Kristu, mēs priecājamies par Kristu, mēs sludinām par Kristu, mēs ^bpravietojam par Kristu, un mēs rakstām saskaņā ar mūsu pravietojumiem, lai mūsu ^cbērni varētu zināt, pie kura avota meklēt ^asavu grēku piedošanu.

27 Tāpēc mēs runājam par likumu, lai mūsu bērni varētu zināt, ka likums ir nedzīvs, un viņi, zinot, ka likums ir nedzīvs, varētu raudzīties pēc tās dzīvības, kas ir Kristū, un zināt, kādēļ likums tika dots. Un pēc tam, kad likums tiks piepildīts Kristū, lai viņiem nevajadzētu nocietināt savas sirdis pret Viņu, kad likumam būs jābeidzas.

28 Un tad lūk, mana tauta, jūs esat ^astūrgalvīga tauta, tāpēc es esmu runājis ar jums skaidri, lai jūs nevarētu nesaprast. Un vārdi, ko es esmu runājis, būs par ^bliecību pret jums, jo tie ir pietiekami, lai ^cmācītu jebkuram cilvēkam patieso ceļu, jo patiesais ceļš ir ticēt Kristum un nenoliegt Viņu, jo, noliedzot Viņu, mēs arī noliedzam praviešus un likumu.

29 Un tagad lūk, es saku jums, ka patiesais ceļš ir ticēt Kristum un nenoliegt Viņu; un Kristus ir Israēla Svētais; tāpēc jums jāmetas ceļos Viņa priekšā un jāpielūdz Viņš ar visu jūsu

^aspēku, prātu un izturību, un visu jūsu dvēseli; un, ja jūs tā darīsiet, jūs nekādā ziņā netiksiet atstumti.

30 Un tiktāl, cik tas būs vajadzīgs, jums ir jāpilda ^aDieva rituāli un priekšraksti, kamēr likums, kas tika dots Mozum, tiks piepildīts.

26. NODAĻA

Kristus kalpos nefijiešiem. Nefijs paredz savas tautas bojāeju. Viņi runās no pīšļiem. Citticībnieki radīs viltus baznīcas un slepenas savienības. Tas Kungs aizliedz cilvēkiem lietot viltus priesterību. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN, kad Kristus būs ^auzcēlies no mirušajiem, Viņš ^bparādīsies jums, mani bērni un mani mīļotie brāļi, un vārdi, kurus Viņš jums teiks, būs ^clikums, kas jums būs jāpilda.

2 Jo lūk, es jums saku, ka es redzēju, ka daudzas paaudzes paies un tur būs lieli kari un strīdi starp maniem ļaudīm.

3 Un, kad būs jānāk Mesijam, manai tautai tiks dotas ^azīmes par Viņa ^bpiedzimšanu un arī par Viņa nāvi un augšāmcelšanos, un liela un briesmīga būs tā diena ļaunajiem, jo viņi ies bojā; un viņi ies bojā tāpēc, ka viņi padzina praviešus un svētos un nomētāja tos ar akmeņiem, un

25b Rom. 7:4–6.

26a Jēk. 4:12; Jar. 1:11; Mos. 3:13.

b Lūk. 10:23–24.

c SRC Bērns, bērni.

d SRC Grēku piedošana.

28a Mos. 3:14.

b SRC Liecība.

c 2. Nef. 33:10.

29a 5. Moz. 6:5;

Marka 12:29–31.

30a SRC Priekšraksti.

26 1a 3. Nef. 11:1–12.

b 1. Nef. 11:7; 12:6.

c 3. Nef. 15:2–10.

3a 1. Nef. 12:4–6.

SRC Zīme.

b SRC Jēzus Kristus—Pravietojumi par Jēzus Kristus dzimšanu un nāvi.

nokāva tos; tāpēc ^asvēto asins brēcieni pacelsies pret viņiem no zemes līdz Dievam.

4 Tāpēc diena, kas nāks, ^asadedzinās visus augstprātīgos un tos, kuri dara ļaundarības, saka Pulku Kungs, jo viņi būs kā rugāji.

5 Un tos, kas nogalināja praviešus un svētos, zemes dzīles tos ^aapris, saka Pulku Kungs, un ^bkalni aplās tos, un negaisi tos aizraus, un ēkas sabruks tiem virsū un saspiedīs tos gabalos, un samals tos pulverī.

6 Un tos piemeklēs pērkonu un zibeņi, un zemestrīces, un visādi postījumi, jo Tā Kunga dusmu uguns tiks iedegta pret viņiem, un viņi būs kā rugāji, un diena, kas nāk, tos aprīs, saka Tas Kungs Cebaots.

7 Ak, manas dvēseles sāpes un ciešanas par manas tautas bojāgājušajiem! Jo es, Nefijs, to redzēju un tas mani gandrīz iznīcināja Tā Kunga priekšā; bet man ir jāsauc uz savu Dievu: Tavi ceļi ir ^ataisni!

8 Bet lūk, taisnie, kas paklausa praviešu vārdiem un nenokauj tos, bet stingri raugās uz Kristu pēc zīmēm, kuras ir dotas, neskatoties uz visām ^avajāšanām— lūk, viņi ir tie, kas ^bneies bojā.

9 Bet Taisnības Dēls ^aparādīsies

tiem un Viņš tos ^bdziedinās, un tiem būs ^cmiers ar Viņu, līdz paies ^dtrīs paaudzes, un daudzi vēl no ^eceturtais paaudzes nodzīvos taisnībā.

10 Un, kad tas būs pagājis, ātra ^aiznīcība nāks pār manu tautu, jo, neskatoties uz manas dvēseles sāpēm, es to redzēju, tāpēc es zinu, ka tas notiks; un viņi pārdo sevī par grašiem; jo kā atmaksu par savu lepnību un ģeķību viņi pļaus iznīcību; jo viņi padodas velnam un gaismas vietā izraugās tumsības darbus, tāpēc viņiem jānonāk lejā ^bellē.

11 Jo Tā Kunga Gars ne vienmēr ^apūlēsies ar cilvēku. Un, kad Gars pārstāj būt ar cilvēku, tad nāk ātra iznīcība, un tas sāpina manu dvēseli.

12 Un, kā es runāju par ^ajūdu ^bpārliedzināšanu, ka Jēzus ir ^cpatiesais Kristus, tā arī ir vajadzīgs, lai cītīcībnieki tiktu pārliedzināti, ka Jēzus ir Kristus, Mūžīgais Dievs;

13 un ka Viņš parādās visiem tiem, kas Viņam tic, ar ^aSvētā Gara spēku; jā, katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, darot varenus darbus, zīmes un brīnumus cilvēku starpā pēc viņu ticības.

14 Bet lūk, es pravietoju jums par ^apēdējām dienām, par die-

3c 1. Moz. 4:10;

2. Nef. 28:10;
Morm. 8:27.

4a 3. Nef. 8:14–24; 9:3, 9.

5a 1. Nef. 19:11;

3. Nef. 10:14.

b 3. Nef. 8:10; 9:5–8.

7a SRC Taisnība.

8a SRC Vajāt, vajāšanas.

b 3. Nef. 10:12–13.

9a 3. Nef. 11:8–15.

b 3. Nef. 17:7–9.

c 4. Nef. 1:1–4.

d 1. Nef. 12:11–12;

3. Nef. 27:30–32.

e Al. 45:10–12;

Hel. 13:9–10.

10a Al. 45:9–14;

Morm. 8:1–9.

b SRC Elle.

11a Et. 2:15.

12a 2. Nef. 30:7;
Morm. 5:14.

SRC Jūdi.

b 2. Nef. 25:18.

c Morm. 3:21.

13a SRC Svētais Gars.

14a SRC Pēdējās dienas.

nām, kad Dievs Tas Kungs ^batklās šīs lietas cilvēku bērniem.

15 Pēc tam, kad mani pēcnācēji un manu brāļu pēcnācēji būs krituši neticībā un citticībnieku sakauti, jā, pēc tam, kad Dievs Tas Kungs būs aplencis viņus visapkārt, un uzbēris uzbērumus un uzcēlis nocietinājumus pret tiem, un pēc tam, kad viņi būs satriekti pīšļos, tā ka viņu vairs nebūs, tomēr taisno vārdi tiks rakstīti un ticīgo lūgšanas uzklausītas, un netiks aizmirsti visi tie, kas krituši neticībā.

16 Jo tie, kas tiks nokauti, ^arunās uz viņiem no pazemes, un viņu runa klusu pacelsies no pīšļiem, un viņu balss būs kā mirušo garu izsaucējam; jo Dievs Tas Kungs dos viņam spēku, lai viņš varētu par tiem čukstēt kā no pazemes, un viņu runa būs čuksti no pīšļiem.

17 Jo tā saka Dievs Tas Kungs: Viņi ^arakstīs to, kas tiks darīts viņu starpā, un tas tiks rakstīts un aizzīmogots grāmatā, un tiem, kas būs krituši neticībā, tās nebūs, jo viņi ^btiecas iznīcināt Dieva darbus.

18 Tāpēc tie, kuriem jātiek iznīcinātiem, jātiek iznīcinātiem ātri; un viņu varmāku pulki būs kā putošas ^apelavas, kas pazūd, jā, tā saka Dievs Tas Kungs, tas notiks piepeši, vienā acumirkli.

19 Un notiks, ka tie, kas būs krituši neticībā, tiks ^asatriekti ar citticībnieku roku.

20 Un citticībnieki ir uzpūtušies ^alepnībā savās acīs un ^bpaklupuši, jo liels ir viņu ^cklupšanas akmens. Viņi ir dibinājuši daudzas ^dbaznīcas, tomēr viņi ir nicinājuši Dieva spēku un brīnumus un sludinājuši sev savu pašu gudrību un savu pašu ^emācību, lai viņi varētu gūt peļņu un ^fsamalt nabago sejas.

21 Un ir dibinātas daudzas baznīcas, kas izraisa ^askaudību un naidu, un ļaunprātību.

22 Un ir arī ^aslepenas savienības, tāpat kā senos laikos, atbilstoši velna savienībām, jo viņš ir visu šo lietu radītājs; jā, slepkavu un tumsības darbu radītājs; jā, un viņš ved tos aiz linu valga pie viņu kakla, līdz viņš sasies tos ar savām stiprajām saitēm uz visiem laikiem.

23 Bet lūk, mani mīļotie brāļi, es saku jums, ka Dievs Tas Kungs nedarbojas tumsībā.

24 Viņš nedara neko kā vien to, kas nāk par labu pasaulei; jo Viņš ^amīl pasauli pat tā, ka atdod Savu paša dzīvību, lai Viņš varētu ^bvisus cilvēkus vilkt pie sevis. Tāpēc nav neviena, kam Viņš pavēlētu nesaņemt Viņa glābšanu.

25 Lūk, vai Viņš ir saucis uz

14b SRC Evaņģēlija atjaunošana.

16a Jes. 29:4;
Moron. 10:27;
Moz. 7:62.
SRC Mormona Grāmata.

17a 2. Nef. 29:12.
b Ēn. 1:14.

18a Morm. 5:16–18.

19a 3. Nef. 16:8–9;
20:27–28.

20a SRC Lepnība.
b 1. Nef. 13:29, 34.
SRC Atkrišana.

c Ec. 14:4.

d 1. Nef. 14:10; 22:23;
Morm. 8:28.

e Morm. 9:7–8;

2. Nef. 9:28.

f Jes. 3:15;

2. Nef. 13:15.

21a SRC Skaudība.

22a SRC Slepenas savienības.

24a Jāņa 3:16.
b 3. Nef. 27:14–15.

kādu, sakot: Atkāpies no Manis? Lūk, es saku jums: Nē!; bet Viņš saka: “Nāciet šurp pie manis visi jūs, zemes gali, ^bpērciet pienu un medu bez naudas un bez maksas.

26 Lūk, vai Viņš ir pavēlējis kādam pamest sinagogas jeb Viņa lūgšanu namus? Lūk, es saku jums: Nē!

27 Vai Viņš ir pavēlējis kādam, lai tas nesaņemtu Viņa ^aglābšanu? Lūk, es saku jums: Nē!, bet Viņš ir ^bdevis to par brīvu visiem cilvēkiem un Viņš ir pavēlējis Saviem ļaudīm, ka viņiem ir jāpārliecina visus cilvēkus ‘nožēlot grēkus.

28 Lūk, vai Tas Kungs ir pavēlējis kādam, lai tas nesaņemtu Viņa laipnību? Lūk, es saku jums: Nē!, bet ^avisiem cilvēkiem ir vienādas priekšrocības un nevienam netiek liegts.

29 Viņš pavēl, lai nebūtu ^aviltus priesterības, jo lūk, tā ir viltus priesterība, ka cilvēki sludina un uzdodas par pasaules gaismu, lai viņi varētu gūt peļņu un ^bpasaules slavu, bet viņi netiecas pēc Ciānas labuma.

30 Lūk, Tas Kungs to ir aizliedzis, tāpēc Dievs Tas Kungs ir devis pavēli, lai visiem cilvēkiem būtu ^ažēlsirdība, kas ir ^bmīlestība. Un, ja tiem nebūs žēlsirdības, tad tie nebūs nekas. Tāpēc, ja viņiem būtu žēlsirdība,

viņi nepieļautu, ka Ciānas strādnieks iet bojā.

31 Bet ^aCiānas strādnieks strādās Ciānai; jo, ja viņi strādā par ^bnaudu, viņi ies bojā.

32 Un atkal, Dievs Tas Kungs ir ^apavēlējis, lai cilvēki nenokautu, lai viņi nemelotu, lai viņi nezagtu, lai viņi ^bnelietīgi nevalkātu Tā Kunga, sava Dieva Vārdu, lai viņi neskaustu, lai viņi nedarītu ļaunprātības, lai viņi nestrīdētos cits ar citu, lai viņi nepieķoptu netiklību un lai viņi nedarītu nevienu no šīm lietām, jo tie, kas tās darīs, ies bojā.

33 Jo neviena no šīm nekrietnībām nenāk no Tā Kunga, jo Viņš dara to, kas ir labs cilvēku bērniem, un Viņš nedara neko kā tikai to, kas ir saprotams cilvēku bērniem; un Viņš aicina visus nākt pie Viņa un baudīt Viņa labestību; un Viņš ^anevienam neliedz nākt pie Viņa, nedz baltam nedz melnam, nedz vergam nedz brīvam, nedz vīram nedz sievietai; un Viņš atceras ^bpagānus; un ^cvisi ir vienādi Dieva priekšā, gan jūdi, gan cītīcībnieki.

27. NODAĻA

Tumsība un atkrišana pārklās zemi pēdējās dienās. Iznāks Mormona Grāmata. Trīs liecinieki liecinās par grāmatu. Mācīts vīrs teiks, ka viņš

25a Al. 5:33–35;
3. Nef. 9:13–14.

b Jes. 55:1–2.

27a SRC Glābšana.

b Ef. 2:8;

2. Nef. 25:23.

c SRC Nožēlot grēkus,
grēku nožēlošana.

28a Rom. 2:11;

1. Nef. 17:33–35.

29a SRC Viltus priesterība.

b M&D 121:34–37.

30a Moron. 7:47–48.

SRC Žēlsirdība.

b SRC Mīlestība.

31a SRC Ciāna.

b Jēk. 2:17–19;

M&D 11:7; 38:39.

32a SRC Dieva pavēles.

b SRC Apgānīšana.

33a Ap. d. 10:9–35, 44–45.

b Al. 26:37.

c Rom. 2:11;

1. Nef. 17:35.

nevar lasīt aizzīmogotu grāmatu. Tas Kungs darīs brīnumainu darbu un brīnumu. Salīdziniet ar Jesajas gr. 29. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

BET lūk, "pēdējās dienās jeb citticībnieku dienās — jā, lūk, visas citticībnieku tautas un arī jūdi, gan tie, kas nāks no šīs zemes, gan arī tie, kas būs citās zemēs, jā, patiesi visās pasaules valstīs, lūk, viņi tiks piedzirdīti ar nekrietnību un visa veida negantībām.

2 Un, kad tā diena pienāks, viņi tiks piemeklēti no Pulku Kunga ar pārkonu un zemestrīci, un ar lielu troksni, un auku, un vētru, un ar postīgām uguns^a liesmām.

3 Un visas "tautas, kas^b cīnās pret Ciānu un sagādā tai ciešanas, būs kā sapnis nakts vīzijā; jā, tiem būs tā kā izsalkušam, kas sapņo un redz, ka viņš ēd, bet pamostas un viņa dvēsele ir izsalkusi; vai kā izslāpušam, kas sapņo un redz, ka viņš dzer, bet viņš pamostas un ir vārgs, un viņa dvēsele ir izslāpusi; jā, patiesi tā klāsies tautu pulkam, kas karo pret Ciānas kalnu.

4 Jo lūk, visi jūs, kas darāt netaisnību, sastingstiet un brīnieties, jo jūs vaimanāsit un kliegsit; jā, jūs būsit piedzērušies, bet ne no vīna, jūs grīlosities, bet ne no stipra dzēriena.

5 Jo lūk, Tas Kungs ir izlējis pār jums dziļa miega garu. Jo lūk,

jūs esat aizvēruši savas acis un jūs esat atmetuši praviešus; un jūsu valdniekus un jūsu pareģus Viņš ir aptumšojis jūsu nekrietnības dēļ.

6 Un notiks, ka Dievs Tas Kungs nesīs "jums^b grāmatas vārdus, un tie būs to vārdi, kuri dus.

7 Un redzi, tā grāmata būs "aizzīmogota, un grāmatā būs Dieva^b atklāsme, no pasaules iesākuma līdz tās^c galam.

8 Un dēļ tiem vārdiem, kas ir "aizzīmogoti, tie aizzīmogotie vārdi^b netiks nodoti ļaudīm viņu ļaundarību un negantību dienā. Tāpēc grāmata tiem netiks dota.

9 Bet grāmata tiks nodota "cilvēkam, un viņš nodos grāmatas vārdus, kuri ir to vārdi, kas dus pīšļos, un viņš nodos šos vārdus^b citam.

10 Bet vārdus, kas ir aizzīmogoti, viņš nenodos, kā arī nenodos grāmatu. Jo grāmata ir aizzīmogota ar Dieva spēku, un atklāsme, kas ir aizzīmogota, tiks saglabāta tajā grāmatā līdz Tā Kunga noliktajam laikam, kad tie varēs tapt zināmi, jo lūk, tie atklāj visas lietas no pasaules iesākuma līdz pat tās galam.

11 Un diena tuvojas, kad grāmatas vārdi, kas bija aizzīmogoti, tiks lasīti no namu jumtiem; un tie tiks lasīti ar Kristus spēku, un visas lietas, kuras jebkad ir bijušas un būs cilvēku bērnu

27 1a SRC Pēdējās dienas.

2a Jes. 24:6; 66:15–16;
Jēk. 6:3; 3. Nef. 25:1.

3a Jes. 29:7–8.

b 1. Nef. 22:14.

6a Jar. 1:2;
Morm. 5:12–13.

b 2. Nef. 26:16–17;
29:12.

SRC Mormona
Grāmata.

7a Jes. 29:11–12;
Et. 3:25–27; 4:4–7.

b Mos. 8:19.

c Et. 13:1–12.

8a Et. 5:1.

b 3. Nef. 26:9–12;
Et. 4:5–6.

9a M&D 17:5–6.

b DžS—V 1:64–65.

starpā līdz pat zemes galam, tiks "atklātas cilvēku bērniem.

12 Tāpēc tanī dienā, kad grāmata tiks nodota tam cilvēkam, par kuru es runāju, grāmata tiks noslēpta no pasaules acīm, lai neviena cilvēka acis nevarētu to skatīt, izņemot tikai "trīs^b lieciniekus, kuri to redzēs ar Dieva spēku un kuriem vēl bez tā pirmā cilvēka grāmata tiks nodota; un viņi liecinās par tās grāmatas un to vārdu, kas ir tanī, patiesību.

13 Un nav neviena cita, kas to skatīs, kā tikai daži, saskaņā ar Dieva gribu, lai liecinātu par Viņa vārdu cilvēku bērniem; jo Dievs Tas Kungs ir teicis, ka ticīgo vārdi tiks runāti it kā "no mirušajiem.

14 Tāpēc Dievs Tas Kungs turpinās izplatīt grāmatas vārdus; un no tik daudz liecinieku mutes, kā Viņš uzskatīs par labu, Viņš apliecinās Savu vārdu; un ak vai tam, kas "noliegs Dieva vārdu!

15 Bet lūk, notiks, ka Dievs Tas Kungs sacīs tam, kuram Viņš nodod grāmatu: Paņem šos vārdus, kas nav aizzīmogoti, un nodod tos citam, lai viņš tos varētu parādīt mācītam vīram, sakot: "Izlasī šo, es lūdzu. Un mācītais vīrs sacīs: Atnes šurp grāmatu un es tos izlasīšu.

16 Un tad pasaules godības dēļ un lai gūtu "peļņu, viņš to sacīs, un nevis Dieva godības dēļ.

17 Un tas cilvēks sacīs: Es nevaru atnest grāmatu, jo tā ir aizzīmogota.

18 Tad mācītais sacīs: Es nevaru to lasīt.

19 Tāpēc notiks, ka Dievs Tas Kungs atkal nodos grāmatu un tās vārdus tam, kas nav mācīts; un tas cilvēks, kas nav mācīts, sacīs: Es neesmu mācīts.

20 Tad Dievs Tas Kungs sacīs uz viņu: Mācītie tos nelasīs, jo viņi ir tos atmetuši; un Es spēju paveikt Savu darbu, tāpēc tu lasīsi vārdus, kurus Es tev došu.

21 "Neaiztiek lietas, kas ir aizzīmogotas, jo Es tās pasludināšu Manis noliktajā laikā; jo Es rādīšu cilvēku bērniem, ka Es spēju paveikt Savu darbu.

22 Tāpēc, kad tu lasīsi vārdus, ko Es tev pavēlēšu, un dabūsi "lieciniekus, kurus Es tev esmu solījis, tad tu atkal aizzīmogosi grāmatu un noslēpsi to Man, lai Es varētu saglabāt vārdus, ko tu nebūsi lasījis, līdz Es Savā gudrībā uzskatīšu par vajadzīgu atklāt visas lietas cilvēku bērniem.

23 Jo lūk, Es esmu Dievs, un Es esmu "Brīnumu Dievs, un Es parādīšu pasaulei, ka Es esmu ^btāds pats vakar, šodien un mūžīgi, un Es neko nedaru starp cilvēku bērniem savādāk, kā tikai "saskaņā ar viņu ticību.

24 Un atkal notiks, ka Tas Kungs sacīs viņam, ka viņam ir jālasa vārdi, kas tiks tam nodoti:

11a Lūk. 12:3;
Morm. 5:8;
M&D 121:26–31.

12a 2. Nef. 11:3;
Et. 5:2–4;
M&D 5:11, 15; 17:1.
b 5. Moz. 19:15.

13a 2. Nef. 3:19–20;
33:13–15;
Moron. 10:27.

14a 2. Nef. 28:29–30;
Et. 4:8.

15a Jes. 29:11–12;
DžS—V 1:65.

16a SRC Viltus priesterība.
21a Et. 5:1.

22a SRC Mormona
Grāmatas liecinieki.

23a SRC Brīnumi.

b Ebr. 13:8.
c Ebr. 11; Et. 12:7–22.

25 "Tā kā šī tauta Man tuvojas tikai ar savu muti un ^bMani godā tikai ar savām lūpām, bet ar savām sirdīm ir tālu nost no Manis, un viņu bijība Manā priekšā ir ārīgi iemācīta ^ccilvēku ieraža,

26 tad Es turpināšu darīt ^abrīnumainu darbu šai tautā, jā, ^bbrīnumainu darbu un brīnumu, tā ka viņas gudro un mācīto gudrība iznīks un prātīgo saprāts būs aptumšots.

27 Un ^aak vai tiem, kas savus nodomus dziļi apslēpj Tā Kunga priekšā! Un viņu darbi ir tumsā, un viņi saka: Kas mūs redz un kas mūs pazīst? Un viņi arī saka: Tiešām, Tava lietu apgriešana otrādāk tiks uzskatīta kā ^bpodnieka māli. Bet lūk, Es parādīšu viņiem, saka Pulku Kungs, ka Es zinu visus viņu darbus. Jo vai tad kāds veidojums var sacīt par savu darinātāju: viņš nav mani darinājis? Vai var kāds darināts tēls sacīt savam tēlniekam: viņš nekā nesaprot?

28 Bet lūk, saka Tas Kungs Cebaots, Es parādīšu cilvēku bērniem, ka vēl tikai īss brīdis un Libāna tiks pārvērsta par auglīgu lauku, un auglīgs lauks tiks vērtēts kā mežs.

29 "Un tanī dienā kurlais dzirdēs grāmatas vārdus un aklā

acis raudzīsies ārā no krēslas un tumsas.

30 Un ^alēnprātīgie arī pieaugs, un viņu ^bprieks būs Tai Kungā, un nabagie cilvēku starpā priecāsies Israēla Svētajā.

31 Jo tiešām, kā Tas Kungs dzīvo, viņi redzēs, ka ^avarmāka ir kļuvis bezspēcīgs un paļātāja vairs nav, un visi, kas tiecas uz ļaunu, ir iznīcināti;

32 un arī tie, kas citus ^apavedina ar saviem vārdiem uz ļaunu, un liek slazdus tam, kas vārtos spriež ^btiesu, un ^cuzgriež muguru taisnajam kā niecībai.

33 Tādēļ tā saka Tas Kungs, kas izglāba Ābrahāmu, par Jēkaba namu: Jēkabs nekļūs vairs kaunā, un viņa vaigs vairs nenobālēs,

34 bet, kad viņš ^aredzēs savus bērnus, Manu roku darbu sev visapkārt, tie svētīs Manu Vārdu un svētīs Jēkaba Svēto, un parādīs bijību Israēla Dievam.

35 Un arī tie, kuru gars tagad ^amaldās, nāks pie atzišanas, un tie, kas kurn, ^bpieņems mācību.

28. NODAĻA

Daudzas viltus baznīcas tiks dibinātas pēdējās dienās. Tās mācīs viltu, maldus un ģeķīgas mācības. Atkrišana ies vairumā viltus skolotāju dēļ. Velns plosīsies cilvēku sirdīs.

25a Jes. 29:13.

b Mat. 15:8.

c 2. Nef. 28:31.

26a 1. Nef. 22:8;

2. Nef. 29:1–2.

src Evaņģēlija

atjaunošana.

b Jes. 29:14;

2. Nef. 25:17.

27a Jes. 29:15.

b Jer. 18:6.

29a Jes. 29:18.

30a src Lēnprātīgs,

lēnprātība.

b M&D 101:36.

31a Jes. 29:20.

32a Lūk. 11:54.

b Am. 5:10.

c 2. Nef. 28:16.

34a Jes. 29:23–24.

35a 2. Nef. 28:14;

M&D 33:4.

b Dan. 12:4.

Viņš mācīs visādas viltus mācības. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN tagad lūk, mani brāļi, es esmu runājis uz jums saskaņā ar Garu, kas mani uz to spieda, tāpēc es zinu, ka tam tiešām tā ir jānotiek.

2 Un lietas, kuras tiks izrakstītas no šīs "grāmatas, būs ļoti ^bvērtīgas cilvēku bērniem un jo sevišķi mūsu pēcnācējiem, kas ir Israēla nama atlikums.

3 Jo notiks tanī dienā, ka "baznīcas tiks dibinātas, un ne Tam Kungam, kad viens sacīs otram: Redzi, es, es esmu no Tā Kunga, un citi sacīs: Es, es esmu no Tā Kunga, un tā sacīs katrs, kas nodibinājis baznīcu un ne Tam Kungam.

4 Un viņi strīdēsies viens ar otru, un viņu priesteri strīdēsies viens ar otru, un viņi mācīs savu "mācību un noliegs Svēto Garu, kas dod atziņu.

5 Un viņi "noliegs ^bDieva, Israēla Svētā spēku, un viņi sacīs tautai: Klausieties uz mums un paklausiet mūsu priekšrakstiem, jo lūk, šodien vairs "nav Dieva, jo Tas Kungs un Pestītājs ir paveicis Savu darbu un Viņš ir atdevis Savu varu cilvēkiem.

6 Lūk, paklausiet manam priekšrakstam, ja kāds teiks, ka

tur ir brīnums, paveikts ar Tā Kunga roku, neticiet, jo šodien Viņš vairs nav "Brīnumu Dievs, Viņš ir paveicis Savu darbu.

7 Jā, un būs daudzi, kas sacīs: "Ēdiet, dzeriet un liksmojieties, jo rīt mēs mirsim un viss būs labi ar mums.

8 Un būs arī daudzi, kas sacīs: Ēdiet, dzeriet un liksmojieties, tomēr bīstieties Dievu — Viņš "attaisnos nelielu grēku, jā, ^bmelojiet nedaudz, turiet citus pie vārda un gūstiet no tā labumu, rociēt "bedri savam kaimiņam, tur nav nekā sliktā, un dariet to visu, jo rīt mēs mirsim, un, ja arī mēs būsim vainīgi, Dievs mūs nedaudz papērs ar rīksti un galu galā mēs tiksīm izglābti Dieva valstībā.

9 Jā, un būs daudzi, kas mācīs šādā veidā viltu un maldus, un "ģekīgas ^bmācības, un uzpūtīsies savās sirdīs, un centīsies savus nodomus dziļi apslēpt Tā Kunga priekšā, un viņu darbi būs tumsībā.

10 Un svēto "asinis brēks no zemes pret tiem.

11 Jā, viņi visi ir novirzījušies no "ceļa, viņi ir kļuvuši ^bsamaitāti.

12 Dēļ "lepnības un dēļ viltus skolotājiem, un viltus mācībām viņu baznīcas ir kļuvušas samaitātas, un viņu baznīcas ir

28 2a SRC Mormona Grāmata.

b 1. Nef. 13:34–42; 22:9; 3. Nef. 21:6.

3a 1. kor. 1:10–13;

1. Nef. 22:23;

4. Nef. 1:25–29;

Morm. 8:28, 32–38.

4a 2. Nef. 9:28.

5a 2. Nef. 26:20.

b 2. Tim. 3:5.

c Al. 30:28.

6a Morm. 8:26; 9:15–26.

7a 1. kor. 15:32;

Al. 30:17–18.

8a Morm. 8:31.

b M&D 10:25;

Moz. 4:4.

SRC Meli.

c Sal. Pam. 26:27;

1. Nef. 14:3.

9a Ec. 13:3;

Hel. 13:29.

b Mat. 15:9.

10a Jāņa atkl. 6:9–11;

2. Nef. 26:3;

Morm. 8:27;

Et. 8:22–24;

M&D 87:7.

11a Hel. 6:31.

b Morm. 8:28–41;

M&D 33:4.

12a Sal. Pam. 28:25.

kļuvušas augstprātīgas; dēļ savas lepnības tās ir uzpūtušās.

13 Viņi ^aaplaupa ^bnabagos priekš savām smalkajām svētnīcām; viņi aplaupa nabagos priekš savām smalkajām drānām; un viņi vajā lēnprātīgos un sirdsšķīstos, savas ^clepnības dēļ viņi ir uzpūtušies.

14 Viņi staigā ar ^astīviem kakliem un augstu paceltām galvām; jā, un savas lepnības un ļaundarības, un negantības un netiklības dēļ viņi visi ir ^bnomaldījušies, izņemot tikai dažus, kas ir pazemīgi Kristus sekotāji; tomēr viņi tiek vadīti tā, ka daudzos gadījumos viņi kļūdās, tāpēc ka viņi tiek mācīti pēc cilvēku priekšrakstiem.

15 Ak ^agudrie un mācītie, un bagātie, kas ir uzpūtušies savu siržu ^blepnībā, un visi tie, kas māca viltus mācības, un visi tie, kas dara netiklības un sagroza Tā Kunga taisno ceļu. ^cVai, vai, vai būs tiem, saka Dievs Tas Kungs Visvarenais, jo viņi tiks nogāzti ellē!

16 Ak vai tiem, kas ^auzgriež muguru taisnīgajam kā niecībai un sacēlas pret to, kas ir labs, un saka, ka: Tas nav nekas! Jo nāks diena, kad Dievs Tas Kungs pēkšņi piemeklēs zemes iedzīvotājus, un tanī dienā, kad viņi būs ^bnobrieduši nekrietnībā, viņi ies bojā.

17 Bet lūk, ja zemes iedzīvotāji nožēlos savas ļaundarības un negantības, viņi netiks izdeldēti, saka Pulku Kungs.

18 Bet lūk, tai lielai un negantai baznīcai, visas zemes ^anetiklei, vajadzēs ^bnogāzties zemē, un liela būs tās krišana.

19 Jo velna valstībai vajadzēs ^adrebēt, un tiem, kas pieder pie tās, vajadzēs tikt pamudinātiem nožēlot grēkus, vai arī ^bvelns tos sagrābs savās mūžīgajās ^cvazās, un viņi tiks kūdīti dusmoties un ies bojā.

20 Jo lūk, tanī dienā viņš ^aplosisies cilvēku bērnu sirdīs un kūdis tos dusmoties pret to, kas ir labs.

21 Un citus viņš ^anomierinās un iemidzinās laicīgajā drošībā, ka viņi sacīs: Viss ir labi Cīanā, jā, Cīana plaukst, viss ir labi — un tā ^bvelns apmāna viņu dvēseles un uzmanīgi tos noved lejā ellē.

22 Un lūk, citus viņš aizved ar glaimiem un saka tiem, ka ^aelles nav, un viņš saka tiem: Es neesmu velns, jo tāda vispār nav — un tā viņš čukst tiem ausīs, kamēr viņš sagrābj tos savās briesmīgajās ^bvazās, no kurām nav atsvabināšanas.

23 Jā, viņus sagrābj nāve un elle; un nāvei, ellei un velnam, un visiem tiem, kas ir to varā, vajadzēs stāties Dieva troņa

13a Ec. 34:8.

b Hel. 4:12.

c Al. 5:53.

14a Sal. Pam. 21:4.

b Jes. 53:6.

15a Sal. Pam. 3:5–7.

b src Lepnība.

c 3. Nef. 29:5.

16a Jes. 29:21.

b Et. 2:9–10.

18a Jāņa atkl. 19:2.

b 1. Nef. 14:3, 17.

19a 1. Nef. 22:23.

b Al. 34:35.

c Al. 12:11.

20a M&D 10:20–27.

21a Morm. 8:31.

b 2. Nef. 9:39.

22a src Elle.

b Al. 36:18.

priekšā un tikt "tiesātiem pēc saviem darbiem, no kurienes tiem vajadzēs ieiet tajā vietā, kas tiem sagatavota, patiesi, ^buguns un sēra jūrā, kas ir bezgalīgas mocības.

24 Tāpēc, ak vai vieglprātīgam Ciānā!

25 Ak vai tam, kas sauc: Viss ir labi!

26 Jā, ak vai tam, kas "klausā cilvēku priekšrakstiem un noliedz Dieva spēku un Svētā Gara dāvanu!

27 Jā, ak vai tam, kas saka: Mēs esam saņēmuši un mums "vairāk neko nevajag!

28 Un beidzot, ak vai visiem tiem, kas trīc un ir "dusmīgi dēļ Dieva patiesības! Jo lūk, tas, kas savu namu ir cēlis uz ^bklints, saņem to ar prieku; un tas, kas savu namu cēlis uz smiltīm, trīc, ka viņš kritīs.

29 Ak vai tam, kas sacīs: Mēs esam saņēmuši Dieva vārdu un "mums ^bvairāk Dieva vārda nevajag, jo mums ir pietiekami!

30 Jo lūk, tā saka Dievs Tas Kungs: Es došu cilvēku bērniem rindiņu pēc rindiņas, priekšrakstu pēc "priekšraksta, nedaudz šur un nedaudz tur; un svētīti ir tie, kas paklausā Maniem priekšrakstiem un liek aiz auss Manu padomu, jo viņi mācīsies

^bgudrību; jo tam, kas "pieņem, Es došu "vēl; un tiem, kas sacīs, mums ir pietiekami, tiks atņemts arī tas, kas viņiem ir.

31 Nolādēts ir tas, kas "paļaujas uz cilvēku vai padara miesu par savu atbalstu, vai klausīs cilvēku priekšrakstiem, ja vien šie priekšraksti netiks doti ar Svētā Gara spēku.

32 "Ak vai citticībniekiem, saka Dievs Pulku Kungs, jo neskatoties uz to, ka Es pastiepsu tiem Savu roku no dienas uz dienu, viņi Mani noliegs. Tomēr Es būšu žēlīgs pret tiem, saka Dievs Tas Kungs, ja viņi nožēlos grēkus un nāks pie Manis, jo Mana ^broka ir pastiepta visas dienas garumā, saka Dievs Pulku Kungs.

29. NODAĻA

Daudzi citticībnieki noraidīs Mormona Grāmatu. Viņi sacīs: Mums nevajag vairāk Bībeles! Tas Kungs runā ar daudzām tautām. Viņš tiesās pasauli pēc grāmatām, kas tādā veidā sarakstītas. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

BET lūk, būs daudzi—tanī dienā, kad Es turpināšu darīt "brīnumainu darbu viņu vidū, lai Es varētu pieminēt Savas ^bderības, kuras Ēs noslēdzu ar cilvēku

23a SRC Jēzus Kristus—
Soģis; Tiesa, pēdējā.
b 2. Nef. 9:16, 19, 26.

26a 2. Nef. 9:29.

27a Al. 12:10–11.

28a 2. Nef. 9:40; 33:5.
SRC Sacelšanās.

b Mat. 7:24–27.
SRC Klints.

29a 2. Nef. 29:3–10.

b 2. Nef. 27:14;
Et. 4:8.

30a Jes. 28:9–13;

M&D 98:12.

b SRC Gudrība.

c Lūk. 8:18.

d Al. 12:10;
M&D 50:24.

31a M&D 1:19–20.

32a 1. Nef. 14:6.

b Jēk. 5:47; 6:4.

29 1a 2. Nef. 27:26.

SRC Evaņģēlija
atjaunošana.

b SRC Ābrahāma
Derība.

bērniem, lai Es varētu ^catkal izstiept Savu roku, lai atgūtu Savu tautu, kas ir no Israēla nama;

2 un arī, lai Es varētu pieminēt solījumus, kurus Es esmu devis tev, Nefij, un arī tavam tēvam, ka Es atcerēšos jūsu pēcnācējus; un ka ^a“jūsu pēcnācēju vārdi nāks no Manas mutes jūsu pēcnācējiem, un Mani vārdi ^bizskanēs līdz visām zemes malām par ^ckarogu Manai tautai, kas ir no Israēla nama;

3 un tāpēc, ka Mani vārdi izskanēs—daudzi no citticībniekiem sacīs: “Bībele! Bībele! Mums ir Bībele un nevar būt vēl kāda Bībele.

4 Bet tā saka Dievs Tas Kungs: Ak ģeķi, viņiem būs Bībele, un tā nāks no ^a“jūdiem, Manas senās derības tautas. Un kā viņi pateicas ^bjūdiem par ^c“Bībeli, ko saņēmuši no tiem? Jā, ko citticībnieki domā? Vai viņi piemin jūdu ciešanas un pūles, un sāpes, un viņu centību pret Mani, nesot glābšanu citticībniekiem?

5 Ak jūs, citticībnieki, vai jūs atceraties jūdus, Manu seno derības tautu? Nē, bet jūs viņus nolādējāt un ^a“ienidāt, un necentāties tos atgūt. Bet lūk, to visu Es atdarišu pār jūsu pašu galvām, jo Es, Tas Kungs, neesmu aizmirsis Savu tautu.

6 Jūs, ģeķi, kas sacīsīt: “Bībele,

mums ir Bībele un mums nevajag vēl kādu Bībeli! Vai jūs būtu dabūjuši Bībeli, ja ne no jūdiem?

7 Vai jūs nezināt, ka ir vairāk tautu nekā viena? Vai jūs nezināt, ka Es, Tas Kungs jūsu Dievs, esmu ^a“radījis visus cilvēkus, un ka Es atceros tos, kas ir uz ^b“jūras salām; un ka Es valdu augšā debesīs un apakšā uz zemes; un Es nesu Savu vārdu cilvēku bērniem, jā, patiesi, visām zemes tautām?

8 Kādēļ jūs kurnat, ka jūs saņemsit vairāk no Mana vārda? Vai jūs nezināt, ka ^a“divu tautu liecība ir ^b“apliecinājums jums, ka Es esmu Dievs, ka Es pieminu kā vienu, tā otru tautu? Tāpēc Es saku tos pašus vārdus kā vienai tautai, tā otrai. Un, kad divas ^c“tautas saies kopā, divu tautu liecības arī saies kopā.

9 Un Es daru to, lai Es varētu pierādīt daudziem, ka Es esmu ^a“tāds pats vakar, šodien un mūžīgi; un ka Es runāju Savus vārdus pēc Savas paša patikas. Un tādēļ, ka Es esmu pateicis vienu ^b“vārdu, jums nebūs domāt, ka Es nevaru teikt citu, jo Mans darbs vēl nav pabeigts, ne arī būs līdz cilvēces galam, ne arī no tā laika un mūžīgi.

10 Tāpēc tādēļ, ka jums ir Bībele, jums nebūs domāt, ka tā

1c 2. Nef. 6:14; 21:11–12; 25:17.

SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

a 2. Nef. 3:18–21.

b Jes. 5:26; 2. Nef. 15:26; Moron. 10:28.

c 1. Nef. 21:22.

SRC Karogs.

3a 1. Nef. 13:23–25.

SRC Bībele; Mormona Grāmata.

4a M&D 3:16.

b SRC Jūdi.

c SRC Jūda—Jūdas vēzda.

5a 3. Nef. 29:8.

6a 1. Nef. 13:38.

7a SRC Radīt, radišana.

b 1. Nef. 22:4.

8a Ec. 37:15–20;

1. Nef. 13:38–41;

2. Nef. 3:12.

b Mat. 18:16.

SRC Liecinieks.

c Hoz. 2:2.

9a Ebr. 13:8.

b SRC Atklāsme.

satur visus Manus "vārdus, ne arī domāt, ka Es vairāk neesmu līcis rakstīt.

11 Jo Es pavēlu "visiem cilvēkiem, gan austrumos, gan rietumos, gan ziemeļos, gan dienvidos un jūras salās, lai viņi ^brakstītu vārdus, kurus Es tiem saku; jo no "grāmatām, kas būs rakstītas, Es "tiesāšu pasauli, katru cilvēku pēc viņa darbiem, saskaņā ar to, kas ir rakstīts.

12 Jo lūk, Es runāšu uz "jūdiem, un viņi to pierakstīs; un Es arī runāšu uz nefijiešiem, un viņi to ^bpierakstīs; un Es arī runāšu uz citām Israēla nama ciltīm, ko Es esmu aizvedis, un viņi to pierakstīs, un Es arī runāšu uz "visām zemes tautām, un viņi to pierakstīs.

13 Un notiks, ka "jūdiem būs nefijiešu vārdi un nefijiešiem būs jūdu vārdi; un nefijiešiem un jūdiem būs Israēla ^bpazudušo cilšu vārdi; un Israēla pazudušajām ciltīm būs nefijiešu un jūdu vārdi.

14 Un notiks, ka Mana tauta, kas ir no "Israēla nama, tiks sapulcināta mājās sava īpašuma zemēs; un Mani vārdi arī tiks savākti ^bvienkopus. Un Es parādīšu tiem, kas cīnās pret Manu vārdu un pret Manu tautu, kas

ir no "Israēla nama, ka Es esmu Dievs un ka Es "noslēdzu derību ar Ābrahāmu, ka Es atcerēšos viņa "pēcnācējus ^fmūžīgi.

30. NODAĻA

Pievērstie citticībnieki tiks ieskaitīti pie derības tautas. Daudzi lamaniēši un jūdi ticēs Vārdam un kļūs mīļoti ļaudis. Israēls tiks atjaunots un bezdievīgie iznīcināti. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN tagad lūk, mani mīļotie brāļi, es gribētu runāt uz jums, jo es, Nefijs, negribu pieļaut, lai jūs uzskatītu, ka jūs esat taisnīgāki nekā būs citticībnieki. Jo lūk, ja jūs neturēsiet Dieva baušļus, jūs visi tāpat iesit bojā; un to vārdu dēļ, kas tika sacīti, jums nevajag uzskatīt, ka citticībnieki tiks pilnīgi iznīcināti.

2 Jo lūk, es saku jums, ka, cik daudzi no citticībniekiem nožēlos grēkus, tik kļūs par Tā Kunga "derības ļaudīm; un, cik daudzi no ^bjūdiem nenožēlos grēkus, tik tiks atstumti; jo Tas Kungs neslēdz derību ne ar vienu citu, kā tikai ar tiem, kas "nožēlo grēkus un tic Viņa Dēlam, kas ir Israēla Svētais.

3 Un tagad es gribu pravietot

10a SRC Svētie Raksti— Svētie Raksti, par kuru parādīšanos ir pravietots.

11a Al. 29:8.

b 2. Tim. 3:16.

c SRC Dzīvības grāmata.

d 2. Nef. 25:22; 33:11, 14–15.

SRC Tiesa, pēdējā.

12a 1. Nef. 13:23–29.

b 1. Nef. 13:38–42;

2. Nef. 26:17.

c 2. Nef. 26:33.

13a Morm. 5:12–14.

b SRC Israēls—Israēla desmit pazudušās ciltis.

14a Jer. 3:17–18.

b Ec. 37:16–17.

c 1. Nef. 22:8–9.

d 1. Moz. 12:1–3;

1. Nef. 17:40;

3. Nef. 20:27;

Ābr. 2:9.

SRC Ābrahāma Derība.

e M&D 132:30.

f 1. Moz. 17:7.

30 2a Gal. 3:26–29.

b Mat. 8:10–13.

SRC Jūdi.

c SRC Nožēlot grēkus, grēku nožēlošana.

vairāk par jūdiem un citticībniekiem. Jo pēc tam, kad parādīsies grāmata, par kuru runāju, un tiks uzrakstīta citticībniekiem un atkal aizzīmogota Tam Kungam, būs daudzi, kas "ticēs vārdiem, kuri būs rakstīti; un ^bviņi nesīs tos mūsu atlikušajiem pēcnācējiem.

4 Un tad mūsu atlikušie pēcnācēji uzzinās par mums, kā mēs izgājām no Jeruzālemes un ka viņi ir jūdu pēcteči.

5 Un Jēzus Kristus evaņģēlijs tiks pasludināts "viņu vidū; tāpēc ^btiem tiks atjaunotas ^czināšanas par viņu tēviem un arī zināšanas par Jēzu Kristu, kas ir bijis starp viņu tēviem.

6 Un tad viņi priecāsies, jo tie zinās, ka tā ir svētība viņiem no Dieva rokas; un viņu tumsības zvīņas sāks krist no viņu acīm, un nepaies daudzas paaudzes viņu starpā, līdz tie kļūs tīra un "mīļota tauta.

7 Un notiks, ka "jūdi, kas ir izklīdināti, arī ^bsāks ticēt Kristum; un viņi sāks pulcēties kopā uz zemes virsas; un, cik daudzi noticēs Kristum, tik arī kļūs par mīļotu tautu.

8 Un notiks, ka Dievs Tas Kungs iesāks Savu darbu starp visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, lai nestu atjaunošanu Saviem ļaudīm uz zemes.

9 Un ar taisnību Dievs "Tas Kungs ^btiesās nabago un patiesi aizstāvēs zemes "lēnprātīgo. Un Viņš sitīs zemi ar Savas mutes riksti, un ar Savu lūpu dvašu Viņš nokaus ļaunos.

10 Jo drīz nāks ^alaiks, kad Dievs Tas Kungs radīs lielu ^bšķelšanos ļaužu starpā, un ļaunos Viņš iznīcinās, un Viņš "pasargās Savus ļaudis, jā, pat ja būs tā, ka Viņam vajadzēs ^diznīcināt ļaunos ar uguni.

11 Un "taisnība būs Viņa gurnu josta, un uzticība Viņa lielu siksna.

12 Un tad vilks ^amājos pie jēra, un leopardis apgulsies pie kazlēna, un teļš un jauns lauva, un trekni lopī būs kopā, un mazs bērns tos ganīs.

13 Un govys un lācis ganīsies, un viņu bērni gulēs kopā, un lauva ēdīs salmus kā vērsis.

14 Un zīdāinis rotaļāsies pie odzes alas, un nupat no krūts nošķirts bērns izstieps savu roku uz odzes midzeni.

15 Neviens nedz ievainos, nedz nokaus visā Manā svētajā kalnā, jo zeme būs pilna ar atziņu par To Kungu, kā ūdeņi piepilda jūru.

16 Tāpēc "visu tautu darbi taps darīti zināmi; jā, visi darbi taps darīti ^bzināmi cilvēku bērniem.

17 Nav nekā slepena, kas netiks

3a 3. Nef. 16:6–7.

b 1. Nef. 22:8–9.

5a 3. Nef. 21:3–7, 24–26.

b M&D 3:20.

c 1. Nef. 15:14;

2. Nef. 3:12;

Morm. 7:1, 9–10.

6a M&D 49:24; 109:65.

7a 2. Nef. 29:13–14.

b 2. Nef. 25:16–17.

9a Jes. 11:4–9.

b 2. Nef. 9:15.

c SRC Lēnprātīgs,

lēnprātība.

10a SRC Pēdējās dienas.

b M&D 63:53–54.

c Moz. 7:61.

d 1. Nef. 22:15–17, 23.

SRC Zeme—Zemes
attīrīšana.

11a Jes. 11:5–9.

12a Jes. 65:25.

SRC Tūkstošgade.

16a M&D 101:32–35;
121:28–29.

b Et. 4:6–7.

“atklāts, nav neviena tumsības darba, kas netiks celts gaismā; un nav nekā, kas ir aizzīmogots uz zemes un kas netiks atraisīts.

18 Tāpēc visas lietas, kas ir tikušas atklātas cilvēku bērniem, tanī dienā tiks atklātas; un Sātanam uz ilgu laiku “vairs nebūs varas pār cilvēku bērnu sirdīm. Un tagad, mani mīļotie brāļi, es beidzu savu sakāmo.

31. NODAĻA

Nefijs pastāsta, kāpēc Kristus tika kristīts. Lai tiktu izglābti, cilvēkiem ir jāseko Kristum, jātop kristītiem, jāsaņem Svētais Gars un jāpastāv līdz galam. Grēku nožēlošana un kristīšanās ir vērti uz šauro jo šauro taku. Mūžīgā dzīve nāk pie tiem, kas pēc kristīšanās tur baušļus. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

Un tagad es, Nefijs, beidzu savu “praviotjumu jums, mani mīļotie brāļi. Un es vairāk nevaru rakstīt, ja nu tikai dažas lietas, kuras, es zinu, noteikti notiks; es vairāk arī nevaru rakstīt, ja nu tikai dažus sava brāļa Jēkaba vārdus.

2 Tāpēc, tas, ko es esmu rakstījis, ir man pietiekami, izņemot dažus vārdus, kas man jārunā par “Kristus mācību; tāpēc es runāšu ar jums skaidri, saskaņā ar sava praviotjuma skaidrību.

3 Jo mana dvēsele priecājas

skaidrībā; jo tādā veidā Dievs Tas Kungs veic Savu darbu starp cilvēku bērniem. Jo Dievs Tas Kungs dod “gaismu saprašanai; jo Viņš runā uz cilvēkiem viņu^b valodā pēc viņu saprašanas.

4 Tāpēc es gribu, lai jūs atcerētos, ka es esmu stāstījis jums par “pravieti, kuru Tas Kungs man rādīja un kas kristīs^b Dieva Jēru, kam būs jāuzņemas pasaules grēki.

5 Un tagad, ja Dieva Jēram, esot svētam, ir jātop “kristītam ūdenī, lai piepildītu visu taisnību, ak, tad cik daudz vairāk vajag jums, kas neesam svēti, tapt kristītiem, jā, patiešām ūdenī!

6 Un tagad es gribu jums vaicāt, mani mīļotie brāļi, kā Dieva Jērs piepildīja visu taisnību, topot kristīts ūdenī?

7 Vai jūs nezināt, ka Viņš bija svēts? Bet, neskatoties uz to, ka Viņš bija svēts, Viņš parādīja cilvēku bērniem, ka miesā Viņš pazemojas Tēva priekšā un liecina Tēvam, ka Viņš būs Viņam “paklausīgs, turot Viņa pavēles.

8 Tāpēc, pēc tam, kad Viņš tapa kristīts ar ūdeni, Svētais Gars nolaidās uz Viņu “baloža^b izskatā.

9 Un vēl, tas parāda cilvēku bērniem to, cik taka ir šaura un “vērti ir šauri, caur kuriem tiem jāieiet, Viņš ir parādījis tiem piemēru.

10 Un Viņš sacīja uz cilvēku

17a M&D 1:2–3.

18a Jāņa atkl. 20:1–3; Et. 8:26.

31 1a 2. Nef. 25:1–4.

2a 2. Nef. 11:6–7.

3a SRC Gaisma, Kristus gaisma.

b M&D 1:24.

4a 1. Nef. 10:7; 11:27.

src Jānis Kristītājs.

b SRC Dieva Jērs.

5a Mat. 3:11–17.

src Kristīšana, kristīt.

7a Jāņa 5:30.

src Paklausība, paklausīgs, paklausīt.

8a SRC Baloža zīme.

b 1. Nef. 11:27.

9a 2. Nef. 9:41;

3. Nef. 14:13–14;

M&D 22:4.

bērniem: “Sekojiet Man! Tāpēc, mani mīļotie brāļi, vai mēs varam ^bsekot Jēzum, ja mēs negribam turēt Tēva pavēles?”

11 Un Tēvs sacīja: Nožēlojiet, nožēlojiet grēkus un topiet kristīti Mana mīļā Dēla Vārdā!

12 Un arī Dēla balss nāca pie manis, sacīdama: Tam, kas ir kristīts Manā Vārdā, tam Tēvs “dos Svēto Garu tāpat kā Man, tāpēc ^bsekojiet Man un dariet to, ko jūs redzējat Mani darām!”

13 Tāpēc, mani mīļotie brāļi, es zinu, ka, ja jūs sekosit Dēlam ar visu sirds nodomu, neliekuļojot un nekrāpjoties Dieva priekšā, bet ar patiesu nolūku, nožēlojot savus grēkus, liecinot Tēvam, ka jūs gribat uzņemt Kristus Vārdu ar “kristīšanos — jā, sekojot jūsu Kungam un jūsu Glābējam ūdenī, saskaņā ar Viņa vārdu, lūk, jūs saņemsit Svēto Garu; jā, tad nāk ^bkristības ar uguni un ar Svēto Garu; un tad jūs varēsit runāt eņģeļu “mēlē un saucot slavēt Israēla Svēto.

14 Bet lūk, mani mīļotie brāļi, tā pie manis nāca Dēla balss, sakot: Kad jūs būsit nožēlojuši savus grēkus un liecinājuši Tēvam, ka jūs gribat turēt Manus baušļus, kristoties ūdenī un saņemot kristības ar uguni un Svēto Garu, un varēsit runāt jaunā mēlē, jā,

patiesi, eņģeļu mēlē, un pēc tam Mani “noliegsit, tad ^bjums būtu bijis labāk, ja jūs Mani nebūtu zinājuši.

15 Un es dzirdēju Tēva balsi, sakot: Jā, Mana Mīļotā vārdi ir patiesi un uzticami. Tas, kas pastāvēs līdz galam, tas taps izglābts.

16 Un tagad, mani mīļotie brāļi, ar šo es zinu, ka, ja cilvēks “nepastāvēs līdz galam, sekojot dzīvā Dieva Dēla ^bparaugam, viņš nevarēs tapt izglābts.

17 Tāpēc dariet to, ko, kā es jums teicu, esmu redzējis, kā darīs jūsu Kungs un jūsu Pestītājs; jo tāpēc tas man ir ticis rādīts, lai jūs varētu zināt vārtus, pa kuriem jums ir jāieiet. Jo vārti, pa kuriem jums ir jāieiet, ir grēku nožēlošana un “kristīšanās ūdenī; un tad nāk jūsu grēku ^bpiedošana ar uguni un ar Svēto Garu.

18 Un tad jūs esat uz šīs “šaurās jo šaurās ^btakas, kas ved uz mūžīgo dzīvi; jā, jūs esat iegājuši pa vārtiem; jūs esat darijuši saskaņā ar Tēva un Dēla baušļiem, un jūs esat saņēmuši Svēto Garu, kas “liecina par Tēvu un Dēlu, izpildot solījumu, ko Viņš ir devis, ka, ja jūs iesit pa šo ceļu, jūs to saņemsit.

19 Un tad, mani mīļotie brāļi, pēc tam, kad jūs esat nostājušies

10a Mat. 4:19; 8:22; 9:9.

b Moron. 7:11;
M&D 56:2.

12a SRC Svētā Gara dāvana.

b Lūk. 9:57–62;
Jāņa 12:26.

13a Gal. 3:26–27.

b SRC Svētā Gara dāvana; Uguns.

c 2. Nef. 32:2–3.

14a Mat. 10:32–33;

Al. 24:30;

M&D 101:1–5.

src Nepiedodams grēks.

b 2. Pēt. v. 2:21.

16a Al. 5:13; 38:2;

M&D 20:29.

b SRC Jēzus Kristus—

Jēzus Kristus

piemērs.

17a Mos. 18:10.

src Kristīšana,
kristīt.

b SRC Grēku piedošana.

18a 1. Nef. 8:20.

b Sal. Pam. 4:18.

src Ceļš.

c Ap. d. 5:29–32.

uz šīs šaurās jo šaurās takas, es gribētu jautāt, vai viss ir "izdarīts? Lūk, es saku jums: NĒ! Jo jūs nevarētu nonākt tik tālu savādāk, kā ar Kristus vārdu un ar nesatricināmu ^bticību Viņam, pilnībā "paļaujoties uz Tā nopelniem, kam ir vara izglābt.

20 Tāpēc jums ir "jāvīrās uz priekšu ar nelokāmību Kristū, esot ar pilnīgu ^bcerības spožumu un ar ^cmīlestību uz Dievu un uz visiem cilvēkiem. Tāpēc, ja jūs virzīsities uz priekšu, baudot Kristus vārdu, un ^dpastāvēsit līdz galam, lūk, tā saka Tēvs: Jums būs mūžīgā dzīve.

21 Un tagad, mani mīļotie brāļi, šis ir tas "ceļš; un ^bnav neviena cita ceļa vai ^cvārda, dota zem debesīm, ar ko cilvēks varētu tikt izglābts Dieva valstībā. Un tagad, lūk, šī ir ^dKristus mācība un vienīgā un patiesā "Tēva un Dēla, un Svētā Gara, kas ir ^fviens mūžīgs Dievs, mācība. Āmen.

32. NODAĻA

Enģeļi runā ar Svētā Gara spēku. Cilvēkiem ir jālūdz un pašiem jāiegūst zināšanas no Svētā Gara. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN tagad, lūk, mani mīļotie brāļi, man šķiet, ka jūs pārdomājat savās sirdīs kaut ko par to, kas

jums būs jādara pēc tam, kad jūs būsiet uzsākuši šo ceļu. Bet lūk, kāpēc jūs pārdomājat šīs lietas savās sirdīs?

2 Vai jūs neatceraties, ka es sacīju jums, ka pēc tam, kad jūs būsiet "saņēmuši Svēto Garu, jūs varēsiet runāt enģeļu ^bmēlē? Un tad, kā jūs varat runāt enģeļu mēlē, ja ne ar Svēto Garu?

3 "Enģeļi runā ar Svētā Gara spēku, tāpēc viņi runā Kristus vārdus. Tad nu es saku jums, ^bbaudiet Kristus vārdus; jo lūk, Kristus vārdi pateiks jums visu, kas jums jādara.

4 Tad nu tagad, kad es esmu runājis šos vārdus, ja jūs nevarat saprast tos, tad tāpēc, ka "nevai-cājat un neklaūvējat; tāpēc jūs netiekat atvesti gaismā, bet jums jāiet bojā tumsā.

5 Jo lūk, atkal es saku jums, ka, ja jūs uzsāksit šo ceļu un saņemsit Svēto Garu, tas rādīs jums visu, kas jums jādara.

6 Lūk, šī ir Kristus mācība, un vairāk mācības netiks dotas, līdz Viņš jums "parādīsies miesā. Un, kad Viņš jums parādīsies miesā, tad to, ko Viņš jums sacīs, jums vajadzēs ievērot, lai jūs to darītu.

7 Un tagad es, Nefijs, nevaru sacīt vairāk; Gars aptur manu runu, un man atliek tikai sērot dēļ "neticības un dēļ ļaundarbības, un dēļ nezināšanas, un dēļ

19a Mos. 4:10.

b SRC Ticība, ticēt.

c M&D 3:20.

20a SRC Staigāt, staigāt ar Dievu.

b SRC Cerība.

c SRC Mīlestība.

d SRC Izturēt.

21a Ap. d. 4:10–12;

2. Nef. 9:41; Al. 37:46; M&D 132:22, 25.

b Mos. 3:17.

c SRC Jēzus Kristus— Uzņemties uz sevi Jēzus Kristus Vārdu.

d Mat. 7:28;

Jāņa 7:16–17.

e SRC Dievs, dievība.

f 3. Nef. 11:27, 35–36.

SRC Vienotība.

32 2a 3. Nef. 9:20.

b 2. Nef. 31:13.

3a SRC Enģeļi.

b Jer. 15:16.

4a SRC Lūgt.

6a 3. Nef. 11:8.

7a SRC Neticība.

cilvēku stūrgalvības, jo viņi nedz meklē zināšanas, nedz saprot svarīgas zināšanas, kad tās tiem tiek dotas ^bskaidrībā, patiesi tik skaidri, cik vien skaidrs vārds var būt.

8 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es manu, ka jūs vēl aizvien pārdomājat savās sirdīs; un mani sāpina tas, ka man par to ir jārunā. Jo, ja jūs uzklausītu Garu, kas māca cilvēku ^alūgt, jūs zinātu, ka jums ir jālūdz; jo ^bļaukais gars nemāca cilvēkam lūgt, bet māca tam, ka viņam nevajag lūgt.

9 Bet lūk, es saku jums, ka jums būs ^avienmēr lūgt un nepagurt, lai jūs nedarītu nevienu darbu Tam Kungam, ja vispirms neesat lūguši Tēvam ^bKristus Vārdā, lai Viņš iesvētītu savu darbu tev, lai tavš darbs varētu būt ^atavas dvēseles labumam.

33. NODAĻA

Nefija vārdi ir patiesi. Tie liecina par Kristu. Tie, kuri tic Kristum, ticēs Nefija vārdiem, kas stāvēs kā liecība tiesas priekšā. Apmēram 559–545 g. pr. Kr.

UN tagad es, Nefijs, nevaru rakstīt visu, kas tika mācīts manas tautas vidū; es arī neesmu tik ^avarens rakstībā kā runā; jo, kad cilvēks ^brunā ar Svētā Gara

spēku, Svētā Gara spēks nes sacīto cilvēku bērnu sirdīs.

2 Bet lūk, ir daudzi, kas ^anocie-tina savas sirdis pret Svēto Garu, ka tam nav vietas viņos, tāpēc viņi atmet daudzas lietas, kas ir rakstītas, un neuzskata tās par vērtīgām.

3 Bet es, Nefijs, esmu rakstījis to, ko es esmu rakstījis, un es uzskatu to par ļoti ^avērtīgu, un it īpaši manai tautai. Jo es nepārtraukti ^blūdzu par viņiem dienā, un naktīs mans spilvens paliek slapjš no manām asarām viņu dēļ; un es piesaucu savu Dievu ticībā un es zinu, ka Viņš izdzirdēs manas vaimanas.

4 Un es zinu, ka Dievs Tas Kungs iesvētīs manas lūgšanas manas tautas labumam. Un vārdi, ko es esmu rakstījis nespēkā, tiks padarīti tiem ^astipri; jo tie ^bpārliciecinā viņus darīt labu; tie dara tiem zināmu par viņu tēviem; un tie runā par Jēzu un pārliciecinā tos ticēt Viņam un pastāvēt līdz galam, kas ir ^amūžīgā dzīve.

5 Un tie runā ^abargi pret grēku, saskaņā ar patiesības ^bskaidrību; tāpēc neviens cilvēks nebūs dusmīgs par vārdiem, ko es esmu rakstījis, ja tikai viņš nebūs velna gara ietekmēts.

6 Es gavilēju skaidrībā, es gavilēju patiesībā, es gavilēju savā

7b 2. Nef. 31:2–3;
Jēk. 4:13.

8a SRC Lūgšana.
b Mos. 4:14.
src Velns.

9a 3. Nef. 20:1;
M&D 75:11.
b Moz. 5:8.

c Al. 34:27.

33 1a Et. 12:23–24.

b M&D 100:7–8.

2a Hel. 6:35–36.

3a SRC Svētie Raksti—
Svēto Rakstu
nozīmība.

b Ēn. 1:9–12; M. v. 1:8.

4a Et. 12:26–27.

b Moron. 7:13.

c SRC Mūžīgā dzīve.

5a 1. Nef. 16:1–3;

2. Nef. 9:40.

b 2. Nef. 31:3;

Jēk. 4:13.

Jēzū, jo Viņš ir "atpestījis manu dvēseli no elles.

7 Man ir "žēlsirdība pret manu tautu un liela ticība Kristum, ka es sastapšu daudzas dvēseles neaptraipītas Viņa soģa krēsla priekšā.

8 Man ir žēlsirdība pret "jūdiem—es teicu jūdiem, tāpēc ka es domāju tos, no kurienes es nācu.

9 Man arī ir žēlsirdība pret "citticībniekiem. Bet lūk, ne par vienu no viņiem es nevaru cerēt, ja vien viņi ^bneizlīgs ar Kristu un neieies pa šiem "šaurajiem vārtiem, un ^dneies pa šo "šauru taku, kas ved uz dzīvi, un neturpinās iet līdz pat viņu pārbaudes dienu galam.

10 Un tagad, mani mīlotie brāļi, un arī jūdi, un visi jūs, zemes gali, uzklausiet šos vārdus un "ticiet Kristum; un, ja jūs neticat šiem vārdiem, ticiet Kristum. Un, ja jūs ticēsīt Kristum, jūs ticēsīt šiem ^bvārdiem, jo tie ir "Kristus vārdi un Viņš tos ir devis man; un tie ^dmāca visiem cilvēkiem, ka viņiem ir jādara labais.

11 Un, ja tie nav Kristus vārdi,

spriediet paši,—jo Kristus pēdējā dienā rādīs jums ar "spēku un lielu godību, ka tie ir Viņa vārdi; un jūs un es stāvēsim vaigu vaigā Viņa ^btiesas priekšā; un jūs zināsīt, ka Viņš bija man pavēlējis rakstīt šīs lietas, neskatoties uz manu vājību.

12 Un es lūdzu Tēvu Kristus Vārdā, lai daudzi no mums, ja ne visi, varētu tikt izglābti Viņa "valstībā tanī lielajā un pēdējā dienā.

13 Un tagad, mani mīlotie brāļi, visi tie, kas esat no Israēla nama, un jūs, visi zemes gali, es runāju uz jums kā balss, kas "sauc no pīšļiem: Ardievu, līdz pienāks tā lielā diena!

14 Un jūs, kas nebaudīsīt Dieva labestību un neturēsīt cieņā jūdu "vārdus un arī manus ^bvārdus, un arī vārdus, kas nāks no Dieva Jēra mutes, lūk, es atvados no jums uz visiem laikiem, jo šie vārdi jūs "notiesās pēdējā dienā.

15 Jo, ko es aizzīmogojū uz zemes, tiks atnests pret jums "tiesas priekšā; jo tā man Tas Kungs ir pavēlējis, un man ir jāklausa. Amen.

6a SRC Pestīt, pestīts, pestīšana.

7a SRC Žēlsirdība.

8a SRC Jūdi.

9a SRC Citticībnieki.

b SRC Izpirkt, grēku izpirkšana.

c 2. Nef. 9:41.

d SRC Staigāt, staigāt ar Dievu.

e Hel. 3:29–30;
M&D 132:22.

10a SRC Ticība, ticēt.

b SRC Mormona
Grāmata.

c Moron. 10:27–29.

d 2. Nef. 25:28.

11a Et. 5:4;

Moron. 7:35.

b Jāņa atkl. 20:12;

Moron. 10:34.

12a SRC Celestiāla godība.

13a Jes. 29:4;

2. Nef. 26:16.

14a SRC Bībele.

b SRC Mormona
Grāmata.

c 2. Nef. 29:11;

Et. 4:8–10.

15a M. v. 1:11.

JĒKABA GRĀMATA

JĒKABS—NEFIJA BRĀLIS

Viņa sludinātie vārdi saviem brāļiem. Viņš liek kaunā cilvēku, kas cenšas apgāzt Kristus mācību. Daži vārdi par Nefija tautas vēsturi.

1. NODAĻA

Jēkabs un Jāzeps cenšas pārliecināt cilvēkus ticēt Kristum un turēt Viņa pavēles. Nefijs nomirst. Starp nefijiešiem pārsvarā ir ļaundarība. Apmēram 544–421 g. pr. Kr.

JO lūk, notika, ka piecdesmit un pieci gadi bija pagājuši no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi; tad Nefijs deva man, "Jēkabam, ^bpavēli attiecībā par "mazajām plāksnēm, uz kurām šie vārdi ir iegravēti.

2 Un viņš deva man, Jēkabam, pavēli, ka man ir jāraksta uz šīm plāksnēm nedaudz no tā, ko es uzskatīšu par pašu vērtīgāko; lai es nepieskaros, ja nu tikai nedaudz, šīs tautas, kas tiek saukta par Nefija tautu, vēsturei.

3 Jo viņš sacīja, ka viņa tautas vēsturei jātiek iegravētai uz viņa citām plāksnēm un ka man ir jāglabā šīs plāksnes un jānodod tās saviem pēcnācējiem no paudzes paaudzē.

4 Un, ja bija kāda sludināšana, kas bija svēta, vai atklāsme, kura

bija svarīga, vai pravietojums, man vajadzēja iegravēt "galveno no visa tā uz šīm plāksnēm un nodarboties ar tām, cik daudz vien iespējams, Kristus dēļ un mūsu tautas dēļ.

5 Jo ticības un lielo raizu dēļ mums patiesi bija pasludināts par mūsu tautu, kas ar to "notiks.

6 Un mēs arī bijām saņēmuši daudzas atklāsmes un spēcīgu pravietojuma garu, tāpēc mēs zinājām par "Kristu un Viņa valstību, kas nāks.

7 Tad nu mēs cītīgi strādājām starp mūsu ļaudīm, lai mēs varētu pārliecināt viņus "nākt pie Kristus un baudīt no Dieva laipnības, lai viņi varētu ieiet Viņa ^batdusā, lai Viņš savās dūsmās nezvērētu, ka viņi tur "neieies, kā ^dsarūgtinājumā kārdināšanas dienās, kad Israēla bērni bija ^etuksnesī.

8 Tāpēc, kaut Dievs dotu, ka mēs varētu pārliecināt visus cilvēkus "nesacelties pret Dievu un ^bnesadusmot Viņu, bet lai visi cilvēki ticētu Kristum un uzlūkotu Viņa nāvi, un nestu Viņa

[JĒKABA]

1 *1a* SRC Jēkabs, Lehija dēls.

b Jēk. 7:27.

c 2. Nef. 5:28–33;

Jēk. 3:13–14.

SRC Plāksnes.

4 *a* TAS IR svarīgākos, galvenos jautājumus.

5 *a* 1. Nef. 12.

6 *a* 1. Nef. 10:4–11; 19:8–14.

7 *a* 2. Nef. 9:41;

Omn. 1:26;

Moron. 10:32.

b SRC Atpūta.

c 4. Moz. 14:23;

5. Moz. 1:35–37;

M&D 84:23–25.

d Ebr. 3:8.

e 4. Moz. 26:65;

1. Nef. 17:23–31.

8 *a* SRC Sacelšanās.

b 1. Nef. 17:30;

Al. 12:36–37;

Hel. 7:18.

‘krustu, un paciestu pasaules apsmieklu; tāpēc es, Jēkabs, uzņemnos pildīt sava brāļa Nefija pavēli.

9 Tad Nefijs sāka novēcot un viņš redzēja, ka viņam drīz ‘jāmirst; tāpēc viņš ^biesvaidīja kādu vīru, lai tas tad būtu par ķēniņu un valdnieku viņa tautai, saskaņā ar ‘ķēniņu valdīšanu.

10 Tauta ļoti mīlēja Nefiju, jo viņš, būdams liels tās aizstāvis, bija turējis “Lābana zobenu tās aizstāvēšanai un strādājis visas savas dienas tās labklājībai, —

11 tāpēc tauta gribēja saglabāt piemiņā viņa vārdu. Un, lai kas arī valdītu viņa vietā, tautā tie tika saukti — otrs Nefijs, trešais Nefijs un tā tālāk, saskaņā ar ķēniņu valdīšanu; un tā tauta viņus sauca neatkarīgi no tā, kāds bija viņu vārds.

12 Un notika, ka Nefijs nomira.

13 Tad ļaudis, kas nebija “lamanieši, bija ^bnefijieši; tomēr viņi tika saukti nefijieši, jēkabieši, jāzepieši, ‘zoramieši, lamanieši, lamuēlieši un ismaēlieši.

14 Bet es, Jēkabs, tālāk nedalīšu viņus šais vārdos, bet es “saukšu par lamaniešiem tos, kas centās iznīcināt Nefija tautu, un tos, kas bija draudzīgi Nefijam, es saukšu par ^bnefijiešiem jeb par

‘Nefija tautu, saskaņā ar ķēniņu valdīšanu.

15 Un tagad notika, ka Nefija tauta otrā ķēniņa valdīšanas laikā sāka nocietināties savās sirdīs un zināmā mērā nodoties ļauniem darbiem, tādiem kā tiekšanās pēc daudzām “sievām un blakussievām, līdzīgi senatnes Dāvidam un viņa dēlam Salamanam.

16 Jā, un viņi arī sāka meklēt daudz zelta un sudraba un zināmā mērā sāka uzpūsties lepnībā.

17 Tāpēc es, Jēkabs, vispirms “saņēmis uzdevumu no Tā Kunga, devu viņiem šos vārdus, kad es tos mācīju ^btemplī.

18 Jo es, Jēkabs, un mans brālis Jāzeps ar Nefija roku bijām “iesvētīti par priesteriem un skolotājiem šai tautai.

19 Un mēs turējām godā mūsu “amatus Tam Kungam, uzņemdamies uz sevi ^batbildību, ar savām pašu galvām atbildēdami par ļaužu grēkiem, ja mēs nemācītu viņiem Dieva vārdu ar pilnīgu uzcītību; tāpēc strādājām ar visu mūsu spēku, lai viņu ‘asinis neaptraipītu mūsu drēbes; savādāk viņu asinis aptraipītu mūsu drēbes un mēs netiktu atrasti neaptraipīti pēdējā dienā.

8c DžST, Mat. 16:25–26;
Lūk. 14:27.

9a 2. Nef. 1:14.

^b SRC Iesvaidīšana.

c 2. Nef. 6:2; Jar. 1:7.

10a 1. Nef. 4:9;

2. Nef. 5:14;

M. v. 1:13;

Mos. 1:16;

M&D 17:1.

13a Ēn. 1:13;

M&D 3:18.

^b SRC Nefijieši.

c 1. Nef. 4:35;

4. Nef. 1:36–37.

14a Mos. 25:12;

Al. 2:11.

^b 2. Nef. 4:11.

c 2. Nef. 5:9.

15a M&D 132:38–39.

17a SRC Aicināt, Dieva

aicināts, aicinājums.

^b 2. Nef. 5:16.

SRC Templis, Tā

Kunga nams.

18a 2. Nef. 5:26.

19a SRC Amats,

amatpersona.

^b M&D 107:99–100.

SRC Pārvaldnieks,

pārvaldījums.

c 2. Nef. 9:44.

2. NODAĻA

Jēkabs apsūdz mīlestību uz bagātībām, lepnību un nešķīstību. Cilvēki var tiekties pēc bagātībām, lai palīdzētu saviem līdzcilvēkiem. Jēkabs nolād neatļautu daudziesievitības piekopšanu. Tas Kungs priecājas par sieviešu šķīstību. Apmēram 544–421 g. pr. Kr.

VĀRDI, kurus Jēkabs, Nefija brālis, runāja uz Nefija tautu pēc Nefija nāves:

2 Tad nu, mani mīlotie brāļi, es, Jēkabs, saskaņā ar atbildību, kas man ir Dieva priekšā, turot godā savu amatu ar visu nopietnību un lai es varētu atbrīvot savas drānas no jūsu grēkiem, es uzņāku tempļi šai dienā, lai varētu pasludināt jums Dieva vārdu.

3 Un jūs paši zināt, ka es līdz šim esmu bijis uzcītīgs sava aicinājuma amatā; bet šai dienā es esmu nospiests ar daudz lielāku vēlmi un raizēm par jūsu dvēseļu labklājību nekā līdz šim esmu bijis.

4 Jo lūk, līdz šim jūs esat bijuši paklausīgi Tā Kunga vārdam, kuru es esmu jums devis.

5 Bet lūk, ieklausieties manī un ziniet, ka ar Visuvarenā debess un zemes Radītāja palīdzību es varu pastāstīt jums jūsu "domas, ka jūs sākat darīt grēku, kas man šķiet ļoti negants, jā, un negants Dievam.

6 Jā, tas sāpina manu dvēseli un liek man ar kaunu atkāpties no sava Radītāja vaiga, lai es

varētu liecināt jums par jūsu siržu ļaunprātību.

7 Un arī tas sāpina mani, ka man ir jāsaka tik daudz "bargu vārdu par jums jūsu sievu un jūsu bērnu priekšā, daudziem no kuriem jūtas ir ļoti maigas un ^bšķīstas, un smalkas Dieva priekšā, kas Dievam labpatīk;

8 un man liekas, ka viņi ir nākuši šurp, lai dzirdētu iepriecinošu "Dieva vārdu, jā, vārdu, kas dziedē ievainotu dvēseli.

9 Tāpēc tas nospiež manu dvēseli, ka es esmu spiests tās stingrās pavēles dēļ, ko es saņēmu no Dieva, pārmet jums par jūsu noziegumiem, paplašinot brūces tiem, kas jau ir ievainoti, tā vietā, lai mierinātu un dziedinātu viņu brūces; un tiem, kas nav bijuši ievainoti, tā vietā, lai barotos ar iepriecinošu Dieva vārdu, dunci ir sagatavoti, lai caurdurtu viņu dvēseles un ievainotu viņu jūtīgos garus.

10 Bet, neskatoties uz uzdevuma smagumu, man ir jārikojas saskaņā ar Dieva stingrajām "pavēlēm un jāsaka jums par jūsu ļaundarībām un negantībām to klātbūtnē, kas ir sirdsšķīsti un ar salauztu sirdi, un zem Visuvarenā Dieva ^bacs caururbjošā skatiena.

11 Tāpēc man jums jāsaka patiesība saskaņā ar Dieva vārda "skaidrību. Jo lūk, kad es jautāju Tam Kungam, tad vārds nāca pār mani, sakot: Jēkab, izej tempļi nākamajā rītā un pasludini šai tautai vārdu, ko Es tev došu.

2 5a Al. 12:3;
M&D 6:16.
src Dievs, dievība.

7a M&D 121:43.
b SRC Tikumība.
8a Al. 31:5.

10a SRC Dieva pavēles.
b 2. Nef. 9:44.
11a 2. Nef. 25:4; 31:2–3.

12 Un tagad lūk, mani brāļi, šis ir tas Vārds, ko es jums sludinā, ka daudzi no jums ir sākuši meklēt zeltu un sudrabu, un visādu "dārgakmeņus, ar kuriem šī zeme, kas ir ^bapsolitā zeme jums un jūsu pēcnācējiem, ir pārpilna.

13 Un gādības roka ir smaidījusi pār jums labvēlīgi, ka jūs esat ieguvuši daudz bagātību; un tāpēc, ka daži no jums ir dabūjuši vairāk nekā jūsu brāļi, jūs "uzpūšaties savu siržu lepnībā un staigājat stīviem kakliem un augstu paceltām galvām savu dārgo tērpu dēļ, un vajājat savus brāļus, tādēļ ka jūs domājat, ka jūs esat labāki nekā viņi.

14 Un tagad, mani brāļi, vai jūs domājat, ka Dievs attaisnos jūs šīnī lietā? Lūk, es saku jums: Nē! Bet Viņš jūs nolād, un, ja jūs neatkāpsities no šīm lietām, Viņa sodi drīz vien nāks pār jums.

15 Ak, kaut Viņš parādītu jums, ka Viņš var jūs caurdurt un ar vienu acs skatienu Viņš var satriekt jūs pišļos!

16 Ak, kaut Viņš atbrīvotu jūs no jūsu nekrietnībām un negantībām! Un ak, kaut jūs klausītu Viņa pavēļu vārdam un nevis savu siržu "lepnībai, kas iznīcina jūsu dvēseles!

17 Padomājiet par saviem brāļiem tāpat kā par sevi un esiet draudzīgi ar visiem un brīvi ar savu "mantību, lai ^bviņi varētu būt tikpat bagāti kā jūs.

18 Bet, pirms jūs meklējat "bagātības, meklējiet pēc ^bDieva valstības.

19 Un, kad jūs būsit saņēmuši cerību Kristū, jūs iegūsit bagātības, ja jūs tās meklēsīt; un jūs tās meklēsīt ar nolūku "darīt labu — apgērbt kailo un pabarot izsalkušo, un atbrīvot sagūstīto, un sniegt atbalstu slimajam un nomocītajam.

20 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es esmu runājis ar jums par lepnību; un tie no jums, kas ir mocījuši savu tuvāko un vajājuši viņu tāpēc, ka jūs bijāt lepnī savās sirdīs par lietām, kuras Dievs jums ir devis, ko jūs sakāt par to?

21 Vai jums nešķiet, ka tādas lietas ir netikamas Tam, kas radījis visu radību? Un viena būtne Viņa acīs ir tikpat dārga kā cita. Un visa radība ir no pišļiem; un Viņš ir to radījis tam pašam mērķim, lai tā turētu Viņa "pavēles un godinātu Viņu mūžīgi.

22 Un tagad es beidzu runāt uz jums par šo lepnību. Un, ja man nebūtu jārunā ar jums par smagāku noziegumu, mana sirds ļoti priecātos par jums.

23 Bet Dieva vārds mani nospiež dēļ jūsu smagākiem noziegumiem. Jo lūk, tā saka Tas Kungs: Šī tauta sāk pieaugt nekrietnībā; viņi nesaprot Svētos Rakstus, jo, darot netiklības,

12a 1. Nef. 18:25;
Hel. 6:9–11;
Et. 10:23.

b 1. Nef. 2:20.

src Apsolitā zeme.

13a Morm. 8:35–39.

16a src Lepnība.

17a src Mīlestības
dāvanas, Mīlestības
dāvanu došana;
Labklājība.

b 4. Nef. 1:3.

18a 1. Kēn. 3:11–13;

Marka 10:17–27;

2. Nef. 26:31;

M&D 6:7.

src Bagātības.

b Lūk. 12:22–31.

19a Mos. 4:26.

21a M&D 11:20;

Ābr. 3:25–26.

viņi cenšas attaisnot sevi ar to, kas bija rakstīts par Dāvidu un viņa dēlu Salamanu.

24 Redzi, Dāvidam un "Salamanam patiesi bija daudzas^b sievas un blakussievas, kas bija negantība Manā priekšā, saka Tas Kungs.

25 Tāpēc tā saka Tas Kungs: Es esmu izvedis šo tautu laukā no Jeruzālemes zemes ar Savas rokas spēku, lai Es varētu radīt Sev "taisnīgu zaru no Jāzepa gurnu augļiem.

26 Tāpēc Es, Dievs Tas Kungs, necietīšu, ka šī tauta darītu tāpat kā tie senatnē.

27 Tāpēc, mani brāļi, klausieties mani un paklausiet Tā Kunga Vārdam: Jo tur nebūs būt nevienam vīram jūsu vidū, kā tikai tam, kas ir ar "vienu sievu, un blakussievas viņam nebūs būt nevienas;

28 jo Man, Dievam Tam Kungam, tīk sievu "šķīstība. Un netiklības ir negantība Manā priekšā; tā saka Pulku Kungs.

29 Tāpēc šī tauta turēs Manas pavēles, saka Pulku Kungs, vai arī "nolādēta būs zeme viņu dēļ.

30 Jo, ja Es gribēšu radīt Sev "pēcnācējus, saka Tas Kungs Cebaots, Es pavēlēšu Savai tautai; citādi viņi paklausīs tām lietām.

31 Jo lūk, Es, Tas Kungs, redzēju bēdas un dzirdēju Savas tautas meitu raudas Jeruzālemes zemē, jā, un visās Savas tautas zemēs,

viņu vīru ļaundarību un negantību dēļ.

32 Un Es necietīšu, saka Pulku Kungs, ka šīs tautas, ko Es esmu izvedis laukā no Jeruzālemes zemes, skaisto meitu raudas pret Manas tautas vīriem nonāktu līdz Manīm, saka Pulku Kungs.

33 Jo viņi neaizvedīs gūstā Manas tautas meitas viņu maiguma dēļ, savādāk Es piemeklēšu viņus ar smagu lāstu, pat līdz iznīcināšanai, jo viņi nedarīs "netiklības kā tie senatnē, saka Pulku Kungs.

34 Un tagad lūk, mani brāļi, jūs zināt, ka šīs pavēles tika dotas mūsu tēvam Lehijam; tāpēc jūs zinājāt tās jau pirms tam; un jūs esat izpelnījušies lielu nosodījumu, jo jūs esat darījuši to, ko jums nevajadzēja darīt.

35 Lūk, jūs esat darījuši "lielākas nekrietnības nekā lamanieši, mūsu brāļi. Jūs esat salauzuši savu maigo sievu sirdis un pazaudējuši savu bērnu uzticību savu slikto piemēru dēļ viņu priekšā; un viņu siržu šņuksti paceļas uz Dievu pret jums. Un Dieva vārda bardzības dēļ, kas nāk lejā pret jums, daudzas sirdis ir mirušas, dziļu brūču caurdurtas.

3. NODAĻA

Sirdsšķīstie saņems iepriecinošu

24a 1. Kēn. 11:1;
Neh. 13:25–27.

b 1. Kēn. 11:1–3;
Ezr. 9:1–2;
M&D 132:38–39.

25a 1. Moz. 49:22–26;
Am. 5:15;

2. Nef. 3:5;
Al. 26:36.

src Lehijš, Nefija tēvs.

27a M&D 42:22; 49:16.

src Ļaulība, precēt.

28a SRC Šķīstība.

29a Et. 2:8–12.

30a Mal. 2:15;
M&D 132:61–66.

33a SRC Juteklisks,
juteklība; Seksuālā
netikumība.

35a Jēk. 3:5–7.

Dieva vārdu. Lamaniešu taisnīgums pārsniedz to, kas ir nefījiešiem. Jēkabs brīdina pret netiklību, baudkāri un jebkādu grēku. Apmēram 544–421 g. pr. Kr.

BET lūk, es, Jēkabs, runāšu uz jums, kas esat sirdsšķīsti. Raugieties uz Dievu ar stingru prātu un lūdziet Viņu ar lielu ticību, un Viņš mierinās jūs jūsu ciešanās, un Viņš aizstāvēs jūs un sūtīs lejā tiesu pār tiem, kas tiecas jūs iznīcināt.

2 Ak jūs visi, kas esat sirdsšķīsti, paceliet savas galvas un saņemiet iepriecinošu Dieva vārdu, un mūžīgi baudiet Viņa mīlestību, jo jūs to varat darīt, ja jūsu prāti ir "nelokāmi.

3 Bet ak vai, vai, tiem, kas neesat sirdsšķīsti, kas esat "izvirtuši šai dienā Dieva priekšā; jo, ja jūs nenožēlosit grēkus, zeme būs nolādēta jūsu dēļ, un lamanieši, kas nav izvirtuši kā jūs, lai arī viņi ir ^bnolādēti ar smagu lāstu, šaustīs jūs līdz pat iznīcībai.

4 Un drīz nāks laiks, kad, ja vien jūs nenožēlosit savus grēkus, viņiem piederēs jūsu mantojuma zeme, un Dievs Tas Kungs "aizvedīs taisnīgos prom no jūsu vidus.

5 Lūk, lamanieši, jūsu brāļi, kurus jūs ienīstat viņu izvirtības un tā lāsta dēļ, kas ir uz viņu ādām, ir taisnīgāki nekā jūs; jo viņi nav "aizmiruši Tā Kunga bausli, kas tika dots mūsu tēvam—ka viņiem nebūs būt

vairāk par vienu sievu un ka viņiem nebūs nevienas blakus-sievas, un ka viņiem nebūs piekopt netiklības savā starpā.

6 Un tagad šo bausli viņi cenšas ievērot; tāpēc dēļ tā, ka viņi cenšas ievērot šo bausli, Dievs Tas Kungs viņus neiznīcinās, bet būs "žēlīgs pret viņiem; un kādu dienu viņi kļūs par svētītu tautu.

7 Lūk, viņu vīri "mīl savas sievas, un viņu sievas mīl savus vīrus; un viņu vīri un viņu sievas mīl savus bērnus; un viņu neticība un viņu naids pret jums ir viņu tēvu nekrietnības dēļ; tāpēc, cik gan daudz labāki par viņiem jūs esat jūsu Diženā Radītāja acīs?

8 Ak, mani brāļi, es baidos, ka, ja jūs nenožēlosit savus grēkus, tad viņu ādas būs baltākas nekā jūsējās, kad jūs tiksit atvesti ar viņiem Dieva troņa priekšā.

9 Tāpēc bausli es dodu jums, kas ir Dieva vārds, ka jūs nezaimosit pret viņiem viņu izvirtības dēļ; bet jūs atcerēsities savu pašu izvirtību, un atcerēsities, ka viņu izvirtība nāca viņu tēvu dēļ.

10 Tad nu jūs atcerēsities savus "bērnus, kā jūs esat sāpinājuši viņu sirdis tā piemēra dēļ, ko esat viņiem rādījuši; un arī atcerieties, ka jūs varat savas izvirtības dēļ novest bērnus līdz iznīcībai, un viņu grēki

3 2a Al. 57:26–27.
3a SRC Nešķīsts,
nešķīstība.
b 1. Nef. 12:23.

4a Omn. 1:5–7, 12–13.
5a Jēk. 2:35.
6a 2. Nef. 4:3, 6–7;
Hel. 15:10–13.

7a SRC Ģimene;
Mīlestība.
10a SRC Bērns, bērni.

tiks uzkrauti uz jūsu galvām pēdējā dienā.

11 Ak, mani brāļi, uzklausiet manus vārdus, uzmodiniet savu dvēseļu spējas, sapurinieties, lai jūs varētu "uzmosties no nāves snaudas un atraisīties no ^belles sāpēm, lai jūs varētu nekļūt par 'velna eņģeļiem un netiktu iemesti tai uguns un sēra jūrā, kas ir otrā "nāve.

12 Un tad es, Jēkabs, runāju daudz vairāk ar Nefija tautu, brīdinādams to no "netiklības un ^bbaudkāres, un jebkāda grēka, stāstot viņiem par to briesmīgajām sekām.

13 Un pat simtā daļa no tā, kas notika ar šo tautu, kas tagad sāka kļūt liela, nevar tikt aprakstīta uz "šīm plāksnēm; bet daudzi no viņu darbiem ir rakstīti uz lielākajām plāksnēm, un viņu kari, un viņu ķildas un viņu ķēniņu valdīšanas.

14 Šīs plāksnes tiek sauktas par Jēkaba plāksnēm, un tās ir izgatavotas ar Nefija roku. Un es beidzu runāt šos vārdus.

4. NODAĻA

Visi pravieši ir pielūguši Tēvu Kristus Vārdā. Ābrahāma Īzāka upurēšana bija līdzība ar Dievu un Viņa Vienpiedzimušo. Cilvēkiem ir jāizlīgst ar Dievu caur Izpirkšanu. Jūdi atmetīs pamatakmeni. Apmēram 544–421 g. pr. Kr.

Tad lūk, notika, ka es, Jēkabs, biju daudz kalpojis savai tautai ar vārdu (un es nevaru uzrakstīt pat nelielu daļu no saviem vārdiem, tāpēc ka ir grūti iegravēt mūsu vārdus uz plāksnēm) un mēs zinājām, ka tam, ko mēs rakstām uz plāksnēm, ir jāpaliek;

2 bet visam, ko mēs uz jebkādam rakstījuši, izņemot tikai uz plāksnēm, ir jāiet bojā un jāizzūd; bet mēs varam dažus vārdus rakstīt uz plāksnēm, kuras tiks dotas mūsu bērniem un arī mūsu mīļotajiem brāļiem, nedaudz zināšanu par mums jeb par viņu tēviem, —

3 tad par šo lietu mēs priedējāmies; un mēs strādājam cītīgi, lai iegravētu šos vārdus uz plāksnēm, cerot, ka mūsu mīļotie brāļi un mūsu bērni tos saņems ar pateicīgām sirdīm, un raudzīsies uz tiem, lai viņi varētu mācīties ar prieku un nevis ar bēdām vai nicinājumu par viņu pirmajiem vecākiem.

4 Jo šai nolūkā mēs esam rakstījuši šīs lietas, lai viņi varētu zināt, ka mēs "zinājām par Kristu un mums bija cerība uz Viņa godību daudzus simtus gadus pirms Viņa atnākšanas, un ne tikai mums pašiem bija cerība uz Viņa godību, bet arī visiem svētajiem ^bpraviešiem, kas bija pirms mums.

5 Lūk, viņi ticēja Kristum un "pielūdza Tēvu Viņa Vārdā, un arī mēs pielūdzam Tēvu Viņa

11a Al. 5:6–9.

^b SRC Elle.

^c 2. Nef. 9:8–9.

^d SRC Nāve, garīgā.

12a SRC Ārlaulības sakari.

^b SRC Iekāre; Ļauns, ļaundarbība.

13a 1. Nef. 19:1–4;

Jēk. 1:1–4.

4 4a SRC Jēzus Kristus.

^b Lūk. 24:25–27;

Jēk. 7:11;

Mos. 13:33–35;

M&D 20:26.

5a Moz. 5:8.

Vārdā. Un šai nolūkā mēs turam ^bMozus likumu, tas ^cvērš mūsu dvēseles uz Viņu; un šī iemesla dēļ tas tiek uzskatīts mums par taisnību, tāpat kā tas tika ieskaitīts Ābrahāmam tuksnesī par paklausību Dieva pavēlēm, upurējot savu dēlu Īzāku, kas bija līdzība ar Dievu un Viņa ^dVienpiedzimušo Dēlu.

6 Tāpēc mēs meklējam pēc praviešiem un mums ir daudzas atklāsmes un ^apravietojuma gars; un esot ar visām šīm ^bliecībām, mēs iegūstam cerību, un mūsu ticība kļūst nesatricināma, tiktāl ka mēs patiesi varam ^cpavēlēt ^dJēzus Vārdā un lielākie koki mums paklausa, vai kalni, vai jūras viļņi.

7 Tomēr Dievs Tas Kungs ir rādījis mums mūsu ^avājību, lai mēs varētu zināt, ka tas ir caur Viņa labvēlību un Viņa milzīgo labvēlību pret cilvēku bērniem, ka mums ir spēks darīt šīs lietas.

8 Lūk, lieli un brīnumaini ir Tā Kunga darbi. Cik ^aneizdibināmi ir Viņa ^bnoslēpumu dziļumi, un ir neiespējami, ka cilvēks atklātu visus Viņa ceļus. Un neviens cilvēks ^cnezin Viņa ^dceļus, ja vien tas netiek viņam atklāts;

tāpēc, brāļi, neniciniet atklāsmes no Dieva.

9 Jo lūk, ar Viņa ^avārda spēku ^bcilvēks nāca uz zemes virsas, šī zeme tika radīta ar Viņa vārda spēku. Tāpēc, ja Dievs varēja runāt un radās pasaule, un runāt un cilvēks tika radīts, ak, tad kāpēc gan nevarētu pavēlēt ^czemei, vai Viņa roku darbam uz tās virsas pēc Savas gribas un patikas?

10 Tāpēc, brāļi, necenšaties ^adot padomu Tam Kungam, bet pieņemiet padomu no Viņa rokas. Jo lūk, jūs paši zināt, ka Viņš dod padomu ^bgudrībā un taisnīgumā, un lielā žēlastībā visām Savām radībām.

11 Tāpēc, mīļotie brāļi, topiet izlīdzināti ar Viņu caur Kristus, Viņa ^aVienpiedzimušā Dēla, ^bIzpirkšanu, un jūs varēsiet ^caugšāmcelties, saskaņā ar augšāmcelšanās spēku, kas ir Kristū, un tiksit stādīti Dieva priekšā kā Kristus ^dpirmie augļi, būdami ar ticību un ieguvuši drošu cerību uz godību Viņā pirms Viņš parādīsies miesā.

12 Un tagad, mīļotie, nebrīnieties, ka es stāstu jums šīs lietas; jo kāpēc ^anerunāt par Kristus Izpirkšanu un neiegūt pilnīgas

5b 2. Nef. 25:24; Jar. 1:11; Mos. 13:27, 30; Al. 25:15–16.
SRC Mozus likums.
c Gal. 3:24.
d 1. Moz. 22:1–14; Jāņa 3:16–18.
SRC Vienpiedzimušais.
6a SRC Pravietojums, pravietot.
b SRC Liecinieks.
c SRC Spēks.
d Ap. d. 3:6–16;

3. Nef. 8:1.
7a Et. 12:27.
8a Rom. 11:33–36.
b M&D 19:10; 76:114.
SRC Dieva noslēpumi.
c 1. kor. 2:9–16; Al. 26:21–22.
SRC Zināšanas.
d Jes. 55:8–9.
9a Morm. 9:17; Moz. 1:32.
b SRC Radīt, radišana; Laudis.

c Hel. 12:8–17.
10a 2. Nef. 9:28–29; Al. 37:12, 37; M&D 3:4, 13.
b SRC Visszinošs; Gudrība.
11a Ebr. 5:9.
b SRC Izpirkt, grēku izpirkšana.
c SRC Augšāmcelšanās.
d Mos. 15:21–23; 18:9; Al. 40:16–21.
12a 2. Nef. 25:26.

zināšanas par Viņu, kā arī neie-
gūt zināšanas par augšamcel-
šanos un pasauli, kam jānāk?

13 Lūk, mani brāļi, tas, kas
pravieto, lai viņš pravieto cil-
vēku saprašānai; jo "Gars runā
patiesību un nemelo. Tāpēc tas
runā par ^blietām, kādas tās pa-
tiesībā ir un par lietām, kādas
tās patiesībā būs; tāpēc šis lie-
tas tiek ^cskaidri mums pasludi-
nātas mūsu dvēseļu glābšanai.
Bet lūk, mēs neesam vienīgie
liecinieki par šīm lietām, jo
Dievs ir stāstījis tās arī senat-
nes praviešiem.

14 Bet lūk, jūdi bija "stūrgalvīga
tauta, un viņi ^bnicināja skaidros
vārdus un nokāva praviešus,
un meklēja pēc tā, ko viņi nesa-
prata. Tāpēc viņu ^cakluma dēļ,
kas radās no tā, ka viņi centās
palūkoties aiz noliktās zīmes,
viņiem ir jākrit, jo Dievs ir at-
ņēmis viņiem Savu skaidrību
un devis viņiem daudzas lietas,
ko viņi "nespēj saprast, tāpēc,
ka viņi tā vēlējas. Un tāpēc, ka
viņi tā vēlējas, Dievs to ir darījis,
lai viņi varētu paklupt.

15 Un tagad es, Jēkabs, esmu
Gara iedvesmots pravietošanai;
jo es caur Garu, kas ir manī,
saprotu, ka jūdu "klupšanas dēļ
viņi ^batmetīs ^cakmeni, uz kura
viņi varētu celt un būt ar drošu
pamatu.

16 Bet lūk, saskaņā ar

Rakstiem, šis "akmens kļūs
liels un pēdējais, un vienīgais
drošais ^bpamats, uz kura jūdi
var celt.

17 Un tagad, mani mīlotie, kā
tas ir iespējams, ka tie pēc tam,
kad ir atmetuši drošo pamatu,
var uz tā "celt, ka tas var kļūt
par viņu stūrakmeni?

18 Lūk, mani mīlotie brāļi, es
atklāšu jums šo noslēpumu,
ja vien es kāda iemesla pēc
nenotrīcēšu savā nelokāmībā
Garā un nepakļupšu dēļ savām
milzīgajām raizēm par jums.

5. NODAĻA

*Jēkabs citē Zēnosu, līdzību par dārza
un savvaļas eļļaskokiem. Tā ir līdzī-
ba par Israēlu un citām tautām. Tiek
dots mājiens par Israēla izklīdināša-
nu un sapulcināšanu. Ir atsauces
uz nefijiešiem, lamaniešiem un visu
Israēla namu. Citas tautas tiks
uzpotētas pie Israēla. Beigās vīna
dārzs tiks nodedzināts. Apmēram
544–421 g. pr. Kr.*

LŪK, mani brāļi, vai jūs neatmi-
naties lasījuši pravieša "Zēnosa
vārdus, kurus viņš runāja Israēla
namam, sacīdams:

2 Klausieties, ak jūs, Israēla
nams un dzirdiet manus, Tā
Kunga pravieša, vārdus!

3 Jo lūk, tā saka Tas Kungs: Es
pielīdzināšu tevi, ak, "Israēla

13a SRC Svētais Gars;
Patiesība.

b M&D 93:24.

c Al. 13:23.

14a Mat. 23:37–38;

2. Nef. 25:2.

b 2. kor. 11:3;

1. Nef. 19:7;

2. Nef. 33:2.

c Jes. 44:18; Rom. 11:25.

d 2. Nef. 25:1–2.

15a Jes. 8:13–15;

1. kor. 1:23;

2. Nef. 18:13–15.

b 1. Nef. 10:11.

c SRC Stūra akmens;

Klints.

16a Psm. 118:22–23.

b Jes. 28:16; Hel. 5:12.

17a Mat. 19:30;

M&D 29:30.

5 1a SRC Zēnoss.

3a Ec. 36:8.

src Israēls.

nams, dārza eļļas kokam, kuru cilvēks ņēma un kopa savā vīna dārzā; un tas auga un kļuva vecs, un sāka panīkt.

4 Un notika, ka vīna dārza saimnieks nāca un viņš redzēja, ka viņa eļļas koks sāk panīkt; un viņš sacīja: Es apgriezīšu to un aprakšu tam visapkārt, un kopšu to, varbūt tas varēs izdzīt jaunas un maigas atvases un neaizies bojā.

5 Un notika, ka viņš apgriezta to un apraka tam visapkārt, un kopa to, saskaņā ar savu vārdu.

6 Un notika, ka pēc daudzām dienām tas sāka dzīt dažas jaunas un maigas atvases, bet lūk, stumbrs sāka nokalst.

7 Un notika, ka vīna dārza saimnieks to redzēja un sacīja savam kalpam: Mani sāpina tas, ka man jāzaudē šis koks, tāpēc ej un saplūc zarus no savvaļas eļļas koka, un atnes tos šeit man, un mēs nolauzīsim tos pamatzarus, kas ir sākuši nokalst, un mēs iemetīsim tos ugunī, lai tos sadedzinātu.

8 Un lūk, saka vīna dārza kungs: Es paņēmu daudzas no šīm jaunajām atvasēm un es uzpotēšu tās, kur man labpatiks; un nav svarīgi, ja būs tā, ka šī koka saknes ies bojā, es varu saglabāt tā augli sev; tāpēc es paņēmu šos jaunus un maigos zarus un es potēšu tos, kur vien man labpatiks.

9 Paņem savvaļas eļļas koka zarus un uzpotē tos šo vietā, un

tos, kurus es esmu nolauzis, es iemetīšu ugunī un sadedzināšu tos, lai tie velti neizsūc mana vīna dārza zemi.

10 Un notika, ka vīna dārza kunga kalps darija saskaņā ar vīna dārza kunga vārdu un uzpotēja savvaļas eļļas koka zarus.

11 Un vīna dārza kungs lika, lai tas tiktu aprakts visapkārt, apgriezts un kopts, sacīdams savam kalpam: Mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šis koks, tāpēc varbūt es varu saglabāt sev tā saknes, lai tās neiznīktu, es esmu to darījis, lai es tās varētu saglabāt priekš sevis.

12 Tāpēc ej un pieskati koku un apkop to, saskaņā ar maniem vārdiem.

13 Un šos es likšu vistālākajā sava vīna dārza malā, kur es gribēšu, tas tev nav svarīgi; un es darīšu to, lai es varētu saglabāt sev dārza koka zarus; un arī, lai es varētu sakrāt tā augļus priekš sevis noliktajam laikam; jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šis koks un tā augli.

14 Un notika, ka vīna dārza kungs devās un paslēpa dārza eļļas koka zarus vīna dārza vistālākajās malās, vienu vienā un citu citā, pēc savas gribas un patikas.

15 Un notika, ka pagāja ilgs laiks, un vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Nāc, iesim lejā vīna dārzā, lai mēs varētu strādāt vīna dārzā.

16 Un notika, ka vīna dārza kungs un arī kalps devās lejā

3b Rom. 11:17–24.
SRC Olīvkoks.
c M&D 101:44.
SRC Tā Kunga

vīnadārzs.
d SRC Atkrišana.
7a Rom. 11:17, 24.
9a Rom. 1:13.

10a SRC Citticībnieki.
13a 1. Nef. 10:12.

vīna dārzā strādāt. Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Lūk, paraugies šeit, skaties uz koku!

17 Un notika, ka vīna dārza kungs raudzījās un redzēja koku, kam bija uzpotēti savvaļas eļļas koka zari; un tas bija izaudzis un sācis nest ^aaugļus. Un viņš ievēroja, ka tas bija labs, un tā augli bija tādi paši kā dārza augli.

18 Un viņš sacīja kalpam: Lūk, savvaļas koka zari ir ņēmuši mitrumu no dārza koka saknēm, ka tā saknes ir devušas daudz spēka; un tāpēc, ka tā saknēs bija daudz spēka, savvaļas koka zari ir nesuši labus augļus. Tad nu, ja mēs nebūtu uzpotējuši šos zarus, šis koks būtu gājis bojā. Un tagad, lūk, es sakrāšu daudz augļu, ko šis koks ir atnesis; un tā augļus es sakrāšu priekš sevis noliktajam laikam.

19 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja kalpam: Nāc, iesim vīna dārza vistālākajā daļā un skatīsimies, vai arī dārza koka zari būs atnesuši daudz augļu, lai es varētu tos sakrāt noliktajam laikam priekš sevis.

20 Un notika, ka viņi devās tur, kur saimnieks bija paslēpis dārza koka zarus, un viņš sacīja kalpam: Skaties uz šiem; un kalps redzēja šo ^apirmo, ka tas ir atnesis daudz augļu; un viņš arī ievēroja, ka tie ir labi. Un viņš sacīja kalpam: Novāc tā augļus un sakrāj tos noliktajam laikam, lai es tos varētu saglabāt priekš sevis, jo lūk, viņš sacīja,

tik ilgu laiku es esmu to kopis un tas ir atnesis daudz augļu.

21 Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Kā tas nākas, ka tu nāci šurp, lai stādītu šo koku jeb šo koka zaru? Jo lūk, tā bija pati neauglīgākā vieta visā vīna dārza zemē.

22 Un vīna dārza kungs sacīja viņam: Nemāci mani; es zināju, ka tā bija slikta zemes vieta, tāpēc es tev sacīju, ka es esmu kopis to ilgu laiku un tu redzi, ka tas ir atnesis daudz augļu.

23 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Paraugies šurp, redzi, es iestādīju arī citu šī koka zaru; un tu zini, ka šī zemes vieta bija neauglīgāka par pirmo. Bet paskaties uz šo koku! Es to esmu kopis ilgu laiku un tas ir atnesis daudz augļu, tādēļ savāc tos un sakrāj tos noliktajam laikam, lai es tos varētu saglabāt priekš sevis.

24 Un notika, ka vīna dārza kungs atkal sacīja savam kalpam: paraugies šurp, un redzi arī citu ^azaru, ko es iestādīju, redzi, ka es to arī kopu, un tas ir atnesis augļus.

25 Un viņš sacīja kalpam: paraugies šurp, un redzi pēdējo. Redzi, šo es iestādīju ^alabā zemē un es to kopu ilgu laiku, un tikai daļa no koka ir atnesusi labus augļus, un ^bcita daļa ir atnesusi rūgtus augļus; lūk, es kopu šo koku tāpat kā citus.

26 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja kalpam: Nolauz

17a Jāņa 15:16.
20a Jēk. 5:39.

24a Ec. 17:22–24; Al. 16:17;
3. Nef. 15:21–24.

25a 1. Nef. 2:20.
b 3. Nef. 10:12–13.

zarus, kas nav nesuši labus "augļus un iemet tos ugunī.

27 Bet lūk, kalps sacīja viņam: Apgriezīsim to un apraksim tam visapkārt, un kopsim to nedaudz ilgāk, varbūt tas atnesīs tev labus augļus, ka tu varēsi tos sakrāt noliktajam laikam.

28 Un notika, ka vīna dārza kungs un vīna dārza kunga kalps kopa visus vīna dārza augļus.

29 Un notika, ka pagāja ilgs laiks, un vīna dārza kungs sacīja savam "kalpam: Nāc, iesim lejā vīna dārzā, lai mēs atkal varētu strādāt vīna dārzā. Jo redzi, laiks jau ir tuvu, un drīzi nāks gals, tāpēc man ir jāsakrāj augļi noliktajam laikam priekš sevis.

30 Un notika, ka vīna dārza kungs un kalps devās lejā vīna dārzā; un viņi nāca pie koka, kura zari bija nolauzti un savvaļas zari uzpotēti; un lūk, koks bija "visādu augļu pilns.

31 Un notika, ka vīna dārza kungs nogaršoja augļus, katru šķirni atbilstoši to skaitam. Un vīna dārza kungs sacīja: Lūk, tik ilgu laiku es esmu kopis šo koku, un es esmu sakrājis priekš sevis noliktajam laikam daudz augļu.

32 Bet redzi, šoreiz tas ir atnesis daudz augļu, un "neviens no tiem nav labs. Un redzi, šeit ir visādi slikti augļi; un tas man neko nedod, neskatoties uz visu mūsu darbu; un tagad mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šis koks.

33 Un vīna dārza kungs sacīja

kalpam: Ko mēs darīsim ar šo koku, lai es atkal varētu saglabāt tā labos augļus priekš sevis?

34 Un kalps sacīja savam saimniekam: Redzi, tāpēc ka tu uzpotēji savvaļas eļļas koka zarus, tie ir barojuši saknes, ka tās ir dzīvas un nav aizgājušas bojā, tāpēc tu redzi, ka tās vēl joprojām ir labas.

35 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Tas koks man neko nedod un tā saknes man neko nedod tik ilgi, kamēr tas nesīs nelabus augļus.

36 Tomēr es zinu, ka saknes ir labas, un savam paša nodomam es esmu tās saglabājis; un tāpēc, ka tajās bija daudz spēka, līdz šim tās no savvaļas zariem ir nesušas labus augļus.

37 Bet redzi, savvaļas zari ir izauguši un "pārmākuši tā saknes; un tāpēc, ka savvaļas zari ir pieveikuši tā saknes, tas ir atnesis daudz nelabu augļu; un tāpēc, ka tas ir atnesis daudz nelabu augļu, tu ievēroji, ka tas sāk iet bojā; un drīz tas nobriedīs, ka to varēs iemest ugunī, ja vien mēs kaut ko neizdarīsim, lai to saglabātu.

38 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Iesim lejā uz vistālākajām vīna dārza daļām un paskatīsimies, vai dārza koka zari arī ir atnesuši nelabus augļus.

39 Un notika, ka viņi devās lejā vistālākajās dārza daļās. Un notika, ka viņi redzēja, ka dārza koka zaru augļi arī ir kļuvuši

26a Mat. 7:15–20;
Al. 5:36;
M&D 97:7.

29a M&D 101:55; 103:21.
b SRC Pēdējās dienas.
c 2. Nef. 30:10; Jēk. 6:2.

30a SRC Atkrišana.
32a DŽS—V 1:19.
37a M&D 45:28–30.

samaitāti; jā, "pirmais un otrs, un arī pēdējais, un viņi visi bija kļuvuši samaitāti.

40 Un "savvaļas augļi uz pēdējā bija pieveikuši to koka daļu, kas nesa labus augļus, tā ka zars bija jau nokaltis un miris.

41 Un notika, ka vīna dārza kungs raudāja un sacīja savam kalpam: "Ko vēl vairāk es varēju darīt savam vīna dārzam?

42 Redzi, es zināju, ka visi vīna dārza augļi, izņemot šos, bija kļuvuši samaitāti. Un tagad šie, kas reiz nesa labus augļus, arī ir kļuvuši samaitāti; un tagad visi šie mana vīna dārza koki nekam neder, kā tikai, lai tiktu nocirsti un iemesti ugunī.

43 Un skaties uz šo pēdējo, kura zari ir nokaltuši, es to iestādīju "labā zemes vietā; jā, patiesi tādā, kas bija manis izraudzīta pār visām citām mana vīna dārza vietām.

44 Un tu redzēji, ka es arī nocirtu to, kas "izsūca šo zemes vietu, lai es šeit varētu iestādīt šo koku tā vietā.

45 Un tu redzēji, ka daļa no tā nesa labus augļus, un daļa no tā nesa savvaļas augļus; un tāpēc, ka es nenolauzu tā zarus un neiemetu tos ugunī, redzi, tie ir pieveikuši labo zaru, kas ir nokaltis.

46 Un tagad, redzi, neskatoties uz visām mūsu rūpēm par mūsu vīna dārzu, tā koki ir kļuvuši samaitāti, ka tie nenes labus

augļus; un šos es cerēju saglabāt, lai sakrātu to augļus noliktajam laikam priekš sevis. Bet redzi, tie ir kļuvuši par savvaļas eļļas kokiem un tie nav nekā vērti, bet ir "jānocērt un jāiemet ugunī; un mani sāpina tas, ka man tie ir jāzaudē.

47 Bet ko vēl vairāk es varēju darīt savā vīna dārzā? Vai es atslābināju savu roku, ka es to nekopu? Nē, es to kopu un apraku tam visapkārt, un apgriezu to, un mēsloju to; un es "izstiepu savu roku gandrīz visu dienu, un ^bgals jau ir tuvu. Un mani sāpina tas, ka man ir jānocērt visi koki savā vīna dārzā un jāiemet tie ugunī, lai tie sadegtu. Kas ir tas, kas ir samaitājis manu dārzu?

48 Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Vai tā nav tava vīna dārza augstprātība — vai zari nav pieveikuši saknes, kas ir labas? Un tādēļ, ka zari ir pieveikuši tā saknes, redzi, tie ir auguši ātrāk nekā sakņu spēks, paņemot spēku sev. Redzi, es saku, vai tas nav tas iemesls, kādēļ tava vīna dārza koki ir kļuvuši samaitāti?

49 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja kalpam: Iesim un nocirtīsim mana vīna dārza kokus un iemetīsim tos ugunī, lai tie neizsūktu mana vīna dārza zemi, jo es esmu darījis visu. Ko vēl vairāk es varēju darīt savam vīna dārzam?

50 Bet lūk, kalps sacīja vīna

39a Jēk. 5:20, 23, 25.

40a Morm. 6:6–18.

41a 2. Nef. 26:24.

43a 2. Nef. 1:5.

44a Et. 13:20–21.

46a 3. Nef. 27:11.

47a 2. Nef. 28:32; Jēk. 6:4.

^b SRC Pasaule—

Pasaules gals.

dārza kungam: Saudzēsīm to "vēl mazliet!

51 Un kungs sacīja: Jā, es pasaudzēšu to vēl mazliet, jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē sava vīna dārza koki.

52 Tāpēc ņemsim dažus no šiem "zariem, ko es esmu stādījis vistālākajās sava vīna dārza daļās, un uzpotēsīm tos kokam, no kura tie nākuši; un nolauzīsīm kokam tos zarus, kuru augļi ir visrūgtākie, un uzpotēsīm tam dārza koka zarus to vietā.

53 Un to es darīšu, lai koks varētu neaiziet bojā, lai varbūt es varētu saglabāt sev tā saknes savam paša nodomam.

54 Un, redzi, saknes no dārza koka zariem, kuri bija no koka, ko es iestādīju, kur man labpatika, ir vēl dzīvas; tāpēc, lai es varētu saglabāt arī tās savam paša nodomam, es ņemšu dažus šī koka zarus un es "uzpotēšu tos tām. Jā, es uzpotēšu tām viņu mātes koka zarus, lai es arī saknes sev varētu saglabāt, lai, kad tās būs pietiekami spēcīgas, varbūt tās varētu man nest labus augļus, un es varētu priecāties par sava vīna dārza augļiem.

55 Un notika, ka viņi ņēma dārza koka zarus, kas bija kļuvuši slikti, un uzpotēja tos dārza kokiem, kas arī bija kļuvuši slikti.

56 Un viņi arī ņēma zarus no dārza kokiem, kas bija kļuvuši slikti, un uzpotēja tos viņu mātes kokam.

57 Un vīna dārza kungs sacīja kalpam: Nenolauz savvaļas za-

rus no kokiem, ja vien tie nav paši rūgtākie; un tajos tu potēsi, saskaņā ar to, ko es esmu sacījis.

58 Un mēs atkal kopsim vīna dārza kokus, un mēs apcirpsim to zarus, un mēs nolauzīsīm no kokiem tos zarus, kas ir nobrieduši, lai ietu bojā, un metīsīm tos ugunī.

59 Un to es daru, lai varbūt to saknes varētu sakrāt spēkus, tāpēc ka tās ir labas; un dēļ zaru maiņas, lai labais varētu uzveikt ļauno.

60 Un tāpēc, ka es esmu saglabājis dārza koka zarus un to saknes, un ka es esmu uzpotējis atkal dārza koka zarus viņu mātes kokam, un esmu saglabājis viņu mātes koka saknes, lai varbūt mana vīna dārza koki atkal varētu nest labus "augļus; un lai es atkal varētu priecāties par sava vīna dārza augļiem, un varbūt lai es varētu ļoti priecāties par to, ka es esmu saglabājis pirmā augļa saknes un zarus —

61 tāpēc ej un aicini "kalpus, lai mēs varētu ^bstrādāt centīgi ar visu savu spēku vīna dārzā, lai mēs varētu sagatavot ceļu, lai es varētu atkal radīt dārza augļus, kas ir labi un visvērtīgākie no visiem citiem augļiem.

62 Tāpēc iesim un strādāsim ar visu savu spēku šo pēdējo brīdi, jo redzi, gals ir tuvu, un šī ir pēdējā reize, kad es apgriezīšu savu vīna dārzu.

63 Potējiet zarus; sāciet ar "pēdējiem, lai tie varētu būt

50a Jēk. 5:27.

52a SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

54a 1. Nef. 15:12–16.

60a Jes. 27:6.

61a Jēk. 6:2; M&D 24:19.

^b M&D 39:11, 13, 17.

63a 1. Nef. 13:42;

Et. 13:10–12.

pirmie, un lai pirmie varētu būt pēdējie, un aprociet apkārt kokiem, gan veciem, gan jauniem, pirmajam un pēdējam; un pēdējam un pirmajam, lai visi vēl pēdējo reizi tiktu kopti.

64 Tāpēc aprociet tiem visapkārt un apgrieziet tos, un mēslojiet tos pēdējo reizi, jo gals ir tuvu. Un, ja būs tā, ka šie pēdējie uzpotētie zari augs un nesīs dārza augļus, tad jūs sagatavosiet tiem ceļu, lai tie varētu augt.

65 Un, kad tie sāks augt, jūs aizvāksiet zarus, kas nes rūgtus augļus, atbilstoši labo spēkam un skaitam; un jūs "neizvāksiet tā sliktos zarus visus uzreiz, ka tā saknes nav par spēcīgām uzpotētajiem zariem un tā uzpotētie zari neiziet bojā, un es nezaudēju sava vīna dārza kokus.

66 Jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šie sava vīna dārza koki; tāpēc jūs aizvāksiet sliktos atbilstoši tam, kā pieaugs labie, lai sakne un galotne būtu vienādas spēkā, kamēr labais pieveiks ļauno un ļaunais tiks nocirsts un iemests ugunī, lai tie neizsūktu mana vīna dārza zemi; un tā es aizslaucīšu slikto no sava vīna dārza.

67 Un dārza koka zarus es uzpotēšu dārza kokam;

68 un dārza koka zarus es uzpotēšu dārza koka zariem; un tā es tos atkal savienošu, lai viņi varētu nest dārza augļus, un viņi būs viens vesels.

69 Un sliktie tiks "aizvākti, jā,

patiesi prom no visas mana vīna dārza zemes; jo redzi, tikai šo reizi es apgriezīšu savu vīna dārzu.

70 Un notika, ka vīna dārza kungs sūtīja savu "kalpu; un kalps gāja un darija, kā kungs bija viņam pavēlējis, un veda citus kalpus, un viņu ^bnebija daudz.

71 Un vīna dārza kungs sacīja viņiem: Ejiet un "strādājiet vīna dārzā ar visu savu spēku. Jo lūk, šī ir ^bpēdējā reize, kad es kopšu savu vīna dārzu, jo gals jau ir tuvu un drīz nāk noliktais laiks; un, ja jūs strādāsiet ar visu savu spēku kopā ar mani, jūs "priecāsities par augļiem, kurus es sakrāšu sev tam laikam, kam drīz jānāk.

72 Un notika, ka kalpi gāja un strādāja visiem spēkiem; un vīna dārza kungs arī strādāja ar viņiem; un viņi klausīja vīna dārza kunga pavēlēm visās lietās.

73 Un vīna dārzā atkal sāka parādīties dārza augļi; un dārza koka zari sāka augt un ļoti zelt; un savvaļas zari tika izgriezti un izmesti; un viņi turēja saknes un to galotnes vienādas, atbilstoši to spēkam.

74 Un tā viņi strādāja ar visu centību, saskaņā ar vīna dārza kunga pavēlēm, līdz sliktie bija izmesti no vīna dārza, un kungs bija saglabājis priekš sevis tos kokus, kas atkal sāka nest dārza augļus; un viņi kļuva kā "viens, un augļi bija vienādi; un vīna

65a M&D 86:6–7.

69a 1. Nef. 22:15–17, 23;

2. Nef. 30:9–10.

70a M&D 101:55; 103:21.

b 1. Nef. 14:12.

71a Mat. 21:28;

Jēk. 6:2–3;

M&D 33:3–4.

b M&D 39:17; 43:28–30.

c M&D 18:10–16.

74a M&D 38:27.

dārza kungs bija saglabājis sev dārza augļus, kas viņam bija paši vērtīgākie jau no sākuma.

75 Un notika, kad viņa dārza kungs redzēja, ka viņa augli bija labi un ka viņa viņa dārzs vairs nebija samaitāts, viņš sasauca savus kalpus un sacīja tiem: Lūk, šo pēdējo reizi mēs kopām manu viņa dārzu, un jūs saprotat, ka es to darīju pēc savas gribas; un es saglabāju dārza augli, kas ir labs, tāds pat, kā tas bija sākumā. Un "svētīti jūs esat; tādēļ, ka jūs cītīgi strādājāt ar mani manā viņa dārzā, un esat turējuši manas pavēles, un esat nesuši man atkal ^bdārza augļus, ka mans viņa dārzs vairs nav samaitāts un sliktais ir izmests, lūk, jūs priecāsities kopā ar mani par mana viņa dārza augļiem.

76 Jo lūk, "ilgam laikam es sakrāšu sava viņa dārza augļus priekš sevis noliktajam laikam, kas drīz nāks; un pēdējo reizi es esmu kopis savu viņa dārzu, un apgriezis to, un apracis visapkārt, un mēslojis to; tad nu es sakrāšu sev pašam dažus augļus ilgām laikam, par ko es esmu runājis.

77 Un, kad pienāks laiks, kad atkal nelabs auglis parādīsies manā viņa dārzā, tad es likšu, lai labie un sliktie tiktu savākti; un labos es saglabāšu sev, un sliktos

es izsviedīšu tiem atbilstošā vietā. Un tad nāks noliktais "laiks un gals; un savu viņa dārzu es likšu ^bsadedzināt ar uguni.

6. NODAĻA

Tas Kungs atgūs Israēlu pēdējās dienās. Pasaule tiks sadedzināta ugunī. Cilvēkiem ir jāseko Kristum, lai izvairītos no uguns un sēra jūras. Apmēram 544–421 g. pr. Kr.

UN tagad, lūk, mani brāļi, kā es jums sacīju, ka es pravietošu, lūk, šis ir mans pravietojums — ka tām lietām, ko pravietis "Zēnoss runāja par Israēla namu, ar kurām viņš pielīdzināja tos dārza eļļas kokam, ir noteikti jānotiek.

2 Un diena, kad Viņš atkal otrreiz izstieps Savu roku, lai "atgūtu Savus ļaudis, ir diena, jā, patiesi pēdējā reize, kad ^bTā Kunga kalpi izies Viņa "spēkā "apkopt un apgrieziet Viņa "vīnadārzu; un pēc tam drīz nāks ^vgals.

3 Un cik svētīti ir tie, kas cītīgi strādās Viņa viņa dārzā; un cik nolādēti ir tie, kas tiks padzīti uz tiem atbilstošu vietu! Un pasaule tiks "sadedzināta ugunī!

4 Un cik žēlīgs ir mūsu Dievs pret mums, jo Viņš atceras "Israēla namu, gan saknes, gan zarus; un Viņš izstiepj Savas ^brokas uz tiem visu dienu; un tie

75a 1. Nef. 13:37.

^b SRC Israēls.

76a 1. Nef. 22:24–26.

src Tūkstošgade.

77a Jāna atkl. 20:2–10;

M&D 29:22–24;

43:29–33; 88:110–116.

^b SRC Pasaule—

Pasaules gals.

6 1a Jēk. 5:1.

2a 1. Nef. 22:10–12;

M&D 110:11.

src Evaņģēlija atjaunošana.

^b Jēk. 5:61.

^c 1. Nef. 14:14.

^d Jēk. 5:71.

^e SRC Tā Kunga

vīnadārzs.

^f 2. Nef. 30:10.

3a 2. Nef. 27:2; Jēk. 5:77;

3. Nef. 25:1.

4a 2. Sam. 7:24.

^b Jēk. 5:47.

ir ^cstūrgalvīga un spītīga tauta; bet, cik daudzi nenocietinās savas sirdis, tik tiks izglābti Dieva valstībā.

5 Tāpēc, mani mīļotie brāļi, es jūs lūdzu nopietniem vārdiem, lai jūs nožēlojat grēkus un nākat ar visu sirdi, un ^apaliekat ar Dievu, kā Viņš paliek ar jums. Un, kamēr Viņa žēlastības ^broka ir izstiepta pret jums dienas gaismā, nenocietiniet savas sirdis!

6 Jā, šodien, ja jūs gribat dzirdēt Viņa balsi, nenocietiniet savas sirdis; jo kamdēļ jums ^amirt?

7 Jo lūk, kad jūs visu dienu esat tikuši kopti ar labo Dieva vārdu, vai jūs nesīsīt sliktu augli, ka jums jātiek ^anocirstiem un iemestiem ugunī?

8 Lūk, vai jūs noliegsit šos vārdus? Vai jūs noliegsit praviešu vārdus; un vai jūs noliegsit visus vārdus, kas ir tikuši sacīti par Kristu pēc tam, kad tik daudzi ir runājuši par Viņu; un noliegsit labo Kristus Vārdu un Dieva spēku, un ^aSvētā Gara dāvanu, un apslāpēsīt Svēto Garu, un padarīsīt par apsmieklu diženo pestīšanas ieceri, kas ir jums tikusi radīta?

9 Vai jūs nezināt, ka, ja jūs darīsīt šīs lietas, pestīšanas un augšāmcelšanās spēks, kas ir Kristū, atvedīs jūs, lai jūs stāvētu ar kaunu un briesmīgu ^avainu Dieva ^btiesas priekšā?

10 Un, saskaņā ar ^ataisnības

varu, jo taisnība nevar tikt noliegta, jums vajadzēs doties prom ^buguns un sēra jūrā, kuras liesmas ir neizdziestošas, un kuras dūmi paceļas augšup mūžīgi mūžos, šī uguns un sēra jūra ir ^cbezgalīgas ^dmocības.

11 Ak, tad, mani mīļotie brāļi, nožēlojiet grēkus un ieejiet pa ^ašaurajiem vārtiem, un ejiet pa ceļu, kas ir šaurs, līdz jūs iegūsīt mūžīgo dzīvi.

12 Ak, esiet ^agudri, ko vēl es varu sacīt?

13 Beidzot es saku jums ardievas, līdz es sastapšu jūs iepriecinošās Dieva tiesas priekšā, tiesas, kas satriec ļaunos ar ^adrausmīgām šausmām un bailēm. Āmen.

7. NODAĻA

Šerems noliedz Kristu, strīdas ar Jēkabu, pieprasa zīmi un tiek Dieva satriekts. Visi pravieši ir runājuši par Kristu un Viņa veikto Izpirkšanu. Nefijieši nodzīvoja savas dienas kā klejotāji, dzimuši bēdās un lamaniešu ienīsti. Apmēram 544–421 g. pr. Kr.

UN tad notika, kad vairāki gadi bija pagājuši, ka tur nāca cilvēks Nefija tautas vidū, kura vārds bija Šerems.

2 Un notika, ka viņš sāka sludināt tautā un paziņot tiem, ka nebūs nekāda Kristus. Un viņš

4c Mos. 13:29.

5a SRC Vienotība.

b Al. 5:33–34;

3. Nef. 9:14.

6a Ec. 18:21–23.

7a Al. 5:51–52;

3. Nef. 27:11–12.

8a SRC Svētā Gara dāvana.

9a Mos. 15:26.

SRC Vaina.

b SRC Tiesa, pēdējā.

10a SRC Taisnība.

b 2. Nef. 28:23.

SRC Elle.

c M&D 19:10–12.

d SRC Sodība.

11a 2. Nef. 9:41.

12a Morm. 9:28.

13a Al. 40:14.

sludināja daudzas lietas, kas bija glaimojošas tautai; un to viņš darīja, lai viņš varētu apgāzt Kristus mācību.

3 Un viņš strādāja cītīgi, lai viņš varētu aizvilināt ļaužu sirdis, tiktāl ka viņš aizvilināja daudzas sirdis, un viņš, zinātdams, ka man, Jēkabam, ir ticība Kristum, kam jānāk, viņš ļoti meklēja iespēju, lai viņš varētu nākt pie manis.

4 Un viņš bija mācīts, tā ka viņam bija pilnīgas zināšanas par tautas valodu; tāpēc viņš varēja izmantot daudz glaimu un daudz runas spēka, saskaņā ar velna spēku.

5 Un viņam bija cerība satricināt mani ticībā, neskatoties uz daudzām "atklāsmēm un tām daudzajām lietām, ko es par to biju redzējis; jo es patiesi biju redzējis eņģelus un viņi bija man kalpojuši. Un es biju arī dzirdējis Tā Kunga balsi runājam uz mani skaidriem vārdiem laiku pa laikam, tāpēc es nevarēju tikt satricināts.

6 Un notika, ka viņš atnāca pie manis un tādā veidā runāja ar mani, sacīdams: Brāli Jēkab, es esmu ļoti meklējis iespēju runāt ar tevi, jo es esmu dzirdējis un arī zinu, ka tu daudz staigā apkārt, sludinādams to, ko tu sauc par evaņģēliju jeb Kristus mācību.

7 Un tu esi aizvilinājis daudzus no šīs tautas, ka viņi sagroza

Dieva patieso ceļu un "netur Mozus likumu, kas ir patiesais ceļš; un pārvērš Mozus likumu par tādas būtnes pielūgšanu, kura, tu saki, nāks pēc daudziem simtiem gadu. Un tad lūk, es, Šerems, daru tev zināmu, ka tā ir zaimošana, jo neviens cilvēks nezin tādas lietas, jo viņš^b nevar pateikt par lietām, kas nāks. Un tādā veidā Šerems strīdējās pret mani.

8 Bet lūk, Dievs Tas Kungs izlēja Savu "Garu manā dvēselē tik daudz, ka es samulsināju viņu visos viņa vārdos.

9 Un es sacīju viņam: Vai tu noliedz Kristu, kas nāks? Un viņš sacīja: Ja būtu tāds Kristus, es Viņu nenoliegtu, bet es zinu, ka nav nekāda Kristus, nekad nav bijis un nekad arī nebūs.

10 Un es sacīju viņam: Vai tu tici Rakstiem? Un viņš sacīja: Jā.

11 Un es sacīju viņam: Tad tu nesaproti tos, jo tie patiesi liecina par Kristu. Redzi, es saku tev, ka neviens pravietis nav rakstījis vai "pravietojis, ja viņš nav runājis par Kristu.

12 Un tas nav viss — tas ir ticis pasludināts man, jo es esmu dzirdējis un redzējis; un tas arī ir ticis pasludināts man ar "Svētā Gara spēku; tāpēc es zinu, ka, ja nebūtu Izpirkšanas, visai cilvēcei vajadzētu^b pazust.

13 Un notika, ka viņš sacīja man: Parādi man kādu "zīmi ar

7 5a 2. Nef. 11:3;
Jēk. 2:11.

7a Jēk. 4:5.

b Al. 30:13.

8a SRC Iedvesma,
iedvesmot.

11a Jāna atkl. 19:10;

1. Nef. 10:5; Jēk. 4:4;

Mos. 13:33–35;

M&D 20:26.

SRC Jēzus Kristus.

12a SRC Dievs, dievība—

Dievs Svētais Gars;

Svētais Gars.

b 2. Nef. 2:21.

13a Mat. 16:1–4;

Al. 30:43–60.

SRC Zīme.

šo Svētā Gara spēku, kurā tu tik daudz zini!

14 Un es sacīju viņam: Kas es tāds esmu, lai kārdinātu Dievu parādīt tev zīmi par to, ko tu zini, ka tas ir "paties? Tu taču to noliegsi, jo tu esi no ^bvelna. Tomēr ne mans prāts lai notiek; bet, ja Dievs tevi sitīs, lai tā ir zīme tev, ka Viņam ir vara gan debesīs, gan uz zemes, un arī, ka Kristus nāks. Un Tavs prāts, ak Kungs, lai notiek, un ne mans!

15 Un notika, kad es, Jēkabs, biju runājis šos vārdus, Tā Kunga spēks nāca pār viņu tiktāl, ka viņš nokrita pie zemes. Un notika, ka viņš tika kopts daudzu dienu garumā.

16 Un notika, ka viņš sacīja tautai: Sapulcējieties rīt kopā, jo es miršu; tāpēc es vēlos runāt ar tautu, pirms es nomiršu.

17 Un notika, ka nākamajā dienā daudz ļaužu tika sapulcināti kopā; un viņš runāja skaidri uz tiem un noliedza to, ko viņš tiem bija mācījis, un atzina Kristu un Svētā Gara spēku, un eņģeļu kalpošanu.

18 Un viņš runāja skaidri uz viņiem, ka viņš ir bijis ^avelna spēka ^bpievilts. Un viņš runāja par ellī un par mūžību, un par mūžīgo sodu.

19 Un viņš sacīja: Es baidos, ka tik es neesmu izdarījis ^anepiedodamu grēku, jo es esmu melojis Dievam, jo es noliedzu Kristu un sacīju, ka es ticu Rakstiem;

un tie patiesi liecina par Viņu. Un tāpēc, ka es tā esmu melojis Dievam, es ļoti baidos, ka mans stāvoklis būs ^bdrausmīgs, bet es atzīstos Dievam.

20 Un notika, ka, kad viņš bija sacījis šos vārdus, viņš vairāk neko nevarēja pateikt, un viņš ^aatdeva garu.

21 Un, kad liels skaits ļaužu bija par lieciniekiem tam, ko viņš sacīja, kad viņš jau grasījās atdot garu, tie bija ļoti iztrūkušies, tiktāl ka Dieva spēks nāca pār viņiem, un viņi tika "pieveikti tā, ka tie nokrita pie zemes.

22 Tad tas mani, Jēkabu, iepriecināja, jo es biju prasījis savam Tēvam, kas bija debesīs; jo Viņš bija izdzirdējis manus saucienus un atbildējis uz manu lūgšanu.

23 Un notika, ka miers un Dieva mīlestība bija atkal atjaunota tautā; un viņi "pētīja Rakstus, un neklausīja vairs šī ļaunā cilvēka vārdiem.

24 Un notika, ka daudz līdzekļu tika izdomāti, lai ^aatgūtu un atjaunotu lamaniešus zināšanās par patiesību; bet tas viss bija ^bveltī, jo viņi priecājās par ^ckarjiem un ^aasinsizliešanu un tiem bija mūžīgs ^cnaids pret mums, viņu brāļiem. Un tie centās ar savu ieroču spēku mūs nepārtraukti iznīcināt.

25 Tāpēc Nefija tauta aizsargājās pret tiem ar saviem ieročiem un ar visu savu spēku, uzticoties Dievam un savai glābšanas

14a Al. 30:41–42.

b Al. 30:53.

18a SRC Velns.

b Al. 30:53.

SRC Pievilt,
pievilšana, viltus.

19a SRC Nepiedodams
grēks.

b Mos. 15:26.

20a Jer. 28:15–17.

21a Al. 19:6.

23a Al. 17:2.

24a Ēn. 1:20.

b Ēn. 1:14.

c Mos. 10:11–18.

d Jar. 1:6; Al. 26:23–25.

e 2. Nef. 5:1–3;

Mos. 28:2.

“klintij; tāpēc viņi palika savu ienaidnieku uzvarētāji, kā līdz šim.

26 Un notika, ka es, Jēkabs, sāku palikt vecs; un šīs tautas pieraksts tiek vests uz “citām Nefija plāksnēm, tāpēc es nobeidzu šo pierakstu, paziņojot, ka es esmu rakstījis pēc savām labākajām zināšanām, sakot, ka mūsu laiks pagāja un arī mūsu ^bdzīves pagāja it kā tas būtu sapnis; mēs, būdami vientuļa un nopietna tauta, klejotāji, izdzīti no Jeruzālemes, dzimuši bēdās tuksnesī, un savu brāļu ienīsti,

kas izraisīja karus un ķildas; tāpēc mēs apraudājām savas dienas.

27 Un es, Jēkabs, redzēju, ka man drīz jādodas kapā, tāpēc es sacīju savam dēlam “Ēnosam: Paņem šīs plāksnes! Un es pastāstīju viņam to, ko mans brālis Nefijs bija man ^bpavēlējis, un viņš apsolīja paklausīt šim pavēlēm. Un es beidzu savu rakstīšanu uz šīm plāksnēm, un šī rakstīšana bija maza; un lasītājam es saku ardievas, cerēdams, ka daudzi no maniem brāļiem varēs lasīt manus vārdus. Brāļi, ardievu!

ĒNOSA GRĀMATA

Ēnoss ļoti lūdz un saņem savu grēku piedošanu. Tā Kunga balss nāk viņa prātā, apsolot glābšanu lamaniēšiem nākamajās dienās. Nefijieši cenšas atgūt lamaniēšus. Ēnoss priecājas savā Pestītājā. Apmēram 420 g. pr. Kr.

LŪK notika, ka es, “Ēnoss, lzinādams savu tēvu, ka ^bviņš bija taisns vīrs—jo viņš ^cmācīja man savu valodu, un arī ^daudzināšanu un pamācīšanu no Tā Kunga—un svētīts ir mana Dieva Vārds par to—

2 un es jums pastāstīšu par

^acīņu, kas man bija Dieva priekšā, pirms es saņēmu savu grēku ^bpiedošanu.

3 Lūk, es devos medīt mežos; un vārdi, kurus es bieži biju dzirdējis savu tēvu runājam par mūžīgo dzīvi un svēto ^aprieku, ^biegrima dziļi manā sirdī.

4 Un mana dvēsele bija “izsal-kusi; un es ^bnometos ceļos sava Radītāja priekšā, un es piesaucu Viņu varenā lūgšanā un ^aizlūgšanā par savu dvēseli; un visu dienu es piesaucu Viņu; jā, un, kad pienāca nakts, es vēl aizvien

25a SRC Klints.
26a 1. Nef. 19:1–6;
Jar. 1:14–15.
SRC Plāksnes.
b Jēk. v. 4:14.
27a Ēn. 1:1.
b Jēk. 1:1–4.
[ĒNOSA]

1 1a SRC Ēnoss, Jēkaba dēls.
b 2. Nef. 2:2–4.
c 1. Nef. 1:1–2.
d Ef. 6:4.
2a 1. Moz. 32:25–33;
Al. 8:10.
SRC Nožēlot grēkus,
grēku nožēlošana.

b SRC Grēku piedošana.
3a SRC Prieks.
b 1. Nef. 10:17–19;
Al. 36:17–21.
4a 2. Nef. 9:51;
3. Nef. 12:6.
b SRC Godbijība.
c SRC Lūgšana.

raidīju savu balsi augšup, lai tā sasniegtu debesis.

5 Un tur nāca "balss pie manis, sakot: Ēnoss, tavi grēki ir tev piedoti un tu būsi svētīts.

6 Un es, Ēnoss, zināju, ka Dievs nevar melot; tāpēc mana vaina bija aizslaucīta prom.

7 Un es sacīju: Kungs, kā tas ir paveikts?

8 Un Viņš man sacīja: Dēļ tavas "ticības Kristum, kuru tu nekad iepriekš neesi nedz dzirdējis, nedz redzējis. Un daudz gadu paies, pirms Viņš parādīsies miesā; tāpēc ej, tava ticība darījusi tevi ^bveselu!

9 Tad notika, kad es biju dzirdējis šos vārdus, es sāku just "vēlmi pēc savu brāļu nefījiešu labklājības, tāpēc es ^bizlēju visu savu dvēseli Dieva priekšā par viņiem.

10 Un, kamēr es tā pūlējos garā, lūk, Tā Kunga balss atkal nāca manā "prātā, sakot: Es piemeklēšu tavus brāļus pēc viņu uzcītības Manu baušļu turēšanā. Es esmu ^bdevis viņiem šo zemi un tā ir svēta zeme; un Es to "nenolādu, ja vien tas nenotiks viņu nekrietnības dēļ; tāpēc Es piemeklēšu tavus brāļus pēc tā, ko Es esmu sacījis; un viņu pārkāpumus kopā ar bēdām Es likšu uz viņu pašu galvām.

11 Un, kad es, Ēnoss, biju dzirdējis šos vārdus, mana ticība sāka

klūt nesatricināma Tai Kungā, un es lūdzos Viņu ar daudz ilgākām pūlēm par saviem brāļiem lamaniešiem.

12 Un notika, kad es biju "lūdzies un strādājis ar visu uzcītību, Tas Kungs sacīja man: Es dāvāšu tev pēc tavām ^bvēlmēm tavas ticības dēļ.

13 Un tad lūk, tāda bija mana vēlme, ko es vēlējos no Viņa — ja būtu tā, ka mana tauta, nefījieši, kristu grēkā un jebkādā veidā tiktu "iznīcināti un lamanieši netiktu iznīcināti, — tad lai Dievs Tas Kungs ^bpasargātu manas tautas, nefījiešu, pierakstu; pat ja tas notiktu ar Viņa svētās rokas spēku, ka šis pieraksts kaut kad nākamajās dienās varētu tikt "nests lamaniešiem, lai varbūt viņi varētu tikt "novesti pie glābšanas, —

14 jo mūsu līdzšinējās pūles bija "veltas viņu atjaunošanai patiesajā ticībā. Un viņi zvērēja savās dusmās, ka, ja būtu iespējams, viņi ^biznīcinātu mūsu pierakstus un mūs, un arī visas mūsu tēvu paražas.

15 Tāpēc es, zinādams, ka Dievs Tas Kungs varēja "pasargāt mūsu pierakstus, es nepārtraukti piesaucu Viņu, jo Viņš bija man sacījis: Visu, ko vien jūs prasīsīt ticībā Jēzus Kristus Vārdā, ticot, ka jūs saņemsit, jūs arī saņemsit.

16 Un man bija ticība, un es pie-

5a SRC Atklāsme.

8a Et. 3:12–13.

SRC Ticība, ticēt.

b Mat. 9:22.

9a 1. Nef. 8:12; Al. 36:24.

b 2. Nef. 33:3; M. v. 1:8;

Al. 34:26–27.

10a SRC Iedvesma,

iedvesmot; Prāts.

b 1. Nef. 2:20.

c Et. 2:7–12.

12a Morm. 5:21; 9:36.

b Psm. 37:4; 1. Nef. 7:12;

Hel. 10:5.

13a Morm. 6:1, 6.

b M. v. 1:6–11; Al. 37:2.

c Al. 37:19; Et. 12:22;

M&D 3:18.

d Al. 9:17.

14a Jēk. 7:24.

b Morm. 6:6.

15a SRC Svētie Raksti—

Svētie Raksti ir

jāzaglabā.

saucu Dievu, lai Viņš "pasargā šos^b pierakstus; un Viņš noslēdza derību ar mani, ka Viņš "tos nesīs lamaniešiem Viņa noteiktajā laikā.

17 Un es, Ēnoss, zināju, ka tas būs saskaņā ar derību, kuru Viņš bija noslēdzis; tāpēc mana dvēsele nomierinājās.

18 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Tavi tēvi arī to prasīja no Manis; un tiem tiks darīts pēc viņu ticības, jo viņu ticība bija tāda pati kā tavējā.

19 Un tad notika, ka es, Ēnoss, devos Nefija tautā, pravietojot par nākamajām lietām un liecinādams par to, ko es biju dzirdējis un redzējis.

20 Un es liecinu, ka Nefija tauta cītīgi centās atjaunot lamaniešus patiesajā ticībā Dievam. Bet mūsu "pūles bija veltas; viņu naids bija spēcīgs, un tos vadīja viņu ļaunā daba, ka tie kļuva par mežonīgu, nežēlīgu, ^basinskāru tautu, "elku un nešķīstības pilnu; barojoties ar savvaļas zvēriem; dzīvojot teltīs un klejojot pa mežonīgu apvidu ar īsu ādas jostu ap viņu gurniem un skūtām galvām; un viņu māka bija "lokā un zobēnā, un cirvī. Un daudzi no viņiem neēda neko citu, kā vien jēlu gaļu; un tie nepārtraukti centās mūs iznīcināt.

21 Un notika, ka Nefija tauta apstrādāja zemi un "audzēja visu

šķirņu graudus un augļus, un sīklopu ganāmpulkus, un visu sugu liellopu ganāmpulkus, un āžus, un kalnu kazas, un arī daudz zirgu.

22 Un bija ļoti daudz "praviešu mūsu starpā. Un tauta bija ^bstūrgalvīga tauta, smaga uz saprašanu.

23 Un nebija nekā cita, kā vien ārkārtīgs "skarbums, karu un ķildu, un iznīcības ^bsludināšana un pravietošana, un nepārtraukta "atgādināšana viņiem par nāvi un mūžības ilgumu, un Dieva sodiem un spēku, un tas viss — lai "nepārtraukti tos mudinātu turēties bailēs no Tā Kunga. Es saku, ka nebija nekā, kā tikai šīs lietas un ļoti tieša runa, kas tos noturēja no ātras iznīcības. Un tādā veidā es rakstu par viņiem.

24 Un es redzēju karus starp nefijiešiem un lamaniešiem sava mūža dienās.

25 Un notika, ka es sāku palikt vecs; un simts un septiņdesmit un pieci gadi bija pagājuši no tā laika, kopš mūsu tēvs Lehījs "pameta Jeruzālemi.

26 Un es redzēju, ka man drīz būs jānoiet kapā, un es biju ietekmēts no Dieva spēka, ka man ir jāsludina un jāpravieto šai tautai, un jādara zināms Vārds saskaņā ar patiesību, kas ir Kristū; un es to biju sludinājis visā savā mūžā un biju priecājies par to vairāk par visu uz pasaules.

16a 3. Nef. 5:13–15;
M&D 3:19–20;
10:46–50.

b SRC Mormona
Grāmata.

c 2. Nef. 27:6.

20a Moron. 9:6.

b Jar. 1:6.

c Mos. 9:12.

src Elku pielūgšana.

d Mos. 10:8.

21a Mos. 9:9.

22a M. v. 1:16–18.

b Jar. 1:3.

23a 1. Nef. 16:2;

2. Nef. 33:5.

b SRC Sludināt.

c Hel. 12:3.

d Jar. 1:12;

Al. 31:5.

25a 1. Nef. 2:2–4.

27 Un es drīz došos uz savu ^adusas vietu, kas ir pie mana Pestītāja, jo es zinu, ka Viņā es iegūšu mieru. Un es priecājos par dienu, kad mana ^bmirstīgā miesa tiks ietērpta ^cnemirstībā

un stāvēs Viņa priekšā; tad es ar prieku ieraudzīšu Viņa vai-
gu un Viņš man sacīs: Nāciet
pie manis, jūs svētītie, jums ir
sagatavota vieta Mana Tēva
^dmājokļos. Āmen.

JAROMA GRĀMATA

Nefijieši tur Mozus likumu, gaida uz Kristus atnākšanu, un viņiem labi klājas šajā zemē. Daudzi pravieši pūlas, lai noturētu tautu uz patiesības ceļa. Apmēram 399–361 g. pr. Kr.

TAGAD lūk, es, Jaroms, rakstu dažus vārdus saskaņā ar mana tēva Ēnosa pavēli, ka ir jātiek vestiem mūsu ^aciltsrakstiem.

2 Un tā kā ^ašīs plāksnes ir ^bmazas, un tā kā šīs lietas ir ^crakstītas, lai nestu labumu mūsu brāļiem ^dlamaniešiem, tad ir nepieciešams, lai es rakstītu nedaudz; bet es nerakstīšu nedz par saviem pravietojumiem, nedz par savām atklāsmēm. Jo ko es varu uzrakstīt vairāk nekā mani tēvi jau ir rakstījuši? Jo vai viņi nav atklājuši glābšanas ieceri? Es saku jums: Jā, un tas ir man pietiekami.

3 Lūk, ir vajadzīgs, lai daudz tiktū darīts šīs tautas vidū viņu cietsirdības un viņu ausu kurluma dēļ, un viņu prātu akluma un viņu ^akaklu stīvuma dēļ, tomēr Dievs ir ļoti žēlīgs pret viņiem un nav viņus vēl ^baizslaucījis prom no zemes virsas.

4 Un mūsu starpā bija daudzi, kuriem bija daudz ^aatklāsmju, jo viņi visi nebija stūrgalvīgi. Un tiem, kas nebija stūrgalvīgi un bija ar ticību, bija ^bsadraudzība ar Svēto Garu, kas dara zināmas lietas cilvēku bērniem pēc viņu ticības.

5 Un tad, lūk, divi simti gadu bija pagājuši, un Nefija tauta bija kļuvusi stipra tai zemē. Viņi centās ^aievērot Mozus likumu un ^bsabata dienu svētu Tam Kungam. Un viņi nedz ^cgānījās, nedz ^dzaimoja. Un zemes likumi bija ļoti stingri.

27a SRC Atpūta.
b SRC Mirstīgs,
mirstīgā dzīve.
c SRC Nemirstīgs,
nemirstība.
d Jāņa 14:2–3;
Et. 12:32–34;
M&D 72:4; 98:18.

[JAROMA]

1 1a 1. Nef. 3:12; 5:14.

2a Jēk. 3:14; Omn. 1:1.

b 1. Nef. 6:1–6.

c SRC Svētie Raksti—
Svēto Rakstu
nozīmība.

d 2. Nef. 27:6;
Morm. 5:12.

3a Ēn. 1:22–23.

b Et. 2:8–10.

4a Al. 26:22; Hel. 11:23;

M&D 107:18–19.

src Atklāsme.

b SRC Svētais Gars.

5a 2. Nef. 25:24;

Al. 34:13–14.

b 2. Moz. 35:2.

src Sabata diena.

c SRC Apgānīšana.

d SRC Zaimot,

zaimošana.

6 Un viņi bija izkaisīti gandrīz pa visu zemes virsu, un tāpat arī lamanieši. Un lamaniešu bija daudz daudz vairāk pēc skaita nekā tie no nefijiešiem; un viņi mīlēja "slepkavības un dzēra dzīvnieku asinis.

7 Un notika, ka viņi daudzas reizes nāca pret mums, nefijiešiem, cīnīties. Bet mūsu "ķēniņi un mūsu vadītāji bija vareni vīri ticībā Tam Kungam, un viņi mācīja tautai Tā Kunga ceļus, tāpēc mēs nepadevāmies lamaniešiem un iztriecām tos no ^bsavām zemēm, un sākām nostiprināt savas pilsētas jeb ikvienu savu mantojuma vietu.

8 Un mēs ļoti savairojāmies un izplatījāmies pa zemes virsu, un kļuvām ļoti bagāti ar zeltu un sudrabu, un dārglietām, un smalkiem meistardarbiem no koka, ēkām un ierīcēm, un arī dzelzi un varu, un misiņu un tēraudu, taisot visa veida visādus rīkus zemes apstrādāšanai un kara "ieročus— jā, asi noasinātas bultas un bultu makus, un šautras, un šķēpus, un visu karam nepieciešamo.

9 Un, tā kā mēs tā bijām sagatavoti stāties preti lamaniešiem, viņiem neveicās pret mums. Bet Tā Kunga vārdi tika apstiprināti, kurus Viņš runāja mūsu tēviem, sakot, ka: Kā jūs turēsīt Manas pavēles, tā jums veiksies tai zemē.

10 Un notika, ka Tā Kunga pravieši draudēja Nefija tautai saskaņā ar Dieva vārdu, ka, ja viņi neturēs baušļus, bet kritīs grēkā, viņi tiks "izdeldēti no zemes virsas.

11 Tāpēc pravieši un priesteri, un skolotāji cītīgi pūlējās, ar visu pacietību pārliecinādami tautu uz uzcītību, mācot "Mozus likumu un nodomu, kā dēļ tas tika dots; pārliecinot tos ^braudzīties uz Mesiju un ticēt, ka Viņš nāks, "it kā Viņš jau būtu atnācis. Un tādā veidā viņi mācīja tos.

12 Un notika, ka, darot to, viņi atturēja tos no "iznīcināšanas zemes virsū; jo viņi ^bdzēla viņu sirdis ar vārdu, nepārtraukti mudinot tos uz grēku nožēlošanu.

13 Un notika, ka bija pagājuši divi simti un trīsdesmit un astoņi gadi—lielākoties no šī laika karos un ķildās, un nevienprātībā.

14 Un es, Jaroms, nerakstu vairāk, jo plāksnes ir mazas. Bet lūk, mani brāļi, jūs varat ņemt "otras Nefija plāksnes; jo lūk, uz tām ir iegravēti pieraksti par mūsu kariem pēc ķēniņu vai to, kuriem tie lika rakstīt, pierakstītā.

15 Un es nododu šīs plāksnes sava dēla Omnija rokās, lai tās varētu tikt saglabātas saskaņā ar mana tēva "pavēlēm.

6a Jēk. 7:24; Ēn. 1:20.

7a Jēk. 1:9, 11, 15.

^b M. v. 1:14.

8a Mos. 10:8.

10a 1. Nef. 12:19–20;

Omn. 1:5.

11a Jēk. 4:5;

Al. 25:15–16.

^b 2. Nef. 11:4;

Et. 12:18–19.

c 2. Nef. 25:24–27;

Mos. 3:13; 16:6.

12a Et. 2:10.

^b Al. 31:5.

14a 1. Nef. 9:2–4.

15a Jēk. 1:1–4.

OMNIJA GRĀMATA

Omnijs, Amarons, Kemišs, Abinadoms un Amalekijs, katrs pēc kārtas ved pierakstus. Mosija atklāj Zarahemlas tautu, kas nāca no Jeruzālemes Cedekijas dienās. Mosija tiek iecelts par ķēniņu pār viņiem. Muleka un Zarahemlas pēcteči bija atraduši Korianumru, pēdējo no Jarediešiem. Ķēniņš Benjamīns nāk Mosijas vietā. Cilvēkiem ir jāupurē savas dvēseles kā upuri Kristum. Apmēram 323–130 g. pr. Kr.

LŪK, notika, ka es, Omnijs, būdams saņēmis pavēli no sava tēva Jaroma, ka man ir kaut kas jāraksta uz šīm plāksnēm, lai saglabātu mūsu ciltsrakstus—
2 tāpēc es gribu, lai jūs zinātu, ka savā mūžā es esmu daudz cīnījies ar zobenu, lai pasargātu savu tautu, nefijiešus, no krišanas viņu ienaidnieku lamaniešu rokās. Bet lūk, pats es esmu bezdievīgs cilvēks un neesmu turējis Tā Kunga likumus un pavēles, kā man to vajadzēja darīt.

3 Un notika, ka divi simti un septiņdesmit un seši gadi bija pagājuši, un mums bija daudz miera brīžu; un mums bija daudz nopietnu karu un asinsizliešanas brīžu. Jā, īsāk sakot, divi simti un astoņdesmit un divi gadi bija pagājuši, un es glabāju šīs plāksnes saskaņā ar sava tēva "pavēlēm; un es devu tās savam dēlam Amaronam. Un es beidzu.

4 Un tagad es, Amarons, rakstu lietas, kuras es rakstu un kuru nav daudz, sava tēva grāmatā.

5 Lūk, notika, ka trīs simti un divdesmit gadu bija pagājuši, un ļaunākā daļa no nefijiešiem bija "iznīcināta.

6 Jo Tas Kungs nepieļaus, ka pēc tam, kad Viņš ir izvedis viņus no Jeruzālemes zemes un glabājis un sargājis no krišanas viņu naidnieku rokās, jā, Viņš nepieļaus, ka neapstiprinātos vārdi, kurus Viņš runāja uz mūsu tēviem, sakot, ka: Kā jūs neturēsīt Manas pavēles, tā jums labi neklāsies tai zemē.

7 Tāpēc Tas Kungs piemeklēja viņus ar lielu sodu; tomēr Viņš saudzēja taisnīgos, lai tie neietu bojā, bet izglāba tos no viņu naidnieku rokām.

8 Un notika, ka es nodevu plāksnes savam brālim Kemišam.

9 Tagad es, Kemišs, rakstu dažas lietas, cik nu es rakstu, tajā pašā grāmatā kur mans brālis; jo lūk, es redzēju pēdējo, ko viņš rakstīja, ka viņš rakstīja ar savu roku; un viņš rakstīja to tanī dienā, kad viņš tās nodeva man. Un tādā veidā mēs vedām pierakstus, jo tas ir saskaņā ar mūsu tēvu pavēlēm. Un es beidzu.

10 Lūk, es, Abinadoms, esmu Kemiša dēls. Lūk, notika, ka es redzēju daudz karu un strīdu starp manu tautu, nefijiešiem, un lamaniešiem; un es ar savu paša zobenu esmu atņēmis dzīvības daudziem lamaniešiem savu brāļu aizstāvēšanai.

11 Un lūk, šīs tautas pieraksts ir iegravēts uz plāksnēm, kas bija ķēniņiem no paaudzes paaudzē;

un es nezinu nevienu atklāsmi, izņemot tikai tās, kuras ir rakstītas, ne arī pravietojumu; tāpēc tas, kas ir pietiekami, ir rakstīts. Un es beidzu.

12 Lūk, es esmu Amalekijs, Abinadoma dēls. Lūk, es runāšu ar jums kaut ko par Mosiju, kurš tika iecelts par ķēniņu pār Zarahemlas zemi; jo lūk, viņš, ticis brīdināts no Tā Kunga, ka viņam ir jābēg prom no ^aNefija zemes, un tiem, kas paklausīs Tā Kunga balsij, arī ir ^bjādodas prom no zemes kopā ar viņu mežonīgā apvidū —

13 un notika, ka viņš darīja tā, kā Tas Kungs bija viņam pavēlējis. Un viņi devās prom no zemes mežonīgā apvidū, tik daudzi, cik paklausīja Tā Kunga balsij; un viņi tika vadīti ar daudzām sludināšanām un pravietojumiem. Un viņi nepārtraukti tika pamācīti ar Dieva vārdu; un viņi tika vadīti ar Viņa rokas spēku cauri mežonīgam apvidum, līdz viņi nonāca lejā zemē, kas tiek saukta par Zarahemlas zemi.

14 Un viņi atrada tautu, kas tika saukta par ^aZarahemlas tautu. Tad tur bija lieli prieki Zarahemlas tautā; un arī Zarahemla ļoti priecājās, tāpēc ka Tas Kungs bija sūtījis Mosijas tautu ar ^bplāksnēm no misiņa, kas saturēja jūdu pierakstu.

15 Lūk, notika, ka Mosija atklāja, ka ^aZarahemlas tauta nāca no Jeruzālemes tajā laikā,

kad ^bCedekija, jūdu ķēniņš, tika aizvests gūstā uz Bābeli.

16 Un viņi ceļoja pa tuksnesi, un ar Tā Kunga roku tika pārvesti pāri lielajiem ūdeņiem zemē, kur Mosija tos atrada; un no tā laika viņi tur bija dzīvojuši.

17 Un tajā laikā, kad Mosija tos atrada, pēc skaita viņi bija kļuvuši ļoti daudzi. Tomēr viņiem bija bijuši daudzi kari, nopietnas ķildas, un laiku pa laikam viņi bija krituši no zobena; un viņu valoda bija kļuvusi samaitāta; un viņiem nebija ^apierakstu; un viņi noliedza sava Radītāja esamību; un ne Mosija, ne Mosijas tauta nevarēja viņus saprast.

18 Bet notika, ka Mosija lika, lai viņiem tiktu mācīta viņa valoda. Un notika, ka pēc tam, kad viņiem bija mācīta Mosijas valoda, Zarahemla deva savu tēvu ciltsrakstus pēc savas atmiņas; un tie tika pierakstīti, bet ne uz šīm plāksnēm.

19 Un notika, ka Zarahemlas un Mosijas tautas ^aapvienojās, un ^bMosija tika iecelts par viņu ķēniņu.

20 Un notika, ka Mosijas dienās viņam tika atnests liels akmens ar gravējumiem uz tā; un viņš ^aiztulkoja gravējumus ar dāvanu un spēku no Dieva.

21 Un tie sniedza ziņojumu par kādu ^aKoriantumru un viņa tautas nogalināšanu. Un Koriantumru atrada Zarahemlas

12a 2. Nef. 5:6–9.

^b Jēk. 3:4.

14a SRC Zarahemla.

^b 1. Nef. 3:3, 19–20; 5:10–22.

15a Mos. 25:2.

^b Jer. 39:1–10;

Hel. 8:21.

17a Mos. 1:2–6.

19a Mos. 25:13.

^b Omn. 1:12.

20a Mos. 8:13–19.

SRC Gaišregis.

21a Et. 12:1.

SRC Koriantumrs.

laudis; un viņš dzīvoja ar viņiem deviņu mēnešu garumā.

22 Tie arī teica dažus vārdus attiecībā par viņa tēviem. Un viņa pirmie vecāki nāca no ^atorņa tai laikā, kad Tas Kungs ^bsajauca tautas valodu; un Tā Kunga bardzība krita pār tiem saskaņā ar Viņa tiesu, kas ir taisnīga; un viņu ^ckauli bija izkaisīti zemē uz ziemeļiem.

23 Lūk es, Amalekijs, biju dzimis Mosijas dienās, un es dzīvojot redzēju viņa nāvi; un ^aBenjamīns, viņa dēls, valda viņa vietā.

24 Un lūk, es redzēju ķēniņa Benjamīna dienās nopietnu karu un lielu asinsizliešanu starp nefijiešiem un lamaniešiem. Bet lūk, nefijieši guva lielu pārākumu pār viņiem, jā, tiktāl ka ķēniņš Benjamīns izdzina viņus no Zarahemlas zemes.

25 Un notika, ka es sāku palikt vecs; un, būdams bez pēcnācējiem un pazīstot ķēniņu ^aBenjamīnu kā taisnīgu vīru Tā Kunga priekšā, tāpēc es ^bnodošu šīs plāksnes viņam, pārlicinot visus cilvēkus nākt pie Dieva, Israēla Svētā, un ticēt pravietošanai un atklāsmēm, un eņģeļu kalpošanai, un dāvanai runāt mēlēs, un dāvanai tulkot valodas, un visām lietām, kuras ir ^clabas; jo nav nekā, kas ir labs,

ja tas nenāk no Tā Kunga; un tas, kas ir ļauns, nāk no velna.

26 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es gribētu, lai jūs ^anāktu pie Kristus, kas ir Israēla Svētais, un saņemtu no Viņa glābšanu un Viņa augšāmcelšanās spēku. Jā, nāciet pie Viņa un ^bupurējiet visu savu dvēseli kā ^cupuri Viņam, un turpiniet ^dgavēt un lūgt, un pastāviet līdz galam; un, kā Tas Kungs dzīvo, jūs tiksit izglābti.

27 Un tagad es gribētu runāt mazliet par dažiem, kuri devās mežonīgā apvidū, lai atgrieztos Nefija zemē; jo tur bija daudzi, kas vēlējās iegūt savas mantojuma zemes.

28 Tāpēc viņi devās mežonīgā apvidū. Un viņu vadonis, būdams stiprs un spēcīgs vīrs, un stūrgalvīgs vīrs, tāpēc viņš izraisīja strīdu to starpā; un viņi visi tika ^anokauti mežonīgā apvidū, izņemot piecdesmit, un tie atkal atgriezās Zarahemlas zemē.

29 Un notika, ka viņi arī paņēma citus ievērojamā skaitā un atkal ceļoja mežonīgā apvidū.

30 Un man, Amalekijam, bija brālis, kurš arī devās kopā ar viņiem; un no tā laika es neko nezinu par tiem. Un es jau grasos gulties kapā; un ^ašīs plāksnes ir pilnas. Un es beidzu savu runāšanu.

22a Et. 1:1–5.

b 1. Moz. 11:6–9;

Mos. 28:17;

Et. 1:33.

c Mos. 8:8.

23a M. v. 1:3.

25a M. v. 1:17–18;

Mos. 29:13.

b M. v. 1:10.

c Al. 5:40; Et. 4:12;

Moron. 7:15–17.

26a Jēk. 1:7; Al. 29:2;

Moron. 10:32.

b SRC Upuris.

c 3. Nef. 9:20.

d SRC Gavēt, gavēšana.

28a Mos. 9:1–4.

30a 1. Nef. 6:1–6.

MORMONA VĀRDI

Mormons saīsina lielās Nefija plāksnes. Viņš liek mazās plāksnes kopā ar citām plāksnēm. Ķēniņš Benjamīns nodibina mieru zemē. Apmēram 385 g. pēc Kr.

UN tagad es, "Mormons, esmu gatavs nodot sava dēla Moronija rokās pierakstu, ko es esmu taisījis, lūk, es esmu bijis par liecinieku gandrīz pilnīgai savas tautas, nefijiešu, iznīcināšanai.

2 Un tas ir "daudzus simtus gadu pēc Kristus atnākšanas, kad es nododu šos pierakstus sava dēla rokās; un man liekas, ka viņš būs par liecinieku pilnīgai manas tautas iznīcināšanai. Bet lai Dievs dod, ka viņš varētu pārdzīvot tos, lai viņš varētu rakstīt nedaudz par tiem un nedaudz par Kristu, lai varbūt kādu dienu tas dotu viņiem ^blabumu.

3 Un tagad es runāju mazliet par to, ko es esmu rakstījis; jo pēc tam, kad es biju "saīsinājis Nefija ^bplāksnes līdz pat ķēniņa Benjamīna valdīšanai, par ko Amalekijs runāja, es pētīju "pierakstus, kas bija nodoti manās rokās, un es atradu šīs plāksnes, kuras ietvēra šo nelielo praviešu ziņojumu no Jēkaba līdz pat šī

ķēniņa "Benjamīna valdīšanai un arī daudzus Nefija vārdus.

4 Un tās lietas, kas ir uz šīm plāksnēm, mani "iepriecina pravietojumu dēļ par Kristus atnākšanu; un mani tēvi zināja, ka daudzi no tiem jau ir piepildīti; jā, un arī es zinu, ka tik, cik ir bijis pravietots par mums līdz šai dienai, ir piepildīts, un visam tam, cik teikts par to, kas būs pēc tam, noteikti jānotiek —

5 tāpēc es izvēlos "šīs lietas, lai pabeigtu savu pierakstu uz tām plāksnēm, savu pierakstu atlikušo daļu es ņemšu no ^bNefija plāksnēm; un es nevaru uzrakstīt pat "simto daļu no tā, kas attiecas uz manu tautu.

6 Bet lūk, es ņemšu šīs plāksnes, kas ietver šos pravietojumus un atklāsmes, un pievienošu tās sava pieraksta atlikušajai daļai, jo tie ir manis izraudzīti; un es zinu, ka tie būs izraudzīti maniem brāļiem.

7 Un es daru to ar "gudru nodomu, jo tā man to čukst Tā Kunga Gars, kas ir manī. Un tagad es nezinu visas lietas, bet Tas Kungs ^bzina visas lietas, kurām jānāk, tāpēc Viņš vada mani, lai es darītu pēc Viņa gribas.

8 Un mana "lūgšana Dievam ir par maniem brāļiem, lai viņi

[MORMONA VĀRDI]

1 1a 3. Nef. 5:9–12;
Morm. 1:1–4; 8:1, 4–5.
SRC Mormons,
nefijiešu pravietis.
2a Morm. 6:5–6.
b M&D 3:16–20.
3a M&D 10:44.
b M&D 10:38–40.

c Mos. 1:6;
Hel. 3:13–15;
Morm. 4:23.
d Omn. 1:23.
4a 1. Nef. 6:5.
5a TAS IR tās lietas, kas
viņu iepriecina un
kuras minētas 4.
pantā.

b 1. Nef. 9:2.
c 3. Nef. 5:8–11;
26:6–12.
7a 1. Nef. 9:5; 19:3;
M&D 3:12–20;
10:1–19, 30–47.
b SRC Visszinošs.
8a 2. Nef. 33:3–4;
Ēn. 1:11–12.

kādreiz atkal varētu nākt pie Dieva atziņas, jā, Kristus pestīšanas; lai viņi kādreiz atkal varētu kļūt par ^bpatikamu tautu.

9 Un tagad es, Mormons, turpinu beigt savu pierakstu, kuru es ņemu no Nefija plāksnēm; un es to daru pēc zināšanām un sapratnes, ko Dievs man ir devis.

10 Tad nu notika, ka pēc tam, kad Amalekijs bija “nodevis šīs plāksnes ķēniņa Benjamīna rokās, viņš paņēma tās un nolika ar ^bcitām plāksnēm, kuras saturēja pierakstus, ko ^cķēniņi nodeva no paaudzes paaudzē līdz pat ķēniņa Benjamīna dienām.

11 Un no ķēniņa Benjamīna tās tika nodotas no paaudzes paaudzē, līdz tās nonāca “manās rokās. Un es, Mormons, lūdzu Dievu, lai tās no šī brīža un turpmāk tiktu saglabātas. Un es zinu, ka tās tiks saglabātas, jo lielas lietas ir rakstītas uz tām, pēc kurām mana tauta un viņu brāļi tiks ^btiesāti tai lielajā un pēdējā dienā, saskaņā ar Dieva vārdu, kas ir rakstīts.

12 Un tagad par ķēniņu Benjamīnu — viņam bija kaut kādas ķildas starp viņa ļaudīm.

13 Un notika, ka arī lamaniešu karapulki nāca lejā no “Nefija zemes, lai cīnītos pret viņa tautu. Bet lūk, ķēniņš Benjamīns sapulcināja savus karapulkus un viņš stājās tiem preti; un viņš cīnījās

ar sava paša rokas spēku ar ^bLābana zobenu.

14 Un Tā Kunga spēkā viņi cīnījās pret saviem ienaidniekiem, kamēr viņi nokāva daudzus tūkstošus lamaniešu. Un notika, ka viņi cīnījās pret lamaniešiem, līdz viņi bija izdzinuši tos no visām savām mantojuma zemēm.

15 Un notika, ka vēlāk tur bija viltus “kristi, un viņu mutes tika aizvērtas, un viņi tika sodīti atbilstoši saviem noziegumiem.

16 Un, kad tur bija bijuši viltus pravieši un viltus sludinātāji, un viltus skolotāji tautā, un visi tie bija tikuši sodīti atbilstoši saviem noziegumiem; un, kad bija bijušas daudzas cīņas un daudzas domstarpības ar lamaniešiem, lūk notika, ka ķēniņš Benjamīns ar svēto “praviešu palīdzību, kuri bija viņa tautā —

17 jo lūk, ķēniņš Benjamīns bija “svēts vīrs un viņš valdīja pār savu tautu taisnībā; un tur bija daudz svētu vīru tai zemē, un viņi runāja Dieva vārdu ar ^bspēku un ar varu; un tautas stūrgalvības dēļ viņi daudz izmantoja “bardzību —

18 tāpēc, ar viņu palīdzību, ķēniņš Benjamīns, un arī pravieši, strādājot ar visu sava ķermeņa spēku un ar visām savas dvēseles spējām, vēlreiz nodibināja mieru zemē.

8b 2. Nef. 30:6.
10a Omn. 1:25, 30.

b 1. Nef. 9:4.

c Jar. 1:14.

11a 3. Nef. 5:8–12;
Morm. 1:1–5.

b 2. Nef. 25:18; 29:11;

33:11–15;

3. Nef. 27:23–27.

13a Omn. 1:12.

b 1. Nef. 4:9;

2. Nef. 5:14;

Jēk. 1:10;

Mos. 1:16;

M&D 17:1.

15a SRC Antikrists.

16a Ēn. 1:22.

17a Al. 13:26.

b Al. 17:2–3.

c Moron. 9:4;

M&D 121:41–43.

MOSIJAS GRĀMATA

1. NODAĻA

Kēniņš Benjamīns māca saviem dēliem savu tēvu valodu un pravietojumus. Viņu reliģija un civilizācija ir tikušas pasargātas to pierakstu dēļ, kas tiek saglabāti uz dažādām plāksnēm. Mosija tiek izvēlēts par kēniņu un viņam tiek nodota pierakstu un citu lietu uzraudzība. Apmēram 130–124 g. pr. Kr.

UN tad tur vairs nebija ķildu visā "Zarahemlas zemē starp visiem ļaudīm, kas piederēja kēniņam Benjamīnam, tā ka kēniņam Benjamīnam bija nepārtraukts miers visās viņa atlikušajās dienās.

2 Un notika, ka viņam bija trīs dēli; un viņš deva tiem vārdus: Mosija un Helorums, un Helamans. Un viņš lika, lai viņi tiktu "mācīti visā viņa tēvu ^bvalodā, lai tādējādi viņi kļūtu saprātīgi cilvēki un lai viņi varētu zināt pravietojumus, kas bija tikuši izteikti ar viņu tēvu mutēm un kas bija nodoti viņiem ar Tā Kunga roku.

3 Un viņš arī mācīja tiem par pierakstiem, kas bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa, sacīdams: Mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos, ka, ja nebūtu šīs "plāksnes, kas satur šos pierakstus un šos baušļus,

mums būtu jācieš ^bneziņā pat arī tagad, nezinot par Dieva noslēpumiem.

4 Jo nebija iespējams, ka mūsu tēvs Lehījs varētu atcerēties visas šīs lietas, lai mācītu tās saviem bērniem, ja tas nebūtu ar šo plāksņu palīdzību; jo viņš, būdams apmācīts "ēģiptiešu valodā, tāpēc viņš varēja lasīt šos gravējumus un mācīt tos saviem bērniem, lai tādējādi viņi varētu mācīt tos saviem bērniem, tā izpildot Dieva pavēles, līdz pat šim laikam.

5 Es saku jums, mani dēli, ja nebūtu šo lietu, kas tika saglabātas un "pasargātas ar Dieva roku, lai mēs varētu ^blasīt un saprast Viņa "noslēpumus un mums vienmēr būtu Viņa baušļi acu priekšā, tad patiesi mūsu tēvi būtu krituši neticībā un mēs būtu bijuši līdzīgi mūsu brāļiem lamaniešiem, kuri neko nezina par šīm lietām vai tiešām netic tām, kad viņiem tās māca, dēļ savu tēvu ^dparažām, kas nav pareizas.

6 Ak, mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos, ka šie raksti ir patiesi, un arī, ka šie pieraksti ir "patiesi. Un lūk, arī Nefija plāksnes, kas satur mūsu tēvu pierakstus un rakstus no tā laika, kad viņi pameta Jeruzālemi līdz mūsu dienām, un tās ir patiesas; un mēs tiešām to varam

[MOSIJAS]

1 1a Omn. 1:13.

2a Mos. 4:14–15;
M&D 68:25, 28.

b Morm. 9:32.

3a SRC Plāksnes.

b Al. 37:8–9.

4a DŽS—V 1:64.

5a SRC Svētie Raksti—
Svētie Raksti ir
jāsaglabā.

b 5. Moz. 6:6–8.

c SRC Dieva noslēpumi.

d Mos. 10:11–17.

6a 1. Nef. 1:3;

2. Nef. 33:10–11;

Moron. 10:27.

zināt, tāpēc ka mums tās ir mūsu acu priekšā.

7 Un tagad, mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos tās cītīgi ^a“pētīt, lai jūs tādējādi varētu gūt labumu; un es gribētu, lai jūs ^bturētu Dieva baušļus, lai jums varētu labi klāties šai zemē, atbilstoši ^a“solījumiem, kurus Tas Kungs ir devis mūsu tēviem.

8 Un daudz ko vairāk ķēniņš Benjamīns mācīja saviem dēliem, kas nav rakstīts šīnī grāmatā.

9 Un notika, kad ķēniņš Benjamīns bija beidzis mācīt savus dēlus, viņš kļuva vecs, un viņš redzēja, ka drīz viņam vajadzēs iet visas radības ceļu; tādēļ viņš domāja, ka ir lietderīgi nodot ķēniņvalsti vienam no saviem dēliem.

10 Tādēļ viņš lika Mosiju atvest savā priekšā; un šie ir tie vārdi, kurus viņš sacīja tam, teikdams: Mans dēls, es gribētu, lai tu pasludinātu visā šajā zemē visai šai tautai jeb visiem ^a“Zarahemlas ļaudīm un visiem Mosijas ļaudīm, kas dzīvo šai zemē, lai tādējādi viņi varētu tikt sapulcināti kopā, jo rīt es pasludināšu šiem maniņš ļaudīm ar savu muti, ka tu esi ^bķēniņš un valdnieks pār šo tautu, kurai Tas Kungs, mūsu Dievs mūs ir devis.

11 Un turklāt es došu šai tautai ^a“vārdu, lai viņus varētu atšķirt no visām citām tautām, kuras Dievs Tas Kungs ir izvedis no Jeruzālemes zemes; un to es daru

tādēļ, ka viņi ir uzcītīga tauta Tā Kunga baušļu turēšanā.

12 Un es dodu viņiem vārdu, kas nekad netiks izdzēsts, ja nu tikai ^a“pārkāpuma dēļ.

13 Jā, un turklāt es saku jums, ka, ja šī bagātīgi svētītā tauta kritīs ^a“grēkā un kļūs par ļaunu un laulības pārkāpēju tautu, tad Tas Kungs viņus nodos, ka tādējādi tie kļūs ^bvāji kā viņu brāļi; un Viņš vairs ^cnepasargās tos ar Savu nepārspējamo un apbrīnojamo spēku, kā Viņš līdz šim bija pasargājis mūsu tēvus.

14 Jo es saku jums, ka, ja Viņš nebūtu izstiepis Savu roku mūsu tēvu aizsardzībai, tie būtu krituši lamaniešu rokās un kļuvuši par viņu naida upuriem.

15 Un notika, kad ķēniņš Benjamīns bija pabeidzis šos vārdus savam dēlam, ka viņš nodeva viņam atbildību par visām ķēniņvalsts lietām.

16 Un turklāt viņš arī nodeva tam pierakstus, kuri bija ieguvēti uz ^a“plāksnēm no misiņa, un arī Nefija plāksnēm; un arī Lābana ^bzobenu un ^clodi jeb rādītāju, kas vadīja mūsu tēvus cauri tuksnesim un kas bija sagatavots ar Tā Kunga roku, lai tādējādi viņi varētu tikt vadīti, ikviens pēc savas uzmanības un uzcītības, ko tie Viņam pievērsa.

17 Tādēļ, kad viņi bija neticīgi, viņiem nedz veicās, nedz viņi virzījās uz priekšu savā ceļojumā, bet ^a“virzījās atpakaļ un iz-

7a SRC Svētie Raksti.
b Mos. 2:22;
Al. 50:20–22.
c Psm. 122:6;
1. Nef. 2:20.
d Al. 9:12–14.

10a Omn. 1:14.
b Mos. 2:30.
11a Mos. 5:8–12.
12a SRC Grēks.
13a Ebr. 6:4–6.
b Hel. 4:24–26.

c M&D 103:8–10.
16a Mos. 1:3.
b 1. Nef. 4:8–19;
M. v. 1:13; M&D 17:1.
c 1. Nef. 16:10.
17a 1. Nef. 18:12–13.

sauca Dieva nepatiku pret sevi; un tādēļ viņi tika piemeklēti ar badu un smagām ciešanām, lai mudinātu viņus atcerēties savus pienākumus.

18 Un tad notika, ka Mosija devās un darīja, kā viņa tēvs bija tam pavēlējis, un pasludināja visiem ļaudīm, kas bija Zarahemlas zemē, lai tādējādi tie varētu sapulcēties, lai ietu uz templi un dzirdētu vārdus, kurus viņa tēvs tiem sacīs.

2. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns uzrunā savu tautu. Viņš uzskaita savas valdīšanas taisnīgumu, godīgumu un garīgumu. Viņš ieteic tiem kalpot savam Debesu Ķēniņam. Tie, kas sacēlas pret Dievu, cietīs mokas kā neizdzēšamu uguni. Apmēram 124 g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc tam, kad Mosija bija darījis kā viņa tēvs tam bija pavēlējis un bija pasludinājis visā zemē, lai tauta no visas zemes sapulcējas kopā, lai viņi varētu doties uz templi klausīties vārdus, kurus ķēniņš Benjamīns tiem sacīs.

2 Un tur bija ļoti liels skaits, pat tik liels, ka viņi tos nesaskaitīja; jo viņi bija ļoti savairojušies un kļuvuši daudz tai zemē.

3 Un viņi arī ņēma "pirmdzimtos no saviem ganāmpulkiem, lai viņi varētu nest ^bziedojumus

un dedzināmos "upurus ^datbilstoši Mozus likumam.

4 Un arī, lai viņi varētu pateikties Tam Kungam, savam Dievam, kas viņus izveda no Jeruzālemes zemes un kas atbrīvoja tos no viņu ienaidnieku rokām, un "iecēla taisnīgus vīrus, lai tie būtu viņiem par ^bskolotājiem, un arī taisnīgu vīru, lai būtu viņu ķēniņš, kurš nodibināja mieru ^cZarahemlas zemē un kurš mācīja viņiem ^dturēt Dieva baušļus, lai viņi varētu priecāties un tikt piepildīti ar ^emīlestību uz Dievu un visiem cilvēkiem.

5 Un notika, kad viņi nāca pie tempļa, viņi uzslēja savas teltis visapkārt, katrs vīrs savai "ģimenei, kas sastāvēja no viņa sievas un viņa dēliem, un viņa meitām, un to dēliem, un to meitām, no vecākā līdz pat jaunākajam, katra ģimene atsevišķi no citām.

6 Un viņi uzslēja savas teltis visapkārt templim, katram vīram sava "telts ar durvīm pret templi, lai tādējādi viņi varētu palikt savās teltīs un dzirdēt vārdus, kurus ķēniņš Benjamīns uz tiem runās;

7 jo ļaužu pulks bija tik liels, ka ķēniņš Benjamīns nevarēja viņus visus mācīt tempļa sienās, tāpēc viņš lika, lai tiktu uzcelts tornis, lai tādējādi viņa ļaudis varētu dzirdēt vārdus, kurus viņš uz tiem runās.

2 3a 1. Moz. 4:4.
b SRC Upuris.
c 1. Nef. 5:9.
d 2. Nef. 25:24;
Al. 30:3; 34:13–14.

4a SRC Aicināt, Dieva
aicināts, aicinājums.
b Mos. 18:18–22.
SRC Mācīt, skolotājs.
c Omn. 1:12–15.

d Jāņa 15:10.
e SRC Mīlestība.
5a SRC Ģimene.
6a 2. Moz. 33:8–10.

8 Un notika, ka viņš sāka runāt uz saviem ļaudīm no torņa; un viņi visi nevarēja dzirdēt viņa vārdus, tādēļ ka ļaužu pulks bija ļoti liels; tādēļ viņš lika, lai vārdi, kurus viņš runāja, tiktu rakstīti un izsūtīti starp visiem tiem, kam nebija sadzirdama viņa balss, lai viņi arī varētu saņemt viņa vārdus.

9 Un šie ir tie vārdi, kurus viņš "runāja un lika rakstīt, sacīdams: Mani brāļi, jūs visi, kas esat sapulcējušies kopā, jūs, kas varat dzirdēt manus vārdus, kurus es jums šajā dienā sacīšu; jo es neesmu pavēlējis jums nākt šurp, lai ^bzobotos par šiem vārdiem, kurus es runāšu, bet, lai jūs mani "uzklausītu un atvērtu savas ausis, lai jūs varētu dzirdēt, un savas ^dsirdis, lai jūs varētu saprast, un savus "prātus, lai Dieva ^fnoslēpumi tiktu atklāti jūsu skatienam.

10 Es neesmu pavēlējis jums nākt šurp, lai jūs "manis baidītos, vai lai jūs domātu, ka es esmu kas vairāk nekā mirstīgs cilvēks.

11 Bet es esmu tāds pats kā jūs, pakļauts visādām miesas un prāta vajībām; tomēr es esmu šīs tautas izraudzīts un sava tēva iesvētīts, un Tā Kunga roka pieļāva, lai es būtu par valdnieku un ķēniņu pār šo tautu; un tiktu uzturēts un aizsargāts ar Viņa nepārspējamo spēku, lai kalpotu jums ar visu sirdi, prātu un spēku, ko Tas Kungs man ir dāvājis.

12 Es saku jums, ka man tika atļauts pavadīt savu mūžu kalpojot jums līdz pat šim laikam, un es neesmu meklējis nedz "zeltu, nedz sudrabu, nedz arī kādas citas jūsu bagātības;

13 nedz arī es pieļāvu, lai jūs tiktu ieslodzīti pazemes cietumos, nedz arī, lai jūs nogalinātu viens otru, nedz arī, lai jūs slepkavotu vai laupītu, vai zagtu, vai pārkāptu laulību; nedz arī es esmu pieļāvis, lai jūs darītu jēlkādu ļaundarību, un esmu mācījis jūs, ka jums ir jātur Tā Kunga baušļi visās lietās, ko Viņš jums ir pavēlējis, —

14 un pat es pats esmu "strādājis ar savām paša rokām, lai es varētu jums kalpot un lai jūs netiktu apkrauti ar nodevām, un lai uz jums nebūtu nekā, ko būtu smagi panest, — un par visu to, ko es runāju šodien, jūs paši esat liecinieki šajā dienā.

15 Tomēr, mani brāļi, es neesmu to visu darījis, lai es varētu lielities, nedz arī es to teicu, lai varētu apsūdzēt jūs; bet es jums saku to visu, lai jūs varētu zināt, ka es varu atbildēt ar tīru "sirdsapziņu Dieva priekšā šai dienā.

16 Lūk, es saku jums, ka tādēļ, ka es saku, ka esmu pavadījis savu mūžu kalpojot jums, es negribu lielities, jo patiesībā es esmu bijis kalpībā Dievam.

17 Un lūk, es saku jums to visu, lai jūs varētu mācīties "gudrību; lai jūs varētu mācīties, ka tad,

9a Mos. 8:3.
b M&D 6:12.
c SRC Uzklusīt.
d Mos. 12:27;

3. Nef. 19:33.
e SRC Prāts.
f SRC Dieva noslēpumi.
10a SRC Bailes.

12a Ap. d. 20:33–34.
14a 1. kor. 9:18.
15a SRC Sirdsapziņa.
17a SRC Gudrība.

kad jūs ^bkalpojat saviem ‘tuvākajiem, jūs patiesībā kalpojat savam Dievam.

18 Lūk, jūs esat saukuši mani par savu ķēniņu; un ja es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, strādāju, lai “kalpotu jums, vai tad jūs nestrādāsiet, lai kalpotu cits citam?

19 Un arī lūk, ja es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, kurš pavadījis savu mūžu kalpojot jums un tomēr kalpojot Dievam, izpelņos pateicību no jums, ak, kā gan jums vajag “pateikties jūsu Debesu Ķēniņam!

20 Es saku jums, mani brāli, ka, ja jūs ar visu savu dvēseles spēku, kas tai ir, pateiktos un “slavētu to ^bDievu, kas jūs ir radījis un uzturējis, un pasargājis jūs, un licis, lai jūs priecātos, un dāvājis, ka jūs dzīvotu mierā viens ar otru, —

21 es saku jums, ka, ja jūs kalpotu Viņam, kas jūs ir radījis no sākuma un pasargā jūs no dienas dienā, dodot jums elpu, lai jūs varētu dzīvot, kustēties un darboties pēc savas “gribas, un pat atbalstot jūs laiku pa laikam — es saku, ja jūs kalpotu Viņam ar visu savu dvēseli, jūs tomēr būtu ^bneizdevīgi kalpi.

22 Un lūk, viss, ko Viņš no jums prasa, ir “turēt Viņa ^bbaušļus, un Viņš ir apsolījis jums, ka, ja

jūs turēsiet Viņa baušļus, jums labi klāsies šai zemē; un Viņš nekad ‘neatkāpjas no tā, ko Viņš ir sacījis; tādēļ, ja jūs “turēsiet Viņa baušļus, Viņš svētīs jūs un jums klāsies labi.

23 Un tagad, pirmkārt, Viņš ir jūsu radījis un dāvājis jums jūsu dzīvības, par ko jūs esat Viņam parādā.

24 Un, otrkārt, Viņš prasa, lai jūs darītu tā, kā Viņš ir pavēlējis, jo, ja jūs tā darāt, Viņš nekavējoties “svētī jūs; un tā Viņš jums ir samaksājis. Un jūs vēl joprojām esat parādā Viņam; un esat un būsiet mūžīgi mūžos, tādēļ ar ko jums lielīties?

25 Un tagad es prasu, vai jūs varat ko aizbilst par sevi? Es atbildu jums — nē! Jūs nevarat sacīt, ka jūs esat kaut vai tik daudz kā zemes pišļi; tomēr jūs tikāt “radīti no zemes ^bpišļiem, bet lūk, tie pieder Tam, kas radīja jūs.

26 Un es, pat es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, neesmu labāks kā jūs paši, jo es arī esmu no pišļiem. Un jūs redzat, ka es esmu vecs un drīz jau došu šo mirstīgo augumu tā mātei zemei.

27 Tādēļ, kā es sacīju jums, ka es esmu jums kalpojis, “staigājot ar tīru sirdsapziņu Dieva priekšā, tā es šajā laikā esmu licis, lai jūs sapulcētos kopā, lai es varētu

17b Mat. 25:40;
Jēk. v. 1:27;
M&D 42:29–31.
SRC Kalpot, kalpošana.
c SRC Brāli, brālis;
Māsa.
18a Mat. 20:26–27.
19a SRC Pateicīgs,
pateicība, pateikšanās.

20a 1. Nef. 18:16.
b SRC Dievs, dievība.
21a SRC Rīcības brīvība.
b Lūk. 17:7–10.
22a 3. Moz. 25:18–19;
2. Nef. 1:9.
b SRC Dieva pavēles.
c M&D 3:1–2.
d M&D 14:7; 58:2–3.

24a SRC Svētīt, svētīts,
svētība.
25a SRC Radīt, radišana.
b 1. Moz. 3:19;
Jēk. 2:21.
27a SRC Staigāt, staigāt
ar Dievu.

tikt atrasts nevainojams un lai jūsu ^basinis nenāktu uz mani, kad es stāvēšu, lai tiktu tiesāts no Dieva par to, ko Viņš bija man pavēlējis attiecībā uz jums.

28 Es saku jums, ka es esmu licis, lai jūs sapulcētos kopā, lai es varētu "attīrīt savas drānas no jūsu asinīm šai laikā, kad es grasos noiet savā kapā, lai es varētu noiet mierā un mans nemirstīgais ^bgars varētu savienoties ar debesu "koriem dziedāšanā taisnīgā Dieva slavināšanā.

29 Un turklāt, es saku jums, ka es esmu licis, lai jūs sapulcētos kopā, lai es varētu pasludināt jums, ka es vairs ilgāk nevaru būt ne jūsu skolotājs, ne jūsu ķēniņš.

30 Jo pat šobrīd man viss augums ļoti trīc, kad cenšos runāt ar jums, bet Dievs Tas Kungs mani atbalsta un ir pieļāvis, lai es runātu uz jums, un ir pavēlējis man, lai es pasludinātu jums šajā dienā, ka mans dēls Mosija ir ķēniņš un valdnieks pār jums.

31 Un tagad, mani brāļi, es gribētu, lai jūs darītu kā jūs līdz šim esat darījuši. Kā jūs turējāt manas pavēles un arī mana tēva pavēles, un jums veicās, un jūs tikāt pasargāti no krišanas jūsu ienaidnieku rokās, patiesi tā, ja jūs turēsiet mana dēla pavēles vai Dieva pavēles, kuras jums caur viņu tiks nodotas, jums labi klāsies šai zemē un jūsu ienaidniekiem nebūs varas pār jums.

32 Bet, ak mana tauta, sargieties,

lai neceltos "ķildas jūsu starpā un jūs neizvēlētos paklausīt ļaunajam garam, par kuru runāja mans tēvs Mosija.

33 Jo lūk, ak vai ir pasludināts tam, kas izvēlas paklausīt tam garam; jo, ja viņš izvēlas paklausīt tam un paliek un nomirst savos grēkos, tas pats dzer savas dvēseles "lāstu; jo sev par algu viņš saņem ^bmūžīgu sodību, būdams pārkāpis Dieva likumu pretēji savām paša zināšanām.

34 Es saku jums, ka nav neviena jūsu starpā, izņemot jūsu mazos bērņus, kam nebūtu mācīts par šīm lietām, kas nezina, ka jūs esat mūžīgi parādā savam Debesu Tēvam, lai dotu Viņam visu, kas jums ir un kas jūs esat; un arī kas nebūtu ticis mācīts par pierakstiem, kuri satur pravietojumus, ko runājuši svētie pravieši līdz pat laikam, kad mūsu tēvs Lehijs pameta Jeruzālemi;

35 un arī visu, ko sacījuši mūsu tēvi līdz pat šai dienai. Un lūk, arī viņi runāja to, kas tiem tika pavēlēts no Tā Kunga, tāpēc šie pieraksti ir taisni un patiesi.

36 Un tagad es saku jums, mani brāļi, ka pēc tam, kad jūs esat zinājuši un tikuši mācīti par visām šīm lietām, ja jūs pārkāpsit un iesit pret to, kas tika runāts, tad jūs attālināsities no Tā Kunga Gara, ka tam nebūs vairs vietas jūsos, lai vadītu jūs pa gudrības takām, lai jūs varētu tikt svētīti, aplaimoti un pasargāti.

37 Es saku jums, ja cilvēks tā

27b Jēk. 1:19.

28a Jēk. 2:2.

^b SRC Gars.

^c Morm. 7:7.

32a 3. Nef. 11:29–30.

33a SRC Sodība.

^b M&D 19:6, 10–12.

dara, tas pats atklāti "saceļas pret Dievu, tādēļ ka viņš izvēlas paklausīt ļaunajam garam un kļūst par visa taisnīgā ienaidnieku; tādēļ Tam Kungam nav vietas viņā, jo Viņš nemīt^b nešķīstos tempļos.

38 Tādēļ, ja tāds cilvēks "nenozēlo grēkus un paliek, un nomirst kā Dieva ienaidnieks, Dievišķās^b taisnības prasības izraisa viņa nemirstīgajā dvēselē spēcīgu savas "vainas apziņu, kas liek viņam atkāpties no Tā Kunga vaiga un piepilda viņa krūtis ar vainu un sāpēm, un ciešanām, kas ir kā neizdzēšama uguns, kuras liesmas mūžīgi mūžos ceļas augšup.

39 Un tagad es saku jums, ka "žēlastībai nav tiesības uz tādu cilvēku; tādēļ viņa galīgais liktenis ir ciest nebeidzamas mokas.

40 Ak, jūs visi vecie vīri un arī jaunie vīri, un jūs — mazie bērni, kas varat saprast manus vārdus, jo es esmu skaidri runājis uz jums, lai jūs varētu saprast, es lūdzu, lai jūs atstosot un "pieņemtu to, kuri ir krituši grēkā, drausmīgo stāvokli.

41 Un vēl es vēlos, lai jūs padomātu par to, kuri tur Dieva baušļus, svētīto un "laimīgo stāvokli. Jo lūk, viņi ir^b svētīti visās lietās gan laicīgi, gan garīgi; un, ja viņi iztur^c uzticīgi līdz galam, viņi tiek uzņemti^d "debesīs, lai tādējādi viņi varētu

dzīvot ar Dievu nebeidzamā laimes stāvokli. Ak, atcerieties, atcerieties, ka šīs lietas ir patiesas, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis.

3. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns turpina savu uzrunu. Visvarenais Kungs pīšļu mājoklī kalpos starp cilvēkiem. Asinis izspiedīsies no katras poras, kad Viņš izpirks pasaules grēkus. Viņa Vārds ir vienīgais, ar ko nāk glābšana. Cilvēki var atnest miesas kāres un kļūt par Svētajiem caur Grēku Izpiršanu. Bezdievīgo mokas būs kā uguns un sēra jūra. Apmēram 124 g. pr. Kr.

UN atkal, mani brāļi, es lūdzu jūs uzmanību, jo man ir kas vairāk jums sakāms; jo lūk, man ir jāsaka jums par lietām, kas nāks.

2 Un tās lietas, ko es jums sacīšu, man darīja zināmas Dieva "eņģelis. Un viņš sacīja uz mani — pamosties! — Un es pamodos un redzēju viņu stāvam savā priekšā.

3 Un viņš sacīja uz mani — pamosties un uzklausi vārdus, ko es tev sacīšu, jo lūk, es esmu nācis pasludināt tev lielu "prieka vēsti.

4 Jo Tas Kungs ir uzklaudis tavas lūgšanas un spriedis tiesu par tavu taisnīgumu, un sūtījis mani pasludināt tev, ka tu vari priecāties; un ka tu vari pasludi-

37a Mos. 3:12;
Hel. 8:24–25.
SRC Sacelšanās.
b Al. 7:21.

38a SRC Nožēlot grēkus,
grēku nožēlošana.
b SRC Taisnība.

c SRC Vaina.
39a Al. 34:8–9, 15–16.
SRC Žēlīgs, žēlastība.

40a Al. 5:18.
41a 4. Nef. 1:15–18.
SRC Prieks.

b SRC Svētīt, svētīts,

svētība.
c M&D 6:13.
d SRC Debesis.
3 2a SRC Eņģeli.
3a Lūk. 2:10–11.

nāt saviem ļaudīm, lai arī viņi var tikt piepildīti ar prieku.

5 Jo lūk, laiks nāk un tas nav tālu, kad "Visvarenais Kungs, kas valda, kas bija un ir no visas mūžības uz visu mūžību, ar spēku nonāks no debesīm starp cilvēku bērniem un mitis ^bpišļu mājoklī, un ies starp cilvēkiem, darot varenus ^cbrīnumus, tādus kā slimo dziedināšanu, mirušo augšāmcelšanu, liekot klibam staigāt, aklam redzēt un kurlam dzirdēt, un dziedinādams visa veida slimības.

6 Un Viņš izdzīs ^avelnus jeb ļaunos garus, kas dzīvo cilvēku bērnu sirdīs.

7 Un lūk, Viņš cietīs ^akārdinājumus un ķermeņa sāpes, ^bizsalkumu, slāpes un nogurumu, pat vairāk nekā cilvēks var ^cizciest, ja vien tas nav līdz nāvei; jo lūk, ^aasinis nāks no katras poras, tik lielas būs Viņa ^cciešanas par Viņa ļaužu ļaundarībām un negantībām.

8 Un Viņš tiks saukts "Jēzus Kristus, ^bDieva Dēls, ^cdebesu un zemes Tēvs, visa Radītājs no iesākuma; un Viņa ^dmāte tiks saukta ^eMarija.

9 Un redzi, Viņš nāks pie savējiem, lai ^aglābšana varētu nākt pie cilvēku bērniem caur ^bticību Viņa Vārdam; un pat pēc visa tā tie turēs Viņu par cilvēku un sacīs, ka Viņā ir ^cvelns, un ^dšausīs Viņu, un ^esītīs Viņu krustā.

10 Un "trešajā dienā Viņš ^bcelties augšā no mirušajiem; un lūk, Viņš stāvēs, lai ^ctiesātu pasauli; un lūk, viss tas ir darīts, lai taisnīga tiesa varētu nākt pār cilvēku bērniem.

11 Jo lūk, un arī Viņa ^aasinis ^bizpērk to grēkus, kas ^ckrituši dēļ Ādama pārkāpuma, kas miruši, nezinādami Dieva gribu attiecībā uz viņiem, vai ^dnetīši grēkojuši.

12 Bet ak vai, ak vai tam, kas zina, ka viņš ^asaceļas pret Dievu! Jo glābšana nenāk ne pie viena tāda, kā tikai caur grēku nožēlošanu un ticību ^bTam Kungam Jēzum Kristum.

13 Un Dievs Tas Kungs ir sūtījis Savus svētos praviešus starp visiem cilvēku bērniem, lai pasludinātu šīs lietas katrai ciltij, tautai un valodai, lai tādējādi ikviens, kas ticēs, ka Kristus nāks, tas varētu saņemt savu

5a SRC Jehova.

b Mos. 7:27; Al. 7:9–13.

c Mat. 4:23–24;

Ap. d. 2:22;

1. Nef. 11:31.

SRC Brīnumus.

6a Marka 1:32–34.

7a SRC Kārdināt, kārdinājums.

b Mat. 4:1–2.

c M&D 19:15–18.

d Lūk. 22:44.

e Jes. 53:4–5.

8a SRC Dievs, dievība— Dievs Dēls.

b Al. 7:10.

c Hel. 14:12;

3. Nef. 9:15.

d Mat. 1:16;

1. Nef. 11:14–21.

e SRC Marija, Jēzus māte.

9a SRC Glābšana.

b SRC Ticība, ticēt.

c Jāņa 8:48.

d Marka 15:15.

e Lūk. 18:33;

1. Nef. 19:10;

2. Nef. 10:3.

SRC Krustā sišana.

10a Mat. 16:21;

2. Nef. 25:13;

Hel. 14:20–27.

b SRC Augšāmcelšanās.

c SRC Tiesāt, tiesa.

11a SRC Asinis.

b SRC Izpirkt, grēku izpirkšana.

c SRC Ādama un Ievas krišana.

d 2. Nef. 9:25–26.

12a Mos. 2:36–38;

Hel. 8:25.

SRC Sacelšanās.

b SRC Tas Kungs.

“grēku piedošanu un priecāties ar varen lielu prieku, patiesi tā, ^bit kā Viņš jau būtu atnācis starp viņiem.

14 Tomēr Dievs Tas Kungs redzēja, ka Viņa tauta bija stūrgalvīga tauta, un Viņš noteica tiem likumu, tieši “Mozus likumu.

15 Un daudzas zīmes un brīnumus, un “simbolus, un parādības rādīja Viņš tiem par Savu atnākšanu; un arī svētie pravieši runāja uz tiem par Viņa atnākšanu; un tomēr tie nocietināja savas sirdis un nesaprata, ka ^bMozus likums nav nekas, ja vien tas nav caur Viņa asins Izpirkšanu.

16 Un, pat ja būtu iespējams, ka mazi “bērni varētu grēkot, viņi netiktu izglābti; bet es saku jums — viņi ir ^bsvētīti; jo lūk, kā Ādamā jeb pēc dabas, viņi krita, tā Kristus asinis izpērk viņu grēkus.

17 Un vēl, es saku jums, ka netiks dots “neviens cits vārds, ne cits ceļš, ne veids, kā ^bglābšana varētu nākt pie cilvēku bērniem, kā vien iekš un caur “Kristus, Tā Visvarenā Kunga, Vārdu.

18 Jo lūk, Viņš tiesā, un Viņa tiesa ir taisnīga; un zīdainis, kas nomirst, zīdainis būdams, neiet bojā; bet cilvēki dzer paši

savu dvēseļu lāstu, ja vien viņi nepazemojas un “netop kā mazi bērni, un netic, ka glābšana bija un ir, un būs iekš un caur Kristus, Tā Visvarenā Kunga, ^bIzpirkšanas asinīm.

19 Jo “miesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks un tāds ir bijis kopš ^bĀdama Krišanas, un būs mūžīgi mūžos, kamēr vien viņš “neļaujas Svētā “Gara mudinājumam un neatmet miesīgo cilvēku, un nekļūst par “svēto caur Kristus Tā Kunga Izpirkšanu, un nekļūst kā ^fbērns — pakļāvīgs, lēnprātīgs, pazemīgs, pacietīgs, pilns mīlestības, vēlēdamies pakļauties visam, ko Tas Kungs uzskatīs par vajadzīgu uzlikt viņam, patiesi kā bērns pakļaujas savam tēvam.

20 Un vēl, es saku jums, ka pienāks laiks, kad “zināšanas par Glābēju izplatīsies ^bkatrā tautā, ciltī, valodā un tautībā.

21 Un lūk, kad tas laiks pienāks, neviens, izņemot mazus bērnus, netiks atrasts par “nevainīgu Dieva priekšā, kā tikai caur grēku nožēlošanu un ticību Tā Kunga, Visvarenā Dieva Vārdam.

22 Un pat tajā laikā, kad tu iemācīsi savai tautai to, ko Tas Kungs, tavs Dievs tev ir pavēlējis, pat tad viņi netiks atrasti nevainīgāki Dieva acīs, kā tikai

13a SRC Grēku piedošana.

^b 2. Nef. 25:24–27;
Jar. 1:11.

14a SRC Mozus likums.

15a SRC Jēzus Kristus —
Kristus zīmes jeb simboli.

^b Mos. 13:27–32.

16a SRC Bērns, bērni.

^b Moron. 8:8–9.

17a Ap. d. 4:10–12;

2. Nef. 31:21.

^b SRC Glābšana.

^c SRC Jēzus Kristus —
Uzņemties uz sevi
Jēzus Kristus
Vārdu.

18a Mat. 18:3.

^b Mos. 4:2; Hel. 5:9.

19a 1. kor. 2:11–14;

Mos. 16:2–3.

SRC Miesīgais cilvēks.

^b SRC Ādama un Ievas
krišana.

^c 2. Laiku 30:8.

^d Moron. 10:4–5.

SRC Svētais Gars.

^e SRC Svētais.

^f 3. Nef. 9:22.

20a M&D 3:16.

^b SRC Misionāru darbs.

21a SRC Atskaite,
atbildīgs, atbildība.

saskaņā ar vārdiem, kurus es tev sacīju.

23 Un tagad es tev esmu sacījis šos vārdus, kurus Dievs Tas Kungs man pavēlēja.

24 Un tā saka Tas Kungs: Tie stāvēs kā skaidra liecība pret šiem ļaudīm tiesas dienā, no kā viņi tiks tiesāti, katrs cilvēks pēc saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni.

25 Un, ja tie būs ļauni, viņi tiks nodoti savas vainas un negantību drausmīgajai "apsvēšanai, kas liks viņiem atkāpties no Tā Kunga vaiga ^bbēdās un nebeidzamās mokās, no kurām tie vairs nevarēs atgriezties; tādēļ viņi ir izdzēruši savu dvēseļu lāstu.

26 Tādēļ viņi ir izdzēruši no Dieva dusmu kausa, ko taisnība vairs nevar noliegt, tāpat kā tā nevarēja noliegt, ka "Adamam bija jākrīt, tādēļ ka viņš bija nobaudījis aizliegto ^baugli; tādēļ "žēlastībai nekad vairs nebūs tiesības uz tiem.

27 Un viņu "mokas ir kā ^buguns un sēra jūra, kuras liesmas ir nedzēšamas, un kuras dūmi paceļas mūžīgi mūžos. Tā Tas Kungs man ir pavēlējis. Āmen.

4. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns turpina savu uzrunu. Glābšana nāk Grēku Izpirkšanas dēļ. Ticiet Dievam, lai

tiktu izglābti. Saglabājiet savu grēku piedošanu caur uzticību. Dodiet no savas mantas nabaģiem. Dariet visu gudrībā un kārtībā. Apmēram 124 g. pr. Kr.

UN tagad notika, kad ķēniņš Benjamīns bija pabeidzis runāt tos vārdus, kurus tam bija nodevis Tā Kunga eņģelis, viņš pameta savas acis visapkārt uz ļaužu pulku un redzēja, ka viņi bija nokrituši pie zemes, jo "bailes no Tā Kunga bija nākušas pār viņiem.

2 UN viņi bija ieraudzījuši sevi savā "miesīgajā stāvoklī, pat ^bniecīgākus par zemes pīšļiem. Un viņi visi skaļi kļiedza vienā balsī, sacīdami: Ak apžēlojies, un attiecini uz mums Kristus "Izpirkšanas asinis, lai mēs varētu saņemt savu grēku piedošanu un mūsu sirdis varētu tikt šķīstītas, jo mēs ticam Jēzum Kristum, Dieva Dēlam, kurš "radīja debesis un zemi, un visas lietas, un kurš nāks lejā starp cilvēku bērniem.

3 UN notika, kad viņi bija sacījuši šos vārdus, Tā Kunga Gars nāca pār viņiem un viņi tika piepildīti ar prieku, saņēmuši savu grēku "piedošanu un esot ar mierīgu ^bsirdsapziņu ārkārtīgi lielās "ticības dēļ, kas viņiem bija uz Jēzu Kristu, kurš nāks, saskaņā ar tiem vārdiem, ko ķēniņš Benjamīns bija uz viņiem runājis.

25a Al. 5:18; 12:14–15.

^b Morm. 8:38.

26a Morm. 9:12.

^b 1. Moz. 3:1–12;

2. Nef. 2:15–19;

Al. 12:21–23.

^c SRC Žēlīgs, žēlastība.

27a SRC Vaina.

^b 2. Nef. 9:16; Jēk. 6:10;

M&D 76:36.

4 1a SRC Bailes.

2a SRC Miesīgs.

^b Hel. 12:7–8.

^c Mos. 3:18; Hel. 5:9.

^d SRC Radīt, radīšana.

3a SRC Grēku piedošana.

^b SRC Sirdsapziņa.

^c SRC Ticība, ticēt.

4 Un ķēniņš Benjamīns atkal atvēra savu muti un sāka runāt uz viņiem, sacīdams: Mani draugi un mani brāļi, mana cilts un mana tauta, es gribētu atkal lūgt jūsu uzmanību, lai jūs klausītos un saprastu manus atlikušos vārdus, kurus es jums sacīšu.

5 Jo lūk, ja atziņa par "Dieva labestību tagad ir pamodinājusi jūsos jūsu niecības un jūsu nevērtības, un kritušā stāvokļa sajūtu, —

6 es saku jums, ja jūs esat nākuši pie "atziņas par Dieva labestību un Viņa nepārspējamo spēku, un Viņa gudrību, un Viņa pacietību, un Viņa iecietību pret cilvēku bērniem; un arī ^bGrēku Izpirkšanu, kas ir sagatavota kopš "pasaules radīšanas, lai tādējādi glābšana varētu nākt pie tā, kas ^apaļausies uz To Kungu un būs uzcītīgs, turot Viņa baušļus, un turpinās ticībā līdz pat savas dzīves galam, es domāju mirstīgā ķermeņa dzīvi, —

7 es saku, ka tas ir tas cilvēks, kas saņems glābšanu caur Grēku Izpirkšanu, kas bija sagatavota kopš pasaules radīšanas visai cilvēcei, kas jebkad bijusi kopš "Ādama Krišanas, vai kas ir, vai kas jebkad būs līdz pat pasaules galam.

8 Un šis ir tas veids, kā glābša-

na nāk. Un nav "nevienas citas glābšanas, kā tikai šī, par kuru tika runāts; nedz arī kādi citi nosacījumi, kā cilvēks varētu tikt izglābts, kā tikai nosacījumi, kurus es jums pateicu.

9 Ticiet Dievam; ticiet, ka Viņš ir un ka Viņš ir visu radījis gan debesīs, gan uz zemes; ticiet, ka Viņam ir visa "gudrība un visa vara gan debesīs, gan uz zemes; ticiet, ka cilvēks ^bnesaprot visu to, ko Tas Kungs var saprast.

10 Un turklāt ticiet, ka jums ir "jānožēlo savi grēki un jāatmet tie, un jāpazemojas Dieva priekšā; un lūdziet ar patiesu sirdi, lai Viņš jums ^bpiedotu; un tagad, ja jūs "tīcat visām šīm lietām, raugiet, lai jūs ^dtās darītu.

11 Un vēlreiz es saku jums, kā es jau sacīju iepriekš, — kā jūs esat nonākuši pie atziņas par Dieva godību jeb ja jūs esat iepazinusi Viņa labestību un "izbaudījuši Viņa mīlestību, un saņēmuši savu grēku ^bpiedošanu, kas rada tādu ārkārtīgi lielu prieku jūsu dvēselēs, patiesi tā es gribētu, lai jūs atcerētos un vienmēr pieminētu Dieva dīzenu un jūsu pašu "niecību, un Viņa "labestību un iecietību pret jums — necienīgām radībām, un pazemotos līdz pat ^epazemības dziļumiem, ^fikdienas piesaucot

5a Moz. 1:10.

6a SRC Dievs, dievība.

b SRC Izpirkt, grēku izpirkšana.

c Mos. 15:19.

d Psm. 36:8; 2. Nef. 22:2;

Hel. 12:1.

src Uzticība.

7a SRC Ādama un Ievas krišana.

8a Ap. d. 4:12;

2. Nef. 31:21;

Mos. 3:17.

9a Rom. 11:33–34;

Jēk. 4:8–13.

b Jes. 55:9.

10a SRC Nožēlot grēkus, grēku nožēlošana.

b M&D 61:2.

c Mat. 7:24–27.

d 2. Nef. 31:19–21.

11a Al. 36:24–26.

b SRC Grēku piedošana.

c Moz. 1:10.

d 2. Moz. 34:6;

Moron. 8:3.

e SRC Pazemīgs,

pazemība.

f SRC Lūgšana.

Tā Kunga Vārdu, un nelokāmi stāvot ticībā par to, kas nāks un kas tika runāts ar eņģeļa muti.

12 Un lūk, es saku jums, ja jūs to visu darāt, jūs vienmēr priecāsit un būsit piepildīti ar "Dieva mīlestību, un vienmēr ^bsaglabāsit savu grēku piedošanu; un jūs pieaugsit atziņā par Tā, kas jūs radījis, godību, jeb atziņā par to, kas ir taisnīgs un patiess.

13 Un jums nebūs vēlēšanās aizskart vienam otru, bet dzīvot "miermīlīgi un dot katram cilvēkam to, kas viņam pienākas.

14 Un jūs nepieļausit saviem "bērniem, ka tie staigātu izsalkuši vai kaili; ne arī jūs pieļausit, ka viņi pārkāptu Dieva likumus un ^bcīnītos un ķildotos viens ar otru, un kalpotu velnam, kas ir grēka saimnieks jeb kas ir ļaunais gars, par kuru ir runājuši mūsu tēvi, jo viņš ir visa taisnīgā ienaidnieks.

15 Bet jūs "mācīsiet viņiem ^bstaigāt patiesības un saprāta ceļus, jūs mācīsiet viņiem "mīlēt vienam otru un kalpot cits citam.

16 Un arī jūs paši "palīdzēsiet tiem, kam vajadzīga jūsu palīdzība; jūs sniegsit no savas mantas tam, kam tas ir vajadzīgs; un jūs nepieļausit, ka ^bubags lūdz jums velti, un neizdzīsiet viņu, lai tas aizietu bojā.

17 Varbūt jūs "sacīsiet: Šis

cilvēks pats sevi novedis tādā postā, tādēļ es atturēšu savu roku un nedošu viņam no savas barības, ne arī došu viņam no savas mantas, lai viņš nevarētu izciest, jo viņa sods ir taisnīgs,—

18 bet es saku jums: Ak cilvēk, kas tā dara, tam pašam ir nopietns iemesls nožēlot grēkus; un, ja viņš nenožēlos to, ko viņš ir darījis, viņš ies bojā uz visiem laikiem un nebūs viņam daļas Dieva valstībā.

19 Jo lūk, vai mēs visi neesam ubagi? Vai mēs visi neesam atkarīgi no Tās pašas Būtnes, patiesi, Dieva, par visu mantu, kas mums ir, gan par barību, gan par drēbēm, un par zeltu, un par sudrabu, un par visām visa veida bagātībām, kas mums ir?

20 Un lūk, pat tagad jūs piesaucat Viņa Vārdu un lūdzat savu grēku piedošanu. Un vai Viņš ir jāvis, lai jūs lūgtu veltīgi? Nē, Viņš ir izlējis Savu Garu pār jums un līcis, lai jūsu sirdis tiktu piepildītas ar "prieku, un līcis apklust jūsu mutēm, lai jūs nevarētu atrast vārdus,—tik ļoti liels bija jūsu prieks.

21 Un tagad, ja Dievs, kas jūs ir radījis, no kura ir atkarīgas jūsu dzīvības un viss, kas jums ir un kas jūs esat, dāvā jums visu, kas ir taisnīgs un ko jūs prasāt ticībā, ticot, ka jūs saņemsit, ak, tad kā

12a SRC Mīlestība.

b Mos. 4:26;

Al. 4:13–14; 5:26–35;

M&D 20:31–34.

13a SRC Miera nesējs.

14a 1. Tim. 5:8;

M&D 83:4.

b SRC Strīdēšanās.

15a M&D 68:25–28;

Moz. 6:58.

src Mācīt, skolotājs.

b SRC Staigāt, staigāt

ar Dievu.

c Mos. 18:21.

16a SRC Žēlsirdība;

Kalpot, kalpošana.

b 5. Moz. 15:7–11;

Sal. Pam. 21:13;

Jes. 10:1–2.

17a Sal. Pam. 17:5.

20a SRC Prieks.

gan jums vajag “dalīties savā mantā, kas jums ir, citam ar citu.

22 Un, ja jūs “tiesājat cilvēku, kurš lūdz jums jūsu mantu, lai viņš neaizietu bojā, un nolādat viņu, — cik gan daudz taisnīgāka būs jūsu nolādēšana par savas mantas ^bnedošanu, kas nepieder jums, bet gan Dievam, kam pieder arī jūsu dzīvība; un tomēr jūs neko nelūdzat un ne-nožēlojat to, ko esat darijuši.

23 Es saku jums, ak vai būs tādām cilvēkam, jo viņa manta aizies bojā kopā ar viņu; un tagad, es saku to tiem, kas ir “bagāti attiecībā uz šīs pasaules lietām.

24 Un vēl, es saku nabagiem — jums, kam nav un kam ir tikai tik, lai jūs izdzīvotu no dienas uz dienu; es domāju visus jūs, kas atsakāt ubagam tādēļ, ka jums nav; es gribētu, lai jūs sacītu savās sirdīs: Es nedodu tādēļ, ka man nav, bet, ja man būtu, es “dotu.

25 Un tad, ja jūs sakāt tā savās sirdīs, jūs paliksīt nevainīgi, savādāk jūs tiksīt “nolādēti; un jūsu nolādēšana ir taisnīga, jo jūs kārojat to, ko neesat dabūjuši.

26 Un tagad, to lietu labad, ko esmu jums sacījis — tas ir, tā labad, lai saglabātu jūsu grēku piedošanu no dienas uz dienu, lai jūs varētu “staigāt nevainīgi Dieva priekšā — es gribētu, lai

jūs ^bdotu no savas mantas “nabagiem, katrs cilvēks atbilstoši tam, kas viņam ir, piemēram, “pabarotu izsalkušo, apgērbtu kailo, apmeklētu slimo un sniegtu tiem atbalstu gan garīgi, gan laicīgi, atbilstoši viņu vajadzībām.

27 Un skatieties, lai tas viss tiktu darīts gudrībā un kārtībā, jo nav nepieciešams, lai cilvēks skrietu “ātrāk, nekā tas spēj. Un vēl, ir vajadzīgs, lai viņš būtu uzcītīgs, lai tādējādi viņš varētu iegūt balvu, tādēļ visam ir jātiek darītam kārtībā.

28 Un es gribētu, lai jūs atcerētos, ka tam, kas jūsu vidū aizņemas no sava kaimiņa, ir jāatdod tas, ko viņš ir aizņēmis, atbilstoši tam, kā viņš bija vienojies, vai arī tu grēko; un varbūt tu liksi arī kaimiņam grēkot.

29 Un beidzot, es nevaru jums pateikt visas lietas, ar ko jūs varat sagrēkot; jo ir dažādi ceļi un veidi, pat tik daudz, ka es nevaru tos saskaitīt.

30 Bet es varu jums pateikt to, ka, ja jūs “neuzmanīsīt sevi un savas ^bdomas, un savus “vārdus, un savus darbus, un neievērosīt Dieva baušļus, un neturpināsīt ticībā tam, ko esat dzirdējuši par mūsu Kunga atnākšanu, līdz pat savas dzīves beigām, jūs iesit bojā. Un tad, ak cilvēk, atceries un neaizej bojā!

21a SRC Kalpot, kalpošana; Labklājība.

22a Mat. 7:1–2;
Jāņa 7:24.

b 1. Jāņa 3:17.

23a M&D 56:16.

24a Marka 12:44.

25a M&D 56:17.

26a SRC Staigāt, staigāt ar Dievu.

b Jēk. 2:17–19.

c Cak. 7:10; Al. 1:27.

SRC Milestības dāvanas, Milestības dāvanu došana.

d Jes. 58:10–11;

M&D 104:17–18.

27a M&D 10:4.

30a Al. 12:14.

SRC Sargāt, sargs.

b Marka 7:18–23.

SRC Domas.

c Mat. 15:18–20.

SRC Apgānīšana.

5. NODAĻA

Svētie caur ticību kļūst par Kristus dēliem un meitām. Tad viņi tiek saukti Kristus Vārdā. Ķēniņš Benjamīns skubina ļaudis būt nelokāmiem un nesatricināmiem labos darbos. Apmēram 124 g. pr. Kr.

UN tad notika, kad ķēniņš Benjamīns bija tā runājis uz savu tautu, viņš sūtīja starp tiem, vēlēdamies uzzināt no savas tautas, vai viņi noticēja vārdiem, ko viņš bija runājis uz tiem.

2 Un viņi visi kļiedza vienā balsī, sacīdami: Jā, mēs ticam visiem vārdiem, kurus tu runāji uz mums; un mēs arī zinām, ka tie ir īsteni un patiesi, pateicoties Tā Visvarenā Kunga Garam, kas radījis mūsos jeb mūsu sirdīs varenu "pārmaiņu, ka mums vairs nav tieksmes darīt ^bļauņu, bet nepārtraukti darīt labu.

3 Un arī mēs paši caur bezgalīgo Dieva labestību un Viņa Gara izpausmēm esam guvuši lielas vīzijas par to, kas nāks; un, ja būtu vajadzīgs, mēs varētu praviot par visām lietām.

4 Un tā ir ticība, kas mums bija par to, ko mūsu ķēniņš runāja ar mums, kas mūs ir novedusi pie tām milzīgajām zināšanām, par kurām mēs priecājamies ar tik varen lielu prieku.

5 Un mēs gribam stāties "derībā ar mūsu Dievu, lai darītu Viņa gribu un lai paklausītu visās lietās Viņa pavēlēm, ko Viņš mums pavēlēs visās mūsu atlikušajās dienās, lai mēs ne-novestu sevi ^bbezgalīgās mokās, kā ^eengēlis bija sacījis, lai mēs varētu nedzert no Dieva dusmu kausa.

6 Un tagad, šie ir tie vārdi, kurus ķēniņš Benjamīns vēlējas no viņiem; un tādēļ viņš sacīja tiem: Jūs runājat vārdus, kurus es vēlējos; un derība, ko jūs noslēdzāt, ir taisnīga derība.

7 Un tagad, tās derības dēļ, ko jūs noslēdzāt, jūs tiksit saukti par Kristus "bērniem, Viņa dēliem un Viņa meitām, jo lūk, šai dienā Viņš garīgi ir ^bdzemdinājis jūs; jo jūs sakāt, ka jūsu "sirdis ir izmainījušās caur ticību Viņa Vārdam; tādēļ jūs esat ^ddzimuši no Viņa un kļuvuši par Viņa "dēliem un Viņa meitām.

8 Un zem šī Vārda jūs esat tapuši "brīvi, un nav ^bneviena cita vārda, ar ko jūs varētu tapt brīvi. Nav neviena cita ^cvārda, ar ko glābšana nāktu; tādēļ es gribētu, lai jūs "uzņemtus Kristus Vārdu, visi jūs, kas esat stājušies derībā ar Dievu, ka jūs būsit paklausīgi līdz jūsu dzīves beigām.

9 Un notiks, ka tas, kas to darīs, atradīsies pie Dieva labās rokas,

5 2a Al. 5:14.
SRC Piedzimis no jauna, piedzimis no Dieva.
b Al. 19:33.
5a Mos. 18:10.
b Mos. 3:25–27.
c Mos. 3:2.
7a Mos. 27:24–26;

Moz. 6:64–68.
SRC Dieva dēli un meitas.
b SRC Dzemdīnāt.
c SRC Sirds.
d Mos. 15:10–11.
SRC Piedzimis no jauna, piedzimis no Dieva.

e M&D 11:30.
8a Rom. 6:18;
Gal. 5:1;
Hel. 14:30.
b Ap. d. 4:10, 12;
Al. 21:9.
c Mos. 26:18.
d Ap. d. 11:26;
Al. 46:15.

jo viņš zinās vārdu, ar kuru viņš tiks saukts; jo viņš tiks saukts ar Kristus Vārdu.

10 Un tad notiks, ka tas, kas neuzņemsies Kristus Vārdu, tiks saukts kādā "citā vārdā; tādēļ viņš atradīsies pie ^bDieva kreisās rokas.

11 Un es gribētu, lai jūs atceraties arī, ka šis ir tas ^aVārds, kuru, kā es sacīju, es došu jums, kurš nekad netiks izdzēsts, kā vien caur pārkāpumu; tādēļ, sargieties, lai jūs negrēkotu, lai tas Vārds netiktu izdzēsts no jūsu sirdīm.

12 Es saku jums, ka es gribētu, lai jūs atcerētos "saglabāt to Vārdu vienmēr ierakstītu savās sirdīs, lai jūs neatrastos pie Dieva kreisās rokas, bet lai jūs dzirdētu un zinātu balsi, ar kuru jūs tiksiet saukti, un arī Vārdu, ar kuru Viņš sauks jūs.

13 Jo kā lai cilvēks "pazīst kungu, kam viņš nav kalpojis un kas ir viņam svešs, un ir tālu no viņa sirds domām un vēlmēm?

14 Un vēl, vai cilvēks ņem ēzeli, kas pieder viņa kaimiņam, un patur to? Es saku jums: Nē! Viņš pat nepieļaus, lai tas ganītos viņa ganāmpulkā, bet patrieks to projām un aizdzīs to. Es saku jums, ka tāpat būs ar jums, ja jūs nezināsīt Vārdu, ar kuru jūs sauc.

15 Tādēļ, es gribētu, lai jūs būtu nelokāmi un nesatricināmi, vienmēr labu darbu pārpilni, lai

Kristus, Dievs Tas Kungs Visu-varenais, varētu jūs "apzīmogot kā Savus, lai jūs varētu tikt aizvesti debesīs, lai jūs varētu iegūt nebeidzamo pestīšanu un mūžīgo dzīvi, caur Viņa gudrību un varu, un taisnīgumu, un žēlastību, Viņa, kas ^bradījis visas lietas gan debesīs, gan uz zemes, kas ir Dievs pār visu. Āmen.

6. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns pieraksta ļaužu vārdus un nozīmē priesterus tos mācīt. Mosija valda kā taisnīgs ķēniņš. Apmēram 124–121 g. pr. Kr.

UN tad ķēniņš Benjamīns domāja, ka būtu lietderīgi, pēc tam, kad viņš bija beidzis runāt uz tautu, ka viņš "pierakstītu visu to vārdus, kas bija stājušies derībā ar Dievu turēt Viņa pavēles.

2 Un notika, ka tur nebija nevienas dvēseles, kā vien mazi bērni, kas nebūtu stājušies derībā un nebūtu uzņēmusies Kristus Vārdu.

3 Un vēl, notika, kad ķēniņš Benjamīns bija pabeidzis visas šīs lietas un iesvētījis savu dēlu "Mosiju būt par valdnieku un par ķēniņu pār savu tautu, un nodevis viņam visas ķēniņvalsts lietas, un arī bija ^bnozīmējis priesterus, kas "mācītu ļaudis, lai tādējādi tie varētu dzirdēt un zināt Dieva pavēles, un mudinā-

10a Al. 5:38–39.

b Mat. 25:33.

11a Mos. 1:11–12.

src Jēzus Kristus—
Uzņemties uz sevi
Jēzus Kristus Vārdu.

12a M&D 18:23–25.

13a Mos. 26:24–27.

15a SRC Aicināšana un
izredzēšana;
Iesvētīšana.

b Kol. 1:16; Mos. 4:2;

Al. 11:39.

6 1a M&D 128:8.

3a Mos. 1:10; 2:30.

b SRC Ordinēt,
ordinācija.

c Al. 4:7.

tu viņus atcerēties to ^adzvērestu, kuru tie bija devuši, viņš atlaida ļaužu pulku, un tie atgriezās katrs ar savu ģimeni savās pašu mājās.

4 Un ^aMosija iesāka valdīt sava tēva vietā. Un viņš sāka valdīt trīsdesmit gadu vecumā, kas kopumā bija apmēram četri simti un septiņdesmit seši gadi no tā ^blaika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi.

5 Un ķēniņš Benjamīns dzīvoja vēl trīs gadus un viņš nomira.

6 Un notika, ka ķēniņš Mosija staigāja Tā Kunga ceļus un ievēroja Viņa tiesas un Viņa likumus, un turēja Viņa pavēles visās lietās, ko Viņš pavēlēja tam.

7 Un ķēniņš Mosija lika savai tautai, lai viņi apstrādātu zemi. Un viņš arī pats apstrādāja zemi, lai tādējādi viņš ^aneklātu par apgrūtinājumu savai tautai, lai viņš varētu darīt tā, kā viņa tēvs bija darījis visās lietās. Un tur nebija strīdu visā viņa tautā trīs gadu garumā.

7. NODAĻA

Amons atrod Lehija-Nefija zemi, kur Limhijs ir ķēniņš. Limhija tauta ir kalpībā pie lamaniešiem. Limhijs pārstāsta viņu vēsturi. Praviētis (Abinadijs) ir liecinājis, ka Kristus ir visa Dievs un Tēvs. Tie, kas sēj nešķīstību, pļaus viesuli, un tie, kas uzticas Tam Kungam, taps atbrīvoti. Apmēram 121 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka pēc tam, kad

ķēniņam Mosijam bija bijis nepārtraukts miers trīs gadu garumā, viņš gribēja uzzināt par ļaudīm, kas ^adevās dzīvot Lehija-Nefija zemē vai Lehija-Nefija pilsētā; jo viņa tauta neko nebija dzirdējusi no tiem kopš tā laika, kad tie pameta ^bZarahemlas zemi; tādēļ tie apgrūtināja viņu ar saviem jautājumiem.

2 Un notika, ka ķēniņš Mosija atļāva, lai sešpadsmit no viņu stiprajiem vīriem dotos uz Lehija-Nefija zemi uzzināt par saviem brāļiem.

3 Un notika, ka nākamajā rītā viņi devās ceļā, un ar viņiem bija kāds Amons, viņš, būdams stiprs un varens vīrs, un Zarahemlas pēctecis, un viņš bija arī viņu vadonis.

4 Un tad viņi nezināja virzienu, kādā tiem jādodas pa mežonīgo apvidu, lai ietu uz Lehija-Nefija zemi; tādēļ tie klejoja daudzas dienas pa mežonīgo apvidu, pat četrdesmit dienas viņi klejoja.

5 Un, kad viņi bija klejojuši četrdesmit dienas, viņi nonāca pie kāda pakalna, kas ir ziemeļos no ^aŠiloma zemes, un tur viņi uzslēja savas teltis.

6 Un Amons paņēma trīs no saviem brāļiem, un to vārdi bija Amalekijs, Helems un Hems, un viņi nogāja uz ^aNefija zemi.

7 Un lūk, viņi sastapa tās tautas ķēniņu, kas bija Nefija zemē un Šilomas zemē; un viņus apļenca ķēniņa sardze, un viņi tika sagūstīti un tika sasaistīti, un tika ielikti cietumā.

3d Mos. 5:5–7.

4a SRC Mosija,
Benjamīna dēls.

b 1. Nef. 1:4.

7a 2. kor. 11:9.

7 1a Omn. 1:27–30.

b Omn. 1:13.

5a Mos. 9:6, 8, 14.

6a 2. Nef. 5:8.

8 Un notika, kad viņi bija bijuši cietumā divas dienas, viņi atkal tika atvesti ķēniņa priekšā un viņu saites tika atraisītas, un viņi stāvēja ķēniņa priekšā, un viņiem tika atļauts jeb drīzāk pavēlēts, ka tiem ir jāatbild uz jautājumiem, kurus viņš tiem uzdos.

9 Un viņš sacīja uz tiem: Lūk, es esmu "Limhijs, Noas dēls, kas bija Zenifa dēls, kas iznāca no Zarahemlas zemes, lai mantotu šo zemi, kura bija viņu tēvu zeme, un kas tika iecelts par ķēniņu ar tautas balsi.

10 Un tagad, es vēlos zināt iemeslu, kādēļ jūs bijāt tik pārdroši, ka nācāt tuvu pilsētas sienām, kad es pats ar saviem sargiem atrados ārpus vārtiem?

11 Un tad šī iemesla dēļ es esmu pielāvis, lai jūs pasargātu, lai es varētu jūs izvaicāt, savādāk es būtu licis, lai mani sargi nodod jūs nāvei. Jums ir ļauts runāt.

12 Un tad, kad Amons redzēja, ka viņam ir ļauts runāt, viņš iznāca un noliecās ķēniņa priekšā; un atkal piecēlies, viņš sacīja: Ak, ķēniņ, es esmu ļoti pateicīgs Dieva priekšā šai dienā, ka es esmu vēl dzīvs un man ir ļauts runāt; un es centīšos runāt ar drosmi.

13 Jo es esmu pārliecināts, ka, ja jūs mani būtu pazinuši, jūs nepieļautu, ka man ir jānēsā šīs saites. Jo es esmu Amons un esmu "Zarahemlas pēctecis, un esmu nācis no Zarahemlas zemes, lai uzzinātu par mūsu

brāļiem, kurus Zenifs izveda no tās zemes.

14 Un tad notika, kad Limhijs bija dzirdējis Amona vārdus, viņš bija ļoti priecīgs un sacīja: Tagad es droši zinu, ka mani brāļi, kas bija Zarahemlas zemē, vēl joprojām ir dzīvi. Un tagad es priecāšos, un rīt es likšu, lai arī mana tauta priecājas.

15 Jo lūk, mēs esam kalpībā pie lamaniešiem, un mēs esam "aplikti ar nodevām, kuras ir smagi panest. Un tagad, lūk, mūsu brāļi atbrīvos mūs no mūsu jūga jeb no lamaniešu rokām, un mēs būsim viņu vergi; jo ir labāk, lai mēs būtu nefijiešu vergi, nekā maksāt meslus lamaniešu ķēniņam.

16 Un tad ķēniņš Limhijs pavēlēja saviem sargiem, lai viņi vairs nesasiestu nedz Amonu, nedz tā brāļus, bet lika tiem doties uz pakalnu, kas bija ziemeļos no Šilomas zemes un atvest viņu brāļus uz pilsētu, lai tādējādi viņi varētu ēst un dzert, un atpūsties no sava ceļojuma grūtībām; jo viņi daudz bija cietuši; viņi bija cietuši badu, slāpes un nogurumu.

17 Un tad nākamajā dienā notika, ka ķēniņš Limhijs sūtīja ziņu visiem saviem ļaudīm, lai viņi sapulcētos kopā pie "tempļa klausīties vārdus, kurus viņš tiem sacīs.

18 Un notika, kad viņi bija sapulcējušies kopā, ka viņš runāja uz tiem šādā veidā, sacīdams: Ak, mana tauta, paceliet savas galvas un priecājaties; jo lūk,

tuvu ir laiks, vai arī tas nav tālu, kad mēs vairs nebūsim mūsu ienaidnieku pakļautībā, neskatoties uz mūsu daudzajām cīņām, kas ir bijušas veltas; tomēr es ceru, ka mums vēl ir jāveic cīņa, kas būs sekmīga.

19 Tādēļ paceliet savas galvas un priecājieties, un uzticieties "Dievam, tam Dievam, kas bija Ābrahāma un Īzāka, un Jēkaba Dievs; un arī tas Dievs, kas ^bizveda Israēla bērnus no Ēģiptes zemes un izdarīja tā, ka viņi izgāja caur Sarkano jūru pa sausu zemi, un baroja viņus ar "mannu, lai viņi neaizietu bojā tukšnesī; un vēl daudz ko Viņš darīja priekš tiem.

20 Un vēl, tas pats Dievs izveda mūsu tēvus "no Jeruzālemes zemes, un saglabāja un sargāja Savu tautu līdz pat šodienai; un lūk, tas ir mūsu nekrietnību un negantību dēļ, ka Viņš ir novedis mūs kalpībā.

21 Un jūs visi esat liecinieki šai dienā, ka Zenīfs, kas bija iecelts par ķēniņu pār šo tautu, kas, būdams "pārmērīgi aizrāvies iemantot savu tēvu zemes, tādēļ būdams lamaniešu ķēniņa blēdības un viltības piekrāpts, kurš, stājies līgumā ar ķēniņu Zenīfu un nodevis viņa rokās valdījumā daļu zemes, vai pat Lehija-Nefija pilsētu un Šilomas pilsētu, un zemi visapkārt—

22 un visu to viņš darīja ar

vienu vienīgu mērķi—"dabūt šo tautu pakļautībā jeb kalpībā. Un lūk, tagad mēs maksājam nodevas lamaniešu ķēniņam vienas puses apmērā no mūsu kukurūzas un mūsu miežiem, un pat visa veida mūsu labības, un vienu pusi no mūsu sīklopu un mūsu liellopu pieauguma; un pat vienu pusi no visa, kas mums ir jeb pieder, lamaniešu ķēniņš pieprasa no mums, vai arī mūsu dzīvības.

23 Un tad, vai to nav smagi panest? Un vai tās, mūsu ciešanas, nav lielas? Tad lūk, cik liels iemesls mums ir sērot.

24 Jā, es saku jums, mums ir lieli iemesli sērot; jo lūk, cik daudzi no mūsu brāļiem ir tikuši nokauti un viņu asinis ir izlietas velti, un viss nekrietnības dēļ.

25 Jo, ja šī tauta nebūtu kritusi grēkā, Tas Kungs nebūtu pielāvis, lai šis milzīgais ļaunums nāktu pār tiem. Bet lūk, tie neklausījās Viņa vārdos; bet tur cēlās ķildas viņu starpā, pat tik daudz, ka viņi lēja asinis savā starpā.

26 Un "Tā Kunga pravieti viņi nokāva; jā, Dieva izraudzītu cilvēku, kurš stāstīja tiem par viņu ļaundarībām un negantībām, un pravietoja par daudzām lietām, kas nāks, jā, pat par Kristus atnākšanu.

27 Un tādēļ, ka viņš sacīja tiem, ka Kristus ir "Dievs, visa

19a 2. Moz. 3:6;
1. Nef. 19:10.
b 2. Moz. 12:40–41;
Al. 36:28.
c 2. Moz. 16:15, 35;

4. Moz. 11:7–8;
Joz. 5:12.
20a 1. Nef. 2:1–4.
21a Moz. 9:1–3.
22a Moz. 10:18.

26a Moz. 17:12–20.
27a SRC Dievs, dievība.
b 1. Moz. 1:26–28;
Et. 3:14–17;
M&D 20:17–18.

Tēvs, un sacīja, ka Viņš pieņems cilvēka tēlu, un tas būs ^btēls, pēc kura cilvēks tika radīts sākumā; jeb, citiem vārdiem, viņš sacīja, ka cilvēks tika radīts pēc ^cDieva tēla un ka Dievs nāks starp cilvēku bērniem un pieņems miesu un asinis, un staigās pa zemes virsu —

28 un tad, tādēļ ka viņš pateica to, tie viņu nodeva nāvei; un daudz ko vairāk tie darīja, kas izsauca Dieva dusmas uz tiem. Tādēļ, kas brīnās, ka viņi ir jūgā un ka viņi ir piemeklēti ar smagām ciešanām?

29 Jo lūk, Tas Kungs ir teicis: Es "nepalīdzēšu Savai tautai viņu pārkāpumu dienā; bet Es aizsprostošu viņu ceļus, lai viņiem neveiktos; un viņu darbi būs kā klupšanas akmens viņu priekšā.

30 Un vēl Viņš sacīja: Ja Mana tauta sēs "nešķīstību, tad viņi ^bplāus pelavas viesulī; un tā sekas ir inde.

31 Un vēl Viņš saka: Ja Mana tauta sēs nešķīstību, viņi plāus "austrumu vēju, kas atnes tūlītēju iznīcību.

32 Un tagad, lūk, Tā Kunga solījumi ir piepildīti, un jūs esat piemeklēti un nomocīti.

33 Bet, ja "jūs pievērsīsities Tam Kungam ar visu savu sirdi un uzticēsities Viņam, un kalposit Viņam ar visu prāta uzcītību, ja jūs to darīsiet, Viņš, pēc Savas gribas un patikas, atbrīvos jūs no jūga.

8. NODAĻA

Amons māca Limhija tautu. Viņš uzzina par divdesmit četrām jarediešu plāksnēm. Senos pierakstus var pārtulkot pareģi. Nav lielākas dāvanas kā būt par pareģi. Apmēram 121 g. pr. Kr.

UN notika, kad ķēniņš Limhijs bija pabeidzis runāt ar savu tautu, jo viņš daudz ko sacīja savai tautai, un tikai nedaudz no tā es esmu rakstījis šai grāmatā, viņš stāstīja savai tautai visu attiecībā par viņu brāļiem, kuri bija Zarahemlas zemē.

2 Un viņš lika, lai Amons stātos ļaužu pulka priekšā un atkārtotu tiem visu, kas bija noticis ar viņu brāļiem kopš tā laika, kad Zenifs devās prom no tās zemes, līdz pat tam laikam, kad viņš pats aizgāja no tās zemes.

3 Un viņš arī atkārtoja tiem tos pēdējos vārdus, kurus ķēniņš Benjamīns bija mācījis viņiem, un izskaidroja tos ķēniņa Limhija tautai, tā lai viņi varētu saprast visus vārdus, ko viņš runāja.

4 Un notika, ka tad, kad viņš bija visu to darījis, ķēniņš Limhijs atlaida ļaužu pulku un lika, lai viņi atgrieztos ikviens savās mājās.

5 Un notika, ka viņš lika, lai plāksnes, kas saturēja viņa tautas "pierakstu no tā laika, kad viņi pameta Zarahemlas zemi,

27c Mos. 13:33–34; 15:1–4.

29a 1. Sam. 12:15;

2. Laiku 24:20.

30a SRC Nešķīstis,

nešķīstība.

b Gal. 6:7–8;

M&D 6:33.

src Plājuja.

31a Jer. 18:17;

Mos. 12:6.

33a Morm. 9:6.

8 5a Mos. 9–22.

tiktu atnestas Amona priekšā, lai viņš varētu tās lasīt.

6 Tad, kad Amons bija lasījis to pierakstu, ķēniņš vēlējās uzzināt, vai viņš var iztulkot valodas, un Amons sacīja tam, ka viņš nevar.

7 Un ķēniņš sacīja uz viņu: Būdams manas tautas ciešanu sāpināts, es liku, lai četrdesmit un trīs no maniem ļaudīm ceļotu mežonīgā apvidū, lai tādējādi viņi varētu atrast Zarahemlas zemi, lai mēs varētu lūgt mūsu brāļus atbrīvot mūs no jūga.

8 Un viņi bija pazuduši mežonīgā apvidū daudzu dienu garumā, lai gan viņi bija uzcītīgi, taču neatrada Zarahemlas zemi, bet atgriezās šai zemē, ceļojuši pa zemi starp daudzajiem ūdeņiem, atklājuši zemi, kas bija noklāta ar cilvēku un zvēru kauliem, un arī bija noklāta ar visādu veidu ēku drupām, atklājuši zemi, kas bija bijusi ļaužu apdzīvota, kuru bija tik daudz kā Israēla pulki.

9 Un par liecību, ka tas, ko viņi stāstīja, ir patiess, viņi atnesa "divdesmit četras plāksnes, noklātas ar gravējumiem, un tās bija no tīra zelta.

10 Un lūk, viņi atnesa arī "krūšu bruņas, kas bija lielas, un tās bija no ^bmisiņa un no vara, un tās bija pilnīgā kārtībā.

11 Un vēl, viņi atnesa zobenus, to spali nebija saglabājušies un to asmeņi bija noklāti ar rūsu; un tai zemē nebija neviena, kas varētu izskaidrot to valodu vai gravējumus, kas bija uz tām

plāksnēm. Tādēļ es sacīju tev: Vai tu vari pārtulkot?

12 Un es saku tev atkal: Vai tu zini kādu, kas var to pārtulkot? Jo es vēlos, lai šie pieraksti tiktu pārtulkoti mūsu valodā; jo varbūt viņi dos mums zināšanas par tās tautas atlikumu, kas tikusi iznīcināta tur, no kurienes nāk šie pieraksti; vai varbūt tie dos mums zināšanas par šo pašu tautu, kas ir tikusi iznīcināta; un es vēlos uzzināt viņu iznīcināšanas iemeslu.

13 Tad Amons sacīja uz viņu: Es varu droši tev pateikt, ak ķēniņ, vīru, kas var "pārtulkot šos pierakstus; jo viņam ir kaut kas, ar ko viņš var skatīties un tulkot visus pierakstus, kas ir no seniem laikiem, un tā ir dāvana no Dieva. Un šīs lietas tiek sauktas par ^bizskaidrotājiem, un neviens cilvēks, ja vien viņam netiek pavēlēts, nedrīkst raudzīties tajās, lai viņš neieskatītos tur, kur viņam nevajag, un neaizietu bojā. Un, kam tiek pavēlēts raudzīties tajās, tas tiek saukts par ^cgaišrēģi.

14 Un lūk, tās tautas ķēniņš, kura ir Zarahemlas zemē, ir cilvēks, kam ir pavēlēts darīt šīs lietas un kam ir šī augstā dāvana no Dieva.

15 Un ķēniņš sacīja, ka gaišrēģis ir lielāks nekā praviētis.

16 Un Amons sacīja, ka gaišrēģis ir atklājējs un praviētis arī; un lielāka dāvana nevar būt nevienam cilvēkam, izņemot vien, ja viņam būtu Dieva spēks,

9a Et. 1:1–2.
10a Et. 15:15.
b Et. 10:23.

13a Mos. 28:10–17.
b SRC Urīms un
Tumīms.

c SRC Gaišrēģis.

kurš nevar būt cilvēkam; tomēr cilvēkam var būt liels Dieva dots spēks.

17 Bet gaišrēģis var zināt to, kas ir pagājis, un arī to, kas nāks, un caur viņiem visas lietas tiks atklātas, vai, drīzāk, slepenas lietas tiks pasludinātas, un apslēptas lietas nāks gaismā, un tas, kas nav zināms, tiks darīts zināms caur viņiem, un arī tas tiks darīts zināms caur viņiem, kas savādāk nevarētu būt zināms.

18 Tā Dievs ir devis līdzekļus, lai cilvēks caur ticību varētu darīt varenus brīnumus; tādēļ viņš kļūst par lielu labumu saviem līdzcilvēkiem.

19 Un tad, kad Amons bija pabeidzis šo vārdu runāšanu, ķēniņš ļoti priecājās un pateicās Dievam, sacīdams: Bez šaubām, "liels noslēpums ir ietverts šajās plāksnēs, un šie iztulkoņi, bez šaubām, tika sagatavoti tam nolūkam, lai atklātu visus šādus noslēpumus cilvēku bērniem.

20 Āk, cik brīnišķīgi ir Tā Kunga darbi, un cik ilgi Viņš pacieš Savu tautu; jā, un cik akla un neizprotama ir cilvēku bērnu saprašana; jo viņi nedz meklē gudrību, nedz vēlas, lai tā valdītu pār tiem!

21 Jā, viņi ir kā savvaļas bars, kas aizbēguši no gana un izklist, un tiek vajāti, un meža zvēru aprīti.

ZENIFA PIERAKSTS. Apraksts par viņa tautu, no tā laika, kad tie

pameta Zarahemlas zemi, līdz brīdim, kad viņi tika atbrīvoti no lamaniešu rokām.

Ietver no 9. līdz 22. nodaļai ieskaitot.

9. NODAĻA

Zenifs vada grupu no Zarahemlas, lai ieņemtu Lehija-Nefija zemi. Lamaniešu ķēniņš atļauj iemantot viņiem šo zemi. Ir karš starp lamaniešiem un Zenifa tautu. Apmēram 200–187 g. pr. Kr.

Es, Zenifs, būdams apmācīts visās nefijiešu valodās un būdams ar zināšanām par "Nefija zemi jeb par mūsu tēvu pirmo mantojuma zemi, un būdams sūtīts kā spiegs starp lamaniešiem, lai es varētu izspiegot viņu spēkus, lai mūsu karapulks varētu nākt uz viņiem un iznīcināt tos, bet, kad es redzēju to, kas bija labs starp viņiem, es vēlējos, lai viņi netiktu iznīcināti.

2 Tādēļ es strīdējos ar saviem brāļiem mežonīgā apvidū, jo es gribēju, lai mūsu valdnieks noslēgtu līgumu ar tiem, bet viņš, būdams bargs un asinskārs vīrs, pavēlēja, lai es tiktu nogalināts; bet es tiku izglābts, izlejot daudz asinis, jo tēvs cīnījās pret tēvu un brālis pret brāli, kamēr lielākā daļa no mūsu karapulka bija nogalināti mežonīgā apvidū; un tie no mums, kas bijām palikuši, atgriezāmies Zarahemlas zemē, lai pastāstītu šo stāstu viņu sievām un viņu bērniem.

3 Un tomēr es, būdams pārmērīgi aizrāvēs iemantot mūsu

tēvu zemi, savācu tik daudzus, cik vēlējās doties ieņemt zemi, un atkal sākām mūsu ceļojumu pa mežonīgo apvidu, lai dotos uz to zemi; bet mēs tikām piemeklēti ar badu un smagām ciešanām; jo mēs bijām kūtri atcerēties To Kungu, mūsu Dievu.

4 Tomēr pēc daudzu dienu klejošanas mežonīgā apvidū mēs uzslējām savas teltis tai vietā, kur mūsu brāļi tika nogalināti, kas bija netālu no mūsu tēvu zemes.

5 Un notika, ka es atkal devos ar četriem no saviem vīriem uz pilsētu pie ķēniņa, lai es varētu zināt ķēniņa nostāju un lai es varētu zināt, vai es varu iet ar savu tautu un iemantot zemi mierā.

6 Un es devos pie ķēniņa, un viņš derēja ar mani, ka es varu iegūt Lehija-Nefija zemi un Šiloma zemi.

7 Un viņš arī pavēlēja, lai viņa tauta aizietu no šīs zemes, un es un mana tauta devāmies tai zemē, lai mēs varētu to pārņemt.

8 Un mēs sākām celt ēkas un labot pilsētas mūrus, jā, tieši Lehija-Nefija pilsētas un Šilomas pilsētas sienas.

9 Un mēs sākām apstrādāt zemi, jā, patiesi, ar visu šķirņu sēklām, ar kukurūzas sēklām un kviešu, un miežu, un nīasa, un šeuma, un visu šķirņu augļu sēklām; un mēs sākām vairoties un mums sāka labi klāties šai zemē.

10 Tad tā bija lamaniešu ķēniņa blēdība un viltība "novest manu

tautu kalpībā, ka viņš deva zemi, lai mēs varētu to ieņemt.

11 Tādēļ notika, kad mēs bijām dzīvojuši tajā zemē divpadsmit gadu garumā, ka lamaniešu ķēniņš sāka kļūt nemierīgs, baidoties, ka mana tauta kļūs stipra šajā zemē un ka viņi nevarēs pieveikt to un novest kalpībā.

12 Tad nu viņi bija slinka un "elkus pielūdzoša tauta; tādēļ viņi vēlējās novest mūs kalpībā, lai viņi varētu dzīvot pārpilnībā no mūsu roku darba; jā, lai viņi varētu mieloties no mūsu lauku ganāmpulkiem.

13 Tādēļ notika, ka lamaniešu ķēniņš sāka kūdīt savus ļaudis, lai viņi strīdētos ar maniem ļaudīm; tāpēc sākās kari un strīdi šajā zemē.

14 Jo manas valdīšanas trīspadsmitajā gadā Nefija zemē, tālu uz dienvidiem no Šilomas zemes, kad mani ļaudis dzirdēja un ganija savus ganāmpulkus, un apstrādāja savas zemes, daudzi lamaniešu pulki nāca uz tiem un sāka tos nogalināt, un atņemt viņu ganāmpulkus un labību no viņu laukiem.

15 Jā, un notika, ka viņi bēga, visi, kas nebija panākti, tieši uz Nefija pilsētu, un sauca mani pēc aizsardzības.

16 Un notika, ka es apbruņoju viņus ar lokiem un ar bultām, ar zobeniem un ar jataganiem, un ar rungām, un ar lingām, un ar visādiem ieročiem, kādus vien mēs varējām izgudrot, un es un mana tauta devāmies cīnīties pret lamaniešiem.

17 Jā, Tā Kunga spēkā mēs devāmies cīnīties pret lamaniešiem; jo es un mana tauta gauži piesaucām To Kungu, lai Viņš atsvabina mūs no mūsu ienaidnieku rokām, jo mūsos pamodās atmiņa par mūsu tēvu atsvabināšanu.

18 Un Dievs "izdzirdēja mūsu saucienus un atbildēja uz mūsu lūgšanām; un mēs gājām Viņa spēkā; jā, mēs devāmies pret lamaniešiem un vienā dienā un naktī mēs nogalinājām trīs tūkstošus un četrdesmit trīs; mēs kāvām viņus, līdz mēs bijām izdzinuši tos no mūsu zemes.

19 Un es pats ar savām rokām palīdzēju aprakt viņu mirušos. Un lūk, mums par lielām bēdām un žēlabām, divi simti un septiņdesmit deviņi no mūsu brāļiem bija nogalināti.

10. NODAĻA

Lamaniešu ķēniņš mirst. Viņa tauta ir mežonīga un nežēlīga un tic aplamām paražām. Zenifs un viņa tauta gūst virsroku pār viņiem. Apmēram 187–160 g. pr. Kr.

Un notika, ka mēs atkal sākām nostiprināt ķēniņvalsti un mēs atkal mierā sākām pārvaldīt to zemi. Un es liku, lai tiktu izgatavoti visa veida kara ieroči, lai tādējādi maniem ļaudīm varētu būt ieroči tam laikam, kad lamanieši nāks atkal karot pret manu tautu.

2 Un es noliku sargus visapkārt

zemei, lai lamanieši nevarētu atkal nākt pret mums negaidīti un iznīcināt mūs; un tā es sargāju savu tautu un savus ganāmpulkus, un pasargāju tos no krišanas mūsu ienaidnieku rokās.

3 Un notika, ka mēs pārvaldījām mūsu tēvu zemi daudzus gadus, jā, divdesmit un divu gadu garumā.

4 Un es liku, lai cilvēki apstrādātu zemi un audzētu visa veida "labību un visa veida augļus no katras šķirnes.

5 Un es liku, lai sievietes vērpētu un pūlētos, un strādātu, un izstrādātu visa veida smalkus audumus, jā, un visa veida "apģērbus, lai mēs varētu apsegt savu kailumu; un tā mums labi klājās tai zemē — tā mums bija nepārtraukts miers tai zemē divdesmit un divu gadu garumā.

6 Un notika, ka ķēniņš "Lamans nomira un viņa dēls sāka valdīt viņa vietā. Un viņš sāka kūdit savu tautu uz sacelšanos pret manu tautu; tādēļ viņi sāka gatavoties karam un nākt cīnīties pret manu tautu.

7 Bet es biju izsūtījis savus spieģus visapkārt "Šemlona zemei, lai es varētu atklāt viņu gatavošanos, lai es varētu aizsargāties pret viņiem un lai viņi nevarētu nākt pret manu tautu un iznīcināt to.

8 Un notika, ka viņi nāca ziemeļos no Šilomas zemes ar saviem daudzajiem pulkiem, cilvēki "apbruņoti ar ^blokiem un ar bultām, un ar zobeniem, un ar

18a Mos. 29:20.

10 4a Mos. 9:9.

5a Al. 1:29.

6a Mos. 9:10–11; 24:3.

7a Mos. 11:12.

8a Jar. 1:8.

b Al. 3:4–5.

jataganiem, un ar akmeņiem, un ar lingām; un viņi bija noskuvuši savas galvas, tā ka tās bija plikas; un viņi bija apjozuši savus gurnus ar ādas jostām.

9 Un notika, ka es liku, lai manas tautas sievietes un bērni tiktu paslēpti mežonīgā apvidū; un es arī liku, lai visi mani vecie vīri, kas varēja nest ieročus, un arī visi mani jaunieši, kas bija spējīgi nest ieročus, sapulcētos kopā, lai cīnītos pret lamaniešiem, un es izvietuju viņus rindās, katru vīru atbilstoši viņa vecumam.

10 Un notika, ka mēs gājām cīnīties pret lamaniešiem; un es, pat es savā lielajā vecumā, gāju cīnīties pret lamaniešiem. Un notika, ka mēs gājām cīnīties Tā Kunga "spēkā.

11 Tad nu lamanieši nezināja neko par To Kungu, nedz arī par Tā Kunga spēku, tādēļ viņi bija atkarīgi no sava pašu spēka. Tomēr, kas attiecas uz cilvēku spēku, tad viņi bija stipri ļaudis.

12 Viņi bija "mežonīga un nežēlīga, un asinskāra tauta, kas ticēja savu tēvu ^bparažām, tas ir — ticēdami, ka viņi tika izdzīti no Jeruzālemes zemes savu tēvu nekrietnību dēļ, un ka viņu brāļi tiem tuksnesī bija nodarījuši pāri, un ka viņiem tika nodarīts pāri arī šķērsojot jūru;

13 un vēl, ka viņiem tika nodarīts pāri viņu "pirmajā mantojuma zemē, kad viņi bija šķērsojuši jūru, un tas viss tāpēc,

ka Nefijs bija daudz uzticīgāks Tā Kunga pavēļu turēšanā, tādēļ viņš tika ^bieredzēts no Tā Kunga, jo Tas Kungs uzklausa viņa lūgšanas un atbildēja uz tām, un viņš uzņēmās vadību viņu ceļojumā pa tuksnesi.

14 Un viņa brāļi bija apskaitušie uz to, jo viņi "nesaprata Tā Kunga darbus; viņi arī bija ^bapskaitušie uz to, būdami uz ūdeņiem, tādēļ ka viņi nocietināja savas sirdis pret To Kungu.

15 Un vēl, viņi bija apskaitušie uz to, kad viņi ieradās apsolītajā zemē, tāpēc tie sacīja, ka viņš ir pārņēmis "valdišanu pār tautu no viņu rokām, un tie centās viņu nogalināt.

16 Un vēl, tie bija apskaitušie uz viņu, tādēļ ka viņš devās mežonīgā apvidū, kā Tas Kungs bija pavēlējis viņam, un paņēma "pierakstus, kas bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa, jo tie sacīja, ka viņš tos ir ^bnolaupījis.

17 Un tā viņi bija mācījuši savus bērnus, ka viņiem jānīst nefijieši un ka viņiem jāaplaupa tie, un ka viņiem jāaplaupa un jāapzoga tie, un jādara viss, ko viņi var, lai tos iznīcinātu; tādēļ viņiem bija mūžīgs naidis pret Nefija bērniem.

18 Jo šo iemeslu dēļ lamaniešu ķēniņš ar savu viltību, melīgo blēdību un saviem jaukajiem solījumiem pievīla mani, ka es atvedu savus ļaudis šai zemē, lai viņi varētu iznīcināt tos; jā,

10a SRC Uzticība.

12a Al. 17:14.

b 2. Nef. 5:1–3.

13a 1. Nef. 18:23.

b 1. Nef. 17:35.

14a 1. Nef. 15:7–11.

b 1. Nef. 18:10–11.

15a 2. Nef. 5:3.

16a 2. Nef. 5:12.

b Al. 20:10, 13.

un mēs bijām cietuši šos daudzos gadus šai zemē.

19 Un tad es, Zenifs, pastāstījis visas šīs lietas par lamaniešiem savai tautai, es mudināju viņus iet cīnīties ar viņu spēku, palaujoties uz To Kungu, tādēļ mēs cīnījāmies ar lamaniešiem vaigu vaigā.

20 Un notika, ka mēs atkal izdzinām viņus no mūsu zemes; un mēs viņus sakāvām lielā kaujā, pat tik daudz, ka mēs tos nesaskaitījām.

21 Un notika, ka mēs atkal atgriezāmies mūsu pašu zemē un mana tauta atkal sāka rūpēties par saviem ganāmpulkiem un apstrādāt savu zemi.

22 Un tagad es, būdams vecs, nodevu ķēniņvalsti vienam no saviem dēliem; tādēļ es vairāk nesaku neko. Un lai Tās Kungs svētī manu tautu. Āmen.

11. NODAĻA

Ķēniņš Noa valda Jaunprātībā. Viņš nevaldāmi uzdzīvo ar savām sievām un blakussievām. Abinadijs pravieta, ka tauta tiks sagrābta verdzībā. Pēc viņa dzīvības tīko ķēniņš Noa. Apmēram 160–150 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Zenifs nodeva ķēniņvalsti Noam, vienam no saviem dēliem; tādēļ Noa sāka valdīt viņa vietā; un viņš nestaiģāja sava tēva ceļus.

2 Jo lūk, viņš neturēja Dieva baušļus, bet viņš sekoja savas sirds iegribām. Un viņam bija

daudz sievu un "blakussievu. Un viņš^b lika savai tautai grēkot un darīt to, kas bija negants Tā Kunga acīs. Jā, un viņi piekopa "netiklību un visa veida ļaundarības.

3 Un viņš uzlika nodevu — vienu piekto daļu no visa, kas viņiem piederēja, — piekto daļu no viņu zelta un no viņu sudraba, un piekto daļu no viņu "zifa un no viņu vara, un no viņu misiņa, un viņu dzelzs; un piekto daļu no viņu barotajiem lopiem, un arī piekto daļu no visas viņu labības.

4 Un visu to viņš darīja, lai uzturētu sevi un savas sievas, un savas blakussievas, un savus priesterus, un viņu sievas un viņu blakussievas; tā viņš izmainīja ķēniņvalsts lietas.

5 Jo viņš bija atcēlis visus priesterus, kas bija tikuši viņa tēva iesvētīti, un iesvētīja to vietā jaunus, tādus, kas bija augstprātīgi savā sirds lepnībā.

6 Jā, un tā viņi tika atbalstīti savā slinkumā un savā elku pielūgšanā, un savās netiklībās ar nodevām, ko ķēniņš Noa bija uzlicis savai tautai; tā tauta daudz strādāja, lai atbalstītu nekrietnību.

7 Jā, un viņi arī sāka pielūgt elkus, jo viņi bija sava ķēniņa un priesteru tukšo un glaimojošo vārdu pievilti, jo tie runāja viņiem glaimojošas lietas.

8 Un notika, ka ķēniņš Noa uzcēla daudzas greznas un plašas celtnes; un viņš izrotāja tās

11 2a Jēk. 3:5.

b 1. Ķēn. 14:15–16;
Mos. 29:31.

c 2. Nef. 28:15.

3a EBR. saistīti vārdi:
īpašības vārds

„spīdošs”; darbības
vārds „pārklāt jeb
plāksne ar metālu”.

ar smalkiem izstrādājumiem no koka un visādām dārgām lietām no zelta un no sudraba, un no dzelzs, un no misiņa, un no zifa, un no vara;

9 un viņš arī uzcēla plašu pili un tās vidū troni, kas viss bija no smalka koka un bija izrotāts ar zeltu un sudrabu, un ar dārgām lietām.

10 Un viņš arī lika, lai viņa amatnieki izstrādātu visa veida smalkus izstrādājumus tempļa sienās no smalka koka un no vara, un no misiņa.

11 Un krēslus, kas bija nolikti augstajiem priesteriem un kas bija pāri pār visiem citiem krēsliem, viņš lika izrotāt ar tīru zeltu, un viņš lika, lai margas tiktu uztaisītas to priekšā, lai viņi varētu atpūtināt savus ķermeņus un savas rokas uz tām, kad viņi runās melīgus un tukšus vārdus savai tautai.

12 Un notika, ka viņš uzcēla "torni netālu no tempļa; jā, ļoti augstu torni, pat tik augstu, ka viņš varēja stāvēt tā augšā un pārraudzīt Šiloma zemi, un arī Semlona zemi, kas piederēja lamaniešiem; un viņš pat varēja pārredzēt visu zemi visapkārt.

13 Un notika, ka viņš lika, lai daudzas celtnes tiktu uzceltas Šiloma zemē; un viņš lika uzcelt lielu torni pakalnā ziemeļos no Šiloma zemes, kas bija bijis patvērumš Nefija bērniem tajā laikā, kad viņi bēga no tās zemes; un tā viņš rīkojās ar bagātībām, kuras viņš ieguva no savas tautas aplikšanas ar nodevām.

14 Un notika, ka viņš pievērsa savu sirdi savām bagātībām, un viņš pavadīja savu laiku, uzdzīvojot ar savām sievām un savām blakussievām, un tāpat arī viņa priesteri pavadīja savu laiku ar netiklēm.

15 Un notika, ka viņš iestādīja vīna dārzus visapkārt zemē; un viņš uzcēla vīna spiednes un taisīja vīnu pārpilnībā; un tādēļ viņš kļuva par "vīna dzērāju, un arī viņa tauta.

16 Un notika, ka lamanieši sāka uzbrukt viņa ļaudīm, kas bija nelielā skaitā, un nogalināt tos viņu laukos un kad tie pieskatīja savus ganāmpulkus.

17 Un ķēniņš Noa sūtīja sargus visapkārt zemei, lai tos atturētu, bet viņš nesūtīja pietiekami daudz, un lamanieši uzbruka tiem un nogalināja tos, un aizdzina daudzus no viņu ganāmpulkiem prom no zemes; tā lamanieši sāka viņus iznīcināt un īstenot savu naidu pret viņiem.

18 Un notika, ka ķēniņš Noa sūtīja savus karapulkus pret tiem un tie tika aizdzīti atpakaļ, jeb viņi uz laiku aizdzina tos atpakaļ; tādēļ viņi atgriezās, priecājoties par savu laupījumu.

19 Un tad šīs lielās uzvaras dēļ viņi kļuva augstprātīgi savā sirds lepnībā; viņi "lielījās paši savā spēkā, sakot, ka piecdesmit no viņiem var stāvēt pretī tūkstošiem lamaniešu; un tā viņi lielījās, un priecājās par asinīm un viņu brāļu asins izliesanu, un tas viss viņu ķēniņa un priesteru ļaundarību dēļ.

12a Mos. 19:5–6.

15a SRC Gudrības Vārds.

19a M&D 3:4.

SRC Lepnība.

20 Un notika, ka tur viņu vidū bija vīrs, kura vārds bija "Abinadijs; un tas devās viņu vidū un sāka praviētot, sakot: Lūk, tā saka Tas Kungs un tā Viņš man ir pavēlējis, sacīdams: Ej un saki šai tautai, tā saka Tas Kungs — Ak vai būs šai tautai, jo Es esmu redzējis viņu nekrietnības un viņu ļaundarības, un viņu netiklības; un, ja viņi nenožēlos grēkus, Es piemeklēšu viņus Savās dusmās.

21 Un, ja viņi nenožēlos grēkus un nepievērsīsies Tam Kungam viņu Dievam, lūk, Es nodošu tos viņu ienaidnieku rokās; jā, un viņi tiks pakļauti "jūgā; un viņi tiks mocīti ar savu ienaidnieku roku.

22 Un notiks, ka viņi uzzinās, ka Es esmu Tas Kungs viņu Dievs, un Es esmu "greizsirdīgs Dievs, piemeklēdams Savas tautas nekrietnības.

23 Un notiks, ka, ja šī tauta nenožēlos grēkus un nepievērsīsies Tam Kungam, savam Dievam, viņi tiks pakļauti jūgā, un neviens viņus neatbrīvos, ja nu vienīgi Tas Kungs Dievs Visuvarenais.

24 Jā, un notiks, kad viņi piesauks Mani, Es būšu "lēns uz klausīt viņu brēcienus; jā, un Es pieļaušu, lai viņi tiktu savu naidnieku sisti.

25 Un, ja viņi nenožēlos grēkus maisos un pelnos un stipri nepiesauks To Kungu, savu Dievu, Es "neuzklausīšu viņu lūgšanas,

nedz arī atbrīvošu tos no viņu ciešanām; un tā saka Tas Kungs, un tā Viņš ir pavēlējis man.

26 Tad notika, kad Abinadijs bija runājis šos vārdus uz tiem, tie bija apskaitušies uz viņu un meklēja atņemt viņa dzīvību, bet Tas Kungs atbrīvoja viņu no to rokām.

27 Tad, kad ķēniņš Noa izdzirdēja par tiem vārdiem, kurus Abinadijs bija runājis uz tautu, viņš arī bija apskaities; un viņš sacīja: Kas ir Abinadijs, ka es un mana tauta tiktu viņa tiesāti, vai "kas ir Tas Kungs, kas atnesīs manai tautai tādas lielas ciešanas?

28 Es pavēlu jums atvest Abinadiju šurp, lai es varu viņu nogalināt, jo viņš to ir teicis, lai viņš varētu sakūdīt manus ļaudis uz dusmām citam pret citu un saceltu ķildas manā tautā; tādēļ es viņu nogalināšu.

29 Tad nu tautas acis bija "aptumšotas; tādēļ viņi "nocietināja savas sirdis pret Abinadija vārdiem un no tā brīža viņi centās to sagūstīt. Un ķēniņš Noa nocietināja savu sirdi pret Tā Kunga vārdu, un viņš nenožēloja savus ļaunos darbus.

12. NODAĻA

Abinadijs ir ieslodzīts cietumā par to, ka viņš praviēto savas tautas iznīcināšanu un ķēniņa Noas nāvi. Viltus priesteri citē Rakstus un pretendē uz Mozus likuma ievērošanu.

20a SRC Abinadijs.
21a Mos. 12:2; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.
22a 2. Moz. 20:5;

5. Moz. 6:15;
Mos. 13:13.
24a Mih. 3:4; Mos. 21:15.
25a Jes. 1:15; 59:2.

27a 2. Moz. 5:2;
Mos. 12:13.
29a Moz. 4:4.
b Al. 33:20; Et. 11:13.

Abinadijs sāk mācīt viņiem Desmit baušļus. Apmēram 148 g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc diviem gadiem Abinadijs nāca pārgērbies viņu vidū, ka tie viņu nepazīna, un sāka pravietot starp tiem, sakot: Tā Tas Kungs man ir pavēlējis, sacīdams: Abinadij, ej un pravieto šai Manai tautai, jo viņi ir nocietinājuši savas sirdis pret Maniem vārdiem; viņi nav nožēlojuši savus ļaunos darbus; tādēļ Es piemeklēšu viņus Savās dusmās, jā, Savās kvēlās dusmās Es "piemeklēšu viņus to nekrietnībās un negantībās.

2 Jā, ak vai šai paaudzei! Un Tas Kungs sacīja man: Izstiep savu roku un pravieto, sakot: Tā saka Tas Kungs, notiks, ka šī paaudze savu nekrietnību dēļ tiks pakļauta "jūgā un tiks sistā pa ^bvaigu; jā, un tiks cilvēku dzīta, un tiks nokauta; un maitu ērgļi un suņi, jā, un savvaļas zvēri aprīs viņu miesu.

3 Un notiks, ka ķēniņa Noas "dzīvība tiks vērtēta tikai kā drānas karstā ^bkrāsni; jo viņš zinās, ka Es esmu Tas Kungs.

4 Un notiks, ka Es sitišu šo Savu tautu ar smagām ciešanām, jā, ar badu un ar ^amēri; un Es darišu tā, ka viņi ^bvaimanās caurām dienām.

5 Jā, un Es darišu tā, ka tiem tiks ^anastas piesietas uz viņu

mugurām; un viņi tiks dzīti kā mēmi ēzeļi.

6 Un notiks, ka Es sūtīšu krusu starp tiem, un tā sitīs viņus; un viņi arī tiks sisti ar ^aaustrumu vēju; un arī ^bkukaiņi pārpildīs viņu zemi un aprīs viņu labību.

7 Un viņi tiks sisti arī ar lielu mēri — un to visu Es darišu viņu "nekrietnību un negantību dēļ.

8 Un notiks, ka, ja viņi nenožēlos grēkus, Es pilnīgi "izdeldēšu tos no zemes virsas; tomēr viņi atstās ^bpierakstu aiz sevis un Es saglabāšu to citām tautām, kas ieņems šo zemi; jā, tieši tā Es darišu, lai Es varētu atklāt šīs tautas negantības citām tautām. Un daudzas lietas Abinadijs pravietoja pret šo tautu.

9 Un notika, ka viņi bija dusmīgi uz to; un tie ņēma viņu un sasietu aizveda ķēniņa priekšā, un sacīja ķēniņam: Lūk, mēs esam atveduši vīru tavā priekšā, kas pravietoja ļaunu par šo tautu un saka, ka Dievs to iznīcinās.

10 Un viņš arī pravieto ļaunu par tavu dzīvību, un saka, ka tava dzīvība būs kā drānas uguns krāsni.

11 Un vēl, viņš saka, ka tu būsi kā stiebrs, patiesi, kā sauss stiebrs laukā, kam zvēri skrien pāri un samīn zem kājām.

12 Un vēl, viņš saka, ka tu būsi kā ziedi ērkšķu krūmā, kuri, kad ir nobrieduši, ja vējš uzpūš, tiek nomesti uz zemes virsas. Un viņš aizbildinās, ka to ir tei-

12 1a Jes. 65:6.

2a Mos. 11:21; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.

b Mos. 21:3–4.

3a Mos. 12:10.

b Mos. 19:20.

4a M&D 97:26.

b Mos. 21:9–10.

5a Mos. 21:3.

6a Jer. 18:17; Mos. 7:31.

b 2. Moz. 10:1–12.

7a M&D 3:18.

8a Al. 45:9–14.

b Morm. 8:14–16.

cis Tas Kungs. Un viņš saka, ka tas viss nāks pār tevi, ja vien tu nenožēlosi grēkus; un tas viss tavas nekrietnības dēļ.

13 Un tad, ak ķēniņ, kādu milzīgu ļaunumu tad tu esi nodarījis, vai kādus lielus grēkus tava tauta ir darījusi, lai mēs tiktu Dieva nolādēti vai šā cilvēka tiesāti?

14 Un tad, ak ķēniņ, lūk, mēs esam nevainīgi, un tu, ak ķēniņ, neesi grēkojis; tādēļ šis cilvēks ir melojis par tevi un viņš ir pravietojis niekus.

15 Un lūk, mēs esam stipri, mēs nenonāksim jūgā un mūsu ienaidnieki mūs nesaņems gūstā; jā, un tev ir labi klājies šai zemē un tev arī labi klāsies.

16 Lūk, šeit ir šis cilvēks, mēs nododam viņu tavās rokās, tu vari darīt ar viņu, ko uzskatīsi par labu.

17 Un notika, ka ķēniņš Noa lika, lai Abinadijs tiktu iemests cietumā; un viņš pavēlēja, lai "priesteri sapulcējas kopā, lai viņš varētu noturēt apspriedi ar tiem, ko viņam ar to darīt.

18 Un notika, ka viņi sacīja ķēniņam: Atved viņu šurp, lai mēs varētu to izjautāt. Un ķēniņš pavēlēja, lai tas tiktu atvests viņu priekšā.

19 Un tie sāka izjautāt viņu, lai tie varētu iebilst viņam, lai tā tie varētu ar kaut ko apsūdzēt viņu; bet viņš atbildēja tiem skaidri un izturēja visus viņu jautājumus, jā, tiem par pārsteigumu; jo viņš "izturēja visos

viņu jautājumos un apkaunoja tos visos viņu vārdos.

20 Un notika, ka viens no tiem sacīja uz viņu: Ko nozīmē vārdi, kas ir rakstīti un kurus mācīja mūsu tēvi, sacīdami:

21 "cik brīnišķas kalnos ir tā kājas, kas atnes labas vēstis, kas sludina mieru, kas atnes labas vēstis par labo; kas sludina glābšanu, kas saka Ciānai: tavs Dievs valda!

22 Tavi sargi jau paceļ balsi, viņi gavilē visi vienā balsī, jo tie redzēs paši savām acīm, kad Tas Kungs atkal atjaunos Ciānu.

23 Gavilējiet priekā; dziediet visas kopā, jūs, Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi!

24 Tas Kungs ir atsedzis Savu svēto "roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no mūsu Dieva.

25 Un tad Abinadijs sacīja tiem: Jūs esat "priesteri un tikojat mācīt šo tautu, un saprast pravietošanas garu, un tomēr jūs gribat zināt no manis, ko nozīmē šie vārdi?

26 Es saku jums, ak vai, būs jums par Tā Kunga ceļu sagrozīšanu! Jo, ja jūs sapratāt šīs lietas, jūs neesat tās mācījuši; tādēļ jūs esat sagrozījuši Tā Kunga ceļus.

27 Jūs neesat savās sirdīs centušies "saprast; tādēļ jūs neesat bijuši gudri. Tādēļ, ko jūs mācāt šai tautai?

28 Un viņi sacīja: Mēs mācām Mozus likumu.

17a Mos. 11:11.
19a M&D 100:5–6.

21a Jes. 52:7–10; Nah. 2:1.
24a 1. Nef. 22:11.

25a Mos. 11:5.
27a SRC Saprāšana.

29 Un atkal viņš sacīja uz tiem: Ja jūs mācāt Mozus "likumu, kāpēc jūs to neturat? Kāpēc jūs pievēršat savas sirdis bagātībām? Kāpēc jūs piekopjat ^bnetiklību un izšķiežat savus spēkus ar netiklēm, jā, un liekat šai tautai grēkot, ka Tam Kungam bija pamats sūtīt mani pravietot pret šo tautu, jā, patiesi jaunas lietas pret šo tautu?

30 Vai jūs nezināt, ka es runāju taisnību? Jā, jūs zināt, ka es runāju taisnību; un jums ir jādreb Dieva priekšā.

31 Un notiks, ka jūs tiksit sisti par savām nekrietnībām, jo jūs teicāt, ka jūs mācāt Mozus likumu. Un ko zināt jūs par Mozus likumu? "Vai glābšana nāks ar Mozus likumu? Ko sakāt jūs?

32 Un viņi atbildēja un sacīja, ka glābšana nāk ar Mozus likumu.

33 Bet tad Abinadijs sacīja uz tiem: Es zinu, ka, ja jūs turat Dieva baušļus, jūs tiksit izglābti; jā, ja jūs turat baušļus, kurus Tas Kungs deva Mozum "Sinaja kalnā, sacīdams:

34 "Es esmu Tas Kungs, Tavs Dievs, kas ir ^bizvedis tevi no Ēģiptes zemes, no vergu nama.

35 Tev nebūs "citus dievus turēt Manā priekšā!

36 Netaisi sev elku tēlu vai kādu atveidu nedz pēc tā, kas ir augšā debesīs, nedz pēc tā, kas ir virs zemes!

37 Tad Abinadijs sacīja uz tiem: Vai jūs esat darījuši to visu? Es

saku jums: Nē, jūs neesat. Un vai jūs esat "mācījuši šai tautai, ka viņai tas viss ir jādara? Es saku jums: Nē, jūs neesat!

13. NODAĻA

Abinadijs tiek aizsargāts ar dievišķu spēku. Viņš māca Desmit baušļus. Glābšana nenāk vienīgi ar Mozus likumu vien. Dievs pats veiks Savas tautas Izpirkšanu un atpestīs to. Apmēram 148 g. pr. Kr.

UN tad, kad ķēniņš dzirdēja šos vārdus, viņš sacīja saviem priesteriem: Aizvāciet šo cilvēku un nogaliniet viņu, kam mums viņš vajadzīgs, jo viņš ir traks!

2 Un tie nostājās un mēģināja sagrābt viņu savās rokās, bet viņš nepadevās un sacīja tiem:

3 Nepieskarieties man, jo Dievs jūs sitīs, ja jūs piedursit man savas rokas, jo es vēl neesmu nodevis ne vēstījumu, kuru Tas Kungs sūtīja mani nodot, ne arī es esmu jums pateicis to, ko jūs "prasījāt man pastāstīt; tādēļ Dievs nepieļaus, lai es tagad tiktu nogalināts.

4 Bet man ir jāizpilda tās pavēles, ko Dievs man ir pavēlējis, un tāpēc, ka es esmu stāstījis jums patiesību, jūs esat dusmīgi uz mani. Un vēl, tāpēc, ka es esmu runājis Dieva vārdu, jūs esat nosprieduši, ka es esmu traks.

5 Tad notika, kad Abinadijs bija runājis šos vārdus, ka ķēniņa

29a SRC Mozus likums.

b SRC Laulības
pārkāpšana.

31a Mos. 3:15; 13:27–32;
Al. 25:16.

33a 2. Moz. 19:9, 16–20;

Mos. 13:5.

34a 2. Moz. 20:2–4.

b 2. Moz. 12:51;
1. Nef. 17:40;

Mos. 7:19.

35a Hoz. 13:4.

src Elku pielūgšana.

37a Mos. 13:25–26.

13 3a Mos. 12:20–24.

Noas ļaudis neuzdrīkstējās piedurt viņam savas rokas, jo Tā Kunga Gars bija pār viņu; un viņa seja "spīdēja ļoti spoža, patiesi kā Mozum Sīnaja kalnā, kad tas runāja ar To Kungu.

6 Un viņš runāja ar "spēku un ar varu no Dieva; un viņš turpināja savus vārdus, sacīdams:

7 Jūs redzat, ka jums nav varas mani nokaut, tādēļ es pabeigšu savu vēstījumu. Jā, un es manu, ka tas "griežas jums sirdīs, jo es stāstu patiesību par jūsu nekrietnībām.

8 Jā, un mani vārdi piepilda jūs ar izbīli un izbrīnu, un ar dusmām.

9 Bet es beidzu savu vēstījumu; un tad nav svarīgi, kur es iešu, ja ir tā, ka es esmu glābts.

10 Bet tik daudz es jums teikšu, ka tas, ko jūs darīs ar mani pēc tam, būs kā "tēls un atspulgs par tām lietām, kas nāks.

11 Un tagad es lasu jums atlikušos "Dieva baušļus, jo es manu, ka tie nav rakstīti jūsu sirdīs; es redzu, ka lielāko savas dzīves daļu jūs esat mācījušies un mācījuši nekrietnību.

12 Un tagad, jūs atceraties, ka es teicu jums: netaisi sev elku tēlu vai kādu atveidu nedz pēc tā, kas ir augšā debesīs, nedz pēc tā, kas ir virs zemes, nedz pēc tā, kas ir ūdenī zem zemes.

13 Un vēl: tev nebūs zēmoties to priekšā, nedz kalpot tiem, jo Es, Tas Kungs tavs Dievs, esmu

greizsirdīgs Dievs, kas piemeklē tēvu grēkus pie bērniem līdz trešajai un ceturtajai paaudzei tiem, kas Mani ienīst,

14 un daru žēlastību līdz tūkstošajam augumam tiem, kas Mani mīl un tur Manus baušļus.

15 Tev nebūs Tā Kunga, sava Dieva Vārdu nelietīgi valkāt; jo Tas Kungs neatstās nesodītu, kas Viņa Vārdu nelietīgi valkā.

16 Piemini "sabata dienu, lai turētu to svētu.

17 Sešas dienas tev būs strādāt un padarīt visus savus darbus;

18 bet septītajā dienā, Tā Kunga, tava Dieva sabatā, tev nebūs darīt nekādu darbu, nedz tev, nedz tavam dēlam, nedz tavai meitai, nedz tavam kalpam, nedz tavai kalponei, nedz tavam lopam, nedz tam svešiniekam, kas ir tavos vārtos;

19 jo "sešās dienās Tas Kungs ir radījis debesis un zemi, un jūru, un visu, kas tur ir; tāpēc Tas Kungs svētīja sabata dienu un turēja to svētu.

20 "Godini savu tēvu un savu māti, lai tu ilgi dzīvotu tanī zemē, ko Tas Kungs, tavs Dievs, tev dod.

21 Tev nebūs "nokaut.

22 Tev nebūs "laulību pārkāpt. Tev nebūs ^bzagt.

23 Tev nebūs "nepatiesu liecību dot pret savu tuvāku.

24 Tev nebūs "iekārot sava tuvāka namu. Tev nebūs iekārot sava tuvāka sievu, nedz viņa

5a 2. Moz. 34:29–35.

6a SRC Spēks.

7a 1. Nef. 16:2.

10a Mos. 17:13–19;

Al. 25:10.

11a 2. Moz. 20:1–17.

16a SRC Sabata diena.

19a 1. Moz. 1:31.

20a Marka 7:10.

21a Mat. 5:21–22;

M&D 42:18.

src Slepkaivība.

22a SRC Laulības

pārkāpšana.

b SRC Zagt, zagšana.

23a Sal. Pam. 24:28.

src Meli.

24a SRC Iekārot.

kalpu, nedz viņa kalponi, nedz viņa vērsi, nedz viņa ēzeli, nedz ko citu, kas tavam tuvākam pieder.

25 Un notika, kad Abinadijs bija beidzis šos vārdus, viņš sacīja uz tiem: Vai jūs esat mācījuši šo tautu, ka viņiem vajag pildīt visas šīs lietas, lai turētu šos baušļus?

26 Es saku jums: Nē; jo, ja jūs būtu to darījuši, Tas Kungs nebūtu licis man nākt un pravietot ļaunu par šo tautu.

27 Un tad, jūs teicāt, ka glābšana nāk ar Mozus likumu. Es saku jums, ka ir vajadzīgs, lai jūs turētu "Mozus likumu kā līdz šim; bet es saku jums, ka pienāks laiks, kad ^bvairs nebūs vajadzīgs turēt Mozus likumu.

28 Un vēl vairāk, es saku jums, ka "glābšana nenāk vienīgi ar ^blikumu vien; un, ja nebūtu "Grēku Izpirkšanas, ko paveiks pats Dievs par Savas tautas grēkiem un nekrietnībām, tad viņiem nenovēršami būtu jāiet bojā, neskatoties uz Mozus likumu.

29 Un tagad es saku jums, ka bija vajadzīgs, lai būtu dots likums Israēla bērniem, jā, tiešām ļoti "stingrs likums, jo viņi bija stūrgalvīga tauta, ^bātra uz nekrietnību un kūtra atcerēties To Kungu, savu Dievu.

30 Tādēļ "likums tika dots tiem,

jā, izpildes un ^bpriekšrakstu likums, likums, ko viņiem bija stingri "jāievēro no dienas dienā, lai pieminētu Dievu un savus pienākumus pret Viņu.

31 Bet lūk, es saku jums, ka visas šīs lietas bija "atveids tām lietām, kas nāks.

32 Un tad, vai viņi saprata likumu? Es saku jums: Nē, viņi visi nesaprata likumu; un tas viņu cietsirdības dēļ; jo viņi nesaprata, ka neviens cilvēks nevar tikt izglābts savādāk, "kā tikai ar Dieva pestīšanu.

33 Jo lūk, vai Mozus nepravietoja viņiem par Mesijas atnākšanu, un ka Dievs atpestīs Savu tautu? Jā, un pat "visi pravieši, kas ir pravietojuši no pasaules iesākuma — vai tie nav runājuši vairāk vai mazāk par šīm lietām?

34 Vai viņi nav teikuši, ka "Dievs pats nāks starp cilvēku bērniem un pieņems cilvēka izskatu, un varenā spēkā dosies pa zemes virsu?

35 Jā, un vai viņi arī nav teikuši, ka Viņš īstenos mirušo "augšāmcelšanos un ka Viņš pats tiks apspiests un mocīts?

14. NODAĻA

Jesaja runā par Mesiju. Mesijas pazemošanās un ciešanas ir noliktas. Viņš atdod Savu dvēseli kā ziedo-

27a SRC Mozus likums.
b 3. Nef. 9:19–20;
15:4–5.

28a Gal. 2:16.
SRC Pestīt, pestīts,
pestīšana; Glābšana.
b Gal. 2:21;
Mos. 3:14–15;

Al. 25:15–16.
c SRC Izpirkt, grēku
izpirkšana.

29a Joz. 1:7–8.
b Al. 46:8.
30a 2. Moz. 20.
b SRC Priekšraksti.
c Jēk. 4:5.

31a Mos. 16:14; Al. 25:15.
SRC Symbolisms.

32a 2. Nef. 25:23–25.
33a 1. Nef. 10:5; Jēk. 4:4;
7:11.

34a Mos. 7:27; 15:1–3.
SRC Dievs, dievība.

35a Jes. 26:19; 2. Nef. 2:8.

jumu par grēku un aizlūdž par pārkāpējiem. Salīdziniet ar Jesajas gr. 53. Apmēram 148 g. pr. Kr.

JĀ, vai Jesaja pat neteica: Kas ir ticējis mūsu vēstij un kam Tā Kunga elkonis kļuvis zināms?

2 Jo Viņš uzaugs Viņa priekšā kā vārģa atvase un kā sakne izkaltušā zemē; Viņam nav nekāda izskata, nedz arī kāda skaistuma, un, kad mēs redzēsim Viņu, tur nebūs nekā skaista, lai mums Viņš patiktu.

3 Viņš ir cilvēķu nicināts un atraidīts; vīrs, kam nav svešas bēdas un kas ir rūdīts ciešanās; un mēs aizklājām savus vaigus Viņa priekšā; Viņš bija nicināts un mēs Viņu ne par ko neturējām.

4 Droši Viņš "izcieta mūsu b'sāpes un nesa mūsu bēdas; kurpretim mēs Viņu uzskatījām par sodītu, Dieva satriektu un nomocītu.

5 Bet Viņš bija ievainots mūsu "pārkāpumu dēļ, Viņš bija satriekts mūsu nekrietnību dēļ; sods bija uzlikts Viņam mūsu miera labad; un ar Viņa brūcēm mēs esam b'dziedināti.

6 Visi mēs kā "avis esam nomaldījušies; mēs esam nogriezušies katrs pa savu ceļu; un Tas Kungs ir uzkrāvis Viņam mūsu visu nekrietnības.

7 Viņš tika apspiests un Viņš

tika mocīts, tomēr "Viņš neatdarīja Savu muti; Viņš tika aizvests kā b'jērs uz nokaušanu un kā avs, kas paliek klusa savu cirpēju priekšā, tā Viņš neatdarīja Savu muti.

8 Viņš bija paņemts no cietuma un no tiesas; un kurš pasludinās Viņa pēcnācējus? Jo Viņš tika izdeldēts no dzīvo zemes; par manas tautas pārkāpumiem Viņš tika sodīts.

9 Un kapu Viņam ierādīja ar bezdievjiem, un Savā nāvē Viņš bija ar "bagāto; tādēļ ka neko b'ļauņu Viņš nebija darījis un viltības nebija Viņa mutē.

10 Tomēr Tam Kungam labpatika satriekt Viņu, Viņš lika Viņu ciešanās; kad Tu nodosi Viņa dvēseli kā upuri par grēku, Viņš redzēs Savus "pēcnācējus, Viņš pagarinās Savas dienas, un Tā Kunga labpatika zels Viņa rokās.

11 Viņš piedzīvos dvēseles mokas un tiks mierināts; ar Savu atziņu Mans taisnīgais kalps attaisno daudzus; jo Viņš "nesīs viņu nekrietnības.

12 Tādēļ Es piešķiršu Viņam daļu ar lielajiem, un Viņš dalīs laupījumu ar stiprajiem; jo Viņš izlēja Savu dvēseli nāvē; un Viņš tika pieskaitīts pie pārkāpējiem; un Viņš nesa daudzu grēkus un "aizlūdza par pārkāpējiem.

14 4a Al. 7:11–12.

b Mat. 8:17.

5a Mos. 15:9; Al. 11:40.

b 1. Pēt. v. 2:24–25.

6a Mat. 9:36;

2. Nef. 28:14; Al. 5:37.

7a Marka 15:3.

src Jēzus Kristus.

b src Dieva Jērs; Pashā.

9a Mat. 27:57–60;

Marka 15:27, 43–46.

src Jāzepts no

Arimatijas.

b Jāņa 19:4.

10a Mos. 15:10–13.

11a 3. Moz. 16:21–22;

1. Pēt. v. 3:18;

M&D 19:16–19.

12a 2. Nef. 2:9;

Mos. 15:8;

Moron. 7:27–28.

15. NODAĻA

Tiek izskaidrots, kā Kristus ir gan Tēvs, gan Dēls. Viņš aizlūgs par Savu tautu un nesīs viņu pārkāpumus. Tie un visi svētie pravieši ir Viņa pēcnācēji. Viņš īsteno augšāmcelšanos. Maziem bērniem ir mūžīgā dzīve. Apmēram 148 g. pr. Kr.

UN tad Abinadijs sacīja uz viņiem: Es gribu, lai jūs saprastu, ka "Dievs pats nāks starp cilvēku bērniem un ^batpestīs Savu tautu.

2 Un tādēļ, ka Viņš "būs miesā, Viņš tiks saukts par Dieva Dēlu, un, pakļaudams miesu ^bTēva gribai, būdams Tēvs un Dēls —

3 Tēvs "tādēļ, ka Viņš tika ^bieņemts ar Dieva spēku, un Dēls miesas dēļ, tā tapdams par Tēvu un par Dēlu —

4 un viņi ir "viens Dievs, jā, patiesais ^bMūžīgais Debesu un Zemes ^cTēvs.

5 Un tā miesai topot pakļautai Garam, vai kā Dēls Tēvam, būdami viens Dievs, "izcieš kārdinājumus un nepadodas kārdinājumiem, bet ļauj Savai tautai Sevi izsmiet un ^bšautīt, un atmet, un ^cneatzīt.

6 Un pēc visa tā, pēc tam, kad

būs paveicis daudzus varenus brīnumus starp cilvēku bērniem, Viņš tiks vests, jā, patiesi "kā Jesaja sacīja, kā avš, kas paliek klusa pirms cirpšanas, tā Viņš ^bneatdarīja savu muti.

7 Jā, patiesi tā Viņš tiks aizvests, "sists krustā un nokauts, miesai topot pakļautai pat nāvei, un ^bDēla griba saplūdīs Tēva gribā.

8 Un tā Dievs sarauj "nāves saites, gūstot ^buzvaru pār nāvi; dodot Dēlam varu "aizlūgt par cilvēku bērniem —

9 uzkāpdams debesīs, būdams žēlastības pilns, piepildīts ar līdzjūtību pret cilvēku bērniem; nostādamies starp viņiem un taisnību; sarāvis nāves saites, uzņemies uz "Sevi viņu nekrietnības un viņu pārkāpumus, atpestījis viņus un ^bapmierinājis taisnības prasības.

10 Un tagad es saku jums, kas pasludinās Viņa pēcnācējus? Lūk, es saku jums, kad Viņa dvēsele tiks ziedota par grēku, Viņš redzēs Savus "pēcnācējus. Un tagad ko jūs sakāt? Kas būs Viņa pēcnācēji?

11 Lūk, es saku jums, ka tas, kas uzklaušījis "praviešu vārdus, jā, visus svētos praviešus,

15 1a 1. Tim. 3:16;
Mos. 13:33–34.
SRC Jēzus Kristus.
^b SRC Pestīt, pestīts,
pestīšana.
2a Mos. 3:5; 7:27;
Al. 7:9–13.
^b Jes. 64:8; Jāņa 10:30;
14:8–10; Mos. 5:7;
Al. 11:38–39; Et. 3:14.
3a M&D 93:4.
^b Lūk. 1:31–33;
Mos. 3:8–9; Al. 7:10;
3. Nef. 1:14.

4a 5. Moz. 6:4;
Jāņa 17:20–23.
SRC Dievs, dievība.
^b Al. 11:39.
^c Mos. 3:8; Hel. 14:12;
3. Nef. 9:15; Et. 4:7.
5a Lūk. 4:2; Ebr. 4:14–15.
^b Jāņa 19:1.
^c Mārka 8:31;
Lūk. 17:25.
6a Jes. 53:7.
^b Lūk. 23:9;
Jāņa 19:9;
Mos. 14:7.

7a SRC Krustā sišana.
^b Lūk. 22:42; Jāņa 6:38;
3. Nef. 11:11.
8a Mos. 16:7; Al. 22:14.
^b Hoz. 13:14;
1. kor. 15:55–57.
^c 2. Nef. 2:9.
9a Jes. 53; Mos. 14:5–12.
^b SRC Izpirkt, grēku
izpiršana.
10a Jes. 53:10;
Mos. 5:7; 27:25;
Moron. 7:19.
11a M&D 84:36–38.

kas ir pravietojuši par Tā Kunga atnākšanu — es saku jums, ka visi tie, kas ir uzklausījuši viņu vārdus un ticējuši, ka Tas Kungs atpestīs Savu tautu, un raudzījušies pēc tās dienas savu grēku piedošanai, es saku jums, ka tie ir Viņa pēcnācēji jeb tie ir ^bDieva valstības mantinieki.

12 Jo viņi ir tie, kuru grēkus ^aViņš ir nesis; viņi ir tie, par kuriem Viņš ir miris, lai atpestītu tos no viņu pārkāpumiem. Un tad, vai tie nav Viņa pēcnācēji?

13 Jā, un vai pravieši nav Viņa pēcnācēji, katrs, kas atvēris savu muti lai pravietotu, kas nav kritis grēkā, es domāju visus svētos praviešus vienmēr kopš pasaule sākās? Es saku jums, ka tie ir Viņa pēcnācēji.

14 Un viņi ir tie, kas ^apasludinājuši mieru, kas atnesuši labas vēstis par labo, kas pasludinājuši glābšanu un sacījuši Ciānai: tavs Dievs valda!

15 Un ak, cik brīnišķas kalnos bija to kājas!

16 Un vēl, cik brīnišķas kalnos ir to kājas, kas vēl joprojām sludina mieru.

17 Un vēl, cik brīnišķas kalnos ir to kājas, kas vēl sludinās mieru, jā, no šī laika turpmāk un mūžīgi!

18 Un lūk, es saku jums, tas vēl nav viss. Jo cik brīnišķas kalnos ir tā ^akājas, kas atnes labas vēstis,

kas ir ^bmiera radītājs, jā, patiesi Tas Kungs, kas ir atpestījis Savu tautu; jā, Viņš, kas dāvējis glābšanu Savai tautai;

19 jo, ja tas nebūtu pestīšanas dēļ, ko Viņš ir darījis Savai tautai, kas bija sagatavota no pasaules ^adibināšanas, es saku jums, ja tas nebūtu tā dēļ, visai cilvēcei vajadzētu ^biet bojā.

20 Bet lūk, nāves saites tiks sarautas un Dēls valda, un Viņam ir vara pār mirušajiem, tādēļ Viņš īsteno mirušo augšāmcelšanos.

21 Un tur nāk augšāmcelšanās, tieši ^apirmā augšāmcelšanās; jā, tas ir to augšāmcelšanās, kas ir bijuši un kas ir, un kas būs, līdz pat brīdim, kad augšāmcelsies Kristus — jo tā Viņš tiks saukts.

22 Un tad visi pravieši un visi tie, kas ticējuši viņu vārdiem, vai visi tie, kas turējuši Dieva baušļus, augšāmcelsies pirmajā augšāmcelšanās reizē, tādēļ viņi ir pirmā augšāmcelšanās.

23 Viņi ir uzcelti, lai ^adzīvotu ar Dievu, kas viņus ir atpestījis; tādejādi viņiem ir mūžīgā dzīve caur Kristu, kurš ir ^bsarāvis nāves saites.

24 Un viņi ir tie, kam ir daļa pie pirmās augšāmcelšanās; un viņi ir tie, kas ir nomiruši pirms Kristus atnākšanas, būdami savā neziņā, jo tiem nebija sludināta ^aglābšana. Un tā Tas Kungs īste-

11b SRC Dieva valstība jeb debesu valstība; Glābšana.

12a Mos. 14:12; Al. 7:13; 11:40–41.

14a Jes. 52:7; Rom. 10:15; 1. Nef. 13:37;

Mos. 12:21–24. SRC Misionāru darbs.

18a 3. Nef. 20:40; M&D 128:19.

b Jāņa 16:33. SRC Miērs.

19a Mos. 4:6. b 2. Nef. 9:6–13.

21a Al. 40:16–21.

23a Psm. 24:3–4; 1. Nef. 15:33–36; M&D 76:50–70.

b SRC Nāve, fiziskā.

24a 2. Nef. 9:25–26; M&D 137:7.

no viņu atjaunošanu; un viņiem ir daļa pie pirmās augšāmcelšanās jeb mūžīgā dzīve, esot Tā Kunga atpestītiem.

25 Un maziem ^a“bērniem arī ir mūžīgā dzīve.

26 Bet skatieties un ^a“bīstieties, un trīciet Dieva priekšā, jo jums ir jātrīc; jo Tas Kungs neatpestī nevienu tādu, kas ^bsaceļas pret Viņu un ^c“nomirst savos grēkos; jā, patiesi visus tos, kas gājuši bojā savos grēkos jebkad kopš pasaule sākās, kas tiši sacēlušies pret Dievu, kas zinājuši Dieva baušļus un nav tos turējuši; ^a“viņi ir tie, kam ^c“nav daļas pie pirmās augšāmcelšanās.

27 Tādēļ, vai jums nevajag trīcēt? Jo glābšana nenāk ne pie viena tāda; jo Tas Kungs nav atpestījis nevienu tādu; jā, Tas Kungs arī nevar tādus atpestīt, jo Viņš nevar noliegt pats Sevi; jo Viņš nevar noliegt ^a“taisnību, kad tai ir sava prasība.

28 Un tagad es saku jums, ka nāks laiks, kad Tā Kunga glābšana tiks ^a“pasludināta katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai.

29 Jā, Kungs, Tavi ^a“sargi pacels savu balsi, visi vienā balsī viņi gavilēs, jo tie redzēs paši savām acīm, kad Tas Kungs atkal atjaunos Ciānu.

30 Gavilējiet priekā, dziediet kopā, jūs Jeruzālemes izpostītās

vietas; jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi.

31 Tas Kungs ir atsedzis Savu svēto roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no mūsu Dieva.

16. NODAĻA

Dievs atpestī cilvēkus no viņu zudušā un kritušā stāvokļa. Tie, kas ir miesīgi, tie paliek tā, it kā pestīšanas nemaz nebūtu. Kristus īsteno augšāmcelšanos nebeidzamā dzīvē vai nebeidzamā sodībā. Apmēram 148 g. pr. Kr.

UN tad notika, kad Abinadijs bija runājis šos vārdus, viņš izstiepa savu roku un sacīja: Pienāks laiks, kad visi redzēs Tā Kunga ^a“glābšanu; kad katra tauta, cilts, valoda un tautība redzēs paši savām acīm un ^b“atzīs Dieva priekšā, ka Viņa sodi ir taisnīgi.

2 Un tad bezdievīgie tiks ^a“izdzīti, un viņiem būs pamats kaut un ^b“raudāt, un gaudot, un griezt zobus, un tas tāpēc, ka viņi neklausījās Tā Kunga balsi; tādēļ Tas Kungs tos neatpestī.

3 Jo viņi ir ^a“miesīgi un velnišķīgi, un ^b“velnam ir vara pār tiem; jā, patiesi tai vecajai čūskai, kas ^c“pievīla mūsu pirmos vecākus,

25a M&D 29:46; 137:10.
src Glābšana—Bērnu glābšana.

26a 5. Moz. 5:29;
Jēk. 6:9.

b 1. Nef. 2:21–24.

c Ec. 18:26;

1. Nef. 15:32–33;
Moron. 10:26.

d Al. 40:19.

e M&D 76:81–86.

27a Al. 34:15–16; 42:1.

28a SRC Misionāru darbs.

29a SRC Sargāt, sargs.

16 1a SRC Glābšana.

b Mos. 27:31.

2a M&D 63:53–54.

b Mat. 13:41–42;

Lūk. 13:28;

Al. 40:13.

3a Gal. 5:16–25;

Mos. 3:19.

SRC Miesīgais cilvēks.

b 2. Nef. 9:8–9.

SRC Velns.

c 1. Moz. 3:1–13;

Moz. 4:5–19.

kas bija par iemeslu viņu "krišanai; kas bija par iemeslu tam, ka visa cilvēce kļuva miesīga, juteklīga, velnišķīga, "atšķirot ļaunu no laba, pakļaujoties velnam.

4 Tā visa cilvēce bija "zudusi; un lūk, viņi būtu zuduši mūžīgi, ja Dievs nebūtu atpestījis Savu tautu no viņu zudušā un kritušā stāvokļa.

5 Bet atceraties, ka tas, kas pastāv savā paša "miesīgajā dabā un iet grēka un sacelšanās ceļus pret Dievu, paliek savā kritušajā stāvoklī un velnam ir visa vara pār to. Tādēļ viņam ir tā, it kā ^bpestīšanas vispār nebūtu bijis, esot par Dieva ienaidnieku; un arī velns ir ienaidnieks Dievam.

6 Un tad, ja Kristus nebūtu nācis pasaulē, runājot par lietām, kas vēl būs, tā, "it kā tās jau būtu notikušas, pestīšanas nevarētu būt.

7 Un, ja Kristus nebūtu uzcēlies no mirušajiem jeb sarāvis nāves saites, lai kops neuzvarētu un nāvei nebūtu "dzeloņa, tad augšāmcelšanās nevarētu būt.

8 Bet "augšāmcelšanās ir, tādēļ kops neuzvar un ^bnāves dzelonis ir aprīts Kristū.

9 Viņš ir pasaules "gaisma un dzīvība; jā, gaisma, kas ir bezgalīga, kas nekad nevar tikt ap-

tumšota; jā, un arī dzīvība, kura ir bezgalīga, ka tur vairs nevar būt nāves.

10 Patiesi šis mirstīgais ietērsies "nemirstībā un šī iznīcība ietērsies neiznīcībā, un tiks atvesta ^bstāties Dieva tiesas priekšā, lai tiktu Viņa "tiesāta pēc saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni—

11 ja tie ir labi, ar augšāmcelšanos "bezgalīgā dzīvē un laimē; un, ja tie ir slikti, ar augšāmcelšanos ^bbezgalīgā sodībā, topot atdoti velnam, kas viņus ir pakļāvis, kas ir nolādēšana—

12 jo tie gājuši pēc savas miesīgās gribas un vēlmēm; nekad nesaukuši To Kungu, kad žēlastības rokas bija pastieptas tiem pretim; jo "žēlastības rokas bija pastieptas tiem pretim un viņi to nepieņēma; viņi, tikuši brīdināti par savām nekrietnībām, un tomēr viņi no tām neatkāpās; un viņiem tika pavēlēts nožēlot grēkus, un viņi nenozēloja.

13 Un tad, vai jums nevajag tricēt un nožēlot savus grēkus, un atcerēties, ka tikai Kristū un caur Kristu jūs varat tikt glābti?

14 Tādēļ, ja jūs mācāt "Mozus likumu, māciet arī, ka tas ir kā atveids par lietām, kas nāks—

15 māciet viņiem, ka pestīšana

3d SRC Ādama un Ievas krišana.

e 2. Nef. 2:17–18, 22–26.

4a Al. 42:6–14.

5a Al. 41:11.

SRC Miesīgs.

b SRC Pestīt, pestīts, pestīšana.

6a Mos. 3:13.

7a Hoz. 13:14;

Mos. 15:8, 20.

8a Al. 42:15.

SRC Augšāmcelšanās.

b Jes. 25:8;

1. kor. 15:54–55;

Morm. 7:5.

9a M&D 88:5–13.

SRC Gaisma, Kristus gaisma.

10a Al. 40:2.

SRC Nemirstīgs, nemirstība.

b SRC Tiesa, pēdējā.

c Al. 41:3–6.

11a SRC Mūžīgā dzīve.

b SRC Sodība.

12a SRC Žēlīgs, žēlastība.

14a SRC Mozus likums.

nāk caur Kristu, To Kungu, kas ir patiesi "Mūžīgais Tēvs. Āmen.

17. NODAĻA

Alma notic un pieraksta Abinadija vārdus. Abinadijs mirst ugunī. Viņš praviēto slimības un nāvi ugunī saviem slepkavām. Apmēram 148 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka tad, kad Abinadijs bija pabeidzis šo sakāmo, ķēniņš pavēlēja, lai "priesteri sagrābtu viņu un liktu nodot viņu nāvei.

2 Bet tur viņu starpā bija viens, kura vārds bija "Alma, viņš arī bija Nefija pēctecis. Un viņš bija jauns vīrs, un viņš ^bnoticēja vārdiem, ko Abinadijs bija runājis, jo viņš pazina nekrietnību, par kuru Abinadijs bija liecinājis pret viņiem; tādēļ viņš sāka aizlūgt ķēniņam, lai tas nebūtu dusmīgs uz Abinadiju, bet ļautu, lai viņš aizietu mierā.

3 Bet ķēniņš vēl vairāk apskaitās un lika, lai Alma tiktu padzīts no viņu vidus, un sūtīja savus kalpus tam pakaļ, lai viņš tiktu nokauts.

4 Bet viņš bēga no tiem un paslēpās, tā ka tie viņu neatrada. Un viņš, slēpdamies daudzas dienas, "pierakstīja visus vārdus, ko Abinadijs bija runājis.

5 Un notika, ka ķēniņš lika, lai viņa sargi aplenkto Abinadiju un sagrābtu to; un viņi sasēja to un iemeta to cietumā.

6 Un pēc trim dienām, apsprie-

dies ar saviem priesteriem, viņš lika, lai to atkal atvestu viņa priekšā.

7 Un viņš sacīja tam: Abinadij, mēs esam atraduši apsūdzību pret tevi un tu esi pelnījis nāvi.

8 Jo tu sacīji, ka "Dievs pats nonāks starp cilvēku bērniem; un tagad šī iemesla dēļ tu tiks nodots nāvei, ja vien tu neņemsi atpakaļ visus vārdus, ar kuriem tu esi sacījis ļaunu par mani un manu tautu.

9 Tad Abinadijs sacīja viņam: Es saku tev, es neņemšu atpakaļ vārdus, ko es esmu runājis tev par šo tautu, jo tie ir patiesi; un, lai jūs varētu zināt, ka tie ir patiesi, es esmu pielāvis, ka es křitu jūsu rokās.

10 Jā, un es cietīšu līdz pat nāvei, un es neņemšu atpakaļ savus vārdus, un tie būs kā liecība pret jums. Un, ja jūs nogalināsit mani, jūs izliesit "nevainīgas asinis, un tas arī būs kā liecība pret jums pēdējā dienā.

11 Un tad ķēniņš Noa jau grāsījās atbrīvot to, jo viņš baidījās Abinadija vārda; jo viņš baidījās, ka Dieva sods nāks pār viņu.

12 Bet priesteri pacēla savas balsis pret to un sāka to apsūdzēt, sakot: Viņš ir zaimojis ķēniņu! Tādēļ ķēniņš tika uzkūdīts dusmās pret to un viņš nodeva to, lai tas tiktu nokauts.

13 Un notika, ka viņi sagrāba to un sasēja to, un šaustīja tā ādu ar žagaru saišķiem, jā, līdz pat nāvei.

14 Un tad, kad liesmas sāka

15a Mos. 3:8; 5:7;
Et. 3:14.

17 1a Mos. 11:1, 5–6.

2a Mos. 23:6, 9–10.
SRC Al., vecākais.
b Mos. 26:15.

4a SRC Svētie Raksti.
8a Mos. 13:25, 33–34.
10a Al. 60:13.

dedzināt viņu, viņš kļiedza uz tiem, sacīdams:

15 Lūk, kā jūs esat darijuši man, tāpat notiks, ka tavi pēcnācēji tiks, ka daudzi cietīs sāpes, kā es ciešu, pat "nāves sāpes ugunī; un tas tāpēc, ka viņi ticēs glābšanai, kas nāk no Tā Kunga, viņu Dieva.

16 Un notiks, ka jūs tiksit mocīti ar visa veida slimībām jūsu nekrietnību dēļ.

17 Jā, un jūs "sitīs katra roka, un jūs tiksit dzenāti un izklīdināti šurp un turp, patiesi tā, kā savvaļas ganāmpulkus dzenā mežonīgi un nikni zvēri.

18 Un tajā dienā jūs tiksit medīti un tiksit saņemti jūsu ienaidnieku rokās, un tad jūs cietīsiet, kā es ciešu, "nāves sāpes ugunī.

19 Tā Dievs "atriebjas tiem, kas iznīcina Viņa ļaudis. Ak Dievs, pieņem manu dvēseli!

20 Un tad, kad Abinadijs bija pateicis šos vārdus, viņš krita, ciešot nāvi ugunī; jā, tikdams nodots nāvei, jo viņš nenoliedza Dieva pavēles, aizzīmogodams savu vārdu patiesumu ar savu nāvi.

18. NODAĻA

Alma sludina slepenībā. Viņš izskaidro kristīšanās derību un krista Mormonas ūdeņos. Viņš dibina Kristus Baznīcu un ieceļ priesterus. Viņi apgādā paši sevi un māca ļaudis. Alma un viņa ļaudis bēg

no ķēniņa Noas mežonīgā apvidū. Apmēram 147–145 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Alma, kas aizbēga no ķēniņa Noas kalpotājiem, "nožēloja savus grēkus un nekrietnības, un slepeni devās starp ļaudīm un sāka mācīt Abinadija vārdus—

2 jā, par to, kas vēl nāks un arī par mirušo augšāmcelšanos, un par cilvēku "pestīšanu, kura tiks īstenota caur Kristus ^bspēku un ciešanām, un nāvi, un Viņa augšāmcelšanos un uzkāpšanu debesīs.

3 Un visus, kas uzklausa viņa vārdu, viņš mācīja. Un viņš mācīja tiem slepeni, lai tas nevarētu nākt zināms ķēniņam. Un daudzi ticēja viņa vārdiem.

4 Un notika, ka tie, kas ticēja viņam, gāja uz "vietu, kas tika saukta par Mormonu, kas bija ieguvusi savu vārdu no ķēniņa un atradās tās zemes nomalē, kur ik pa laikam vai reizēm mita mežonīgi zvēri.

5 Tad tur Mormonā bija tīra ūdens avots un Alma devās turp, tur ūdens tuvumā bija nelielu koku biežoknis, kur viņš slēpās dienā no ķēniņa meklējumiem.

6 Un notika, ka tie, kas ticēja viņam, devās turp, lai klausītos viņa vārdus.

7 Un notika, ka pēc daudzām dienām ievērojams skaits bija sapulcējušies tajā vietā Mormonā, lai klausītos Almas vārdus. Jā, visi bija sapulcējušies, kas ticēja

15a Mos. 13:9–10;
Al. 25:4–12.
17a Mos. 21:1–5, 13.
18a Mos. 19:18–20.

19a SRC Atriebība.
18 1a Mos. 23:9–10.
2a SRC Pestīt, pestīts,
pestīšana.

^b SRC Izpirkt, grēku
izpirkšana.
4a Al. 5:3.

viņa vārdam, lai dzirdētu viņu. Un viņš ^a“mācīja tos un sludināja viņiem grēku nožēlošanu un pestīšanu, un ticību Tam Kungam.

8 Un notika, ka viņš sacīja uz tiem: Lūk, šeit ir Mormonas ūdenī (jo tā tie tika saukti) un tagad, tā kā jūs ^a“vēlaties nākt ^bDieva pulkā un tikt saukti par Viņa tautu, un ^c“esat gatavi nest viens otra slogus, lai tie kļūtu viegli;

9 jā, un esat gatavi sērot ar tiem, kas sēro; jā, un mierināt tos, kuriem nepieciešams mierinājums, un stāvēt kā ^a“Dieva liecinieki visos laikos un visās lietās, un visās vietās, lai jūs tādi varētu palikt līdz pat nāvei, lai jūs varētu tikt Dieva pestīti un tikt pieskaitīti tiem, kas ir no ^b“pirmās augšāmcelšanās, lai jums varētu būt ^c“mūžīgā dzīve—

10 tagad, es saku jums, ja tā ir jūsu sirds vēlēšanās, kas jums ir pret to, lai taptu ^a“kristīti Tā Kunga Vārdā kā liecinieki Viņa priekšā, ka jūs stājaties ^b“derībā ar Viņu, ka jūs kalposit Viņam un turēsīt Viņa pavēles, lai Viņš vēl pilnīgāk varētu izliet Savu Garu pār jums?

11 Un tad, kad ļaudis dzirdēja šos vārdus, viņi sita plaukostas aiz priekša un izsaucās: Tā ir mūsu sirds vēlēšanās!

12 Un tad notika, ka Alma paņēma Helamu, viņš bija viens no

pirmajiem, un devās un nostājās ūdenī un sauca, sacīdams: Ak Kungs, izlej Savu Garu pār Tavu kalpu, lai tas varētu darīt savu darbu ar sirds svētumu!

13 Un, kad viņš pateica šos vārdus, ^a“Tā Kunga Gars bija pār viņu, un viņš sacīja: Helam, es ^b“kristīju tevi, būdams ^c“pilnvarots no Visaugstā Dieva, kā liecību tam, ka tu esi stājies derībā kalpot Viņam, līdz pat tu būsi miris savā mirstīgajā ķermenī; un lai Tā Kunga Gars tiek izliets pār tevi; un lai Viņš dāvā tev mūžīgo dzīvi caur Kristus ^a“pestīšanu, kuru Viņš ir sagatavojis no pasaules ^c“radīšanas.

14 Un, kad Alma bija pateicis šos vārdus, gan Alma, gan Helams tika ^a“iegremdēti ūdenī; un viņi cēlās un izkāpa no ūdens priecājoties, būdami piepildīti ar Garu.

15 Un vēl, Alma paņēma citu un devās otro reizi ūdenī, un kristīja viņu tāpat kā pirmo reizi, tikai viņš pats vairs netika iegremdējies atkal ūdenī.

16 Un tādā veidā viņš kristīja katru, kas devās uz to vietu Mormonu; un pēc skaita viņi bija ap divi simti un četrām dvēselēm; jā, un viņi tapa ^a“kristīti Mormonas ūdeņos un tika piepildīti ar ^b“Dieva labvēlību.

17 Un no tā laika turpmāk viņi

7a Al. 5:11–13.

8a M&D 20:37.

b SRC Jēzus Kristus Baznīca.

c SRC Līdzjūtība.

9a SRC Misionāru darbs; Liecināt; Liecinieks.

b Mos. 15:21–26.

c SRC Mūžīgā dzīve.

10a 2. Nef. 31:17.

SRC Kristīšana, kristīt.

b SRC Derība.

13a SRC Svētais Gars.

b 3. Nef. 11:23–26; M&D 20:72–74.

c TA 1:5.

SRC Priesterība.

d SRC Pestīt, pestīts,

pestīšana.

e Moz. 4:2; 5:9.

14a SRC Kristīšana, kristīt— Kristīšana ar iegremdēšanu.

16a Mos. 25:18.

b SRC Labvēlība.

tika saukti par Dieva baznīcu jeb par "Kristus baznīcu. Un notika, ka jebkurš, kas tika kristīts ar Dieva spēku un pilnvarām, tika pieskaitīts Viņa baznīcai.

18 Un notika, ka Alma, "būdams pilnvarots no Dieva, ordinēja priesterus; vienu priesteri uz katrēm piecdesmit no viņu skaita viņš ordinēja, lai sludinātu tiem un ^bmācītu tiem par to, kas attiecas uz Dieva valstību.

19 Un viņš pavēlēja tiem, lai viņi nesludinātu neko citu kā vien to, ko viņš bija mācījis, un kas ir ticis runāts ar svēto praviešu muti.

20 Jā, patiesi viņš pavēlēja tiem, lai viņi "nemācītu neko citu, kā vien grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam, kas ir atpestījis Savu tautu.

21 Un viņš pavēlēja tiem, lai nebūtu "strīdu viņu starpā, bet lai viņi ^bvienprātīgi raudzītos uz priekšu, ar vienu ticību un vienu kristīšanos, sasaistījuši savas sirdis "vienotībā un mīlestībā cits pret citu.

22 Un tā viņš pavēlēja tiem sludināt. Un tā viņi kļuva "Dieva bērni.

23 Un viņš pavēlēja tiem, lai viņi ievērotu "sabata dienu un turētu to svētu, un arī katru dienu viņiem vajadzēja pateikties Tam Kungam, savam Dievam.

24 Un viņš arī pavēlēja tiem, lai priesteri, kurus viņš bija ordinējis, "strādātu ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai.

25 Un bija viena diena katru nedēļu, kas tika nolikta, lai viņi sapulcētos kopā mācīt ļaudis un "pielūgt To Kungu, savu Dievu, un arī tik bieži, cik vien tas bija viņu spēkos, sanākt kopā.

26 Un priesteri nedrīkstēja būt atkarīgi no tautas sevis uzturēšanā; bet par savām pūlēm viņi saņēma "Dieva labvēlību, lai viņi varētu kļūt stipri Garā, esot ar ^bzināšanām par Dievu, lai viņi varētu mācīt ar Dieva spēku un pilnvarām.

27 Un vēl Alma pavēlēja, lai baznīcas ļaudis dotu no savas mantas, "katrs atbilstoši tam, kas viņam bija; ja viņam bija vairāk, viņam vairāk vajadzēja dot; un no tā, kam bija, bet maz, maz arī tika prasīts; un vajadzēja dot tam, kam nebija.

28 Un tā viņiem vajadzēja dot no savas mantas pēc savas brīvas gribas un ar labām vēlmēm pret Dievu, un tiem priesteriem, kas bija trūkumā, jā, un katrai trūcīgai, kailai dvēselei.

29 Un tā viņš sacīja tiem, būdams saņēmis pavēli no Dieva; un viņi "staigāja taisnīgi Dieva priekšā, ^bdaloties cits ar citu gan laicīgajā, gan garīgajā,

17a 3. Nef. 26:21; 27:3–8.
SRC Jēzus Kristus
Baznīca.

18a SRC Priesterība.
b SRC Mācīt, skolotājs.

20a M&D 15:6; 18:14–16.

21a 3. Nef. 11:28–30.
SRC Strīdēšanās.
b Mat. 6:22;

M&D 88:67–68.
c SRC Vienotība.

22a Mos. 5:5–7;

Moz. 6:64–68.

23a Mos. 13:16–19;
M&D 59:9–12.

24a Ap. d. 20:33–35;
Mos. 27:3–5;
Al. 1:26.

25a SRC Pielūgšana.

26a SRC Labvēlība.

b SRC Zināšanas.

27a Ap. d. 2:44–45;
4. Nef. 1:3.

29a SRC Staigāt, staigāt
ar Dievu.

b SRC Labklājība.

atbilstoši viņu vajadzībām un viņu vēlmēm.

30 Un tad notika, ka viss tas tika darīts Mormonā, jā, pie Mormonas "ūdeņiem mežā, kas bija netālu no Mormonas ūdeņiem; jā, tā vieta Mormona, Mormonas ūdeņi, Mormonas mežs, cik brīnišķīgi tie ir to acīs, kas tur nāca pie sava Pestītāja atziņas; jā, un cik svētīti ir tie, jo tie dziedās mūžīgi slavējot Viņu.

31 Un šīs lietas tika darītas zemes "nomalēs, lai tās nekļūtu zināmas ķēniņam.

32 Bet lūk, notika, ka ķēniņš, atklājis kustību tautā, sūtīja savus kalpus novērot tos. Tādēļ vienu dienu, kad viņi bija sapulcējušies kopā, lai klausītos Tā Kunga vārdu, par viņiem tika darīts zināms ķēniņam.

33 Un tad ķēniņš sacīja, ka Alma kūda tautu uz sacelšanos pret viņu; tādēļ viņš sūtīja savu karapulku tos iznīcināt.

34 Un notika, ka Almam un Tā Kunga ļaudīm tika "paziņots par ķēniņa karapulka tuvošanos; tādēļ viņi paņēma savas teltis un savas ģimenes un devās mežonīgā apvidū.

35 Un pēc skaita viņi bija ap četri simti un piecdesmit dvēselēm.

19. NODAĻA

Gideons tiecas nogalināt ķēniņu Nou. Lamanieši iebrūk zemē. Ķēniņš Noa mirst ugunī. Limhijs valda kā monarhs, kas maksā nodevas. Apmēram 145–121 g. pr. Kr.

Un notika, ka ķēniņa karapulks atgriezās, veltīgi izmeklējies Tā Kunga ļaudis.

2 Un tad lūk, ķēniņa spēki bija mazi, tie bija samazinājušies, un tur bija sākusies šķelšanās tautas atlikušajā daļā.

3 Un mazākā daļa sāka izteikt draudus pret ķēniņu, un tur sākās lieli strīdi viņu starpā.

4 Un tad tur bija vīrs viņu starpā, kura vārds bija Gideons, un viņš, būdams stiprs vīrs un ķēniņa ienaidnieks, tādēļ viņš izvilka savu zobenu un zvērēja savās dusmās, ka viņš nokaus ķēniņu.

5 Un notika, ka viņš cīnījās ar ķēniņu; un, kad ķēniņš redzēja, ka viņš tiek no tā pieveikts, viņš bēga un skrēja, un uzskrēja "tornī, kas bija blakus templim.

6 Un Gideons dzinās viņam pakaļ un jau grasījās tornī nogalināt ķēniņu; un ķēniņš pameta savas acis visapkārt uz Šemlona zemi, un lūk, lamaniešu karapulki bija zemes robežās.

7 Un tad ķēniņš iekliedzās savas dvēseles ciešanās, sacīdams: Gideon, pažēlo mani, jo lamanieši nāk uz mums, un viņi mūs iznīcinās, jā, viņi iznīcinās manu tautu!

8 Un tagad ķēniņš nebija tik daudz norūpējies par savu tautu, kā viņš bija norūpējies par savu paša dzīvību; tomēr Gideons saudzēja viņa dzīvību.

9 Un ķēniņš pavēlēja ļaudīm, lai viņi bēgtu no lamaniešiem, un viņš pats gāja ar tiem un viņi

bēga mežonīgā apvidū ar savām sievietēm un saviem bērniem.

10 Un notika, ka lamanieši dzinās viņiem pakaļ un panāca viņus, un sāka tos nogalināt.

11 Tad notika, ka ķēniņš pavēlēja viņiem, lai visi vīri pamestu savas sievas un savus bērnus, un bēgtu no lamaniešiem.

12 Tad tur bija daudzi, kas negribēja tos pamest, bet gan drīzāk palikt un iet bojā ar tiem. Bet pārējie pameta savas sievas un savus bērnus un bēga.

13 Un notika, ka tie, kas palika ar savām sievietēm un saviem bērniem, lika, lai viņu skaistās meitas nostātos priekšā un lūgtu lamaniešus, lai tie nenogalina viņus.

14 Un notika, ka lamanieši iežēlojās par tiem, jo viņi bija to sievietes skaistuma apburti.

15 Tādēļ lamanieši saudzēja viņu dzīvības un ņēma viņus par gūstekņiem, un aizveda viņus atpakaļ uz Nefija zemi, un atļāva, lai viņiem varētu piederēt zeme, ar noteikumu, ka viņi nodos ķēniņu Nou lamaniešu rokās un atdos savu īpašumu, katrs pusi no visa, kas tiem bija, pusi no viņu zelta un viņu sudraba, un visām viņu dārglietām, un tā viņiem vajadzēja maksāt nodevu lamaniešu ķēniņam no gada uz gadu.

16 Un tad tur bija viens no ķēniņa dēliem starp tiem, kas bija saņēmti gūstā, kura vārds bija "Limhijs.

17 Un tad Limhijs gribēja, lai viņa tēvs netiktu iznīcināts;

tomēr nebija tā, ka Limhijs nezina par tēva nekrietnībām, jo pats viņš bija taisnīgs vīrs.

18 Un notika, ka Gideons slepeni sūtīja vīrus mežonīgā apvidū, lai atrastu ķēniņu un tos, kas bija ar viņu. Un notika, ka viņi sastapa cilvēkus mežonīgā apvidū, visus, izņemot ķēniņu un viņa priesterus.

19 Tad viņi bija zvērējuši savās sirdīs, ka tie atgriezīsies Nefija zemē, un, ja viņu sievas un viņu bērni būs nogalināti, un arī tie, kas palika ar viņiem, ka viņi meklēs atreibību un arī ies bojā ar tiem.

20 Un ķēniņš pavēlēja, lai viņi neatgrieztos; un viņi bija dusmīgi uz ķēniņu un lika viņam ciest līdz "nāvei ugunī.

21 Un viņi arī grasījās ņemt priesterus un nodot tos nāvei, un tie bēga no viņiem.

22 Un notika, ka viņi jau grasījās atgriezties Nefija zemē, un viņi sastapa Gideona vīrus. Un Gideona vīri pastāstīja viņiem visu, kas bija noticis ar viņu sievietēm un viņu bērniem; un ka lamanieši bija atļāvuši, lai viņiem piederētu zeme, maksājot nodevu lamaniešiem vienu pusi no visa, kas tiem piederēja.

23 Un ļaudis pateica Gideona vīriem, ka viņi ir nogalinājuši ķēniņu, un viņa priesteri ir aizbēguši no viņiem tālāk mežonīgā apvidū.

24 Un notika, kad viņi bija pabeiguši ceremoniju, ka viņi atgriezās Nefija zemē, priecādamies, jo viņu sievas un bērni

nebija nogalināti; un viņi pastāstīja Gideonam, ko viņi bija izdarījuši ar ķēniņu.

25 Un notika, ka lamaniešu ķēniņš “zvērēja viņiem, ka viņa cilvēki nenogalinās tos.

26 Un arī Limhijs, būdams ķēniņa dēls un saņēmis viņam piešķirtu ķēniņvalsti “no tautas, zvērēja lamaniešu ķēniņam, ka viņa ļaudis maksās nodevu viņam, patiesi vienu pusi no visa, kas tiem pieder.

27 Un notika, ka Limhijs sāka veidot ķēniņvalsti un dibināt mieru starp saviem ļaudīm.

28 Un lamaniešu ķēniņš sūtīja sargus visapkārt zemei, lai viņš varētu noturēt Limhija ļaudis tajā zemē, lai viņi nevarētu doties projām mežonīgā apvidū; un viņš uzturēja savus sargus no nodevām, ko viņš saņēma no nefijiešiem.

29 Un tad ķēniņam Limhijam bija nepārtraukts miers viņa ķēniņvalstī divu gadu garumā, tādēļ ka lamanieši viņiem neuzmācās, nedz arī mēģināja viņus iznīcināt.

20. NODAĻA

Noas priesteri nolaupa dažas lamaniešu meitas. Lamanieši karo pret Limhaju un viņa ļaudīm. Lamaniešu pulki tiek atsīstīti un nomierināti. Apmēram 145–123 g. pr. Kr.

TAD tur bija viena vieta Šemlonā, kur lamaniešu meitas sapulcējās kopā, lai dziedātu un dejotu, un priecātos.

2 Un notika, ka tur vienu dienu dažas no viņām bija sapulcējušās kopā, lai dziedātu un dejotu.

3 Un tad ķēniņa Noas priesteri, kaunoties atgriezties Nefija pilsētā, jā, un arī baidoties, ka ļaudis tos nogalinās, tādēļ viņi neuzdrošinājās atgriezties pie savām sievām un saviem bērniem.

4 Un palikuši mežonīgā apvidū un atklājuši lamaniešu meitas, viņi noslēpās un novēroja tās;

5 un, kad tur bija tikai dažas no viņām sapulcējušās dejojot, tie iznāca no savām slēptuvēm un sagrāba viņas un aizveda viņas mežonīgā apvidū; jā, divdesmit un četras lamaniešu meitas tie aizveda mežonīgā apvidū.

6 Un notika, kad lamanieši atklāja, ka viņu meitas ir pazudušas, viņi bija dusmīgi uz Limhija ļaudīm, jo viņi domāja, ka tie bija Limhija ļaudis.

7 Tādēļ viņi sūtīja savus karapulkus; jā, pat pats ķēniņš devās savas tautas priekšgalā; un viņi devās uz Nefija zemi, lai iznīcinātu Limhija ļaudis.

8 Un tad Limhijs bija atklājis viņus no torņa, patiesi visu viņu sagatavošanos karam tas atklāja; tādēļ viņš sapulcināja savus ļaudis kopā un nolika tos gaidīt laukos un mežos.

9 Un notika, kad lamanieši ienāca, ka Limhija ļaudis sāka uzbrukt viņiem no savām slēptuvēm un sāka tos nogalināt.

10 Un notika, ka cīņa kļuva ļoti sīva, jo viņi cīnījās kā lauvas par savu laupījumu.

11 Un notika, ka Limhija

ļaudis sāka dzīt lamaniešus sev pa priekšu; tomēr viņu nebija pat uz pusi tik daudz kā lamaniešu. Bet viņi "cīnījās par savām dzīvībām un par savām sievām, un par saviem bērniem; tādēļ viņi saņēma visus spēkus un cīnījās kā pūķi.

12 Un notika, ka tie atrada lamaniešu ķēniņu starp viņu kritušajiem, tomēr viņš nebija miris, bet bija ievainots un pamests zemē, tik steidzīga bija viņa ļaužu bēgšana.

13 Un tie paņēma viņu un pārseja viņa vātis, un atnesa to Limhija priekšā, un sacīja: Lūk, šeit ir lamaniešu ķēniņš; viņš, būdams ievainots, bija kritis starp beigtajiem, un lamanieši bija viņu pametuši; un lūk, mēs atvedām viņu tavā priekšā; un tagad atļauj mums viņu nogalināt!

14 Bet Limhijs sacīja tiem: Jūs nenogalināsīt viņu, bet atvedīsīt viņu šurp, lai es varētu viņu redzēt! Un tie atveda viņu. Un Limhijs sacīja viņam: Kāds jums bija iemesls nākt karot pret manu tautu? Lūk, mana tauta nav lauzusi "zvērestu, kuru es jums devu; tādēļ, kāpēc jūs laužat zvērestu, kuru jūs devāt manai tautai?

15 Un tad ķēniņš sacīja: Es lauzu zvērestu tāpēc, ka tavi ļaudis aizveda manu ļaužu meitas; tādēļ savās dūsmās es liku savai tautai nākt karot pret tavu tautu.

16 Un tad Limhijs nebija neko dzirdējis par šo lietu; tādēļ viņš sacīja: Es pārbaudīšu starp saviem ļaudīm, un kas to būs

darījis, ies bojā! Tādēļ viņš lika, lai viņa ļaudis tiktu pārbaudīti.

17 Tad, kad "Gideons bija šo dzirdējis, viņš, būdams ķēniņa virsnieks, devās un sacīja ķēniņam: Es lūdzu tevi, pārtrauc un nepārbaudi šos ļaudis, un neapsūdzi viņus!

18 Jo vai tu neatceries sava tēva priesterus, kurus šī tauta gribēja nogalināt? Un vai viņi nav mežonīgā apvidū? Un vai viņi nav tie, kas nozaguši lamaniešu meitas?

19 Un tad, redzi un pastāsti ķēniņam par to, lai viņš varētu pastāstīt saviem ļaudīm, ka viņi varētu tikt nomierināti; jo lūk, viņi atkal gatavojas nākt pret mums; un redzi arī, ka mūsu nav daudz.

20 Un lūk, viņi nāk ar daudziem pulkiem; un, ja ķēniņš viņus nenomierinās, mums vajadzēs iet bojā.

21 Jo vai nav Abinadija vārds "piepildīti, ko viņš pravietoja pret mums — un viss tas tādēļ, ka mēs neklausījāmies Tā Kunga vārdos un nenovērsāmies no savām nekrietnībām?

22 Un tagad nomierināsim ķēniņu, un mēs izpildīsim zvērestu, ko esam viņam devuši; jo labāk, ka mēs esam jūgā, nekā mums ir jāzaudē savas dzīvības; tādēļ apturēsim šo lielo asinsizliešanu.

23 Un tad Limhijs pastāstīja ķēniņam visu par savu tēvu un "priesteriem, kas bēga mežonīgā apvidū un piedēvēja tiem viņu meitu aizvešanu.

24 Un notika, ka ķēniņš tika

nomierināts pret Limhija tautu; un viņš sacīja tiem: Iesim satikt manus ļaudis bez ieročiem; un es zvēru jums ar zvērestu, ka mana tauta nenogalinās tavu tautu!

25 Un notika, ka viņi sekoja ķēniņam un devās sastapt lamaniešus bez ieročiem. Un notika, ka viņi sastapa lamaniešus; un lamaniešu ķēniņš dzīli paklanījās viņu priekšā un aizlūdza par Limhija tautu.

26 Un, kad lamanieši redzēja Limhija tautu, ka viņi bija bez ieročiem, viņi "iežēlojās par viņiem un nomierinājās, un atgriezās ar savu ķēniņu mierā savā pašu zemē.

21. NODAĻA

Limhija tauta tiek lamaniešu sasisa un uzvarēta. Limhija tauta sastop Amonu un tiek pievērsta. Viņi pastāsta Amonam par divdesmit četrām jarediešu plāksnēm. Apmēram 122–121 g. pr. Kr.

UN notika, ka Limhijam un viņa tauta atgriezās Nefija pilsētā un sāka atkal mierā dzīvot tajā zemē.

2 Un notika, ka pēc daudzām dienām lamanieši atkal tika uzkūdīti dusmās pret nefijiešiem, un viņi sāka nākt apkārtējās zemes robežās.

3 Tagad viņi neuzdrošinājās tos nogalināt tā zvēresta dēļ, ko viņu ķēniņš bija devis Limhijam; bet viņi sita tiem pa "vaigiem un apspieda tos; un sāka uzlikt smagas ^bnastas uz to mugurām,

un dzina tos, it kā tie būtu mēmi ēzeļi—

4 jā, un viss tas tika darīts, lai Tā Kunga vārds varētu tikt piepildīts.

5 Un tagad nefijiešu ciešanas bija lielas, un nebija nekāda veida, kā tie varētu atbrīvoties no viņu rokām, jo lamanieši bija aplenkuši tos no visām pusēm.

6 Un notika, ka tauta sāka kurnēt un žēloties savam ķēniņam savu ciešanu dēļ; un viņi sāka alkt atkal doties cīņā pret lamaniešiem. Un viņi ļoti nomocīja ķēniņu ar savām žēlabām, tādēļ viņš atļāva tiem darīt to, ko tie vēlējās.

7 Un viņi atkal sapulcējās kopā un apvilka savas bruņas, un devās pret lamaniešiem, lai izdzītu tos no savas zemes.

8 Un notika, ka lamanieši sasita viņus un aizdzina viņus atpakaļ, un nogalināja daudzus no viņiem.

9 Un tad tur bija liela "sērošana un raudāšana Nefija tautā, atraitne sēroja pēc sava vīra, dēls un meita sēroja pēc sava tēva, un brālis pēc saviem brāļiem.

10 Tad nu tur bija liels daudzums atraitņu tajā zemē, un viņas skaļi raudāja no dienas dienā, jo lielas bailes no lamaniešiem bija tām uznākušas.

11 Un notika, ka viņu nepārtrauktā raudāšana uzkūdīja dusmas pret lamaniešiem atlikušajos Limhija ļaudīs; un viņi atkal devās cīņā, bet viņi atkal tika atdzīti atpakaļ, ciešot lielus zaudējumus.

12 Jā, viņi devās vēl trešo reizi un cieta līdzīgi; un tie, kas nebija nogalināti, atgriezās atkal Nefija pilsētā.

13 Un viņi pazemojās līdz pat zemei, padodoties verdzības jūgam, pakļaujoties tam, ka viņi tika sisti un dzenāti turp un šurp, un noslogoti atbilstoši savu ienaidnieku vēlmēm.

14 Un viņi "pazemojās līdz pat pašiem pazemības dziļumiem; un viņi stipri piesauca Dievu; jā, pat visas dienas garumā viņi piesauca savu Dievu, lai Viņš atbrīvotu tos no viņu ciešanām.

15 Un tagad Tas Kungs bija kūtrs "uzklausīt viņu saucienus viņu nekrietnību dēļ; tomēr Tas Kungs dzirdēja viņu kliedzienus un sāka mikstināt lamaniešu sirdis, ka tie sāka atvieglot viņu slogus; tomēr Tas Kungs neuzskatīja par vajadzīgu atbrīvot viņus no verdzības.

16 Un notika, ka viņiem maz pamazām sāka veikties tajā zemē, un sāka izaugt vairāk labības un sīklopi, un liellopi, ka viņi necieta badu.

17 Tagad tur bija liels skaits sieviešu, daudz vairāk nekā vīriešu; tādēļ ķēniņš Limhijs pavēlēja, lai katrs vīrietis "sniegtu atbalstu^b atraitnēm un viņu bērniem, lai tie neietu bojā aiz bada; un to viņi darīja tāpēc, ka liels skaits no viņiem bija nogalināti.

18 Tagad Limhija ļaudis turējās kopā grupās, cik vien bija

iespējams, un apsargāja savu labību un ganāmpulkus;

19 un ķēniņš neuzdrīkstējās iziet aiz pilsētas sienām, nepaņēmis sev līdzī sargus, baidoties, ka viņš kaut kādā veidā varētu krist lamaniešu rokās.

20 Un viņš lika, lai viņa ļaudis apsargātu zemi, lai viņi kaut kādā veidā varētu sagūstīt tos priesterus, kas aizbēga mežonīgā apvidū, kas bija nozaguši "lamaniešu meitas un kas bija likuši tādām lielām postam nākt pār viņiem.

21 Jo viņi vēlējās tos sagrābt, lai viņi varētu tos sodīt; jo tie nāca Nefija zemē naktīs un aiznesa labību un daudzus no viņu vērtīgajām lietām; tādēļ viņi noslēpās tos sagaidīt.

22 Un notika, ka tur vairs nebija lielu nemieru starp lamaniešiem un Limhija ļaudīm, līdz pat tam laikam, kad "Amons un viņa brāļi ieradās tajā zemē.

23 Un ķēniņš, būdams ārpus pilsētas vārtiem ar savu sardzi, atklāja Amonu un viņa brāļus; un, noturēdams tos par Noas priesteriem, viņš lika, lai tie tiktu sagrābti un sasieti, un iemesti "cietumā. Un, ja viņi būtu bijuši Noas priesteri, viņš tos būtu licis nodot nāvei.

24 Bet, kad viņš atklāja, ka viņi nebija tie, bet ka viņi bija to brāļi un bija atnākuši no Zarahemlas zemes, viņš kļuva ļoti priecīgs.

25 Tad nu ķēniņš Limhijs pirms Amona ierašanās bija sū-

14a Mos. 29:20.
src Pazemīgs,
pazemība.
15a Sal. Pam. 15:29;

Mos. 11:23–25;
M&D 101:7–9.
17a Mos. 4:16, 26.
b SRC Atraitne.

20a Mos. 20:5.
22a Mos. 7:6–13.
23a Hel. 5:21.

tijis "nelielu skaitu vīru ^bmeklēt Zarahemlas zemi; bet viņi nebija to atraduši; un viņi bija nomaldījušies mežonīgā apvidū.

26 Tomēr viņi bija atraduši zemi, kas bija bijusi apdzīvota; jā, zemi, kas bija noklāta ar sausiem "kauliem; jā, zemi, kas bija bijusi apdzīvota un kas bija tikusi iznīcināta; un viņi, uzskatīdami, ka tā ir Zarahemlas zeme, atgriezās Nefija zemē, ieradušies zemes robežās nedaudz dienu pirms Amona atnākšanas.

27 Un viņi atnesa pierakstu sev līdzī, tieši tās tautas pierakstu, kuru kaulus viņi bija atraduši; un tas bija iegrāvēts uz plāksnēm no rūdas.

28 Un tad Limhijs atkal ļoti priecājās, uzzinot no Amona mutes, ka ķēniņam Mosijam bija "Dieva dāvana, ar ko viņš varēja iztulkot tādus gravējumus; jā, un Amons arī priecājās.

29 Tomēr Amons un viņa brāļi bēdējās tādēļ, ka tik daudzi viņu brāļi bija nokauti;

30 un arī ka ķēniņš Noa un viņa priesteri bija likuši cilvēkiem darīt tik daudz grēku un nekrietnību pret Dievu; un viņi arī sēroja par "Abinadija nāvi; un arī par ^bAlmas un to ļaužu aiziešanu, kas sekoja Almam, kurš bija izveidojis Dieva baznīcu ar Dieva spēku un varu, un ticību tiem vārdiem, ko bija runājis Abinadijs.

31 Jā, viņi sēroja par to aiziešanu, jo viņi nezināja, kurp tie bija

aizbēguši. Tagad viņi ar prieku būtu apvienojušies ar tiem, jo viņi paši bija stājušies derībā ar Dievu kalpot Viņam un turēt Viņa pavēles.

32 Un tagad kopš Amona atnākšanas, ķēniņš Limhijs un arī daudzi no viņa ļaudīm stājās derībā ar Dievu kalpot Viņam un turēt Viņa pavēles.

33 Un notika, ka ķēniņš Limhijs un daudzi no viņa ļaudīm vēlējās tapt kristīti; bet tur nebija neviena tajā zemē, kam būtu "Dieva pilnvaras. Un Amons atteicās to darīt, uzskatīdams sevi par necienīgu kalpu.

34 Tādēļ viņi tajā laikā paši neizveidoja baznīcu, gaidīdami uz Tā Kunga Garu. Tagad viņi vēlējās kļūt tādi paši kā Alma un viņa brāļi, kas bija aizbēguši mežonīgā apvidū.

35 Viņi vēlējās tapt kristīti par liecību un pierādījumu tam, ka tie vēlas kalpot Dievam ar visu savu sirdi; tomēr viņi paildzināja to laiku; un ziņojums par viņu kristīšanu tiks "dots vēlāk.

36 Un tagad visi Amona un viņa ļaužu, un ķēniņa Limhija un viņa ļaužu centieni bija atbrīvoties no lamaniešu rokām un no jūga.

22. NODAĻA

Tiek sastādīti plāni kā ļaudīm izglābties no lamaniešu jūga. Lamanieši tiek piedzirdīti. Ļaudis izglābjas, atgriežas Zarahemlā un

25a Mos. 8:7.

b Mos. 7:14.

26a Mos. 8:8.

28a Omn. 1:20–22;

Mos. 28:11–16.

30a Mos. 17:12–20.

b Mos. 18:34–35.

33a SRC Pilnvaras.

35a Mos. 25:17–18.

pakļaujas ķēniņam Mosijam. Apmēram 121–120 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Amons un ķēniņš Limhijs sāka apspriesties ar ļaudīm, kā tie varētu atbrīvoties no jūga; un viņi pat lika, lai visa tauta sapulcētos kopā; un tā viņi darīja, lai viņiem būtu tautas balss par šo lietu.

2 Un tad notika, ka viņi nevarēja atrast nevienu citu ceļu kā atbrīvoties no jūga, kā vien paņemt savas sievietes un bērnus, un savus sīklopus, un savus liellopus, un savas teltis un doties mežonīgā apvidū; jo lamaniešu bija tik daudz, ka Limhija ļaudīm bija neiespējami cīnīties ar viņiem, domājot ar zobenu atbrīvot sevi no jūga.

3 Tad notika, ka Gideons devās un nostājās ķēniņa priekšā, un sacīja viņam: Tagad, ak ķēniņ, līdz šim tu esi uzklaušījis manus vārdus daudzas reizes, kad mēs cīnījāmies ar mūsu brāļiem lamaniešiem.

4 Un tagad, ak ķēniņ, ja tu neuzskati mani par nederīgu kalpu, vai ja tu līdz šim zināmā mērā esi uzklaušījis manus vārdus, un tie tev ir bijuši noderīgi, tāpat es vēlos, lai tu šoreiz uzklaušītu manus vārdus, un es būšu tavs kalps un atbrīvošu šo tautu no jūga.

5 Un ķēniņš ļāva, lai viņš runātu. Un Gideons sacīja viņam:

6 Redzi, pilsētas otrā pusē aizmugures sienā ir otrā eja. Lamanieši jeb lamaniešu sargi naktīs ir piedzērušies, tādēļ sūtīsim ziņu visai šai tautai, lai viņi savāc savus sīklopus un liello-

pus un lai tie varētu naktī tos aizdzīt mežonīgā apvidū.

7 Un es, saskaņā ar tavu pavēli, iešu un samaksāšu pēdējo vīna nodevu lamaniešiem, un viņi būs piedzērušies; un mēs iziesim caur slepeno eju pa kreisi no viņu nometnes, kad viņi būs piedzērušies un aizmiguši.

8 Tā mēs aiziesim ar mūsu sievietēm un mūsu bērniem, mūsu sīklopiem un mūsu liellopiem mežonīgā apvidū; un mēs apiesim apkārt Šiloma zemei.

9 Un notika, ka ķēniņš uzklaušīja Gideona vārdus.

10 Un ķēniņš Limhijs lika, lai ļaudis savāktu kopā savus gānāmpulkus; un viņš sūtīja vīna nodevu lamaniešiem; un kā dāvanu tiem viņš sūtīja arī vairāk vīna; un tie krietni dzēra vīnu, ko ķēniņš Limhijs bija tiem sūtījis.

11 Un notika, ka ķēniņa Limhija ļaudis naktī aizgāja mežonīgā apvidū ar saviem sīklopiem un saviem liellopiem, un, Amona un viņa brāļu vadīti, tie apgāja apkārt Šiloma zemei pa mežonīgu apvidu un pagriezās uz Zarahemlas zemes pusi.

12 Un viņi bija paņēmuši visu savu zeltu un sudrabu, un savas dārglietas, kuras viņi varēja panest, un arī uzturu līdzī mežonīgā apvidū; un viņi turpināja savu ceļojumu.

13 Un pavadījuši mežonīgā apvidū daudzas dienas, viņi ieradās Zarahemlas zemē un pievienojās Mosijas tautai, un kļuva pakļauti viņam.

14 Un notika, ka Mosija pieņēma tos ar prieku; un viņš arī

pieņēma viņu “pierakstus un arī ^b pierakstus, ko bija atraduši Limhija ļaudis.

15 Un tad notika, kad lamanieši atklāja, ka Limhija ļaudis naktī bija pametuši zemi, ka viņi sūtīja karapulku mežonīgā apvidū sekot tiem;

16 un, kad viņi bija dzinušies pakal tiem divas dienas, viņi vairs nevarēja sekot to pēdām; tādēļ viņi apmaldījās mežonīgā apvidū.

Almas un Tā Kunga ļaužu, kas tika ķēniņa Noas ļaužu aizdzīti neapdzīvotā apvidū, ziņojums.

Ietver 23. un 24. nodaļu.

23. NODAĻA

Alma atsakās būt par ķēniņu. Viņš kalpo kā augstais priesteris. Tas Kungs pār māca Savu tautu, un lamanieši iekaro Helama zemi. Amulons, ķēniņa Noas ļauno priesteru vadonis, valda lamaniešu monarha pakļautībā. Apmēram 145–121 g. pr. Kr.

Tad Alma, ticis Tā Kunga brīdināts, ka ķēniņa Noas karapulki nāks pret viņiem, un darījis to zināmu savai tautai, tādēļ viņi savāca kopā savus ganāmpulkus un paņēma no savas labības, un devās mežonīgā apvidū pirms ķēniņa Noas karapulkiem.

2 Un Tas Kungs viņus stiprināja, ka ķēniņa Noas ļaudis

nevarēja viņus panākt, lai tos nogalinātu.

3 Un viņi bēga astoņas dienas, ceļojot pa mežonīgo apvidū.

4 Un viņi nonāca zemē, jā, patiesi ļoti skaistā un jaukā zemē, tīra ūdens zemē.

5 Un viņi uzslēja savas teltis un sāka iekopt zemi, un sāka celt celtnes; jā, viņi bija čakli un ļoti daudz strādāja.

6 Un tauta vēlējās, lai Alma būtu par viņu ķēniņu, jo tauta viņu mīlēja.

7 Bet viņš sacīja uz tiem: Lūk, nav vēlams, ka mums būtu ķēniņš; jo tā saka Tas Kungs: Jums nebūs vienu radību “cienīt augstāk pār citu, vai nevienam cilvēkam nebūs uzskatīt sevi augstāku par citu; tādēļ es saku jums, ka jums nav vēlams, ka jums būtu ķēniņš.

8 Tomēr, ja tas būtu iespējams, ka jums vienmēr taisnīgi vīri būtu par ķēniņiem, tad jums būtu labi, ka jums būtu ķēniņš.

9 Bet atcerieties ķēniņa Noas un viņa priesteru “nekrietību; un es pats biju ^b notverts valgos un darīju daudzas lietas, kas bija negantas Tā Kunga acīs, kas lika man rūgti nožēlot grēkus.

10 Tomēr pēc daudzām “bēdām Tas Kungs uzklaušija manus saucienus un atbildēja uz manām lūgšanām, un padarīja mani par darbarīku Savās rokās, atvedot ^b tik daudzus no jums pie Viņa patiesības atziņas.

22 14a Mos. 8:5.

b Mos. 8:9.

23 7a Mos. 27:3–5.

9a Sal. Pam. 16:12;

Mos. 11:1–15.

b Mos. 17:1–4.

10a M&D 58:4.

b Mos. 18:35.

11 Tomēr, šeit es nemeklēju godību, jo es neesmu cienīgs godināt pats sevi.

12 Un tad es saku jums, jūs tikāt ķēniņa Noas apspiesti un bijāt viņa un viņa priesteru jūgā, un tikāt viņu novesti nekrietnībā; tādēļ jūs bijāt sasiesti ar nekrietnības "saitēm".

13 Un tagad, kā jūs esat tikuši atbrīvoti ar Dieva spēku no šīm saitēm; jā, tieši no ķēniņa Noas un viņa ļauzu rokām, un arī no nekrietnības saitēm, patiesi tā es vēlos, lai jūs "stāvētu stipri šajā" brīvībā, ar ko jūs esat tikuši darīti brīvi, un lai jūs neuzticētu "nevienam vīram būt par ķēniņu pār jums".

14 Un arī neuzticētu nevienam būt nedz par jūsu "skolotāju, nedz jūsu kalpotāju, kā vien, ja tas ir Dieva vīrs, kas staigā Viņa ceļus un tur Viņa pavēles".

15 Tā Alma mācīja savu tautu, lai katrs cilvēks "mīlētu savu tuvāko kā sevi pašu, lai nebūtu "strīdu viņu starpā".

16 Un tad Alma bija viņu "augstais priesteris, būdams viņu baznīcas dibinātājs".

17 Un notika, ka neviens nesaņēma "pilnvaras sludināt vai mācīt, nesaņēmis tās caur viņu no Dieva. Tādēļ viņš iesvētīja visus viņu priesterus un visus viņu skolotājus; un neviens netika iesvētīts, ja vien viņi nebija taisnīgi vīri.

18 Tādēļ viņi uzraudzīja savu

tautu un "baroja viņus ar to, kas pieder pie taisnības".

19 Un notika, ka viņiem sāka ļoti veikties tajā zemē; un viņi nosauca to zemi par Helamu.

20 Un notika, ka viņi ļoti savairojās un viņiem ļoti veicās Helama zemē; un viņi uzcēla pilsētu, kuru viņi nosauca par Helama pilsētu.

21 Tomēr Tas Kungs uzskatīja par vajadzīgu "pārmācīt Savu tautu; jā, Viņš pārbaudīja viņu "pacietību un viņu ticību".

22 Tomēr — tas, kas "paļaujas uz Viņu, tas tiks "paaugstināts pēdējā dienā. Jā, un tā tas bija ar šo tautu.

23 Jo lūk, es parādīšu jums, ka viņi tika pakļauti jūgā, un neviens tos nevarēja atbrīvot, kā vien Tas Kungs, viņu Dievs, jā, patiesi Ābrahāma un Īzāka, un Jēkaba Dievs.

24 Un notika, ka Viņš tos atbrīvoja, un Viņš parādīja tiem Savu vareno spēku, un liela bija viņu priecāšanās.

25 Jo lūk, notika, kad viņi bija Helama zemē, jā, Helama pilsētā, kamēr apstrādāja zemi visapkārt, lūk, lamaniešu karapulki bija viņu zemes robežās.

26 Tad notika, ka Almas brāļi bēga no saviem laukiem un sapulcējās kopā Helama pilsētā; un viņi bija ļoti izbijušies no lamaniešu parādīšanās.

27 Bet Alma devās un nostājās viņu vidū, un skubināja viņus

12a 2. Nef. 28:19–22.

13a Gal. 5:1.

b SRC Brīvs, brīvība.

c Mos. 29:13.

14a Mos. 18:18–22.

15a SRC Milestība.

b 3. Nef. 11:28–29.

16a Mos. 26:7.

17a SRC Pilnvaras; Priesterība.

18a 1. Tim. 4:6.

21a Hel. 12:3; M&D 98:21.

SRC Pārmācīt,

pārmācīšana.

b SRC Pacietība.

22a SRC Uzticība.

b 1. Nef. 13:37.

nebaidīties, bet lai viņi atcerētos To Kungu, viņu Dievu, un Viņš tos atbrīvos.

28 Tādēļ viņi apklusināja savas bailes un sāka piesaukt To Kungu, lai Viņš mīkstinātu lamaniešu sirdis, lai tie saudzētu viņus un viņu sievas, un viņu bērņus.

29 Un notika, ka Tas Kungs mīkstināja lamaniešu sirdis. Un Alma un viņa brāļi devās un nodeva sevi viņu rokās; un lamanieši ieņēma Helama zemi.

30 Tad lamaniešu karapulki, kas bija vajājuši ķēniņa Limhija tautu, bija maldījušies mežonīgā apvidū daudzas dienas.

31 Un lūk, viņi bija atraduši šos ķēniņa Noas priesterus vietā, kuru viņi sauca par Amulonu; un viņi bija sagrābuši Amulona zemi un sākuši to apstrādāt.

32 Tad šo priesteru vadona vārds bija Amulons.

33 Un notika, ka Amulons lūdās lamaniešus; un viņš arī sūtīja viņu sievas, kuras bija "lamaniešu meitas, lūgt savus brāļus, lai tie nenogalinātu viņu vīrus.

34 Un lamanieši "iežēlojās par Amulonu un viņa brāļiem un viņu sievu dēļ nenogalināja tos.

35 Un Amulons un viņa brāļi pievienojās lamaniešiem, un, kad viņi ceļoja pa mežonīgo apvidu, meklēdami Nefija zemi, viņi atrada Helama zemi, kas piederēja Almam un viņa brāļiem.

36 Un notika, ka lamanieši apsolīja Almam un viņa brāļiem, ka, ja viņi parādīs viņiem ceļu, kas ved uz Nefija zemi, viņi

dāvās tiem viņu dzīvības un viņu brīvību.

37 Bet, kad Alma bija parādījis viņiem ceļu, kas veda uz Nefija zemi, lamanieši neturēja savu solījumu; bet viņi nolika "sargus visapkārt Helama zemei, pār Almu un viņa brāļiem.

38 Un pārējie no viņiem devās uz Nefija zemi; un daļa no viņiem atgriezās Helama zemē un arī atveda līdzī to sargu sievas un bērņus, kas bija atstāti tajā zemē.

39 Un lamaniešu ķēniņš atļāva Amulonam būt par ķēniņu un valdnieku pār savu tautu, kas bija Helama zemē; tomēr viņš nedrīkstēja darīt neko pret lamaniešu ķēniņa gribu.

24. NODAĻA

Amulons vajā Almu un viņa ļaudis. Ja viņi lūdz Dievu, viņi tiek nodoti nāvei. Tas Kungs padara viņu sloģus vieglākus. Viņš atbrīvo tos no jūga, un tie atgriežas Zarahemlā. Apmēram 145–120 g. pr. Kr.

UN notika, ka Amulons atrada labvēlību lamaniešu ķēniņa acīs, tādēļ lamaniešu ķēniņš atļāva viņam un viņa brāļiem, lai viņi tiktu iecelti par skolotājiem pār viņa tautu, jā, pat pār tautu, kas bija Šemlona zemē un Šiloma zemē, un Amulona zemē.

2 Jo lamanieši bija sagrābuši visas šīs zemes; tādēļ lamaniešu ķēniņš iecēla ķēniņus pār visām šīm zemēm.

3 Un tad nu lamaniešu ķēniņa

vārds bija Lamans, saukts sava tēva vārdā; un tādēļ viņš tika saukts par ķēniņu Lamanu. Un viņš bija ķēniņš pār daudziem ļaudīm.

4 Un viņš iecēla skolotājus no Amulona brāļiem katrā zemē, kas piederēja viņa ļaudīm; un tā Nefija valodu sāka mācīt starp visiem lamaniešu ļaudīm.

5 Un savā starpā viņi bija draudzīgi ļaudis; tomēr viņi nezināja Dievu; Amulona brāļi nemācīja tiem arī neko par To Kungu, viņu Dievu, ne arī par Mozus likumu, kā arī viņi nemācīja tiem Abinadija vārdus;

6 bet viņi mācīja tiem, lai tie vestu savus pierakstus un lai viņi rakstītu cits citam.

7 Un tā lamanieši sāka vairot savu bagātību un sāka tirgoties cits ar citu, un kļuva vareni, un sāka kļūt par viltīgiem un gudriem ļaudīm attiecībā uz pasaulīgo gudrību; jā, ļoti viltīgi ļaudis, kam patika visa veida ļaundarība un laupīšana, bet tikai ne starp saviem brāļiem.

8 Un tad notika, ka Amulons sāka izrādīt savu "varu pār Almu un viņa brāļiem, un sāka vajāt to, un lika saviem bērniem vajāt viņu bērnus.

9 Jo Amulons pazina Almu, ka viņš bija bijis "viens no ķēniņa priesteriem un ka viņš bija tas, kas bija ticējis Abinadija vārdiem un bija ticis ķēniņa padzīts, un tādēļ tas bija apskaities uz viņu; jo viņš bija pakļauts lamaniešu

ķēniņam, tomēr viņš valdīja pār tiem un uzlika tiem^b darbus, un iecēla uzraugus pār tiem.

10 Un notika, ka tik lielas bija viņu ciešanas, ka viņi sāka skaļi piesaukt Dievu.

11 Un Amulons pavēlēja viņiem, lai viņi izbeigtu savas raugas; un viņš nolika sargus pār viņiem, lai viņus uzraudzītu, lai katrs, kas tiktu atrasts piesaucot Dievu, tiktu nodots nāvei.

12 Un Alma un viņa ļaudis nepacēla savas balsis pret To Kungu, savu Dievu, bet "izlēja savas sirdis Viņa priekšā; un Viņš zināja viņu sirds domas.

13 Un notika, ka Tā Kunga balss nāca pār viņiem viņu ciešanās, sakot: Paceliet savas galvas un turiet drošu prātu, jo Es zinu to derību, ko jūs esat noslēguši ar Mani; un Es derēšu ar Savu tautu un atbrīvošu viņus no jūga.

14 Un Es arī atvieglōšu slogus, kas ir uzlikti jūsu pleciem, lai jūs pat nevarētu just tos uz savām mugurām, kaut arī jūs esat jūgā; un to Es darišu, lai jūs varētu turpmāk stāvēt kā Mani "liecinieki, un lai jūs droši varētu zināt, ka Es, Tas Kungs, apmeklēju Savus ļaudis viņu^b ciešanās.

15 Un tad notika, ka slogi, kas bija uzlikti Almam un viņa brāļiem, tika atviegloti; jā, Tas Kungs "stiprināja viņus, ka viņi viegli varēja nest savus^b slogus, un viņi visā priecīgi un ar "pacietību pakļāvās Tā Kunga gribai.

24 8a M&D 121:39.

9a Mos. 17:1–4; 23:9.

b Mos. 21:3–6.

12a SRC Lūgšana.

14a SRC Liecinieks.

b SRC Likstas.

15a Mat. 11:28–30.

b Al. 31:38; 33:23.

c M&D 54:10.

SRC Pacietība.

16 Un notika, ka tik milzīga bija viņu ticība un viņu pacietība, ka Tā Kunga balss atkal nāca pār viņiem, sakot: Turiet drošu prātu, jo rīt Es jūs atbrīvošu no jūga!

17 Un Viņš sacīja Almam: Tu iesi šīs tautas priekšā, un Es iešu ar tevi un atbrīvošu šo tautu no "jūga!"

18 Tad notika, ka Alma un viņa ļaudis naktī savāca savus ganāmpulkus kopā un arī savu labību; jā, patiesi visu nakts laiku viņi vāca kopā savus ganāmpulkus.

19 Un no rīta Tas Kungs lika "dziļam miegam nākt pār lamaniešiem, jā, un visi viņu uzraugi bija dziļā miegā.

20 Un Alma un viņa ļaudis aizgāja mežonīgā apvidū; un, kad viņi bija ceļojuši visu dienu, viņi uzslēja savas teltis ielejā, un viņi nosauca to ieleju — Alma, tāpēc ka viņš vadīja viņu ceļu mežonīgā apvidū.

21 Jā, un Almas ielejā viņi izlēja savu "pateicību Dievam, jo Viņš bija bijis žēlīgs pret viņiem, un padarījis vieglus viņu slogus, un bija atbrīvojis viņus no jūga, jo viņi bija jūgā, un neviens nevarēja viņus atbrīvot, kā vien Tas Kungs, viņu Dievs.

22 Un viņi pateicās Dievam, jā, visi viņu vīri un visas viņu sievas, un visi viņu bērni, kas varēja runāt, pacēla savas balsis, slavējot savu Dievu.

23 Un tad Tas Kungs sacīja uz Almu: Pasteidzies un ej ar savu tautu prom no šīs zemes, jo lamanieši ir pamodušies un vajā

tevi; tādēļ dodies prom no šīs zemes un Es apturēšu lamaniešus šajā ielejā, lai viņi tālāk vairs nevarētu vajāt šo tautu.

24 Un notika, ka viņi pameta to ieleju un devās mežonīgā apvidū.

25 Un kad viņi bija bijuši mežonīgā apvidū divpadsmit dienas, viņi ieradās Zarahemlas zemē; un ķēniņš Mosija arī pieņēma viņus ar prieku.

25. NODAĻA

Muleka pēcteči no Zarahemlas kļūst par nefijiešiem. Viņi uzzina par Almas un Zenifa ļaudīm. Alma kristī Limhiju un visus viņa ļaudis. Mosija pilnvaro Almu dibināt Dieva Baznīcu. Apmēram 120 g. pr. Kr.

UN tad ķēniņš Mosija lika, lai visi ļaudis tiktu sapulcināti kopā.

2 Tagad tur nebija tik daudz Nefija bērnu jeb tik daudz, kas bija Nefija pēcteči, kā tur bija "Zarahemlas, kas bija ^bMuleka pēctecis, ļaužu, un visu to, kas nāca ar viņu mežonīgā apvidū.

3 Un tur nebija tik daudz Nefija ļaužu un Zarahemlas ļaužu, kā tur bija lamaniešu; jā, viņu nebija pat uz pusi tik daudz.

4 Un tagad visa Nefija tauta tika sapulcināta kopā, un arī Zarahemlas tauta, un viņi tika savākti kopā divās grupās.

5 Un notika, ka Mosija lasīja Zenifa pierakstus un lika, lai tie tiktu lasīti viņa tautai; jā, viņš

17a SRC Gūsts.

19a 1. Sam. 26:12.

21a SRC Pateicīgs,

pateicība, pateikšanās.

25 2a Omn. 1:13–19.

b Hel. 6:10.

SRC Muleks.

lasīja Zenifa tautas pierakstus no tā laika, kad viņi pameta Zarahemlas zemi, līdz viņi atkal atgriezās.

6 Un viņš arī lasīja ziņojumu par Almu un viņa brāļiem, un visām viņu ciešanām no tā brīža, kad viņi pameta Zarahemlas zemi, līdz tam laikam, kad viņi atkal atgriezās.

7 Un tad, kad Mosija bija pabeidzis lasīt tos pierakstus, viņa ļaudis, kas bija palikuši tajā zemē, bija izbrīnīti un pārsteigti.

8 Jo viņi nezināja ko domāt; jo, kad viņi ieraudzīja tos, kas bija atbrīvoti ^ano jūga, viņi tika piepildīti ar ārkārtīgi lielu prieku.

9 Un atkal, kad viņi domāja par saviem brāļiem, kurus bija nokāvuši lamanieši, viņus pārņēma bēdas, un viņi patiesi lēja daudz bēdu asaras.

10 Un atkal, kad viņi domāja par tiešo Dieva labestību un Viņa spēku, atbrīvojot Almu un viņa brāļus no lamaniešu rokām un jūga, viņi pacēla savas balsis un patiecās Dievam.

11 Un atkal, kad viņi domāja par lamaniešiem, kas bija viņu brāļi, par viņu grēcīgo un samaitāto stāvokli, viņi tika pārņemti ar ^asāpēm un ciešanām par to ^bdvēseļu labklājību.

12 Un notika, ka tiem, kas bija Amulona un viņa brāļu bērni, kas bija ņēmuši par sievām lamaniešu meitas, nepatika savu tēvu uzvedība, un viņi vairs negribēja tikt saukti savu tēvu vārdos, tādēļ tie pieņēma Nefija

vārdu, lai viņi varētu tikt saukti par Nefija bērniem un tiktu ieskaitīti starp tiem, kas tika saukti par nefijiešiem.

13 Un tad visa Zarahemlas tauta tika ^apieskaitīta nefijiešiem, un tas tāpēc, ka šī ķēniņvalsts nekad netika piešķirta nevienam citam, kā vien Nefija pēctečiem.

14 Un tad notika, kad Mosija bija pabeidzis runāt un lasīt tautai, viņš vēlējās, lai arī Alma runātu tautai.

15 Un Alma runāja uz viņiem, kad viņi bija sapulcināti kopā lielās grupās, un viņš gāja no vienas grupas pie otras, sludinot ļaudīm grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam.

16 Un viņš skubināja Limhija tautu un savus brāļus, visus tos, kas bija atbrīvoti no jūga, lai viņi atcerētos, ka tas bija Tas Kungs, kas atbrīvoja viņus.

17 Un notika, ka pēc tam, kad Alma bija daudz ko mācījis un bija pabeidzis runāt uz viņiem, ķēniņš Limhijs vēlējās tapt kristīts; un visa viņa tauta arī vēlējās tapt kristīta.

18 Tādēļ Alma devās ūdenī un ^akristīja viņus; jā, viņš kristīja tos tādā pašā veidā, kā viņš kristīja savus brāļus ^bMormonas ūdeņos; jā, un, cik vien viņš nokristīja, tie piederēja pie Dieva baznīcas; un tas bija dēļ viņu ticības Almas vārdiem.

19 Un notika, ka ķēniņš Mosija atļāva Almam, ka viņš varēja dibināt draudzes visā Zarahemlas zemē; un deva viņam ^avaru

^a8a Mos. 22:11–13.
11a Mos. 28:3–4;
Al. 13:27.

^bb SRC Dvēsele—
Dvēseļu vērtība.
13a Omn. 1:19.

18a Mos. 21:35.
^bb Mos. 18:8–17.
19a SRC Priesterība.

ordinēt priesterus un skolotājus pār katru draudzi.

20 Tagad tas tika darīts tāpēc, ka tur bija tik daudz ļaužu, ka viņus visus nevarēja vadīt viens skolotājs; ne arī viņi visi varēja dzirdēt Dieva vārdu vienā sapulcē;

21 tādēļ viņi sapulcējās kopā atsevišķās grupās, sauktās par draudzēm; katrai draudzei bija savi priesteri un savi skolotāji, un katrs priesteris sludināja vārdu tā, kā tas viņam tika teikts no Almas mutes.

22 Un tā, neskatoties uz to, ka tur bija daudzas draudzes, tās visas bija viena "baznīca, jā, patiesi Dieva baznīca; jo tur visās draudzēs netika sludināts nekas cits, kā vien grēku nožēlošana un ticība Dievam.

23 Un tad tur bija septiņas draudzes Zarahemlas zemē. Un notika, ka katrs, kas vēlējās uzņemties "Kristus jeb Dieva Vārdu, pievienojās Dieva draudzēm;

24 un viņi tika saukti par "Dieva tautu. Un Tas Kungs izlēja Savu Garu pār viņiem, un viņi tika svētīti, un viņiem veicās tajā zemē.

26. NODAĻA

Daudzus Baznīcas locekļus noved grēkā neticīgie. Almam tiek apsolīta mūžīgā dzīve. Tie, kas nožēlo grēkus un top kristīti, saņem piedošanu. Baznīcas locekļiem, kas ir grēkojuši un kas nožēlo grēkus, un atzīstas

Almam un Tam Kungam, tiks piedots; citādi viņi netiks pieskaitīti pie Baznīcas ļaudīm. Apmēram 120–100 g. pr. Kr.

TAD notika, ka tur bija daudzi no jaunās paaudzes, kas nevarēja saprast ķēniņa Benjamīna vārdus, būdami mazi bērni tajā laikā, kad viņš runāja uz savu tautu; un viņi neticēja savu tēvu paražām.

2 Viņi neticēja tam, kas tika teikts par mirušo augšāmcelšanos, viņi arī neticēja par Kristus atnākšanu.

3 Un tad savas neticības dēļ viņi nevarēja "saprast Dieva vārdu; un viņu sirdis bija nocietinātas.

4 Un viņi nedz kristījās, nedz arī viņi pievienojās baznīcai. Un attiecībā uz ticību viņi bija atsevišķa tauta, un palika tāda vienmēr, pat savā "miesīgajā un grēcīgajā stāvoklī, jo viņi negribēja piesaukt To Kungu, savu Dievu.

5 Un tad Mosijas valdīšanas laikā viņu nebija pat uz pusi tik daudz kā Dieva tautas; bet dēļ "strīdiem brāļu starpā viņu kļuva aizvien vairāk.

6 Jo notika, ka viņi pievīla daudzus, kas bija baznīcā, ar saviem glaimojošiem vārdiem, un mudināja viņus veikt daudzus grēkus; tādēļ vajadzēja, lai tie, kas bija piederīgi baznīcai un izdarīja grēku, tiktu baznīcas "brīdināti.

7 Un notika, ka viņi tika atvesti priesteru priekšā un skolotāji nodeva viņus priesteriem, un

22a Mos. 18:17.

23a SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties uz sevi
Jēzus Kristus Vārdu.

24a SRC Derība.

26 3a SRC Saprāšana.

4a SRC Miesīgais cilvēks.

5a SRC Atkrišana;

Strīdēšanās.

6a Al. 5:57–58; 6:3.

SRC Brīdināt,

brīdinājums.

priesteri veda viņus Almas priekšā, kas bija “augstais priesteris.

8 Tad nu ķēniņš Mosija bija devis Almam varu pār baznīcu.

9 Un notika, ka Alma nezināja, ko iesākt ar viņiem; bet tur bija daudz liecinieku pret viņiem; jā, ļaudis stāvēja un lielā skaitā liecināja par viņu nekrietnībām.

10 Tad nu nekad nekas tāds baznīcā iepriekš nebija noticis; tādēļ Alma bija satraukts savā garā, un viņš lika, lai tie tiktu vesti ķēniņa priekšā.

11 Un viņš sacīja ķēniņam: Lūk, šeit ir daudzi, kurus mēs esam atveduši tavā priekšā, kas tiek savu brāļu apsūdzēti; jā, un viņi ir pieķerti dažādās nekrietnībās. Un viņi nenožēlo savas nekrietnības; tādēļ mēs atvedām viņus tavā priekšā, lai tu viņus varētu tiesāt atbilstoši viņu noziegumiem.

12 Bet ķēniņš Mosija sacīja Almam: Lūk, es viņus netiesāju; tādēļ es “nododu viņus tavās rokās tiesāt.

13 Un tad Almas gars atkal bija satraukts, un viņš gāja un jautāja Tam Kungam, kas viņam jādara šajā lietā, jo viņš baidījās, ka viņš izdarītu aplami Dieva acīs.

14 Un notika, ka pēc tam, kad viņš bija izlējis visu savu dvēseli Dievam, Tā Kunga balss nāca uz viņu, sakot:

15 Svētīts tu esi, Alma, un svētīti ir tie, kas tapa kristīti “Mormo-

nas ūdeņos. Tu esi svētīts dēļ savas lielās ^bticības Mana kalpa Abinadija vārdiem vien.

16 Un svētīti ir viņi dēļ viņu lielās ticības tiem vārdiem vien, ko tu runāji uz viņiem.

17 Un svētīts esi tu tādēļ, ka tu nodibināji “baznīcu šajā tautā; un viņi tiks nostiprināti un viņi būs Mana tauta.

18 Jā, svētīti ir šie ļaudis, kas vēlas nest Manu “Vārdu; jo Manā Vārdā viņi tiks saukti, un viņi ir Mani.

19 Un tāpēc, ka tu Man esi jautājis par pārkāpējiem, tu esi svētīts.

20 Tu esi Mans kalps; un Es noslēdzu derību ar tevi, ka tev būs “mūžīgā dzīve; un tu kalposi Man un dosies Manā Vārdā, un savāksi kopā Manas avis.

21 Un tas, kas paklausīs Manai balsij, būs Mana “avs; un viņu jūs pieņemsit baznīcā, un viņu arī Es pieņemšu.

22 Jo lūk, šī ir Mana baznīca; katrs, kas top “kristīts, taps kristīts grēku nožēlošanai. Un katrs, ko jūs pieņemsit, ticēs Manam Vārdam; un viņam Es devīgi ^bpiedošu.

23 Jo tas esmu Es, kas “uzņemas uz Sevis pasaules grēkus; jo tas esmu Es, kas viņus ir ^bradījis; un tas esmu Es, kas ļāvis tam, kas ticēs līdz galam, būt pie Manas labās rokas.

24 Jo lūk, Manā Vārdā viņi tiek

7a Mos. 29:42.

12a M&D 42:78–93.

15a Mos. 18:30.

b Mos. 17:2.

src Ticība, ticēt.

17a Mos. 25:19–24.

18a Mos. 1:11; 5:8.

src Jēzus Kristus—
Uzņemties uz sevi
Jēzus Kristus Vārdu.
20a src Izredzētie;
Izredzēšana; Mūžīgā
dzīve.

21a src Labais gans.

22a 2. Nef. 9:23.

src Kristīšana, kristīt.

b src Piedot; Grēku
piedošana.

23a src Pestītājs.

b src Radīt, radišana.

saukti; un, ja viņi "Mani pazīst, viņi celsies un viņiem mūžīgi būs vieta pie Manas labās rokas.

25 Un notiks, kad atskanēs "otrā bazūne, tad tie, kas nekad Mani nav ^bpazīnuši, celsies un nostāsies Manā priekšā.

26 Un tad viņi zinās, ka Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs, ka Es esmu viņu Pestītājs; bet viņi netiks pestīti.

27 Un tad Es tiem apliecināšu, ka Es viņus nekad "neesmu pazinis; un viņi ^baizies "mūžīgajā ugunī, kas sataisīta velnam un viņa eņģeļiem.

28 Tādēļ Es saku tev, ka tas, kas "neklausīs Manai balsij, tas netiks pieņemts Manā baznīcā, jo viņu Es nepieņemšu pastarā dienā.

29 Tādēļ Es saku tev: Ej! Un katrs, kas grēko pret Mani, to jūs "tiesāsīt ^batbilstoši tiem grēkiem, ko viņš ir darījis; un, ja viņš "atzīstas savos grēkos tavā un Manā priekšā, un ar patiesu sirdi "nožēlo tos, tam jūs "piedosit, un arī Es viņam piedošu.

30 Jā, un, "kad vien Mani ļaudis ^bnožēlos grēkus, Es piedošu tiem viņu pārkāpumus pret Mani.

31 Un "jūs arī piedosit cits citam jūsu pārkāpumus; jo patiesi Es saku jums, ka tas, kas nepiedod savam tuvākajam pārkāpumus,

kad viņš saka, ka viņš tos nožēlo, tas pats taps sodīts.

32 Tagad Es saku tev: Ej! Un katrs, kas nenožēlos savus grēkus, tas netiks pieskaitīts Manai tautai; un to jums būs ievērot no šī brīža un turpmāk.

33 Un notika, kad Alma dzirdēja šos vārdus, viņš pierakstīja tos, lai tie viņam būtu un lai viņš varētu tiesāt šīs baznīcas ļaudis atbilstoši Dieva pavēlēm.

34 Un notika, ka Alma gāja un tiesāja tos, kas bija pieķerti nekrietnībās, atbilstoši Tā Kunga vārdam.

35 Un katrs, kas nožēloja savus grēkus un "atzinās tajos, tika pieskaitīts baznīcas ļaudīm.

36 Un tie, kas neatzinās savos grēkos un nenožēloja savas nekrietnības, tie netika pieskaitīti baznīcas ļaudīm un viņu vārdi tika "izdzēsti.

37 Un notika, ka Alma vadīja visas lietas baznīcā; un viņiem atkal iestājās miers un sāka ļoti labi veikties baznīcas lietās, piesardzīgi staigājot Dieva priekšā, pieņemot daudzus un kristījot daudzus.

38 Un tad nu visu to darīja Alma un viņa tuvākie sekotāji, kas vadīja baznīcu, uzcītīgi staigājot, mācot Dieva vārdu visās lietās, pārciešot visādas bēdas, būdami

24a Jāņa 17:3.

25a M&D 88:99, 109.

b M&D 76:81–86.

27a Mat. 7:21–23.

b Lūk. 13:27.

c M&D 76:43–44.

28a 2. Nef. 9:31;

M&D 1:14.

29a SRC Tiesāt, tiesa.

b SRC Atskaite,

atbildīgs, atbildība.

c 3. Nef. 1:25.

src Atzīt, atzišanās.

d SRC Nožēlot grēkus, grēku nožēlošana.

e SRC Piedot.

30a Moron. 6:8.

b Ec. 33:11, 15–16;

Ap. d. 3:19–20;

Mos. 29:19–20.

31a 3. Nef. 13:14–15;

M&D 64:9–10.

35a SRC Atzīt, atzišanās.

36a 2. Moz. 32:33;

Al. 1:24.

SRC Dzīvības

grāmata; Izslēgšana.

visu to vajāti, kas nepiederēja pie Dieva baznīcas.

39 Un viņi pamācīja savus brāļus; un tie arī tika "pamācīti katrs ar Dieva vārdu atbilstoši saviem grēkiem jeb grēkiem, ko katrs bija darījis, saņēmuši pavēli no Dieva ^blūgt bez mitēšanās un ^cpateikties visās lietās.

27. NODAĻA

Mosija aizliedz vajāšanas un prasa ievērot vienlīdzību. Alma, jaunākais un četri Mosijas dēli cenšas iznīcināt Baznīcu. Eņģelis parādās un pavēl tiem pārtraukt viņu ļaunos centienus. Alma top mēms. Visai cilvēcei ir jāpiedzimst no jauna, lai iegūtu glābšanu. Alma un Mosijas dēli sludina prieka vēstis. Apmēram 100–92 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka vajāšanas, ko pret baznīcu veica neticīgie, kļuva tik stipras, ka baznīca sāka kurnēt un žēloties saviem vadītājiem par to; un viņi žēlojās Almam. Un Alma ziņoja par šo lietu savam ķēniņam Mosijam. Un Mosija apspriedās ar saviem priesteriem.

2 Un notika, ka ķēniņš Mosija lika izziņot visapkārt zemē, ka nevienam neticīgajam nebūs "vajāt nevienu no tiem, kas pieder pie Dieva baznīcas.

3 Un tur bija stingra pavēle visās draudzēs, ka nedrīkst būt vajāšanu viņu starpā, ka tur ir

jābūt "vienlīdzībai starp visiem cilvēkiem;

4 ka viņi nedrīkst ļaut lepnībai vai augstprātībai izjaukt viņu "mieru; ka katram cilvēkam ir ^bjāciena savu tuvāko kā sevi pašu, strādājot ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai.

5 Jā, un visiem viņu priesteriem un skolotājiem "jāstrādā ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai visos gadījumos, izņemot vienīgi slimību vai ārkārtīgi lielu vajadzību gadījumos; un darot to visu, viņiem bija ^bDieva labvēlība pārpilnībā.

6 Un tur atkal iestājās liels miers tajā zemē; un tauta skaitā sāka kļūt ļoti liela, un sāka izklist pa zemes virsu, jā, uz ziemeļiem un uz dienvidiem, uz austrumiem un uz rietumiem, būvējot lielas pilsētas un ciematus visās zemes daļās.

7 Un Tas Kungs apmeklēja viņus un bija tiem labvēlīgs, un viņi kļuva par lielu un bagātu tautu.

8 Tagad Mosijas dēli tika ieskaitīti starp neticīgajiem; un arī viens no "Almas dēliem tika ieskaitīts starp viņiem, viņš tika saukts par Almu, pēc viņa tēva vārda; tomēr viņš kļuva ļoti ļauns un ^belkus pielūdzošs vīrs. Un viņš bija daļrunīgs vīrs un teica daudz glāimu šai tautai; tādēļ viņš pārliecināja daudzus no tautas darīt tādas pašas nekrietnības kā viņš.

39a SRC Brīdināt, brīdinājums.
b 2. Nef. 32:8–9.
c SRC Pateicīgs, pateicība, pateikšanās.

27 2a SRC Vajāt, vajāšanas.
3a Mos. 23:7; 29:32.
4a SRC Miers.
b SRC Cieņa.
5a Mos. 18:24, 26.

b SRC Labvēlība.
8a SRC Al., Almas dēls.
b SRC Elku pielūgšana.

9 Un viņš kļuva par lielu trau-
cēkli Dieva baznīcas labklājībai;
“zogot ļaužu sirdis; radot lielu
šķelšanos tautas starpā; dodot
iespēju Dieva ienaidniekam iz-
mantot savu varu pār viņiem.

10 Un tad notika, kad viņš ce-
ļoja apkārt, lai iznīcinātu Dieva
baznīcu, jo viņš gāja apkārt sle-
peni ar Mosijas dēliem, cenšo-
ties iznīcināt baznīcu un novest
no ceļa Tā Kunga ļaudis, pretēji
Dieva vai pat ķēniņa pavēlēm —

11 un, kā es jums sacīju, kad
viņi gāja visapkārt, “sacelda-
mies pret Dievu, lūk, Tā Kunga
ēngelis viņiem ‘parādījās; un
viņš nolaidās, it kā būtu bijis
mākonī; un viņš runāja it kā
pērkona balsī, kas lika tricēt
zemei, uz kuras tie stāvēja;

12 un tik milzīgs bija viņu pār-
steigums, ka tie krita pie zemes
un nesaprata vārdus, kurus viņš
runāja uz tiem.

13 Tomēr viņš sauca atkal:
Alma, piecelies un panāc priekšā,
jo kāpēc tu vajā Dieva baznīcu?
Jo Tas Kungs ir teicis: “Ši ir Mana
baznīca un Es to nostiprināšu;
un nekas to nevarēs apgāzt, kā
vien Manu ļaužu pārkāpumi!

14 Un vēl, ēngelis sacīja: Lūk,
Tas Kungs ir uzklausījis Savu
ļaužu “lūgšanas un arī Viņa
kalpa Almas lūgšanas, kas ir
tavs tēvs; jo viņš ir lūdzis ar
lielu ticību par tevi, lai tu varētu
tikt vests pie patiesības atziņas;
tādēļ šim nolūkam es esmu
nācis, lai pārliecinātu tevi par
Dieva spēku un varu, lai uz

Viņa kalpotāju ^blūgšanām tiktu
atbildēts atbilstoši viņu ticībai.

15 Un tagad lūk, vai jūs varat
apstrīdēt Dieva spēku? Jo lūk,
vai mana balss nesatricina zemi?
Un vai jūs arī nevarat redzēt
mani jūsu priekšā? Un es esmu
Dieva sūtīts.

16 Tagad es saku tev: Ej! Un
atceries savu tēvu gūstu Helama
zemē un Nefija zemē; un atce-
ries, cik lielas lietas Viņš ir
darījis priekš tiem; jo viņi bija
jūgā, un Viņš “atbrīvoja tos. Un
tagad es saku tev, Alma, ej savu
ceļu un nemēģini vairs iznīci-
nāt baznīcu, lai viņu lūgšanas
varētu tikt atbildētas, pat tad,
ja tu pats gribēsi tikt atstumts.

17 Un tad notika, ka tie bija
pēdējie vārdi, ko ēngelis runāja
uz Almu, un viņš aizgāja.

18 Un tad Alma un tie, kas bija
ar viņu, atkal nokrita pie zemes,
jo liels bija viņu pārsteigums; jo
paši ar savām acīm viņi bija
redzējuši Tā Kunga ēngeli; un
viņa balss bija kā pērkons, kas
satricināja zemi; un viņi zināja,
ka tur nebija nekā cita, kā vien
Dieva spēks, kas varēja satrici-
nāt zemi un likt tai tā drebēt, ka
tā gandrīz sadalījās gabalos.

19 Un tagad Almas pārsteigums
bija tik liels, ka viņš palika mēms,
ka viņš nevarēja atvērt savu
muti; jā, un viņš kļuva vājš, pat
tā, ka tas nevarēja pakustināt
savas rokas; tādēļ tie, kas bija
ar viņu, paņēma to un aiznesa
bezpaldzīgu, līdz viņš tika no-
likts sava tēva priekšā.

9a 2. Sam. 15:1–6.
11a SRC Sacelšanās.
b SRC Ēngēli.

c Ap. d. 9:1–9; Al. 8:15.
13a SRC Jēzus Kristus—
Baznīcas galva.

14a Al. 10:22.
b Morm. 9:36–37.
16a Mos. 23:1–4.

20 Un tie atkārtoja viņa tēvam visu, kas bija ar tiem noticis; un viņa tēvs priecājās, jo viņš zināja, ka tas bija Dieva spēks.

21 Un viņš lika, lai ļaužu pulks tiktu pulcināts kopā, lai viņi varētu būt par lieciniekiem tam, ko Tas Kungs bija darījis viņa dēlam un arī tiem, kas bija ar viņu.

22 Un viņš lika, lai priesteri sapulcētos kopā; un viņi sāka gavēt un lūgt To Kungu, savu Dievu, lai Viņš atvērtu Almas muti, lai tas varētu runāt, un arī lai viņa locekļi varētu saņemt savu spēku — lai ļaužu acis varētu tikt atvērtas redzēt un zināt par Dieva labestību un godību.

23 Un notika, kad viņi bija gavējuši un lūguši divas dienas un divas naktis, Almas locekļi saņēma savu spēku un viņš piecēlās un sāka runāt uz tiem, aicinādams viņus turēt drošu prātu.

24 Jo, sacīja viņš, es esmu nožēlojis savus grēkus un esmu ticis "Tā Kunga pestīts; lūk, es esmu piedzimis no Gara.

25 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Nebrīnies, ka visai cilvēcei, jā, vīriem un sievietēm, visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām ir "jāpiedzimst no jauna; jā, jāpiedzimst no Dieva, ^bizmainoties no viņu "miesīgā un kritušā stāvokļa uz taisnīguma stāvokli,

būdami Dieva pestīti, kļūdami Viņa dēli un meitas;

26 un tā viņi top jaunas radības; un, kamēr viņi to neizdara, "viņi nekādā ziņā nevar iemantot Dieva valstību.

27 Es saku jums, kamēr tas ir tā, viņiem ir jātiek atstumtiem; un to es zinu tāpēc, ka es pats gandrīz tiku atstumts.

28 Tomēr pēc tam, kad es biju izbridis cauri daudzām bēdām, nožēlojis grēkus gandrīz līdz nāvei, Tas Kungs žēlastībā uzskatīja par lietderīgu izraut mani no "mūžīgās degšanas, un es esmu piedzimis no Dieva.

29 Mana dvēsele ir tikusi atpestīta no rūgtas žults un nekrietnības saitēm. Es biju vistumšākajā bezdibenī; bet tagad es redzu brīnišķīgo Dieva gaismu. Mana dvēsele tika "spīdināta mūžīgās mokās; bet es esmu izrauts no tām un manai dvēselei vairs nesāp.

30 Es atgrūdu savu Pestītāju un noliedzu to, ko bija runājuši mūsu tēvi; bet tagad, lai cilvēki varētu paredzēt, ka Viņš nāks un ka Viņš atceras katru radījumu no Savas radības, Viņš pasludinās Sevi visiem.

31 Jā, "katrs celis lieksies un katra mēle atzīsies Viņa priekšā. Jā, patiesi pēdējā dienā, kad visi cilvēki stāvēs, lai tiktu Viņa ^btiesāti, tad tie atzīs, ka Viņš ir Dievs; tad tie, kas pasaulē

24a 2. Nef. 2:6–7.
SRC Pestīt, pestīts, pestīšana.
25a Rom. 6:3–11;
Mos. 5:7;
Al. 5:14;
Moz. 6:59.

src Piedzimis no jauna, piedzimis no Dieva.
b Mos. 3:19; 16:3.
c SRC Miesīgs.
26a Jāna 3:5.
28a 2. Nef. 9:16.

29a Mos. 2:38.
31a Fil. 2:9–11;
Mos. 16:1–2;
M&D 88:104.
b SRC Jēzus Kristus—
Soģis.

dzīvoja "bez Dieva, atzīs, ka mūžīgā soda spriedums ir taisnīgs pār tiem; un viņi drebēs un tricēs, un atkāpsies zem Viņa "visu redzošās acs skatienu.

32 Un tad notika, ka no tā laika Alma iesāka mācīt ļaudis, un tie, kas bija ar Almu tad, kad eņģelis parādījās viņiem, ceļoja apkārt pa visu zemi, vēstījot visiem ļaudīm to, ko viņi bija gan dzirdējuši, gan redzējuši, un sludinot Dieva vārdu lielās bēdās, tikdami stipri vajāti no tiem, kas bija neticīgi, un sisti no daudziem.

33 Bet, neskatoties uz visu to, viņi sniedza lielu mierinājumu baznīcai, stiprinot ļaužu ticību un ar iecietību un lielām pūlēm mudinot tos turēt Dieva baušļus.

34 Un četri no viņiem bija "Mosijas dēli; un viņu vārdi bija Amons un Ārons, un Omners, un Himnijs; šie bija Mosijas dēlu vārdi.

35 Un viņi ceļoja apkārt pa visu Zarahemlas zemi un starp visiem ļaudīm, kas bija ķēniņa Mosijas pakļautībā, dedzīgi cenšoties izlabot visu to ļaunumu, ko viņi bija darījuši baznīcai, atzīstot visus savus grēkus un vēstījot visu to, ko tie bija redzējuši, un izskaidrojot pravietojumus un Rakstus visiem, kas vēlējās uz klausīt tos.

36 Un tā viņi bija darbarīki Dieva rokās, atvedot daudzus pie patiesības atziņas, jā, pie atziņas par viņu Pestītāju.

37 Un cik svētīti viņi ir! Jo viņi "sludināja mieru; viņi sludināja ^blabas vēstis par labo; un viņi paziņoja tautai, ka Tas Kungs valda.

28. NODAĻA

Mosijas dēli dodas sludināt lamaniešiem. Izmantojot divus gaišreģu akmeņus, Mosija pārtulko Jarediešu plāksnes. Apmēram 92 g. pr. Kr.

TAD notika, ka pēc tam, kad "Mosijas dēli bija darījuši visas šīs lietas, viņi paņēma nelielu skaitu ļaužu sev līdzī un atgriezās pie sava tēva ķēniņa, un vēlējās no tā, lai tas atļautu viņiem, lai viņi varētu kopā ar tiem, kurus viņi bija atlasījuši, iet uz ^bNefija zemi, lai viņi varētu sludināt to, ko viņi bija dzirdējuši, un lai viņi varētu sniegt Dieva vārdu saviem brāļiem lamaniešiem—

2 lai varbūt viņi varētu vest tos pie Tā Kunga, viņu Dieva atziņas, un pārliecināt tos par viņu tēvu nekrietnībām; un lai varbūt viņi varētu izdziedināt tos no viņu "naida pret nefijiešiem, lai tie arī varētu priecāties Tajā Kungā, viņu Dievā, lai tie varētu kļūt draudzīgi cits ar citu, un lai tur vairs nebūtu nekādu strīdu visā tajā zemē, ko Tas Kungs, viņu Dievs, bija tiem devis.

3 Tagad viņi vēlējās, lai glābšana tiktu pasludināta katrai

31c Al. 41:11.
d SRC God.

34a SRC Amons, Mosijas dēls.

37a Jes. 52:7;
Mos. 15:14–17.
SRC Sludināt.
b SRC Evaņģēlijs.

28 1a Mos. 27:34.
b Omn. 1:12–13;
Mos. 9:1.
2a Jēk. 7:24.

radībai, jo viņi nevarēja "izturēt, ka kādai cilvēka ^bdvēselei vajadzētu iet bojā; jā, pat tikai domas, ka kādai dvēselei vajadzētu ciest "nebeidzamas mocības, lika tiem drebēt un trīcēt.

4 Un tādā veidā Tā Kunga Gars ietekmēja viņus, jo viņi bija paši "zemiskākie grēcinieki. Un Tas Kungs savā bezgalīgajā ^bžēlastībā uzskatīja par vajadzīgu viņus pasaudzēt; tomēr viņi izcieta lielas dvēseles sāpes savu nekrietnību dēļ, daudz ciešot un baidoties, ka viņi varētu tikt atstumti uz visiem laikiem.

5 Un notika, ka viņi lūdza savu tēvu daudzas dienas, lai viņi varētu iet uz Nefija zemi.

6 Un ķēniņš Mosija gāja un vaicāja Tām Kungam, vai viņam ir jāļauj iet saviem dēliem sludināt vārdu lamaniešu vidū.

7 Un Tas Kungs sacīja uz Mosiju: Lai viņi iet, jo daudzi ticēs viņu vārdiem un viņiem būs mūžīgā dzīve; un Es "atbrīvošu tavus dēlus no lamaniešu rokām.

8 Un notika, ka Mosija ļāva, lai viņi varētu iet un darīt to, ko tie lūdza.

9 Un viņi "devās mežonīgā apvidū, lai ietu sludināt vārdu lamaniešu vidū; un ^baprakstu par viņu darbiem es sniegšu tālāk.

10 Tad ķēniņam Mosijam nebija neviena, kam piešķirt ķēniņvalsti, jo tur nebija neviena

no viņa dēliem, kas pieņemtu šo ķēniņvalsti.

11 Tādēļ viņš paņēma pierakstus, kas bija iegravēti uz "plāksnēm no misiņa, un arī Nefija plāksnes, un visas tās lietas, ko viņš bija pasargājis un saglabājis saskaņā ar Dieva pavēlēm, pēc tam, kad viņš bija pārtulkojis un licis pierakstīt tos pierakstus, kas bija uz ^bplāksnēm no zelta, kuras bija atraduši Limhija ļaudis, kuras bija nodotas viņam ar Limhija roku;

12 un to viņš darīja savas tautas dedzīgās vēlēšanās dēļ; jo viņi bez mēra vēlējās zināt par to tautu, kas bija tikusi iznīcināta.

13 Un tad viņš pārtulkoja tos ar to divu "akmeņu palīdzību, kas bija iestiprināti divos lokveida ietvaros.

14 Tad nu šīs lietas bija sagatavotas no paša iesākuma un tika nodotas no paaudzes paaudzē tādām nolūkam, lai tulkotu valodas;

15 un tās bija tikušas pasargātas un saglabātas ar Tā Kunga roku, lai Viņš varētu atklāt katrai radībai, kura iegūs to zemi, Savas tautas nekrietnības un negatības;

16 un tas, kam ir šīs lietas, tiek saukts par "gaišrēģi, kā senos laikos.

17 Tad, pēc tam, kad Mosija bija pabeidzis tulkot šos pierakstus, lūk, tie deva aprakstu par

3a Al. 13:27;
3. Nef. 17:14;
Moz. 7:41.
b SRC Dvēsele—
Dvēseļu vērtība.
c Jēk. 6:10;

M&D 19:10–12.
4a Mos. 27:10.
b SRC Žēlīgs, žēlastība.
7a Al. 19:22–23.
9a Al. 17:6–9.
b Al. 17–26.

11a SRC Misiņa plāksnes.
b SRC Zelta plāksnes.
13a SRC Urīms un
Tumīms.
16a Mos. 8:13–18.
SRC Gaišrēģis.

tautu, kas tika "iznīcināta, no tā laika, kad viņi tika iznīcināti, un atpakaļ līdz pat ^blielā torņa celšanas laikam, kad Tas Kungs 'sajauca ļaužu valodu un viņi tika izklīdināti pa visu zemes virsu, jā, un pat no tā laika atpakaļ līdz Ādama radīšanai.

18 Tad nu šis apraksts lika Mosijas tautai ļoti sērot, jā, viņi tika bēdu pārņemti; tomēr tas deva viņiem lielas zināšanas, par ko viņi priecājās.

19 Un šis apraksts tiks rakstīts tālāk, jo lūk, ir noderīgi, lai visi ļaudis zinātu to, kas ir rakstīts šinī aprakstā.

20 Un tagad, kā es jums sacīju, ka pēc tam, kad ķēniņš Mosija bija visu to darījis, viņš paņēma plāksnes no "misiņa un visas tās lietas, ko viņš bija glabājis, un nodeva tās Almam, kas bija Almas dēls; jā, visus pierakstus un arī ^bizskaidrotājus, un nodeva tos viņam, un pavēlēja viņam, lai viņš glabātu un 'sargātu tos un arī vestu šīs tautas pierakstu, nododot tos no vienas paaudzes otrā, tāpat kā tie tika nodoti no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi.

29. NODAĻA

Mosija ierosina, lai ķēniņa vietā tiktu izvēlēti soģi. Netaisnīgi ķēniņi ved savas tautas grēkā. Alma, jaunākais ar tautas balsi ir izvēlēts par augstāko soģi. Viņš arī ir

augstais priesteris Baznīcā. Alma, vecākais un Mosija nomirst. Apmēram 92–91 g. pr. Kr.

TAGAD, kad Mosija bija to darījis, viņš sūtīja pa visu zemi, starp visiem ļaudīm, cenšoties uzzināt viņu gribu par to, kas varētu būt viņu ķēniņš.

2 Un notika, ka tautas balss nāca, sakot: Mēs vēlamies, lai Ārons, tavs dēls, būtu mūsu ķēniņš un mūsu valdnieks.

3 Tad nu Ārons bija aizgājis uz Nefija zemi, tādēļ ķēniņš nevarēja nodot ķēniņvalsti viņam; ne arī Ārons gribēja pieņemt ķēniņvalsti; nebija arī citu "Mosijas dēlu, kas gribētu pieņemt ķēniņvalsti.

4 Tādēļ ķēniņš Mosija atkal sūtīja tautas vidū; jā, patiesi, rakstīts vārds tika sūtīts starp ļaudīm. Un šie ir tie vārdi, kas bija rakstīti:

5 Lūk, ak mana tauta, jeb mani brāļi, jo es jūs uzskatu par tādīem, es vēlos, lai jūs apdomātu jautājumu, ko jūs esat aicināti apdomāt — jo jūs vēlaties, lai jums būtu "ķēniņš.

6 Tagad es jums paziņoju, ka tas, kam ķēniņvalsts taisnīgi pienākas, ir atteicies un nepieņems ķēniņvalsti.

7 Un tagad, ja ir jātiek citam ieceltam viņa vietā, lūk, es baidos, ka tur sāksies strīdi jūsu starpā. Un kas zina, bet ja nu mans dēls, kuram ķēniņvalsts pieder, izmainās un kļūst dusmīgs, un aizvilina daļu ļaužu

17a Mos. 8:7–12.

b Et. 1:1–5.

c 1. Moz. 11:6–9.

20a Al. 37:3–10.

b SRC Urīms un Tumīms.

c SRC Svētie Raksti— Svētie Raksti ir

jāsaglabā.

29 3a Mos. 27:34.

5a 1. Sam. 8:9–19.

sev līdzī, kas izraisīs karus un strīdus jūsu starpā un kas būs par iemeslu lielai asinsizliešanai un Tā Kunga ceļu sagrozīšanai, jā, un pazudinās daudzus ļaužu dvēseles.

8 Tagad es saku jums, būsīm gudri un apdomāsim šīs lietas, jo mums nav tiesību iznīcināt manu dēlu, ne arī mums būtu tiesības iznīcināt jebkuru citu, ja tas būtu iecelts viņa vietā.

9 Un, ja mans dēls atkal pievērsīsies savai lepnībai un niekiem, viņš atsauks to, ko viņš ir teicis, un pieprasīs savas tiesības uz ķēniņvalsti, kas liks viņam un arī šai tautai daudz grēkot.

10 Tad nu būsīm gudri un paraudzīsimies uz šīm lietām, un darīsim to, kas nodrošinās mieru šai tautai.

11 Tādēļ es būšu jūsu ķēniņš savās atlikušajās dienās; tomēr "iecelsim" ^bsoģus, lai tiesātu šos ļaudis saskaņā ar mūsu likumu; un mēs par jaunu sakārtosim šīs tautas lietas, jo mēs iecelsim gudrus vīrus būt par soģiem, kas tiesās šo tautu saskaņā ar Dieva baušļiem.

12 Tad nu ir labāk, ja cilvēks tiek Dieva tiesāts nekā cilvēka, jo Dieva sodi vienmēr ir taisnīgi, bet cilvēka sodi ne vienmēr ir taisnīgi.

13 Tādēļ, ja būtu iespējams, ka jums būtu "taisnīgi vīri par jūsu ķēniņiem, kas ieviestu Dieva likumus un tiesātu šo tautu saskaņā ar Viņa pavēlēm; jā, ja

par jūsu ķēniņiem jums varētu būt vīri, kuri darītu to pašu, ko mans tēvs ^bBenjamīns darīja šai tautai, — es saku jums, ja tas vienmēr varētu būt tā, tad būtu noderīgi, ka jums vienmēr būtu ķēniņš, kas valdītu pār jums.

14 Un patiesi, es pats strādāju ar visu savu spēku un spējām, kas man ir, lai mācītu jums Dieva baušļus un nostiprinātu mieru viscaur zemē, lai tur nebūtu nedz karu, nedz strīdu, nedz zagšanas, nedz laupīšanas, nedz slepkavību, nedz jebkāda veida nekrietnību.

15 Un, kurš bija darījis nekrietnību, to es "sodīju atbilstoši noziegumam, ko tas bija pastrādājis, saskaņā ar likumu, kas mums tika mūsu tēvu dots.

16 Tad nu es saku jums, ka tāpēc, ka visi cilvēki nav taisni, nav vēlams, lai jums būtu ķēniņš vai ķēniņi, lai valdītu pār jums.

17 Jo lūk, cik daudz "nekrietnību viens" ^bļauns ķēniņš izraisīja, jā, un cik lielu postu!

18 Jā, atcerieties ķēniņu Nou, viņa "ļaundarības un viņa negantības, un arī viņa ļaužu ļaundarības un negantības. Redziet kāds liels posts nāca pār tiem; un arī savu nekrietnību dēļ viņi tika pakļauti ^bjūgā.

19 Un, ja nebūtu viņu visgudrā Radītāja iejaukšanās, un tas viņu sirsnīgās grēku nožēlošanas dēļ, viņiem nenovēršami vajadzētu palikt jūgā līdz pat šim brīdim.

11a Mos. 29:25–27.
b 2. Moz. 18:13–24.
13a Mos. 23:8, 13–14.
b M. v. 1:17–18.

15a Al. 1:32–33.
17a Al. 46:9–10.
b Mos. 23:7–9.
18a Mos. 11:1–15.

b 1. Sam. 8:10–18;
Mos. 12:1–8;
Et. 6:22–23.

20 Bet lūk, Viņš atbrīvoja tos tāpēc, ka tie "pazemojās Viņa priekšā; un tāpēc, ka tie ^bskāļi piesauca Viņu, Viņš atbrīvoja tos no jūga; un tā Tas Kungs darbojas ar Savu spēku visos gadījumos starp cilvēku bērniem, izstiepjot "žēlastības roku pretim tiem, kas ^apaļaujas uz Viņu.

21 Un lūk, tagad es saku jums, jūs nevarat gāzt no troņa nekrietnu ķēniņu savādāk, kā vien ar daudziem strīdiem un lielu asinsizliešanu.

22 Jo lūk, viņam ir "draugi nekrietnībā, un viņš tur savus sargus sev apkārt; un viņš saplēš to likumus, kas valdījuši taisnībā pirms viņa; un viņš samīda zem savām kājām Dieva pavēles;

23 un viņš ievieš likumus, un izsūta tos starp saviem ļaudīm, jā, likumus, atbilstošus savai paša "ļaudarbībai; un, kas neievēro viņa likumus, tos viņš liek nogalināt; un, kas saceļas pret viņu, viņš sūtīs savus karapulķus pret tiem karā, un, ja viņš varēs, viņš iznīcinās tos; un tā netaisns ķēniņš sagroza visus taisnības ceļus.

24 Un tagad lūk, es saku jums, ka nav vēlams, lai tādas negantības nāktu pār jums.

25 Tādēļ, izvēliet jūs ar tautas balsi soģus, lai jūs varētu tikt tiesāti saskaņā ar likumiem, kas jums tika mūsu tēvu doti, kas ir pareizi un kas tika doti viņiem ar Tā Kunga roku.

26 Tad nu tas nav parasti, ka tautas balss vēlētos kaut ko pretēju tam, kas ir taisnīgi; bet ir parasti mazākajai tautas daļai vēlēties to, kas nav taisnīgi; tādēļ to jums būs ievērot un padarīt par jūsu likumu — kārtot jūsu darīšanas ar tautas balsi.

27 Un, "ja pienāks laiks, kad tautas balss izvēlēsies nekrietnību, tad tas būs laiks, kad Dieva sodi nāks pār jums; jā, tad tas būs laiks, kad Viņš piemeklēs jūs ar lielu postu, tāpat kā Viņš līdz šim ir piemeklējis šo zemi.

28 Un tad, ja jums ir soģi, un viņi netiesā jūs saskaņā ar likumu, kas ir ticis dots, jūs varat likt, lai viņi tiktu augstāka soģa tiesāti.

29 Ja jūsu augstākie soģi nesprīež taisnu tiesu, jūs liksiet, lai neliels skaits no jūsu zemākajiem soģiem tiktu pulcēti kopā, un viņi tiesās jūsu augstākos soģus saskaņā ar tautas balsi.

30 Un es pavēlu jums to darīt bailēs no Tā Kunga; un es pavēlu jums darīt to un lai jums nebūtu ķēniņu; lai, ja šī tauta grēkos un darīs nekrietnības, atbildība tiktu prasīta no viņu pašu galvām.

31 Jo lūk, es saku jums, daudzu cilvēku grēkiem par iemeslu ir bijušas viņu ķēniņu nekrietnības; tādēļ atbildība par viņu nekrietnībām tiks pieprasīta no viņu ķēniņu galvām.

32 Un tad es vēlos, lai šīs "nevienlīdzības vairs nebūtu šai

20a Mos. 21:13–15.
b 2. Moz. 2:23–25;
Al. 43:49–50.
c Ec. 33:11, 15–16;

Mos. 26:30.
d SRC Uzticība.
22a 1. Ķēn. 12:8–14.
23a SRC Ļauns,

ļaudarbība.
27a Al. 10:19.
32a Al. 30:11.

zemē, it īpaši starp šiem maniem ļaudīm; bet es vēlos, lai šī zeme būtu ^bbrīvības zeme un katrs cilvēks vienādi varētu baudīt savas tiesības un priekšrocības tik ilgi, cik Tas Kungs uzskatīs par vajadzīgu, lai mēs varētu dzīvot un mantot šo zemi, jā, tikpat ilgi, cik vien kāds no mūsu pēctečiem paliks uz zemes virsas.

33 Un vēl daudz ko vairāk ķēniņš Mosija rakstīja viņiem, atklājot tiem visus taisnīga ķēniņa pārdzīvojumus un grūtības, jā, visas dvēseles mokas par savu tautu un arī visas tautas kurnēšanas savam ķēniņam; un viņš izskaidroja tiem to visu.

34 Un viņš pastāstīja tiem, ka tam visam nevajadzētu būt; bet ka tas slogs ir jāuzliek visai tautai, lai katrs cilvēks varētu nest savu daļu.

35 Un viņš arī atklāja tiem visus trūkumus, kādi būtu, ja netaisns ķēniņš valdītu pār tiem;

36 jā, visas viņa nekrietnības un negantības, un visi kari un strīdi, un asinsizliešana, un zagšana, un laupīšana, un netiklības piekopošana, un visādas nekrietnības, kas nevar tikt uzskaitītas — stāstot tiem, ka visām šīm lietām nevajadzētu būt, ka tās ir izteikti pretējas Dieva baušļiem.

37 Un tad notika, kad ķēniņš Mosija bija sūtījis šīs lietas starp ļaudīm, ka viņi tika pārliecināti par viņa vārdu patiesīgu.

38 Tādēļ viņi atmeta savu

vēlēšanos pēc ķēniņa un sāka kvēli vēlēties, lai katram cilvēkam būtu vienādas iespējas viscaur visā zemē; jā, un katrs cilvēks izteica gatavību atbildēt par saviem grēkiem.

39 Tādēļ notika, ka viņi sapulcējās kopā grupās viscaur zemē, lai nodotu savas balsis par to, kas būs viņu soģi, kas tiesātu viņus saskaņā ar likumu, kurš viņiem bija dots; un viņi ļoti priecājās par to ^bbrīvību, kas bija dāvāta viņiem.

40 Un viņi kļuva ļoti stipri mīlestībā pret Mosiju; jā, viņi cienīja to vairāk par jebkuru citu cilvēku; jo viņi neraudzījās uz to kā uz tirānu, kas meklē labumu, jā, to mantu, kas samaitā dvēseli; jo tas nebija piedzinis bagātības no viņiem, ne arī tas bija priecājies par asinsizliešanu; bet tas bija nodibinājis "mieru zemē, un tas bija ļāvis savai tautai, lai viņi tiktu atbrīvoti no visa veida jūgiem; tādēļ viņi cienīja to, jā, ļoti, pārpārēm.

41 Un notika, ka viņi iecēla "soģus, lai tie valdītu pār viņiem jeb tiesātu viņus saskaņā ar likumu; un tā viņi darīja viscaur tajā zemē.

42 Un notika, ka Alma tika iecelts par pirmo augstāko soģi, būdams arī augstais priesteris, viņa tēvs bija piešķīris šo amatu viņam un nodevis tam atbildību par visām baznīcas lietām.

43 Un tad notika, ka Alma "staigāja Tā Kunga ceļus un viņš turēja Viņa pavēles, un viņš

32b 2. Nef. 1:7; 10:11.
SRC Brīvs, brīvība.
c Al. 27:9.

39a Al. 1:14.
b SRC Brīvs, brīvība.
40a SRC Miera nesējs.

41a Mos. 29:11.
43a SRC Staigāt, staigāt
ar Dievu.

sprieda taisnīgu tiesu; un tur visā zemē bija nepārtraukts miers.

44 Un tā iesākās soģu valdīšana visā Zarahemlas zemē starp visiem ļaudīm, kas tika saukti par nefijiešiem; un Alma bija pirmais un augstākais soģis.

45 Un tad notika, ka viņa tēvs nomira, būdams astoņdesmit un divus gadus vecs, nodzīvojis dzīvi, pildot Dieva pavēles.

46 Un notika, ka Mosija arī nomira trīsdesmit un trešajā savas valdīšanas gadā, būdams "sešdesmit un trīs gadus vecs; kas pavisam kopā sastādīja pieci simti un deviņus gadus no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi.

47 Un tā beidzās ķēniņu valdīšana pār Nefija tautu; tā beidzās Almas, viņu baznīcas dibinātāja, dienas.

ALMAS GRĀMATA

ALMA — ALMAS DĒLS

Apraksts no Almas, kurš bija Almas dēls, pirmais un augstākais soģis pār Nefija tautu un arī augstais priesteris pār Baznīcu. Apraksts par soģu valdīšanu un kariem, un strīdiem tautas vidū. Un arī apraksts par karu starp nefijiešiem un lamaniešiem saskaņā ar Almas, pirmā un augstākā soģa, pierakstu.

1. NODAĻA

Nehors māca viltus mācības, dibina baznīcu, ievieš viltus priesterību un nogalina Gideonu. Nehors tiek sodīts ar nāvi par saviem noziegumiem. Tautā izplatās viltus priesterība un vajāšanas. Priesteri paši sevi uztur, ļaudis rūpējas par nabagiem un Baznīca plaukst. Apmēram 91–88 g. pr. Kr.

TAD notika, ka pirmajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, no tā laika, kad ķēniņš Mosija bija "aizgājis visas radības ceļu, izcīnījis labu cīņu, staigā-

dams taisnīgi Dieva priekšā, neatstājis nevienu valdīt savā vietā; tomēr viņš bija ieviesis ^blikumus un tie tika tautas apstiprināti; tādēļ viņiem bija jādzīvo saskaņā ar tiem likumiem, ko viņš bija izdevis.

2 Un notika, ka pirmajā gadā, kopš Alma valdīja soģa krēslā, tur kāds "vīrs tika atvests viņa priekšā, lai tiktu tiesāts, vīrs, kas bija liela auguma un bija ievērojams ar savu lielo spēku.

3 Un viņš bija gājis tautā, sludinot viņiem to, ko viņš "sauca par Dieva vārdu, runājot ^bpret baznīcu, paziņojot tautai, ka katram

46a Mos. 6:4.

[ALMAS]

1 1a Mos. 29:46.

b Jar. 1:5; Al. 4:16;

Hel. 4:22.

2a Al. 1:15.

3a Ec. 13:3.

b SRC Antikrists.

priesterim un skolotājam ‘ir jāklūst slavenam; un viņiem ‘nav jāstrādā ar savām rokām, bet ka tautai viņus ir jāuztur.

4 Un viņš arī liecināja tautai, ka visa cilvēce tiks izglābta pēdējā dienā un ka viņiem nevajag nedz trīcēt, nedz drebēt, bet ka viņi var pacelt savas galvas un priecāties, jo Tas Kungs ir radījis visus cilvēkus, un arī ir pestījis visus cilvēkus; un beigās visiem cilvēkiem būs mūžīgā dzīve.

5 Un notika, ka viņš mācīja šīs lietas tik daudz, ka daudzi noticēja viņa vārdiem, pat tik daudzi, ka tie sāka gādāt par viņu un dot viņam naudu.

6 Un viņš sāka kļūt augstprātīgs savas sirds lepņībā un nēsāt ļoti dārgas drānas, jā, un pat sāka veidot ‘baznīcu atbilstoši savai sludināšanai.

7 Un notika, kad viņš gāja, lai sludinātu tiem, kas ticēja viņa vārdiem, viņš satika kādu vīru, kas piederēja pie Dieva baznīcas, jā, patiesi vienu no viņu skolotājiem; un viņš sāka asi strīdēties ar to, lai viņš varētu aizvilināt baznīcas ļaudis; bet tas vīrs pretojās viņam, pamācot to ar ‘Dieva vārdiem.

8 Tad nu tā vīra vārds bija ‘Gideons; un tas bija viņš, kas bija darbarīks Dieva rokās, atbrīvojot Limhija tautu no jūga.

9 Tagad, tāpēc ka Gideons pretojās viņam ar Dieva vārdiem, viņš bija apskaities uz Gideonu

un izvilka savu zobenu, un sāka viņu sist. Tad nu Gideons, būdams jau krietni gados, tādēļ viņš nevarēja pretoties tā sitieniem, tādēļ viņš tika ‘nokauts ar zobenu.

10 Un vīru, kas viņu nokāva, saņēma baznīcas ļaudis un aizveda Almas priekšā, lai viņš tiktu ‘tiesāts atbilstoši tiem noziegumiem, ko viņš bija pastrādājis.

11 Un notika, ka viņš stāvēja Almas priekšā un ļoti nekaunīgi sevi aizstāvēja.

12 Bet Alma sacīja uz viņu: Redzi, šī ir pirmā reize, kad ‘viltus priesterība tiek ieviesta šajā tautā. Un lūk, tu esi vainīgs ne tikai viltus priesterībā, bet tu centies to uzspiest ar zobenu; un, ja viltus priesterība būtu uzspiesta šai tautai, tas novestu pie tās pilnīgas iznīcināšanas.

13 Un tu esi izlējis taisnīga vīra asinis, jā, vīra, kas tik daudz laba bija darījis šajā tautā; un, ja mēs tevi saudzētu, viņa asinis par ‘atriebību nāktu uz mums.

14 Tādēļ tu tiec notiesāts, lai mirtu, saskaņā ar likumu, kas mums ir ticis dots no Mosijas, mūsu pēdējā ķēniņa; un tas ir ticis šīs tautas apstiprināts; tādēļ šai tautai ir ‘jādzīvo pēc šī likuma.

15 Un notika, ka tie paņēma viņu; un viņa vārds bija ‘Nehors; un tie aizveda viņu Manti kalna galā, un tur viņam tika

3c Lūk. 6:26;

1. Nef. 22:23.

d Mos. 18:24, 26; 27:5.

6a 1. Nef. 14:10.

7a SRC Dieva vārds.

8a Mos. 20:17; 22:3.

9a Al. 6:7.

10a Mos. 29:42.

12a 2. Nef. 26:29.

SRC Viltus priesterība.

13a SRC Atriebība.

14a SRC Nāvessods.

15a Al. 1:2.

likts jeb, drīzāk, viņš atzinās starp debesīm un zemi, ka tas, ko viņš bija mācījis tautai, bija pretrunā ar Dieva vārdu; un tur viņš cieta kaunpilnu ^bnāvi.

16 Tomēr tas nedarīja galu viltus priesterības izplatībai tanī zemē; jo tur bija daudzi, kas mīlēja pasaulesniecīgās lietas, un viņi gāja, sludinādami viltus mācības; un to viņi darīja "bagātību un slavas dēļ.

17 Tomēr, baidoties likuma, kas meļus sodīja, viņi neuzdrīkstējās "melot, lai tas nekļūtu zināms; tādēļ viņi apgalvoja, ka sludina saskaņā ar savu ticību; un tad likumam nebija varas ne pār vienu cilvēku ^bviņa ticības dēļ.

18 Un viņi neuzdrīkstējās "zagt, baidoties likuma, jo tādi tika sodīti; nedz arī viņi uzdrīkstējās laupīt, nedz slepkavot, jo tas, kas ^bslepkavoja, tika sodīts ar "nāvi.

19 Bet notika, ka tie, kas nepiederēja pie Dieva baznīcas, sāka vajāt tos, kas piederēja pie Dieva baznīcas un bija uzņēmušies Kristus Vārdu.

20 Jā, viņi vajāja tos un sagādāja tiem ciešanas ar visādiem vārdiem, un tas viņu pazemības dēļ; jo tie nebija lepmi savās pašu acīs, un tāpēc, ka tie sniedza Dieva vārdu viens otram bez "naudas un bez maksas.

21 Tad tur bija stingrs likums starp baznīcas ļaudīm, lai ne-

viens cilvēks, kas pieder pie baznīcas, neceltos un "nevajātu tos, kas nepiederēja baznīcai, un lai tur nebūtu nekādu vajāšanu savā starpā.

22 Tomēr, tur bija daudzi viņu vidū, kas sāka kļūt lepmi un sāka karsti strīdēties ar saviem pretiniekiem, pat līdz asinīm; jā, viņi sita cits citu ar savām dūrēm.

23 Tad nu tas bija Almas valdīšanas otrajā gadā, un tas radīja daudz bēdu baznīcai; jā, tas bija par iemeslu daudziem pārbau-dījumiem baznīcai.

24 Jo daudzu sirdis bija nocietinātas, un viņu vārdi tika "izdzēsti, ka viņi vairs netika pieminēti starp Dieva ļaudīm. Un daudzi arī ^bpaši aizgāja no viņu vidus.

25 Tad nu tas bija liels pārbau-dījums tiem, kas stingri stāvēja ticībā; tomēr viņi bija nelokāmi un nesatricināmi, turot Dieva pavēles, un viņi ar "pacietību cieta tās vajāšanas, kas tiem bija uzkrautas.

26 Un, kad priesteri pameta savu "darbu, lai dotu Dieva vārdu tautai, tauta arī pameta savus darbus, lai klausītos Dieva vārdu. Un, kad priesteri bija devuši viņiem Dieva vārdu, viņi visi cītīgi atkal atgriezās pie saviem darbiem; un priesteris neuzskatīja sevi pārāku par saviem klausītājiem, jo sludinātājs nebija labāks par klausītāju, ne arī skolotājs bija labāks par

15b 5. Moz. 13:2–10.
16a SRC Bagātības;
Veltīgs, uzpūtība.
17a SRC Godīgs,
godīgums; Meli.
b Al. 30:7–12; TA 1:11.

18a SRC Zagt, zagšana.
b SRC Slepkavība.
c SRC Nāvēssods.
20a Jes. 55:1–2.
21a SRC Vajāt, vajāšanas.
24a 2. Moz. 32:33;

Mos. 26:36; Al. 6:3.
SRC Izslēgšana.
b Al. 46:7.
SRC Atkrišana.
25a SRC Pacietība.
26a Mos. 18:24, 26; 27:3–5.

mācāmo; un tā viņi visi bija vienlīdzīgi, un viņi visi strādāja, katrs ^batbilstoši savam spēkam.

27 Un viņi ^adeva no savas mantas, katrs cilvēks atbilstoši tam, kas viņam bija, ^bnabagam un trūkuma cietējam, un slīmajam, un nomocītajam; un viņi nenēsāja dārgas drānas, tomēr tie bija kārtīgi un pievilcīgi.

28 Un tā viņi iekārtoja baznīcas lietas; un tā viņiem atkal sākās nepārtraukts miers, neskatoties uz visām viņu vajāšanām.

29 Un tad, baznīcas stingrības dēļ, viņi sāka kļūt ļoti ^abagāti, tiem bija pārpilnam visas lietas, pēc kā tiem bija vajadzība — pārpilnam sīklopu un liellopu, un visādu barotu lopu, un arī pārpilnam labības un zelta, un sudraba, un dārglietu, un pārpilnam ^bzīda un smalka linu auduma, un visādu labu vienkāršu apģērbu.

30 Un tā, tādus ^aveiksmīgos apstākļos, viņi nesūtīja prom nevienu, kas ^bnebija apģērbts, vai kas bija izsalcis, vai kas bija izslāpis, vai kas bija slims, vai kas nebūtu apkopts, un viņi nepievērsa savas sirdis bagātībām; tādēļ viņi bija devīgi pret visiem, kā veciem tā jauniem, kā nebrīviem tā brīviem, kā vīriem tā sievietēm, vai viņi nebija vai bija baznīcā, ^cnešķirojot tos, kam bija vajadzība.

31 Un tā viņiem veicās un viņi

kļuva daudz bagātāki nekā tie, kas nepiederēja pie baznīcas.

32 Jo tie, kas nepiederēja pie baznīcas, nodevās burvestībām un ^aelku pielūgšanai vai ^bdīkdienībai, un ^cnesvētām un tukšām runām, un ^dskaudībai un ķildām; nēsājot dārgas drānas; ^euzpūtušies lepnībā savās acīs; vajājot, melojot, zogot, laupot, piekopjot netiklību un slepkavojot, un darot visādas ļaundarbības; tomēr likums, cik vien tas bija iespējams, tika piemērots pret visiem tiem, kas to pārkāpa.

33 Un notika, ka tā piemērojot likumu pret tiem, katram cilvēkam izciešot atbilstoši tam, ko tas bija darījis, tie kļuva mierīgāki un neuzdriksstējās darīt nekādas ļaundarbības, ka tas kļūtu zināms, tādēļ tur bija liels miers Nefija tautā līdz piektajam soģu valdīšanas gadam.

2. NODAĻA

Amlisjs tiecas kļūt par ķēniņu un ar tautas balsi tiek noraidīts. Viņa sekotāji padara viņu par ķēniņu. Amlisieši karo pret nefijiešiem un tiek sakauti. Lamanieši un amlisieši apvieno spēkus un tiek sakauti. Alma nonāvē Amlisiju. Apmēram 87 g. pr. Kr.

UN notika, ka viņu valdīšanas piektā gada sākumā tur izcēlās strīds tautas vidū; jo kāds vīrs,

26b Mos. 4:27; M&D 10:4.

27a SRC Milestības dāvanas, Milestības dāvanu došana.

b Lūk. 18:22; Mos. 4:26; M&D 42:29–31.

29a SRC Bagātības.

b Al. 4:6.

30a Jēk. 2:17–19.

b SRC Nabags.

c Al. 16:14; M&D 1:35.

32a SRC Elku pielūgšana.

b SRC Slinks, slinkums.

c SRC Ļauna runāšana.

d SRC Skaudība.

e Jēk. 2:13; Al. 31:25;

Morm. 8:28.

src Lepnība.

saukts Amlisijs, viņš, būdams ļoti viltīgs vīrs, jā, gudrs vīrs, kas attiecas uz pasaules gudrību, viņš, būdams pēc tā vīra kārtas, kas nogalināja "Gideonu ar zobenu, kas tika sodīts saskaņā ar likumu —

2 Tagad šis Amlisijs bija ar savu viltību aizvilinājis daudz ļaužu sev līdzī; pat tik daudz, ka viņi sāka kļūt ļoti spēcīgi, un viņi centās iecelt Amlisiju par ķēniņu pār šo tautu.

3 Tagad tas ļoti satrauca baznīcas ļaudis, un arī visus tos, kas nebija aizvilināti ar Amlisija pierunāšanu; jo viņi zināja, ka saskaņā ar viņu likumu tādām lietām jātiek ieviestām ar "tautas balsi.

4 Tādēļ, ja tas būtu iespējams, ka Amlisijs iegūtu tautas balsis, viņš, būdams ļauns vīrs, "atņemtu tiem viņu baznīcas tiesības un priekšrocības; jo tas bija viņa nodoms iznīcināt Dieva baznīcu.

5 Un notika, ka tauta visā zemē sapulcējās kopā, katrs cilvēks pēc sava prāta, vai tas bija par vai pret Amlisiju, atsevišķās grupās, un bija daudz pārrunu un apbrīnojamo "strīdu citam ar citu.

6 Un tā viņi sapulcējās kopā, lai nodotu savas balsis par šo lietu; un tās tika liktas soģu priekšā.

7 Un notika, ka tautas balss nāca pret Amlisiju, ka viņš netika iecelts par ķēniņu pār tautu.

8 Tad tas radīja lielu prieku to

sirdīs, kas bija pret viņu; bet Amlisijs kūdīja tos, kas bija viņa pusē, uz dusmām pret tiem, kas nebija viņa pusē.

9 Un notika, ka viņi sanāca kopā un iesvētīja Amlisiju par savu ķēniņu.

10 Tagad, kad Amlisijs bija padarīts par ķēniņu pār tiem, viņš pavēlēja, lai tie paceltu ieročus pret saviem brāļiem; un to viņš darīja, lai viņš varētu pakļaut tos sev.

11 Tad Amlisija ļaudis atšķīrās ar Amlisija vārdu, saukti par "amlisiešiem; un pārējie tika saukti par "nefijiešiem jeb Dieva tautu.

12 Tādēļ nefijiešu tauta zināja par amlisiešu nodomu, un tādēļ viņi sagatavojās stāties tiem pretī; jā, viņi apbruņojās ar zobeniem un ar jataganiem, un ar lokiem, un ar bultām, un ar akmeņiem, un ar lingām, un ar visa veida visādiem "kara ieročiem.

13 Un tā viņi sagatavojās stāties pretī amlisiešiem tad, kad viņi nāks. Un tika iecelti virsnieki, un augstākie virsnieki, un galvenie virsnieki, atbilstoši viņu skaitam.

14 Un notika, ka Amlisijs apbruņoja savus cilvēkus ar visa veida visādiem kara ieročiem; un viņš arī iecēla valdniekus un vadoņus saviem ļaudīm, lai vestu viņus karā pret viņu brāļiem.

15 Un notika, ka Amlisijs nāca Amnihu kalnā, kas bija aus-

2 1a Al. 1:8.

3a Mos. 29:25–27;
Al. 4:16.

4a Al. 10:19; Hel. 5:2.

5a 3. Nef. 11:29.
11a Al. 3:4.

b Jēk. 1:13–14;

Mos. 25:12; Al. 3:11.
12a Mos. 10:8; Hel. 1:14.

trumos no "Sidonas upes, kura tecēja gar ^bZarahemlas zemi, un tur viņi iesāka karu ar nefijiešiem.

16 Tad Alma, būdams "augstākais soģis un Nefija tautas pārvaldnieks, tādēļ viņš cēlās ar saviem ļaudīm, jā, ar saviem virsniekiem un galvenajiem virsniekiem, jā, savu karapulku priekšgalā, cīnīties pret amlisiešiem.

17 Un viņi sāka kaut amlisiešus tai kalnā austrumos no Sidonas. Un amlisieši cīnījās ar nefijiešiem ar lielu spēku, tiktāl ka daudzi no nefijiešiem krita amlisiešu priekšā.

18 Tomēr Tas Kungs stiprināja nefijiešu roku, ka viņi sakāva amlisiešus lielā kaujā, ka tie sāka bēgt viņu priekšā.

19 Un notika, ka nefijieši vajāja amlisiešus visu to dienu, un viņi sakāva tos lielā kaujā, tiktāl ka tur no amlisiešiem bija "nokautas divpadsmit tūkstoši pieci simti trīsdesmit un divas dvēseles; un tur no nefijiešiem bija nokautas seši tūkstoši pieci simti sešdesmit un divas dvēseles.

20 Un notika, kad Alma vairs ilgāk nevarēja vajāt amlisiešus, viņš lika, lai viņa ļaudis uzslietu savas teltis "Gideona ielejā, ieleja tika saukta tā Gideona vārdā, kas tika nogalināts no ^bNehora rokas ar zobenu; un šajā ielejā nefijieši uzslēja savas teltis uz nakti.

21 Un Alma sūtīja izlūkus

sekot atlikušajiem amlisiešiem, lai viņš varētu zināt to ieceres un to nodomus, ar ko viņš varētu nosargāt sevi no tiem, lai viņš varētu pasargāt savu tautu no iznīcināšanas.

22 Tad tie, kurus viņš bija sūtījis, lai novērotu amlisiešu nometni, tika saukti Zerams un Amnors, un Manti, un Limhers; šie bija tie, kuri devās ar saviem vīriem novērot amlisiešu nometni.

23 Un notika, ka no rīta viņi atgriezās nefijiešu nometnē lielā steigā, būdami ļoti pārsteigti un ārkārtīgu baiļu pārņemti, sacīdami:

24 Lūk, mēs sekojām "amlisiešu pulkam un mums par lielu izbrīnu Minona zemē, augšup Zarahemlas zemei, virzienā uz ^bNefija zemi, mēs redzējām daudzus lamaniešu pulkus; un lūk, amlisieši pievienojās viņiem;

25 un viņi nāk uz mūsu brāļiem šajā zemē; un tie bēg viņu priekšā ar saviem ganāmpulkiem un savām sievietēm, un saviem bērniem uz mūsu pilsētu; un, ja mēs nepasteigsimies, lamanieši ieņems mūsu pilsētu un mūsu tēvi un mūsu sievietes, un mūsu bērni tiks nokauti.

26 Un notika, ka nefijiešu tauta paņēma savas teltis un devās prom no Gideona ielejas uz viņu pilsētu, kas bija "Zarahemlas pilsēta.

27 Un lūk, kad viņi šķērsoja Sidonas upi, lamanieši un

15a Al. 3:3.
b Omn. 1:13–15.
16a Mos. 29:42.

19a Al. 3:1–2, 26; 4:2.
20a Al. 6:7.
b Al. 1:7–15; 14:16.

24a Al. 3:4, 13–18.
b 2. Nef. 5:8.
26a Omn. 1:14, 18.

amlisieši, būdami tik "lielā skaitā gandrīz kā jūras smiltis, nāca uz viņiem, lai iznīcinātu tos.

28 Tomēr nefijieši, būdami "stiprināti ar Tā Kunga roku un ļoti lūgušies Viņam, lai Viņš atbrīvo tos no viņu ienaidnieku rokām, tādēļ Tas Kungs uzklaušija viņu saucienus un stiprināja tos, un lamanieši un amlisieši krita viņu priekšā.

29 Un notika, ka Alma cīnījās ar Amlisiju ar zobeniem vaigu vaigā, un viņi varenī cīnījās viens ar otru.

30 Un notika, ka Alma, būdams Dieva cilvēks, piepildīts ar lielu "ticību, iesaucās, sakot: Ak Kungs, apžēlojies un pataupi manu dzīvību, lai es varētu būt darbarīks Tavās rokās, lai glābtu un pasargātu šo tautu!

31 Tad, kad Alma bija sacījis šos vārdus, viņš atkal cīnījās ar Amlisiju; un viņš tika stiprināts tiktāl, ka viņš nokāva Amlisiju ar zobenu.

32 Un viņš arī cīnījās ar lamaniešu ķēniņu; bet lamaniešu ķēniņš bēga Almas priekšā un sūtīja savus sargus cīnīties ar Almu.

33 Bet Alma ar saviem sargiem cīnījās ar lamaniešu ķēniņa sargiem, līdz viņš tos sakāva un aizdzina atpakaļ.

34 Un tā viņš attīrīja zemi jeb drīzāk krastu, kas bija Sidonas upes rietumu pusē, iemetot nokauto lamaniešu miesas Sidonas upē, tā lai viņa ļaudis varētu šķērsot upi un cīnīties

ar lamaniešiem un amlisiešiem Sidonas upes rietumu krastā.

35 Un notika, kad viņi visi bija šķērsējuši Sidonas upi, ka lamanieši un amlisieši sāka bēgt viņu priekšā, neskatoties uz to, ka viņu bija tik daudz, ka ne saskaitīt.

36 Un viņi bēga nefijiešu priekšā uz mežonīgo apvidu, kas bija rietumos un ziemeļos, prom no zemes robežām; un nefijieši vajāja viņus ar visu spēku un kāva tos.

37 Jā, viņi tika kauti no visām pusēm un galināti, un dzīti, kamēr viņi tika izklidināti rietumos un ziemeļos, kamēr viņi sasniedza mežonīgo apvidu, kas tika saukts Hermonts; un tā bija tā mežonīgā apvidus daļa, kur mita mežonīgi un plēsīgi zvēri.

38 Un notika, ka daudzi nomīra mežonīgā apvidū no savām brūcēm, un tika to zvēru un arī maitu ērgļu aprīti; un viņu kauli tika atrasti un sakrauti kaudzēs uz zemes.

3. NODAĻA

Amlisieši bija iezīmējuši sevi atbilstoši pravietojuma vārdam. Lamanieši ir tikuši nolādēti par savu sacelšanos. Cilvēki paši savam lāstam liek nākt pār sevi. Nefijieši sakauj vēl vienu lamaniešu karapulku. Apmēram 87–86 g. pr. Kr.

UN notika, ka nefijieši, kas nebija "nogalināti ar kara ieročiem, apglabāja tos, kas bija tikuši

nogalināti — tad nu nogalinātie netika saskaitīti viņu lielā skaita dēļ — pēc tam, kad viņi bija pabeiguši savu mirušo apglabāšanu, viņi visi atgriezās savās zemēs un savās mājās, pie savām sievām un saviem bērniem.

2 Tad daudzas sievas un bērni bija tikuši nogalināti ar zobenu, un arī daudz no viņu sīklopiem un liellopiem; un arī daudzi viņu labības lauki bija iznīcināti, jo tie bija cilvēku pūļu nomīdīti.

3 Un tad, cik daudz lamaniešu un amlisiešu bija nogalināti Sidonas upes krastā, tie tika iemesti "Sidonas ūdeņos; un lūk, viņu kauli ir ^bjūras dziļumos, un to ir daudz.

4 Un "amlisieši atšķirās no nefijiešiem, jo viņi bija savas pieres ^biezīmējuši ar sarkanu krāsu, līdzīgi lamaniešiem; tomēr viņi nebija apcirpuši savas galvas kā lamanieši.

5 Tad lamaniešu galvas bija apcirtas; un viņi bija "kaili, izņemot tikai ādu, kas bija apjozta ap viņu gurniem, un arī viņu bruņas, kas bija tiem apjoztas, un viņu loki, un viņu bultas, un viņu akmeņi, un viņu lingas, un tā tālāk.

6 Un lamaniešu āda bija tumša, atbilstoši tai zīmei, kas bija uzlikta viņu tēviem, kas bija "lāsts pār tiem dēļ viņu pārkāpumiem un viņu sacelšanos pret saviem brāļiem, kas bija Nefijs,

Jēkabs un Jāzeps, un Sams, kas bija taisnīgi un svēti vīri.

7 Un viņu brāļi centās iznīcināt tos, tādēļ tie tika nolādēti; un Dievs Tas Kungs uzlika tiem "zīmi, jā, uz Lamanu un Lemuēlu, un arī uz Ismaēla dēliem un ismaēliešu sievietēm.

8 Un tas tika darīts, lai viņu pēcnācēji varētu atšķirties no viņu brāļu pēcnācējiem, lai tādējādi Dievs Tas Kungs varētu saglabāt Savu tautu, lai viņi "nesajauktos un neticētu nepareizām ^bparažām, kas novestu pie viņu iznīcināšanas.

9 Un notika, ka tas, kas sajauca savu sēklu ar lamaniešiem, tas lika tam pašam lāstam nākt pār saviem pēcnācējiem.

10 Tādēļ, kas atļāva sevi aizvest lamaniešiem, tika saukts viņu vārdā, un viņam tika uzlikta zīme.

11 Un notika, ka katrs, kurš neticēja lamaniešu "paražām, bet ticēja tiem pierakstiem, kas bija atnesti no Jeruzālemes zemes, un arī savu tēvu paražām, kas bija pareizas, kuri ticēja Dieva baušļiem un turēja tos, tika saukti par nefijiešiem jeb par Nefija tautu, no tā brīža un turpmāk —

12 un tie ir viņi, kuri bija veduši pierakstus, kas ir "patiesi, par savu tautu, un arī par lamaniešu tautu.

13 Tagad mēs atkal atgriezīsimies pie amlisiešiem, jo viņi arī

3a Al. 2:15.

b Al. 44:22.

4a Al. 2:11.

b Al. 3:13–19.

5a Ēn. 1:20; Mos. 10:8;

Al. 42:18–21.

6a 2. Nef. 5:21; 26:33.

src Lāsts, lādēšana.

7a 1. Nef. 12:23.

8a src Lauība, precēt—

Dažādu ticību laulība.

b Mos. 10:11–18;

Al. 9:16.

11a Al. 17:9–11.

12a Mos. 1:6; Et. 4:6–11.

uzlika sev "zīmi; jā, viņi paši sev uzlika zīmi, jā, patiesi, sarkanu zīmi uz savām pierēm.

14 Tā Dieva vārds tiek piepildīts, jo šie ir vārdi, ko Viņš sacīja Nefijam: Lūk, lamaniešus Es esmu nolādējis, un Es uzlikšu zīmi viņiem, lai viņi un viņu pēcnācēji varētu tikt atšķirti no tevis un taviem pēcnācējiem, no šī laika turpmāk un mūžīgi, izņemot, ja viņi nožēlo savas ļaundarības un "pievēršas Man, lai Mana žēlastība varētu būt pār viņiem.

15 Un vēl: Es uzlikšu zīmi tam, kas sajauc savu sēklu ar taviem brāļiem, lai arī viņi varētu būt nolādēti.

16 Un vēl: Es uzlikšu zīmi tam, kas cīnās pret tevi un taviem pēcnācējiem.

17 Un vēl: Es saku, ka tas, kas aiziet no tevis, vairs netiks saukts par tavu pēcnācēju; un Es svētīšu tevi un arī katru, kas tiks saukts par tavu pēcnācēju, no šī laika un mūžīgi. Un šie bija Tā Kunga solījumi Nefijam un viņa pēcnācējiem.

18 Tagad amlisieši nezināja, ka viņi piepildīja Dieva vārdus, kad viņi sāka iezīmēt savas pieres; tomēr viņi bija atklāti "sacēlušies pret Dievu; tādēļ bija nepieciešams, lai lāsts kristu uz tiem.

19 Tagad es gribu, lai jūs redzētu, ka viņi paši bija likuši "lāstam nākt pār sevi; un patiesi, tā katrs cilvēks, kas ir nolādēts,

pats liek savam lāstam nākt pār sevi.

20 Tad notika, ka nedaudz dienu pēc kaujas, kas tika izcīnīta Zarahemlas zemē ar lamaniešiem un amlisiešiem, ka tur nāca vēl viens lamaniešu karapulks pret Nefija tautu, "tajā pašā vietā, kur pirmais karapulks sastapa amlisiešus.

21 Un notika, ka tika sūtīts karapulks, lai izdzītu viņus no savas zemes.

22 Tad nu Alma, būdams "ievainots, šoreiz pats negāja cīnīties pret lamaniešiem.

23 Bet viņš sūtīja lielu karapulku pret tiem; un viņi gāja un nokāva daudzus no lamaniešiem, un atlikušos no tiem izdzina no savas zemes robežām.

24 Un tad viņi atkal atgriezās un sāka nostiprināt mieru zemē, kādu laiku vairs savu ienaidnieku netraucēti.

25 Tad visas šīs lietas tika darītas, jā, visi šie kari un strīdi tika iesākti un pabeigti soģu valdīšanas piektajā gadā.

26 Un vienā gadā tika tūkstošiem un desmitiem tūkstošu dvēseļu aizsūtītas mūžīgajā pasaulē, lai viņas varētu pļaut sev "atlīdzību atbilstoši saviem darbiem, vai tie ir bijuši labi, vai tie ir bijuši slikti, pļaut mūžīgu laimi vai mūžīgas bēdas, atbilstoši tam garam, kam viņas bija izvēlējušās paklausīt, vai tas būtu labs gars vai slikts.

27 Jo katrs cilvēks saņem "algu

13a Al. 3:4.

14a 2. Nef. 30:4–6.

18a 4. Nef. 1:38.

src Sacelšanās.

19a 2. Nef. 5:21–25;

Al. 17:15.

20a Al. 2:24.

22a Al. 2:29–33.

26a SRC Darbi.

27a Mos. 2:31–33;

Al. 5:41–42.

no tā, kam viņš izvēlējies ^bpaklausīt, un tas ir saskaņā ar pravietojuma gara vārdiem; tādēļ lai tas ir saskaņā ar patiesību. Un tā beidzās soģu valdīšanas piektais gads.

4. NODAĻA

Alma kristī tūkstošiem pievērstos. Nekrietnība ienāk Baznīcā, un Baznīcas attīstība tiek traucēta. Nefihass tiek iecelts par augstāko soģi. Alma kā augstais priesteris velta sevi kalpošanai. Apmēram 86-83 g. pr. Kr.

TAD sestajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu notika, ka tur nebija nekādu strīdu nedz karu "Zarahemlas zemē;

2 bet tauta bija apbēdināta, jā, ļoti apbēdināta par "savu brāļu zaudēšanu, un arī par savu sīklopu un liellopu zaudēšanu, un arī par savu labības lauku zaudēšanu, kas tika nomīdīti zem kājām un lamaniešu iznīcināti.

3 Un tik lielas bija viņu bēdas, ka tās katrai dvēselei lika sērot; un viņi ticēja, ka tā bija Dieva sodība, sūtīta tiem viņu ļaundarību un negantību dēļ; tādēļ viņi tika pamodināti atcerēties savus pienākumus.

4 Un viņi sāka pilnīgāk nostiprināt baznīcu; jā, un daudzi tapa "kristīti Sidonas ūdeņos un tika pievienoti Dieva baznīcai; jā, viņi tika kristīti ar Almas

roku, kurš bija iesvētīts par ^baugsto priesteri pār baznīcas ļaudīm ar viņa tēva Almas roku.

5 Un notika soģu valdīšanas septītajā gadā, tur bija apmēram trīs tūkstoši pieci simti dvēseļu, kas pievienojās "Dieva baznīcai un tapa kristītas. Un tā beidzās septītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; un tur bija nepārtraukts miers visu to laiku.

6 Un notika astotajā soģu valdīšanas gadā, ka baznīcas ļaudis sāka kļūt lepnī savu lielo "bagātību un savu ^bsmalko zīdu, un savu smalko linu audumu dēļ, un savu sīklopu un liellopu, un sava zelta un sava sudraba, un visāda veida vērtīgu lietu dēļ, ko viņi bija ieguvuši ar savu strādīgumu; un visās šajās lietās viņi uzpūtās lepnībā savās acīs, jo viņi sāka nēsāt ļoti dārgas drānas.

7 Tagad tas bija par iemeslu lielām Almas bēdām, jā, un daudziem no tiem ļaudīm, kurus Alma bija "iesvētījis par skolotājiem un priesteriem, un elderiem pār baznīcu; jā, daudzi no viņiem bija stipri noskumuši, redzot tās ļaundarības, kas bija sākušās starp viņu ļaudīm.

8 Jo ar lielām bēdām viņi skatījās un redzēja, ka baznīcas ļaudis sāka uzpūsties "lepnībā savās acīs, un pievērst savas sirdis bagātībām un pasaulesniecīgajām lietām, ka viņi sāka nicīgi izturēties cits pret citu,

27b Rom. 6:16;
Hel. 14:29-31.
src Paklausība,
paklausīgs, paklausīt.
4 1a Omn. 1:12-19.

2a Al. 2:19; 3:1-2, 26.
4a Mos. 18:10-17.
b Mos. 29:42.
5a Mos. 25:18-23;
3. Nef. 26:21.

6a SRC Bagātības.
b Al. 1:29.
7a SRC Pilnvaras.
8a SRC Lepnība; Veltīgs,
uzpūtība.

un viņi sāka pēc savas pašu gribas un patikas vajāt tos, ^bkas neticēja.

9 Un tā, šajā soģu valdīšanas astotajā gadā, tur sākās lieli ^astrīdi starp baznīcas ļaudīm; jā, tur bija ^bskaudība un naidis, un ļaunprātība, un vajāšanas, un lepnība, pat pārsniedzot lepnībā tos, kas nepiederēja Dieva baznīcai.

10 Un tā beidzās astotais soģu valdīšanas gads; un baznīcas bezdievība bija liels klupšanas akmens tiem, kas nepiederēja baznīcai; un tā baznīcas attīstība sāka pavājināties.

11 Un notika devītā gada sākumā, ka Alma redzēja baznīcas bezdievību un viņš arī redzēja, ka baznīcas ^aparaugs sāka vest tos, kas bija neticīgie, no vienas nekrietnības pie otras, tā vedot uz tautas iznīcināšanu.

12 Jā, viņš redzēja lielu nevienlīdzību starp ļaudīm, daži uzpūtās savā lepnībā, nicinot citus, uzgriežot savas muguras ^atrūcīgajiem un kailajiem, un tiem, kas bija ^bizsalkuši, un tiem, kas bija izslāpuši, un tiem, kas bija slimi un nomocīti.

13 Tad nu tas bija par lielu iemeslu vaimanām ļaužu starpā, kamēr citi pazemojās, palīdzot tiem, kam bija vajadzīga viņu palīdzība, ^adaloties savā mantā ar nabagiem un trūkcūcietjiem, pabarojot izsalkušos, un

izciešot visa veida ^bmokas ^cdēļ Kristus, kam jānāk, saskaņā ar pravietojuma garu;

14 gaidot uz to dienu, tā ^asaglabājot savu grēku piedošanu; būdami piepildīti ar lielu ^bprieku par mirušo augšāmcelšanos pēc Jēzus Kristus gribas un varas un Viņa veiktās atbrīvošanas no nāves saitēm.

15 Un tad notika, ka Alma, redzējis pazemīgo Dieva sekotāju ciešanas un tās vajāšanas, ko pārējie viņa ļaudis bija tiem uzkrāvuši, un, redzot visu viņu ^anevienlīdzību, sāka ļoti bēdāties; tomēr Tā Kunga Gars viņu nepievīla.

16 Un viņš izmeklēja gudru vīru, kas bija starp baznīcas elderiem, un deva viņam varu atbilstoši ^atautas balsij, lai tas varētu ieviest ^blikumus, saskaņā ar tiem likumiem, kas jau bija doti, un īstenot tos atbilstoši tautas ļaundarbām un noziegumiem.

17 Tad nu šī vīra vārds bija Nefihass, un viņš tika iecelts par ^aaugstāko soģi; un viņš sēdēja soģa krēslā, lai tiesātu un pārvaldītu tautu.

18 Tad Alma nepiešķīra viņam augstā priesteram amatam baznīcā, bet viņš pats palika augstā priesteram amatā; un soģa krēslu viņš nodeva Nefihassam.

19 Un to viņš darīja, lai viņš ^apats varētu iet starp saviem

8b Al. 1:21.

9a SRC Strīdēšanās.

b SRC Skaudība.

11a 2. Sam. 12:14;

Al. 39:11.

12a Jes. 3:14; Jēk. 2:17.

b Mos. 4:26.

13a SRC Milestības

dāvanas, Milestības

dāvanu došana.

b SRC Likstas.

c 2. kor. 12:10.

14a Mos. 4:12; Al. 5:26–35.

SRC Attaisnošana,

attaisnot.

b SRC Prieks.

15a M&D 38:27; 49:20.

16a Al. 2:3–7.

b Al. 1:1, 14, 18.

17a Al. 50:37.

19a Al. 7:1.

ļaudīm jeb starp Nefija ļaudīm, lai viņš varētu sludināt ^bDieva vārdu tiem, lai ‘mudinātu tos ^aatcerēties savus pienākumus, un lai viņš ar Dieva vārdu varētu noplēst visu lepnību un vilību, un visus strīdus, kas bija starp viņa ļaudīm, neredzēdams citu ceļu, kā viņš varētu tos labot, kā vien iespaidojot tos ar skaidru ^eliecību pret viņiem.

20 Un tā devītā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu Alma nodeva soģa krēslu ^aNefihasam un pilnībā nodevās ^bAugstajai priesterībai pēc Dieva svētās kārtas, lai liecinātu par Vārdu, saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu.

Vārdi, kurus Alma, augstais priesteris saskaņā ar Dieva svēto kārtu, teica ļaudīm viņu pilsētās un ciematos visā zemē.

Ietver 5. nodaļu.

5. NODAĻA

Lai iegūtu glābšanu, cilvēkiem ir jānožēlo grēki un jātur baušļi, jāpiedzimst no jauna, jāattīra savas drānas caur Kristus asinīm, jābūt pazemīgiem un jānovelk lepnība un skaudība, un jādara taisnības darbi. Labais Gans sauc savus ļaudis. Tie, kas dara ļaunus darbus, ir velna bērni. Alma liecina par Viņa

mācības patiesumu un pavēl cilvēkiem nožēlot grēkus. Taisnīgo vārdi tiks ierakstīti dzīvības grāmatā. Apmēram 83 g. pr. Kr.

TAD notika, ka Alma sāka ^asniegt tautai ^bDieva vārdu, no sākuma Zarahemlas zemē, un no turienes visā zemē.

2 Un šie ir tie vārdi, saskaņā ar viņa paša pierakstu, ko viņš runāja ļaudīm baznīcā, kas bija dibināta Zarahemlas pilsētā, sacīdams:

3 Es, Alma, būdams sava tēva Almas ^aiesvētīts par ^baugsto priesteri pār Dieva baznīcu, jo viņam bija Dieva spēks un ‘vara to darīt, lūk, es saku jums, ka viņš sāka dibināt baznīcu tajā ^azemē, kas bija Nefijas robežās; jā, zemē, kas tika saukta par Mormona zemi; jā, un viņš kristīja savus brāļus Mormonas ūdeņos.

4 Un lūk, es saku jums, ka viņi tika ^aizglābti no ķēniņa Noas ļaužu rokām ar Dieva žēlastību un spēku.

5 Un lūk, pēc tam viņi mežonīgā apvidū tika pakļauti ^ajūgā no lamaniešu rokām; jā, es saku jums, viņi bija gūstā un atkal Tas Kungs atbrīvoja viņus no ^bjūga ar Sava vārda spēku; un mēs tikām atvesti uz šo zemi, un šeit mēs arī sākām dibināt Dieva baznīcu visā šajā zemē.

6 Un tagad lūk, es saku jums,

19b Al. 31:5;
M&D 11:21–22.
c Ēn. 1:23.
d Mos. 1:17; Hel. 12:3.
e SRC Liecība.
20a Al. 8:12.
b Mos. 29:42;

Al. 5:3, 44, 49.
5 1a Al. 4:19.
b Al. 5:61.
3a SRC Ordinēt,
ordinācija.
b Al. 4:4, 18, 20.
c Mos. 18:13;

3. Nef. 11:25.
d Mos. 18:4;
3. Nef. 5:12.
4a Mos. 23:1–3.
5a Mos. 23:37–39;
24:8–15.
b Mos. 24:17.

mani brāļi, jūs, kas piederat šai baznīcai, vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā jūsu tēvu gūstu? Jā, un vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā Viņa žēlastību un iecietību pret tiem? Un vēl, vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā to, ka Viņš izglāba to dvēseles no elles?

7 Lūk, Viņš izmainīja to sirdis, jā, Viņš pamodināja tos no dziļa miega, un tie pamodās Dievam. Lūk, viņi bija tumsībā, tomēr viņu dvēseles tika apgaismotas ar mūžīgā vārda gaismu; jā, viņi bija sasaistīti "nāves saitēm un ^belles važām, un mūžīgā iznīcība gaidīja tos.

8 Un tagad es vaicāju jums, mani brāļi, vai viņi tika iznīcināti? Lūk, es saku jums: Nē, netika!

9 Un atkal es vaicāju, vai nāves saites tika sarautas, un elles važas, kas tos saistīja, vai tās tika atraisītas? Es saku jums: Jā, tās tika atraisītas, un viņu dvēseles atraisījās, un viņi slavināja pestīšanas mīlestību. Un es saku jums, ka viņi ir glābti.

10 Un tagad es vaicāju jums, uz kādiem nosacījumiem viņi tika "izglābti? Jā, kāds viņiem bija pamats cerēt uz glābšanu? Kas bija par iemeslu tam, ka viņi tika atraisīti no nāves saitēm, jā, un arī no elles važām?

11 Lūk, es varu jums pateikt —

vai mans tēvs Alma neticēja tiem vārdiem, kas tika pateikti ar "Abinadija muti? Un vai viņš nebija svēts pravietis? Vai viņš nerunāja Dieva vārdus, un vai mans tēvs Alma tiem neticēja?

12 Un atbilstoši viņa ticībai viņa sirdī notika varena "pārmaiņa. Lūk, es saku jums, ka tas viss ir patiesība.

13 Un lūk, viņš "sludināja vārdu jūsu tēviem, un arī viņu sirdīs notika varena pārmaiņa, un viņi pazemojās un ^bpaļāvās uz patieso un "dzīvo Dievu. Un lūk, viņi bija uzticīgi līdz "galam, tādēļ viņi tika izglābti.

14 Un tagad lūk, es vaicāju jums, mani baznīcas brāļi, vai jūs esat garīgi "dzimuši no Dieva? Vai jūs savā izskatā tiecaties pēc līdzības Viņam? Vai jūs esat piedzīvojuši šo vareno ^bpārmaiņu savās sirdīs?

15 Vai jūs pielietojat ticību Viņa, kas jūs "radījis, pestīšanai? Vai jūs raugāties uz priekšu ar ticības acīm un skatāt šo mirstīgo ķermeni uzceltu nemirstībā un šo iznīcību ^buzceltu neiznīcībā, lai stāvētu Dieva priekšā un tiktu "tiesāti atbilstoši tam, kas tika darīts mirstīgajā ķermenī?

16 Es saku jums, vai jūs varat iedomāties, ka jūs dzirdat Tā Kunga balsi, sakot jums tanī dienā: Nāciet pie Manis jūs

7a Mos. 15:8.

b Al. 12:11;

M&D 138:23.

10a SRC Glābšana;
Pestīšanas iecere.

11a Mos. 17:1–4.

12a SRC Pievēršana,
pievērsts.

13a Mos. 18:7.

b SRC Uzticība.

c Morm. 9:28;

M&D 20:19.

d SRC Izturēt.

14a Mos. 27:24–27;

Al. 22:15.

SRC Piedzimis no
jauna, piedzimis no
Dieva.

b Rom. 8:11–17;

Mos. 5:2;

Moz. 6:65.

SRC Pievēršana,
pievērsts.

15a SRC Radīt, radišana.

b SRC Augšamcelšanās.

c SRC Tiesa, pēdējā.

“svētītie, jo lūk, jūsu darbi ir bijuši taisnības darbi zemes virsū?

17 Vai jūs iedomājaties, ka jūs varat melot Tam Kungam tanī dienā un “sacīt—Kungs, mūsu darbi ir bijuši taisnības darbi zemes virsū—un ka Viņš jūs izglābs?

18 Vai arī jūs varat iedomāties sevi atvestu Dieva tiesas priekšā, kad jūsu dvēseles piepildītas ar vainu un nožēlu, atcerēdamies visu savu vainu, jā, pilnīgi “atcerēdamies visu savu bezdievību, jā, atcerēdamies, ka jūs neesat pakļāvušies Dieva pavēlēm?

19 Es saku jums, vai jūs varat raudzīties uz Dievu tanī dienā ar šķīstu sirdi un tīrām rokām? Es saku jums, vai jūs varat raudzīties, būdami ar “Dieva tēlu, iegravētu jūsu sejas izteiksmē?

20 Es saku jums, vai jūs varat iedomāties tapt izglābti, kad jūs esat ļāvuši velnam jūs “pakļaut?

21 Es saku jums, tanī dienā jūs zināsīt, ka jūs nevarat tapt “izglābti; jo neviens cilvēks nevar tapt izglābts, ja vien viņa ^bdrānas nav mazgātas baltas, jā, viņa drānām ir jābūt “šķīstītām, līdz tās ir attīrītas no visiem traipiem caur Viņa asinīm, par kuru ir runājuši mūsu tēvi, kam jānāk, lai atpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem.

22 Un tagad es vaicāju jums, mani brāļi, kā katrs no jums jutisies, ja jūs stāvēsit Dieva tiesas priekšā un jūsu drānas būs notraipītas ar “asinīm un visādiem ^bnetīrumiem? Lūk, ko šīs lietas liecinās pret jums?

23 Lūk, vai tās “neliecinās, ka jūs esat slepkavas, jā, un arī ka jūs esat vainīgi visādās ļaundarībās?

24 Lūk, mani brāļi, vai jūs domājat, ka tāds var sēdēt Dieva valstībā ar “Ābrahāmu, ar Īzāku un ar Jēkabu, un arī ar visiem svētajiem praviešiem, kuru drānas ir attīrītas un nenotraipītas, tīras un baltas?

25 Es saku jums: Nē! Savādāk jūs padarāt mūsu Radītāju par meli no paša sākuma vai arī domājat, ka Viņš ir melis no paša sākuma. Jūs nevarat domāt, ka tādiem var būt vieta Debesu valstībā, bet tie tiks atstumti, jo viņi ir velna “valstības bērni.

26 Un tad lūk, es saku jums, mani brāļi, ja jūs esat piedzīvojuši “pārmaiņu sirdi un ja jūs esat jutuši vēlēšanos dziedāt ^bdziesmu par mīlestību, kas pestī, es gribu vaicāt, “vai jūs varat izjust to tagad?

27 Vai jūs esat staigājuši, turēdamies “nevainojami Dieva priekšā? Vai jūs varētu sacīt sevī, ja jūs tiktu aicināti mirt šinī brīdī, ka jūs esat bijuši pietieka-

16a Mat. 25:31–46.

17a 3. Nef. 14:21–23.

18a Ec. 20:43; 2. Nef. 9:14;
Mos. 3:25; Al. 11:43.

19a 1. Jāņa 3:1–3.

20a Mos. 2:32.

21a SRC Glābšana.

b 1. Nef. 12:10;

Al. 13:11–13;

3. Nef. 27:19–20.

c SRC Šķīsts, šķīstība.

22a Jes. 59:3.

b SRC Nešķīsts,
nešķīstība.

23a Jes. 59:12.

24a Lūk. 13:28.

25a 2. Nef. 9:9.

26a SRC Pievēršana,
pievērsts.

b Al. 26:13.

c Mos. 4:12;
M&D 20:31–34.

27a SRC Attaisnošana,
attaisnot.

mi ^bpazemīgi? Ka jūsu drānas ir attīrītas un darītas baltas caur Kristus asinīm, kurš nāks, lai ‘atpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem?

28 Lūk, vai jūs esat novilkuši ‘lepnību? Es saku jums, ja jūs to neesat darījuši, jūs neesat gatavi tikties ar Dievu. Lūk, jums ir ātri jāgatavojas; jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi, un nevienam tādām nebūs mūžīgās dzīves.

29 Lūk, es saku, vai ir kāds starp jums, kas nav novilcis ‘skaudību? Es saku jums, ka tāds nav sagatavojies; un es gribu, lai viņš ātri sagatavotos, jo tā stunda ir tuvu un viņš nezina, kad tas laiks pienāks; jo tāds netiek atrasts par nevainīgu.

30 Un vēl es saku jums, vai ir starp jums kāds, kas ‘izsmej savu brāli vai kas uzkrauj viņam vajāšanas?

31 Ak vai tādām, jo viņš nav sagatavojies, un laiks ir tuvu, kad viņam ir jānožēlo savi grēki, vai arī viņš nevar tikt izglābts!

32 Jā, patiesi, ak vai visiem jums, ‘nekrietnības darītāji; nožēlojiet, nožēlojiet grēkus, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis!

33 Lūk, Viņš sūta uzaicinājumu ‘visiem cilvēkiem, jo ^bžēlastības

rokas ir izstieptas tiem pretim, un Viņš saka: Nožēlojiet grēkus, un Es jūs pieņemšu.

34 Jā, Viņš saka: ‘Nāciet pie Manis un jūs baudīsiet dzīvības koka ^baugli; jā, jūs ^cbrīvi ēdīsiet un dzersit dzīvības ^dmaizi un ūdeni;

35 jā, nāciet pie Manis un dariet taisnības darbus, un jūs netiksiet nocirsti un iemesti ugunī—

36 jo lūk, laiks ir tuvu, kad katram, kas ‘nenes labus augļus jeb kas nedara taisnības darbus, tam ir pamats vaimanāt un raudāt.

37 Ak jūs, nekrietnības darītāji; jūs, kas esat uzpūtušies par pasaules ‘niecīgajām lietām, jūs, kas esat atklāti paziņojuši, ka zināt taisnības ceļus, tomēr esat ^bnoklīduši kā ‘avis, kam nav gana, neskatoties uz to, ka Gans jūs ^dsauca un joprojām jūs sauc, bet jūs ‘neklausāt viņa balsij!

38 Lūk, es saku jums, ka Labais ‘Gans jūs sauc; jā, un Sava paša Vārdā Viņš jūs sauc, kas ir Kristus Vārds; un ja jūs ^bneuzklausīsiet ‘Labā Gana balsi, kura ^dVārdā jūs tiek saukti, lūk, jūs neesat Labā Gana avis.

39 Un tad, ja jūs neesat Labā Gana avis, no kā ‘ganāmpulka tad jūs esat? Lūk, es saku jums,

27b SRC Pazemīgs, pazemība.

c SRC Pestīt, pestīts, pestīšana.

28a SRC Lepnība.

29a SRC Skaudība.

30a SRC Ļauna runāšana.

32a Psm. 5:6.

33a Al. 19:36;

3. Nef. 18:25.

b Jēk. 6:5; 3. Nef. 9:14.

34a 2. Nef. 26:24–28;

3. Nef. 9:13–14.

b 1. Nef. 8:11; 15:36.

c 2. Nef. 9:50–51;

Al. 42:27.

d SRC Dzīvības maize.

36a Mat. 3:10; 7:15–20;

3. Nef. 14:19;

M&D 97:7.

37a SRC Veltīgs, uzpūtība.

b 2. Nef. 12:5; 28:14;

Mos. 14:6.

c Mat. 9:36.

d Sal. Pam. 1:24–27;

Jes. 65:12.

e Jer. 26:4–5; Al. 10:6.

38a SRC Labais gans.

b 3. Moz. 26:14–20;

M&D 101:7.

c 3. Nef. 15:24; 18:31.

d Mos. 5:8; Al. 34:38.

39a Mat. 6:24; Lūk. 16:13.

ka ^bvelns ir jūsu gans un jūs esat no viņa ganāmpulka; un tagad, kas var to noliegt? Lūk, es saku jums, katrs, kas to noliedz, ir ^cmelis un ^dvelna bērns.

40 Jo es saku jums, ka viss, kas ir ^alabs, nāk no Dieva, un viss, kas ir ļauns, nāk no velna.

41 Tādēļ, ja cilvēks dara ^alabus darbus, tas uzklausa Labā Gana balsi un tas seko Viņam; bet katrs, kas dara ļaunus darbus, tas top par ^bvelna bērnu, jo tas uzklausa viņa balsi un seko tam.

42 Un katram, kas to dara, sava ^aalga ir jāsaņem no tā; tādēļ sev ^balgā viņš saņem ^cnāvi attiecībā uz to, kas piederas taisnībai, būdams miris priekš visiem labiem darbiem.

43 Un tagad, mani brāļi, es gribu, lai jūs uzklausītu mani, jo es runāju savas dvēseles dedzībā; jo lūk, es esmu runājis ar jums skaidri, lai jūs nevarētu kļūdīties, jeb esmu runājis saskaņā ar Dieva pavēlēm.

44 Jo es esmu aicināts runāt šādā veidā, saskaņā ar ^aDieva svēto kārtu, kas ir Kristū Jēzū; jā, man ir pavēlēts stāvēt un liecināt šai tautai par to, ko ir runājuši mūsu tēvi par nākamajām lietām.

45 Un tas nav viss. Vai jums nešķiet, ka es pats ^azinu šīs lietas? Lūk, es liecinu jums, ka es zinu, ka šīs lietas, par ko es

esmu runājis, ir patiesas. Un kā jums šķiet, kā es zinu par to patiesumu?

46 Lūk, es saku jums, ka tās man ir darītas ^azināmas ar Dieva Svēto Garu. Lūk, es esmu ^bgavējis un lūdzis daudzas dienas, lai es pats varētu zināt šīs lietas. Un tagad es pats zinu, ka tās ir patiesas; jo Dievs Tas Kungs ir atklājis tās man ar Savu Svēto Garu, un tas ir ^catklāsmes gars, kas ir manī.

47 Un vēl, es saku jums, ka tas tā man ir ticis atklāts, ka vārdi, ko ir sacījuši mūsu tēvi, ir patiesi, pat saskaņā ar pravietojuma garu, kas ir manī, kas ir arī Dieva Gara izpausme.

48 Es saku jums, ka es zinu pats, ka tas, ko es jums teikšu par to, kas nāks, ir patiesi; un es saku jums, ka es zinu, ka Jēzus Kristus nāks, jā, Dēls, Tēva Vienpiedzimušais, pilns labvēlības, žēlastības un patiesības. Un lūk, tas ir Viņš, kas nāk, lai uzņemtos pasaules grēkus, jā, katra cilvēka grēkus, kas nelo kāmi tic Viņa Vārdam.

49 Un tagad es saku jums, ka šī ir tā ^akārta, pēc kuras es esmu aicināts, jā, sludināt saviem mīļotajiem brāļiem, jā, un katram, kas dzīvo šai zemē; jā, sludināt visiem, kā veciem tā jauniem, kā nebrīviem tā brīviem; jā, es saku jums, kas esat krietni

39b Mos. 5:10.
src Velns.
c 1. Jāņa 2:22.
d 2. Nef. 9:9.

40a Omn. 1:25; Et. 4:12;
Moron. 7:12, 15–17.

41a 3. Nef. 14:16–20.
src Darbi.

b Mos. 16:3–5;
Al. 11:23.

42a Al. 3:26–27;
M&D 29:45.

b Rom. 6:23.
c Hel. 14:16–18.

src Nāve, garīgā.
44a Al. 13:6.

45a SRC Liecība.
46a 1. kor. 2:9–16.

b SRC Gavēt, gavēšana.
c SRC Atklāsme.

49a SRC Aicināt, Dieva
aicināts, aicinājums;
Priesterība.

gados, un arī vidējos gados, un jaunajai paaudzei; jā, saukt uz viņiem, ka viņiem ir jānožēlo grēki un ^bjāpiedzimst no jauna.

50 Jā, tā saka Gars: Nožēlojiet grēkus, jūs visi zemes gali, jo Debesu valstība ir tuvu; jā, Dieva Dēls nāk Savā ^agodībā, Savā varā, varenībā, spēkā un kundzībā! Jā, mani mīļotie brāļi, es saku jums, ka Gars saka: Redziet, ^bvisas zemes un Debesu Ķēniņa godība ļoti drīz spīdēs starp visiem cilvēku bērniem.

51 Un Gars man arī saka, jā, sauc uz mani ar varenu balsi, sacīdams: Ej un saki šai tautai — nožēlojiet grēkus, jo, ja jūs nenozēlojat, jūs nekādā ziņā nevarat iemantot ^aDebesu valstību!

52 Un vēl es saku jums, ka Gars saka: Lūk, ^acirvis kokam jau pie saknes pielikts; tādēļ ikviens koks, kas nenes labus augļus, taps ^bnocirsts un iemests ugunī; jā, ugunī, kas nevar tikt apdzēsta, patiesi, neizdzēšamā ugunī. Raugiet un atcerieties, Svētais ir to sacījis.

53 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es saku jums, vai jūs varat turēties pretim šiem vārdiem, jā, vai jūs varat atmest šīs lietas un ^asamīdīt Svēto zem savām kājām; jā, vai jūs varat būt uz-

pūtušies savu siržu ^blepnībā; jā, vai jūs joprojām neatkāpsities no ^cdārgu drānu nēsāšanas un savu siržu pievēršanas pasaulesniecīgajām lietām, savām ^dbagātībām?

54 Jā, vai jūs neatkāpsities domāt, ka jūs esat labāki nekā citi; jā, vai jūs neatkāpsities no savu brāļu vajāšanām, kas pazemojas un staigā atbilstoši Dieva svētajai kārtai, ar kuru tie ir atvesti šinī baznīcā, būdami ^aiesvētīti ar Svēto Garu, un viņi dara grēku nožēlošanai pienācīgus darbus —

55 jā, un vai jūs neatkāpsities no savu muguru uzgriešanas ^anabagiem un trūcumcietējiem un no savas mantas nedošanas viņiem?

56 Un beidzot, jūs visi, kas neatkāpsities no savas bezdievības, es saku jums, ka jūs esat tie, kas tiks nocirsti un iemesti ugunī, ja vien jūs steidzīgi nenozēlosit grēkus.

57 Un tagad es saku jums, visi jūs, kas vēlaties sekot ^aLabā Gana balsij, aizejiet no ļauno vidus un ^bnošķirieties no tiem, un neaiztieciēt viņu nešķīstās lietas; un lūk, viņu vārdi tiks ^cizdzēsti, lai ļauno vārdi netiktu ieskaitīti starp taisnīgo vārdiem,

49b SRC Piedzimis no jauna, piedzimis no Dieva.

50a SRC Godība; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.

b Psm. 24; Mat. 2:2; Lūk. 23:2; 2. Nef. 10:14; M&D 38:21–22; 128:22–23; Moz. 7:53.

SRC Jēzus Kristus; Dieva valstība jeb debesu valstība.

51a SRC Debesis.

52a Lūk. 3:9; M&D 97:7; b Jēk. 5:46; 6:7; 3. Nef. 27:11–12.

53a 1. Nef. 19:7.

b SRC Lepnība. c 2. Nef. 28:11–14; Morm. 8:36–39.

d Psm. 62:11; M&D 56:16–18.

54a SRC Iesvētīšana.

55a Psm. 109:15–16; Jēk. 2:17; Hel. 6:39–40.

57a SRC Labais gans.

b Ezr. 6:21; 9:1; Neh. 9:2; 2. tes. 3:6; M&D 133:5, 14.

c 5. Moz. 29:20; Moron. 6:7; M&D 20:8.

lai Dieva vārds varētu tikt piepildīts, kas saka: Ļauno vārdi netiks sajaukti ar Manu ļaunu vārdiem;

58 Jo taisno vārdi tiks ierakstīti "Dzīvības grāmatā, un viņiem Es dāvāšu mantojumu pie Savas labās rokas. Un tagad, mani mīlotie brāļi, ko jūs varat teikt tam pretī? Es saku jums, ja jūs runājat pretī, tam nav nozīmes, jo Dieva vārdam ir jātiek piepildītam.

59 Jo vai ir kāds gans starp jums, kam ir daudzas avis un kas neuzrauga tās, lai vilki neienāktu un neapriētu viņa avis? Un lūk, ja vilks ienāk viņa ganāmpulkā, vai viņš nedzen to prom? Jā, un beigās, ja viņš var, viņš to nogalinās.

60 Un tagad es saku jums, ka Labais Gans jūs sauc, un, ja jūs uzklausīsiet Viņa balsi, Viņš atvedīs jūs Savā ganāmpulkā, un jūs esat Viņa avis; un Viņš pavēl jums, lai jūs neļautu nevienam plēsīgam vilkam nākt jūsu starpā, lai jūs netiktu iznīcināti.

61 Un tagad es, Alma, pavēlu jums "Tā valodā, kas pavēlēja man, lai jūs ievērotu un pildītu tos vārdus, ko es esmu jums sacījis.

62 Un es to saku kā pavēli jums, kas piederat baznīcai; un tiem, kas nepieder baznīcai, es to saku kā uzaicinājumu, sakot: Nāciet un topiet kristīti grēku

nožēlošanai, lai jūs arī varētu baudīt "dzīvības koka augli.

6. NODAĻA

Zarahemlā draudze tiek attīrīta un sakārtota. Alma iet sludināt uz Gideonu. Apmēram 83 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka pēc tam, kad Alma bija pabeidzis runāt uz ļaudīm baznīcā, kas bija dibināta Zarahemlas pilsētā, viņš "ordinēja priesterus un ^belderus vadīt un "uzraudzīt baznīcu, uzliekot tiem savas "rokas saskaņā ar Dieva kārtu.

2 Un notika, ka tie, kas nepiederēja baznīcai un kas nožēloja savus grēkus, tika "kristīti grēku nožēlošanai un tika pieņemti baznīcā.

3 Un notika arī, ka tie, kas piederēja baznīcai un kas "ne-nožēloja savas ļaundarības un nepazemojās Dieva priekšā—es domāju tos, kas bija uzpūtusi savu siržu ^blepnībā—tie tika noraidīti un viņu vārdi tika "izdzēsti, lai viņu vārdi netiktu pieskaitīti starp taisnīgo vārdiem.

4 Un tā viņi sāka nostiprināt baznīcas kārtību Zarahemlas pilsētā.

5 Tagad es gribu, lai jūs saprastu, ka Dieva vārds bija dāsns pret visiem, ka nevienam netika liegta priekšrocība sapulcēties kopā, lai klausītos Dieva vārdu.

58a SRC Dzīvības grāmata.
61a Al. 5:44.
62a 1. Nef. 8:10; 11:21–23.
6 1a SRC Ordinēt,
ordinācija.

b SRC Elders.
c M&D 52:39.
d SRC Roku uzlikšana.
2a SRC Kristīšana, kristīt.
3a Mos. 26:6.

b SRC Lepnība.
c 2. Moz. 32:33;
Mos. 26:36;
Al. 1:24; 5:57–58.
SRC Izslēgšana.

6 Tomēr Dieva bērniem tika pavēlēts, lai viņi sanāktu kopā bieži un apvienotos "gavēšanā un dedzīgā lūgšanā par to dvēseļu labklājību, kas nepazīna Dievu.

7 Un tad notika, kad Alma bija nodibinājis šo kārtību, viņš devās prom no tiem, jā, no draudzes, kas bija Zarahemlas pilsētā, un devās pāri uz austrumiem no Sidonas upes uz "Gideona ieleju; tur bija uzcelta pilsēta, kas tika saukta Gideona pilsēta, kas bija ielejā, kas tika saukta Gideona, nosaukta tā vīra vārdā, kurš tika ^bnogalināts no Nehora rokas ar zobenu.

8 Un Alma gāja un sāka sludināt Dieva vārdu draudzei, kas bija nodibināta Gideona ielejā, saskaņā ar atklāsmi par tā vārda patiesumu, ko bija runājuši viņa tēvi, un saskaņā ar pravietojuma garu, kas bija viņā, saskaņā ar "liecību par Jēzu Kristu, Dieva Dēlu, kas nāks, lai atpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem, un svēto kārtu, pēc kuras viņš bija aicināts. Un tas tā ir rakstīts. Āmen.

Almas vārdi, kurus viņš teica Gideonas ļaudīm, saskaņā ar viņa paša pierakstu.

1etver 7. nodaļu.

7. NODAĻA

Kristus piedzims Marijai. Viņš atraisīs nāves saites un nesīs Savu

ļaužu grēkus. Tiem, kas nožēlo grēkus, top kristīti un tur baušļus, būs mūžīgā dzīve. Nešķīstība nevar iemantot Dieva valstību. Tiek prasīta pazemība, ticība, cerība un mīlestība. Apmēram 83 g. pr. Kr.

LŪK, mani mīļotie brāļi, redzēdams, ka man ir ļauts nākt pie jums, tādēļ es mēģinu jūs "uzrunāt savā valodā; jā, ar savu paša muti, redzēdams, ka šī ir pirmā reize, kad es esmu runājis uz jums ar vārdiem no savas mutes, es, būdams pilnīgi nodevies ^bsoģa krēslam, kur bija daudz darīšanu, nevarēju nākt pie jums.

2 Un pat šoreiz es nevarētu nākt pie jums, ja soģa krēsls nebūtu "nodots citam valdīt manā vietā; un Tas Kungs lielā žēlastībā ir ļāvis man nākt pie jums.

3 Un lūk, es esmu nācis, būdams ar lielām cerībām un ļoti vēlēdamies, kaut es varētu atrast, ka jūs esat pazemojušies Dieva priekšā un ka jūs esat turpinājuši lūgties Viņa labvēlību, lai es varētu atrast, ka jūs esat bijuši nevainojami Viņa priekšā, lai es varētu atrast, ka jūs nebijāt tādas drausmīgas izvēles priekšā, kā bija mūsu brāļi Zarahemlā.

4 Ēt svētīts lai ir Dieva Vārds, ka Viņš ir devis man zināt, jā, devis man ļoti lielu prieku zināt, ka viņi atkal ir nostājušies uz Viņa taisnības ceļa.

5 Un es ceru, saskaņā ar Dieva Garu, kas ir manī, ka man būs

6a SRC Gavēt, gavēšana.
7a Al. 2:20.
b Al. 1:9.

8a Jāņa atkl. 19:10.
7 1a Al. 4:19.
b Mos. 29:42.

2a Al. 4:16–18.

prieks arī par jums; tomēr es nevēlos, lai mans prieks par jums nāktu ar tik daudzām ciešanām un bēdām, kādas man bija par brāļiem Zarahemlā, jo lūk, mans prieks par viņiem nāk pēc izbrišanas cauri daudzām ciešanām un bēdām.

6 Bet lūk, es ceru, ka jūs neesat tik lielā neticībā kā bija jūsu brāļi; es ceru, ka jūs neesat uzpūtušies savu siržu lepnībā; jā, es ceru, ka jūs neesat pievērsuši savas sirdis bagātībām un pasaulesniecīgajām lietām; jā, es ceru, ka jūs nepielūdzat "elkus, bet ka jūs pielūdzat ^bpatieso un dzīvo Dievu, un ka jūs ar nebeidzamu ticību raugāties pēc jūsu grēku piedošanas, kurai jānāk.

7 Jo lūk, es saku jums, ka tur būs daudzas lietas, kam jānāk; un lūk, tur ir viena lieta, kas ir svarīgāka nekā visas citas — jo lūk, "laiks vairs nav tālu, kad Pestītājs dzīvos un nāks Savas tautas vidū.

8 Lūk, es nesaku, ka Viņš nāks starp mums tajā laikā, kad Viņš dzīvos savā mirstīgajā mājoklī; jo lūk, Gars man neteica, ka tas būs tā. Tad, kas attiecas uz šo lietu, es nezinu; bet tik daudz es zinu, ka Dievam Tam Kungam ir spēks darīt visas lietas, kas ir saskaņā ar Viņa vārdu.

9 Bet lūk, Gars tik daudz man ir

teicis: Sauc uz šo tautu, sacīdams: "Nožēlojiet grēkus, jūs, un sataisiet Tam Kungam ceļu, un stāigājiet Viņa takas, kas ir taisnas; jo lūk, Debesu valstība ir tuvu un Dieva Dēls ^bnāk zemes virsū.

10 Un lūk, "Viņš piedzims ^bMarijai Jeruzālemē, kas ir "mūsu sentēvu zeme, viņa, būdama ^djaunava, dārgs un izraudzīts trauks, kas tiks apēnota un ^ekļūs grūta ar Svētā Gara spēku, un dzemdēs dēlu, jā, patiesi Dieva Dēlu.

11 Un Viņš ies, izciešot visādas sāpes un "ciešanas, un kārdinājumus; un tas būs tāpēc, lai vārds varētu tikt piepildīts, kas saka: Viņš uzņemsies Savas tautas sāpes un slimības.

12 Un Viņš uzņemsies "nāvi, lai Viņš varētu atraisīt nāves saites, kas saista Viņa ļaudis; un Viņš uzņemsies viņu vājības, lai Viņš varētu tikt piepildīts ar žēlastību miesā, lai Viņš varētu zināt miesā, kā ^bpalīdzēt Saviem ļaudīm viņu vājības.

13 Tad nu Gars "zina visas lietas; tomēr Dieva Dēls izcieš miesā, lai Viņš varētu ^buzņemties Savas tautas grēkus, lai Viņš varētu izdzēst viņu pārkāpumus atbilstoši Savam atbrīvošanas spēkam; un tad nu lūk, šī ir tā liecība, kas ir manī.

14 Tad nu es saku jums, ka

6a 2. Nef. 9:37; Hel. 6:31.

b Dan. 6:26.

7a Al. 9:26.

9a Mat. 3:2–4; Al. 9:25.

b Mos. 3:5; 7:27; 15:1–2.

10a Jes. 7:14; Lūk. 1:27.

b Mos. 3:8.

SRC Marija, Jēzus māte.

c 1. Laiku 9:3;

2. Laiku 15:9;

1. Nef. 1:4;

3. Nef. 20:29.

d 1. Nef. 11:13–21.

e Mat. 1:20;

Mos. 15:3.

11a Jes. 53:3–5;

Mos. 14:3–5.

12a 2. Nef. 2:8;

Al. 12:24–25.

SRC Krustā sišana.

b Ebr. 2:18; 4:15;

M&D 62:1.

13a SRC Dievs, dievība.

b Mos. 15:12.

SRC Izpirkt, grēku izpiršana.

jums ir jānožēlo savi grēki un “jāpiedzimst no jauna; jo Gars saka, ja jūs nepiedzimstat no jauna, jūs nevarat iemantot Debesu valstību; tādēļ nāciet un topiet kristīti grēku nožēlošanai, lai jūs varētu tikt mazgāti no saviem grēkiem, lai jums varētu būt ticība Dieva Jēram, kas uzņemas pasaules grēkus, kam ir vara izglābt un šķīstīt no visas netaisnības.

15 Jā, es saku jums, nāciet un nebīstieties, un nolieciet ikvienu grēku, kas tik viegli “jūs apņem, kas sasaista jūs iznīcībai, jā, nāciet un sāciet, un parādiest savam Dievam, ka jūs gribat nožēlot savus grēkus un stāties derībā ar Viņu turēt Viņa bausļus, un lieciniet to Viņam šajā dienā, ieejot kristīšanas ūdeņos.

16 Un, kas dara to un turpmāk tur Dieva bausļus, tas atcerēsies, ka es saku viņam, jā, viņš atcerēsies, ka es esmu sacījis viņam, ka viņam būs mūžīgā dzīve, saskaņā ar Svētā Gara liecību, kas liecina manī.

17 Un tagad, mani mīlotie brāļi, vai jūs ticat šīm lietām? Lūk, es saku jums, jā, es zinu, ka jūs tām ticat; un tas veids, kā es zinu, ka jūs ticat tām, ir ar Gara izpausmi, kas ir manī. Un tad nu, tādēļ ka jūsu ticība ir stipra tam, jā, tām lietām, par kurām es esmu runājis, milzīgs ir mans prieks.

18 Jo, kā jau es teicu no

sākuma, ka man bija liela vēlēšanās, lai jūs nebūtu tādas drausmīgas izvēles priekšā kā jūsu brāļi, patiesi tā es esmu atradis, ka mana vēlēšanās ir izpildīta.

19 Jo es manu, ka jūs esat uz taisnības takām; es manu, ka jūs esat uz takas, kas ved uz Dieva valstību; jā, es manu, ka jūs darāt taisnas Viņa “takas.

20 Es manu, ka tas ir ticis darīts zināms jums ar Viņa vārda liecību, ka Viņš nevar “staigāt pa likumotām takām; ne arī Viņš atkāpjas no tā, ko Viņš ir sacījis; ne arī Viņam ir pat pārgrozības ēna no labā uz kreiso, vai no tā, kas ir taisns uz to, kas ir aplams; tādēļ Viņa ceļš ir viens mūžīgs aplis.

21 Un Viņš nemīt “nešķīstos tempļos; ne arī nešķīstība vai kaut kas, kas ir netīrs, var tikt pieņemts Dieva valstībā; tādēļ es saku jums, laiks nāks, jā, un tas būs pēdējā dienā, kad tas, kas ir ^bnešķīsts, paliks savā nešķīstībā.

22 Un tagad, mani mīlotie brāļi, es esmu sacījis šīs lietas uz jums, lai es varētu pamodināt jūsu jūsu pienākuma apziņu pret Dievu, lai jūs varētu staigāt nevainojami Viņa priekšā, lai jūs varētu staigāt pēc Dieva svētās kārtas, pēc kuras jūs esat tikuši pieņemti.

23 Un tagad es gribu, lai jūs būtu “pazemīgi, un būtu

14a SRC Piedzimis no jauna, piedzimis no Dieva.

15a 2. Nef. 4:18.

19a Mat. 3:3.

20a 1. Nef. 10:19;

Al. 37:12; M&D 3:2.

21a 1. kor. 3:16–17; 6:19;

Mos. 2:37; Al. 34:36.

b 1. Nef. 15:33–35;

2. Nef. 9:16;

Morm. 9:14;

M&D 88:35.

23a SRC Pazemīgi, pazemība.

pakļāvīgi un lēnprātīgi; viegli pielūdzami; pilni pacietības un iecietības; būdami atturīgi visās lietās; būdami vienmēr uzcītīgi Dieva baušļu turēšanā; lūdzot tās lietas, pēc kā jums ir vajadzība, gan garīgās, gan laicīgās; vienmēr pateicoties Dievam par visu, ko jūs saņemat.

24 Un skatieties, lai jums būtu "ticība, cerība un žēlsirdība, un tad jūs vienmēr būsit labu darbu pārpilni.

25 Un lai Tas Kungs svētī jūs un saglabā jūsu drānas neaptraipītas, lai jūs beigās tiktu atvesti Debesu valstībā sēdēt kopā ar Ābrahāmu, Īzāku un Jēkabu, un svētajiem praviešiem, kas bijuši vienmēr kopš pasaule sākās, un jūs, būdami ar "neaptraipītām drānām, tāpat kā viņu drānas ir neaptraipītas, nekad vairs no tās neaizietu.

26 Un tagad, mani mīlotie brāļi, es esmu runājis šos vārdus jums saskaņā ar Garu, kas liecina mani; un mana dvēsele ļoti priecājas dēļ tās ārkārtīgās centības un uzmanības, ko jūs pievēršat manam vārdam.

27 Un tagad, lai "Dieva miers dus uz jums un jūsu namiem un zemēm, un jūsu sīklopiem un liellopiem, un visa, kas jums pieder, jūsu sievām un jūsu bērniem, atbilstoši jūsu ticībai un labiem darbiem no šī brīža un turpmāk. Un tā es esmu runājis. Āmen.

8. NODAĻA

Alma sludina un kristī Melekā. Viņš tiek atraidīts Amonihā un atstāj to. Eņģelis pavēl viņam atgriezties un piesaukt ļaudis grēku nožēlošanai. Viņu pieņem Amuleks, un viņi abi sludina Amonihā. Apmēram 82 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Alma atgriezās no "Gideonas zemes, mācījis Gideonas ļaudīm daudzas lietas, kas nevar tikt uzrakstītas, nostiprinājis baznīcas kārtību atbilstoši tam, kā viņš to bija darījis pirms tam Zarahemlas zemē, jā, viņš atgriezās savā paša mājā Zarahemlā, lai atpūstos no darbiem, kurus viņš bija padarījis.

2 Un tā beidzās devītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

3 Un notika, ka desmitā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu Alma aizgāja no turienes un devās ceļā uz Meleka zemi uz rietumiem no "Sidonas upes, uz rietumiem pie mežonīgā apvidus robežām.

4 Un viņš sāka mācīt ļaudis Meleka zemē saskaņā ar "Dieva svēto kārtu, ar kuru viņš bija aicināts; un viņš sāka mācīt ļaudis viscaur visā Meleka zemē.

5 Un notika, ka ļaudis nāca pie viņa no visām zemes malām, kura bija mežonīgā apvidus pusē. Un viņi tapa kristīti viscaur visā zemē;

6 tā, kad viņš bija pabeidzis

24a 1. kor. 13:1–13;
Et. 12:30–35;
Moron. 7:33–48.
25a 2. Pēt. v. 3:14.

27a SRC Miers.
8 1a Al. 2:20; 6:7.
3a Al. 16:6–7.
4a M&D 107:2–4.

SRC Melhisedeka
priesterība.

savu darbu Melekā, viņš aizgāja no turienes un trīs dienas ceļoja uz Meleka zemes ziemeļiem; un viņš nonāca pilsētā, kas tika saukta Amonihā.

7 Tad nu tas bija Nefija tautas paradums nosaukt savas zemes un savas pilsētas, un savus ciemus, jā, pat visus savus mazos ciemus, tā vārdā, kam pirmajam tie bija piederējuši; un tā tas bija Amonihā zemē.

8 Un notika, kad Alma nāca Amonihā pilsētā, viņš sāka sludināt tiem Dieva vārdu.

9 Tagad Sātans bija ieguvis lielu "varu pār Amonihā pilsētas ļaunu sirdīm; tādēļ viņi negribēja klausīties Almas vārdos.

10 Tomēr Alma "daudz strādāja garā, b'cīnoties ar Dievu "varenā lūgšanā, lai Viņš izlietu Savu Garu pār ļaudīm, kas bija tanī pilsētā; lai Viņš arī ļautu, ka Alma varētu kristīt tos grēku nožēlošanai.

11 Tomēr viņi nocietināja savas sirdis, sacīdami viņam: Redzi, mēs zinām, ka tu esi Alma; un mēs zinām, ka tu esi augstais priesteris Baznīcā, kuru tu esi izveidojis daudzās zemes daļās pēc jūsu paražām; un mēs neesam no tavas baznīcas, un mēs neticam tādām mulķīgām paražām.

12 Un tad nu mēs zinām, ka tāpēc, ka mēs neesam no tavas baznīcas, tev nav varas pār mums; un tu esi nodevis soģa krēslu "Nefihasam; tādēļ tu nesi augstākais soģis pār mums.

13 Tad, kad ļaudis bija to pateikuši un pretojušies visiem viņa vārdiem, un zaimojuši viņu, un splāvuši uz viņu, un likuši, lai viņš tiktu padzīts no viņu pilsētas, viņš aizgāja no turienes un devās ceļā uz pilsētu, kas tika saukta Ārona.

14 Un notika, kamēr viņš ceļoja uz turieni, būdams bēdu nospiests, brienot cauri daudzām "bēdām un dvēseles ciešanām dēļ to ļaunu ļaundarībām, kuri bija Amonihā pilsētā, notika, kamēr Alma bija tā bēdu nospiests, lūk, Tā Kunga b'engēlis parādījās viņam, sacīdams:

15 Svētīts tu esi, Alma; tādēļ pacel savu galvu un priecājies, jo tev ir liels iemesls priecāties; jo tu esi bijis uzticīgs Dieva pavēļu turēšanā no tā laika, kad tu saņēmi savu pirmo vēstījumu no Viņa. Lūk, es esmu tas, kas "nodeva to tev.

16 Un lūk, es esmu sūtīts tev pavēlēt, lai tu atgrieztos Amonihā pilsētā un sludinātu atkal pilsētas ļaudīm; jā, sludinātu viņiem. Jā, saki viņiem, ja vien viņi nenozēlos grēkus, Dievs Tas Kungs "viņus iznīcinās.

17 Jo lūk, viņi pēta šajā brīdī, kā viņi varētu iznīcināt tavas tautas brīvību, (jo tā saka Tas Kungs) kas ir pret likumiem un spriedumiem, un pavēlēm, ko Viņš devis Saviem ļaudīm.

18 Tad notika, kad Alma bija saņēmis vēstījumu no Tā Kunga eņģeļa, viņš steidzīgi atgriezās Amonihā zemē. Un viņš iegāja

9a 2. Nef. 28:19–22;
M&D 10:20.
10a Al. 17:5.
b Ēn. 1:1–12.

c 3. Nef. 27:1.
src Lūgšana.
12a Al. 4:20.
14a src Likstas.

b Al. 10:7–10, 20.
src Eņģēli.
15a Mos. 27:11–16.
16a Al. 9:12, 18, 24.

pilsētā pa citu ceļu, jā, pa ceļu, kas ir uz dienvidiem no Amonihās pilsētas.

19 Un, kad viņš iegāja pilsētā, viņš bija izsalcis, un viņš sacīja kādam vīram: Vai jūs iedosit pazemīgam Dieva kalpam ko paēst?

20 Un tas vīrs sacīja viņam: Es esmu nefijietis un es zinu, ka tu esi Dieva svētais pravietis, jo tu esi tas vīrs, par kuru "eņģelis sacīja vīzijā: Tu viņu pieņemsi! Tādēļ nāc ar mani manā namā un es došu tev no sava uztura; un es zinu, ka tu būsi par svētību man un manam namam.

21 Un notika, ka tas vīrs pieņēma viņu savā namā; un to vīru sauca "Amuleks; un viņš atnesa maizi un gaļu un nolika Almas priekšā.

22 Un notika, ka Alma ēda maizi un bija paēdis; un viņš "svētīja Amuleku un viņa namu, un viņš pateicās Dievam.

23 Un, kad viņš bija ēdis un bija paēdis, viņš sacīja Amulekam: Es esmu Alma, un es esmu "augstais priesteris pār Dieva baznīcu visā zemē.

24 Un lūk, es esmu ticis aicināts sludināt Dieva vārdu starp visiem Viņa ļaudīm, saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu; un es biju šai zemē un tie mani nepieņēma, bet tie "padzina mani un es jau grasījos uzgriezt savu muguru šai zemei uz visiem laikiem.

25 Bet lūk, man tika pavēlēts, lai

es atkal atgrieztos un pravietotu šiem ļaudīm, jā, un liecinātu pret tiem par viņu nekrietnībām.

26 Un tagad, Amulek, tādēļ, ka tu pabaroji mani un pieņēmi mani, tu esi svētīts; jo es biju izsalcis, jo es biju gavējis daudz dienas.

27 Un Alma palika daudzas dienas ar Amuleku, pirms viņš sāka sludināt tiem ļaudīm.

28 Un notika, ka tauta kļuva vēl nekrietnāka.

29 Un vārds nāca pie Almas, sakot: Ej, un saki arī Manam kalpam Amulekam: Ej un pravieto šiem ļaudīm, sakot— "Nožēlojiet jūs grēkus, jo tā saka Tas Kungs, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, Es piemeklēšu šo tautu Savās dusmās; jā, un Es nenovērsīšu Savas kvēlās dusmas.

30 Un Alma un arī Amuleks gāja tautā, lai paziņotu tiem Dieva vārdus; un viņi bija Svētā Gara pilni.

31 Un viņiem bija dots "spēks pār tiem tiktāl, ka viņi nevarēja tikt ieslodzīti cietumā; nedz arī bija iespējams, ka kāds vīrs varētu tos nokaut; tomēr tie neizmantoja savu ^bspēku, kamēr viņi nebija saitēm sasiesti un iemesti cietumā. Tad tas tika izdarīts, lai Tas Kungs viņos varētu parādīt Savu spēku.

32 Un notika, ka viņi gāja un sāka sludināt un pravietot tiem ļaudīm, saskaņā ar Garu un spēku, ko Tas Kungs bija tiem devis.

20a Al. 10:7–9.

21a SRC Amuleks.

22a Al. 10:11.

23a Al. 5:3, 44, 49; 13:1–20.

24a Al. 8:13.

29a Al. 9:12, 18.

SRC Nožēlot grēkus, grēku nožēlošana.

31a 1. Nef. 1:20.

b Al. 14:17–29.

Almas vārdi, un arī Amuleka vārdi, kas tika paziņoti ļaudīm, kas bija Amonihās zemē. Un arī viņi tiek iesviesti cietumā un atbrīvoti ar brīnumainu Dieva spēku, kas bija viņos, saskaņā ar Almas pierakstu.

Ietver no 9. līdz 14. nodaļai ieskaitot.

9. NODAĻA

Alma pavēl Amonihās ļaudīm nožēlot grēkus. Tas Kungs būs žēlīgs pret lamaniešiem pēdējās dienās. Ja nefījieši atmetīs gaismu, viņi tiks lamaniešu iznīcināti. Dieva Dēls drīz nāks. Viņš atpestīs tos, kas nožēlo savus grēkus un top kristīti, un tic Viņa Vārdā. Apmēram 82 g. pr. Kr.

UN atkal es, Alma, saņēmis pavēli no Dieva, ka man ir jāņem Amuleks un jāiet un jāsludina atkal šiem ļaudīm jeb ļaudīm, kas bija Amonihās pilsētā, un notika, kad es sāku tiem sludināt, ka viņi sāka stridēties ar mani, sakot:

2 Kas tu tāds esi? Vai tu domā, ka mēs ticēsim "viena cilvēka liecībai, kaut arī viņš mums sludinātu, ka zeme zudīs?

3 Tad nu viņi nesaprata vārdus, ko tie runāja; jo viņi nezināja, ka zeme zudīs.

4 Un viņi arī sacīja: Mēs neticēsim taviem vārdiem, ja tu sludināsi, ka šī lielā pilsēta tiks sagrauta "vienā dienā.

5 Tad nu viņi nezināja, ka Dievs var paveikt tādus brīnumainus

darbus, jo viņi bija cietsirdīgi un stūrgalvīgi ļaudis.

6 Un viņi sacīja: "Kas ir Dievs, kas nesūta^b vairāk varas kā vienu vīru starp šiem ļaudīm, lai paziņotu tiem patiesību par tādām lielām un brīnumainām lietām?

7 Un viņi nostājās, lai sagrābtu mani; bet lūk, viņi to neizdarīja. Un es drosmīgi stāvēju, lai sludinātu viņiem, jā, es drosmīgi liecināju tiem, sacīdams:

8 Redziet, ak jūs, ļaunā un samaitātā "paaudze, kā jūs esat aizmirsuši savu tēvu paražas; jā, cik ātri jūs esat aizmirsuši Dieva pavēles.

9 Vai jūs neatminaties, ka mūsu tēvs Lehījs tika izvests no Jeruzālemes ar "Dieva roku? Vai jūs neatminaties, ka tie visi tika Viņa izvesti caur tuksnesi?

10 Un vai tik drīz jūs esat aizmirsuši, cik daudz reižu Viņš atbrīvoja mūsu tēvus no viņu ienaidnieku rokām un pasargāja tos no iznīcināšanas, patiesi, no viņu pašu brāļu rokām?

11 Jā, un ja tas nebūtu bijis Viņa nepārspējamā spēka un Viņa žēlastības, un Viņa iecietības dēļ pret mums, mēs nenovēršami būtu izdeldēti no zemes virsas jau ilgi pirms šī laika, un varbūt būtu nodoti "nebeidzamām bēdām un ciešanām.

12 Lūk, tad es saku jums, ka Viņš pavēl jums nožēlot grēkus; un, ja jūs nenožēlojat, jūs nekādā veidā nevarat iemantot Dieva valstību. Bet lūk, tas vēl nav viss—Viņš ir pavēlējis jums

9 2a 5. Moz. 17:6.
4a Al. 16:9–10.
6a 2. Moz. 5:2;

Mos. 11:27;
Moz. 5:16.
b Al. 10:12.

8a Al. 10:17–25.
9a 1. Nef. 2:1–7.
11a Mos. 16:11.

nožēlot grēkus, vai arī Viņš pilnīgi "iznīcinās jūs no zemes virsas; jā, Viņš piemeklēs jūs Savās dusmās, un Savās ^bkvēlās dusmās Viņš nemitēsies.

13 Lūk, vai jūs neatminaties vārdus, ko Viņš teica Lehiĵam, sakot: "Kā jūs turēsiet Manas pavēles, tā jums veiksies šinī zemē? Un vēl ir teikts: Kā jūs neturēsiet Manas pavēles, tā jūs tiksiet padzīti no Tā Kunga vaiga.

14 Tad es gribu, lai jūs atcerētos, ka, tā kā lamanieši neturēja Dieva pavēles, viņi ir tikuši "padzīti no Tā Kunga vaiga. Tagad mēs redzam, ka Tā Kunga vārds ir apstiprinājies šajā lietā, un lamanieši ir padzīti no Viņa vaiga kopš sākās viņu pārkāpumi tajā zemē.

15 Tomēr es saku jums, ka viņiem būs "vieglāk soda dienā nekā jums, ja jūs paliksiet savos grēkos, jā, un pat viņiem būs vieglāk šajā dzīvē nekā jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

16 Jo ir daudzi solījumi, kas "vērsti uz lamaniešiem; jo tas ir viņu tēvu ^bparažu dēļ, kas liek tiem palikt viņu "neziņas stāvoklī; tādēļ Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem un "paildzinās viņu pastāvēšanu tai zemē.

17 Un kādā laika posmā tie tiks "atvesti, lai ticētu Viņa vārdam un zinātu par savu tēvu paražu aplamību; un daudzi no tiem tiks izglābti, jo Tas Kungs būs

žēlīgs pret visiem, kas ^bpiesauks Viņa Vārdu.

18 Bet lūk, es saku jums, ka, ja jūs paliekat savās ļaundarībās, jūsu dienas šai zemē netiks paildzinātas, jo "lamanieši tiks jums uzsūtīti; un, ja jūs nenožēlosit grēkus, viņi nāks tajā laikā, ko jūs nezināt, un jūs tiksiet piemeklēti ar ^bpilnīgu pazudināšanu; un tas būs atbilstoši Tā Kunga kvēlajām "dusmām.

19 Jo Viņš neļaus jums, lai jūs dzīvotu savās nekrietnībās, lai iznīcinātu Viņa ļaudis. Es saku jums: Nē! Viņš drīzāk pieļaus, ka lamanieši varētu "iznīcināt visus Viņa ļaudis, kas tiek saukti par Nefija tautu, ja būtu iespējams, ka viņi varētu ^bkrist grēkos un pārkāpumos pēc tam, kad viņiem ir bijis tik daudz gaismas un tik daudz zināšanu, dotu tiem no Tā Kunga, viņu Dieva;

20 jā, būdami Tā Kunga ļoti ieredzēta tauta; jā, tikuši ieredzēti vairāk par visām citām tautām, ciltīm, valodām un tautībām; pēc tam, kad visas lietas ir tikušas "darītas tiem zināmas, atbilstoši viņu vēlmēm un viņu ticībai, un lūgšanām, par to kas ir bijis, kas ir un kas nāks,

21 būdami Dieva Gara ietekmēti; sarunājušies ar eņģeļiem un tikuši uzrunāti ar Tā Kunga balsi; un bijuši ar pravietojuma garu un atklāsmes garu, un arī

12a Al. 8:16; 10:19, 23, 27.

b Al. 8:29.

13a 2. Nef. 1:20;

Mos. 1:7;

Al. 37:13.

14a 2. Nef. 5:20–24;

Al. 38:1.

15a Mat. 11:22, 24.

16a Al. 17:15.

b Mos. 18:11–17.

c Mos. 3:11.

d Hel. 15:10–12.

17a Ēn. 1:13.

b Al. 38:5; M&D 3:8.

18a Al. 16:2–3.

b Al. 16:9.

c Al. 8:29.

19a 1. Nef. 12:15, 19–20;

Al. 45:10–14.

b Al. 24:30.

20a SRC Atklāsme.

daudzām dāvanām, ar dāvanu runāt mēlēs un pravietošanas dāvanu, un Svētā Gara dāvanu un ^atulkošanas dāvanu;

22 Jā, un tikuši ^aDieva atbrīvoti no Jeruzālemes zemes, ar Tā Kunga roku; tikuši izglābti no bada un no sērgām, un visa veida visādām slimībām; un tapuši stipri kaujā, lai viņi netiktu iznīcināti; tikuši izvesti no ^bjūga laiku pa laikam un tikuši saglabāti un pasargāti līdz pat šim brīdim; un viņiem ir labi veicies, līdz viņi ir kļuvuši bagāti ar visādām lietām —

23 un tagad lūk, es saku jums, ka, ja šī tauta, kas saņēmusi tik daudz svētību no Tā Kunga rokas, grēkos pretēji tai gaismai un zināšanām, kas viņiem ir, es saku jums, ja gadīsies, ka viņi kritis grēkā, tad ^alamaniešiem būs daudz vieglāk nekā viņiem.

24 Jo lūk, Tā Kunga ^asolījumi ir vērsti uz lamaniešiem, bet tie nav vērsti uz jums, ja jūs grēkojat; jo, vai Tas Kungs nav skaidri apsollījis un stingri noteicis, ka, ja jūs sacelsities pret Viņu, jūs tiksiet pilnīgi izdeldēti no zemes virsas.

25 Un tāpēc šī iemesla dēļ, lai jūs netiktu izdeldēti, Tas Kungs ir sūtījis eņģeli apmeklēt daudzus no Viņa ļaudīm, paziņojot tiem, ka viņiem ir jāiet un gauži jāpiesauc šī tauta, sakot: ^aNožēlojiet

grēkus, jūs, jo Debesu valstība ir tuvu!

26 Un pēc ^anedaudz dienām Dieva Dēls nāks Savā godībā, pilns ^blabvēlības, taisnības un patiesības, pilns pacietības, ^cžēlastības un iecietības, ātrs ^duzklausīt Savu ļaužu saucienus un atbildēt uz viņu lūgšanām; un Viņa godība būs ^eTēva Vienpiedzimušā godība.

27 Un lūk, Viņš nāk ^aatpestīt tos, kas būs ^bkristīti grēku nožēlošanai caur ticību Viņa Vārdam.

28 Tādēļ sataisiet Tam Kungam ceļu, jo laiks ir tuvu, kad visi cilvēki pļaus atlīdzību par saviem ^adarbiem, atbilstoši tam, kas viņi ir bijuši — ja viņi ir bijuši taisnīgi, viņi ^bpļaus savu dvēseļu glābsanu atbilstoši Jēzus Kristus varai un Viņa veiktajai izglābšanai; un, ja viņi ir bijuši ļauni, viņi pļaus savu dvēseļu ^cnoļādešanu, atbilstoši velna varai un gūstam.

29 Tad lūk, tā ir eņģeļa balss, kas sauc uz šo tautu.

30 Un tad, mani ^amīļotie brāļi, jo jūs esat mani brāļi un jums jābūt mīļotiem, un jums jānes grēku nožēlošanai pienācīgi darbi, tādēļ ka jūsu sirdis ir ārkārtīgi nocietinātas pret Dieva vārdu un tādēļ ka jūs esat ^bzudusi un kritusi tauta.

31 Tad notika, kad es, Alma, biju runājis šos vārdus, lūk, ļaudis bija apskaitušies uz mani, jo es

21a Omn. 1:20;
Mos. 8:13–19; 28:11–17.

22a 2. Nef. 1:4.
b Mos. 27:16.

23a Mat. 11:22–24.

24a 2. Nef. 30:4–6;
M&D 3:20.

25a Al. 7:9; Hel. 5:32.

26a Al. 7:7.

b SRC Labvēlība.

c SRC Žēlīgs, žēlastība.

d 5. Moz. 26:7.

e SRC Vienpiedzimušais.

27a SRC Pestīt, pestīts,

pestīšana.

b SRC Kristīšana, kristīt.

28a M&D 1:10; 6:33.

b Psm. 7:17.

c SRC Sodība.

30a 1. Jāņa 4:11.

b Al. 12:22.

sacīju viņiem, ka viņi bija ciet-sirdīgi un "stūrģalvīgi ļaudis.

32 Un arī tāpēc, ka es sacīju uz viņiem, ka viņi bija zudusi un kritusi tauta, viņi bija dusmīgi uz mani un mēģināja mani sagrābt, lai viņi varētu iemest mani cietumā.

33 Bet notika, ka Tas Kungs nepieļāva, lai viņi tajā laikā saņemtu mani un iemestu mani cietumā.

34 Un notika, ka Amuleks gāja un nostājās, un arī sāka viņiem sludināt. Un tagad visi "Amuleka vārdi nav pierakstīti, tomēr daļa no viņa vārdiem ir rakstīti šinī grāmatā.

10. NODAĻA

Lehijs cēlies no Manases. Amuleks atceras eņģeļa pavēli rūpēties par Almu. Taisnīgo lūgšanas ir par iemeslu tam, ka tauta tiek saudzēta. Netaisni likumu zinātāji un soģi liek pamatu tautas iznīcināšanai. Apmēram 82 g. pr. Kr.

TAD nu šie ir tie "vārdi, ko ^bAmuleks sludināja tautai, kas bija Amonihās zemē, sacīdams:

2 Es esmu Amuleks; es esmu Gidona dēls, kas bija Ismaēla dēls, kurš bija Aminadija pēctecis; un tas bija tas pats Aminadijs, kurš izskaidroja rakstīto, kas bija uz tempļa sienas, kas bija rakstīti ar Dieva pirkstu.

3 Un Aminadijs bija Nefija pēc-

tecis, kas bija Lehija dēls, kas iznāca no Jeruzālemes zemes, kas bija "Manases pēctecis, kas bija ^bJāzēpa dēls, kurš tika "pārdots uz Ēģipti ar savu brāļu rokām.

4 Un lūk, es arī neesmu zemu vērtēts vīrs starp visiem tiem, kas mani pazīst; jā, un lūk, man ir daudz radnieku un "draugu un es arī esmu ieguvis daudz bagātību ar savu roku darbu.

5 Tomēr par spīti tam visam es nekad neesmu daudz zinājis par Tā Kunga ceļiem un viņa "noslēpumiem un brīnumaino spēku. Es teicu, ka es nekad neesmu daudz zinājis par šīm lietām; bet lūk, es kļūdos, jo es esmu redzējis daudz no Viņa noslēpumiem un Viņa brīnumainā spēka; jā, patiesi šīs tautas dzīvību saglabāšanā.

6 Tomēr es nocietināju savu sirdi, jo es tiku "aicināts daudzas reizes un es negribēju ^bdzirdēt; tādēļ es zināju par šīm lietām, tomēr negribēju tās atzīt; tādēļ es gāju uz sacelšanos pret Dievu savas sirds ļaundarībā, līdz pat septītā mēneša ceturtajai dienai, kas ir soģu valdīšanas desmitajā gadā.

7 Kad es biju ceļā, lai apciemotu ļoti tuvu radnieku, lūk, "Tā Kunga eņģelis man parādījās un sacīja: Amulek, atgriezies savā namā, jo tev jāpabaro Tā Kunga pravietis; jā, svēts vīrs, kas ir Dieva izraudzīts cilvēks, jo viņš ir ^bgavējis daudzas die-

31a 2. Nef. 25:28; Mos. 3:14.

34a Al. 10.

10 1a Al. 9:34.

b Al. 8:21–29.

3a 1. Moz. 41:51;

1. Laiku 9:3.

b SRC Jāzēps, Jēkaba dēls.

c 1. Moz. 37:29–36.

4a Al. 15:16.

5a SRC Dieva noslēpumi.

6a Al. 5:37.

b M&D 39:9.

7a Al. 8:20.

b Al. 5:46; 6:6.

SRC Gavēt, gavēšana.

nas šīs tautas grēku dēļ un viņš ir izsalcis, un tev jāuzņem viņu savā namā un jāpabaro to, un viņš svētīs tevi un tavu namu; un Tā Kunga svētība būs pār tevi un tavu namu.

8 Un notika, ka es paklausīju eņģeļa balsij un griezos atpakaļ uz savu namu. Un, kad es gāju uz turieni, es atradu "vīru par kuru eņģelis bija sacījis man: Tu pieņemsi viņu savā namā — un lūk, tas bija tas pats vīrs, kurš bija runājis uz jums par Dieva lietām.

9 Un eņģelis sacīja man, ka viņš ir "svēts vīrs; tādēļ es zinu, ka viņš ir svēts vīrs, jo to man teica Dieva eņģelis.

10 Un vēl, es zinu, ka tās lietas, par ko viņš ir liecinājis, ir patiesas; jo lūk, es saku jums, kā Tas Kungs dzīvo, patiesi tā Viņš bija sūtījis Savu "eņģeli, lai pasludinātu to man; un Viņš to darīja, kamēr šis Alma^b dzīvoja manā namā.

11 Jo lūk, viņš ir "svētījis manu namu, viņš ir svētījis mani un manas sievietes, un manus bērnus, un manu tēvu un manus radniekus viņš ir svētījis, un Tā Kunga svētība bija pār mums, saskaņā ar vārdiem, ko viņš sacīja.

12 Un tagad, kad Amuleks bija runājis šos vārdus, ļaudis sāka brīnīties, redzēdami, ka tur bija "vairāk kā viens liecinieks, kurš liecināja par tām

lietām, par kurām tie tika apsūdzēti un arī par lietām, kas nāks, saskaņā ar pravietojuma garu, kas bija viņos.

13 Tomēr, tur bija daži viņu starpā, kas domāja tos izvaicāt, lai ar savām viltīgajām "blēdībām viņi varētu pieķert tos viņu vārdos, lai viņi varētu atrast liecību pret tiem, lai viņi varētu nodot tos saviem sōģiem, lai tie varētu tikt tiesāti saskaņā ar likumu un lai tie varētu tikt nogalināti vai iemesti cietumā, atbilstoši tam noziegumam, kuru viņi varētu parādīt vai par kuru viņi varētu liecināt pret tiem.

14 Tad nu tie bija tie vīri, kuri tiecās viņus nogalināt, kuri bija "likumu zinātāji, kuri bija tautas noalgoti vai iecelti, lai piemērotu likumu viņu tiesu laikā jeb tiesās sōģu priekšā par ļaužu noziegumiem.

15 Tad nu tie likumu zinātāji bija mācīti visās ļaužu mākslās un viltībās; un tas bija, lai padarītu viņus spējīgus, lai viņi varētu būtu izveicīgi savā amatā.

16 Un notika, ka viņi sāka izvaicāt Amuleku, lai tādējādi viņi varētu likt tam sapīties savos vārdos, jeb runāt pretim vārdiem, kurus tas sacīs.

17 Tad nu viņi nezināja, ka Amuleks varētu zināt par viņu nodomiem. Bet notika, kad viņi iesāka izvaicāt to, tas "saprata viņu domas un tas viņiem sacīja: Ak jūs, ļaunā un samaitātā

7c Ap. d. 10:30–35.

8a Al. 8:19–21.

9a SRC Svēts.

10a Al. 11:30–31.

b Al. 8:27.

11a Al. 8:22.

12a Al. 9:6.

13a Al. 11:21.

14a Al. 10:24; 11:20–21;

14:18.

17a Al. 12:3; 20:18, 32;

M&D 6:16.

^bpaaudze, jūs likumu zinātāji un liekuļi, jo jūs ieliekat velna pamatus; jo jūs izliekat slazda ^c“valgus un lamatas, lai noķertu Dieva svētos.

18 Jūs perināt ieceres, lai ^a“sagrozītu taisno ceļus un izsauktu Dieva dusmas uz savām galvām līdz pat pilnīgai šīs tautas iznīcināšanai.

19 Jā, labi Mosija pateica, kas bija mūsu pēdējais ķēniņš, kad viņš jau grasījās nodot ķēniņvalsti, kad nebija neviena, kam to piešķirt, likdams, lai šī tauta tiktu pārvaldīta ar viņu pašu balsīm—jā, labi viņš pateica, ka, ja pienāks laiks, kad šīs tautas balss ^a“izvēlēsies nekrietnību, tas ir, ja pienāks laiks, ka šī tauta kritīs grēkā, viņi būs nobrieduši iznīcībai.

20 Un tad es saku jums, ka pareizi Tas Kungs spriež tiesu par jūsu nekrietnībām; pareizi Viņš sauc uz šo tautu ar Savu ^a“eņģeļu balsīm: Nožēlojiet grēkus, jūs, nožēlojiet grēkus, jo Debesu valstība ir tuvu.

21 Jā, pareizi Viņš sauc ar Savu eņģeļu balsīm: ^a“Es nākšu lejā starp Saviem ļaudīm ar taisnību un tiesu Savās rokās.

22 Jā, un es saku jums, ka, ja tas nebūtu ^a“taisno ļaužu lūgšanu dēļ, kuri tagad ir šai zemē, tad jūs jau tagad būtu piemeklēti ar pilnīgu iznīcību; tomēr tas nebūtu ar ^bplūdiem, kā tas bija ļaudīm Noas dienās, bet

tas būtu ar badu un ar mēri, un zobenu.

23 Bet tas ir taisno ļaužu ^a“lūgšanu dēļ, ka jūs esat saudzēti; tad tādēļ, ja jūs izdzīsīt taisnos no jūsu vidus, tad Tas Kungs neatraus Savu roku; bet Savās kvēlās dusmās Viņš iznāks pret jums; tad jūs tiksīt sisti ar badu un ar mēri, un ar zobenu; un tas ^blaiks ir tuvu, ja vien jūs nenožēlosīt grēkus.

24 Un tad notika, ka ļaudis bija vēl dusmīgāki uz Amuleku, un viņi kliedza, teikdami: Šis vīrs zaimo mūsu likumus, kas ir taisnīgi, un mūsu gudros likumu zinātājus, kurus mēs esam izraudzījuši!

25 Bet Amuleks izstiepa savu roku un sauca vēl varenāk uz tiem, sakot: Ak jūs, ļaunā un samaitātā paaudze, kāpēc Sātanam ir tāda liela vara pār jūsu sirdīm? Kāpēc jūs piekrītat, lai viņam varētu būt vara pār jums ^a“aptumšot jūsu acis, lai jūs nesaprastu vārdus, kas ir runāti, atbilstoši to patiesībai?

26 Jo lūk, vai es esmu liecinājis pret jūsu likumu? Jūs nesaprotat; jūs sakāt, ka es esmu runājis pret jūsu likumu; bet es neesmu, bet es esmu runājis par labu jūsu likumam, jūsu nosodīšanai.

27 Un tad lūk, es saku jums, ka pamatu likšana šīs tautas iznīcināšanai ir sākta ar jūsu ^a“likumu zinātāju un jūsu soģu netaisnību.

28 Un tad notika, kad Amuleks

17b Mat. 3:7; Al. 9:8.

c M&D 10:21–27.

18a Ap. d. 13:10.

19a Mos. 29:27;

Al. 2:3–7;

Hel. 5:2.

20a Al. 8:14–16; 13:22.

21a Mos. 13:34.

22a Jēk. v. 5:16;

Mos. 27:14–16.

b 1. Moz. 8:21;

3. Nef. 22:8–10.

src Plūdi Noas laikā.

23a src Lūgšana.

b Al. 34:32–35.

25a 2. kor. 4:4;

Al. 14:6.

27a Lūk. 11:45–52.

bija sacījis šos vārdus, ka ļaudis kliezda pret viņu, sakot: Tagad mēs zinām, ka šis vīrs ir velna bērns, jo viņš mums ir “melojis; jo viņš runāja pret mūsu likumu. Un tagad viņš saka, ka viņš nav runājis pret to.

29 Un vēl, viņš ir zaimojis mūsu likumu zinātājus un mūsu soģus.

30 Un notika, ka viņu likumu zinātāji lika to savās sirdīs, ka tie to atcerēsies pret viņu.

31 Un tur bija kāds viņu vidū, kura vārds bija Zizroms. Tad nu viņš bija galvenais Almas un Amuleka “apsūdzētājs, viņš, būdams viens no pieredzējušākajiem viņu vidū, bija kārtojis daudzas darīšanas ļaužu starpā.

32 Tad nu šo likumu zinātāju mērķis bija gūt peļņu; un viņi guva peļņu atbilstoši savam darbam.

11. NODAĻA

Tiek izskaidrota nefijiešu naudas sistēma. Amuleks strīdas ar Zizromu. Kristus neglābs ļaudis viņu grēkos. Tikai tie, kas iemanto Debesu valstību, tiek glābti. Visi cilvēki augšāmcelsies nemirstībā. Pēc augšāmcelšanās vairs nav nāves. Apmēram 82 g. pr. Kr.

TAD nu tas bija Mosijas likumā, ka katram vīram, kas bija likumu soģis, jeb tiem, kas bija iecelti par soģiem, bija jāsaņem alga, atbilstoši tam laikam, ko viņi bija darbojušies, lai tiesātu tos, kas tika atvesti viņu priekšā tiesāšanai.

2 Tad, ja kāds cilvēks bija parādā citam un viņš nemaksāja to, ko viņš bija parādā, par viņu sūdzējās soģim; un soģis izmantoja savas pilnvaras un sūtīja uzraugus, lai tas cilvēks tiktu atvests viņa priekšā; un viņš tiesāja to cilvēku atbilstoši likumam un tiem pierādījumiem, kas bija pret viņu, un tā tas vīrs tika piespiests maksāt to, ko viņš bija parādā, vai tam tika atņemts viņa īpašums, vai tas tika izdzīts no tautas vidus kā zaglis un laupītājs.

3 Un soģis saņēma algu atbilstoši savam laikam — senīnu zelta par dienu, vai sēnumu sudraba, kas ir vienāds ar senīnu zelta; un tas ir saskaņā ar likumu, kas bija dots.

4 Tad nu šie ir dažādu viņu zelta gabalu un viņu sudraba gabalu nosaukumi, atbilstoši to vērtībai. Un tos nosaukumus deva nefijieši, jo viņi nerēķināja tādā veidā kā jūdi, kas bija Jeruzālemē; nedz arī viņi mērīja tā kā jūdi; bet viņi mainīja savus rēķinus un savus mērus atbilstoši ļaužu prātiem un apstākļiem katrā paaudzē, līdz soģu valdīšanas laikā tie bija ķēniņa Mosijas “noteikti.

5 Tad nu rēķināšana ir šāda — senīns zelta, seons zelta, šums zelta un limna zelta.

6 Sēnums sudraba, amnors sudraba, ezroms sudraba un ontija sudraba.

7 Sēnums sudraba bija vienāds senīnam zelta, un abi vienādi

ar mēru miežu un arī ar visādu šķirņu labības mēru.

8 Tad nu seona zelta daudzums bija divreiz vairāk vērts par senīnu.

9 Un šums zelta bija divreiz vairāk vērts par seonu.

10 Un limna zelta bija to visu vērtības kopā.

11 Un amnors sudraba bija tikpat cik divi sēnumi.

12 Un ezroms sudraba bija tikpat cik četri sēnumi.

13 Un ontija bija tik cik visi tie kopā.

14 Tad nu šis ir mazāko skaitļu vērtības viņu rēķināšanā —

15 šiblons ir puse no sēnuma; tādējādi šiblons ir par pusmēru miežu.

16 Un šiblums ir puse no šiblona.

17 Un lea ir puse no šibluma.

18 Tad nu šie ir viņu skaitļi, atbilstoši viņu rēķināšanai.

19 Tad antions zelta ir vienāds trijiem šibloniem.

20 Tad nu tas bija ar vienu vienīgu nolūku gūt peļņu, jo viņi saņēma savu algu atbilstoši viņu nodarbinātībai, tādēļ viņi kūdīja ļaudis uz dumpošanas un visa veida nemieriem un ļaundarbībām, lai viņi varētu "saņemt vairāk naudas, atbilstoši tām prāvām, kas tika liktas viņu priekšā; tādēļ viņi kūdīja ļaudis pret Almu un Amuleku.

21 Un šis Zīzroms sāka izvaicāt Amuleku, sacīdams: Vai jūs atbildēsiet man uz dažiem jautājumiem, kurus es jums pavai-

cāšu? Tad nu Zīzroms bija vīrs, kas bija lietpratējs velna "viltībās, lai viņš varētu iznīcināt visu, kas bija labs; tādēļ viņš sacīja Amulekam: Vai jūs atbildēsiet uz jautājumiem, ko es jums izvirzīšu?

22 Un Amuleks sacīja viņam: Jā, ja tas būs saskaņā ar "Tā Kunga Garu, kas ir manī; jo es neteikšu neko, kas ir pret Tā Kunga Garu. Un Zīzroms sacīja viņam: Lūk, šeit ir sešas ontijas sudraba un visas tās es došu tev, ja tu noliegsi augstākās būtnes esamību.

23 Tad Amuleks sacīja: Ak tu "elles bērns, kāpēc tu mani "kārdini? Vai tu zini, ka taisnie nepadodas tādiem kārdinājumiem?

24 Vai tu domā, ka Dieva nav? Es saku tev: Nē, tu zini, ka Dievs ir, bet tu mīli "mantu vairāk nekā Viņu.

25 Un tagad tu man meloji Dieva priekšā. Tu teici man: Lūk šis sešas ontijas, kas ir ļoti dārgas, es došu tev, — kad savā sirdī tu nedomāji man tās dot; un tava vēlēšanās bija tikai, lai es noliegtu patieso un dzīvo Dievu, lai tev būtu iemesls mani nogalināt. Un tad lūk, par šo lielo ļaunumu tu saņemsi, ko esi pelnījis.

26 Un Zīzroms sacīja viņam: Tu saki, ka ir patiesais un dzīvais Dievs?

27 Un Amuleks teica: Jā, ir patiesais un dzīvais Dievs.

28 Tad Zīzroms sacīja: Vai ir vairāk nekā viens Dievs?

29 Un viņš atbildēja: Nē!

20a Al. 10:32.

21a Al. 10:13.

22a SRC Svētais Gars.

23a Al. 5:41.

b SRC Kārdināt, kārdinājums.

24a 1. Tim. 6:10;

Tit. 1:11.

30 Tas Zīzroms atkal viņam sacīja: Kā tu to zini?

31 Un viņš sacīja: “Eņģelis man to darīja zināmu.

32 Un Zīzroms atkal sacīja: Kas ir tas, kas nāks? Vai tas ir Dieva dēls?

33 Un viņš sacīja tam: Jā.

34 Un Zīzroms atkal sacīja: Vai Viņš izglābs Savus ļaudis “viņu grēkos? Un Amuleks atbildēja un sacīja viņam: Es saku jums, ka nē, jo nav iespējams, ka Viņš noliegtu Savu vārdu.

35 Tad Zīzroms sacīja uz ļaudīm: Raugat, lai jūs to atcerētos; jo viņš sacīja, ka ir tikai viens Dievs; tomēr Viņš saka, ka Dieva Dēls nāks, bet Viņš neglābs Savus ļaudis — it kā Viņam būtu vara pavēlēt Dievam.

36 Tad Amuleks atkal sacīja viņam: Lūk, tu meloji, jo tu saki, ka es runāju it kā man būtu vara pavēlēt Dievam, jo es sacīju, ka Viņš neglābs Savus ļaudis viņu grēkos.

37 Un es tev atkal saku, ka Viņš nevar izglābt tos viņu “grēkos; jo es nevaru noliegt Viņa vārdu, un Viņš ir teicis, ka ^bnekas netīrs nevar iemantot “Debesu valstību; tādēļ, kā gan jūs varat tikt glābti, ja vien jūs neiemantojat Debesu valstību? Tādēļ jūs nevarat tikt izglābti savos grēkos.

38 Tad Zīzroms atkal sacīja viņam: Vai Dieva Dēls ir patiesais Mūžīgais Tēvs?

39 Un Amuleks sacīja viņam: Jā, Viņš ir patiesais Mūžīgais Debesu un Zemes, un “visu lietu, kas ir tajās, ^bTēvs; Viņš ir sākums un gals, pirmais un pēdējais;

40 un Viņš nāks “pasaulē, lai ^batpestītu Savus ļaudis; un Viņš “uzņemsies to pārkāpumus, kas ticēs Viņa Vārdam; un viņi ir tie, kuriem būs mūžīgā dzīve, un glābšana nenāk ne pie viena cita.

41 Tādēļ ļaunie paliks, it kā nekādas “pestīšanas nebūtu bijis, izņemot vienīgi nāves saišu atraisīšanu; jo lūk, pienāks diena, kad ^bvisi augšāmcelsies no mirušajiem un stāsies Dieva priekšā, un tiks “tiesāti atbilstoši saviem darbiem.

42 Tad nu ir nāve, kas tiek saukta par laicīgo nāvi; un Kristus nāve atraisīs šīs laicīgās nāves “saites, ka visi tiks augšāmcelti no šīs laicīgās nāves.

43 Gars un ķermenis atkal tiks “apvienoti to pilnīgā veidā; gan kauli, gan locītavas tiks atjaunotas savā ķermenī, tieši kā mēs esam tagad; un mēs tiksim atvesti, lai stāvētu Dieva priekšā, zinādami tāpat, kā

31a Al. 10:7–10.

34a Hel. 5:10–11.

37a 1. kor. 6:9–10.

b 1. Nef. 15:33;

Al. 40:26;

3. Nef. 7:19.

src Bezdievīgs.

c src Dieva valstība
jeb debesu valstība.

39a Kol. 1:16; Mos. 4:2.

b Jes. 9:5.

40a src Pasaule.

b Rom. 11:26–27.

c 2. Moz. 34:6–7;

Jes. 53:5;

1. Jāņa 2:2;

Mos. 14:5; 15:12;

M&D 19:16–19.

41a Al. 12:18;

M&D 88:33.

b Jāņa atkl. 20:12–13;

Al. 42:23.

c src Tiesa, pēdējā.

42a Al. 12:16.

43a 2. Nef. 9:13;

Al. 40:23.

mēs zinām tagad, un būdami ar skaidru ^batmiņu par visu mūsu ^cvainu.

44 Tad nu šī atjaunošana nāks pie visiem, kā veciem tā jauniem, kā nebrīviem tā brīviem, kā vīriešiem tā sievietēm, kā ļauniem tā taisnīgiem; un patiesi nezudīs pat tik daudz kā mats no viņu galvas; bet katra radība tiks “atjaunota tās pilnīgā veidolā, kā tā ir tagad, jeb ķermenī, un tiks atvesta un apsūdzēta Dēla Kristus un Dieva ^bTēva, un Svētā Gara, kas ir ^cviens Mūžīgs Dievs, tiesas priekšā, lai tiktu ^dtiesāta pēc saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni.

45 Tad nu lūk, es runāju uz jums par mirstīgā ķermeņa nāvi un arī par mirstīgā ķermeņa “augšāmcelšanos. Es saku jums, ka šis mirstīgais ķermenis tiks ^buzcelts ^cnemirstīgā ķermenī, tas ir, no nāves, — patiesi, no pirmās nāves dzīvē, lai ^dtie vairs nevarētu mirt; to gariem apvienojoties ar viņu ķermeņiem, lai nekad vairs netiktu šķirti; tam visam kopā kļūstot ^egarīgam un nemirstīgam, lai vairāk nekad nepiedzīvotu satrūdēšanu.

46 Tagad, kad Amuleks bija beidzis šos vārdus, ļaudis atkal bija pārsteigti, un arī Zīzroms sāka trīcēt. Un tā beidzās Amuleka vārdi, vai arī viss tas, ko es esmu rakstījis.

12. NODĀLA

Alma strīdas ar Zīzromu. Dieva noslēpumi var tikt doti tikai ticīgajiem. Cilvēki tiek tiesāti par savām domām, ticību, vārdiem un darbiem. Ļaunie cietīs garīgu nāvi. Šī mirstīgā dzīve ir pārbaudes stāvoklis. Pestīšanas iecere nes augšāmcelšanos un, caur ticību, grēku piedošanu. Grēkus nožēlojušiem ir tiesības uz žēlastību caur Vienpiedzimušo Dēlu. Apmēram 82 g. pr. Kr.

TAD Alma, redzēdams, ka Amuleka vārdi bija apklusinājuši Zīzromu, jo viņš redzēja, ka Amuleks bija pieķēris to “melojot un krāpjot, lai viņu nogalinātu, un redzēdams, ka tas sāka trīcēt aiz savas vainas ^bapziņas, viņš vēra savu muti un sāka runāt uz to, un apstiprināt Amuleka vārdus, un izskaidrot tālākās lietas, jeb atklāt Rakstus tālāk par to, ko Amuleks bija darījis.

2 Tad nu vārdus, ko Alma runāja uz Zīzromu, dzirdēja ļaudis visapkārt; jo pūlis bija liels, un viņš runāja šādā veidā:

3 Tagad Zīzrom, redzēdams, ka tu esi pieķerts savos melos un viltībā, jo tu esi melojis ne tikai cilvēkiem, bet tu esi melojis Dievam; jo lūk, Viņš zina visas tavas domas un tu redzi, ka tavas domas ir darītas zināmas mums ar Viņa Garu;

4 un tu redzi, ka mēs zinām, ka

43b 2. Nef. 9:14; Mos. 3:25; Al. 5:18.

c SRC Vaina.

44a Al. 41:12–15.

b SRC Dievs, dievība—Dievs Tēvs.

c 3. Nef. 11:27, 36.

src Dievs, dievība.

d Jāņa atkl. 20:12–13.

45a Al. 40:23;

M&D 88:16.

b SRC Augšāmcelšanās.

c SRC Nemirstīgs, nemirstība.

d Jāņa atkl. 21:4;

M&D 63:49; 88:116.

e 1. kor. 15:44.

12 1a Al. 11:20–38.

b SRC Sirdsapziņa.

3a Jēk. 2:5; Al. 10:17; M&D 6:16.

tava iecere bija ļoti viltīga iecere, kas attiecas uz velna viltību, melot un apkrāpt šos ļaudis, lai tu varētu sacelt viņus pret mums, lai zaimotu mūs un padzītu, —

5 tad tā bija tava ^aienaidnieka iecere, un viņš tevī ir izrādījis savu varu. Tagad es gribu, lai jūs atcerētos, ka to, ko es saku tev, es saku visiem.

6 Un lūk, es saku jums visiem, ka tās bija ienaidnieka lamatas, ko viņš bija izlicis, lai noķertu šo tautu, lai viņš varētu jūs pakļaut sev, lai viņš varētu sasaistīt jūs savās ^avažās, lai viņš varētu saķēdēt jūs mūžīgai iznīcībai, saskaņā ar sava gūsta varu.

7 Tagad, kad Alma bija runājis šos vārdus, Zizroms sāka trīcēt vēl vairāk, jo viņš arvien vairāk un vairāk pārliecinājās par Dieva varu; un viņš arī bija pārliecināts, ka Alma un Amuleks zināja par viņu, jo viņš bija pārliecinājies, ka tie zināja viņa sirds domas un vēlmes; jo viņiem bija dota vara, lai tie varētu zināt par šīm lietām saskaņā ar pravietojuma garu.

8 Un Zizroms sāka cītīgi viņus iztaujāt, lai viņš varētu zināt vairāk par Dieva valstību. Un viņš sacīja Almam: Ko nozīmē tas, ko Amuleks runāja par mirušo augšāmcelšanos, ka visi augšāmcelsies no mirušajiem, gan taisnie, gan netaisnie, un tiks atvesti, lai stātos Dieva

priekšā, lai tiktu tiesāti par saviem darbiem?

9 Un tad Alma sāka izskaidrot to viņam, sacīdams: Daudziem ir dots zināt ^aDieva noslēpumus, tomēr tiem ir stingri pavēlēts, lai tie tos neizpaustu, ^bizņemot to Viņa vārda daļu, ko Viņš dāvā cilvēku bērniem, atbilstoši tai uzmanībai un uzcītībai, ko tie Viņam pievērš.

10 Un tādēļ tas, kas ^anocietina savu sirdi, tas saņem ^bmazāku vārda daļu; un tas, kas ^cnenocietina savu sirdi, tam tiek ^ddota lielāka vārda daļa, līdz viņam tiek dots zināt Dieva noslēpumus, līdz viņš tos zina pilnībā.

11 Un tie, kas nocietina savas sirdis, tiem tiek dota mazāka vārda ^adaļa, līdz viņi ^bneko nezina par Viņa noslēpumiem; un tad viņus saņem gūstā velns un pēc savas gribas ved tos uz iznīcību. Tad tas ir tas, kas ir domāts ar ^eelles ^avažām.

12 Un Amuleks skaidri runāja par ^anāvi un par uzcelšanu no šīs mirstības nemirstības stāvoklī, un par atvešanu Dieva tiesas priekšā, lai tiktu ^btiesāti par mūsu darbiem.

13 Tad, ja mūsu sirdis ir bijušas nocietinātas, jā, ja mēs esam nocietinājuši savas sirdis pret vārdu tiktāl, ka tas netiek atrasts mūsos, tad mūsu stāvoklis būs drausmīgs, jo mēs tiksīm notiesāti.

5a SRC Velns.

6a Al. 5:7–10.

9a Al. 26:22.

src Dieva noslēpumi.

b Jāna 16:12; Al. 29:8;

3. Nef. 26:8–11; Et. 4:7.

10a 2. Nef. 28:27; Et. 4:8.

b M&D 93:39.

c SRC Pazemīgs, pazemība.

d 2. Nef. 28:30;

M&D 50:24.

11a Mat. 25:29.

b SRC Atkrišana.

c Sal. Pam. 9:18;

2. Nef. 2:29.

src Elle.

d Jāna 8:34;

2. Nef. 28:19.

12a Al. 11:41–45.

b SRC Tiesa, pēdējā.

14 Jo mūsu “vārdi mūs notiesās, jā, visi mūsu darbi notiesās mūs; mēs netiksim atrasti neaptraipīti; un mūsu domas arī notiesās mūs; un šādā drausmīgā stāvoklī mēs neuzdrīkstēsimies paraudzīties uz mūsu Dievu; un mēs būtu priecīgi, ja mēs varētu pavēlēt klintīm un ^bkalniem krist pār mums, lai ‘apslēptu mūs no Viņa vaiga.

15 Bet tas nevar būt; mums ir jānāk un jāstāv Viņa priekšā Viņa godībā un Viņa spēkā, un Viņa varā, varenībā un kundzībā, un jāatzīst sev par mūžīgu “kaunu, ka visi Viņa ^bsodi ir taisnīgi; ka Viņš ir taisns visos Savos darbos, un ka Viņš ir žēlīgs pret cilvēku bērniem, un ka Viņam ir visa vara izglābt katru cilvēku, kas tic Viņa Vārdam un nes grēku nožēlošanai atbilstošu augli.

16 Un tagad lūk, es saku jums, tad nāk nāve, tieši otrā “nāve, kas ir garīgā nāve; tad ir laiks, ka tas, kas nomirst savos grēkos laicīgajā ^bnāvē, ‘mirs arī garīgā nāvē; jā, viņš nomirs attiecībā uz lietām, kas piederas taisnīgumam.

17 Tad ir laiks, kad viņu mocības būs kā “uguns un sēra jūra, kuras liesmas paceļas mūžīgi mūžos; un tad ir laiks, kad viņi tiks saķēdēti mūžīgai iznīcībai, atbilstoši Sātana varai un gūs-

tam, jo viņš ir pakļāvis tos pēc savas gribas.

18 Tad, es saku jums, viņiem būs tā, it kā “nekādas pestīšanas nebūtu bijis; jo viņi nevar tikt pestīti saskaņā ar Dieva taisnību; un viņi nevar ^bnomirt, tā kā vairs nav satrūdēšanas.

19 Tad notika, kad Alma bija pabeidzis runāt šos vārdus, ka ļaudis vēl vairāk izbrīnījās.

20 Bet tur bija kāds Antiona, kas bija galvenais valdnieks starp tiem, kas iznāca un sacīja viņam: Kas tas ir, ko tu sacīji, ka cilvēks uzcelsies no nāves un tiks izmainīts no šī mirstīgā stāvokļa “nemirstīgā, ka dvēsele nekad nevarēs nomirt?

21 Ko nozīmē Raksti, kas saka, ka Dievs nolika “ķerubus un liesmojošu zobenu ^bĒdenes dārza austrumos, lai mūsu pirmie vecāki neieietu un nebaudītu dzīvības koka augli un nedzīvotu mūžīgi? Un tā mēs redzam, ka nebija nekādu iespēju, ka viņi varētu dzīvot mūžīgi.

22 Tad Alma sacīja viņam: Tas ir tas, ko es jau grasījos izskaidrot. Tad mēs redzam, ka Ādams “krita, nobaudoz aizliegto ^baugli, saskaņā ar Dieva vārdu; un tā mēs redzam, ka līdz ar viņu Krišanu visa cilvēce kļuva par ‘zudušu un kritušu tautu.

23 Un tad lūk, es saku jums,

14a Mat. 12:36; Jēk. v. 3:6; Mos. 4:29–30.

b Hoz. 10:8; 2. Nef. 26:5.

c Īj. 34:22; 2. Nef. 12:10.

15a Mos. 3:25.

b 2. Pēt. v. 2:9.

src Taisnība.

16a SRC Nāve, garīgā.

b Al. 11:40–45.

c 1. Nef. 15:33; Al. 40:26.

17a Jāņa atkl. 19:20; 21:8;

Mos. 3:27.

18a Al. 11:41.

b Jāņa atkl. 21:4;

Al. 11:45; M&D 63:49.

20a SRC Nemirstīgs,

nemirstība.

21a 1. Moz. 3:24; Al. 42:2;

Moz. 4:31. SRC Ķerubi.

b SRC Ēdene.

22a SRC Ādama un Ievas krišana.

b 1. Moz. 3:6;

2. Nef. 2:15–19;

Mos. 3:26.

c Moz. 16:4–5.

ka, ja Ādamam būtu bijis iespējams "baudīt dzīvības koka augli tajā laikā, tad nebūtu nāves un vārds būtu tukšs, padarot Dievu par meli, jo Viņš teica: ^bJa tu ēdīsi, tu mirdams mirsi.

24 Un mēs redzam, ka "nāve nāk pār cilvēci, jā, nāve, kas ir laicīgā nāve, par kuru runāja Amuleks; tomēr ^bcilvēkam tika dāvāts laiks, kurā viņš varētu nožēlot grēkus; tādēļ šī dzīve kļūst par pārbaudes stāvokli; laiku, lai ^csagatavotos satikt Dievu; laiku, lai sagatavotos tam bezgalīgajam stāvoklim, par ko mēs runājām, kas ir pēc mirušo augšāmcelšanās.

25 Tad, ja nebūtu "pestīšanas ieceres, kas bija nolikta no pasaules radišanas, nebūtu nekādas ^baugšāmcelšanās no mirušajiem; bet pestīšanas iecere bija nolikta, kas īsteno augšāmcelšanos no mirušajiem, par kuru tika runāts.

26 Un tad lūk, ja būtu bijis iespējams, ka mūsu pirmie vecāki varētu iet un baudīt "dzīvības koka augli, tad viņi būtu mūžīgi nelaimīgi, bez sagatavošanās stāvokļa; un tā ^bpestīšanas iecere tiktu izjaukta un Dieva vārds būtu tukšs, bez jebkādam sekām.

27 Bet lūk, tas tā nebija; bet cilvēkiem tika "noteikts, ka viņiem

jāmirst; un pēc nāves viņiem jānāk uz ^btiesu, patiesi uz to pašu tiesu, par kuru mēs runājām, kas ir gals.

28 Un, kad Dievs bija noteicis, ka visam tam ir jānāk pār cilvēku, lūk, tad Viņš redzēja, ka bija nepieciešams, lai cilvēks zinātu par tām lietām, ko Viņš tiem ir noteicis.

29 Tādēļ Viņš sūtīja "eņģeļus runāt ar viņiem, kas lika cilvēkiem skatīt Viņa godību.

30 Un kopš tā laika tie sāka piesaukt Viņa Vārdu; tādēļ Dievs "runāja ar cilvēkiem, un darīja tiem zināmu ^bpestīšanas ieceri, kas bija sagatavota no pasaules ^cradišanas; un to Viņš darīja zināmu tiem atbilstoši to ticībai un grēku nožēlošanai, un viņu svētajiem darbiem.

31 Tādēļ Viņš cilvēkiem deva "baušļus, jo vispirms tie bija pārkāpuši ^bpirmos baušļus, kas attiecās uz laicīgām lietām, un kļuvuši kā dievi, ^czinādami labu un ļaunu, nostādījuši sevi tādā stāvoklī, vai tikuši nostādīti tādā stāvoklī, lai ^drikotos pēc savas gribas un patikas—vai nu darītu ļaunu vai darītu labu.

32 Tādēļ Dievs deva viņiem baušļus pēc tam, kad bija "darījis zināmu tiem pestīšanas ieceri, lai viņi nedarītu ļaunu, par ko

23a Al. 42:2–9.

b 1. Moz. 2:17.

24a SRC Nāve, fiziskā.

b 2. Nef. 2:21;

Moz. 5:8–12.

c Al. 34:32–35.

25a SRC Pestīšanas iecere.

b 2. Nef. 2:8;

Al. 7:12; 42:23.

26a 1. Moz. 2:9;

1. Nef. 15:36;

Al. 32:40.

b Al. 34:8–16; 42:6–28;

Moz. 6:59–62.

27a Īj. 7:1; Ebr. 9:27;

M&D 42:48.

b SRC Tiesa, pēdējā.

29a Moron. 7:25, 31;

M&D 29:42.

30a Moz. 5:4–5; 6:51.

b SRC Pestīšanas iecere.

c Mos. 18:13;

Al. 13:3, 5, 7–8.

31a SRC Dieva pavēles.

b 1. Moz. 2:16–17;

2. Nef. 2:18–19.

c 1. Moz. 3:22–23;

Moz. 4:11.

d 2. Nef. 2:16.

SRC Rīcības brīvība.

32a Moz. 5:4–9.

sods bija otrā ^bnāve, kas bija mūžīga nāve attiecībā uz lietām, kas piederas taisnīgumam; jo pār tādiem pestīšanas iecerei nav varas, jo ‘taisnības darbi nevar tikt iznīcināti, saskaņā ar augstāko Dieva labestību.

33 Bet Dievs aicināja visus cilvēkus, Sava Dēla Vārdā, (tā bija tā pestīšanas iecere, kas bija nolikta) sacīdams: Ja jūs nožēlosit savus grēkus un nenocietināsiet savas sirdis, tad Es būšu žēlīgs pret jums caur Savu Vienpiedzimušo Dēlu;

34 tādēļ katram, kas nožēlo grēkus un nenocietina savu sirdi, tam būs tiesības uz ‘žēlastību caur Manu Vienpiedzimušo Dēlu savu grēku ^bpiedošanai, un tie ieies Manā ‘atdusā.

35 Un katrs, kas nocietinās savu sirdi un darīs nekrietnības, lūk, Es zvēru Savās dūsmās, ka viņš nenāks Manā atdusā.

36 Un tagad, mani brāļi, lūk, es saku jums, ka, ja jūs nocietināsiet savas sirdis, jūs neieiesit Tā Kunga atdusā; tāpēc jūsu nekrietnības tā kaitina Viņu, ka Viņš sūta Savas dūsmas pār jums kā ‘pirmajā izaicinājumā reizē, jā, saskaņā ar Viņa vārdu, pēdējā izaicinājumā tāpat kā pirmajā, jūsu dvēseļu mūžīgai ^biznīcībai; tā, saskaņā ar Viņa vārdu, jūsu pēdējai nāvei tāpat kā pirmajai.

37 Un tad, mani brāļi, redzot, ka mēs zinām šīs lietas, un tās

ir patiesas, nožēlosim grēkus un nenocietināsīm savas sirdis, lai mēs ‘neizaicinātu To Kungu, mūsu Dievu izgāzt Savas dūsmas pār mums šajos otrajos baušļos, kurus Viņš mums devis; bet ieiesim ^bDieva atdusā, kas ir sagatavota saskaņā ar Viņa vārdu.

13. NODAĻA

Vīrieši tiek aicināti par augstajiem priesteriem dēļ viņu ārkārtīgās ticības un labiem darbiem. Viņi ir, lai mācītu baušļus. Caur taisnīgumu viņi tiek iesvētīti un ieiet Tā Kunga atdusā. Melhisedeks bija viens no viņiem. Engēli sludina prieka vēstis visā zemē. Viņi darīs zināmu patieso Kristus atnākšanu. Apmēram 82 g. pr. Kr.

UN vēl, mani brāļi, es gribētu vērst jūsu uzmanību uz to laiku, kad Dievs Tas Kungs deva šos baušļus Saviem bērniem; un es gribētu, lai jūs atcerētos, ka Dievs Tas Kungs ‘ordinēja priesterus pēc Savas svētās kārtas, kas bija pēc Viņa Dēla kārtas, lai mācītu šīs lietas ļaudīm.

2 Un šie priesteri tika ordinēti pēc ‘Viņa Dēla kārtas tādā ^bveidā, lai tādējādi ļaudis varētu zināt, kādā veidā raudzīties pēc Viņa Dēla, lai saņemtu pestīšanu.

3 Un šis ir tas veids, kā viņi tika ordinēti—būdami ‘aicināti un

32b SRC Nāve, garīgā.
c Mos. 15:27;

Al. 34:15–16; 42:15.

34a SRC Žēlīgs, žēlastība.

b SRC Grēku piedošana.

c SRC Atpūta.

36a Jēk. 1:7–8;

Al. 42:6, 9, 14.

b SRC Sodība.

37a 1. Nef. 17:30; Jēk. 1:8;

Hel. 7:18.

b Al. 13:6–9.

13 1a Ābr. 2:9, 11.

2a M&D 107:2–4.

b Al. 13:16.

3a M&D 127:2.

SRC Izredzēšana;

Iepriekš izredzēšana.

^bsagatavoti no pasaules ^cradišanas, atbilstoši ^dDieva paredzējumam, viņu ārkārtīgās ticības un labo darbu dēļ; vispirms tiekot atstāti ^eizvēlēties labu vai ļaunu; tādēļ viņi, izvēlējušies labo un izrādījuši ārkārtīgi lielu ^fticību, ir ^gaicināti ar svēto aicinājumu, jā, ar to svēto aicinājumu, kas bija sagatavots, un saskaņā ar sagatavošanas izpirkšanu priekš tādiem.

4 Un tā viņi ir tikuši ^aaicināti šajā svētajā aicinājumā viņu ticības dēļ, kamēr citi būtu atraidījuši Dieva Garu, viņu cietsirdības un prāta akluma dēļ, turpretim, ja tas tā nebūtu bijis, viņiem būtu tādas pašas milzīgas ^bpriekšrocības kā viņu brāļiem.

5 Vai, ^aisāk sakot, vispirms viņi bija ^atādā pašā stāvoklī kā viņu brāļi; tā šis svētais aicinājums, kas bija sagatavots no pasaules radišanas tādiem, kas nenocietinātu savas sirdis, kas bija iekš un caur Grēku Izpirkšanu no Vienpiedzimušā Dēla un kas bija sagatavots, —

6 un tā, būdami aicināti ar šo svēto aicinājumu un ordinēti augstajā priesterībā pēc Dieva svētās kārtas, lai mācītu Viņa baušļus cilvēku bērniem, lai tie arī varētu ieiet Viņa ^aatdusā, —

7 šī Augstā priesterība, būdama pēc Viņa Dēla kārtas, kas bija no pasaules radišanas; jeb, citiem vārdiem, būdama ^abez dienu sākuma vai gadu beigām, būdama sagatavota no mūžības uz visiem mūžiem, saskaņā ar ^bViņa paredzējumu par visām lietām.

8 Tad viņi tika ^aordinēti šādā veidā — būdami aicināti ar svēto aicinājumu, un iecelti ar svēto priekšrakstu, un uzņēmušies svētās kārtas Augsto priesterību, un šis aicinājums un priekšraksts, un Augstā priesterība ir bez sākuma un gala —

9 tā viņi kļūst par ^aaugstajiem priesteriem uz mūžiem pēc Tēva Vienpiedzimušā Dēla kārtas, kurš ir bez dienu sākuma un gadu beigām, kurš ir pilns ^blabvēlības, taisnības un patiesības. Un tā tas ir. Āmen.

10 Tad, kā es teicu par to svēto kārtu jeb šo ^aAugsto priesterību, tur bija daudzi, kas tika ordinēti un kļuva par Dieva augstajiem priesteriem; un tas bija dēļ viņu ārkārtīgās ticības un ^bgrēku nožēlošanas, un viņu taisnīguma Dieva priekšā, — viņi izvēlējās labāk nožēlot grēkus un darīt taisnības darbus nekā iet bojā;

11 tādēļ viņi tika aicināti pēc

3b M&D 138:55–56.
c Al. 12:25, 30.
src Pirms mirstīgā dzīve.
d M&D 38:2.
e SRC Rīcības brīvība.
f SRC Ticība, ticēt.
g SRC Aicināt, Dieva aicināts, aicinājums;

Priesterība.
4a Et. 12:10.
b 1. Nef. 17:32–35.
5a 2. Nef. 26:28.
6a Al. 12:37; 16:17.
src Atpūta.
7a Ebr. 7:3.
b SRC Dievs, dievība.
8a M&D 84:33–42.

src Melhisedeka priesterība.
9a SRC Augstais priesteris.
b 2. Nef. 2:6.
src Labvēlība.
10a M&D 84:18–22.
b SRC Nožēlot grēkus, grēku nožēlošana.

šīs svētās kārtas, un tika "iesvētīti, un viņu ^bdrānas tika mazgātas baltas caur Jēra asinīm.

12 Tad viņi, tikuši "iesvētīti ar ^bSvēto Garu, būdami ar baltām drānām, būdami "šķīsti un neaptraipīti Dieva priekšā, nevarēja raudzīties uz ^agrēku savādāk, kā vien ar ^criebumu, un tur bija daudzi, ļoti daudzi, kas tika darīti tīri un iegāja Tā Kunga, viņu Dieva atdusā.

13 Un tagad, mani brāļi, es gribētu, lai jūs pazemotos Dieva priekšā un nestu grēku nožēlošanai pienācīgu ^aaugli, lai arī jūs varētu ieiet Viņa atdusā.

14 Jā, pazemojieties tāpat kā ļaudis "Melhisedeka dienās, kas bija augstais priesteris pēc tās pašas kārtas, par kuru es stāstīju, kas arī uzņēms Augsto priesterību uz mūžiem.

15 Un tas bija tas pats Melhisedeks, kam "Ābrāhams maksāja ^bdesmito tiesu; jā, tieši mūsu tēvs Ābrāhams maksāja desmito tiesu — vienu desmito daļu no visa, kas viņam piederēja.

16 Tad nu šie "priekšraksti tika doti šādā veidā, lai tādējādi ļaudis varētu raudzīties pēc Dieva Dēla, tas bija Viņa kārtas ^bveids, jeb tā bija Viņa kārta, un tas tāpēc, lai viņi varētu raudzīties pēc Viņa savu grēku piedošanai,

lai viņi varētu ieiet Tā Kunga atdusā.

17 Tad nu šis Melhisedeks bija ķēniņš pār Salemas zemi, un viņa tauta bija kļuvusi spēcīga nekrietnībā un negantībā; jā, viņi visi bija nomaldījušies; viņi bija pilni ar visa veida ļaundarbībām;

18 bet Melhisedeks, izmantojis varenu ticību un saņēmis augstā priesteramatu saskaņā ar "Dieva svēto kārtu, sludināja grēku nožēlošanu savai tautai. Un lūk, viņi nožēloja grēkus un Melhisedeks nodibināja mieru tai zemē savās dienās, tādēļ viņš tika saukts par miera valdnieku, jo viņš bija Salemas ķēniņš; un viņš valdīja sava tēva pakļautībā.

19 Tad nu, tur bija "daudzi pirms viņa un arī daudzi pēc, bet nebija ^bneviens varenāka; tādēļ par viņu tie bija vēl jo īpaši pieminējuši.

20 Tagad man nevajag atkārtot šo lietu, tas, ko es esmu pateicis, varētu būt pietiekami. Lūk, "Svētie Raksti ir jūsu priekšā; ja jūs tos ^bsagrozīsiet, tas būs jūsu pašu iznīcībai.

21 Un tad notika, kad Alma bija sacījis šos vārdus uz tiem, viņš izstiepa savu roku pret tiem un sauca skaļā balsī, sacī-

11a Moz. 6:59–60.

b 1. Nef. 12:10;

Al. 5:21–27;

3. Nef. 27:19–20.

12a Rom. 8:1–9.

src Iesvētīšana.

b src Svētais Gars.

c src Šķīstis, šķīstība.

d Mos. 5:2; Al. 19:33.

e Sal. Pam. 8:13;

Al. 37:29.

13a Lūk. 3:8.

14a M&D 84:14.

DzST, 1. Moz. 14:25–40.

src Melhisedeks.

15a src Ābrahāms.

b 1. Moz. 14:18–20;

Mal. 3:8–10.

src Desmitā tiesa.

16a src Priekšraksti.

b src Symbolisms.

18a src Melhisedeka priesterība.

19a Hel. 8:18;

M&D 84:6–16;

107:40–55.

b M&D 107:1–4.

20a src Svētie Raksti.

b 2. Pēt. v. 3:16;

Al. 41:1.

dams: Tagad ir laiks “nožēlot grēkus, jo pestīšanas diena tuvojas;

22 jā, un Tā Kunga balss ar eņģeļu “muti sludina to visām tautām; jā, sludina to, lai viņiem varētu būt liela prieka vēstis; jā, un Viņš daudzina šīs labās lielā prieka vēstis starp visiem Saviem ļaudīm, jā, pat starp tiem, kas ir izkaisīti pa zemes virsu; tādēļ tās ir nonākušas līdz mums.

23 Un tās ir darītas mums zināmas “skaidrā valodā, lai mēs varētu saprast, lai mēs neklūdītos; un tas tāpēc, ka mēs esam ^bklejotāji svešā zemē; tādējādi mēs esam ļoti ieredzēti, jo mums ir sludinātas šīs labās vēstis visās mūsu vīna dārza daļās.

24 Jo lūk, “eņģeļi šajā laikā to sludina daudziem mūsu zemē; un tas ir ar nolūku, lai sagatavotu cilvēku bērnu sirdis pieņemt Viņa vārdu tajā laikā, kad Viņš nāks Savā godībā.

25 Un tagad mēs tikai gaidām, lai izdzirdētu priecīgas ziņas par Viņa atnākšanu, sludinātas mums ar eņģeļu muti; jo laiks tuvojas, mēs “nezinām, cik drīz. Kaut Dievs dotu, ka tas varētu būt manā mūžā; bet lai tas būtu agrāk vai vēlāk, par to es priecāšos.

26 Un ar eņģeļu muti tas tiks

darīts zināms “taisnīgiem un svētiem vīriem Viņa atnākšanas laikā, lai mūsu tēvu vārdi varētu tikt piepildīti, atbilstoši tam, ko tie ir teikuši par Viņu, kas bija saskaņā ar pravietojuma garu, kas bija viņos.

27 Un tagad, mani brāļi, es “vēlos no savas sirds dziļumiem, jā, ar lielām raizēm līdz pat sāpēm, lai jūs uzklausītu manus vārdus un atvestu savus grēkus, un neatliktu savu grēku nožēlošanas dienu;

28 bet lai jūs pazemotos Tā Kunga priekšā un piesauktu Viņa Svēto Vārdu, un nepārtraukti “būtu modri un lūgtu, lai jūs netiktu ^bkārdināti vairāk par to, ko jūs spējat panest, un tā tiktu vadīti ar Svēto Garu, kļūdami pazemīgi, lēnprātīgi, pakļāvīgi, pacietīgi, pilni mīlestības un visa iecietības;

29 “būdami ar ticību Tam Kungam; būdami ar cerību, ka jūs saņemsit mūžīgo dzīvi; būdami vienmēr ar ^bDieva mīlestību savās sirdīs, lai jūs varētu tikt paaugstināti pēdējā dienā un ieiet Viņa ‘atdusā.

30 Un lai Tas Kungs dāvā jums grēku nožēlošanu, lai jūs neizsauktu uz sevi Viņa dusmas, lai jūs netiktu sasaistīti “elles važās, lai jums nenāktos ciest otro ^bnāvi.

31 Un Alma runāja uz tiem

21a SRC Nožēlot grēkus, grēku nožēlošana.

22a Al. 10:20.

23a 2. Nef. 25:7–8; 31:3; 32:7; Jēk. 4:13;

Et. 12:39.

^b Jēk. 7:26.

24a Al. 10:10; 39:19.

25a 1. Nef. 10:4;

3. Nef. 1:13.

26a Am. 3:7;

Lūk. 2:8–11.

27a Mos. 28:3.

28a SRC Lūgšana; Sargāt, sargs.

^b 1. kor. 10:13.

^c SRC Lēnprātīgs, lēnprātība; Pacietība.

29a Al. 7:24.

^b M&D 20:31; 76:116.

SRC Žēlsirdība.

^c M&D 84:24.

30a SRC Sodība; Elle.

^b SRC Nāve, garīgā.

ļaudīm daudz vairāk vārdu, kas nav rakstīti šai grāmatā.

14. NODAĻA

Alma un Amuleks tiek ieslodzīti un sisti. Ticīgie un viņu Svētie Raksti tiek sadedzināti ugunī. Šie mocekļi tiek pieņemti Tā Kunga godībā. Cietuma sienas saplaisā un sabrūk. Alma un Amuleks tiek atbrīvoti un viņu vajātāji tiek nogalināti. Apmēram 82-81 g. pr. Kr.

UN notika pēc tam, kad viņš bija beidzis runāt uz ļaudīm, ka daudzi no tiem noticeja viņa vārdiem un sāka nožēlot grēkus un pētīt "Svētos Rakstus.

2 Bet lielākā daļa no tiem vēlējās iznīcināt Almu un Amuleku; jo tie bija nikni uz Almu to vārdu "tiešuma dēļ, ko viņš sacīja Zizromam; un viņi arī sacīja, ka Amuleks tiem bija ^bmelojis un bija zaimojis viņu likumus un arī viņu likumu zinātājus un viņu soģus.

3 Un viņi bija arī nikni uz Almu un Amuleku; un, tādēļ ka tie bija tik skaidri liecinājuši pret viņu ļaundarībām, viņi meklēja tos slepeni novākt.

4 Bet notika, ka viņi to neizdarīja; bet viņi tos saņēma un sašēja ar stiprām virvēm un viņi aizveda tos zemes augstākā soģa priekšā.

5 Un ļaudis nāca priekšā un liecināja pret tiem — norādot, ka tie bija zaimojuši viņu likumus un viņu likumu zinātājus un

zemes soģus, un arī visus ļaudis, kas bija tajā zemē; un arī liecinājuši, ka ir tikai viens Dievs un ka Viņš sūtīs Savu Dēlu starp ļaudīm, bet Viņš tos neizglābs; un daudzas tādas lietas ļaudis liecināja pret Almu un Amuleku. Tad nu tas tika darīts zemes augstākā soģa priekšā.

6 Un notika, ka Zizroms bija pārsteigts par visiem vārdiem, kas tika runāti; un viņš arī zināja par to prātu aklumu, ko viņš bija radījis ļaužu starpā ar saviem melīgajiem vārdiem; un viņa dvēsele sāka "mocīties savas vainas ^bapziņā; jā, viņš tika elles sājpu apņemts.

7 Un notika, ka viņš sāka saukt uz ļaudīm, sacīdams: Lūk, es esmu "vainīgs un šie vīri ir neaptraipīti Dieva priekšā! Un no tā brīža viņš sāka aizlūgt par tiem, bet ļaudis zaimoja viņu, sacīdami: Tevi arī velns ir pārņēmis? Un viņi splāva uz to un ^bizdzina viņu no sava vidus, un arī visus tos, kas ticēja vārdiem, ko runāja Alma un Amuleks; un viņi tos izdzina un sūtīja vīrus, lai tos nomētātu ar akmeņiem.

8 Un viņi saveda kopā to sievas un bērņus, un katru, kas ticēja, vai bija mācīts ticēt Dieva vārdam, viņi lika, lai tie tiktu iemesti ugunī; un viņi arī atnesa to pierakstus, kas ietvēra Svētos Rakstus, un arī tos iemeta ugunī, lai tie tiktu sadedzināti un iznīcināti ugunī.

9 Un notika, ka viņi ņēma Almu un Amuleku un aizveda tos uz

14 1a 2. Kēn. 22:8-13.
SRC Svētie Raksti.
2a Al. 12:3-7.

b Al. 10:27.
6a Al. 15:5.
b SRC Sirdsapziņa.

7a Al. 11:21-37.
b Al. 15:1.

moku vietu, lai tie varētu būt par aculieciniekiem to ļaužu iznīcināšanai, kas tika uguns aprīti.

10 Un, kad Amuleks redzēja sievu un bērnu sāpes, kuri tika uguns aprīti, viņš arī bija sāpināts; un viņš sacīja Almam: Kā mēs varam būt par aculieciniekiem šim drausmīgajam skatam? Tādēļ izstiepsim savas rokas un izrādīsim "Dieva spēku, kas ir mūsos, un izglābsim viņus no liesmām!

11 Bet Alma sacīja viņam: Gars mani spiež, lai es neizstiepu savu roku; jo redzi, Tas Kungs pieņem viņus pie Sevis "godībā; un Viņš pieļauj, ka tie var darīt šīs lietas, jeb, ka šie ļaudis var viņiem to darīt, atbilstoši savai cietirdībai, lai tie ^bsodi, ko Viņš tiem uzliks savās dūsmās, būtu taisnīgi; un "nevainīgo ^dasinis stāvēs kā liecība pret tiem, jā, un skaļi brēks pret tiem pēdējā dienā.

12 Tad Amuleks sacīja uz Almu: Lūk, varbūt viņi sadedzinās arī mūs.

13 Un Alma sacīja: Lai ir pēc Tā Kunga gribas! Bet redzi, mūsu darbs nav pabeigts, tādēļ viņi mūs nesadedzinās!

14 Tad notika, kad to ķermeņi, kas tika iemesti ugunī, bija sadeguši, un arī pieraksti, kas bija iemesti līdz ar viņiem, zemes augstākais soģis nāca un nostājās Almas un Amuleka priekšā, kad viņi bija sasieti; un viņš sita ar savu roku pa to vaigiem un

sacīja tiem: Pēc tā, ko jūs esat redzējuši, vai jūs atkal sludināsiet šiem ļaudīm, ka viņi tiks iemesti "uguns un sēra jūrā?

15 Lūk, jūs redzējāt, ka jums nebija spēka izglābt tos, kas bija iemesti ugunī, nedz arī Dievs viņus izglāba, kaut gan tie bija no jūsu ticības. Un soģis atkal sita pa viņu vaigiem un vaicāja: Ko jūs sakāt savai aizstāvībai?

16 Tad nu šis soģis bija pēc tā "Nehora, kas nogalināja Gideonu, kārtas un ticības.

17 Un notika, ka Alma un Amuleks neko viņam neatbildēja; un viņš atkal sita tiem, un nodeva viņus virsniekiem, lai iemestu cietumā.

18 Un, kad viņi bija iemesti cietumā trīs dienas, tad nāca daudzi "likumu zinātāji un soģi, un priesteri un skolotāji, kuri bija pēc Nehora ticības; un viņi nāca cietumā, lai redzētu tos, un viņi iztaujāja tos par daudziem vārdiem; bet tie viņiem neko neatbildēja.

19 Un notika, ka soģis stāvēja viņu priekšā un teica: Kāpēc jūs neatbildat uz šo ļaužu jautājumiem? Vai jūs nezināt, ka man ir vara izglābt jūs no liesmām? Un viņš pavēlēja tiem runāt; bet tie neko neatbildēja.

20 Un notika, ka viņi aizgāja un devās savos ceļos, bet atkal nāca nākamajā dienā; un soģis atkal sita pa viņu vaigiem. Un arī daudzi nāca uz priekšu un sita tiem, sacīdami: Vai jūs

10a Al. 8:30–31.

11a SRC Godība.

b Psm. 37:8–13;

Al. 60:13; M&D 103:3.

SRC Taisnība.

c Mos. 17:10.

d SRC Mocekļis, mocības.

14a Al. 12:17.

16a Al. 1:7–15.

18a Al. 10:14; 11:20.

atkal stāvēsit un tiesāsīt šo tautu; un nosodīsīt mūsu likumus? Ja jums ir tāda liela vara, kāpēc jūs "neatbrīvojat paši sevi?"

21 Un daudzas tādas lietas viņi tiem sacīja, griežot zobus pret tiem un spļaujot uz tiem, un saktot: Kā mēs izskatīsimies, kad mēs būsīm nolādēti?

22 Un daudzas tādas lietas, jā, visādas tādas lietas viņi sacīja uz tiem; un tā viņi izsmēja tos daudzas dienas. Un viņi nedeva tiem ēdienu, lai tie ciestu badu, un ūdeni, lai tie būtu izslāpuši; un viņi arī atņēma tiem viņu drēbes, lai tie būtu kaili; un tā tie bija sasieti stiprām virvēm un ieslodzīti cietumā.

23 Un notika, kad viņi tā bija cietuši daudzas dienas, (un tas bija desmitā mēneša divpadsmitajā dienā, desmitā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu), ka augstākais Amonihās zemes soģis un daudzi no viņu skolotājiem un viņu likumu zinātājiem devās cietumā, kur Alma un Amuleks bija sasieti ar virvēm.

24 Un augstākais soģis stāvēja viņu priekšā un atkal tos sita, un sacīja tiem: Ja jums ir Dieva spēks, atbrīvojiet sevi no šīm saitēm, un tad mēs ticēsim, ka Tas Kungs iznīcinās šo tautu atbilstoši jūsu vārdiem!

25 Un notika, ka viņi visi gāja uz priekšu un sita tos, sacīdami tos pašus vārdus, līdz pat pēdējam; un, kad pēdējais bija uz tiem runājis, "Dieva spēks bija pār Almu un Amuleku, un tie

piecēlās un nostājās uz savām kājām.

26 Un Alma iesaucās, sacīdams: Cik ilgi mēs cietīsim šīs milzīgās "ciešanas, ak Kungs? Ak Kungs, dod mums spēku, atbilstoši mūsu ticībai, kas ir Kristū, līdz pat atbrīvošanai. Un viņi sarāva virves, ar ko tie bija sasieti; un, kad ļaudis to redzēja, tie sāka bēgt, jo bailes no iznīcības bija nākušas pār tiem.

27 Un notika, ka tik lielas bija viņu bailes, ka viņi krita pie zemes un nesusniedza "cietuma ārējās durvis; un zeme spēcīgi nodrebēja un cietuma sienas sašķēlās uz pusēm, tā ka tās sabruka zemē; un augstākais soģis un likumu zinātāji, un priesteri, un skolotāji, kas sita Almam un Amulekam, tika nogalināti tām krītot.

28 Un Alma un Amuleks iznāca ārā no cietuma, un viņi nebija ievainoti; jo Tas Kungs bija devis viņiem spēku, atbilstoši viņu ticībai, kas bija Kristū. Un viņi taisnā ceļā iznāca ārā no cietuma; un viņi tika "atbrīvoti no savām saitēm; un cietums sagāzās zemē, un katra dvēsele, kas bija tā sienās, izņemot tikai Almu un Amuleku, tika nogalināta; un viņi taisnā ceļā gāja uz pilsētu.

29 Tad ļaudis, dzirdēdami lielo troksni, saskrēja kopā lielā pūlī, lai zinātu tā iemeslu; un, kad viņi ieraudzīja Almu un Amuleku iznākam no cietuma un tā sienas bija sagāzušas

20a Mat. 27:39–43.

25a Al. 8:31.

26a Jēk. v. 5:10–11;

Mos. 17:10–20;

M&D 121:7–8.

27a Ap. d. 16:26; Et. 12:13.

28a Jēk. 4:6;

3. Nef. 28:19–22.

zemē, viņus pārņēma milzīgas bailes, un viņi bēga no Almas un Amuleka vaiga, patiesi kā kaza ar savu kazlēnu no diviem lauvām; un tā viņi bēga no Almas un Amuleka vaiga.

15. NODAĻA

Alma un Amuleks iet uz Sidomu un nodibina draudzi. Alma izdziedina Zizromu, kurš pievienojas Baznīcai. Daudzi tiek kristīti un Baznīca plaukst. Alma un Amuleks iet uz Zarahemlu. Apmēram 81 g. pr. Kr.

UN notika, ka Almam un Amulekam tika pavēlēts doties prom no tās pilsētas; un viņi aizgāja un nāca līdz pat Sidomas zemei; un lūk, tur viņi atrada visus ļaudis, kas bija aizgājuši no "Amonihās zemes, kas bija ^bizdzīti un nomētāti akmeņiem, tādēļ ka viņi ticēja Almas vārdiem.

2 Un viņi tiem stāstīja visu, kas bija noticis ar viņu "sievām un bērniem, un arī par sevi un par viņu atbrīvošanas ^bspēku.

3 Un arī Zizroms gulēja slims Sidomā ar karstu drudzi, kas bija dēļ viņa prāta milzīgajām bēdām par savām "nekrietnībām, jo viņš domāja, ka Almas un Amuleka vairs nav; un viņš domāja, ka tie bija nogalināti viņa nekrietnības dēļ. Un šis lielais grēks un daudzie citi viņa grēki mocīja viņa prātu, līdz tas kļuva ārkārtīgi nomākts, būdams

bez atsvabināšanas; tādēļ viņš sāka degt karstā drudzī.

4 Tad, kad viņš izdzirdēja, ka Alma un Amuleks ir Sidomas zemē, viņa sirds sāka kļūt drošāka; un viņš sūtīja nekavējoties tiem ziņu, vēlēdamies, lai tie atnāktu pie viņa.

5 Un notika, ka tie nekavējoties gāja, saņēmuši ziņu, ko viņš bija tiem sūtījis; un tie iegāja namā pie Zizroma, un tie atrada viņu savā gultā, slimu, ļoti vāju karstā drudzī; un viņa prāts arī bija ļoti nomākts viņa nekrietnību dēļ; un, kad viņš tos ieraudzīja, viņš pastiepa savu roku un ļoti lūdza tos, lai tie viņu izdziedina.

6 Un notika, ka Alma sacīja viņam, paņemot to aiz rokas: Vai tu "tici Kristus glābšanas spēkam?

7 Un viņš atbildēja un sacīja: Jā, es ticu visiem vārdiem, ko tu mācīji.

8 Un Alma sacīja: Ja tu tici Kristus Izpiršanai, tu vari tikt "izdziedināts.

9 Un viņš sacīja: Jā, es ticu, saskaņā ar taviem vārdiem.

10 Un tad Alma piesauca To Kungu, sacīdams: Ak Kungs, mūsu Dievs! Apžēlojies par šo vīru un "izdziedini viņu, atbilstoši viņa ticībai, kas ir Kristū.

11 Un, kad Alma bija pateicis šos vārdus, Zizroms "uzlēca kājās un sāka staigāt; un tas bija par milzīgu izbrīnu visiem

15 1a Al. 16:2–3, 9, 11.

b Al. 14:7.

2a Al. 14:8–14.

b Al. 14:28.

3a Al. 14:6–7.

6a Marka 9:23.

8a SRC Dziedināt, dziedināšana.

10a Marka 2:1–12.

11a Ap. d. 3:1–11.

ļaudīm; un ziņa par to izplatījās pa visu Sidomas zemi.

12 Un Alma kristīja Zizromu Tam Kungam; un no tā laika viņš sāka sludināt ļaudīm.

13 Un Alma nodibināja draudzi Sidomas zemē, un ievērtēja priesterus un skolotājus tai zemē, lai kristītu Tam Kungam katru, kas vēlējās tapt kristīts.

14 Un notika, ka tādu bija daudz; jo viņi sapulcējās no visiem apgabaliem visapkārt Sidomai, un tapa kristīti.

15 Bet kas attiecas uz ļaudīm, kas bija Amonihās zemē, viņi vēl palika cietsirdīgi un stūrgalvīgi ļaudis; un viņi nenožēloja savus grēkus, piedēvējot visu Almas un Amuleka spēku velnam; jo viņi bija "Nehora ticības un neticēja savu grēku nožēlošanai.

16 Un notika, ka Alma un Amuleks — Amuleks, Dieva vārda dēļ "pametis visu savu zeltu un sudrabu, un savas dārglietas, kas bija Amonihās zemē, viņš tika ^batraidīts no tiem, kas kādreiz bija viņa draugi, un arī no sava tēva un saviem radiem;

17 tādēļ, kad Alma bija nodibinājis baznīcu Sidomā, redzēdams milzīgu "savaldību, jā, redzēdams, ka cilvēki savaldījās, kas attiecās uz viņu sirds lepnību, un sāka ^bpazemoties Dieva priekšā, un sāka sapulcēties kopā savās svētnīcās, lai "pielūgtu Dievu altāra priekšā, nepārtraukti ^abūdami modri

un lūdzot, lai viņi varētu tikt atbrīvoti no Sātana un no "nāves, un no iznīcības, —

18 tad, kā es teicu, Alma, redzēdams visas šīs lietas, ņēma Amuleku un nāca pāri uz Zarahemlas zemi, un ņēma viņu savā paša namā un kalpoja tam viņa bēdās, un stiprināja viņu Tai Kungā.

19 Un tā beidzās desmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

16. NODAĻA

Lamanieši iznīcina Amonihās ļaudis. Zorams vada nefijiešus uz uzvaru pār lamaniešiem. Alma un Amuleks, un daudzi citi sludina vārdu. Viņi māca, ka pēc Savas augšāmcelšanās Kristus parādīsies nefijiešiem. Apmēram 81–77 g. pr. Kr.

UN notika otrā mēneša piektajā dienā vienpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār nefijiešiem, ka tur bija bijis liels miers Zarahemlas zemē, ka tur nebija bijuši nedz kari, nedz strīdi vairāku gadu garumā līdz pat vienpadsmitā gada otrā mēneša piektajai dienai, kad tur bija dzirdams kara sauciens visā zemē.

2 Jo lūk, lamaniešu karapulki bija ienākuši zemes robežās no mežonīgā apvidus puses, līdz pat "Amonihās pilsētai un sāka nogalināt ļaudis un graut pilsētu.

15a Al. 1:2–15.
16a Lūk. 14:33;
Al. 10:4.

b SRC Vajāt, vajāšanas.

17a Al. 16:21.

b SRC Pazemīgs,
pazemība.
c SRC Pielūgšana.

d SRC Lūgšana; Sargāt,
sargs.

e SRC Nāve, garīgā.

16 2a Al. 15:1, 15–16.

3 Un tad notika, pirms nefijieši varēja savākt pietiekamu karapulku, lai izdzītu tos no zemes, ka tie bija "nogalinājuši ļaudis, kas bija Amonihās pilsētā un arī dažus Noas robežās, un citus aizveduši gūstā mežonīgā apvidū.

4 Tad notika, ka nefijieši vēlējās atgūt tos, kas bija tikuši aizvesti gūstā mežonīgā apvidū.

5 Tādēļ tas, kas bija ticis nozīmēts par augstāko virsnieku pār nefijiešu karapulkiem, (un viņa vārds bija Zorams, un viņam bija divi dēli — Lehijš un Aha) — tad nu Zorams un viņa divi dēli, zinādami, ka Alma bija augstais priesteris pār baznīcu, un dzirdējuši, ka viņam esot pravietojuma gars, tādēļ tie devās pie viņa un vēlējās zināt no tā, kurp Tas Kungs gribētu, lai tie ietu mežonīgā apvidū meklēt savus brāļus, kurus lamanieši bija aizveduši gūstā.

6 Un notika, ka Alma "jautāja Tam Kungam par šo lietu. Un Alma atgriezās un sacīja viņiem: Lūk, lamanieši šķērsos Sidonas upi mežonīgā apvidus dienvidos, tālu augšā aiz Manti zemes robežām. Un lūk, tur jūs stāsities tiem pretī, uz austrumiem no Sidonas upes, un tur Tas Kungs nodos tev tavus brāļus, kurus lamanieši ir aizveduši gūstā.

7 Un notika, ka Zorams un viņa dēli šķērsoja Sidonas upi ar saviem karapulkiem, un soļoja prom aiz Manti robežām mežo-

nīgā apvidus dienvidos, kas bija Sidonas upes austrumu pusē.

8 Un viņi uzbruka lamaniešu karapulkiem, un lamanieši tika izklīdināti un aizdzīti mežonīgā apvidū; un viņi ņēma savus brāļus, kurus lamanieši bija aizveduši gūstā, un tur nebija nevienas dvēseles, kas būtu zudusi no tiem, kas bija aizvesti gūstā. Un viņu brāļi aizveda tos atpakaļ, lai tiem būtu pašiem savas zemes.

9 Un tā beidzās soģu vienpadsmitais gads, lamanieši bija izdzīti no zemes, un Amonihās ļaudis bija "iznīcināti; jā, katra dzīvā amonihiešu dvēsele bija iznīcināta, un arī viņu varenā pilsēta, kuru, kā viņi teica, Dievs nevar sagraut tās varenības dēļ.

10 Bet lūk, "vienā dienā tā tika atstāta izpostīta; un liķus sakropļoja suņi un mežonīgā apvidus savvaļas zvēri.

11 Tomēr pēc daudzām dienām viņu mīrušie ķermeņi tika sakrauti zemes virsū un viņi tika pārklāti ar plānu pārsegu. Un tad bija tik spēcīga smaka no tiem, ka ļaudis negāja iegūt Amonihās zemi daudzus gadus. Un tā tika saukta par "Nehora postažu; jo tie, kas bija nokauti, bija Nehora ticības, un viņu zemes palika pamestas.

12 Un lamanieši vairs nenāca karot pret nefijiešiem līdz četrpadsmitajam soģu valdīšanas gadam pār nefijiešiem. Un tā trīs gadus nefijiešiem bija nepārtraukts miers visā zemē.

3a Al. 9:18.

6a Al. 43:23–24.

9a Al. 8:16; 9:18–24;

Morm. 6:15–22.

b Al. 25:1–2.

10a Al. 9:4.

11a Al. 1:15; 24:28–30.

13 Un Alma un Amuleks gāja, sludinādami grēku nožēlošanu ļaudīm viņu “tempļos un viņu svētnīcās, un arī viņu ^bsinagogās, kas bija celtas pēc jūdu parauga.

14 Un, cik daudzi uzklausa viņu vārdus, tiem viņi pastāvīgi atklāja Dieva vārdu, “cilvēkus nešķirodami.

15 Un tā Alma un Amuleks gāja, un arī daudzi citi, kas bija izvēlēti darbam sludināt vārdu viscaur visā zemē. Un baznīca tika nodibināta viscaur tai zemē, visos apkārtējos apgabalos, visā nefijiešu tautā.

16 Un tur nebija “nekādas nevienlīdzības viņu vidū; Tas Kungs izlēja Savu Garu pa visu zemes virsu, lai sagatavotu cilvēku bērnu prātus jeb lai sagatavotu viņu ^bsirdis pieņemt vārdu, kas tiks mācīts viņu vidū Viņa atnākšanas laikā,—

17 lai viņi nenocietinātos pret vārdu, lai viņi nebūtu neticīgi un nevirzītos uz iznīcību, bet lai viņi uzņemtu vārdu ar prieku, un, kā “zars tiek uzpotēts īstajam ^bvīnakokam, tā viņi varētu ieiet Tā Kunga, sava Dieva ^catdusā.

18 Tad tie “priesteri, kas gāja tautā, sludināja pret visiem meliem un ^bkrāpšanām, un ^cskaudību, un naidu, un ļaunprātībām,

un zaimošanu, un zādzībām, laupīšanām, aplaupīšanām, slepkavošanām, laulības pārkāpšanu, un visādām netikumībām, saucot, ka šīm lietām nebūs notikt,—

19 paziņojot to, kam drīzi vajadzēja notikt; jā, paziņojot par “Dieva Dēla atnākšanu, Viņa ciešanām un nāvi, un arī augšāmcelšanos no mirušajiem.

20 Un daudzi no ļaudīm jautāja par vietu, kur Dieva Dēls nāks; un viņiem tika mācīts, ka Viņš “parādīsies tiem ^bpēc Savas augšāmcelšanās; un to šie ļaudis uzklausa ar lielu prieku un liksmību.

21 Un tad, pēc tam, kad baznīca bija nodibināta viscaur visā zemē—guvusi “uzvaru pār velnu, un Dieva vārds tika sludināts savā skaidrībā visā zemē, un Tas Kungs izlēja Savas svētības pār tautu—tā beidzās četrpadsmitais soģu valdīšanas gads pār nefijiešu tautu.

Apraksts par Mosijas dēliem, kas atteicās no savām tiesībām uz ķēniņvalsti Dieva vārda labad, un devās uz Nefija zemi sludināt lamaniešiem; viņu ciešanām un izglābšanu—saskaņā ar Almas pierakstu.

13a 2. Nef. 5:16.

b Al. 21:4–6, 20.

14a Al. 1:30.

16a Mos. 18:19–29;

4. Nef. 1:3.

b SRC Salauzta sirds.

17a Jēk. 5:24.

b SRC Tā Kunga

vīnadārzs.

c Al. 12:37; 13:10–13.

18a Al. 15:13.

b SRC Pievilt,
pievilšana, viltus.

c SRC Skaudība.

19a SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par

Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.

20a 2. Nef. 26:9;

3. Nef. 11:7–14.

b 1. Nef. 12:4–6.

21a Al. 15:17.

Ietver no 17. līdz 27. nodaļai ieskaitot.

17. NODAĻA

Mosijas dēliem ir pravietojuma un atklāsmes gars. Viņi iet savus dažādos ceļus, lai sludinātu vārdu lamaniešiem. Amons iet uz Ismaēla zemi un kļūst par ķēniņa Lamoniya kalpu. Amons izgābj ķēniņa ganāmpulkus un nogalina viņa ienaidniekus pie Sebus ūdeņiem. No 1. līdz 3. pantam apmēram 77 g. pr. Kr., 4. pants apmēram 91–77 g. pr. Kr. un no 5. līdz 39. pantam apmēram 91 g. pr. Kr.

UN tad notika, kad Alma ceļoja no Gideona zemes uz dienvi-
diem, prom uz Manti zemi, lūk,
viņam par lielu pārsteigumu,
viņš "satika ^bMosijas dēlus, ce-
ļojot uz Zarahemlas zemi.

2 Tad nu tie Mosijas dēli bija
ar Almu tajā reizē, kad eņģelis
"pirmo reizi viņam parādījās;
tādēļ Alma ārkārtīgi priecājās
redzēt savus brāļus; un, kas vēl
vairāk vairoja viņa prieku, tie
vīl aizvien bija viņa brāļi Tai
Kungā; jā, un tie bija kļuvuši
stipri patiesības zināšanā; jo tie
bija vīri ar veselū saprātu un
viņi bija citīgi ^bpētījuši Rakstus,
lai viņi varētu zināt Dieva vārdu.

3 Bet tas vēl nav viss; viņi bija
daudz nodevušies lūgšanām un
"gavēšanai; tādēļ tiem bija
pravietojuma gars un atklāsmes
gars, un kad viņi ^bmācīja, viņi

mācīja ar Dieva spēku un
pilnvarām.

4 Un viņi bija mācījuši Dieva
vārdu lamaniešu vidū četrpa-
dsmit gadu garumā, gūdami
lielus "panākumus daudzū ^bat-
vešanā pie patiesības atziņas; jā,
ar savu vārdu spēku daudzi tika
atvesti Dieva altāra priekšā, lai
piesauktu Viņa Vārdu un ^catzītu
savus grēkus Viņa priekšā.

5 Tad nu šie bija tie apstākļi,
kas pavadīja tos viņu ceļojumos,
jo tiem bija daudz ciešanu —
viņi ļoti cieta gan miesā, gan
garā — kā izsalkumu, slāpes un
nogurumu, un arī daudz "pūļu
garā.

6 Tad šie bija viņu ceļojumi:
"atvadījušies no sava tēva Mosi-
jas, soģu pirmajā gadā; ^battei-
kušies no ķēniņvalsts, ko viņu
tēvs vēlējās tiem piešķirt, un tā
bija arī tautas vēlēšanās;

7 tomēr viņi aizgāja prom no
Zarahemlas zemes un paņēma
savus zobenus un savus šķēpus,
un savus stopus un savas bul-
tas, un savas lingas; un to viņi
darīja, lai tie varētu sagādāt sev
uzturu, kamēr viņi būs mežo-
nīgā apvidū.

8 Un tā viņi aizgāja mežonīgā
apvidū ar zināmu skaitu savu
vīru, ko tie bija atlasījuši, lai ietu
uz Nefija zemi sludināt Dieva
vārdu lamaniešiem.

9 Un notika, ka viņi ceļoja
daudzas dienas pa mežonīgo
apvidū, un viņi daudz gavēja un

17 1a Al. 27:16.

b Mos. 27:34.

2a Mos. 27:11–17.

b SRC Svētie Raksti.

3a SRC Gavēt, gavēšana;

Lūgšana.

b SRC Mācīt, skolotājs—
Mācīšana ar Garu.

4a Al. 29:14.

b SRC Misionāru darbs.

c SRC Atzīt, atzišanās.

5a Al. 8:10.

6a Mos. 28:1, 5–9.

b Mos. 29:3.

“lūdza, lai Tas Kungs dotu tiem daļu no Sava Gara, lai tas ietu ar viņiem un būtu ar viņiem, lai viņi varētu būt ^bdarbarīks Dieva rokās, lai vestu, ja būtu iespējams, savus brāļus lamaniešus pie patiesības atziņas, pie atziņas par viņu tēvu ^cparažu zemiskumu, kas nebija pareizas.

10 Un notika, ka Tas Kungs ^aietekmēja viņus ar Savu ^bGaru, un sacīja tiem: Topiet ^cmierināti! Un viņi tapa mierināti.

11 Un Tas Kungs arī sacīja uz viņiem: Ejiet starp lamaniešiem, saviem brāļiem, un izplatiet Manu vārdu; tomēr jums būs būt ^apacietīgiem ciešanās un bēdās, lai jūs varētu rādīt tiem labus paraugus Manī, un Es padarīšu jūs par darbarīku Savās rokās daudzu dvēseļu glābšanai.

12 Un notika, ka Mosijas dēlu sirdis, un arī to, kuri bija ar viņiem, kļuva drošākas, lai ietu pie lamaniešiem paziņot tiem Dieva vārdu.

13 Un notika, kad viņi bija ieradušies lamaniešu zemes robežās, ka viņi ^asadalījās un aizgāja viens no otra, uzticēdamies Tai Kungā, ka viņi atkal satiksies savas ^bplaujas beigās, jo viņi domāja, ka liels bija tas darbs, ko viņi bija uzņēmušies.

14 Un bez šaubām, tas bija liels, jo viņi bija uzņēmušies sludināt Dieva vārdu ^amežonīgai un cietsirdīgai, un nežēlīgai tautai;

tautai, kas priedējās par nefījiešu slepkavošanu un viņu laupīšanu un aplaupīšanu; un to sirdis bija pievērstas bagātībām, jeb zeltam un sudrabam, un dārgakmeņiem; tomēr tie centās iegūt šīs lietas ar slepkavošanām un laupīšanām, lai tie varētu nestrādāt priekš tām ar savām pašu rokām.

15 Tā viņi bija ļoti laiska tauta, daudzi no kuriem pielūdza elkus, un ^aDieva lāsts bija nācis pār tiem viņu tēvu ^bparažu dēļ; neskatoties uz to, Tā Kunga solījumi bija vērsti uz tiem, ja tie nožēlotu savus grēkus.

16 Tādēļ tas bija tas ^aiesesls, kādēļ Mosijas dēli bija uzņēmušies to darbu, lai, varbūt, viņi varētu rosināt tos nožēlot grēkus; lai, varbūt, viņi varētu rosināt tos uzzināt par pestīšanas ieceri.

17 Tādēļ viņi šķīrās viens no otra un devās starp lamaniešiem, katrs vīrs pa vienam, atbilstoši Dieva vārdam un spēkam, kas katram tika dots.

18 Tagad Amons, būdams galvenais starp tiem, jeb drīzāk, palīdzēdams tiem, viņš aizgāja no tiem pēc tam, kad bija ^asvētījis tos, atbilstoši viņu dažādajiem stāvokļiem, sniedzis tiem Dieva vārdu jeb sniedzis tiem palīdzību pirms savas aiziešanas; un tā viņi devās savos dažādos ceļojumos pa zemi.

19 Un Amons gāja uz Ismaēla

9a Al. 25:17.

src Lūgšana.

b Mos. 23:10; Al. 26:3.

c Al. 3:10–12.

10a M&D 5:16.

b src Svētais Gars.

c Al. 26:27.

11a Al. 20:29.

src Pacietība.

13a Al. 21:1.

b Mat. 9:37.

14a Mos. 10:12.

15a Al. 3:6–19;

3. Nef. 2:15–16.

b Al. 9:16–24; 18:5.

16a Mos. 28:1–3.

18a src Svētīt, svētīts, svētība.

zemi, zemi, ko sauca "Ismaēla dēlu vārdā, kuri arī kļuva par lamaniešiem.

20 Un, kad Amons ienāca Ismaēla zemē, lamanieši sagraβα viņu un sasēja to — tas bija viņu paradums sasiet visus nefijiešus, kas krita viņu rokās, un nest tos ķēniņa priekšā; un tā tas bija atstāts pēc ķēniņa patikas — tos nokaut vai paturēt gūstā, vai iemest tos cietumā, vai izdzīt tos no viņa zemes, pēc viņa gribas un patikas.

21 Un tā Amons tika aiznests ķēniņa priekšā, kurš valdīja pār Ismaēla zemi; un viņa vārds bija Lamonijs; un viņš bija Ismaēla pēctecis.

22 Un ķēniņš jautāja Amonam, vai tā ir viņa vēlēšanās dzīvot tai zemē starp lamaniešiem, viņa ļaudīm?

23 Un Amons sacīja uz viņu: Jā, es vēlos dzīvot kādu laiku starp šiem ļaudīm; jā, un varbūt līdz pat tai dienai, kad es miršu.

24 Un notika, ka ķēniņam Lamonijs ļoti patika Amons, un viņš lika, lai tā saites tiktu atraisītas; un viņš gribēja, lai Amons ņemtu vienu no viņa meitām par sievu.

25 Bet Amons sacīja uz viņu: Nē, bet es būšu tavs kalps. Tādēļ Amons kļuva par ķēniņa Lamonijs kalpu. Un notika, ka viņš tika nolikts starp citiem kalpiem uzraudzīt Lamonijs ganāmpulkus, pēc lamaniešu paraduma.

26 Un, kad viņš bija bijis ķēniņa kalpībā trīs dienas, viņš ar lamaniešu kalpiem gāja ar viņu

ganāmpulkiem uz ūdens vietu, kas tika saukta par Sebus ūdeni, un visi lamanieši dzina savus ganāmpulkus turp, lai tiem būtu ūdens —

27 Tādēļ, kad Amons un ķēniņa kalpi dzina savus ganāmpulkus uz to ūdens vietu, lūk, zināms skaits lamaniešu, kas bija bijuši ar saviem ganāmpulkiem pie ūdens, stāvēja un izdzenāja Amona un ķēniņa kalpa ganāmpulkus, un viņi tā tos izdzenāja, ka tie aizbēga uz visām pusēm.

28 Tad ķēniņa kalpi sāka kurnēt, sacīdami: Tagad ķēniņš mūs nogalinās, kā viņš jau nogalināja mūsu brāļus, jo to ganāmpulki tika izklīdināti ar šo vīru ļaundarībām. Un viņi sāka ārkārtīgi raudāt, sacīdami: Lūk, mūsu ganāmpulki ir jau izklīdināti!

29 Tad nu viņi raudāja, tāpēc ka viņi baidījās tikt nogalināti. Tad, kad Amons to redzēja, viņa sirds pārplūda ar prieku, un viņš teica: Es parādīšu savu spēku šiem saviem biedriem jeb to spēku, kas ir manī, atjaunojot šos ganāmpulkus ķēniņam, lai es varētu iekarot šo savu biedru sirdis, lai es varētu pārliecināt viņus ticēt maniem vārdiem!

30 Un tad, šīs bija Amona domas, kad viņš redzēja to bēdas, kurus viņš sauca par saviem brāļiem.

31 Un notika, ka viņš iepriecināja tos ar saviem vārdiem, sacīdams: Mani brāļi, turiet drošu prātu un dosimies meklēt ganāmpulkus, un mēs tos savāksim kopā un atdzīsim atpa-

kaļ, uz ūdens vietu; un tā mēs saglabāsim ganāmpulkus ķēniņam un viņš mūs nenogalinās!

32 Un notika, ka viņi gāja meklēt ganāmpulkus, sekojot Amonam; un viņi ātri skrēja un atgriezta ķēniņa ganāmpulkus, un savāca tos atkal kopā pie ūdens vietas.

33 Un tie vīri atkal stāvēja, lai izdzenātu viņu ganāmpulkus, bet Amons sacīja uz saviem brāļiem: Ielenciet ganāmpulkus visapkārt, lai tie neaizbēgtu, un es eju cīnīties ar tiem vīriem, kas izdzenā mūsu ganāmpulkus!

34 Tādēļ, viņi darija, kā Amons bija tiem pavēlējis, un viņš devās un nostājās, lai cīnītos ar tiem, kas stāvēja pie Sebus ūdeņiem; un viņu pēc skaita nebija maz.

35 Tādēļ viņi nebijās Amona, jo viņi domāja, ka katrs no viņu vīriem var nogalināt to pēc savas patikas, jo viņi nezināja, ka Tas Kungs bija apsolījis Mosijam, ka Viņš "izglābs tā dēlus no viņu rokām; ne arī viņi zināja ko par To Kungu; tādēļ viņi priecājās par savu brāļu iznīcināšanu; un tamdēļ viņi stāvēja, lai izdzenātu ķēniņa ganāmpulkus.

36 Bet "Amons nostājās un ar savu lingu sāka mest uz viņiem akmeņus; jā, ar varenu spēku viņš meta akmeņus to vidū; un tā viņš nogalināja ^bzināmu skaitu no tiem, tik daudz, ka tie sāka brīnīties par viņa spēku; tomēr tie bija nikni, jo viņš bija nogalinājis to brāļus, un tie bija apņē-

mušies, ka viņam jākrīt; tādēļ, redzēdami, ka viņi "nevar nosist to ar saviem akmeņiem, viņi nāca ar rungām to nogalināt.

37 Bet lūk, katram vīram, kas pacēla savu rungu, lai sistu Amonam, viņš nocirta rokas ar savu zobenu; jo viņš pretojās to sitieniem, nocērtot to rokas ar sava zobena asmeni, tiktāl ka tie bija pārsteigti un sāka bēgt viņa priekšā; jā, un skaitā to nebija maz; un viņš lika tiem bēgt ar savas rokas spēku.

38 Tad seši no tiem bija krituši no lingas, bet ar savu zobenu viņš nenogalināja nevienu, kā tikai viņu vadoni; un viņš nocirta visas rokas, kas tika paceltas pret viņu, un to nebija maz.

39 Un, kad viņš bija tos aizdzinis tālu projām, viņš atgriezās un viņi padzirdīja savus ganāmpulkus un atgriezta tos ķēniņa ganībās, un tad devās pie ķēniņa, nesdami to rokas, kas bija centušies nogalināt Amonu un kas bija nocirstas ar viņa zobenu; un tās tika aiznestas ķēniņam kā liecība tam, ko tie bija darījuši.

18. NODAĻA

Ķēniņš Lamonijs domā, ka Amons ir Diženaais Gars. Amons māca ķēniņam par Radīšanu, Dieva darbiem ar cilvēkiem un par Pestīšanu, kas nāk caur Kristu. Lamonijs notic un krīt zemē kā miris. Apmēram 90 g. pr. Kr.

UN notika, ka ķēniņš Lamonijs lika, lai viņa kalpi nāktu uz

35a Mos. 28:7;
Al. 19:22–23.

36a Et. 12:15.
b Al. 18:16.

c Al. 18:3.

priekšu un liecinātu par visu, ko tie bija redzējuši par šo lietu.

2 Un, kad tie visi bija liecinājuši par to, ko tie bija redzējuši, un viņš bija uzziņājis par Amona uzticību, glābjot viņa ganāmpulkus, un arī par tā milzīgo spēku, cīnoties pret tiem, kas centās to nogalināt, viņš bija ļoti izbrīnīts, un sacīja: Noteikti viņš ir kas vairāk nekā vienkārši cilvēks. Lūk, vai tas nav tas Diženais Gars, kas sūtījis tādus milzīgus sodus šiem ļaudīm viņu slepkavību dēļ?

3 Un tie atbildēja ķēniņam un sacīja: Vai viņš ir Diženais Gars vai cilvēks, mēs nezinām; bet tik daudz mēs zinām, ka ķēniņa ienaidnieki viņu "nevar nogalināt; nedz arī tie var izklīdināt ķēniņa ganāmpulkus, kad viņš ir ar mums, viņa izveicības un milzīgā spēka dēļ; tādēļ mēs zinām, ka viņš ir ķēniņa draugs. Un tagad, ak ķēniņ, mēs neticam, ka cilvēkam var būt tik milzīgs spēks, jo mēs zinām, ka viņu nevar nogalināt!

4 Un tad, kad ķēniņš dzirdēja šos vārdus, viņš sacīja uz tiem: Tagad es zinu, ka tas ir Diženais Gars; un tas ir nācis lejā šajā brīdī, lai pasargātu jūsu dzīvības, lai es "nenogalinātu jūs, kā es izdarīju ar jūsu brāļiem. Tad tas ir tas Diženais Gars, par ko mūsu tēvi runāja!

5 Tad nu tā bija Lamonija mācība, ko viņš bija saņēmis no sava tēva, ka ir tāds "Diženais Gars. Neskatoties uz to, ka viņi ticēja, ka ir Diženais Gars, viņi

domāja, ka viss, ko viņi darija, bija pareizi; tomēr Lamonijs sāka ārkārtīgi bailoties, ar bailēm, ka viņš ir darijis nepareizi, nogalinot savus kalpus;

6 jo viņš bija nogalinājis daudzus no tiem, tāpēc ka viņu brāļi bija izklīdinājuši viņa ganāmpulkus ūdens vietā; un tā, tādēļ ka tie bija izklīdinājuši viņu ganāmpulkus, viņi tika nogalināti.

7 Tad tas bija šo lamaniešu paradums stāvēt pie Sebus ūdeņiem un izklīdināt ļaužu ganāmpulkus, lai ar to viņi varētu aizdzīt daudzus no tiem, kas bija izklīdināti, uz savu zemi, jo tas bija laupīšanas paradums viņu vidū.

8 Un notika, ka ķēniņš Lamonijs jautāja saviem kalpiem, sacīdams: Kur ir šis vīrs, kam ir tik milzīgs spēks?

9 Un tie sacīja viņam: Lūk, viņš baro tavus zirgus. Tad nu ķēniņš bija pavēlējis saviem kalpiem, vēl pirms viņu ganāmpulku dzirdināšanas, ka tiem ir jāساتavo viņa zirgi un kara rati, un jāpavada viņu uz Nefija zemi; jo tur bija lielas dzīres noliktas no viņa tēva Lamonija, kas bija ķēniņš pār visu zemi.

10 Tagad, kad ķēniņš Lamonijs izdzirdēja, ka Amons gatavoja viņa zirgus un viņa kaujas ratus, viņš vēl vairāk izbrīnījās par Amona uzticību, sacīdams: Noteikti nav bijis neviena kalpa starp visiem maniem kalpiem, kas būtu tik uzticīgs kā šis vīrs; jo patiesi viņš atceras visas manas pavēles, lai tās izpildītu.

11 Tagad es droši zinu, ka tas ir Diženais Gars, un es gribētu, lai viņš nāk man līdzi, bet es neuzdrīkstos.

12 Un notika, kad Amons bija sagatavojis zirgus un kaujas ratus ķēniņam un viņa kalpiem, tas gāja pie ķēniņa un tas redzēja, ka ķēniņš bija mainījies izskatā; tādēļ tas jau gribēja atkāpties no viņa.

13 Un viens no ķēniņa kalpiem sacīja uz to: Rabana, kas, iztulkojot nozīmē, varenais jeb diženais ķēniņš, uzskatot, ka visi viņu ķēniņi bija vareni; un tā viņš sacīja uz to: Rabana, ķēniņš vēlas, lai tu paliktu.

14 Tādēļ Amons pagriezās pret ķēniņu un sacīja uz to: Ko tu gribi, lai es darītu tavā labā, ak ķēniņ? Un ķēniņš neatbildēja viņam veselās stundas garumā pēc viņu laika, jo viņš nezināja, ko tam sacīt.

15 Un notika, ka Amons sacīja atkal uz viņu: Ko tu gribi no manis? Bet ķēniņš neatbildēja.

16 Un notika, ka Amons, būdams piepildīts ar Dieva Garu, tādējādi viņš saprata ķēniņa "domas. Un viņš sacīja uz to: Vai tas nav tādēļ, ka tu dzirdēji, ka es aizsargāju tavus kalpus un tavus ganāmpulkus, un nogalināju septiņus no viņu brāļiem ar lingu un ar zobenu, un nocirtu citiem rokas, lai aizsargātu tavus ganāmpulkus un tavus kalpus; lūk, vai tas ir tas, kas radījis tavu izbrīnu?

17 Es saku tev, kas tas ir, ka tavs izbrīns ir tik milzīgs? Lūk,

es esmu vīrs un es esmu tavs kalps; tādēļ visu, ko tu vēlies, kas ir pareizs, to es darīšu.

18 Tagad, kad ķēniņš bija dzirdējis šos vārdus, viņš atkal brīnījās, jo viņš redzēja, ka Amons var "saprast viņa domas; bet, neskatoties uz to, ķēniņš Lamonijš atvēra savu muti un sacīja uz viņu: Kas tu esi? Vai tu esi Diženais Gars, kas ^bzina visu?

19 Amons atbildēja un sacīja uz viņu: Es neesmu.

20 Un ķēniņš sacīja: Kā tu zini manas sirds domas? Tu vari runāt droši, un pastāsti man par to; un arī pastāsti man, ar kādu spēku tu nogalināji un nocirti rokas maniem brāļiem, kas izdzenāja manus ganāmpulkus—

21 un tad, ja tu pastāstīsi man par to, visu, ko tu vēlēties, es tev došu; un, ja vajadzīgs, es apsargāšu tevi ar saviem karapulkiem; bet es zinu, ka tu esi varenāks nekā tie visi; tomēr visu, ko tu vēlies no manis, es tev došu.

22 Tad Amons, būdams gudrs, tomēr bez ļaunuma, viņš sacīja uz Lamoniju: Vai tu uzklausīsi manus vārdus, ja es pastāstīšu tev, ar kā spēku es to darīju? Un tas arī ir tas, ko es vēlos no tevis.

23 Un ķēniņš atbildēja viņam, un sacīja: Jā, es ticēšu visiem taviem vārdiem. Un tā viņš tika noķerts ar viltību.

24 Un Amons sāka "drosmīgi runāt uz viņu, un sacīja tam: Vai tu tici, ka ir Dievs?

25 Un tas atbildēja un sacīja viņam: Es nezinu, ko tas nozīmē.

26 Un tad Amons sacīja: Vai tu tici, ka ir Diženais Gars?

27 Un viņš sacīja: Jā!

28 Un Amons sacīja: Tas ir Dievs. Un Amons atkal sacīja uz viņu: Vai tu tici, ka šis Diženais Gars, kas ir Dievs, ir radījis visu, kas ir debesīs un uz zemes?

29 Un viņš sacīja: Jā, es ticu, ka Viņš ir radījis visu, kas ir uz zemes; bet es nezinu par debesīm.

30 Un Amons sacīja uz to: Debesis ir vieta, kur dzīvo Dievs un visi Viņa svētie eņģeļi.

31 Un ķēniņš Lamonijs sacīja: Vai tas ir virs zemes?

32 Un Amons sacīja: Jā, un Viņš raugās lejup uz visiem cilvēku bērniem; un Viņš zina visas viņu sirds "domas un vēlmes, jo ar Viņa roku viņi visi bija radīti iesākumā.

33 Un ķēniņš Lamonijs sacīja: Es ticu visam, ko tu esi runājis. Vai tu esi sūtīts no Dieva?

34 Amons sacīja uz to: Es esmu cilvēks; un sākumā "cilvēks tika radīts pēc Dieva tēla, un es esmu Svētā Gara aicināts ^bmācīt šīs lietas šiem ļaudīm, lai tie varētu nonākt pie zināšanām par to, kas ir taisns un patiess;

35 un daļa no šī "Gara mīt manī, kas dod man ^bzināšanas un arī spēku atbilstoši manai ticībai un vēlmēm, kas ir Dievā.

36 Tagad, kad Amons bija sacījis šos vārdus, viņš sāka ar pasaules radīšanu un arī Ādama radīšanu, un pastāstīja viņam

visu par cilvēka krišanu, un "atkārtoja un izklāstīja viņam tautas pierakstus un ^bSvētos Rakstus, ko bija runājuši "pravieši, pat līdz tam laikam, kad viņu tēvs Lehijs pameta Jeruzālemi.

37 Un viņš arī atkārtoja tiem (jo tas bija ķēniņam un viņa kalpiem) par visiem viņu tēvu ceļojumiem pa mežonīgo apvidu, un visām viņu ciešanām no bada un slāpēm, un viņu pūlēm, un tā tālāk.

38 Un viņš arī atkārtoja tiem par Lamana un Lemuēla, un Ismaēla dēlu sacelšanos, jā, visas viņu sacelšanās viņš tiem atstāstīja; un viņš izskaidroja tiem visus pierakstus un Rakstus no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi, līdz pat šim brīdim.

39 Bet tas vēl nav viss; jo viņš izskaidroja viņiem "pestīšanas ieceri, kas bija sagatavota no pasaules radīšanas; un viņš arī darīja tiem zināmu par Kristus atnākšanu, un visus Tā Kunga darbus viņš darīja tiem zināmus.

40 Un notika, kad viņš bija stāstījis visas šīs lietas un izskaidrojis tās ķēniņam, ka ķēniņš noticēja visiem viņa vārdiem.

41 Un viņš sāka piesaukt To Kungu, sakot: Ak Kungs, apžēlojies; tādu pašu bagātīgu "žēlastību, ko Tu izrādīji Nefija tautai, izrādi man un manai tautai!

42 Un tad, kad viņš to bija pateicis, viņš nokrita pie zemes kā miris.

32a Am. 4:13; 3. Nef. 28:6; M&D 6:16.

34a Mos. 7:27; Et. 3:13–16.
b SRC Mācīt, skolotājs—
Mācīšana ar Garu.

35a SRC Iedvesma,
iedvesmot.

b SRC Zināšanas.

36a Mos. 1:4;
Al. 22:12; 37:9.

b SRC Svētie Raksti.

c Ap. d. 3:18–21.

39a SRC Pestīšanas iecere.

41a SRC Žēlīgs, žēlastība.

43 Un notika, ka viņa kalpi ņēma to un aiznesa to pie viņa sievas, un nolika viņu gultā; un viņš gulēja kā miris divas dienas un divas naktis; un viņa sieva un viņa dēli, un viņa meitas to apraudāja pēc lamaniešu paražas, skaļi vaimanājot par viņa zaudēšanu.

19. NODAĻA

Lamonijs saņem mūžīgās dzīvības gaismu un redz Pestītāju. Viņa saime tiek aizrauta Garā un daudzi redz eņģeļus. Amons tiek brīnumaini pasargāts. Viņš kristī daudzus un nodibina draudzi viņu vidū. Apmēram 90 g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc divām dienām un divām naktīm viņi jau gribēja ņemt tā ķermeni un guldīt to kapenēs, ko viņi bija taisījuši savu mirušo apglabāšanai.

2 Tad ķēniņiene, dzirdējusi par Amona slavu, tādēļ viņa sūtīja un lūdza, lai tas nāktu pie viņas.

3 Un notika, ka Amons darīja, kā viņam bija pavēlēts, un devās pie ķēniņienes, un vēlējās zināt, ko tā gribētu, lai viņš darītu.

4 Un viņa sacīja uz to: Mana vīra kalpi ir darījuši man zināmu, ka tu esi "Svētā Dieva praviētis un ka tev ir spēks darīt daudzus varenus darbus Viņa Vārdā;

5 tādēļ, ja tas tā ir, es gribētu, lai tu ietu un apskatītu manu vīru, jo viņš ir guldīts gultā jau divu dienu un divu nakšu

garumā; un daži saka, ka viņš nav miris, bet citi saka, ka viņš ir miris un ka viņš smird, un ka viņš ir jāgulda kapenēs; bet kā man pašai šķiet, viņš nesmird.

6 Tad tas bija tieši tas, ko Amons vēlējās, jo viņš zināja, ka ķēniņš Lamonijs bija zem Dieva spēka; viņš zināja, ka tumšais "neticības priekšgars bija norauts no tā prāta, un ^bgaisma, kas apspīdēja tā prātu, bija Dieva godības gaisma, tā bija brīnumaina Viņa labestības gaisma—jā, šī gaisma bija ienesusi tā dvēselē tādu prieku, tumsības mākonim izklistot, un ka mūžīgās dzīvības gaisma bija iespīdējusi tā dvēselē, jā, viņš zināja, ka tas bija pārņēmis tā miesīgo ķermeni un viņš bija aizņests Dievā—

7 tādēļ tas, ko ķēniņiene vēlējās no viņa, bija arī viņa vienīgā vēlēšanās. Tādēļ viņš gāja, lai redzētu ķēniņu, kā ķēniņiene bija vēlējusies; un viņš redzēja ķēniņu, un viņš zināja, ka tas nebija miris.

8 Un viņš sacīja uz ķēniņieni: Viņš nav miris, bet viņš gul Dievā, un rīt viņš atkal uzcelties, tādēļ neapglabājiēt viņu.

9 Un Amons sacīja viņai: Vai tu tam tici? Un viņa sacīja tam: Man nav citas liecības, kā vien tavs vārds un mūsu kalpu vārds; tomēr es ticu, ka būs tā, kā tu teici.

10 Un Amons sacīja uz to: Svētīta tu esi savas ārkārtīgās ticības dēļ; es saku tev, sieva,

tik milzīgas "ticības nav bijis starp visiem nefījiešu ļaudīm!

11 Un notika, ka viņa bija nomodā pie sava vīra gultas no tā brīža un līdz pat tam brīdim nākamajā dienā, ko Amons bija noteicis, ka viņš uzcelsies.

12 Un notika, ka viņš uzcēlās, saskaņā ar Amona vārdiem; un, kad viņš uzcēlās, viņš izstiepa savu roku uz sievu un teica: Svētīts lai ir Dieva Vārds, un svētīta esi tu!

13 Jo tikpat noteikti, kā tu dzīvo, lūk, es esmu redzējis savu Pestītāju; un Viņš nāks, un "piedzims^b sievai, un Viņš atpestīs visu cilvēci, kas tic Viņa Vārdam. Tagad, kad viņš bija pateicis šos vārdus, viņa sirds atkal pārplūda viņā, un viņš atkal saļima aiz prieka; un ķēniņiene arī saļima, būdama Gara pārņemta.

14 Tad Amons, redzēdams, ka Tā Kunga Gars, atbilstoši viņa "lūgšanām, tiek izliets pār lamāniešiem, viņa brāļiem, kas savu nekrietnību un savu^b paražu dēļ bija bijuši par iemeslu tik daudzām sērām starp nefījiešiem jeb starp visiem Dieva ļaudīm, nokrita ceļos un sāka izliet savu dvēseli lūgšanā un pateicībā Dievam par to, ko Viņš bija darījis viņa brāļiem; un viņu arī pārņēma^c prieks; un tā viņi visi trīs bija^d saļimuši zemē.

15 Tagad, kad ķēniņa kalpi redzēja, ka viņi bija nokrituši,

viņi arī sāka piesaukt Dievu, jo Tā Kunga bijība bija nākusi arī pār tiem, jo tie bija "viņi, kas bija stāvējuši ķēniņa priekšā un liecinājuši viņam par Amona milzīgo spēku.

16 Un notika, ka viņi piesauca Tā Kunga Vārdu ar visu savu spēku, līdz viņi visi bija krituši zemē, izņemot vienu no lamāniešu sievām, kuras vārds bija Abiša, viņa, būdama pievērsta Tam Kungam jau daudzus gadus, dēļ viņas tēva ievērojamās parādības—

17 tā, būdama pievērsta Tam Kungam, un nekad nedarījusi to zināmu, tādēļ, kad viņa redzēja, ka visi Lamonija kalpi ir krituši pie zemes, un arī viņas kundze ķēniņiene, un ķēniņš un Amons bezspēcīgi gulēja zemē, viņa zināja, ka tas bija Dieva spēks; un, domādama, ka šī iespēja, darot zināmu ļaudīm, kas noticis starp tiem, ka, redzot šo skatu, tas "liks tiem ticēt Dieva spēkam, tādēļ viņa skrēja no mājas uz māju, darīdama to zināmu ļaudīm.

18 Un tie sāka sapulcēties kopā pie ķēniņa nama. Un tur sanāca ļaužu pulks, un viņiem par izbrīnu viņi ieraudzīja ķēniņu un ķēniņieni, un viņu kalpus bezspēcīgus zemē, un viņi visi gulēja kā miruši; un viņi arī redzēja Amonu, un lūk, viņš bija nefījietis.

19 Un tad ļaudis sāka kurnēt

10a Lūk. 7:9.

src Ticība, ticēt.

13a src Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus

dzimšanu un nāvi.

b 1. Nef. 11:13–21.

14a M&D 42:14.

b Mos. 1:5.

c SRC Prieks.

d Al. 27:17.

15a Al. 18:1–2.

17a Mos. 27:14.

savā starpā; dažiem sakot, ka tas bija milzīgs ļaunums, kas bija nācis uz tiem, jeb uz ķēniņu un viņa namu, jo viņš bija pielāvis, ka nefijietis “paliek viņu zemē.

20 Bet citi pārmeta tiem, sacīdami: Ķēniņš pats ir licis nākt šim ļaunumam pār savu namu, jo viņš nogalināja kalpus, kuru ganāmpulki tika izklīdināti pie “Sebus ūdeņiem.

21 Un viņiem pārmeta arī tie vīri, kas bija stāvējuši pie Sebus ūdeņiem un “izklīdinājuši ganāmpulkus, kas piederēja ķēniņam, jo viņi bija nikni uz Amonu dēļ tā skaita, ko viņš bija nogalinājis no viņu brāļiem pie Sebus ūdeņiem, aizsargājot ķēniņa ganāmpulkus.

22 Tagad, viens no viņiem, kura brālis bija ticis “nogalināts ar Amona zobenu, būdams ārkārtīgi nikns uz Amonu, izvilka savu zobenu un devās uz priekšu, lai viņš varētu likt tam krist uz Amonu, lai viņu nogalinātu, un, kad viņš pacēla savu zobenu, lai tam sistu, lūk, viņš nokrita miris.

23 Tagad mēs redzam, ka Amons nevarēja tikt nogalināts, jo “Tas Kungs bija sacījis Mosijam, viņa tēvam: Es saudzēšu viņu, un tas viņam būs pēc tavas ticības — tādēļ Mosija ^buzticēja viņu Tam Kungam.

24 Un notika, kad ļaužu pulks redzēja, ka tas vīrs, kurš bija pacēlis zobenu pret Amonu, bija miris, bailes nāca pār viņiem visiem, un tie neuzdrīkstējās pa-

stiept savas rokas, lai aizskartu viņu vai kādu no tiem, kas bija krituši; un viņi sāka atkal brīnīties savā starpā — kas varētu radīt šo milzīgo spēku, vai ko visas šīs lietas varētu nozīmēt.

25 Un notika, ka tur bija daudzi viņu vidū, kas teica, ka Amons ir “Diženais Gars, un citi sacīja, ka viņš ir Diženā Gara sūtīts.

26 Bet citi pārmeta tiem visiem, sacīdami, ka viņš ir briesmonis, ko sūtījuši nefijieši, lai viņus mocītu.

27 Un tur bija daži, kas teica, ka Amons ir Diženā Gara sūtīts, lai sagādātu tiem ciešanas viņu nekrietnību dēļ; un tas bija Diženais Gars, kas vienmēr bija stāvējis klāt nefijiešiem, kas vienmēr bija atbrīvojis tos no viņu rokām; un viņi sacīja, ka tas bija Diženais Gars, kas bija iznīcinājis tik daudzus no viņu brāļiem lamaniešiem.

28 Un tā strīds viņu starpā sāka kļūt ārkārtīgi ass. Un kamēr viņi tā strīdējās, nāca tā “sievietekalpotāja, kas bija likusi ļaužu pulkam sanākt kopā, un, kad viņa redzēja strīdu, kas bija ļaužu pulka starpā, viņa ārkārtīgi noskuma, līdz pat asarām.

29 Un notika, ka viņa gāja un paņēma ķēniņieni aiz rokas, lai varbūt viņa varētu piecelt to no zemes; un tikko viņa pieskārs tās rokai, tā piecēlās un nostājās uz savām kājām, un iesaucās skaļā balsī, sacīdama: Ak svētais Jēzus, kas izglābis mani no “drausmīgās elles! Ak svēti-

19a Al. 17:22–23.

20a Al. 17:26; 18:7.

21a Al. 17:27; 18:3.

22a Al. 17:38.

23a Mos. 28:7; Al. 17:35.

^b SRC Uzticība.

25a Al. 18:2–5.

28a Al. 19:16.

29a 1. Nef. 14:3.

tais Dievs, ^bapžēlojies par šiem ļaudīm!

30 Un, kad viņa to bija pateikusi, viņa salīka savas rokas, būdama piepildīta ar prieku, runādama daudzus vārdus, kas netika saprasti, un, kad viņa bija to darījusi, viņa paņēma ķēniņu Lamoniju aiz rokas, un lūk, viņš piecēlās un nostājās uz savām kājām.

31 Un viņš nekavējoties, redzēdams strīdu starp saviem ļaudīm, gāja un sāka tos norāt, un mācīt tiem tos "vārdus, ko viņš bija dzirdējis no Amona mutes; un visi tie, kas uz klausīja viņa vārdus, noticeja, un tika pievērsti Tam Kungam.

32 Bet tur bija daudzi viņu vidū, kas neklausījās viņa vārdos; tādēļ tie gāja savu ceļu.

33 Un notika, kad Amons piecēlās, viņš arī tiem palīdzēja, un arī Lamonija kalpi; un viņi visi paziņoja vienu un to pašu lietu, ka viņu sirdis ir "izmainījušās, un ka viņiem vairs nav vēlēšanās darīt ^blaunu.

34 Un lūk, daudzi paziņoja ļaudīm, ka viņi bija redzējuši "eņģeļus un bija runājuši ar tiem; un tā viņi pastāstīja ļaudīm par Dieva lietām un par Viņa taisnīgumu.

35 Un notika, ka tur bija daudzi viņu vidū, kas noticeja viņu vārdiem; un visi, kas noticeja, tika "kristīti; un viņi kļuva par taisnīgiem ļaudīm, un viņi nodibināja draudzi starp tiem.

36 Un tādējādi Tā Kunga darbs iesākās starp lamaniešiem; tā Tas Kungs sāka izliet Savu Garu pār viņiem; un mēs redzam, ka Viņa roka ir pastiepta "visiem ļaudīm, kas nožēlo savus grēkus un tic Viņa Vārdam.

20. NODAĻA

Tas Kungs sūta Amonu uz Midoniju atbrīvot viņa ieslodzītos brāļus. Amons un Lamonijs sastop Lamonija tēvu, kas ir ķēniņš pār visu zemi. Amons piespiež veco ķēniņu atļaut atbrīvot viņa brāļus. Apmēram 90 g. pr. Kr.

UN notika, kad viņi bija nodibinājuši draudzi tajā zemē, ka ķēniņš Lamonijs vēlējās, lai Amons ietu ar viņu uz Nefija zemi, lai viņš varētu parādīt to savam tēvam.

2 Un Tā Kunga balss nāca uz Amonu, sacīdama: Tu neiesi uz Nefija zemi, jo lūk, ķēniņš meklē pēc tavas dzīvības; bet tu iesi uz Midonijas zemi; jo lūk, tavs brālis Ārons, un arī Mulokijs un Amahs ir cietumā.

3 Tad notika, kad Amons bija to dzirdējis, viņš sacīja Lamonijs: Redzi, mans brālis un draugi ir cietumā Midonijas zemē, un es iešu, lai tos atbrīvotu.

4 Tad Lamonijs sacīja Amonam: Es zinu, "Tā Kunga spēkā tu vari izdarīt visu. Bet lūk, es iešu ar tevi uz Midonijas zemi; jo Midonijas zemes ķēniņš, kura

29b SRC Žēlīgs, žēlastība.
31a Al. 18:36–39.
33a SRC Piedzimis no
jauna, piedzimis no

Dieva.
b Mos. 5:2;
Al. 13:12.
34a SRC Eņģeļi.

35a SRC Kristīšana, kristīt.
36a 2. Nef. 26:33;
Al. 5:33.
20 4a Al. 26:12.

vārds ir Antiomno, ir mans draugs; tādēļ es iešu ar tevi uz Midonijas zemi, lai es varētu atrast labvēlību tās zemes ķēniņa acīs, lai viņš izlaistu tavus brāļus no ^bcietuma. Tad Lamonijš sacīja viņam: Kas tev teica, ka tavi brāļi ir cietumā?

5 Un Amons sacīja viņam: Neviens cits man to neteica, kā vien Dievs; un Viņš sacīja man — Ej un atbrīvo savus brāļus, jo viņi ir cietumā Midonijas zemē!

6 Tagad, kad Lamonijš bija to dzirdējis, viņš lika, lai viņa kalpi sagatavotu viņa “zīrgus un viņa kaujas ratus.

7 Un viņš sacīja Amonam: Nāc, es iešu ar tevi lejā uz Midonijas zemi, un tur es lūgšu ķēniņam, lai viņš atbrīvotu tavus brāļus no cietuma.

8 Un notika, kad Amons un Lamonijš bija ceļā uz turieni, viņi satika Lamonija tēvu, kas bija ķēniņš “pār visu zemi.

9 Un lūk, Lamonija tēvs sacīja uz viņu: Kāpēc jūs nenācāt uz “dzīrēm tai lielajā dienā, kad es rīkoju dzīres saviem dēliem un savai tautai?

10 Un viņš arī sacīja: Kurp tu dodies ar šo nefijieti, kas ir viens no “meļa bērniem?

11 Un notika, ka Lamonijš pastāstīja, kurp viņš dodas, jo viņš baidījās to aizvainot.

12 Un viņš pastāstīja tam arī pilnībā to iemeslu, kāpēc viņš aizkavējās savā ķēniņvalstī un neaizgāja uz dzīrēm, ko viņa tēvs bija sagatavojis.

13 Un tagad, kad Lamonijš bija sīki atstāstījis viņam visas šīs lietas, lūk, viņam par pārsteigumu, viņa tēvs bija nikns uz to un sacīja: Lamonij, tu ej atbrīvot šos nefijiešus, kas ir meļa bērni! Redzi, viņš aplaupīja mūsu tēvus; un tagad viņa bērni arī ir nākuši mūsu vidū, lai viņi varētu ar savām viltībām un saviem meliem piekrāpt mūs, lai viņi atkal varētu nolaupīt mums mūsu mantu.

14 Tad Lamonija tēvs pavēlēja viņam nogalināt Amonu ar zobenu. Un tas arī pavēlēja viņam, lai viņš neietu uz Midonijas zemi, bet lai viņš atgrieztos ar to “Ismaēla zemē.

15 Bet Lamonijš sacīja viņam: Es nenogalināšu Amonu, nedz arī es atgriezīšos Ismaēla zemē, bet es iešu uz Midonijas zemi, lai es varētu atbrīvot Amona brāļus, jo es zinu, ka viņi ir taisni vīri un patiesā Dieva svētie pravieši.

16 Tagad, kad viņa tēvs izdzirdēja šos vārdus, viņš bija nikns uz to, un viņš izvilka savu zobenu, lai viņš varētu notriekt to pie zemes.

17 Bet Amons nostājās priekšā un sacīja viņam: Lūk, tu nenogalināsi savu dēlu; tomēr būtu “labāk krist viņam nekā tev, jo redzi, viņš ir ^bnožēlojis savus grēkus; bet, ja tu kristu šajā brīdī savās dusmās, tava dvēsele nevarētu tikt izglābta.

18 Un vēl, ir nepieciešams, lai tu atturētos; jo, ja tu “nogalināsi

4b Al. 20:28–30.

6a Al. 18:9–10.

8a Al. 22:1.

9a Al. 18:9.

10a Mos. 10:12–17.

14a Al. 17:19.

17a Al. 48:23.

b Al. 19:12–13.

18a SRC Slepkaivība.

savu dēlu, kurš ir nevainīgs vīrs, viņa asinis brēks no zemes uz To Kungu, viņa Dievu, lai atriebība nāktu pār tevi; un varbūt tu pazaudētu savu ^bdvēseli.

19 Tagad, kad Amons bija sacījis šos vārdus viņam, viņš atbildēja tam, sacīdams: Es zinu, ka, ja es nogalināšu savu dēlu, tad es izliešu nevainīgas asinis, jo tas esi tu, kas cenšas viņu iznīcināt.

20 Un viņš izstiepa savu roku, lai nogalinātu Amonu. Bet Amons izturēja viņa cirtienus un arī iesita viņam pa roku tā, ka viņš vairs nevarēja to izmantot.

21 Tagad, kad ķēniņš redzēja, ka Amons var viņu nogalināt, viņš sāka lūgties Amonu, lai tas saudzē viņa dzīvību.

22 Bet Amons pacēla savu zobenu un sacīja viņam: Redzi, es sakaušu tevi, ja vien tu neļausi, lai mani brāļi tiktu izlaisti no cietuma.

23 Tad ķēniņš, baidoties, ka viņš zaudēs savu dzīvību, sacīja: Ja tu saudzēsi mani, es dāvāšu tev visu, ko vien tu prasīsi, līdz pat pusei no ķēniņvalsts!

24 Tagad, kad Amons redzēja, ka viņš ir ietekmējis veco ķēniņu atbilstoši savai vēlmei, viņš tam sacīja: Ja tu ļausi, ka mani brāļi tiek izlaisti no cietuma, un arī ka Lamonijs var paturēt savu ķēniņvalsti, un ka jūs nedusmosities uz viņu, bet ļausit viņam rīkoties pēc viņa paša vēlmēm "visās lietās, kā viņš pats gribēs, tad es tevi saudzēšu, citādi es tevi notriekšu pie zemes.

25 Tagad, kad Amons bija pateicis šos vārdus, ķēniņš sāka priecāties par savu dzīvību.

26 Un, kad viņš redzēja, ka Amons nebija vēlējies viņu iznīcināt, un, kad viņš arī redzēja to lielo mīlestību, kas tam bija pret viņa dēlu Lamoniju, viņš bija ārkārtīgi izbrīnīts un teica: Tāpēc, ka tas ir viss, ko tu esi vēlējies, lai es atbrīvoju tavus brāļus, un atļauju, lai mans dēls Lamonijs patur savu ķēniņvalsti, lūk, es ļauju tev, ka mans dēls var paturēt savu ķēniņvalsti no šī brīža un mūžīgi; un es vairs nevaldišu pār viņu —

27 un es arī ļauju tev, lai tavi brāļi tiktu izlaisti no cietuma, un tu un tavi brāļi varētu nākt pie manis manā ķēniņvalstī; jo es ļoti vēlos tevi redzēt! Jo ķēniņš bija ļoti izbrīnīts par vārdiem, ko viņš bija runājis, un arī par vārdiem, ko bija runājis viņa dēls Lamonijs, tādēļ viņš "vēlējās tos mācīties.

28 Un notika, ka Amons un Lamonijs turpināja savu ceļu uz Midonijas zemi. Un Lamonijs atrada labvēlību tās zemes ķēniņa acīs, tādēļ Amona brāļi tika atbrīvoti no cietuma.

29 Un, kad Amons viņus satika, viņš bija ļoti nobēdājies, jo lūk, viņi bija kaili, un viņu āda bija ārkārtīgi noberzta no tā, ka viņi bija sasieti ar stiprām virvēm. Un viņi arī bija cietuši badu, slāpes, un visa veida mokas; tomēr viņi bija "pacietīgi visās savās ciešanās.

30 Un, kā tas notika, tas bija

viņu liktenis krist daudz cietsirdīgāku un daudz stūrgalvīgāku ļaužu rokās; tādēļ tie neklausījās viņu vārdos un tie viņus izdzina, un sita, un dzina no mājas uz māju, un no vietas uz vietu, līdz viņi ieradās Midonijas zemē; un tur viņi tika saņemti ciet un iemesti cietumā, un sasiesti ar "stiprām virvēm, un turēti cietumā daudzas dienas, un Lamonija un Amona atbrīvoti.

Apraksts par Ārona un Mulo-kija, un viņu brāļu sludināšanu lamaniešiem.

Ietver no 21. līdz 26. nodaļai ieskaitot.

21. NODAĻA

Ārons māca amalekiešiem par Kristu un Viņa veikto Grēku Izpirkšanu. Ārons un viņa brāļi tiek ieslodzīti cietumā Midonijā. Pēc viņu atbrīvošanas viņi māca sinagogās un daudzus pievērš ticībai. Lamonijs dāvā ticības brīvību ļaudīm Ismaēla zemē. Apmēram 90–77 g. pr. Kr.

TAD, kad Ārons un viņa brāļi "izšķīrās lamaniešu zemes robežās, lūk, Ārons devās savā ceļā uz zemi, ko lamanieši sauca par Jeruzālemi, saukdami to pēc savu tēvu dzimtās zemes; un tā bija tālu līdz pat Mormonas robežām.

2 Tad nu lamanieši un amalekieši, un "Amulona tauta bija uzcēlušī lielu pilsētu, kura tika saukta par Jeruzālemi.

3 Tad nu lamanieši paši bija diezgan cietsirdīgi, bet amalekieši un amulonieši bija vēl cietsirdīgāki; tādēļ viņi veicināja to, ka lamanieši nocietināja savas sirdis, ka viņi kļuva vēl stiprāki ļaudarībās un savās negantībās.

4 Un notika, ka Ārons nāca Jeruzālemes pilsētā, un vispirms sāka sludināt amalekiešiem. Un viņš sāka sludināt tiem viņu sinagogās, jo viņi bija uzcēlušī sinagogas pēc "Nehora kārtas; jo daudzi no amalekiešiem un amuloniešiem bija pēc Nehora kārtas.

5 Tādēļ, kad Ārons iegāja vienā no viņu sinagogām, lai sludinātu ļaudīm, un kad viņš runāja uz tiem, lūk, tur piecēlās kāds amalekietis un sāka strīdēties ar viņu, sacīdams: Kas tas ir, par ko tu liecināji? Vai tu esi redzējis kādu "eņģeli? Kāpēc eņģeļi neparādās mums? Lūk, vai šī tauta nav tikpat laba kā tava tauta?

6 Tu arī saki, ka, ja vien mēs nenožēlosim grēkus, mēs iesim bojā. Kā tu zini mūsu siržu domas un vēlmes? Kā tu zini, ka mums ir iemesls nožēlot grēkus? Kā tu zini, ka mēs neesam taisnīgi ļaudis? Redzi, mēs esam uzcēlušī svētnīcas, un mēs sapulcējamies kopā, lai pielūgtu Dievu. Mēs ticam, ka Dievs izglābs visus cilvēkus.

7 Tad Ārons sacīja uz viņu: Vai tu tici, ka Dieva Dēls nāks, lai atpestītu cilvēci no tās grēkiem?

8 Un tas vīrs sacīja uz viņu: Mēs neticam, ka tu zini tādas lietas. Mēs neticam šīm muļķīgajām

paražām. Mēs neticam, ka tu zini par "nākamajām lietām, nedz arī mēs ticam, ka tavi tēvi un arī mūsu tēvi zināja par tām lietām, par kurām viņi runāja, par to, kas nāks.

9 Tad Ārons sāka atklāt viņiem Rakstus par Kristus atnākšanu un arī par mirušo augšāmcelšanos, un ka cilvēcei nebūtu "nekādas pestīšanas, kā vien caur Kristus nāvi un ciešanām, un ^bIzpirkšanu ar Viņa asinīm.

10 Un notika, kad viņš sāka izskaidrot tiem šīs lietas, tie bija nikni uz viņu, un sāka viņu izsmiet; un tie negribēja klausīties vārdos, ko viņš runāja.

11 Tādēļ, kad viņš redzēja, ka tie neklausīsies viņa vārdos, viņš aizgāja no to sinagogas, un nāca pāri uz ciematu, kas tika saukts par Ani-Anti, un tur viņš atrada Mulokiju, sludinot tiem vārdu; un arī Amahu un viņa brāļus. Un viņi ar daudziem strīdējās par vārdu.

12 Un notika, ka viņi redzēja, ka ļaudis nocietina savas sirdis, tādēļ viņi aizgāja un nāca pāri uz Midonijas zemi. Un viņi sludināja vārdu daudziem, un nedaudzi ticēja vārdiem, ko viņi mācīja.

13 Neskatoties uz to, Ārons un zināms skaits no viņa brāļiem tika saņemti ciet un iemesti cietumā, un pārējie no viņiem aizbēga no Midonijas zemes uz apkārtnējiem apgabaliem.

14 Un tie, kas tika iemesti cietumā, "izcieta daudz ko, un viņi

tika atbrīvoti ar Lamonija un Amona roku, un viņi tika pabroti un apgērbti.

15 Un viņi atkal devās darīt zināmu vārdu, un tā viņi pirmo reizi tika atbrīvoti no cietuma; un tā viņi bija izcietuši.

16 Un viņi gāja visur, kur vien viņi tika vadīti ar "Tā Kunga Garu, sludinādami Dieva vārdu katrā amalekiešu sinagogā vai katrā lamaniešu sapulcē, kur vien viņi tika ielaisti.

17 Un notika, ka Tas Kungs sāka viņus svētīt, tiktāl ka viņi daudzus veda pie patiesības atziņas; jā, viņi "pārliecināja daudzus par to grēkiem, un par to tēvu paražām, kas nebija pareizas.

18 Un notika, ka Amons un Lamonijs atgriezās no Midonijas zemes Ismaēla zemē, kas bija viņu mantojuma zeme.

19 Un ķēniņš Lamonijs neļāva, lai Amons tam kalpotu jeb ka viņš būtu tā kalps.

20 Bet viņš lika, lai tur tiktu uzceltas sinagogas Ismaēla zemē; un viņš lika, lai šī tauta jeb tauta, kas bija viņa pakļautībā, sapulcētos kopā.

21 Un viņš priedējās par tiem, un viņš mācīja tiem daudzas lietas. Un viņš arī paziņoja tiem, ka viņi bija tauta, kas bija pakļauta viņam, un ka viņi ir brīva tauta, ka viņi netiks ķēniņa, viņa tēva, apspiesti; jo viņa tēvs bija ļāvis tam, ka viņš var valdīt pār tautu, kas bija Ismaēla zemē, un visā apkārtnē zemē.

8a Jēk. 7:1–8.

9a Mos. 5:8; Al. 38:9.

b SRC Izpirkt, grēku

izpirkšana.

14a Al. 20:29.

16a Al. 22:1.

17a M&D 18:44.

22 Un viņš arī paziņoja tiem, ka tie var ^abrīvi pielūgt To Kungu, savu Dievu pēc savas vēlēšanās, katrā vietā, kur tie ir, ja tas ir tai zemē, kas bija zem ķēniņa Lamonija valdīšanas.

23 Un Amons sludināja ķēniņa Lamonija tautai; un notika, ka viņš mācīja tiem visas lietas, kas piederas taisnīgumam. Un viņš skubināja tos ik dienu, ar visu centību; un tie klausīja viņa vārdiem, un tie bija dedzīgi Dieva baušļu turēšanā.

22. NODAĻA

Ārons māca Lamonija tēvam par Radīšanu, Ādama Krišanu un pestīšanas ieceri caur Kristu. Ķēniņš un visa viņa saime tiek pievērsti ticībai. Tiek izskaidrots zemes sadalījums starp nefijiešiem un lamaniešiem. Apmēram 90–77 g. pr. Kr.

TAGAD, kad Amons tā nepārtraukti mācīja Lamonija tautu, mēs atgriezīsimies pie apraksta par Āronu un viņa brāļiem, jo, kad viņš pameta Midonijas zemi, viņš tika ^aGara vadīts uz Nefija zemi, līdz pat tā ķēniņa namam, kurš valdīja pār visu zemi, ^bizņemot tikai Īsmaēla zemi; un tas bija Lamonija tēvs.

2 Un notika, ka viņš ar saviem brāļiem devās pie viņa ķēniņa pilī un noliecās ķēniņa priekšā, un sacīja viņam: Lūk, ak ķēniņ, mēs esam Āmona brāļi, kurus tu ^aatbrīvoji no cietuma.

3 Un tad, ak ķēniņ, ja tu sau dzēsi mūsu dzīvības, mēs būsim tavi kalpi. Un ķēniņš sacīja tiem: Piecelieties, jo es dāvāju jums jūsu dzīvības un es neļaušu, lai jūs būtu mani kalpi, bet es uzstāšu, lai jūs mani pamācītu, jo es esmu satraukts savā prātā tava brāļa Amona cēlsirdības un viņa vārdu diženuma dēļ; un es vēlos zināt iemeslu, kāpēc viņš ar tevi nenāca no Midonijas zemes.

4 Un Ārons sacīja ķēniņam: Lūk, Tā Kunga Gars ir aicinājis viņu citā ceļā; viņš ir aizgājis uz Īsmaēla zemi mācīt Lamonija laudis.

5 Tad ķēniņš sacīja viņiem: Kas tas ir, ko jūs teicāt par Tā Kunga Garu? Lūk, tā ir tā lieta, kas mani satrauc.

6 Un vēl, kas ir tas, ko Amons teica: ^aJa jūs nožēlosit grēkus, jūs tiksit izglābti, un, ja jūs nenožēlosit grēkus, jūs tiksit atstumti pēdējā dienā?

7 Un Ārons atbildēja viņam un sacīja uz viņu: Vai tu tici, ka ir Dievs? Un ķēniņš sacīja: Es zinu, ka amalekieši saka, ka ir Dievs, un es esmu ļāvis tiem celt svētnīcas, lai tie varētu sapulcēties kopā pielūgt Viņu. Un tagad, ja jūs sakāt, ka Dievs ir, lūk, es ^aticēšu.

8 Un tad, kad Ārons to dzirdēja, viņa sirds sāka priecāties, un viņš sacīja: Lūk, tikpat droši, kā tu dzīvo, ak ķēniņ, Dievs ir!

9 Un ķēniņš sacīja: Vai Dievs ir tas ^aDiženais Gars, kas izve-

22a M&D 134:1–4;
TA 1:11.
src Brīvs, brīvība.

22 1a Al. 21:16–17.
b Al. 21:21–22.
2a Al. 20:26.

6a Al. 20:17–18.
7a M&D 46:13–14.
9a Al. 18:18–28.

da mūsu tēvus no Jeruzālemes zemes?

10 Un Ārons sacīja viņam: Jā, tas ir tas Diženais Gars, un Viņš ir "radījis visas lietas gan debesīs, gan uz zemes. Vai tu tici tam?

11 Un viņš sacīja: Jā, es ticu, ka Diženais Gars radīja visas lietas, un es vēlos, lai jūs pastāstītu man par to visu, un es "ticēšu taviem vārdiem.

12 Un notika, kad Ārons redzēja, ka ķēniņš ticēs viņa vārdiem, viņš sāka no Ādama radīšanas, "lasot ķēniņam Rakstus — kā Dievs radīja cilvēku pēc sava tēla, un ka Dievs deva tam baušļus, un ka pārkāpuma dēļ cilvēks ir kritis.

13 Un Ārons izskaidroja viņam Rakstus no "Ādama radīšanas, izklāstot viņa priekšā cilvēka krišanu un viņu miesisko stāvokli, un arī ^bpestīšanas ieceri, kas tika sagatavota no pasaules "radīšanas caur Kristu visiem, kas ticēs Viņa Vārdam.

14 Un kopš cilvēks bija "kritis, viņš pats vairs neko nevarēja ^bizpelnīties, bet Kristus ciešanas un nāve "izpērk viņu grēkus caur ticību un grēku nožēlošanu, un tā tālāk; un ka Viņš sarauj nāves saites, ka ^dkaps neuzvarēs un ka nāves dzelonis tiks aprīts cerībā uz godību; un Ārons izskaidroja visas šīs lietas ķēniņam.

15 Un notika, kad Ārons bija

izskaidrojis viņam visas šīs lietas, ķēniņš sacīja: "Kas man ir jādara, lai es iegūtu šo mūžīgo dzīvi, par kuru tu runāji? Jā, kas man ir jādara, lai es varētu ^bpiezīmēt no Dieva, izraujot šo ļauno garu ar saknēm no mānām krūtīm, un saņemt Viņa Garu, lai es varētu tikt piepildīts ar prieku, lai es netiktu atstumts pēdējā dienā? Lūk, viņš sacīja, es došu tev "visu, kas man ir, jā, es pametišu savu ķēniņvalsti, lai es varētu saņemt šo milzīgo prieku.

16 Bet Ārons tam sacīja: Ja tu to "vēlies, ja tu metīsies ceļos Dieva priekšā, jā, ja tu nožēlosi visus savus grēkus un metīsies ceļos Dieva priekšā, un piesauksi Viņa Vārdu ticībā, ticot, ka tu saņemsi, tad tu saņemsi to ^bcerību, ko tu vēlies.

17 Un notika, kad Ārons bija sacījis šos vārdus, ķēniņš "nometās ceļos Tā Kunga priekšā; jā, viņš patiesi dzemojās un skaļi ^bkliedza, sacīdams:

18 Ak Dievs, Ārons man pastāstīja, ka ir Dievs; un ja Dievs ir, un ja Tu esi Dievs, atklājies man, un es atstāšu visus savus grēkus, lai Tevi pazītu un lai es tiktu uzcelts no mirušajiem un izglābts pēdējā dienā! Un tagad, kad ķēniņš bija pateicis šos vārdus, viņš tika sistis kā miris.

19 Un notika, ka viņa kalpi skrēja un pastāstīja ķēniņienei

10a SRC Radīt, radīšana.

11a SRC Ticība, ticēt.

12a 1. Nef. 5:10–18;
Al. 37:9.

13a 1. Moz. 1:26–28.

^b SRC Pestīšanas iecere.

^c 2. Nef. 9:18.

14a SRC Ādama un Ievas

krišana.

^b 2. Nef. 25:23;

Al. 42:10–25.

^c Al. 34:8–16.

SRC Izpirkt, grēku

izpirkšana.

^d Jes. 25:8; 1. kor. 15:55.

15a Ap. d. 2:37.

^b Al. 5:14, 49.

^c Mat. 13:44–46;

19:16–22.

16a SRC Pievēršana,
pievērsts.

^b Et. 12:4.

17a M&D 5:24.

^b SRC Lūgšana.

visu, kas ķēniņam bija noticis. Un viņa nāca pie ķēniņa; un, kad viņa redzēja to guļam kā mirušu, un arī Āronu un viņa brāļus stāvam, it kā viņi būtu tā krišanas iemesls, viņa bija nikna uz tiem un pavēlēja, lai viņas kalpi jeb ķēniņa kalpi, saņemtu viņus un nogalinātu tos.

20 Tad nu kalpi bija redzējuši, kas bija par iemeslu ķēniņa krišanai, tādēļ tie neuzdriksējās sagrābt Āronu un viņa brāļus; un tie lūdzās ķēniņieni, sakot: Kāpēc tu pavēli mums nogalināt šos vīrus, kad, lūk, viens no viņiem ir “varenāks nekā mēs visi? Tādēļ mēs kritisim viņu priekšā.

21 Tad, kad ķēniņiene redzēja kalpu izbīli, viņa arī sāka ārkārtīgi baidīties, ka tik kas ļauns nenāktu pār viņu. Un viņa pavēlēja saviem kalpiem, lai tie ietu un sasauktu ļaudis, lai viņi varētu nogalināt Āronu un viņa brāļus.

22 Tagad, kad Ārons redzēja ķēniņienes apņēmību, viņš, pazīdams arī šo ļaužu cietsirdību, baidījās, ka sanāks kopā liels pūlis un ka būs milzīgi strīdi un nemieri starp tiem, tādēļ viņš pastiepa savu roku un piecēla ķēniņu no zemes, un sacīja uz to: Nostājies! Un tas nostājās uz savām kājām, atgūstot savu spēku.

23 Tad nu tas tika izdarīts ķēniņienes un daudzu kalpu klātbūtnē. Un, kad viņi to redzēja, viņi ļoti izbrīnījās un izbijās. Un ķēniņš nostājās un sāka tos “mācīt. Un tos mācīja, tiktāl ka

visa viņa saime tika ^bpievērsta Tam Kungam.

24 Tad tur bija ļaužu pulks sapulcējies pēc ķēniņienes pavēles, un starp viņiem sākās liela kurnēšana Ārona un viņa brāļu dēļ.

25 Bet ķēniņš nostājās starp viņiem un mācīja tos. Un viņi tika nomierināti attiecībā uz Āronu un tiem, kas bija līdz ar viņu.

26 Un notika, kad ķēniņš redzēja, ka ļaudis bija nomierinājušies, viņš lika, lai Ārons un viņa brāļi nostātos ļaužu pulka vidū un lai viņi sludinātu tiem vārdu.

27 Un notika, ka ķēniņš sūtīja “ziņu pa visu zemi, starp visiem saviem ļaudīm, kas bija visā tajā zemē, kas bija visos apgabalos visapkārt, kas pletās līdz pat jūrai austrumos un rietumos un kas bija nošķirta no ^bZarahemlas zemes ar šauru mežonīga apvidus strēmeli, kas pletās no jūras austrumos līdz pat jūrai rietumos, un visapkārt jūras krastam un mežonīgā apvidus robežām, kas bija Zarahemlas zemes ziemeļos, caur Manti robežām, līdz Sidonas upes iztekai, kas tecēja no austrumiem uz rietumiem — un tā lamanieši un nefijieši bija atdalīti.

28 Tad nu pati “slinkākā lamaniešu daļa dzīvoja mežonīgā apvidū un mita teltīs, un viņi bija izplatījušies mežonīgā apvidus rietumos Nefija zemē; jā, un arī Zarahemlas zemes rietumos jūras krastā un rietumos Nefija zemē, viņu tēvu pirmā

20a Al. 18:1–3.

23a SRC Kalpot, kalpošana; Sludināt;

Mācīt, skolotājs.
b SRC Pievēršana, pievērsts.

27a Al. 23:1–4.

b Omn. 1:13–17.
28a 2. Nef. 5:22–25.

mantojuma vietā; un tā stiepās gar jūras krastu.

29 Un tur arī bija daudzi lamanieši austrumos jūras krastā, kur nefijieši bija tos padzinuši. Un tā nefijieši bija lamaniešu ieskauti; tomēr nefijieši bija ieguvuši visu tās zemes ziemeļu daļu, kurai bija robeža ar mežonīgo apvidu pie Sidonas upes iztekas no austrumiem uz rietumiem, visapkārt mežonīgā apvidus pusē uz ziemeļiem, līdz pat viņi nonāca zemē, ko viņi nosauca par "Pārpilnību.

30 Un tā stiepās līdz zemei, ko viņi sauca par "Postažu, jo tā bija tik tālu uz ziemeļiem, ka tā bija līdz tai zemei, kas bija tikusi apdzīvota un tikusi iznīcināta, par kuras ļaužu ^bkauliem mēs runājām, ko atklāja Zarahemlas ļaudis, tā bija viņu 'pirmā apmešanās vieta.

31 Un no turienes viņi nāca mežonīgā apvidus dienvidos. Tā zeme ziemeļu pusē tika nosaukta par "Postažu, un zeme dienvidu pusē tika nosaukta par Pārpilnību, tā bija neapdzīvota un bija pilna ar visa veida visādiem savvaļas zvēriem, daļa no kuriem bija atnākusi no zemes ziemeļos pēc barības.

32 Un tad, tas bija tikai "pusotras dienas gājums nefijiešiem pa Pārpilnības un Postažas zemes robežu no jūras austrumos līdz jūrai rietumos; un tā Nefija zeme un Zarahemlas zeme bija gandrīz ūdens ieskautas, tur bija neliels ^bzemes

šaurums starp zemi ziemeļos un zemi dienvidos.

33 Un notika, ka nefijieši apdzīvoja Pārpilnības zemi no jūras austrumos līdz jūrai rietumos, un tā nefijieši savā gudrībā ar saviem sargiem un saviem karapulkiem iespieda lamaniešus dienvidos, lai tādējādi viņiem būtu vairāk īpašumu ziemeļos, lai lamanieši nevarētu pārņemt zemi ziemeļos.

34 Tādēļ lamanieši nevarēja iegūt vairāk īpašumus, vienīgi Nefija zemē un mežonīgajos apvidos visapkārt. Tad tā bija gudrība nefijiešos — tā kā lamanieši bija viņu ienaidnieki, viņi nepieļāva, lai tie sagādātu ciešanas ne no vienas puses, un arī, lai viņiem varētu būt zeme, kur tie varētu bēgt pēc savas vēlēšanās.

35 Un tagad, to pateicis, es atkal atgriežos pie apraksta par Amonu un Āronu, Omneru un Himniju, un viņu brāļiem.

23. NODAĻA

Tiek pasludināta ticības brīvība. Septiņās zemēs un pilsētās lamanieši tiek pievērsti. Viņi nosauc sevi par anti-nefij-lehijiešiem un tiek atbrīvoti no lāsta. Amalekieši un amulonieši noraida patiesību. Apmēram 90–77 g. pr. Kr.

LŪK, tad notika, ka lamaniešu ķēniņš sūtīja "ziņu starp visiem saviem ļaudīm, ka tiem nebūs aiztikt Amonu vai Āronu, vai Himniju, vai kādu citu no viņu

29a Al. 52:9; 63:5.

30a Al. 50:34;

Morm. 4:1–3.

b Mos. 8:7–12; 28:11–19.

c Hel. 6:10.

31a Hel. 3:5–6.

32a Hel. 4:7.

b Al. 50:34.

23 1a Al. 22:27.

brāļiem, kas ies sludinādami Dieva vārdu, jebkurā vietā, kur tie būs, katrā viņu zemes daļā.

2 Jā, viņš sūtīja lēmumu starp tiem, ka tiem nebūs aiztikt tos, lai tos sasiētu vai iemestu cietumā, nedz arī splaut uz tiem, nedz sist viņus, nedz dzīt prom no savām sinagogām, nedz šausīt viņus, nedz mest uz tiem akmeņus, bet ka tie brīvi varēs iet viņu mājās un arī tempļos, un viņu svētnīcās.

3 Un tā viņi varēja iet un sludināt vārdu pēc savas vēlēšanās, jo ķēniņš bija pievērsts Tam Kungam, un visa viņa saime; tādēļ viņš sūtīja savu ziņu visā zemē savai tautai, ka Dieva vārds nedrīkst tapt traucēts, bet lai tas varētu tikt izplatīts pa visu zemi, lai viņa tauta varētu tikt pārliecināta par savu tēvu ļaunajām "paražām, un lai viņi varētu tikt pārliecināti, ka viņi visi ir brāļi, un lai viņi nedz slepkavotu, nedz laupītu, nedz zagtu, nedz piekoptu netiklību, nedz darītu jebkāda veida ļaundarības.

4 Un tad notika, kad ķēniņš bija sūtījis šo ziņu, ka Ārons un viņa brāļi gāja no pilsētas uz pilsētu un no viena lūgšanas nama uz citu, dibinādami draudzes un iesvētīdami priesterus un skolotājus visā zemē starp lamaniešiem, lai sludinātu un mācītu Dieva vārdu starp tiem; un tā viņi sāka gūt lielus panākumus.

5 Un tūkstoši tika vesti pie

Tā Kunga atziņas, jā, tūkstoši noticēja nefījiešu "paražām; un viņiem tika mācīti pieraksti un pravietojumi, kas bija nodoti līdz pat šim laikam.

6 Un tikpat droši, kā Tas Kungs dzīvo, tikpat droši, cik daudzi noticēja jeb cik daudzi tika vesti pie patiesības atziņas caur Amona un viņa brāļu sludināšanu saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu, un Dieva spēkam darot brīnumus viņos — jā, es saku jums, kā Tas Kungs dzīvo, visi tie lamanieši, kas noticēja viņu sludināšanai, tika "pievērsti Tam Kungam un "nekad neatkrita.

7 Jo viņi kļuva par taisnīgiem ļaudīm; viņi nolika savus nemiera ieročus, ka viņi vairs necīnījās pret Dievu, nedz arī pret kādu no saviem brāļiem.

8 Tad nu šie ir "tie, kas tika pievērsti Tam Kungam:

9 lamaniešu ļaudis, kas bija Ismaēla zemē;

10 un arī lamaniešu ļaudis, kas bija Midonijas zemē;

11 un arī lamaniešu ļaudis, kas bija Nefija pilsētā;

12 un arī lamaniešu ļaudis, kas bija "Šilomas zemē, un kas bija Šemlonas zemē un Lemuēla pilsētā, un Šimnilomas pilsētā.

13 Un šie ir to pilsētu nosaukumi, kuras tika "pievērstas Tam Kungam; un šie ir tie, kas nolika savus nemiera ieročus, jā, visus savus kara ieročus; un viņi visi bija lamanieši.

3a Al. 26:24.

5a Al. 37:19.

b Al. 63:12.

src Svētie Raksti.

6a SRC Pievēršana,
pievērst.

b Al. 27:27.

8a Al. 26:3, 31.

12a Mos. 22:8, 11.

13a Al. 53:10.

14 Un amalekieši netika "pievērsti, izņemot tikai vienu; nedz arī kāds no ^bamuloniešiem; bet viņi nocietināja savas sirdis un arī to lamaniešu sirdis, kas dzīvoja tajā zemes daļā, kur viņi mīta, jā, un visos viņu ciemos un visās viņu pilsētās.

15 Tādēļ mēs nosaucām visas tās lamaniešu pilsētas, kurās viņi nožēloja grēkus un nāca pie patiesības atziņas, un tika pievērsti.

16 Un tad notika, ka ķēniņš un tie, kas bija pievērsti Tam Kungam, vēlējās, lai viņiem būtu kāds vārds, lai tādējādi viņi varētu atšķirties no saviem brāļiem; tādēļ ķēniņš apspriedās ar Āronu un daudziem viņu priesteriem par vārdu, ko viņiem jāuzņemas uz sevi, lai viņi varētu atšķirties.

17 Un notika, ka viņi deva sev vārdu "anti-nefij-lehijieši; un viņi tika saukti šajā vārdā un vairs netika saukti par lamaniešiem.

18 Un viņi kļuva par ļoti čaklu tautu; jā, un viņi bija draudzīgi pret nefijiešiem, tādēļ viņi nodibināja draudzīgas attiecības ar tiem un "Dieva lāsts tiem vairs nesekoja.

24. NODAĻA

Lamanieši atkal nāk pret Dieva tautu. Anti-nefij-lehijieši priecājas Kristū un viņus apmeklē eņģeļi. Viņi izvēlas drīzāk ciest nāvi nekā aizstāvēties. Vēl vairāk lamaniešu

tiek pievērsti. Apmēram 90–77 g. pr. Kr.

UN notika, ka amalekieši un amulonieši, un lamanieši, kas bija Amulona zemē un arī Helama zemē un kas bija "Jeruzālemes zemē, un, īsāk—visā zemē visapkārt, kas nebija pievērsti un nebija uzņēmušies ^banti-nefij-lehijiešu vārdu, tika amalekiešu un amuloniešu uzkūdīti dusmās pret saviem brāļiem.

2 Un viņu naids pret tiem kļuva ārkārtīgi spēcīgs, pat tiktāl ka viņi sāka sacelties pret savu ķēniņu, tiktāl ka viņi negribēja, lai viņš būtu viņu ķēniņš; tādēļ viņi pacēla savus ieročus pret anti-nefij-lehijiešu ļaudīm.

3 Tad ķēniņš nodeva ķēniņvalsti savam dēlam, un viņš nosauca to par Anti-nefij-lehiju.

4 Un ķēniņš nomira tajā pašā gadā, kad lamanieši sāka gatavošanos karam pret Dieva tautu.

5 Tad, kad Amons un viņa brāļi, un visi tie, kas bija nākuši ar viņu, redzēja lamaniešu gatavošanos, lai iznīcinātu savus brāļus, viņi nāca uz Midiānas zemi, un tur Amons satika visus savus brāļus; un no turienes tie nāca uz Īsmaēla zemi, lai tie varētu noturēt "apspriedi ar Lamoniju un arī ar viņa brāļi Anti-nefij-lehiju, ko viņiem darīt, lai aizsargātos pret lamaniešiem.

6 Tad nu tur nebija nevienas dvēseles starp visiem tiem ļaudīm, kas bija pievērsti Tam

14a Al. 24:29.

^b Mos. 23:31–39.

17a SRC Anti-nefij-lehijieši.

18a 1. Nef. 2:23;

2. Nef. 30:5–6;

3. Nef. 2:14–16.

24 1a Al. 21:1.

^b Al. 25:1, 13.

5a Al. 27:4–13.

Kungam, kas gribētu pacelt ie-ročus pret saviem brāļiem; nē, viņi pat negribēja gatavoties karam; jā, un arī viņu ķēniņš tiem pavēlēja, lai viņi to nedarītu.

7 Tad nu šie ir tie vārdi, ko viņš sacīja tautai par šo lietu: Es pateicos savam Dievam, mana mīlotā tauta, ka mūsu Diženais Dievs savā labestībā ir sūtījis šos mūsu brāļus nefijiešus pie mums, lai mums sludinātu un pārliecinātu mūs par mūsu ļau-no tēvu "paražām.

8 Un lūk, es pateicos savam Diženajam Dievam, ka Viņš ir devis mums daļu no Sava Gara, lai mīkstinātu mūsu sirdis, ka mēs esam nodibinājuši draudzī-gas attiecības ar šiem brāļiem nefijiešiem.

9 Un lūk, es arī pateicos savam Dievam, ka, nodibinot šīs attie-cības, mēs esam tikuši pārlieci-nāti par saviem "grēkiem un par tām daudzajām slepkavībām, ko mēs esam darījuši.

10 Un es arī pateicos savam Dievam, jā, savam Diženajam Dievam, ka Viņš ir ļāvis mums, ka mēs varam nožēlot šīs lietas un arī ka Viņš ir "piedevis mums tos daudzos mūsu grēkus un slepkavības, ko mēs esam darījuši, un attīrījis mūsu sirdis no ^bvainas caur Sava Dēla nopelniem.

11 Un tad lūk, mani brāļi, tā kā tas bija viss, ko mēs varējām darīt (tā kā mēs bijām paši zudušākie no visas cilvēces), lai nožēlotu visus savus grēkus

un tās daudzās slepkavības, ko mēs esam darījuši, un pārlieci-nāt Dievu "attīrīt mūsu sirdis no vainas, jo tas bija viss, ko mēs varējām darīt, lai pienācīgi no-žēlotu grēkus Dieva priekšā, lai Viņš attīrītu mūsu traipus—

12 tad nu, mani vismīļākie brāļi, tā kā Dievs ir attīrījis mūs no traipiem, un mūsu zobeni ir tapuši spodri, neaptraipīsim vairs mūsu zobenus ar savu brāļu asinīm!

13 Lūk, es saku jums: Nē! Sa-glabāsim mūsu zobenus neap-traipītus ar savu brāļu asinīm; jo, varbūt, ja mēs atkal aptrai-pīsim savus zobenus, tie vairs nevarēs tikt "atmazgāti spodri caur mūsu Diženā Dieva Dēla asinīm, kas tiks izlietas mūsu Grēku Izpirkšanai.

14 Un Diženais Dievs ir apžēlojies par mums un darījis mums zināmas šīs lietas, lai mēs neaizietu bojā; jā, un Viņš ir darījis šīs lietas zināmas jums iepriekš, tāpēc ka Viņš mīl mūsu "dvēseles tāpat kā Viņš mīl mūsu bērņus; tādēļ Savā žēlas-tībā Viņš mūs apmeklē caur Saviem eņģeļiem, lai ^bglābšanas iecere tiktu darīta zināma mums tāpat kā nākamajām paaudzēm.

15 Ak, cik žēlīgs ir mūsu Dievs! Un tad lūk, tā kā mēs tik daudz esam panākuši, ka mūsu traipi ir attīrīti un mūsu zobeni ir darīti spodri, tad nu noslēp-sim tos, lai tie tiktu saglabāti spodri kā liecība mūsu Dievam pēdējā dienā jeb tajā dienā, kad

7a Mos. 1:5.
9a M&D 18:44.
10a Dan. 9:9.

^b SRC Vaina.
11a Jes. 53:4–6.
13a Jāņa atkl. 1:5.

14a SRC Dvēsele—
Dvēseļu vērtība.
^b SRC Pestīšanas iecere.

mēs tiksīm atvesti, lai stāvētu Viņa priekšā un tiktu tiesāti, lai mēs neaptraipītu savus zobenus savu brāļu asinīs no tā laika, kad Viņš mums ir devis Savu vārdu un tādējādi darījis mūs tīrus.

16 Un tad, mani brāļi, ja mūsu brāļi tiecas mūs iznīcināt, lūk, mēs paslēpsim savus zobenus, jā, patiesi, mēs apraksim tos dziļi zemē, lai tie varētu tikt saglabāti spodri, kā liecība pēdējā dienā tam, ka mēs nekad tos neesam izmantojuši, un, ja mūsu brāļi mūs iznīcinās, lūk, mēs "iesim pie sava Dieva un tiksīm izglābti.

17 Un tad notika, kad ķēniņš bija pabeidzis šo sakāmo, un visa tauta bija sapulcējusies kopā, viņi paņēma savus zobenus un visus ieročus, kas tika izmantoti cilvēku asins izliešanai, un viņi "apraka tos dziļi zemē.

18 Un to viņi darīja, jo tā viņu skatījumā bija liecība Dievam un arī cilvēkiem, ka viņi "nekad vairs neizmantos ieročus cilvēku asins izliešanai; un to viņi darīja, apstiprinot un ^bslēdzot derību ar Dievu, ka drīzāk viņi "atdos savas pašu dzīvības nekā izlies savu brāļu asinīs; un drīzāk viņi brāļim dos nekā tam atņems; un drīzāk viņi raženi strādās ar savām rokām nekā pavadīs savas dienas dikdienībā.

19 Un tā mēs redzam — kad šie lamanieši tika novesti, lai ticētu un zinātu patiesību, viņi bija "stingri un drīzāk cieta līdz pat nāvei nekā izdarīja grēku; un

tā mēs redzam, ka viņi apraka savus miera ieročus, jeb viņi apraka kara ieročus mieram.

20 Un notika, ka viņu brāļi lamanieši gatavojās karam un nāca Nefija zemē ar nolūku nogalināt ķēniņu un ielikt citu viņa vietā, un arī iznīcināt Anti-nefij-lehija tautu tai zemē.

21 Tad, kad ļaudis redzēja, ka viņi nāk pret tiem, tie izgāja viņus satikt un "nogulās to priekšā zemē, un iesāka piesaukt Tā Kunga Vārdu; un tā viņi bija šādā stāvoklī, kad lamanieši iesāka tiem uzbrukt un iesāka tos nogalināt ar zobenu.

22 Un tā, nesastapuši nekādu pretestību, viņi nokāva tūkstoti un piecus no tiem; un mēs zinām, ka tie ir svētīti, jo viņi ir aizgājuši dzīvot ar savu Dievu.

23 Tad, kad lamanieši redzēja, ka viņu brāļi nebēgs no zobena, nedz arī atkāpsies ne pa labi, ne pa kreisi, bet, ka viņi gulēs un "ies bojā, un pielūgs Dievu, pat ejot bojā no zobena —

24 tad, kad lamanieši redzēja to, viņi "atturējās tos nokaut; un tur bija daudzi, kuru sirdis ^bpārplūda ar jūtām par tiem no viņu brāļiem, kas bija krituši zem zobena, jo viņi nožēloja to, ko bija darījuši.

25 Un notika, ka viņi nometa savus kara ieročus un viņi vairs tos nepaņēma, jo viņi bija sāpināti par tām slepkavībām, ko viņi bija darījuši; un viņi nometās zemē tāpat kā viņu brāļi,

16a Al. 40:11–15.

17a Hel. 15:9.

18a Al. 53:11.

b SRC Derība.

c SRC Upuris.

19a SRC Ticība, ticēt.

21a Al. 27:3.

23a Al. 26:32.

24a Al. 25:1.

b SRC Līdzjūtība.

paļaujoties uz to žēlastību, kuru ieroči bija pacelti, lai viņus nogalinātu.

26 Un notika, ka Dieva tautai tajā dienā pievienojās vairāk nekā to skaits, kas tika nogalināti; un tie, kas tika nogalināti, bija taisnīgi ļaudis, tādēļ mums nav iemesla šaubīties par to, vai viņi tika "izglābti".

27 Un tur nebija neviena ļauna cilvēka nogalināta starp tiem; bet tur bija vairāk nekā tūkstošis vesti pie patiesības atziņas; tā mēs redzam, ka Tas Kungs darbojas daudzus "veidos, lai glābtu Savus ļaudis.

28 Tad nu lielākais skaits no tiem lamaniešiem, kas nokāva tik daudzus savus brāļus, bija amalekieši un amulonieši, lielākais skaits no kuriem bija pēc "Nehora" ^bkārtas.

29 Tad nu, starp tiem, kas pievienojās Tā Kunga tautai, nebija "neviena amalekieša vai amulonieša, jeb kas bija pēc Nehora kārtas, bet tie bija īstie Lamana un Lemuēla pēcteči.

30 Un tā mēs varam skaidri izšķirt, ka pēc tam, kad ļaudis vienu reizi ir tikuši "apgaismoti ar Dieva Garu, un tiem ir bijušas milzīgas ^bzināšanas par lietām, kas piederas taisnīgumam, un tad viņi ir "krituši grēkā un pārkāpumā, viņi kļūst vēl cietirdīgāki, un tā viņu stāvoklis kļūst "sliktāks nekā tad, ja

viņi nekad nebūtu zinājuši par tām lietām.

25. NODAĻA

Lamaniešu agresija izplatās. Noas priesteru pēcnācēji iet bojā, kā Abinadijs pravietoja. Daudzi lamanieši tiek pievērsti un pievienojas Anti-nefij-lehija tautai. Viņi tic Kristum un tur Mozus likumu. Apmēram 90–77 g. pr. Kr.

UN lūk, tad notika, ka tie lamanieši bija vēl niknāki, jo viņi bija nokāvuši savus brāļus; tādēļ viņi zvērēja atriebties nefijiešiem; un viņi vairs necentās nogalināt "Anti-nefij-lehija ļaudis tajā brīdī.

2 Bet viņi savāca savus karapulkus un devās Zarahemlas zemes robežās, un uzbruka ļaudīm, kas bija Amonihās zemē un "iznīcināja tos.

3 Un pēc tam viņiem bija daudzas kaujas ar nefijiešiem, kurās viņi tika sakauti un padzīti.

4 Un starp lamaniešiem, kas tika nogalināti, bija gandrīz visi "Amulona un viņa brāļu pēcnācēji, kuri bija Noas priesteri, un viņi tika nogalināti ar nefijiešu roku;

5 un atlikušie, aizbēguši mežonīgā apvidus austrumos un piesavinājušies varu un valdību pār lamaniešiem, bija par iemeslu tam, ka daudzi no lamanie-

26a Jāņa atkl. 14:13.

27a Jes. 55:8–9;

Al. 37:6–7.

28a Al. 1:15; 2:1, 20.

b Al. 21:4.

29a Al. 23:14.

30a Mat. 12:45.

b Ebr. 10:26;

Al. 47:36.

c 2. Nef. 31:14;

Al. 9:19.

src Atkrišana.

d 2. Pēt. v. 2:20–21.

25 1a SRC Anti-nefij-lehijieši.

2a Al. 8:16; 16:9.

4a Mos. 23:35.

šiem "gājā bojā ugunī savas ticības dēļ —

6 jo daudzi no "tiem, pārcietuši tik daudzus zaudējumus un tik daudzas bēdas, tika mudināti atcerēties tos ^bvārdus, ko Ārons un viņa brāļi bija sludinājuši tiem viņu zemē; tādēļ viņi pārstāja ticēt savu tēvu "paražām un sāka ticēt Tam Kungam, un ka Viņš bija devis milzīgu spēku nefijiešiem; un tā tur daudzi no viņiem mežonīgā apvidū tika pievērsti.

7 Un notika, ka tie valdnieki, kas bija atlikušie no "Amulona bērniem, lika, lai tiktu nodoti ^bnāvei tie, jā, visi tie, kas noticēja šīm lietām.

8 Tad nu šīs mokas bija par iemeslu tam, ka daudzi no viņu brāļiem tika uzkūdīti dusmās; un tur sākās strīdi mežonīgā apvidū; un lamanieši sāka "vajāt Amulona un viņa brāļu pēcnācējus un sāka tos nogalināt; un tie aizbēga uz mežonīgā apvidus austrumiem.

9 Un lūk, vēl šodien lamanieši tos vajā. Tā Abinadija vārdi tika piepildīti, ko viņš sacīja par to priesteru pēcnācējiem, kas lika viņam ciest nāvi ugunī.

10 Jo viņš sacīja uz tiem: Tas, ko jūs "darīsiet ar mani, būs kā atveids nākamajām lietām.

11 Un tad nu Abinadijs bija pirmais, kas cieta "nāvi ugunī dēļ savas ticības Dievam; tad šis ir tas, ko viņš domāja, ka daudzi

cietīs nāvi ugunī, tāpat kā viņš bija cietis.

12 Un viņš sacīja Noas priesteriem, ka viņu pēcnācēji tiks daudzus nodot nāvei līdzīgā veidā, kā viņš tika, un ka viņi tiks izkaisīti un nokauti, patiesi kā avis bez gana tiek izdzenātas un savvaļas zvēru nogalinātas; un tad lūk, šie vārdi tika apstiprināti, jo viņi tika lamaniešu dzenāti, un viņi tika vajāti, un viņi tika sakauti.

13 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka tie nevar uzveikt nefijiešus, viņi atkal atgriezās savā zemē; un daudzi no viņiem devās dzīvot Ismaēla zemē un Nefija zemē, un pievienojās Dieva tautai, kas bija "Anti-nefij-lehija tauta.

14 Un viņi arī "apraka savus kara ieročus, tāpat kā viņu brāļi, un viņi kļuva taisnīgi ļaudis; un viņi staigāja Tā Kunga ceļus un centās turēt Viņa pavēles un Viņa likumus.

15 Jā, un viņi turēja Mozus likumu; jo bija nepieciešams, lai viņi vēl turētu Mozus likumu kā līdz šim, jo tas viss vēl nebija izpildīts. Bet, neskatoties uz "Mozus likumu, viņi raudzījās pēc Kristus atnākšanas, uzskatot, ka Mozus likums bija ^bViņa atnākšanas simbols, un ticot, ka viņiem ir jāievēro šis "ārīgās ceremonijas līdz pat tam brīdim, kad Viņš tiem tiks atklāts.

16 Tad nu viņi nedomāja, ka

5a Mos. 17:15.

6a TAS IR lamanieši.

b Al. 21:9.

c Al. 26:24.

7a Al. 21:3; 24:1, 28–30.

b SRC Moceklis,

emocības.

8a Mos. 17:18.

10a Mos. 13:10.

11a Mos. 17:13.

13a Al. 23:16–17.

14a Al. 24:15; 26:32.

15a Jēk. 4:5;

Jar. 1:11.

SRC Mozus likums.

b Mos. 3:14–15; 16:14.

c Mos. 13:29–32.

^aglābšana nāk ar ^bMozus likumu; bet Mozus likums kalpoja tam, lai stiprinātu viņu ticību Kristum; un tā viņi saglabāja ^ccerību caur ticību mūžīgai glābšanai, ļaujoties uz pravietojuma garu, kas runāja par nākamajām lietām.

17 Un tad lūk, Amons un Ārons, un Omners, un Himnijs, un viņu brāļi ārkārtīgi priedējās par tiem panākumiem, kas viņiem bija starp lamaniešiem, redzēdami, ka Tas Kungs bija dāvājis tiem pēc viņu ^alūgšanām un ka Viņš bija tiem apstiprinājis Savu vārdu katrā sīkumā.

26. NODAĻA

Amons gaviļē Tai Kungā. Tas Kungs stiprina ticīgos un dod viņiem zināšanas. Ar ticību cilvēki var tūkstošiem dvēseļu atvest pie grēku nožēlošanas. Dievam ir visa vara un Viņš saprot visu. Apmēram 90–77 g. pr. Kr.

UN tad, šie ir tie Amona vārdi viņa brāļiem, kas saka tā: Mani brāļi un draugi, lūk, es jums saku, cik milzīgs iemesls ir mums priedēties, jo vai mēs varējām iedomāties, kad mēs ^adevāmies ceļā no Zarahemlas zemes, ka Dievs mums dāvās tik lielas svētības?

2 Un tagad es prasu, kādas

lielas svētības Viņš ir mums dāvājis? Vai jūs varat pateikt?

3 Lūk, es jums atbildu; jo mūsu brāļi lamanieši bija tumsībā, jā, patiesi vistumšākajā bezdibenī, bet lūk, cik ^adaudzi no viņiem ir vesti, lai redzētu Dieva brīnišķo gaismu! Un tā ir svētība, ko Viņš ir mums dāvājis, ka mēs bijām padarīti par ^bdarbarīkiem Dieva rokās, lai veiktu šo lielo darbu.

4 Lūk, ^atūkstoši no viņiem priedējās un ir atvesti Dieva ganāmpulkā.

5 Lūk, ^atīrums jau bija nogatavojies, un svētīti jūs esat, jo jūs laidāt ^bsirpi darbā un plāvāt ar visu savu spēku, jā, visu dienu jūs strādājāt; un raugiet, cik liels ir jūsu ^ckūlīšu skaits! Un tie tiks savākti klētīs, lai tie neietu zudumā.

6 Jā, vētra tos nenotrieks pēdējā dienā; jā, nedz arī viesulis tos izmētās; bet, kad ^avētra nāks, tie tiks savākti kopā savā vietā, ka vētra nevarēs tiem pieklūt; jā, nedz arī viņi tiks negantu vēju dzīti turp, kurp ienaidnieks grib tos aiznest.

7 Bet lūk, tie ir Tā ^aplaujas Kunga rokās, un tie ir Viņa; un Viņš ^buzcels tos pēdējā dienā.

8 Lai svētīts top mūsu Dieva Vārds; ^adziedāsim Viņa slavai, jā, ^bpateiksimies Viņa svētajam Vārdam, jo Viņš mūžīgi dara taisnības darbus.

9 Jo, ja mēs nebūtu atnākuši no

16a Mos. 12:31–37;
13:27–33.

b 2. Nef. 11:4.

c 1. tes. 5:8–9.

17a Al. 17:9.

26 1a Mos. 28:9;

Al. 17:6–11.

3a Al. 23:8–13.

b 2. kor. 4:5; Mos. 23:10.

4a Al. 23:5.

5a Jāna 4:35–37;

M&D 4:4.

b Joēla 4:13.

c M&D 33:7–11; 75:2, 5.

6a Hel. 5:12;

3. Nef. 14:24–27.

7a SRC Plauja.

b Mos. 23:22; Al. 36:28.

8a M&D 25:12.

b SRC Pateicīgs,

pateicība, pateikšanās.

Zarahemlas zemes, šie mūsu sirdsmīlie brāļi, kas tik sirsnīgi mūs iemīlēja, joprojām mocītos "naidā pret mums, jā, un viņi arī būtu svešinieki Dievam.

10 Un notika, kad Amons bija sacījis šos vārdus, viņa brālis Ārons tam pārmeta, sacīdams: Amon, es baidos, ka tavš prieks aizved tevi lielībā.

11 Bet Amons sacīja uz viņu: Es "nelielos ar savu paša spēku, ne ar savu paša gudrību; bet lūk, mans ^bprieks ir pilnīgs, jā, mana sirds ir prieka pilna un es priecāšos savā Dievā.

12 Jā, es zinu, ka es neesmu nekas; kas attiecas uz manu spēku, es esmu vājš; tādēļ es "nelielos ar sevi, bet es lielīšos par savu Dievu, jo Viņa ^bspēkā es varu darīt visu; jā, lūk, daudzus lielus brīnumus mēs esam darījuši šai zemē, par ko mēs slavēsim Viņa Vārdu mūžīgi.

13 Lūk, cik daudzus tūkstošus mūsu brāļu Viņš ir atraisījis no "elles sāpēm; un viņi ir atvesti ^bslavināt pestīšanas mīlestību; un tas Viņa vārda spēka dēļ, kas ir mūsos, tādēļ vai mums nav liels iemesls priecāties?

14 Jā, mums ir iemesls slavēt Viņu mūžīgi, jo Viņš ir Visaugstais Dievs, un ir atraisījis mūsu brāļus no elles "važām.

15 Jā, viņi bija mūžīgās tumsas un iznīcības apņemti; bet lūk, Viņš vedis tos Savā mūžīgajā

"gaismā, jā, mūžīgajā glābšanā; un viņi ir apņemti ar Viņa mīlestības nepārspējamo dāvanu; jā, un mēs esam bijuši darbarīki Viņa rokās, darīdami šo lielo un brīnumaino darbu.

16 Tādēļ ^agavilēsim, jā, mēs ^bgavilēsim Tajā Kungā; jā, mēs priecāsimies, jo mūsu prieks ir pilnīgs; jā, mēs slavēsim mūsu Dievu mūžīgi. Lūk, kurš var gavilēt Tajā Kungā par daudz? Jā, kurš var sacīt par daudz par Viņa lielo spēku, un Viņa ^cžēlastību, un Viņa iecietību pret cilvēku bērniem? Lūk, es saku jums, es nevaru izteikt pat mazāko daļiņu no tā, ko es jūtu.

17 Kurš varēja iedomāties, ka mūsu Dievs būs tik žēlīgs, ka izraus mūs no mūsu drausmīgā, grēcīgā un samaitātā stāvokļa?

18 Lūk, mēs devāmies patiesā nīkumā ar vareniem draudiem "iznīcināt Viņa baznīcu.

19 Ak tad, kādēļ Viņš nenodeva mūs drausmīgai iznīcībai, jā, kādēļ Viņš nelika Savam taisnības zobenam krist pār mums, un nenolēma mūs mūžīgajam izmisumam?

20 Ak, mana dvēsele gandrīz jau bēga no šīs domas. Lūk, Viņš neizmantoja Savu taisnību pret mums, bet Savā milzīgajā žēlastībā pārnesa mūs pāri šim nebeidzamajam "nāves un bēdu bezdibenim, patiesi uz mūsu dvēseļu glābšanu.

9a Mos. 28:1–2.

11a 2. kor. 7:14.

b M&D 18:14–16.

src Prieks.

12a Jer. 9:23; Al. 29:9.

b Psm. 18:33–41;

Fil. 4:13; 1. Nef. 17:3.

13a SRC Elle.

b Al. 5:26.

14a Al. 12:11.

15a SRC Gaisma, Kristus

gaisma.

16a Rom. 15:17;

1. kor. 1:31.

b 2. kor. 10:15–18;

M&D 76:61.

c Psm. 36:6–7.

18a Mos. 27:8–10.

20a 2. Nef. 1:13;

Hel. 3:29–30.

21 Un tad lūk, mani brāļi, kurš "miesīgais cilvēks ir šeit, kas zina šīs lietas? Es saku jums, ka nav neviena, kas ^bzinātu šīs lietas, ja vien tas nav nožēlas pilns.

22 Jā, tas, kurš "nožēlo grēkus un pielieto ^bticību, un dara labus darbus, un nepārtraukti bez mitēšanās lūdz—tādam ir dots zināt "Dieva noslēpumus; jā, tādam tiks dots atklāt tādas lietas, kas nekad nav tikušas atklātas; jā, un tādam tiks dots vest tūkstošiem dvēseļu pie grēku nožēlošanas, patiesi kā mums tika dots vest šos mūsu brāļus pie grēku nožēlošanas.

23 Tagad, vai jūs atceraties, mani brāļi, ka mēs sacījām saviem brāļiem Zarahemlā, ka mēs iesim uz Nefija zemi sludināt mūsu brāļiem lamaniešiem, un tie mūs izsmēja?

24 Jo viņi sacīja mums: Vai jūs domājat, ka jūs varat vest lamaniešus pie patiesības atziņas? Vai jūs domājat, ka jūs varat pārliecināt lamaniešus par viņu tēvu "paražu aplamību, tik ^bstūrgalvīgus ļaudis kā viņi ir, kuru sirdis priecājas par asinsizliešanu, kuru dienas tiek izšķiestas vislielākajās nekrietnībās, kuru ceļi ir bijuši pārkāpēju ceļi no paša sākuma? Tagad, mani brāļi, jūs atceraties, ka tāda bija viņu valoda.

25 Un turklāt viņi sacīja: Pacelsim ieročus pret tiem, lai mēs iznīcinātu viņus un viņu nekriet-

nību mūsu zemē, lai viņi neuzveiktu un neiznīcinātu mūs.

26 Bet lūk, mani mīļotie brāļi, mēs gājām mežonīgā apvidū nevis ar nolūku iznīcināt mūsu brāļus, bet gan ar nolūku, ka varbūt mēs varētu izglābt dažas no viņu dvēselēm.

27 Tad, kad mūsu sirdis bija nopiestas un mēs jau grasījāmies griezties atpakaļ, lūk, Tas Kungs mūs "mierināja un sacīja: Ej starp saviem brāļiem lamaniešiem, un ^bpacietīgi panes savas "bēdas, un Es došu tev panākumus.

28 Un tad lūk, mēs gājām un bijām starp tiem; un mēs bijām pacietīgi savās ciešanās, un mēs pacietām katru trūkumu; jā, mēs ceļojām no mājas uz māju, paļaujoties uz pasaules žēlastību—nevis tikai uz pasaules žēlastību vien, bet uz Dieva žēlastību.

29 Un mēs gājām viņu mājās un mācījām tos, un mācījām tos viņu ielās; jā, un mēs mācījām tos viņu kalnos, un mēs arī gājām viņu tempļos un viņu sinagogās un mācījām tos; un mēs tikām padzīti un izsmieti, un uz mums spļāva, un mums sita pa vaigiem; un mēs tikām nomētāti ar akmeņiem, un saņemti un sasieti stiprām virvēm, un iemesti cietumā; un caur Dieva spēku un gudrību mēs atkal esam tikuši atbrīvoti.

30 Un mēs esam pārcietuši visādas bēdas un to visu, lai

21a SRC Miesīgais cilvēks.

b 1. kor. 2:9–16;

Jēk. 4:8.

22a Al. 36:4–5.

src Nožēlot grēkus,

grēku nožēlošana.

b SRC Ticība, ticēt.

c SRC Dieva noslēpumi.

24a Mos. 10:11–17.

b Mos. 13:29.

27a Al. 17:9–11.

b SRC Pacietība.

c Al. 20:29–30.

src Likstas.

varbūt mēs varētu būt līdzeklis dažu dvēseļu glābšanai; un mēs domājam, ka mūsu "prieks būtu pilnīgs, ja mēs varbūt varētu būt līdzeklis tikai dažu glābšanai.

31 Tagad lūk, mēs varam raudzīties un redzēt savu darbu augļus; un vai to ir maz? Es saku jums: Nē, to ir "daudz; jā, un mēs varam liecināt par viņu patiesumu dēļ viņu mīlestības pret saviem brāļiem un arī pret mums.

32 Jo lūk, viņi drīzāk "upurētu savas dzīvības nekā atņemt savu ienaidnieku dzīvības; un viņi bija ^baprakuši savus kara ieročus dziļi zemē dēļ viņu mīlestības pret saviem brāļiem.

33 Un tad lūk, es saku jums, vai ir bijusi tik milzīga mīlestība visā tajā zemē? Lūk, es saku jums: Nē, nav bijusi, pat starp nefijiešiem.

34 Jo lūk, tie paceltu savus ieročus pret saviem brāļiem; viņi neļautu sevi nogalināt. Bet lūk, cik daudzi no šiem bija atdevuši savas dzīvības; un mēs zinām, ka viņi ir aizgājuši pie sava Dieva dēļ viņu mīlestības un viņu naida pret grēku.

35 Tad nu, vai mums nav iemesla priecāties? Jā, es saku jums, nekad, kopš pasaule sākās, nav bijis vīru, kam būtu tik milzīgs iemesls priecāties kā mums; jā, un mans prieks mani aizved līdz pat lielībai par savu Dievu, jo Viņam ir visa "vara, visa gudrība un visa sapratne, Viņš ^bizprot visas lietas, un Viņš

ir "žēlastības pilna Būtne, līdz pat to glābšanai, kas nožēlos grēkus un ticēs Viņa Vārdam.

36 Tad nu, ja šī ir lielīšanās, tad tā es lielīšos, jo Viņš ir mana dzīvība un mana gaisma, mans prieks un mana glābšana, un mana pestīšana no mūžīgajām bēdām. Jā, svētīts lai ir mana Dieva Vārds, kurš ir pieminējis šo tautu, kas ir "zars no Israēla koka, un ir pazaudēta no sava stumbra svešā zemē; jā, es saku, svētīts lai top mana Dieva Vārds, kurš ir mūs pieminējis, ^bklejotājus svešā zemē.

37 Tad nu mani brāļi, mēs redzam, ka Dievs piemin katru "tautu, lai arī kurā zemē tā būtu; jā, Viņš pārskaita savus ļaudis, un Viņa žēlastības pilnība pārklāj visu zemi. Tad nu tas ir mans prieks un mana milzīgā pateicība; jā, un es pateikšos savam Dievam mūžīgi. Āmen.

27. NODAĻA

Tas Kungs pavēl Amonam aizvest Anti-nefij-lehija tautu drošībā. Satiekot Almu, Amona prieks atņem tam spēku. Nefijieši dod anti-nefij-lehijiešiem Jeršonas zemi. Viņi tiek nosaukti par Amona tautu. Apmēram 90–77 g. pr. Kr.

TAD notika, kad tie lamanieši, kas bija devušies karā pret nefijiešiem, pēc daudzām viņu cīņām, lai tos iznīcinātu, atklāja, ka tas bija veltīgi censties tos

30a M&D 18:15–16.

31a Al. 23:8–13.

32a Al. 24:20–24.

b Al. 24:15.

35a SRC Spēks.

b M&D 88:41.

c SRC Žēlīgs, žēlastība.

36a 1. Moz. 49:22–26;

Jēk. 2:25; 5:25.

b Jēk. 7:26.

37a Ap. d. 10:34–35;

2. Nef. 26:33.

iznīcināt, viņi atkal atgriezās Nefija zemē.

2 Un notika, ka amalekieši savu zaudējumu dēļ bija ārkārtīgi nikni. Un, kad viņi redzēja, ka tie nevar atriebties nefijiešiem, viņi sāka uzkūdit ļaudis dūsmās pret saviem ^abrāļiem, ^bAnti-nefij-lehija tautu, tādēļ viņi atkal sāka tos iznīcināt.

3 Tagad šie ļaudis ^aatkal atteicās ņemt savus ieročus, un viņi ļāva sevi nogalināt pēc savu ienaidnieku vēlēšanās.

4 Tad, kad Amons un viņa brāļi redzēja šo iznīcības darbu starp tiem, kurus viņi tik karsti mīlēja, un starp tiem, kuri tik karsti mīlēja viņus—jo tie uzlūkoja viņus kā eņģelus, sūtītus no Dieva, lai izglābtu tos no mūžīgās iznīcības—tādēļ, kad Amons un viņa brāļi redzēja šo lielo iznīcības darbu, viņi iežēlojās par tiem un viņi ^asacīja ķēniņam:

5 Sapulcināsim kopā šo Tā Kunga tautu un iesim uz Zarahemlas zemi pie mūsu brāļiem nefijiešiem, un bēgsim no savu ienaidnieku rokām, lai mūs neiznīcinātu.

6 Bet ķēniņš sacīja tiem: Lūk, nefijieši mūs iznīcinās dēļ tām daudzajām slepkavībām un grēkiem, ko mēs pret viņiem esam darījuši.

7 Un Amons sacīja: Es iešu un jautāšu Tam Kungam, un, ja Viņš sacīs—ejiet pie saviem brāļiem, vai tad jūs iesit?

8 Un ķēniņš sacīja viņam: Jā, ja

Tas Kungs teiks mums iet, mēs iesim pie mūsu brāļiem, un mēs būsīm viņu vergi, līdz mēs izlabosim tās daudzās slepkavības un grēkus, ko mēs esam tiem darījuši.

9 Bet Amons sacīja viņam: Tas ir pret mūsu brāļu likumu, kuru izdeva mans tēvs, ka tur būtu kādi ^avergi viņu starpā; tādēļ iesim un paļausimies uz mūsu brāļu žēlastību.

10 Bet ķēniņš sacīja viņam: Pavaicā Tam Kungam, un, ja Viņš sacīs mums iet, mēs iesim, citādāk mēs iesim bojā šai zemē.

11 Un notika, ka Amons gāja un jautāja Tam Kungam, un Tas Kungs sacīja uz viņu:

12 Izved šo tautu no šīs zemes, lai viņi neaizietu bojā, jo Sātanam ir liela vara pār amalekiešu sirdīm, kuri uzkūda lamaniešus dūsmās pret viņu brāļiem, lai tos nogalinātu; tādēļ ej prom no šīs zemes; un svētīta ir šī tauta šinī paaudzē, jo Es tos pasargāšu.

13 Un tad notika, ka Amons gāja un pastāstīja ķēniņam visus vārdus, ko Tas Kungs bija sacījis viņam.

14 Un viņi sapulcināja kopā visu savu tautu, jā, visu Tā Kunga tautu, un savāca kopā visus viņu siklopus un liellopus un devās prom no tās zemes, un nāca mežonīgā apvidū, kas atdalīja Nefija zemi no Zarahemlas zemes, un nonāca netālu no tās zemes robežām.

15 Un notika, ka Amons sacīja viņiem: Lūk, es un mani brāļi

27 2a Al. 43:11.
b Al. 25:1.

SRC Anti-nefij-lehijieši.
3a Al. 24:21–26.

4a Al. 24:5.
9a Mos. 2:13; 29:32, 38, 40.

iesim uz Zarahemlas zemi un jūs paliksiet šeit, kamēr mēs atgriezīsimies; un mēs pārbaudīsim mūsu brāļu sirdis, vai viņi gribēs, lai jūs nākat tai zemē.

16 Un notika, kad Amons devās tajā zemē, ka viņš un viņa brāļi satika Almu viņā pusē tai "vietai, par kuru bija runāts, un lūk, tā bija priecīga tikšanās.

17 Tad nu Amona "prieks bija tik milzīgs, ka viņš bija pilns ar to; jā, viņš tika aprīts priekā par savu Dievu, līdz pat ^bspēka zaudēšanai; un viņš ^catkal nokrita zemē.

18 Tad vai tas nebija ārkārtīgs prieks? Lūk, tas ir prieks, kādu neviens nesaņem, izņemot tikai patiesi nožēlas pilnu un paze-mīgu laimes meklētāju.

19 Tad nu Almas prieks, satiekot savus brāļus, bija patiesi milzīgs, un arī Ārona, Omnera un Himnija prieks, bet lūk, viņu prieks nebija tāds, ka pārsniegtu viņu spēkus.

20 Un tad notika, ka Alma aizveda savus brāļus atpakaļ uz Zarahemlas zemi; uz savu paša māju. Un viņi gāja un pastāstīja "augstākajam soģim visu, kas bija noticis ar viņiem Nefija zemē starp viņu brāļiem lamaniešiem.

21 Un notika, ka augstākais soģis sūtīja ziņu visā zemē, vēlēdamies zināt tautas balsi par viņu brāļu pieņemšanu, kas bija Anti-nefij-lehija tauta.

22 Un notika, ka nāca tautas balss, sacīdama: Lūk, mēs atdosim Jeršonas zemi, kas ir austrumos pie jūras, kas savienojas ar

Pārpilnības zemi, kas ir dienvidos no Pārpilnības zemes; un šī Jeršonas zeme ir zeme, kuru mēs dosim mūsu brāļiem par mantojumu.

23 Un lūk, mēs novietosim savus karapulku starp Jeršonas zemi un Nefija zemi, lai mēs varam aizsargāt savus brāļus Jeršonas zemē; un to mēs darīsim savu brāļu labā dēļ viņu bailēm pacelt ieročus pret saviem brāļiem, lai viņi nesagrēkotu; un šis milzīgās bailes nāk viņu rūgtās grēku nožēlošanas dēļ, kas tiem bija, ņemot vērā viņu daudzās slepkavības un viņu drausmīgās ļaundarības.

24 Un tad lūk, to mēs darīsim mūsu brāļiem, lai viņi varētu mantot Jeršonas zemi; un mēs aizsargāsim tos no viņu ienaidniekiem ar saviem karapulkiem, ja viņi dos mums daļu no savas mantības, lai mēs varētu uzturēt savus karapulku.

25 Tad notika, kad Amons to izdzirdēja, ka viņš atgriezās pie Anti-nefij-lehija tautas un arī Alma līdz ar viņu mežonīgā apvidū, kur tie bija uzslējuši savas teltis, un darīja viņiem visu to zināmu. Un Alma arī atstāstīja viņiem savu "sarunu ar Amonu un Āronu, un saviem brāļiem.

26 Un notika, ka tas izraisīja lielu prieku viņu vidū. Un viņi devās uz Jeršonas zemi un pārņēma valdījumā Jeršonas zemi; un nefijieši viņus sauca par Amona tautu; un tā kopš tā laika ar šo vārdu viņi atšķīrās.

27 Un viņi bija Nefija tautā un arī ieskaitīti starp tiem ļaudīm, kas bija no Dieva baznīcas. Un viņi atšķīrās arī ar savu dedzību uz Dievu un arī uz cilvēkiem; jo viņi bija pilnīgi "godīgi un taisnīgi visās lietās; un viņi bija ^b stingri ticībā Kristum līdz pat galam.

28 Un viņi raudzījās uz savu brāļu asinsizliešanu ar vislielāko riebumu; un viņi nekad nevarētu tikt pārliecināti pacelt ieročus pret saviem brāļiem; un viņi nekad neraudzījās uz nāvi ar bailēm savas cerības un uzskatu dēļ par Kristu un par Augšāmcelšanos; tādēļ priekš viņiem nāve bija aprīta ar Kristus uzvaru pār to.

29 Tādēļ viņi paciestu "nāvi visnepatīkamākajā un visbriesmīgākajā veidā, ko vien viņu brāļi varētu izdomāt, pirms viņi paņemtu zobenu vai jataganu, lai tos sistu.

30 Un tā viņi bija dedzīga un iemīlota tauta, Tā Kunga augsti ieredzēta tauta.

28. NODAĻA

Lamānieši tiek sakauti lielā kaujā. Desmitiem tūkstošu ir nogalināti. Ļaunie tiek nodoti bezgalīgām bēdām; taisnie iegūst nebeidzamu laimi. Apmēram 77–76 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka pēc tam, kad Amona tauta bija iekārtota "Jeršonas zemē un arī baznīca bija nodibināta Jeršonas zemē; un nefijiešu karapulki bija no-

likti visapkārt Jeršonas zemei, jā, visās robežās ap Zarahemlas zemi; lūk, lamāniešu karapulki bija sekojuši saviem brāļiem mežonīgā apvidū.

2 Un tādējādi tur bija milzīga kauja; jā, patiesi tāda, kāda nekad nebija bijusi zināma starp visām tautām tai zemē kopš tā laika, kad Lehijš pameta Jeruzālemi; jā, un desmitiem tūkstošu lamāniešu tika nogalināti un izklīdināti.

3 Jā, un arī tur bija liela sakāve Nefija tautā; tomēr lamānieši tika "padzīti un izklīdināti, un Nefija tauta atkal atgriezās savā zemē.

4 Un tad tas bija laiks, kad tur visā zemē bija dzirdama liela sērošana un vaimanāšana visā Nefija tautā —

5 jā, atraiņņu raudāšana, sērojot par saviem vīriem, un arī tēvu, sērojot par saviem dēliem, un meitas par brāļi, jā, brāļa par tēvu; un tā raudāšana sērojot bija dzirdama starp visiem tiem, sērojot par savu cilti, kas bija tikusi nokauta.

6 Un tad noteikti tā bija bēdīga diena; jā, nopietnības laiks un laiks, kad daudz tika "gavēts un lūgts.

7 Un tā beidzas piecpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu;

8 un šis ir Amona un viņa brāļu apraksts: viņu ceļojumi Nefija zemē, viņu ciešanas tajā zemē, viņu bēdas un viņu likstas, un "neaptveramais priekš, un brāļu

27a SRC Godīgs,
godīgums.
b Al. 23:6.

29a Al. 24:20–23.
28 1a Al. 27:22; 30:1, 19.
3a Al. 30:1.

6a Al. 30:2.
8a Al. 27:16–19.

uzņemšana un drošība Jeršonas zemē. Un tad nu lai Tas Kungs, visu cilvēku Pestītājs, svētī viņu dvēseles mūžīgi!

9 Un šis ir apraksts par kariem un strīdiem starp nefījiešiem, un arī par kariem starp nefījiešiem un lamaniešiem; un piecpadsmitais soģu valdīšanas gads ir beidzies.

10 Un no pirmā līdz piecpadsmitajam gadam daudzi tūkstoši dzīvību bija aiznestas iznīcībā; jā, tas bija radījis drausmīgu asinsizliešanas ainu.

11 Un daudzu tūkstošu liķi guļ zemē, kamēr daudzu tūkstošu liķi "pūst grēdās uz zemes virsas; jā, un daudzi tūkstoši ^bsēro par savu radnieku zaudēšanu, tāpēc ka viņiem ir iemesls baidīties, saskaņā ar Tā Kunga solījumiem, ka viņi ir nodoti bezgalīgām bēdām.

12 Lai gan daudzi tūkstoši citu patiesi sēro par savu radnieku zaudēšanu, tomēr viņi priecājas un gavilē cerībā un pat zināšanā, atbilstoši Tā Kunga "apsolījumiem, ka viņi tiks uzcelti, lai dzīvotu pie Dieva labās rokas nebeidzamas laimes stāvoklī.

13 Un tā mēs redzam, cik milzīga ir cilvēku "nevienlīdzība dēļ grēka un pārkāpuma, un velna varas, kas nāk ar viltīgajām ^biecerēm, ko viņš ir izdomājis, lai ievilinātu cilvēku sirdis.

14 Un tā mēs redzam to diženo

aicinājumu cilvēkiem strādāt Tā Kunga "viņa dārzā; un tā mēs redzam to milzīgo iemeslu bēdāties, un arī priecāties — bēdāties dēļ nāves un iznīcības starp cilvēkiem, un priecāties dēļ ^bKristus gaismas dzīvībai.

29. NODAĻA

Alma vēlas aicināt ļaudis grēku nožēlošanai ar eņģeļu dedzību. Tas Kungs dāvā skolotājus visām tautām. Alma gavilē par Tā Kunga darbu un Amona un viņa brāļu veiksmi. Apmēram 76 g. pr. Kr.

Ak kaut es būtu eņģelis un mana sirds vēlme būtu, lai es varētu iet un skandināt ar Dieva bazūni, ar balsi, kas satricinātu zemi, un katru cilvēku piesaukt grēku nožēlošanai!

2 Jā, es sludinātu katrai dvēselei kā ar pērkona balsi grēku nožēlošanu un pestīšanas ieceri, ka tiem ir jānožēlo grēki un "jānāk pie mūsu Dieva, lai vairs nebūtu nekādu bēdu uz visas zemes virsas.

3 Bet lūk, es esmu cilvēks un grēkoju savās vēlmēs; tāpēc man ir jābūt apmierinātam ar to, ko Tas Kungs man ir piešķīris.

4 Man nav savās vēlmēs jāizjauca taisnā Dieva stingrais lēmums, jo es zinu, ka Viņš dāvā cilvēkiem atbilstoši viņu "vēlmei, vai tā ir uz nāvi vai uz dzīvību; jā, es zinu, ka Viņš piešķir cilvēkiem,

11a Al. 16:11.

b Al. 48:23;

M&D 42:45–46.

12a Al. 11:41.

13a 1. Nef. 17:35.

b 2. Nef. 9:28.

14a SRC Tā Kunga
vīnadārzs.

b SRC Gaisma, Kristus
gaisma.

29 2a Omn. 1:26;

3. Nef. 21:20.

4a Psm. 37:4.

jā, nolemj viņiem lēmumus, kas ir nemaināmi, atbilstoši viņu ^bgribai, vai nu tie būtu uz glābšanu vai uz iznīcību.

5 Jā, un es zinu, ka labs un ļauns ir nācis visu cilvēku priekšā; tas, kas neatšķir ne labu, ne ļaunu, ir neaptraipīts; bet tas, kas pazīst labu un ļaunu, tam tiek ^adots pēc viņa vēlmēm, vai nu viņš vēlas labu vai ļaunu, dzīvību vai nāvi, prieku vai ^bsirdsapziņas pārmetumus.

6 Tagad, redzot, ka es zinu visas šīs lietas, kāpēc man ir jāvēlas vairāk nekā izpildīt to darbu, kuram es esmu ticis aicināts?

7 Kāpēc man ir jāvēlas, lai es būtu eņģelis, lai es varētu runāt visiem zemes galiem?

8 Jo lūk, Tas Kungs dāvā ^avisām tautām viņu pašu valodās un ^bmēlēs mācīt Viņa vārdu, jā, gudrībā, visu, ko Viņš ^cuzskata par vajadzīgu, lai viņiem būtu; tādēļ mēs redzam, ka Tas Kungs dod padomus gudrībā, atbilstoši tam, kas ir taisns un paties.

9 Es zinu, ko Tas Kungs ir man pavēlējis, un es gavilēju par to. Es ^anegavilēju par sevi pašu, bet es gavilēju par to, ko Tas Kungs man ir pavēlējis; jā, un šī ir mana slava, lai varbūt es varētu būt darbarīks Dieva rokās, lai vestu dažas dvēseles pie grēku nožēlošanas; un šis ir mans prieks.

10 Un lūk, kad es redzu daudzus no saviem brāļiem patiesi

nožēlas pilnus, un nākam pie Tā Kunga, viņu Dieva, tad mana dvēsele tiek piepildīta ar prieku; tad es atceros, ^ako Tas Kungs ir darījis manis labad, jā, patiesi, ka Viņš uzklausa manu lūgšanu; jā, tad es atceros Viņa žēlīgo roku, ko Viņš pastiepa man pretim.

11 Jā, un es vienmēr esmu atcerējies savu tēvu gūstu; jo es noteikti zinu, ka ^aTas Kungs atbrīvoja viņus no jūga, un ar to nodibināja Savu baznīcu; jā, Dievs Tas Kungs, Ābrahāma Dievs, Īzāka Dievs un Jēkaba Dievs atbrīvoja viņus no jūga.

12 Jā, es vienmēr atcerējos savu tēvu gūstu; un tas pats Dievs, kurš ^aatbrīvoja viņus no eģiptiešu rokām, atbrīvoja viņus no jūga.

13 Jā, un tas pats Dievs nodibināja Savu baznīcu starp viņiem; jā, un tas pats Dievs aicināja mani ar svētu aicinājumu sludināt vārdu šai tautai un deva daudz panākumu, par ko mans ^aprieks ir pilnīgs.

14 Bet es nepriecājos tikai par saviem paša panākumiem, bet mans prieks ir pilnīgs dēļ manu brāļu ^apanākumiem, kuri bija Nefija zemē.

15 Lūk, viņi ir strādājuši ārkārtīgi un nesuši daudz augļu; un cik milzīgs būs viņu atalgojums!

16 Tad, kad es domāju par savu brāļu panākumiem, liekas, ka mana dvēsele tiek aiznesta prom, patiesi līdz pat tās atdalīšanai

4b SRC Rīcības brīvība.

5a 2. Nef. 2:18, 26;
Moron. 7:15–19.
SRC Saprāšanas
dāvana.

b SRC Sirdsapziņa.

8a 2. Nef. 29:12.

b M&D 90:11.

c Al. 12:9–11.

9a Al. 26:12.

10a Mos. 27:11–31.

11a Mos. 24:16–21;

Al. 5:3–5.

12a 2. Moz. 14:30–31.

13a M&D 18:14–16.

14a Al. 17:1–4.

no miesas, tik milzīgs ir mans prieks!

17 Un tad, kaut Dievs dotu šiem maniem brāļiem, lai viņi varētu sēsties Dieva valstībā; jā, un arī visi tie, kas ir viņu darba augļi, lai viņi varētu nekad vairs neaiziet, bet lai tie varētu godināt Viņu mūžīgi. Un kaut Dievs dotu, lai tas varētu tikt darīts saskaņā ar maniem vārdiem, patiesi kā es esmu runājis. Āmen.

30. NODAĻA

Korihors-antikrists izsmej Kristu, Izpirkšanu un pravietojuma garu. Viņš māca, ka Dieva nav, nav cilvēka krišanas, nav soda par grēku un nav Kristus. Alma liecina, ka Kristus nāks un ka viss norāda, ka Dievs ir. Korihors pieprasa zīmi un pēkšņi kļūst mēms. Velns bija parādījies Korihoram kā eņģelis un mācījis viņam, ko teikt. Korihors tiek samīdīts un mirst. Apmēram 76–74 g. pr. Kr.

Lūk, tad notika, kad "Amona tauta bija iekārtojusies Jeršonas zemē, jā, un kad lamanieši bija padzīti no zemes, un to mirušos bija apglabājuši tās zemes ļaudis —

2 tad nu viņu mirušie netika saskaitīti to lielā skaita dēļ; nedz arī tika saskaitīti mirušie nefijieši, — bet notika, kad viņi bija apglabājuši savus mirušos, un arī pēc gavēšanas, un sērošanas, un lūgšanas dienām, (un tas

notika sešpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu) tur iesākās nepārtraukts miers visā zemē.

3 Jā, un tauta centās turēt Tā Kunga baušļus; un viņi bija stingri "Dieva priekšrakstu ievērošanā, saskaņā ar Mozus likumu; jo viņi bija mācīti turēt Mozus likumu, līdz tas tiks piepildīts.

4 Un tā tautai nebija nekādu nemieru visā sešpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu.

5 Un notika, ka septiņpadsmitā soģu valdīšanas gada sākumā tur bija nepārtraukts miers.

6 Bet notika septiņpadsmitā gada beigās, ka tur nāca kāds vīrs Zarahemlas zemē un viņš bija "antikrists, jo tas sāka sludināt ļaudīm pret tiem pravietojumiem, ko bija runājuši pravieši par Kristus atnākšanu.

7 Tad nu tur nebija nekādu likumu pret cilvēka "ticību, jo tas būtu pilnīgi pretēji Dieva pavēlēm, ja tur būtu likums, kas nostādītu cilvēkus nevienlīdzīgā stāvoklī.

8 Jo tā saka Raksti: "Izvēlieties šodien paši, kam jūs kalposit!

9 Tad, ja cilvēks vēlējas kalpot Dievam, tā bija viņa priekšrocība; jeb drīzāk, ja viņš ticēja Dievam, tad tā bija viņa priekšrocība kalpot Viņam; bet, ja tas neticēja Viņam, tad tur nebija likuma, lai viņu sodītu.

10 Bet, ja viņš slepkavoja, viņš

30 1a Al. 27:25–26.
SRC Anti-nefij-
lehijieši.
b Al. 28:1–3.

3a SRC Mozus likums.
b 2. Nef. 25:24–27;
Al. 25:15.
6a SRC Antikrists.

7a Al. 1:17.
8a Joz. 24:15.
SRC Rīcības brīvība.

tika sodīts ar “nāvi; un ja viņš laupīja, viņš arī tika sodīts; un ja viņš zaga, viņš arī tika sodīts; un ja viņš pārkāpa laulību, viņš arī tika sodīts; jā, par visām šīm ļaundarbībām viņi tika sodīti.

11 Jo bija likums, ka cilvēkiem ir jātiek tiesātiem par saviem noziegumiem. Tomēr tur nebija likuma pret cilvēka ticību; tādēļ cilvēks tika sodīts tikai par tiem noziegumiem, ko viņš bija pastrādājis, tādēļ visi cilvēki bija “vienlīdzīgā stāvoklī.

12 Un šis antikrists, kura vārds bija Korihors, (un likumam nebija spēka pār viņu) sāka sludināt ļaudīm, ka nebūs nekāda Kristus. Un tādā veidā viņš sludināja, sacīdams:

13 Ak jūs, kas esat saistīti ar muļķīgu un veltu cerību, kāpēc jūs iejūdzat sevi tādās muļķībās? Kāpēc jūs raugāties pēc Kristus? Jo neviens cilvēks nevar zināt neko par to, kam ir jānāk.

14 Lūk, tas, ko jūs saucat par pravietojumiem, kas, jūs sakāt, ir nodoti caur svētajiem praviešiem, lūk, tās ir jūsu tēvu muļķīgās paražas.

15 Kā jūs zināt, vai tās ir patiesas? Lūk, jūs nevarat zināt par to, ko jūs nevarat “redzēt, tādēļ jūs nevarat zināt, ka būs tāds Kristus.

16 Jūs raugāties un sakāt, ka jūs redzat savu grēku piedošanu. Bet lūk, tas ir satraukta prāta iespaids; un šis jūsu vājrāts rodas dēļ jūsu tēvu paražām, kas aizved jūs ticībā tam, kā nav.

17 Un daudz ko vairāk tādu

viņš sacīja uz tiem, stāstīdams viņiem, ka nevar būt nekādas izpiršanas, veiktas par cilvēku grēkiem, bet katram cilvēkam sokas šai dzīvē atbilstoši savai uzvedībai; tādēļ katram cilvēkam veicas atbilstoši viņa apdāvinātībai un katrs cilvēks uzvar atbilstoši savam spēkam; un, lai ko arī cilvēks darītu, tas nav noziegums.

18 Un tā viņš tiem sludināja, aizviliņādams daudzus sirdis, likdams tiem pacelt savas galvas savās nekrietnībās, jā, aizviliņādams daudzas sievietes un arī vīriešus piekopt netiklības — stāstīdams tiem, ka tad, kad cilvēks mirst, tas ir viņa gals.

19 Tad nu šis vīrs gāja arī uz Jeršonas zemi, lai sludinātu šīs lietas Amona ļaudīm, kas kādreiz bija lamaniešu ļaudis.

20 Bet lūk, viņi bija gudrāki nekā daudzi no nefijiešiem, jo viņi to saņēma un sasēja, un aizveda Amona priekšā, kurš bija augstais priesteris pār šo tautu.

21 Un notika, ka viņš lika, lai tas tiktu padzīts no tās zemes. Un viņš nāca Gideona zemē un sāka arī viņiem sludināt; un tur viņam nebija lielu panākumu, jo viņš tika saņemts un sasiets, un aizvests augstā priesterā un arī tās zemes augstākā soģa priekšā.

22 Un notika, ka augstais priesteris sacīja uz viņu: Kāpēc tu ej, sagrozīdams Tā Kunga ceļus? Kāpēc tu māci šiem ļaudīm, ka nebūs nekāda Kristus, laupīdams viņu prieku? Kāpēc

tu runā pret visiem svēto praviešu pravietojumiem?

23 Tad šī augstā priestera vārds bija Gidona. Un Korihors sacīja viņam: Tāpēc, ka es nemācu jūsu tēvu muļķīgās paražas un tāpēc, ka es nemācu šiem ļaudīm sasaistīt sevi ar muļķīgiem priekšrakstiem un rituāliem, ko nodibinājuši senie priesteri, lai sagrābtu spēku un varu pār viņiem, lai turētu viņus neziņā, lai viņi nevarētu pacelt savas galvas, bet tiktu pazemoti saskaņā ar taviem vārdiem.

24 Jūs sakāt, ka šie ļaudis ir brīvi ļaudis. Lūk, es saku, ka viņi ir jūgā. Jūs sakāt, ka šie senie pravietojumi ir patiesi. Lūk, es saku, ka jūs nezināt, vai tie ir patiesi.

25 Jūs sakāt, ka šie ļaudis ir vainīgi un krituši ļaudis to vecāku pārkāpuma dēļ. Lūk, es saku, ka bērns nav vainīgs savu vecāku dēļ.

26 Un jūs arī sakāt, ka Kristus nāks. Bet lūk, es saku, ka jūs nezināt, vai būs tāds Kristus. Un jūs arī sakāt, ka Viņš tiks nonāvēts par "pasaules grēkiem —

27 un tā jūs aizvilināt šos ļaudis pēc savu tēvu muļķīgajām paražām un pēc jūsu pašu vēlēšanās; un jūs turat tos apspiestībā, it kā viņi būtu jūgā, lai jūs varētu dzīvot pārpilnībā no viņu roku darba, lai viņi neuzdrīkstētos drosmīgi pacelt acis un lai viņi neuzdrīkstētos baudīt savas tiesības un priekšrocības.

28 Jā, viņi neuzdrīkstas izman-

tot to, kas ir viņu pašu, lai tikai viņi neaizskartu savus priesterus, kuri iejūdz viņus pēc savas vēlēšanās, un ir piespieduši viņus noticēt savām paražām un saviem sapņiem, un savām dīvainībām, un savām vīzijām, un saviem šķietamajiem noslēpumiem; ka tie aizskars, ja tie nerīkosies atbilstoši viņu vārdiem, kādu nezināmu būtni, kas, viņi saka, ir Dievs—būtne, kas nekad nav redzēta vai pazīta, kas nekad nav bijusi un nekad nebūs.

29 Tagad, kad augstais priesteris un augstākais soģis redzēja viņa cietsirdību, jā, kad viņi redzēja, ka viņš zākās pat Dievu, tie neatbildēja viņa vārdiem, bet tie lika, lai viņš tiktu sasiets; un viņi nodeva to virsnieku rokās un aizsūtīja viņu uz Zarahemlas zemi, lai viņš tiktu vests Almas priekšā un augstākā soģa priekšā, kas bija visas zemes pārvaldnieks.

30 Un notika, kad viņš tika atvests Almas un augstākā soģa priekšā, viņš turpināja tādā pašā veidā, kā viņš to bija darījis Gideona zemē; jā, viņš turpināja "zaimot.

31 Un viņš cēlās Almas priekšā ar "plātīgiem vārdiem un zākāja priesterus un skolotājus, apsūdzēdams tos daudzu ļaužu aizvilināšanā ar savu tēvu muļķīgajām paražām tālab, lai dzīvotu pārpilnībā no šo ļaužu darba.

32 Tad Alma sacīja viņam: Tu zini, ka mēs nedzīvojam pārpilnībā no šo ļaužu darba, jo lūk,

es esmu strādājis no soģu valdīšanas sākuma līdz pat šim brīdim ar savām pašā rokām sevis uzturēšanai, neskatoties uz maniem daudzajiem ceļojumiem pa zemi, lai sludinātu Dieva vārdu savai tautai.

33 Un neskatoties uz to lielo darbu, ko es esmu veicis baznīcā, es nekad neesmu saņēmis pat tik daudz, kā vienu "senīnu par savu darbu; nedz arī kāds no maniem brāļiem, ja vien tas nav bijis soģa krēslā; un tad mēs esam saņēmuši tikai saskaņā ar likumu par savu laiku.

34 Un tagad, ja mēs nesaņemam neko par savu darbu baznīcā, ko tas mums dod, ka mēs strādājam baznīcā, izņemot to, ka mēs sludinām patiesību, lai mēs varētu priecāties par savu brāļu "prieku?

35 Tad kāpēc tu saki, ka mēs sludinām šai tautai, lai gūtu peļņu, ja tu pats zini, ka mēs nesaņemam nekādu peļņu? Un tad, vai tu tici, ka mēs esam krāpuši šo tautu, kas radījis tādu prieku viņu sirdīs?

36 Un Korihors atbildēja viņam: Jā.

37 Un tad Alma sacīja viņam: Vai tu tici, ka ir Dievs?

38 Un viņš atbildēja: Nē.

39 Tad Alma sacīja uz viņu: Vai tu atkal noliegsi, ka ir Dievs, un noliegsi arī Kristu? Jo lūk, es saku tev, es zinu, ka ir Dievs, un arī, ka Kristus nāks.

40 Un tad, kādi tev ir pierādī-

jumi, ka "Dieva nav, vai, ka Kristus nenāks? Es saku tev, ka tev tādu nav, kā tikai tavs vārds.

41 Bet lūk, man visas lietas ir kā "liecība tam, ka tā ir patiesība; un tev arī visas lietas ir kā liecība tev, ka tā ir patiesība; un vai tu to noliegsi? Vai tu tici, ka šīs lietas ir patiesas?

42 Lūk, es zinu, ka tu tici, bet tu esi melīga gara pārņemts un tu esi atmetis Dieva Garu, ka tam nav vietas tevī; bet velnam ir vara pār tevi un viņš tevi vada, īstenodams savus nodomus, lai viņš varētu iznīcināt Dieva bērņus.

43 Un tad Korihors sacīja Almam: Ja tu parādīsi man "zīmi, lai es varētu pārliecināties, ka Dievs ir, jā, parādi man, ka Viņam ir spēks, un tad es pārliecināšos par tavu vārdu patiesumu.

44 Bet Alma sacīja viņam: Tev ir bijis zīmju pietiekami; vai tu kārdināsi savu Dievu? Vai tu teiksi: Parādi man zīmi, kad tev ir "visu šo tavu brāļu un arī visu svēto praviešu liecības? Raksti ir izklāstīti tavā priekšā, jā, un ^bviss norāda uz to, ka ir Dievs; jā, patiesi "zeme un viss, kas ir uz tās virsas, jā, un tās ^ckustība, jā, un arī visas ^eplanētas, kuras kustas savā noteiktajā kārtībā, liecina, ka ir Augstākais Radītājs.

45 Un tomēr tu ej apkārt, aizvilinādams šo ļaužu sirdis, liecinādams viņiem, ka Dieva nav? Un vai tagad vēl tu no-

33a Al. 11:3.

34a SRC Prieks.

40a Psm. 14:1.

41a SRC Liecinieks.

43a Jēk. 7:13–21;

M&D 46:8–9.

SRC Zīme.

44a Mos. 13:33–34.

b Psm. 19:2; M&D 88:47.

c Īj. 12:7–10.

d Hel. 12:11–15.

e Moz. 6:63.

liegsi visas šīs liecības? Un viņš sacīja: Jā, es noliegšu, ja vien tu neparādīsi man kādu zīmi.

46 Un tad notika, ka Alma sacīja viņam: Lūk, es esmu sāpināts par tavu cietsirdību, jā, ja tu joprojām pretosies patiesības garam, tava dvēsele tiks iznīcināta.

47 Bet lūk, ir "labāk, lai tava dvēsele pazustu, nekā tu ar savu melošanu un saviem glaimojošajiem vārdiem būtu līdzeklis daudzu dvēseļu novešanai iznīcībā; tādēļ, ja tu atkal noliegsi, lūk, Dievs sitīs tevi, ka tu kļūsi mēms, lai tu vairs nekad neatvērtu savu muti, lai tu vairs nekrāptu šos ļaudis.

48 Tad Korihors sacīja uz viņu: Es nenoliedzu Dieva esamību, bet es neticu, ka ir Dievs; un es arī saku, ka jūs nezināt, vai ir Dievs; un, ja vien jūs neparādīsīt man kādu zīmi, es neticēšu.

49 Tad Alma sacīja viņam: Šo es došu tev par zīmi, ka tu pēkšņi "tapsi mēms saskaņā ar mani vārdiem; un es saku, ka Dieva Vārdā tu tapsi mēms, lai tu vairs nerunātu.

50 Tagad, kad Alma bija pateicis šos vārdus, Korihors tapa mēms, ka viņš vairs nevarēja parunāt, saskaņā ar Almas vārdiem.

51 Un tad, kad augstākais soģis to redzēja, viņš pastiepa savu roku un uzrakstīja Korihoram, sacīdams: Vai tu pārliecinājies par Dieva spēku? Kurā tu gribēji, lai Alma tev parādītu

kādu zīmi? Vai tu gribēji, lai viņš sagādātu ciešanas citiem, lai parādītu tev zīmi? Lūk, viņš tev ir parādījis zīmi; un tagad, vai tu vēl strīdēties?

52 Un Korihors pastiepa savu roku un rakstīja: Es zinu, ka es esmu mēms, jo es nevaru parunāt; un es zinu, ka nekas cits, kā vien Dieva spēks varēja man to izdarīt; jā, un es vienmēr "zināju, ka Dievs ir.

53 Bet lūk, velns "mani pievīla; jo viņš "parādījās man eņģeļa izskatā un sacīja man: Ej un atgūsti šos ļaudis, jo viņi visi ir aizmaldījušies pakaļ kādam nezināmam Dievam. Un viņš sacīja man: "Dieva nav! Jā, un viņš mācīja man, kas man jāsaka. Un es mācīju viņa vārdus; un es mācīju tos tāpēc, ka tie bija patikami "miesīgajam prātam; un es mācīju tos, līdz es guvu lielus panākumus, tā ka es patiesi noticēju, ka tie ir patiesi; un tāpēc es pretojos patiesībai, kamēr es izsaucu šo smago lāstu pār sevi.

54 Tagad, kad viņš to bija pateicis, viņš lūdzās, lai Alma lūgtu Dievu, lai lāsts varētu tikt noņemts no viņa.

55 Bet Alma sacīja viņam: Ja šis lāsts tiks noņemts no tevis, tu atkal aizvilināsi šo ļaužu sirdis; tādēļ tas tev būs patiesi, kā Tas Kungs gribēs.

56 Un notika, ka lāsts netika noņemts no Korihora; bet viņš tika padzīts un gāja no mājas uz māju, ubagodams sev barību.

57 Tad ziņa par to, kas bija no-

47a 1. Nef. 4:13.

49a 2. Laiku 13:20.

52a Al. 30:42.

53a Jēk. 7:14.

b 2. kor. 11:14;

2. Nef. 9:9.

c Psm. 10:4.

d SRC Miesīgs.

ticis ar Korihoru, nekavējoties tika pasludināta visā zemē; jā, augstākais soģis visiem zemes ļaudīm sūtīja uzsaukumu, paziņodams tiem, kas bija noticējuši Korihora vārdiem, ka viņiem steidzīgi jānožēlo grēki, lai tāds pats sods nenāktu pār tiem.

58 Un notika, ka viņi visi pārliecinājās par Korihora ļaundarbībām; tādēļ viņi visi atkal tika pievērsti Tam Kungam; un tas darīja galu Korihora nekrietnībai. Un Korihors gāja apkārt no mājas uz māju, ubagodams sev barību uzturam.

59 Un notika, kad viņš gāja starp ļaudīm, jā, starp ļaudīm, kas bija atdalījušies no nefijiešiem un sauca sevi par zoramiešiem, būdami kāda vīra vadīti, kura vārds bija Zorams — un, kad viņš gāja starp tiem, lūk, viņš tika samīdīts un sabradāts, līdz viņš bija miris.

60 Un tā mēs redzam tā galu, kas sagroza Tā Kunga ceļus; un tā mēs redzam, ka "velns^b neatbalstīs savus bērņus pēdējā dienā, bet ātri aizvilks tos lejā uz^celli.

31. NODAĻA

Alma vada misiju, lai atgūtu atkritušos zoramiešus. Zoramieši noliedz Kristu, tic aplamam priekšstatam par izraudzīšanu un pielūdz Dievu ar noteiktām lūgšanām.

Misionāri ir piepildīti ar Svēto Garu. Viņu bēdas pazūd priekā par Kristu. Apmēram 74 g. pr. Kr.

TAD notika, ka pēc Korihora nāves Alma saņēma ziņas, ka zoramieši sagroza Tā Kunga ceļus un ka Zorams, kas bija viņu vadonis, aizvilina ļaužu sirdis "zematies mēmiem^belkiem, un viņa sirds atkal sāka "sasirgt ļaužu nekrietnības dēļ.

2 Jo Almam tas bija iemesls milzīgām "bēdām — uzzināt par nekrietnībām starp viņa ļaudīm; tādēļ viņa sirds bija ārkārtīgi noskumusi par zoramiešu atdalīšanos no nefijiešiem.

3 Tad nu zoramieši bija sapulcējušies kopā zemē, ko viņi sauca par Antionumu, kas bija uz austrumiem no Zarahemlas zemes, kas pletās gandrīz līdz jūras krastam, kas bija uz dienvidiem no Jeršonas zemes, kam bija robeža ar mežonīgo apvidu dienvidos, kurš bija pilns ar lamaniešiem.

4 Tad nu nefijieši ļoti baidījās, ka zoramieši stāsies savienībā ar lamaniešiem un ka tas būs par iemeslu lieliem zaudējumiem no nefijiešu puses.

5 Un tad, tā kā "vārda^bsludināšanai bija tieksme "pārliecināt ļaudis darīt to, kas bija taisnīgi — jā, tam bija bijusi spēcīgāka ietekme uz ļaužu prātiem nekā zobenam vai vēl kaut kam citam, kas ar tiem notika — tādēļ

60a SRC Velns.

^b Al. 3:26–27; 5:41–42; M&D 29:45.

^c SRC Elle.

31 1a 2. Moz. 20:5; Mos. 13:13.

^b 2. Nef. 9:37.

SRC Elku pielūgšana.

^c Al. 35:15.

2a Mos. 28:3;

3. Nef. 17:14;

Moz. 7:41.

5a Ebr. 4:12; Jēk. 2:8;

Al. 36:26.

^b Ēn. 1:23; Al. 4:19.

SRC Sludināt.

^c Jar. 1:11–12;

M&D 11:2.

Alma domāja, ka būtu nepieciešams, lai viņi izmēģinātu Dieva vārda iedarbību.

6 Tādēļ viņš paņēma Amonu un Āronu, un Omneru; un Himniju viņš atstāja baznīcā Zarahemlā; bet pirmos trīs viņš paņēma sev līdzi, un arī Amuleku un Zizromu, kas bija Melekā; un viņš paņēma arī divus no saviem dēliem.

7 Tad nu vecāko no saviem dēliem viņš neņēma sev līdzi, un tā vārds bija "Helamans; bet to vārdi, kurus viņš paņēma sev līdzi, bija Šiblons un Koriantons; un šie ir to vārdi, kas devās ar viņu pie ^bzoramiešiem sludināt tiem vārdu.

8 Tad nu zoramieši bija "atšķēlušies no nefijiešiem; tādēļ viņiem bija ticis sludināts Dieva vārds.

9 Bet viņi bija "krituši lielos maldos, jo viņi necentās turēt Dieva baušļus un Viņa likumus atbilstoši Mozus likumam.

10 Nedz arī viņi ievēroja baznīcas ceremonijas, lai ik dienas turpinātu lūgt un pielūgt Dievu, lai viņi nekristu kārdināšanā.

11 Jā, īsāk sakot, viņi sagrozīja Tā Kunga ceļus ļoti daudzos gadījumos, tādēļ šī iemesla dēļ Alma un viņa brāļi gāja tai zemē sludināt tiem vārdu.

12 Tagad, kad viņi bija atnākuši tai zemē, lūk, sev par izbrīnu viņi atklāja, ka zoramieši bija uzcēlušies sinagogas un ka viņi sapulcējās kopā vienu dienu nedēļā, šo dienu viņi sauca par

Tā Kunga dienu; un viņi pielūdza Dievu tādā veidā, ko Alma un viņa brāļi nekad nebija redzējuši;

13 jo tiem viņu sinagogu vidū bija uzcelta īpaša vieta, vieta stāvēšanai, kas bija augstu pār galvu; un tur augšā varēja būt tikai viens cilvēks.

14 Tādēļ tam, kas gribēja "pielūgt Dievu, vajadzēja iet priekšā un uzkāpt uz tās augšā, un izstiept savas rokas pret debesīm un saukt skaļā balsī, sakot:

15 Svētais, svētais Dievs; mēs ticam, ka Tu esi Dievs un mēs ticam, ka Tu esi svēts, un ka Tu biji gars, un ka Tu esi gars, un ka Tu būsi gars mūžīgi!

16 Svētais Dievs, mēs ticam, ka Tu nošķīri mūs no mūsu brāļiem; un mēs neticam mūsu brāļu paražām, kas bija nodotas tiem ar viņu tēvu bērnišķību; bet mēs ticam, ka Tu esi mūs "izraudzījis būt par Taviem ^bsvētiem bērniem; un Tu arī esi darījis mums zināmu, ka nebūs nekāda Kristus.

17 Bet Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi; un Tu esi mūs "izraudzījis, lai mēs tiktu izglābti, turpretim visi visapkārt mums ir izraudzīti, lai ar Tavām dūsmām tiktu iemesti ellē; par šo svētumu, ak Dievs, mēs pateicamies Tev; un mēs arī pateicamies Tev, ka Tu esi izraudzījis mūs, lai mēs netiktu aizvilināti ar mūsu brāļu muļķīgajām paražām, kuras sasaista tos ticībā Kristum, kas aizved viņu sirdis

7a SRC Helamans,
Almas dēls.
b Al. 30:59.

8a Al. 24:30.
9a SRC Atkrišana.
14a Mat. 6:1–7.

16a Al. 38:13–14.
b Jes. 65:3, 5.
17a SRC Veltīgs, uzpūtība.

klejot tālu prom no Tevis, mūsu Dievs!

18 Un atkal mēs pateicamies Tev, ak Dievs, ka mēs esam izraudzīti un svēti ļaudis. Āmen.

19 Tad notika, kad Alma un viņa brāļi, un viņa dēli izdzirdēja šīs lūgšanas, viņi bija bez mēra izbrīnījušies.

20 Jo lūk, katrs cilvēks gāja priekšā un skaitīja to pašu lūgšanu.

21 Tad nu to vietu viņi sauca par Rameumptomu, kas, iztulkojot, ir svētais paaugstinājums.

22 Tad no šīs vietas viņi skaitīja, katrs cilvēks, vienu un to pašu lūgšanu Dievam, pateikdamies savam Dievam, ka tie bija Viņa izvēlēti un ka Viņš neaizvilināja tos ar viņu brāļu paražām, un ka viņu sirdis nebija nozagtas ar ticību nākamajām lietām, par kurām viņi neko nezināja.

23 Tad pēc tam, kad visi ļaudis bija pateikušies tādā veidā, viņi atgriezās savās mājās, "nekad vairs nerunādami par savu Dievu, līdz viņi atkal sapulcējās kopā svētajā vietā, lai pateiktos savā veidā.

24 Tad, kad Alma to redzēja, viņa sirds "sāpēja, jo viņš redzēja, ka tie bija ļauni un samaitāti ļaudis; jā, viņš redzēja, ka viņu sirdis bija vērstas uz zeltu un uz sudrabu, un uz visādām smalkām mantām.

25 Jā, un viņš arī redzēja, ka viņi savā sirds lepnībā bija "pacēlušies līdz pat lielībai.

26 Un viņš pacēla savu balsi

pret debesīm un "sauca, sacīdams: Ak, cik ilgi, ak Kungs, Tu cietīsi, ka Tavi kalpi dzīvo šeit lejā miesā, lai skatītu tik milzīgu ļaundarību starp cilvēku bērniem?

27 Lūk, ak Dievs, viņi "piesauc Tevi, un tomēr viņu sirdis ir pārņemtas viņu lepnībā. Lūk, ak Dievs, viņi piesauc Tevi ar savām mutēm, kamēr viņi ir ^buzpūtušies līdz pat diženumam ar pasaules niecīgajām lietām.

28 Lūk, ak mans Dievs, viņu dārgās drānas un viņu gredzeni, un viņu "rokas sprādzes, un viņu zelta rotājumi, un visas viņu dārglietas, ar ko viņi ir izrotājušies; un lūk, viņu sirdis ir pievērstas tām, un tomēr viņi piesauc Tevi un saka: Mēs pateicamies Tev, ak Dievs, jo mēs esam Tevis izraudzīti ļaudis, kamēr citi ies bojā.

29 Jā, un viņi saka, ka Tu esi darījis tiem zināmu, ka nekāda Kristus nebūs.

30 Ak, Kungs Dievs, cik ilgi Tu pieļausi, ka tāda bezdievība un neticība būs starp Taviem ļaudīm? Ak Kungs, dod man spēku, lai es varētu panest savu vājumu. Jo es esmu vājš, un tāda bezdievība starp šiem ļaudīm sāpina manu dvēseli!

31 Ak Kungs, mana sirds ir ārkārtīgi noskumusi; mierini manu dvēseli "Kristū! Ak Kungs, dāvā man, lai man būtu pietiekami spēka, lai es pacietīgi varētu paciest šīs bēdas, kas nāks uz mani dēļ šo ļaužu nekrietnības!

23a Jēk. v. 1:21–25.

24a 1. Moz. 6:5–6.

25a Jēk. 2:13; Al. 1:32.

26a Moz. 7:41–58.

27a Jes. 29:13.

^b SRC Lepnība.

28a Jes. 3:16–24.

31a Jāņa 16:33.

32 Ak Kungs, mierini manu dvēseli un dod man sekmes, un arī maniem tuvākajiem sekotājiem, kas ir ar mani — jā, Amonam un Āronam, un Omneram, un arī Amulekam un Zīzromam, un arī "diviem maniem dēliem — jā, mierini patiesi visus viņus, ak Kungs! Jā, mierini viņu dvēseles Kristū!

33 Dāvā viņiem, lai tiem būtu spēks, lai viņi varētu panest savas bēdas, kas nāks pār tiem dēļ šo ļaužu nekrietnībām.

34 Ak Kungs, "dāvā mums, lai mēs gūtu panākumus, vedot viņus atkal atpakaļ pie Tevis Kristū.

35 Lūk, ak Kungs, viņu "dvēseles ir ļoti dārgas, un daudzi no tiem ir mūsu brāļi; tādēļ dod mums, ak Kungs, spēku un gudrību, lai mēs varētu vest šos mūsu brāļus atkal pie Tevis!

36 Tad notika, kad Alma bija sacījis šos vārdus, ka viņš "uzlika savas ^brokas visiem tiem, kas bija ar viņu. Un lūk, kad viņš tiem uzlika savas rokas, viņi tika piepildīti ar Svēto Garu.

37 Un pēc tam viņi izšķīrās, "nedomādami par to, ko viņi ēdis jeb ko viņi dzers, jeb ko viņi ģērbs.

38 Un Tas Kungs gādāja tiem, ka viņi necieta badu, nedz arī slāpes; jā, un Viņš deva tiem arī spēku, lai viņi neciestu nekādas "bēdas, ja vien tās netiek pārņemtas ar Kristus prieku. Tad

nu tas bija saskaņā ar Almas lūgšanu un tāpēc, ka viņš lūdza ^bticībā.

32. NODAĻA

Alma māca nabagos, kuru bēdas ir padarījušas tos pazemīgus. Ticība ir cerība uz to, kas nav redzams, bet kas ir paties. Alma liecina, ka eņģeļi kalpo vīriem, sievām un bērniem. Alma salīdzina Vārdu ar sēklu. Tam jātop iedēstītam un koptam. Tad tas izaug par koku, no kura tiek novākts mūžīgās dzīves auglis. Apmēram 74 g. pr. Kr.

UN notika, ka viņi gāja un sāka sludināt Dieva vārdu ļaudīm, ejot viņu sinagogās un viņu namos; jā, un viņi pat sludināja vārdu viņu ielās.

2 Un notika, ka pēc lieliem pūliņiem to vidū, viņi sāka gūt panākumus starp "nabagajiem ļaudīm; jo lūk, tie tika izdzīti no sinagogām savu rupjo drānu dēļ, —

3 tādēļ tiem netika ļauts ieiet viņu sinagogās pielūgt Dievu, jo tos uzskatīja par netīrību; tādēļ viņi bija nabagi; jā, viņu brāļi uzskatīja tos par sārņiem; tādēļ viņi bija "nabagi attiecībā uz pasaules lietām; un viņi bija nabagi arī sirdīs.

4 Tagad, kad Alma mācīja un runāja uz ļaudīm Onīdas kalnā, tur nāca liels ļaužu pulks pie viņa, kas bija tie, par kuriem

32a Al. 31:7.

34a 2. Nef. 26:33.

35a SRC Dvēsele—

Dvēseļu vērtība.

36a 3. Nef. 18:36–37.

^b SRC Roku uzlikšana.

37a Mat. 6:25–34;

3. Nef. 13:25–34.

38a Mat. 5:10–12;

Mos. 24:13–15;

Al. 33:23.

^b SRC Ticība, ticēt.

32 2a SRC Nabags.

3a Al. 34:40.

mēs runājam, kuri bija “nabagi sirdīs dēļ savas nabadzības attiecībā uz pasaules lietām.

5 Un tie nāca pie Almas; un tad viens, kurš bija galvenais starp viņiem, sacīja tam: Lūk, “ko lai dara šie mani brāļi, jo savas nabadzības dēļ viņi tiek visu cilvēku nicināti, jā, un it īpaši no mūsu priesteriem, jo tie ir ^bizdzinuši mūs no mūsu sinagogām, pie kurām mēs esam krietni strādājuši ar savām pašu rokām, lai tās uzceltu; un viņi ir izdzinuši mūs mūsu ārkārtīgās nabadzības dēļ; un mums nav nevienas vietas, kur mēs varētu pielūgt savu Dievu; un lūk, “ko lai mēs darām?

6 Un tad, kad Alma to dzirdēja, viņš pagriezās ar seju tieši pret to, un viņš raudzījās ar lielu prieku; jo viņš redzēja, ka viņu “bēdas bija patiesi ^bpadarījušas tos pazemīgus un ka tie bija ‘sagatavoti uz klausīt vārdu.

7 Tādēļ viņš vairāk neko neteica tam otrajam ļaužu pulkam; bet viņš pastiepa savu roku un sauca uz tiem, uz kuriem viņš skatījās, kas patiesi bija nožēlas pilni, un sacīja tiem:

8 Es redzu, ka jūs esat “pazemīgi sirdīs, un, ja tā, tad jūs esat svētīti.

9 Lūk, jūsu brālis sacīja: Ko mums darīt? Jo mēs esam izdzīti no savām sinagogām, ka mēs nevaram pielūgt savu Dievu.

10 Lūk, es saku jums, vai jūs

domājat, ka jūs nevarat “pielūgt Dievu, kā vien savās sinagogās?

11 Un vēl, es gribu vaicāt, vai jūs domājat, ka jums nav jāpielūdz Dievs vairāk kā tikai reizi nedēļā?

12 Es saku jums, tas ir labi, ka jūs esat izdzīti no jūsu sinagogām, lai jūs varētu būt pazemīgi un lai jūs varētu mācīties “gudrību, jo ir nepieciešams, lai jūs mācītos gudrību; jo tas ir tāpēc, ka jūs esat izdzīti, ka jūs tiekat savu brāļu nicināti dēļ savas ārkārtīgās ^bnabadzības, ka jūs esat novesti līdz sirds pazemībai; jo jums vajag kļūt pazemīgiem.

13 Un tad, tāpēc ka jūs esat piespiesti kļūt pazemīgi, jūs esat svētīti; jo dažreiz cilvēks, kad viņš tiek piespiests kļūt pazemīgs, meklē grēku nožēlošanu, un tad noteikti tas, kas nožēlo grēkus, atradis žēlastību; un tas, kas atrod žēlastību un “pastāv līdz galam, tas taps izglābts.

14 Un tad, kā es jums sacīju, ka, tādēļ ka jūs esat piespiesti kļūt pazemīgi, jūs esat svētīti, vai jūs nedomājat, ka vairāk svētīti ir tie, kas patiesi pazemojas dēļ vārda?

15 Jā, tas, kas pats patiesi pazemojas un nožēlo savus grēkus, un pastāv līdz galam, tas tiks svētīts — jā, daudz vairāk svētīts nekā tie, kas tiek piespiesti kļūt pazemīgi savas ārkārtīgās nabadzības dēļ.

16 Tādēļ svētīti ir tie, kas “paši

4a SRC Nabags—Garā nabagi.

5a Sal. Pam. 18:23.

b Al. 33:10.

c Ap. d. 2:37–38.

6a SRC Likstas.

b SRC Pazemīgs, pazemība.

c Al. 16:16–17;

M&D 101:8.

8a Mat. 5:3–5.

10a SRC Pielūgšana.

12a Sal. Māc. 4:13.

b Sal. Pam. 16:8.

13a Al. 38:2.

16a SRC Pazemīgs, pazemība.

pazemojas, nebūdami piespiesti klūt pazemīgi; jeb drīzāk, citiem vārdiem, svētīts ir tas, kas tic Dieva vārdam un top kristīts bez sirds ietiepības, jā, kas nav spiests atzīt vārdu jeb pat piespiests atzīt, pirms tas noticēs.

17 Jā, ir daudzi, kas saka: Ja tu parādīsi mums "zīmi no debesīm, tad mēs tiešām zināsim; tad mēs ticēsim.

18 Tad es jautāju, vai tā ir ticība? Lūk, es saku jums: Nē! Jo, ja cilvēks kaut ko zina, viņam nav iemesla tam "ticēt, jo viņš to zina.

19 Un tad, cik daudz vairāk nolādēts ir tas, kas "zina Dieva gribu un to nedara, nekā tas, kas tikai tic jeb kam ir bijis tikai iemesls ticēt, un kas tad kriet grēkā?

20 Tad par to jums ir jāspriež. Lūk, es saku jums, ka tas no vienas puses ir tāpat kā tas ir no otras; un katram cilvēkam būs pēc viņa darbiem.

21 Un tad, kā es teicu par ticību — "ticība nav pilnīgas zināšanas par kaut ko; tādēļ, ja jums ir ticība, jūs ^bcerat uz to, kas "nav redzams, bet kas ir paties.

22 Un tad lūk, es saku jums, un es gribētu, lai jūs atcerētos, ka Dievs ir žēlīgs pret visiem tiem, kas tic Viņa Vārdam; tādēļ Viņš vēlas, pirmām kārtām, lai jūs ticētu, jā, patiesi Viņa vārdam.

23 Un tad Viņš caur eņģeļiem dod Savu vārdu vīriem, jā, "ne tikai vīriem, bet arī sievietēm. Tad tas vēl nav viss; maziem ^bbērniem vārdi, kas mulsina gudros un mācītos, tiek doti daudzas reizes.

24 Un tad, mani mīlošie brāļi, tā kā jūs vēlējaties zināt no manis, ko jums darīt, tādēļ ka jūs esat mocīti un padzīti — tad es nevēlos, lai jūs domātu, ka es esmu iecerējis tiesāt jūs tikai saskaņā ar to, kas ir paties, —

25 jo es neuzskatu, ka jūs visi no jums esat piespiesti pazemoties; jo es patiesi ticu, ka ir daži starp jums, kas būtu pazemojušies paši, lai arī kādos apstākļos tie būtu.

26 Tad, kā jau es teicu par ticību, — ka tā nav pilnīgas zināšanas — patiesi tā tas ir arī ar maniem vārdiem. No sākuma jūs nevarat zināt par to patiesumu līdz pilnībai, tāpat kā ticība nav pilnīgas zināšanas.

27 Bet lūk, ja jūs attapsities un uzmodināsiet savas spējas, lai pārbaudītu manus vārdus, un izmantosit kaut kriptiņu ticības, jā, pat ja jūs nevarat vairāk, kā "vēlēties ticēt, ļaujiet šai vēlmei darboties jūsos, līdz kamēr jūs noticēsiet tik daudz, ka varēsiet atbrīvot vietu kaut daļai no maniem vārdiem.

28 Tagad mēs salīdzinām vārdu ar "sēklu. Tad, ja jūs atbrīvosiet vietu, lai ^bsēkla varētu tikt

17a SRC Zīme.
18a Et. 12:12, 18.
19a Jāņa 15:22–24.
21a Jāņa 20:29;
Ebr. 11.

^b SRC Cerība.
c Et. 12:6.
23a Joēla 3:1–2.
^b Mat. 11:25;
Lūk. 10:21;

3. Nef. 26:14–16;
M&D 128:18.
27a Marka 11:24.
28a Al. 33:1.
^b Lūk. 8:11.

iedēstīta jūsu ‘sirdī, lūk, ja tā ir īsta sēkla, laba sēkla, ja jūs to neizmetīsīt ar savu ‘neticību, pretojoties Tā Kunga Garam, lūk, tā sāks briest jūsu krūtīs; un, kad jūs izjutīsīt šīs briešanas kustības, jūs teiksīt sevī—vajadzētu būt, ka tā ir laba sēkla jeb ka šis vārds ir labs, jo tas sāk paplašināt manu dvēseli; jā, tas sāk apgaismot manu ‘saprātņi, jā, tas sāk kļūt man patīkams.

29 Tad lūk, vai tas nepalielinās jūsu ticību? Es saku jums: Jā, neskatoties uz to, tas nav vēl izaudzis līdz pilnīgām zināšanām.

30 Bet lūk, kad sēkla piebriest un dīgst, un sāk augt, jums vajadzēs sacīt, ka tā sēkla ir laba; jo lūk, tā briest un dīgst, un sāk augt. Un tad lūk, vai tas nenostiprinās jūsu ticību? Jā, tas stiprinās jūsu ticību, jo jūs teiksīt—es zinu, ka tā ir laba sēkla; jo lūk, tā dīgst un sāk augt.

31 Un tad lūk, vai jūs esat droši, ka tā ir laba sēkla? Es saku jums: Jā, jo katra sēkla nes augļus pēc sava ‘veida.

32 Tādēļ, ja sēkla aug, tā ir laba, bet, ja tā neaug, lūk, tā nav laba, tādēļ tā tiek izmesta.

33 Un tad lūk, tādēļ ka jūs esat pārbaudījuši un iedēstījuši sēklu, un tā briest un dīgst, un sāk augt, jums vajadzēs atzīt, ka šī sēkla ir laba.

34 Un lūk, vai jūsu ‘zināšanas ir pilnīgas? Jā, jūsu zināšanas ir pilnīgas par šo lietu, un jūsu ^bticība dus; un tas ir tāpēc, ka

jūs zināt, jo jūs zināt, ka vārds ir piebriedis jūsu dvēselē, un jūs arī zināt, ka tas ir izdīdzis, ka jūsu sapratne tiek apgaismota un jūsu ‘prāts sāk paplašināties.

35 Ak tad, vai tas nav patiesi? Es saku jums: Jā, jo tā ir ^agaisma; un viss, kas ir gaisma, ir labs, tāpēc ka tas ir izprotams, tādēļ jums jāzina, ka tas ir labs; un tad lūk, kad jūs esat izbaudījuši šo gaismu, vai jūsu zināšanas ir pilnīgas?

36 Lūk, es saku jums: Nē, nedz arī jums vajag nolikt malā jūsu ticību, jo jūs esat izmantojuši savu ticību, lai iedēstītu sēklu, lai jūs varētu pārbaudīt un zināt, vai sēkla bija laba.

37 Un lūk, kad koks sāks augt, jūs sacīsīt: Kopsim to rūpīgi, lai tas varētu iesakņoties, lai tas varētu augt un nest mums augļus. Un tad lūk, ja jūs kopsīt to ar lielu rūpību, tas iesakņosies un augs, un nesīs augļus.

38 Bet, ja jūs ‘izturaties nevērīgi pret koku un nedomājat par tā kopšanu, lūk, tas neiesakņosies, un, kad nāk saules svelme un to apdedzina, tāpēc ka tam nav saknes, tas nokalst, un jūs to izraujat un izsviežat.

39 Tad tas nav tāpēc, ka sēkla nebija laba, nedz arī tāpēc, ka tā augļi nebūtu vēlami; bet tas ir tāpēc, ka jūsu ^aaugšne ir neauglīga un jūs nekopjat koku, tādēļ jums nevarēs būt tā augļi.

40 Un tā, ja jūs nekopsīt vārdu, raudzīdamies ar ticības aci pēc

28c SRC Sirds.
d Mat. 17:20.
e SRC Saprātņa.
31a 1. Moz. 1:11–12.

34a SRC Zināšanas.
b Et. 3:19.
c SRC Prāts.
35a Jāņa 3:18–21.

SRC Gaisma, Kristus gaisma.
38a SRC Atkrišana.
39a Mat. 13:5.

tiem augļiem, jūs nekad nevarēsiet plūkt "dzīvības koka augļus.

41 Bet, ja jūs kopsit vārdu, jā, kopsit to koku, kad tas iesāks augt, ar savu ticību, ar lielu uzcītību un "pacietību, raudzīdamies pēc tā augļiem, tas iesaknosies; un lūk, tas būs koks, kas ^bieaug mūžīgajā dzīvībā.

42 Un dēļ jūsu "uzcītības un jūsu ticības, un jūsu pacietības, kopjot vārdu, lai tas varētu iesakņoties jūsos, lūk, ar laiku jūs plūksit tā ^aaugļus, kas ir paši dārgākie, kas ir saldāki par visu saldo un kas ir baltāki par visu balto, jā, un tīrāki par visu, kas ir tīrs; un jūs mielosities ar šiem augļiem, līdz jūs būsit paēduši, ka jūs nebūsit nedz izsalkuši, nedz izslāpuši.

43 Tad, mani brāļi, gaidot, kad koks nesīs jums augļus, jūs pļausit savas ticības un savas uzcītības, un pacietības, un iecietības ražu.

33. NODAĻA

Zēnoss mācīja, ka cilvēkiem ir jālūdz un jāpielūdz Dievs visur, un ka sodi tiek novērsti, pateicoties Dēlam. Zēnoks mācīja, ka žēlastība tiek dāvāta Dēla dēļ. Mozus bija tuksnesī pacēlis Dieva Dēla simbolu. Apmēram 74 g. pr. Kr.

TAD, kad Alma bija runājis šos vārdus, tie sūtīja pie viņa, vēlēdamies zināt, vai viņiem ir jātic

"vienam Dievam, lai viņi varētu iegūt šos augļus, par ko viņš bija runājis, jeb kā viņiem ir jāiesēj tā ^bsēkla jeb vārds, par ko viņš runāja, kam, viņš teica, jātop iedēstītam viņu sirdīs; jeb kādā veidā viņiem ir jāsak izmantot savu ticību.

2 Un Alma tiem sacīja: Lūk, jūs teicāt, ka jūs nevarat "pielūgt savu Dievu tāpēc, ka jūs esat izdzīti no sinagogām. Bet lūk, es saku jums, ja jūs domājat, ka jūs nevarat pielūgt Dievu, jūs ļoti alojaties un jums ir jāpēta ^bRaksti; ja jūs domājat, ka tie jums to ir mācījuši, jūs tos nesaprotat.

3 Vai jūs atceraties lasījuši, ko "Zēnoss, senatnes pravietis, teica par lūgšanu jeb ^bpielūgšanu?

4 Jo viņš teica: Tu esi žēlsirdīgs, ak Dievs, jo Tu esi uzklausijs manu lūgšanu, pat, kad es biju tuksnesī; jā, Tu biji žēlsirdīgs, kad es lūdzu par tiem, kas bija mani "ienaidnieki, un Tu tos atgriezī pie manis.

5 Jā, ak Dievs, un Tu biji žēlsirdīgs pret mani, kad es piesaucu Tevi uz sava "lauka; kad es piesaucu Tevi savā lūgšanā, un Tu uzklausi mani.

6 Un vēl, ak Dievs, kad es atgriezos savā namā, Tu uzklausi mani manā lūgšanā.

7 Un, kad es gāju savā "kambarī, ak Kungs, un lūdzu Tevi, Tu uzklausi mani.

8 Jā, Tu esi žēlsirdīgs pret

40a 1. Moz. 2:9;
1. Nef. 15:36.

41a SRC Pacietība.
b Al. 33:23; M&D 63:23.

42a SRC Uzcītība.
b 1. Nef. 8:10–12.

33 1a 2. Nef. 31:21;
Mos. 15:2–4.

b Al. 32:28–43.
2a Al. 32:5.

b Al. 37:3–10.
3a SRC Svētie

Raksti—Zudušie
Raksti; Zēnoss.
b SRC Pielūgšana.

4a Mat. 5:44.

5a Al. 34:20–25.

7a Mat. 6:5–6; Al. 34:26.

Saviem bērniem, kad tie Tevi piesauc, lai tiktu Tevis, un nevis cilvėku uzklausi, un Tu uzklausi tos.

9 Jā, ak Dievs, Tu esi bijis žēlīgs pret mani un uzklausi manus saucienus Tavu draudžu vidū.

10 Jā, un Tu arī esi uzklausi mani, kad es tiku "padzīts un savu ienaidnieku nicināts; jā, Tu uzklausi manus saucienus un biji dusmīgs uz maniem ienaidniekiem, un Tu piemeklēji tos Savās dusmās ar ātru iznīcību.

11 Un Tu uzklausi mani manu bēdu un manas sirsnības dēļ; un tas ir Tava Dēla dēļ, ka tā Tu esi bijis žēlīgs pret mani, tādēļ es piesaukšu Tevi visās savās bēdās, jo Tevī ir mans prieks; jo Tu esi novērsis Savus sodus no manis Sava Dēla dēļ.

12 Un tad Alma sacīja uz tiem: Vai jūs ticat tiem "Rakstiem, ko tie senatnē rakstījuši?

13 Lūk, ja — jā, tad jums jātic arī tam, ko "Zēnoss sacīja, jo lūk, viņš teica: Tu esi novērsis Savus sodus Sava Dēla dēļ.

14 Tad lūk, mani brāļi, es gribu jautāt, vai jūs esat lasījuši šos Rakstus? Ja — jā, tad kā gan jūs varat neticēt Dieva Dēlam?

15 Jo "nav rakstīts, ka Zēnoss viens pats būtu par to runājis, bet ^bZēnoks arī runāja par šīm lietām, —

16 jo lūk, viņš sacīja — Tu esi dusmīgs, ak Kungs, uz šo tautu, tāpēc ka viņi negrib saprast

Tavu žēlastību, ko Tu esi dāvājis tiem Sava Dēla dēļ.

17 Un tad, mani brāļi, jūs redzat, ka otrs senatnes pravietis ir liecinājis par Dieva Dēlu, un tāpēc, ka ļaudis negribēja saprast viņa vārdus, tie viņu "nomētāja ar akmeņiem līdz nāvei.

18 Bet lūk, tas vēl nav viss; šie nav vienīgie, kas runājuši par Dieva Dēlu.

19 Lūk, par Viņu runāja "Mozus; jā, un lūk, ^bzīme tika "pacelta tuksnesī, lai katrs, kas uz to raudzītos, dzīvotu. Un daudzi skatījās un izdzīvoja.

20 Bet tikai daži saprata tās nozīmi, un tas viņu cietsirdības dēļ. Bet tur bija daudzi, kas bija tā nocietinājušies, ka viņi negribēja skatīties, tādēļ viņi gāja bojā. Tad iemesls, kāpēc viņi neskatījās, bija tāds, ka viņi neticēja, ka tas viņus "izdziedinās.

21 Ak, mani brāļi, ja jūs varētu tikt izdziedināti, vienkārši paceļot savas acis, lai jūs varētu tikt dziedināti, vai gan jūs žigli neraudzītos, vai arī jūs drīzāk nocietinātu savas sirdis neticībā un būtu laiski, ka jūs nepaceltu savas acis, lai jūs varētu iet bojā?

22 Ja tā, ak vai, posts nāks pār jums; bet, ja ne tā, tad paceliet savas acis un "sāciet ticēt Dieva Dēlam, ka Viņš nāks atpestīt Savus ļaudis un ka Viņš cietīs un mīrs, lai ^bizpirktu viņu grēkus; un, ka Viņš "uzcelsies no miru-

10a Al. 32:5.

12a SRC Svētie Raksti.

13a Al. 34:7.

15a Jēk. 4:4.

b 1. Nef. 19:10;

Al. 34:7.

17a SRC Moceklis, mocības.

19a 5. Moz. 18:15, 18;

Al. 34:7.

b 4. Moz. 21:9;

2. Nef. 25:20;

Mos. 3:15.

c Jāņa 3:14;

Hēl. 8:14–15.

20a 1. Nef. 17:40–41.

22a Al. 32:27–28.

b Al. 22:14; 34:8–9.

c SRC Augšāmcelšanās.

šajiem, kas īstenos ^aaugšāmcelšanas, lai visi cilvēki varētu stāties Viņa priekšā, lai tiktu tiesāti tai pēdējā un tiesas dienā atbilstoši saviem ^edarbiem.

23 Un tad, mani brāļi, es vēlos, lai jūs ^aiedēstītu šo vārdu savās sirdīs, un, kad tas sāks briest, tāpat koptu to ar savu ticību. Un lūk, tas kļūs par koku, kas jūsos ^bieaugs mūžīgajā dzīvībā. Un tad, lai Dievs dod jums, ka jūsu ^cslogi kļūst viegli caur prieku par Viņa Dēlu. Un patiesi, visu to jūs varat darīt, ja jūs gribat. Āmen.

34. NODAĻA

Amuleks liecina, ka vārds ir Kristū, lai nāktu glābšana. Ja nebūtu Grēku Izpiršanas, visai cilvēcei vajadzētu iet bojā. Viss Mozus likums norāda uz Dieva Dēla upuri. Mūžīgā pestīšanas iecere ir balstīta uz ticību un grēku nožēlošanu. Lūdziet laicīgas un garīgas svētības. Šī dzīve cilvēkiem ir laiks, lai sagatavotos stāties Dieva priekšā. Gādājiet par savu glābšanu ar bailēm Dieva priekšā. Apmēram 74 g. pr. Kr.

UN tad notika, kad Alma bija runājis šos vārdus uz tiem, viņš apsēdās uz zemes un ^aAmuleks piecēlās un sāka tos mācīt, sacīdams:

2 Mani brāļi, es domāju, ka tas nav iespējams, ka jūs neizprastu to, kas ir ticis runāts par Kristus

atnākšanu, kurš ir, kā mēs esam mācījuši, Dieva Dēls; jā, es zinu, ka ^ašīs lietas jums tika bagātīgi mācītas pirms jūsu atšķelšanās no mums.

3 Un tā kā jūs vēlējāties no mana mīlotā brāļa, lai viņš darītu jums zināmu, kas jums jādara dēļ jūsu bēdām; un viņš mazliet jau runāja, lai sagatavotu jūsu prātus; jā, un viņš mudināja jūs uz ticību un pacietību—

4 jā, patiesi, lai jums būtu tik daudz ticības, lai ^aiedēstītu vārdu savās sirdīs, lai jūs varētu pārbaudīt, vai tas ir labs.

5 Un mēs redzējām, ka svarīgs jautājums, kas ir jūsu prātos— vai vārds ir Dieva Dēlā, vai arī nebūs nekāda Kristus.

6 Un jūs arī redzējāt, ka mans brālis pierādīja jums ar daudziem piemēriem, ka ^avārds ir Kristū, lai nāktu glābšana.

7 Mans brālis atsaucās uz Zēnosa vārdiem, ka pestīšana nāk caur Dieva Dēlu, un arī Zēnoka vārdiem; un viņš arī piesauca Mozu, lai pierādītu, ka šīs lietas ir patiesas.

8 Un tad lūk, es gribu jums pats ^aliecināt, ka šīs lietas ir patiesas. Lūk, es saku jums, ka es zinu, ka Kristus nāks starp cilvēku bērniem, lai uzņemtos Savu ļaužu pārkāpumus, un ka Viņš ^bizpirks pasaules grēkus; jo Tas Kungs ir to teicis.

9 Jo ir vajadzīgs, lai ^aIzpiršana tiktu veikta; jo, saskaņā ar

22d Al. 11:44.
e SRC Darbi.
23a Al. 33:1; 34:4.
b Al. 32:41;
M&D 63:23.

c Al. 31:38.
34 1a Al. 8:21.
2a Al. 16:13–21.
4a Al. 33:23.
6a Jāņa 1:1, 14.

8a SRC Liecināt.
b SRC Izpirkt, grēku
izpiršana.
9a Al. 33:22.

^bMūžīgā Dieva diženo ieceri, ir jātiek veiktai Izpirkšanai, vai arī visai cilvēcei vajadzēs nenovēršami iet bojā; jā, visi ir nocietinājušies; jā, visi ir ‘krituši un zuduši, un visiem būtu jāiet bojā, ja nebūtu Izpirkšanas, kurai noteikti vajag tikt veiktai.

10 Jo ir vajadzīgs, lai būtu lielais un pēdējais ‘upuris; jā, nevis cilvēka upuris, nedz arī kāda dzīvnieka, nedz jebkāda putna, jo tas nebūs cilvēka nests upuris, bet tam jābūt ^bbezgalīgam un mūžīgam ‘upurim.

11 Tad nu nav neviena cilvēka, kurš var upurēt savas asinis, kas izpirktu citu grēkus. Tad, ja cilvēks noslepkavo, lūk, vai mūsu likums, kas ir “taisnīgs, ņems viņa brāļa dzīvību? Es saku jums: Nē!

12 Bet likums prasa tā dzīvību, kurš “slepkavoja; tādēļ nevar būt nekā, kas būtu mazāk nekā bezgalīga Izpirkšana un kas būtu pietiekami par pasaules grēkiem.

13 Tādēļ ir vajadzīgs, lai būtu lielais un pēdējais upuris, un tad beigsies jeb vajadzēs “beigties asins izliešanai; tad ^bMozus likums būs piepildīts; tā tas viss būs piepildīts, katra rakstu zīmīte un katrs rakstu galiņš, un nekas nezudīs.

14 Un lūk, šī ir tā pilnā “likuma

^bjēga, katrs sākums norāda uz to lielo un pēdējo ‘upuri; un tas lielais un pēdējais upuris būs Dieva Dēls, jā, bezgalīgs un mūžīgs.

15 Un tā Viņš nesīs “glābšanu visiem tiem, kas ticēs Viņa Vārdam; šis ir Viņa pēdējā upura nolūks — īstenot žēlastības pilnību, kas pārspēj taisnību un dod cilvēkiem iespēju, lai tiem varētu būt ticība grēku nožēlošanai.

16 Un tā “žēlastība var apmierināt ^btaisnības prasības un ieskauj tos drošībā savās rokās, kamēr tas, kas neizmanto ticību grēku nožēlošanai, ir pilnībā pakļauts ‘taisnības prasību likumam; tādēļ tikai priekš tā, kam ir ticība grēku nožēlošanai, tiek īstenota lielā un mūžīgā ^apestīšanas iecere.

17 Tādēļ, lai Dievs dod jums, mani brāļi, lai jūs varat sākt izmantot savu “ticību grēku nožēlošanai, lai jūs sāktu ^bpiesaukt Viņa Svēto Vārdu, lai Viņš apžēlotos par jums;

18 jā, piesauciet Viņu, lai apžēlojas; jō Viņam ir spēks izglābt.

19 Jā, pazemojieties un turpiniet lūgt Viņu.

20 Piesauciet Viņu, kad esat savos laukos, jā, par visiem saviem ganāmpulkiem.

21 “Piesauciet Viņu savos

9b Al. 12:22–33;
Moz. 6:62.
c SRC Ādama un Ievas krišana.

10a Moz. 5:6–7.
b 2. Nef. 9:7.
c SRC Upuris.

11a 5. Moz. 24:16;
Mos. 29:25.

12a SRC Nāvessods;
Slepkavība.

13a 3. Nef. 9:17, 19–20.
b 3. Nef. 15:5.

14a SRC Mozus likums.
b Al. 30:3.

c M&D 138:35.
15a SRC Glābšana.

16a SRC Žēlīgs, žēlastība.

b SRC Taisnība.

c Al. 12:32.

d SRC Pestīšanas iecere.
17a SRC Ticība, ticēt.

b SRC Lūgšana.

21a Psm. 5:2–4;
3. Nef. 18:21.

namos, jā, par visu savu saimi, rītā, pusdienā un vakarā.

22 Jā, piesauciet Viņu pret jūsu ienaidnieku spēku.

23 Jā, "piesauciet Viņu pret ^bvelnu, kas ir visas "taisības ienaidnieks.

24 Piesauciet viņu par ražu savos laukos, lai jums tur labi veiktos.

25 Piesauciet par savu lauku ganāmpulkiem, lai tie pieaugtu.

26 Bet tas vēl nav viss; jums ir jāizlej savas dvēseles savos "kambaros un savās slēptuvēs, un savos tuksnešos.

27 Jā, un, kad jūs nepiesaucat To Kungu, lai jūsu "sirdis ir ^bpilnas, nepārtraukti vērsties lūgšanā pie Viņa par jūsu labklājību un arī par to labklājību, kuri ir ap jums.

28 Un tad lūk, mani mīlie brāļi, es saku jums, nedomājiet, ka tas ir viss; jo, kad jūs to visu būsit darījuši, ja jūs novērsīsities no "trūcīgā un kailā, un neapmeklēsiet slimo un nomocīto, un ja jūs ^bnedosit no savas mantas, kas jums būs, tam kam trūkst—es saku jums, ja jūs nedarīsīt kādu no šīm lietām, lūk, jūsu "lūgšanas ir "veltas un nedod jums neko, un jūs esat kā liekuļi, kas noliedz ticību.

29 Tādēļ, ja jūs aizmirstat būt "žēlsirdīgi, jūs esat kā sārņi, ko

kausētājs izmet, (tiem nav nekādas vērtības) un kas tiek samīdīti zem cilvēku kājām.

30 Un tad, mani brāļi, es gribu, lai pēc tam, kad jūs esat saņēmuši tik daudzas liecības, redzēdami, ka Svētie Raksti liecina par šīm lietām, jūs nāktu un nesu grēku nožēlošanas "augli.

31 Jā, es gribu, lai jūs nāktu un vairs ilgāk nenocietinātu sirdis, jo lūk, tagad ir "jūsu glābšanas laiks un diena; un tādēļ, ja jūs nožēlosit grēkus un nenocietināsīt savas sirdis, nekavējoties diženā pestīšanas iecere tiks īstenota attiecībā uz jums.

32 Jo lūk, šī dzīve cilvēkiem ir laiks, lai "sagatavotos satikt Dievu; jā, lūk, šīs dzīves diena ir diena, lai cilvēki paveiktu savus darbus.

33 Un tad, kā es sacīju jums iepriekš, tā kā jums ir bijušas tik daudzas liecības, tādēļ es lūdzos jūs, lai jūs "neatliktu savu ^bgrēku nožēlošanas dienu līdz beigām; jo pēc šīs dzīves dienas, kas ir dota, lai mēs sagatavotos mūžībai, lūk, ja mēs nepilnveidosim savu laiku šinī dzīvē, tad pienāks "tumsības "nakts, kad nekāds darbs vairs nevarēs tikt izpildīts.

34 Jūs nevarēsīt teikt, kad jūs nonāksit līdz tam drausmīgajam "galam, ka es nožēlošu grēkus,

23a 3. Nef. 18:15, 18.

b SRC Velns.

c SRC Taisnīgs, taisnīgums.

26a Mat. 6:5–6.

27a SRC Sirds.

b SRC Pārdomāt.

28a SRC Nābags.

b SRC Milestības

dāvanas, Milestības

dāvanu došana.

c Mat. 15:7–8.

d Moron. 7:6–8.

29a SRC Žēlsirdība.

30a Mat. 3:8; Al. 13:13.

31a Rom. 13:11–12.

32a 2. Nef. 2:21;

Al. 12:24; 42:4–6.

33a Hel. 13:38;

M&D 45:2.

b SRC Nožēlot grēkus, grēku nožēlošana.

c SRC Tumsība, garīgā

Nāve, garīgā

d Jāna 9:4;

M&D 45:17.

34a Al. 40:13–14.

ka es atgriezīšos pie sava Dieva. Nē, jūs nevarēsīt to teikt; jo tas pats gars, kas valdīs pār jūsu ķermeņiem tajā brīdī, kad jūs aiziesīt no šīs dzīves, tam pašam garam būs vara valdīt pār jūsu ķermeni mūžīgajā pasaulē.

35 Jo lūk, ja jūs atliekat savu grēku nožēlošanas dienu līdz pat nāvei, lūk, jūs ^apakļaujaties velna garam, un viņš ^bapzīmogo jūs par saviem; tādēļ Tā Kunga Gars ir aizgājis no jums un tam nav vietas jūsos, un velnam ir pilnīga vara pār jums; un tas ir bezdievīgo beigu stāvoklis.

36 Un šo es zinu, jo Tas Kungs ir teicis, ka Viņš nemīt ^anešķīstos tempļos, bet ^btaisnīgo sirdīs Viņš mīt; jā, un Viņš ir arī teicis, ka taisnīgie sēdēs Viņa valstībā, lai nekad vairs neaizietu no tās; bet viņu drānas būs darītas baltas caur Jēra asinīm.

37 Un tad, mani mīļotie brāļi, es vēlos, lai jūs to atcerētos un lai jūs ^agādātu par savu glābšanu ar bailēm Dieva priekšā, un lai jūs vairs nenoliegtu Kristus atnākšanu;

38 lai jūs vairs ^anecīnītos pret Svēto Garu, bet lai jūs to pieņemtū un uzņemtos ^bKristus Vārdu; lai jūs pazemotos līdz pat zemei un ^cpielūgtū Dievu, lai arī kur jūs būtu, garā un patiesībā; un lai jūs ik dienas dzīvotu, ^dpateicoties par tām

daudzajām žēlastībām un svētībām, kuras Viņš dāvājis.

39 Jā, un es arī skubinu jūs, mani brāļi, lai jūs būtu ^amodri nepārtrauktā lūgšanā, lai jūs neaizvestu velna ^bkārdinājumi, lai viņš nevarētu jūs pieveikt, lai jūs netaptu pakļauti viņam pēdējā dienā; jo lūk, viņš jūs neatalgos ^cne ar ko labu.

40 Un tad, mani mīļotie brāļi, es gribu skubināt jūs uz ^apacietību un lai jūs panestu visādas ciešanas; lai jūs ^bnesaceltos pret tiem, kas jūs izdzina dēļ jūsu ārkārtīgās nabadzības, lai nekļūtu tādi paši grēcinieki kā viņi;

41 bet lai jūs būtu pacietīgi un panestu visas šīs ciešanas ar stingru cerību, ka kādu dienu jūs atpūtīsities no visām savām bēdām.

35. NODAĻA

Vārda sludināšana iznīcina zoramiešu amatu. Viņi izdzen jaunpievērstos, kuri tad pievienojas Amona tautai Jeršonā. Alma bēdājas dēļ ļaužu bezdievības. Apmēram 74 g. pr. Kr.

TAD notika, kad Amuleks bija pabeidzis šos vārdus, viņi aizgāja no tā ļaužu pulka un nāca uz Jeršonas zemi.

2 Jā, un atlikušie no brāļiem, kad tie bija sludinājuši vārdu

35a 2. Nef. 28:19–23.

b 2. Nef. 9:9.

36a Mos. 2:37;

Al. 7:21;

Hel. 4:24.

b SRC Taisnīgs, taisnīgums.

37a Fil. 2:12.

38a SRC Strīdēšanās.

b Mos. 5:8; Al. 5:38.

c SRC Pielūgšana.

d Psm. 69:31; M&D 59:7.

SRC Pateicīgs, pateicība, pateikšanās.

39a SRC Sargāt, sargs.

b SRC Kārdināt,

kārdinājums.

c Al. 30:60.

40a SRC Pacietība.

b M&D 31:9.

zoramiešiem, arī nāca uz Jeršonas zemi.

3 Un notika, kad slavenākā zoramiešu daļa bija apspriedušies par tiem vārdiem, kas tiem bija tikuši sludināti, tie kļuva nikni tā vārda dēļ, jo tas iznīcināja viņu "amatu, tādēļ viņi neklaušija tiem vārdiem.

4 Un viņi sūtīja un sapulcināja kopā visā zemē visus ļaudis, un apspriedās ar tiem par tiem vārdiem, kas bija tikuši runāti.

5 Tad nu viņu valdnieki un viņu priesteri, un viņu skolotāji neļāva ļaudīm zināt savas vēlmes; tādēļ viņi slepeni uzzināja visu ļaužu domas.

6 Un notika, kad viņi bija uzzinājuši visu ļaužu domas, tie, kas atbalstīja tos vārdus, ko bija runājuši Alma un viņa brāļi, tika padzīti no tās zemes; un viņu bija daudz; un viņi arī nāca uz Jeršonas zemi.

7 Un notika, ka Alma un viņa brāļi tos mācīja.

8 Tad zoramiešu tauta bija nikna uz Amona tautu, kas bija Jeršonas zemē, un galvenais zoramiešu valdnieks, būdams ļoti ļauns vīrs, sūtīja ziņu Amona tautai, vēlēdamies, lai viņi padzītu no savas zemes visus tos, kas bija pārnākuši viņu zemē.

9 Un viņš izteica tiem daudzus draudus. Un tad Amona ļaudis nebaidījās no viņu vārdiem; tādēļ viņi tos nepadzina, bet viņi uzņēma visus nabagos no zoramiešiem, kas nāca pie tiem; un viņi tos "baroja un apgērba, un deva viņiem zemes mantojumā;

un viņi kalpoja tiem atbilstoši to vajadzībām.

10 Tad tas uzkūdīja zoramiešus dūsmās pret Amona tautu, un viņi sāka saistīties ar lamaniešiem un uzkūdīt arī viņus dūsmās pret tiem.

11 Un tā zoramieši un lamanieši sāka gatavoties karam pret Amona tautu un arī pret nefijiešiem.

12 Un tā beidzās septiņpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

13 Un Amona tauta aizgāja no Jeršonas zemes un nāca uz Meleka zemi, un atbrīvoja vietu Jeršonas zemē nefijiešu karapulkiem, lai tie varētu cīnīties ar lamaniešu karapulkiem un zoramiešu karapulkiem; un tā iesākās karš starp lamaniešiem un nefijiešiem astoņpadsmitajā soģu valdīšanas gadā; un "apraksts par viņu kariem tiks dots tālāk.

14 Un Alma un Amons, un viņu brāļi, un arī divi Almas dēli atgriezās Zarahemlas zemē pēc tam, kad tie bija bijuši darbā rīki Dieva rokās tik "daudzu zoramiešu vešanā pie grēku nožēlošanas; un visi, kas tika atvesti nožēlot grēkus, bija izdzīti no savas zemes; bet viņiem bija savas mantojuma zemes Jeršonas zemē, un viņi pacēla ieročus, lai aizsargātu sevi un savas sievas, un bērņus, un savas zemes.

15 Tad Alma, būdams sāpināts par savu ļaužu nekrietnību, jā, par kariem un asinsizliešanu,

un strīdiem, kas bija to starpā; un sludinājis vārdu, jeb sūtījis sludināt vārdu starp visiem ļaudīm katrā pilsētā; un redzēdams, ka ļaužu sirdis sāka nocietināties un ka tie sāka "apvainoties vārda bardzības dēļ, viņa sirds kļuva ārkārtīgi bēdīga.

16 Tādēļ viņš lika, lai viņa dēli tiktu sapulcināti kopā, lai viņš varētu "katram no tiem dot savu uzdevumu attiecībā uz to, kas piederas taisnībai. Un mums ir apraksts par viņa pavēlēm, ko viņš tiem deva, saskaņā ar viņa paša pierakstu.

Almas pavēles savam dēlam Helamanam.

Ietver 36. un 37. nodaļu.

36. NODAĻA

Alma liecina Helamanam par savu pievēršanu pēc eņģeļa ieraudzīšanas. Viņš izcieta nolādētas dvēseles sāpes; viņš piesauca Jēzus Vārdu un tad piedzima no Dieva. Salds prieks piepildīja viņa dvēseli. Viņš redzēja eņģeļu pulkus slavējam Dievu. Daudzi jaunpievēršie ir izbaudījuši un redzējuši to, ko izbaudīja un redzēja viņš. Apmēram 74 g. pr. Kr.

MANS "dēls, pievērs ausi maniem vārdiem; jo es tev zvēru,

kā tu turēsi Dieva pavēles, tā tev veiksies šai zemē.

2 Es gribu, lai tu darītu tāpat, kā es darīju, atceroties mūsu tēvu gūstu; jo viņi bija "jūgā un neviens tos nevarēja atbrīvot, izņemot ^bĀbrahāma Dievu un Īzāka Dievu, un Jēkaba Dievu; un Viņš tiešām atbrīvoja tos no viņu bēdām.

3 Un tad, ak mans dēls Helaman, lūk, tu esi jauns, un tādēļ es lūdzos tevi, lai tu uzklausītu manus vārdus un mācītos no manis; jo es zinu, ka tas, kas uzticēsies Dievam, tiks atbalstīts savos "pārdzīvojumos un savās grūtībās, un savās ciešanās, un tiks ^bpaaugstināts pēdējā dienā.

4 Un es negribu, lai tu domātu, ka es pats to "zinu — nevis laicīgi, bet garīgi, nevis no ^bmiesīgā prāta, bet no Dieva.

5 Tad lūk, es saku tev, ja es nebūtu "piedzimis no Dieva, es to ^bnezinātu; bet Dievs ir ar Sava svētā eņģeļa muti darījis man to zināmu "ne jau manis paša cienības dēļ;

6 jo es gāju ar Mosijas dēliem, cenzdami "iznīcināt Dieva baznīcu; bet lūk, Dievs sūtīja Savu svēto eņģeli, lai apturētu mūs ceļā.

7 Un lūk, viņš runāja uz mums, tā bija it kā pārķona balss, un visa zeme "trīcēja zem mūsu kājām; un mēs visi nokritām

15a SRC Atkrišana.

16a SRC Pārvaldnieks, pārvaldījums.

36 1a Hel. 5:9–14.

2a Moz. 23:23; 24:17–21.

b 2. Moz. 3:6;

Al. 29:11.

3a Rom. 8:28.

b Mos. 23:21–22.

4a 1. kor. 2:11;

Al. 5:45–46.

SRC Zināšanas.

b SRC Miesīgs.

5a SRC Piedzimis no

jauna, piedzimis no Dieva.

b Al. 26:21–22.

c SRC Cienīgs, cienīgums.

6a Moz. 27:10.

7a Moz. 27:18.

zemē, jo ^bbailes no Tā Kunga nāca pār mums.

8 Bet lūk, tā balss sacīja uz mani: Piecelies! Un es piecēlos un nostājos, un ieraudzīju eņģeli.

9 Un viņš sacīja uz mani: Pat ja tu gribi pats tikt iznīcināts, nemēģini vairs iznīcināt Dieva baznīcu!

10 Un notika, ka es nokritu pie zemes; un tas bija "trīs dienu un trīs nakšu garumā, kad es nevarēju nedz atvērt savu muti, nedz arī pakustināt savus locekļus.

11 Un eņģelis vēl daudz ko runāja uz mani, ko dzirdēja mani brāļi, bet es to nedzirdēju; jo, kad es izdzirdēju vārdus: Pat ja tu gribi pats tikt iznīcināts, nemēģini vairs iznīcināt Dieva baznīcu!—mani pārņēma milzīgas bailes un izbrīns, ka tik es, iespējams, netiktu iznīcināts, tad es nokritu pie zemes un vairs neko nedzirdēju.

12 Bet es tiku spīdzināts "mūžīgajās mokās, jo mana dvēsele tika mocīta visaugstākajā mērā un tika spīdzināta ar visiem maniem grēkiem.

13 Jā, es atcerējos visus savus grēkus un nekrietnības, par ko es tiku "mocīts elles sāpēm; jā, es redzēju, ka es biju sacēlies pret savu Dievu un ka es nebiju turējis Viņa svētos baušļus.

14 Jā, un es biju noslepkavojis daudzus no Viņa bērniem jeb, drīzāk, es biju novedis tos postā; jā, un īsāk sakot, tik milzīgas

bija bijušas manas nekrietnības, ka pat viena doma vien par nākšanu Dieva vaiga priekšā spīdzināja manu dvēseli ar neizsakāmām šausmām.

15 Ak, es domāju, "kaut es varētu tikt padzīts un izzust gan dvēselē, gan miesā, kaut es netiktu vests stāties sava Dieva vaiga priekšā, lai tiktu tiesāts par saviem ^bdarbiem.

16 Un tad, trīs dienas un trīs naktis es tiku spīdzināts, patiesi ar "nolādētas dvēseles sāpēm.

17 Un notika, kad es tā tiku spīdzināts mokās, kamēr es "mocījos, atcerēdamies visus savus daudzus grēkus, lūk, es atcerējos arī, ka biju dzirdējis sava tēva pravietojumumu tautai par kāda Jēzus Kristus, Dieva Dēla, atnākšanu, lai izpirktu pasaules grēkus.

18 Tad nu, kad mans prāts pieķērās pie šīs domas, es iesaucos savā sirdī: Ak Jēzu, Tu Dieva Dēls, apžēlojies par mani, kas esmu "žults rūgtumā un esmu sasaistīts ar mūžīgām ^bnāves saitēm!

19 Un tad lūk, kad es to iedomājos, es vairs neatcerējos savas sāpes; jā, es vairs "nemocījos, atcerēdamies savus grēkus.

20 Un ak, kādu "prieku es izjutu un kādu brīnumainu gaismu es ieraudzīju; jā, mana dvēsele tika piepildīta ar prieku tikpat ārkārtīgi, kādas bija manas sāpes!

21 Jā, es saku tev, mans dēls,

7b SRC Bailes—Bīties Dievu.

10a Mos. 27:19–23.

12a M&D 19:11–15.

13a SRC Vaina.

15a Jāņa atkl. 6:15–17;

Al. 12:14.

b Al. 41:3;

M&D 1:9–10.

16a SRC Sodība.

17a 2. kor. 7:10.

18a TAS IR ārkārtīga nožēla.

b 2. Nef. 9:45; 28:22;

Al. 12:11;

Moz. 7:26.

19a SRC Vaina.

20a SRC Prieks.

ka nevar būt nekā tik skaudra un tik rūgta, kādas bija manas sāpes. Jā, un vēl es tev saku, mans dēls, ka no otras puses, nevar būt nekā tik skaudra un salda, kāds bija mans prieks.

22 Jā, es atmiņos, ka es redzēju, patiesi, kā mūsu tēvs "Lehijs redzēja, Dievu sēžam Savā tronī, neskaitāmu eņģeļu pulku ieskautu, kuri dziedāja un slavēja savu Dievu; jā, un mana dvēsele ilgojās tur palikt.

23 Bet lūk, mani locekļi atkal atguva savu "spēku un es nostājos uz savām kājām, un pasludināju ļaudīm, ka es esmu ^bpiezimis no Dieva.

24 Jā, un no tā laika līdz pat šai dienai es esmu strādājis bez mitēšanās, lai es varētu vest dvēseles pie grēku nožēlošanas; lai es varētu vest tās "izbaudīt to ārkārtīgo prieku, ko izbaudīju es, lai arī tās varētu piedzimt no Dieva un tikt ^bpiepildītas ar Svēto Garu.

25 Jā, un tad lūk, ak mans dēls, Tas Kungs dod man ārkārtīgi lielu prieku manu darbu augļos.

26 Jo tāpēc, ka Viņš ir darījis zināmu man "vārdu, lūk, daudzi ir piedzimuši no Dieva un ir izbaudījuši tāpat kā es izbaudīju, un redzējuši paši savām acīm tāpat kā es redzēju; tādēļ viņi zina šīs lietas, par ko es

runāju, tāpat kā es zinu; un šīs zināšanas, kas man ir, ir no Dieva.

27 Un es tiku atbalstīts visādos pārdzīvojumos un grūtībās, jā, un visādās bēdās; jā, Dievs ir atbrīvojis mani no cietuma un no saitēm, un no nāves; jā, un es uzticos Viņam, un Viņš vēl aizvien mani "atbrīvos.

28 Un es zinu, ka Viņš "uzcels mani pēdējā dienā, lai dzīvotu ar Viņu ^bgodībā; jā, un es slavēšu Viņu mūžīgi, jo Viņš ir "izvedis mūsu tēvus no Ēģiptes, un Viņš ir aprijis "ēģiptiešus Sarkanā jūrā; un Viņš ar Savu spēku veda tos uz apsolīto zemi; jā, un Viņš laiku pa laikam ir atbrīvojis tos no jūga un gūsta.

29 Jā, un Viņš arī izveda mūsu tēvus no Jeruzālemes zemes; un Viņš arī, ar savu nebeidzamo spēku, laiku pa laikam atbrīvoja tos no "jūga un gūsta līdz pat šai dienai; un es vienmēr esmu saglabājis piemiņā viņu gūstu; jā, un tev arī ir jāglabā piemiņā viņu gūsts, kā es to daru.

30 Bet lūk, mans dēls, tas vēl nav viss; jo tev ir jāzina tāpat kā es zinu, ka "tā, kā tu turēsi Dieva pavēles, tā tev veiksies šinī zemē; un tev arī jāzina, ka tā, kā tu neturēsi Dieva pavēles, tā tu tiks padzīts no Viņa vaiga. Tad nu šīs ir saskaņā ar Viņa vārdu.

22a 1. Nef. 1:8.

23a Moz. 1:10.

b Al. 5:14.

src Piedzimis no jauna, piedzimis no Dieva.

24a 1. Nef. 8:12; Mos. 4:11.

b 2. Nef. 32:5;

3. Nef. 9:20.

src Svētais Gars.

26a Al. 31:5.

27a Psm. 34:18.

28a 3. Nef. 15:1.

b src Godība.

c 2. Moz. 12:51.

d 2. Moz. 14:26–27.

29a Mos. 24:17; 27:16;

Al. 5:5–6.

30a 2. Nef. 1:9–11;

Al. 50:19–22.

37. NODAĻA

Plāksnes no misiņa un citi Raksti tiek saglabāti, lai vestu dvēseles uz glābšanu. Jaredieši tika iznīcināti savas bezdievības dēļ. Viņu slepenie zvērestī un derības ir jānoglabā no tautas. Apspriedieties ar To Kungu visā, ko jūs darāt. Kā Liahona vadītāja nefijiešus, tā Kristus vārds vada cilvēkus uz mūžīgo dzīvi. Apmēram 74 g. pr. Kr.

UN tagad, mans dēls Helaman, es pavēlu tev, lai tu ņemtu ^apie-rakstus, kas tika man ^buzticēti;

2 un es arī pavēlu tev, lai tu vestu šīs tautas pierakstu, tāpat kā es to darīju, uz Nefija plāksnēm, un saglabātu visas šīs lietas svētas, ko es esmu saglabājis, tāpat kā es tās esmu saglabājis; jo tās tiek saglabātas ar ^agudru nodomu.

3 Un šīs ^aplāksnes no misiņa, kas satur šos gravējumus, kas satur uz tām šos Svēto Rakstu pierakstus, kas satur mūsu tēvutēvu ciltsrakstus no paša sākuma —

4 lūk, tas ir mūsu tēvu pravietots, ka tām ir jātiek saglabātām un nodotām no vienas paaudzes otrā, un saglabātām un pasargātām ar Tā Kunga roku, līdz tās nonāks līdz katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, lai viņi varētu zināt par tiem ^anoslēpumiem, kas uz tām ir.

5 Un tad lūk, ja tās tiek saglabātas, tām ir jānoglabā savs spožums; jā, un tās saglabās savu spožumu; jā, un arī visas plāksnes, kuras satur to, kas ir svēts raksts.

6 Tad nu tu vari domāt, ka tā ir mana ^amuļķība; bet lūk, es saku tev, ka ar ^bmazām un vienkāršām lietām tiek paveiktas diženas lietas; un mazi līdzekļi daudzos gadījumos samulsina gudro.

7 Un Dievs Tas Kungs darbojas ^atādā veidā, lai īstenotu Savus diženos un mūžīgos nodomus; ar ļoti ^bmaziem līdzekļiem Tas Kungs samulsina gudro un īsteno glābšanu daudzām dvēselēm.

8 Un tad nu, tā ir bijusi Dieva gudrība līdz šim, ka šīm lietām ir jātiek saglabātām; jo lūk, tās ir ^apalielinājušas šo ļaužu atmiņu; jā, un pārliecinājušas daudzus par viņu maldīgajiem ceļiem, un novedušas tos pie sava Dieva atziņas līdz pat viņu dvēseļu glābšanai.

9 Jā, es saku jums, ^aja nebūtu šo lietu, kuras satur šie pieraksti, kas ir uz šīm plāksnēm, Amons un viņa brāļi nevarētu ^bpārliecināt tik daudzus tūkstošus lamaniešu par viņu tēvu nepareizajām tradīcijām; jā, šie pieraksti un to ^cvārdi noved viņus pie grēku nožēlošanas; tas ir, tie noved viņus pie Tā Kunga, viņu Dieva, atziņas un prieka par Jēzu Kristu, viņu Pestītāju.

37 1a Al. 45:2–8.

b Mos. 28:20.

2a Ēn. 1:13–18;

M. v. 1:6–11;

Al. 37:9–12.

3a 1. Nef. 5:10–19.

src Misiņa plāksnes.

4a SRC Dieva noslēpumi.

6a 1. kor. 2:14.

b 1. Nef. 16:28–29;

M&D 64:33;

123:15–17.

7a Jes. 55:8–9.

b 2. Ķēn. 5:1–14.

8a 2. Tim. 3:15–17;

Mos. 1:3–5.

9a Mos. 1:5.

b Al. 18:36; 22:12.

c SRC Evaņģēlijs.

10 Un kas zina, varbūt tie būs līdzeklis daudzu tūkstošu atvešanā no viņiem, jā, un arī daudzu tūkstošu no mūsu stūrgalvīgajiem brāļiem nefijiešiem, kuri tagad nocietina savas sirdis grēkā un nekrietnībās, pie atziņas par viņu Pestītāju?

11 Tagad šie noslēpumi vēl nav pilnībā darīti man zināmi, tāpēc es atturēšos.

12 Un būs pietiekami, ja es tikai pateikšu, ka tie tiek saglabāti ar gudru nodomu, šis nodoms ir zināms Dievam; jo Viņš dod "padomus gudrībā par visiem Saviem darbiem, un Viņa takas ir taisnas un Viņa ceļš ir ^bviens mūžīgs aplis.

13 Ak, atceries, atceries, mans dēls Helaman, cik "stingras ir Dieva pavēles. Un Viņš teica: ^bJa jūs turēsiet Manas pavēles, jums "veiksies šinī zemē, bet, ja jūs neturēsiet Viņa pavēles, jūs tiksiet padzīti no Viņa vaiga.

14 Un tad atceries, mans dēls, ka Dievs tev ir "uzticējis šīs lietas, kuras ir ^bsvētas, kuras Viņš ir turējis svētas un arī kuras Viņš saglabās un pasargās "gudram nodomam Viņā, lai Viņš varētu parādīt Savu spēku nākamajām paaudzēm.

15 Un tad lūk, es saku tev ar pravietojuma garu, ka, ja tu pārkāpsi Dieva pavēles, lūk, šīs lietas, kuras ir svētas, ar Dieva spēku tiks paņemtas prom no tevis, un tu tiks nodots

Sātanam, lai viņš varētu sijāt tevi kā pelavas vējā.

16 Bet, ja tu turēsi Dieva pavēles un rīkosies ar šīm lietām, kas ir svētas, atbilstoši tam, ko Tas Kungs tev pavēlēs, (jo tev ir jālūdz Tam Kungam par visu, kas tev ar tām jādara) lūk, nekāds zemes vai elles spēks nevarēs "tev tās atņemt, jo Dievs ir tik spēcīgs, lai piepildītu visus Savus vārdus.

17 Jo Viņš izpildīs visus Savus solījumus, ko Viņš tev dos, jo Viņš ir izpildījis visus Savus solījumus, ko Viņš ir devis mūsu tēviem.

18 Jo Viņš apsoliya tiem, ka Viņš "saglabās šīs lietas gudram nodomam Viņā, lai Viņš varētu parādīt Savu spēku nākamajām paaudzēm.

19 Un tad lūk, vienu nodomu Viņš ir piepildījis, patiesi ar "daudzu tūkstošu lamaniešu atjaunošanu patiesības atziņā; un tanīs Viņš ir parādījis Savu spēku, un arī turpmāk Viņš rādīs Savu spēku ^bnākamajām paaudzēm tanīs; tādēļ tās tiks saglabātas.

20 Tādēļ es pavēlu tev, mans dēls Helaman, lai tu būtu centīgs visu manu vārdu izpildīšanā un lai tu būtu centīgs Dieva pavēļu turēšanā, kā tās ir rakstītas.

21 Un tagad es runāšu uz tevi par šīm "divdesmit četrām plāksnēm, lai tu tās saglabātu, lai

12a 2. Nef. 9:28;

Jēk. 4:10.

b 1. Nef. 10:19; Al. 7:20.

13a 2. Nef. 9:41.

b Al. 9:13; 3. Nef. 5:22.

c Mos. 1:7; Al. 50:20.

14a M&D 3:5.

b SRC Svēts.

c 1. Nef. 9:3–6.

16a DžS—V 1:59.

18a M&D 5:9.

19a Al. 23:5.

b Ēn. 1:13;

Morm. 7:8–10.

21a Et. 1:1–5.

noslēpumi un tumsības darbi, un viņu ^bslepenie darbi jeb to ļaužu, kas tika iznīcināti, slepenie darbi varētu tikt pasludināti šai tautai; jā, visas viņu slepkavības un laupīšanas, un viņu zādzības, un visas viņu ļaundarbības un negantības varētu tikt pasludinātas šai tautai; jā, un lai tu saglabātu šos 'izskaidrotājus.

22 Jo lūk, Tas Kungs redzēja, ka šie ļaudis iesāka darīt tumsības darbus, jā, veikt slepenas slepkavības un negantības; tādēļ Tas Kungs teica, ka, ja viņi nenožēlos grēkus, viņi tiks izdeldēti no zemes virsas.

23 Un Tas Kungs teica: Es sagatavošu Savam kalpam Gazelemam "akmeni, kas tumsā spīdēs ar gaismu, lai Es varētu atklāt Saviem ļaudīm, kas Man kalpo, lai Es tiem varētu atklāt viņu brāļu darbus, jā, viņu slepenos darbus, viņu tumsības darbus un viņu ļaundarbības un negantības.

24 Un tad, mans dēls, šie izskaidrotāji tika sagatavoti, lai Dieva vārds varētu tikt piepildīts, ko Viņš ir teicis, sacīdams:

25 Es ^alikšu no tumsas gaismā visus viņu slepenos darbus un viņu negantības; un, ja viņi nenožēlos grēkus, Es ^bizdeldēšu viņus no zemes virsas; un Es likšu gaismā visus viņu noslēpumus un negantības katrai tautai, kam pēc tam piederēs šī zeme.

26 Un tad, mans dēls, mēs redzam, ka viņi nenožēloja grē-

kus; tādēļ viņi tika iznīcināti, un tiktāl Dieva vārds ir piepildīts; jā, viņu slepenās negantības ir izliktas no tumsas un darītas mums zināmas.

27 Un tad, mans dēls, es pavēlu tev, lai tu paturētu visus viņu zvērestus un viņu derības, un viņu vienošanās to slepenajās negantībās; jā, un visas viņu "zīmes un viņu brīnumdarbus tu sargāsi no šīs tautas, lai tie netiktu viņiem zināmi, lai nejauši viņi nekristu tumsā un netiktu iznīcināti.

28 Jo lūk, tur ir "lāsts pār visu šo zemi, ka iznīcība nāks pār visiem tumsības darbu darītājiem, saskaņā ar Dieva spēku, kad viņi būs pilnīgi nobrieduši; tādēļ es vēlos, lai šī tauta netiktu iznīcināta.

29 Tādēļ tu sargāsi šīs viņu "zvērestu un viņu derību slepenās ieceres no šīs tautas, un tikai viņu ļaundarbības un viņu slepkavības, un viņu negantības tu darīsi tiem zināmas; un tu mācīsi viņiem ^bsajust riebumu pret tādām ļaundarbībām un negantībām un slepkavībām; un tu arī mācīsi viņiem, ka šie ļaudis tika iznīcināti dēļ savām ļaundarbībām un negantībām, un savām slepkavībām.

30 Jo lūk, viņi noslepkavoja visus Tā Kunga praviešus, kuri nāca starp viņiem, lai pasludinātu tiem par viņu nekrietnībām; un to asinis, kurus viņi noslepkavoja, brēca uz To Kungu, viņu

21b SRC Slepenās savienības.
c SRC Ūrimis un Tumīms.

23a Mos. 8:13.
25a M&D 88:108–110.
b Mos. 21:26.
27a Hel. 6:22.

28a Al. 45:16;
Et. 2:7–12.
29a Hel. 6:25.
b Al. 13:12.

Dievu pēc atriebības tiem, kas bija viņu slepkavas; un tā Dieva sodi nāca pār šiem tumsības darbu darītājiem un slepeno savienību dalībniekiem.

31 Jā, un nolādēta būs tā zeme mūžīgi šiem tumsības darbu darītājiem un slepeno savienību dalībniekiem, līdz pat iznīcībai, ja vien viņi nenožēlos grēkus, pirms viņi būs pilnīgi nobrieduši.

32 Un tad, mans dēls, atceries tos vārdus, ko es esmu uz tevi runājis; neztici šīs slepenās ieceres šai tautai, bet māci tiem nebeidzamu "naidu pret grēku un nekrietību.

33 "Sludini tiem grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam Jēzum Kristum; māci viņiem pazemoties un būt lēnprātīgiem un no sirds pazemīgiem; māci viņiem izturēt katru velna kārdinājumu ar viņu ticību Tam Kungam Jēzum Kristum.

34 Māci viņiem nepiekt labu darot, bet būt lēnprātīgiem un no sirds pazemīgiem; jo tādi atradīs "atvieglojumu savām dvēselēm.

35 Ak, atceries, mans dēls, un mācies "gudrību savā jaunībā, jā, mācies savā jaunībā turēt Dieva baušļus.

36 Jā, un "piesauc Dievu visam savam atbalstam; jā, lai viss, ko tu darītu, būtu Tam Kungam, un lai kurp tu arī ietu, lai tas būtu Tai Kungā; jā, lai visas

tavas domas būtu vērstas uz To Kungu; jā, lai visa tava sirds mīlestība būtu nolikta Tam Kungam mūžīgi.

37 "Apspriedies ar To Kungu visā, ko tu dari, un Viņš tevi virzīs uz labo; jā, kad tu apgulies naktī, apgulies Tai Kungā, lai Viņš sargātu tevi, kad tu guli; un, kad tu celies no rīta, lai tava sirds ir pilna ar b¹pateicību Dievam; un, ja tu tā darīsi, tu tiksī paaugstināts pēdējā dienā.

38 Un tagad, mans dēls, man ir kas sakāms par to lietu, ko mūsu tēvi sauca par lodi jeb rādītāju — jeb ko mūsu tēvi sauca par "Liahonu, kas, iztulkojot, nozīmē kompass, un Tas Kungs to sagatavoja.

39 Un lūk, tur nevarēja neviens cilvēks izstrādāt tik neparasti smalku darbu. Un lūk, tas bija sagatavots, lai parādītu mūsu tēviem virzienu, kur tiem bija jāiet tuksnesī.

40 Un tā viņiem darbojās atbilstoši viņu "ticībai Dievam; tādēļ, ja viņiem bija ticība noticēt, ka Dievs var likt šīm šautrām rādīt ceļu, kur tiem jāiet, lūk, tas tika darīts; tādēļ viņiem bija šis brīnums un arī daudzi citi brīnumi, darīti ar Dieva spēku dienu no dienas.

41 Neskatoties uz to, ka šie brīnumi tika darīti ar "maziem līdzekļiem, tā rādīja viņiem brīnumainus darbus. Viņi bija

32a 2. Nef. 4:31.

33a SRC Sludināt.

b SRC Lēnprātīgs, lēnprātība.

c SRC Kārdināt, kārdinājums.

34a Psm. 37:4–7;

Mat. 11:28–30.

35a SRC Gudrība.

36a SRC Lūgšana.

37a Jēk. 4:10; M&D 3:4.

b M&D 46:32.

38a 1. Nef. 16:10; 18:12;

M&D 17:1.

40a 1. Nef. 16:28.

41a Al. 37:6–7.

laiski un aizmirsa izmantot savu ticību un uzcītību, un tad šie brīnumainie darbi beidzās, un viņi nevirzījās uz priekšu savā ceļojumā;

42 tādēļ viņi kavējās tuksnesī jeb negāja taisnā virzienā, un tika mocīti ar badu un slāpēm dēļ saviem pārkāpumiem.

43 Un tad, mans dēls, es gribu, lai tu saprastu, ka šīs lietas nav bez ēnas; jo, kad mūsu tēvi bija laiski pievērst vērību šim kompasam (tad šīs lietas bija laicīgas), viņiem neveicās; tieši tāpat tas ir ar garīgām lietām.

44 Jo lūk, ir viegli pievērst vērību "Kristus vārdam, kas norādīs jums taisnu virzienu uz mūžīgo svētlaimi, tāpat kā tas bija mūsu tēviem pievērst vērību šim kompasam, kurš norādītu tiem taisnu virzienu uz apsolīto zemi.

45 Un tad es saku, vai tanī nav kāds simbols? Jo tikpat noteikti, kā šis rādītājs veda mūsu tēvus, sekojot tā norādījumiem, uz apsolīto zemi, tā Kristus vārdi, ja mēs sekosim to norādījumiem, aizvedīs mūs viņpus šai būdu ielejai uz daudz labāku apsolīto zemi.

46 Ak mans dēls, nebūsim "laiski dēļ šī^b ceļa viegluma; jo tā tas bija ar mūsu tēviem; jo tā tas bija tiem sagatavots, ka, ja viņi raudzītos, viņi varētu "dzīvot; tieši tāpat tas ir ar mums. Ceļš ir sagatavots, un, ja

mēs raudzīsimies, mēs varēsim dzīvot mūžīgi.

47 Un tagad, mans dēls, skaties, lai tu rūpētos par šīm svētajām lietām, jā, skaties, lai tu raudzītos uz Dievu un dzīvotu. Ej pie šiem ļaudīm un sludini vārdu, un esi prātīgs. Mans dēls, ardievu.

Almas pavēles savam dēlam Šiblonam.

Ietver 38. nodaļu.

38. NODAĻA

Šiblons tika vajāts taisnības dēļ. Glābšana ir Kristū, kurš ir dzīvība un pasaules gaisma. Savaldiet visi savas kaislības. Apmēram 74 g. pr. Kr.

MANS dēls, pievērs ausi maniem vārdiem, jo es saku tev, tieši tāpat kā es teicu Helamanam, ka tā, kā jūs turēsiet Dieva pavēles, tā jums veiksies šinī zemē, un tā, kā jūs neturēsiet Dieva pavēles, tā jūs tiksiet padzīti no Viņa vaiga.

2 Un tad, mans dēls, es ceru, ka man būs milzīgs prieks tevī dēļ tavas stingrības un tavas uzticības Dievam; jo, kā tu esi sācis savā jaunībā raudzīties uz To Kungu, savu Dievu, patiesi tā es ceru, ka tu "turpināsi turēt Viņa pavēles; jo svētīts ir tas, kas^b pastāv līdz galam.

3 Es saku tev, mans dēls, ka

44a Psm. 119:105;

1. Nef. 11:25;

Hel. 3:29–30.

46a 1. Nef. 17:40–41.

b Jāņa 14:5–6;

2. Nef. 9:41; 31:17–21;

M&D 132:22, 25.

c Jāņa 11:25;

Hel. 8:15;

3. Nef. 15:9.

38 2a Al. 63:1–2.

b 2. Nef. 31:15–20;

3. Nef. 15:9; 27:6,

16–17.

man jau ir bijis milzīgs prieks par tevi dēļ tavas uzticības un tavas uzcītības, un tavas pacietības, un tavas iecietības starp "zoramiešu ļaudīm.

4 Jo es zinu, ka tu biji važās; jā, un es arī zinu, ka tu tiki apmētāts ar akmeņiem vārda dēļ; un tu visu to panesi ar "pacietību Tā Kunga dēļ, kas bija ^bar tevi, un tagad tu zini, ka Tas Kungs tevi atbrīvoja.

5 Un tad, mans dēls Šiblon, es gribu, lai tu atcerētos, ka tik daudz, kā tu "uzticēties Dievam, patiesi tāpat tu tiks ^batbrīvots no saviem pārdzīvojumiem un savām "grūtībām, un savām ciešanām, un tiks paaugstināts pēdējā dienā.

6 Tad, mans dēls, es gribu, lai tu nedomātu, ka es pats visu to zinu, bet tas ir Dieva Gars, kas ir manī, kas visu to dara zināmu man; jo, ja es nebūtu "piedzimis no Dieva, es nezinātu visas šīs lietas.

7 Bet lūk, Tas Kungs Savā milzīgajā žēlastībā sūtīja Savu "eņģeli pasludināt man, lai es pārtrauktu ^biznīcības darbu starp Viņa ļaudīm; jā, un es esmu redzējis eņģeli vaigu vaigā, un viņš runāja ar mani, un viņa balss bija kā pērkons, un tā satricināja visu zemi.

8 Un notika, ka es trīs dienas un trīs naktis biju pašās rūgtākajās dvēseles sāpēs un ciešanās;

un nekad, līdz es nepiesaucu To Kungu Jēzu Kristu pēc žēlastības, es nesaņēmu savu grēku "piedošanu. Bet lūk, es piesaucu Viņu un es atradu mieru savai dvēselei.

9 Un tad, mans dēls, es pastāstīju tev to visu, lai tu varētu mācīties gudrību, lai tu varētu mācīties no manis, ka "nav nekāda cita ceļa jeb veida, kā cilvēks varētu tikt izglābts, kā tikai iekš un caur Kristu. Lūk, Viņš ir ^bpasaules dzīvība un gaisma. Lūk, Viņš ir patiesības un taisnības vārds.

10 Un tad, kā tu esi sācis mācīt vārdu, tieši tā es gribu, lai tu turpinātu mācīt; un es gribu, lai tu būtu uzcītīgs un atturīgs visās lietās.

11 Skaties, lai tu neuzpūstos lepnībā; jā, skaties, lai tu "nelielītos par savu paša gudrību, nedz par savu lielo spēku.

12 Esi drošsirdīgs, bet ne valdonīgs; un arī skaties, lai tu savaldītu visas savas kaisles, lai tu varētu tikt piepildīts ar mīlestību; skaties, lai tu neieļautos dīkdienībā.

13 Nelūdž tā, kā zoramieši to dara, jo tu redzēji, ka viņi lūdz, lai tiktu cilvēku izdzirdēti un tiktu uzslavēti par savu gudrību.

14 Nesaki: Ak Dievs, es pateicos Tev, ka mēs esam "labāki nekā mūsu brāļi, bet drīzāk saki: Ak Kungs, piedod manu ^bnecienī-

3a Al. 31:7.

4a SRC Pacietība.

^b Rom. 8:35–39.

5a Al. 36:27.

src Uzticība.

^b Mat. 11:28–30.

^c M&D 3:8; 121:7–8.

6a Al. 36:26;

M&D 5:16.

src Piedzimis no

jauna, piedzimis no Dieva.

7a Mos. 27:11–17.

^b Al. 26:17–18; 36:6–11.

8a SRC Grēku piedošana.

9a Hel. 5:9.

^b Mos. 16:9.

11a SRC Lepnība.

14a Al. 31:16.

^b Lūk. 18:10–14.

bu un žēlastībā piemiņi manus brāļus — jā, atzīsti savu necienību Dieva priekšā vienmēr.

15 Un lai Tas Kungs svētī tavu dvēseli, un pieņem tevi pēdējā dienā Savā valstībā sēdēt mierā. Tagad ej, mans dēls, un māci vārdu šiem ļaudīm. Esi prātīgs. Mans dēls, ardievu!

Almas pavēles savam dēlam Koriantonam.

Ietver no 39. līdz 42. nodaļai ieskaitot.

39. NODAĻA

Dzimumgrēks ir negantība. Koriantona grēki attur zoramiešus no Vārda pieņemšanas. Kristus pestīšanai ir atpakaļejošs spēks, glābjot tos ticīgos, kuri dzīvoja pirms tās. Apmēram 74 g. pr. Kr.

UN tagad, mans dēls, man tev ir kas nedaudz vairāk sakāms, nekā es teicu tavam brālim; jo lūk, vai tu neesi ievērojis sava brāļa stingrību, viņa uzticību un viņa uzcītību Dieva pavēļu turēšanā? Lūk, vai viņš tev nav rādījis labu piemēru?

2 Jo tu neesi pievērsis maniem vārdiem tādu vērību, kā tavš brālis starp "zoramiešu ļaudīm. Tad tas ir tas, kas man ir pret tevi; tu aizej līdz pat lielībai par savu spēku un savu gudrību.

3 Un tas vēl nav viss, mans

dēls. Tu darīji to, kas man bija smagi, jo tu noliedzi kalpošanu un gāji uz Sirona zemi lamaniešu robežās pakal, "netiklei Izabellai.

4 Jā, viņa ir "aizvilinājusi daudzus sirdis, bet tas nav attaisnojums tev, mans dēls. Tev vajadzēja nodoties tai kalpošanai, kas tev bija uzticēta.

5 Vai tu nezini, mans dēls, ka "šīs lietas ir negantība Tā Kunga acīs; jā, vislielākā negantība no visiem grēkiem, izņemot nevainīgu asiņu izliešanu vai Svētā Gara noliegšanu?

6 Jo lūk, ja tu "noliedz Svēto Garu, kad tas vienreiz jau ir bijis tevī, un tu zini, ka tu to noliedz, lūk, tas ir grēks, kas ^bnav piedodams; jā, un tas, kas slepkavo, pretēji gaismai un zināšanām par Dievu, nav viegli tādām dabūt "piedošanu; jā, es saku tev, mans dēls, ka nav viegli tādām dabūt piedošanu.

7 Un tad, mans dēls, kaut Dievs dotu, ka tu nebūtu "vainīgs tik lielā noziegumā. Es nekavētos pie taviem noziegumiem, mocot tavu dvēseli, ja tas nebūtu tev par labu.

8 Bet lūk, tu nevari noslēpt savus noziegumus no Dieva; un, ja vien tu nenožēlosi grēkus, tie stāvēs kā liecība pret tevi pēdējā dienā.

9 Tad nu, mans dēls, es gribu, lai tu nožēlotu un atmestu savus grēkus, un nesekotu vairs tam, ko "iekāro tavas acis, bet ^bap-

39 2a Al. 38:3.

3a SRC Juteklisks, juteklība.

4a Sal. Pam. 7:6–27.

5a SRC Seksuālā

netikumība.

6a M&D 76:35–36.

b SRC Nepiedodams

grēks.

c M&D 64:10.

SRC Piedot.

7a SRC Vaina.

9a SRC Miesīgs.

b 3. Nef. 12:30.

spiestu sevi visās šajās lietās; jo, ja vien tu to nedarīsi, tu nekādi nevarēsi iemantot Dieva valstību. Ak, atceries un uzņemies to, un apspied sevi šajās lietās.

10 Un es pavēlu tev apņemties apspriesties ar saviem vecākajiem brāļiem tajā, ko tu iesāc; jo lūk, tu esi jauns, un tev ir vajadzība, lai tavi vecākie brāļi tevi audzinātu. Un paklausī viņu padomam.

11 Neļauj sevi aizvilināt ar nekādu tukšu vai muļķīgu lietu; neļauj atkal velnam aizvilināt tavu sirdi pakāļ šīm bezdievīgajām netiklēm. Lūk, ak mans dēls, cik lielu nekrietnību tu esi darījis "zoramiešiem; jo, kad viņi redzēja tavu ^buzvedību, viņi neticēja maniem vārdiem.

12 Un tad nu Tā Kunga Gars saka man: "Pavēli saviem bērniem darīt labu, lai viņi neaizvilinātu daudzu ļaužu sirdis uz iznīcību, tādēļ es pavēlu tev, mans dēls, bailēs no Dieva, lai tu atturētos no savām nekrietnībām;

13 lai tu pievērstos Tam Kungam ar visu savu prātu, spēku un izturību; lai tu vairs neaizvilinātu sirdis darīt ļaunu; bet drīzāk atgriezies pie viņiem un "atzīsti savas vainas un to, ko tu esi darījis aplam.

14 "Nemeklē nedz bagātības, nedz pasaulesniecīgās lietas; jo lūk, tu nevari paņemt tās sev līdzī.

15 Un tagad, mans dēls, es

gribu tev pateikt kaut ko par Kristus atnākšanu. Lūk, es saku tev, ka tas ir Viņš, kas noteikti nāks, lai uzņemtos pasaules grēkus; jā, Viņš nāk, lai pasludinātu glābšanas prieku vēstis Saviem ļaudīm.

16 Un tad nu, mans dēls, šī bija tā kalpošana, kam tu tiki aicināts — sludināt šīs prieka vēstis šiem ļaudīm, lai sagatavotu viņu prātus; jeb drīzāk, lai glābšana varētu nākt pie tiem, lai viņi varētu sagatavot savu "bērnu prātus uz klausīt vārdu Viņa atnākšanas laikā.

17 Un tad es mazliet atvieglōšu tavu prātu par šo jautājumu. Lūk, tu brīnies, kāpēc šīm lietām ir jātop zināmām tik ilgi iepriekš. Lūk, es saku tev, vai dvēsele šīnī laikā nav tikpat vērtīga Dievam kā dvēsele, kas būs Viņa atnākšanas laikā?

18 Vai nav nepieciešams, lai pestīšanas iecere tiktu darīta zināma šiem ļaudīm tāpat kā viņu bērniem?

19 Vai nav tikpat viegli Tam Kungam sūtīt Savu eņģeli pasludināt mums šīs prieka vēstis, kā mūsu bērniem jeb kā pēc Viņa atnākšanas?

40. NODAĻA

Kristus atnes augšāmcelšanos visiem cilvēkiem. Taisnie pēc nāves dodas uz paradīzi, un ļaunie ārējā tumsībā gaidīt savas augšāmcelša-

11a Al. 35:2–14.
b Rom. 2:21–23; 14:13;
Al. 4:11.
12a SRC Dieva pavēles;

Mācīt, skolotājs.
13a Mos. 27:34–35.
14a Mat. 6:25–34;
Jek. 2:18–19;

M&D 6:6–7; 68:31–32.
16a SRC Ģimene—Vecāku
atbildība.

nās dienu. Augšāmcelšanās laikā visas lietas tiks atjaunotas savā istā un pilnīgā ķermenī. Apmēram 74 g. pr. Kr.

TAGAD, mans dēls, ir kaut kas vairāk, ko es tev gribu pateikt, jo es manu, ka tavš prāts ir noraizējies par mirušo augšāmcelšanos.

2 Lūk, es saku tev, ka nav nekādas augšāmcelšanās—jeb es teiktu, citiem vārdiem, ka šis mirstīgais netiek ietērpts “nemirstīgajā, šis iznīcīgais netiek ^bietērpts neiznīcīgajā—“līdz nebūs pagājusi Kristus atnākšana.

3 Lūk, Viņš atnes mirušo “augšāmcelšanos. Bet lūk, mans dēls, vēl nav augšāmcelšanās. Tagad es atklāšu tev noslēpumu; tomēr ir daudzi ^bnoslēpumi, kas tiek “sargāti, ka neviens tos nezina, izņemot pašu Dievu. Bet es parādīšu tev vienu lietu, ko es cītīgi jautāju Dievam, lai es varētu zināt—tas ir par augšāmcelšanos.

4 Lūk, ir nolikts laiks, kad visi “uzcelsies no mirušajiem. Taču, kad šis laiks nāks, neviens nezina; bet Dievs zina to laiku, kas ir nolikts.

5 Tad nu, vai tas būs vienā laikā jeb “otrā laikā, jeb trešā laikā, ka cilvēki uzcelsies no mirušajiem, tam nav nozīmes; jo Dievs ^bzina visas šīs lietas; un man ir pietiekami zināt, ka tas tā ir,—

ka ir nolikts laiks, kad visi uzcelsies no mirušajiem.

6 Tad nu ir vajadzīgs laika sprīdis starp nāvi un augšāmcelšanos.

7 Un tad es vaicāju—kas notiek ar “cilvēku dvēselēm no šī nāves brīža līdz noliktajam augšāmcelšanās laikam?

8 Tad nu, vai ir vairāk nekā viens noliktais laiks cilvēkiem uzcelties, nav nozīmes, jo visi nenomirst vienā brīdī, un tam nav nozīmes; Dievam viss ir kā viena diena, un laiks tiek mērīts vienīgi cilvēkiem.

9 Tādēļ, ir nolikts laiks cilvēkiem, kad viņi augšāmcelsies no mirušajiem; un tur ir laika sprīdis starp nāves brīdi un augšāmcelšanos. Un tad, par šo laika sprīdi, kas notiek ar cilvēku dvēselēm—tā ir tā lieta, par ko es uzcītīgi jautāju Tam Kungam, lai zinātu; un tā ir lieta, par ko es zinu.

10 Un kad laiks pienāks, kad visi celsies, tad viņi zinās, ka Dievs zina visus “laikus, kas ir nolikti cilvēkam.

11 Tagad par dvēseles stāvokli starp “nāvi un augšāmcelšanos—lūk, tas man ir ticis darīts zināms caur eņģeli, ka visu cilvēku gari, tikko tie ir pametuši šo mirstīgo ķermeni, jā, visu cilvēku gari, vai tie ir labi vai ļauni, tiek paņemti ^bmājās pie tā Dieva, kas devis viņiem dzīvību.

40 2a Mos. 16:10–13.
src Nemirstīgs,
nemirstība.
b 1. kor. 15:53–54.
c 1. kor. 15:20.
3a src Augšāmcelšanās.
b src Dieva noslēpumi.

c M&D 25:4; 124:41.
4a Jāna 5:28–29.
5a Mos. 26:24–25;
M&D 43:18; 76:85.
b src Dievs, dievība.
7a Al. 40:21; M&D 138.
src Dvēsele.

10a Ap. d. 17:26.
11a Lūk. 16:22–26;
1. Pēt. v. 3:18–19; 4:6;
M&D 76:71–74; 138.
b Sal. Māc. 12:7;
2. Nef. 9:38.

12 Un tad notiks, ka to gari, kuri ir taisnīgi, tiks uzņemti "laimes stāvoklī, kas tiek saukts par ^bparadīzi, ^catpūtas stāvoklī, ^dmiera stāvoklī, kur tie atpūtiesies no visām savām raizēm un no visām rūpēm, un bēdām.

13 Un tad notiks, ka bezdievīgo gari, jā, tie, kas ir ļauni—jo lūk, viņos nav nevienas daļas nedz daļiņas no Tā Kunga Gara; jo lūk, viņi labāk ir izvēlējušies ļaunos darbus nekā labos; tādēļ velna gars ieiet tajos un sagrābj viņu namu—un šie tiks padzīti ārējā "tumsībā; tur būs ^braudāšana un gaudošana, un zobu griešana, un tas viņu pašu nekrietnības dēļ, jo viņi pēc velna gribas būs aizvesti kā gūstekņi.

14 Tad nu šis ir "bezdievīgo dvēseļu stāvoklis, jā, tumsībā un šausmās, un ^bbriesmās raugoties pēc kvēlojošā Dieva sašutuma un dūsmām pār tiem; tā viņi paliek šajā "stāvoklī, tāpat kā taisnie paradīzē, līdz pat viņu augšāmcelšanās laikam.

15 Tad nu, ir daži, kas ir sapratuši, ka šis dvēseles laimes stāvoklis un šis bēdu stāvoklis pirms augšāmcelšanās ir pirmā augšāmcelšanās. Jā, es pieļauju, ka tas var tikt nosaukts par augšāmcelšanos, gara jeb dvēseles uzcelšanu un to nodošanu laimei vai bēdām, saskaņā ar tiem vārdiem, kas ir teikti.

16 Un lūk, vēl ir teikts, ka ir "pirmā ^baugšāmcelšanās, visu to

augšāmcelšanās, kuri ir bijuši vai kuri ir, vai kuri būs, līdz pat Kristus augšāmcelsies no mirušajiem.

17 Tad nu mēs nedomājam, ka šī pirmā augšāmcelšanās, par ko tā ir teikts, varētu būt dvēseļu augšāmcelšanās un to "nodošana laimei vai bēdām. Tev nav jādomā, ka tas nozīmē to.

18 Lūk, es saku tev: Nē!, bet tas nozīmē dvēseles un ķermeņa atkalapvienošanos tiem, kas bija no Ādama dienām līdz pat "Kristus augšāmcelšanās brīdim.

19 Tad nu, vai to, par kuriem es esmu runājis, dvēseles un ķermeņi tiks atkalapvienoti vienā reizē, bezdievīgo tāpat kā taisno, es nesaku; lai ir gana, ka es saku, ka viņi visi uzcelties jeb, citiem vārdiem, viņu augšāmcelšanās notiks "pirms to augšāmcelšanās, kuri nomirs pēc Kristus augšāmcelšanās.

20 Tad nu, mans dēls, es nesaku, ka viņu augšāmcelšanās nāk līdz ar Kristus augšāmcelšanos; bet lūk, es saku to kā savas domas, ka taisno dvēseles un ķermeņi tiek atkalapvienoti līdz ar Kristus augšāmcelšanos un Viņa "uzkāpšanu debesīs.

21 Bet, vai tas būs līdz ar Viņa augšāmcelšanos vai pēc tam, es nesaku; bet tik daudz es saku, ka tur ir "laika sprīdis starp nāvi un ķermeņa augšāmcelšanos, un dvēseles stāvoklis ^blaimē vai

12a SRC Prieks.
b SRC Paradīze.
c SRC Atpūta.
d M&D 45:46.
SRC Miers.
13a SRC Elle.

b Mat. 8:12; Mos. 16:2.
14a M&D 138:20.
b Jēk. 6:13; Moz. 7:1.
c Al. 34:34.
16a Jēk. 4:11; Mos. 15:21–23.
b SRC Augšāmcelšanās.

17a M&D 76:17, 32, 50–51.
18a Mat. 27:52–53.
19a Mos. 15:26.
20a SRC Debesbraukšana.
21a Lūk. 23:39–43.
b SRC Paradīze.

“bēdās līdz pat laikam, kas ir Dieva nolikts, kad mirušie celsies un tiks apvienoti gan dvēsele, gan ķermenis, un “tiks vesti Dieva priekšā, un tiks tiesāti saskaņā ar saviem darbiem.

22 Jā, tas īsteno visa tā atjaunošanu, par ko ir ticis runāts ar svēto praviešu mutēm.

23 “Dvēsele tiks ^batjaunota ar “ķermeni, un ķermenis ar dvēseli; jā, un katrs loceklis un locītava tiks atjaunoti savā ķermenī; jā, patiesi neviens mats no galvas nezudīs, bet visas lietas tiks atjaunotas to īstā un pilnīgā ķermenī.

24 Un tad, mans dēls, šī ir tā atjaunošana, par ko ir “runāts ar svēto praviešu mutēm —

25 un tad taisnie mirdzēs Dieva valstībā.

26 Bet lūk, drausmīga “nāve nāk pār bezdievīgajiem; jo viņi mirst attiecībā uz lietām, kas piederas taisnībai; jo viņi ir netīri, un ^bnekas netīrs nevar iemantot Dieva valstību, bet viņi tiek padzīti un nodoti baudīt sava padarītā jeb savu darbu augļus, kuri ir bijuši ļauni; un viņi izdzer rūgtā kausa mieles.

41. NODAĻA

Augšāmcelšanās reizē cilvēki uzceļas bezgalīgas laimes vai

bezgalīgu bēdu stāvoklī. Bezdievība nekad nav bijusi laime. Miesas cilvēki pasaulē ir bez Dieva. Katrs cilvēks atjaunošanā saņem atkal tās pazīmes un īpašības, kas ir iegūtas mirstīgajā dzīvē. Apmēram 74 g. pr. Kr.

UN tagad, mans dēls, man ir kas sakāms par atjaunošanu, par kuru ir runāts; jo lūk, daži ir “sagrozījuši Rakstus un ir tālu ^bnomaldījušies tā dēļ. Un es manu, ka tavš prāts ir noraizējies arī par šo lietu. Bet lūk, es tev to izskaidrošu.

2 Es saku tev, mans dēls, ka pestīšanas iecere ir nepieciešama Dieva taisnībai, jo ir nepieciešams, lai visas lietas tiktu atjaunotas to pareizā kārtībā. Lūk, tas ir nepieciešams un taisnīgi, saskaņā ar Kristus spēku un augšāmcelšanos, ka cilvēka dvēsele tiks atjaunota tā ķermenī un ka katra “ķermeņa daļa tiks pie tā atjaunota.

3 Un ir nepieciešams “Dieva taisnībai, lai cilvēki tiktu ^btiesāti atbilstoši viņu “darbiem; un, ja viņu darbi bija labi šinī dzīvē, un viņu sirds vēlmes bija labas, tad viņi tiks arī pēdējā dienā ^aatjaunoti tam, kas ir labs.

4 Un, ja viņu darbi ir ļauni, viņi tiks ^aatjaunoti ļaunam. Tādēļ visas lietas tiks atjaunotas to pareizajā kārtībā, katra lieta savā

21c SRC Elle.

d Al. 42:23.

23a TAS IR Gars.

M&D 88:15–17.

SRC Dvēsele.

b 2. Nef. 9:12–13;

Al. 11:40–45.

c SRC Ķermenis.

24a Jes. 26:19.

26a 1. Nef. 15:33;

Al. 12:16.

b Al. 11:37.

41 1a 2. Pēt. v. 1:20; 3:16;

Al. 13:20.

b SRC Atkrišana.

2a Al. 40:23.

3a SRC Taisnība.

b SRC Atskaite,

atbildīgs, atbildība;

Tiesāt, tiesa.

c SRC Darbi.

d Hel. 14:31.

4a Al. 42:28.

dabīgajā veidolā — ^bmirstība uzcelsies nemirstībā, ^ciznīcība neiznīcībā — uzcelsies ^abezgalīgā laimē iemantot Dieva valstību, vai bezgalīgās bēdās iemantot velna valstību, vienu no vienas puses, otru no otras —

5 viens tiek augšāmcelts laimei, atbilstoši savām vēlmēm pēc laimes, jeb labam, atbilstoši savām vēlmēm pēc labā; un otrs — ļaunam, atbilstoši savām vēlmēm pēc ļauna; jo, kā viņš ir vēlējis darīt ļaunu visas dienas garumā, tāpat sev par algu viņš saņems ļaunu, kad nakts nāks.

6 Un tā tas ir no otras puses. Ja viņš ir nožēlojis savus grēkus un vēlējis taisnīgumu līdz savu dienu galam, tāpat viņš tiks atalgots ar taisnīgumu.

7 ^aŠie ir tie, kas ir Tā Kunga pestīti; jā viņi ir tie, kas ir paņēmti, kas ir atbrīvoti no bezgalīgās tumsības nakts, un tā viņi pastāv vai krit; jo lūk, viņi paši ir ^bsev soģi, vai nu darot labu vai ļaunu.

8 Tad nu Dieva lēmumi ir ^anegrozāmi; tādēļ ceļš ir sagatavots, lai tas, kas grib, var pa to iet un tikt izglābts.

9 Un tad lūk, mans dēls, neuzdrošiniies ^avēl kādu reizi apgrēcināties pret savu Dievu tajos mācības punktos, kuros tu līdz šim esi uzdrošinājies grēkot.

10 Nedomā, ka tā dēļ, kas ir ticis runāts par atjaunošanu, tu tiks atjaunots no grēka laimē. Lūk, es saku tev, ka ^abezdievība nekad nav bijusi laime.

11 Un tad, mans dēls, visi cilvēki, kuri ir ^adabiskajā stāvoklī, jeb es gribētu teikt, ^bmiesīgajā stāvoklī, ir rūgtā žultī un nekrietnības saitēs; viņi pasaulē ir ^cbez Dieva, un viņi ir gājuši pretēji Dieva dabai; tādēļ viņi ir tādā stāvoklī, kas ir pretējs laimes būtībai.

12 Un tad lūk, vai vārda atjaunošana nozīme ir paņemt kādu lietu no tās dabiskā stāvokļa un ievietot to nedabiskajā stāvoklī jeb ievietot to tādā stāvoklī, kas ir pretējs tās būtībai?

13 Ak mans dēls, tā tas nav; bet vārda atjaunošana nozīme ir nest atkal atpakaļ ļaunu par ļaunu jeb miesīgu par miesīgu, jeb velnišķīgu par velnišķīgu — labu par to, kas ir labs; taisnīgu par to, kas ir taisnīgs; taisnu par to, kas ir taisns; žēlastību par to, kas ir žēlīgs.

14 Tādēļ, mans dēls, skaties, lai tu būtu žēlīgs pret saviem brāļiem; ^arikojies taisni, ^bspried taisnīgi un dari ^clabu nepārtraukti; un, ja tu darīsi to visu, tad tu saņemsi savu atalgojumu; jā, pret tevi atkal tiks atjaunota ^džēlastība; pret tevi atkal jaunota taisnība; pret tevi atkal

4b 2. Nef. 9:12–13;
M&D 138:17.
SRC Augšāmcelšanās.
c 1. kor. 15:51–55.
d SRC Mūžīgā dzīve.
7a M&D 76:50–70.
b 2. Nef. 2:26; Al. 42:27;
Hel. 14:30.

SRC Rīcības brīvība.
8a M&D 1:38.
9a M&D 42:23–28.
10a Psm. 32:10;
Jes. 57:20–21;
Hel. 13:38.
11a Mos. 3:19.
SRC Miesīgais cilvēks.

b SRC Miesīgs.
c Ef. 2:12.
14a SRC Godīgs,
godīgums.
b Jāna 7:24;
M&D 11:12.
c M&D 6:13; 58:27–28.
d SRC Žēlīgs, žēlastība.

tiks atjaunota taisnīga tiesa; un tu atkal tiksī atalgots ar labu.

15 Jo tas, ko tu izsūti, atgriezīsies atkal pie tevis un tiks atjaunots; tādēļ vārds atjaunošana pilnīgāk nosoda grēcinieku un it nemaz viņu neattaisno.

42. NODAĻA

Mirstīgā dzīve ir pārbaudes laiks, lai dotu iespēju cilvēkam nožēlot grēkus un kalpot Dievam. Krišana atnesa laicīgo un garīgo nāvi visai cilvēcei. Pestīšana nāk caur grēku nožēlošanu. Dievs pats izpērk pasaules grēkus. Žēlastība ir tiem, kas nožēlo grēkus. Visi citi tiek pakļauti Dieva tiesai. Žēlastība nāk Izpiršanas dēļ. Tikai tas, kas patiesi nožēlojis grēkus, tiek izglābts. Apmēram 74 g. pr. Kr.

UN tagad, mans dēls, es manu, ka ir vēl kaut kas, kas uztrauc tavu prātu, ko tu nevari saprast—kas attiecas uz "Dieva taisnīgumu, sodot grēcinieku; jo tu mēģini domāt, ka tas nav taisnīgi, ka grēcinieks tiks nodots ciešanām.

2 Tad lūk, mans dēls, es tev to izskaidrošu. Jo lūk, pēc tam, kad Dievs Tas Kungs "izraidīja mūsu pirmos vecākus no ^bĒdenes dārza apstrādāt zemi, no kuras tie tika ņemti—jā, Viņš izdzina cilvēku un Viņš nolika uz austrumiem no Ēdenes dārza ^cķerubu un liesmojošu zobenu, kas

griezās uz visām pusēm, lai sargātu ^ddzīvības koku,—

3 tad mēs redzam, ka cilvēks kļuva kā Dievs, zinādams labu un ļaunu; un, lai tas neizstieptu savu roku un neņemtu arī no dzīvības koka, un neēstu, un nedzīvotu mūžīgi, Dievs Tas Kungs nolika ķerubu un liesmojošu zobenu, lai viņš nebauģitu augli,—

4 un tā mēs redzam, ka tika dots laiks cilvēkam nožēlot grēkus, jā, "pārbaudes laiks, laiks, lai nožēlotu grēkus un kalpotu Dievam.

5 Jo redzi, ja Ādams tūlīt būtu izstiepis savu roku un ēdis no dzīvības koka, viņš dzīvotu mūžīgi, saskaņā ar Dieva vārdu, un viņam nebūtu laika grēku nožēlošanai; jā, un arī Dieva vārds izrādītos tukšs, un diženā pestīšanas iecere būtu tikusi izjaukta.

6 Bet lūk, cilvēkam bija nolikts "mirt—tādēļ, kad viņi tika padzīti no dzīvības koka, viņiem vajadzēja tikt izdeldētiem no zemes virsas—un cilvēks kļuva zudis uz mūžiem, jā, viņi kļuva par ^bkritušiem cilvēkiem.

7 Un tagad tu ar šo redzi, ka mūsu pirmie vecāki tika "padzīti gan laicīgi, gan garīgi no Tā Kunga vaiga; un tā mēs redzam, ka viņi tika pakļauti pašai savai ^bgribai.

8 Tad lūk, nebija lietderīgi, ka cilvēks tiktu atprasīts no šīs

42 1a 2. Nef. 26:7;
Mos. 15:26–27.
SRC Taisnība.
2a 1. Moz. 3:23–24;
Moz. 4:28–31.
b SRC Ēdene.

c SRC Ķerubi.
d 1. Moz. 2:9.
4a Al. 34:32–33.
6a SRC Nāve, fiziskā.
b Moz. 16:3–5.
SRC Ādama un Ievas

krišana.
7a 2. Nef. 2:5; 9:6;
Hel. 14:16.
SRC Nāve, garīgā.
b SRC Rīcības brīvība.

laicīgās nāves, jo tas iznīcinātu diženo "laimes ieceri.

9 Tādēļ, tā kā dvēsele nevarēja nomirt un "krišana bija atnesusi visai cilvēcei garīgo nāvi tāpat kā laicīgo, tas ir, viņi bija atraidīti no Tā Kunga vaiga, tad bija vajadzīgs, lai cilvēce tiktu atprasīta no šīs garīgās nāves.

10 Tādēļ, kad viņi pēc "dabas kļuva ^bmiesīgi, jutekliski un velnišķīgi, šis "pārbaudes stāvoklis kļuva tiem par stāvokli, lai sagatavotos; tas kļuva par sagatavošanās stāvokli.

11 Un tad atceries, mans dēls, ja nebūtu pestīšanas ieceres (to atmetot), tikko viņi nomirtu, viņu dvēseles kļūtu "nelaimīgas, būdamas atraidītas no Tā Kunga vaiga.

12 Un tad nebūtu veida kā atprasīt cilvēku no šī kritušā stāvokļa, kurā cilvēks pats sevi ir novedis savas nepaklausības dēļ;

13 tādēļ, saskaņā ar taisnību, "pestīšanas iecere nevar tikt īstenota savādāk, kā tikai uz nosacījumiem, ka cilvēks ^bnožēlo grēkus šajā pārbaudes stāvoklī, jā, šai sagatavošanās stāvoklī; jo, izņemot tikai kā uz šiem nosacījumiem, žēlastība nevar tikt pielietota, neiznīcinot taisnības darbu. Tad nu taisnības

darbs nevar tikt iznīcināts; savādāk Dievs vairs "nebūtu Dievs.

14 Un tā mēs redzam, ka visa cilvēce bija "kritusi un viņi bija ^btaisnības varā; jā, Dieva taisnības, kura nosodītu viņus uz mūžiem tikt atraidītiem no Viņa vaiga.

15 Un tad žēlastības iecere nevarētu tikt īstenota, ja vien Izpiršana nebūtu veikta; tādēļ Dievs pats "izpērk pasaules grēkus, lai īstenotu ^bžēlastības ieceri, lai apmierinātu "taisnības prasības, lai Dievs varētu būt ^apilnīgs, taisns Dievs, un arī žēlīgs Dievs.

16 Tad nu grēku nožēlošana nevarētu nākt pie cilvēkiem, ja nebūtu bijis soda, kam arī bija jābūt tikpat "mūžīgam kā dvēseles dzīvība, noteikta pretstatā laimes iecerei, kas arī bija tikpat mūžīga kā dvēseles dzīvība.

17 Tad nu, kā cilvēks varētu nožēlot grēkus, ja vien viņš "negrēkotu? Kā viņš varētu grēkot, ja nebūtu bijis ^blikuma? Kā varētu būt likums, ja nebūtu bijis soda?

18 Tad nu sods bija noteikts, un taisnīgs likums bija dots, kas noved cilvēku pie "sirdsapziņas pārmetumiem.

19 Tad nu, ja nebūtu bijis dots likums—ja cilvēks "noslepka-

8a Al. 34:9; Moz. 6:62.

9a SRC Ādama un Ievas krišana.

10a SRC Miesīgais cilvēks.

b SRC Miesīgs.

c SRC Mirstīgs, mirstīgā dzīve.

11a 2. Nef. 9:7–9.

13a SRC Pestīšanas iecere.

b SRC Nožēlot grēkus, grēku nožēlošana.

c 2. Nef. 2:13–14.

14a Al. 22:13–14.

b 2. Nef. 2:5.

15a 2. Nef. 9:7–10;

Mos. 16:7–8.

SRC Izpirkt, grēku izpiršana.

b SRC Žēlīgs, žēlastība.

c SRC Taisnība.

d 3. Nef. 12:48.

16a M&D 19:10–12.

17a SRC Grēks.

b Rom. 4:15.

18a SRC Sirdsapziņa.

19a SRC Slepka-.

vo, viņam jāmirst — vai viņš baidītos, ka viņam būs jāmirst, ja viņš slepkavos?

20 Un arī, ja nebūtu bijis dots likums pret grēku, cilvēki nebaidītos grēkot.

21 Un, ja "nebūtu bijis dots likums, ja cilvēki grēkotu, ko taisnība varētu padarīt, vai arī žēlastība, jo tām nebūtu nekādu tiesību uz šo radību?

22 Bet likums ir dots un sods ir noteikts, un "grēku nožēlošana dāvāta, kas nožēlo grēkus, to žēlastība pieprasa; savādāk taisnība pieprasa to radību un izpilda likumu, un likums uzliek sodu; ja ne tā, tad taisnības darbi tiktu iznīcināti un Dievs pārstātu būt Dievs.

23 Bet Dievs nepārstāj būt Dievs un "žēlastība pieprasa to, kas patiesi nožēlojis grēkus, un žēlastība nāk dēļ ^bIzpirkšanas; un Izpiršana atnes ^cmirušo augšāmcelšanos; un mirušo augšāmcelšanās atved cilvēkus ^datpakaļ Dieva vaiga priekšā; un tā viņi tiek atjaunoti Viņa vaiga priekšā, lai tiktu ^etiesāti par saviem darbiem saskaņā ar likumu un taisnību.

24 Jo lūk, taisnība izpilda visas savas prasības un arī žēlastība pieprasa visu, kas ir viņas pašas; un tā tikai tas, kas patiesi nožēlojis grēkus, tiek izglābts.

25 Ko, vai tu domā, ka žēlastība var laupīt "taisnību? Es saku tev: Nē, nekādā ziņā. Ja tā būtu, Dievs pārstātu būt Dievs.

26 Un tā Dievs īsteno Savus diženos un mūžīgos "nodomus, kas bija sagatavoti ^bno pasaules radīšanas. Un tā norisinās cilvēku glābšana un pestīšana, un arī viņu izdeldēšana un bēdas.

27 Tādēļ, ak mans dēls, "katrs, kas grib, var nākt un brīvi dzert no dzīvības ūdeņiem; un katrs, kas negrib, netiek piespiests nākt, bet pēdējā dienā viņam tiks ^batdots atbilstoši viņa ^cdarbiem.

28 Ja viņš ir vēlējies darīt "ļauņu un nav nožēlojis grēkus savās dienās, lūk, ar ļaunu viņam tiks atdarīts, saskaņā ar Dieva atjaunošanu.

29 Un tagad, mans dēls, es vēlos, lai tu neļautu šīm lietām vairs tevi uztraukt, un tikai lai tavi grēki tevi uztrauc, ar tām raizēm, kas novedīs tevi pie grēku nožēlošanas.

30 Ak mans dēls, es vēlos, lai tu vairs nenoliegtu Dieva taisnību. Necenties attaisnot sevi ne vismazākā mērā savos grēkos, noliedzot Dieva taisnību; bet lai Dieva taisnībai un Viņa žēlastībai, un Viņa iecietībai ir pilnīga vara tavā sirdī; un lai

21a 2. Nef. 9:25–26;
Mos. 3:11.

22a SRC Nožēlot grēkus,
grēku nožēlošana.

23a SRC Žēlīgs, žēlastība.
b SRC Izpirkt, grēku
izpirkšana.
c 2. Nef. 2:8; 9:4;

Al. 7:12; 11:41–45;
12:24–25;

Hel. 14:15–18;
Morm. 9:13.

d Al. 40:21–24.

e SRC Tiesa, pēdējā.

25a SRC Taisnība.

26a 2. Nef. 2:14–30;

Moz. 1:39.

b Al. 13:3; 3. Nef. 1:14.

27a Al. 5:34; Hel. 14:30.

SRC Ricības brīvība.

b Al. 41:15.

c Jes. 59:18;

Jāņa atkl. 20:12.

28a Al. 41:2–5.

tas viss tevi nospiež "pazemībā līdz zemei.

31 Un tagad, ak mans dēls, tu tiec Dieva aicināts sludināt vārdu šiem ļaudīm. Un tagad, mans dēls, ej savu ceļu, sludini vārdu ar patiesību un saprātu, lai tu varētu vest dvēseles pie grēku nožēlošanas, lai diženā žēlastības iecere varētu tos pieprasīt. Un lai Dievs dod tev atbilstoši maniem vārdiem. Āmen.

43. NODAĻA

Alma un viņa dēli sludina vārdu. Zoramieši un citi nefijiešu atkritēji kļūst par lamaniešiem. Lamanieši atkal nāk karā pret nefijiešiem. Moronijs apbruņo nefijiešus ar aizsargbruņām. Tas Kungs atklāj Almam lamaniešu nodomus. Nefijieši aizsargā savas mājas, brīvību, ģimenes un reliģiju. Moronija un Lehija karapulki aplenc lamaniešus. Apmēram 74 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Almas dēli gāja tautā, lai sludinātu tiem vārdu. Un Alma pats arī nevarēja palikt mierā un viņš arī gāja.

2 Tagad mēs vairāk nerunāsim par viņu sludināšanu, izņemot to, ka viņi sludināja vārdu un patiesību, atbilstoši pravietojuma un atklāsmes garam; un viņi sludināja pēc "Dieva svētās kārtas, ar kuru viņi bija aicināti.

3 Un tagad es atgriežos pie apraksta par kariem starp nefijiešiem un lamaniešiem astoņpadsmitajā soģu valdīšanas gadā.

4 Jo lūk, notika, ka "zoramieši kļuva par lamaniešiem; tādēļ astoņpadsmitā gada sākumā nefijiešu tauta redzēja, ka lamanieši nāk uz tiem, tādēļ viņi gatavojās karam; jā, viņi sapulcināja kopā savus karapulkus Jeršonas zemē.

5 Un notika, ka lamanieši nāca ar saviem tūkstošiem; un viņi nāca Antionuma zemē, kas ir zoramiešu zeme, un vīrs vārdā Zerahemnass bija viņu vadonis.

6 Un tad, tā kā amalekieši bija daudz ļaunāki un vairāk sliecās uz slepkavošanu nekā paši lamanieši, tādēļ Zerahemnass iecēla augstākos virsniekus pār lamaniešiem, un tie visi bija amalekieši un zoramieši.

7 Tad nu šo viņš darīja, lai varētu saglabāt viņu naidu pret nefijiešiem, lai viņš varētu dabūt tos pakļautībā, lai īstenotu savus nodomus.

8 Jo lūk, viņa nodomi bija uzkūdit lamaniešus dūsmās pret nefijiešiem; šo viņš darīja, lai varētu piesavināties milzīgu varu pār tiem, un arī lai viņš varētu iegūt varu pār nefijiešiem, pakļaujot tos jūgā.

9 Un tad nefijiešu nodoms bija aizstāvēt savas zemes un savas mājas, un savas "sievas, un savus bērnus, lai viņi varētu aizsargāt tos no savu ienaidnieku rokām; un arī lai viņi varētu saglabāt savas tiesības un savas privilēģijas, jā, un arī savu saglabāt savas tiesības un savas privilēģijas, jā, un arī savu brīvību, lai viņi varētu pielūgt Dievu atbilstoši savām vēlmēm.

30a SRC Pazemīgs, pazemība.

43 2a SRC Melhisedeka

priesterība.

4a Al. 35:2–14; 52:33.

9a Al. 44:5; 46:12.

b SRC Brīvs, brīvība.

10 Jo viņi zināja, ka, ja tie kritīs lamaniešu rokās, tad lamanieši iznīcinās katru, kas "pielūgs Dievu ^bgarā un patiesībā, patieso un dzīvo Dievu.

11 Jā, un viņi arī zināja par lamaniešu ārkārtīgo naidu pret saviem "brāļiem, kas bija Antinefij-lehija tauta, kas tika saukti par Amona tautu — ka tie neņemtu rokās ieročus, jā, viņi bija stājušies derībā un viņi to nelauzta — tādēļ, ja viņi kristu lamaniešu rokās, viņi tiktu iznīcināti.

12 Un nefijieši neļāva viņus iznīcināt; tādēļ viņi deva tiem zemes viņu mantojumā.

13 Un Amona tauta deva nefijiešiem lielu daļu no savas mantas, lai uzturētu viņu karapulku; un tā nefijieši bija spiesti vieni paši turēties pretī lamaniešiem, kas bija Lamana un Lemuēla, un Ismaēla dēlu, un visu to, kas bija atšķēlušies no nefijiešiem, pēcteču sajaukums; kas bija amalekieši un zoramieši, un Noas priesteru "pēcteči.

14 Tad nu šo pēcteču bija tik daudz, gandrīz tikpat cik nefijiešu; un tā nefijieši bija spiesti cīnīties ar saviem brāļiem, līdz pat asinsizliešanai.

15 Un notika, kad lamaniešu karapulki tika sapulcināti kopā Antionuma zemē, lūk, nefijiešu karapulki bija gatavi tiem stāties pretī Jeršona zemē.

16 Tad nefijiešu vadonis jeb vīrs, kas bija iecelts būt par augstāko virsnieku pār nefijiešiem — tad tas augstākais

virsnieks pārņēma visu karapulku komandēšanu — un viņa vārds bija Moronijs;

17 un Moronijs pārņēma visu komandēšanu un vadību pār viņu kariem. Un viņš bija tikai divdesmit un piecus gadus vecs, kad viņš tika iecelts par augstāko virsnieku pār nefijiešu karapulkiem.

18 Un notika, ka viņš sastapa lamaniešus Jeršonas robežās, un viņa ļaudis bija apbruņoti ar zobeniem un ar jataganiem, un ar visa veida kara ieročiem.

19 Un, kad lamaniešu karapulki ieraudzīja, ka Nefija tauta jeb ka Moronijs bija sagatavojis savus ļaudis ar krūšu bruņām un ar roku bruņām, jā, un arī ar bruņucepurēm, kas aizsargāja viņu galvas, un viņi arī bija apģērbti biežās drēbēs —

20 tad Zerahemnasa karapulks nebija ne ar ko tādu sagatavots; viņiem bija tikai viņu zobeni un viņu jatagani, viņu loki un viņu bultas, viņu akmeņi un viņu lingas; un viņi bija "kaili, izņemot tikai ādu, kas bija apjozta ap viņu gurniem; jā, visi bija kaili, izņemot zoramiešus un amalekiešus;

21 bet viņi nebija bruņojušies ar krūšu bruņām, ne ar vairogiem, tādēļ viņi ārkārtīgi izbijās no nefijiešu karapulkiem dēļ to bruņām, neskatoties uz to, ka viņu skaits bija daudz lielāks nekā nefijiešiem.

22 Lūk, tad notika, ka viņi neuzdrīkstējās uzbrukt nefijiešiem Jeršonas robežās, tādēļ

10a SRC Pielūgšana.
b Jāņa 4:23–24.

11a Al. 24:1–3, 5, 20; 25:1,
13; 27:2, 21–26.

13a Al. 25:4.
20a Ēn. 1:20.

viņi devās prom no Antionuma zemes mežonīgā apvidū, un viņi ceļoja apkārt pa mežonīgo apvidu, projām uz Sidonas upes izteku, lai viņi varētu nokļūt Manti zemē un sagrābt to zemi; jo viņi nedomāja, ka Moronija karapulki zinās, kurp viņi aiziet.

23 Bet notika, ka, tikko kā viņi aizgāja mežonīgā apvidū, Moronijs sūtīja izlūkus mežonīgā apvidū novērot viņu pulku; un, zinādams par Almas pravietojumiem, Moronijs sūtīja arī kādus vīrus pie viņa, vēlēdamies zināt, vai viņš varētu jautāt Tam Kungam, "kurp jāiet nefijiešu karapulkiem, lai aizsargātos pret lamaniešiem.

24 Un notika, ka vārds no Tā Kunga nāca pie Almas un Alma paziņoja Moronija vēstnešiem, ka lamaniešu karapulki dodas apkārt pa mežonīgo apvidu, lai viņi varētu nonākt Manti zemē, lai viņi varētu iesākt uzbrukumu tautas vājākajai daļai. Un šie vēstneši gāja un nodeva to vēsti Moronijam.

25 Tad Moronijs, atstājis daļu no sava karapulka Jeršonas zemē, ja gadījumā daļa lamaniešu nāktu tajā zemē un sagrābtu pilsētu, paņēma sava karapulka atlikušo daļu un devās uz Manti zemi.

26 Un viņš lika, lai visi ļaudis šajā zemes pusē sapulcētos kopā kaujai pret lamaniešiem, lai "aizsargātu savas zemes un savu valsti, savas tiesības un savu brīvību; tādēļ viņi bija sagata-

vojušies lamaniešu atnākšanas brīdim.

27 Un notika, ka Moronijs lika, lai viņa karapulks paslēptos ielejā, kas bija netālu no Sidonas upes krasta, kas bija uz rietumiem no Sidonas upes mežonīgā apvidū.

28 Un Moronijs izvietoja izlūkus visapkārt, lai viņš varētu zināt, kad nāks lamaniešu pulks.

29 Un tad, tā kā Moronijs zināja lamaniešu nolūkus, ka viņu nolūks bija iznīcināt savus brāļus vai pakļaut tos un novest tos jūgā, lai viņi varētu nodibināt sev ķēniņvalsti pār visu zemi;

30 un viņš arī zināja, ka nefijiešu vienīgā vēlēšanās bija saglabāt savas zemes un savu "brīvību, un savu baznīcu, tādēļ viņš neuzskatīja par grēku, ka viņš aizsargātu tos ar kara viltību; tādēļ viņš ar saviem izlūkiem uzzināja, pa kurieni lamanieši ies.

31 Tādēļ viņš sadalīja savu karapulku un aizveda daļu ielejā, un paslēpa tos austrumos un dienvidos no Riplas kalna;

32 un atlikušos viņš paslēpa rietumu ielejā, uz rietumiem no Sidonas upes, un tā lejup pa Manti zemes robežu.

33 Un tā novietojis savu karapulku pēc savas vēlēšanās, viņš bija sagatavojies stāties tiem pretī.

34 Un notika, ka lamanieši nāca kalna ziemeļu pusē, kur daļa no Moronija karapulka bija paslēpta.

35 Un, kad lamanieši bija pagājuši garām Ripla kalnam un

nonāca ielejā, un sāka šķērsot Sidonas upi, karapulks, kas bija paslēpies kalna dienvidos, ko vadīja vīrs, kura vārds bija "Lehijs, un viņš veda savu karapulku uz priekšu un ielēca lamaniešus no austrumiem tiem aizmugurē.

36 Un notika, ka lamanieši, kad tie ieraudzīja nefijiešus, nākot uz tiem no aizmugures, apgriezās un sāka cīnīties ar Lehija karapulku.

37 Un nāves darbs sākās abās pusēs, bet tas bija šausmīgāks lamaniešu pusei, jo viņu "kailie ķermeņi bija pakļauti nefijiešu smagajiem triecieniem ar to zobeniem un jataganiem, kas nesa nāvi gandrīz ar katru sitienu.

38 Kamēr, no otras puses, tikai ik pa brīdim krita kāds no vīriem starp nefijiešiem no to zobeniem un asins zaudēšanas, jo viņi bija aizsargāti vissvarīgākajās ķermeņa daļās, jeb vis-svarīgākās ķermeņa daļas bija aizsargātas no lamaniešu sitieniem ar viņu "krūšu bruņām un viņu roku bruņām, un viņu bruņucepurēm, un tā nefijieši veica nāves darbu starp lamaniešiem.

39 Un notika, ka lamanieši nobijās dēļ tās lielās iznīcināšanas viņu vidū, līdz kamēr viņi iesāka bēgt uz Sidonas upi.

40 Un viņus vajāja Lehijs un viņa vīri; un viņi tika Lehija iedzīti Sidonas ūdeņos, un viņi šķērsoja Sidonas ūdeņus. Un Lehijs paturēja savus karapul-

kus Sidonas upes krastā, lai tie to nešķērsotu.

41 Un notika, ka Moronijs un viņa karapulks stājās pretī lamaniešiem ielejā Sidonas upes otrā krastā un sāka tiem uzbrukt un tos kaut.

42 Un lamanieši bēga viņu priekšā uz Manti zemi; un atkal viņiem pretī stājās Moronija karapulki.

43 Tagad šajos apstākļos lamanieši ārkārtīgi cīnījās; jā, nekad nebija pieredzēts, ka lamanieši cīnītos ar tik ārkārtīgi lielu spēku un drosmi, nē, nekad no paša iesākuma.

44 Un viņi tika iedvesmoti no "zoramiešiem un amalekiešiem, kas bija viņu augstie virsnieki un vadoņi, un arī no Zerahem-nasa, kas bija viņu augstākais virsnieks jeb viņu galvenais vadonis un pavēlnieks; jā, tie cīnījās kā pūķi, un daudzi nefijieši tika nokauti no viņu rokām, jā, jo tie pārcirta uz pusēm daudzas no viņu bruņucepurēm un tie caurdūra daudzas no viņu krūšu bruņām, un tie nocirta daudzas no viņu rokām; un tā lamanieši sita savās nežēlīgajās dusmās.

45 Tomēr nefijiešus iedvesmoja labāks iemesls, jo viņi "necīnījās nedz par vienvaldību, nedz par varu, bet viņi cīnījās par savām mājām un savu "brīvību, savām sievām un saviem bērniem, un par visu, kas tiem bija, jā, par saviem pielūgšanas rituāliem un savu baznīcu.

46 Un viņi darīja to, ko viņi

35a Al. 49:16.
37a Al. 3:5.

38a Al. 44:8–9.
44a Al. 43:6.

45a Al. 44:5.
b SRC Brīvs, brīvība.

uzskatīja par savu "pienākumu, ko viņi bija parādā savam Dievam, jo Tas Kungs bija sacījis viņiem un arī viņu tēviem, ka: "Tā kā jūs neesat vainīgi nedz 'pirmajā pārkāpumā, nedz arī otrajā, jūs neļausit, lai jūs tiktu nogalināti no savu ienaidnieku rokām.

47 Un vēl Tas Kungs bija teicis, ka: Jūs "aizsargāsiet savas ģimenes līdz pat asinsizliešanai. Tādēļ šī iemesla dēļ nefijieši cīnījās ar lamaniešiem, lai aizsargātu sevi un savas ģimenes, un savas zemes, savu valsti, un savas tiesības, un savu reliģiju.

48 Un notika, kad Moronija vīri redzēja lamaniešu niknumu un dusmas, viņi jau sāka atkāpties un bēgt no tiem. Un Moronijs, saprazdams viņu nodomus, sūtīja savus vārdus un iedvesmoja viņu sirdis ar šīm domām — jā, domām par savu zemi, savu brīvību, jā, neatkarību no jūga.

49 Un notika, ka viņi pagriezās pret lamaniešiem un viņi "piesauca vienā balsī To Kungu, savu Dievu par savu brīvību un neatkarību no jūga.

50 Un viņi sāka spēcīgi pretoties lamaniešiem, un tanī pašā stundā, kad viņi piesauca To Kungu par savu brīvību, lamanieši sāka bēgt viņu priekšā; un tie bēga līdz pat Sidonas ūdeņiem.

51 Tad nu lamaniešu pēc skaita bija daudz vairāk, jā, pat divreiz vairāk nekā nefijiešu, tomēr viņi

tika dzīti tiktāl, ka viņi sapulcējās kopā vienā pulkā Sidonas upes krasta ielejā.

52 Tādēļ Moronija karapulki tos aplenca, jā, abos upes krastos, jo lūk, austrumos bija Lehija vīri.

53 Tādēļ, kad Zerahemnass redzēja Lehija vīrus Sidonas austrumu krastā un Moronija karapulkus Sidonas rietumu krastā, un ka tie bija nefijiešu ielenkti, viņus pārņēma šausmas.

54 Tad Moronijs, kad viņš redzēja viņu šausmas, pavēlēja saviem vīriem, lai tie pārtrauktu viņu asins izliešanu.

44. NODAĻA

Moronijs pavēl lamaniešiem noslēgt miera derību, vai arī viņi tiks iznīcināti. Zerahemnass noraida piedāvājumu un kauja atsākas. Moronija karapulki sakauj lamaniešus. Apmēram 74–73 g. pr. Kr.

UN notika, ka viņi apstājās un atkāpās soli no tiem. Un Moronijs sacīja Zerahemnasam: Redzi, Zerahemnass, ka mēs nevēlamies būt asins cilvēki. Jūs zināt, ka jūs esat mūsu rokās, tomēr mēs "nevēlamies nogalināt jūs.

2 Lūk, mēs neesam nākuši uz cīņu pret jums, lai mēs varētu izliet jūsu asinis varas pēc; mēs arī nevēlamies nevienu pakļaut verdzības jūgā. Bet šis ir tas īstais iemesls, kāpēc jūs esat nākuši pret mums; jā, un jūs

46a SRC Pienākums.
b Al. 48:14;
M&D 98:33–36.

c 3. Nef. 3:21;
M&D 98:23–24.
47a M&D 134:11.

49a 2. Moz. 2:23–25;
Mos. 29:20.
44 1a Al. 43:45.

esat dusmīgi uz mums dēļ mūsu reliģijas.

3 Bet tagad jūs redzat, ka Tas Kungs ir ar mums; un jūs redzat, ka Viņš ir nodevis jūs mūsu rokās. Un tad es gribu, lai jūs saprastu, ka tas ir darīts priekš mums dēļ mūsu reliģijas un mūsu ticības Kristum. Un tagad jūs redzat, ka jūs nevarat iznīcināt šo mūsu ticību.

4 Tagad jūs redzat, ka šī ir patiesa ticība Dievam; jā, jūs redzat, ka Dievs mūs atbalstīs un uzturēs, un pasargās tik ilgi, kamēr vien mēs būsīm uzticīgi Viņam un savai ticībai, un savai reliģijai; un nekad Tas Kungs nepieļaus, lai mēs tiktu iznīcināti, izņemot vienīgi, ja mēs kritīsim grēkā un noliegsim savu ticību.

5 Un tagad, Zerahemnass, es pavēlu tev šī Visuvarenā Dieva Vārdā, kurš ir stiprinājis mūsu rokas, lai mēs varētu iegūt varu pār jums ar mūsu ticību, ar mūsu reliģiju un ar mūsu "pielūgšanas rituāliem, un ar mūsu baznīcu, un ar to svēto atbalstu, par ko mēs esam pateicību parādā mūsu sievām un mūsu bērniem, ar to ^bbrīvību, kas saista mūs ar mūsu zemēm un mūsu valsti; jā, un arī ar Dieva svētā vārda uzturēšanu, kam mēs esam pateicību parādā par savu laimi; un ar visu to, kas mums ir visdārgākais —

6 jā, un tas nav viss; es pavēlu jums pie visas jūsu vēlēšanās dzīvot, lai jūs noliktu savus kara ieročus pret mums, un mēs

nemeklēsīm jūsu asinis, bet mēs saglabāsim jūsu dzīvības, ja jūs iesit savu ceļu un nenāksit vairs atkal karot pret mums.

7 Un tad, ja jūs to nedarīsīt, lūk, jūs esat mūsu rokās un es pavēlēšu saviem vīriem, lai viņi jums uzbruktu un radītu nāvējošas brūces jūsu ķermeņos, lai jūs izmirtu; un tad mēs redzēsīm, kam būs vara pār šo tautu; jā, mēs redzēsīm, kurš nonāks jūgā.

8 Un tad notika, kad Zerahemnass bija dzirdējis šo teikto, viņš nāca un atdeva savu zobenu un savu jataganu, un savu loku Moronija rokās, un sacīja tam: Lūk, šeit ir mūsu kara ieroči; mēs tos atdosim jums, bet mēs neļausimies dot jums "zvērestu, par kuru mēs zinām, ka mēs un arī mūsu bērni to laužīsīm; bet ņemiet mūsu kara ieročus un ļaujiet mums aiziet mežonīgā apvidū; citādi mēs paturēsīm savus zobenus un mēs iesīm bojā vai uzvarēsīm.

9 Lūk, mēs neesam no jūsu ticības; mēs neticam, ka tas ir Dievs, kas nodevis mūs jūsu rokās; bet mēs ticam, ka tā ir jūsu viltība, kas ir pasargājusi jūs no mūsu zobeniem. Lūk, tās ir jūsu "krūšu bruņas un jūsu vairogi, kas jūs ir pasargājuši.

10 Un tad, kad Zerahemnass bija pabeidzis runāt šos vārdus, Moronijs atdeva Zerahemnasam zobenu un kara ieročus, ko viņš bija saņēmis, sacīdams: Lūk, mēs pabeigsīm šo sadursmi.

11 Tad nu es nevaru atsaukt

tos vārdus, ko es esmu pateicis, tādēļ, kā Tas Kungs dzīvo, jūs neaiziesit savādāk, kā vien ar zvērestu, ka jūs vairs neatgriezīsities karot pret mums. Tagad, tā kā jūs esat mūsu rokās, mēs izliesim jūsu asinis zemē, vai arī jūs pakļausities tiem nosacījumiem, kurus es liku priekšā.

12 Un tad, kad Moronijs bija pateicis šos vārdus, Zerahemnass paturēja savu zobenu, un viņš bija nikns uz Moroniju, un viņš metās uz priekšu nogalināt Moroniju; bet, kad viņš pacēla savu zobenu, lūk, viens no Moronija karavīriem notrieca to zemē, un tas pārlūza pie roktura; un viņš arī trāpīja Zerahemnasam, ka viņš noņēma tam skalpu un tas nokrita zemē. Un Zerahemnass atkāpās no viņiem savu karavīru vidū.

13 Un notika, ka tas karavīrs, kas stāvēja blakus, kas noskalpēja Zerahemnasu, pacēla skalpu no zemes aiz matiem un uzlika to sava zobena galā, un izstiepa to pret viņiem, sacīdams tiem skaļā balsī:

14 Patiesi, kā šis skalps bija kritis zemē, kas ir jūsu vadoņa skalps, tā jūs kritīsiet pie zemes, ja vien jūs nenoliksiet savus kara ieročus un neaiziesit ar miera derību.

15 Tad tur bija daudzi, kurus pārņēma bailes, kad viņi izdzirdēja šos vārdus un redzēja skalpu, kas bija uz zobena; un daudzi nāca uz priekšu un nometa savus kara ieročus pie Moronija kājām, un stājās "mie-

ra derībā. Un visiem, kas stājās miera derībā, viņi atļāva doties projām mežonīgā apvidū.

16 Tad notika, ka Zerahemnass bija ārkārtīgi apskaities, un viņš kūdīja savus atlikušos karavīrus uz dusmām, lai vēl spēcīgāk cīnītos pret nefijiešiem.

17 Un tad Moronijs bija dusmīgs lamaniešu stūrgalvības dēļ, tādēļ viņš pavēlēja saviem ļaudīm, lai viņi uzbruktu un nonāvētu tos. Un notika, ka viņi sāka tos kaut; jā, un lamanieši cīnījās ar saviem zobeniem un savu spēku.

18 Bet lūk, viņu kailās ādas un viņu neapsegtās galvas bija pakļautas nefijiešu asajiem zobeniem; jā, lūk, viņi tika caurdurti un sasisti, jā, un viņi krita ārkārtīgi ātri no nefijiešu zobeniem; un viņi sāka krist zemē, tieši kā Moronija karavīrs bija pravietojis.

19 Tad Zerahemnass, kad viņš redzēja, ka viņi visi tiks iznīcināti, skaļi brēca uz Moroniju, solidams, ka viņš un arī viņa ļaudis slēgs derību ar tiem, ja tie saglabās atlikušās viņu dzīvības, un ka viņi "nekad vairs nenāks karot pret tiem.

20 Un notika, ka Moronijs lika, lai nāves darbs tiktu izbeigts ļaužu starpā. Un viņš paņēma lamaniešu kara ieročus; un, kad viņi bija stājušies "derībā ar viņu par mieru, viņiem tika atļauts aiziet prom mežonīgā apvidū.

21 Tad nu to kritušo skaits netika saskaitīts tāpēc, ka tas skaits bija ļoti liels; jā, kritušo

skaits bija ārkārtīgi liels, gan no nefijiešiem, gan no lamaniešiem.

22 Un notika, ka viņi iemeta savus kritušos Sidonas upes ūdeņos un tie tika nesti uz priekšu, un apglabāti jūras dziļumos.

23 Un nefijiešu jeb Moronija karapulki atgriezās un nāca savās mājās un savās zemēs.

24 Un tā beidzās astoņpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu. Un tā beidzas Almas pieraksts, kas bija rakstīts uz Nefija plāksnēm.

Apraksts par Nefija tautu, un viņu kariem un strīdiem Helamana dienās, saskaņā ar Helamana pierakstu, ko viņš veda savās dienās.

Ietver no 45. līdz 62. nodaļai ieskaitot.

45. NODAĻA

Helamans tic Almas vārdiem. Alma pravieto par nefijiešu iznīcināšanu. Viņš svētī un nolād zemi. Alma varētu būt Gara paņemts tāpat kā Mozus. Šķelšanās Baznīcā pieaug. Apmēram 73 g. pr. Kr.

LŪK, tad notika, ka Nefija tauta bija ārkārtīgi priecīga, tāpēc ka Tas Kungs atkal bija atbrīvojis tos no viņu ienaidnieku rokām; tādēļ viņi pateicās Tam Kungam, savam Dievam; jā, un viņi

“daudz gavēja un daudz lūdza, un viņi pielūdza Dievu ar ārkārtīgi lielu prieku.

2 Un notika deviņpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, ka Alma nāca pie sava dēla Helamana un sacīja viņam: Vai tu tici tiem vārdiem, ko es tev teicu par šiem “pierakstiem, kas ir vestī?

3 Un Helamans sacīja viņam: Jā, es ticu.

4 Un Alma atkal sacīja: Vai tu tici Jēzum Kristum, kas nāks?

5 Un viņš sacīja: Jā, es ticu visiem vārdiem, ko tu esi runājis.

6 Un Alma sacīja uz viņu atkal: Vai tu “turēsi manas pavēles?

7 Un viņš sacīja: Jā, es turēšu tavas pavēles ar visu savu sirdi.

8 Tad Alma sacīja viņam: Svētīts tu esi, un Tas Kungs būs tev “labvēlīgs šai zemē.

9 Bet lūk, man ir kaut kas, ko “tev praviētot; bet to, ko es tev pravietošu, tu nedarīsi zināmu citiem; jā, tas, ko es tev pravietošu, nedrīkst tikt darīts zināms, līdz pravietojums piepildīsies; tādēļ pieraksti vārdus, kurus es sacīšu.

10 Un šie ir tie vārdi: Lūk, es redzu, saskaņā ar atklāsmes garu, kas ir manī, ka šī pati tauta, nefijieši, kritis “neticībā^b četri simti gadu pēc tam, kad Kristus pats pasludinās Sevi viņiem.

11 Jā, un tad viņi redzēs karus un mēri, jā, badu un

45 1a SRC Gavēt, gavēšana.
2a Al. 37:1–5; 50:38.
6a SRC Dieva pavēles; Paklausība,

paklausīgs, paklausīt.
8a 1. Nef. 4:14;
Al. 48:15–16, 25.
9a SRC Pravietojums, praviētot.

10a SRC Atkrišana; Neticība.
b 1. Nef. 12:10–15;
Hel. 13:9;
Morm. 8:6–7.

asinsizliešanu, līdz pat Nefija tauta "izmirs —

12 Jā, un tas tāpēc, ka viņi kritīs neticībā un kritīs tumsības darbos un "baudkārē, un visa veida nekrietnībās; jā, es saku tev, ka tāpēc, ka viņi grēkos pret tik lielu gaismu un zināšanām, jā, es saku tev, ka no tās dienas, patiesi ceturtnā paaudze nepaies, pirms šī lielā nekrietnība nāks.

13 Un, kad šī lielā diena nāks, lūk, tas laiks pienāks ļoti drīz, ka tie, kuri tagad ir, jeb to pēcnācēji, kas tagad ir pieskaitīti pie Nefija tautas, "vairs netiks pieskaitīti pie Nefija tautas.

14 Bet katrs, kas paliks un netiks iznīcināts tajā lielajā un šausmu pilnajā dienā, taps "pieskaitīts starp lamaniešiem un kļūs līdzīgs tiem, visi, izņemot tikai dažus, kas tiks saukti par Tā Kunga mācekļiem; un tos lamanieši vajās, ^blīdz pat tie izmirs. Un tad dēļ nekrietnības šis pravietojums tiks piepildīts.

15 Un tad notika, ka pēc tam, kad Alma bija pateicis šīs lietas Helamanam, viņš svētīja to un arī citus savus dēlus; un viņš arī svētīja zemi visiem "taisnajiem.

16 Un viņš sacīja: Tā saka Dievs Tas Kungs: "Nolādēta būs tā zeme, jā, šī zeme, katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, līdz to iznīcībai, kas dara ļaunu, kad tie savā ļaunumā būs pilnīgi nobrieduši; un, kā Es teicu, tā tas būs; jo šis ir Dieva lāsts un

^bsvētība pār zemi, jo Tas Kungs nevar raudzīties uz grēku pat ar "vismazāko atlaidi.

17 Un tad, kad Alma bija sacījis šos vārdus, viņš svētīja "baznīcu, jā, visus tos, kas stingri stāvēs ticībā no tā laika un turpmāk.

18 Un, kad Alma bija to darījis, viņš devās prom no Zarahemlas zemes, it kā ietu uz Meleka zemi. Un notika, ka par viņu vairs netika dzirdēts; un par viņa nāvi jeb apglabāšanu mēs nezīnām.

19 Lūk, šo mēs zinām, ka viņš bija taisnīgs vīrs; un baznīcā izplatījās runas, ka viņš tika Gara paņemts jeb "apglabāts ar Tā Kunga roku tāpat kā Mozus. Bet lūk, Raksti saka, ka Tas Kungs paņēma Mozu pie sevis; un mēs domājam, ka Viņš arī pieņēma Almu garā pie Sevis; tādēļ šī iemesla dēļ mēs neko nezīnām par viņa nāvi un apglabāšanu.

20 Un tad notika deviņpadsmitā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, ka Helamans devās tautā, lai sludinātu tiem vārdu.

21 Jo lūk, dēļ viņu kariem ar lamaniešiem un daudziem nelielajiem strīdiem un nemieriem, kas bija starp ļaudīm, kļuva vajadzīgs, lai "Dieva vārds tiktu sludināts starp tiem, jā, un lai sakārtošana tiktu veikta visā baznīcā.

22 Tādēļ Helamans un viņa

11a Jar. 1:10;
Morm. 8:2–3, 6–7.
12a SRC Iekāre.
13a Hel. 3:16.
14a Moron. 9:24.
b Moron. 1:1–3.

15a Al. 46:10; 62:40.
16a 2. Nef. 1:7;
Al. 37:31;
Et. 2:8–12.
b M&D 130:21.
c M&D 1:31.

17a SRC Jēzus Kristus
Baznīca.
19a SRC Pārveidotas
būtnes.
21a Al. 31:5.

brāļi devās, lai atkal nostiprinātu baznīcu visā zemē, jā, katrā pilsētā visā zemē, kas piederēja Nefija tautai. Un notika, ka viņi iecēla priesterus un skolotājus visā zemē, pār visām draudzēm.

23 Un tad notika, kad Helamans un viņa brāļi bija iecēluši priesterus un skolotājus pār draudzēm, ka tur radās “šķelšanās” viņu starpā, un viņi atstāja bez ievēribas Helamana un viņa brāļu vārdus;

24 bet viņi pieauga lepnībā, būdami augstprātīgi savās sirdīs savu ārkārtīgi lielo “bagātību” dēļ; tādēļ viņi likās bagāti paši savās acīs un neņēma vērā to vārdus staigāt godīgi Dieva priekšā.

46. NODAĻA

Amalikija perina plānus kļūt par ķēniņu. Moronijs paceļ brīvības karogu. Viņš pulcina ļaudis aizsargāt savu reliģiju. Patiesi ticīgie tiek saukti par kristiešiem. Jāzēpa atlikums tiks saglabāts. Amalikija un atkritēji aizbēg uz Nefija zemi. Tie, kas neatbalsta brīvības lietu, tiek nodoti nāvei. Apmēram 73–72 g. pr. Kr.

UN notika, ka tie, kas negribēja klausīt Helamana un viņa brāļu vārdiem, tika sapulcināti kopā pret saviem brāļiem.

2 Un tad lūk, viņi bija ārkārtīgi apskaitušies, tiktāl ka viņi bija apņēmušies tos nokaut.

3 Tad to, kuri bija apskaitušies

uz saviem brāļiem, vadonis bija liels un spēcīgs vīrs, un viņa vārds bija Amalikija.

4 Un Amalikija vēlējās kļūt par ķēniņu; un tie ļaudis, kas bija apskaitušies, arī vēlējās, lai viņš būtu to ķēniņš; un lielākā daļa no tiem bija zemes “zemākie” soģi, un tie tiecās pēc varas.

5 Un viņi bija Amalikijas glaimu ietekmēti, ka, ja viņi to atbalstīs un iecels par savu ķēniņu, viņš padarīs tos par tautas pārvaldniekiem.

6 Tā viņi tika Amalikijas aizvilināti uz šķelšanos, neskatoties uz Helamana un viņa brāļu sludināšanu, jā, neskatoties uz viņu ārkārtīgi lielajām rūpēm par baznīcu, jo tie bija Augstie priesteri pār baznīcu.

7 Un tur bija daudzi baznīcā, kas ticēja Amalikijas glaimojošajiem vārdiem, tādēļ viņi atšķēlās no baznīcas; un tā Nefija tautas stāvoklis bija ārkārtīgi nedrošs un bīstams, neskatoties uz viņu milzīgo “uzvaru, kas tiem bija pār lamaniešiem, un viņu lielo prieku, kas tiem bija dēļ viņu atbrīvošanas ar Tā Kunga roku.

8 Tā mēs redzam, cik “ātri cilvēku bērni aizmirst To Kungu, savu Dievu, jā, cik viņi ir ātri darīt nekrietnības un tikt kāda ļaunā aizvilināti.

9 Jā, un mēs arī redzam, cik lielu “bezdievību viens ļoti ļauns cilvēks var izraisīt starp cilvēku bērniem.

10 Jā, mēs redzam, ka Amalikija, tādēļ ka viņš bija viltīgu

23a 3. Nef. 11:28–29.

24a SRC Bagātības.

b SRC Lepnība.

46 4a Mos. 29:11, 28–29.

7a Al. 44:19–20.

8a Hel. 12:2, 4–5.

9a Mos. 29:17–18.

nodomu meistars un daudzu glaimojošu vārdu vīrs, viņš aizvilināja daudzu ļaužu sirdis darīt ļaunu; jā, un censties iznīcināt Dieva baznīcu, un iznīcināt to “brīvības pamatu, ko Dievs bija tiem devis, jeb tās svētības, ko Dievs bija sūtījis pār zemes virsu ^btaisnīgajiem.

11 Un tad notika, kad Moronijs, kas bija nefījiešu karapulku “galvenais pavēlnieks, izdzirdēja par šo šķelšanos, viņš bija dusmīgs uz Amalikiju.

12 Un notika, ka viņš saplēsa savus svārkus, un viņš paņēma gabalu no tiem, un uzrakstīja uz tā — Mūsu Dieva, mūsu reliģijas un brīvības, un mūsu miera, un mūsu sievu, un mūsu bērnu “piemiņai! — un viņš piestiprināja to kārts galā.

13 Un viņš nostiprināja savu bruņu cepuri un savas krūšu bruņas, un savus vairogus, un apjoza savus ieročus ap saviem gurniem; un viņš paņēma kārti, kuras galā bija viņa saplēstie svārki, (un viņš nosauca to par brīvības karogu) un viņš pats nometās zemē, un viņš spēcīgi lūdza savu Dievu, lai brīvības svētības paliek viņa brāļiem tik ilgi, kamēr vien būs kāda kristiešu grupa, kam piederēs tā zeme —

14 jo tā visi tie, kas patiesi ticēja Kristum, kas piederēja Dieva baznīcai, tika saukti no tiem, kas nepiederēja pie baznīcas.

15 Un tie, kas piederēja pie baznīcas, bija ticīgi; jā, visi tie,

kas bija patiesi ticīgi Kristū, ar prieku uzņēmās “Kristus Vārdu, jeb ^bkristiešu, kā viņi tika saukti, dēļ savas ticības Kristum, kas nāks.

16 Un tādēļ tajā brīdī Moronijs lūdza, lai kristiešu lieta un zemes brīvība tiktu atbalstīta.

17 Un notika, kad viņš bija izlējis savu dvēseli Dievam, viņš nosauca visu to zemi, kas bija uz dienvidiem no “Postažas zemes, jā, īsāk sakot, visu zemi, gan uz ziemeļiem, gan uz dienvidiem — Izraudzītā zeme un Brīvības zeme.

18 Un viņš teica: Noteikti Dievs nepieļaus, lai mēs, kas tiekam nicināti tāpēc, ka esam uzņēmušies Kristus Vārdu, tiktu samīdīti un iznīcināti, kamēr vien mēs to neizraisīsim paši ar saviem pārkāpumiem.

19 Un, kad Moronijs bija pateicis šos vārdus, viņš izgāja starp ļaudīm, vicinot savu noplēsto “drānu gabalu gaisā, lai visi varētu redzēt to, ko viņš bija uzrakstījis uz tā noplēstā gabala, un, klieudzot skaļā balsī, sauca:

20 Lūk, katrs, kas grib saglabāt šo karogu pār zemi, lai nāk priekšā Tā Kunga spēkā un stājas derībā, ka viņi saglabās savas tiesības un savu reliģiju, lai Dievs Tas Kungs varētu tos svētīt.

21 Un notika, kad Moronijs bija pasludinājis šos vārdus, lūk, ļaudis skriešus sanāca kopā, apjozuši savus ieročus ap saviem gurniem, plēsdami savas drānas par zīmi jeb kā derību, ka viņi

10a 2. Nef. 1:7; Mos. 29:32.

b 2. Nef. 1:7.

11a Al. 43:16–17.

12a Neh. 4:14; Al. 44:5.

15a Mos. 5:7–9.

b Ap. d. 11:26;

1. Pēt. v. 4:16.

17a Al. 22:30–31.

19a SRC Karogs.

neatmetīs To Kungu, savu Dievu; jeb, citiem vārdiem, ja viņi pārkāps Dieva pavēles jeb kritīs grēkā un "kaunēsies uzņemties Kristus Vārdu, Tas Kungs saplēsis tos tāpat, kā viņi bija saplēsuši savas drānas.

22 Tad nu šī bija tā derība, ko viņi noslēdza, un viņi nometa savas drānas pie Moronija kājām, sacīdami: Mēs slēdzam derību ar mūsu Dievu, ka mēs tiksīm iznīcināti, tāpat kā mūsu brāļi tai zemē uz ziemeļiem, ja mēs kritīsim grēkā; jā, Viņš var nomest mūs pie mūsu ienaidnieku kājām, tāpat kā mēs esam nometuši savas drānas pie tavām kājām, lai tiktu samīti zem kājām, ja mēs kritīsim grēkā.

23 Moronijs sacīja uz tiem: Lūk, mēs esam Jēkaba pēcnācēju atlikums; jā, mēs esam atlikušie no "Jāzēpa ^bpēcnācējiem, kura "svārkus viņa brāļi saplēsa daudzos gabalos; jā, un tad lūk, atcerēsīsimies turēt Dieva pavēles, vai mūsu drānas tiks mūsu brāļu saplēstas un mēs tiksīm iemesti cietumā vai pārdoti, vai nokauti.

24 Jā, saglabāsim savu brīvību kā Jāzēpa "atlikums; jā, atcerēsīsimies Jēkaba vārdus pirms viņa nāves, jo lūk, viņš redzēja, ka daļa no Jāzēpa svārku atlikuma tika saglabāta un nesapuva. Un viņš sacīja — patiesi, kā šis atlikums no mana dēla drānām ir ticis saglabāts, tā ^batlikums no mana dēla pēcnācējiem tiks

saglabāts ar Dieva roku un tiks paņemts pie Viņa, turpretim atlikušie no Jāzēpa pēcnācējiem ies bojā, patiesi kā viņa drānu atlikums.

25 Tad lūk, tas rada manā dvēselē bēdas; tomēr mana dvēsele priedājas manā dēlā, tāpēc ka daļa no viņa pēcnācējiem tiks paņemti pie Dieva.

26 Tad lūk, tāda bija Jēkaba valoda.

27 Un tad, kas zina, bet ja nu atlikums no Jēkaba pēcnācējiem, kas ies bojā kā viņa drānas, ir tie, kas ir atšķēlušies no mums? Jā, un patiesi, tie būsīm arī mēs paši, ja mēs nestāvēsim stingri ticībā Kristum.

28 Un tad notika, kad Moronijs bija sacījis šos vārdus, viņš gāja un arī sūtīja visās zemes daļās, kur bija šķelšanās, un sapulcināja kopā visus ļaudis, kas vēlējās saglabāt savu brīvību, lai stātos pretim Amalikijam un tiem, kuri bija atšķēlušies un tika saukti par amaliekiešiem.

29 Un notika, kad Amalikija redzēja, ka Moronija ļaužu skaits bija daudz lielāks nekā amaliekiešu — un viņš arī redzēja, ka viņa ļaudis šaubījās par tās lietas taisnīgumu, ko viņi bija uzsākuši — tādēļ, baidoties, ka viņš nenasniegs mērķi, viņš paņēma tos no saviem ļaudīm, kas gribēja, un aizgāja uz Nefija zemi.

30 Tad Moronijs domāja, ka nebija vajadzīgs, lai lamaniešiem būtu vairāk spēka; tādēļ

21a 1. Nef. 8:25–28;
Morm. 8:38.

23a Src Jāzēps, Jēkaba dēls.

b 1. Moz. 49:22–26;
1. Nef. 5:14–15.

c 1. Moz. 37:3, 31–36.
24a Am. 5:15;

3. Nef. 5:21–24; 10:17.
b 2. Nef. 3:5–24;
Et. 13:6–7.

viņš domāja atgriezt Amalikija ļaudis jeb paņemt tos un atvest atpakaļ, un nodot Amalikiju nāvei; jā, jo viņš zināja, ka tas kūdis lamaniešus uz dusmām pret viņiem un liks tiem nākt cīnīties pret viņiem; un šo viņš zināja, ka Amalikija darīs, lai īstenotu savus nodomus.

31 Tādēļ Moronijs domāja, ka bija noderīgi, lai viņš paņemtu savus karapulku, kas bija sapulcējušies kopā un apbruņojušies, un stājušies derībā uzturēt mieru; un notika, ka viņš paņēma savu karapulku un devās ar savām teltīm mežonīgā apvidū, lai nogrieztu ceļu Amalikijam mežonīgā apvidū.

32 Un notika, ka viņš darīja pēc savas vēlēšanās un soļoja mežonīgā apvidū, un apsteidza Amalikijas karapulku.

33 Un notika, ka Amalikija bēga ar nelielu skaitu savu vīru, un atlikušie tika nodoti Moronija rokās, un paņemti atpakaļ uz Zarahemlas zemi.

34 Tad Moronijs, būdams vīrs, kuru bija "iecēlušī augstākie soģi ar tautas balsi, tādēļ viņam bija vara pēc savas gribas ar nefijiešu karapulkiem nodibināt un īstenot varu pār viņiem.

35 Un notika, ka katru no amalikiešiem, kas nestājās derībā atbalstīt brīvības lietu, lai viņi varētu saglabāt brīvu valdīšanu, viņš lika nodot nāvei; un tur bija tikai nedaudzi, kas noraidīja brīvības derību.

36 Un notika arī, ka viņš lika, lai brīvības karogs tiktu uzvilkt

katrā tornī, kas bija visā zemē, kas piederēja nefijiešiem; un tā Moronijs ieviesa brīvības karogu starp nefijiešiem.

37 Un viņiem atkal sākās miers zemē; un tā viņi saglabāja mieru zemē gandrīz līdz deviņpadsmitā soģu valdīšanas gada beigām.

38 Un Helamans un "augstie priesteri saglabāja kārtību arī baznīcā; jā, patiesi četru gadu garumā viņiem bija liels miers un prieks baznīcā.

39 Un notika, ka tur bija daudzi, kas nomira, stingri "ticēdami, ka viņu dvēseles tika Tā Kunga Jēzus Kristus pestītas; tā viņi aizgāja no pasaules priecīgi.

40 Un tur bija daži, kas nomira ar drudzi, kas dažos gadalaikos bija ļoti bieži sastopams tai zemē, — bet ne tik daudz ar drudzi, pateicoties daudz "augu un sakņu lieliskajām īpašībām, ko Dievs bija sagatavojis, lai noņemtu daudz slimību cēloņus, kam cilvēki bija pakļauti dabas vai klimata dēļ, —

41 bet tur bija daudzi, kas nomira aiz liela vecuma; un tie, kas nomira ticībā Kristum, ir "laimīgi Viņā, kā mums nākas domāt.

47. NODAĻA

Amalikija izmanto nodevību, slepkavības un intrigas, lai kļūtu par lamaniešu ķēniņu. Nefijiešu atkritēji ir daudz ļaunāki un nežēlīgāki nekā lamanieši. Apmēram 72 g. pr. Kr.

TAGAD mēs atgriezīsimies pie

34a Al. 43:16.
38a Al. 46:6.

39a Moron. 7:3, 41.
40a M&D 89:10.

41a Jāņa atkl. 14:13.

mūsu pieraksta par Amalikiju un tiem, kas "aizbēga ar viņu mežonīgā apvidū; jo, lūk, viņš paņēma tos, kas gāja ar viņu, un aizgāja uz ^bNefija zemi pie lamaniešiem, un uzkūdīja lamaniešus dusmās pret Nefija tautu tiktāl, ka lamaniešu ķēniņš sūtīja uzsaukumu visā zemē starp visiem saviem ļaudīm, lai tie sapulcētos kopā, lai atkal ietu cīnīties pret nefijiešiem.

2 Un notika, kad uzsaukums bija izsūtīts starp tiem, viņi bija ārkārtīgi izbijušies; jā, viņi baidījās sadusmot ķēniņu, un viņi arī baidījās iet cīnīties pret nefijiešiem, baidoties pazaudēt savas dzīvības. Un notika, ka viņi negribēja, jeb lielākā daļa no viņiem negribēja paklausīt ķēniņa pavēlēm.

3 Un tad notika, ka ķēniņš bija apskaities viņu nepaklausības dēļ; tādēļ viņš deva Amalikijas rīcībā to sava karapulka daļu, kas klausīja viņa pavēlēm, un pavēlēja tam iet un piespiest viņus ņemt ieročus.

4 Tad lūk, tā bija Amalikijas vēlēšanās; jo viņš, būdams ļoti izveicīgs vīrs uz ļaunu, tādēļ viņš savā sirdī iecerēja gāzt no troņa lamaniešu ķēniņu.

5 Un tad viņš ieguva savā rīcībā to lamaniešu daļu, kas bija paklausīgi ķēniņam; un viņš ticās iegūt to atbalstu, kuri nebija paklausīgi; tādēļ viņš gāja uz vietu, kas tika saukta par "Onīdu, jo tur visi lamanieši bija aizbēguši, jo viņi atklāja, ka nāk karapulks, un, domādami,

ka tas nāk, lai iznīcinātu viņus, tādēļ viņi bēga uz Onīdu, uz ieroču vietu.

6 Un viņi iecēla kādu vīru par ķēniņu un vadoni pār viņiem, apņēmušies savā prātā ar noteiktu lēmumu, ka viņi netiks pakļauti, lai ietu pret nefijiešiem.

7 Un notika, ka, gatavojoties cīņai, viņi sapulcējās kopā kalna virsotnē, kas tika saukts par Antipu.

8 Tad nu tas nebija Amalikijas nodoms cīnīties ar viņiem saskaņā ar ķēniņa pavēlēm; bet lūk, viņa nodoms bija gūt lamaniešu karapulku atbalstu, lai viņš varētu pats ieņemt vietu viņu vadībā un gāzt no troņa ķēniņu, un sagrābt ķēniņvalsti.

9 Un lūk, notika, ka viņš lika savam karapulkam uzslīst savas teltis tai ielejā, kas bija netālu no Antipas kalna.

10 Un tad notika, ka naktī viņš sūtīja slepenu sūtņi uz Antipas kalnu, vēlēdamies, lai to vadonis, kas bija kalnā, kura vārds bija Lehontijs, lai tas nāktu lejā kalna pakājē, jo viņš vēlējās runāt ar to.

11 Un notika, kad Lehontijs saņēma to vēsti, viņš neuzdrīkstējās noiet lejā kalna pakājē. Un notika, ka Amalikija sūtīja atkal otreiz, vēlēdamies, lai tas nāktu lejā. Un notika, ka Lehontijs negribēja; un viņš sūtīja atkal trešo reizi.

12 Un notika, kad Amalikija pārlicinājās, ka viņš nevar panākt, lai Lehontijs nāktu lejā no

kalna, viņš gāja kalnā netālu no Lehontija nometnes; un viņš atkal sūtīja ceturto reizi savu vēsti Lehontijam, vēlēdamies, lai tas nāktu lejā un lai tas ņemtu sev līdzī savus sargus.

13 Un notika, kad Lehontijs nonāca ar saviem sargiem pie Amalikijas, ka Amalikija vēlējās, lai viņš naktī nāktu lejā ar savu karapulku un aplenkto tos vīrus viņu nometnē, pār kuriem ķēniņš bija devis viņam pavēlēšanu, un ka viņš nodos tos Lehontija rokās, ja tas padarīs viņu (Amalikiju) par otro vadoni pār visu armiju.

14 Un notika, ka Lehontijs nāca lejā ar saviem vīriem un aplenca Amalikijas vīrus, tā ka, pirms tie rītausmā pamodās, viņi bija Lehontija karapulku aplenkti.

15 Un notika, kad viņi redzēja, ka viņi bija aplenkti, viņi lūdzās Amalikiju, lai tas atļautu tiem apvienoties ar viņu brāļiem, lai viņi netiktu iznīcināti. Tad nu tas bija tieši tas, ko Amalikija vēlējās.

16 Un notika, ka viņš nodeva savus vīrus, "pretēji ķēniņa pavēlēm. Tad nu tas, ko Amalikija vēlējās, bija — lai viņš varētu paveikt savus nodomus ķēniņa gāšanā no troņa.

17 Tad tā bija paraža starp lamaniešiem, ja viņu augstākais vadonis tika nogalināts, iecelt otro vadoni par savu augstāko vadoni.

18 Un notika, ka Amalikija lika, lai viens no viņa kalpiem pakā-

peniski dotu indi Lehontijam, ka tas nomira.

19 Tagad, kad Lehontijs bija miris, lamanieši iecēla Amalikiju par savu vadoni un savu galveno pavēlnieku.

20 Un notika, ka Amalikija soļoja ar saviem karapulkiem (jo viņš bija sasniedzis savas vēlmes) uz Nefija zemi, uz Nefija pilsētu, kas bija galvenā pilsēta.

21 Un ķēniņš ar saviem sargiem iznāca ārā satikt viņu, jo tas domāja, ka Amalikija bija izpildījis viņa pavēles un ka Amalikija bija sapulcinājis tik milzīgu karapulku, lai ietu cīnīties pret nefijiešiem.

22 Bet lūk, kad ķēniņš iznāca ārā, lai viņu satiktu, Amalikija lika, lai viņa kalpi dotos uz priekšu satikt ķēniņu. Un viņi gāja un noliecās ķēniņa priekšā, it kā godbijībā par viņa diženumu.

23 Un notika, ka ķēniņš pastiepa savu roku, lai tos pieceltu, kas bija lamaniešu paraža, kā miera zīme; šo paražu viņi bija pārņēmuši no nefijiešiem.

24 Un notika, kad viņš piecēla pirmo no zemes, lūk, tas iedūra ķēniņam sirdī un viņš nokrita zemē.

25 Tad ķēniņa kalpi aizbēga, un Amalikijas kalpi sāka kliegt, sacīdami:

26 Lūk, ķēniņa kalpi iedūra viņam sirdī, un viņš krita, un tie aizbēga, lūk, nākat un skatieties.

27 Un notika, ka Amalikija pavēlēja, lai viņa karapulki soļotu uz priekšu un skatītos, kas bija

noticis ar ķēniņu; un, kad viņi bija pienākuši pie tās vietas un atraduši ķēniņu guļam savās asinīs, Amalikija izlikās apskaities un sacīja: Katrs, kas mīlēja ķēniņu, lai iet un vajā viņa kalpus, lai tie tiktu nokauti!

28 Un notika, ka viņi visi, kas mīlēja ķēniņu, kad tie izdzirdēja šos vārdus, nāca un dzinās pakal ķēniņa kalpiem.

29 Tagad, kad ķēniņa kalpi redzēja karapulku tos vajājam, viņi atkal izbijās un aizbēga mežonīgā apvidū, un gāja uz Zarahemlas zemi un pievienojās "Amona tautai.

30 Un karapulks, kas bija dzinies tiem pakal, atgriezās, vajājuši tos veltīgi; un tā Amalikija ar savu krāpšanu ieguva ļaunus sirdis.

31 Un notika, ka nākamajā rītā viņš ar saviem karapulkiem iegāja Nefija pilsētā un sagrāba pilsētu.

32 Un tad notika, ka ķēniņiene, kad viņa dzirdēja, ka ķēniņš bija nogalināts—jo Amalikija sūtīja sūtņi pie ķēniņienes, paziņojot viņai, ka ķēniņš ir ticis savu kalpu nogalināts, ka viņš ar saviem karapulkiem tos vajāja, bet tas bija veltīgi un viņi ir aizbēguši—

33 tādēļ, kad ķēniņiene bija saņēmusi šo vēsti, viņa sūtīja pie Amalikijas, vēlēdamās, lai viņš saudzētu pilsētas ļaudis; un viņa arī vēlējās, lai tas nāktu pie viņas; un viņa arī vēlējās,

lai tas atvestu lieciniekus, kas liecinātu viņai par ķēniņa nāvi.

34 Un notika, ka Amalikija paņēma to pašu kalpu, kurš nogalināja ķēniņu, un visus tos, kas bija ar viņu, un gāja pie ķēniņienes uz to vietu, kur viņa sēdēja, un tie visi liecināja viņai, ka ķēniņu nogalināja viņa paša kalpi, un tie arī sacīja: Viņi aizbēga; vai tas neliecina pret tiem? Un tā viņa pārliedzinājās par ķēniņa nāvi.

35 Un notika, ka Amalikija centās iegūt ķēniņienes labvēlību, un viņš ņēma to sev par sievu; un tā ar savu krāpšanu un ar savu viltīgo kalpu palīdzību viņš ieguva ķēniņvalsti; jā, viņš bija atzīts ķēniņš visā zemē starp visiem lamaniešu ļaudīm, kas "sastāvēja no lamaniešiem un lemuēliešiem, un ismaēliešiem, un visiem nefijiešu atkritējiem, no Nefija valdīšanas līdz pat šim laikam.

36 Tad nu šie "atkritēji, būdami tāpat mācīti un ar tām pašām ziņām, kas nefijiešiem, jā, būdami mācīti ar tām pašām "zināšanām par To Kungu, tomēr, ir dīvaini teikt, ka neilgi pēc savas atšķelšanās viņi kļuva vēl cietsirdīgāki un "nepakļāvīgāki, un vēl mežonīgāki, ļaunāki un nežēlīgāki nekā lamanieši—pārņēmuši lamaniešu parāžas,—dodot ceļu kūtrumam un visādai izlaidībai; jā, pilnīgi aizmirsdami To Kungu, savu Dievu.

29a Al. 43:11–12.
SRC Anti-nefij-lehijieši.

35a Jēk. 1:13–14.
36a SRC Atkrišana.
b Ebr. 10:26–27;

Al. 24:30.
c Jer. 8:12.

48. NODAĻA

Amalikija musina lamaniešus pret nefijiešiem. Moronijs sagatavo savu tautu aizstāvēt kristiešu lietu. Viņš priecājas par brīvību un neatkarību un ir varens Dieva vīrs. Apmēram 72 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka, tikko kā Amalikija bija ieguvis ķēniņvalsti, viņš sāka iedvesmot lamaniešu sirdis pret Nefija tautu; jā, viņš iecēla vīrus, lai tie runātu uz lamaniešiem no viņu torņiem pret nefijiešiem.

2 Un tā viņš iedvesmoja lamaniešu sirdis pret nefijiešiem tiktāl, ka deviņpadsmitā soģu valdīšanas gada pašās beigās, viņš, tiktāl īstenojis savus nodomus, jā, kļuvis par ķēniņu pār lamaniešiem, viņš tiecās arī valdīt pār visu zemi, jā, un visiem ļaudīm, kas bija tai zemē, tāpat pār nefijiešiem kā pār lamaniešiem.

3 Tādēļ viņš bija īstenojis savu nodomu, jo viņš bija nocietinājis lamaniešu sirdis un aptumšojis viņu prātus, un uzkūdījis tos dusmām tiktāl, ka viņi sapulcināja kopā daudzus pulkus, lai ietu cīnīties pret nefijiešiem.

4 Jo viņš bija apņēmis, savu ļaužu milzīgā skaita dēļ, uzveikt nefijiešus un pakļaut tos jūgā.

5 Un tā viņš iecēla "augstos virsniekus no zoramiešiem, kuriem vislabāk bija zināms nefijiešu spēks un viņu patvēruma vietas, un viņu pilsētu vājākās

daļas; tādēļ viņš iecēla viņus par augstajiem virsniekiem pār saviem karapulkiem.

6 Un notika, ka viņi ņēma savu pulku un gāja mežonīgā apvidū uz Zarahemlas zemi.

7 Tad notika, kamēr Amalikija bija tā ieguvis varu ar krāpšanu un viltu, Moronijs, no otras puses, bija "gatavojis savu ļaužu prātus būt uzticīgiem Tam Kungam, viņu Dievam.

8 Jā, viņš bija stiprinājis nefijiešu karapulkus un uzcēlis nelielus nostiprinājumus jeb patvēruma vietas; izveidojot visapkārt zemes vaļņus, lai norobežotu savus karapulkus, un arī uzceļot sienas no akmeņiem, lai ietvertu tos visapkārt, visapkārt viņu pilsētām un viņu zemju robežām, jā, visapkārt visai zemei.

9 Un tā viņu vājākajos nocietinājumos viņš izvietoja lielāko skaitu vīru; un tā viņš nocietināja un nostiprināja zemi, kas piederēja nefijiešiem.

10 Un tā viņš gatavojās "aizstāvēt viņu brīvību, viņu zemes, viņu sievas un viņu bērnus, un viņu mieru, un lai viņi varētu dzīvot Tam Kungam, savam Dievam, un lai viņi varētu saglabāt to, ko viņu ienaidnieki sauca par kristiešu lietu.

11 Un Moronijs bija stiprs un varens vīrs; viņš bija vīrs ar pilnīgu "izpratni; jā, vīrs, kas nepriecājās par asinsizliešanu; vīrs, kura dvēsele priecājās par savas zemes brīvību un neatkarību un viņa brāļu brīvī-

bu un neatkarību no jūga un verdzības;

12 Jā, vīrs, kura sirds bija pārpildīta ar pateicību savam Dievam par tām daudzajām privilēģijām un svētībām, ko Viņš bija dāvājis Savai tautai; vīrs, kurš ārkārtīgi pūlējās par savas tautas labklājību un drošību.

13 Jā, un viņš bija vīrs, kas bija stingrs ticībā Kristum, un viņš bija "devis zvērestu aizsargāt savu tautu, savas tiesības un savu zemi, un savu reliģiju līdz pat savu asiņu zaudēšanai.

14 Tad nu nefijieši tika mācīti aizsargāties pret saviem ienaidniekiem līdz pat asinsizliešanai, ja tas bija nepieciešams; jā, un viņi arī tika mācīti "nekad neuzbrukt, jā, un nekad nepacelt zobenu, kā tikai aizņemot pret ienaidnieku, kā tikai, lai aizsargātu savas dzīvības.

15 Un šī bija viņu ticība, ka, tā darot, Dievs būs labvēlīgs viņiem tajā zemē, jeb, citiem vārdiem, ja viņi būs uzticīgi, turot Dieva pavēles, tad Viņš būs labvēlīgs tajā zemē; jā, brīdinās tos aizbēgt vai sagatavoties karam, atbilstoši viņu briesmām;

16 un vēl, ka Dievs darīs tiem zināmu, kurp tiem jāiet, lai aizsargātos pret saviem ienaidniekiem, un, tā darot, Tas Kungs tos atbrīvos; un šī bija Moronija ticība un viņa sirds gavīļēja tajā; "nevis par asinsizliešanu, bet

gan par laba darīšanu, par savas tautas saglabāšanu, jā, par Dieva pavēļu turēšanu, jā, un nepaķļausanos nekrietnībai.

17 Jā, patiesi, patiesi es saku jums, ja visi cilvēki būtu bijuši, būtu tagad un vienmēr būtu tādi kā Moronijs, lūk, paši elles spēki būtu satricināti uz mūžiem; jā, "velnam nekad nebūtu varas pār cilvēku bērnu sirdīm.

18 Lūk, viņš bija vīrs, līdzīgs Amonam, Mosijas dēlam, jā, un pat citiem Mosijas dēliem, jā, un arī Almam un viņa dēliem, jo viņi visi bija Dieva vīri.

19 Tad lūk, Helamans un viņa brāļi nekalpoja tautai mazāk kā Moronijs, jo tie sludināja Dieva vārdu un tie kristīja grēku nožēlošanai visus cilvēkus, kas uz klausīja viņu vārdus.

20 Un tā viņi gāja, un laudis "pazemojās dēļ viņu vārdiem, tiktāl ka tie tika ļoti b'ieredzēti no Tā Kunga, un tā viņi bija brīvi no kariem un strīdiem savā starpā, jā, patiesi četrus gadus garumā.

21 Bet, kā es teicu, deviņpadsmitā gada pašās beigās, jā, neskatoties uz mieru viņu pašu starpā, viņi negribot bija spiesti cīnīties ar saviem brāļiem lamaniēšiem.

22 Jā, un īsāk, viņu kari ar lamaniēšiem nemitējās daudzus gadus, neskatoties uz viņu lielo nepatiku.

23 Tad nu viņiem bija "žēl

12a SRC Labklājība.

13a Al. 46:20–22.

14a Al. 43:46–47;

3. Nef. 3:20–21;

Morm. 3:10–11;

M&D 98:16.

16a Al. 55:19.

17a 1. Nef. 22:26;

3. Nef. 6:15.

20a SRC Pazemīgs,

pazemība.

b 1. Nef. 17:35.

23a M&D 42:45.

pacelt ieročus pret lamaniešiem, tāpēc ka viņi nepriecājās par asinsizliešanu; jā, un tas vēl nav viss — viņiem bija žēl, ka viņi ir līdzekļi, lai tik daudzus savus brāļus aizsūtītu no šīs pasaules mūžīgajā pasaulē nesagatavotus sastapties ar savu Dievu.

24 Tomēr viņi nevarēja atļauties nolikt savas dzīvības, lai viņu "sievas un viņu bērni netiktu noslepkavoti ar to rupjo nežēlību, kas kādreiz bija viņu brāļi, jā, un bija ^batšķēlušies no viņu baznīcas, un bija pametuši viņus un bija gājuši iznīcināt viņus, apvienojoties ar lamaniešiem.

25 Jā, viņi nevarēja paciest, ka viņu brāļi priedātos par nefījiešu asinīm, tik ilgi, kamēr būtu kāds, kas tur Dieva pavēles, jo Tā Kunga solījums bija, ka, ja tie turēs Viņa pavēles, viņiem veiksies tajā zemē.

49. NODAĻA

Iebrokušie lamanieši nespēj ieņemt nostiprinātās Amonihās un Noas pilsētas. Amalīkija nolād Dievu un zvēr dzert Moronija asinis. Helamans un viņa brāļi turpina stiprināt Baznīcu. Apmēram 72 g. pr. Kr.

UN tad notika deviņpadsmitā gada vienpadsmitajā mēnesī, desmitajā mēneša dienā, ka lamaniešu karapulki tika redzēti tuvojami Amonihās zemei.

2 Un lūk, pilsēta bija pārbūvēta un Moronijs bija izvietojis savu karapulku uz pilsētas robežām,

un viņi bija uzbēruši zemi visapkārt, lai aizsargātos no lamaniešu bultām un akmeņiem; jo lūk, tie izmantoja cīņā akmeņus un bultas.

3 Lūk, es teicu, ka "Amonihās pilsēta bija pārbūvēta. Es saku jums, jā, ka tā bija daļēji pārbūvēta; un, tāpēc ka vienreiz lamanieši to bija nopostījuši dēļ ļaunu nekrietnības, viņi domāja, ka tā atkal būs viņiem viegls laupījums.

4 Bet lūk, cik liela bija viņu vilšanās; jo lūk, nefījieši sev visapkārt bija uzbēruši zemes grēdu, kas bija tik augsta, ka lamanieši nevarēja mest savus akmeņus un raidīt savas bultas uz tiem, lai tam būtu nozīme, ne arī viņi varēja tiem uzbrukt savādāk, kā tikai caur viņu ieejas vietām.

5 Tad tajā laikā lamaniešu augstie virsnieki bija ārkārtīgi izbrīnīti par nefījiešu gudrību, sagatavojot savas aizsardzības vietas.

6 Tad nu lamaniešu vadoņi bija domājuši, viņu lielā skaita dēļ, jā, viņi domāja, ka tiem būs pārsvars, kad viņi tiem uzbruks, kā viņi līdz šim bija darījuši; jā, un viņi arī bija sagatavojuši sev vairogius un krūšu bruņas; un viņi bija sagatavojuši sev drēbes no ādām, jā, ļoti biezas drēbes, lai piesegtu savu kailumu.

7 Un, būdami tā sagatavojušies, viņi domāja, ka viņi viegli pieveiks un pakļaus savus brāļus verdzības jūgā, vai kaus un slepkavos tos pēc savas patikas.

8 Bet lūk, viņiem par lielu

pārsteigumu, tie bija "sagatavojušies pret viņiem tādā veidā, kāds nekad nebija bijis zināms starp Lehija bērniem. Tagad tie bija sagatavojušies pret lamaniešiem cīnīties saskaņā ar Moronija norādījumiem.

9 Un notika, ka lamanieši jeb amalikieši bija ārkārtīgi izbrīnīti par to veidu, kā viņi bija sagatavojušies karam.

10 Tad, ja kēniņš Amalikija būtu nācis no "Nefija zemes sava karapulka priekšgalā, varbūt viņš būtu licis lamaniešiem uzbrukt nefijiešiem Amonihai pilsētā, jo lūk, viņu neuztrauca savu ļaužu asinis.

11 Bet lūk, Amalikija pats nenāca cīnīties. Un lūk, viņa augstie virsnieki neuzdriksējās uzbrukt nefijiešiem Amonihai pilsētā, jo Moronijs bija izmainījis lietu pārvaldīšanas kārtību starp nefijiešiem, tiktāl ka lamanieši bija vilušies par viņu patvēruma vietām un nevarēja tikt tiem klāt.

12 Tādēļ viņi atkāpās mežonīgā apvidū un ņēma savu pulku, un gāja uz Noas zemi, domādami, ka tā būs nākamā labākā vieta tiem, lai ietu pret nefijiešiem.

13 Jo viņi nezināja, ka Moronijs bija nostiprinājis jeb bija uzcēlis drošības "nostiprinājumus visapkārt katrai pilsētai visā zemē; tādēļ viņi soļoja uz Noas zemi ar ciešu apņēmību; jā, viņu augstie virsnieki nāca priekšā un deva zvērestu, ka viņi iznīcinās tās pilsētas ļaudis.

14 Bet lūk, viņiem par izbrīnu,

Noas pilsēta, kas līdz šim bija bijusi vāja vieta, tagad ar Moronija palīdzību bija kļuvusi stipra, jā, spēkā pat pārspējot Amonihai pilsētu.

15 Un tad lūk, tā bija gudrība Moronijā, jo viņš domāja, ka tie nobīsies pie Amonihai pilsētas; un, tā kā Noas pilsēta līdz šim bija bijusi vājākā zemes daļa, tādēļ viņi soļos turp cīnīties; un tas bija saskaņā ar viņa vēlēšanos.

16 Un lūk, Moronijs bija iecēlis Lehiju par galveno pavēlnieku pār tās pilsētas vīriem; un tas bija "tas pats Lehijš, kurš cīnījās ar lamaniešiem tajā ielejā austrumos no Sidonas upes.

17 Un tad lūk, notika, kad lamanieši atklāja, ka Lehijš komandē pilsētu, viņi atkal bija vilušies, jo viņi ārkārtīgi baidījās no Lehija; tomēr viņu augstie virsnieki bija devuši zvērestu uzbrukt pilsētai, tādēļ tie atveda savus karapulkus.

18 Tad lūk, lamanieši nevarēja tikt viņu drošības nocietinājumos savādāk, kā tikai caur ieeju, jo valnis, kas bija uzbērts, bija ļoti augsts, un grāvis, kas bija aprakts visapkārt, bija ļoti dziļš, izņemot ieeju.

19 Un tā nefijieši bija sagatavojušies iznīcināt katru, kas mēģinās uzrāpties vai iekļūt nocietinājumā jebkurā citā veidā, metot akmeņus un raidot bultas uz tiem.

20 Tā viņi bija sagatavojušies, jā, grupa viņu stiprāko vīru ar saviem zobeniem un savām

lingām, lai sakautu katru, kas mēģinās iekļūt viņu drošības nocietinājumā caur ieeju; un tā viņi bija sagatavojušies aizsargāt sevi pret lamaniešiem.

21 Un notika, ka lamaniešu virsnieki atveda savus karapulku pie ieejas un sāka cīnīties ar nefijiešiem, lai iekļūtu viņu nocietinājumā; bet lūk, viņi tika aizdzīti atpakaļ laiku pa laikam, tā ka viņi tika sakauti ar milzīgiem zaudējumiem.

22 Tagad, kad tie atklāja, ka viņi nevar uzveikt nefijiešus pa ieeju, viņi sāka rakt nost viņu zemes uzbērumus, lai viņi varētu izveidot ceļu saviem karapulkiem, lai viņiem būtu vienādas iespējas cīnīties; bet lūk, šajos mēģinājumos viņi tika aizmēzti ar akmeņiem un bultām, kas tika raidītas uz tiem; un tā vietā, lai piepildītu viņu grāvjus, nojaucot zemes uzbērumus, tie zināmā mērā tika piepildīti ar viņu mirušajiem un ievainotajiem ķermeņiem.

23 Tā nefijiešiem bija pilnīga vara pār saviem ienaidniekiem; un tā lamanieši centās iznīcināt nefijiešus, līdz visi viņu augstie virsnieki tika nogalināti; jā, un vairāk nekā tūkstotis lamaniešu bija nogalināti; turpretim no otras puses nebija nogalināta neviena nefijiešu dvēsele.

24 Tur bija ap piecdesmit, kas bija ievainoti, būdami atklāti lamaniešu bultām caur ieeju, bet viņi bija aizsargāti ar saviem vairogiem un savām krūšu bruņām, un savām bruņu cepurēm

tiktāl, ka viņu ievainojumi bija uz kājām, daudzi no kuriem bija ļoti smagi.

25 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka visi viņu augstie virsnieki bija nogalināti, viņi bēga mežonīgā apvidū. Un notika, ka viņi atgriezās Nefija zemē, lai paziņotu savam ķēniņam Amalikijam, kas bija nefijietis no dzimšanas, par viņu lielajiem zaudējumiem.

26 Un notika, ka viņš bija ārkārtīgi nikns uz saviem ļaudīm, tāpēc ka viņš nebija sasniedzis savu iecerēto pār nefijiešiem; viņš nebija pakļāvis tos verdzības jūgā.

27 Jā, viņš bija ārkārtīgi apskaities un viņš "nolādēja Dievu un arī Moroniju, ^bzvērēdams, ka viņš dzers tā asinis; un tas tāpēc, ka Moronijs turējis Dieva pavēles, rūpējoties par savu ļaužu drošību.

28 Un notika, ka, no otras puses, Nefija tauta "pateicās Tam Kungam, savam Dievam par Viņa nepārspējamo spēku viņu atbrīvošanā no viņu ienaidnieku rokām.

29 Un tā beidzās deviņpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

30 Jā, un tur bija nepārtraukts miers starp tiem un ārkārtīgi liels uzplaukums baznīcā dēļ viņu uzmanības un uzcītības, ko viņi pievērsa Dieva vārdam, ko tiem sludināja Helamans un Šiblons, un Koriantons, un Amons, un viņa brāļi, jā, visi tie, kas bija ordinēti ar "Dieva svēto

27a SRC Zaimot, zaimošana.

b Ap. d. 23:12.
28a SRC Pateicīgs,

pateicība, pateikšanās.
30a Al. 43:2.

kārtu, būdami kristīti grēku nožēlošanai un sūtīti sludināt starp ļaudīm.

50. NODAĻA

Moronijs nostiprina nefijiešu zemes. Tie ceļ daudzas jaunas pilsētas. Kari un posts nāk pār nefijiešiem viņu ļaundarību un negantību dienās. Moriantonu un viņa atkritējus sakauj Teankums. Nefihass mirst, un viņa dēls Pahorans ieņem soģa krēslu. Apmēram 72–67 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Moronijs nepārstāja gatavoties karam jeb aizsargāt savu tautu pret lamaniešiem; jo viņš lika, lai viņa karapulki divdesmitā soģu valdīšanas gada sākumā sāktu rakt zemes uzbērumus ap visām pilsētām visā zemē, kas piederēja nefijiešiem.

2 Un šo uzbērumu augšā viņš lika, lai tur būtu baļķi, jā, žogi no baļķiem, uzcelti cilvēka augumā visapkārt pilsētām.

3 Un viņš lika, lai uz šiem baļķu žogiem tiktu uzcelti karkasi, uz visiem baļķiem visapkārt, un tie bija stipri un augsti.

4 Un viņš lika, lai tiktu uzcelti torņi, kas slietos pāri šiem stabu nocietinājumiem, un viņš lika, lai patvēruma vietas tiktu uzceltas uz šiem torņiem, lai lamaniešu akmeņi un bultas nevarētu tos ievainot.

5 Un viņi bija sagatavojušies, lai viņi varētu mest akmeņus no to augšas, atbilstoši savai gribai un savam spēkam, un nogalināt

tos, kas mēģinās tuvoties pilsētas sienām.

6 Tā Moronijs sagatavoja cietokšņus pret viņu ienaidnieku uzbrukumiem, apkārt katrai pilsētai visā zemē.

7 Un notika, ka Moronijs lika, lai viņa karapulki dotos mežonīgā apvidus austrumos; jā, un viņi gāja un padzina visus lamaniešus, kas bija mežonīgā apvidus austrumos, uz viņu pašu zemēm, kas bija uz dienvidiem no Zarahemlas zemes.

8 Un Nefija zeme stiepās taisnā līnijā no austrumu līdz rietumu jūrai.

9 Un notika, kad Moronijs bija izdzinis visus lamaniešus no mežonīgā apvidus austrumiem, kas bija uz ziemeļiem no viņu pašu zemēm, viņš lika, lai tie iedzīvotāji, kas bija Zarahemlas zemē un apkārtējās zemēs, ietu uz mežonīgā apvidus austrumiem, līdz pat jūras krastam, un ieņemtu to zemi.

10 Un viņš arī izvietoja savus karapulkus dienvidos uz viņu īpašumu robežām, un lika tiem uzcelt "nocietinājumus, lai viņi varētu pasargāt savus karapulkus un savus ļaudis no savu ienaidnieku rokām.

11 Un tā viņš iznīcināja visus lamaniešu cietokšņus mežonīgā apvidus austrumos, jā, un arī rietumos, nostiprinādams robežu starp nefijiešiem un lamaniešiem, starp Zarahemlas zemi un Nefija zemi no rietumu jūras līdz Sidonas upes iztekai, jo nefijiešiem pēc viņu labpatikas

piederēja visa zeme uz ziemeļiem, jā, patiesi visa zeme, kas bija uz ziemeļiem no Pārpilnības zemes.

12 Tā Moronijs ar saviem karapulkiem, kas pieauga ik dienas dēļ pārliecības par aizsardzību, ko viņš tiem deva ar saviem darbiem, centās iznīcināt lamaniešu varu visās zemēs, kas bija viņu īpašumā, lai tiem vairs nebūtu varas pār viņu īpašumā esošajām zemēm.

13 Un notika, ka nefijieši sāka likt pamatus pilsētai, un viņi deva tai pilsētai vārdu Moronija pilsēta; un tā bija pie austrumu jūras; un tā bija dienvidos pie lamaniešu īpašumu robežām.

14 Un viņi arī iesāka likt pamatus pilsētai starp Moronija pilsētu un Ārona pilsētu, kas sniedzās līdz Āronas un Moronijas robežām, un viņi deva tai pilsētai jeb zemei vārdu Nefiha.

15 Un viņi arī iesāka tajā pašā gadā celt daudzas pilsētas ziemeļos, vienu no tām sevišķā veidā, ko viņi nosauca par Lehiju un kas bija ziemeļos pie jūras krasta.

16 Un tā beidzās divdesmitais gads.

17 Un šajos veiksmīgajos apstākļos bija Nefija tauta divdesmit pirmā soģu valdīšanas gada iesākumā pār Nefija tautu.

18 Un viņiem ārkārtīgi veicās un viņi kļuva ārkārtīgi bagāti; jā, viņi vairojās un kļuva stipri tai zemē.

19 Un tā mēs redzam, cik žēlastības pilni un taisni ir visi

Tā Kunga darbi, izpildot visus Viņa vārdus cilvēku bērniem; jā, mēs varam redzēt, ka Viņa vārdi ir apstiprinājušies, patiesi tajā laikā, kad Viņš runāja uz Lehiju, sacīdams:

20 Svētīts esi tu un tavi bērni; un viņi tiks svētīti; kā viņi turēs Manas pavēles, tā viņiem veiksies tai zemē. Bet atceries, kā viņi neturēs Manas pavēles, tā viņi tiks "padzīti no Tā Kunga vaiga.

21 Un mēs redzam, ka šie solījumi ir apstiprinājušies Nefija tautai; jo tās ir bijušas viņu ķildas un viņu strīdi, jā, viņu slepkavības un viņu laupīšanas, viņu elku pielūgšanas, viņu netiklības un viņu negantības, kas bija viņu starpā, kas atnesa tiem viņu karus un viņu iznīcināšanu.

22 Un tie, kas bija uzticīgi Tā Kunga pavēļu turēšanā, tika atbrīvoti visos laikos, turpretim tūkstošiem viņu bezdievīgo brāļu tika nodoti jūgā, vai gāja bojā no zobena, vai krita neticībā un sajaucās ar lamaniešiem.

23 Bet lūk, tur nekad nebija bijis "laimīgāka laika Nefija tautā kopš Nefija dienām kā Moronija dienās, jā, patiesi šinī laikā, divdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā.

24 Un notika, ka divdesmit un otrais soģu valdīšanas gads arī beidzās mierā; jā, un arī divdesmit un trešais gads.

25 Un notika, ka divdesmit un ceturtais soģu valdīšanas gada sākumā tur arī būtu bijis miers

Nefija tautā, ja nebūtu bijis "strīds, kas bija viņu starpā par Lehija zemi un Moriantona zemi, kurai bija robeža ar Lehija zemi; kuras abas bija jūras malā.

26 Jo lūk, ļaudis, kuriem piederēja Moriantona zeme, pieprasīja daļu no Lehija zemes; tādēļ tur sākās karsts strīds starp viņiem, tiktāl ka Moriantonas ļaudis pacēla ieročus pret saviem brāļiem un bija apņēmušies tos nokaut ar zobenu.

27 Bet lūk, ļaudis, kam piederēja Lehija zeme, bēga uz Moronija nometni un lūdza viņu pēc palīdzības; jo lūk, viņi nebija noziegušies.

28 Un notika, kad Moriantona ļaudis, ko vadīja vīrs, kura vārds bija Moriantons, atklāja, ka Lehija ļaudis bija aizbēguši uz Moronija nometni, viņi bija ārkārtīgi izbijušies, ka tik Moronija karapulki nenāktu uz tiem un neiznīcinātu viņus.

29 Tādēļ Moriantons lika viņu sirdīs to, ka viņiem ir jāmūk uz to zemi, kas bija uz ziemeļiem, kas bija noklāta ar lieliem ūdeņiem, un jāiegūst tā zeme, kas bija uz ziemeļiem.

30 Un lūk, viņi būtu īstenojuši šo ieceri, (kas būtu bijis par iemeslu vaimanām) bet lūk, Moriantons, būdams ļoti nesavaldīgs vīrs, tādēļ bija sadusmojies uz vienu no savām kalponēm, un viņš uzbruka tai un smagi to piekāva.

31 Un notika, ka viņa aizbēga un gāja uz Moronija nometni, un pastāstīja Moronijam visu par šo

lietu un arī par viņu nodomiem bēgt zemē uz ziemeļiem.

32 Tad lūk, ļaudis, kas bija Pārpilnības zemē, jeb drīzāk, Moronijs baidījās, ka tie paklausīs Moriantona vārdiem un apvienosies ar viņa ļaudīm, un tā tas iegūs valdījumā tās zemes daļas, kas liks pamatu nopietnām sekām Nefija tautā, jā, sekām, kas novedīs pie viņu "brīvības gāšanas.

33 Tādēļ Moronijs sūtīja karapulku ar viņu teltīm apsteigt Moriantona ļaudis, apturēt viņu bēgšanu uz zemi ziemeļos.

34 Un notika, ka viņi neapsteidza tos, līdz viņi nenonāca "Postažas zemes robežās; un tur viņi apsteidza tos šaurumā, kas veda gar jūru uz zemi ziemeļos, jā, ar jūru gan no rietumiem, gan austrumiem.

35 Un notika, ka karapulks, ko bija sūtījis Moronijs, ko vadīja vīrs, kura vārds bija Teankums, sastapa Moriantona ļaudis; un tik stūrgalvīgi bija Moriantona ļaudis (būdami iedvesmoti ar viņa ļaundarbībām un viņa glaimojošajiem vārdiem), ka notika kauja starp tiem, kurā Teankums nogalināja Moriantonu un sakāva viņa karapulku, un paņēma tos par gūstekņiem, un atgriezās Moronija nometnē. Un tā beidzās divdesmit un ceturtais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

36 Un tā Moriantona ļaudis tika atvesti atpakaļ. Un, kad viņi noslēdza derību ievērot mieru, viņi tika atjaunoti Moriantona

zemē, un saskaņa izveidojās starp viņiem un Ļehija ļaudīm, un tie arī tika atjaunoti savās zemēs.

37 Un notika, ka tajā pašā gadā, kad Nefija tautā bija atjaunots miers, ka Nefihass, otrais augstākais soģis, nomira, ar pilnīgu taisnīgumu Dieva priekšā pildījis soģa amatu.

38 Tomēr, viņš bija atteicis Almam ņemt valdījumā tos piekštus un tās lietas, ko Alma un viņa tēvi bija uzskatījuši par pašu svētāko; tādēļ Alma bija nodevis tos savam dēlam Helamanam.

39 Lūk, notika, ka Nefihasa dēls tika iecelts pildīt soģa amatu sava tēva vietā, jā, viņš tika iecelts par augstāko soģi un pārvaldnieku pār tautu ar zvērestu un svētu priekšrakstu tiesāt taisnīgi un turēt ļaužu mieru un brīvību, un dot tiem viņu svētās priekšrocības pielūgt To Kungu, savu Dievu, jā, atbalstīt un saglabāt Dieva lietu visās savās dienās, un tiesāt ļaunos atbilstoši viņu noziegumiem.

40 Tad lūk, viņa vārds bija Pahorans. Un Pahorans pildīja sava tēva vietu, un divdesmit un ceturtā gada beigās viņš sāka savu valdīšanu pār Nefija tautu.

51. NODAĻA

Kēniņa piekritēji tiecas izmainīt likumu un iecelt kēniņu. Pahorans un brīvības piekritēji tiek atbalstīti ar tautas balsi. Moronijs piespiež kēniņa piekritējus aizsargāt savu valsti, vai arī tikt nodotiem nāvei.

Amalikija un lamanieši sagrābj daudzas nocietinātās pilsētas. Teankums atvairā lamaniešu iebrukumu un nogalina Amalikiju viņa teltī. Apmēram 67–66 g. pr. Kr.

UN tad notika divdesmit un piektā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, viņi nodibināja mieru starp Ļehija un Moriantona ļaudīm viņu zemēs, un iesāka divdesmit un piekto gadu mierā;

2 tomēr ilgi viņi nesaglabāja pilnīgu mieru zemē, jo tur sākās strīds tautā par augstāko soģi Pahoranu; jo lūk, tur bija daļa ļaužu, kas vēlējās, lai daži īpaši likuma punkti tiktu izmainīti.

3 Bet lūk, Pahorans nemainīja un neļāva likumu mainīt, tādēļ viņš neuzklausīja tos, kas bija sūtījuši savas balsis ar saviem lūgumiem par likuma izmaiņšanu.

4 Tādēļ tie, kas vēlējās, lai likums tiktu izmainīts, bija nikni uz viņu un gribēja, lai viņš vairs nebūtu augstākais soģis pār to zemi; tādēļ tur izcēlās karsts strīds par šo lietu, bet ne līdz asinsizliešanai.

5 Un notika, ka tie, kas vēlējās, lai Pahorans tiktu gāzts no soģa krēsla, tika saukti par kēniņa piekritējiem, jo viņi vēlējās, lai likums tiktu mainīts tādā veidā, ka gāztu brīvo valdību un ieceltu kēniņu pār to zemi.

6 Un tie, kas vēlējās, lai Pahorans paliktu par augstāko soģi pār zemi, uzņēmās brīvības piekritēju vārdu; un tā notika dalīšanās viņu starpā, jo brīvības piekritēji bija zvērējuši jeb

stājušies derībā saglabāt savas tiesības un savas reliģijas priekšrocības ar brīvu valdību.

7 Un notika, ka šī viņu strīda lieta tika izšķirta ar tautas balsi. Un notika, ka tautas balss nāca par labu brīvības piekritējiem un Pahorans saglabāja soģa krēslu, kas radīja lielu prieku starp Pahorana brāļiem un arī daudziem brīvības ļaudīm, kas arī apklusināja ķēniņa piekritējus, ka viņi nevarēja pretoties, bet bija spiesti saglabāt brīvības lietu.

8 Tad nu tie, kas bija par ķēniņiem, bija "augstdzimušie, un viņi tiecās būt par ķēniņiem, un viņus atbalstīja tie, kas meklēja spēku un varu pār tautu.

9 Bet lūk, tas bija kritisks laiks priekš tādiem strīdiem Nefija tautā; jo lūk, Amalikija bija atkal uzkūdījis lamaniešu ļaužu sirdis pret Nefija tautu, un viņš sapulcināja kopā karavīrus no visām savas zemes daļām un apbruņoja tos, un ar visu uzcītību gatavojās karam, jo viņš bija "zvērējis dzert Moronija asinis.

10 Bet lūk, mēs redzēsim, ka viņa solījums, ko viņš bija devis, bija pārsteidzīgs; tomēr viņš gatavojās pats un gatavoja savus karapulkus iet cīnīties pret nefijiešiem.

11 Tagad viņa karapulki nebija tik lieli, kā tie līdz šim bija bijuši, dēļ tiem daudzajiem tūkstošiem, kas bija nokauti ar nefijiešu roku; bet, neskatoties uz viņu lielajiem zaudējumiem, Amalikija bija sapulcinājis kopā apbrīnojami lielu karapulku,

tā ka viņš nebaidījās nākt uz Zarahemlas zemi.

12 Jā, patiesi Amalikija pats nāca lamaniešu priekšgalā. Un tas bija divdesmit un piektajā soģu valdīšanas gadā; un tas bija tajā pašā laikā, kad viņi bija sākuši nokārtot savus strīdus par augstāko soģi Pahoranu.

13 Un notika, kad ļaudis, kas tika saukti par ķēniņa piekritējiem, izdzirdēja, ka lamanieši nāk cīnīties pret viņiem, tie bija priecīgi savās sirdīs; un viņi atteicās ņemt ieročus, jo viņi bija tā apskaitušies uz augstāko soģi un arī uz "brīvības piekritējiem, ka viņi negribēja ņemt ieročus, lai aizsargātu savu zemi.

14 Un notika, kad Moronijs to redzēja, un arī redzēja, ka lamanieši nāca zemes robežās, viņš bija ārkārtīgi apskaities dēļ to ļaužu stūrgalvības, kurus viņš tik cītīgi bija pūlējies aizsargāt; jā, viņš bija ārkārtīgi apskaities; viņa dvēsele bija piepildīta ar dūsmām pret tiem.

15 Un notika, ka viņš sūtīja lūgumu ar tautas balsi zemes pārvaldniekam, vēlēdamies, lai tas to lasītu un dotu viņam (Moronijam) varu piespiest šos atkritējus aizstāvēt savu valsti, vai arī nodot tos nāvei.

16 Jo tā bija viņa pirmā rūpe izbeigt šādus strīdus un ķildas starp ļaudīm; jo lūk, tas bija bijis līdz šim par iemeslu visai viņu iznīcināšanai. Un notika, ka tas tika atļauts, saskaņā ar tautas balsi.

17 Un notika, ka Moronijs

pavēlēja, lai viņa karapulks ietu pret šiem ķēniņa piekritējiem, lai noplēstu viņu lepnību un viņu cildenumu un nolīdzinātu viņus ar zemi, vai arī viņi paceltu ieročus un atbalstītu brīvības lietu.

18 Un notika, ka karapulki soļoja pret tiem; un tie noplēsa viņu lepnību un viņu cildenumu, tā, kad viņi pacēla savus kara ieročus, lai cīnītos pret Moronija vīriem, viņi tika nocirsti un nolīdzināti līdz ar zemi.

19 Un notika, ka tur bija četri tūkstoši šo "atkritēju, kas tika nocirsti ar zobenu; un tie viņu vadoņi, kas netika nokauti kaujā, tika saņemti un iemesti cietumā, jo tanī brīdī nebija laika tos tiesāt.

20 Un atlikušie no šiem atkritējiem, lai netiktu notriekti pie zemes ar zobenu, labāk piekāpās brīvības karogam un tika piespiesti pacelt "brīvības karogu savos torņos un savās pilsētās, un ņemt ieročus savas zemes aizstāvībai.

21 Un tā Moronijs darīja galu šiem ķēniņa piekritējiem, ka tur vairs nebija neviens zināms ar nosaukumu — ķēniņa piekritējs; un tā viņš darīja galu to ļaužu stūrgalvībai un lepnībai, kuri uzdevās, ka ir ar dižciltīgām asinīm, bet tiem bija jāpazemojas tāpat kā viņu brāļiem un drosmīgi jācīnās par savu brīvību no jūga.

22 Lūk, notika, kamēr "Moronijs tā iznīdēja karus un strīdus starp saviem ļaudīm un pakļāva

tos mieram un cilvēcībai, un veica sakārtošanu, lai sagatavotos karam pret lamaniešiem, lūk, lamanieši bija ienākuši Moronija zemē, kas bija jūras malā.

23 Un notika, ka nefijieši nebija pietiekami spēcīgi Moronija pilsētā, tādēļ Amalikija tos padzina, daudzus nogalinādam. Un notika, ka Amalikija sagrāba pilsētu, jā, valdījumu par visiem viņu nocietinājumiem.

24 Un tie, kas aizbēga no Moronija pilsētas, nāca Nefihasa pilsētā; un arī Lehija pilsētas ļaudis sapulcējās kopā un gatavojās, un bija gatavi cīnīties ar lamaniešiem.

25 Bet notika, ka Amalikija neļāva lamaniešiem iet pret Nefihasa pilsētu cīnīties, bet turēja tos lejā jūras krastā, atstādam vīrus katrā pilsētā, lai to uzturētu un aizsargātu.

26 Un tā viņš gāja, sagrābdams daudzas pilsētas — Nefihasa pilsētu un Lehija pilsētu, un Moriantona pilsētu, un Omnera pilsētu, un Gida pilsētu, un Muleka pilsētu, kuras visas bija jūras malā austrumu krastā.

27 Un tā lamanieši ar Amalikija viltību un saviem neskaitāmajiem pulkiem bija ieguvuši tik daudzas pilsētas, kas visas bija stipri nocietinātas pēc Moronija "nocietināšanas veida; kas visas deva atbalstu lamaniešiem.

28 Un notika, ka viņi soļoja uz Pārpilnības zemes robežām, dzīdami nefijiešus pa priekšu un nokaudami daudzus.

29 Bet notika, ka viņi sastapa

Teankumu, kurš bija “nogalinājis Moriantonu un bija apsteidzis viņa ļaudis to bēgšanā.

30 Un notika, ka viņš apsteidza arī Amalikiju, kad tas soļoja ar saviem daudzajiem karapulkiem, lai tas varētu sagrābt Pārpilnības zemi un arī to zemi uz ziemeļiem.

31 Bet lūk, viņš saskārās ar vilšanos, ka tika Teankuma un viņa vīru atsists, jo viņi bija diži karotāji; jo katrs Teankuma vīrs pārspēja lamaniešus savā spēkā un savā kara mākslā, tā ka viņi guva pārākumu pār lamaniešiem.

32 Un notika, ka viņi nokausēja tos, tā ka viņi kāva tos, līdz kļuva tumšs. Un notika, ka Teankums un viņa vīri uzslēja savas teltis Pārpilnības zemes robežās; un Amalikija uzslēja savas teltis jūras krastmalā, un tā viņi bija izdzīti.

33 Un notika, kad pienāca nakts, Teankums un viņa kalps izzagās un aizgāja naktī, un gāja Amalikijas nometnē; un lūk, miegs bija pieveicis tos viņu lielā noguruma dēļ, kas bija dēļ viņu pūlēm un dienas svelmes.

34 Un notika, ka Teankums slepeni iezagās ķēniņa telti un iedūra šķēpu viņa sirdī; un viņš vienā mirklī to nonāvēja, tā ka tas neuzmodināja savus kalpus.

35 Un viņš atgriezās slepeni savā nometnē, un lūk, viņa vīri gulēja, un viņš pamodināja tos un izstāstīja viņiem visu, ko viņš bija darījis.

36 Un viņš lika, lai viņa kara-

pulki stāvētu gatavībā, baidoties, ka lamanieši pamodīsies un nāks pret tiem.

37 Un tā beidzas divdesmit un piektais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; un tā beidzas Amalikijas dienas.

52. NODAĻA

Amorons nāk Amalikija vietā kā lamaniešu ķēniņš. Moronijs, Teankums un Lehijs vada nefijiešus uzvarošajā karā pret lamaniešiem. Muleka pilsēta tiek atgūta un zoramietis Jēkabs tiek nogalināts. Apmēram 66–64 g. pr. Kr.

UN tad notika divdesmit un sestajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, lūk, kad lamanieši pamodās pirmā mēneša pirmajā rītā, lūk, viņi atrada Amalikiju mirušu savā paša teltī; un viņi arī redzēja, ka Teankums bija gatavs dot tiem kauju tanī dienā.

2 Un tad, kad lamanieši to redzēja, viņi bija izbijušies; un tie atmeta savu nodomu soļot uz zemi ziemeļos un atkāpās ar visu savu karapulku Muleka pilsētā, un meklēja patvērumu viņu nocietinājumos.

3 Un notika, ka Amalikijas brālis tika iecelts par ķēniņu pār tautu; un viņa vārds bija Amorons; tā ķēniņš Amorons, ķēniņa Amalikijas brālis, tika iecelts valdīt viņa vietā.

4 Un notika, ka viņš pavēlēja, lai viņa ļaudis paturētu tās pilsētas, kuras viņi bija ieņēmuši ar asinsizliešanu; jo tie nebija

ieņēmuši nevienu pilsētu, neizlejot daudz asiņu.

5 Un tad Teankums redzēja, ka lamanieši bija apņēmušies paturēt tās pilsētas, kuras tie bija ieņēmuši, un tās zemes daļas, ko viņi bija sagrābuši; un arī, redzēdams viņu ārkārtīgi lielo skaitu, Teankums domāja, ka nebija lietderīgi, ka viņš mēģinātu uzbrukt tiem viņu nocietinājumos.

6 Bet viņš turēja savus vīrus visapkārt, it kā gatavodamies karam; jā, un viņš patiesi gatavojās aizsargāt sevi pret tiem, "izveidojot sienas visapkārt un sagatavojot patvēruma vietas.

7 Un notika, ka viņš tā gatavojās karam, līdz Moronijs atsūtīja lielu skaitu vīru, lai stiprinātu viņa karapulku.

8 Un Moronijs arī sūtīja pavēles viņam, lai viņš paturētu visus gūstekņus, kas kritīs viņa rokās; jo, tā kā lamanieši bija saņēmuši daudz gūstekņu, viņam bija jāpatur visi gūstekņi no lamaniešiem kā izpirkumu par tiem, ko lamanieši bija saņēmuši.

9 Un viņš arī sūtīja tam pavēles, lai tas nostiprinātu Pārpilnības zemi un sargātu "šauro eju, kas veda uz zemi ziemeļos, lai lamanieši neiegūtu šo zemes šaurumu un viņiem nebūtu varas traucēt tos no visām pusēm.

10 Un Moronijs arī sūtīja pie viņa, vēlēdamies, lai viņš būtu uzticīgs, aizstāvot šo zemes daļu un lai viņš meklētu katru iespēju šaustīt lamaniešus šajā daļā, cik vien bija viņa spēkos, lai varbūt

viņš atkal varētu ieņemt ar kara viltību vai kādā citā veidā tās pilsētas, kas bija tikušas izrautas no viņu rokām; un lai viņš arī nocietinātu un nostiprinātu tās pilsētas visapkārt, kuras nebija kritušas lamaniešu rokās.

11 Un viņš arī sacīja tam: Es nāktu pie tevis, bet lūk, lamanieši mums uzbrūk zemes robežās pie rietumu jūras; un lūk, es eju pret tiem, tādēļ es nevaru nākt pie tevis.

12 Tad nu ķēniņš (Amorons) bija aizgājis no Zarahemlas zemes un bija darījis zināmu ķēniņienei par sava brāļa nāvi, un bija sapulcinājis kopā lielu skaitu vīru, un bija devies karagājienā pret nefijiešiem rietumu jūras malā.

13 Un tā viņš centās nokausēt nefijiešus un atvilkt daļu no viņu spēkiem šajā zemes daļā, turpretim viņš bija pavēlējis tiem, kurus viņš bija atstājis tajās pilsētās, ko viņš bija ieņēmis, lai tie arī neliktu mierā nefijiešus austrumu jūras malā un sagrābtu tik daudz viņu zemju, cik vien būtu viņu spēkos, atbilstoši viņu karapulku spēkiem.

14 Un tā nefijieši bija šajos bīstamajos apstākļos divdesmit un sestā soģu valdīšanas gada beigās pār Nefija tautu.

15 Bet lūk, notika divdesmit un septītajā soģu valdīšanas gadā, ka Teankums pēc Moronija pavēles, kurš bija izveidojis karapulkus, lai aizsargātu zemes dienvidu un rietumu robežas, un bija sācis savu karagājienu uz

Pārpilnības zemi, lai viņš varētu palīdzēt Teankumam ar saviem vīriem atgūt tās pilsētas, ko viņi bija pazaudējuši.

16 Un notika, ka Teankums bija saņēmis pavēli uzbrukt Muleka pilsētai un atgūt to, ja tas būtu iespējams.

17 Un notika, ka Teankums gatavojās uzbrukt Muleka pilsētai un doties karagājienā ar savu karapulku pret lamaniešiem; bet viņš redzēja, ka viņam bija neiespējami uzveikt tos, kamēr tie bija savos nocietinājumos, tādēļ viņš atmeta savus nodomus un atgriezās Pārpilnības pilsētā gaidīt Moronija atnākšanu, lai viņš varētu pastiprināt savu karapulku.

18 Un notika, ka Moronijs ieradās ar savu karapulku Pārpilnības zemē divdesmit un septiņā soģu valdīšanas gada pār Nefija tautu pašās beigās.

19 Un divdesmit un astotā gada sākumā Moronijs un Teankums, un daudzi no augstajiem virsniekiem noturēja kara apspriedi—ko viņiem darīt, lai piespiestu lamaniešus iznākt pret tiem cīnīties; jeb kādā veidā viņi varētu izvilināt tos no viņu nocietinājumiem, lai viņi varētu tos pārspēt un atkal ieņemt Muleka pilsētu.

20 Un notika, ka viņi sūtīja sūtņus pie lamaniešu karapulka, kas aizsargāja Muleka pilsētu, pie viņu vadoņa, kura vārds bija Jēkabs, vēlēdamies, lai tas nāktu ārā ar saviem karapulkiem, lai stātos pretī līdzenumā starp divām pilsētām. Bet lūk, Jēkabs, kas bija zoramietis, negribēja

nākt ar savu karapulku, lai stātos tiem pretī līdzenumā.

21 Un notika, ka Moronijs, necerēdams tikties ar tiem līdzīgos apstākļos, tādēļ viņš izšķīrās par ieceri, kā viņš varētu izmānīt lamaniešus no viņu nocietinājumiem.

22 Tādēļ viņš lika, lai Teankums ņemtu nelielu skaitu savu vīru un soļotu lejā pie jūras krasta; un Moronijs un viņa karapulks naktī aizgāja mežonīgā apvidū uz rietumiem no Muleka pilsētas; un tā no rīta, kad lamaniešu sargi atklāja Teankumu, viņi skrēja un pateica to Jēkabam, savam vadonim.

23 Un notika, ka lamaniešu karapulki izgāja pret Teankumu, domādami ar savu skaitu pārspēt Teankumu dēļ viņa nelielā skaita. Un, kad Teankums redzēja lamaniešu karapulkus iznākam pret viņu, viņš sāka atkāpties gar jūras krastu uz ziemeļiem.

24 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka viņš sāk bēgt, viņi kļuva drošāki un ar sparū tos vajāja. Un, kamēr Teankums tā aizvilināja lamaniešus, kuri veltīgi viņu vajāja, lūk, Moronijs pavēlēja, lai daļa no viņa karapulka, kas bija ar viņu, dotos karagājienā pret pilsētu un ieņemtu to.

25 Un tā viņi darīja, un nokāva tos, kas bija atstāti aizsargāt pilsētu, jā, visus tos, kuri nenolika savus kara ieročus.

26 Un tā Moronijs bija ieņēmis Muleka pilsētu ar daļu no sava karapulka, kamēr ar atlikušajiem viņš soļoja, lai sastaptu

lamaniešus, kad tie atgriezīsies no Teankuma vajāšanas.

27 Un notika, ka lamanieši vajāja Teankumu, līdz tie nonāca netālu no Pārpilnības pilsētas, un tad tos sastapa Lehijs ar nelielu karapulku, kas bija atstāts, lai aizsargātu Pārpilnības pilsētu.

28 Un tad lūk, kad lamaniešu augstie virsnieki ieraudzīja Lehiju ar savu karapulku nākam pret tiem, viņi bēga lielā apjukumā, baidoties, ka tie nesasniegs Muleka pilsētu, pirms Lehijs tos panāks; jo viņi bija noguruši no sava pārgājiena, un Lehija vīri bija spīrgti.

29 Tad nu lamanieši nezināja, ka Moronijs bija tiem aizmugurē ar savu karapulku; un viss, no kā viņi baidījās, bija Lehijs un viņa vīri.

30 Tad nu Lehijs nealka tos panākt, pirms viņi nebūs sastapušies ar Moroniju un viņa karapulku.

31 Un notika, ka, pirms lamanieši bija tālu atkāpušies, viņi bija nefijiešu ielenkti, ar Moronija vīriem no vienas puses un Lehija vīriem no otras, kuri visi bija spīrgti un spēka pilni; bet lamanieši bija nogurdināti no sava garā pārgājiena.

32 Un Moronijs pavēlēja saviem vīriem, lai viņi uzbruktu tiem, kamēr tie nenoliks savus kara ieročus.

33 Un notika, ka Jēkabs, būdams viņu vadonis, būdams arī "zoramietis un esot ar neuzvaramu garu, viņš veda lamaniešus

cīņā ar ārkārtīgu niknumu pret Moroniju.

34 Moronijs bija viņu ceļā, tādēļ Jēkabs bija apņēmis tos nokaut un izcirst sev ceļu uz Muleka pilsētu. Bet lūk, Moronijs un viņa vīri bija spēcīgi; tādēļ tie nedeva ceļu lamaniešiem.

35 Un notika, ka viņi no abām pusēm cīnījās ar ārkārtīgu niknumu; un tur bija daudz nogalināto abās pusēs; jā, un Moronijs tika ievainots un Jēkabs tika nogalināts.

36 Un Lehijs spieda uz viņiem no mugurpuses ar tādu niknumu ar saviem stiprajiem vīriem, ka lamanieši aizmugurē nolika savus kara ieročus; un atlikušie no tiem, būdami apjukusi, nezināja vai doties prom vai turpināt cīnīties.

37 Tad Moronijs, redzēdams viņu apjukumu, sacīja uz tiem: Ja jūs atnesīsiet savus kara ieročus un tos atdosit, lūk, mēs pārtrauksim izliet jūsu asinis.

38 Un notika, kad lamanieši izdzirdēja šos vārdus, viņu augstie virsnieki, visi tie, kas nebija nogalināti, nāca un nometa savus kara ieročus pie Moronija kājām, un arī pavēlēja saviem vīriem, lai tie darītu to pašu.

39 Bet lūk, tur bija daudzi, kas to negribēja; un tie, kas negribēja atdot savus zobenus, tika saņemti un sasieti, un viņu kara ieroči tika tiem atņemti, un viņi tika piespiesti soļot ar saviem brāļiem uz Pārpilnības zemi.

40 Un tad nu gūstekņu skaits, kas tika saņemti, bija daudz

lielāks par to skaitu, kas bija nogalināti, jā, vairāk nekā tie, kas bija nogalināti abās pusēs.

53. NODAĻA

Lamaniešu gūstekņi tiek izmantoti, lai nostiprinātu Pārpilnības pilsētu. Šķelšanās nefijiešu starpā rada lamaniešu uzvaras. Helamans uzņemas divi tūkstoši jaunekļu — Amona tautas dēlu — komandēšanu. Apmēram 64–63 g. pr. Kr.

UN notika, ka viņi nolika sargus pār lamaniešu gūstekņiem un piespieda tos iet un apglabāt viņu kritušos, jā, un arī kritušos no nefijiešiem, kas bija nokauti; un Moronijs nolika vīrus pār tiem, lai tos apsargātu, kamēr tie darīs savus darbus.

2 Un Moronijs ar Lehiju gāja uz Muleka pilsētu un pārņēma pilsētas komandēšanu un nodeva to Lehijam. Tad lūk, šis Lehijs bija vīrs, kurš bija bijis ar Moroniju lielākajā daļā no visām viņa kaujām; un viņš bija vīrs "līdzīgs Moronijam, un tie priecājās viens par otra drošību; jā, viņi mīlēja viens otru, un arī tika Nefija tautas mīlēti.

3 Un notika, kad lamanieši bija pabeiguši apglabāt savus kritušos un arī kritušos nefijiešus, viņi soļoja atpakaļ uz Pārpilnības zemi, un Teankums, pēc Moronija pavēlēm, lika, lai viņi strādātu, rokot grāvi ap Pārpilnības zemi jeb pilsētu.

4 Un viņš lika, lai tie uzceltu "nožogojumu no baļķiem grāvja

iekšējā malā; un viņi sameta zemi pret nožogojumu no baļķiem; un tā viņi lika lamaniešiem strādāt, līdz viņi bija apjozuši visu Pārpilnības pilsētu ar stipru sienu no baļķiem un zemi ārkārtīgā augstumā.

5 Un šī pilsēta kļuva pēc tam par ārkārtīgu cietoksni; un šajā pilsētā tie sargāja lamaniešu gūstekņus; jā, sienās, ko viņi bija likuši tiem uzcelt ar savām pašu rokām. Tad nu Moronijs bija spiests likt lamaniešiem strādāt, jo bija vieglāk sargāt tos, kad viņi strādāja; un viņš gribēja, lai tam būtu visi viņa spēki, kad tas uzbruks lamaniešiem.

6 Un notika, ka Moronijs tā bija guvis uzvaru pār vienu no lielākajiem lamaniešu karapulkiem un ieņēmis Mulekas pilsētu, kas bija viens no stiprākajiem lamaniešu nocietinājumiem Nefija tautas zemē; un tā viņš arī uzcēla cietoksni, kur turēt savus gūstekņus.

7 Un notika, ka viņš vairs nemēģināja cīnīties ar lamaniešiem tajā gadā, bet viņš nodarbināja savus vīrus, gatavojoties karam, jā, un veidojot nocietinājumus, lai aizsargātos pret lamaniešiem, jā, un arī izglābdams savas sievas un bērnus no bada un ciešanām, un nodrošinādams uzturu saviem karapulkiem.

8 Un tad notika, kamēr Moronija nebija, lamaniešu karapulki pie rietumu jūras dienvidos, izmantojot dažas intrigas nefijiešu starpā, kas izraisīja šķelšanos starp tiem, guva zināmu pārsva-

ru pār nefijiešiem, jā, tā ka viņi sagrāba zināmu skaitu viņu pilsētu tajā zemes daļā.

9 Un tādējādi dēļ nekrietnības viņu pašu starpā, jā, dēļ šķelšanās un intrigām savā starpā viņi bija nonākuši ļoti bīstamos apstākļos.

10 Un tad lūk, man ir kas sakāms par ^aAmona tautu, kas sākumā bija lamanieši, bet ar Amonu un viņa brāļiem, jeb drīzāk ar Dieva spēku un vārdu, viņi tika ^bpievērsti Tam Kungam; un viņi tika atvesti Zarahemlas zemē, un kopš tā laika viņus aizsargāja nefijieši.

11 Un dēļ sava zvēresta viņi tika atturēti no ieroču pacelšanas pret saviem brāļiem, jo viņi bija devuši zvērestu, ka viņi ^anekad vairs neizlies asinis; un saskaņā ar savu zvērestu viņi ietu bojā; jā, viņi ļautos krist savu brāļu rokās, ja nebūtu līdzcietības un ārkārtīgās mīlestības, kas Amonam un viņa brāļiem bija pret tiem.

12 Un šī iemesla dēļ viņi tika atvesti Zarahemlas zemē, un viņi arvien tika nefijiešu ^aaizsargāti.

13 Bet notika, kad viņi redzēja tās briesmas un daudzās ciešanas un bēdas, ko nefijieši cieta par tiem, viņi bija aizkustināti un ^avēlējās ņemt ieročus savas zemes aizstāvēšanai.

14 Bet lūk, kad jau viņi grasījās ņemt savus ieročus, viņi tika ar Helamana un viņa brāļu pārliecināšanu atrunāti, jo viņi

grasijās ^alauzt ^bzvērestu, ko tie bija devuši.

15 Un Helamans baidījās, ka, tā darot, viņi pazaudēs savas dvēseles, tādēļ visi tie, kas bija stājušies šajā derībā, bija spiesti noskatīties, kā viņu brāļi tajā laikā brida caur savām ciešanām bīstamajos apstākļos.

16 Bet lūk, notika, ka viņiem bija daudz dēlu, kas nebija stājušies derībā, ka tie neņems kara ieročus, lai aizsargātu sevi pret saviem ienaidniekiem; tādēļ viņi sapulcējās kopā šajā laikā, visi, kas bija spējīgi nest ieročus, un viņi nosauca sevi par nefijiešiem.

17 Un viņi stājās derībā cīnīties par nefijiešu brīvību, jā, aizsargāt zemi līdz pat savu dzīvību atdošanai; jā, patiesi viņi stājās derībā, ka viņi nekad neatdos savu ^abrīvību, bet viņi cīnīsies visos gadījumos, lai aizsargātu nefijiešus un sevi no jūga.

18 Tad lūk, tur bija divi tūkstoši šo jauno cilvēku, kas stājās šinī derībā un ņēma savus kara ieročus, lai aizstāvētu savu zemi.

19 Un tad lūk, kā līdz šim viņi nekad nebija bijuši traucēklis nefijiešiem, tagad šajā brīdī viņi kļuva arī par lielu atbalstu, jo viņi ņēma savus kara ieročus, un viņi gribēja, lai Helamans būtu viņu vadonis.

20 Un viņi visi bija jauni cilvēki, un viņi bija ārkārtīgi ^adrošsirdīgi, un arī spēcīgi un darbīgi; bet lūk, tas vēl nav viss — viņi

10a Al. 27:24–26.

b Al. 23:8–13.

11a Al. 24:17–19.

12a Al. 27:23.

13a Al. 56:7.

14a 4. Moz. 30:3.

b SRC Zvērests.

17a Al. 56:47.

SRC BRĪVS, brīvība.
20a SRC DROŠME,
drosmīgs.

bija vīri, kas bija ^buzticīgi visos laikos un katrā lietā, kas tiem bija uzticēta.

21 Jā, viņi bija taisnības un prātīguma vīri, jo viņi bija mācīti turēt Dieva pavēles un "staigāt taisnīgi Viņa priekšā.

22 Un tad notika, ka Helamans devās karagājienā savu "divu tūkstošu jauno karavīru priekšgalā, lai atbalstītu ļaudis zemes robežās dienvidos no rietumu jūras.

23 Un tā beidzās divdesmit un astotais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

54. NODAĻA

Amorons un Moronijs ved sarunas par gūstekņu apmaiņu. Moronijs pieprasa, lai lamanieši aizietu un pārtrauktu savus asiņainos uzbrukumus. Amorons pieprasa, lai nefijieši noliktu savus ieročus un pakļautos lamaniešiem. Apmēram 63 g. pr. Kr.

UN tad notika, divdesmit un devītā soģu gada sākumā, ka "Amorons sūtīja pie Moronija, vēlēdamies, lai tas apmainītos ar gūstekņiem.

2 Un notika, ka Moronijs sajuta ārkārtīgi lielu prieku par šo lūgumu, jo viņš gribēja pārtiku, kas tika dota lamaniešu gūstekņu uzturēšanai, dot saviem ļaudīm; un viņš arī gribēja savus paša ļaudis sava karapulka stiprināšanai.

3 Tad lamanieši bija saņēmuši gūstā daudzas sievietes un bērnus, bet starp Moronija gūstekņiem jeb gūstekņiem, ko Moronijs bija saņēmis, nebija nevienas sievietes vai bērna; tādēļ Moronijs apņēmās ar viltību dabūt tik daudz nefijiešu gūstekņu no lamaniešiem, cik vien iespējams.

4 Tādēļ viņš rakstīja vēstījumu un sūtīja to ar Amorona kalpu, to pašu, kas bija atnesis vēstījumu Moronijam. Tad nu šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja Amoronam, sacīdams:

5 Lūk, Amoron, man jāraksta tev nedaudz par šo karu, ko jūs esat veduši pret manu tautu, jeb drīzāk, ko tavš "brālis ir vedis pret tiem, un ko jūs esat apņēmušies turpināt pēc viņa nāves.

6 Lūk, es gribu teikt tev kaut ko par "Dieva taisnību un Viņa visvareno dusmu zobenu, kas karājas virs jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus un neatvilksit savus karapulkus savās zemēs, jeb uz zemi, kas ir jūsu valdījumā, kas ir Nefija zeme.

7 Jā, es gribu tev teikt to, ja tu esi spējīgs to uzklaust; jā, es gribu stāstīt tev par to drausmīgo "elli, kas sagaida tādus ^bslepkavas, kāds esi bijis tu un tavš brālis, ja vien jūs nenožēlosit grēkus un neatteiksities no saviem asiņainajiem nodomiem, un neatgriezīsities ar saviem karapulkiem savās pašu zemēs.

8 Bet, tā kā jūs esat vienreiz

20b SRC Godaprāts.
21a SRC Staigāt, staigāt
ar Dievu.
22a Al. 56:3–5.

54 1a Al. 52:3.
5a Al. 48:1.
6a SRC Taisnība.
7a SRC Elle.

b Al. 47:18, 22–24.
SRC Slepkavība.

jau nolieguši visas šīs lietas un esat cīnījušies pret Tā Kunga tautu, patiesi es sagaidu, ka jūs atkal tā rīkosities.

9 Un tad lūk, mēs esam gatavi stāties jums pretī; jā, un, ja jūs neatteiksities no saviem nodomiem, lūk, jūs izgāzīsiet uz sevi tā Dieva dusmas, kuru jūs esat nolieguši, līdz pat jūsu pilnīgai iznīcināšanai.

10 Bet, kā Tas Kungs dzīvo, mūsu karapulki nāks uz jums, ja vien jūs neaiziesit, un jūs drīz piemeklēs nāve, jo mēs paturēsim savas pilsētas un savas zemes; jā, un mēs saglabāsim savu reliģiju un sava Dieva lietu.

11 Bet lūk, man liekas, es stāstu jums to visu veltīgi; jeb man liekas, ka jūs esat "elles bērni; tādēļ es beigšu savu vēstījumu, pasakot jums, ka es nemainīšos ar gūstekņiem, ja vien tas nebūs uz tādiem noteikumiem, ka jūs atdosit vīru, viņa sievu un viņa bērnus par vienu gūstekni, un, ja tas tā būs, ka jūs to darīsiet, tad es mainīšos.

12 Un lūk, ja jūs to nedarīsiet, es nākšu uz jums ar saviem karapulkiem; jā, es apbruņošu savas sievietes un savus bērnus, un es nākšu pret jums, un es sekošu jums jūsu pašu zemē, kas ir "mūsu pirmā mantojuma zeme; jā, un būs asinis pret asinīm, jā, dzīvība pret dzīvību; un es cīnīšos ar jums, līdz jūs tiksiet iznīcināti no zemes virsas.

13 Lūk, es esmu savās dusmās, un arī mana tauta; jūs esat centušies mūs noslepķavot un

mēs esam tikai centušies sevi aizstāvēt. Bet lūk, ja jūs vēl centīsities mūs iznīcināt, mēs centīsimies iznīcināt jūs; jā, un mēs tieksimies pēc savas zemes, mūsu pirmās mantojuma zemes.

14 Tagad es beidzu savu vēstījumu. Es esmu Moronijs; es esmu nefījiešu tautas vadonis.

15 Tad notika, ka Amorons, kad viņš bija saņēmis šo vēstījumu, bija nikns; un viņš rakstīja citu vēstījumu Moronijam, un šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja, sacīdams:

16 Es esmu Amorons, lamaniešu kēniņš; es esmu Amalīkijas brālis, kuru jūs esat "noslepķavojuši. Lūk, es atiebšu viņa asinis pie jums, jā, un es nākšu ar saviem karapulkiem, jo es nebaidos tavus draudus.

17 Jo lūk, jūsu tēvi darija pāri saviem brāļiem, tiktāl ka viņi nolaupīja tiem "tiesības uz valdīšanu, kad tās pēc taisnības piederēja tiem.

18 Un tad lūk, ja jūs noliksiet savus ieročus un pakļausities, lai pār jums valdītu tie, kam pēc taisnības pieder valdīšana, tad es likšu, lai mani ļaudis noliek savus ieročus un vairāk nebūs kara.

19 Lūk, tu izteici daudzus draudus pret mani un maniem ļaudīm; bet lūk, mēs nebaidāties tavus draudus.

20 Tomēr es ar prieku piekritīšu apmainīties gūstekņiem atbilstoši tavam lūgumam, lai es varētu saglabāt uzturu saviem karavīriem; un mēs vedīsim

karu, kas būs mūžīgs, vai nu līdz nefījiešu pakļaušanai mūsu varai, vai viņu izdeldēšanai uz mūžiem.

21 Un, kas attiecas uz to Dievu, kuru, kā jūs sakāt, mēs esam noraidījuši, lūk, mēs nezinām tādu būtņi; nedz arī jūs; bet, ja ir tā, ka tāda būtne ir, mēs nezinām, bet Viņš ir radījis mūs tāpat kā jūs.

22 Un, ja ir tā, ka ir velns un elle, lūk, vai Viņš nesūtīs tevi tur būt kopā ar manu brāli, kuru jūs noslepkavojāt, par kuru jūs devāt mājienu, ka viņš ir nonācis tādā vietā? Bet lūk, tas nav svarīgi.

23 Es esmu Amorons un "Zorama pēctecis, kuru jūsu tēvi ar varu atveda no Jeruzālemes.

24 Un tad lūk, es esmu drosmīgs lamanietis; lūk, šis karš tiek vests, lai atriebtu viņiem pāri darīto un paturētu un iegūtu viņu tiesības uz valdīšanu; un es beidzu savu vēstījumu Moronijam.

55. NODAĻA

Moronijs atsakās mainīties gūstekņiem. Lamaniešu sargi tiek iekārdināti piedzerties, un nefījiešu gūstekņi tiek atbrīvoti. Gidas pilsēta tiek ieņemta bez asinsizliešanas. Apmēram 63–62 g. pr. Kr.

Tad notika, kad Moronijs bija saņēmis šo vēstījumu, viņš bija vēl niknāks, jo viņš zināja, ka Amorons pilnībā zināja par savu "krāpšanos; jā, viņš zināja,

ka Amorons zina, ka tas nav taisnīgs iemesls, kas līcis tam vest karu pret Nefija tautu.

2 Un viņš sacīja: Lūk, es nemainīšu gūstekņus ar Amoronu, ja viņš neatteiksies no sava nodoma, kā es paziņoju savā vēstījumā; jo es neļaušu, lai viņam būtu vairāk spēka, nekā viņš jau iegūvis.

3 Lūk, es zinu to vietu, kur lamanieši apsargā manus ļaudis, ko viņi saņēmuši gūstā; un, tā kā Amorons negribēja dot man to, ko es prasīju savā vēstījumā, lūk, es došu tam saskaņā ar saviem vārdiem; jā, es meklēšu pēc nāves viņu vidū, līdz viņi lūgs pēc miera.

4 Un tad notika, kad Moronijs bija sacījis šos vārdus, viņš teica, lai tiktu meklēts starp viņa vīriem, lai varbūt starp tiem viņš varētu atrast kādu vīru, kas būtu Lamana pēctecis.

5 Un notika, ka viņi atrada vienu, kura vārds bija Lamans; un "viņš bija viens no tā ķēniņa kalpiem, kuru noslepkavoja Amalikija.

6 Tad Moronijs lika, lai Lamans un neliels skaits viņa vīru ietu pie sargiem, kuri bija pār nefījiešiem.

7 Tad nefījieši tika apsargāti Gida pilsētā; tādēļ Moronijs nozīmēja Lamanu un lika, lai neliels skaits vīru ietu ar viņu.

8 Un, kad bija vakars, Lamans gāja pie sargiem, kas bija pār nefījiešiem, un lūk, viņi ieraudzīja to nākam un apturēja to; bet viņš sacīja tiem: Nebaidie-

ties, jo lūk, es esmu lamanietis. Lūk, mēs aizbēgām no nefijiešiem, un viņi gul; un lūk, mēs esam paņēmuši viņu vīnu un atnesuši sev līdzī.

9 Tad, kad lamanieši izdzirdēja šos vārdus, viņi ar prieku to pieņēma; un viņi sacīja tam: Dod mums no sava vīna, lai mēs varētu dzert; mēs esam priecīgi, ka jūs paņēmat vīnu sev līdzī, jo mēs esam noguruši.

10 Bet Lamans sacīja tiem: Paglabāsim mūsu vīnu, līdz mēs iziesim cīņā pret nefijiešiem. Bet šie vārdi tikai vēl vairāk uzkurināja viņos alkas dzert to vīnu;

11 jo viņi teica: Mēs esam noguruši, tāpēc ņemsim vīnu, un pēc kāda laika mēs saņemsim savu vīnu devu, kas mūs stiprinās iet pret nefijiešiem.

12 Un Lamans sacīja tiem: Jūs varat darīt, kā gribat.

13 Un notika, ka viņi krietni dzēra to vīnu, un tas viņiem garšoja, tādēļ viņi vēl vairāk to ņēma; un tas bija stiprs, būdams sagatavots stiprs.

14 Un notika, ka viņi dzēra un kļuva jautri, un pēc kāda laika viņi visi bija piedzērušies.

15 Un tad, kad Lamans un viņa vīri redzēja, ka tie visi bija piedzērušies un gulēja dziļā miegā, viņi atgriezās pie Moronija un pastāstīja viņam visu, kas bija noticis.

16 Un tad tas bija atbilstoši Moronija nodomam. Un Moronijs bija sagatavojis savus vīrus ar kara ieročiem; un viņš devās uz Gidas pilsētu, kamēr lama-

nieši bija dziļā miegā un piedzērušies, un iemeta kara ieročus gūstekņiem tik daudz, ka viņi visi bija apbruņoti;

17 jā, pat viņu sievas un visi tie viņu bērni, kas bija spējīgi pacelt kara ieročus, kad Moronijs apbruņoja visus šos gūstekņus; un tas viss notika pilnīgā klusumā.

18 Bet, ja viņi būtu uzmodinājuši lamaniešus, lūk, tie bija piedzērušies, un nefijieši būtu varējuši tos nogalināt.

19 Bet lūk, tā nebija Moronija vēlēšanās; viņš nepriecājās par "asinsizliešanu, bet viņš priecājās par savu ļaužu izglābšanu no bojāejas; un šī iemesla dēļ, ka viņš nevarēja darīt tiem netaisnību, viņš neuzbruka lamaniešiem un nenogalināja tos viņu dzērumā.

20 Bet viņš bija izpildījis savu vēlēšanos, jo viņš bija apbruņojis tos nefijiešu gūstekņus, kuri bija pilsētas sienās, un devis tiem spēku sagrābt tās daļas, kas bija vaļņu iekšpusē.

21 Un tad viņš lika, lai tie vīri, kas bija ar viņu, atkāptos kādu gabalu no tiem un aplenkta lamaniešu karapulkus.

22 Tad lūk, tas tika izdarīts naktī, tā, ka tad, kad lamanieši no rīta pamodās, viņi ieraudzīja, ka nefijieši tos bija aplenkuši no ārpuses un ka viņu gūstekņi iekšpusē bija apbruņoti.

23 Un tā viņi redzēja, ka nefijiešiem bija vara pār tiem; un šajos apstākļos tie atklāja, ka nebija nozīmes viņiem cīnīties ar nefijiešiem; tādēļ to augstie virs-

nieki pieprasīja savu karavīru kara ieročus un nometa tos pie nefijiešu kājām, lūgdami pēc žēlastības.

24 Tad lūk, tā bija Moronija vēlēšanās. Viņš saņēma tos kā kara gūstekņus un ieņēma pilsētu, un lika, lai visi gūstekņi tiktu atbrīvoti, kas bija nefijieši, un tie pievienojās Moronija karapulkam un bija liels papildinājums viņa karapulkam.

25 Un notika, ka viņš lika lamaniešiem, kurus viņš bija ņēmis par gūstekņiem, lai viņi sāktu "strādāt, nostiprinot nocietinājumus apkārt Gida pilsētai.

26 Un notika, kad viņš bija nostiprinājis Gida pilsētu atbilstoši savai gribai, viņš lika, lai viņa gūstekņi tiktu ņemti uz Pārpilnības pilsētu; un viņš arī apsargāja šo pilsētu ar ārkārtīgi stipriem spēkiem.

27 Un notika, ka viņi, neskatoties uz visām lamaniešu viltīgajām iecerēm, paturēja un pasargāja visus gūstekņus, kurus tie bija saņēmuši, un arī saglabāja visas tās vietas un priekšrocības, ko viņi bija atguvuši.

28 Un notika, ka nefijieši atkal sāka gūt uzvaras un atgūt savas tiesības un savas priekšrocības.

29 Daudzas reizes lamanieši mēģināja tos aplenkt naktīs, bet šajos centienos viņi zaudēja daudz gūstekņu.

30 Un daudzas reizes viņi mēģināja dot nefijiešiem savu vīnu, lai viņi varētu nogalināt tos ar indi vai dzērumā.

31 Bet lūk, nefijieši nebija kūt-

ri "atcerēties To Kungu, savu Dievu šajā savu ciešanu laikā. Viņi nevarēja iekrist to lamatās; jā, tie nebaudīja no viņu vīna, vispirms nedodot to dažiem lamaniešu gūstekņiem.

32 Un tā viņi piesargājās, lai tiem nevarētu tikt iedota inde; jo, ja viņu vīns noindētu lamanieti, tas noindētu arī nefijieti; un tā viņi pārbaudīja visus viņu dzērienus.

33 Un tad notika, ka Moronijam vajadzēja sagatavoties uzbrukt Moriantonas pilsētai, jo lūk, lamanieši bija ar savām pūlēm nostiprinājuši Moriantonas pilsētu, līdz tā bija kļuvusi par ārkārtīgi stipru cietoksni.

34 Un viņi nepārtraukti veda jaunus spēkus uz to pilsētu un arī jaunus pārtikas krājumus.

35 Un tā beidzās divdesmit un devītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

56. NODAĻA

Helamans sūta vēstījumu Moronijam, atstāstīdams kara stāvokli ar lamaniešiem. Antipus un Helamans gūst lielu uzvaru pār lamaniešiem. Helamana divi tūkstoši jaunekļu cīnās ar brīnumainu spēku un neviens no tiem netiek nogalināts. 1. pants apmēram 62 g. pr. Kr., no 2. līdz 19. pantam apmēram 66 g. pr. Kr. un no 20. līdz 57. pantam apmēram 65–64 g. pr. Kr.

UN tad notika trīsdesmitā soģu valdīšanas gada sākumā, pirmā mēneša otrajā dienā, ka Moronijs

saņēma vēstījumu no Helamana, kas pastāstīja par tautas pašreizējo stāvokli tajā zemes daļā.

2 Un šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja, sacīdams: Mans dārgi mīlotais brāli Moronij, tāpat Tai Kungā, kā mūsu karošanas bēdās; lūk, mans mīlotais brāli, man ir kas sakāms tev par mūsu karošanu šinī zemes daļā.

3 Lūk, “divi tūkstoši to cilvēku dēlu, kurus Amons atveda no Nefija zemes,— tad nu tu jau zināji, ka tie bija tā Lamana pēcteči, kurš bija mūsu tēva Lehija vecākais dēls;

4 tad nu man nevajag atkārtot tev par viņu paražām jeb viņu neticību, jo tu zini par visām šīm lietām,—

5 tādēļ man ir pietiekami, ka es pasaku tev, ka divi tūkstoši šo jauno vīru ņēma savus kara ieročus un gribēja, lai es būtu viņu vadonis; un mēs esam nākuši, lai aizstāvētu savu valsti.

6 Un tad tu zini arī par “derību, ko viņu tēvi ir noslēguši, ka viņi necels savus kara ieročus pret saviem brāļiem, lai izlietu asinis.

7 Bet divdesmit un sestajā gadā, kad viņi redzēja mūsu ciešanas un mūsu bēdas viņu labā, viņi jau grasījās “lauzt to derību, ko viņi bija noslēguši, un ņemt savus kara ieročus mūsu aizsargāšanai.

8 Bet es negribēju pieļaut, lai viņi lauztu to derību, ko viņi bija noslēguši, domādams, ka Dievs mūs stiprinās, tā ka mēs vairāk necietīsim dēļ tā zvēresta izpildīšanas, ko viņi bija devuši.

9 Bet lūk, ir kāda lieta, par ko mums ir liels prieks. Jo lūk, divdesmit un sestajā gadā es, Helamans, devos karagājienā šo divu tūkstošu jauno vīru priekšgalā uz Jūdejas pilsētu, lai palīdzētu Antipam, kuru tu biji iecēlis par ļauzu vadoni šinī zemes daļā.

10 Un es pievienoju savus divus tūkstošus dēlu (jo viņi ir cienīgi, lai tiktu saukti par dēliem) Antipa karapulkam, un par šo spēku Antipus ārkārtīgi priedējās; jo lūk, viņa karapulks bija lamaniešu novājināts, jo to spēki bija nokāvuši lielu skaitu mūsu vīru, par ko mums ir iemesls bēdāties.

11 Tomēr mēs varam mierināt sevi ar to, ka viņi ir miruši par savas valsts un sava Dieva lietu, jā, un viņi ir “laimīgi.

12 Un lamanieši arī turēja daudz gūstekņu, no kuriem visi bija augstie virsnieki, jo nevienu citu viņi neatstāja dzīvu. Un mēs domājam, ka viņi tagad šinī brīdī ir Nefija zemē; tas ir tā, ja viņi nav nogalināti.

13 Un tad šīs ir tās pilsētas, kuras lamanieši ir sagrauši, izlejot tik daudz mūsu varoņo vīru asinis:

14 Manti zeme jeb Manti pilsēta un Zizroma pilsēta, un Kūmenas pilsēta, un Antiparas pilsēta.

15 Un šīs ir tās pilsētas, kas bija viņu valdījumā, kad es ierados Jūdejas pilsētā; un es atradu Antipu un viņa vīrus, ar visiem saviem spēkiem pūloties nostiprināt pilsētu.

16 Jā, un viņi bija nomākti miesā, tāpat kā garā, jo viņi bija varonīgi cīnījušies dienā un pūlējušies naktī, lai saglabātu savas pilsētas; un tā viņi bija piedzīvojuši visa veida milzīgas ciešanas.

17 Un tagad viņi bija apņēmušies uzvarēt šajā vietā vai arī mirt; tādēļ tu vari iedomāties, ka šie nelielie spēki, ko es atvedu sev līdzī, šie mani dēli, deva tiem lielas cerības un daudz prieka.

18 Un tad notika, kad lamanieši redzēja, ka Antipus bija saņēmis lielākus spēkus savam karapulkam, viņi pēc Amorona pavēles bija spiesti nenākt pret Jūdejas pilsētu jeb pret mums cīnīties.

19 Un tā tikām mēs Tā Kunga atbalstīti; jo, ja viņi būtu nākuši uz mums mūsu vājumā, viņi varbūt būtu varējuši iznīcināt mūsu nelielo karapulku, bet tā mēs tikām pasargāti.

20 Amoronu viņiem pavēlēja aizstāvēt tās pilsētas, ko viņi bija ieņēmuši. Un tā beidzās divdesmit un sestais gads. Un divdesmit un septītā gada sākumā mēs bijām sagatavojuši savu pilsētu un sevi aizsardzībai.

21 Tad mēs vēlējamies, lai lamanieši nāktu uz mums; jo mēs negribējām uzbrukt viņiem viņu cietokšņos.

22 Un notika, ka mēs turējām izlūkus visapkārt, lai uzraudzītu lamaniešu pārvietošanos, lai viņi nevarētu pāriet mums garām ne naktī, ne dienā, lai uzbruktu citām mūsu pilsētām, kas bija uz ziemeļiem.

23 Jo mēs zinājām, ka tās pil-

sētas nebija pietiekami stipras, lai turētos tiem pretī; tādēļ mēs gribējām, lai tie iet mums garām un uzbrukt tiem no aizmugures, un tā sasaistīt viņu aizmuguri tanī pašā laikā, kad viņi tiktu sastapti no priekšas. Mēs domājām, ka mēs varam viņus uzvarēt; bet lūk, mēs vilāmies šajā mūsu vēlmē.

24 Viņi neuzdrīkstējās mums pāriet garām ar visu savu karapulku, nedz arī viņi uzdrīkstējās ar tā daļu, baidoties, ka viņi nebūs pietiekami spēcīgi un kritīs.

25 Nedz arī viņi uzdrīkstējās doties karagājienā pret Zarahemlas pilsētu; nedz arī viņi uzdrīkstējās šķērsot Sidonas izteku, pāri uz Nefihas pilsētu.

26 Un tā viņi ar saviem spēkiem bija apņēmušies noturēt tās pilsētas, ko viņi bija ieņēmuši.

27 Un tad notika šī gada otrajā mēnesī, ka tika atvests daudz pārtikas krājumu no šo manu divu tūkstošu dēlu tēviem.

28 Un arī tur tika atsūtīti divi tūkstoši vīru mums no Zarahemlas zemes. Un tā mēs bijām sagatavojušies ar desmit tūkstoš vīriem un uzturu priekš tiem, un arī viņu sievām un viņu bērniem.

29 Un lamanieši, redzēdami, ka mūsu spēki pieauga ik dienas, un pienāca pārtikas krājumi mūsu atbalstam, viņi sāka baidīties un sāka uzbrukt, lai, ja būtu iespējams, darītu galu mūsu pārtikas krājumu un papildspēku saņemšanai.

30 Tad, kad mēs redzējām, ka lamaniešu nemierīgums sāk pieaugt šādā veidā, mēs gribējām

pielietot kara viltību pret tiem; tādēļ Antipus pavēlēja, lai es ar saviem mazajiem dēliem soļotu uz blakus pilsētu, it kā mēs nesu pārtikas krājumus kaimiņu pilsētai.

31 Un mēs soļojām netālu no Antiparas pilsētas, it kā mēs ietu uz pilsētu aiz tās, jūras malā.

32 Un notika, ka mēs soļojām, it kā ar saviem krājumiem, lai ietu uz to pilsētu.

33 Un notika, ka Antipus izgāja ar daļu no sava karapulka, atstādam atlikušos aizstāvēt pilsētu. Bet viņš negāja, kamēr es nebiju aizgājis ar savu nelielo karapulku un nonācis netālu no Antiparas pilsētas.

34 Un tad Antiparas pilsētā bija izvietots spēcīgākais lamaniešu karapulks; jā, vislielākais pēc skaita.

35 Un notika, kad viņu izlūki tiem paziņoja, ka viņi iznāca ar savu karapulku un devās pret mums.

36 Un notika, ka mēs bēgām viņu priekšā uz ziemeļiem. Un tā mēs aizvilinājām spēcīgāko no lamaniešu karapulkiem;

37 jā, tiešām ievērojamā attālumā tiktāl, kad viņi ieraudzīja Antipa karapulku ar visu savu spēku tos vajājam, viņi nepagriezās nedz pa labi, nedz pa kreisi, bet turpināja savu gaitu taisni mums pakal; un, kā mēs domājām, tas bija viņu nodoms nogalināt mūs, pirms Antipus tos panāks, un tas tāpēc, lai viņi netiktu mūsu ļaužu ielenkti.

38 Un tā Antipus, redzēdams mūsu briesmas, paātrināja sava

karapulka gaitu. Bet lūk, bija nakts, tādēļ viņi mūs nepanāca, nedz arī Antipus tos panāca, tādēļ mēs uzslējām nometni uz nakti.

39 Un notika, ka pirms rītausmas lamanieši mūs vajāja. Tad mēs nebijām pietiekami spēcīgi, lai cīnītos ar viņiem; jā, es negribēju pieļaut, lai mani mazie dēli kristu viņu rokās, tādēļ mēs turpinājām savu pārgājienu un mēs devāmies mežonīgā apvidū.

40 Tad nu viņi neuzdrīkstējās pagriezties nedz pa labi, nedz pa kreisi, lai viņi netiktu aplenkti; ne arī es pagriezu nedz pa labi, nedz pa kreisi, lai tie mani nepanāktu un mēs nevarētu tiem pretoties, bet tiktu nokauti, un viņi izglābtos; un tā mēs bēgām visu to dienu mežonīgā apvidū, līdz kļuva tumšs.

41 Un notika, kad uzausa rīta gaisma, mēs ieraudzījām lamaniešus pavisam tuvu mums un mēs bēgām viņu priekšā.

42 Bet notika, ka viņi nevajāja mūs tālu, pirms tie apstājās; un tas bija septītā mēneša trešās dienas rītā.

43 Un tad, vai Antipus bija tos panācis, mēs nezinājām, bet es teicu saviem vīriem: Lūk, mēs nezinām, bet varbūt viņi ir apstājušies ar nodomu, lai mēs nāktu pret tiem, lai viņi varētu noķert mūs savos slazdos;

44 tādēļ, ko sakāt jūs, mani dēli: Vai jūs iesit pret viņiem cīnīties?

45 Un tad es saku tev, mans mīļotais brāli Moronij, ka es nekad nebiju redzējis tik lielu "drosmi, nē, starp visiem nefijiešiem.

46 Jo, kā es arvien biju saucis tos — mani dēli (jo viņi visi bija ļoti jauni), tā viņi sacīja uz mani: Tēvs, lūk, mūsu Dievs ir ar mums, un Viņš neļaus, lai mēs kristu; tad nu iesim uz priekšu; mēs nebūtu nogalinājuši mūsu brāļus, ja viņi atstātu mūs mierā; tādēļ iesim, lai viņi neuzvarētu Antipa karapulku.

47 Tad nu viņi nekad nebija cīnījušies, tomēr viņi nebaidījās nāves; un viņi domāja vairāk par savu tēvu ^abrīvību nekā par savām dzīvībām; jā, viņu ^bmātes bija tos mācījušas, ka, ja viņi nešaubīsies, Dievs tos izglābs.

48 Un viņi atkārtoja man vārdus, ko viņu mātes bija teikušas, sacīdami: Mēs nešaubāties, mūsu mātes to zināja.

49 Un notika, ka es pagriezios atpakaļ ar saviem diviem tūkstošiem pret lamaniešiem, kas mūs bija vajājuši. Un tad lūk, Antipa karapulki bija tos panākuši un briesmīga kauja bija sākusies.

50 Antipa karapulks, būdams noguris no sava ilgā pārgājiena tik īsā laikā, teju teju jau krita lamaniešu rokās; un nebūtu es ar saviem diviem tūkstošiem pagriezies atpakaļ, lamanieši būtu īstenojuši savus nodomus.

51 Jo Antipus bija kritis no zobena tāpat kā daudzi no viņa vadoņiem sava noguruma dēļ, ko bija radījis viņu ātrais pārgājiens, tādēļ Antipa vīri, būdami apmulsuši par savu vadoņu krišanu, sāka griezt ceļu lamaniešu priekšā.

52 Un notika, ka lamanieši atguva drosmi un sāka vajāt tos; un tā lamanieši vajāja tos ar lielu sparū, kad Helamans nāca uz viņiem no viņu aizmugures ar saviem diviem tūkstošiem un sāka tos kaut ārkārtīgi, tiktāl ka viss lamaniešu karapulks apstājās un pagriezās pret Helamanu.

53 Tagad, kad Antipa ļaudis redzēja, ka lamanieši ir pagriezušies atpakaļ, viņi sapulcināja kopā savus vīrus un uzbruka atkal lamaniešu aizmugurei.

54 Un tad notika, ka mēs, Nefija ļaudis, Antipa ļaudis un es ar saviem diviem tūkstošiem, aplencām lamaniešus un kāvām tos; jā, tā ka viņi bija spiesti atdot mums savus kara ieročus un arī paši sevi kā kara gūstekņus.

55 Un tad notika, kad viņi bija pilnīgi mūsu aplenkti, lūk, es saskaitīju šos jaunus vīrus, kas bija cīnījušies kopā ar mani, baidoties, ka daudzi no viņiem būs nogalināti.

56 Bet lūk, man par lielu prieku, "neviens no tiem nebija kritis zemē; jā, un viņi bija cīnījušies it kā ar Dieva spēku; jā, nekad nebija bijis zināms par cilvēkiem, kas būtu cīnījušies ar tādu brīnumainu spēku; un ar tādu varenību viņi uzkrita lamaniešiem, ka tie nobijās no viņiem; un tādēļ lamanieši padevās mums kā kara gūstekņi.

57 Un, tā kā mums nebija vietas mūsu gūstekņiem, ka mēs varētu sargāt tos, lai nosargātu no lamaniešu karapulkiem, tādēļ mēs sūtījām tos uz Zarahemlas

47a Al. 53:16–18.
b Al. 57:21.

SRC Māte.
56a Al. 57:25; 58:39.

zemi, un daļu no tiem Antiparas vīriem, kas nebija nogalināti, ar viņiem; un atlikušos es ņēmu un pievienoju tos saviem jaunajiem "amoniešiem, un devāmiem savā karagājienā atpakaļ uz Jūdejas pilsētu.

57. NODAĻA

Helamans atkārtο par Antiparas ieņemšanu un par Kūmenas padošanos un vēlāko aizstāvību. Viņa amoniešu jaunieši cīnās varonīgi, visi ir ievainoti, bet neviens nav nogalināts. Gids ziņο par lamaniešu gūstekņu nogalināšanu un izbēgšanu. Apmēram 63 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka es saņēmu vēstījumu no ķēniņa Amorona, kas paziņoja, ka, ja es atbrīvošu tos kara gūstekņus, kurus mēs bijām saņēmuši, tad viņš atdos Antiparas pilsētu mums.

2 Bet es sūtīju vēstījumu ķēniņam, ka mēs bijām droši par to, ka mūsu spēki ir pietiekoši, lai ieņemtu Antiparas pilsētu ar saviem spēkiem; un, atdodot gūstekņus par to pilsētu, mēs sevi neuzskatītu par gudriem, un ka mēs atdotu gūstekņus vienīgi mainoties.

3 Un Amorons noraidīja manu vēstījumu, jo viņš negribēja mainīties ar gūstekņiem, tādēļ mēs sākām gatavoties, lai ietu pret Antiparas pilsētu.

4 Bet Antiparas ļaudis pameta pilsētu un aizbēga uz citām savām pilsetām, ko viņi bija sagrābuši, lai tās nostiprinātu;

un tā Antiparas pilsēta krita mūsu rokās.

5 Un tā beidzās divdesmit un astotais soģu valdīšanas gads.

6 Un notika, ka divdesmit un devītā gada sākumā mēs saņēmām pārtikas krājumus un arī papildinājumu savam karapulkam no Zarahemlas zemes un apkārtejām zemēm, skaitā seši tūkstoši vīru, bez tiem sešdesmit "amoniešu dēliem, kas nāca pievienoties saviem brāļiem, manai mazajai divu tūkstošu grupai. Un tad lūk, mēs bijām stipri, jā, un mums arī bija atnesti bagātīgi pārtikas krājumi.

7 Un notika, ka tā bija mūsu vēlēšanās cīnīties kaujā ar karapulku, kas bija novietots, lai aizstāvētu Kūmenas pilsētu.

8 Un tad lūk, es parādīšu jums, ka mēs drīz vien piepildījām savu vēlēšanos; jā, ar saviem stiprajiem spēkiem jeb ar daļu no mūsu stiprajiem spēkiem mēs aplencām naktī Kūmenas pilsētu, neilgi pirms tam, kad viņiem bija jāsaņem pārtikas krājumi.

9 Un notika, ka mēs nakšņojām visapkārt pilsētai daudzas nakts; bet mēs gulējām uz saviem zobeniem un turējām sargus, lai lamanieši nevarētu mums naktī uzbrukt un mūs nogalināt, ko viņi centās daudzas reizes; bet, cik reizes viņi mēģināja, tik tika lietās viņu asinis.

10 Beidzot viņu pārtikas krājumi ieradās un viņi gribēja naktī ieiet pilsētā. Un mēs nebijām lamanieši, bet bijām nefijieši;

tādēļ, mēs saņēmām viņus un viņu pārtikas krājumus.

11 Un, neskatoties uz to, ka lamaniešiem tādā veidā bija pārtraukta apgāde, viņi vēl joprojām bija apņēmušies aizstāvēt pilsētu; tādēļ vajadzēja, lai mēs ņemtu tos pārtikas krājumus un sūtītu uz Jūdeju, un savus gūstekņus uz Zarahemlas zemi.

12 Un notika, ka nepagāja daudz dienu, kad lamanieši sāka zaudēt visas cerības pēc palīdzības; tādēļ viņi atdeva pilsētu mūsu rokās; un tā mēs bijām piepildījuši savu vēlēšanos ieņemt Kūmenas pilsētu.

13 Bet notika, ka mūsu gūstekņu bija tik daudz, ka, neskatoties uz mūsu milzīgo skaitu, mēs bijām spiesti pielikt visus savus spēkus, lai tos noturētu, vai arī nodot tos nāvei.

14 Jo lūk, viņi lielā skaitā izlauzās un cīnījās ar akmeņiem un ar nūjām, vai vienalga ar ko, ko viņi varēja dabūt savās rokās, tā ka mēs nogalinājām vairāk nekā divus tūkstošus no tiem pēc tam, kad viņi bija padevušies kā kara gūstekņi.

15 Tādēļ mums kļuva vajadzīgs, lai mēs atņemtu tiem dzīvības vai sargātu tos ar zobenu rokās līdz pat Zarahemlas zemei, un arī mūsu pārtikas krājumu nebija vairāk, kā bija nepieciešams mūsu pašu ļaudīm, neskatoties uz to, ko mēs bijām paņēmuši no lamaniešiem.

16 Un tad, šajos kritiskajos apstākļos, tas izvērtās par ļoti nopietnu lietu izlemt par šiem

kara gūstekņiem; tomēr mēs nolēmām sūtīt viņus uz Zarahemlas zemi; tādēļ mēs atlasījām daļu no saviem vīriem un nodevām gūstekņus viņu uzraudzībā, lai vestu tos uz Zarahemlas zemi.

17 Bet notika, ka nākamajā rītā viņi atgriezās. Un tad lūk, mēs nejautājām viņiem par gūstekņiem; viņi atgriezās īstajā laikā, lai glābtu mūs no krišanas lamaniešu rokās, jo lūk, lamanieši nāca uz mums. Jo lūk, Amorons sūtīja viņu atbalstam jaunus pārtikas krājumus un arī daudzu vīru karapulku.

18 Un notika, ka tie vīri, kurus mēs sūtījām ar gūstekņiem, ieradās īstajā laikā, lai apturētu tos, kad viņi jau teju teju mūs uzvarēja.

19 Bet lūk, mana mazā divu tūkstošu un sešdesmit grupa cīnījās atsevišķi; jā, viņi bija stipri lamaniešu priekšā un nesa nāvi katram, kas tiem pretojās.

20 Un, kad atlikums no mana karapulka jau grasījās dot ceļu lamaniešu priekšā, lūk, šie divi tūkstoši un sešdesmit bija stingri un bezbailīgi.

21 Jā, un viņi paklausīja un precīzi izpildīja katru pavēles vārdu; jā, un patiesi pēc viņu ticības tiem notika; un es atcerējos tos vārdus, kurus viņi man teica, ka viņu "mātes tos bija viņiem mācījušas.

22 Un tad lūk, tie bija šie mani dēli un tie vīri, kas bija atlasīti, lai aizvestu gūstekņus, kam mēs esam parādā par šo lielo uzvaru;

jo viņi bija tie, kas sakāva lamaniešus un tie tika aizdzīti atpakaļ uz Manti pilsētu.

23 Un mēs atgriezāmies savā Kūmenas pilsētā; visi, kas nebijām tikuši nokauti ar zobenu, tomēr mēs bijām cietuši lielus zaudējumus.

24 Un notika, ka pēc tam, kad lamanieši aizbēga, es nekavējoties devu pavēles, lai mani vīri, kas bija ievainoti, tiktu izlasīti starp kritušajiem, un liku, lai viņu brūces tiktu pārsietas.

25 Un notika, ka tur bija divi simti no maniem diviem tūkstošiem un sešdesmit, kas bija bez samaņas asins zaudēšanas dēļ; tomēr, saskaņā ar Dieva labestību un mums par lielu izbrīnu, un arī par prieku visam mūsu karapulkam, nebija "nevienas dvēseles no tiem, kas būtu gājuši bojā; jā, un nebija arī nevienas dvēseles no tiem, kas nebūtu guvusi daudzas brūces.

26 Un tad, viņu saglabāšana izbrīnīja visu mūsu karapulku, jā, ka viņi tika pasargāti, kamēr tur bija tūkstotis no mūsu brāļiem, kas bija nogalināti. Un mēs to taisnīgi piedēvējam "Dieva brīnumainajam spēkam dēļ viņu ārkārtīgās ticības tam, kam viņi bija mācīti ticēt — ka ir taisnīgs Dievs un katrs, kas nešaubās, tiks pasargāts ar Viņa brīnumaino spēku.

27 Tad tā bija to ticība, par kuriem es runāju; viņi ir jauni un viņu prāti ir nelokāmi, un viņi nemitīgi uzticas Dievam.

28 Un tad notika, ka pēc tam,

kad mēs tā bijām aprūpējuši savus ievainotos vīrus un bijām apglabājuši savus kritušos un arī kritušos no lamaniešiem, kuru bija daudz, lūk, mēs vaicājām Gidam par tiem gūstekņiem, ko viņi bija sākuši vest uz Zarahemlas zemi.

29 Tad nu Gids bija augstākais virsnieks pār to grupu, kas tika nozīmēta apsargāt tos līdz tai zemei.

30 Un tad, šie ir tie Gida vārdi, ko viņš man sacīja: Lūk, mēs sākām iet uz Zarahemlas zemi ar saviem gūstekņiem. Un notika, ka mēs sastapām savu karapulku izlūkus, kas bija sūtīti novērot lamaniešu pulku.

31 Un viņi brēca uz mums, teikdami: Lūk, lamaniešu karapulki iet karagājienā uz Kūmenas pilsētu; un lūk, tie uzbruks viņiem, jā, un iznīcinās mūsu ļaudis.

32 Un notika, ka mūsu gūstekņi izdzirdēja viņu kliedzienu, kas tajos radīja drosmi; un viņi sacēlās pret mums.

33 Un notika, ka dēļ viņu sacelšanās mēs likām, lai pār tiem kristu mūsu zobeni. Un notika, ka viņi metās uz mūsu zobeniem, kur lielākā daļa no tiem tika nogalināti; un atlikušie no tiem izlauzās un aizbēga no mums.

34 Un lūk, kad tie aizbēga un mēs vairs nevarējām tos panākt, mēs devāmies ātri uz Kūmenas pilsētu; un lūk, mēs ieradāmies laikā, lai mēs varētu palīdzēt saviem brāļiem aizsargāt pilsētu.

35 Un lūk, mēs atkal tikām izglābti no savu ienaidnieku rokām. Un svētīts lai ir mūsu Dieva Vārds; jo lūk, tas ir Viņš, kas mūs ir izglābis; jā, kas tik daudz ir darījis priekš mums.

36 Tad notika, kad es, Helamans, dzirdēju šos Gida vārdus, es tiku piepildīts ar ārkārtīgu prieku par Dieva labestību, mūs pasargājot, lai mēs neietu visi bojā; jā, un es ticu, ka to dvēseles, kas ir tikuši nogalināti, ir "iegājušas sava Dieva atdusā.

58. NODAĻA

Helamans, Gids un Teomners ar kara viltību ieņem Manti pilsētu. Lamanieši atkāpjas. Amona tautas dēli tiek pasargāti, tā kā viņi stingri stāv savas brīvības un ticības aizstāvībai. Apmēram 63–62 g. pr. Kr.

UN lūk, tad notika, ka mūsu nākamais mērķis bija iegūt Manti pilsētu; bet lūk, nebija nekāda veida, kā mēs varētu izvilināt viņus no pilsētas ar savām mazajām grupām. Jo lūk, viņi atcerējās, ko mēs līdz šim bijām darījuši; tādēļ mēs nevarējām "izmānīt tos no viņu cietokšņiem.

2 Un viņu bija tik daudz vairāk nekā mūsu karapulks, ka mēs neuzdrīkstējāmies iet un uzbrukt tiem viņu cietokšņos.

3 Jā, un kļuva nepieciešams, lai mēs izmantotu savus vīrus to mūsu zemes daļu aizstāvēšanai, kuras mēs bijām atguvuši; tādēļ kļuva nepieciešams, lai

mēs gaidītu, lai mēs varētu saņemt vairāk karaspēka no Zarahemlas zemes un arī jaunu pārtikas krājumu piegādi.

4 Un notika, ka tā es sūtīju sūtņi pie mūsu zemes pārvaldnieka, lai iepazīstinātu viņu ar mūsu ļaužu lietām. Un notika, ka mēs gaidījām pārtikas krājumus un karaspēku no Zarahemlas zemes.

5 Bet lūk, tas mums maz līdzēja, jo lamanieši arī saņēma daudz karaspēka no dienas dienā, un arī daudz pārtikas; un tādi bija mūsu apstākļi šajā laika periodā.

6 Un lamanieši uzbruka mums laiku pa laikam, nolēmuši ar kara viltību mūs iznīcināt; tomēr mēs nevarējām iet cīnīties ar tiem viņu patvēruma vietu un viņu cietokšņu dēļ.

7 Un notika, ka mēs gaidījām šajos sarežģītajos apstākļos daudzus mēnešus, līdz kamēr mēs gandrīz aizgājām bojā no barības trūkuma.

8 Bet notika, ka mēs saņēmām uzturu, kuru priekš mums apsargāja karapulks no diviem tūkstošiem vīru, kas nāca mums palīgā; un tā ir visa palīdzība, ko mēs saņēmām, lai aizstāvētu sevi un savu valsti no krišanas mūsu ienaidnieku rokās, jā, lai cīnītos ar ienaidnieku, kurš nebija saskaitāms.

9 Un tad iemeslu šiem sarežģījumiem jeb iemeslu tam, kāpēc viņi mums nesūtīja vairāk karaspēka, mēs nezinājām; tādēļ mēs ļoti bēdājāmies un arī mūs

pārņēma bailes, ka tik kaut kādā veidā Dieva sodi nenāktu pār mūsu zemi mūsu gāšanai un pilnīgai iznīcināšanai.

10 Tādēļ mēs izlējām savas dvēseles lūgšanā Dievam, lai Viņš mūs stiprinātu un izglābtu mūs no mūsu ienaidnieku rokām, jā, un arī dotu mums spēku, lai mēs varētu paturēt savas pilsētas un savas zemes, un savus īpašumus, mūsu tautas atbalstam.

11 Jā, un notika, ka Tas Kungs, mūsu Dievs deva mums pārlicību, ka Viņš izglābs mūs; jā, tā ka Viņš solīja mieru mūsu dvēselēm un deva mums lielu ticību, un darīja tā, lai mums būtu cerība uz izglābšanos Viņā.

12 Un mēs kļuvām drošāki ar mūsu mazajiem spēkiem, ko mēs bijām saņēmuši, un bijām nostiprinājušies apņēmībā uzvarēt savus ienaidniekus, un "saglabāt savas zemes un savus īpašumus, un savas sievas un savus bērnus, un savu ^bbrīvību.

13 Un tā mēs gājām ar visu savu spēku pret lamaniešiem, kas bija Manti pilsētā; un mēs uzslējām savas teltis mežonīgā apvidus pusē, kas bija netālu no pilsētas.

14 Un notika, ka nākamajā rītā, kad lamanieši redzēja, ka mēs bijām mežonīgā apvidus malā, kas bija netālu no pilsētas, ka viņi sūtīja savus izlūkus mums visapkārt, lai viņi varētu atklāt mūsu karapulka skaitu un spēku.

15 Un notika, kad viņi redzēja, ka mēs nesam stipri pēc sava skaita, un baidoties, ka mēs pār-

trauksim viņu apgādi, ja vien viņi nenāks cīņā pret mums un mūs nenogalinās, un arī domādami, ka viņi varēs viegli iznīcināt mūs ar saviem lielajiem pulkiem, tādēļ viņi sāka gatavoties, lai nāktu pret mums cīnīties.

16 Un, kad mēs redzējām, ka viņi gatavojās nākt pret mums, lūk, es liku lai Gids ar nelielu skaitu savu vīru noslēptos mežonīgā apvidū, un arī Teomners un neliels skaits vīru noslēptos mežonīgā apvidū.

17 Tad Gids un viņa vīri bija labajā pusē, un citi kreisajā; un, kad viņi bija tā noslēpušies, lūk, es paliku ar sava karapulka atlikumu tajā pašā vietā, kur mēs pirmo reizi bijām uzslējuši savas teltis, uz to laiku, kad lamaniešiem vajadzēja nākt cīnīties.

18 Un notika, ka lamanieši nāca pret mums ar savu lielo karapulku. Un, kad viņi nāca un jau grasījās krist pār mums ar zobenu, es liku, lai mani vīri, tie, kas bija ar mani, atkāptos mežonīgā apvidū.

19 Un notika, ka lamanieši sekoja mums ar lielu ātrumu, jo viņi ārkārtīgi vēlējās mūs panākt, lai viņi varētu nokaut mūs; tādēļ viņi sekoja mums mežonīgā apvidū; un mēs pagājām pa vidu garām Gidam un Teomneram, tā ka lamanieši viņus neatklāja.

20 Un notika, kad lamanieši bija pagājuši garām, jeb kad karapulks bija pagājis garām, Gids un Teomners iznāca no savām slepenajām vietām un

aizturēja lamaniešu izlūkus, lai tie neatgrieztos pilsētā.

21 Un notika, kad viņi bija tos aizturējuši, viņi skrēja uz pilsētu un uzbruka sargiem, kas bija atstāti sargāt pilsētu, tā ka viņi tos nogalināja un sagrāba pilsētu.

22 Tad nu tas tika izdarīts tāpēc, ka lamanieši ļāva visam savam karapulkam, izņemot tikai dažus sargus, tikt aizviliņātā mežonīgā apvidū.

23 Un notika, ka Gids un Teomners šādā veidā ieņēma viņu nocietinājumus. Un notika, ka mēs uzņēmām virzienu uz Zarahemlas zemi, pēc tam, kad bijām daudz gājuši pa mežonīgo apvidu.

24 Un, kad lamanieši redzēja, ka viņi iet uz Zarahelmas zemi, viņi ārkārtīgi izbijās, ka tik tā nav iecere, lai ievilinātu viņus iznīcināšanai; tādēļ viņi atkal sāka atkāpties mežonīgā apvidū, jā, patiesi atpakaļ pa to pašu ceļu, pa kuru viņi bija atnākuši.

25 Un lūk, bija nakts un viņi uzslēja savas teltis, jo lamaniešu augstie virsnieki domāja, ka nefījieši ir piekusuši šī pārgājiena dēļ; un, domādami, ka viņi bija vajājuši visu viņu karapulku, tādēļ viņi neuztraucās par Manti pilsētu.

26 Tad notika, kad bija nakts, es liku, lai mani vīri negulētu, bet lai viņi dotos pa citu ceļu uz Manti zemi.

27 Un dēļ šī mūsu pārgājiena naktī, lūk, nākamajā rītā mēs bijām aiz lamaniešiem, tā ka

mēs ieradāmies pirms viņiem Manti pilsētā.

28 Un tā notika, ka ar šo kara viltību mēs sagrābām Manti pilsētu bez asinsizliešanas.

29 Un notika, kad lamaniešu karapulki ieradās netālu no pilsētas un redzēja, ka mēs bijām sagatavojušies tos sastapt, viņi ārkārtīgi izbrīnījās un tos pārņēma milzīgas bailes, tā ka viņi aizbēga mežonīgā apvidū.

30 Jā, un notika, ka lamaniešu karapulki bēga no visām šīm zemes daļām. Bet lūk, tie aizveda sev līdzī daudzās sievietes un bērnus prom no zemes.

31 Un "tās pilsētas, ko bija sagrābuši lamanieši, visas no tām šinī brīdī ir mūsu rokās; un mūsu tēvi un mūsu sievas, un mūsu bērni atgriežas savās mājās, visi, izņemot tos, kas ir saņemti gūstā un lamaniešu aizvesti.

32 Bet lūk, mūsu karapulki ir mazi, lai noturētu tik lielu skaitu pilsētu un tik lielus īpašumus.

33 Bet lūk, mēs ticam savam Dievam, kas mums ir devis uzvaru pār visām šīm zemēm, tā ka mēs ieguvām šīs pilsētas un šīs zemes, kas bija mūsu pašu.

34 Tagad mēs nezinām iemeslu, kāpēc valdība nesūta mums vairāk papildspēku; nedz arī tie vīri zina, kas nāca pie mums, kāpēc mēs nesauņēmām lielākus papildspēkus.

35 Lūk, mēs nezinām, bet varbūt jums neveicas un jūs esat savilkuši visus spēkus tajā

zemes daļā; ja tā, tad mēs nevēlamies kurnēt.

36 Un, ja tas tā nav, lūk, mēs baidāmies, ka tur ir kāda "šķelšanās valdībā, ka viņi nesūtīja vairāk vīru mums palīgā; jo mēs zinām, ka to ir vairāk nekā to, ko viņi mums atsūtīja.

37 Bet lūk, tas nav svarīgi — mēs ticam, ka Dievs "izglābs mūs, neskatoties uz mūsu karapulku vājumu, jā, un izglābs mūs no mūsu ienaidnieku rokām.

38 Lūk, šis ir divdesmit un devītais gads, pašas beigas, un mēs valdām pār savām zemēm; un lamanieši ir aizbēguši uz Nefija zemi.

39 Un šie Amona tautas dēli, par kuriem es tik augsti izteicos, ir ar mani Manti pilsētā; un Tas Kungs ir tos atbalstījis, jā, un pasargājis viņus no krišanas no zobena, tā ka "neviens dvēsele nav tikusi nokauta.

40 Bet lūk, viņi ir guvuši daudzus ievainojumus; tomēr, tie stipri stāv šajā "brīvībā, ar ko Dievs ir darījis viņus brīvus; un viņi stingri, dienu no dienas, atceras To Kungu, savu Dievu; jā, tie cenšas turēt Viņa likumus un Viņa spriedumus, un Viņa pavēles nemitīgi; un viņu ticība ir stingra tajos pravietojumos par to, kas nāks.

41 Un tad, mans mīļotais brāli Moronij, lai Tas Kungs, mūsu Dievs, kas ir atpestījis mūs un darījis mūs brīvus, pastāvīgi tur tevi Sava vaiga priekšā; jā,

un lai Viņš ir labvēlīgs pret šo tautu, patiesi, lai jūs varētu gūt veiksmi, iegūstot īpašumā visu, ko lamanieši mums ir atņēmuši, kas bija mūsu atbalstam. Un tad lūk, es beidzu savu vēstījumu. Es esmu Helamans, Almas dēls.

59. NODAĻA

Moronijs prasa Pahoranam stiprināt Helamana spēkus. Lamanieši ieņem Nefijas pilsētu. Moronijs ir dusmīgs uz valdību. Apmēram 62 g. pr. Kr.

TAD notika trīsdesmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, kad Moronijs bija saņēmis un izlasījis Helamana "vēstījumu, viņš bija ārkārtīgi priecīgs par to labklājību, jā, to ārkārtīgo veiksmi, kas bija bijusi Helamanam, iegūstot tās zemes, kuras bija zaudētas.

2 Jā, un viņš darija to zināmu visiem saviem ļaudīm visās zemēs visapkārt tajā daļā, kur viņš bija, lai arī viņi varētu priecāties.

3 Un notika, ka viņš nekavējoties sūtīja "vēstījumu ^bPahoranam, vēlēdamies, lai tas liktu vīriem pulcēties kopā, lai stiprinātu Helamanu jeb Helamana karapulkus tik daudz, lai viņš viegli varētu noturēt tās zemes daļas, kuru atgūšanā tam bija tik brīnumaini veicies.

4 Un notika, kad Moronijs bija aizsūtījis šo vēstījumu uz Zarahemlas zemi, viņš atkal sāka veidot ieceri, lai viņš varētu

36a Al. 61:1–5.

37a 2. Kēn. 17:38–39.

39a Al. 56:56.

40a SRC Brīvs, brīvība.

59 1a Al. 56:1.

3a Al. 60:1–3.

b Al. 50:40.

iegūt atlikušos no tiem īpašumiem un pilsētām, ko lamanieši bija viņiem atņēmuši.

5 Un notika, kamēr Moronijs tā gatavojās iet pret lamaniešiem cīņā, lūk, Nefihas ļaudīm, kas bija sapulcināti kopā no Moronija pilsētas un no Lehija pilsētas, un no Moriantona pilsētas, uzbruka lamanieši.

6 Jā, patiesi tie, kas bija spiesti bēgt no Manti zemes un no zemes visapkārt, bija nākuši un pievienojušies lamaniešiem šinī zemes daļā.

7 Un tā, būdami ārkārtīgi daudzī pēc skaita, jā, un saņemdami karaspēku no dienas dienā, pēc Amorona pavēles viņi nāca pret Nefihas ļaudīm, un viņi sāka tos kaut ar ārkārtīgi lielu kaušanu.

8 Un viņu karapulki bija tik lieli, ka atlikušie no Nefihas ļaudīm bija spiesti bēgt viņu priekšā; un tie nāca un pievienojās Moronija karapulkam.

9 Un tad, tā kā Moronijs domāja, ka tiks sūtīti vīri uz Nefihas pilsētu palīdzēt ļaudīm noturēt pilsētu, un zinādams, ka vieglāk bija pasargāt pilsētu no krišanas lamaniešu rokās, nekā viņiem to atņemt, viņš domāja, ka tie viegli noturēs šo pilsētu.

10 Tādēļ viņš paturēja visus savus spēkus to vietu aizstāvbai, kuras viņš bija atguvis.

11 Un tagad, kad Moronijs redzēja, ka Nefihas pilsēta bija daudzā, viņš bija ārkārtīgi bēdīgs un sāka šaubīties ļaužu bezdievības dēļ, vai tik viņi nekritīs savu brāļu rokās.

12 Tad nu tā tas bija ar visiem viņa augstajiem virsniekiem. Viņi šaubījās un brīnījās arī par ļaužu bezdievību, un tas lamaniešu panākumu dēļ pār tiem.

13 Un notika, ka Moronijs bija dusmīgs uz valdību dēļ viņu "vienaldzības pret savas valsts brīvību.

60. NODAĻA

Moronijs sūdzas Pahoranam par valdības nevērību pret karapulkiem. Tas Kungs pielauj, ka taisnīgie tiek nokauti. Nefijiešiem ir jāpieliek visi savi spēki un iespējas, lai atbrīvotos no saviem ienaidniekiem. Moronijs draud cīnīties pret valdību, ja netiks sniegta palīdzība viņa karapulkiem. Apmēram 62 g. pr. Kr.

UN notika, ka viņš atkal rakstīja tās zemes pārvaldniekam, kas bija Pahorans, un šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja, sacīdams: Lūk, es sūtu savu vēstījumu Pahoranam Zarahemlas pilsētā, kas ir "augstākais soģis un pārvaldnieks pār zemi un arī pār visiem tiem, kas ir tikuši šīs tautas izvēlēti pārvaldīt un kārtot šī kara lietas.

2 Jo lūk, man ir kas sakāms tiem par nosodījumu; jo lūk, jūs paši zināt, ka jūs esat tikuši iecelti, lai pulcinātu kopā vīrus un apbruņotu tos ar zobeniem un ar jataganiem, un visādiem visa veida kara ieročiem, un sūtītu pret lamaniešiem jebkurā mūsu zemes daļā, kur viņi ienāktu.

3 Un tad lūk, es saku jums, ka

es pats un arī mani vīri, un arī Helamans un viņa vīri esam izcietuši ārkārtīgi lielas ciešanas; jā, patiesi izsalkumu, slāpes un nogurumu, un visa veida visādas bēdas.

4 Bet lūk, ja tas būtu viss, ko mēs izcietām, mēs nekurnētu un neželotos.

5 Bet lūk, liela ir bijusi kaušana starp mūsu ļaudīm; jā, tūkstoši ir krituši no zobena, kamēr tas varētu būt savādāk, ja jūs būtu devuši pietiekamus spēkus mūsu karapulkiem un palīdzējuši tiem. Jā, liela ir bijusi jūsu nevērība pret mums.

6 Un tad lūk, mēs vēlamies zināt šīs ārkārtīgi lielās nevēribas iemeslu; jā, mēs vēlamies zināt jūsu nevērīgās nostājas iemeslu.

7 Kā gan jūs varat iedomāties, ka jūs sēdēsīt uz saviem troņiem nevērīgā apstulbumā, kamēr jūsu ienaidnieki izplata nāves darbu apkārt jums? Jā, kamēr viņi nokauj tūkstošus no jūsu brāļiem —

8 jā, patiesi tos, kas ir lūkojušies uz jums pēc aizstāvības, jā, ir iecēlušī jūs tādā stāvoklī, lai jūs varētu palīdzēt tiem, jā, jūs varētu sūtīt tiem karapulkus, lai stiprinātu viņus, un varētu izglābt tūkstošus no viņiem, lai tie nekristu no zobena.

9 Bet lūk, tas nav viss — jūs esat aizturējuši savus pārtikas krājumus no tiem, tā ka daudzi ir cīnījušies un noasiņojuši līdz nāvei savas milzīgās vēlēšanās dēļ, kas tiem bija par šīs tautas

labumu; jā, un to viņi ir darijuši tad, kad jau gandrīz “mira no bada jūsu ārkārtīgi lielās nevēribas dēļ pret viņiem.

10 Un tagad, mani mīļotie brāļi — jo jums jābūt mīļotiem; jā, un jums jānudina sevi būt cītīgākiem par šīs tautas labumu un brīvību; bet lūk, jūs esat izturējušies tik nevērīgi, ka tūkstošu asinis nāks pār jūsu galvām atriebībai; jā, jo zināmi Dievam ir visi viņu brēcieni un visas viņu ciešanas —

11 lūk, vai jūs domājat, ka jūs varat sēdēt savos troņos, un Dieva ārkārtīgās labestības dēļ jūs varat neko nedarīt, un Viņš jūs izglābs? Lūk, ja jūs tā domājat, tad jūs veltīgi tā domājat.

12 Vai jūs “domājat, ka tas, ka tik daudzi no jūsu brāļiem ir tikuši nogalināti, ir viņu bezdievības dēļ? Es saku jums, ja jūs tā domājat, tad jūs veltīgi tā domājat; jo es saku jums, tur ir daudzi, kas krituši no zobena; un lūk, tas ir jums par nosodījumu;

13 jo Tas Kungs pieļauj, ka “taisnīgie tiek nokauti, lai Viņa taisnība un tiesa varētu nākt pār ļaunajiem; tādēļ jums nevar domāt, ka taisnīgie ir zuduši tāpēc, ka tie ir nokauti; bet lūk, viņi ieiet Tā Kunga, sava Dieva atdusā.

14 Un tad lūk, es saku jums, es ārkārtīgi baidos, ka Dieva sodi nāks pār šiem ļaudīm viņu ārkārtīgā laiskuma dēļ, jā, patiesi jūsu valdības laiskuma un viņu ārkārtīgi lielās nevēribas dēļ

pret saviem brāļiem, jā, pret tiem, kas ir tikuši nokauti.

15 Jo, ja tas nebūtu bijis tās "ļaudarības dēļ, kas vispirms sākās mūsu vadībā, mēs būtu varējuši pretoties saviem ienaidniekiem, tā ka viņi nebūtu ieguvuši nekādu varu pār mums.

16 Jā, ja tas nebūtu bijis tā "kara dēļ, kas izcēlās mūsu pašu starpā; jā, ja tas nebūtu dēļ šiem ^bķēniņa piekritējiem, kas radija tik lielu asins izliešanu starp mums pašiem; jā, tajā laikā, kad mēs cīnījāties paši savā starpā, ja mēs būtu apvienojuši savus spēkus, kā mēs līdz šim bijām darījuši; jā, ja tas nebūtu bijis dēļ tās vēlmes pēc spēka un varas, kas šiem ķēniņa piekritējiem ir pār mums; būtu viņi bijuši uzticīgi mūsu brīvības lietai un apvienojušies ar mums, un gājuši pret mūsu ienaidniekiem tā vietā, lai paceltu zobenus pret mums, kas ir bijis par iemeslu tik lielai asins izliešanai mūsu starpā; jā, ja mēs būtu gājuši pret viņiem Tā Kunga spēkā, mēs būtu izklidinājuši savus ienaidniekus, jo tas tiktu darīts atbilstoši Viņa vārda piepildīšanai.

17 Bet lūk, tagad lamanieši nāk uz mums, sagrābj mūsu zemes un slepkavo mūsu ļaudis ar zobenu, jā, mūsu sievietes un mūsu bērnus, un arī aizved tos gūstā, likdami tiem ciest visa veida bēdas, un viss tas dēļ milzīgās bezdievības šo ķēniņa piekritēju vidū, kas tiecas pēc spēka un varas.

18 Bet kāpēc man tik daudz

jārūnā par šo lietu? Jo mēs nezinām, bet varbūt jūs paši tiecaties pēc varas. Mēs nezinām, bet varbūt jūs arī esat savas valsts nodevēji.

19 Vai varbūt jūs esat tik nevērīgi izturējušies pret mums tāpēc, ka jūs esat mūsu valsts sirdī, un jūs esat aizsargāti no visām pusēm, ka jūs nelikāt sūtīt mums uzturu un arī vīrus, lai stiprinātu mūsu karapulklus?

20 Vai jūs esat aizmirsuši Tā Kunga, sava Dieva pavēles? Jā, vai jūs esat aizmirsuši savu tēvu gūstu? Vai jūs esat aizmirsuši tās daudzās reizes, kad mēs esam tikuši izglābti no mūsu ienaidnieku rokām?

21 Vai arī jūs domājat, ka Tas Kungs vēl joprojām mūs izglābs, kad mēs sēžam savos troņos un neizmantojam tās iespējas, ko Tas Kungs mums ir devis?

22 Jā, vai jūs sēdēsīt bezdarbībā, kamēr jums apkārt ir tūkstoši to, jā, un arī desmitiem tūkstošu to, kas arī sēž bezdarbībā, kamēr tur ir tūkstoši visapkārt zemes robežās, kuri krīt no zobena, jā, tiek ievainoti un noasīno?

23 Vai jūs domājat, ka Dievs raudzīsies uz jums kā uz nevainīgiem, kad jūs joprojām sēžat un redzat šīs lietas? Lūk, es saku jums: NĒ! Tagad es gribu, lai jūs atcerētos, ka Dievs ir teicis, ka vispirms tiks iztīrīta "trauka iekšpuse, un tad arī trauka ārpusē tiks notīrīta.

24 Un tad, ja vien jūs nenožēlosit to, ko esat izdarījuši, un ne-

15a Al. 51:9, 13.
16a Al. 51:16–19.

b Al. 51:5, 8.
23a Mat. 23:25–26.

piecelsities un nesāksit darīt, un nesūtīsiet pārtiku un vīrus mums un arī Helamanam, lai viņš varētu noturēt tās mūsu zemes daļas, kuras viņš ir atguvis, un lai mēs varētu atgūt arī atlikušos mūsu īpašumus tajās daļās, lūk, kļūs nepieciešams, lai mēs vairs necinītos ar lamaniešiem, kamēr mēs neesam iztīrijuši sava trauka iekšpusi, jā, patiesi augsto vadību mūsu valdībā.

25 Un, ja vien jūs nedosit to, ko esmu prasījis savā vēstījumā, un nenāksit un neparādīsiet man patiesu "brīvības garu, un necentīsities nostiprināt un nociecināt mūsu karapulku, un dot tiem pietiekami daudz pārtikas viņu uzturēšanai, lūk, es atstāšu daļu no saviem brīvības piekritējiem, lai aizstāvētu šo mūsu zemes daļu, un es atstāšu Dieva spēku un svētības pār tiem, lai nekāds cits spēks nevarētu darboties pret tiem —

26 un tad dēļ viņu ārkārtīgās ticības un viņu pacietības savās bēdās —

27 un es nākšu uz jums, un, ja tur starp jums būs kāds, kam ir vēlme pēc brīvības, jā, ja tur būs palikusi kaut vai brīvības dzirksts, lūk, es sacelšu dumpi jūsu starpā, līdz tie, kas vēlas piesavināties spēku un varu, izzudīs.

28 Jā, lūk, es nebaidos nedz jūsu spēka, nedz jūsu varas, bet tas ir mans "Dievs, ko es baidos; un tas ir saskaņā ar Viņa pavēlēm, lai es paceltu savu zobenu, lai aizstāvētu savu valsti, un

tas ir dēļ jūsu nekrietnības, ka mēs esam cietuši tik lielus zaudējumus.

29 Lūk, šis ir tas laiks, jā, tas laiks ir tuvu, ka, ja vien jūs necelsities savas valsts un jūsu bērnu aizstāvēšanai, taisnības "zobens karājas pār jums; jā, un tas kritis uz jums un piemeklēs jūs līdz pat jūsu pilnīgai iznīcībai.

30 Lūk, es gaidu pēc palīdzības no jums; un, ja jūs nesniegsit mums palīdzību, lūk, es nākšu pie jums, tieši Zarahemlas zemē, un sitīšu jūs ar zobenu, tā ka jums nebūs vairs spēka kavēt šīs tautas attīstību mūsu brīvībai.

31 Jo lūk, Tas Kungs nepieļaus, lai jūs dzīvotu un kļūtu vēl nekrietnāki, lai iznīcinātu Viņa taisnīgos ļaudis.

32 Lūk, vai jūs domājat, ka Tas Kungs saudzēs jūs un izies ar sodu pret lamaniešiem, kad tās ir viņu tēvu paražas, kas radījušas viņu naidu, jā, un to ir dubultojuši tie, kas ir atšķēlušies no mums, kamēr jūsu nekrietnība ir dēļ jūsu mīlestības pēc godības un pasaules niecīgajām lietām?

33 Jūs zināt, ka jūs pārkāpjat Dieva likumus, un jūs zināt, ka jūs tos saminat zem savām kājām. Lūk, Tas Kungs man saka: Ja tie, kurus jūs esat iecēlušī par saviem pārvaldniekiem, nenozēlos savus grēkus un nekrietnības, jūs iesit cīnīties pret viņiem.

34 Un tad lūk, es, Moronijs, esmu spiests, saskaņā ar derību, kuru es noslēdzu — turēt sava

Dieva pavēles; tādēļ es gribu, lai jūs stingri ievērotu Dieva vārdu un steidzīgi sūtītu man no saviem pārtikas krājumiem un no saviem vīriem, un arī Helamanam.

35 Un lūk, ja jūs to nedarīsiet, es nākšu ātri pie jums; jo lūk, Dievs nepieļaus, lai mēs ietu bojā no bada; tādēļ Viņš dos mums no jūsu uztura, pat ja tas būs ar zobenu. Tagad skatieties, lai jūs izpildītu Dieva vārdu.

36 Lūk, es esmu Moronijs, jūsu augstākais pavēlnieks. Es "netiecos pēc varas, bet gan to iznīcināt. Es nemeklēju pēc pasaules cieņas, bet pēc sava Dieva godības un savas valsts brīvības un labuma. Un tā es nobeidzu savu vēstījumu.

61. NODAĻA

Pahorans stāsta Moronijam par dumpi un sacelšanos valdībā. Kēniņa piekritēji ieņem Zarahemlu un izveido savienību ar lamaniešiem. Pahorans lūdz karaspēka palīdzību pret dumpiniekiem. Apmēram 62 g. pr. Kr.

Lūk, tad notika, ka drīz vien pēc tam, kad Moronijs bija aizsūtījis savu vēstījumu galvenajam pārvaldniekam, viņš saņēma vēstījumu no "Pahorana, galvenā pārvaldnieka. Un šie ir tie vārdi, ko viņš saņēma:

2 Es, Pahorans, kas esmu šīs zemes galvenais pārvaldnieks, sūtu šos vārdus Moronijam, augstākajam karapulka pavēl-

niekam. Lūk, es saku tev, Moronij, ka es nepriecājos par jūsu lielajām "bēdām, jā, tās sāpina manu dvēseli.

3 Bet lūk, šeit ir tādi, kas priecājas par jūsu bēdām, jā, tā ka viņi ir sacēlušies pret mani un arī pret tiem no maniem ļaudīm, kas ir "brīvības piekritēji, jā, un to, kas ir sacēlušies, ir ārkārtīgi daudz.

4 Un tie ir tie, kas centās atņemt man soģa krēslu, kas ir bijis par iemeslu šai lielajai nekrietnībai; jo viņi ir izmantojuši daudz glaimu un viņi ir aizvilinājuši daudzu ļaužu sirdis, kas būs par iemeslu lielām bēdām mūsu vidū; viņi ir aizturējuši mūsu pārtikas krājumus un viņi ir iebaidījuši mūsu brīvības piekritējus, lai tie neietu pie jums.

5 Un lūk, viņi mani padzina, un es aizbēgu uz Gideona zemi ar tik daudziem vīriem, cik vien es varēju dabūt.

6 Un lūk, es sūtīju uzsaukumu visā šinī zemes daļā; un lūk, tie piepulcējas mums ikdienas, ar saviem ieročiem, savas valsts un savas "brīvības aizstāvībai, un lai atriebtu mums pāri nodarīto.

7 Un tie ir nākuši pie mums tik daudz, ka tiem, kas sacēlās pret mums, ir mests izaicinājums, jā, tā ka viņi baidās mūs un neuzdrīkstas nākt pret mums cīnīties.

8 Viņi ir sagrābuši zemi jeb pilsētu Zarahemlu; viņi ir iecēlušī kēniņu pār tiem, un tas ir rakstījis lamaniešu kēniņam, un tas ir apvienojies savienībā ar to;

šajā savienībā viņš ir piekritis noturēt Zarahemlas pilsētu, kuras noturēšana, kā viņš domā, dos iespēju lamaniešiem iekarot atlikušo zemi, un viņš tiks iecelts par ķēniņu pār saviem ļaudīm, kad tie būs lamaniešu uzvarēti.

9 Un tad savā vēstulē tu mani pēli, bet tas nav svarīgi; es neesmu dusmīgs, bet priecājos par tavas sirds cildenumu. Es, Pahorans, netiecos pēc varas, kā tikai lai atgūtu savu soģa krēslu, lai es varētu saglabāt savas tautas tiesības un brīvību. Mana dvēsele stāv stipri šajā brīvībā, kurā Dievs ir darījis mūs "brīvus.

10 Un tad lūk, mēs pretosimies bezdievībai līdz pat asinsizliesāšanai. Mēs neizlietu lamaniešu asinis, ja viņi paliktu savā pašu zemē.

11 Mēs neizlietu savu brāļu asinis, ja viņi nesaceltos un neņemtu zobenu pret mums.

12 Mēs pakļautos verdzības jūgam, ja to prasītu Dieva taisnība, vai, ja Viņš pavēlētu mums to darīt.

13 Bet lūk, Viņš nepavēl, lai mēs pakļautos saviem ienaidsniekiem, bet lai mēs "uzticētos Viņam, un Viņš mūs atbrīvos.

14 Tādēļ, mans mīļotais brāli Moronij, pretosimies ļaunumam, un katram ļaunumam, kuram mēs nevaram pretoties ar saviem vārdiem, jā, tādiem kā sacelšanās un atšķelšanās, "pretosimies tiem ar saviem

zobeniem, lai mēs varētu saglabāt savu brīvību, lai mēs varētu priecāties par mūsu baznīcas milzīgo priekšrocību un mūsu Pestītāja un mūsu Dieva lietu.

15 Tādēļ, nāc pie manis ātri ar nelielu skaitu savu vīru un atstāj atlikušos Lehija un Teankuma uzraudzībā; dod viņiem varu vest karu tajā zemes daļā saskaņā ar "Dieva Garu, kurš ir arī brīvības gars, kas ir tajos.

16 Lūk, es sūtīju tiem nedaudz pārtikas, lai viņi neaizietu bojā, līdz jūs varēsīt atnākt pie manis.

17 Sapulciniet kopā visus spēkus, ko jūs varat, savam karagājienam šurp, un mēs steidzīgi iesim sava Dieva spēkā pret šiem atkritējiem, saskaņā ar to ticību, kas ir mūsos.

18 Un mēs ieņemsim Zarahemlas pilsētu, lai mēs varētu dabūt vairāk pārtikas, ko sūtīt Lehimam un Teankumam; jā, mēs iesim pret tiem Tā Kunga spēkā, un mēs darīsim galu šai lielajai nekrietnībai.

19 Un tagad, Moronij, es priecājos, saņemdam savu vēstījumu, jo es mazliet uztraucos par to, kas mums jādara, vai tas būs taisnīgi iet pret saviem brāļiem.

20 Bet tu teici, ja vien viņi nenožēlos grēkus, Tas Kungs ir pavēlējis tev, lai tu ietu pret viņiem.

21 Skaties, lai tu "stiprinātu Lehiju un Teankumu Tajā Kungā; saki viņiem, lai nebaidās, jo Dievs izglābs viņus, jā, un arī visus tos, kas stāv stipri tajā

9a Jāņa 8:31–36;
M&D 88:86.

13a SRC Ticība, ticēt;

Uzticība.

14a Al. 43:47.

15a 2. kor. 3:17.

SRC Svētais Gars.

21a Cak. 10:12.

brīvībā, ar ko Dievs ir darījis viņus brīvus. Un tagad es beidzu savu vēstījumu savam mīlotajam brālim Moronijam.

62. NODAĻA

Moronijs dodas palīgā Pahoranam uz Gideona zemi. Kēniņa piekritēji, kas atsakās aizstāvēt savu valsti, tiek nodoti nāvei. Pahorans un Moronijs atgūst Nefīhasu. Daudzi lamanieši pievienojas Amona tautai. Teankums nogalina Amoronu un savukārt pats tiek nogalināts. Lamanieši tiek izdzīti no zemes un tiek nodibināts miers. Helamans atgriežas pie kalpošanas un stiprina Baznīcu. Apmēram 62–57 g. pr. Kr.

UN tad notika, kad Moronijs bija saņēmis šo vēstījumu, viņa sirds kļuva drošāka un tapa piepildīta ar ārkārtīgi lielu prieku Pahorana uzticības dēļ, ka viņš arī nebija brīvības un savas valsts lietas "nodevējs.

2 Bet viņš arī ārkārtīgi sēroja par to nekrietnību, kuri bija padzinuši Pahoranu no soģa krēsla, jā, īsāk sakot, par tiem, kas bija sacēlušies pret savu valsti un arī savu Dievu.

3 Un notika, ka Moronijs paņēma nelielu skaitu vīru pēc Pahorana vēlmes un nodeva Lehija un Teankuma pakļautībā sava karapulka atlikušo daļu, un devās savā karagājienā uz Gideona zemi.

4 Un viņš pacēla "brīvības" karogu katrā vietā, kur viņš ie-

gāja, un sapulcināja kopā visus spēkus, ko viņš varēja, visā savā karagājienā uz Gideona zemi.

5 Un notika, ka tūkstoši sapulcējās zem viņa karoga un pacēla savus zobenus savas brīvības aizstāvēbai, lai viņi nenonāktu jūgā.

6 Un tā, kad Moronijs bija sapulcinājis kopā visus vīrus, cik vien viņš varēja visā savā karagājienā, viņš nāca uz Gideona zemi; un, apvienojot viņa spēkus ar tiem no Pahorana, viņi kļuva ārkārtīgi spēcīgi, patiesi spēcīgāki nekā Pakus vīri, kurš bija šo atkritēju "kēniņš, kurš bija izdzinis^b brīvības piekritējus no Zarahemlas zemes un sagra-bis to zemi.

7 Un notika, ka Moronijs un Pahorans devās ar saviem karapulkiem uz Zarahemlas zemi un gāja pret pilsētu, un sastapa Pakus vīrus, tā ka viņi nonāca līdz cīņai.

8 Un lūk, Pakus tika nogalināts un viņa vīri tika saņemti par gūstekņiem, un Pahorans tika atjaunots savā soģa krēslā.

9 Un Pakus vīri saņēma savu tiesu atbilstoši likumam, un arī tie kēniņa piekritēji, kas bija saņemti un iemesti cietumā; un viņi tika "sodīti saskaņā ar likumu; jā, tie Pakus vīri un tie kēniņa piekritēji, kas negribēja celt ieročus savas valsts aizstāvēbai, bet gribēja cīnīties pret to, tika nodoti nāvei.

10 Un tā kļuva nepieciešams, lai šis likums tiktu stingri ievē-

62 1a Al. 60:18.

4a SRC Brīvs, brīvība.

b Al. 46:12–13, 36.

SRC Karogs.

6a Al. 61:4–8.

b Al. 51:5–7.

9a SRC Nāvessods.

rots viņu valsts drošībai; jā, un katrs, kas tika atrasts noliedzam savu brīvību, tika steidzīgi sodīts saskaņā ar likumu.

11 Un tā beidzās trīsdesmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; Moronijs un Pahorans bija atjaunojuši mieru Zarahemlas zemē starp saviem pašu ļaudīm, nododot nāvei katru, kas nebija uzticīgs brīvības lietai.

12 Un notika, ka trīsdesmit un pirmā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu Moronijs nekavējoties lika, lai pārtikas krājumi tiktu sūtīti, un arī karapulks no sešiem tūkstošiem vīru tiktu sūtīts Helamanam, lai palīdzētu viņam saglabāt to zemes daļu.

13 Un viņš arī lika, lai karapulks no sešiem tūkstošiem vīru ar pietiekamu daudzumu uztura tiktu sūtīts Lehija un Teankuma karapulkiem. Un notika, ka tas tika darīts, lai nostiprinātu zemi pret lamaniešiem.

14 Un notika, ka Moronijs un Pahorans, atstājuši lielu vīru grupu Zarahemlas zemē, devās ar lielu vīru grupu karagājienā uz Nefihas zemi, apņēmušies gāzt lamaniešus tanī pilsētā.

15 Un notika, kad viņi soģoja uz to zemi, viņi saņēma lielu grupu vīru no lamaniešiem un nokāva daudzus no tiem, un paņēma viņu pārtikas krājumus un viņu kara ieročus.

16 Un notika, kad viņi bija tos saņēmuši, viņi lika tiem stāties derībā, ka tie vairs nepacels savus kara ieročus pret nefijiešiem.

17 Un, kad tie bija stājušies

šajā derībā, viņi sūtīja tos dzīvot ar Amona tautu, un skaitā to bija ap četri tūkstoši, kas netika nokauti.

18 Un notika, kad viņi bija tos aizsūtījuši, viņi turpināja savu karagājienu uz Nefihas zemi. Un notika, kad viņi bija pienākuši pie Nefihas pilsētas, viņi uzslēja savas teltis Nefihas līdzenumos, kas ir netālu no Nefihas pilsētas.

19 Tad Moronijs gribēja, lai lamanieši nāktu cīnīties pret viņiem līdzenumā; bet lamanieši, zinādami par viņu ārkārtīgi lielo drosmi un redzēdami viņu lielo skaitu, tādējādi viņi neuzdrīkstējās nākt pret tiem; tādēļ viņi nenāca cīnīties tanī dienā.

20 Un, kad pienāca nakts, Moronijs nāca nakts tumsā un uzrāpās augšā uz sienas, lai izlūkotu, kurā pilsētas daļā lamanieši bija apmetušies ar savu karapulku.

21 Un notika, ka viņi bija austrumu pusē pie ieejas; un viņi visi gulēja. Un tad Moronijs atgriezās pie sava karapulka un lika, lai viņi steigā sagatavotu stipras virves un kāpnes, lai nolaistos no sienas augšas sienas iekšējā pusē.

22 Un notika, ka Moronijs lika, lai viņa vīri dotos un uzrāptos uz sienas augšas un nolaistos lejā tajā pilsētas daļā, jā, tieši rietumu pusē, kur lamanieši nebija apmetušies ar savu karapulku.

23 Un notika, ka viņi visi nolaidās lejā pilsētā naktī ar savu stipro virvju un savu kāpņu palīdzību; tā, kad rīts pienāca, viņi visi bija pilsētas sienās.

24 Un tagad, kad lamanieši pamodās un ieraudzīja, ka Moronija karapulki ir šinī pusē sienai, viņi ārkārtīgi nobijās, tā ka viņi bēga prom pa eju.

25 Un tad, kad Moronijs redzēja, ka tie bēga viņa priekšā, viņš lika, lai viņa vīri dotos pret tiem; un viņi nokāva daudzus, un aplenca daudzus citus un saņēma tos par gūstekņiem; un atlikušie no tiem bēga uz Moronija zemi, kas bija jūras malā.

26 Tā Moronijs un Pahorans bija ieņēmuši Nefihas pilsētu bez nevienas dvēseles zaudēšanas; un tur bija daudzi no lamaniešiem, kas tika nokauti.

27 Tad notika, ka visi tie lamanieši, kas bija gūstekņi, vēlējās pievienoties "Amona tautai un kļūt brīvi ļaudis.

28 Un notika, ka visiem tiem, kas vēlējās, tiem tika ļauts atbilstoši viņu vēlmēm.

29 Tādēļ visi lamaniešu gūstekņi pievienojās Amona tautai un sāka ārkārtīgi strādāt, apstrādādami zemi, audzēdami visa veida labību un visa veida sīklopus un liellopus, un tā nefijieši tika atbrīvoti no liela sloga; jā, tā ka viņi tika atbrīvoti no visiem lamaniešu gūstekņiem.

30 Tad notika, ka Moronijs, kad viņš bija ieņēmis Nefihas pilsētu, saņēmis daudzus gūstekņus, kas ārkārtīgi samazināja lamaniešu karapulku, un atguvis daudzus no nefijiešiem, kas bija bijuši gūstekņi, kas ārkārtīgi stiprināja Moronija karapulku,

tādēļ Moronijs devās no Nefihas zemes uz Lehija zemi.

31 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka Moronijs nāk pret viņiem, viņi ārkārtīgi nobijās un bēga Moronija karapulka priekšā.

32 Un notika, ka Moronijs un viņa karapulks vajāja tos no pilsētas uz pilsētu, kamēr tos sastapa Lehijs un Teankums; un lamanieši bēga no Lehija un Teankuma, tieši lejā uz jūras malu, līdz viņi nonāca Moronija zemē.

33 Un visi lamaniešu karapulki bija sapulcējušies kopā, tā ka viņi visi bija viena karaspēka daļa Moronija zemē. Tad Amorons, lamaniešu ķēniņš, arī bija ar tiem.

34 Un notika, ka Moronijs un Lehijs, un Teankums izvietojās nometnē ar saviem karapulkiem visapkārt Moronija zemes robežās, tā ka lamanieši bija ielenkti robežās no mežonīgā apvidus dienvidos un robežās no mežonīgā apvidus austrumos.

35 Un tā viņi izvietojās nometnē uz nakti. Jo lūk, nefijieši un arī lamanieši bija noguruši no lielā pārgājiena; tādēļ viņi neizšķirās ne par kādu kara vilību naktī, izņemot Teankumu; jo viņš bija ārkārtīgi nikns uz Amoronu, tā kā viņš uzskatīja, ka Amorons un viņa brālis Amalikija bija par "iemeslu šim lielajam un ilgajam karam starp viņiem un lamaniešiem, un bija bijuši par iemeslu tik lielam

karam un asinsizliešanai, jā, un tik lielam badam.

36 Un notika, ka Teankums savās dusmās gāja lamaniešu nometnē, un viņš nolaidās pāri pilsētas sienai. Un viņš gāja ar virvi no vietas uz vietu, tā ka viņš atrada ķēniņu un "iemeta tam šķēpu, kas iedūrās viņā blakus sirdij. Bet lūk, pirms ķēniņš nomira, viņš pamodināja savus kalpus, tā ka tie vajāja Teankumu un nogalināja to.

37 Tad notika, kad Lehiji un Moronijs uzzināja, ka Teankums bija kritis, viņi ārkārtīgi bēdājās; jo lūk, viņš bija vīrs, kas bija varonīgi cīnījies par savu valsti, jā, patiesi brīvības piekritējs; un viņš bija izcietis ļoti daudz ārkārtīgi smagu ciešanu. Bet lūk, viņš bija miris un bija gājis visas zemes radības ceļā.

38 Tad notika, ka Moronijs izgāja ar vīriem nākamajā rītā un uzbruka lamaniešiem, tā ka viņi kāva tos ar lielu kaušanu; un viņi izdzina tos no tās zemes; un tie bēga, patiesi tā, ka tie tajā laikā vairs negriezās pret nefijiešiem.

39 Un tā beidzās trīsdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; un tā viņiem bija kari un asinsizliešana, un bads, un bēdas daudzgu garumā.

40 Un tur bija slepkavības un strīdi, un šķelšanās un visa veida nekrietnība starp Nefija ļaudīm; tomēr "taisnīgo labad, jā, pateicoties taisnīgo lūgšanām, viņi tika pasargāti.

41 Bet lūk, tā ārkārtīgi ilgā kara dēļ starp nefijiešiem un lamaniešiem daudzi kļuva nocietinājušies, ārkārtīgi ilgā kara dēļ; un daudzi bija kļuvuši paļāvīgāki dēļ savām "bēdām, tā ka viņi pazemojās Dieva priekšā, tiešām pazemības dziļumos.

42 Un notika, ka pēc tam, kad Moronijs bija nostiprinājis šīs zemes daļas, kas bija visvairāk atklātas lamaniešiem, līdz tās bija pietiekami stipras, viņš atgriezās Zarahemlas pilsētā; un arī Helamans atgriezās savā mantojuma vietā, un tur atkal bija nodibināts miers Nefija tautā.

43 Un Moronijs nodeva savu karapulku pavēlniecību sava dēla rokās, kura vārds bija Moronihass; un viņš aizgāja savā paša namā, lai viņš varētu savas atlikušās dienas pavadīt mierā.

44 Un Pahorans atgriezās savā soģa krēslā; un Helamans atkal uzņēmās sludināt tautai Dieva vārdu; jo tik daudzgu karu un strīdu dēļ bija kļuvuši nepieciešams, lai baznīcā atkal tiktu veikta sakārtošana.

45 Tādēļ Helamans un viņa brāļi gāja un sludināja Dieva vārdu ar lielu spēku, "pārliedzot daudzus ļaudis par viņu bezdievību, kas noveda pie tā, ka tie nožēloja savus grēkus un tapa kristīti Tam Kungam, savam Dievam.

46 Un notika, ka viņi atkal nodibināja baznīcu visā zemē.

47 Jā, un tika veikta sakārtošana attiecībā uz likumiem. Un

viņu "soģi, un viņu augstākie soģi tika izvēlēti.

48 Un Nefija tauta atkal sāka "plaukt tai zemē, un sāka vairoties un kļūt ārkārtīgi stipra tajā zemē. Un viņi ārkārtīgi sāka pieaugt bagātībā.

49 Bet, neskatoties uz savām bagātībām vai savu spēku, vai savu veiksmi, viņi nekļuva augstprātīgi paši savās acīs; nedz arī viņi bija kūtri atcerēties To Kungu, savu Dievu; bet tie ārkārtīgi pazemojās Viņa priekšā.

50 Jā, viņi atcerējās, kādas lielas lietas Tas Kungs bija tiem darījis, ka Viņš bija izglābis tos no nāves un no jūga, un no cietumiem, un no visādām bēdām, un Viņš bija atbrīvojis tos no viņu ienaidnieku rokām.

51 Un viņi nepārtraukti lūdza To Kungu, savu Dievu, tā ka Tas Kungs svētīja tos, saskaņā ar Savu vārdu, tā ka viņi kļuva stipri un tiem veicās tajā zemē.

52 Un notika, ka visas šīs lietas bija darītas. Un Helamans nomira trīsdesmit un piektajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu.

63. NODAĻA

Šiblons un vēlāk Helamans pārņēma svētos pierakstus. Daudzi nefījieši ceļo uz zemi ziemeļos. Hagots būvē kuģus, kuri burā rietumu jūrā. Moronihass sakauj lamaniešus kaujā. Apmēram 56–52 g. pr. Kr.

UN notika trīsdesmit un sestā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, ka "Šiblons pārņēma šīs ^bsvētās lietas, kuras Helamanam nodeva Alma.

2 Un viņš bija taisnīgs vīrs un viņš staigāja taisnīgi Dieva priekšā, un viņš centās nemītīgi darīt labu, turēt Tā Kunga, sava Dieva pavēles; tāpat kā arī viņa brālis.

3 Un notika, ka arī Moronijs nomira. Un tā beidzās trīsdesmit un sestais soģu valdīšanas gads.

4 Un notika, ka trīsdesmit un septītajā soģu valdīšanas gadā tur bija liela grupa vīru, skaitā līdz pat pieci tūkstoši un četri simti vīru, ar savām sievām un saviem bērniem, devušies prom no Zarahemlas zemes uz zemi, kas bija uz "ziemeļiem.

5 Un notika, ka Hagots, viņš, būdams ārkārtīgi zinātkārs cilvēks, tādēļ viņš devās un uzbūvēja sev ārkārtīgi lielu kuģi Pārpilnības zemes robežās pie Postažas zemes, un nolaida to ūdenī rietumu jūrā pie tā "zemes šauruma, kas veda uz zemi ziemeļos.

6 Un lūk, tur bija daudzi nefījieši, kas tajā iekāpa un burāja ar lieliem pārtikas krājumiem, un arī daudzas sievietes un bērni, un viņi uzņēma savu kursu uz ziemeļiem. Un tā beidzās trīsdesmit un septītais gads.

7 Un trīsdesmit un astotajā gadā šis vīrs uzbūvēja citu kuģi.

47a Mos. 29:39.

48a Al. 50:20.

63 1a Al. 38:1–2.

b Al. 37:1–12.

src Svēts.

4a Al. 22:31.

5a Al. 22:32;

Et. 10:20.

Un pirmais kuģis arī atgriezās, un daudz vairāk ļaužu tajā iekāpa; un viņi arī paņēma daudz pārtikas krājumu un atkal devās ceļā uz zemi ziemeļos.

8 Un notika, ka par viņiem vairs nekad netika dzirdēts. Un mēs domājam, ka viņi noslika jūras dziļumos. Un notika, ka vēl viens labs kuģis devās prom; un, kurp tas aizbrauca, mēs nezinām.

9 Un notika, ka šajā gadā daudzi cilvēki devās uz zemi "ziemeļos. Un tā beidzās trīsdesmit un astotais gads.

10 Un notika, ka trīsdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā arī Šiblons nomira, un Koriantons bija devies uz zemi ziemeļos ar kuģi, lai aizvestu pārtiku tiem ļaudīm, kas bija devušies uz to zemi.

11 Tādēļ kļuva nepieciešams, lai Šiblons nodotu šīs svētās lietas pirms savas nāves "Helamana dēlam, kuru sauca Helamans un kurš tika saukts sava tēva vārdā.

12 Tad lūk, visi šie "gravējumi,

kas bija pie Helamana, tika rakstīti un izsūtīti pa visu zemi starp visiem cilvēku bērniem, izņemot tikai tās daļas, kuras pēc Almas pavēles "nedrīkstēja izplatīt.

13 Tomēr šīs lietas bija jātur svētas un "jānodod no vienas paaudzes otrai; tādēļ, šajā gadā, tās tika nodotas Helamanam, pirms Šiblona nāves.

14 Un notika arī šajā gadā, ka tur bija daži atkritēji, kas aizgāja pie lamaniešiem; un tie atkal tika uzskūti dūsmās pret nefijiešiem.

15 Un arī šajā pašā gadā viņi nāca ar lielu karapulku kaujā pret "Moronihasa ļaudīm jeb pret Moronihasa karapulku, kurā viņi tika sasisti un atkal aizdzīti atpakaļ uz savām pašu zemēm, ciešot lielus zaudējumus.

16 Un tā beidzās trīsdesmit un devītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

17 Un tā beidzas Almas un viņa dēla Helamana, un arī Šiblona, kurš bija viņa dēls, apraksts.

HELAMANA GRĀMATA

Apraksts par nefijiešiem. Viņu kari un strīdi, un viņu šķelšanās. Un arī daudzu svēto praviešu pravietojumi pirms Kristus atnākšanas, saskaņā ar Helamana pierakstiem, kurš bija Helamana dēls, un arī saskaņā ar viņa dēlu pierakstiem, līdz pat Kristus atnākšanai. Un arī daudzi no lamaniešiem tiek pievērsti. Apraksts par viņu pievērsanu. Apraksts par lamaniešu taisnīgumu un

9a Hel. 3:11–12.
11a Skat. Helamana
grāmatas

priekšvārdu.
12a Al. 18:36.
b Al. 37:27–32.

13a Al. 37:4.
15a Al. 62:43.

nefijiešu ļaundarībām un negantībām, līdz pat Kristus atnākšanai, saskaņā ar Helamana un viņa dēlu pierakstu, kas tiek saukts par Helamana grāmatu, un tā tālāk.

1. NODAĻA

Pahorans Otrais kļūst par augstāko soģi un tiek Kiškumena noslepkavots. Pakumenijs ieņem soģa krēslu. Koriantumrs vada lamaniešu karapulkus, ieņem Zarahemlu un nogalina Pakumeniju. Moronihass sakauj lamaniešus un atgūst Zarahemlu, un Koriantumrs tiek nogalināts. Apmēram 52–50 g. pr. Kr.

UN tad lūk, tas notika četrdesmitā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, tur sākās nopietnas nesaskaņas starp nefijiešu ļaudīm.

2 Jo lūk, "Pahorans bija nomiris un aizgājis visas zemes radības ceļu; tādēļ tur izcēlās nopietns strīds par to, kuram no brāļiem, kas bija Pahorana dēli, pienākas soģa krēsls.

3 Tad lūk, šie ir to vārdi, kas cīnījās par soģa krēslu, kas arī izraisīja ļaužu ķildas: Pahorans, Paanči un Pakumenijs.

4 Tad nu šie vēl nav visi Pahorana dēli (jo viņu bija daudz), bet šie ir tie, kas cīnījās par soģa krēslu; tādējādi viņi izraisīja tautas šķelšanos trīs daļās.

5 Tomēr notika, ka Pahorans tika iecelts ar "tautas balsi būt par augstāko soģi un pārvaldnieku pār Nefija tautu.

6 Un notika, ka Pakumenijs, redzot, ka viņš nevar iegūt

soģa krēslu, viņš apvienojās ar tautas balsi.

7 Bet lūk, Paanči un tā ļaužu daļa, kas gribēja, lai viņš būtu to pārvaldnieks, bija ārkārtīgi nikni; tādēļ viņš jau grasījās glaimot šiem ļaudīm, lai mudinātu tos uz sacelšanos pret saviem brāļiem.

8 Un notika, kad viņš jau grasījās to darīt, lūk, viņš tika saņemts un tika tiesāts atbilstoši tautas balsij, un notiesāts uz nāvi, jo viņš bija sacēlies un centās iznīcināt "tautas brīvību.

9 Tad, kad šie ļaudis, kas vēlējās, lai viņš būtu par viņu pārvaldnieku, redzēja, ka viņš ir notiesāts uz nāvi, tādēļ tie bija nikni, un lūk, tie sūtīja kādu Kiškumenu uz Pahorana soģa krēslu, un viņš noslepkavoja Pahoranu, kad tas sēdēja soģa krēslā.

10 Un viņu vajāja Pahorana kalpi; bet lūk, Kiškumens aizbēga tik ātri, ka neviens cilvēks nevarēja to panākt.

11 Un viņš gāja pie tiem, kas viņu sūtīja, un viņi visi stājās derībā, jā, zvērēdami pie sava mūžīgā Radītāja, ka viņi nevienam neteiks, ka Kiškumens bija noslepkavojis Pahoranu.

12 Tādēļ Kiškumens nebija zināms starp Nefija ļaudīm, jo viņš bija pārgērbies, kad viņš noslepkavoja Pahoranu. Un Kiškumens un viņa banda, kas

bija derējuši ar viņu, iejaucās starp ļaudīm tādā veidā, lai viņi visi nevarētu tikt atklāti; bet tie, kas tika atklāti, tika notiesāti uz "nāvi.

13 Un tad lūk, Pakumenijs tika iecelts, saskaņā ar tautas balsi, būt par augstāko soģi un pārvaldnieku pār tautu, lai valdītu sava brāļa Pahorana vietā; un tas bija saskaņā ar viņa tiesībām. Un tas viss tika darīts četrdesmitajā soģu valdīšanas gadā, un tas beidzās.

14 Un notika četrdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā, ka lamanieši bija sapulcinājuši neskaitāmu vīru karapulku un apbruņojuši tos ar zobeniem un ar jataganiem, un ar lokiem, un ar bultām, un ar bruņu cepurēm, un ar krūšu bruņām, un ar visa veida visādiem vairogiem.

15 Un viņi nāca atkal, lai viņi varētu cīnīties pret nefijiešiem. Un viņus vadīja vīrs, kura vārds bija Koriantumrs; un viņš bija Zarahemlas pēctecis; un viņš bija atkritējs no nefijiešiem; un viņš bija liels un varens vīrs.

16 Tādēļ lamaniešu ķēniņš, kura vārds bija Tubalots un kurš bija "Amorona dēls, domādams, ka Koriantumrs, būdams varens vīrs, varētu stāvēt pretī nefijiešiem ar savu spēku un arī ar savu lielo gudrību, tādēļ viņš sūtīja to, lai tas ietu iegūt varu pār nefijiešiem,—

17 tādēļ viņš uzkūdija tos uz dūsmām, un viņš sapulcināja kopā savus karapulkus, un viņš iecēla Koriantumru būt par viņu

vadoni, un viņš lika tiem soļot uz Zarahemlas zemi, lai cīnītos pret nefijiešiem.

18 Un notika, ka dēļ tiem daudzajiem strīdiem un tām lielajām nesaskaņām valdībā, ka viņi neturēja pietiekami daudz sargu Zarahemlas zemē, jo viņi domāja, ka lamanieši neuzdrīkstēsies nākt viņu zemju sirdī, lai uzbruktu tai lielajai pilsētai Zarahemlai.

19 Bet notika, ka Koriantumrs soļoja uz priekšu savu daudzo pulku priekšgalā un uzbruka pilsētas iedzīvotājiem, un viņu karagājiens bija tik ārkārtīgi straujš, ka nefijiešiem nebija laika sapulcināt kopā savus karapulkus.

20 Tādēļ Koriantumrs notrieca sargus pie ieejas pilsētā un iegāja tur ar visu savu karapulku, un viņi nokāva katru, kas tiem pretojās, tā ka viņi sagraba visu pilsētu.

21 Un notika, ka Pakumenijs, kas bija augstākais soģis, bēga Koriantumra priekšā līdz pat pilsētas sienām. Un notika, ka Koriantumrs sita viņu pret sienu, tā ka viņš nomira. Un tā beidzās Pakumenija dienas.

22 Un tad, kad Koriantumrs redzēja, ka viņa rokās bija Zarahemlas pilsēta, un redzēja, ka nefijieši bēga viņa priekšā un tika nokauti, un tika saņemti, un tika iemesti cietumā, un ka viņš ir ieņēmis stiprāko nocietinājumu visā zemē, viņa sirds iedrošinājās tā, ka viņš gribēja jau iet pret visu zemi.

23 Un tad viņš neuzkavējās Zarahemlas zemē, bet viņš gāja ar lielu karapulku tieši uz Pārpilnības pilsētu, jo tā bija viņa apņemšanās iet uz priekšu un izcirst sev ceļu ar zobenu, lai viņš varētu iegūt zemes ziemeļu daļas.

24 Un, domādams, ka viņu lielākie spēki bija zemes vidū, tādēļ viņš gāja uz priekšu, nedodot viņiem laiku sapulcēties kopā, izņemot tikai mazās grupās; un tādā veidā viņš tiem uzbruka un notrieca tos pie zemes.

25 Bet lūk, šis Koriantumra karagājiens zemes vidū deva Moronihassam lielu pārsvaru pār tiem, neskatoties uz to lielo nefijiešu skaitu, kas bija tikuši nokauti.

26 Jo lūk, Moronihass bija domājis, ka lamanieši neuzdrīkstēsies nākt zemes vidū, bet ka viņi uzbruks pilsētām pie robežām, kā viņi līdz šim bija darījuši; tādēļ Moronihass bija licis, lai viņa stiprākie karapulki paliktu tajās daļās pie robežām.

27 Bet lūk, lamanieši nebija nobijušies, kā viņš vēlējās, bet tie bija nākuši zemes vidū un bija ieņēmuši galvaspilsētu, kas bija Zarahemlas pilsēta, un soļoja cauri galvenajām zemes daļām, kaudami ļaudis ar lielu kaušanu, gan vīrus, gan sievas un bērnus, sagrābjot valdījumā daudzas pilsētas un daudzus cietokšņus.

28 Bet, kad Moronihass bija to atklājis, viņš nekavējoties sūtīja Lehiju ar karapulku tiem apkārt,

lai varētu tos apsteigt, pirms tie nāktu Pārpilnības zemē.

29 Un tā viņš darīja; un viņš apsteidza tos, pirms tie nāca Pārpilnības zemē, un stājās tiem pretī kaujā, tā ka tie sāka atkāpties atpakaļ uz Zarahemlas zemi.

30 Un notika, ka Moronihass apsteidza tos atkāpjoties, un stājās tiem pretī kaujā, tā, ka tā kļuva par ļoti asiņainu kauju; jā, daudzi tika nokauti, un starp tiem, kas bija nokauti, tika atrasts arī "Koriantumrs.

31 Un tad lūk, lamanieši nekur vairs nevarēja atkāpties, nedz uz ziemeļiem, nedz uz dienvidiem, nedz uz austrumiem, nedz uz rietumiem, jo nefijieši tos bija aplenkuši no visām pusēm.

32 Un tā bija Koriantumrs iedzinis lamaniešus starp nefijiešiem, tā ka viņi bija nefijiešu varā, un viņš pats tika nokauts, un lamanieši nodeva sevi nefijiešu rokās.

33 Un notika, ka Moronihass atkal ieņēma Zarahemlas pilsētu, un lika, lai lamanieši, kas bija saņemti kā gūstekņi, aizietu no tās zemes mierā.

34 Un tā beidzās četrdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads.

2. NODAĻA

Helamans, Helamana dēls, kļūst par augstāko soģi. Gadiantons vada Kiškumena bandu. Helamana kalps nogalina Kiškumenu un Gadiantona banda aizbēg mežonīgā apvidū. Apmēram 50–49 g. pr. Kr.

Un notika četrdesmit un otrajā soģu valdīšanas gadā, pēc tam, kad Moronihass bija atkal nodibinājis mieru starp nefījiešiem un lamaniešiem, lūk, tur nebija neviena, kas ieņemtu soģa krēslu; tādēļ tur atkal sākās strīds starp ļaudīm par to, kam jāieņem soģa krēsls.

2 Un notika, ka Helamans, kurš bija Helamana dēls, ar tautas balsi tika iecelts ieņemt soģa krēslu.

3 Bet lūk, “Kiškumens, kas bija noslepkavojis Pahoranu, uzglūnēja, lai nogalinātu arī Helamanu; un viņš tika savas bandas atbalstīts, kuri bija stājušies derībā, ka neviens neuzzinās par viņa ļaundarībām.

4 Jo tur bija kāds “Gadiantons, kas bija ārkārtīgi izveicīgs vārds un arī savā prasmē veikt slepenas slepkavības un laupīšanas; tādēļ viņš kļuva par Kiškumena bandas vadoni.

5 Tādēļ viņš glaimoja tiem un arī Kiškumenam, ka, ja tie iecels viņu soģa krēslā, viņš dāvās tiem, kas bija šajā bandā, lai tiem tiktu dots spēks un vara starp ļaudīm; tādēļ Kiškumens tiecās nogalināt Helamanu.

6 Un notika, kad viņš devās pie soģa krēsla, lai nogalinātu Helamanu, lūk, viens no Helamana kalpiem, izgājis naktī un pārgērbies uzzināja par tām iecerēm, ko loloja šī banda — nogalināt Helamanu —

7 un notika, ka viņš sastapa Kiškumenu un deva tam zīmi; tādēļ Kiškumens darīja viņam

zināmu savu mērķi, gribēdams, lai viņš pavadītu to līdz soģa krēslam, lai viņš varētu noslepkavot Helamanu.

8 Un, kad Helamana kalps uzzināja visu, kas Kiškumenam uz sirds, un ka viņa mērķis bija noslepkavot, un arī, ka tas bija visu to mērķis, kuri bija tajā bandā — slepkavot un laupīt, un iegūt varu, (un tā bija viņu “slepenā iecere un viņu nolūks) Helamana kalps sacīja Kiškumenam: Ejam pie soģa krēsla.

9 Tad nu tas ārkārtīgi iepriecināja Kiškumenu, jo viņš domāja, ka izpildīs savu ieceri; bet lūk, Helamana kalps, kad viņi devās pie soģa krēsla, iedūra Kiškumenam tieši sirdī, tā ka tas nokrita miris, neizdvesis nevienu vaidu. Un kalps aizskreja un izstāstīja Helamanam visu, ko viņš bija redzējis un dzirdējis, un darījis.

10 Un notika, ka Helamans sūtīja, lai saņemtu ciet šo laupītāju un slepeno slepkavu bandu, lai tie varētu tikt sodīti ar nāvi, saskaņā ar likumu.

11 Bet lūk, kad Gadiantons atklāja, ka Kiškumens nav atgriezies, viņš nobijās, ka tik tas nav nogalināts, tādēļ viņš lika, lai viņa banda tam sekotu. Un viņi aizbēga no zemes pa slepenu ceļu mežonīgā apvidū; un tā, kad Helamans sūtīja saņemt viņus ciet, tos nekur nevarēja atrast.

12 Un vēl par šo Gadiantonu tiks runāts vēlāk. Un tā beidzās

četrdesmit un otrais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

13 Un lūk, šis grāmatas beigās jūs redzēsī, ka šis "Gadiantons noveda pie bojāejas, jā, gandrīz pilnīgas Nefija tautas iznīcināšanas.

14 Lūk, es nedomāju Helamana grāmatas beigas, bet es domāju Nefija grāmatas beigas, no kuras es esmu ņēmis visus aprakstus, ko es esmu rakstījis.

3. NODAĻA

Daudzi nefijieši pārceļas uz zemi ziemeļos. Viņi būvē ēkas no cementa un ved daudzus pierakstus. Desmitiem tūkstošu tiek pievērsti un kristīti. Dieva vārds vada cilvēkus uz glābšanu. Nefijs, Helamana dēls, ieņem soģa krēslu. Apmēram 49–39 g. pr. Kr.

UN tad notika četrdesmit un trešajā soģu valdīšanas gadā, ka tur nebija strīdu starp Nefija ļaudīm, izņemot nelielu lepnību, kas bija baznīcā, kas izraisīja nelielas domstarpības ļaužu starpā, bet šīs lietas tika atrisinātas četrdesmit un trešā gada beigās.

2 Un tur nebija strīdu starp ļaudīm četrdesmit un ceturtajā gadā; nedz arī tur bija daudz strīdu četrdesmit un piektajā gadā.

3 Un notika četrdesmit un sestajā gadā, jā, tur bija daudz strīdu un daudz domstarpību, kā rezultātā bija ārkārtīgi daudzi, kas devās prom no Zarahemlas

zemes, un viņi devās uz zemi "ziemeļos, lai mantotu to zemi.

4 Un viņi ceļoja ārkārtīgi tālu, tā ka viņi nonāca pie "lieliem ūdeņiem un daudzām upēm.

5 Jā, un viņi izplatījās visās tās zemes daļās, katrā vietā, ja vien tā nebija padarīta neauglīga un bez kokiem dēļ tiem daudzajiem iedzīvotājiem, kas kādreiz bija apdzīvojuši to zemi.

6 Un tagad neviena tās zemes daļa nebija neauglīga, izņemot to, ka tur nebija koku; bet tās lielās ļaužu "iznīcināšanas dēļ, kas kādreiz bija apdzīvojuši šo zemi, tā tikta saukta par "izpostītu.

7 Un tur bija ļoti maz koku zemes virsū, tomēr ļaudis, kas bija atnākuši, kļuva ļoti prasmīgi cementa izmantošanā; tādēļ viņi ēkas, kurās tie dzīvoja, cēla no cementa.

8 Un notika, ka viņi vairojās un izplatījās, un gāja no zemes dienvidos uz zemi ziemeļos, un tik tālu izplatījās, ka viņi sāka aptvert visu zemes virsu, no jūras dienvidos līdz jūrai ziemeļos, no jūras "rietumos līdz jūrai austrumos.

9 Un ļaudis, kas bija tai zemē ziemeļos, dzīvoja teltīs un cementa ēkās, un viņi ļāva katram kociņam, kas uzdīga zemes virsū, augt, lai pēc kāda laika viņiem būtu koki, no kā celt savas mājas, jā, savas pilsētas un savus tempļus, un savas sinagogas, un savas svētnīcas un visvisādas savas ēkas.

10 Un notika, tā kā tur bija

13a Hel. 6:18; 4. Nef. 1:42.
3 3a Al. 63:4.

4a Mos. 8:8; Morm. 6:4.
6a Mos. 21:25–27.

b Al. 22:31.
8a Al. 22:27, 32.

ārkārtīgs koku trūkums tai zemē ziemeļos, ka viņi sūtīja daudz ar "kuģiem.

11 Un tā viņi deva iespēju laudīm tai zemē ziemeļos celt daudzas pilsētas, gan no koka, gan no cementa.

12 Un notika, ka daudzi no "Amona tautas, kas bija dzimuši lamanieši, arī gāja uz to zemi.

13 Un tad nu tur ir daudzi ļoti sīki un ļoti apjomīgi pieraksti par šo ļaužu darbiem, ko rakstījuši daudzi no šiem laudīm.

14 Bet lūk, pat simtā daļa no šo ļaužu darbiem, jā, apraksta par lamaniešiem un par nefijiešiem, un viņu kariem un viņu cīņām, un domstarpībām, un viņu sludināšanu, un viņu pravietojumiem, un viņu kuģošanu un viņu kuģu būvēšanu, un viņu "tempļu un sinagogu, un viņu svētnīcu celšanu, un viņu taisnīgumu un viņu bezdievību, un viņu slepkavībām, un viņu laupīšanām, un viņu aplaupīšanām, un visa veidā negantībām un netiklībām nevar tikt ietverta šīnī darbā.

15 Bet lūk, tur ir daudzas grāmatas un daudzi visādu veidu pieraksti, un tos ir veduši galvenokārt nefijieši.

16 Un nefijieši tos ir "nodevuši no vienas paaudzes otrā, līdz viņi krita grēkā un tika slepkavoti, laupīti un medīti, un vajāti, un nogalināti un izklīdināti pa zemes virsu, un sajaucās ar lamaniešiem, līdz viņi vairs

^bnetika saukti par nefijiešiem, kļūdami ļauni un mežonīgi, un nežēlīgi, jā, patiesi, kļūdami par lamaniešiem.

17 Un tagad es atkal atgriezšos pie sava apraksta; tādēļ tas, par ko es runāju, notika pēc tam, kad tur bija bijuši daudz strīdu un nemieru, un karu, un domstarpību Nefija tautā.

18 Četrdesmit un sestais soģu valdīšanas gads beidzās;

19 un notika, ka tur joprojām bija lieli strīdi tajā zemē, jā, patiesi četrdesmit un septītajā gadā un arī četrdesmit un astotajā gadā.

20 Tomēr Helamans ar tiesu un taisnību ieņēma soģa krēsli; jā, viņš centās turēt Dieva likumus un spriedumus, un pavēles; un viņš tāpat arī nemitīgi darīja to, kas bija taisnīgs Dieva acīs; un viņš staigāja sava tēva ceļus, tā ka viņam veicās tajā zemē.

21 Un notika, ka viņam bija divi dēli. Viņš vecākajam deva vārdu "Nefijs un jaunākajam vārdu ^bLehijš. Un viņi sāka aukt Tai Kungā.

22 Un notika, ka kari un strīdi pamazām sāka mitēties Nefija tautā četrdesmit un astotā soģu valdīšanas gada pašās beigās pār Nefija tautu.

23 Un notika, ka četrdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā nepārtraukts miers tika nodibināts visā zemē, izņemot tās slepenās savienības, kuras laupītājs ^aGadiantons bija nodibi-

10a Al. 63:5–8.

12a Al. 27:21–26.

14a 2. Nef. 5:16; Jēk. 1:17;
3. Nef. 11:1.

16a 1. Nef. 5:16–19;

Al. 37:4.

b Al. 45:12–14.

21a SRC Nefijs,

Helamana dēls.

b SRC Lehijš, nefijiešu misionārs.

23a Hel. 2:4.

nājis visapdzīvotākajās zemes daļās, kuras tajā laikā nebija zināmas tiem, kas bija valdības priekšgalā; tādēļ tās netika iznīcinātas tajā zemē.

24 Un notika, ka tajā pašā gadā tur bija ārkārtīgi liels uzplaukums baznīcā, tā ka tur bija tūkstoši, kas paši pievienojās baznīcai un tapa kristīti grēku nožēlošanai.

25 Un tik liels bija baznīcas uzplaukums, un tik daudzas svētības tika izlietas pār ļaudīm, ka pat augstie priesteri un skolotāji paši bija izbrīnījušies bez mēra.

26 Un notika, ka Tā Kunga darbs veicās līdz pat daudzu dvēseļu kristīšanai un pievienošanai Dieva baznīcai, jā, patiesi desmitiem tūkstošu.

27 Tā mēs varam redzēt, ka Tas Kungs ir zēlīgs pret visiem tiem, kas savas sirds sirsnībā piesauc Viņa Svēto Vārdu.

28 Jā, tā mēs redzam, ka "debesu vārti ir atvērti" ^bvisiem, patiesi tiem, kas tic Jēzus Kristus Vārdam, kurš ir Dieva dēls.

29 Jā, mēs redzam, ka katrs, kurš grib, var tverties pie "Dieva vārda, kas ir" ^bdzīvs un spēcīgs, kas sadalīs gabalos visas velna viltības un lamatas un ievilināšanas ieceres, un vedīs Kristus cilvēku pa šauru jo "šauru ceļu pāri mūžīgajam" ^dbēdu bezdibenim, kurš ir sagatavots, lai aprītu ļaunos —

30 un aizvedīs viņu dvēseles, jā, viņu nemirstīgās dvēseles pie "Dieva labās rokas Debesu Valstībā, lai sēdētu kopā ar Ābrahāmu un Īzāku, un ar Jēkabu, un ar visiem mūsu svētajiem tēviem, un lai vairs neaizietu.

31 Un šajā gadā tur bija nepārtraukta līksmība Zarahemlas zemē, un visos apgabalos visapkārt, patiesi visā zemē, kas piederēja nefijiešiem.

32 Un notika, ka tur bija miers un ārkārtīgi liels prieks atlikušajā četrdesmit un devītajā gadā; jā, un arī tur bija nepārtraukts miers un liels prieks piecdesmitajā soģu valdīšanas gadā.

33 Un piecdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā tur arī bija miers, izņemot tikai lepnību, kas sāka ienākt baznīcā — nevis Dieva baznīcā, bet to ļaužu sirdīs, kas teicās piederam pie Dieva baznīcas —

34 un viņi uzpūtās "lepnībā līdz pat daudzu savu brāļu vajāšanai. Tad nu tas bija liels ļaunums, kas lika vispazemīgākajai ļaužu daļai ciest lielas vajāšanas un izbrist cauri daudzām ciešanām.

35 Tomēr viņi "gavēja un" ^blūdza bieži, un kļuva stiprāki un stiprāki savā "pazemībā, un stingrāki un stingrāki ticībā Kristum, līdz pat viņu dvēseļu piepildīšanai ar prieku un mierinājumu, jā, līdz pat viņu siržu "šķīstīšanai un "iesvētīšanai, šī

28a 2. Nef. 31:9, 17.

b Ap. d. 10:28;
Rom. 2:10–11.

29a SRC Dieva vārds.

b Ebr. 4:12; M&D 11:2.

c 2. Nef. 9:41; 33:9.

d 1. Nef. 15:28–30.

30a Mat. 25:33–34.

34a SRC Lepnība.

35a SRC Gavēt, gavēšana.

b SRC Lūgšana.

c SRC Pazemīgs,
pazemība.

d SRC Šķīsts, šķīstība.

e SRC Iesvētīšana.

iesvētīšana nāca dēļ viņu siržu atdošanas Dievam.

36 Un notika, ka arī piecdesmit un otrais gads beidzās mierā, izņemot tikai to ārkārtīgi lielo lepnību, kas bija ienākusi ļaužu sirdīs; un tas bija dēļ viņu ārkārtīgi lielajām "bagātībām un viņu plaukšanas tai zemē; un tā pieauga no dienas dienā.

37 Un notika, ka piecdesmit un trešajā soģu valdīšanas gadā Helamans nomira un viņa vecākais dēls Nefijs sāka valdīt viņa vietā. Un notika, ka viņš ieņēma soģa krēslu ar tiesu un taisnību; jā, viņš turēja Dieva pavēles un staigāja sava tēva ceļus.

4. NODAĻA

Nefijiešu atkritēji un lamanieši apvieno spēkus un ieņem Zarahemlas zemi. Nefijiešu sakāves nāk dēļ viņu bezdievības. Baznīca panīkst un ļaudis kļūst vāji, līdzīgi lamaniešiem. Apmēram 38–30 g. pr. Kr.

UN notika piecdesmit un ceturtajā gadā, ka tur bija daudzas domstarpības baznīcā, un tur bija arī "strīds starp ļaudīm, tiktāl ka tur bija liela asinsizliešana.

2 Un tā daļa, kas sacēlās, tika slepkavota un padzīta no tās zemes, un tie gāja pie lamaniešu ķēniņa.

3 Un notika, ka tie centās uzskūdit lamaniešus karam pret nefijiešiem; bet lūk, lamanieši bija ārkārtīgi nobijušies, tā ka

viņi negribēja klausīties šo atkritēju vārdos.

4 Bet notika piecdesmit un sestajā soģu valdīšanas gadā, ka tur bija "atkritēji, kas nāca no nefijiešiem pie lamaniešiem; un viņiem izdevās kopā ar tiem otriem uzskūdit tos dusmās pret nefijiešiem; un viņi visi tajā gadā gatavojās karam.

5 Un piecdesmit un septītajā gadā viņi nāca pret nefijiešiem cīnīties, un tie sāka nāves darbu; jā, tā ka piecdesmit un astotajā soģu valdīšanas gadā tiem izdevās sagrābt valdījumā Zarahemlas zemi; jā, un arī visas zemes līdz pat tai zemei, kas bija blakus Pārpilnības zemei.

6 Un nefijieši un Moronihasa karapulki tika iedzīti Pārpilnības zemē;

7 un tur viņi nostiprinājās pret lamaniešiem no rietumu līdz austrumu jūrai; tas bija dienas gājums nefijietim pa to robežu, ko viņi bija nostiprinājuši un kur bija izvietājuši savus karapulkus, lai aizstāvētu savu ziemeļu zemi.

8 Un tā šie nefijiešu atkritēji ar daudzskaitlīgo lamaniešu karapulku palīdzību bija sagrābuši visus nefijiešu īpašumus, kas bija tai zemē uz dienvidiem. Un viss tas notika piecdesmit un astotajā un devītajā soģu valdīšanas gadā.

9 Un notika, ka sešdesmitajā soģu valdīšanas gadā Moronihass ar saviem karapulkiem guva panākumus, ieņemot daudzas zemes daļas; jā, viņi atguva

daudzas pilsētas, kas bija kritušas lamaniešu rokās.

10 Un notika, ka sešdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā tiem izdevās atgūt pat pusi no visiem saviem īpašumiem.

11 Tad nu šie lielie zaudējumi starp nefijiešiem un lielā slepkavošana, kas bija viņu starpā, nebūtu notikusi, ja tas nebūtu bijis viņu bezdievības un viņu negantības dēļ, kas bija starp tiem; jā, un tā bija starp visiem tiem, kas teicās piederam pie Dieva baznīcas.

12 Un tas bija dēļ viņu "siržu lepnības par viņu ārkārtīgajām ^bbagātībām, jā, tas bija dēļ viņu "nabago apspiešanas, dēļ viņu uztura nedošanas izsalkušajam, apģērba nedošanas kailajam, un dēļ viņu pazemīgo brāļu sišanas pa vaigiem, dēļ tā izsmiešanas, kas ir svēts, dēļ pravietojuma un atklāsmes gara noliegšanas, slepkavošanas, laupīšanas, melošanas, zagšanas, netiklības piekropšanas, dēļ lielu strīdu izraisīšanas un aiziešanas Nefija zemē starp lamaniešiem —

13 un dēļ viņu lielās bezdievības, un dēļ "lielišanās ar savu pašu spēku, viņi tika atstāti paši savā spēkā, tādēļ viņiem neveicās, bet viņi tika mocīti un sisti, un dzīti lamaniešu priekšā, līdz viņi bija zaudējuši gandrīz visas savas zemes.

14 Bet lūk, Moronihass sludināja daudzās lietas ļaudīm dēļ viņu nekrietnības, un arī "Nefijs

un Lehijs, kas bija Helamana dēli, sludināja daudzās lietas ļaudīm, jā, un pravietoja daudzās lietas tiem par viņu nekrietnībām, un kas ar viņiem būs, ja viņi nenožēlos savus grēkus.

15 Un notika, ka viņi nožēloja grēkus, un, kā viņi nožēloja, tā viņiem sāka veikties.

16 Jo, kad Moronihass redzēja, ka viņi ir nožēlojuši grēkus, viņš uzdrošinājās vest tos no vietas uz vietu un no pilsētas uz pilsētu, līdz viņi bija atguvuši pusi no sava īpašuma un pusi no visām savām zemēm.

17 Un tā beidzās sešdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads.

18 Un notika, sešdesmit un otrajā soģu valdīšanas gadā, ka Moronihass nevarēja iegūt vairāk īpašumu no lamaniešiem.

19 Tādēļ viņi atmata savu vēlmi iegūt savas atlikušās zemes, jo lamaniešu bija tik daudz pēc skaita, ka nefijiešiem kļuva neiespējams iegūt vairāk varas pār tiem; tādēļ Moronihass nodarbināja visus savus karapulkus to daļu aizsardzībai, kuras viņš bija ieņēmis.

20 Un notika, ka lamaniešu milzīgā skaita dēļ nefijieši bija lielās bailēs, ka tik viņi netiktu uzvarēti un samīdīti, un nokauti, un iznīcināti.

21 Jā, viņi sāka atcerēties Almas pravietojumus, un arī Mosijas vārdus; un tie redzēja, ka viņi bija bijuši stūrgalvīgi ļaudis, un ka viņi bija nievājuši Dieva baušļus;

12a Ob. 1:3–4;
M&D 101:42.
b 1. Tim. 6:17;

2. Nef. 9:42.
c M&D 42:30–31.
13a SRC Lepnība.

14a Hel. 3:21.

22 un ka viņi bija izmainījuši un samīdījuši zem savām kājām "Mosijas likumus, jeb to, ko Tas Kungs viņam bija pavēlējis dot tautai; un tie redzēja, ka viņu likumi bija kļuvuši samaitāti un ka viņi bija kļuvuši par ļaunu tautu, tā ka viņi bija tikpat ļauni kā lamanieši.

23 Un dēļ viņu nekrietnības baznīca bija sākusi "panīkt, un viņi pārstāja ticēt pravietojuma garam un atklāsmes garam; un Dieva sodi jau kļuva tiem acīmredzami.

24 Un viņi redzēja, ka viņi bija kļuvuši "vāji, līdzīgi saviem brāļiem lamaniešiem, un ka Tā Kunga Gars vairs tos neaizsargāja; jā, tas bija pametis tos tāpēc, ka ^bTā Kunga Gars nemīt "nešķīstos tempļos —

25 tādēļ Tas Kungs pārstāja aizsargāt viņus ar Savu brīnumaino un nepārspējamo spēku, jo viņi bija krituši "neticībā un drausmīgā bezdievībā; un tie redzēja, ka lamaniešu bija daudz vairāk nekā viņu, un, ja vien viņi ^bnepieķersies Tam Kungam, savam Dievam, tiem neizbēgami vajadzēs iet bojā.

26 Jo lūk, viņi redzēja, ka lamaniešu spēks bija tikpat liels kā viņu spēks, tieši vīrs pret vīru. Un tā viņi bija krituši šajā lielajā pārkāpumā; jā, tā viņi bija kļuvuši vāji dēļ saviem pārkāpumiem, "nedaudzu gadu garumā.

5. NODAĻA

Nefijs un Lehijs ziedoja sludināšanai. Viņu vārdi aicina ļaudis dzīvot pēc savu priekšteču parauga. Kristus atpestī tos, kas nožēlo grēkus. Nefijs un Lehijs daudzus pievērs un tiek ieslodzīti, un uguns tos apskauj. Tumsības mākonis apēno trīssimt ļaudis. Zeme trīc un kāda balss pavēl cilvēkiem nožēlot grēkus. Nefijs un Lehijs runā ar eņģeļiem un pūlis tiek uguns ieskauts. Apmēram 30 g. pr. Kr.

UN notika, ka tajā pašā gadā, lūk, "Nefijs nodeva soģa krēslu kādam vīram, kura vārds bija Sezorams.

2 Jo, tā kā viņu likumi un viņu valdības tika izveidotas ar "tautas balsi, un to, kas ^bizvēlējās ļaunu, bija vairāk nekā to, kas izvēlējās labu, tādēļ viņi bija nobrieduši iznīcībai, jo likumi bija kļuvuši samaitāti.

3 Jā, un tas vēl nebija viss, viņi bija stūrgalvīgi ļaudis, tā ka viņi nevarēja tikt pārvaldīti nedz ar likumu, nedz taisnību, vienīgi viņus iznīcinot.

4 Un notika, ka Nefijs bija noguris no viņu nekrietnības; un viņš "nodeva soģa krēslu un uzņēmās sludināt Dieva vārdu visās savās atlikušās dienās, un viņa brālis Lehijs arī, visās savās atlikušās dienās;

5 jo viņi atcerējās tos vārdus,

22a Al. 1:1.

23a SRC Atkrišana.

24a Mos. 1:13.

b SRC Svētais Gars.

c Mos. 2:37;

Al. 7:21; 34:36.

25a SRC Neticība.

b Jēk. 6:5.

26a Al. 46:8;

Hel. 12:3–4.

5 1a Hel. 3:37.

2a Mos. 29:25–27.

b Al. 10:19.

4a Al. 4:15–20.

kurus viņu tēvs Helamans bija uz tiem runājis. Un šie ir tie vārdi, ko viņš sacīja:

6 Lūk, mani dēli, es vēlos, lai jūs atcerētos turēt Dieva pavēles; un es gribu, lai jūs paziņotu ļaudīm šos vārdus. Lūk, es esmu devis jums mūsu pirmo ^avecāku vārdus, kuri iznāca no Jeruzālemes zemes; un to es esmu darījis lai, kad jūs atcerēsities savus vārdus, jūs varētu atcerēties viņus; un, kad jūs atcerēsities viņus, jūs varētu atcerēties viņu darbus; un, kad jūs atcerēsities viņu darbus, jūs varētu zināt, kā tas ir sacīts un arī rakstīts, ka tie bija ^blabi.

7 Tādēļ, mani dēli, es gribu, lai jūs darītu to, kas ir labs, lai tas varētu tikt teikts par jums un arī rakstīts, tāpat kā tas ir teikts un rakstīts par viņiem.

8 Un tagad, mani dēli, lūk, man ir kas vairāk, ko es vēlos no jums, un šī vēlēšanās ir, lai jūs nedarītu šīs lietas tādēļ, lai jūs varētu lielīties, bet lai jūs darītu šīs lietas, krājot sev ^adārgumus debesīs, jā, kas ir mūžīgi un kas neizzudīs; jā, lai jums būtu šī ^bdārgā mūžīgās dzīves dāvana, kura, kā mums ir iemesls domāt, ir dota mūsu tēviem.

9 Ak, atcerieties, atcerieties, mani dēli, ^avārdus, ko ķēniņš Benjamīns runāja uz savu tautu; jā, atcerieties, ka nav neviena

cita ceļa vai līdzekļa, kā cilvēks var tikt izglābts, kā tikai caur Jēzus Kristus ^bIzpirkšanas asinīm, kurš nāks; jā, atcerieties, ka Viņš nāks, lai ^catpestītu ^dpasauli.

10 Un atcerieties arī ^avārdus, kurus Amuleks sacīja Zizromam Amonihās pilsētā; jo viņš sacīja tam, ka Tas Kungs noteikti nāks, lai atpestītu Savus ļaudis, bet ka Viņš nenāks, lai atpestītu tos viņu grēkos, bet lai atpestītu tos no viņu grēkiem.

11 Un Viņam ir spēks, dots Viņam no Tēva, atpestīt tos no viņu grēkiem grēku nožēlošanas dēļ; tādēļ Viņš ^asūta Savus eņģeļus paziņot vēstis par grēku nožēlošanas nosacījumiem, kas atved tos pie Pestītāja, lai glābtu viņu dvēseles.

12 Un tad, mani dēli, atcerieties, atcerieties, ka tas ir uz ^amūsu Pestītāja klints, kurš ir Kristus, Dieva Dēls, kur jums jāceļ savs ^bpamats, lai, kad velns sūtīs savus stipros vējus, jā, savas bultas virpuļvējā, jā, kad visa viņa krusa un viņa spēcīgā ^cvētra gāzīsies uz jums, tai nebūtu spēka jūs ievilkt tai ciešanu un bezgalīgo bēdu bezdibnī, tādēļ ka jūs esat cēlušī uz klints, kas ir drošs pamats, pamats, uz kura cilvēki, ja tie ir cēlušī, vairs nevar krist.

13 Un notika, ka šie bija tie vārdi, kurus Helamans ^amācīja

6a 1. Nef. 1:1, 5.

b 2. Nef. 33.

8a 3. Nef. 13:19–21.

b M&D 14:7.

9a Mos. 2:9.

b Mos. 3:17–18.

SRC Izpirkt, grēku izpiršana.

c SRC Pestīt, pestīts, pestīšana.

d SRC Pasaule—Ļaudis, kas neklausā pavēlēm.

10a Al. 11:34.

11a Al. 13:24–25.

12a Mat. 7:24–27;

M&D 6:34;

Moz. 7:53.

SRC Stūra akmens; Klints.

b Jes. 28:16;

Jēk. 4:16.

c 3. Nef. 14:25, 27.

13a Mos. 1:4.

saviem dēliem; jā, viņš mācīja tiem daudzas lietas, kas nav rakstītas, un arī daudzas lietas, kas ir rakstītas.

14 Un tie atcerējās viņa vārdus; un tādēļ viņi gāja, turēdami Dieva pavēles, lai mācītu Dieva vārdu starp visiem Nefija ļaudīm, sākot no pilsētas Pārpilnība;

15 un no turienes uz Gida pilsētu; un no Gida pilsētas uz Muleka pilsētu;

16 un patiesi no vienas pilsētas uz otru, līdz kamēr viņi bija izstaigājuši starp visiem Nefija ļaudīm, kas bija tajā zemē dienvidos; un no turienes viņi gāja uz Zarahemlas zemi, starp lamaniešiem.

17 Un notika, ka viņi sludināja ar lielu spēku, tā ka viņi apmulsināja daudzus no tiem "atkritējiem, kas bija aizgājuši no nefijiešiem, tā ka viņi nāca un izsūdzēja savus grēkus, un tika kristīti grēku nožēlošanai, un nekavējoties atgriezās pie nefijiešiem, lai censtos izlabot to, ko viņi bija darījuši tiem pāri.

18 Un notika, ka Nefijs un Lehījs sludināja lamaniešiem ar tādu lielu spēku un varu, jo viņiem bija dots spēks un vara, lai viņi varētu "runāt, un viņiem arī tika dots tas, kas viņiem tiem ir jāsaka, —

19 tādēļ viņi runāja par lielu izbrīnu lamaniešiem, "pārliciecot tos, tā ka tur astoņi tūkstoši lamaniešu, kas bija Zarahemlas

zemē un visapkārt, tapa kristīti grēku nožēlošanai un tika pārlicināti par savu tēvu paražu ļaunumu.

20 Un notika, ka Nefijs un Lehījs turpināja no turienes virzīties uz Nefija zemi.

21 Un notika, ka lamaniešu karapulki tos saņēma un iemeta "cietumā; jā, tieši tajā pašā cietumā, kurā Limhaja kalpi bija iemetuši Amonu un viņa brāļus.

22 Un, kad viņi daudzas dienas bija bijuši cietumā bez barības, lūk, tie nāca cietumā, lai viņus saņemtu, lai tie varētu viņus nokaut.

23 Un notika, ka Nefijs un Lehījs tika it kā "uguns ieskauti, tā ka tie neuzdrīkstējās piedurt viņiem savas rokas, baidoties, lai nesadegtu. Tomēr Nefijs un Lehījs nesadega; un viņi stāvēja it kā uguns vidū un nesadega.

24 Un, kad viņi redzēja, ka viņi ir "uguns stabā ieskauti, ka tas viņus nesadedzina, viņu sirdis kļuva drošākas.

25 Jo viņi redzēja, ka lamanieši neuzdrīkstējās piedurt tiem savas rokas; nedz arī tie uzdrīkstējās nākt tiem blakus, bet tie stāvēja, it kā pēkšņi aiz pārsteiguma būtu tapuši mēmi.

26 Un notika, ka Nefijs un Lehījs nostājās priekšā un sāka runāt uz tiem, sacīdami: Nebaidieties, jo lūk, tas ir Dievs, kas parādījis jums šo brīnumaino lietu, kurā jums ir parādīts, ka

17a Hel. 4:4.

18a M&D 100:5–8.

src Pravietojums, pravietot.

19a src Pievēršana,

pievērsts; Misionāru darbs.

21a Mos. 7:6–7; 21:23.

23a 2. Moz. 3:2.

24a 2. Moz. 14:24;

1. Nef. 1:6;

M&D 29:12;

DžS—V 1:16.

jūs nevarat piedurt mums savas rokas, lai mūs nokautu.

27 Un lūk, kad viņi bija pateikuši šos vārdus, zeme ārkārtīgi nodrebēja, un cietuma sienas notrīcēja, it kā tās jau teju teju gāztos zemē; bet lūk, tās nekrita. Un lūk, tie, kas bija cietumā, bija lamanieši un nefijieši, kas bija atkritēji.

28 Un notika, ka "tumsas mākonis tos apēnoja un drausmīgas svētas bailes nāca pār tiem.

29 Un notika, ka tur nāca "balss, kura it kā bija virs tā tumsas mākoņa, sacīdama: Nožēlojiet, nožēlojiet jūs grēkus, un necentieties vairs nogalināt Manus kalpus, kurus Es esmu sūtījis jums sludināt labas vēstis.

30 Un notika, kad viņi dzirdēja šo balsi un redzēja, ka tā nebija pērkona balss, ne arī skaļa trokšņaina balss, bet lūk, tā bija "mierīga, ļoti maiga balss, it kā čuksti, un tā iedūrās pašā dvēselē —

31 un, neskatoties uz to, ka tā bija maiga balss, lūk, zeme ārkārtīgi drebēja un cietuma sienas atkal notrīcēja, it kā tās jau teju teju bruktu zemē; un lūk, tas tumsas mākonis, kas bija viņus apēnojis, neizklīda —

32 un lūk, balss atkal nāca, sacīdama: Nožēlojiet, nožēlojiet jūs grēkus, jo Debesu valstība ir tuvu; un necentieties vairs nogalināt Manus kalpus! Un notika, ka zeme atkal nodrebēja un cietuma sienas tricēja.

33 Un atkal trešo reizi balss

nāca un runāja uz tiem brīnumainus vārdus, ko cilvēks nevar izteikt; un sienas atkal notrīcēja un zeme drebēja tā, it kā dalītos gabalos.

34 Un notika, ka lamanieši nevarēja aizbēgt dēļ tā tumsas mākoņa, kas tos apēnoja; jā, un viņi arī nevarēja pakustēties no bailēm, kas bija nākušas uz tiem.

35 Tad tur bija kāds viņu vidū, kas bija nefijietis pēc dzimšanas, kurš kādreiz bija piederējis Dieva baznīcai, bet bija atšķēlies no tās.

36 Un notika, ka viņš apgriezās, un lūk, viņš ieraudzīja caur tumsas mākonī Nefija un Lehija sejas; un lūk, tās ļoti "spīdēja, patiesi kā eņģeļu sejas. Un viņš redzēja, ka viņi pacēla savas acis uz debesīm; un viņi it kā sarunājās jeb pacēla savas balsis uz kādu būtni, ko viņi skatīja.

37 Un notika, ka šis vīrs uzsauca ļaužu pulkam, lai tie apgrieztos un paskatītos. Un lūk, viņiem tika dots spēks, lai viņi pagrieztos un paskatītos; un viņi ieraudzīja Nefija un Lehija sejas.

38 Un viņi sacīja uz to vīru: Lūk, ko visas šīs lietas nozīmē, un kas ir tas, ar ko šie vīri sarunājas?

39 Tad nu šī vīra vārds bija Aminadabs. Un Aminadabs sacīja uz tiem: Viņi sarunājas ar Dieva eņģeļiem.

40 Un notika, ka lamanieši sacīja uz viņu: "Kas mums ir jādara, lai šis tumsas mākonis pazustu un vairs neapēnotu mūs?"

28a 2. Moz. 14:20.

29a 3. Nef. 11:3–14.

30a 1. Kēn. 19:12;

M&D 85:6.

36a 2. Moz. 34:29–35;

Ap. d. 6:15.

40a Ap. d. 2:37–39.

41 Un Aminadabs sacīja uz tiem: Jums ir “jānožēlo grēki un jāpiesauc tā balss, kamēr jums būs ^bticība Kristum, par kuru jums mācīja Alma un Amuleks, un Zīzroms, un, kad jūs to darīsit, tumsas mākonis pazudīs un vairs neapēnos jūs.

42 Un notika, ka viņi visi sāka piesaukt Tā balsi, kas bija satricinājis zemi; jā, viņi brēca, līdz tumsas mākonis bija izklienāts.

43 Un notika, kad viņi pameta savas acis apkārt un redzēja, ka tumsas mākonis bija izklienāts un vairs neapņēna tos, lūk, viņi redzēja, ka tie bija, jā, patiesi, katra dvēsele, uguns staba “ieskausti.

44 Un Nefijs un Lehijs bija viņu vidū; jā, viņi bija tiem apkārt; jā, viņi bija it kā liesmojošas uguns vidū, tomēr tā viņiem nenodarīja nekā ļauna, nedz arī aizdedzināja cietuma sienas; un viņi tika piepildīti ar “prieku, kas ir neizsakāms un pilns svētlaimes.

45 Un lūk, “Dieva Svētais Gars nāca no debesīm un iegāja viņu sirdīs, un viņi tika piepildīti it kā ar uguni, un viņi varēja ^bizrunāt brīnumainus vārdus.

46 Un notika, ka tur nāca balss uz viņiem, jā, patīkama balss, it kā čuksti, sacīdama:

47 “Miers, miers jums dēļ jūsu ticības Manam Mīļotajam, kurš bija no pasaules radīšanas.

48 Un tagad, kad viņi to izdzirdēja, viņi pacēla savas acis, lai it kā redzētu, no kurienes tā

balss nāca, un lūk, viņi redzēja “debesis atvērtas; un eņģeļi nāca lejā no debesīm un kalpoja tiem.

49 Un tur bija ap trīssimt dvēseļu, kas to redzēja un dzirdēja; un viņiem tika likts iet un nebrīnīties, un nešaubīties.

50 Un notika, ka viņi gāja un mācīja ļaudis, paziņodami visos apgabalos visapkārt visu to, ko viņi bija redzējuši un dzirdējuši, tā ka tie pārliecināja lielāko lamaniešu daļu, dēļ tiem milzīgajiem pierādījumiem, ko viņi bija saņēmuši.

51 Un, cik daudzi tika “pārliecināti, tik nolika savus kara ieročus un arī savu naidu, un savu tēvu paražas.

52 Un notika, ka viņi atdeva nefijiešiem viņu zemes.

6. NODAĻA

Taisnīgie lamanieši sludina bezdievīgajiem nefijiešiem. Abas tautas plaukst miera un pārpilnības laikmetā. Lucifers, grēka gādnieks, uzkurina bezdievīgo sirdis un Gadiantona laupītājus uz slepkavībām un ļaundarībām. Laupītāji pārņem nefijiešu valdību. Apmēram 29–23 g. pr. Kr.

UN notika, kad sešdesmit un otrais soģu valdīšanas gads beidzās, un visas šīs lietas bija notikušas un lamanieši, lielākā daļa no tiem, bija kļuvuši par taisnīgiem ļaudīm, tā ka viņu “taisnīgums pārsniedza pat to,

41a SRC Nožēlot grēkus, grēku nožēlošana.
b SRC Ticība, ticēt.
43a 3. Nef. 17:24; 19:14.

44a SRC Prieks.
45a 3. Nef. 9:20;
Et. 12:14.
b SRC Garīgās dāvanas.

47a SRC Miers.
48a 1. Nef. 1:8.
51a Al. 31:5.
6 1a Hel. 13:1.

kas bija nefijiešiem, dēļ viņu nelokāmības un stingrības ticībā.

2 Jo lūk, tur bija daudzi no nefijiešiem, kas bija kļuvuši "cietsirdīgi un grēkus nenožēlojuši, un ļoti ļauni, tā ka tie noraidīja Dieva vārdu un to sludināšanu, un pravietošanu, kas nāca starp tiem.

3 Tomēr, baznīcas ļaudīm bija liels prieks par lamaniešu pievēršanu, jā, par Dieva baznīcu, kas tika nodibināta to starpā. Un viņi "sadraudzējās cits ar citu un priecājās viens par otru, un tiem bija liels prieks.

4 Un notika, ka daudzi no lamaniešiem nāca Zarahemlas zemē un darīja zināmu Nefija ļaudīm to veidu, kā viņi tika "pievērsti, un skubināja tos uz ticību un grēku nožēlošanu.

5 Jā, un daudzi sludināja ar ārkārtīgi lielu spēku un varu, vedot daudzus no viņiem pazemības dziļumos, lai tie būtu pazemīgi Dieva un Tā Jēra sekotāji.

6 Un notika, ka daudzi no lamaniešiem devās uz zemi ziemeļos; un arī Nefijs un Lehijs devās uz to "zemi ziemeļos, lai sludinātu ļaudīm. Un tā beidzās sešdesmit un trešais gads.

7 Un lūk, tur bija miers visā zemē, tā ka nefijieši gāja katrā zemes daļā, kur viņi gribēja, vai starp nefijiešiem vai lamaniešiem.

8 Un notika, ka lamanieši arī gāja visur, kur vien viņi gribēja, vai tas bija starp lamaniešiem vai starp nefijiešiem; un tā viņiem

bija brīvi sakari citam ar citu pirkst un pārdot, un gūt peļņu pēc savas vēlēšanās.

9 Un notika, ka viņi kļuva ārkārtīgi bagāti, gan lamanieši, gan nefijieši, un viņiem bija pārpilnam zelta un sudraba, un visādu veidu dārgmetālu, gan zemē dienvidos, gan zemē ziemeļos.

10 Tad nu tā zeme dienvidos tika saukta Lehija, un zeme ziemeļos tika saukta "Muleka, kas bija pēc Cedekijas dēla; jo Tas Kungs atveda Muleku uz zemi ziemeļos, un Lehiju uz zemi dienvidos.

11 Un lūk, tur bija visāda veida zelts abās tajās zemēs un sudrabs, un visāda veida dārgmetālu rūdas; un tur bija arī prasmīgi amatnieki, kas apstrādāja visa veida rūdas un bagātināja tās; un tā viņi kļuva bagāti.

12 Viņi audzēja graudus pārpilnībā, gan ziemeļos, gan dienvidos; un viņi ārkārtīgi plauka, gan ziemeļos, gan dienvidos. Un viņi vairojās un kļuva ārkārtīgi stipri tajā zemē. Un viņi audzēja daudz sīklopu un liellopu, jā, daudz barokļu.

13 Lūk, viņu sievas pūlējās un vērpa, un izgatavoja visādus audumus, smalkus linu audumus un visa veida audumus, lai apsegtu savu kailumu. Un tā sešdesmit un ceturtais gads pagāja mierā.

14 Un sešdesmit un piektajā gadā viņiem arī bija liels prieks un miers, jā, daudzas sludināša-

2a Rom. 1:28–32.

3a SRC Sadraudzība.

4a SRC Pievēršana,

pievērsts.

6a Al. 63:4–9;

Hel. 3:11–12.

10a Mos. 25:2–4;

Hel. 8:21.

nas un pravietojumi par to, kas nāks. Un tā pagāja sešdesmit un piektais gads.

15 Un notika, ka sešdesmit un sestajā soģu valdīšanas gadā, lūk, nezināma roka noslepkavoja "Sezoramū, kad viņš sēdēja soģa krēslā. Un notika, tajā pašā gadā, ka viņa dēls, kurš tika tautas iecelts viņa vietā, arī tika noslepkavots. Un tā beidzās sešdesmit un sestais gads.

16 Un sešdesmit un septītā gada sākumā ļaudis atkal ārkārtīgi sāka pieaugt ļaundarbībā.

17 Jo lūk, Tas Kungs bija viņus svētījis tik ilgi ar pasaules bagātībām, ka viņi netika uzskūdīti dūsmām nedz uz kariem, nedz uz asinsizliešanu, tādēļ viņi sāka pievērst savas sirdis savām bagātībām; jā, viņi sāka dzīties pēc peļņas, lai tie varētu pacelties viens pār otru; tādēļ viņi sāka veikt "slepenas slepkavības un zagt, un laupīt, lai viņi varētu gūt peļņu.

18 Un tad lūk, šie slepkavas un laupītāji bija banda, kuru bija izveidojuši Kiškumens un "Gadiantons. Un tad notika, ka tur bija daudzi, pat starp nefijiešiem, no Gadiantona bandas. Bet lūk, viņu bija daudz vairāk lamaniešu ļaunākajā daļā. Un viņi tika saukti par Gadiantona laupītājiem un slepkavām.

19 Un viņi bija tie, kas noslepkavoja augstāko soģi Sezoramū un viņa dēlu, kad tie bija soģa krēslā; un lūk, viņi netika atrasti.

20 Un tad notika, kad lamanieši atklāja, ka viņu starpā bija laupītāji, viņi bija ārkārtīgi nobēdājušies; un viņi izmantoja visus līdzekļus, kas vien bija viņu spēkos, lai izdelētu tos no zemes virsas.

21 Bet lūk, Sātans uzskūdīja lielāko daļu nefijiešu sirdis, tā ka tie apvienojās ar šīm laupītāju bandām un stājās viņu derībās un viņu zvērestos, ka viņi aizsargās un aizstāvēs cits citu, lai arī kādos smagos apstākļos tie neatrastos, lai viņi neciestu par savām slepkavībām un savām laupīšanām, un savām zādībām.

22 Un notika, ka viņiem bija savas zīmes, jā, savas "slepenas zīmes un savi slepeni vārdi; un tas, lai viņi varētu atšķirt brāli, kas ir stājies derībā, lai, darot jebkuru ļaundarbību, tas brālis netiktu aizskarts no sava brāļa, nedz arī no tiem, kas ir no viņa bandas, kas ir stājušies šajā derībā.

23 Un tā viņi varēja slepkavot un laupīt, un zagt, un veikt netiklības un visa veida ļaundarbības pretēji savas valsts likumiem un arī sava Dieva likumiem.

24 Un katram no tiem, kas piederēja pie viņu bandas un kas atklāja pasaulei par viņu "ļaundarbībām un viņu negantībām, bija jātieks tiesātam, nevis saskaņā ar savas valsts likumiem, bet saskaņā ar viņu ļaundarbības likumiem, kurus

15a Hel. 5:1.

17a 3. Nef. 9:9.

18a Hel. 2:4, 12–13.

22a SRC Slepenas savienības.

24a SRC Ļauns,

ļaundarbība.

bija devuši Gadiantons un Kiškumens.

25 Tad lūk, šie ir tie slepenie "zvēresti un derības, ko Alma pavēlēja savam dēlam, lai tie netiktu zināmi pasaulei, lai tie neklātu par līdzekli ļaužu novešanai iznīcībā.

26 Tad lūk, šie "slepenie zvēresti un derības nenonāca pie Gadiantona no pierakstiem, kas bija nodoti Helamanam; bet lūk, tos Gadiantona sirdī ielika tā ^bpati būtne, kas sakārdināja mūsu pirmos vecākus nobaudīt aizliegto augli—

27 jā, tā pati būtne, kas perināja ieceri ar "Kainu, ka, ja viņš noslepkavos savu brāli Ābelu, tas netiks zināms pasaulei. Un kopš tā laika tā ir perinājusi ieceres ar Kainu un viņa sekotājiem.

28 Un arī tā ir tā pati būtne, kas ielika ļaužu sirdīs "būvēt torni, kas būtu tik augsts, lai viņi varētu nokļūt debesīs. Un tā bija tā pati būtne, kas aizrāva tos ļaudis, kas nāca no torņa šai zemē; kas izplata tumsības darbus un negantības pa visu zemes virsu, kas ievēl ļaudis ^bpilnīgā iznīcībā un mūžīgā ellē.

29 Jā, tā ir tā pati būtne, kas ielika "Gadiantona sirdī vēl joprojām turpināt tumsības darbu un slepenas slepkavības; un tā bija to darijusi no cilvēces sākuma līdz pat šim laikam.

30 Un lūk, tas ir viņš, kas ir visu "grēku radītājs. Un lūk,

viņš turpina savus tumsības darbus un slepenas slepkavības, un nodod viņu ieceres un viņu zvērestus, un viņu derības, un viņu drausmīgās ļaundarības nodomus no paaudzes paaudzē, atbilstoši tam, kā viņš var ietekmēt cilvēku bērnu sirdis.

31 Un tad lūk, viņš bija ieguvis lielu ietekmi pār nefijiešu sirdīm; jā, tā ka tie bija kļuvuši ārkārtīgi ļauni; jā, lielākā daļa no viņiem bija nogriezušies no taisnības ceļa un "samīdījuši zem savām kājām Dieva pavēles, un nogriezušies paši uz saviem ceļiem, un radījuši sev sava zelta un sava sudraba elkus.

32 Un notika, ka visas šīs nekrietnības nāca uz tiem "dažu gadu laikā, tā ka lielākā daļa no tām nāca uz tiem sešdesmit un septītajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu.

33 Un viņi pieauga savās nekrietnībās arī sešdesmit un astotajā gadā, par lielām bēdām un vaimanām taisnīgajiem.

34 Un tā mēs redzam, ka nefijieši sāka krist neticībā un pieaugt ļaundarībās un negantībās, kamēr lamanieši sāka ārkārtīgi augt sava Dieva atziņā; jā, viņi sāka turēt Viņa likumus un Viņa pavēles, un staigāt patiesībā un taisnīgi Viņa priekšā.

35 Un tā mēs redzam, ka Tā Kunga Gars sāka "pamest nefijiešus dēļ viņu ļaunuma un viņu cietsirdības.

25a Al. 37:27–32.

26a Moz. 5:29, 49–52.

b 3. Nef. 6:28;

Moz. 4:6–12.

27a Moz. 5:18–33.

28a 1. Moz. 11:1–4; Et. 1:3.

b Et. 8:9, 15–25.

29a Hel. 2:4–13.

30a Al. 5:39–42;

Moron. 7:12, 17;

Moz. 4:4.

31a 1. Nef. 19:7.

32a Al. 46:8.

35a Moz. 2:36;

M&D 121:37.

36 Un tā mēs redzam, ka Tas Kungs sāka izliet Savu Garu pār lamaniešiem dēļ viņu nepieņemšanas un vēlēšanās ticēt Viņa vārdiem.

37 Un notika, ka lamanieši vajāja Gadiantona laupītāju bandu; un viņi sludināja Dieva vārdu tās visļauņākajā daļā, tā ka šī laupītāju banda tika pilnīgi izdeldēta no lamaniešu vidus.

38 Un notika, no otras puses, ka nefijieši stiprināja un atbalstīja tos, sākot ar visļauņāko daļu no tiem, līdz tie bija izplatījušies pa visu nefijiešu zemi un paveca viņu taisnīgāko daļu, līdz tie noticēja viņu darbiem un dalījās viņu laupījumā, un apvienojās ar tiem viņu slepenajās slepkavībās un nodomos.

39 Un tā viņi ieguva pilnīgu noteikšanu valdībā, tā ka viņi samīdīja zem kājām un sita, un plēsa, un uzgriezās savas muguras "nabagajiem un trūcīgajiem, un pazemīgajiem Dieva sekotājiem.

40 Un tā mēs redzam, ka viņi bija drausmīgā stāvoklī, un "nobrieduši pilnīgai iznīcībai.

41 Un notika, ka tā beidzās sešdesmit un astotais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

NEFIJA, HELAMANA DĒLA, PRAVIETOJUMS. Dievs draud Nefija tautai, ka Viņš piemeklēs to Savās dūsmās līdz viņu pilnīgai iznīcināšanai, ja viņi nenožēlos savas ļaundarības. Dievs sit Nefija tautu ar mēri; tie nožēlo

grēkus un pievēršas Viņam. Samuēls-lamaniētis, pravieto nefijiešiem.

Ietver no 7. līdz 16. nodaļai ieskaitot.

7. NODAĻA

Nefijs ziemeļos tiek noraidīts un atgriezās Zarahemlā. Viņš lūdza sava dārza tornī un tad aicina cilvēkus nožēlot grēkus vai iet bojā. Apmēram 23–21 g. pr. Kr.

LŪK, tad notika sešdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā pār nefijiešu tautu, ka Nefijs, Helamana dēls, "atgriezās Zarahemlas zemē no tās zemes ziemeļos.

2 Jo viņš bija bijis starp ļaudīm, kas bija tai zemē ziemeļos, un sludinājis tiem Dieva vārdu, un pravietojis tiem daudzas lietas;

3 un viņi noliedza visus viņa vārdus, tā ka viņš nevarēja palikt starp tiem, bet atkal atgriezās savā dzimtajā zemē.

4 Un redzēdams tautu tādā drausmīgā bezdievībā un šos Gadiantona laupītājus ieņemam soģa krēslus—tie bija piesavinājušies tās zemes spēku un varu; nolikuši malā Dieva pavēles un ne mazākā mērā nebūdami pareizi Viņa priekšā, nedarīdami nekādu taisnību cilvēku bērniem;

5 nosodīdami taisnos par viņu taisnīgumu; ļaudami vainīgajam un ļaunajam iet nesodītam dēļ viņu naudas; un turklāt palikdami valdības priekšgalā, lai

39a Psm. 109:16;
Al. 5:54–56;

M&D 56:16.
40a Hel. 5:2; 11:37;

M&D 18:6.
7 1a Hel. 6:6.

valdītu un rīkotos pēc savas gribas, lai viņi varētu gūt peļņu un "pasaules godību, un, turklāt, lai viņi varētu vēl vieglāk pārkāpt laulību un zagst, un nogalināt, un darīt paši pēc savas gribas —

6 tad nu šī lielā nekrietnība bija nākusi uz nefijiešiem nedaudzu gadu laikā; un, kad Nefijs to redzēja, sirds viņa krūtīs pārplūda ar bēdām; un viņš iesaucās savas dvēseles ciešanās:

7 Ak, kaut manas dienas varētu būt tajās dienās, kad mans tēvs Nefijs sākotnēji iznāca no Jeruzālemes zemes, lai es varētu priecāties ar viņu apsolītajā zemē; tad viņa ļaudis bija viegli pierunājami stingri turēt Dieva baušļus un lēni uz nekrietnību; un viņi bija ātri uzklausi Tā Kunga vārdus —

8 jā, ja manas dienas varētu būt tanīs dienās, tad manai dvēselei būtu prieks manu brāļu taisnīgumā.

9 Bet lūk, man ir dots, ka šīs ir manas dienas un ka mana dvēsele tiks pildīta ar bēdām dēļ šīs manu brāļu bezdievības.

10 Un lūk, tad notika, ka tas bija tornī, kas bija Nefija dārzā, kas bija blakus lielceļam, kas veda uz galveno tirgu, kas bija Zarahemlas pilsētā; tādēļ Nefijs bija nometies ceļos tornī, kas bija viņa dārzā, šis tornis arī bija netālu no dārza vārtiem, gar kuriem veda lielceļš.

11 Un notika, ka tur daži cilvēki gāja garām un redzēja Nefiju, ka viņš tornī izlēja savu

dvēseli Dievam; un viņi skrēja un pastāstīja ļaudīm, ko viņi bija redzējuši, un ļaudis nāca kopā pulkos, lai viņi varētu zināt iemeslu tik lielām sērām par ļaužu bezdievību.

12 Un tad, kad Nefijs piecēlās, viņš ieraudzīja ļaužu pulkus, kas bija sapulcējušies kopā.

13 Un notika, ka viņš atvēra savu muti un sacīja uz tiem: Lūk, "kāpēc jūs esat sapulcējušies kopā? Lai es varētu pastāstīt jums par jūsu nekrietnībām?

14 Jā, tāpēc, ka es uzkāpu savā tornī, lai es varētu izliet savu dvēseli savam Dievam, dēļ manas sirds ārkārtīgajām bēdām, kas ir dēļ jūsu nekrietnībām!

15 Un dēļ manām sērām un raudām jūs esat sapulcējušies kopā un brīnāties; jā, jums ļoti vajag brīnīties; jā, jums ir jābrīnās, tāpēc ka jūs esat atdevuši sevi velnam un tas ir ieguvis tik lielu varu pār jūsu sirdīm.

16 Jā, kā gan jūs varējāt padoties tā kārdinājumam, kurš meklē iesviest jūsu dvēseles mūžīgajās ciešanās un bezgalīgajās bēdās?

17 Ak, nožēlojiet, nožēlojiet jūs grēkus! "Kamdēļ jums mirt? Pagriezieties, pagriezieties pret To Kungu, savu Dievu. Kāpēc Viņš jūs ir atstājis?

18 Tas ir tāpēc, ka jūs esat nocietinājuši savas sirdis; jā, jūs neuzklausāt "Labā Gana balsi; jā, jūs esat ^bizraisījuši Viņa dusmas pret jums.

19 Un lūk, tā vietā, lai jūs

5a Mat. 13:22; 16:26.
13a Mat. 3:5–8.
17a Ec. 18:23, 31–32.

18a Ec. 34:12;
Jāņa 10:14–16;
Al. 5:38–41, 57–60.

src Labais gans.
b Jēk. 1:8;
Al. 12:36–37.

“savāktu, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, lūk, Viņš jūs izkaisīs, ka jūs kļūsit par barību suņiem un mežonīgiem zvēriem.

20 Ak, kā jūs varējāt aizmirst savu Dievu tai pašā dienā, kad Viņš jūs izglāba?

21 Bet lūk, tas ir lai gūtu peļņu, tiktu cilvēku slavēti un lai jūs varētu dabūt zeltu un sudrabu. Un jūs esat pievērsuši savas sirdis bagātībām un šīs “pasaulē nicīgajām lietām, par kurām jūs slepkavojat un laupāt, un zogat, un dodat ^bnepatiesu liecību pret savu tuvāko, un darāt visādas nekrietnības.

22 Un tādēļ, bēdas nāks pār jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus. Jo, ja jūs nenožēlosit grēkus, lūk, šī lielā pilsēta un arī visas tās lielās pilsētas, kuras ir visapkārt, kuras ir mūsu zemē, tiks atņemtas, ka jums vairs nebūs vietas tajās; jo lūk, Tas Kungs nedāvās jums “spēku, kā Viņš līdz šim bija darījis, lai pretotos jūsu ienaidniekiem.

23 Jo lūk, tā saka Tas Kungs: Es nerādīšu bezdievīgajiem Savu spēku, vieniem vairāk nekā citiem, kā izņemot vienīgi tiem, kas nožēlos savus grēkus un paklausīs Maniem vārdiem. Tad nu lūk, es gribu, lai jūs redzētu, ka ^alamaniešiem būs labāk nekā jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

24 Jo lūk, viņi ir taisnīgāki nekā jūs, jo viņi nav grēkojuši pret to lielo atziņu, ko jūs esat

saņēmuši; tādēļ Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem; jā, Viņš “pagarinās to dienas un vairošos to pēcnācējus, līdz pat jūsu pilnīgai ^biznīcināšanai, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

25 Jā, ak vai būs jums dēļ tās milzīgās negantības, kas nākusi jūsu starpā; un jūs esat apvienojušies ar to, jā, ar šo “slepeno bandu, kuru nodibināja Gadiantons!

26 Jā, “ak vai nāks uz jums dēļ tās lepnības, kurai jūs esat ļāvuši ienākt savās sirdīs, kura ir pacēlusi jūs pār to, kas ir labs, dēļ jūsu ārkārtīgi milzīgajām ^bbagātībām!

27 Jā, ak vai būs jums dēļ jūsu ļaundarībām un negantībām!

28 Un, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūs iesit bojā; jā, patiesi, jūsu zemes tiks atņemtas no jums, un jūs tiksiet izdeldēti no zemes virsas.

29 Lūk, tagad es nesaku no sevis, ka tas notiks, tāpēc ka tas nav no manis, ka es “zinu šīs lietas; bet lūk, es zinu, ka šīs lietas ir patiesas tāpēc, ka Dievs Tas Kungs ir darījis tās man zināmas, tādēļ es liecinu, ka tā būs.

8. NODAĻA

Samaitātie soģi mēģina sakūdīt ļaudis pret Nefiju. Ābrahāms, Mozus, Zēnoss, Zēnoks, Eziass, Jesaja, Jeremija, Lehijs un Nefijs — visi ir liecinājuši par Kristu. Pēc ie-

19a 3. Nef. 10:4–7.
21a SRC Pasaulīgums.
b 2. Moz. 20:16;
Mat. 15:19–20.

22a Mos. 7:29.
23a Hel. 15:11–15.
24a Al. 9:16; M&D 5:33.
b Al. 9:19.

25a Hel. 3:23.
26a Jes. 5:8–25.
b Jēk. 2:13.
29a Al. 5:45–46.

dvesmas Nefijs paziņo par augstākā soģa noslepkašošanu. Apmēram 23–21 g. pr. Kr.

Un tad notika, kad Nefijs bija sacījis šos vārdus, lūk, tur bija vīri, kas bija soģi, kas arī piederēja pie tās slepenās Gadiantona bandas, un viņi bija nikni, un viņi izkiedza pret viņu, sacīdami uz ļaudīm: Kāpēc jūs nesagrābjat šo vīru un nevedat viņu, lai viņš tiktu tiesāts atbilstoši tam noziegumam, ko viņš ir pastrādājis?

2 Kāpēc jūs skatāties uz šo vīru un klausāties, kā viņš zaimo pret mūsu tautu un mūsu likumu?

3 Jo lūk, Nefijs bija runājis uz tiem par viņu likumu samaitātību; jā, daudzas lietas Nefijs runāja, kuras nevar tikt uzrakstītas; un viņš nerunāja neko, kas būtu pretrunā ar Dieva pavēlēm.

4 Un šie soģi bija nikni uz viņu tāpēc, ka viņš "runāja skaidri uz tiem par viņu slepenajiem tumsības darbiem; tomēr viņi neuzdrīkstējās piedurt viņam paši savas rokas, jo viņi baidījās no ļaudīm, ka tie kliegs pret viņiem.

5 Tādēļ viņi kļiedza uz ļaudīm, sacīdami: Kāpēc jūs ļaujāt šim vīram zaimot pret mums? Jo lūk, viņš nosoda visu šo tautu, līdz pat iznīcībai; jā, un arī, ka šīs mūsu lielās pilsētas tiks atņemtas mums, ka mums nebūs vietas tanīs.

6 Un tad mēs zinām, ka tas nav iespējams, jo lūk, mēs esam spēcīgi un mūsu pilsētas ir lielas, tādēļ mūsu ienaidniekiem nevar būt varas pār mums.

7 Un notika, ka tā viņi kūdija ļaudis dusmās pret Nefiju, un izraisīja strīdus to starpā; jo tur bija daži, kas kļiedza: Atstājiet šo vīru mierā, jo viņš ir labs cilvēks, un tas, ko viņš teica, patiesi notiks, ja vien mēs nenozēlosim grēkus;

8 jā, lūk, visi šie sodi nāks pār mums, ko viņš mums liecināja, jo mēs zinām, ka viņš taisnīgi liecināja pret mums par mūsu nekrietnībām. Un lūk, to ir daudz, un viņš tās "zina tāpat kā visu, kas ar mums notiks, kā viņš zina par mūsu nekrietnībām;

9 jā, un lūk, ja viņš nebūtu pravietis, viņš nevarētu par to liecināt.

10 Un notika, ka tie ļaudis, kas tiecās nogalināt Nefiju, savu baiļu dēļ bija spiesti nepiedurt viņam savas rokas; tādēļ viņš atkal iesāka runāt uz tiem, redzēdams, ka viņš ir ieguvis labvēlību dažu acīs, tā ka atlikušie no tiem baidījās.

11 Tādēļ viņš bija spiests vairāk runāt uz tiem, sakot: Lūk, mani brāļi, vai jūs neesat lasījuši, ka Dievs deva spēku kādam vīram, tieši Mozum, sist Sarkanās "jūras ūdeņus, un tie pašķīrās turp un šurp, tā ka israēlieši, kas bija mūsu tēvi, gāja cauri pa sausu zemi, un ūdeņi aizvērās

8 4a 1. Nef. 16:2–3.
8a Hel. 7:29.
11a 2. Moz. 14:16;

1. Nef. 17:26;
Mos. 7:19;
M&D 8:2–3;

Moz. 1:25.

pār ēģiptiešu karapulkiem un tos aprija?

12 Un tad lūk, ja Dievs deva šim vīram tādu spēku, tad kāpēc jūs strīdaties savā starpā un sakāt, ka Viņš nav devis man spēku, ar ko es varētu zināt par tiem sodiem, kas nāks uz jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus?

13 Bet lūk, jūs ne tikai noliedzat manus vārdus, bet jūs arī noliedzat visus vārdus, ko ir sacījuši mūsu tēvi, un arī tos vārdus, kurus ir runājis šis vīrs Mozus, kuram bija tik liels spēks dots, jā, vārdus, ko viņš ir runājis par Mesijas atnākšanu.

14 Jā, vai viņš neliecināja, ka Dieva Dēls nāks? Un, kā viņš "pacēla misīņa čūsku tuksnesī, patiesi tā tiks pacelts Tas, kas nāks.

15 Un kā visi, kas raudzījās uz šo čūsku, "dzīvoja, patiesi tā visi, kas raudzīsies pēc Dieva Dēla ar ticību, būdami ar nožēlas pilnu garu, varēs ^bdzīvot, patiesi to dzīvi, kas ir mūžīga.

16 Un tad lūk, ne tikai Mozes viens liecināja par to, bet arī "visi svētie pravieši no viņa dienām līdz Ābrahāma dienām.

17 Jā, un lūk, "Ābrahāms redzēja Viņa atnākšanu, un viņš tika piepildīts ar liksmi un priecājās.

18 Jā, un lūk, es saku jums, ka

ne tikai Ābrahāms viens zināja par to, bet tur bija "daudzi vēl pirms Ābrahāma dienām, kas tika aicināti pēc ^bDieva kārtas; jā, patiesi pēc Viņa Dēla kārtas; un tas tāpēc, lai tiktu parādīts ļaudīm daudzus gadu tūkstošus pirms Viņa atnākšanas, ka patiesi pestīšana nāks pie tiem.

19 Un tagad es gribu, lai jūs zinātu, ka pat no Ābrahāma dienām ir bijuši daudzi pravieši, kas ir liecinājuši par to; jā, lūk, pravietis "Zēnoss skaidri liecināja; par to viņš tika nogalināts.

20 Un lūk, arī "Zēnoks un arī Eziass, un arī ^bJesaja, un "Jeremija (Jeremija būdams tas pats pravietis, kurš liecināja par ^dJeruzālemes nopostīšanu) un tagad mēs zinām, ka Jeruzāleme tika nopostīta saskaņā ar Jeremijas vārdiem. Ak, tad kāpēc Dieva Dēls nevar nākt atbilstoši viņa pravietojumam?

21 Un tad, vai jūs strīdēsities par to, vai "Jeruzāleme tika nopostīta? Vai jūs teiksit, ka ^bCedekijas dēli netika nogalināti, visi, izņemot tikai "Muleku? Jā, un vai jūs neredzat, ka Cedekijas pēcnācēji ir ar mums, un viņi ir izdzīti no Jeruzālemes zemes? Bet lūk, tas vēl nav viss—

22 mūsu tēvs Lehijs tika izdzīts no Jeruzālemes, tāpēc ka viņš

14a 4. Moz. 21:6–9;
2. Nef. 25:20;
Al. 33:19–22.
SRC Jēzus Kristus—
Kristus zīmes jeb
simboli.

15a 1. Nef. 17:41;
Al. 37:45–47;
3. Nef. 15:9.
b Jāņa 11:25.

16a Jēk. 4:4–5; 7:11.
17a 1. Moz. 22:8–14;
Jāņa 8:56.
18a Al. 13:19;
M&D 84:6–16; 136:37.
b SRC Melhisedeka
priesterība.
19a Al. 34:7.
20a 1. Nef. 19:10;
3. Nef. 10:15–16.

SRC Svētie Raksti—
Zudušie Raksti.
b Jes. 53.
c 1. Nef. 5:13; 7:14.
d Jer. 26:18; 1. Nef. 1:4.
21a 2. Nef. 6:8; Omn. 1:15.
b 2. Kēn. 25:7;
Jer. 39:6; 52:10.
c Ec. 17:22–23;
Hel. 6:10.

liecināja par šīm lietām. Nefijs arī liecināja par šīm lietām, un arī gandrīz visi no mūsu tēviem, līdz pat šim laikam; jā, viņi liecināja par "Kristus atnākšanu, un raudzījās uz priekšu, un priecājās par Viņa dienu, kas nāks.

23 Un lūk, Viņš ir Dievs, un Viņš ir ar tiem, un Viņš atklāj Sevi tiem, lai tie varētu tikt Viņa pestīti; un tie deva Viņam godību, dēļ tā, kas nāks.

24 Un tad, redzēdams, ka jūs zināt visas šīs lietas un nevarat tās noliegt nemelojot, tādēļ tajā jūs esat grēkojuši, jo jūs bijāt atmetuši visas šīs lietas, neskatoties uz tik daudziem pierādījumiem, ko jūs esat saņēmuši; jā, patiesi jūs esat saņēmuši "visas lietas, gan tās, kas ir debesīs, gan visas lietas, kas ir uz zemes, kā liecību tam, ka tās ir patiesas.

25 Bet lūk, jūs esat atmetuši patiesību un "sacēlušies pret savu Svēto Dievu; un patiesi šinī brīdī, tā vietā, lai krātu sev ^bmantu debesīs, kur nekas to nemaitā un kur nekas nešķīsts nevar nokļūt, jūs paši krājat sev dusmas uz tiesas dienu.

26 Jā, pat šinī brīdī jūs nobriesat savu slepkavību un savas "netiklības, un bezdievības dēļ mūžīgai iznīcībai; jā, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, tā nāks pie jums drīzi.

27 Jā, lūk, tā tagad jau ir pie jūsu durvīm; jā, ejiet uz soģa krēslu un meklējiet; un lūk, jūsu

soģis ir noslepkavots un viņš "guļ savās asinīs; un viņu ir noslepkavojis ^bviņa brālis, kurš tiecas sēdēt soģa krēslā.

28 Un lūk, viņi abi pieder pie jūsu slepenās bandas, kuras "radītājs ir Gadiantons un ļaunais, kas meklē iznīcināt cilvēku dvēseles.

9. NODAĻA

Vēstneši atrod augstāko soģi nogalinātu soģa krēslā. Viņi tiek ieslodzīti un vēlāk atbrīvoti. Ar iedvesmu Nefijs norāda uz Sean-tumu kā slepkavu. Daži pieņem Nefiju kā pravieti. Apmēram 23–21 g. pr. Kr.

LŪK, tad notika, kad Nefijs bija runājis šos vārdus, daži vīri, kas bija viņu starpā, skrēja uz soģa krēslu; jā, patiesi tur bija pieci, kas devās, un viņi runāja savā starpā, kad viņi gāja:

2 Lūk, tagad mēs droši zināsim, vai šis vīrs ir pravietis un Dievs ir pavēlējis tam pravietot tādas brīnumainas lietas mums. Lūk, mēs neticam, ka Viņš pavēlēja; jā, mēs neticam, ka viņš ir pravietis; tomēr, ja tas, ko viņš teica par augstāko soģi, būs patiesība, ka tas ir nogalināts, tad mēs ticēsim, ka arī citi vārdi, kurus viņš runāja, ir patiesi.

3 Un notika, ka viņi skrēja no visa sava spēka un nonāca pie soģa krēsla; un lūk, augstākais

22a SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.
24a Al. 30:44; Moz. 6:63.

25a Mos. 2:36–38; 3:12.
b Hel. 5:8;
3. Nef. 13:19–21.
c M&D 10:20–23;
121:23–25.

26a SRC Ārlaulības sakari.
27a Hel. 9:3, 15.
b Hel. 9:6, 26–38.
28a Hel. 6:26–30.

soģis bija kritis pie zemes un "gulēja savās asinīs.

4 Un tad lūk, kad viņi to ieraudzīja, viņi bija ārkārtīgi izbrīnījušies, tā ka tie krita pie zemes; jo viņi nebija ticējuši tiem vārdiem, ko Nefijs bija sacījis par augstāko soģi.

5 Bet tagad, kad viņi redzēja, viņi ticēja, un bailes nāca uz tiem, ka visi sodi, par kuriem Nefijs bija runājis, nāks uz tautu; tādēļ viņi trīcēja un krita pie zemes.

6 Tad uzreiz, kad augstākais soģis bija noslepkavots—viņu bija nodūris tā brālis, kas bija pārgērbies, un tas aizbēga, un kalpi skrēja un pastāstīja ļaudīm, saceldami starp tiem kliedzienu par slepkavību;

7 un redzi, ļaudis sapulcējās kopā pie soģa krēsla—un lūk, viņiem par izbrīnu tie redzēja šos piecus vīrus, kas bija krituši pie zemes.

8 Un tad lūk, ļaudis nezināja neko par to pūli, kas bija sapulcējies pie "Nefija dārza; tādēļ tie runāja savā starpā: Šie vīri ir tie, kas noslepkavojuši soģi, un Dievs tos ir sitis, lai viņi nevarētu aizbēgt no mums.

9 Un notika, ka viņi sagraba tos un sasēja viņus, un iemeta tos cietumā. Un tur tika pasludināts visapkārt, ka soģis ir nogalināts un ka slepkavas ir saņemti un iemesti cietumā.

10 Un notika, ka nākamajā rītā ļaudis sapulcējās kopā, lai sērotu un "gavētu diženā

augstākā soģa bērēs, kas bija ticis nogalināts.

11 Un tā arī tie soģi, kas bija Nefija dārzā un dzirdēja viņa vārdus, arī bija sapulcējušies kopā bērēs.

12 Un notika, ka viņi iztaujāja ļaudis, sacīdami: Kur ir tie pieci, kas tika sūtīti, lai uzzinātu par augstāko soģi, vai viņš ir miris? Un tie atbildēja un sacīja: Par tiem pieciem, kuri, kā jūs sakāt, tika sūtīti, mēs nezinām; bet tur ir pieci, kas ir slepkavas, ko mēs esam iemetuši cietumā.

13 Un notika, ka šie soģi vēlējās, lai tie tiktu atvesti; un tie tika atvesti, un lūk, tie bija tie pieci, kas tika sūtīti; un lūk, soģi iztaujāja viņus, lai uzzinātu par šo lietu, un tie pastāstīja viņiem visu, ko viņi bija darījuši, sacīdami:

14 Mēs skrējām un nonācām pie soģa krēsla, un, kad mēs ieraudzījām visu, kā Nefijs bija liecinājis, mēs bijām tā pārsteigti, ka mēs kritām pie zemes; un, kad mēs atguvāmies no sava pārsteiguma, lūk, viņi iemeta mūs cietumā.

15 Tad, kas attiecas uz šī vīra slepkavu, mēs nezinām, kas to izdarīja; un tikai tik daudz mēs zinām, ka mēs skrējām un nācām tā, kā jūs bijāt vēlējušies, un ieraudzījām viņu beigtu, saskaņā ar Nefija vārdiem.

16 Un tad notika, ka soģi izskaidroja šo lietu ļaudīm un kiedza pret Nefiju, sacīdami: Lūk, mēs zinām, ka šis Nefijs droši vien sarunāja ar kādu nogalināt soģi, un tad viņš varētu

pasludināt mums, ka viņš var pievērst mūs viņa ticībā, lai viņš varētu padarīt sevi par lielu Dieva izraudzītu vīru un pravieti.

17 Un tad lūk, mēs pieķersim šo vīru un viņš atzīs savu vainu un darīs mums zināmu šī soģa īsteno slepkavu.

18 Un tad notika, ka šie pieci tika atbrīvoti bērū dienā. Tomēr viņi pārmeta soģiem par tiem vārdiem, ko tie bija runājuši pret Nefiju, un strīdējās ar katru no tiem, tā ka viņi apklusināja tos.

19 Tomēr tie lika, lai Nefijs tiktu saņemts un sasiets, un atvests ļaužu pulka priekšā, un viņi sāka to iztaujāt dažādos veidos, lai tie varētu iebilst viņam, lai tie varētu apsūdzēt viņu uz nāvi—

20 sacīdami tam: Tu esi līdzdalībnieks; kurš ir tas vīrs, kas paveica šo slepkavību? Tad nu pasaki mums, un atzīsti savu vainu! Vēl viņi teica: Lūk, šeit ir nauda; un mēs arī dāvāsim tev tavu dzīvību, ja tu pateiksi mums un atzīsies sazvērestībā, ko tu esi noslēdzis ar viņu.

21 Bet Nefijs sacīja uz tiem: Ak jūs ^aģeki, jūs, sirdī neapgraizītie, jūs aklie un jūs ^bstūrgalvīgie ļaudis, vai jūs zināt, cik ilgi Tas Kungs, jūsu Dievs, cietis, ka jūs turpināt šo savu grēka ceļu?

22 Ak, jums vajag sākt gaudot un ^abrēkt dēļ tās milzīgās iznīcināšanas, kas jau tagad gaida jūs, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

23 Lūk, jūs sakāt, ka es esmu vienojies ar kādu vīru, lai tas noslepkavo Sīzoramū, mūsu augstāko soģi. Bet lūk, es saku

jums, ka tas ir tāpēc, ka es liecināju jums, lai jūs varētu par to zināt; jā, patiesi par liecību jums, ka es zinu par tām ļaundarībām un negantībām, kas ir jūsu vidū.

24 Un tāpēc, ka es to dariju, jūs sakāt, ka es esmu vienojies ar kādu vīru, lai tas to izdarītu; jā, tāpēc ka es parādīju jums šo zīmi, jūs esat nikni uz mani un cenšaties atņemt manu dzīvību.

25 Un tad lūk, es parādīšu jums vēl vienu zīmi, un paskatīsimies, vai arī tanī jūs centīsities mani nogalināt.

26 Lūk, es saku jums: Ejiet uz Seantuma namu, kurš ir ^aSīzorama brālis, un sakiēt viņam—

27 vai Nefijs, kurš uzdodas par pravieti, kurš pravietoja tik daudz ļauna par šo tautu, ir vienojies ar tevi, ka tu noslepkavoji Sīzoramū, kas ir tavs brālis?

28 Un lūk, viņš sacīs uz jums: Nē!

29 Un jūs sacīsiet viņam: Vai tu noslepkavoji savu brāli?

30 Un viņš stāvēs bailēs, nezinādams ko teikt. Un lūk, viņš noliegs jums to; un viņš izturēsies, it kā viņš būtu pārsteigts, tomēr viņš paziņos jums, ka viņš ir nevainīgs.

31 Bet lūk, jūs pārbaudīsiet viņu un jūs atradīsiet asinis uz viņa apmetņa vilēm.

32 Un, kad jūs to ieraudzīsiet, jūs vaicāsiet: No kurienes šīs asinis? Vai mēs nezinām, ka tās ir tava brāļa asinis?

33 Un tad viņš trīcēs un kļūs bāls, it kā nāve būtu nākusi pār to.

21a Ap. d. 7:51.
b SRC Sacelšanās.

22a Mos. 7:24.
26a Hel. 8:27.

34 Un tad jūs sacīsit: Dēļ savām bailēm un šī bāluma, kas nācis tavā sejā, lūk, mēs zinām, ka tu esi vainīgs.

35 Un tad vēl lielākas bailes nāks pār viņu, un tad viņš jums atzīsies un vairs nenoliegs, ka viņš ir darījis šo slepkavību.

36 Un tad viņš pateiks jums, ka es, Nefijs, neko nezināju par šo lietu, ja vien tas nebija man dots ar Dieva spēku. Un tad jūs zināsiet, ka es esmu godīgs vīrs un ka es esmu sūtīts pie jums no Dieva.

37 Un notika, ka viņi gāja un darīja tieši tā, kā Nefijs bija tiem sacījis. Un lūk, vārdi, kurus viņš bija teicis, bija patiesi; jo atbilstoši viņa vārdiem tas noliedza, un arī atbilstoši viņa vārdiem tas atzinās.

38 Un viņš tika atvests, lai pierādītu, ka viņš pats bija tas īstais slepkava, tā ka tie pieci un arī Nefijs tika atlaisti brīvībā.

39 Un tur bija daži no nefijiešiem, kas noticeja Nefija vārdiem; un tur bija arī daži, kas ticēja dēļ to piecu liecības, jo viņi tika pievērsti, kad viņi bija cietumā.

40 Un tad tur bija daži tautā, kas teica, ka Nefijs ir pravietis.

41 Un tur bija citi, kas sacīja: Lūk, viņš ir dievs, jo, ja viņš nebūtu dievs, viņš nevarētu zināt visas šīs lietas. Jo lūk, viņš pastāstīja mums mūsu sirds domas, un arī pastāstīja mums citas lietas; un patiesi viņš mums darīja zināmu mūsu augstākā soģa patieso slepkavu.

10. NODALA

Tas Kungs dod Nefijam varu aizziņmogot. Viņam tiek dota vara sasiet un atraisīt uz zemes un debesīs. Viņš pavēl laudīm nožēlot grēkus, vai arī tie ies bojā. Gars nes viņu no viena ļaužu pulka pie otra. Apmēram 21–20 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka bija dalīšanās ļaužu starpā, tā ka viņi sadalījās turp un šurp un aizgāja savus ceļus, pamezdami Nefiju vienu stāvam, kā viņš bija stāvējis viņu vidū.

2 Un notika, ka Nefijs gāja savu ceļu uz savu paša namu, "pārdomādam to, ko Tas Kungs bija viņam rādījis.

3 Un notika, kad viņš tā pārdomāja — būdams noskumis par nefijiešu tautas bezdievību, viņu slepenajiem tumsības darbiem un viņu slepkavošanām, un viņu laupīšanām, un visa veida nekrietnībām — un notika, kad viņš tā pārdomāja savā sirdī, lūk, balss nāca uz viņu, sacīdama:

4 Svētīts tu esi, Nefij, par to, ko tu esi darījis; jo Es redzēju, kā tu "nenoguris sludināji to vārdu, ko Es tev devu, šai tautai. Un tu nebijies viņus, un necenties paglābt savu^b paša dzīvību, bet tiecies pēc Manas^c gribas un turēt Manas pavēles.

5 Un tagad, tāpēc, ka tu visu to esi darījis ar tādu neatlaidību, lūk, Es svētīju tevi uz mūžiem; un padarīšu tevi varenu vārdā un rīcībā, ticībā un darbos, jā,

10 2a SRC Pārdomāt.
4a SRC Uzcītība.

b SRC Upuris.
c 3. Nef. 11:11.

patiesi, ka "visas lietas tiks darītas tev saskaņā ar tavu ^bvārdu, jo tu "neprasīsi to, kas ir pret Manu gribu.

6 Lūk, tu esi Nefijs, un Es esmu Dievs. Lūk, Es pasludinu tev Savu eņģeļu klātbūtnē, ka tev būs vara pār šo tautu, un tu sitīsi zemi ar "badu un ar mēri, un postu, atbilstoši šīs tautas bezdievībai.

7 Lūk, Es dodu tev spēku, ka viss, ko tu "saistīsi uz zemes, būs saistīts debesīs; un viss, ko tu atraisīsi uz zemes, būs atraisīts debesīs; un tā tev būs vara starp šiem ļaudīm.

8 Un tā, ja tu teiksi šim templim sašķelties uz pusēm, tas tiks darīts.

9 Un, ja tu teiksi šim "kalnam: Topi nogāzts un kļūsti par līdzenumu! — tas tiks darīts.

10 Un lūk, ja tu teiksi, ka Dievs sitīs šo tautu, tas notiks.

11 Un tagad lūk, Es pavēlu tev, lai tu ietu un darītu zināmu šai tautai, ka tā saka Dievs Tas Kungs, kas ir Visuvarens: Ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūs tiksīt sisti līdz pat "iznīcībai.

12 Un lūk, tad notika, kad Tas Kungs bija runājis šos vārdus uz Nefiju, ka viņš apstājās un negāja uz savu paša namu, bet atgriezās pie ļaužu pulkiem, kas bija sapulcējušies kopā zemes virsū, un sāka tiem sludināt Tā Kunga vārdu, kas viņam bija ticis teikts, par viņu

iznīcināšanu, ja viņi nenožēlos grēkus.

13 Tad lūk, neskatoties uz to lielo brīnumu, ko Nefijs bija darijis, pastāstīdams viņiem par augstākā soģa nāvi, viņi nocietināja savas sirdis un neklausīja Tā Kunga vārdiem.

14 Tādēļ Nefijs paziņoja tiem Tā Kunga vārdu, sacīdams: Ja vien jūs nenožēlosit grēkus, tā saka Tas Kungs, jūs tiksīt sisti līdz iznīcībai.

15 Un notika, kad Nefijs bija paziņojis viņiem to vārdu, lūk, tie vēl joprojām nocietināja savas sirdis un negribēja uzklaut viņa vārdus; tādēļ tie zaimoja viņu un mēģināja viņu sagrabt, lai varētu iemest to cietumā.

16 Bet lūk, Dieva spēks bija ar viņu, un tie nevarēja saņemt viņu, lai iemestu cietumā, jo Gars ņēma to un aizveda prom no viņu vidus.

17 Un notika, ka tā viņš gāja Garā no viena ļaužu pulka pie otra, sludinādams Dieva vārdu, kamēr viņš to bija pasludinājis tiem visiem jeb sūtījis starp visiem ļaudīm.

18 Un notika, ka tie neuzklautāja viņa vārdus; un tur sākās strīdi, tiktāl ka viņi sadalījās savā starpā un sāka kaut cits citu ar zobenu.

19 Un tā beidzās septiņdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

5a 3. Nef. 18:20;
M&D 88:63–65.
b Ēn. 1:12.
c 2. Nef. 4:35;
M&D 46:30.

6a Hel. 11:4–18.
7a Mat. 16:19.
SRC Saistīt, saistīšana.
9a Mat. 17:20;
Jēk. 4:6;

Morm. 8:24;
Et. 12:30.
11a Hel. 5:2.

11. NODAĻA

Nefijs pierunā To Kungu aizstāt viņiem karu ar badu. Daudz ļaunumu iet bojā. Viņi nožēlo grēkus un Nefijs neatlaidīgi lūdz Tam Kungam pēc lietus. Nefijs un Lehiji saņem daudz atklāsmju. Gadiantona laupītāji nostiprinās tai zemē. Apmēram 20–6 g. pr. Kr.

UN tad notika septiņdesmit un otrajā soģu valdīšanas gadā, ka strīdi pieauga, tā ka tur bija kari visā zemē starp visiem Nefija ļaudīm.

2 Un tā bija šī "slepenā laupītāju banda, kas turpināja šo iznīcības un ļaundarības darbu. Un šis karš ilga visu to gadu; un septiņdesmit un trešajā gadā tas arī turpinājās.

3 Un notika, ka tajā gadā Nefijs piesauca To Kungu, sacīdams:

4 Ak Kungs, nepieļauj, lai šī tauta tiktu iznīcināta ar zobenu; bet, ak Kungs, drīzāk, lai šeit zemē būtu "bads, lai pamudinātu viņus atcerēties To Kungu, savu Dievu, un varbūt tie nožēlos grēkus un pievērsīsies Tev.

5 Un tā tas tika darīts, saskaņā ar Nefija vārdiem. Un tur bija liels bads uz zemes starp visiem Nefija ļaudīm. Un tā septiņdesmit un ceturtajā gadā bads turpinājās, un iznīcības darbs no zobena mitējās, bet kļuva smags no bada.

6 Un šis iznīcības darbs turpinājās arī septiņdesmit un piektajā gadā. Jo zeme tika sista, ka tā bija sausa, un tā nedeva labību

labības laikā; un visa zeme tika sista, tāpat starp lamaniešiem, kā starp nefijiešiem, tā ka viņi tā tika sisti, ka tūkstošiem gāja bojā zemes ļaunākajās daļās.

7 Un notika, ka ļaudis redzēja, ka tie ies bojā no bada, un tie sāka "atcerēties To Kungu, savu Dievu; un tie sāka atcerēties Nefija vārdus.

8 Un ļaudis sāka lūgt saviem augstākajiem soģiem un saviem vadoņiem, lai tie teiktu Nefijam: Lūk, mēs zinām, ka tu esi Dieva vīrs, un tādēļ piesauc To Kungu, mūsu Dievu, lai Viņš novērstu no mums šo badu, lai netiktu piepildīti visi tie "vārdi, ko tu runāji par mūsu iznīcināšanu.

9 Un notika, ka soģi sacīja Nefijam saskaņā ar tiem vārdiem, ko tauta bija vēlējusies. Un notika, kad Nefijs redzēja, ka ļaudis ir nožēlojuši grēkus un pazemojušies maisa drēbēs, viņš atkal piesauca To Kungu, sacīdams:

10 Ak Kungs, redzi, šī tauta nožēlo grēkus; un viņi ir aizslaucījuši Gadiantona bandu no sava vidus, tā ka tie ir izzuduši, un tie ir paslēpuši savas slepenās ieceres zemē.

11 Tad nu, ak Kungs, dēļ viņu pazemības, novērs Savas dusmas, un lai Tavas dusmas tiek dzesētas to ļauno cilvēku iznīcināšanā, kurus Tu jau esi nogalinājis.

12 Ak Kungs, novērs Savas dusmas, jā, Savas niknās dusmas, un liec, lai beigtos bads šai zemē.

13 Ak Kungs, uzklausi mani,

un liec, lai notiek saskaņā ar maniem vārdiem, un sūti "lietu uz zemes virsu, lai tā varētu nest savus augļus un savu labību labības laikā.

14 Ak Kungs, Tu uzklausīji "manus vārdus, kad es teicu: Lai tur būtu bads, lai sērga no zobena mitētos; un es zinu, ka Tu patiesi šoreiz uzklausīsi manus vārdus, jo Tu teici: Ja šī tauta nožēlos grēkus, Es to saudzēšu.

15 Jā, ak Kungs, un Tu redzi, ka viņi ir nožēlojuši grēkus dēļ tā bada un sērgas, un iznīcības, kas nākusi pār tiem.

16 Un tagad, ak Kungs, vai Tu novērsīsī Savas dusmas un nepamēģināsi vēlreiz, vai tie Tev kalpos? Un, ja tā, ak Kungs, Tu varēsi svētīt tos saskaņā ar Saviem vārdiem, ko Tu esi teicis.

17 Un notika, ka septiņdesmit un sestajā gadā Tas Kungs novērsa Savas dusmas no tautas un lika "lietum līt uz zemi, tā ka tā nesa savus augļus savā augļu laikā. Un notika, ka tā nesa savu labību savā labības laikā.

18 Un lūk, tauta priecājās un godināja Dievu, un visa zemes virsa tika piepildīta ar prieku; un viņi vairs necentās nogalināt Nefiju, bet uzskatīja to par "lielu pravieti un Dieva vīru ar lielu spēku un varu, dotu tam no Dieva.

19 Un lūk, Lehijš, viņa brālis, "nenieka neatpalika tajā, kas attiecas uz taisnīgumu.

20 Un tā notika, ka Nefija tauta atkal sāka plaukt tai zemē

un sāka atjaunot savas posta vietas, un sāka vairoties un izplesties, līdz tie noklāja visu zemes virsu gan uz ziemeļiem, gan uz dienvidiem, no jūras rietumos līdz jūrai austrumos.

21 Un notika, ka septiņdesmit un sestais gads beidzās mierā. Un septiņdesmit un septītais gads sākās mierā; un "baznīca izplatījās pa visu zemes virsu; un lielākā daļa ļaužu, gan nefijieši, gan lamanieši, piederēja pie baznīcas; un viņiem bija ārkārtīgi liels miers zemē; un tā beidzās septiņdesmit un septītais gads.

22 Un viņiem bija miers arī septiņdesmit un astotajā gadā, izņemot dažus strīdus par dažiem mācības punktiem, kurus izšķīra pravieši.

23 Un septiņdesmit un devītajā gadā tur sākās daudz nesašķaņu. Bet notika, ka Nefijs un Lehijš, un daudzi no viņu brāļiem, kas zināja patiesos mācības punktus, saņemdami ikdienas daudz "atklāsmju, tādēļ viņi sludināja tautai, tā ka viņi darīja galu viņu nesaskaņām tajā pašā gadā.

24 Un notika, ka astoņdesmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, tur bija zināms skaits atkritēju no Nefija tautas, kas dažus gadus iepriekš bija pārgājuši pie lamaniešiem un pieņēmuši lamaniešu vārdu, un arī zināms skaits īsteno lamaniešu pēcteču, kas bija viņu jeb to atkritēju uzskūdīti dusmām,

13a 1. Kēn. 18:1, 41–46.

14a Hel. 11:4.

17a 5. Moz. 11:13–17.

18a Hel. 10:5–11.

19a Hel. 5:36–44.

21a SRC Jēzus Kristus

Baznīca.

23a Al. 26:22;

M&D 107:19.

tādēļ viņi iesāka karu pret saviem brāļiem.

25 Un viņi slepkavoja un lau-pīja; un tad viņi atkāpās atpakaļ kalnos un mežonīgā apvidū, un slepenās vietās, slēpdamies, lai viņi netiktu atklāti, ikdienas saņemdami papildinājumu sa-vam skaitam, tā ka tur bija atkritēji, kas gāja pie tiem.

26 Un tā tajā laikā, jā, patiesi, nedaudzu gadu laikā, viņi kļuva par ārkārtīgi lielu laupītāju bandu; un viņi sameklēja visas slepenās Gadiantona ieceres; un tā viņi kļuva par Gadiantona laupītājiem.

27 Tad lūk, šie laupītāji radīja lielus postījumus, jā, patiesi lielu iznīcināšanu starp Nefija ļaudīm, un arī starp lamaniešu ļaudīm.

28 Un notika, ka bija nepieciešams, lai tiktu darīts gals šim iznīcības darbam; tādēļ viņi sūtīja stipru vīru karapulku mežonīgā apvidū un kalnos, lai sameklētu to laupītāju bandu un iznīcinātu tos.

29 Bet lūk, notika, ka tajā pašā gadā viņi tika atdzīti atpakaļ savās pašu zemēs. Un tā beidzās astoņdesmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

30 Un notika astoņdesmit un pirmā gada sākumā, ka viņi atkal gāja pret to laupītāju ban-du un iznīcināja daudzus; un viņi arī tika piemeklēti ar lielu iznīcību.

31 Un viņi atkal bija spiesti atgriezties no mežonīgā apvi-dus un no kalniem savās pašu zemēs, dēļ tā ārkārtīgi lielā to

laupītāju skaita, kas bija apsēdu-ši kalnos un mežonīgo apvidu.

32 Un notika, ka tā beidzās šis gads. Un laupītāji vēl joprojām pieauga skaitā un kļuva stipri, tā ka viņi meta izaicinājumu veseliem nefijiešu un arī lama-niešu karapulkiem; un viņi lika lielām bailēm nākt pār ļaudīm uz visas zemes virsas.

33 Jā, jo viņi uzbruka daudzām zemes daļām un nesa lielu postu tām; jā, nogalināja daudzus un citus aizveda gūstā mežonīgā apvidū, jā, it īpaši viņu sievas un viņu bērnus.

34 Tad nu šis lielais ļaunums, kas nāca uz ļaudīm viņu nekrietnības dēļ, pamudināja viņus atkal atcerēties To Kungu, savu Dievu.

35 Un tā beidzās astoņdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads.

36 Un astoņdesmit un otrajā gadā viņi atkal sāka "aizmirst To Kungu, savu Dievu. Un as-toņdesmit un trešajā gadā viņi sāka kļūt stipri nekrietnībā. Un astoņdesmit un ceturtajā gadā viņi nelabojās savos ceļos.

37 Un notika, ka astoņdesmit un piektajā gadā viņi kļuva stiprāki un stiprāki savā lepnībā un savās ļaundarībās; un tā viņi atkal bija nobrieduši iznīcībai.

38 Un tā beidzās astoņdesmit un piektais gads.

12. NODAĻA

Cilvēki ir nepastāvīgi un ģekīgi, un ātri darīt ļaunu. Tas Kungs

pārmāca Savu tautu. Cilvēku niecība tiek salīdzināta ar Dieva varenību. Tiesas dienā cilvēki saņems mūžīgo dzīvi vai mūžīgo sodu. Apmēram 6 g. pr. Kr.

Un tā mēs varam redzēt, cik aplami ir cilvēku bērni, un arī viņu siržu nepastāvību; jā, mēs varam redzēt, ka Tas Kungs Savā milzīgajā, bezgalīgajā labestībā svētī un ir "labvēlīgs pret tiem, kas ^buzticas Viņam.

2 Jā, un mēs varam redzēt, ka tajā pašā laikā, kad Viņš ir labvēlīgs pret Savu tautu, jā, palielinot viņu lauku augļus, viņu sīklopus un viņu liellopus, un zeltu, un sudrabu, un visādas dārglietas no katra veida un šķiras, saudzēdams viņu dzīvības, un atbrīvodams viņus no viņu ienaidnieku rokām; mīkstinādams viņu ienaidnieku sirdis, lai tie nepasludinātu karus pret viņiem; jā, un isāk, darīdams visu Savas tautas labumam un laimei; jā, tad ir tas laiks, kad viņi "nocietina savas sirdis un aizmirst To Kungu, savu Dievu, un ^bsamīda Svēto zem savām kājām — jā, un tas dēļ viņu bezrūpības un viņu ārkārtīgi lielās veiksmes.

3 Un tā mēs redzam, ka, ja vien Tas Kungs "nepārmāca Savus ļaudis ar daudzām ciešanām,

jā, ja vien Viņš nepiemeklē tos ar nāvi un ar šausmām, un ar badu un ar visādām sērgām, tie Viņu ^bneatceras.

4 Ak, cik ģekīgi un cik iedomīgi, un cik ļauni, un velnišķīgi, un cik "ātri darīt nekrietnību, un cik lēni darīt labu ir cilvēku bērni; jā, cik ātri uzklausi ļaunā vārdus un pievērst savas ^bsirdis pasaulesniecīgajām lietām!

5 Jā, cik ātri uzpūsties "lepnībā; jā, cik ātri lielīties un darīt visa veida to, kas ir nekrietnība; un cik lēni tie ir atcerēties To Kungu, savu Dievu, un pievērst ausi Viņa padomiem, jā, cik lēni ^bstaigāt gudrības takas!

6 Lūk, viņi nevēlas, lai Tas Kungs, viņu Dievs, kas viņus ir "radījis, ^bspriestu un valdītu pār tiem; neskatoties uz Viņa milzīgo labestību un Viņa žēlastību pret tiem, tie nievā Viņa padomus un tie negrib, lai Viņš būtu to vadītājs.

7 Ak, cik liela ir cilvēku bērnu "niecība; jā, viņi ir pat niecīgāki kā zemes putekļi.

8 Jo lūk, zemes putekļi kustas turp un šurp, sadaloties gabalos pēc mūsu Diženā un Mūžīgā Dieva pavēles.

9 Jā, lūk, no Viņa balss kalni un pakalni dreb un "trīc.

10 Un ar Viņa balss "spēku tie tiek salauzti un kļūst līdzeni, jā, tiešām kā ieļļa.

12 1a 2. Laiku 26:5;

Psm. 1:2–3.

b Psm. 36:8–9;

2. Nef. 22:2; Mos. 4:6.

src Uzticība.

2a src Atkrišana.

b Al. 5:53; 3. Nef. 28:35.

3a Mos. 23:21;

M&D 98:21; 101:8.

b Am. 4:6–11.

4a 2. Moz. 32:8.

b Mat. 15:19; Ebr. 3:12.

5a Sal. Pam. 29:23.

src Lepnība.

b src Staigāt, staigāt

ar Dievu.

6a Jes. 45:9;

M&D 58:30;

Moz. 7:32–33.

b M&D 60:4.

7a Jes. 40:15, 17;

Mos. 4:19; Moz. 1:10.

9a 3. Nef. 22:10.

10a 1. Nef. 17:46.

11 Jā, ar Viņa balss spēku "visa zeme trīc;

12 jā, ar Viņa balss spēku pamati šūpojas, līdz pat pašam centram.

13 Jā, un ja Viņš saka zemei: Kusties! — tā kustas.

14 Jā, un ja Viņš saka "zemei: Tev ^bjāgriežas atpakaļ, ka tas "pagarina dienu par daudzām stundām — tas tiek darīts;

15 un tā, saskaņā ar Viņa vārdu zeme griežas atpakaļ, un cilvēkam liekas, ka saule stāv uz vietas; jā, un lūk, tas ir tā; jo noteikti zeme ir tā, kas kustas, un nevis saule.

16 Un lūk arī, ja Viņš saka lielo dzelmju "ūdeņiem: ^bIzzūstiet! — tas tiek izdarīts.

17 Lūk, ja Viņš saka šim kalnam: Pacelies un "nāc pāri, un krīti uz šo pilsētu, ka tā tiek aprakta! — lūk, tas tiek izdarīts.

18 Un lūk, ja cilvēks "noslēpj dārgumu zemē, un Tas Kungs sacīs: Lai tas tiek ^b nolādēts dēļ tā nekrietnības, kas to paslēpa! — lūk, tas tiks nolādēts.

19 Un, ja Tas Kungs sacīs: Topi nolādēts, lai neviens cilvēks tev neatrastu no šī brīža un nemūžam! — lūk, neviens cilvēks nedabūs to nekad un nemūžam.

20 Un lūk, ja Tas Kungs sacīs uz cilvēku: Dēļ tavas nekrietnības tu tapsi nolādēts uz mūžiem! — tas tiks izdarīts.

21 Un, ja Tas Kungs sacīs: Dēļ

tavas nekrietnības tu tapsi atstumts no Mana vaiga! — Viņš izdarīs, ka tā arī būs.

22 Un, ak vai tam, kam Viņš to pateiks, jo tas būs tam, kas darīs nekrietnības, un tas nevarēs tapt izglābts; tādēļ, šī iemesla dēļ, lai cilvēks varētu tapt izglābts, grēku nožēlošanai ir jātiek pasludinātai.

23 Tādēļ, svētīti ir tie, kas nožēlos grēkus un paklausīs Tā Kunga, sava Dieva, balsij; jo viņi ir tie, kas tiks "izglābti.

24 Un lai Dievs dod, Savā lielajā pilnībā, lai cilvēki varētu tikt vesti pie grēku nožēlošanas un labiem darbiem, lai viņi varētu tapt atjaunoti, labvēlību pret "labvēlību, atbilstoši saviem darbiem.

25 Un es gribētu, lai visi cilvēki varētu tapt izglābti. Bet mēs lasām, ka tajā lielajā un pēdējā dienā tur būs daži, kas tiks atstumti, jā, kas tiks atstumti no Tā Kunga vaiga;

26 jā, kas tiks nodoti nebeidzamām bēdām, piepildot vārdus, kas saka: Tiem, kas ir darījuši labu, būs "mūžīgā dzīve; un tiem, kas ir darījuši ļaunu, būs mūžīgais ^bsods. Un tā tas ir. Āmen.

Samuēla-lamanieša praviotajums nefijiešiem.

Ietver no 13. līdz 15. nodaļai ieskaitot.

11a Morm. 5:23; Et. 4:9.

14a Joz. 10:12–14.

^b Jes. 38:7–8.

^c 2. Kēn. 20:8–11.

16a Mat. 8:27.

^b Jes. 44:27; 51:10.

17a 3. Nef. 8:10.

18a Morm. 1:18; Et. 14:1.

^b Hel. 13:17.

23a SRC Glābšana.

24a SRC Labvēlība.

26a Mat. 25:46;

Jāņa 5:28–29;

Rom. 6:13.

^b SRC Sodība.

13. NODAĻA

Samuēls-lamanietis pravieto nefijiešu iznīcināšanu, ja vien viņi nenožēlos grēkus. Viņi un viņu bagātības ir nolādēti. Viņi noraida un nomētā ar akmeņiem praviešus, ir dēmonu apņēmti un tiecas pēc laimes, darot nekrietnības. Apmēram 6 g. pr. Kr.

UN tad notika astoņdesmit un sestajā gadā, nefijieši vēl joprojām palika bezdievībā, jā, lielā bezdievībā, kamēr "lamanieši centās stingri turēt Dieva pavēles, saskaņā ar Mozus likumu.

2 Un notika, ka tajā gadā tur bija kāds Samuēls-lamanietis, kas nāca Zarahemlas zemē un sāka sludināt tautai. Un notika, ka viņš sludināja daudzas dienas grēku nožēlošanu ļaudīm, un viņi to padzina un viņš jau grasījās atgriezties savā pašā zemē.

3 Bet lūk, Tā Kunga balss nāca pie viņa, lai viņš atgriežas atpakaļ un pravieto ļaudīm visu to, kas nāks viņa "sirdī.

4 Un notika, ka viņi neļāva tam ienākt pilsētā; tādēļ viņš gāja un uzrāpās uz tās sienas, un izstiepa savu roku un kļiedza skaļā balsī, un pravietoja ļaudīm visu to, ko Tas Kungs lika viņa sirdī.

5 Un viņš sacīja uz tiem: Lūk, es, Samuēls-lamanietis, runāju Tā Kunga vārdus, ko Viņš liek manā sirdī; un lūk, Viņš ir licis

manā sirdī pateikt šai tautai, ka "taisnības zobens karājas pār šo tautu; un četri simti gadu nepaies, pirms šis zobens kritīs pār šo tautu.

6 Jā, smaga "iznīcība gaida šo tautu, un tā noteikti nāks uz šo tautu, un nekas nevar glābt šo tautu, izņemot grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam Jēzum Kristum, kas noteikti nāks pasaulē un izcietīs daudzas ciešanas, un tiks Savas tautas nokauts.

7 Un lūk, "Tā Kunga eņģelis ir pasludinājis to man, un viņš atnesa "prieka vēstis manai dvēselei. Un lūk, es tiku sūtīts pie jums, lai paziņotu to arī jums, lai jums būtu prieka vēstis; bet lūk, jūs negribat mani pieņemt.

8 Tādēļ, tā saka Tas Kungs: Dēļ nefijiešu tautas cietsirdības, ja vien viņi nenožēlos grēkus, Es paņēmsu Savu vārdu prom no tiem, un Es "atņēmsu tiem Savu Garu, un Es necietīšu tos ilgāk, un Es pagriezīšu viņu brāļu sirdis pret tiem.

9 Un "četri simti gadu nepaies, pirms Es likšu, lai viņi tiktu satriekti; jā, Es piemeklēšu tos ar zobenu un ar badu, un ar mēri.

10 Jā, Es piemeklēšu tos Savās kvēlās dūsmās, un tur būs tie "ceturtajā paudzē, kas dzīvos no jūsu ienaidniekiem, kas redzēs jūsu pilnīgu iznīcināšanu; un tas noteikti notiks, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, saka Tas

13 1a Hel. 15:4–5.

3a M&D 100:5.

5a Al. 60:29; 3. Nef. 2:19.

6a Al. 45:10–14;

Hel. 15:17.

7a Al. 13:26.

b Jes. 52:7.

8a Hel. 6:35.

9a Al. 45:10–12.

10a 1. Nef. 12:12;

2. Nef. 26:9;

3. Nef. 27:32.

Kungs, un tie ceturtajā paudzē atnesis jums iznīcību.

11 Bet, ja jūs nožēlosit grēkus un "atgriezīsities pie Tā Kunga, sava Dieva, Es novērsīšu Savas dusmas, saka Tas Kungs; jā, tā saka Tas Kungs, svētīti ir tie, kas nožēlos grēkus un pievērsīsies Man, bet ak vai tam, kas nenožēlo!

12 Jā, "ak vai šai lielajai pilsētai Zarahemlai; jo lūk, tas ir dēļ tiem, kas ir taisnīgi, ka tā tiek saglabāta; jā, ak vai šai lielajai pilsētai, jo Es manu, saka Tas Kungs, ka tur ir daudzi, jā, pat lielākā daļa no šīs lielās pilsētas, kas nocietinās savas sirdis pret Mani, saka Tas Kungs.

13 Bet svētīti ir tie, kas nožēlos grēkus, jo tos Es saudzēšu. Bet lūk, ja tas nebūtu dēļ tiem taisnīgajiem, kas ir šajā lielajā pilsētā, lūk, Es liktu "ugunij nākt no debesīm un iznīcināt to.

14 Bet lūk, tas ir taisnīgo labad, ka tā tiek saglabāta. Bet lūk, laiks nāk, saka Tas Kungs, kad jūs padzīsīt taisnīgos no sava vidus, tad jūs būsit nobrieduši iznīcībai; jā, ak vai šai lielajai pilsētai par tām bezdievībām un negantībām, kas ir tanī.

15 Jā, un, ak vai būs pilsētai Gideonai par tām bezdievībām un negantībām, kas ir tanī.

16 Jā, un, ak vai būs visām tām pilsētām, kas ir zemē visapkārt, kuras pieder nefijiešiem, par tām bezdievībām un negantībām, kas ir tanīs.

17 Un lūk, "lāsts nāks pār zemi, saka Pulku Kungs, dēļ to ļaužu darbiem, kas ir uz zemes, jā, dēļ viņu bezdievībām un negantībām.

18 Un notiks, saka Tas Kungs Cebaots, jā, mūsu diženais un patiesais Dievs, ka katrs, kas "noslēps dārgumus zemē, vairs tos neatradīs dēļ tā lielā tās zemes lāsta, izņemot tikai, ja tas būs taisnīgs vīrs un noslēps tos Tam Kungam.

19 Jo Es gribu, saka Tas Kungs, lai tie slēptu savus dārgumus Man; un nolādēti būs tie, kas neslēps savus dārgumus Man; jo neviens neslēpj savus dārgumus Man, kā vien taisnīgais; un tas, kas neslēpj savus dārgumus Man, lai tas ir nolādēts, un arī tie dārgumi, un neviens tos neatgūs dēļ zemes lāsta.

20 Un nāks diena, kad viņi slēps savus dārgumus, tāpēc ka viņi ir pievērsuši savas sirdis bagātībām; un tāpēc ka tie ir pievērsuši savas sirdis savām bagātībām un slēps savus dārgumus, bēgot savu ienaidnieku priekšā; tāpēc, ka viņi neslēps tos Man, nolādēti būs tie un arī viņu dārgumi; un tanī dienā viņi tiks satriekti, saka Tas Kungs.

21 Skatieties jūs, šīs lielās pilsētas ļaudis, un "uzklausiet manus vārdus; jā, uzklausiet tos vārdus, ko saka Tas Kungs; jo lūk, Viņš saka, ka jūs esat nolādēti dēļ savām bagātībām, un arī jūsu bagātības ir nolādētas dēļ tā, ka jūs esat pievērsuši savas

11a 3. Nef. 10:5–7.

12a 3. Nef. 8:8, 24; 9:3.

13a 1. Moz. 19:24;

2. Kēn. 1:9–16;

3. Nef. 9:11.

17a Hel. 12:18.

18a Morm. 1:18;

Et. 14:1.

21a SRC Uzklausīt.

sirdis tām, un neklausāt Viņa vārdiem, kas jums tās ir devis.

22 Jūs neatceraties To Kungu, savu Dievu tanīs lietās, ar kurām Viņš jūs ir svētījis, bet jūs vienmēr atceraties savas "bagātības, nepateicoties Tam Kungam, savam Dievam, par tām; jā, jūsu sirdis nav pievērstas Tam Kungam, bet tās dižojas milzīgā^b lepnībā, līdz pat lielībai, un līdz milzīgai uzpūtībai, "skaudībai, naidam un ļaunprātībai, vajāšanām un slepkavībām, un visādām nekrietnībām.

23 Šī iemesla dēļ Tas Kungs ir licis lāstam nākt pār zemi un arī pār jūsu bagātībām, un tas dēļ jūsu nekrietnībām.

24 Jā, ak vai šai tautai dēļ šī laika, kas ir pienācis, ka jūs "izdzemat praviešus un izsmejat tos, un metat akmeņus uz tiem, un nokaujat tos, un visādi nekrietni izrikojaties ar tiem, patiesi tāpat kā darīja ļaudis senos laikos.

25 Un tagad, kad jūs runājat, jūs sakāt: Ja mūsu dienas būtu bijušas mūsu "seno tēvu dienās, mēs nebūtu nokāvuši praviešus; mēs nebūtu tos nomētājuši ar akmeņiem un izdzinuši tos.

26 Lūk, jūs esat sliktāki nekā viņi, jo, kā Tas Kungs dzīvo, ja "pravietis nāk jūsu vidū un sludina jums Tā Kunga vārdu, kas liecina par jūsu grēkiem un nekrietnībām, jūs esat^b nikni uz

viņu, un izdzemat viņu un meklējat visādiem ceļiem, kā viņu nogalināt; jā, jūs teiksit, ka viņš ir viltus "pravietis un ka viņš ir grēcinieks, un no velna, tāpēc ka viņš "liecina, ka jūsu darbi ir ļauni.

27 Bet lūk, ja nāks vīrs jūsu vidū un sacīs: Dariet to, un tā nav nekrietnība; dariet šo, un jūs necietīsiet; jā, viņš sacīs: Sekojiet savu siržu lepnībai; jā, sekojiet jūsu acu lepnībai un dariet visu, ko vien jūsu sirds vēlas — un, ja kāds vīrs nāks jūsu vidū un to teiks, jūs viņu pieņemsit un teiksit, ka viņš ir "pravietis.

28 Jā, jūs paaugstināsiet viņu un jūs dosit tam no savas mantas; jūs dosit viņam no sava zelta un no sava sudraba, un jūs ģērbisiet viņu dārgās drānās; un tāpēc, ka viņš runā jums "glaimojošus vārdus un viņš saka, ka viss ir labi, jūs neatradīsiet viņā nekādas vainas.

29 Ak jūs ļaunā un samaitātā paaudze; jūs cietsirdīgie un stūrgalvīgie ļaudis, cik ilgi, jūs domājat, Tas Kungs jūs pacietīs? Jā, cik ilgi jūs ļausities tikt vadīti no "ģeķīgiem un^b akliem vadītājiem? Jā, cik ilgi jūs "izvēlēsities drīzāk tumsu nekā "gaismu?

30 Jā, lūk, Tā Kunga dusmas ir jau iedegtas pret jums; lūk, Viņš ir nolādējis zemi dēļ jūsu nekrietnības.

31 Un lūk, laiks nāk, kad Viņš

22a Lūk. 12:34.
SRC Bagātības;
Pasaulīgums.
b SRC Lepnība.

c SRC Skaudība.
24a 2. Laiku 36:15–16;
1. Nef. 1:20.

25a Ap. d. 7:51.
26a 2. Laiku 18:7;
Lūk. 16:31.
b Jes. 30:9–10.
c Mat. 13:57.
d Gal. 4:16.
27a Mih. 2:11.

SRC Viltus priesterība.
28a 2. Tim. 4:3–4.
29a 2. Nef. 28:9.
b Mat. 15:14.
c Jāņa 3:19.
d Īj. 24:13.

nolād jūsu bagātības, ka tās kļūst "slidenas, ka jūs nevarat tās noturēt; un savas nabadzības dienās jūs nevarat tās atgūt.

32 Un savas nabadzības dienās jūs piesauksit To Kungu; un veltīgi jūs sauksit, jo jūsu postaža ir jau nākusi pie jums, un jūsu iznīcināšana ir kļuvusi droša; un tad jūs raudāsiet un kauksit tanī dienā, saka Pulku Kungs. Un tad jūs žēlosities un teiksiet:

33 Ak, "kaut es būtu nožēlojis grēkus un nebūtu nogalinājis praviešus, un ^bnomētājis tos ar akmeņiem, un izdzinis tos. Jā, tanī pat dienā jūs sacīsiet: Ak, kaut mēs būtu atcerējušies To Kungu, savu Dievu tanī dienā, kad Viņš deva mums mūsu bagātības, un tad tās nebūtu kļuvušas slidenas, ka mums tās jāzaudē; jo lūk, mūsu bagātības ir mūs pametušas.

34 Lūk, mēs noliekam rīku tur un no rīta tā vairs nav; un lūk, mūsu zobeni tiek atņemti mums tanī dienā, kad mēs meklējam tos cīņai.

35 Jā, mēs noslēpām savus dārgumus un tie aizslīdēja no mums, dēļ zemes lāsta.

36 Ak, kaut mēs būtu nožēlojuši grēkus tanī dienā, kad Tā Kunga vārds nāca pie mums; jo lūk, zeme ir nolādēta un visas lietas kļuvušas slidenas, un mēs nevaram tās noturēt.

37 Lūk, mēs esam dēmonu apņemti, jā, mūs ir ielenkuši tā eņģeļi, kurš tiecas iznīcināt mūsu dvēseles. Lūk, mūsu ne-

krietnības ir milzīgas. Ak Kungs, vai Tu nevari novērst Savas dusmas no mums? Un tāda būs jūsu valoda tanīs dienās.

38 Bet lūk, jūsu "pārbaudes dienas ir garām; jūs esat ^batlikuši savas glābšanas dienu, līdz ir par vēlu uz visiem laikiem, un jūsu iznīcība ir droša; jā, jo visas savas dzīves dienas jūs esat tiekušies pēc tā, ko jūs nevarējāt iegūt; un jūs esat meklējuši "laimi, darot nekrietnības, kas ir pretrunā ar tās taisnības dabu, kas ir mūsu Dižajā un Mūžīgajā Vadītājā.

39 Ak jūs, zemes ļaudis, kaut jūs uzklausītu manus vārdus! Un es lūdzu, lai Tā Kunga dusmas tiktu novērstas no jums un lai jūs nožēlotu grēkus un tiktu izglābti.

14. NODAĻA

Samuēls pareģo gaismu naktī un jaunu zvaigzni, dzimstot Kristum. Kristus atpestī cilvēkus no laicīgās un garīgās nāves. Viņa nāves zīmes ietver trīs dienas tumsu, klinšu plīšanu gabalos un lielas novirzes dabā. Apmēram 6 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka "Samuēls-lamanietis pravietoja daudz ko vairāk, ko nevar uzrakstīt.

2 Un redzi, viņš sacīja uz tiem: Lūk, es dodu jums zīmi; jo vēl pāiet pieci gadi un lūk, tad nāk Dieva Dēls, lai atpestītu visus tos, kas ticēs Viņa Vārdam.

3 Un lūk, šo es došu jums par

31a Morm. 1:17–18.

33a Morm. 2:10–15.

b Mat. 23:37.

38a Morm. 2:15.

b Al. 34:33–34.

c Al. 41:10–11.

14 1a Hel. 13:2.

“zīmi tai Viņa atnākšanas laikā; jo lūk, būs liela gaisma debesīs, tā ka naktī, pirms Viņš nāks, nebūs tumsas, tā ka cilvēkam liksies, it kā tā būtu diena.

4 Tādēļ, tur būs viena diena un nakts, un diena, it kā tā būtu viena diena un nebūtu nakts; un tas būs jums par zīmi; jo jūs zināsiet, ka saule uzlec un arī, ka tā noriet; tādēļ būs droši zināms, ka jābūt divām dienām un naktij; tomēr nakts nebūs tumša; un tā būs nakts pirms “Viņa piedzimšanas.

5 Un lūk, tur būs parādījusies jauna “zvaigzne, tāda, kādu jūs nekad nebūsiet redzējuši; un tā arī būs par zīmi jums.

6 Un lūk, tas vēl nav viss, tur būs daudzas zīmes un brīnumi debesīs.

7 Un notiks, ka jūs būsiet pārsteigti un izbrīnīti tiktāl, ka jūs “kritīsiet pie zemes.

8 Un notiks, ka katram, kas “ticēs Dieva Dēlam, tam būs mūžīgā dzīvība.

9 Un lūk, tā Tas Kungs ir man pavēlējis caur Savu eņģeli, lai es nāktu un pastāstītu šīs lietas jums; jā, Viņš ir pavēlējis man, lai es pravietotu šīs lietas jums; jā, Viņš teica man: Sauc uz šiem ļaudīm — nožēlojiet grēkus un sataisiet Tā Kunga ceļu!

10 Un tagad tāpēc, ka es esmu lamanietis un runāju uz jums tos vārdus, ko Tas Kungs man

pavēlēja, un tāpēc, ka tie bija smagi pret jums, jūs esat nikni uz mani un meklējat mani nogalināt, un esat “padzinuši mani no sava vidus.

11 Un jūs dzirdēsiet manus vārdus, jo šajā nolūkā es esmu uzrāpies uz šīs pilsētas sienām, lai jūs varētu dzirdēt un zināt tos Dieva sodus, kas jūs gaida jūsu nekrietnību dēļ, un arī, lai jūs varētu zināt grēku nožēlošanas nosacījumus;

12 un arī, lai jūs varētu zināt par Jēzus Kristus, Dieva Dēla, “Debesu un Zemes Tēva, visa Radītāju no paša sākuma, atnākšanu; un lai jūs varētu zināt Viņa atnākšanas zīmes, ar nolūku, lai jūs varētu ticēt Viņa Vārdam.

13 Un, ja jūs “ticat Viņa Vārdam, jūs nožēlosiet visus savus grēkus, lai tādējādi jūs varētu saņemt to piedošanu caur Viņa ^b nopelniem.

14 Un lūk, vēl vienu zīmi es dodu jums, jā, zīmi par Viņa nāvi.

15 Jo lūk, Viņam noteikti jāmirst, lai ^a glābšana varētu nākt; jā, tas Viņam pienākas un ir nepieciešams, lai viņš mirtu, lai īstenotu mirušo ^b augšāmcelšanos, lai tādējādi cilvēki varētu tikt vesti Dieva priekšā.

16 Jā, lūk, Viņa nāve īsteno augšāmcelšanos un ^a atpestī visu cilvēci no pirmās nāves — garīgās nāves; jo visa cilvēce dēļ

3a 3. Nef. 1:15.

4a SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.

5a Mat. 2:1–2;
3. Nef. 1:21.

7a 3. Nef. 1:16–17.

8a Jāņa 3:16.

10a Hel. 13:2.

12a Mos. 3:8;

3. Nef. 9:15;

Et. 4:7.

SRC Jēzus Kristus.

13a Ap. d. 16:30–31.

b M&D 19:16–20.

15a SRC Glābējs.

b Al. 42:23.

SRC Augšāmcelšanās.

16a SRC Pestīšanas iecere.

^bĀdama Krišanas, būdama ^cpadzīta no Tā Kunga vaiga, tiek uzskatīta par ^dmirušu attiecībā gan uz laicīgām, gan garīgām lietām.

17 Bet lūk, Kristus augšāmcelšanās ^aatpestī cilvēci, jā, patiesi visu cilvēci un atved to atpakaļ Tā Kunga vaiga priekšā.

18 Jā, un tā nodibina grēku nožēlošanas nosacījumus, tā ka katrs, kas nožēlo grēkus, tas netiek nocirsts un iemests ugunī; bet katrs, kas nenožēlo grēkus, tiek nocirsts un iemests ugunī; un tur pār tiem atkal nāk garīgā nāve, jā, otrā nāve, jo viņi tiek atkal padzīti no visa tā, kas piederas taisnīgumam.

19 Tādēļ nožēlojiet jūs, nožēlojiet jūs grēkus, lai, zinādami šīs lietas un nedarīdami tās, jūs neļautu sev nonākt zem nosodījuma un jūs netiktu novesti līdz šai otrajai nāvei.

20 Bet lūk, kā es jau teicu jums par citu zīmi, par Viņa nāves ^azīmi, lūk, tanī dienā, kad Viņš mirs, saule ^baptumšosies un atteiks dot savu gaismu jums; un arī mēness un zvaigznes, un tur nebūs gaismas uz visas šīs zemes virsas, tieši no tā brīža, kad Viņš mirs, ^ctrīs dienu garumā līdz brīdim, kad Viņš atkal uzcelsies no miroņiem.

21 Jā, tanī brīdī, kad Viņš izlaidīs garu, būs ^apērķoni un zibeņi daudzu stundu garumā, un

zeme drebēs un trīcēs; un klinītis, kas ir uz zemes virsas, kas ir gan virs zemes, gan zem tās, kuras jūs zināt, ka tagad ir nesašķeltas, jeb lielākā daļa no tām ir viena nesašķelta masa, tiks ^bsašķeltas;

22 jā, tās sašķelsies uz pusēm un pēc tam tiks ^aatrastas saplaisājušas un sasprēgājušas, un salauztos gabalos pa visu zemes virsu, jā, gan virs zemes, gan zem tās.

23 Un lūk, tur būs lielas vētras, un daudzi kalni tiks nolīdzināti kā ielejas, un būs daudzas vietas, kas tagad tiek sauktas par ielejām, kas kļūs par kalniem, kuru augstums ir liels.

24 Un daudzi lielceļi tiks sabojāti, un daudzas ^apilsētas izpostītas.

25 Un daudzi ^akapi atvērsies un atdos savus mirušos; un daudzi svētie parādīsies daudziem.

26 Un lūk, to ^aengēlis runāja uz mani; jo viņš teica man, ka tur būs pērķoni un zibeņi daudzu stundu garumā.

27 Un viņš teica man, kamēr pērķons un zibens, un vētra turpināsies, ka šīs lietas notiks un ka ^atumsa pārklās visu zemi trīs dienu garumā.

28 Un engēlis teica man, ka daudzi redzēs lielākas lietas nekā šīs, ar nolūku, lai viņi varētu ticēt, ka ^ašīs zīmes un šie brīnumi nāks pār visu zemes

16b SRC Ādama un Ievas krišana.

c Al. 42:6–9.

d SRC Nāve, garīgā.

17a SRC Pestīt, pestīts, pestīšana.

20a 3. Nef. 8:5–25.

b Lūk. 23:44.

c Mos. 3:10.

21a 3. Nef. 8:6.

b 3. Nef. 10:9.

22a 3. Nef. 8:18.

24a 3. Nef. 9:3–12.

25a Mat. 27:50–54;

3. Nef. 23:9–11.

26a Al. 13:26.

27a 1. Nef. 19:10;

3. Nef. 8:3.

28a 1. Nef. 12:4–5.

virsu, ar nolūku, lai nebūtu iemesla neticībai starp cilvēku bērniem —

29 un tas ir ar nolūku, lai katrs, kas ticēs, varētu tikt izglābts, un pār katru, kas neticēs, taisnīgs "sods varētu nākt pār to; un arī, ja viņi tiek nosodīti, viņi paši izraisa savu nosodīšanu.

30 Un tad atcerieties, atcerieties, mani brāļi, ka katrs, kas iet bojā, iet bojā pats sevis dēļ; un katrs, kas dara nekrietnību, dara to sev pašam; jo lūk, jūs esat "brīvi, jums ir ļauts rīkoties pašiem; jo lūk, Dievs ir devis jums ^bzināšanas un Viņš ir darījis jūs brīvus.

31 Viņš ir devis jums, lai jūs varētu "atšķirt labu no ļauna, un Viņš ir devis jums, lai jūs varētu ^bizvēlēties dzīvību vai nāvi; un jūs varat darīt labu un tikt "atjaunoti tam, kas ir labs, jeb tas, kas ir labs, varētu tikt atjaunots jums; vai jūs varat darīt ļaunu un tas, kas ir ļauns, tiks atjaunots jums.

15. NODAĻA

Tas Kungs pārmāca nefijiešus, tāpēc ka Viņš mīl tos. Pievērstie lamanieši ir stingri un nelokāmi ticībā. Tas Kungs būs žēlīgs pret lamaniešiem pēdējās dienās. Apmēram 6 g. pr. Kr.

UN tagad, mani mīļotie brāļi, lūk, es pasludinu jums, ka, ja

vien jūs nenozēlosit grēkus, jūsu nami tiks jums atstāti "postā.

2 Jā, ja vien jūs nenozēlosit grēkus, jūsu sievām būs liels iemesls sērot tanī dienā, kad viņas zīdīs ar krūti; jo jūs mēģināsīt bēgt un tur nebūs nevienas vietas kur patverties; jā, un ak vai tām, kas ir "ar bērnu, jo viņas būs grūtas un nevarēs aizbēgt; tādēļ viņas tiks samītas un pamestas, lai ietu bojā.

3 Jā, ak vai tiem ļaudīm, kas tiek saukti par Nefija tautu, ja vien viņi nenozēlos grēkus, kad tie redzēs visas šīs zīmes un brīnumus, kas tiks tiem rādīti; jo lūk, viņi ir Tā Kunga izraudzīta tauta; jā, Nefija tautu Viņš mīl, un Viņš arī to "pārmāca; jā, viņu nekrietnības dienās Viņš tos ir pārmācījis, tāpēc ka viņš mīl tos.

4 Bet lūk, mani brāļi, lamaniešus Viņš neieredz dēļ viņu darbiem, kas nemitīgi ir ļauni, un tas dēļ viņu tēvu "paražu nekrietnībām. Bet lūk, glābšana nāk pie tiem caur nefijiešu sludināšanu; un ar tādu nolūku Tas Kungs ir ^bpagarinājis viņu dienas.

5 Un es gribu, lai jūs redzētu, ka "lielākā daļa no tiem ir uz savu pienākumu takas un viņi piesardzīgi staigā Dieva priekšā, un viņi cenšas turēt Viņa pavēles un Viņa likumus, un Viņa spriedumus saskaņā ar Mozus likumu.

6 Jā, es saku jums, ka lielākā

29a SRC Tiesa, pēdējā.

30a 2. Nef. 2:26–29;

Moz. 6:56.

src Rīcības brīvība.

b SRC Zināšanas.

31a Moron. 7:16.

b 2. Nef. 2:28–29;

Al. 3:26–27.

c Al. 41:3–5.

15 1a Mat. 23:37–38.

2a Mat. 24:19.

3a Sal. Pam. 3:12;

Ebr. 12:5–11;

M&D 95:1.

4a SRC Tradīcijas.

b Al. 9:16.

5a Hel. 13:1.

daļa no viņiem to dara, un tie pūlas ar nenogurstošu centību, lai viņi varētu atvest atlikušos savus brāļus pie patiesības atziņas; tādēļ tur ir daudzi, kas papildina viņu skaitu ik dienas.

7 Un lūk, jūs zināt paši, jo jūs to liecinājat, ka tie, kas tiek atvesti pie patiesības atziņas un zina par savu tēvu ļaunajām un negantajām paražām, un tiek pārliecināti ticēt Svētajiem Rakstiem, jā, svēto praviešu pravietojumiem, kas ir rakstīti, kas ved tos pie ticības Tam Kungam un pie grēku nožēlošanas, šī ticība un grēku nožēlošana izraisa "pārmaiņu sirdī—

8 tādēļ, cik pie tā nonāk, jūs zināt paši, ir "stingri un nelokāmi ticībā un tajā, ar ko tie ir darīti brīvi.

9 Un jūs zināt arī, ka viņi ir "aprakuši savus kara ieročus, un viņi baidās tos ņemt, lai kaut kādā veidā nesagrēkotu; jā, jūs varat redzēt, ka viņi baidās grēkot—jo lūk, viņi drīzāk ļaus saviem ienaidniekiem sevi samīt un nokaut, un nepacels savus zobenus pret tiem, un tas dēļ viņu ticības Kristum.

10 Un tad, dēļ viņu nelokāmības, kad viņi tic tam, kam viņi tic, jo dēļ viņu stingrības, kad viņi vienreiz ir tikuši apgaismoti, lūk, Tas Kungs svētīs tos un pagarinās viņu dienas, neskatoties uz viņu nekrietnību—

11 jā, pat ja viņi kritīs neticībā,

Tas Kungs "pagarinās viņu dienas līdz pienāks tas laiks, par kuru runāja mūsu tēvi un arī pravietis ^bZēnoss, un daudzi citi pravieši, par mūsu brāļu lamaniešu "atjaunošanu atkal patiesības atziņā—

12 jā, es saku jums, ka vēlākos laikos Tā Kunga "solījumi tiks attiecināti uz mūsu brāļiem lamaniešiem; un, neskatoties uz tām daudzajām ciešanām, kas tiem būs, un neskatoties uz to, ka viņi tiks ^bdzenāti turp un šurp pa zemes virsu, un tiks vajāti, un tiks satriekti un visur izkaisīti, un tiem nebūs patvēruma vietas, Tas Kungs būs "zēlīgs pret tiem.

13 Un tas ir saskaņā ar pravietojumu, ka viņi atkal tiks "vesti pie patiesības atziņas, kas ir zināšanas par viņu Pestītāju un viņu diženo un patieso ^bGanu, un tiks ieskaitīti starp Viņa avīm.

14 Tādēļ es saku jums, ka viņiem būs "labāk nekā jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

15 Jo lūk, "ja viņiem būtu bijuši rādīti visi šie varenie darbi, kas ir rādīti jums, jā, tiem, kas krita neticībā dēļ savu tēvu paražām, jūs varat paši redzēt, ka viņi vairs nebūtu krituši neticībā.

16 Tādēļ tā saka Tas Kungs: Es pilnīgi neiznīcināšu viņus, bet Es darīšu tā, lai Manas gudrības dienā viņi atkal atgrieztos pie Manis, saka Tas Kungs.

17 Un tad lūk, saka Tas Kungs

7a SRC Pievēršana, pievērsts.

8a Al. 23:6; 27:27; 3. Nef. 6:14.

9a Al. 24:17–19.

11a Al. 9:16.

b Hel. 8:19.

c 2. Nef. 30:5–8.

12a Ēn. 1:12–13.

b Morm. 5:15.

c 1. Nef. 13:31;

2. Nef. 10:18–19;

Jēk. 3:5–6.

13a 3. Nef. 16:12.

b SRC Labais gans.

14a Hel. 7:23.

15a Mat. 11:20–23.

par nefijiešu tautu: Ja viņi nenozēlos grēkus un necentīsies darīt Manu gribu, Es pilnīgi tos "iznīcināšu, saka Tas Kungs, dēļ viņu neticības, neskatoties uz tiem daudzajiem varenajiem darbiem, ko Es esmu darījis viņu vidū; un, tāpat kā Tas Kungs dzīvo, tas tā notiks, saka Tas Kungs.

16. NODAĻA

Nefijieši, kas tic Samuēlam, top Nefija kristīti. Nefijieši, kas nav nožēlojuši grēkus, nevar nogalināt Samuēlu ar bultām un akmeņiem. Daži nocietina savas sirdis, citi redz eņģeļus. Neticīgie saka, ka nav prātīgi ticēt Kristum un Viņa atnākšanai Jeruzālemē. Apmēram 6–1 g. pr. Kr.

UN tad notika, ka tur bija daudzi, kas dzirdēja Samuēlamanieša vārdus, kurus viņš runāja no pilsētas sienām. Un tie, kas noticeja viņa teiktajam, devās un meklēja pēc Nefija; un kad viņi bija nākuši un atraduši to, viņi atzina tam savus grēkus un nenoliedza tos, vēlēdamies, lai viņi varētu tapt kristīti Tam Kungam.

2 Bet visi tie, kas neticēja Samuēla vārdiem, bija nikni uz viņu; un viņi meta ar akmeņiem tam uz sienas, un arī daudzi šāva bultas uz viņu, kad tas stāvēja uz sienas; bet Tā Kunga Gars bija ar viņu, tā ka tie nevarēja trāpīt viņam nedz ar saviem akmeņiem, nedz ar savām bultām.

3 Tad, kad viņi redzēja, ka viņi nevar tam trāpīt, tur bija daudz vairāk tādu, kas noticeja viņa vārdiem, tā ka viņi devās pie Nefija, lai taptu kristīti.

4 Jo lūk, Nefijs kristīja un pravietoja, un sludināja, piesaukdamas ļaudīm grēku nožēlošanu, rādīdams zīmes un brīnumus, darīdams "brīnumainus darbus ļaužu starpā, lai tie varētu zināt, ka Kristum^b drīz jānāk —

5 stāstīdams tiem par tām lietām, kurām drīz vajadzēja notikt, lai viņi varētu zināt un atcerēties tad, kad tās notiks, ka tās tika darītas tiem zināmas iepriekš ar nolūku, lai viņi varētu ticēt; tādēļ tie, kas noticeja Samuēla vārdiem, devās pie viņa, lai taptu kristīti, jo viņi nāca, nožēlodami un atzīdamies savos grēkos.

6 Bet lielākā daļa no tiem neticēja Samuēla vārdiem; tādēļ, kad tie redzēja, ka viņi nevar trāpīt tam ar saviem akmeņiem un savām bultām, viņi sauca uz saviem virsniekiem, sacīdami: Saņemiet šo cilvēku un sasieniet to, jo lūk, viņš ir velns; un dēļ tā velna spēka, kas ir viņā, mēs nevaram tam trāpīt ar saviem akmeņiem un savām bultām, tādēļ saņemiet to un sasieniet viņu, un aizvāciet to.

7 Un, kad viņi devās, lai sa-grābtu to, lūk, viņš nolēca lejā no sienas un aizbēga prom no viņu zemēm, jā, patiesi uz savu paša zemi, un sāka sludināt un pravietot starp saviem ļaudīm.

8 Un lūk, par viņu vairs nekad

netika dzirdēts starp nefījiešiem; un tā tas bija ar tiem ļaudīm.

9 Un tā beidzās astoņdesmit un sestais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

10 Un tā beidzās arī astoņdesmit un septītais soģu valdīšanas gads, lielākajai ļaužu daļai paliekot savā lepnībā un bezdievībā, un mazākajai daļai stāigājot daudz piesardzīgāk Dieva priekšā.

11 Un šāds stāvoklis bija arī astoņdesmit un astotajā soģu valdīšanas gadā.

12 Un tur bija tikai nelielas pārmaiņas ļaužu lietās, izņemot tikai to, ka ļaudis vairāk nocietinājās nekrietnībā un darīja arvien vairāk un vairāk to, kas bija pretēji Dieva pavēlēm astoņdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā.

13 Bet notika deviņdesmitajā soģu valdīšanas gadā, ka tur tika "lielas zīmes un brīnumi doti tautai, un praviešu vārdi ^bsāka piepildīties.

14 Un "eņģeļi parādījās cilvēkiem, gudriem cilvēkiem, un sludināja tiem labas vēstis par lielu prieku; tā šajā gadā Raksti sāka piepildīties.

15 Tomēr ļaudis sāka nocietināt savas sirdis, izņemot to daļu no viņiem, kas stiprāk ticēja, gan no nefījiešiem, gan arī no lamaniešiem, un sāka paļauties uz savu pašu spēku un uz savu "pašu gudrību, sacīdami:

16 Dažas lietas viņi varēja uzminēt pareizi starp tik dau-

dzām; bet lūk, mēs zinām, ka visi tie lielie un brīnumainie darbi nevar notikt, par kuriem ir runāts.

17 Un tie sāka spriest un strīdēties savā starpā, sacīdami:

18 Tas "nav prātīgi, lai tāda būtne kā Kristus nāktu; ja tā ir, un Viņš ir Dieva dēls, debesu un zemes Tēvs, kā ir teikts, kāpēc Viņš neparādīsies mums tāpat kā tiem, kas būs Jeruzālemē?

19 Jā, kāpēc Viņš neparādīsies šinī zemē tāpat kā Jeruzālemes zemē?

20 Bet lūk, mēs zinām, ka tā ir ļauna "paraža, kas ir nodota mums no mūsu tēviem, lai liktu mums ticēt kaut kādām lielām un brīnumainām lietām, kam jānotiek, bet ne starp mums, bet zemē, kas ir tālu, zemē, kuru mēs nezinām; tādēļ viņi var turēt mūs neziņā, jo mēs nevaram būt par ^baculieciniekiem, ka tās ir patiesas.

21 Un viņi ar ļaunā viltīgajām un noslēpumainajām izveicībām izdara dažus lielus brīnumus, ko mēs nevaram saprast, kas mūs turēs par viņu vārdu kalpiem, un arī viņu kalpiem, jo mēs esam atkarīgi no tiem, lai tie mācītu mums Vārdu; un tā viņi turēs mūs neziņā, ja mēs atdosim sevi tiem, visas mūsu mūža dienas.

22 Un daudz ko vairāk ļaudis iedomājās savās sirdīs, kas bija ģeķīgs un "tukšs; un daudzi bija uztraukti, jo Sātans nemitīgi tos uzkūdīja nekrietnībai; jā,

13a 3. Nef. 1:4.
b Hel. 14:3–7.
14a Al. 13:26.

15a Jes. 5:21.
18a Al. 30:12–13.
20a SRC Tradīcijas.

b Et. 12:5–6, 19.
22a SRC Veltīgs, uzpūtība.

viņš staigāja apkārt, izplatīdams baumas un strīdus pa visu zemes virsu, lai viņš varētu nocietināt ļaužu sirdis pret to, kas bija labs, un pret to, kam jānāk.

23 Un, neskatoties un zīmēm un brīnumdarbiem, kas tika darīti starp Tā Kunga ļaudīm, un daudzajiem brīnumiem, ko viņi

darīja, Sātans bija ieguvis lielu varu pār ļaužu sirdīm uz visas zemes virsas.

24 Un tā beidzās deviņdesmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

25 Un tā beidzās Helamana grāmata, saskaņā ar Helamana un viņa dēlu pierakstu.

TREŠAIS NEFIJS TĀ NEFIJA GRĀMATA,

KURŠ BIJA DĒLS NEFIJAM, KAS BIJA DĒLS HELAMANAM

Un Helamans bija dēls Helamanam, kas bija dēls Almam, kas bija dēls Almam, kas bija pēctecis no Nefija, kas bija dēls Lehijam, kurš iznāca no Jeruzālemes, Jūdas ķēniņa Cedekijas pirmajā valdīšanas gadā.

1. NODAĻA

Nefijs, Helamana dēls, dodas prom no zemes, un viņa dēls Nefijs ved pierakstus. Kaut arī zīmju un brīnumu ir pārpilnam, ļaunie iecer nokaut taisnīgos. Pienāk Kristus dzimšanas nakts. Zīme ir dota un parādās jauna zvaigzne. Melošana un krāpšana pieaug un Gadiantona laupītāji noslepkavo daudzus. Apmēram 1–4 g. pēc Kr.

TAD notika, ka deviņdesmit un pirmais gads bija pagājis un tas bija "seši simti gadu no tā laika, kad Lehijš pameta Jeruzālemi, un tas bija tajā gadā, kad Lahoneuss bija augstākais soģis un pārvaldnieks pār zemi.

2 Un Nefijs, Helamana dēls,

bija devies prom no Zarahemlas zemes, nodevis savam dēlam "Nefijam, kurš bija viņa vecākais dēls, gādību pār ^bplāksnēm no misiņa, un visiem pierakstiem, kas bija tikuši vesti, un visām tām lietām, kas tika turētas svētas kopš Lehija aiziešanas no Jeruzālemes.

3 Tad viņš devās prom no tās zemes un, "kurp viņš aizgāja, neviens cilvēks nezina; un viņa dēls Nefijs veda pierakstus viņa vietā, jā, pierakstu par savu tautu.

4 Un notika deviņdesmit un otrā gada sākumā, lūk, praviešu pravietojumi sāka piepildīties pilnīgāk, jo tur tika dotas lielākas zīmes un lielāki brīnumdarbi darīti tautā.

[3 NEFIJA]
1 1a 2. Nef. 25:19.

2a SRC Nefijs, Helamana
dēla Nefija dēls.

b Al. 37:3–5.
3a 3. Nef. 2:9.

5 Bet tur bija daži, kas sāka teikt, ka laiks ir pagājis, lai tie vārdi, ko bija “runājis Samuēls-lamanietis, taptu piepildīti.

6 Un tie sāka ļauni priecāties par saviem brāļiem, sacīdami: Lūk, laiks ir pagājis un Samuēla vārdi nav piepildījušies, tādēļ jūsu prieks un jūsu ticība par tiem ir bijuši velti.

7 Un notika, ka viņi sacēla lielu nemieru visā zemē; un ļaudis, kas ticēja, sāka kļūt ļoti bēdīgi, ka kaut kādā veidā tas, par ko bija ticis runāts, varētu nepiepildīties.

8 Bet lūk, viņi stāvēja nelokāmi par to dienu un to nakti, un to dienu, kas būs kā viena diena, it kā nebūtu nakts, lai viņi varētu zināt, ka viņu ticība nav bijusi velta.

9 Tad notika, ka neticīgie nolika dienu, lai visi tie, kas ticēja šīm paražām, tiktu “nodoti nāvei, ja vien šī zīme ne-notiks, ko bija devis pravietis Samuēls.

10 Tad notika, kad Nefijs, Nefija dēls redzēja šo savas tautas bezdievību, viņa sirds bija ārkārtīgi noskumusi.

11 Un notika, ka viņš gāja un nometās ceļos zemē, un spēcīgi piesauca savu Dievu par saviem ļaudīm, jā, par tiem, kurus grasiņās nogalināt dēļ viņu ticības savu tēvu paražām.

12 Un notika, ka viņš spēcīgi piesauca To Kungu “visu to

dienu; un lūk, Tā Kunga balss nāca pie viņa, sacīdama:

13 Pacel savu galvu un turi drošu prātu; jo redzi, tas laiks ir tuvu un šajā naktī zīme tiks dota, un “rīt Es nākšu pasaulē, lai parādītu pasaulei, ka Es piepildīšu visu to, ko Es liku ^brunāt ar Savu svēto praviešu muti.

14 Lūk, Es “nāku pie savējiem, lai ^bizpildītu visas tās lietas, ko Es esmu darījis zināmas cilvēku bērniem kopš “pasaules Radišanas, un izpildītu ^dgan Tēva, gan Dēla gribu — Tēva no Manis, un Dēla no Manas miesas. Un lūk, tas laiks ir tuvu un šajā naktī zīme tiks dota.

15 Un notika, ka tie vārdi, kas nāca pie Nefija, tika piepildīti atbilstoši tam, kā tie tika runāti; jo lūk, saulei norietot tur “nebija tumsas; un ļaudis sāka brīnīties, tāpēc ka tur nebija tumsas, kad pienāca nakts.

16 Un tur bija daudzi, kas nebija ticējuši praviešu vārdiem, kas “krita pie zemes un kļuva kā miruši, jo viņi zināja, ka tā lielā ^biznīcināšanas iecere, ko viņi bija iecerējuši tiem, kas ticēja praviešu vārdiem, bija izjaukta; jo tā zīme, kas bija tikusi dota, bija jau klāt.

17 Un viņi zināja, ka Dieva Dēlam drīz ir jāparādās; jā, isāk, visi ļaudis uz visas tās zemes virsas no rietumiem līdz austrumiem, gan tai zemē ziemeļos, gan zemē dienvidos, bija tik

5a Hel. 14:2–4.
9a SRC Mocekļis, mocības.
12a Ēn. 1:4; Al. 5:46.
13a Lūk. 2:10–11.
b SRC Jēzus Kristus—

Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.
14a Jāņa 1:11.
b Mat. 5:17–18.

c Al. 42:26.
d M&D 93:3–4.
15a Hel. 14:3.
16a Hel. 14:7.
b 3. Nef. 1:9.

ārkārtīgi pārsteigti, ka viņi krita pie zemes.

18 Jo viņi zināja, ka pravieši bija liecinājuši par šīm lietām daudzus gadus, un ka zīme, kas bija tikusi dota, bija jau klāt; un viņi sāka baidīties dēļ savas nekrietnības un savas neticības.

19 Un notika, ka tur nebija tumsas visu to nakti, bet bija tikpat gaišs kā dienas vidū. Un notika, ka saule uzlēca no rīta atkal savā noteiktajā kārtībā, un viņi zināja, ka tā bija tā diena, kad "jāpiedzimst Tam Kungam, dēļ tās zīmes, kas bija tikusi dota.

20 Un viss bija noticis, jā, visas lietas līdz pat katram sīkumam, saskaņā ar praviešu vārdiem.

21 Un notika arī, ka jauna "zvaigzne parādījās, saskaņā ar Vārdu.

22 Un notika, ka no tā brīža un turpmāk Sātans izplatīja melus starp ļaudīm, lai nocietinātu viņu sirdis ar nolūku, lai tie neticētu šīm zīmēm un brīnumiem, ko tie bija redzējuši; bet, neskatoties uz šiem meliem un krāpšanos, lielākā daļa ļaužu ticēja un tika pievērsti Tam Kungam.

23 Un notika, ka Nefijs gāja starp ļaudīm, un arī daudzi citi, kristīdami grēku nožēlošanai, kurā bija liela "grēku piedošana. Un tā ļaudīm atkal sākās miers tai zemē.

24 Un tur nebija strīdu, kaut arī bija daži, kas sāka sludināt, cenšoties pierādīt ar Rakstiem, ka vairs nebija "vajadzīgs ievērot Mozus likumu. Tad nu šinī

lietā viņi maldījās, nesapratuši Rakstus.

25 Bet notika, ka viņi drīz tika pievērsti un tika pārliecināti par tiem maldiem, kuros viņi bija, jo tiem tika darīts zināms, ka likums vēl nebija "piepildīts un ka tam ir jātop piepildītam katrā sīkumā; jā, Vārds nāca pie tiem, ka tam ir jātop piepildītam; jā, nezudīs neviena rakstu zīmīte jeb neviens rakstu galiņš, līdz tas viss netiks piepildīts; tādēļ tajā pašā gadā viņi tika vesti pie savu maldu atziņas un "atzinās savās kļūdās.

26 Un tā deviņdesmit un otrais gads pagāja, atnesdams prieka vēstis ļaudīm dēļ tām zīmēm, kas notika, saskaņā ar visu svēto praviešu pravietojumu vārdiem.

27 Un notika, ka deviņdesmit un trešais gads arī pagāja mierā, izņemot tikai "Gadiantona laupītājus, kas dzīvoja kalnos un kas apsēda zemi; jo tik stipri bija viņu nocietinājumi un viņu slepenās vietas, ka ļaudis nevarēja tos pieveikt; tādēļ tie izdarīja daudzas slepkavības un sarīkoja lielu kaušanu starp ļaudīm.

28 Un notika, ka deviņdesmit un ceturtajā gadā tie sāka lielā mērā pieaugt dēļ tā, ka tur bija daudzi atkritēji no nefijiešiem, kas aizbēga pie tiem un izraisīja daudz bēdu starp tiem nefijiešiem, kas palika tai zemē.

29 Un tur bija iemesls daudzām bēdām arī starp lamaniešiem; jo lūk, viņiem bija daudz bērnu, kas ar gadiem izauga, kļuva

19a Lūk. 2:1–7.
21a Mat. 2:1–2;
Hel. 14:5.

23a SRC Grēku piedošana.
24a Al. 34:13.
25a Mat. 5:17–18.

b Mos. 26:29.
27a SRC Gadiantona
laupītāji.

stipri un patstāvīgi, un ar dažu, kas bija “zoramiēši, meliem un viņu glaimojošajiem vārdiem, tika aizvilināti, lai pievienotos šiem Gadiantona laupītājiem.

30 Un tā lamanieši arī tika sāpināti un sāka pieaugt ticībā un taisnībā, dēļ jaunās paaudzes bezdievības.

2. NODAĻA

Tautā pieaug bezdievība un negantības. Nefijieši un lamanieši apvienojas, lai aizstāvētos pret Gadiantona laupītājiem. Pievērstie lamanieši kļūst balti un tiek saukti par nefijiešiem. Apmēram 5–16 g. pēc Kr.

UN notika, ka tā pagāja arī deviņdesmit un piektais gads, un ļaudis sāka aizmirst šīs zīmes un brīnumus, ko viņi bija dzirdējuši, un sāka aizvien mazāk un mazāk brīnīties par zīmēm un brīnumdarbiem no debesīm, tā ka viņi palika cieti savās sirdīs un akli savos prātos un pārstāja ticēt visam, ko viņi bija dzirdējuši un redzējuši —

2 iedomādamies tādas tukšas lietas savās sirdīs, ka to darīja cilvēki un ar velna spēku, lai “aizvilinātu un aprāptu ļaužu sirdis; un tā Sātans atkal ieguva varu pār ļaužu sirdīm, tā ka viņš padarīja aklas viņu acis un noveda tos pie uzskata, ka Kristus mācība ir ģeķīga un tukša lieta.

3 Un notika, ka ļaudis stipri pieauga bezdievībā un negantībās; un viņi neticēja, ka vēl tiks dotas kādas zīmes vai brīnum-

darbi; un Sātans “staigāja apkārt, aizvezdams ļaužu sirdis, kārdinādams tos un likdams tiem darīt lielas bezdievības tanī zemē.

4 Un tā pagāja deviņdesmit un sestais gads; un arī deviņdesmit un septītais gads; un arī deviņdesmit un astotais gads; un arī deviņdesmit un devītais gads;

5 un arī simtais gads pagāja kopš “Mosijas dienām, kurš bija ķēniņš pār nefijiešu tautu.

6 Un seši simti un deviņi gadi bija pagājuši, kopš Lehijs pameta Jeruzālemi.

7 Un deviņi gadi bija pagājuši kopš tā laika, kad zīme tika dota, par ko bija runājuši pravieši, ka Kristus nāks pasaulē.

8 Tagad nefijieši sāka skaitīt savu laiku no tā brīža, kad zīme tika dota, jeb no Kristus atnākšanas; tādējādi deviņi gadi bija pagājuši.

9 Un Nefijs, kurš bija tēvs Nefijam, kura gādībā bija Raksti, “neatgriezās Zarahemlas zemē, un nekur visā zemē viņš nebija atrodams.

10 Un notika, ka tauta vēl joprojām palika bezdievībā, neskatoties uz daudzajām sludināšanām un pravietošanām, kas tika sūtītas to vidū; un tā pagāja arī desmitais gads; un vienpadsmitais gads arī pagāja nekrietnībā.

11 Un notika trīspadsmitajā gadā, tur sākās kari un strīdi visā zemē; jo Gadiantona laupītāji bija kļuvuši tik daudz un nogalinājuši tik daudzus no ļaudīm, un nopostījuši tik dau-

dzas pilsētas, un izplatījuši tik daudz nāvi un slepkavības visā zemē, ka kļuva nepieciešams visiem ļaudīm, gan nefijiešiem, gan lamaniešiem, pacelt ieročus pret tiem.

12 Tādēļ visi lamanieši, kas bija tikuši pievērsti Tam Kungam, apvienojās ar saviem brāļiem nefijiešiem un bija spiesti, savu dzīvību un savu sievu, un savu bērnu drošībai, pacelt ieročus pret šiem Gadiantona laupītājiem, jā, un arī lai saglabātu savas tiesības un savas priekšrocības uz savu baznīcu un savu Dieva pielūgšanu, un savu neatkarību, un savu "brīvību.

13 Un notika, ka pirms šis trīspadsmitais gads bija pagājis, nefijiešiem draudēja pilnīga iznīcība dēļ šī kara, kurš bija kļuvis ārkārtīgi smags.

14 Un notika, ka tie lamanieši, kas bija apvienojušies ar nefijiešiem, tika ieskaitīti starp nefijiešiem;

15 un viņu "lāsts tika noņemts no tiem, un viņu āda kļuva baltā kā nefijiešiem.

16 Un viņu jaunie vīri un viņu meitas kļuva ārkārtīgi skaistas, un viņi tika ieskaitīti starp nefijiešiem un tika saukti par nefijiešiem. Un tā beidzās trīspadsmitais gads.

17 Un notika četrpadsmitā gada sākumā, ka karš starp laupītājiem un Nefija tautu turpinājās un kļuva ārkārtīgi smags; tomēr Nefija tauta guva zināmu pārkumu pār laupītājiem, tā ka viņi aizdzina tos prom no

savām zemēm uz kalniem un to slepenajām vietām.

18 Un tā beidzās četrpadsmitais gads. Un piecpadsmitajā gadā tie nāca pret Nefija tautu; un Nefija tautas bezdievības un tās daudzo strīdu, un šķelšanās dēļ, Gadiantona laupītāji guva lielu pārkumu pār to.

19 Un tā beidzās piecpadsmitais gads, un tā tautai bija daudz ciešanu; un "iznīcības zobens karājās pār to, tā ka viņi jau teju teju tika no tā satriekti, un tas viņu nekrietnības dēļ.

3. NODAĻA

Gidianhijs, gadiantoniešu vadonis, pieprasa, lai Lahoneuss un nefijieši padodas un atdod savas zemes. Lahoneuss ieceļ Gidgidoniņu par augstāko virsnieku. Nefijieši sapulcējas Zarahemlā un Pārpilnībā, lai aizstāvētos. Apmēram 16–18 g. pēc Kr.

Un tad notika, ka sešpadsmitajā gadā kopš Kristus atnākšanas, Lahoneuss, zemes pārvaldnieks, saņēma vēstījumu no šīs laupītāju bandas vadoņa un valdnieka; un šie bija tie vārdi, kas bija rakstīti, sakot:

2 Lahoneuss, viscēlākais un augstākais zemes pārvaldnieks, lūk, es rakstu šo vēstījumu tev un izsaku tev ārkārtīgi lielu uzslavu par tavu nelokāmību un arī par tavu ļaužu nelokāmību, aizstāvēt to, ko jūs domājat esam jūsu tiesības un brīvība; jā, jūs stāvat labi, it kā tiktu

atbalstīti ar kāda dieva roku, aizsargājot savu brīvību un savu īpašumu, un savu zemi, jeb to, ko jūs tā saucat.

3 Un man žēl, viscēlāko Lahoneuss, ka jūs varat būt tik dumji un velti iedomāties, ka jūs varat stāvēt pretī tik daudziem drosmīgiem vīriem, kas ir manā pakļautībā, kuri patlaban stāv ar saviem ieročiem un ar lielu nepacietību gaida pēc vārda — Ejiet pret nefijiešiem un iznīciniet tos!

4 Un es, zinādams viņu neuzvaramo garu, pārbaudījis tos kaujas laukā un zinādams par viņu nebeidzamo naidu pret jums dēļ tām daudzajām netaisnībām, ko jūs esat tiem darījuši, tādēļ, ja viņi nāks pret jums, viņi piemeklēs jūs ar pilnīgu iznīcību.

5 Tādēļ es rakstīju tev šo vēstījumu, aizzīmogodams to ar savu paša roku, uztraucoties par jūsu labumu, dēļ jūsu nelokāmības tanī, kam jūs ticat, ka tas ir pareizi, un jūsu cēlā gara kaujas laukā.

6 Tādēļ es rakstu tev, vēlēdamies, lai jūs drīzāk nodotu šiem maniem ļaudīm savas pilsētas, savas zemes un savus īpašumus, nekā lai viņi piemeklētu jūs ar zobenu un iznīcība nāktu pār jums.

7 Jeb, citiem vārdiem, padodieties mums un pievienojieties mums, un iepazīstieties ar mūsu "slepenajiem darbiem, un kļūstiet par mūsu brāļiem, lai jūs

varētu būt tādi kā mēs — nevis mūsu vergi, bet mūsu brāļi un līdzdalībnieki visā mūsu bagātībā.

8 Un lūk, es "zvēru tev ar zvērestu, ja jūs to darīsiet, jūs netiksiet nogalināti; bet ja jūs to nedarīsiet, es zvēru tev ar zvērestu, ka nākamajā mēnesī es pavēlēšu, lai mani karapulki nāktu pret jums, un viņi neapturēs savu roku un nesaudzēs, bet kaus jūs un ļaus zobenam krist pār jums, līdz jūs izzudīsiet.

9 Un lūk, es esmu Gidianhijs; un es esmu šis "slepenās Gidianтона biedrības vadonis; šī biedriba un tās darbi, es zinu, ir ^blabi; un tie ir "seni un tie ir nodoti mums.

10 Un es rakstu šo vēstījumu tev, Lahoneuss, un es ceru, ka jūs atdosiet savas zemes un savus īpašumus bez asinsizliešanas, lai šie mani ļaudis, kas ir atšķēlušies no jums dēļ jūsu ļaundarbībām, varētu atgūt savas tiesības un valdību, jo jūs paturējāt viņu valdīšanas tiesības, un, ja jūs to nedarīsiet, es atriebsu tiem pāri darīto. Es esmu Gidianhijs.

11 Un tad notika, kad Lahoneuss bija saņēmis šo vēstījumu, viņš bija ārkārtīgi pārsteigts dēļ Gidianhija bezkaunības, pieprasot īpašumā nefijiešu zemes, un arī draudot ļaudīm un atriebjot netaisnības par tiem, kam nav darīts pāri, "izņemot vienīgi to, ka viņi paši bija

3 7a Hel. 6:22–26.

8a Et. 8:13–14.

9a SRC Slepenās

savienības.

b Al. 30:53.

c Hel. 6:26–30;

Moz. 5:29, 49–52.

11a Hel. 14:30.

darījuši nepareizi, pārejot pie šiem ļaunajiem un negantajiem laupītājiem.

12 Tad lūk, šis Lahoneuss, pārvaldnieks, bija taisns vīrs un nevarēja tikt iebiedēts ar ^alaupītāju prasībām un draudiem; tādēļ viņš neklausīja Gidianhija, laupītāju vadona, vēstījumam, bet viņš lika, lai viņa ļaudis piesauktu To Kungu pēc spēka tanī brīdī, kad laupītāji tiem uzbruks.

13 Jā, viņš sūtīja uzsaukumu starp visiem ļaudīm, lai tie savāktu kopā savas sievas un savus bērnus, savus sīklopus un savus liellopus, un visu savu mantu, izņemot tikai savu zemi, vienā vietā.

14 Un viņš lika, lai nocietinājumi tiktu celti ap viņiem un tie būtu ārkārtīgi stipri. Un viņš lika, lai gan nefijiešu, gan lamaniešu, jeb visu to, kas bija ieskaitīti starp nefijiešiem, karapulki tiktu izvietoti kā sargi visapkārt, lai sargātu tos, un sargātu viņus no laupītājiem gan dienu, gan nakti.

15 Jā, viņš sacīja uz tiem: Kā Tas Kungs dzīvo, ja vien jūs nenožēlosit visas savas nekrietnības un nepiesauksit To Kungu, jūs nekādā veidā netiksīt atbrīvoti no šo Gadiantona laupītāju rokām.

16 Un tik svarīgi un brīnumaini bija Lahoneusa vārdi un pravietojumi, ka tie izraisīja to, ka bailes nāca pār visu tautu; un viņi sasprindzināja visus savus

spēkus, lai rīkotos saskaņā ar Lahoneusa vārdiem.

17 Un notika, ka Lahoneuss iecēla augstos virsniekus pār visiem nefijiešu karapulkiem, lai komandētu tos tad, kad laupītāji nāks no mežonīgā apvidus pret tiem.

18 Tad nu galvenais starp visiem augstajiem virsniekiem un visu nefijiešu karapulku augstākais pavēlnieks tika iecelts, un viņa vārds bija ^aGidgidonijs.

19 Tad nu tā bija paraža starp visiem nefijiešiem iecelt par saviem augstākajiem virsniekiem, (izņemot tikai viņu bezdievības laikos), kādu, kam bija atklāsmes un arī ^apravietojuma gars; tādējādi šis Gidgidonijs bija liels pravietis to vidū, kā arī bija augstākais soģis.

20 Tad ļaudis sacīja uz Gidgidoniju: Lūdz To Kungu, un iesim kalnos un mežonīgā apvidū, lai mēs varētu uzbrukt tiem laupītājiem un iznīcināt tos viņu pašu zemēs.

21 Bet Gidgidonijs sacīja uz tiem: Tas Kungs ^aneļauj; jo, ja mēs iesim pret viņiem, ^bTas Kungs nodos mūs viņu rokās; tādēļ mēs sagatavosimies savu zemju vidū un mēs sapulcināsim kopā visus mūsu karapulkus, un mēs neiesim pret tiem, bet mēs gaidīsim, līdz viņi nāks pret mums; tādēļ, kā Tas Kungs dzīvo, ja mēs to darīsim, Viņš nodos tos mūsu rokās.

22 Un notika, ka septiņpadsmitajā gadā, pašās gada beigās,

12a Al. 54:5–11;
3. Nef. 4:7–10.
18a 3. Nef. 6:6.

19a SRC Pravietojums,
pravietot.
21a Al. 48:14.

b 1. Sam. 14:12.

Lahoneusa uzsaukums bija izsūtīts pa visu zemes virsu, un viņi bija paņēmuši savus zirgus un savus kaujas ratus, un savus liellopus, un savus sīklopus, un savus ganāmpulkus, un savu labību, un visu savu mantu un gāja tūkstošiem un desmitiem tūkstošu, līdz viņi bija visi nonākuši tajā vietā, kas bija nozīmēta, lai viņi sapulcētos kopā un lai aizstāvētos pret saviem ienaidniekiem.

23 Un tā zeme, kas bija nozīmēta, bija Zarahemlas zeme, un tā zeme, kas bija starp Zarahemlas zemi un Pārpilnības zemi, jā, līdz robežai, kas bija starp Pārpilnības zemi un Postažas zemi.

24 Un tur bija daudzi tūkstoši ļaužu, kas tika saukti par nefijiešiem, kas sapulcējās kopā šajā zemē. Tad Lahoneuss lika, lai tie sapulcētos kopā zemē dienvidos tā lielā lāsta dēļ, kas bija pār "zemi ziemeļos.

25 Un viņi nocietinājās pret saviem ienaidniekiem; un viņi dzīvoja vienā zemē un vienā pulkā, un tie baidījās no vārdiem, ko bija runājis Lahoneuss, tā ka viņi nožēloja visus savus grēkus; un viņi izteica savas lūgšanas Tam Kungam, savam Dievam, lai Viņš "atbrīvotu viņus tajā laikā, kad viņu ienaidnieki nāks pret tiem cīnīties.

26 Un viņi bija ārkārtīgi noskuņģuši dēļ saviem ienaidniekiem. Un Gidgidonijs lika, lai viņi izgatavotu visāda veida kara "ieročus un lai viņi būtu stipri ar bruņām un ar aizsargiem,

un ar vairogiem, pēc viņa norādījumiem.

4. NODAĻA

Nefijiešu karapulki sakauj Gadiantona laupītājus. Gidianhijs ir nogalināts un viņa pēctecis Zemnarihass tiek pakārtis. Nefijieši slavē To Kungu par savām uzvarām. Apmēram 19–22 g. pēc Kr.

UN notika, ka astoņpadsmitā gada pašās beigās šie laupītāju karapulki bija sagatavojušies kaujai un sāka nākt un iebrukt no kalniem un no mežonīgā apvidus, un saviem cietokšņiem, un savām slepenajām vietām, un sāka ieņemt zemes, gan tās, kas bija zemē dienvidos, gan tās, kas bija zemē ziemeļos, un sāka sagrābt visas zemes, ko bija "atstājuši nefijieši, un pilsētas, kas bija pamestas neapdzīvotas.

2 Bet lūk, tur nebija nedz savvaļas zvēru, nedz medijuma tajās zemēs, ko bija atstājuši nefijieši, un tur, izņemot tikai mežonīgā apvidū, nebija nekāda medijuma laupītājiem.

3 Un laupītāji nevarēja izdzīvot dēļ pārtikas trūkuma, kā vien tikai mežonīgā apvidū, jo nefijieši bija atstājuši savas zemes pamestas un bija savākuši kopā savus sīklopus un savus liellopus, un visu savu mantu, un viņi bija vienā pulkā.

4 Tādēļ tur laupītājiem nebija iespēju laupīt un iegūt pārtiku, izņemot tikai kā nākt atklātā kaujā pret nefijiešiem; un nefi-

jieši, būdami vienā pulkā un esot tik daudzi pēc skaita, un nodrošinājušies ar pārtiku un zirgiem, un liellopiem un visādiem sīklopiem, lai viņi varētu pārtikt septiņu gadu garumā, pa to laiku viņi cerēja iznīcināt tos laupītājus no zemes virsas; un tā astonpadsmitais gads pagāja.

5 Un notika, ka deviņpadsmitajā gadā Gidianhijs atklāja, ka viņam vajag iet cīņā pret nefijiešiem, jo nebija veida, kā viņi varētu izdzīvot, izņemot zagšanu un laupīšanu, un slepkavošanu.

6 Un viņi neuzdriktējās izplatīties pa zemes virsu, tā lai viņi varētu audzēt labību, baidoties, ka nefijieši uzbruks tiem un nokaus tos; tādēļ Gidianhijs deva pavēli saviem karapulkiem, lai šajā gadā viņi ietu kaujā pret nefijiešiem.

7 Un notika, ka viņi gāja kaujā; un tas bija sestajā mēnesī; un lūk, liela un briesmīga bija tā diena, kad viņi nāca kaujā; un viņi bija tērpti kā laupītāji; un viņiem bija jērādas ap viņu gurniem, un viņi bija izkrāsojušies asinīm, un viņu galvas bija apcirtas, un viņiem bija bruņucures, un liels un briesmīgs bija Gidianhija karapulku izskats dēļ viņu bruņām un tāpēc, ka tie bija izkrāsojušies asinīm.

8 Un notika, ka nefijiešu karapulki, kad tie ieraudzīja Gidianhija karapulku izskatu, visi krita pie zemes un piesauca To Kungu, savu Dievu, lai Viņš saudzētu viņus un atbrīvotu tos no viņu ienaidnieku rokām.

9 Un notika, kad Gidianhija karapulki to redzēja, tie iesāka kliegt skaļā balsī no prieka, jo viņi domāja, ka nefijieši bija nokrituši bailēs no viņu šausmīgajiem karapulkiem.

10 Bet šajā lietā viņi vilās, jo nefijieši nebijās viņus; bet tie "bijās savu Dievu un pielūdza Viņu pēc aizstāvības; tādēļ, kad Gidianhija karapulki skrēja uz tiem, viņi bija sagatavojušies tos sastapt; jā, Tā Kunga spēkā viņi tos saņēma.

11 Un kauja sākās šai sestajā mēnesī; un liela un briesmīga bija tā kauja, jā, liela un briesmīga bija tā kaušana, tiktāl ka nekad nebija zināta tik liela un briesmīga kaušana starp Lehija ļaudīm, kopš viņš pameta Jeruzālemi.

12 Un, neskatoties uz "draudiem un zvērestiem, ko Gidianhijs bija devis, lūk, nefijieši tos sakāva, tā ka viņi atkāpās to priekšā.

13 Un notika, ka "Gidgidonijs pavēlēja, lai viņa karapulki vajātu tos līdz mežonīgā apvidus robežām un lai viņi neželotu nevienu, kas kritis viņu rokās pa ceļam; un tā viņi vajāja tos un kāva tos līdz mežonīgā apvidus robežām, patiesi līdz viņi bija izpildījuši Gidgidonija pavēli.

14 Un notika, ka Gidianhijs, kurš bija stāvējis un drosmīgi cīnījies, tika vajāts, kad viņš bēga; un, būdams noguris no savas lielās cīņšanās, viņš tika panākts un nogalināts. Un tāds bija laupītāja Gidianhija gals.

15 Un notika, ka nefijiešu karapulki atgriezās atpakaļ savā drošības nocietinājumā. Un notika, ka šis deviņpadsmitais gads pagāja un laupītāji vairs nenāca kaujā, nedz arī tie nāca divdesmitajā gadā.

16 Un divdesmit un pirmajā gadā viņi nenāca kaujā, bet viņi nāca no visām pusēm, lai aplenkto visapkārt Nefija ļaudis; jo viņi domāja, ka, ja viņi nošķirs Nefija ļaudis no viņu zemēm un ierobežos tos no visām pusēm, un, ja viņi nošķirs tos no visām ārējām priekšrocībām, tad viņi varēs likt tiem padoties, atbilstoši savām vēlmēm.

17 Tagad viņi bija iecēlušī sev citu vadoni, kura vārds bija Zemnarihass; tādēļ tas bija Zemnarihass, kas lika, lai šis aplenkums tiktu izveidots.

18 Bet lūk, tas bija izdevīgi nefijiešiem; jo laupītājiem bija neiespējami turēt aplenkumu pietiekami ilgi, lai tam būtu kāda ietekme uz nefijiešiem to daudzo pārtikas krājumu dēļ, ko viņi bija nolikuši krātuvēs,

19 un pārtikas trūkuma dēļ starp laupītājiem; jo lūk, viņiem nebija nekā, kā vien gaļa viņu iztikai, un šo gaļu tie dabūja mežonīgā apvidū;

20 un notika, ka "medījuma mežonīgajā apvidū kļuva maz, tā ka laupītāji jau gandrīz mira no bada.

21 Un nefijieši nepārtraukti izgāja dienā un naktī, un uzbruka viņu karapulkiem, un cirta

tos tūkstošiem un desmitiem tūkstošu.

22 Un tā Zemnarihasa ļaudīs radās vēlēšanās atkāpties no sava nodoma, dēļ tās lielās iznīcības, kas nāca uz tiem dienu un nakti.

23 Un notika, ka Zemnarihass deva pavēli saviem ļaudīm, lai viņi atkāptos no aplenkuma un ietu uz vistālākajām zemes daļām ziemeļos.

24 Un tad Gidgidonijs, sapratis viņu nodomu un zinādams viņu vājumu pārtikas trūkuma un tās lielās kaušanas dēļ, kas bija tikusi veikta to vidū, tādēļ viņš sūtīja savus karapulkus naktī un nogriezta to atkāpšanās ceļu, un izvietoja savus karapulkus viņu atkāpšanās ceļā.

25 Un to viņi darīja naktī, un aizgāja aiz laupītājiem, tā ka no rīta, kad laupītāji iesāka savu pārgājienu, tos sastapa nefijiešu karapulki gan no viņu priekšas, gan viņu aizmugures.

26 Un laupītāji, kas bija dienvīdos, arī tika nogriezti no savām atkāpšanās vietām. Un viss tas tika darīts pēc Gidgidonija pavēles.

27 Un tur bija daudzi tūkstoši, kas paši padevās gūstā nefijiešiem, un atlikušie no tiem tika nokauti.

28 Un viņu vadonis Zemnarihass tika saņemts un pakārts kokā, jā, patiesi tā galotnē, līdz viņš bija beigts. Un, kad viņi bija pakāruši, līdz tas bija miris, viņi nogāza to koku zemē un kļiedza skaļā balsī, sacīdami:

29 Lai Tas Kungs pasargā Savus ļaudis taisnībā un sirds svētumā, lai tie varētu likt gāzties zemē visiem, kas meklēs tos nokaut dēļ varas un slepenām savienībām, patiesi, kā šis vīrs ir nogāzts zemē.

30 Un tie priedējās un atkal kļiedza vienā balsī, sakot: Lai "Abrahāma Dievs un Izāka Dievs, un Jēkaba Dievs aizsargā šo tautu taisnībā tik ilgi, cik vien tie ^bpiesauks sava Dieva Vārdu aizstāvībai.

31 Un notika, ka viņi, visi kā viens, izplūda dziedāšanā un "sava Dieva slavēšanā par to milzīgo lietu, ko Viņš bija darījis to labā, pasargājot tos no krišanas viņu ienaidnieku rokās.

32 Jā, tie kļiedza: "Ozianna Visuaugstajam Dievam! Un viņi kļiedza: Svētīts lai ir Tā Kunga, ^bVisuvarenā Dieva, Visuaugstā Dieva Vārds!

33 Un viņu sirdis pārplūda ar prieku, izplūstot daudz asarām tās milzīgās Dieva labestības dēļ, atbrīvojot tos no viņu ienaidnieku rokām; un viņi zināja, ka tas bija viņu grēku nožēlošanas un pazemības dēļ, ka viņi bija tikuši izglābti no mūžīgās iznīcības.

5. NODAĻA

Nefijieši nožēlo un atmet savus grēkus. Mormons raksta savas tautas vēsturi un pasludina tiem mūžīgo vārdu. Israēls tiks sapulci-

nāts kopā no savas ilgās izklīdināšanas. Apmēram 22–26 g. pēc Kr.

Un tad lūk, tur nebija nevienas dzīvas dvēseles starp nefijiešiem, kas šaubītos kaut vismazākā mērā par visu svēto praviešu vārdiem, ko tie runājuši; jo viņi zināja, ka ir jābūt tā, ka tie tiktu piepildīti.

2 Un viņi zināja, ka ir nepieciešams, lai Kristus nāktu, dēļ tām daudzajām zīmēm, kas bija dotas, saskaņā ar praviešu vārdiem; un dēļ tām lietām, kas jau bija notikušas, viņi zināja, ka ir jābūt tā, ka visas lietas notiks atbilstoši tam, kas ir ticis teikts.

3 Tādēļ viņi atmeta visus savus grēkus un savas negantības, un savas netiklības, un kalpoja Dievam ar visu uzcītību dienu un nakti.

4 Un tad notika, kad viņi bija saņēmuši visus laupītājus gūstā, tā ka neviens neizbēga, kas nebija nogalināts, viņi iemeta savus gūstekņus cietumā, un viņi lika, lai Dieva vārds tiktu tiem sludināts; un visi tie, kas nožēloja savus grēkus un stājās derībā, ka viņi vairs neslepkaivos, tika "atsvabināti.

5 Bet visi tie, kas nestājās derībā un kas joprojām turpināja turēt savās sirdīs šīs slepenās slepkavības, jā, visi tie, kas tika atrasti, izdvešot draudus pret saviem brāļiem, tika tiesāti un sodīti saskaņā ar likumu.

6 Un tā viņi darīja galu visām tām ļaunajām un slepenajām, un

30a Al. 29:11.

b Et. 4:15.

31a Al. 26:8.

src Pateicīgs,
pateicība, pateikšanās.

32a src Ozianna.

b 1. Nef. 1:14.

src Dievs, dievība.

5 4a src Brīvs, brīvība.

negantajām savienībām, kurās bija veiktas tik daudzas bezdievības un tik daudzas slepkavības.

7 Un tā “divdesmit un otrais gads pagāja, un divdesmit un trešais gads arī, un divdesmit un ceturtais, un divdesmit un piektais; un tā divdesmit un pieci gadi bija pagājuši.

8 Un tur atgadījās daudzas lietas, kas dažu acīs būtu lielas un brīnumainas; tomēr tās visas nevar tikt rakstītas šinī grāmatā, jā, šai grāmatā nevar ietvert pat “simto daļu no tā, kas tika darīts tik daudzu ļaužu starpā divdesmit un piecu gadu garumā;

9 bet lūk, tur ir “pieraksti, kas ietver visus šīs tautas darbus; un īsāku, bet patiesu aprakstu ir devis Nefijs.

10 Tādēļ es esmu taisījis savu pierakstu par šīm lietām no Nefija pieraksta, kas ir iegravēts uz plāksnēm, kas tiek sauktas par Nefija plāksnēm.

11 Un lūk, es taisu pierakstu uz plāksnēm, kuras es esmu izgatavojis ar savām paša rokām.

12 Un lūk, mani sauc “Mormons, būdams nosaukts pēc ^bMormona zemes, zemes, kurā Alma nodibināja baznīcu starp ļaudīm, jā, pirmo baznīcu, kas tika nodibināta starp tiem pēc viņu pārkāpuma.

13 Lūk, es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēla māceklis. Viņš mani ir aicinājis sludināt Viņa vārdu starp Viņa ļaudīm, lai tie varētu iegūt mūžīgo dzīvi.

14 Un ir kļuvis nepieciešams lai es, saskaņā ar Dieva gribu, taisītu “pierakstu par šīm lietām, kas ir tikušas darītas, lai to lūgšanas, kuri ir aizgājuši no šejienes, kuri bija svētie, tiktu piepildītas atbilstoši viņu ticībai,

15 jā, nelielu pierakstu par to, kas notika no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi, līdz pat šim brīdim.

16 Tādēļ es taisu savu pierakstu no aprakstiem, kurus ir devuši tie, kas ir bijuši pirms manis līdz manu dienu sākumam;

17 un tad es taisu “pierakstu par to, ko es esmu redzējis ar savām paša acīm.

18 Un es zinu, ka pieraksts, ko es taisu, ir taisnīgs un paties pieraksts; tomēr ir daudzas lietas, ko mēs dēļ savas valodas nevaram “pierakstīt.

19 Un tagad es beidzu savu sakāmo, kas ir no manis, un turpinu sniegt savu aprakstu par tām lietām, kas ir bijušas pirms manis.

20 Es esmu Mormons un tiešs Lehija pēctecis. Man ir iemesls slavēt savu Dievu un savu Glābēju Jēzu Kristu, ka Viņš izveda mūsu tēvus no Jeruzālemes zemes, (un “neviens par to nezināja, izņemot viņu pašu un tos, kurus Viņš izveda no tās zemes), un ka Viņš ir devis man un manai tautai tik daudz zināšanu par mūsu dvēseļu glābšanu.

21 Tiešām Viņš ir svētījis

7a 3. Nef. 2:8.
8a 3. Nef. 26:6–12.
9a Hel. 3:13–15.
12a Morm. 1:1–5.

b Mos. 18:4;
Al. 5:3.
14a Ēn. 1:13–18;
M&D 3:19–20.

17a Morm. 1:1.
18a Et. 12:25.
20a 1. Nef. 4:36.

“Jēkaba ^bnamu un ir bijis ^cžēlīgs pret Jāzepa pēcnācējiem.

22 Un, “tā kā Lehija bērni turēja Viņa pavēles, Viņš svētīja tos un bija labvēlīgs pret tiem saskaņā ar Savu vārdu.

23 Jā, un tiešām Viņš atkal veda Jāzepa pēcnācēju “atlikumu pie Tā Kunga, viņu Dieva, ^batziņas.

24 Un tiešām, kā Tas Kungs dzīvo, Viņš “sapulcinās no četrām zemes malām visu Jēkaba pēcnācēju atlikumu, kas ir izkaisīts pa visu zemes virsu.

25 Un, kā Viņš ir derējis ar visu Jēkaba namu, patiesi tā tiks derība, ko Viņš ir derējis ar Jēkaba namu, izpildīta Viņa paša noteiktajā laikā visa Jēkaba nama “atjaunošanai atziņā par to derību, ko Viņš ir derējis ar tiem.

26 Un tad viņi “atzīs savu Pestītāju, kas ir Jēzus Kristus, Dieva Dēls; un tad viņi tiks sapulcināti kopā no četrām zemes malām savās pašu zemēs, no kurienes tie bija izklīdināti; jā, kā Tas Kungs dzīvo, tā tas būs. Āmen.

6. NODAĻA

Nefijieši zēļ. Parādās lepnums, bagātība un šķiru atšķirības. Baznīcu plosa šķelšanās. Sātans vada ļaudis uz atklātu sacelšanos. Daudzi pravieši piesauc grēku nožēlošanu un tiek nogalināti. Viņu slepkavas slepeni sadarbojas, lai pārņemtu valdību. Apmēram 26–30 g. pēc Kr.

UN tad notika, ka nefijiešu ļaudis

visi atgriezās savās pašu zemēs divdesmit un sestajā gadā, katrs vīrs ar savu ģimeni, saviem sīklopiem un ganāmpulkiem, saviem zirgiem un saviem liel-
lopiem, un ar visu to, kas tam piederēja.

2 Un notika, ka viņi nebija apēduši visus savus pārtikas krājumus, tādēļ viņi ņēma sev līdzī visu, ko tie nebija apēduši, visu savu visāda veida labību un savu zeltu, un savu sudrabu un visas savas dārglietas, un viņi atgriezās savās pašu zemēs un savos īpašumos, gan ziemeļos, gan dienvidos, gan tai zemē ziemeļos, gan zemē dienvidos.

3 Un tiem laupītājiem, kas bija stājušies derībā turēt zemē mieru, kas gribēja palikt lamanieši, viņi dāvāja zemes, atbilstoši to skaitam, lai tiem, pašiem strādājot, būtu no kā pārtikt; un tā viņi nodibināja mieru visā zemē.

4 Un viņi atkal sāka plaukt un kļūt stipri; un divdesmit un sestais un septītais gads pagāja, un tur bija liela kārtība tai zemē; un viņi izveidoja savus likumus atbilstoši godīgumam un taisnīgumam.

5 Un tad tur nebija nekā visā zemē, kas traucētu tautai nepārtraukti plaukt, izņemot, ja viņi kristu grēkā.

6 Un tad tas bija Gidgidonijs un soģis Lahoneuss, un tie, kas bija iecelti par vadoņiem, kas nodibināja šo lielo mieru šajā zemē.

7 UN notika, ka tur tika dau-

21a 1. Moz. 32:29.

b SRC Israēls.

c 5. Moz. 33:13–17.

22a 2. Nef. 1:20.

23a Al. 46:24.

b 2. Nef. 3:12.

24a SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.

25a 3. Nef. 16:5.

26a 2. Nef. 30:5–8;

3. Nef. 20:29–34.

dzas pilsētas uzceltas no jauna, un tur tika daudzas vecās pilsētas atjaunotas.

8 Un tur tika daudzi lielceļi izbūvēti, un daudzi ceļi uztaisīti, kas veda no pilsētas uz pilsētu, un no zemes uz zemi, un no vietas uz vietu.

9 Un tā pagāja divdesmit un astotais gads, un tautai bija nepārtraukts miers.

10 Bet notika divdesmit un devītajā gadā, tur sākās daži strīdi starp ļaudīm; un daži kļuva augstprātīgi ^alepnumā un lielībā dēļ savām ārkārtīgajām bagātībām, jā, līdz pat lielām vajāšanām;

11 jo tur bija daudz tirgotāju tai zemē un arī daudz likumu zinātāju, un daudz ierēdņu.

12 Un ļaudis sāka atšķirties pēc stāvokļiem, atbilstoši to ^abagātībai un to iespējām mācīties; jā, daži bija neizglītoti dēļ savas nabadzības, un citi saņēma lielas zinības dēļ savām bagātībām.

13 Daži kļuva augstprātīgi lepnībā un citi bija ārkārtīgi pazemīgi, daži atbildēja ar zaimiem pret zaimiem, turpretī citi pieņēma zaimus un ^avajāšanas un visāda veida bēdas, un nepagriezās un ^bnezaimoja pretī, bet bija pazemīgi un nožēlas pilni Dieva priekšā.

14 Un tā tur radās liela nevienlīdzība visā zemē, tā ka baznīca sāka sašķelties; jā, tā ka trīsdesmitajā gadā baznīca bija sa-

šķēlusies visā zemē, izņemot tikai nelielu skaitu lamaniešu, kas bija pievērsti patiesai ticībai, un viņi nepameta to, jo viņi bija stingri un nelokāmi, un nesatricināmi, gatavi ar visu ^acentību turēt Tā Kunga baušļus.

15 Tad nu šis ļaužu nekrietnības iemesls bija šis—Sātanam bija liela vara uzskūdit ļaudis darīt visādas nekrietnības un uzpūst tos lepnībā, kārdinot tos tiekties pēc spēka un varas, un bagātības, un pasaulesniecīgajām lietām.

16 Un tā Sātans aizvilināja ļaužu sirdis darīt visādas nekrietnības; tādēļ viņi baudīja mieru, bet tikai dažus gadus.

17 Un tā, trīsdesmitā gada sākumā tauta bija atstāta ilgu laiku, lai tiktu vadīta ar velna ^akārdinājumiem, kurp vien tas gribēja viņus vadīt, un darītu katru nekrietnību, ko tas gribēja, lai viņi darītu; un tā šī trīsdesmitā gada sākumā viņi bija ārkārtīgas bezdievības stāvoklī.

18 Tad nu viņi negrēkoja ^aneziņā, jo viņi zināja Dieva gribu attiecībā uz sevi, jo tā bija tikusi tiem mācīta; tādējādi viņi apzināti ^bsacēlās pret Dievu.

19 Un tad tas bija Lahoneusa dēla Lahoneusa dienās, jo Lahoneuss ieņēma sava tēva krēslu un valdīja pār tautu tai gadā.

20 Un tur radās vīri, ^aiedvesmoti no debesīm un sūtīti, lai, stāvēdami starp ļaudīm visā

6 10a SRC Lepnība.

12a 1. Tim. 6:17–19;

Hel. 4:12.

13a SRC Vajāt, vajāšanas.

b Mat. 5:39;

4. Nef. 1:34;

M&D 98:23–25.

14a SRC Uzcītība.

17a SRC Kārdināt, kārdinājums.

18a Mos. 3:11.

b SRC Sacelšanās.

20a SRC Iedvesma, iedvesmot; Praviētis.

zemē, sludinātu un liecinātu droši par tautas grēkiem un nekrietnībām, un liecinātu tiem par Izpirkšanu, ko Tas Kungs veiks par saviem ļaudīm, vai citiem vārdiem, Kristus augšāmcelšanos; un tie liecināja droši par Viņa ^bnāvi un ciešanām.

21 Tad tur bija daudzi no ļaudīm, kas bija ārkārtīgi nikni uz tiem, kuri liecināja par šīm lietām; un tie, kas bija nikni, bija galvenokārt augstākie soģi un tie, kas "bija augstie priesteri un likumu zinātāji; jā, visi tie, kas bija likumu zinātāji, bija nikni uz tiem, kuri liecināja par šīm lietām.

22 Tad nu tur nebija neviena likumu zinātāja, nedz soģa, nedz augstā priestera, kam būtu vara notiesāt kādu uz nāvi, ja viņu spriedumu nebija parakstījis zemes pārvaldnieks.

23 Tad nu tur bija daudzi no tiem, kas liecināja par lietām attiecībā uz Kristu, kas liecināja skaidri, kas bija saņemti un kurus soģi nodeva nāvei slepeni, lai ziņa par viņu nāvi nenāktu pie pārvaldnieka līdz to nāvei.

24 Tad lūk, tas bija pretēji zemes likumiem, ka kāds cilvēks varētu tikt nodots nāvei, ja vien tiem nebija pilnvara no zemes pārvaldnieka —

25 tādēļ sūdzība nonāca Zarahemlas zemē zemes pārvaldniekam pret tiem soģiem, kas bija nodevuši Tā Kunga praviešus nāvei, neievērojot likumu.

26 Tad notika, ka tie tika saņemti un vesti soģa priekšā, lai tiktu sodīti par to noziegumu, ko tie bija pastrādājuši, saskaņā ar "likumu, kas bija tautas dots.

27 Tad notika, ka šiem soģiem bija daudz draugu un radnieku; un atlikušie, jā, gandrīz visi likumu zinātāji un augstie priesteri, sapulcējās kopā un apvienojās ar šo soģu, kam bija jātop tiesātiem saskaņā ar likumu, radniekiem.

28 Un viņi stājās "derībā cits ar citu, jā, patiesi tādā derībā, kas tiem bija nodota no senatnes, šo derību deva un vadīja ^bvelns, lai apvienotos pret visu taisnīgo.

29 Tādējādi tie apvienojās pret Tā Kunga ļaudīm un stājās derībā iznīcināt viņus, un tos, kas bija vainīgi slepkavībā, atbrīvojot no tiesas varas, kam bija jānotiek saskaņā ar likumu.

30 Un viņi neievēroja likumu un savas zemes tiesības; un viņi derēja cits ar citu nogalināt pārvaldnieku un iecelt "ķēniņu pār to zemi, lai zemē vairs nebūtu brīvības, bet tā būtu pakļauta ķēniņiem.

7. NODAĻA

Augstākais soģis tiek noslepkavots, valdība tiek iznīcināta un tauta sadalās ciltīs. Jēkabs, antikrists, kļūst par slepenas savienības ķēniņu. Nefijs sludina grēku nožēlošanu un ticību Kristum. Engēli

20b SRC Izpirkt, grēku izpirkšana; Krustā sišana.

21a M&D 121:36–37.

SRC Atkrišana.
26a Mos. 29:25; Al. 1:14.
28a SRC Slepenās savienības.

^b Hel. 6:26–30.
30a 1. Sam. 8:5–7;
Al. 51:5.

kalpo tam ik dienas un viņš uzceļ savu brāli no mironiem. Daudzi nožēlo grēkus un top kristīti. Apmēram 30–33 g. pēc Kr.

TAD lūk, es parādīšu jums, ka viņi neiecēla ķēniņu pār to zemi; bet tajā pašā gadā, jā, trīsdesmitajā gadā, viņi iznīcināja soģa krēslu, jā, noslepkavoja zemes augstāko soģi.

2 Un ļaudis sadalījās viens pret otru; un viņi atdalījās cits no cita pa ciltīm, katrs cilvēks atbilstoši savai ģimenei un saviem radiem, un draugiem; un tā viņi iznīcināja to zemes valdību.

3 Un katra cilts iecēla sev virsaiti jeb vadoni; un tā viņi izveidoja ciltis un cilšu vadoņus.

4 Tad lūk, tur nebija neviena cilvēka, kam nebūtu lielas ģimenes un daudz radnieku un draugu, tādēļ viņu ciltis kļuva ārkārtīgi lielas.

5 Tad nu viss tas tika darīts, un tur vēl nebija karu starp viņiem; un visa šī nekrietnība bija nākusi pār tautu tādēļ, ka viņi "paši sevi atdeva Sātana varā.

6 Un valdības kārtība bija iznīcināta to, kuri noslepkavoja praviešus, draugu un radnieku "slepenās savienības dēļ.

7 Un viņi izraisīja lielu strīdu tai zemē, tā ka taisnīgākā tautas daļa gandrīz visa kļuva ļauna; jā, tur bija tikai daži taisnīgi cilvēki starp tiem.

8 Un tā seši gadi nebija pagājuši, kad jau atkal lielākā tautas daļa bija novērsusies no sava

taisnīguma, kā suns atgriežas pie sava "vēmekļa vai kā cūka mazgājusies atkal vārtās dubļos.

9 Tad šī slepenā savienība, kas bija radījusi tik lielu nekrietnību tautā, sapulcējās kopā un iecēla sev par vadoni kādu vīru, kuru tie sauca par Jēkabu;

10 un tie sauca viņu par savu ķēniņu; tādēļ viņš kļuva par ķēniņu pār šo ļauno bandu; un viņš bija viens no galvenajiem, kas bija pacēlis savu balsi pret tiem praviešiem, kuri liecināja par Jēzu.

11 Un notika, ka viņi skaitā nebija tik stipri kā ļaudis ciltīs, kas bija apvienojušies kopā, izņemot to, ka viņu vadoņi katrs savai ciltij bija pieņēmuši savus likumus; tomēr viņi bija ienaidnieki; neskatoties uz to, ka tie nebija taisnīgi ļaudis, tagad viņi bija apvienojušies naidā pret tiem, kuri bija stājušies derībā, lai iznīcinātu valdību.

12 Tādēļ Jēkabs, redzēdams, ka viņu ienaidnieku bija vairāk nekā viņu pašu, viņš, būdams bandas ķēniņš, tādēļ viņš pavēlēja saviem ļaudīm, lai tie bēgtu uz to zemes daļu, kas bija vistālāk uz ziemeļiem, un tur izveidot sev "ķēniņvalsti, kamēr tiem pievienosies atkritēji, (jo viņš tiem glaimoja, ka būs daudz atkritēju) un tie kļūs pietiekami stipri, lai cīnītos ar ļaužu ciltīm; un viņi tā darīja.

13 Un tik ātrs bija viņu pārgājiens, ka tas nevarēja tikt aizkavēts, līdz tie bija aizgājuši, kur vairs ļaudis nevarēja tos panākt.

Un tā beidzās trīsdesmitais gads; un tā tas bija ar Nefija tautu.

14 Un notika trīsdesmit un pirmajā gadā, ka viņi sadalījās pa ciltīm, katrs cilvēks atbilstoši savai ģimenei un saviem radiem un draugiem; tomēr viņi nonāca pie vienošanās, ka tie neies karā cits pret citu; bet viņi nebija vienoti attiecībā uz saviem likumiem un savu pārvaldes kārtību, jo tie tika radīti atbilstoši viņu vadoņu un viņu vadītāju prātiem. Bet viņi pieņēma ļoti stingrus likumus, ka viena cilts neuzbruks otrai, tā ka zināmā mērā viņiem bija miers zemē; tomēr viņu sirdis bija novērstas no Tā Kunga, viņu Dieva, un viņi nomētāja ar akmeņiem praviešus un izdzina tos no sava vidus.

15 Un notika, ka "Nefijs—tīcis eņģeļu un arī Tā Kunga balss piemeklēts, tādējādi, redzējis eņģeļus un būdams aculiecinieks, un viņam bija dota vara, lai viņš varētu zināt par Kristus kalpošanu, un arī būdams aculiecinieks viņu ātrajai atkrišanai no taisnības un viņu bezdievībai un negatībām;

16 tādējādi, būdams sāpināts par viņu cietsirdību un viņu prātu aklumu—gāja starp tiem tajā pašā gadā un sāka droši liecināt par grēku nožēlošanu un piedošanu caur ticību Tam Kungam Jēzum Kristum.

17 Un viņš daudz tiem kalpoja; un viss tas nevar tikt rakstīts, un daļa no tā nebūs pietiekami, tādēļ tas nav rakstīts šinī grāma-

tā. Un Nefijs kalpoja ar "spēku un ar lielu varu.

18 Un notika, ka tie bija nikni uz viņu tieši tāpēc, ka viņam bija lielāks spēks nekā tiem, jo "nebija iespējams, ka tie varētu neticēt viņa vārdiem, jo tik milzīga bija viņa ticība Tam Kungam Jēzum Kristum, ka eņģeļi kalpoja viņam ik dienas.

19 Un Jēzus Kristus Vārdā viņš izdzina velnus un "nešķīstos garus, un savu brāli viņš pat uzcēla no mironiem, kad viņš bija ļaužu nomētāts ar akmeņiem un cietis nāvi.

20 Un ļaudis to redzēja un liecināja par to, un bija nikni uz viņu dēļ viņa spēka; un viņš arī darīja "daudz vairāk brīnumu ļaužu acu priekšā, Jēzus Vārdā.

21 Un notika, ka trīsdesmit un pirmais gads pagāja, un tur bija, bet tikai nedaudzi, kas tika pievērsti Tam Kungam; bet, cik daudzi tika pievērsti, tie patiesi vēstīja tautai, ka tos ir piemeklējis Dieva spēks un Gars, kas bija Jēzū Kristū, kuram viņi ticēja.

22 Un, no cik daudziem tika izdzīts velns un kas tika izdziedināti no savām slimībām un savām vājībām, tie patiesi paziņoja tautai, ka viņi ir tikuši Dieva Gara ietekmēti un ir tapuši izdziedināti; un viņi rādīja arī zīmes un darīja brīnumus ļaužu vidū.

23 Tā pagāja arī trīsdesmit un otrais gads. Un Nefijs sauca ļaudis trīsdesmit un trešā gada sākumā; un viņš sludināja tiem grēku nožēlošanu un piedošanu.

24 Tagad es gribu, lai jūs atcerētos arī, ka tur nebija neviena, kas tika vests pie grēku nožēlošanas, kas netaptu "kristīts ar ūdeni.

25 Tādēļ tur tika no Nefija ordi-
nēti vīri šai kalpošanai, lai visi tie, kas nāktu pie viņiem, taptu kristīti ar ūdeni, un tas kā liecība un pierādījums Dieva un ļaužu priekšā, ka tie ir nožēlojuši un saņēmuši "savu grēku piedošanu.

26 Un tur bija daudzi šī gada sākumā, kas tapa kristīti grēku nožēlošanai, un tā lielākā gada daļa pagāja.

8. NODAĻA

Vētras, zemestrīces, uguns, viesuļvētras un dabas novirzes apliecina Kristus krustā sišanu. Daudz ļaužu tiek iznīcināti. Tumsa sedz zemi trīs dienas. Tie, kas paliek, apraud savu likteni. Apmēram 33–34 g. pēc Kr.

UN tad notika, ka saskaņā ar mūsu pierakstu, un mēs zinām, ka mūsu pieraksts ir patiess, jo lūk, tas bija taisnīgs vīrs, kas veda šo pierakstu—jo viņš patiesi darīja daudzus "brīnumus^b Jēzus Vārdā; un tur nebija neviena vīra, kas varētu darīt brīnumu Jēzus Vārdā, ja vien tas nebija attīrīts līdz pat pēdējam sīkumam no savas nekrietnības—

2 un tad notika, ja šis vīrs nebija pieļāvis kļūdu mūsu laika rēķināšanā, ka "trīsdesmit un trešais gads bija pagājis;

3 un tauta sāka raudzīties ar lielu nopietnību pēc tās zīmes, ko bija devis pravietis Samuēls-lamanietis, jā, pēc tā laika, kad tur būs "tumsa trīs dienu garumā pār zemes virsu.

4 Un tur sākās liela šaubīšanās un vārdu maiņa starp ļaudīm, neskatoties uz to, ka tik daudzas "zīmes bija dotas.

5 Un notika trīsdesmit un ceturtajā gadā, pirmajā mēnesī, mēneša ceturtajā dienā sacēlās liels negaiss, tāds, kāds nekad nebija pieredzēts visā zemē.

6 Un tur bija arī liela un briesmīga vētra; un tur bija briesmīgs "pērcons, tāds, ka tas^b satricināja zemi tā, it kā to sadalot gabalos.

7 Un tur bija ārkārtīgi asi zibeņi, tādi, kādi nekad nebija pieredzēti visā zemē.

8 Un "Zarahemlas pilsēta aizdegās.

9 Un Moronija pilsēta nogrima jūras dziļumos, un tās iedzīvotāji tika noslīcināti.

10 Un zeme tika uzbērta Moronijas pilsētai, tā ka pilsētas vietā izveidojās liels kalns.

11 Un tur bija liela un briesmīga iznīcināšana tai zemē dienvidos.

12 Bet lūk, tur bija vēl lielāka un briesmīgāka iznīcināšana tai zemē ziemeļos; jo lūk, visa ze-

24a SRC Kristīšana, kristīt.

25a M&D 20:37.

SRC Grēku piedošana.

8 1a 3. Nef. 7:19–20;

Morm. 9:18–19.

b Ap. d. 3:6; Jēk. 4:6.

2a 3. Nef. 2:8.

3a 1. Nef. 19:10;

Hel. 14:20, 27;

3. Nef. 10:9.

4a SRC Krustā sišana.

6a 1. Nef. 19:11;

Hel. 14:21.

b Mat. 27:45, 50–51.

8a 4. Nef. 1:7–8.

mes virsa tika izmainīta ar vētrām un viesuļvētrām, un pārkoņiem un zibeņiem, un ārkārtīgi lielu visas zemes trīcēšanu;

13 un "lielceļi tika izpostīti, un līdzenie ceļi sabojāti, un daudzas līdzenas vietas kļuva nelīdzenas.

14 Un daudzas lielas un ievērojamas pilsētas tika "nogremdētas, un daudzas tika nodedzinātas, un daudzas tika satricinātas, kamēr to celtnes nogāzās zemē, un to iedzīvotāji tika nogalināti, un tās vietas tika atstātas izpostītas.

15 Un tur bija dažas citas pilsētas, kuras palika; bet to postījumi bija ārkārtīgi lieli, un tur bija daudzi tanīs, kas tika nogalināti.

16 Un tur bija daži, kas tika aizrauti negaisā; un, kur viņi ir, neviens cilvēks nezina, izņemot tikai to, ka tie zina, ka viņi tika aizrauti.

17 Un tā visas zemes virsa kļuva sakropļota no tām vētrām un pārkoņiem, un zibeņiem, un zemes trīcēšanas.

18 Un lūk, "klingtis sašķēlās uz pusēm; tās tika saplēstas pa visu zemes virsu, tā ka tās tika atrastas saplēstas gabalos un saplaisājušas, un sasprēgājušas pa visu zemes virsu.

19 Un notika, kad pārkoņi un zibeņi, un viesulis, un vētra, un zemes trīcēšana beidzās — jo lūk, tas bija turpinājies "trīs stundu garumā; un daži teica, ka tas laiks bija ilgāks; tomēr visas šīs lielās un briesmīgās lietas notika

apmēram trīs stundu garumā — un tad lūk, tur bija tumsa uz zemes virsas.

20 Un notika, ka tur bija bieža tumsa pār visu zemes virsu, tā ka tie tās iedzīvotāji, kas nebija krituši, varēja "sajust ^btumsas miglu;

21 un tur nevarēja būt gaisma tās tumsas dēļ; nedz sveces, nedz lāpas, nedz tur uguns varēja tikt aizdegta ar viņu labo un ļoti sauso malku, tā ka tur vispār nevarēja būt nekādas gaismas;

22 un tur nebija nekāda gaisma redzama, nedz uguns, nedz liesma, nedz saule, nedz mēness, nedz zvaigznes, jo tik liela bija tumsas migla, kas bija uz visas zemes virsas.

23 Un notika, ka tā turpinājās "trīs dienu garumā, ka nebija redzama nekāda gaisma; un tur bija liela sērošana un kaukšana, un raudāšana visā tautā nemitīgi; jā, liela bija tautas vaidēšana dēļ tās tumsas un tās lielās iznīcināšanas, kas bija nākusi pār tiem.

24 Un vienā vietā tos dzirdēja raudam, sakot: Ak, kaut mēs būtu nožēlojuši grēkus pirms šīs lielās un briesmīgās dienas, un tad mūsu brāļi tiktu saudzēti, un tie nebūtu sadeguši tai lielajā pilsētā "Zarahemlā.

25 Un citā vietā tos dzirdēja raudam un sērojam, sakot: Ak, kaut mēs būtu nožēlojuši grēkus pirms šīs lielās un briesmīgās dienas, un nebūtu nogalinājuši praviešus un izdzinuši tos; tad

13a Hel. 14:24;
3. Nef. 6:8.
14a 1. Nef. 12:4.

18a Hel. 14:21–22.
19a Lūk. 23:44.
20a 2. Moz. 10:21–22.

b 1. Nef. 12:5; 19:11.
23a 1. Nef. 19:10.
24a Hel. 13:12.

mūsu mātes un mūsu skaistās meitas, un mūsu bērni būtu tikuši saudzēti, un nebūtu tikuši aprakti šai lielajā pilsētā Moronihā. Un tā tautas kaukšana bija liela un briesmīga.

9. NODAĻA

Tumsā Kristus balss pasludina daudzus ļaunus un pilsētu iznīcināšanu viņu bezdievības dēļ. Viņš arī pasludina Savu dievišķību, paziņo, ka Mozus likums ir piepildīts un aicina visus cilvēkus nākt pie Viņa un tapt izglābtiem. Apmēram 34 g. pēc Kr.

UN notika, ka tur bija "balss dzirdama starp visiem zemes iedzīvotājiem, pa visu zemes virsu, saucam:

2 Ak vai, vai, vai šai tautai; "ak vai, visas zemes iedzīvotājiem, ja vien tie nenožēlos grēkus; jo velns ^bsmejas un viņa eņģeļi priecājas dēļ tiem, kas ir nokauti no Manas tautas skaistajiem dēliem un meitām; un tas ir viņu nekrietnības un negantību dēļ, ka tie ir krituši!

3 Lūk, to lielo pilsētu Zarahemlu un tās iedzīvotājus Es esmu nodedzinājis ar uguni.

4 Un lūk, to lielo pilsētu Moroniju Es liku nogremdēt jūras dziļumos, un tās iedzīvotājus noslīcināt.

5 Un lūk, to lielo pilsētu Moronihu un tās iedzīvotājus Es pārklāju ar zemi, lai apslēptu viņu nekrietnības un viņu ne-

gantības no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis nenāktu pie Manis pret tiem.

6 Un lūk, Gilgalas pilsētu Es liku nogremdēt un tās iedzīvotājus aprakt zemes dziļumos;

7 jā, un Onihās pilsētu un tās iedzīvotājus, un Mokumas pilsētu un tās iedzīvotājus, un Jeruzālemes pilsētu un tās iedzīvotājus; un "ūdeņiem Es liku nākt to vietā, lai apslēptu viņu bezdievību un negantības no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis vairs nenāktu pie Manis pret tiem.

8 Un lūk, Gadiandi pilsētu un Gadiomnas pilsētu, un Jēkaba pilsētu, un Gimgimno pilsētu, visas tās Es liku aprakt un izveidot "kalnus un ielejas to vietā; un to iedzīvotājus Es esmu apracis zemes dziļumos, lai apslēptu viņu bezdievību un negantību no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis nenāktu vairs pie Manis pret tiem.

9 Un lūk, to lielo pilsētu Jēkabaugū, ko apdzīvoja ķēniņa Jēkaba laudis, Es liku nodedzināt ar uguni dēļ viņu grēkiem un viņu bezdievības, kas bija pārāka par visas zemes bezdievību, dēļ viņu "slepenajām slepkavībām un savienībām; jo tie bija viņi, kas iznīcināja Manas tautas mīru un zemes valdību; tādēļ Es liku tiem sadegt, lai ^bizdeldētu viņus no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis nenāktu vairs pie Manis pret tiem.

10 Un lūk, Lamana pilsētu un

9 1a 1. Nef. 19:11;
3. Nef. 11:10.
2a Mat. 11:20–21.

b Moz. 7:26.
7a Ec. 26:19.
8a 1. Nef. 19:11.

9a Hel. 6:17–18, 21.
b Mos. 12:8.

Jošas pilsētu, un Gada pilsētu, un Kiškumena pilsētu un to iedzīvotājus Es liku sadedzināt ar uguni viņu bezdievības dēļ, jo tie padzina praviešus un nomētāja akmeņiem tos, kurus Es sūtīju pasludināt viņiem par viņu bezdievību un viņu negantību.

11 Un tāpēc, ka viņi tos visus izdzina, ka tur nebija neviena taisnīga to starpā, Es sūtīju "uguni un tos izdeldēju, lai viņu bezdievība un negantība varētu tikt apslēpta no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis, kurus Es sūtīju starp tiem, varētu nebrēkt uz Mani ^bno zemes pret tiem.

12 Un "daudzām lielām iznīcībām Es liku nākt pār šo zemi un pār šo tautu viņu bezdievības un viņu negantības dēļ.

13 Ak jūs visi, kas esat "saudzēti tāpēc, ka jūs bijāt taisnīgi nekā viņi, vai jūs tagad neatgriezīsities pie Manis un nenozēlosit savus grēkus, un netapsit pievērsti, lai Es varētu jūs ^bdziedināt?

14 Jā, patiesi Es saku jums, ja jūs "nāksit pie Manis, jums būs ^bmūžīgā dzīve. Lūk, Mana "žēlastības roka ir izstiepta pret jums, un katru, kas nāks, to Es

pieņemšu; un svētīti ir tie, kas nāk pie Manis.

15 Lūk, Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēls. Un Es "radīju gan debesis, gan zemi, un visas lietas, kas tanīs ir. Es biju ar Tēvu no sākuma. ^bEs esmu Tēvā un Tēvs Manī; un Manī Tēvs ir pagodinājis Savu Vārdu.

16 Es nācu pie savējiem un savējie "Mani neuzņēma. Un Raksti par Manu atnākšanu ir piepildīti.

17 Bet visiem, kas Mani uzņēma, Es "dodu varu kļūt par Dieva dēliem; un patiesi tā Es darīšu tiem, kas ticēs Manam Vārdam, jo lūk, ar Mani nāk ^bpestīšana un Manī ^cMozus likums ir piepildīts.

18 Es esmu pasaules "gaisma un dzīvība. Es esmu ^bAlfa un Omega, Sākums un Gals.

19 Un jums "vairs nevajag upurēt Man ar asins izliešanu; jā, jūsu ziedojumi un jūsu dedzīnāmie upuri ir jāizbeidz, jo Es nepieņemšu nevienu no jūsu ziedojumiem un jūsu dedzīnājumiem upuriem.

20 Un jūs upurēsiet Man kā "ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Un, kas nāk pie Manis ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, to Es ^bkristīšu

11a 2. Kēn. 1:9–16;
Hel. 13:13.

^b 1. Moz. 4:10.

12a 3. Nef. 8:8–10, 14.

13a 3. Nef. 10:12.

^b Jer. 3:22;

3. Nef. 18:32.

14a 2. Nef. 26:24–28;

Al. 5:33–36.

^b Jāņa 3:16.

^c Al. 19:36.

15a Jāņa 1:1–3; Kol. 1:16;

Hel. 14:12; Et. 4:7;
M&D 14:9.

^b Jāņa 17:20–22;

3. Nef. 11:27; 19:23, 29.

16a Jāņa 1:11;

M&D 6:21.

17a Jāņa 1:12.

SRC Cilvēks, cilvēki—
Cilvēka iespējas kļūt
līdzīgam Debesu
Tēvam; Dieva dēli
un meitas.

^b SRC Pestīt, pestīts,
pestīšana.

^c 3. Nef. 12:19, 46–47;
15:2–9.

18a SRC Gaisma, Kristus
gaisma.

^b Jāņa atkl. 1:8.

SRC Alfa un Omega.

19a Al. 34:13.

20a 3. Nef. 12:19;

M&D 20:37.

^b 2. Nef. 31:13–14.

ar uguni un ar Svēto Garu, tāpat kā lamaniešus, kas dēļ savas ticības Man savas pievēršanas laikā tapa kristīti ar uguni un ar Svēto Garu, un neapziņājās to.

21 Lūk, Es esmu nācis pasaulē, lai nestu pestīšanu pasaulei, lai glābtu pasauli no grēka.

22 Tādēļ, kas "nožēlo grēkus un nāk pie Manis kā mazs ^bbērns, to Es pieņemšu, jo tādiem pieder Dieva valstība. Lūk, par tādiem Es esmu "atdevis Savu dzīvību un atkal to atguvis, tādēļ nožēlojiet grēkus un nāciet pie Manis jūs, zemes gali, un topiet izglābti.

10. NODAĻA

Daudzas stundas zemē ir klusums. Kristus balss apsola sapulcināt Savu tautu, kā vista sapulcina savus cālišus. Taisnīgākā tautas daļa ir tikusi pasargāta. Apmēram 34–35 g. pēc Kr.

UN tad lūk, notika, ka visi tās zemes ļaudis dzirdēja šos vārdus un liecināja par tiem. Un pēc šiem vārdiem tur bija klusums zemē daudzu stundu garumā;

2 jo tik liels bija ļaužu izbrīns, ka tie pārstāja žēloties un kaut par savu radnieku zaudēšanu, kas bija tikuši nogalināti; tādēļ tur bija klusums visā zemē daudzu stundu garumā.

3 Un notika, ka tur atkal nāca

balss pie ļaudīm, un visi ļaudis klausījās un liecināja par balsi, kas teica:

4 Ak jūs, šo "lielo, kritušo pilsetu ļaudis, kas esat Jēkaba pēcteči, jā, kas esat no Israēla nama, cik reižu Es sapulcināju jūs kopā, kā vista sapulcina savus cālišus apakš saviem spārniem, un ^bgādāju par jums.

5 Un vēl, cik reižu Es gribēju sapulcināt jūs kopā, kā vista sapulcina savus cālišus apakš saviem spārniem, jā, ak jūs, Israēla nama ļaudis, kas esat krituši; jā, ak jūs, Israēla nama ļaudis, jūs, kas dzīvojat Jeruzālemē, tāpat kā tie, kas esat krituši; jā, "cik reižu Es gribēju jūs sapulcināt kopā, kā vista sapulcina savus cālišus, un jūs negribējāt.

6 Ak jūs, Israēla nams, kurus Es esmu "saudzējis, cik reižu Es sapulcināšu jūs kopā, kā vista sapulcina savus cālišus apakš saviem spārniem, ja jūs nožēlosit grēkus un ^batgriezīsities pie Manis ar visu "sirdi.

7 Bet ja nē, ak Israēla nams, jūsu dzīves vietas taps neapdzīvotas līdz jūsu tēviem doto "derību piepildīšanas brīdim.

8 Un tad notika, kad ļaudis bija uzklusījuši šos vārdus, viņi atkal iesāka raudāt un kaut dēļ savu radu un draugu zaudēšanas.

9 Un notika, ka tā pagāja trīs dienas. Un tas bija no rīta, un "tumsa izklīda prom no zemes

22a SRC Nožēlot grēkus, grēku nožēlošana.
b Marka 10:15; Mos. 3:19;
3. Nef. 11:37–38.
c Jāņa 10:15–18.

10 4a 3. Nef. 8:14.
b 1. Nef. 17:3.
5a Mat. 23:37;
M&D 43:24–25.
6a 3. Nef. 9:13.

b 1. Sam. 7:3; Hel. 13:11;
3. Nef. 24:7.
c Ec. 36:26.
7a SRC Derība.
9a 3. Nef. 8:19.

virsas, un zeme pārstāja trīcēt, un klintis pārstāja plīst, un drausmīgā vaidēšana mitējās, un visas satrauktās valodas beidzās.

10 Un zeme atkal savienojās kopā, ka tā stāvēja; un to ļaužu, kas bija atstāti dzīvi, sērošana un raudāšana, un gaudošana mitējās; un viņu sērošana pārvērtās priekā, un viņu vaimanas slavēšanā un pateicībā Tam Kungam Jēzum Kristum, viņu Pestītājam.

11 Un tiktāl Raksti, ko bija runājuši pravieši, bija "piepildīti.

12 Un tā bija "taisnīgākā tautas daļa, kas tika izglābta, un tie bija tie, kas uzņēma praviešus un nenomētāja tos ar akmeņiem; un tie bija tie, kas neizlēja svēto asinis, kas tika saudzēti —

13 un viņi tika saudzēti un netika nogremdēti un aprakti zemē; un viņi netika noslīcināti jūras dziļumos; un viņi netika sadedzināti ar uguni, nedz arī viņiem kas uzkrita un saspieda, tos nonāvējot; un viņi netika aizrauti viesuļvētrā; nedz arī viņi tika dūmu un tumsas miglas pieveikti.

14 Un tagad, kas lasa, tas lai saprot; tas, kam ir Raksti, lai tos "pēta un redz, un ierauga, vai šīs visas nāves un iznīcība ar uguni un ar dūmiem, ar vētrām un ar negaisiem, un ar ^bzemes atvēršanos viņu pieņemšanai, un visas šīs lietas nav daudzu

svēto praviešu pravietojumu piepildīšanai.

15 Lūk, es saku jums, jā, daudzi ir liecinājuši par šīm lietām, kas būs Kristus atnākšanas laikā, un tikuši "nokauti par to, ka viņi liecināja par šīm lietām.

16 Jā, pravietis "Zēnoss liecināja par šīm lietām, un arī Zēnoks runāja par šīm lietām, tāpēc viņi liecināja īpaši par mums, kas esam viņu pēcnācēju atlikums.

17 Lūk, mūsu tēvs Jēkabs arī liecināja par Jāzepa pēcnācēju "atlikumu. Un lūk, vai mēs neesam Jāzepa pēcnācēju atlikums? Un šīs lietas, kas liecina par mums, vai tās nav rakstītas uz tām plāksnēm no misiņa, ko mūsu tēvs Lehijš iznesa no Jeruzālemes?

18 Un notika, ka trīsdesmit un ceturrtā gada beigās, lūk, es parādīšu jums, ka Nefija ļaudīm, kas tika pasaudzēti, un arī tiem, kas tika saukti par lamaniešiem, kas tika pasaudzēti, tika parādīta liela labvēlība, un milzīgas svētības tika izlietas uz viņu galvām, tā ka drīz pēc "Kristus uzkāpšanas debesīs Viņš patiešī pasludināja Sevi tiem, —

19 "parādīdams tiem Savu miesu un kalpodams viņiem; un apraksts par Viņa kalpošanu tiks dots tālāk. Tādēļ uz šo brīdi es beidzu savu sakāmo.

Jēzus Kristus parādījās Nefija

11a Ap. d. 3:18–20.

12a 2. Nef. 26:8;

3. Nef. 9:13.

14a SRC Svētie Raksti—

Svēto Rakstu nozīmība.

b 1. Nef. 19:11;

2. Nef. 26:5.

15a SRC Mocekli,

mocības.

16a Hel. 8:19–20.

17a 2. Nef. 3:4–5;

Al. 46:24;

3. Nef. 5:23–24.

18a Ap. d. 1:9–11.

19a 3. Nef. 11:12–15.

tautai, kad liels ļaužu pulks bija sapulcējies kopā Pārpilnības zemē, un kalpoja tiem; un tādā veidā Viņš parādījās tiem.

Ietver no 11. līdz 26. nodaļai ieskaitot.

11. NODAĻA

Tēvs liecina par Savu mīļoto Dēlu. Kristus parādās un pasludina Sevis veikto Grēku Izpirkšanu. Ļaudis tausta brūces Viņa rokās un kājās, un sānos. Viņi kliedz Ozianna. Viņš izklāsta kristīšanas veidu un paņēmienu. Strīdus gars ir no velna. Kristus mācība ir, ka cilvēkiem ir jātic un jātop kristītiem, un jāsaņem Svētais Gars. Apmēram 34 g. pēc Kr.

UN tad notika, ka tur bija liels ļaužu pulks no Nefija tautas sapulcējies kopā apkārt templim, kas bija Pārpilnības zemē; un viņi bija izbrīnīti un pārsteigti cits ar citu, un rādīja viens otram tās "lielās un brīnumainās izmaiņas, kas bija notikušas.

2 Un viņi arī runāja par šo Jēzu Kristu, par kuru "zīme bija tikusi dota, par Viņa nāvi.

3 Un notika, kamēr viņi tā sarunājās cits ar citu, ka viņi izdzirdēja "balsi, kas it kā nāca no debesīm; un viņi pameta savas acis visapkārt, jo tie nesaprata to balsi, ko viņi dzirdēja; un tā nebija spalga balss, nedz arī tā bija skaļa balss; un tomēr, neskatoties uz to, ka tā bija ^bklusa

balss, tā iedūrās viņos, ka tie dzirdēja to pašā sirdī, tā ka nebija nevienas ķermeņa daļas, kam tā neliktu trīcēt; jā, tā iedūrās tiem pašā dvēselē un lika viņu sirdīm degt.

4 Un notika, ka viņi atkal dzirdēja to balsi, un viņi to nesaprata.

5 Un vēl trešo reizi viņi dzirdēja to balsi, un viņi atvēra savas ausis, lai klausītos to; un viņu acis bija pavērstas uz to skaņu; un viņi cieši raudzījās uz debesīm, no kurienes skaņa nāca.

6 Un lūk, trešajā reizē viņi saprata to balsi, ko viņi dzirdēja; un tā sacīja uz tiem:

7 Lūk, šis ir Mans "mīļotais Dēls, ^bpie kura Man labs prāts, kurā Es esmu pagodinājis Savu Vārdu — klausiet Viņu.

8 Un notika, kad viņi saprata, viņi atkal pameta savas acis uz debesīm; un lūk, viņi "redzēja Cilvēku nonākam no debesīm; un Viņš bija ģērbies baltā apmetnī; un Viņš nāca lejā un nostājās to vidū; un visu acis pūlī bija pievērstas Viņam, un tie neuzdriksējās pavērt savas mutes pat savā starpā, un nezināja, ko tas nozīmē, jo viņi domāja, ka tas ir eņģelis, kas tiem bija parādījies.

9 Un notika, ka Viņš pastiepa Savu roku un runāja uz ļaudīm, sacīdams:

10 Lūk, Es esmu Jēzus Kristus, par kura nākšanu pasaulē liecināja pravieši.

11 1a 3. Nef. 8:11–14.
2a Hel. 14:20–27.
3a 5. Moz. 4:33–36;
Hel. 5:29–33.

b 1. Kēn. 19:11–13;
M&D 85:6.
7a Mat. 3:17; 17:5;
DžS—V 1:17.

b 3. Nef. 9:15.
8a 1. Nef. 12:6;
2. Nef. 26:1.

11 Un lūk, Es esmu pasaules "gaisma un dzīvība; un Es esmu izdzēris to rūgto ^bbiķeri, ko Tēvs deva Man, un esmu pagodinājis Tēvu, "uzņemdamies uz Sevi pasaules grēkus, ar ko Es esmu izcietis ^dTēva gribu un visas lietas no paša iesākuma.

12 Un notika, kad Jēzus bija pateicis šos vārdus, ka viss ļaužu pulks krita pie zemes, jo tie atcerējās, ka bija ticis "pravietots starp tiem, ka Kristus pats parādīsies viņiem pēc Savas uzkāpšanas debesīs.

13 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz tiem, sacīdams:

14 Piecelieties un nāciet pie Manis, lai jūs varētu "likt savas rokas Manos sānos, un arī lai jūs varētu ^bpataustīt naglu rētas Manās rokās un Manās kājās, lai jūs varētu zināt, ka Es esmu "Israēla Dievs un visas ^dzemes Dievs, un esmu ticis nonāvēts par pasaules grēkiem.

15 Un notika, ka ļaužu pulks gāja un lika savas rokas Viņa sānos, un taustīja naglu rētas Viņa rokās un Viņa kājās; un to viņi darīja, iedami viens aiz otra, līdz viņi visi bija izgājuši un redzējuši ar savām acīm, un pataustījuši ar savām rokām, un droši zināja un liecināja, ka

"tas ir Viņš, par kuru bija rakstījuši pravieši, ka Tam jānāk.

16 Un, kad viņi visi bija gājuši un paši pārliecinājušies, tie iesaucās vienā balsī, sacīdami:

17 Ozianna! Svētīts lai ir Visu-augstā Dieva Vārds! Un tie krita pie Jēzus kājām un "pielūdzā Viņu.

18 Un notika, ka Viņš runāja uz "Nefiju (jo Nefijs bija ļaužu pulkā), un Viņš pavēlēja tam, lai tas nāktu priekšā.

19 Un Nefijs piecēlās un gāja, un noietās Tā Kunga priekšā, un skūpstīja Viņa kājas.

20 Un Tas Kungs pavēlēja tam, lai viņš pieceltos. Un tas piecēlās un nostājās Viņa priekšā.

21 Un Tas Kungs sacīja viņam: Es dodu tev ^avaru, lai tu ^bkristītu šos ļaudis, kad Es atkal uzkāpšu Debesīs.

22 Un vēl Tas Kungs sauca "citus un runāja uz tiem līdzīgi; un Viņš deva tiem varu kristīt. Un Viņš sacīja uz tiem: Tādā veidā jūs kristīsiet, un ^bnebūs strīdu jūsu starpā.

23 Patiesi Es saku jums, ka tas, kas noželo savus grēkus caur jūsu "vārdiem un ^bvēlas tapt kristīts Manā Vārdā, tādā veidā jūs to kristīsiet—lūk, jūs iesit un "nostāsities ūdenī, un Manā Vārdā jūs kristīsiet tos.

11a SRC Gaisma, Kristus gaisma.

b Mat. 26:39, 42.

c Jāņa 1:29;

M&D 19:18–19.

d Marka 14:36;

Jāņa 6:38;

M&D 19:2.

12a Al. 16:20.

14a Jāņa 20:27.

b Lūk. 24:36–39;

M&D 129:2.

c Jes. 45:3; 3. Nef. 15:5.

d 1. Nef. 11:6.

15a SRC Jēzus Kristus—
Kristus pēcnāves
parādīšanās.

17a SRC Pielūgšana.

18a 3. Nef. 1:2, 10.

21a SRC Spēks.

b SRC Kristīšana, kristīt.

22a 1. Nef. 12:7;

3. Nef. 12:1.

b 3. Nef. 18:34.

23a 3. Nef. 12:2.

b SRC Kristīšana,
kristīt—

Sagatavošanās
kristīšanai.

c 3. Nef. 19:10–13.

24 Un tad lūk, šie ir tie vārdi, ko jūs teiksīt, nosaucot tos Vārdā, sacīdami:

25 Būdams "pilnvarots no Jēzus Kristus, es kristīju tevi ^bTēva un Dēla, un Svētā Gara Vārdā. Āmen.

26 Un tad jūs "iegremdēsīt tos ūdenī, un nāksīt atkal laukā no ūdens.

27 Un tādā veidā jūs kristīsīt Manā Vārdā; jo lūk, patiesi Es saku jums, ka Tēvs un Dēls, un Svētais Gars ir "viens; un Es esmu Tēvā, un Tēvs ir Manī, un Tēvs un Es esam viens.

28 Un atbilstoši tam, kā Es pavēlēju, tā jūs kristīsīt. Un nebūs "strīdu jūsu starpā, kā jums līdz šim bija; nedz arī jums būs strīdi par Manas mācības punktiem, kā jums līdz šim bija.

29 Jo patiesi, patiesi Es saku jums, ka tas, kam ir "strīda gars, nav no Manis, bet ir no ^bvelna, kurš ir strīdu tēvs, un viņš uzkūda cilvēku sirdis strīdēties ar dusmām vienam ar otru.

30 Lūk, šī nav Mana mācība, lai uzkūditu cilvēku sirdis ar dusmām vienam pret otru; bet šī ir Mana mācība, ka tādas lietas ir jāatmet.

31 Lūk, patiesi, patiesi Es saku

jums: Es darīšu zināmu jums Savu "mācību.

32 Un šī ir Mana "mācība, un tā ir tā mācība, ko Tēvs Man ir devis; un Es ^bliecinu par Tēvu, un Tēvs liecina par Mani, un "Svētais Gars liecina par Tēvu un Mani; un Es liecinu, ka Tēvs pavēl visiem cilvēkiem visur nožēlot grēkus un ticēt Man.

33 Un tas, kas tic Man un top "kristīts, tas tiks ^bizglābts; un tie ir tie, kas "iemantos Dieva valstību.

34 Un tas, kas Man netic un netop kristīts, tiks pazudināts.

35 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka tā ir Mana mācība un Es liecinu par to no Tēva; un, kas "tic Man, tic arī Tēvam; un tam Tēvs liecinās par Mani, jo Viņš piemeklēs to ^bar uguni un ar "Svēto Garu.

36 Un tā Tēvs liecinās par Mani un Svētais Gars liecinās tam par Tēvu un par Mani; jo Tēvs un Es, un Svētais Gars esam viens.

37 Un atkal Es saku jums: Jums jānožēlo grēki un "jātop kā maziem bērniem, un jātop kristītiem Manā Vārdā, vai arī jūs nekādi nevarēsīt saņemt to.

38 Un atkal Es saku jums, jums jānožēlo grēki un jātop kristītiem Manā Vārdā, un jātop

25a Mos. 18:13;
M&D 20:73.
SRC Kristīšana,
kristīt—Atbilstošas
pilnvaras.

b SRC Dievs, dievība.

26a SRC Kristīšana,
kristīt—Kristīšana
ar iegremdēšanu.

27a Jāna 17:20–22;
3. Nef. 28:10;
Morm. 7:7;

M&D 20:28.

28a 1. kor. 1:10;
Ef. 4:11–14;
M&D 38:27.

29a 2. Tim. 2:23–24;
Mos. 23:15.
SRC Strīdēšanās.

b DŽST, Ef. 4:26;
Mos. 2:32–33.

31a 2. Nef. 31:2–21.

32a SRC Kristus mācība.
b 1. Jāna 5:7.

c 3. Nef. 28:11; Et. 5:4.

33a Marka 16:16.
SRC Kristīšana,
kristīt—Būtiska.

b SRC Glābšana.

c SRC Celestiāla godība.

35a Et. 4:12.

b 3. Nef. 9:20; 12:2.

c SRC Svētais Gars.

37a Marka 10:15;

Lūk. 18:17; Mos. 3:19;
3. Nef. 9:22.

kā maziem bērniem, vai arī jūs nekādi nevarēsīt iemantot Dieva valstību.

39 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka šī ir Mana mācība, un, kas "ceļ uz tās, ceļ uz Manas klints, un ^belles vārtiem to nebūs uzvarēt.

40 Un, kas sludinās vairāk vai mazāk par šo, un uzdos to par Manu mācību, tas nāk no velna un nav celts uz Manas klints; bet tas ceļ uz "smiltīm un elles vārti stāv atvērti, lai pieņemtu tādu, kad plūdi nāk un vēji tos sit.

41 Tādēļ ejiet pie šiem ļaudīm un dariet tiem zināmus vārdus, ko Es runāju, līdz pat zemes galiem.

12. NODAĻA

Jēzus aicina un pilnvaro divpadsmit mācekļus. Viņš runā ar nefijiešiem līdzīgi kā Kalna sprediķi. Viņš stāsta Svētīgumus. Viņa mācības pārsniedz un ir augstākas pār Mozus likumu. Cilvēkiem ir pavēlēts būt tikpat pilnīgiem kā Viņš un Viņa Tēvs. Salīdziniet ar Mateja ev. 5. nodaļu. Apmēram 34 g. pēc Kr.

UN notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus Nefijam un tiem, kas tika aicināti, (tad to skaits, kas tika aicināti un saņēma spēku

un varu kristīt, bija "divpadsmit) un tad lūk, Viņš izstiepa Savu roku uz ļaužu pulku, un sauca uz tiem, sacīdams: ^bSvētīgi jūs esat, ja jūs uzklausīsīt šo divpadsmit vārdus, kurus Es esmu "izvēlējis no jūsu vidus, lai tie kalpotu jums un būtu jūsu kalpi; un viņiem Es esmu devis varu, lai viņi varētu kristīt jūs ar ūdeni; un pēc tam, kad jūs esat kristīti ar ūdeni, lūk, Es kristīšu jūs ar uguni un ar Svēto Garu; tādēļ svētīgi jūs esat, ja jūs ticēsīt Man un tapsīt kristīti, pēc tam, kad jūs esat redzējuši Mani un zināt, ka Es esmu.

2 Un vēl, vēl vairāk svētīgi ir tie, kas "ticēs jūsu vārdiem, tāpēc ka jūs liecināsīt, ka jūs esat Mani redzējuši, un ka jūs zināt, ka Es esmu. Jā, svētīgi ir tie, kas ticēs jūsu vārdiem un ^bnonāks pazemības dziļumos, un taps kristīti, jo viņi tiks piemeklēti "ar uguni un ar Svēto Garu, un saņems savu grēku piedošanu.

3 Jā, svētīgi ir "garā nabagi, kas ^bnāk pie Manis, jo tiem pieder Debesu valstība.

4 Un vēl, svētīgi ir visi tie, kam bēdas, jo tie tiks iepriecināti.

5 Un svētīgi ir "lēnprātīgie, jo tie iemantos ^bzemi.

6 Un svētīgi ir visi tie, kas cieš "badu un ^bslāpes pēc "taisnības,

39a Mat. 7:24–29;

Hel. 5:12.

src Klints.

b 3. Nef. 18:12–13.

40a 3. Nef. 14:24–27.

12 1a 3. Nef. 13:25.

b src Svētīt, svētīts, svētība.

c src Aicināt, Dieva

aicināts, aicinājums.

2a M&D 46:13–14.

src Ticība, ticēt.

b Et. 4:13–15.

c 3. Nef. 11:35; 19:13.

3a M&D 56:17–18.

src Pazemīgs, pazemība.

b Mat. 11:28–30.

5a Rom. 12:16;

Mos. 3:19.

src Lēnprātīgs, lēnprātība.

b src Zeme.

6a 2. Nef. 9:51;

Ēn. 1:4.

b Jer. 29:13.

c Sal. Pam. 21:21.

jo viņi tiks piepildīti ar Svēto Garu.

7 Un svētīgi ir "žēlastības pilnie, jo tie saņems žēlastību.

8 Un svētīgi ir "sirdsšķīstie, jo tie ^bredzēs Dievu.

9 Un svētīgi ir visi "miera nesēji, jo tie tiks saukti par ^bDieva bērniem.

10 Un svētīgi ir visi tie, kas tiek "vajāti Mana Vārda dēļ, jo tiem pieder Debesu valstība.

11 Un svētīgi jūs esat, kad cilvēki zaimos jūs un vajās, un runās visu ko ļaunu nepatiesi pret jums Manis dēļ;

12 jo jums būs liels prieks un jūs būsit ārkārtīgi liksmi, jo liela būs jūsu "alga debesīs; jo tā tie vajāja praviešus, kas bija pirms jums.

13 Patiesi, patiesi Es saku jums, Es dodu jums būt par "zemes sāli; bet, ja sāls zaudēs savu garšu, ar ko tad zeme tiks sāļta? No tā laika sāls tad kļūst nekam nederīga, bet kā vien ārā izmeta ma un saminama zem cilvēku kājām.

14 Patiesi, patiesi Es saku jums, Es dodu jums būt par gaismu šai tautai. Pilsēta, kas stāv kalnā, nevar būt apslēpta.

15 Lūk, vai cilvēks iededzina "sveci un liek to zem pūra? Nē, bet gan svečturī, un tā dod gaismu visam namam;

16 tādēļ lai jūsu "gaisma spīd šo ļaužu priekšā, lai tie varētu

redzēt jūsu labos darbus un godināt jūsu Tēvu, kas ir debesīs.

17 Nedomājiet, ka Es esmu atnācis atmest bauslību vai praviešus. Es neesmu nācis atmest, bet gan piepildīt;

18 jo patiesi Es saku jums, neviena rakstu zīmīte un neviens rakstu galiņš nav zudis no "bauslības, bet Manī viss ir piepildīts.

19 Un lūk, Es esmu devis jums likumu un baušļus no Sava Tēva, lai jūs ticētu Man un lai jūs nožēlotu savus grēkus, un nāktu pie Manis ar "salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Lūk, jums ir baušļi jūsu priekšā, un ^blikums ir piepildīts.

20 Tādēļ nāciet pie Manis un topiet izglābti; jo patiesi Es saku jums, ka, ja vien jūs neturēsiet Manus baušļus, ko Es jums tagad pavēlu, jūs nekādā gadījumā neieiesit Debesu valstībā.

21 Jūs esat dzirdējuši, ka tie, no seniem laikiem, ir teikuši, un tas ir arī rakstīts jūsu priekšā, ka tev nebūs "nokaut, un katrs, kas nokaus, to gaida Dieva tiesa;

22 bet Es saku jums, ka ikvienu, kas ir dusmīgs uz savu brāli, gaidīs Viņa tiesa. Un katru, kas sacīs uz savu brāli: Ģeķis!, to gaida Sinedrija; un katru, kas sacīs: Tu muļķis!, gaida elles ugunis.

23 Tādēļ, ja jūs nāksit pie Manis vai gribēsiet nākt pie Manis, un

7a SRC Žēlīgs, žēlastība.

8a SRC Šķīsts, šķīstība.

b M&D 93:1.

9a SRC Miera nesējs.

b SRC Dieva dēli un meitas.

10a M&D 122:5–9.

SRC Vajāt, vajāšanas.

12a Et. 12:4.

13a M&D 101:39–40.

SRC Sāls.

15a Lūk. 8:16.

16a 3. Nef. 18:24.

18a SRC Mozus likums.

19a 3. Nef. 9:20.

SRC Salauzta sirds.

b 3. Nef. 9:17.

21a 2. Moz. 20:13;

Mos. 13:21;

M&D 42:18.

atcerēsities, ka tavam brālim ir kaut kas pret tevi —

24 ej savu ceļu pie sava brāļa un vispirms "izlīgsti ar savu brāli, un tad nāc pie Manis ar patiesu sirdi, un Es pieņemšu tevi.

25 Vienojies ar savu pretinieku bez kavēšanās, kamēr tu vēl esi ceļā ar viņu, lai viņš tevi kādā brīdī nesagrābtu un tu netiktu iemests cietumā.

26 Patiesi, patiesi Es saku tev, tu no turienes nekādi neiznāksi, kamēr tu neatmaksāsi līdz pat pēdējam senīnam. Un, kad jūs esat cietumā, vai jūs varat samaksāt kaut vienu "senīnu? Patiesi, patiesi es saku jums: Nē!

27 Lūk, tie, no seniem laikiem, ir rakstījuši, ka tev nebūs "laulību pārkāpt;

28 bet Es saku jums, ka ikviens, kas uzlūko sievieti "ar iekāri, tas jau ir pārkāpis laulību savā sirdī.

29 Lūk, Es dodu jums bausli, lai jūs neļautu nevienai no tādām lietām nākt savā "sirdī;

30 jo labāk, lai jūs paši noraidītu šīs lietas, ar ko jūs nesīsīt savu "krustu, nekā jūs tiksīt iemesti ellē.

31 Ir rakstīts, ka ikviens, kas no savas sievas šķiras, tas lai dod viņai "šķiršanās rakstu.

32 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka ikviens, kas "no savas sievas šķiras, izņemot ^bnetiklī-

bas gadījumū, spiež to "pārkāpt laulību; un, kas atšķirtu precē, tas pārkāpj laulību.

33 Un vēl ir rakstīts — tev nebūs nepatiesi zvērēt, bet tu izpildīsi Tam Kungam savus "zvērestus;

34 bet patiesi, patiesi Es jums saku, jums "vispār nebūs zvērēt; nedz pie debesīm, jo tās ir Dieva tronis;

35 nedz pie zemes, jo tā ir Viņa kāju pamesls;

36 nedz arī tev būs zvērēt pie savas galvas, jo tu nespēj padarīt ne vienu vienīgu matu ne baltu, ne melnu;

37 bet, lai tavi vārdi ir: jā, jā! nē, nē!, jo, kas pāri par to, ir no ļauna.

38 Un lūk, ir rakstīts: "aci pret aci un zobu pret zobu;

39 bet Es saku jums, ka jums nebūs "stāvēt pretim ļaunajam; bet ikvienam, kas tevi sitīs pa tavu labo vaigu, tam ^bpagriez arī otru;

40 un, ja kāds grib ar tevi tiesāties un ņemt tavus svārkus, atdod tam arī savu apmetni;

41 un ar katru, kas spiež tevi iet vienu jūdzi, paej ar to divas.

42 "Dod tam, kas tev prasa, un neatsaki tam, kas grib no tevis aizņemties.

43 Un lūk, ir arī rakstīts, ka tev būs mīlēt savu tuvāku un nīst savu ienaidnieku;

24a SRC Piedot.

26a Al. 11:3.

27a 2. Nef. 9:36;
M&D 59:6.

28a M&D 42:23.
SRC Iekāre.

29a Ap. d. 8:22.

30a Mat. 10:38; 16:24;

Lūk. 9:23.

31a SRC Šķiršanās.

32a Markā 10:11–12.

^b SRC Ārlaulības sakari.

^c SRC Laulības

pārkāpšana.

33a SRC Zvērests.

34a SRC Apgānīšana.

38a 3. Moz. 24:20.

39a 3. Nef. 6:13;

4. Nef. 1:34;

M&D 98:23–32.

^b SRC Pacietība.

42a Jēk. 2:17–19;

Mos. 4:22–26.

44 bet lūk, Es saku jums, mīliet savus "ienaidniekus, svētījiet tos, kas jūs nolād, dariet labu tiem, kas jūs ienīst, un ^blūdziet par tiem, kas ļauni izmanto jūs un vajā jūs;

45 lai jūs varētu būt bērni savam Tēvam, kas ir debesīs, jo Viņš liek Savai saulei uzlēkt pār ļauniem un pār labiem.

46 Tādēļ šīs lietas, kas bija senatnē, kas bija pakļautas likumam, ir piepildītas Manī.

47 "Kas bijis, ir pagājis, un viss ir tapis jauns.

48 Tādēļ es gribu, lai jūs būtu "pilnīgi, tāpat kā Es vai arī jūsu Tēvs, kas debesīs, ir pilnīgs.

13. NODAĻA

Jēzus māca nefījiešiem Tā Kunga lūgšanu. Viņiem ir jākrāj manta debesīs. Divpadsmit mācekļiem viņu kalpošanā tiek pavēlēts nedomāt par laicīgajām lietām. Salūdziniet Mateja ev. 6. Apmēram 34 g. pēc Kr.

PATIESI, patiesi Es saku, ka Es gribu, lai jūs dotu "mīlestības dāvanas nabagajiem, bet sargieties, lai jūs nedotu savas mīlestības dāvanas cilvēku priekšā, lai tiktu viņu ieraudzīti, citādi jums nav nekādas algas no jūsu Tēva, kas ir debesīs.

2 Tādēļ, kad jūs dosit savas mīlestības dāvanas, tad nelieciet

to izbazūnēt savā priekšā, kā liekuļi to dara sinagogās un ielās, lai "cilvēki tos godinātu. Patiesi Es saku jums, tiem jau ir sava alga.

3 Bet, kad tu dod mīlestības dāvanas, tad tava kreisā roka lai nezina, ko dara labā;

4 tā ka tavas mīlestības dāvanas paliek apslēptas; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, tev to atmaksās atklāti.

5 Un, kad tu "Dievu lūdz, nedari tā kā liekuļi, jo tie mīl lūgt, stāvēdami sinagogās un uz ielu stūriem, lai cilvēki tos varētu redzēt. Patiesi Es saku jums, tiem jau ir sava alga.

6 Bet tu, kad tu Dievu lūdz, tad ej savā kambarī un, kad tu esi aizslēdzis savas durvis, pielūdz savu Tēvu, kas ir slepenībā; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās tev atklāti.

7 Bet, kad jūs lūdzat, veltīgi neatkārtojaties kā pagāni, jo tie domā, ka viņi tiks uzklausi dēļ savas lielās runāšanas.

8 Tad nu netopiet tiem līdzīgi, jo jūsu "Tēvs zina, kā jums vajag, pirms jūs Viņu lūdzat.

9 Tādēļ šādā "veidā ^bjums būs lūgt: Mūsu "Tēvs, kas esi debesīs! Svētīts lai top Tavs Vārds.

10 Tavs prāts lai notiek uz zemes tāpat kā debesīs.

11 Un piedod mums mūsu parādus, kā mēs piedodam saviem parādniekiem.

44a Sal. Pam. 24:17;
Al. 48:23.

^b Ap. d. 7:59–60.
47a 3. Nef. 15:2, 7;
M&D 22:1.

48a Mat. 5:48;

3. Nef. 27:27.
SRC Pilnīgs.

13 1a SRC Mīlestības
dāvanas, Mīlestības
dāvanu došana.
2a M&D 121:34–35.

5a SRC Lūgšana.
8a M&D 84:83.
9a Mat. 6:9–13.

^b SRC Lūgšana.
^c SRC Dievs, dievība—
Dievs Tēvs.

12 Un "neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna.

13 Jo Tev pieder Valstība, spēks un gods mūžīgi. Āmen.

14 Jo, ja jūs "piedosit cilvēkiem viņu pārkāpumus, jūsu Debesu Tēvs piedos arī jums;

15 bet, ja jūs nepiedosit cilvēkiem viņu pārkāpumus, arī jūsu Debesu Tēvs nepiedos jūsu pārkāpumus.

16 Turklāt, kad jūs "gavējat, neesat kā liekuļi, saīguši vaigā, jo tie dara savas sejas nejaukas, lai rādītos cilvēkiem kā gavētāji. Patiesi Es saku jums, tiem jau ir sava alga.

17 Bet tu, kad tu gavē, svaidi savu galvu un mazgā savu seju;

18 lai tu nerādies cilvēkiem kā gavētājs, bet savam Tēvam, kas ir "slepenībā; un tavš Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās tev atklāti.

19 Nekrājiet sev mantas virs zemes, kur kodes un rūsa tās maitā un kur zagļi ielaužas un zog;

20 bet krājiet sev "mantas debesīs, kur ne kodes, ne rūsa tās maitā, un kur zagļi neielaužas un nezog.

21 Jo, kur ir jūsu manta, tur būs arī jūsu sirds.

22 Miesas "spīdeklis ir acs; ja nu tava acs būs skaidra, visa tava miesa būs gaismas pilna.

23 Bet, ja tava acs būs ļauna, visa tava miesa būs pilna tumšas. Ja, tādējādi, tava gaisma,

kas ir tevī, ir tumša, cik gan liela ir tā tumša!

24 Neviens cilvēks nevar "kalpot diviem kungiem; vai nu viņš vienu nīdis un otru mīlēs, vai arī pie viena turēsies un otru nicinās. Jūs nevarat kalpot Dievam un Mamonam.

25 Un tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš paraudzījās uz tiem divpadsmit, ko Viņš bija izraudzījis, un sacīja uz tiem: Atcerieties tos vārdus, ko Es sacīju. Jo lūk, jūs esat tie, ko Es esmu izraudzījis "kalpot šai tautai. Tādēļ Es saku jums: ^bnezūdieties par savu dzīvību, ko jūs ēdisit vai ko jūs dzersit; nedz arī par savu miesu, ko jūs ģērbsit. Vai dzīvība nav vairāk kā barība un miesa kā apģērbs?

26 Skatieties uz putniem gaisā, jo ne tie sēj, ne tie pļauj, ne sakrāj šķūņos; tomēr jūsu Debesu Tēvs tos baro. Un vai jūs neesat daudz labāki nekā viņi?

27 Kurš no jums ar zūdišanos var kaut vienu olekti pielikt savam augumam?

28 Un kādēļ jūs zūdaties apģērbā dēļ? Padomājiet par lilijām laukā, kā tās aug; ne tās strādā, ne tās vērpj;

29 un Es saku jums, ka pat Salamans visā savā godībā nav tā bijis apģērbts kā viena no tām.

30 Tādēļ, ja Dievs tā apģērbj zāli laukā, kas šodien ir un rīt tiek iemesta krāsni, patiesi tā

12a DžST, Mat. 6:14.

14a Mos. 26:30–31;

M&D 64:9.

SRC Piedot.

16a Jes. 58:5–7.

SRC Gavēt, gavēšana.

18a M&D 38:7.

20a Hel. 5:8; 8:25.

22a M&D 88:67.

24a 1. Sam. 7:3.

25a SRC Kalpot,

kalpošana.

b Al. 31:37–38;

M&D 84:79–85.

Viņš apgērbs jūs, ja jūsu ticība nebūs maza.

31 Tādēļ nezūdieties, sacīdami: Ko mēs ēdīsim?, vai: Ko dzerīsim?, vai: Ar ko gērbsimies?

32 Jo jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums vajag visas šīs lietas.

33 Bet dzenieties papriekš pēc "Dieva valstības un Viņa taisnības, un tad jums visas šīs lietas taps piemestas.

34 Nezūdieties nākamā rīta dēļ, jo rītdiena pati par sevi zūdisies. Katrai dienai pietiek pašai savu bēdu.

14. NODAĻA

Jēzus pavēl: netiesājiet; lūdziet Dievam; sargieties no viltus praviešiem. Viņš apsola glābšanu tiem, kas darīs Tēva gribu. Salīdziniet ar Mateja ev. 7. Apmēram 34 g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš pagriezās pret ļaužu pulku un atkal atvēra savu muti uz tiem, sacīdams: Patiesi, patiesi Es saku jums: "Netiesājiet, lai jūs netopat tiesāti.

2 "Jo, ar kādu tiesu jūs tiesājat, ar tādu jūs tapsit tiesāti; un, ar kādu mēru jūs mērojat, ar tādu jums taps atmērots.

3 Un kāpēc tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet neieraugi baļķi, kas ir tavā pašā acī?

4 Jeb kā tu vari sacīt uz savu brāli: Laid, es izvilkšu skabargu

no tavas acs — un lūk, baļķis ir tavā pašā acī?

5 Tu, liekuli, papriekš izvelc "baļķi no savas pašā acs; un tad tu skaidri redzēsi izvilkst skabargu no sava brāļa acs.

6 Nedodiet to, kas ir "svēts, suņiem, un nemetiet savas pārles cūkām priekšā, ka tās ar savām kājām tās nesamin un atgriezdamās jūs pašus nesaplosa.

7 "Lūdziet, un jums taps dots; meklējiet, un jūs atradīsiet; klausījiet, un jums taps atvērts.

8 Jo ikviens, kas lūdz, dabū, un, kas meklē, atrod, un tam, kas klausina, taps atvērts.

9 Jeb, vai ir cilvēks jūsu starpā, kas savam dēlam, kad tas maizi lūdz, dotu akmeni?

10 Jeb, kad tas zivi lūdz, tam dotu čusku?

11 Ja tad nu jūs, būdami ļauni, protat saviem bērniem dot labas dāvanas, vai tad jūsu Tēvs, kas ir debesīs, nedos daudz vairāk laba tiem, kas Viņu lūdz?

12 Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums darītu, "tāpat dariet arī jūs viņiem, jo šis ir likums un pravieši.

13 Ieejiet pa "šaurajiem vārtiem, jo plati ir vārti un ^bceļš ir plats, kas ved uz pazušānu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet;

14 tāpēc ka šauri ir "vārti un ^bšauri ir ceļš, kas ved uz dzīvību, un ^cmaz ir to, kas to atrod.

15 Sargieties no "viltus praviešiem, kas pie jums nāk avju

33a Lūk. 12:31.

14 1a DŽST, Mat. 7:1–2;

Jāna 7:24.

2a Morm. 8:19.

5a Jāna 8:3–11.

6a SRC Svēts.

7a 3. Nef. 27:29.

SRC Lūgšana.

12a SRC Lidzjūtība.

13a Lūk. 13:24;

3. Nef. 27:33.

b M&D 132:25.

14a 2. Nef. 9:41; 31:9,

17–18; M&D 22:1–4.

b 1. Nef. 8:20.

c 1. Nef. 14:12.

15a Jer. 23:21–32;

2. Nef. 28:9, 12, 15.

drēbēs, bet no iekšpuses tie ir plēsīgi vilki.

16 No viņu augļiem jums būs tos pazīt. Vai cilvēki vāc vīnogas no ērkšķiem, vai vīges no dadžiem?

17 Patiesi, tā katrs labs koks nes labus augļus, bet nelabs koks nes nelabus augļus.

18 Labs koks nevar nest nelabus augļus, nedz arī nelabs koks var nest labus augļus.

19 Katrs koks, kas "nenes labus augļus, top nocirsts un iemests ugunī.

20 Tāpēc no viņu "augļiem jums būs tos pazīt.

21 Ne ikkatrs, kas saka uz Mani: Kungs! Kungs!, ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva gribu.

22 Daudzi "sacīs uz Mani tanī dienā: Kungs! Kungs! Vai mēs neesam pravietojuši Tavā Vārdā, un Tavā Vārdā izdzinuši velnus, un Tavā Vārdā daudz brīnumainu darbu darījuši?

23 Un tad Es tiem apliecināšu: "Es jūs nekad neesmu pazinis; bejiet nost no Manis, jūs ļauna darītāji.

24 Tādēļ ikvienu, kas šos Manus vārdus dzird un dara, Es pielīdzināšu gudram vīram, kas savu namu cēlis uz "klints—

25 un, kad stiprs "lietus lija, un plūdi gāzās, un vēji pūta tam namam virsū, tad tas b^bnesabruka, jo tas bija celts uz klints.

26 Un ikviens, kas dzird šos Manus vārdus un nedara, pielīdzināms ģeķim, kas savu namu cēlis uz "smiltim—

27 un, kad stiprs lietus lija, un plūdi gāzās, un vēji pūta tam namam virsū, tad tas sabruka, un liela bija tā sabrukšana.

15. NODAĻA

Jēzus paziņo, ka Mozus likums ir izpildīts Viņā. Nefijieši ir tās citas avis, par ko Viņš runāja Jeruzālemē. Nekrietnības dēļ Tā Kunga tauta Jeruzālemē nezina par Israēla izklidinātajām avīm. Apmēram 34 g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija pa-beidzis šos vārdus, Viņš pameta savas acis visapkārt uz ļaužu pulku, un sacīja uz tiem: Lūk, jūs dzirdējāt to, ko Es mācīju, pirms uzkāpu Debesīs pie Sava Tēva; tādēļ, kas atceras šos Manus vārdus un tos "pilda, to Es ^buzcelšu pēdējā dienā.

2 Un notika, kad Jēzus bija sacījis šos vārdus, Viņš manīja, ka tur bija daži viņu vidū, kas bija pārsteigti un brīnījās, ko Viņš domā par "Mozus likumu; jo viņi nesaprata tos vārdus, ka viss vecais ir pagājis, un viss ir tapis jauns.

3 Un Viņš sacīja uz tiem: Nebrīnieties, ka Es teicu jums, ka viss vecais ir pagājis, un viss ir tapis jauns.

19a Mat. 3:10; Al. 5:36–41; M&D 97:7.

20a Lūk. 6:43–45; Moron. 7:5.

22a Al. 5:17.

23a Mos. 5:13; 26:24–27. b Lūk. 13:27.

24a SRC Klints.

25a Al. 26:6; Hel. 5:12.

b Sal. Pam. 12:7.

26a 3. Nef. 11:40.

15 1a Jēk. v. 1:22.

b 1. Nef. 13:37;

M&D 5:35.

2a SRC Mozus likums.

4 Lūk, Es saku jums, ka tas "likums ir izpildīts, kas tika dots Mozum.

5 Lūk, "Es esmu Tas, kas deva likumu, un Es esmu Tas, kas derēja ar Savu Israēla tautu; tādēļ likums Manī ir izpildīts, jo Es esmu nācis ^bizpildīt likumu; tādēļ tam ir gals.

6 Lūk, Es "neatmetu praviešus, jo tie visi, kas nav piepildīti Manī, patiesi Es saku jums, visi tiks piepildīti.

7 Un tādēļ, ka Es sacīju jums, ka viss vecais ir pagājis, Es neatmetu to, kas ir ticis runāts par to, kam jānāk.

8 Jo lūk, "derība, ko Es noslēdzu ar Savu tautu, visa vēl nav izpildīta; bet likums, kas tika dots Mozum, ir beidzies Manī.

9 Lūk, Es esmu "likums un ^bgaisma. Griezieties pie Manis un pastāviet līdz galam, un jūs "dzīvosit; jo tam, kas "pastāvēs līdz galam, Es došu mūžīgo dzīvi.

10 Lūk, Es esmu devis jums "baušļus, tādēļ turiet Manus baušļus. Un tas ir likums un pravieši, jo tie patiesi ^bliecina par Mani.

11 Un tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš sacīja uz tiem divpadsmit, kurus Viņš bija izraudzījis:

12 Jūs esat Mani mācekļi un

jūs esat gaisma šai tautai, kas ir "Jāzēpa nama atlikums.

13 Un lūk, šī ir jūsu mantojuma "zeme, un Tēvs ir devis to jums.

14 Un nekad Tēvs nav devis Man pavēli, lai Es "teiktu to jūsu brāļiem Jeruzālemē.

15 Nekad arī Tēvs nav devis Man pavēli, lai Es stāstītu tiem par "citām Israēla nama ciltīm, kuras Tēvs ir izvedis no tās zemes.

16 Tik daudz Tēvs pavēlēja Man, lai Es teiktu tiem:

17 Ka Man vēl ir citas avis, kas nav no šī ganāmpulka; arī tās Man jāatved, un viņas dzirdēs Manu balsi; un būs viens ganāmpulks un viens "Gans.

18 Un tad nu, dēļ viņu stūrgalvības un neticības, tie "nesaprata Manu vārdu; tādēļ Tēvs Man pavēlēja nestāstīt tiem vairāk par to.

19 Bet, patiesi Es saku jums, ka Tēvs Man pavēlēja, un Es saku jums, ka jūs tikāt nošķirti no tiem viņu nekrietnības dēļ; tādēļ tas ir viņu nekrietnības dēļ, ka tie nezina par jums.

20 Un patiesi Es saku jums vēl, ka citas ciltis Tēvs ir atdalījis no tiem; un tas ir viņu nekrietnības dēļ, ka viņi nezina par tām.

21 Un patiesi Es saku jums, ka jūs esat tie, par kuriem Es teicu: "Citas avis Man vēl ir, kas nav

4a Mos. 13:27–31;
3. Nef. 9:17–20.

5a 1. kor. 10:1–4;
3. Nef. 11:14.
src Jehova.

b Al. 34:13.

6a 3. Nef. 23:1–5.

8a 3. Nef. 5:24–26.

9a 2. Nef. 26:1.

b src Gaisma, Kristus
gaisma.

c Jāņa 11:25;
M&D 84:44.

d src Izturēt.

10a 3. Nef. 12:20.

b Mos. 13:33.

12a src Jāzeps, Jēkaba
dēls.

13a 1. Nef. 18:22–23.

14a 3. Nef. 5:20.

15a 3. Nef. 16:1–4.

src Israēls- Israēla
desmit pazudušās
ciltis.

17a src Labais gans.

18a M&D 10:59.

21a Jāņa 10:14–16.

no šī ganāmpulka, arī tās Man jāatved, un viņas dzirdēs Manu balsi; un būs viens ganāmpulks un viens Gans.

22 Un viņi Mani nesaprata, jo viņi domāja, ka tas ir par ^acitticībniekiem; jo viņi nesaprata, ka citticībniekiem jātiek ^bpievēršiem caur viņu sludināšanu.

23 Un viņi nesaprata Mani, kad Es teicu, ka tie dzirdēs Manu balsi; un viņi nesaprata Mani, ka ^acitticībnieki nekad nedzirdēs Manu balsi—ka Es nepārādīšos tiem savādāk, kā tikai ar ^bSvēto Garu.

24 Bet lūk, jūs esat gan dzirdējuši ^aManu balsi, gan redzējuši Mani; un jūs esat Manas avis, un jūs esat ieskaitīti starp tiem, ko Tēvs ir ^bdevis Man.

16. NODAĻA

Jēzus apmeklēs citas no pazudušajām Israēla avīm. Pēdējās dienās evaņģēlijs nonāks pie citticībniekiem, un tad pie Israēla nama. Tā Kunga ļaudis paši savām acīm redzēs, kā Viņš atkal atjaunos Ciānu. Apmēram 34 g. pēc Kr.

Un patiesi, patiesi Es saku jums, ka Man ir ^acitas avis, kas nav no šīs zemes, nedz arī no Jeruzālemes zemes, nedz arī no citām tās zemes

daļām visapkārt, kur Es esmu kalpojis.

2 Jo tie, par kuriem Es runāju, ir tie, kas nav vēl dzirdējuši Manu balsi; nedz arī kādreiz Es esmu parādījies tiem.

3 Bet Es saņēmu pavēli no Tēva, ka Man ir jāiet pie ^atiem un ka tie dzirdēs Manu balsi, un tiks ieskaitīti starp Manām avīm, lai varētu būt viens ganāmpulks un viens Gans; tādēļ Es eju tiem parādīties.

4 Un Es pavēlu jums, lai jūs pierakstītu šo ^asacīto, kad Es būšu aizgājis, lai, ja būs tā, ka Mani ļaudis Jeruzālemē, tie, kas Mani ir redzējuši un bijuši kopā ar Mani Manā kalpošanā, nevaicās Tēvam Manā Vārdā, lai viņi varētu ar Svēto Garu saņemt zināšanas par jums un arī par citām ciltīm, par kurām viņi nezina, tad lai šīs sacītais, ko jūs rakstīsiet, tiktu saglabāts un pasludināts ^bcitticībniekiem, lai caur pilnību no citticībniekiem viņu pēcnācēju atlikums, kas būs izkaisīts pa zemes virsu savas neticības dēļ, lai varētu tikt atvests, jeb varētu tikt vests pie ^catziņas par Mani, viņu Pestītāju.

5 Un tad Es tos ^asavākšu no četriem zemes galiem; un tad Es izpildīšu to ^bderību, ko Tēvs ir noslēdzis ar visiem ^cIsraēla nama ļaudīm.

22a SRC Citticībnieki.

^b Ap. d. 10:34–48.

23a Mat. 15:24.

^b 1. Nef. 10:11.

SRC Svētais Gars.

24a Al. 5:38;

3. Nef. 16:1–5.

^b Jāņa 6:37; M&D 27:14.

16 1a 3. Nef. 15:15.

SRC Israēls—Israēla desmit pazudušās ciltis.

3a 3. Nef. 17:4.

4a SRC Svētie Raksti.

^b 1. Nef. 10:14;

3. Nef. 21:6.

^c Ec. 20:42–44;

3. Nef. 20:13.

5a SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

^b 3. Nef. 5:24–26.

^c 1. Nef. 22:9;

3. Nef. 21:26–29.

6 Un svētīti ir "citticībnieki dēļ savas ticības Man, iekš un caur ^bSvēto Garu, kurš liecina tiem par Mani un par Tēvu.

7 Lūk, dēļ viņu ticības Man, saka Tēvs, un dēļ jūsu neticības, ak Israēla nams, "pēdējās dienās patiesība nāks pie citticībniekiem, lai šīs lietas pilnībā tiktu darītas tiem zināmas.

8 Bet ak vai, saka Tēvs, neticīgajiem no citticībniekiem — jo neskatoties, ka tie ir nākuši uz šīs zemes virsas un ir "izklīdinājuši Manu tautu, kas ir no Israēla nama; un Mana tauta, kas ir no Israēla nama, ir tikusi ^bpadzīta no viņu vidus un tikusi mīdīta zem viņu kājām;

9 un dēļ Tēva žēlastības pret citticībniekiem, un arī dēļ sodiem no Tēva Manai tautai, kas ir no Israēla nama, patiesi, patiesi, Es saku jums, ka pēc visa tā, — un Es esmu licis, lai Mana tauta, kas ir no Israēla nama, tiktu sistā un tiktu mocīta, un tiktu "kauta, un tiktu padzīta no viņu vidus un kļūtu viņu ienīsta, un kļūtu par nievu vārdu un apsmieklu viņu vidū —

10 un tā pavēl Tēvs, lai Es teiktu jums: Tanī dienā, kad citticībnieki sagrēkos pret Manu evaņģēliju un noraidīs Mana evaņģēlija pilnību, un būs "augstprātīgi savu siržu lepnībā pār visām tautām un pār visiem visas

zemes ļaudīm, un būs pilni ar visādiem meliem un viltu, ļaunumu un visāda veida liekulību, un slepkavībām, un ^bviltus priesterību, un netiklībām, un slepenām negantībām; un, ja viņi darīs to visu un noraidīs Mana evaņģēlija pilnību, lūk, saka Tēvs, Es paņemšu Sava evaņģēlija pilnību prom no tiem.

11 Un tad Es "atcerēšos Savu derību, ko Es noslēdzu ar Savu tautu, ak Israēla nams, un Es nesīšu Savu evaņģēliju tai.

12 Un Es rādīšu tev, ak Israēla nams, ka citticībniekiem nav varas pār tevi; bet Es atcerēšos Savu derību ar tevi, ak Israēla nams, un jūs nāksit pie "atziņas par Mana evaņģēlija pilnību.

13 Bet, ja citticībnieki nožēlos grēkus un atgriezīsies pie Manis, saka Tēvs, lūk, viņi tiks "ieskaitīti starp Maniem ļaudīm, ak Israēla nams.

14 Un Es neļaušu Savai tautai, kas ir no Israēla nama, iet cauri starp viņiem un samīdīt tos, saka Tēvs.

15 Bet, ja viņi nepievērsīsies Man un nepaklausīs Manai balsij, Es ļaušu, lai viņi, jā, Es ļaušu Saviem ļaudīm, ak Israēla nams, lai tie iet cauri starp viņiem un "samīda tos, un tie būs kā sāls, kas zaudējusi savu garšu, kas no tā laika ir nekam nederīga,

6a 1. Nef. 13:30–42;
2. Nef. 30:3.
b 2. Nef. 32:5;
3. Nef. 11:32, 35–36.
SRC Svētais Gars.
7a SRC Evaņģēlija
atjaunošana.
8a 1. Nef. 13:14;

Morm. 5:9, 15.
b 3. Nef. 20:27–29.
9a Am. 9:1–4.
10a Morm. 8:35–41.
b 2. Nef. 26:29.
11a 3. Nef. 21:1–11;
Morm. 5:20.
12a Hel. 15:12–13.

13a Gal. 3:7, 29;
1. Nef. 15:13–17;
2. Nef. 10:18;
3. Nef. 30:2;
Ābr. 2:9–11.
15a Mih. 5:7–14;
3. Nef. 20:16–19;
21:12–21; M&D 87:5.

kā vien ārā izmetama un zem Manu ļaužu kājām saminama, ak Israēla nams.

16 Patiesi, patiesi Es saku jums, tā Tēvs Man ir pavēlējis — lai Es dotu šai tautai šo zemi viņu mantojumā.

17 Un tad ^apravieša Jesajas vārdi būs piepildīti, kas saka:

18 ^aTavi ^bsargi jau paceļ balsi, viņi gavilē visi vienā balsī, jo tie redzēs paši savām acīm, kad Tas Kungs atkal atjaunos Cīānu.

19 Gavilējiet priekā; dziediet visas kopā, jūs, Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi!

20 Tas Kungs ir atsedzis Savu svēto roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no Dieva.

17. NODAĻA

Jēzus liek ļaudīm pārdomāt Viņa vārdus un lūgt par sapratni. Viņš izdziedina viņu slimos. Viņš lūdz par tiem ļaudīm, izmantodams tādu valodu, kas nevar tikt rakstīta. Eņģeļi kalpo viņiem un uguns ieskauj viņu bērniņus. Apmēram 34 g. pēc Kr.

LŪK, tad notika, kad Jēzus bija sacījis šos vārdus, Viņš paraudzījās atkal apkārt uz ļaužu pulku, un Viņš teica uz tiem: LŪK, Mans ^alaiks ir tuvu klāt.

2 Es manu, ka jūs esat vāji, ka jūs nevarat ^asaprast visus Manus vārdus, ko Man Tēvs ir pavēlējis runāt uz jums šinī reizē.

3 Tādēļ ejiet uz savām mājām un ^aapdomājiet to, ko Es esmu sacījis, un vaicājiet Tēvam Manā Vārdā, lai jūs varētu saprast, un ^bsagatavojiet savus prātus ^crītam, un Es nākšu pie jums atkal.

4 Bet tagad Es ^aēju pie Tēva, un arī lai ^bparādītos ^cpazudušajām Israēla ciltīm, jo tās nav zudušas Tēvam, jo Viņš zina, kurp Viņš tās ir aizvedis.

5 Un notika, kad Jēzus bija tā runājis, Viņš atkal pameta Savas acis apkārt uz ļaužu pulku un redzēja, ka viņi bija asarās un cieši raudzījās uz Viņu, it kā lūgdami, lai Viņš paliek nedaudz ilgāk ar tiem.

6 Un Viņš sacīja uz tiem: LŪK, Mana sirds ir pilna ^alīdzjūtības pret jums.

7 Vai jūsu vidū ir kādi slimie? Vediet viņus šurp. Vai jums ir kādi, kas ir klibi vai akli, vai tizli, vai kropli, vai spitālīgi, vai kas ir izkalduši, vai kas ir kurli, vai kas sirgst jebkādā veidā? Vediet viņus šurp un Es tos dziedināšu, jo Es jūtu jums līdzī, Mana sirds ir piepildīta ar žēlastību.

8 Jo Es redzu, ka jūs gribat, lai Es parādu jums to, ko Es darīju jūsu brāļiem Jeruzālemē, jo Es

17a 3. Nef. 20:11–12.

18a Jes. 52:8–10.

b Ec. 33:1–7.

src Sargāt, sargs.

17 1a TAS IR atgriezies pie Tēva, skat. 4. p.

2a Jāņa 16:12;

M&D 78:17–18.

3a SRC Pārdomāt.

b M&D 132:3.

c 3. Nef. 19:2.

4a 3. Nef. 18:39.

b 3. Nef. 16:1–3.

c SRC Israēls—Israēla desmit pazudušās ciltis.

6a SRC Līdzjūtība.

redzu, ka jūsu "ticība ir ^bpietiekama, lai Es jūs dziedinātu.

9 Un notika, kad Viņš bija tā runājis, viss ļaužu pulks vienprātīgi gāja ar saviem slimajiem un saviem sirgstošajiem, un saviem klibajiem, un saviem aklajiem, un saviem mēmajiem, un ar visiem tiem, kas sirga jebkādā veidā; un Viņš "dziedināja ikvienu, kad tie tika atvesti pie Viņa.

10 Un viņi visi, gan tie, kas bija dziedināti, gan tie, kas bija veseli, zemojās pie Viņa kājām un pielūdza Viņu; un, cik daudzi varēja, nāca no ļaužu pulka un "skūpstīja Viņa kājas, tā ka tie mazgāja Viņa kājas ar savām asarām.

11 Un notika, ka Viņš pavēlēja, lai viņu "mazie bērni tiktu atnesti.

12 Tā tie atnesa savus mazos bērnus un nolika tos zemē visapkārt Viņam, un Jēzus stāvēja vidū, un ļaužu pulks deva ceļu, līdz tie visi bija atnesti pie Viņa.

13 Un notika, kad viņi visi bija atnesti un Jēzus stāvēja to vidū, Viņš pavēlēja ļaužu pulkam, lai tie "nomestos uz ceļiem zemē.

14 Un notika, kad tie bija nometušies uz ceļiem zemē, Jēzus nopūtās pie sevis un teica: Tēvs, Es esmu "satraukts par Israēla nama ļaužu bezdievību.

15 Un, kad Viņš bija pateicis šos vārdus, Viņš arī nometās uz ceļiem zemē; un lūk, Viņš

lūdza Tēvu, un tas, ko Viņš lūdza, nevar tikt uzrakstīts, un ļaužu pulks, kas dzirdēja Viņu, liecināja.

16 Un viņi liecināja šādā veidā: "Acs nekad nav redzējusi, nedz arī auss kādreiz dzirdējusi iepriekš tik lielas un brīnumainas lietas, kā mēs redzējām un dzirdējām Jēzu runājam uz Tēvu;

17 un neviena "mēle nevar izteikt, nedz arī kāds cilvēks var uzrakstīt, nedz arī cilvēku sirdis var aptvert tikt lielas un brīnumainas lietas, kā mēs gan redzējām, gan dzirdējām Jēzu runājam; un neviens nevar aptvert to prieku, kas piepildīja mūsu dvēseles tanī brīdī, kad mēs dzirdējām Viņu lūdzam Tēvu par mums.

18 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis lūgt Tēvu, Viņš piecēlās; bet tik milzīgs bija ļaužu pulka "prieks, ka viņi bija tā pārņemti.

19 Un notika, ka Jēzus runāja uz tiem un aicināja viņus piecelties.

20 Un tie piecēlās no zemes, un Viņš sacīja uz tiem: Svētīti jūs esat dēļ savas ticības. Un tagad lūk, Mans prieks ir pilnīgs.

21 Un, kad Viņš bija sacījis šos vārdus, Viņš "raudāja, un pūlis liecināja par to, un Viņš ņēma viņu bērnīņus, vienu pēc otra, un ^bsvētīja tos, un lūdza Tēvu par tiem.

8a Lūk. 18:42.
b 2. Nef. 27:23;
Et. 12:12.
9a Mos. 3:5;
3. Nef. 26:15.
10a Lūk. 7:38.

11a Mat. 19:13–14;
3. Nef. 26:14, 16.
13a Lūk. 22:41;
Ap. d. 20:36.
14a Moz. 7:41.
16a Jes. 64:4;

1. kor. 2:9;
M&D 76:10, 114–119.
17a 2. kor. 12:4.
18a SRC Prieks.
21a Jāņa 11:35.
b Marka 10:14–16.

22 Un, kad Viņš to bija darijis, Viņš atkal raudāja;

23 un Viņš runāja uz ļaužu pulku, un sacīja uz tiem: Skatieties uz saviem bērniņiem.

24 Un, kad viņi skatījās, lai redzētu, viņi pameta savas acis uz debesīm, un viņi redzēja debesis atveramies, un viņi redzēja eņģeļus nokāpjām no debesīm, un tie bija it kā uguns vidū, un tie nāca un "ieskāva šos bērniņus, un viņi tika apņēmti it kā ar uguni; un eņģeļi kalpoja tiem.

25 Un ļaužu pulks redzēja un dzirdēja, un liecināja; un tie zina, ka viņu pieraksts ir paties, jo viņi visi redzēja un dzirdēja, katrs cilvēks pats; un viņi bija skaitā ap divi tūkstoši un pieci simti dvēseļu, un tur bija vīri, sievas un bērni.

18. NODAĻA

Jēzus ievieš Svēto Vakarēdienu starp nefijiešiem. Viņiem tiek pavēlēts vienmēr lūgt Viņa Vārdā. Tie, kas ēd Viņa miesu un dzer Viņa asinis necienīgi, tiek nosodīti. Mācekļiem tiek dota vara piešķirt Svēto Garu. Apmēram 34 g. pēc Kr.

UN notika, ka Jēzus pavēlēja Saviem mācekļiem, lai tie Viņam atnestu nedaudz "maizes un vīna.

2 Un, kamēr tie gāja pēc maizes un vīna, Viņš pavēlēja ļaužu pulkam, lai tie apsēstos uz zemes.

3 Un, kad Viņa mācekļi atnāca ar "maizi un vīnu, Viņš paņēma maizi un lauza, un svētīja to;

un Viņš deva to mācekļiem un pavēlēja, lai tie ēstu.

4 Un, kad tie bija ēduši un paēduši, Viņš pavēlēja, lai tie dotu ļaužu pulkam.

5 Un, kad ļaužu pulks bija ēdis un paēdis, Viņš sacīja uz mācekļiem: Lūk, viens tiks ordinēts jūsu vidū, un viņam Es došu varu, lai viņš "lauztu maizi un svētītu to, un dotu to Manas baznīcas ļaudīm, visiem tiem, kas ticēs un taps kristīti Manā Vārdā.

6 Un to jūs vienmēr centīsities darīt, tāpat kā Es dariju, tāpat kā Es laužu maizi un svētīju to, un devu to jums.

7 Un to jūs darīsiet, lai "pieminētu Manu miesu, ko Es jums esmu rādījis. Un tas būs kā liecība Tēvam, ka jūs vienmēr Mani atcerēsities. Un, ja jūs vienmēr atcerēsities Mani, Mans Gars būs ar jums.

8 Un notika, ka pēc tam, kad Viņš sacīja šos vārdus, Viņš pavēlēja Saviem mācekļiem, lai tie ņemtu vīna kausu un dzertu no tā un lai viņi dotu arī ļaužu pulkam, lai tie arī varētu dzert no tā.

9 Un notika, ka viņi tā darīja un dzēra no tā, un bija padzēruši; un viņi deva ļaužu pulkam, un tie dzēra, un tie bija padzēruši.

10 Un, kad mācekļi bija to darijuši, Jēzus sacīja uz tiem: Svētīti jūs esat par to, ko jūs darījāt, jo tā ir Manu pavēļu pildīšana un tā liecina Tēvam, ka jūs gribat darīt to, ko Es esmu pavēlējis jums.

11 Un to jums vienmēr būs darīt tiem, kas nožēlo grēkus un top kristīti Manā Vārdā; un jūs darīsīt to, atceroties Manas asinis, kuras Es esmu izlējis par jums, lai jūs varētu liecināt Tēvam, ka jūs vienmēr Mani atceraties. Un, ja jūs vienmēr atcerēsities Mani, Mans Gars būs ar jums.

12 Un Es dodu jums bausli, ka jums būs to darīt. Un, ja jūs vienmēr to darīsīt, svētīti jūs esat, jo jūs esat celti uz Manas ^aklints.

13 Bet, kas vien jūsu starpā darīs vairāk vai mazāk par šo, nav celti uz Manas klints, bet ir celti uz smilšaina pamata; un, kad lietus līs un plūdi gāzīsies, un vējš pūtīs tiem virsū, tie ^akritīs, un elles ^bvārti ir gatavi atvērties, lai pieņemtu tos.

14 Tādēļ svētīti jūs esat, ja jūs turēsīt Manas pavēles, ko Tēvs ir pavēlējis Man, lai Es dotu jums.

15 Patiesi, patiesi Es jums saku, jums jābūt modriem un vienmēr ^ajālūdz, lai jūs netiktu velna sakārdināti un viņš jūs neaizvestu gūstā.

16 Un, kā Es lūdzu starp jums, patiesi tādā veidā jums būs lūgt Manā baznīcā starp Maniem ļaudīm, kas nožēlo grēkus un top kristīti Manā Vārdā. Lūk, Es esmu ^agaisma; un Es esmu rādījis jums ^bpiemēru.

17 Un notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus uz Saviem

mācekļiem, ka Viņš atkal pagriezās pret ļaužu pulku un sacīja uz tiem:

18 Lūk, patiesi, patiesi Es jums saku, jums ir jābūt modriem un vienmēr jālūdz, lai jūs nekristu kārdinājumā, jo ^aSātans grib jūs iegūt, lai viņš varētu sijāt jūs kā kviešus.

19 Tādēļ jums vienmēr būs lūgt Tēvu Manā Vārdā;

20 un ^avisu, ko jūs lūgsīt Tēvam Manā Vārdā, kas ir taisnīgi, ticot, ka jūs saņemsīt, lūk, tas jums taps dots.

21 ^aLūdziet Tēvu vienmēr Manā Vārdā savās ģimenēs, lai jūsu sievas un jūsu bērni varētu tapt svētīti.

22 Un lūk, jums būs bieži sanākt kopā; un jūs neliegsīt nevienam nākt pie jums, kad jūs sanākat kopā, bet ļaujiet, lai tie nāktu, un neliedziet tiem;

23 bet jums būs ^alūgt par tiem, un jūs tos nepadzīsīt; ja būs tā, ka tie bieži nāks pie jums, jūs lūgsīt par tiem Tēvu Manā Vārdā;

24 tādēļ turiet augstu savu ^agaismu, lai tā spīd pasaulei. Lūk, Es esmu ^bgaisma, ko jums būs turēt augstu—kā to jūs esat redzējuši Mani darām. Lūk, jūs redzat, ka Es esmu lūdzis Tēvu, un jūs visi bijāt aculiecinieki.

25 Un jūs redzat, ka Es ^anevienam nepavēlēju aiziet, bet drīzāk pavēlēju, lai jūs nāktu pie Manis, lai jūs varētu ^bsajust

12a SRC Klints.

13a SRC Atkrišana.

^b 3. Nef. 11:39.

15a Al. 34:17–27.

SRC Lūgšana.

16a SRC Gaisma, Kristus gaisma.

^b SRC Jēzus Kristus—
Jēzus Kristus piemērs.

18a Lūk. 22:31;

2. Nef. 2:17–18;

M&D 10:22–27.

20a Mat. 21:22; Hel. 10:5;
Moron. 7:26;

M&D 88:63–65.

21a Al. 34:21.

23a 3. Nef. 18:30.

24a Mat. 5:16.

^b Mos. 16:9.

25a Al. 5:33.
^b 3. Nef. 11:14–17.

un redzēt; patiesi tā jums būs darīt pasaulei; un katrs, kas pārkaļp šo pavēli, ļaujas tikt ievests kārdināšanā.

26 Un tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, ka Viņš pavērsa savas acis uz mācekļiem, ko Viņš bija izraudzījis, un sacīja uz tiem:

27 Lūk, patiesi, patiesi Es saku jums, Es dodu jums vēl vienu pavēli, un tad Man ir jāiet pie Sava "Tēva, lai Es varētu izpildīt ^b citas pavēles, ko Viņš Man ir devis.

28 Un tad lūk, šī ir tā pavēle, ko Es dodu jums, lai jūs neļautu apzināti nevienam "necienīgam ^b baudīt no Manas miesas un asinīm, kad jūs to izdalīsiet;

29 jo katrs, kas ēd un dzer Manu miesu un "asinis ^b necienīgi, ēd un dzer par sodu savai dvēselei; tādēļ, ja jūs zināt, ka cilvēks ir necienīgs, lai ēstu un dzertu no Manas miesas un asinīm, jūs tam to liegsit.

30 Tomēr jūs to "nedzīsiet pro-jām, bet jūs kalposit tam un lūgsit par viņu Tēvu Manā Vārdā; un, ja būs tā, ka viņš nožēlos grēkus un taps kristīts Manā Vārdā, tad jūs pieņemsit to un dosit tam no Manas miesas un asinīm.

31 Bet, ja viņš nenožēlos grēkus, viņš netiks pieskaitīts

Maniem ļaudīm, lai viņš nevarētu iznīcināt Manus ļaudis, jo lūk, Es zinu "Savas avis, un tās ir saskaitītas.

32 Tomēr jūs neizdzīsiet to no savām sinagogām vai savām lūgšanas vietām, jo tādiem jūs turpināsiet kalpot; jo jūs nezināt—varbūt tie atgriezīsies un nožēlos grēkus, un nāks pie Manis ar patiesu sirdi, un Es "dziedināšu tos; un jūs būsit līdzekļi glābšanas nešanā tiem.

33 Tādēļ turiet šos vārdus, ko Es jums esmu pavēlējis, lai jūs nenokļūtu zem "nosodījuma; jo ak vai tam, ko Tēvs nosoda.

34 Un Es dodu jums šīs pavēles to strīdu dēļ, kas ir bijuši jūsu starpā. Un svētīgi jūs esat, ja "nav strīdu jūsu starpā.

35 Un tagad Es eju pie Tēva, tādēļ ka ir nepieciešams, lai Es ietu pie Tēva "jūsu labā.

36 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis šos vārdus, Viņš pieskārs ar Savu "roku ^b mācekļiem, ko Viņš bija izraudzījis, vienam pēc otra, līdz viņš bija visiem tiem pieskāries, un runāja uz tiem, kad Viņš tiem pieskārs.

37 Un ļaužu pulks nedzirdēja vārdus, ko Viņš runāja, tādēļ tie neliecina, bet mācekļi liecina, ka Viņš deva tiem "varu dot ^b Svēto

27a SRC Dievs, dievība—
Dievs Tēvs.

^b 3. Nef. 16:1–3.

28a 1. kor. 11:27–30.

^b Morm. 9:29.

29a M&D 46:4.

^b SRC Asinis; Svētais

Vakarēdiens.

30a M&D 46:3.

31a Jāņa 10:14;

Al. 5:38;

3. Nef. 15:24.

32a 3. Nef. 9:13–14;

M&D 112:13.

33a SRC Nosodīt,

nosodišana.

34a 3. Nef. 11:28–30.

35a 1. Jāņa 2:1;

2. Nef. 2:9;

Moron. 7:27–28;

M&D 29:5.

36a SRC Roku uzlikšana.

^b 1. Nef. 12:7;

3. Nef. 19:4.

37a SRC Spēks.

^b SRC Svētā Gara

dāvana.

Garu. Un es tālāk jums parādīšu, ka šis pieraksts ir patiess.

38 Un notika, kad Jēzus bija pieskāries tiem visiem, ka tur nāca “mākonis un apēnoja ļaužu pulku, ka tie nevarēja saskatīt Jēzu.

39 Un, kamēr tie bija apēnoti, Viņš aizgāja no tiem un uzkāpa debesīs. Un mācekļi redzēja un liecina, ka Viņš atkal uzkāpa debesīs.

19. NODAĻA

Divpadsmit mācekļi kalpo ļaudīm un lūdz pēc Svētā Gara. Mācekļi top kristīti un saņem Svēto Garu un eņģeļu kalpošanu. Jēzus lūdz Dievu ar vārdiem, kas nevar tikt rakstīti. Viņš apliecina šo nefijiešu ārkārtīgi lielo ticību. Apmēram 34 g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija uzkāpis debesīs, ļaužu pulks izklīda, un katrs vīrs ņēma savu sievu un savus bērnus un atgriezās savā mājā.

2 Un nekavējoties tika izziņots starp ļaudīm, pirms kļuva tumšs, ka ļaužu pulks bija redzējis Jēzu, ka Viņš bija kalpojis tiem un ka Viņš arī rītā parādīsies ļaužu pulkam.

3 Jā, un patiesi visu nakti tika stāstīts par Jēzu; un tik daudz tie stāstīja ļaudīm, ka tur bija daudzi, jā, ļoti liels skaits, kas ārkārtīgi pūlējās visu to nakti, lai viņi varētu no rīta būt tai vietā, kur Jēzus parādīsies ļaužu pulkam.

4 Un notika, ka no rīta, kad ļaužu pulks bija sapulcējies kopā, lūk, Nefijs un viņa brālis, ko viņš bija uzcēlis no miroņiem, kura vārds bija Timotejs, un arī Nefija dēls, kura vārds bija Jona, un arī Matonijs, un Matonihass, viņa brālis, un Kumens, un Kumenonhijs, un Jeremija, un Šemnonss, un Jona, un Cedekija, un Jesaja — tad nu šie bija to mācekļu vārdi, ko Jēzus bija izraudzījis — un notika, ka tie nāca un nostājās ļaužu pulka vidū.

5 Un lūk, ļaužu pulks bija tik liels, ka viņi lika, lai tie sadalītos divpadsmit grupās.

6 Un tie divpadsmit mācīja ļaužu pulku; un lūk, tie lika, lai pūlis nomestos ceļos uz zemes virsas un lūgtu Tēvu Jēzus Vārdā.

7 Un mācekļi arī lūdza Tēvu Jēzus Vārdā. Un notika, ka viņi piecēlās un mācīja ļaudis.

8 Un, kad viņi bija mācījuši ar tiem pašiem vārdiem, ko Jēzus bija runājis — neko neizmainot no tiem vārdiem, ko Jēzus bija runājis — lūk, viņi atkal nome-tās ceļos un lūdza Tēvu Jēzus Vārdā.

9 Un lūdza par to, ko viņi visvairāk vēlējās; un viņi vēlējās, lai “Svētais Gars tiem taptu dots.

10 Un, kad viņi bija tā lūguši, viņi devās lejā ūdens malā, un ļaužu pulks sekoja tiem.

11 Un notika, ka Nefijs devās “ūdenī un tapa kristīts.

12 Un viņš iznāca no ūdens un sāka kristīt. Un viņš kristīja

visus tos, kurus Jēzus bija izraudzījis.

13 Un notika, kad viņi visi bija "kristīti un bija iznākuši no ūdens, Svētais Gars nolaidās uz tiem, un viņi tika piepildīti ar ^bSvēto Garu un ar uguni.

14 Un lūk, viņi bija "it kā uguns ieskauti; un tā nāca no debesīm, un ļaužu pulks to redzēja un liecināja par to; un eņģeļi nāca lejā no debesīm un kalpoja tiem.

15 Un notika, kamēr eņģeļi kalpoja mācekļiem, lūk, Jēzus nāca un nostājās vidū un kalpoja tiem.

16 Un notika, ka Viņš runāja uz ļaužu pulku un pavēlēja, lai tie atkal nomestos ceļos zemē un arī lai Viņa mācekļi nomestos ceļos zemē.

17 Un notika, kad viņi visi bija nometušies ceļos zemē, Viņš pavēlēja Saviem mācekļiem lūgt.

18 Un lūk, tie iesāka lūgt; un viņi lūdza Jēzu, saukdami Viņu par savu Kungu un savu Dievu.

19 Un notika, ka Jēzus aizgāja no viņu vidus un pagāja nedaudz nostāk no tiem, un nometās zemē, un Viņš sacīja:

20 Tēvs, Es pateicos Tev, ka Tu esi devis Svēto Garu tiem, ko Es esmu izraudzījis; un tas ir viņu ticības dēļ, ka Es esmu izraudzījis tos no pasaules.

21 Tēvs, Es lūdzu Tevi, lai Tu dotu Svēto Garu visiem tiem, kas ticēs viņu vārdiem.

22 Tēvs, Tu esi devis Svēto Garu tiem tāpēc, ka tie tic Man; un Tu redzi, ka tie tic Man tāpēc, ka Tu uzklaušīji tos, un viņi lūdz Mani; un viņi lūdz Mani tāpēc, ka Es esmu ar viņiem.

23 Un tagad, Tēvs, Es lūdzu Tev par viņiem un arī par visiem tiem, kas ticēs viņu vārdiem, lai tie varētu ticēt Man, lai Es varētu būt viņos "kā Tu, Tēvs, esi Manī, lai mēs varētu būt ^bviens.

24 Un notika, kad Jēzus bija tā lūdzis Tēvu, Viņš nāca pie saviem mācekļiem, un lūk, tie joprojām turpināja bez apstājas lūgt Viņu; un tie "nepļāpāja daudziem vārdiem, jo tiem bija dots, par ko tiem ^bjālūdzu, un tie bija pilni ar vēlēšanos.

25 Un notika, ka Jēzus svētīja tos, kad tie lūdza Viņu; un Viņa vaigs smaidīja uz tiem, un Viņa "vaiga gaisma spīdēja pār tiem, un lūk, viņi bija tikpat ^bbalti kā Jēzus vaigs un arī drānas; un lūk, viņu baltums pārspēja jebkādu baltumu, jā, patiesi uz zemes nevar būt nekas tik balts kā to baltums.

26 Un Jēzus sacīja uz tiem: Turpiniet lūgt! Un viņi nepārstāja lūgt.

27 Un Viņš atkal novērsās no tiem un pagāja nedaudz nostāk, un nometās zemē; un Viņš atkal lūdza Tēvu, sacīdams:

28 Tēvs, Es pateicos Tev, ka Tu esi "šķīstījis tos, kurus Es esmu

13a src Kristīšana, kristīt.
b 3. Nef. 12:2;
Morm. 7:10.
src Svētā Gara dāvana.
14a Hel. 5:23–24, 43–45;
3. Nef. 17:24.

23a 3. Nef. 9:15.
b Jāņa 17:21–23.
src Vienotība.
24a Mat. 6:7.
b M&D 46:30.
25a 4. Moz. 6:23–27.

b src Apskaidrošana—
Apskaidrotas būtnes.
28a Moron. 7:48;
M&D 50:28–29;
88:74–75.
src Šķīsts, šķīstība.

izraudzījis viņu ticības dēļ, un Es lūdzu par viņiem un arī par tiem, kas ticēs viņu vārdiem, lai tie varētu tikt šķīstīti Manī caur ticību viņu vārdiem, tāpat kā viņi ir šķīstīti Manī.

29 Tēvs, Es nelūdzu par pasauli, bet par tiem, ko Tu Man “no pasaules esi devis viņu ticības dēļ, lai viņi varētu tikt šķīstīti Manī, lai Es varētu būt viņos kā Tu, Tēvs, esi Manī, lai mēs varētu būt viens, lai Es varētu tikt pagodināts viņos.

30 Un, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš atkal nāca pie Saviem mācekļiem; un lūk, tie nelokāmi un nepārtraukti lūdza Viņu; un Viņš atkal smaidīja uz tiem; un lūk, viņi bija tikpat “balti kā Jēzus.

31 Un notika, ka Viņš atkal pagāja nedaudz nostāk un lūdza Tēvu;

32 un mēle nevar izteikt tos vārdus, ar kuriem Viņš lūdza, nedz arī cilvēks var “uzrakstīt tos vārdus, ar kuriem Viņš lūdza.

33 Un ļaužu pulks dzirdēja un liecina; un viņu sirdis bija atvērtas un viņi saprata savās sirdīs tos vārdus, ar kuriem Viņš lūdza.

34 Tomēr tik lieli un brīnumaini bija tie vārdi, ar kuriem Viņš lūdza, ka tie nevar tikt rakstīti, nedz arī cilvēks tos var “izteikt.

35 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis lūgt, Viņš atkal nāca pie mācekļiem un sacīja uz tiem: Tik lielu “ticību Es nekad nees-

mu redzējis starp visiem jūdiem; tādēļ, viņu ^bneticības dēļ, Es nevarēju parādīt tiem tik lielus brīnumus.

36 Patiesi Es saku jums, nav neviena no viņiem, kas būtu redzējis tik lielas lietas, kā jūs redzējāt; nedz arī viņi ir dzirdējuši tik lielas lietas, kā jūs dzirdējāt.

20. NODAĻA

Jēzus brīnumainā veidā dabū maizi un vīnu un atkal izdala Vakarēdienu ļaudīm. Jēkaba atlikums nāks pie Tā Kunga, sava Dieva atziņas un mantos Amerikas kontinentu. Jēzus ir pravietis, līdzīgi Mozum, un nefījieši ir pravieša bērni. Citas Tā Kunga tautas tiks sapulcinātas Jeruzālemē. Apmēram 34 g. pēc Kr.

UN notika, ka Viņš pavēlēja ļaužu pulkam un arī Saviem mācekļiem, lai tie pārstātu lūgt. Un Viņš pavēlēja tiem, lai tie nepārstātu “lūgt savās sirdīs.

2 Un Viņš pavēlēja tiem, lai tie pieceltos un nostātos uz savām kājām. Un tie piecēlās un nostājās uz savām kājām.

3 Un notika, ka Viņš atkal lauza maizi un svētīja to, un deva mācekļiem to ēst.

4 Un, kad viņi bija ēduši, Viņš tiem pavēlēja, lai tie lauztu maizi un dotu to ļaužu pulkam.

5 Un, kad tie bija devuši ļaužu pulkam, Viņš deva tiem arī vīnu dzert, un pavēlēja viņiem, lai tie to dotu ļaužu pulkam.

29a Jāna 17:6.
30a Mat. 17:2.
32a M&D 76:116.
34a 2. kor. 12:4;

3. Nef. 17:17.
35a SRC Ticība, ticēt.
b Mat. 13:58.
SRC Neticība.

20 1a 2. Nef. 32:9;
Mos. 24:12.

6 Tad nu tur nebija bijis nedz "maizes, nedz vīna, ko būtu nesuši mācekļi vai ļaužu pulks; 7 bet Viņš patiesi "deva tiem maizi ēst un arī vīnu dzert.

8 Un Viņš sacīja uz tiem: Tas, kas "ēd šo maizi, ēd no Manas miesas savai dvēselei; un tas, kas dzer no šī vīna, dzer no Manām asinīm savai dvēselei; un viņa dvēsele nekad nebūs nedz izsalkusi, nedz izslāpusi, bet būs sāta.

9 Tad, kad viss pūlis bija ēdis un dzēris, lūk, viņi tika piepildīti ar Garu; un viņi sauca vienā balsī un deva godu Jēzum, ko viņi bija gan redzējuši, gan dzirdējuši.

10 Un notika, kad tie visi bija godinājuši Jēzu, Viņš sacīja uz tiem: Lūk, tagad Es pabeidzu to pavēli, ko Tēvs Man ir pavēlējis par šo tautu, kas ir Israēla nama atlikums.

11 Jūs atceraties, ka Es runāju uz jums un teicu, ka tad, kad "Jesajas ^bvārdi būs piepildīti — lūk, tie ir rakstīti un tie ir jūsu priekšā, tādēļ pētiēt tos —

12 un patiesi, patiesi Es saku jums, ka tad, kad tie būs piepildīti, tad būs piepildīta tā "derība, ko Tēvs ir slēdzis ar Savu tautu, ak Israēla nams.

13 Un tad "atlikušie, kas būs ^bizkaisīti pa zemes virsu, tiks

"sapulcināti kopā no austrumiem un no rietumiem, un no dienvidiem, un no ziemeļiem; un viņi tiks vesti pie Tā Kunga, sava Dieva "atziņas, kurš ir atpestījis tos.

14 Un Tēvs Man pavēlēja, lai Es dotu šo "zemi jums mantojumā.

15 Un Es saku jums, ka, ja citticībnieki "nenožēlos grēkus pēc tās svētības, ko tie saņems, kad tie būs izklīdinājuši Manu tautu —

16 tad jūs, kas esat Jēkaba nama atlikums, iesit starp tiem; un jūs būsīt viņu vidū, un viņu būs daudz; un jūs būsīt starp tiem kā lauva starp meža zvēriem un kā jauns "lauvēns avju barā, kas, ja tas iet tam cauri, ^bnomin kājām un saplosa gabalos, un neviens nevar paglābt.

17 Tava roka būs pacelta pret taviem pretiniekiem, un visi tavi ienaidnieki taps izdeldēti.

18 Un Es "sapulcināšu Savus ļaudis kopā, kā cilvēks savāc kopā savus kūlišus uz kuļamā klona.

19 Jo Es veidošu Savus ļaudis, ko Tēvs Man ir derējis, jā, Es veidošu tavus "ragus no dzelzs, un Es veidošu tavus nagus no vara. Un tu sasitīsi gabalos daudzās tautas; un Es veltīšu viņu ieguvumu Tam Kungam, un viņu bagātību visas pasaules

6a Mat. 14:19–21.

7a Jāņa 6:9–14.

8a Jāņa 6:50–58;

3. Nef. 18:7.

src Svētais Vakarēdiens.

11a 2. Nef. 25:1–5;

Morm. 8:23.

b 3. Nef. 16:17–20; 23:1–3.

12a 3. Nef. 15:7–8.

13a 3. Nef. 16:11–12;

21:2–7.

b SRC Israēls—Israēla izkaisīšana.

c SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

d 3. Nef. 16:4–5.

14a SRC Apsolitā zeme.

15a 3. Nef. 16:10–14.

16a Morm. 5:24;

M&D 19:27.

b Mih. 5:7–8;

3. Nef. 16:14–15; 21:12.

18a Mih. 4:12.

19a Mih. 4:13.

Kungam. Un lūk, Es esmu Tas, kas to dara.

20 Un notiks — saka Tēvs, ka Manas taisnības “zobens karā-sies pār tiem tanī dienā; un, ja vien viņi nenožēlos grēkus, tas kritis pār tiem, saka Tēvs, jā, patiesi uz visām citticībnieku tautām.

21 Un notiks, ka Es nostiprinā-šu Savu “tautu, ak Israēla nams!

22 Un lūk, šo tautu Es nostip-rināšu šai zemē, izpildot to “derību, ko es noslēdzu ar jūsu tēvu Jēkabu; un šī zeme tiks saukta par ^bJauno Jeruzālemi. Un debesu spēki būs starp šiem ļaudīm; jā, patiesi, “Es būšu jūsu vidū.

23 Lūk, Es esmu Tas, par ko Mozus runāja, sacīdams: “Pra-vieti Tas Kungs, jūsu Dievs, cels jums no jūsu brāļiem tāpat kā mani, Viņu jūs uzklausīsīt visās lietās, ko Viņš jums sacīs. Un notiks, ka katra dvēsele, kas neklausīs Tam pravietim, tiks izdeldēta no tautas vidus.

24 Patiesi, patiesi Es saku jums, jā, un “visi pravieši, sākot ar Samuēlu, un tie, kas turpmāk ir runājuši, ir liecinājuši par Mani.

25 Un lūk, jūs esat praviešu bērni; un jūs esat no Israēla nama; un jūs esat “derībā, ko

Tēvs noslēdza ar jūsu tēviem, sacīdams uz Ābrahāmu: Un ^btavos pēcnācējos tiks svētītas visas zemes ciltis.

26 Tēvs vispirms cēla jums Mani un sūtīja Mani svētīt jūs, “novēršot ikvienu no jums no jūsu nekrietnībām; un tas tāpēc, ka jūs esat derības bērni —

27 un, kad jūs tikāt svētīti, tad Tēvs izpildīja to derību, ko Viņš bija slēdzis ar Ābrahāmu, sacī-dams: “Tavos pēcnācējos tiks svētītas visas zemes ciltis — iz-lejot Svēto Garu caur Mani uz citticībniekiem, šī svētība ^bcitti-cībniekiem padaris tos varenā-kus par visu, līdz pat Manas tautas izklīdināšanai, ak Israēla nams.

28 Un viņi būs “pletne šīs zemes ļaudīm. Tomēr, kad tie būs saņēmuši Mana evaņģēlija pilnību, tad, ja tie atkal nocieti-nās savas sirdis pret Mani, Es atgriezīšu viņu nekrietnības uz viņu pašu galvām, saka Tēvs.

29 Un Es “atcerēšos to derību, ko Es noslēdzu ar Saviem ļau-dīm; un Es derēju ar tiem, ka Es ^bsapulcināšu tos kopā Manis noliktajā laikā, ka Es atkal došu tiem “viņu tēvu zemi mantoju-mā, kas ir ^dJeruzālemes zeme, kas ir apsolutā zeme viņiem uz mūžiem, saka Tēvs.

20a 3. Nef. 29:4.

21a 3. Nef. 16:8–15.

22a 1. Moz. 49:22–26;

M&D 57:2–3.

^b Jes. 2:2–5;

3. Nef. 21:23–24;

Et. 13:1–12;

M&D 84:2–4.

src Jaunā Jeruzāleme.

^c Jes. 59:20–21;

Mal. 3:1; 3. Nef. 24:1.

23a 5. Moz. 18:15–19;

Ap. d. 3:22–23;

1. Nef. 22:20–21.

24a Ap. d. 3:24–26;

1. Nef. 10:5; Jēk. 7:11.

25a src Ābrahāma

Derība.

^b 1. Moz. 12:1–3; 22:18.

26a Sal. Pam. 16:6.

27a Gal. 3:8; 2. Nef. 29:14;

Ābr. 2:9.

^b 3. Nef. 16:6–7.

28a 3. Nef. 16:8–9.

29a Jes. 44:21;

3. Nef. 16:11–12.

^b src Israēls—Israēla

sapulcināšana.

^c Am. 9:14–15.

^d src Jeruzāleme.

30 Un notiks, ka laiks pienāks, kad Mana evaņģēlija pilnība tiks sludināta tiem;

31 un viņi "ticēs Man, ka Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēls, un lūgs Tēvu Manā Vārdā.

32 Tad viņu "sargi pacels savu balsi, viņi gaviļēs visi vienā balsī, jo tie redzēs paši savām acīm.

33 Tad Tēvs sapulcinās viņus atkal kopā un dos viņiem Jeruzālemi par viņu mantojuma zemi.

34 Tad tie izplūdīs priekā — "Dziediet visas kopā, jūs, Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tēvs ir mierinājis Savus ļaudis, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi!

35 Tēvs ir atsedzis Savu svēto roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no Tēva; un Tēvs un Es esam viens.

36 Un tad tiks izpildīts tas, kas ir rakstīts: "Mosties, mosties atkal un apjoz savu spēku, ak Ciāna, tērpies savās svētku drānās, ak Jeruzāleme, svētā pilsēta! Jo turpmāk tevī vairs nespers kāju neviens, kas neapgraizīts un nešķīsts!

37 Nokrati pīšļus, pacelies, apsēdies, ak Jeruzāleme! Atraisies no savām kakla važām, ak sagūstītā Ciānas meita!

38 Jo tā saka Tas Kungs: Par velti jūs esat sevi pārdevuši, un jūs tiksiet atpirkti bez naudas.

39 Patiesi, patiesi Es saku

jums, ka Mana tauta pazīs Manu Vārdu; jā, tanī dienā viņi zinās, ka Es esmu Tas, kas runā.

40 Un tad viņi sacīs: "Cik brīnišķas kalnos ir tā kājas, kas atnes tiem labas vēstis, kas ^bsludina mieru, kas atnes tiem labas vēstis par labo; kas sludina glābšanu, kas saka Ciānai: Tavs Dievs valda!

41 Un tad skanēs sauciens: "Izeita, izeita no turienes ārā, neaizskariet nekā ^bnešķīsta; izeita no to vidus; esat "šķīsti jūs, kas nesat Tā Kunga traukus.

42 "Nedodieties prom baiļu pilnā steigā, nedz arī bēgot, jo Tas Kungs ies jums pa priekšu, un Israēla Dievs būs jūsu aizmugure.

43 Redzi, Mans kalps rīkosies gudri; Viņš tiks paaugstināts, cildināts un augsti godāts.

44 Kā daudzi par Tevi bija pārsteigti—Viņa vaigs bija tik izkropļots, ka tas nelīdzinājās cilvēkam, un Viņa stāvs nepavisam cilvēku bērniem —

45 tāpat Viņš "apslacīs daudzas tautas; ķēniņi aizvērs savas mutes, jo, kas tiem nekad nebija stāstīts, to tie tagad redzēs; un, ko tie nekad nebija dzirdējuši, to tie sapratīs.

46 Patiesi, patiesi Es saku jums, viss tas noteikti nāks, tieši tā, kā Tēvs ir pavēlējis Man. Tad šī derība, ko Tēvs ir slēdzis ar Savu tautu, tiks piepildīta; un

31a 3. Nef. 5:21–26;
21:26–29.

32a Jes. 52:8;
3. Nef. 16:18–20.
src Sargāt, sargs.

34a Jes. 52:9.

36a Jes. 52:1–3;

M&D 113:7–10.
src Ciāna.

40a Jes. 52:7;
Nah. 2:1;
Mos. 15:13–18;
M&D 128:19.

b Marka 13:10;

1. Nef. 13:37.

41a Jes. 52:11–15.

b src Tirs un netirs.

c M&D 133:5.

42a 3. Nef. 21:29.

45a Jes. 52:15.

tad "Jeruzālemē atkal dzīvos Mana tauta un tā būs viņu mantojuma zeme.

21. NODAĻA

Israēls tiks sapulcināts, kad parādīsies Mormona Grāmata. Citticībnieki nostiprināsies kā brīva tauta Amerikā. Viņi tiks izglābti, ja viņi ticēs un paklausīs; citādi viņi tiks izdeldēti un iznīcināti. Israēls cels Jauno Jeruzālemi un pazudušās ciltis atgriezīsies. Apmēram 34 g. pēc Kr.

UN patiesi Es saku jums, Es dodu jums zīmi, lai jūs varētu zināt to "laiku, kad šīm lietām ir jānotiek — kad Es sapulcināšu Savu tautu no viņu ilgās izklīdināšanas, ak Israēla nams, un atkal nodibināšu starp tiem Savu Ciānu;

2 un lūk, šī ir tā lieta, ko Es dodu jums par zīmi — jo patiesi Es saku jums, kad šīs lietas, kuras Es pasludinu jums un kuras Es pats pasludināšu jums vēlāk, un kuras ar Svētā Gara spēku jums tiks dotas no Tēva, tiks darītas zināmas citticībniekiem, lai viņi varētu zināt par šo tautu, kas ir Jēkaba nama atlikums, un par to Manu tautu, ko tie izklīdinās;

3 patiesi, patiesi Es saku jums, kad "šīs lietas tiks darītas zinā-

mas tiem no Tēva, un nāks no Tēva, no tiem pie jums;

4 jo tā ir gudrība Tēvā, ka viņi tiks nostiprināti šinī zemē un tiks nodibināti kā "brīva tauta ar Tēva spēku, lai šīs lietas varētu nākt no tiem pie atlikušajiem no jūsu pēcnācējiem, lai tā Tēva ^bderība, ko Viņš derēja ar Savu tautu, ak Israēla nams, varētu tikt piepildīta;

5 tādēļ, kad šie darbi un arī tie darbi, kas tiks veikti starp jums vēlāk, nāk "no citticībniekiem pie jūsu ^bpēcnācējiem, kas dzīvos neticībā dēļ savas nekrietnības;

6 jo tā pienākas Tēvam, lai tas nāktu no "citticībniekiem, lai Viņš varētu parādīt Savu spēku citticībniekiem tādēļ, lai citticībnieki, ja tie nenocietinās savas sirdis, lai tie varētu nožēlot grēkus un nākt pie Manis, un tapt kristīti Manā Vārdā un zināt patiesos Manas mācības punktus, lai viņi varētu tikt ^bieskaitīti starp Maniem ļaudīm, ak Israēla nams;

7 un, kad šīs lietas notiks un jūsu "pēcnācēji sāks uzzināt par šīm lietām — tā būs zīme tiem, lai viņi varētu zināt, ka Tēva darbs jau ir sācies, piepildot to derību, ko Viņš ir slēdzis ar tautu, kas ir no Israēla nama.

8 Un, kad tā diena pienāks, notiks, ka ķēniņi aizvērs savas

46a Et. 13:5, 11.

21 1a SRC Pēdējās dienas.

3a Et. 4:17;

DžS—V 1:34–36.

4a 1. Nef. 13:17–19;

M&D 101:77–80.

b Morm. 5:20.

SRC Ābrahāma Derība.

5a 3. Nef. 26:8.

b 2. Nef. 30:4–5;

Morm. 5:15;

M&D 3:18–19.

6a 1. Nef. 10:14; Jēk. 5:54;

3. Nef. 16:4–7.

b Gal. 3:7, 29;

3. Nef. 16:13;

Ābr. 2:9–11.

7a 3. Nef. 5:21–26.

mutes, jo, kas tiem nekad nebija stāstīts, to tie tagad redzēs; un, ko tie nekad nebija dzirdējuši, tas tiem kļūs saprotams.

9 Jo tanī dienā Manis dēļ Tēvs darīs darbu, kas būs liels un "brīnumains darbs starp tiem; un tur būs starp viņiem tādi, kas neticēs, kaut arī cilvēks tiem to paziņos.

10 Bet lūk, Mana kalpa dzīvība būs Manā rokā; tādēļ tie viņu nesasītīs, kaut arī viņš tiks "izkropļots to dēļ. Tomēr Es viņu izdziedināšu, jo Es parādīšu tiem, ka Mana ^bgudrība ir pārāka par velna viltību.

11 Tādēļ notiks, ka visi, kas neticēs Maniem, — kas esmu Jēzus Kristus, — vārdiem, ko Tēvs liks "tam nest citticībniekiem un dos tam spēku, lai viņš varētu nest tos citticībniekiem, (tas tiks darīts tā kā Mozus teica), tie tiks ^bizdeldēti no Manas tautas, kas ir derībā.

12 Un Mana tauta, kas ir Jēkaba atlikums, būs starp citticībniekiem, jā, viņu vidū kā "lauva starp meža zvēriem, kā jauns lauvēns avju barā, kas, ja tas iet tam cauri, ^bnomin kājām un saplosa gabalos, un neviens nevar paglābties.

13 Viņu roka būs augsti pacelta pret viņu pretiniekiem, un visi viņu ienaidnieki taps izdeldēti.

14 Jā, ak vai citticībniekiem, ja

vien tie "nenožēlos grēkus; jo notiks, ka tanī dienā, saka Tēvs, Es izdeldēšu tavus zirgus no tava vidus un Es iznīcināšu tavus kaujas ratus;

15 un Es nopostīšu tavas zemes pilsētas un samīšu kājām visus tavus cietokšņus;

16 un Es izdeldēšu burvestības no tavas zemes, un tev vairs nebūs zīlnieku;

17 tavus "izgrieztos tēlus Es arī izdeldēšu un tavus piemiņas akmeņus no tava vidus, un tev vairs nebūs pielūgt savu roku darbu;

18 un Es iznīdēšu elku koku birzis no tava vidus, tāpat Es izdeldēšu tavas pilsētas.

19 Un notiks, ka visi "meli un krāpšanas, un skaudība, un nesaskaņas, un viltus priesterības, un netiklības tiks izbeigtas.

20 Jo notiks, saka Tēvs, ka tanī dienā visus, kas nenožēlos grēkus un nenāks pie Mana mīlotā Dēla, tos Es izdeldēšu no Savas tautas vidus, ak Israēla nams;

21 un Es likšu tādai atriebībai un dusmām nākt pār tiem tāpat kā pret pagāniem, par kādu viņi nekad nav dzirdējuši.

22 Bet, ja tie nožēlos grēkus un paklausīs Maniem vārdiem, un nenocietinās savas sirdis, Es "nodibināšu Savu baznīcu starp tiem, un tie stāsies derībā un tiks ^bpieskaitīti pie Jēkaba

9a Jes. 29:13;
Ap. d. 13:41;
1. Nef. 22:8.
src Evaņģēlija
atjaunošana.
10a M&D 135:1–3.
b M&D 10:43.
11a 2. Nef. 3:6–15;

Morm. 8:16, 25.
b M&D 1:14.
12a Mih. 5:7–14;
3. Nef. 20:16.
b 3. Nef. 16:13–15.
14a 2. Nef. 10:18; 33:9.
17a 2. Moz. 20:3–4;
Mos. 13:12–13;

M&D 1:16.
src Elku pielūgšana.
19a 3. Nef. 30:2.
22a src Atklāšana.
b 2. Nef. 10:18–19;
3. Nef. 16:13.

atlikuma, pie tiem, kam Es esmu devis šo zemi mantojumā;

23 un viņi palīdzēs Manai tautai, Jēkaba atlikumam, un arī visiem tiem no Israēla nama, kas nāks šai zemē, lai viņi varētu celt pilsētu, kas tiks saukta par "Jauno Jeruzālemi.

24 Un tad tie palīdzēs Maniem ļaudīm, lai Jaunajā Jeruzālemē varētu tikt sapulcināti kopā tie, kas izkaisīti pa visu zemes virsu.

25 Un tad ^adebesu spēks nāks starp tiem, un ^bEs arī būšu to vidū.

26 Un tad Tēva darbs sāksies tanī dienā, patiesi, kad šis evaņģēlijs tiks sludināts šīs tautas atlikumam. Patiesi Es saku jums, tanī dienā Tēva darbs ^asāksies starp visiem, kas izkaisīti no Manas tautas, jā, patiesi ciltīm, kas ir ^bzudušas, kuras Tēvs ir aizvedis prom no Jeruzālemes.

27 Jā, Tēva darbs sāksies starp visiem, kas ^aizkaisīti no Manas tautas, lai sagatavotu ceļu, pa kuru viņi var nākt pie Manis, lai viņi varētu vērsties pie Tēva Manā Vārdā.

28 Jā, un tad Tēva darbs sāksies starp visām tautām, sagatavojot ceļu, pa kuru Viņa tauta var tikt ^asapulcināta mājās sava mantojuma zemē.

29 Un viņi iznāks no visām tautām; un viņi nedosies prom baiļu pilnā ^asteigā, nedz arī

bēgot, jo Es iešu tiem pa priekšu, saka Tēvs, un Es būšu arī viņu aizmugure.

22. NODAĻA

Pēdējās dienās Ciāna un tās stabi tiks nostiprināti, un Israēls tiks sapulcināts žēlastībā un labsirdībā. Viņi triumfēs. Salīdziniet ar Jesajas gr. 54. Apmēram 34 g. pēc Kr.

UN tad notiks tas, kas ir rakstīts: Gavilē, tu neauglīgā, kas neesi dzemdējusi; izplūsti ^adziesmās un skaļi klieudz tu, kas nepazīsti dzemdību sāpes; jo vairāk bērnu būs vientulei nekā bērnu precētai sievai, saka Tas Kungs.

2 Paplašini savas telts vietu, un lai tie izpleš jo plaši tavu mājokļu pārsegus; netaupi, pagariņi savas virves un nostiprini savus ^astabus;

3 jo tu izlauzīsies gan pa labi, gan pa kreisi, un tavi pēcnācēji iemantos to, kas bija ^acitticībnieku, un padarīs pamestās pilsētas apdzīvotas.

4 Nebīsties, jo tu netiksi apkaunota; neesi arī satriekta, jo tu netapsi likta ^akaunā; jo tu aizmirsīsi savas jaunības kaunu un nepieminēsi savas jaunības negodu, un nepieminēsi vairs savas atraitnes laika negodu.

5 Jo tavs Radītājs, tavs Vīrs, Pulku Kungs ir Viņa Vārds; un tavs Pestītājs, Israēla Svētais —

23a 3. Nef. 20:22;
Et. 13:1–12.
src Jaunā Jeruzāleme.

25a 1. Nef. 13:37.
b Jes. 2:2–4; 3. Nef. 24:1.

26a 1. Nef. 14:17;
3. Nef. 21:6–7.

b SRC Israēls—Israēla
desmit pazudušās
ciltis.

27a 3. Nef. 16:4–5.
28a SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.

29a Jes. 52:12;

3. Nef. 20:42.
22 1a SRC Dziedāt.

2a SRC Stabs.
3a SRC Citticībnieki.
4a 2. Nef. 6:7, 13.

par visas zemes Dievu Viņš tiks saukts.

6 Jo Tas Kungs tevi aicina kā pamestu un garā noskumušu sievieti, un kā jaunības gadu sievieti, kad tu biji atraidīta, saka tavš Dievs.

7 Jo uz mazu brīdi Es biju tevi pametis, bet ar lielu žēlastību Es tevi savākšu.

8 Nelielās dusmās Es apslēpu Savu vaigu no tevis uz mazu brīdi, bet ar mūžīgu laipnību Es atkal par tevi "apžēlošos, saka Tas Kungs, Tavs Pestītājs.

9 Jo "tas Man ir kā ^bNoas ūdeņi, jo, kā Es zvērēju, ka Noas ūdeņi vairs nepārplūdinās zemi, tā es zvēru, ka Es vairs nebūšu dusmīgs uz tevi.

10 Jo "kalni atkāpsies un pakalni sakustēsies, bet Mana laipnība ^bneatkāpsies no tevis, nedz arī Mana miera derība tiks atcelta, saka Tas Kungs, kas ir apžēlojies par tevi.

11 Ak tu nomocītā, vētru mētātā un nemierinātā! Lūk, Es izlikšu tavus "akmeņus skaistās krāsās un izlikšu tavus pamatus ar safīru.

12 Un Es taisīšu tavus logus no ahātiem un tavus vārtus no karbunkuliem, un visas tavas apmales no dārgakmeņiem.

13 Un "visi tavi bērni būs Tā Kunga mācīti; un liels būs tavu bērnu miers.

14 "Taisnībā tu tiks nostiprināta; tu būsi tālu no nomāktības

un no šausmām, jo tu nebīsies un tās nenāks ne tuvu tev.

15 Lūk, viņi gan noteikti sapulcēsies kopā pret tevi, bet ne ar Mani; katrs, kas nāks pret tevi, kritis tevis dēļ.

16 Lūk, Es esmu radījis kalēju, kas uzpūš oglēs uguni un kas darina rikus savam darbam; un Es esmu radījis postītāju, kas saposta.

17 Nevienam ierocim, kas ir vērsts pret tevi, neveiksies; un ikvienu mēli, kura tevi zaimos, tu tiesā nosodīsi. Tas ir Tā Kunga kalpu mantojums, un viņu taisnīgums ir no Manis, saka Tas Kungs.

23. NODAĻA

Jēzus apstiprina Jesajas vārdus. Viņš pavēl laudim pētīt praviešus. Samuēla-lamaniēša vārdi par augšāmcelšanos tiek pievienoti viņu pierakstiem. Apmēram 34 g. pēc Kr.

UN tad, lūk, Es saku jums, ka jums ir "jāpēta šīs lietas. Jā, bausli Es dodu jums, ka jums būs cītīgi pētīt šīs lietas, jo diženi ir ^bJesajas vārdi.

2 Jo viņš runāja nekļūdīgi par visām lietām, kas attiecas uz Manu tautu, kas ir no Israēla nama; tādēļ ir vajadzīgs, lai viņš runātu arī uz citticībniekiem.

3 Un viss, par ko viņš runāja, ir bijis un "būs patiesi saskaņā ar tiem vārdiem, ko viņš runāja.

8a SRC Žēlīgs, žēlastība.

9a Jes. 54:9.

b SRC Plūdi Noas laikā.

10a Jes. 40:4.

b Psm. 94:14;
M&D 35:25.

11a Jāņa atkl. 21:18–21.

13a Jer. 31:33–34.

14a SRC Taisnīgs,
taisnīgums.

23 1a SRC Švētie Raksti.
b 2. Nef. 25:1–5;

Morm. 8:23.

src Jesaja—Jesajas
grāmata.

3a 3. Nef. 20:11–12.

4 Tādēļ pievērsiet vērību Maniem vārdiem; rakstiet šīs lietas, ko Es jums esmu stāstījis; un atbilstoši Tēva gribai un laikam tās nonāks pie citticībniekiem.

5 Un ikviens, kas paklausīs Maniem vārdiem un nožēlos grēkus, un taps kristīts, tiks izglābts. Pētiēt "praviešus, jo ir daudzi, kas liecina par šīm lietām.

6 Un tad notika, kad Jēzus bija teicis šos vārdus, Viņš atkal sacīja uz tiem pēc tam, kad Viņš bija izskaidrojis visus Rakstus, ko tie bija saņēmuši, Viņš atkal sacīja uz tiem: Lūk, Es gribu, lai jūs rakstītu citus Rakstus, kas jums nav.

7 Un notika, ka Viņš sacīja Nefijam: Atnes pierakstu, kuru tu ved.

8 Un, kad Nefijs atnesa pierakstus un nolika Viņa priekšā, Viņš uzmeta tiem Savas acis un sacīja:

9 Patiesi Es saku jums, Es pavēļēju Savam kalpam "Samuēlam-lamanietim, lai viņš liecinātu šai tautai, ka tanī dienā, kad Tēvs pagodinās Savu Vārdu Manī, ka tur būs ^bdaudzi ^csvētie, kas ^duzcelsies no miroņiem un parādīsies daudziem, un kalpos tiem. Un Viņš sacīja uz tiem: Vai tas tā nebija?

10 Un Viņa mācekļi atbildēja Viņam un sacīja: Jā, Kungs, Samuēls pravietoja saskaņā ar Taviem vārdiem, un tie visi ir piepildīti.

11 Un Jēzus sacīja uz tiem: Kā tas ir, ka jūs neesat rakstījuši to, ka daudzi svētie uzcēlās un parādījās daudziem, un kalpoja tiem?

12 Un notika, ka Nefijs atcerējās, ka tas nebija ticis pierakstīts.

13 Un notika, ka Jēzus pavēlēja, lai tas tiktu pierakstīts; tādēļ tas tika pierakstīts tā, kā Viņš pavēlēja.

14 Un tad notika, kad Jēzus bija "izskaidrojis visus Rakstus kā vienu, ko tie bija rakstījuši, Viņš pavēlēja, lai tie mācītu tās lietas, ko Viņš bija tiem izskaidrojis.

24. NODAĻA

Tā Kunga vēstneši sagatavos ceļu Otrajai Atnākšanai. Kristus sēdēs soģa krēslā. Israēlam tiek pavēlēts maksāt desmito tiesu un ziedojumus. Tiek vesta piemiņas grāmata. Salīdziniet ar Maleahija gr. 3. Apmēram 34 g. pēc Kr.

Un notika, ka Viņš pavēlēja tiem, lai tie rakstītu tos vārdus, ko Tēvs bija devis Maleahijam, ko Viņam bija jāpasaka tiem. Un notika, kad tie bija pierakstīti, Viņš izskaidroja tos. Un šie ir tie vārdi, ko viņš teica tiem, sacīdams: Tā sacīja Tēvs uz Maleahiju — Lūk, Es sūtīšu Savu "vēstnesi, un viņš sagatavos ceļu Manā priekšā, un Tas Kungs, pēc kura jūs meklējat, pēkšņi nāks Savā templī, patiesi derības vēstnesis, par ko jūs

5a Lūk. 24:25–27.

9a Hel. 13:2.

b Hel. 14:25.

c SRC Svētais.

d Mat. 27:52–53.

src Augšāmcelšanās.

14a Lūk. 24:44–46.

24 1a M&D 45:9.

būsīt priecīgi; lūk, Viņš nāks, saka Pulku Kungs.

2 Bet kas var "izturēt Viņa atnākšanas dienu un kas var pastāvēt, kad Viņš parādīsies? Jo Viņš ir kā ^bkausētāja uguns un kā veļas mazgātājas sārms.

3 Un Viņš sēdēs kā kausētājs un sudraba dzidrinātājs; un Viņš šķīstīs Levija "dēlus un attīrīs tos kā zeltu un sudrabu, lai tie varētu ^bupurēt Tam Kungam upuri taisnīgumā.

4 Tad Tam Kungam labi patiks Jūdas un Jeruzālemes upuris, kā senās dienās un kā agrākos gados.

5 Un Es nākšu pie jums, lai tiesātu; un Es došu ātru liecību pret burvjiem un pret laulības pārkāpējiem, un pret zvērestu lauzējiem, un pret tiem, kas apspiež savus algādžus, atraitnes un "bāriņus, un novēršas no svešiniekiem, un Manis nebīstas, saka Tas Kungs Cebaots.

6 Jo Es esmu Tas Kungs, Es nemainos, tādēļ jūs, Jēkaba bērni, neesat tikuši iznīcināti.

7 Jau kopš savu tēvu dienām jūs esat "novērsušies no Maniem priekšrakstiem un neesat tos turējuši. ^bAtgriezieties pie Manis, un Es atgriezīšos pie jums, saka Pulku Kungs. Bet jūs sakāt: Kā tad lai mēs atgriežamies?

8 Vai cilvēks aplaupīs Dievu? Tomēr jūs Mani esat aplaupījuši. Bet jūs sakāt: Kā tad mēs Tevi

esam aplaupījuši? Ar "desmito tiesu un ^bupuriem.

9 Jūs esat nolādēti ar lāstu, jo jūs Mani esat aplaupījuši, patiesi, visa šī tauta.

10 Bet atnesiet jūs visi savu "desmito tiesu Manā klētī, lai arī Manā mājā būtu barība; un pārbaudiet Mani tad šai ziņā, saka Pulku Kungs, vai Es neatvēršu jums debesu logus un neizliešu pār jums ^bsvētību tik daudz, ka nepietiks vietas, lai to pieņemt.

11 Un Es padzišu, jums palīdzēdams, rijīgo kukaini, un tas neizpostīs jūsu zemes augļus, un arī jūsu vīna koks nenometīs savu augli zemē pirms laika, saka Tas Kungs Cebaots.

12 Un visas tautas jūs sauks par svētītiem, jo jūs būsīt iekārojama zeme, saka Pulku Kungs.

13 Jūsu vārdi ir bijuši nekaunīgi pret Mani, saka Tas Kungs. Tomēr jūs sakāt: Ko tad mēs esam runājuši pret Tevi?

14 Jūs teicāt: Ir velti kalpot Dievam, un kāds labums, ka mēs esam turējuši Viņa priekšrakstus un ka mēs esam staigājuši nožēlas pilni Pulku Kunga priekšā?

15 Un tagad mēs daudzīnām lepnos laimīgus esam; jā, tie, kas dara bezdievības, plaukst; jā, tie, kas kārdina Dievu, ir patiesi atbrīvoti.

16 Tad tie, kas bīstas To Kun-

2a 3. Nef. 25:1.

b Cak. 13:9;

M&D 128:24.

src Zeme—Zemes

attīrīšana; Jēzus

Kristus Otrā

Atnākšana.

3a 5. Moz. 10:8;

M&D 84:31–34.

b M&D 13:1.

5a Jēk. v. 1:27.

7a src Atkrišana.

b Hel. 13:11;

3. Nef. 10:6;

Moron. 9:22.

8a src Desmitā tiesa.

b src Ziedoījums.

10a M&D 64:23; 119:1–7.

b src Svētīt, svētīts,

svētība.

gu, bieži "runā viens ar otru, un Tas Kungs klausās un dzird; un piemiņas ^bgrāmata tiek rakstīta Viņa priekšā par tiem, kas bīstas To Kungu un kas domā par Viņa Vārdu.

17 Un viņi būs Mani, saka Tas Kungs Cebaots, tanī dienā, kad Es "savākšu savus dārgakmeņus; un Es saudzēšu tos, kā vīrs saudzē savu paša dēlu, kas viņam kalpo.

18 Tad jūs atgriezīsities un "redzēsīt starpību starp taisnīgo un bezdievīgo, un starp to, kas kalpo Dievam un to, kas Viņam nekalpo.

25. NODAĻA

Otrajā Atnākšanā lepnie un bezdievīgie tiks sadedzināti kā rugāji. Elija atgriezīsies pirms tās lielās un briesmīgās dienas. Salīdziniet ar Malehija gr. 3. Apmēram 34 g. pēc Kr.

Jo lūk, tā diena nāk, kas "degs kā karsta krāsns; un visi ^blepnie, jā, un visi tie, kas dara ļaundarības, būs kā rugāji; un tā diena, kas nāk, tos sadedzinās, saka Pulku Kungs, ka tā neatstās ne saknes, ne zara.

2 Bet jums, kas bīstaties Manu Vārdu, celsies "Taisnības Dēls

ar dziedinājumu Savos spārnos; un jūs iziesit un ^baugsit kā "barojamie teļi steliņģī.

3 Un jūs "samīsīt bezdievīgos; jo tie būs pelni zem jūsu kāju pēdām tanī dienā, kad Es to darīšu, saka Pulku Kungs.

4 Jūs atcerieties Mozus, Mana kalpa, likumu, ko Es devu viņam "Horeba kalnā visa Israēla labā, ar visiem likumiem un tiesām.

5 Lūk, Es sūtīšu pie jums pravieti "Eliju, iekams nāks ^bTā Kunga lielā un šausmu pilnā diena;

6 un Viņš "pievērsīs tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem, lai Man nebūtu jānāk un jāsit zeme ar lāstu.

26. NODAĻA

Jēzus izskaidro visas lietas no paša sākuma līdz galam. Zīdaiņi un bērni izsaka brīnumainas lietas, kas nevar tikt rakstītas. Tiem, kas ir Kristus Baznīcā, visam ir jābūt kopīgam. Apmēram 34 g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija pastāstījis šīs lietas, Viņš izskaidroja tās ļaužu pulkam; un Viņš izskaidroja tiem visas lietas, gan lielas, gan mazas.

16a Moron. 6:5.
b M&D 85:9; Moz. 6:5.
src Piemiņas grāmata.

17a M&D 101:3.

18a src Saprāšanas dāvana.

25 1a Jes. 24:6;
1. Nef. 22:15;
3. Nef. 24:2;

M&D 29:9; 64:23–24;
133:64; DžS—V 1:37.
src Zeme—Zemes attīrīšana.

b 2. Nef. 20:33.
src Lepnība.

2a Et. 9:22.

b M&D 45:58.
c Am. 6:4; 1. Nef. 22:24.
3a 3. Nef. 21:12.

4a 2. Moz. 3:1–6.
5a 2. Kēn. 2:1–2;
M&D 2:1; 110:13–16;
128:17–18.

src Elija; Mirušo glābšana; Saistīt, saistīšana.

b src Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.
6a M&D 2:2.

2 Un Viņš sacīja: “Šos Rakstus, kas jums nav, Tēvs pavēlēja, lai Es dotu jums; jo tā bija gudrība Viņā, lai tie tiktu doti nākamajām paaudzēm.

3 Un Viņš izskaidroja visas lietas no paša sākuma līdz tam laikam, kad Viņš nāks Savā “godībā — jā, patiesi, visas lietas, kas notiks uz zemes virsas, līdz pat ^bvisas vielas izkusīs kvēlā karstumā un zeme ^csaritnāsies kā tīstoklis, un debesis un zeme zudīs;

4 un līdz pat tai “lielai un pēdējai dienai, kad visas tautas un visas ciltis, un visas tautības un valodas ^bstāvēs Dieva priekšā, lai tiktu tiesātas par saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni —

5 ja tie ir labi, ar “augšāmcelšanos mūžīgā dzīvībā; un ja tie ir ļauni, ar augšāmcelšanos sodībā; kuras ir līdztekus, viena no vienas puses un otra no otras puses, saskaņā ar žēlastību un ^btaisnību, un svētumu, kas ir Kristū, kurš bija, ‘pirms pasaule sākās.

6 Un tagad šeit šai grāmatā nevar tikt rakstīta pat “simtā daļa no tā, ko Jēzus patiešām mācīja ļaudīm;

7 bet lūk, “Nefija plāksnes

satur lielāko daļu no tā, ko Viņš mācīja ļaudīm.

8 Un šo es esmu rakstījis, kas ir mazākā daļa no tā, ko Viņš mācīja ļaudīm; un es esmu rakstījis to ar nolūku, lai tās atkal varētu tikt nestas šai tautai “no citticībniekiem, saskaņā ar vārdiem, ko Jēzus runāja.

9 Un, kad viņi saņems šo, kas viņiem vispirms ir vajadzīgs, lai pārbaudītu viņu ticību, un, ja būs tā, ka viņi ticēs šīm lietām, tad “lielākas lietas tiks pasludinātas tiem.

10 Un, ja būs tā, ka tie neticēs šīm lietām, tad lielākas lietas “netiks tiem izpaustas, viņiem par nosodījumu.

11 Lūk, es jau grasījos rakstīt tās, visu, kas bija iegravēts uz Nefija plāksnēm, bet Tas Kungs to aizliedza, sacīdams: Es “pārbaudīšu Savu ļaužu ticību.

12 Tādēļ es, Mormons, rakstu tās lietas, ko man pavēlēja Tas Kungs. Un tagad es, Mormons, beidzu savu sakāmo un turpinu rakstīt tās lietas, kas man tika pavēlētas.

13 Tādēļ es gribu, lai jūs redzētu, ka Tas Kungs patiesi mācīja ļaudis trīs dienu garumā; un pēc tam Viņš “parādījās tiem

26 2a TAS IR Mal. 3. nodaļa, kas citēta 3. Nef. 24. un 25. nodaļā.
3a SRC Jēzus Kristus— Jēzus Kristus godība.
b Am. 9:13;
2. Pēt. v. 3:10, 12;
Morm. 9:2.
SRC Zeme—Zemes attīrīšana; Pasaule—

Pasaules gals.
c Morm. 5:23.
4a Hel. 12:25;
3. Nef. 28:31.
b Mos. 16:10–11.
SRC Tiesa, pēdējā.
5a Dan. 12:2;
Jāņa 5:29.
b SRC Taisnība.
c Et. 3:14.
SRC Jēzus Kristus—

Kristus pirmstīgā eksistence.
6a Jāņa 21:25;
3. Nef. 5:8.
7a SRC Plāksnes.
8a 3. Nef. 21:5–6.
9a Et. 4:4–10.
10a Al. 12:9–11.
11a Et. 12:6.
13a Jāņa 21:14.

bieži un lauza ^bmaizi, un svētīja to, un deva to tiem.

14 Un notika, ka Viņš mācīja un kalpoja visa tā ļaužu pulka, par kuru tika runāts, cilvēku ^abērniem, un Viņš ^batraisīja viņu mēles, un viņi runāja uz saviem tēviem lielas un brīnumainas lietas, pat lielākas, nekā Viņš bija atklājis ļaudīm; un Viņš atraisīja viņu mēles, lai viņi varētu izteikt.

15 Un notika, ka pēc tam, kad Viņš bija uzkāpis debesīs — otro reizi, kad Viņš bija parādījis tiem un aizgājis pie Tēva, ^aizdziedinājis visus viņu slimos un viņu klibos, un atvēris acis viņu aklajiem, un atdarījis ausis kurlajiem, un patiesi veicis visādu dziedināšanu starp tiem, un uzcēlis cilvēku no miroņiem, un parādījis tiem Savu spēku, un uzkāpis pie Tēva —

16 lūk, notika nākamajā rītā, ka ļaužu pulks sapulcējās kopā, un viņi gan redzēja, gan dzirdēja šos bērnus; jā, pat ^azidaini atvēra savas mutes un izteica brīnumainas lietas; un tās lietas, ko tie izrunāja, tika aizliegtas, ka neviens cilvēks nedrīkstēja tās rakstīt.

17 Un notika, ka ^amācekļi, kurus Jēzus bija izraudzījis, sāka no tā laika ^bkristīt un mācīt visus, kas nāca pie tiem; un, cik daudzi tika kristīti Jēzus Vārdā, tie visi tika piepildīti ar Svēto Garu.

18 Un daudzi no tiem redzēja un dzirdēja neizsakāmas lietas, kuras ^anav ļauts rakstīt.

19 Un viņi mācīja un kalpoja cits citam; un savā starpā ^aviss ^btiem bija kopīgs, katrs cilvēks rīkojās godīgi pret citiem.

20 Un notika, ka viņi visu darīja tā, kā Jēzus bija tiem pavēlējis.

21 Un tie, kas tapa kristīti Jēzus Vārdā, tika saukti par ^aKristus baznīcu.

27. NODAĻA

Jēzus pavēl tiem nosaukt Baznīcu Viņa Vārdā. Viņa misija un Izpirkšanas upuris veido Viņa evaņģēliju. Cilvēkiem ir pavēlēts nožēlot grēkus un tapt kristītiem, lai tie varētu tikt iesvētīti ar Svēto Garu. Viņiem ir jātop tādiem kā Jēzus. Apmēram 34–35 g. pēc Kr.

UN notika, kad Jēzus mācekļi ceļoja un sludināja to, ko viņi bija gan redzējuši, gan dzirdējuši, un kristīja Jēzus Vārdā, notika, ka mācekļi sapulcējās kopā un ^aapvienojās varenā lūgšanā un ^bgavēšanā.

2 Un Jēzus atkal ^aparādījās tiem, jo tie lūdza Tēvu Viņa Vārdā, un Jēzus nāca un nostājās to vidū, un sacīja uz tiem: Ko jūs gribat, lai Es jums dotu?

3 Un tie sacīja Viņam: Kungs, mēs gribam, lai Tu teiktu mums

13b 3. Nef. 20:3–9.

src Svētais
Vakarēdiens.

14a 3. Nef. 17:11–12.

b Al. 32:23; 3. Nef. 26:16.

15a 3. Nef. 17:9.

src Dziedināt,
dziedināšana; Brīnumš.

16a Mat. 11:25.

17a 3. Nef. 19:4–13.

b 4. Nef. 1:1.

18a 3. Nef. 26:11.

19a 4. Nef. 1:3.

b src Veltīt (ziedot),
ziedošanas likums.

21a Mos. 18:17.

src Jēzus Kristus
Baznīca.

27 1a M&D 29:6.

b Al. 6:6.

src Gavēt, gavēšana.

2a 3. Nef. 26:13.

src Jēzus Kristus—
Kristus pēcnāves
parādīšanās.

vārdu, kā mums jāsauc šī baznīca; jo šeit ir strīdi ļaužu starpā par to.

4 Un Tas Kungs sacīja uz tiem: Patiesi, patiesi Es saku jums, kāpēc ļaudis kurn un strīdas par šo lietu?

5 Vai tie nav lasījuši Rakstus, kur teikts, ka jums jāuzņemas "Kristus Vārds, kas ir Mans Vārds? Jo ar šo Vārdu jūs tiksiet saukti pēdējā dienā;

6 un, kurš uzņemas Manu Vārdu un "pastāv līdz galam, tas tiks izglābts pēdējā dienā.

7 Tādēļ visu, ko jūs darīsiet, dariet Manā Vārdā; tādēļ jums jāsauc baznīca Manā Vārdā; un jūs piesauksiet Tēvu Manā Vārdā, lai Viņš svētī baznīcu Manis dēļ.

8 Un kā tā var būt "Mana^b baznīca, ja vien tā netiek saukta Manā Vārdā? Jo, ja baznīca tiek saukta Mozus vārdā, tad tā ir Mozus baznīca; jeb, ja tā tiek saukta kāda cilvēka vārdā, tad tā ir tā cilvēka baznīca; bet, ja tā tiek saukta Manā Vārdā, tad tā ir Mana baznīca, ja ir tā, ka tā ir celta uz Mana evaņģēlija.

9 Patiesi Es saku jums, ka jūs esat celti uz Mana evaņģēlija; tādēļ visu, ko jūs sauksiet, jūs sauksiet Manā Vārdā; tādēļ, ja jūs piesauksiet Tēvu baznīcas labad, ja tas būs Manā Vārdā, Tēvs uzklausīs jūs;

10 un, ja būs tā, ka baznīca būs celta uz Mana evaņģēlija, tad Tēvs parādīs Savus darbus tanī.

11 Bet, ja būs tā, ka tā nebūs celta uz Mana evaņģēlija, un būs celta uz cilvēku darbiem vai uz velna darbiem, patiesi Es saku jums, ka tiem būs prieks par saviem darbiem uz laiku, un ar laiku nāk gals, un viņi tiks "nocirsti un iemesti ugunī, no kurienes nav atgriešanās.

12 Jo viņu darbi "seko tiem, jo tas ir viņu darbu dēļ, ka viņi ir nocirsti; tādēļ atcerieties to, ko es jums stāstīju.

13 Lūk, Es devu jums Savu "evaņģēliju, un tas ir evaņģēlijs, kas Man jums jādod — ka Es nācu pasaulē, lai darītu ^bSava Tēva gribu, tāpēc ka Mans Tēvs Mani sūtīja.

14 Un Mans Tēvs sūtīja Mani, lai Es varētu tikt "pacelts pie krusta; un, pēc tam, kad Es biju ticis pacelts pie krusta, lai Es varētu ^bsaistīt visus cilvēkus pie Sevis, lai, kā Es tiku cilvēku pacelts, tāpat arī cilvēki tiktu Tēva pacelti, lai stātos Manā priekšā, lai tiktu "tiesāti par saviem darbiem, vai tie būtu labi vai ļauni —

15 un šī iemesla dēļ Es esmu ticis "pacelts; tādēļ, saskaņā ar Tēva spēku, Es saistīšu visus cilvēkus pie Sevis, lai tie varētu tikt tiesāti atbilstoši saviem darbiem.

5a SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties uz sevi
Jēzus Kristus Vārdu.

6a 3. Nef. 15:9.

8a M&D 115:4.

b SRC Jēzus Kristus—
Baznīcas galva.

11a Al. 5:52.

12a Jāņa atkl. 14:13;
M&D 59:2.

13a M&D 76:40–42.

src Evaņģēlijs.

b Jāņa 6:38–39.

14a 1. Nef. 11:32–33;

Moz. 7:55.

b Jāņa 6:44; 2. Nef. 9:5;
M&D 27:18.

c SRC Jēzus Kristus—
Sogis.

15a SRC Izpirkat, grēku
izpirkšana.

16 Un notiks, ka tas, kas "nožēlo savus grēkus un top ^bkristīts Manā Vārdā, tiks piepildīts; un, ja tas "pastāvēs līdz galam, lūk, viņu es turēšu nevainīgu Sava Tēva priekšā tanī dienā, kad Es stāvēšu, lai tiesātu pasauli.

17 Un tas, kas nepastāvēs līdz galam, tas ir tas, kas arī tiks nocirsts un iemests ugunī, no kurienes neviens vairs nevarēs atgriezties Tēva "taisnīguma dēļ.

18 Un šī ir pasaule, ko Viņš ir devis cilvēku bērniem. Un šī iemesla dēļ Viņš izpilda vārdus, ko Viņš ir devis, un Viņš nemelo, bet izpilda visus Savus vārdus.

19 Un "nekas netīrs nevar ieiet Viņa valstībā; tādēļ neviens neieiet Viņa ^batdusā kā tikai tie, kas "mazgājuši savas drānas Manās asinīs, dēļ savas ticības un visu savu grēku nožēlošanas, un savas uzticības līdz galam.

20 Tad šis ir bauslis: "Nožēlojiet grēkus, jūs visi zemes gali, un nāciet pie Manis, un topiet ^bkristīti Manā Vārdā, lai jūs varētu tikt "iesvētīti, pieņemot Svēto Garu, lai jūs varētu stāvēt "neaptraipīti Manā priekšā pēdējā dienā.

21 Patiesi, patiesi Es jums saku, šis ir Mans evaņģēlijs; un jūs

zināt to, kas jums ir jādara Manā baznīcā; jo tos darbus, ko jūs redzējāt Mani darām, jums arī būs darīt; jo to, ko jūs redzējāt Mani darām, patiesi būs jums darīt;

22 tādēļ, ja jūs darīsīt šīs lietas, svētīti jūs esat, jo jūs tiksīt paaugstināti pēdējā dienā.

23 Rakstiet šīs lietas, ko jūs gan redzējāt, gan dzirdējāt, izņemot tikai tās, kas ir "aizliegtas.

24 Rakstiet šīs tautas darbus, kuri būs, patiesi kā ir ticis rakstīts par to, kas ir bijis.

25 Jo lūk, no grāmatām, kas ir tikušas rakstītas un kas tiks rakstītas, tiks "tiesāti šie ļaudis, jo no tām viņu ^bdarbi tiks zināmi cilvēkiem.

26 Un lūk, visas lietas ir "Tēva rakstītas; tādēļ no grāmatām, kas būs rakstītas, tiks pasaule tiesāta.

27 Un ziniet, ka "jūs būsīt šīs tautas soģi, saskaņā ar to spriedumu, ko Es jums došu, kas būs taisnīgs. Tādēļ, ^bkādiem vīriem jums jābūt? Patiesi, Es saku jums, "tādiem kā Es.

28 Un tagad Es "eju pie Tēva. Un patiesi Es saku jums, visu, ko jūs lūgsīt Tēvam Manā Vārdā, tas jums taps dots.

29 Tādēļ "lūdziet, un jūs saņemsīt; klauvējiet, un tad jums

16a SRC Nožēlot grēkus, grēku nožēlošana.

b SRC Kristīšana, kristīt.

c 1. Nef. 13:37.

SRC Izturēt.

17a SRC Taisnība.

19a Al. 11:37.

b M&D 84:24.

SRC Atpūta.

c Jāņa atkl. 1:5; 7:14;

Al. 5:21, 27; 13:11–13.

20a Et. 4:18.

b SRC Kristīšana, kristīt—Būtiska.

c SRC Iesvētīšana.

d M&D 4:2.

23a 3. Nef. 26:16.

25a 2. Nef. 33:10–15;

M. v. 1:11.

b 1. Nef. 15:32–33.

26a 3. Nef. 24:16.

SRC Dzīvības grāmata.

27a 1. Nef. 12:9–10; Morm. 3:19.

b SRC Jēzus Kristus—Jēzus Kristus piemērs.

c Mat. 5:48;

3. Nef. 12:48.

28a Jāņa 20:17.

29a Mat. 7:7;

3. Nef. 14:7.

taps atvērts; un tam, kas klausina, taps atvērts.

30 Un tad lūk, Mans prieks ir milzīgs līdz pilnībai jūsu dēļ, un arī par šo paaudzi; jā, un patiesi Tēvs un arī visi svētie eņģeļi priecājas par jums un šo paaudzi; jo "neviens no tiem nav zudis.

31 Lūk, Es gribu, lai jūs saprastu; jo Es domāju tos, kas "tagad ir dzīvi no ^bšīs paaudzes; un neviens no viņiem nav zudis, un viņos Man ir pilnīgs "prieks.

32 Bet lūk, Mani apbēdina "ceturtā paaudze no šīs paaudzes, jo viņi tiks aizvesti gūstā tāpat kā pazušanas dēļ; jo viņi pāršos Mani par sudrabu un par zeltu, un to, ko ^bkodes maitā un ko zagļi ielaužoties var nozagt. Un tanī dienā Es piemeklēšu viņus, patiesi atgriezot viņu darbus uz viņu pašu galvām.

33 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis šos vārdus, Viņš teica uz Saviem mācekļiem: Ieejiet pa "šaurajiem vārtiem; jo šauri ir vārti un šauri ir ceļš, kas ved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod, bet plaši ir vārti un plats ir ceļš, kas ved uz pazušanu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet, līdz pienāk nakts, kad neviens nevar strādāt.

28. NODAĻA

Deviņi no divpadsmit vēlas, un viņiem tiek apsolīts mantojums

Kristus valstībā, kad tie nomirs. Trīs nefijieši vēlas, un tiem tiek dota vara pār nāvi, tā lai tie paliktu uz Zemes, līdz Kristus atkal nāks. Viņi tiek apskaidroti un redz lietas, ko nav ļauts izteikt, un tagad tie kalpo starp cilvēkiem. Apmēram 34–35 g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija teicis šos vārdus, Viņš runāja uz saviem mācekļiem, uz katru atsevišķi, sacīdams tiem: Kas ir tas, ko jūs vēlaties no Manis pēc tam, kad Es būšu aizgājis pie Tēva?

2 Un viņi visi runāja, izņemot tikai trīs, sacīdami: Mēs vēlamies, lai pēc tam, kad mēs būsim nodzīvojuši cilvēka mūžu, lai mūsu kalpošana, uz kuru Tu mūs esi aicinājis, varētu beigties un mēs ātri varētu nākt pie Tevis Tavā valstībā.

3 Un Viņš sacīja uz tiem: Svētīti jūs esat, jo jūs to vēlējāties no Manis; tādēļ pēc tam, kad jūs būsit septiņdesmit un divus gadus veci, jūs nāksit pie Manis Manā valstībā; un ar Mani jūs atradīsiet "atvieglojumu savām dvēselēm.

4 Un, kad Viņš bija runājis uz tiem, Viņš pagriezās pret tiem trim un sacīja uz viņiem: Ko jūs gribat, lai Es darītu jums, kad Es būšu aizgājis pie Tēva?

5 Un viņi bēdājās savās sirdīs, jo tie neuzdrīkstējās teikt Viņam to, ko tie vēlējās.

6 Un Viņš sacīja uz tiem: Lūk,

30a Jāņa 17:12.

31a 3. Nef. 9:11–13; 10:12.

b 3. Nef. 28:23.

c SRC Prieks.

32a 2. Nef. 26:9–10;

Al. 45:10, 12.

b Mat. 6:19–21;

3. Nef. 13:19–21.

33a Mat. 7:13–14;

3. Nef. 14:13–14;

M&D 22:1–4.

28 3a SRC Atpūta.

Es "zinu jūsu domas, un jūs vēlējāties to, ko ^bJānis, Mans mīļotais, kas bija kopā ar Mani Manā kalpošanā, pirms Es tiku jūdu pacelts, vēlējās no Manis.

7 Tādēļ, vēl vairāk svētīti jūs esat, jo jūs "nekad neizbaudīsīt ^bnāvi; bet jūs dzīvosit, lai redzētu visus Tēva darbus cilvēku bērniem, līdz kamēr visas lietas tiks piepildītas saskaņā ar Tēva gribu, kad Es nākšu Savā godībā ar ^cdebesu spēkiem.

8 Un jūs nekad necietīsīt nāves sāpes; bet, kad Es nākšu Savā godībā, jūs tiksit izmainīti acurmirklī no "mirstības uz ^bnemirstību; un tad jūs būsīt svētīti Mana Tēva valstībā.

9 Un vēl, jums nebūs sāpju, kamēr jūs mitīsīt miesā, nedz arī bēdu, izņemot tikai par pasaules grēkiem; un visu to Es darišu dēļ tā, ko jūs vēlējāties no Manis, jo jūs vēlējāties, lai jūs varētu "vest cilvēku dvēseles pie Manis, kamēr pasaule pastāvēs.

10 Un šī iemesla dēļ jums būs "prieka pilnība; un jūs sēdēsīt Mana Tēva valstībā; jā, jūsu prieks būs pilnīgs, tāpat kā Tēvs Man ir devis prieka pilnību; un jūs būsīt tādi, kāds Es esmu, un Es esmu kā Tēvs; un Tēvs un Es esam ^bviens;

11 un "Svētais Gars liecina par Tēvu un par Mani, un Tēvs dod

Svēto Garu cilvēku bērniem Manis dēļ.

12 Un notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš ar Savu pirkstu pieskārās katram no tiem, izņemot tos trīs, kam bija jāpaliek, un tad Viņš aizgāja.

13 Un lūk, debesis tika atvērtas un tie tika "aizrauti debēs, un redzēja, un dzirdēja neizsakāmas lietas.

14 Un tās tika "aizliegtas tiem izrunāt; nedz arī tiem tika dots spēks, lai tie varētu izrunāt tās lietas, ko viņi redzēja un dzirdēja;

15 un, vai tie bija miesā vai ārpus miesas, viņi nevarēja pateikt; jo tas likās tiem kā viņu "apskaidrošana, ka viņi tika izmainīti no šī miesas ķermeņa nemirstīgā stāvoklī, lai viņi varētu redzēt Dieva lietas.

16 Bet notika, ka viņi atkal kalpoja uz zemes virsas; tomēr viņi nekalpoja ar tām lietām, ko viņi redzēja un dzirdēja, tās pavēles dēļ, kas tiem tika dota debēs.

17 Un tad nu, vai tie bija mirstīgi vai nemirstīgi no viņu apskaidrošanas dienas, es nezinu;

18 bet tik daudz es zinu, saskaņā ar pierakstu, kas ir dots — viņi gāja pa zemes virsu un kalpoja visiem ļaudīm, pievienojot tik daudzus baznīcai, cik

6a Am. 4:13; Al. 18:32.

^b Jāņa 21:21–23;
M&D 7:1–4.

7a 4. Nef. 1:14;
Morm. 8:10–11;
Et. 12:17.

^b SRC Pārveidotas
būtnes.

^c 3. Nef. 20:22.

8a 3. Nef. 28:36–40.
SRC Mirstīgs,
mirstīgā dzīve.

^b SRC Nemirstīgs,
nemirstība.

9a Fil. 1:23–24;
M&D 7:5–6.

10a M&D 84:36–38.

^b Jāņa 17:20–23.

11a 2. Nef. 31:17–21;
3. Nef. 11:32.

13a 2. kor. 12:2–4.

14a M&D 76:114–116.

15a Moz. 1:11.

src Apskaidrošana.

ticēja viņu sludināšanai, kristīdami tos, un, cik daudzi tika kristīti, saņēma Svēto Garu.

19 Un viņus meta cietumā tie, kas nepiederēja pie baznīcas. Un viņus "cietumi nevarēja noturēt, jo tie sašķēlās uz pusēm.

20 Un viņi tika iemesti zemē; bet viņi sita zemi ar Dieva vārdu, tā ka ar Viņa "spēku tie tika atbrīvoti no zemes dziļumiem; un tādēļ ļaudis nevarēja izrakt pietiekamas bedres, lai tos noturētu.

21 Un trīs reizes tie tika mesti "krāsnī, un tiem nenotika nekas slikts.

22 Un divreiz tie tika mesti "mežonīgu zvēru midzenī; un lūk, tie spēlējās ar zvēriem kā bērns ar jēriņu, un tiem nenotika nekas ļauns.

23 Un notika, ka tā viņi gāja starp visiem Nefija ļaudīm un sludināja "Kristus evaņģēliju visiem ļaudīm uz zemes virsas; un tie tika pievērsti Tam Kungam un tika pievienoti Kristus baznīcai, un tā ^btās paaudzes ļaudis tika svētīti, saskaņā ar Jēzus vārdu.

24 Un tagad es, Mormons, uz brīdi beidzu runāt par šīm lietām.

25 Lūk, es grasījos rakstīt to "vārdus, kas nekad nebaudīs nāvi, bet Tas Kungs aizliedza; tādēļ es tos nerakstīšu, jo tie ir noslēpti no pasaules.

26 Bet lūk, Es viņus esmu redzējis, un viņi man kalpoja.

27 Un lūk, viņi būs starp citticībniekiem, un citticībnieki tos nepazīs.

28 Viņi būs arī starp jūdiem, un jūdi tos nepazīs.

29 Un notiks, kad Tas Kungs Savā gudrībā uzskatīs par vajadzīgu, ka tie kalpos visām "izkaisītajām Israēla ciltīm un visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, un vedīs no to vidus daudzas dvēseles pie Jēzus, lai viņu vēlēšanās varētu tikt piepildīta, un arī dēļ tā pārliecināšanas spēka no Dieva, kas ir viņos.

30 Un viņi ir kā Dieva "eņģeļi, un, ja tie lūgs Tēvam Jēzus Vārdā, viņi var parādīties katram cilvēkam, kam tie uzskatīs par labu.

31 Tādēļ lielus un brīnumainus darbus tie veiks pirms tās "lielās dienas, kas nāks, kad visiem ļaudīm noteikti vajadzēs stāties Kristus soģa krēsla priekšā;

32 jā, pat starp citticībniekiem "lielu un brīnumainu darbu tie veiks pirms šīs tiesas dienas.

33 Un, ja jums būtu visi Raksti, kas sniedz aprakstu par visiem brīnumainajiem Kristus darbiem, jūs, saskaņā ar Kristus vārdiem, zinātu, ka šīs lietas noteikti nāks.

34 Un, ak vai tam, kas "neklauša Jēzus vārdiem, un arī ^bto

19a Ap. d. 16:26;
Al. 14:26–28.

20a Morm. 8:24.

21a Dan. 3:22–27;
4. Nef. 1:32.

22a Dan. 6:16–23;
4. Nef. 1:33.

23a SRC Evaņģēlijs.

b 3. Nef. 27:30–31.

25a 3. Nef. 19:4.

29a SRC Israēls—Israēla izkaisīšana; Israēls—Israēla desmit pazudušās ciltis.

30a SRC Eņģeļi.

31a Hel. 12:25;

3. Nef. 26:4–5.

32a 2. Nef. 25:17.

34a Et. 4:8–12.

b SRC Praviēti.

vārdiem, ko Viņš ir izraudzījis un sūtījis starp tiem; jo tas, kas nepieņem Jēzus vārdus un to vārdus, kurus Viņš ir sūtījis, nepieņem Viņu; un tādēļ Viņš nepieņems tos pēdējā dienā;

35 Un tiem būtu labāk, ja tie nebūtu dzimuši. Jo vai jūs domājat, ka jūs varat izbēgt no aizvainota Dieva taisnības, kurš ir ticis "samīdīts zem cilvēku kājām, lai tādējādi glābšana varētu nākt?

36 Un tad lūk, kā es runāju par tiem, ko Tas Kungs ir izraudzījis, jā, par tiem trim, kas tika aizrauti debesīs, ka es nezinu, vai viņi tika attīrīti no mirstības nemirstībā —

37 bet lūk, kopš es rakstiju, es esmu vaicājis Tam Kungam, un Viņš ir pasludinājis Man, ka bija vajadzīgs izmainīt viņu ķermeņus, vai arī viņiem vajadzētu baudīt nāvi;

38 tādēļ, lai tie nebaudītu nāvi, "viņu ķermeņi tika izmainīti, lai viņi neciestu nedz sāpes, nedz bēdas, izņemot vienīgi kā par pasaulas grēkiem.

39 Tad nu šīs izmaiņas nebija tādas, kas notiks pēdējā dienā; bet viņi tika izmainīti, tā ka Sātanam nav varas pār tiem, lai viņš nevarētu "tos kārdināt; un viņi tika ^biesvētīti miesā, lai tie būtu "svēti un lai zemes spēki tos nevarētu noturēt.

40 Un šādā stāvoklī tiem ir jāpaliek līdz Kristus tiesas dienai; un tanī dienā ar tiem notiks

lielākas izmaiņas, un viņi tiks pieņemti Tēva valstībā, lai vairs to nepamestu, bet dzīvotu ar Dievu mūžīgi debesīs.

29. NODAĻA

Mormona Grāmatas parādīšanās ir zīme, ka Tas Kungs ir sācis sapulcināt Israēlu un izpildīt Savas derības. Tie, kas noliegs Viņa pēdējo dienu atklāsmes un dāvanas, tiks nolādēti. Apmēram 34–35 g. pēc Kr.

UN tad lūk, es saku jums, ka tad, kad Tas Kungs Savā gudrībā uzskatīs par vajadzīgu, lai šie vārdi "nonāktu pie citticībniekiem, saskaņā ar Viņa vārdu, tad jūs zināsiet, ka tā ^bderība, ko Tēvs ir noslēdzis ar Israēla bērniem par viņu atjaunošanu to mantojuma zemēs, ir jau sākusi tapt piepildīta.

2 Un jūs zināsiet, ka Tā Kunga vārdi, kurus ir runājuši svētie pravieši, visi tiks piepildīti; un jums nevajag teikt, ka Tas Kungs "kavējas ar Savu nākšanu pie Israēla bērniem.

3 Un jums nevajag iedomāties savās sirdīs, ka tie vārdi, kas ir tikuši runāti, ir tukši, jo lūk, Tas Kungs atceras Savas derības, ko Viņš ir slēdzis ar Israēla nama ļaudīm.

4 Un, kad jūs redzēsiet, ka šie vārdi parādās starp jums, tad jums nevajag ilgāk nicināt Tā Kunga darbus, jo Viņa "taisnības ^bzobens ir Viņa labajā rokā; un

35a Hel. 12:2.
38a SRC Pārveidotas
būtnes.
39a SRC Kārdināt,

kārdinājums.
b SRC Iesvētīšana.
c SRC Svētums.
29 1a 2. Nef. 30:3–8.

b Morm. 5:14, 20.
2a Lūk. 12:45–48.
4a SRC Taisnība.
b 3. Nef. 20:20.

lūk, tanī dienā, ja jūs nicināsīt Viņa darbus, Viņš liks tam drīz vien pārsteigt jūs.

5 "Ak vai tam, kas ^bnicina Tā Kunga darbus; jā, ak vai tam, kas "noliegs Kristu un Viņa darbus!

6 Jā, "ak vai tam, kas noliegs atklāsmes no Tā Kunga un kas sacīs, ka Tas Kungs vairs nerīkojas caur atklāsmēm vai pravietojumiem, vai ^bdāvanām, vai mēlēm, vai dziedināšanām, vai Svētā Gara spēku!

7 Jā, un ak vai tam, kas sacīs tanī dienā, lai gūtu "peļņu, ka Jēzus nevar darīt ^bnekādus brīnumus; jo tas, kas tā dara, kļūst līdzīgs "pazušanas dēlam, kam nav žēlastības, saskaņā ar Kristus vārdu!

8 Jā, un jums nevajag vairs ilgāk "šņākt, nedz ^bnicināt, nedz izsmiet "jūdus, nedz arī kādu no Israēla nama atlikuma; jo lūk, Tas Kungs atceras Savas derības ar tiem, un Viņš darīs tiem atbilstoši tam, ko Viņš ir zvērējis.

9 Tādēļ jums nevajag domāt, ka jūs varat pagriezt Tā Kunga labo roku pa kreisi, lai Viņš nevarētu spriest tiesu, izpildot tās derības, ko Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu.

30. NODAĻA

Pēdējo dienu citticībniekiem ir pavēlēts nožēlot grēkus, nākt pie Kristus un tikt pieskaitītiem pie Israēla nama. Apmēram 34–35 g. pēc Kr.

KLAUSIETIES, ak jūs, citticībnieki, un uzklausiet Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla vārdus, ko Viņš ir "pavēlējis man, lai es runātu par jums, jo lūk, Viņš pavēl, lai es rakstītu, sacīdams:

2 Novērsieties visi jūs, "citticībnieki, no saviem ļaunajiem ceļiem; un ^bnožēlojiet savus ļaunos darbus, savus melus un krāpšanas, un savas laulību pārkāpšanas, un savas slepenās negantības, un savas elku pielūgšanas, un savas slepkavības, un savas viltus priesterības, un savu skaudību, un savus strīdus, un visu savu bezdievību un negantības, un nāciet pie Manis, un topiet kristīti Manā Vārdā, lai jūs varētu saņemt savu grēku piedošanu un tapt piepildīti ar Svēto Garu, lai jūs varētu tikt "pieskaitīti pie Maniem ļaudīm, kas ir no Israēla nama.

5a 2. Nef. 28:15–16.

b Morm. 8:17;

Et. 4:8–10.

c Mat. 10:32–33.

6a Morm. 9:7–11, 15.

b SRC Garīgās dāvanas.

7a SRC Viltus priesterība.

b 2. Nef. 28:4–6;

Morm. 9:15–26.

c SRC Pazušanas dēli.

8a 1. Nef. 19:14.

b 2. Nef. 29:4–5.

c SRC Jūdi.

30 1a 3. Nef. 5:12–13.

2a SRC Citticībnieki.

b SRC Nožēlot grēkus,

grēku nožēlošana.

c Gal. 3:27–29;

2. Nef. 10:18–19;

3. Nef. 16:10–13;

21:22–25;

Ābr. 2:10.

CETURTAIS NEFIJS TĀ NEFIJA GRĀMATA,

KURŠ IR DĒLS NEFIJAM—VIENAM NO JĒZUS KRISTUS MĀCEKĻIEM

Apraksts par Nefija tautu, saskaņā ar viņa pierakstu.

Visi nefijieši un lamanieši tiek pievērsti Tam Kungam. Viņiem viss ir kopīgs, viņi dara brīnumus un plaukst tai zemē. Pēc diviem gadsimtiem rodas šķelšanās, ļauni darbi, viltus baznīcas un vajāšanas. Pēc trīssimt gadiem gan nefijieši, gan lamanieši ir ļauni. Amarons noslēpj svētos pierakstus. Apmēram 35–321 g. pēc Kr.

UN notika, ka trīsdesmit un ceturtais gads pagāja un arī trīsdesmit un piektais, un lūk, Jēzus mācekļi izveidoja Kristus baznīcu visās apkārtējās zemēs. Un, cik daudzi nāca pie viņiem un patiesi nožēloja savus grēkus, tapa kristīti Jēzus Vārdā; un tie saņēma arī Svēto Garu.

2 Un notika trīsdesmit un sestajā gadā, visi ļaudis bija pievērsti Tam Kungam uz visas zemes virsas, gan nefijieši, gan lamanieši, un tur nebija strīdu un domstarpību viņu starpā, un katrs cilvēks godīgi rīkojās pret citiem.

3 Un savā starpā viņiem “viss bija kopīgs, tādēļ tur nebija nedz bagāto, nedz nabago, nedz nebrīvo, nedz brīvo, bet viņi visi bija brīvi, un visi bija debesu dāvanas dalībnieki.

4 Un notika, ka trīsdesmit un septītais gads arī pagāja, un tur joprojām bija miers zemē.

5 Un lielus un brīnumainus darbus veica Jēzus mācekļi, tā ka viņi “dziedināja slimos un augšāmcēla mirušos, un lika klibiem staigāt un akliem atgūt savu acu gaismu, un kurliem dzirdēt; un visādus ^bbrīnumus viņi darīja starp cilvēku bērniem; un nevienu brīnumu viņi nedarīja savādāk kā tikai Jēzus Vārdā.

6 Un tā trīsdesmit un astotais gads pagāja un arī trīsdesmit un devītais, un četrdesmit un pirmais, un četrdesmit un otrs, jā, līdz pat četrdesmit un deviņi gadi bija pagājuši un arī piecdesmit un pirmais, un piecdesmit un otrs; jā, un tā līdz pat piecdesmit un deviņi gadi bija pagājuši.

7 Un Tas Kungs bija ārkārtīgi labvēlīgs viņiem tai zemē; jā, tā ka viņi atkal cēla pilsētas tur, kur pilsētas bija nodegušas.

8 Jā, patiesi tā lielā “pilsēta Zarahemla, viņi atkal to uzcēla.

9 Bet tur bija daudzas pilsētas, kas bija “nogramušas, un udeņi nāca to vietā, tādēļ tās pilsētas nevarēja tikt atjaunotas.

[4 NEFIJA]

1 3a Ap. d. 4:32;

3. Nef. 26:19.

src Veltīt (ziedot),

ziedošanas likums.

5a src Dziedināt,

dziedināšana.

b Jāņa 14:12.

src Brīnums.

8a 3. Nef. 8:8.

9a 3. Nef. 9:4, 7.

10 Un tad lūk, notika, ka Nefija laudis kļuva stipri un ārkārtīgi ātri vairojās, un kļuva par ļoti "skaistiem un pievilcīgiem laudīm.

11 Un viņi precēja un tika precēti, un tika svētīti, saskaņā ar tiem daudzajiem solījumiem, ko Tas Kungs bija tiem devis.

12 Un viņi vairs nesevoja "Mozus likuma ^brituāliem un priekšrakstiem, bet viņi sekoja tām pavēlēm, ko tie bija saņēmuši no sava Kunga un sava Dieva, turpinādami ^cgavēt un lūgt, un sanākt bieži kopā, lai lūgtu un uzklausītu Tā Kunga vārdu.

13 Un notika, ka tur nebija strīdu starp visiem ļaudīm visā zemē, bet vareni brīnumi tika veikti Jēzus mācekļu vidū.

14 Un notika, ka septiņdesmit un pirmais gads pagāja un arī septiņdesmit un otrs, jā, un beidzot līdz septiņdesmit un devītais gads bija pagājis; jā, līdz pat simts gadi bija pagājuši, un Jēzus mācekļi, ko Viņš bija izraudzījis, visi bija aizgājuši Dieva ^aparadīzē, izņemot tikai tos ^btrīs, kam bija jāpaliek; un citi ^cmācekļi tika ^dordinēti viņu vietā; un arī daudzi no tās paauzdes bija aizgājuši.

15 Un notika, ka ^anebija strīdu tai zemē dēļ Dieva mīlestības, kas mājāja ļaužu sirdīs.

16 Un ^atur nebija nedz skaudī-

bas, nedz strīdu, nedz nekārtību, nedz netiklības, nedz melu, nedz slepkavību, nedz jebkāda veida ^bizlaidības; un noteikti nevarēja būt ^claimīgāku ļaužu starp visiem ļaudīm, kas bija tikuši radīti ar Dieva roku.

17 Tur nebija nedz laupītāju, nedz slepkavu, nedz lamaniešu, nedz jebkādu citu -iešu; bet viņi visi kā ^aviens bija Kristus bērni un Dieva valstības mantinieki.

18 Un cik svētīti viņi bija! Jo Tas Kungs svētīja tos visos viņu darbos; jā, patiesi viņi bija svētīti un aplaimoti līdz simts un desmit gadi bija pagājuši; un pirmā paauzde no Kristus bija aizgājusi, un tur nebija strīdu visā zemē.

19 Un notika, ka Nefijs, tas, kurš bija vedis šos pēdējos pierakstus, (un viņš tos veda uz ^aNefija plāksnēm) nomira, un viņa dēls Amoss veda tos viņa vietā; un viņš arī veda tos uz Nefija plāksnēm.

20 Un viņš veda tos astoņdesmit un četrus gadus, un tur joprojām bija miers tai zemē, izņemot tikai nelielu ļaužu daļu, kas sacēlās pret baznīcu un uzņēmās lamaniešu vārdu; tādēļ tur atkal bija lamanieši tai zemē.

21 Un notika, ka Amoss arī nomira, (un tas bija simts un deviņdesmit un četri gadi no Kristus atnākšanas) un viņa dēls Amoss veda pierakstus

10a Morm. 9:6.

12a SRC Mozus likums.

b 2. Nef. 25:30;

3. Nef. 15:2–8.

c Moron. 6:5;

M&D 88:76–77.

14a SRC Paradīze.

b 3. Nef. 28:3–9.

SRC Pārveidotas būtnes.

c SRC Mācekļi.

d SRC Ordinēt, ordinācija.

15a SRC Miers.

16a SRC Vienotība.

b SRC Iekāre.

c Mos. 2:41; Al. 50:23.

SRC Prieks.

17a Jāņa 17:21.

SRC Ciāna.

19a SRC Plāksnes.

viņa vietā; un viņš arī veda tos uz Nefija plāksnēm; un tie arī tika rakstīti Nefija grāmatā, kas ir šī grāmata.

22 Un notika, ka divi simti gadu bija pagājuši, un otrā paaudze visa bija aizgājusi, izņemot tikai dažus.

23 Un tagad es, Mormons, gribu, lai jūs zinātu, ka ļaudis bija savairojušies, tā ka tie bija izplatījušies pa visu zemes virsu, un ka viņi bija kļuvuši ārkārtīgi bagāti dēļ savas labklājības Kristū.

24 Un tad, šai divi simti un pirmajā gadā starp viņiem radās tādi, kas bija augstprātīgi "lepnība, tādā kā dārgu drānu un visa veida skaistu pārļu, un skaistu pasaules lietu nēsāšanā.

25 Un kopš tā laika viņu manta un viņu bagātība tiem vairs nebija "kopīga.

26 Un tie sāka dalīties šķirās; un tie sāka veidot "baznīcas sev, lai gūtu ^bpeļņu, un sāka noliegt patieso Kristus baznīcu.

27 Un notika, kad divi simti un desmit gadu bija pagājuši, tur bija daudz baznīcu tai zemē; jā, tur bija daudz baznīcu, kas uzdevās pazīstam Kristu, un tomēr viņi "noliedza lielāko daļu no Viņa evaņģēlija, tā ka tie pieņēma visādas bezdievības, un deva to, kas svēts, tam, kam tas bija ^baizliegts necienības dēļ.

28 Un šī "baznīca ārkārtīgi vairojās dēļ nekrietnības un dēļ

Sātana varas, kas bija ieguvis ietekmi pār viņu sirdīm.

29 Un vēl, tur bija cita baznīca, kas noliedza Kristu; un tie "vajāja patieso Kristus baznīcu dēļ viņu pazemības un viņu ticības Kristū; un tie nicināja viņus dēļ tiem daudzajiem brīnumiem, kas tika veikti starp viņiem.

30 Tādēļ viņi izmantoja spēku un varu pār Jēzus mācekļiem, kas palika ar tiem, un tie meta viņus "cietumā; bet ar Dieva spēku un vārdu, kas bija viņos, cietumi sašķēlās uz pusēm un viņi gāja, darīdami varenus brīnumus starp tiem.

31 Un tomēr, neskatoties uz visiem šiem brīnumiem, ļaudis nocietināja savas sirdis un meklēja viņus nogalināt, tāpat kā jūdi Jeruzālemē meklēja nogalināt Jēzu, saskaņā ar Viņa vārdu.

32 Un tie meta viņus "uguns ^bkrāsnīs, un viņi iznāca, neguvuši nekādu ļaunumu.

33 Un tie arī meta tos "mežonīgu zvēru midzeņos, un viņi spēlējās ar mežonīgiem zvēriem kā bērns ar jēriņu; un viņi iznāca no tiem, neguvuši nekādu ļaunumu.

34 Tomēr ļaudis nocietināja savas sirdis, jo tos vadīja daudzi priesteri un viltus pravieši, lai veidotu daudzas baznīcas un darītu visāda veida nekrietnības. Un tie "sita Jēzus ļaudis; bet Jēzus ļaudis nesita pretī. Un tā tie grima neticībā un bezdievībā

24a SRC Lepnība.

25a 4. Nef. 1:3.

26a 1. Nef. 22:23;

2. Nef. 28:3;

Morm. 8:32–38.

^b M&D 10:56.

SRC Viltus priesterība.

27a SRC Atkrišana.

^b 3. Nef. 18:28–29.

28a SRC Velns—Velna

baznīca.

29a SRC Vajāt, vajāšanas.

30a 3. Nef. 28:19–20.

32a Dan. 3:26–27.

^b 3. Nef. 28:21.

33a 3. Nef. 28:22.

34a 3. Nef. 12:39;

M&D 98:23–27.

no gada uz gadu, līdz pat divi simti un trīsdesmit gadu bija pagājuši.

35 Un tad notika šajā gadā, jā, divi simti un trīsdesmit pirmajā gadā, tur bija liela šķelšanās starp ļaudīm.

36 Un notika, ka šajā gadā radās ļaudis, kas tika saukti par nefijiešiem, un viņi bija patiesi ticīgi Kristū; un starp viņiem bija tie, ko lamanieši sauca — jēkabieši, jāzepieši un zoramieši;

37 tādēļ patiesi ticīgie Kristū un patiesie Kristus pielūdzēji (starp kuriem bija "trīs Jēzus mācekļi, kam bija jāpaliek) tika saukti par nefijiešiem un jēkabiešiem, un jāzepiešiem, un zoramiešiem.

38 Un notika, ka tie, kas atraidīja evaņģēliju, tika saukti par lamaniešiem un lemuēliešiem, un ismaēliešiem; un viņi nekrita neticībā, kā viņu tēvi krita no sākuma, bet viņi apzināti "sacēlās pret Kristus evaņģēliju; un viņi mācīja savus bērnus, lai tie neticētu.

39 Un tas bija viņu tēvu bezdievības un negantības dēļ, tāpat kā tas bija sākumā. Un "viņi tika mācīti ienīst Dieva bērnus, tāpat kā lamanieši no sākuma tika mācīti ienīst Nefija bērnus.

40 Un notika, ka divi simti un četrdesmit un četri gadi bija pagājuši, un tā tas bija ar tiem ļaudīm. Un ļaunākā ļaužu daļa kļuva stipra un kļuva daudz lielāka pēc skaita nekā Dieva ļaudis.

41 Un tie turpināja veidot baznīcas sev pašiem un izgreznot tās ar visādām dārgām lietām. Un tā pagāja divi simti un piecdesmit gadu un arī divi simti un sešdesmit gadu.

42 Un notika, ka ļaunākā ļaužu daļa atkal sāka radīt slepenus zvērestus un "Gadiantona savienības.

43 Un arī tie ļaudis, kas tika saukti par Nefija ļaudīm, sāka kļūt lepni savās sirdīs dēļ savām ārkārtīgajām bagātībām un kļūt uzpūtīgi līdzīgi saviem brāļiem lamaniešiem.

44 Un kopš tā laika mācekļi sāka bēdāties par pasaules "grēkiem.

45 Un notika, kad trīs simti gadu bija pagājuši, gan Nefija, gan lamaniešu ļaudis bija kļuvuši ārkārtīgi ļauni, līdzīgi cits citam.

46 Un notika, ka Gadiantona laupītāji izplatījās pa visu zemes virsu; un tur nebija neviena, kas būtu taisnīgs, izņemot tikai Jēzus mācekļus. Un zeltu un sudrabu viņi lika savās krātuvēs pārpilnībā un tirgojās visādos tirdzniecības veidos.

47 Un notika, ka pēc tam, kad trīs simti un pieci gadi bija pagājuši, (un ļaudis joprojām palika bezdievībā) Amoss nomira; un viņa brālis Amarons veda pierakstus viņa vietā.

48 Un notika, kad trīs simti un divdesmit gadu bija pagājuši, Amarons, būdams Svētā Gara spiests, noglabāja tos "pierakstus, kas bija svēti — jā, patiesi

37a 3. Nef. 28:6–7;
Morm. 8:10–11.
38a SRC Sacelšanās.

39a Mos. 10:17.
42a SRC Slepenās
savienības.

44a 3. Nef. 28:9.
48a Hel. 3:13, 15–16.

visus svētos pierakstus, kas bija nodoti no paaudzes paaudzē, kas bija svēti—līdz pat trīs simti un divdesmitajam gadam pēc Kristus atnākšanas.

49 Un viņš noglabāja tos Tam

Kungam, lai tie “atkal varētu nonākt pie Jēkaba nama atlikuma, saskaņā ar Tā Kunga pravietojumiem un solījumiem. Un tās ir Amaronas pieraksta beigas.

MORMONA GRĀMATA

1. NODAĻA

Amorons dod norādījumus Mormonam par svētajiem pierakstiem. Sākas karš starp nefijiešiem un lamaniešiem. Trīs nefijieši tiek paņemti prom. Bezdievība, neticība, burvestības un pestēlošana ir pārsvārā. Apmēram 321–326 g. pēc Kr.

UN tagad es, “Mormons, taidu ^bpierakstu par lietām, ko es esmu gan redzējis, gan dzirdējis, un nosaucu to par Mormona grāmatu.

2 Un apmēram tajā laikā, kad “Amarons noglabāja pierakstus Tam Kungam, viņš atnāca pie manis, (es biju apmēram desmit gadus vecs un es sāku ^bmācīties kaut ko no savas tautas zinībām) un Amaronas sacīja man: Es manu, ka tu esi prātīgs un apķērīgs bērns;

3 tādēļ, kad tu būsi apmēram divdesmit un četrus gadus vecs, es gribu, lai tu atcerētos tās lietas, ko tu būsi ievērojis attiecībā uz šo tautu; un, kad tu būsi tajā vecumā, ej uz Antuma

zemi, uz pakalnu, ko sauc par “Šimu; un tur es esmu noglabājis Tam Kungam visus svētos pierakstus par šo tautu.

4 Un lūk, tu paņemsi “Nefija plāksnes sev, un atlikušās tu atstāsi tajā vietā, kur tās ir; un tu iegravēsi uz Nefija plāksnēm visas tās lietas, ko tu esi ievērojis attiecībā uz šo tautu.

5 Un es, Mormons, būdams “Nefija pēctecis, (un mana tēva vārds arī bija Mormons) es atcerējos to, ko Amaronas man pavēlēja.

6 Un notika, ka es, būdams vienpadsmit gadus vecs, tiku sava tēva aizvests uz zemi dienvidos, tieši uz Zarahemlas zemi.

7 Visa zemes virsma bija noklāta ar ēkām, un ļaužu bija tik daudz kā jūras smilšu.

8 Un notika, ka šajā gadā sākās karš starp nefijiešiem, kas sastāvēja no nefijiešiem un jēkabiešiem, un jāzepiešiem, un zoramiešiem; un šis karš bija starp nefijiešiem un lamaniešiem, un lemuēliešiem, un ismaēliešiem.

49a Ēn. 1:13.

[MORMONA]

1 1a SRC Mormons, nefijiešu pravietis.

b 3. Nef. 5:11–18.

2a 4. Nef. 1:47–49.

b Mos. 1:3–5.

3a Et. 9:3.

4a M. v. 1:1, 11.

SRC Plāksnes.

5a 3. Nef. 5:12, 20.

9 Tad lamanieši un lemuēlieši, un ismaēlieši tika saukti par lamaniešiem, un divas puses bija nefijieši un lamanieši.

10 Un notika, ka karš starp tiem sākās Zarahemlas robežās pie Sidonas ūdeņiem.

11 Un notika, ka nefijieši bija sapulcinājuši kopā lielu skaitu vīru, pat vairāk par trīsdesmit tūkstošiem. Un notika, ka tajā pašā gadā viņiem bija vairākas kaujas, kurās nefijieši sakāva lamaniešus un nogalināja daudzus no tiem.

12 Un notika, ka lamanieši atteicās no sava nodoma un miers tika nodibināts zemē; un miers turpinājās četrus gadus, ka tur nebija asinsizliešanas.

13 Bet bezdievība ņēma virsroku uz visas zemes virsas, tā ka Tas Kungs paņēma prom Savus "mīļotos mācekļus un brīnumu veikšana un dziedināšana beidzās ļaužu nekrietnības dēļ.

14 Un tur nebija "dāvanu no Tā Kunga, un "Svētais Gars nenāca ne pie viena viņu bezdievības un "neticības dēļ.

15 Un es, būdams piecpadsmit gadus vecs un būdams zināmā mērā prātīgs garā, tādēļ es tiku piemeklēts no Tā Kunga, un izbaudīju un zināju Jēzus labestību.

16 Un es centos sludināt šai tautai, bet mana mute tika aizvērta un man tika aizliegts tiem sludināt; jo lūk, viņi bija apzināti "sacēlušies pret savu Dievu;

un viņu nekrietnības dēļ mīļotie mācekļi tika ^bpaņemti prom no tās zemes.

17 Bet es paliku starp viņiem, taču man bija aizliegts tiem sludināt viņu cietsirdības dēļ; un viņu cietsirdības dēļ zeme viņiem bija "nolādēta.

18 Un šie Gadiantona laupītāji, kas bija starp lamaniešiem, apsēda zemi, tā ka tās iedzīvotāji sāka slēpt savus "dārgumus zemē; bet tie kļuva slideni, tāpēc ka Tas Kungs bija nolādējis to zemi, lai viņi nevarētu tos noturēt, nedz arī atkal atgūt tos.

19 Un notika, ka tur bija burvestības un pesteļošana, un maģija; un ļaunā spēks darbojās pa visu zemes virsu, patiesi piepildot Abinadija un arī Samuēla-lamanieša vārdus.

2. NODAĻA

Mormons vada nefijiešu karapulku. Asinis un slepkavošana izmēž zemi. Nefijieši vaimanā un sēro, bēdādamies par pazudinātajiem. Viņu žēlastības diena ir pagājusi. Mormons iegūst Nefija plāksnes. Karš turpinās. Apmēram 327–350 g. pēc Kr.

Un notika, ka tajā pašā gadā atkal sākās karš starp nefijiešiem un lamaniešiem. Un, neskatoties uz to, ka es biju jauns, biju liels augumā, tādēļ Nefija tauta iecēla mani, lai es būtu viņu vadonis jeb viņu karapulku vadonis.

13a 3. Nef. 28:2, 12.
14a Moron. 10:8–18, 24.
b SRC Svētais Gars.
c SRC Neticība.

16a SRC Sacelšanās.
b Morm. 8:10.
17a 2. Nef. 1:7;
Al. 45:10–14, 16.

18a Hel. 13:18–20;
Et. 14:1–2.

2 Tādēļ notika, ka savos sešpadsmit gados es gāju nefijiešu karapulka priekšgalā pret lamaniešiem; tādējādi trīs simti un divdesmit seši gadi bija pagājuši.

3 Un notika, ka trīs simti un divdesmit un septītajā gadā lamanieši nāca uz mums ar ārkārtīgi lielu spēku, tā ka viņi nobiedēja manus karapulkus; tādēļ tie necinījās un sāka atkāpties uz ziemeļu zemēm.

4 Un notika, ka mēs nācām Angolas pilsētā, un mēs ieņēmām pilsētu un gatavojāmies aizstāvēties pret lamaniešiem. Un notika, ka mēs nostiprinājām pilsētu ar visu savu spēku, bet, neskatoties uz mūsu nocietinājumiem, lamanieši nāca uz mums un izdzina mūs no pilsētas.

5 Un viņi arī izdzina mūs no Dāvida arē.

6 Un mēs soļojām un nonācām Jozuas zemē, kas bija uz rietumiem jūras krastā.

7 Un notika, ka mēs sapulcinājām kopā savus ļaudis cik ātri vien iespējams, lai mēs varētu savākt tos kopā vienā grupā.

8 Bet lūk, zeme bija pilna ar laupītājiem un ar lamaniešiem; un, neskatoties uz lielo iznīcību, kas karājās pār maniem ļaudīm, viņi nenožēloja savus ļaunos darbus; tādēļ asinis un slepkavošana izplatījās pa visu zemes virsu, gan no nefijiešu puses, gan no lamaniešu puses; un bija viens pilnīgs apvērsums pa visu zemes virsu.

9 Un tad lamaniešiem bija

ķēniņš, un viņa vārds bija Ārons; un viņš nāca pret mums ar karapulku no četrdesmit un četriem tūkstošiem. Un lūk, es stājos pretī viņam ar četrdesmit un diviem tūkstošiem. Un notika, ka es sasitu viņu ar savu karapulku, ka viņš bēga manā priekšā. Un lūk, viss tas bija darīts un trīs simti un trīsdesmit gadu bija pagājuši.

10 Un notika, ka nefijieši sāka nožēlot savas nekrietnības, un sāka brēkt, patiesi kā pravietis Samuēls bija pravietojis; jo lūk, neviens cilvēks nevarēja noturēt to, kas piederēja viņam pašam, dēļ zagļiem un laupītājiem, un slepkavām, un burvju mākslām un burvestībām, kas bija tai zemē.

11 Tā tur sākās sērošana un vaimanāšana visā zemē šo lietu dēļ, un jo īpaši starp Nefija ļaudīm.

12 Un notika, kad es, Mormons, redzēju viņu vaimanāšanu un viņu sērošanu, un viņu bēdas Tā Kunga priekšā, mana sirds sāka priecāties manī, zinādama Tā Kunga žēlastību un iecietību, tādējādi es domāju, ka Viņš būs žēlīgs pret tiem, lai viņi atkal kļūtu par taisnīgiem ļaudīm.

13 Bet lūk, šis mans prieks bija velts, jo viņu "bēdas nebija grēku nožēlošanai Dieva labestības dēļ; bet tās drīzāk bija ^bnolādēto bēdas, jo Tas Kungs nekad nelāva tiem gūt ^claimi grēkā.

14 Un viņi nenāca pie Jēzus ar salauztām ^asirdīm un nožēlas pilnu garu, bet viņi ^bnolādēja

2 13a 2. kor. 7:10; Al. 42:29.
b SRC Sodība.

c Al. 41:10.
14a SRC Salauzta sirds.

b SRC Zaimot,
zaimošana.

Dievu un vēlējās mirt. Tomēr viņi cīnījās ar zobenu par savām dzīvībām.

15 Un notika, ka manas bēdas atkal atgriezās pie manis un es redzēju, ka "labvēlības ^bdiena viņiem bija pagājusi gan laicīgi, gan garīgi; jo Es redzēju tūkstošus nocirstus atklātā dumpī pret savu Dievu un kā mēslus izmētātus pa zemes virsu. Un tā trīs simti un četrdesmit un četri gadi bija pagājuši.

16 Un notika, ka trīs simti un četrdesmit un piektajā gadā nefijieši sāka bēgt lamaniešu priekšā; un viņi tika vajāti, līdz tie nonāca Jašonas zemē, pirms bija iespējams apturēt viņu atkāpšanos.

17 Un tad Jašonas pilsēta bija netālu no tās "zemes, kur Amarons bija noglabājis pierakstus Tam Kungam, lai tie netiktu iznīcināti. Un lūk, es gāju, saskaņā ar Amarona vārdiem, un paņēmu Nefija plāksnes, un taisīju pierakstu, saskaņā ar Amarona vārdiem.

18 Un uz Nefija plāksnēm es taisīju pilnu aprakstu par visām ļaundarībām un negantībām; bet uz šīm "plāksnēm es atturējos taisīt pilnu aprakstu par viņu ļaundarībām un negantībām, jo lūk, nepārtraukta ļaundarību un bezdievību aina ir bijusi manu acu priekšā, kopš es esmu bijis pietiekami vecs, lai skatītu cilvēku ceļus.

19 Un ak vai man viņu ļaundarību dēļ; jo mana sirds ir

piepildīta ar bēdām dēļ viņu ļaundarībām visās manās dienās; tomēr es zinu, ka es tikšu "paaugstināts pēdējā dienā.

20 Un notika, ka šinī gadā Nefija ļaudis atkal tika vajāti un dzenāti. Un notika, ka mēs tikām dzenāti, līdz mēs nonācām tai zemē ziemeļos, ko sauca par Šemu.

21 Un notika, ka mēs nostiprinājām Šemas pilsētu un mēs savācām kopā mūsu ļaudis, cik daudz vien bija iespējams, lai varbūt mēs varētu izglābt tos no iznīcināšanas.

22 Un notika, ka trīs simti un četrdesmit un sestajā gadā viņi atkal sāka nākt uz mums.

23 Un notika, ka es runāju uz saviem ļaudīm un skubināju tos ar lielu dedzību, lai viņi drosmīgi stātos pretī lamaniešiem un "cīnītos par savām sievietēm un saviem bērniem, un saviem namiem un savām mājām.

24 Un mani vārdi zināmā mērā radīja viņos sparu, tā ka tie nebēga lamaniešu priekšā, bet drosmīgi stāvēja tiem pretī.

25 Un notika, ka mēs cīnījāmies ar karapulku no trīsdesmit tūkstošiem pret karapulku no piecdesmit tūkstošiem. Un notika, ka mēs stāvējām tiem pretī ar tādu noturību, ka viņi bēga mūsu priekšā.

26 Un notika, kad viņi bēga, mēs vajājām tos ar saviem karapulkiem un atkal cīnījāmies, un sasitām tos; tomēr Tā Kunga spēks nebija ar mums; jā, mēs

15a SRC Labvēlība.

b Hel. 13:38.

c Jer. 8:20; M&D 56:16.

17a Morm. 1:1–4.

18a SRC Plāksnes.

19a Mos. 23:22; Et. 4:19.

23a Mos. 20:11;

Al. 43:45.

bijām atstāti paši sev, ka Tā Kunga Gars nebija mūsos, tādēļ mēs bijām kļuvuši vāji, līdzīgi saviem brāļiem.

27 Un mana sirds bēdājās par šo lielo manas tautas nelaimi, par viņu ļaundarbām un negantībām. Bet lūk, mēs gājām pret lamaniešiem un Gadiantona laupītājiem, līdz mēs atkal bijām atguvuši savas mantojuma zemes.

28 Un trīs simti un četrdesmit un deviņi gadi bija pagājuši. Un trīs simti un piecdesmitajā gadā mēs noslēdzām līgumu ar lamaniešiem un Gadiantona laupītājiem, kurā mūsu mantojuma zemes tika sadalītas.

29 Un lamanieši deva mums zemi uz ziemeļiem, jā, tieši to "šaurumu, kas veda uz zemi dienvidos. Un mēs devām lamaniešiem visu zemi uz dienvidiem.

3. NODAĻA

Mormons piesauc nefijiešus uz grēku nožēlošanu. Viņi gūst lielu uzvaru un lepojas ar savu pašu spēku. Mormons atsakās tos vadīt, un viņa lūgšanas par tiem ir bez ticības. Mormona Grāmata aicina divpadsmit Israēla ciltis ticēt evaņģēlijam. Apmēram 360–362 g. pēc Kr.

UN notika, ka lamanieši nenāca atkal cīnīties, kamēr vēl desmit gadi nebija pagājuši. Un lūk, es biju nodarbinājis savus ļaudis nefijiešus, gatavojot viņu zemes

un viņu karapulklus kaujas brīdīm.

2 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz mani: Sauc uz šo tautu — Nožēlojiet jūs grēkus un nāciet pie Manis, un topiet kristīti, un izveidojiet atkal Manu baznīcu, un jūs tiksit pasargāti!

3 Un es saucu uz šo tautu, bet tas bija veltīgi; un viņi nesaprata, ka tas bija Tas Kungs, kas viņus bija pasargājis un dāvājis tiem iespēju nožēlot grēkus. Un lūk, viņi nocietināja savas sirdis pret To Kungu, savu Dievu.

4 Un notika, ka pēc tam, kad šie desmit gadi bija pagājuši, sastādot kopā trīs simti un sešdesmit gadu kopš Kristus atnākšanas, lamaniešu ķēniņš sūtīja man vēstījumu, kurā darīja man zināmu, ka viņi gatavoja nākt cīnīties pret mums.

5 Un notika, ka es liku saviem ļaudīm, lai tie sapulcētos kopā Postažas zemē, pilsētā, kas bija tās robežās, pie šauruma, kas veda uz zemi dienvidos.

6 Un tur mēs izvietojām savus karapulklus, lai mēs varētu apturēt lamaniešu karapulklus, lai viņi nevarētu sagrābt nevienu no mūsu zemēm; tādēļ mēs nostiprinājāmies pret tiem ar visiem saviem spēkiem.

7 Un notika, ka trīs simti un sešdesmit un pirmajā gadā lamanieši nāca uz Postažas pilsētu, lai cīnītos pret mums; un notika, ka tanī gadā mēs sāsītām tos, tā ka viņi atkal atgriezās savās pašu zemēs.

8 Un trīs simti un sešdesmit

un otrajā gadā viņi atkal nāca cīnīties. Un mēs atkal tos sasiātām un nonāvējām lielu skaitu no tiem, un viņu kritušie tika iemesti jūrā.

9 Un tad, šīs lielās lietas dēļ, ko mani ļaudis, nefijieši, bija darījuši, viņi sāka "lielīties ar savu spēku un sāka zvērēt debesu priekšā, ka viņi atriebsies par savu brāļu asinīm, kurus nogalināja viņu ienaidnieki.

10 Un viņi zvērēja pie debesīm un arī pie Dieva troņa, ka viņi "ies cīnīties pret saviem ienaidniekiem un izdeldēs tos no zemes virsas.

11 Un notika, ka es, Mormons, no tā brīža pilnīgi atteicos būt par šīs tautas pavēlnieku un vadoni viņu bezdievības un negantības dēļ.

12 Lūk, es viņus biju vadījis, neskatoties uz viņu bezdievību, es biju vadījis viņus daudzas reizes kaujā, un mīlēju viņus ar visu savu sirdi, atbilstoši tai "Dieva mīlestībai, kas bija manī; un mana dvēsele tika izlieta lūgšanā manam Dievam visas dienas garumā par tiem; tomēr tā bija ^bbez ticības viņu cietsirdības dēļ.

13 Un trīs reizes es biju izglābis tos no viņu ienaidnieku rokām, un viņi nebija nožēlojuši savus grēkus.

14 Un, kad viņi bija zvērējuši pie visa, ko tiem mūsu Kungs un Glābējs Jēzus Kristus bija

"aizliedzis, un, kad tie gribēja iet cīnīties pret saviem ienaidniekiem un atriebties tiem par savu brāļu asinīm, lūk, Tā Kunga balss nāca pie manis, sacīdama:

15 Man pieder "atriebība un Es ^batmaksāšu; un, tāpēc ka ļaudis nenožēloja grēkus pēc tam, kad Es biju tos izglābis, lūk, viņi tiks izdeldēti no zemes virsas.

16 Un notika, ka es pilnīgi atteicos iet pret saviem ienaidniekiem; un es darīju tā, kā Tas Kungs bija man pavēlējis; un es stāvēju, kā atsevišķs liecinieks, lai liecinātu pasaulei par tām lietām, ko es redzēju un dzirdēju, saskaņā ar Gara izpausmēm, kas bija liecinājis par nākamajām lietām.

17 Tādēļ es rakstu "jums, citticībnieki, un arī jums, Israēla nams, kad darbs sāksies, tad jūs gatavosities atgriezties savās mantojuma zemēs.

18 Jā, lūk, es rakstu visiem zemes galiem; jā, jums, divpadsmit Israēla ciltis, ko "tiesās atbilstoši jūsu darbiem tie divpadsmit, kurus Jēzus izraudzījās par saviem mācekļiem Jeruzālemes zemē.

19 Un es rakstu arī šīs tautas atlikumam, ko arī tiesās tie "divpadsmit, kurus Jēzus izraudzījās šinī zemē; un tos tiesās tie otri divpadsmit, kurus Jēzus izraudzījās Jeruzālemes zemē.

20 Un Gars šīs lietas man pasludina, tāpēc es rakstu jums

3 9a 2. Nef. 4:34.
10a 3. Nef. 3:20–21;
Morm. 4:4.
12a SRC Mīlestība.
b Morm. 5:2.

14a 3. Nef. 12:34–37.
15a SRC Atriebība.
b M&D 82:23.
17a 2. Nef. 30:3–8;
3. Nef. 29:1.

18a Mat. 19:28;
Lūk. 22:29–30;
M&D 29:12.
19a 1. Nef. 12:9–10.

visiem. Un šī iemesla dēļ es rakstu jums, lai jūs varētu zināt, ka jums visiem būs jāstājas Kristus "soģa krēsla priekšā, jā, katrai dvēselei, kas pieder pie visas ^bĀdama cilvēces ģimenes; un jums būs jāstājas, lai jūs taptu tiesāti par saviem darbiem, vai tie būtu labi vai ļauni;

21 un arī, lai jūs varētu "ticēt Jēzus Kristus evaņģēlijam, kas būs starp jums; un arī, lai ^bjūdiem, Tā Kunga derības tautai, būtu cita "licība bez Viņa, kuru tie redzēja un dzirdēja, ka Jēzus, ko viņi nogalināja, bija "patiesais Kristus un patiesais Dievs.

22 Un es gribu, lai es varētu pārliecināt "jūs, visus zemes galus, nožēlot grēkus un sagatavoties stāties Kristus soģa krēsla priekšā.

4. NODAĻA

Karš un slepkavošana turpinās. Ļaunie soda ļaunos. Virsroku gūst lielāka ļaundarība nekā jebkad visā Israēlā. Sievietes un bērni tiek upurēti elkiem. Lamanieši sāk aizmēzt nefijiešus no savas priekšas. Apmēram 363–375 g. pēc Kr.

UN tad notika, ka trīs simti un sešdesmit un trešajā gadā nefijieši gāja ar saviem karapulkiem cīnīties pret lamaniešiem ārpus Postažas zemes.

2 Un notika, ka nefijiešu karapulki tika atdzīti atpakaļ Postažas zemē. Un, kamēr viņi

vēl bija noguruši, jauns lamaniešu karapulks uzbruka tiem; un viņiem bija smaga kauja, tā ka lamanieši sagrāba Postažas pilsētu un nogalināja daudzus no nefijiešiem, un daudzus saņēma par gūstekņiem.

3 Un atlikušie bēga un pievienojās Teankuma pilsētas iedzīvotājiem. Tad nu Teankuma pilsēta atradās jūras krasta malā; un tā bija arī netālu no Postažas pilsētas.

4 Un tas bija "tāpēc, ka nefijiešu karapulki gāja pret lamaniešiem, ka viņus sāka sakaut; jo, ja tas nebūtu bijis, lamanieši nevarētu gūt varu pār viņiem.

5 Bet lūk, Dieva sodi pārsteidza ļaunos; un ar ļaunajiem ļaunie tiek "sodīti; jo tie ir ļaunie, kas uzkūda cilvēku bērnu sirdis uz asinsizliešanu.

6 Un notika, ka lamanieši gatavojās nākt pret Teankuma pilsētu.

7 Un tas notika trīs simti un sešdesmit un ceturtajā gadā, lamanieši nāca pret Teankuma pilsētu, lai viņi varētu sagrābt arī Teankuma pilsētu.

8 Un notika, ka nefijieši tos atsita un aizdzina atpakaļ. Un, kad nefijieši redzēja, ka viņi bija aizdzinuši lamaniešus, viņi atkal sāka lielīties ar savu pašu spēku, un viņi gāja paši savā varenībā un atkal ieņēma Postažas pilsētu.

9 Un viss tas bija noticis, un tur bija tūkstošiem nogalināto

20a SRC Tiesa, pēdējā.
b M&D 27:11.

21a M&D 3:20.
b SRC Jūdi.

c 2. Nef. 25:18.
d 2. Nef. 26:12;
Mos. 7:27.
22a Al. 29:1.

4 4a Morm. 3:10.
5a M&D 63:33.

no abām pusēm, gan no nefijiešiem, gan lamaniešiem.

10 Un notika, ka trīs simti un sešdesmit un sestais gads pagāja, un lamanieši atkal nāca pret nefijiešiem cīnīties; un pat tagad nefijieši nenozēloja to ļauno, ko viņi bija darījuši, bet nepārtraukti turpināja pastāvēt savās ļaundarībās.

11 Un neiespējami mēlei ir aprakstīt jeb cilvēkam pilnīgi aprakstīt tās šausmīgās asiņu un slepkavību ainas, kas bija starp ļaudīm, gan nefijiešiem, gan lamaniešiem, un katra sirds bija nocietināta, tā ka viņi nemitīgi priecājās par asinsizliešanu.

12 Un tur nekad nebija bijušas tik milzīgas "ļaundarības starp visiem Lehija bērniem, nedz arī starp visu Israēla namu, saskaņā ar Tā Kunga vārdiem, kā bija šai tautā.

13 Un notika, ka lamanieši sagrāba Postažas pilsētu, un tas tāpēc, ka viņu "skaits pārsniedza nefijiešu skaitu.

14 Un viņi arī soļoja uz priekšu pret Teankuma pilsētu un izdzina iedzīvotājus no tās, un saņēma daudz gūstekņu, gan sievietes, gan bērnus, un ziedoja tos kā upurus saviem "elku dieviem.

15 Un notika, ka trīs simti un sešdesmit un septītajā gadā nefijieši bija nikni, tāpēc ka lamanieši bija upurējuši viņu sievietes un viņu bērnus, tādēļ viņi gāja pret lamaniešiem ar ārkārtīgi

lielām dusmām, tā ka viņi atkal sasita lamaniešus un padzina tos no savām zemēm.

16 Un lamanieši vairs nenāca pret nefijiešiem līdz trīs simti un septiņdesmit un piektajam gadam.

17 Un šajā gadā viņi nāca pret nefijiešiem ar visiem saviem spēkiem; un viņi nebija saskaitāmi to lielā skaita dēļ.

18 Un "kopš tā laika nefijieši vairs neguva varu pār lamaniešiem, bet tika aizslaucīti no tiem kā rasa saulē.

19 Un notika, ka lamanieši nāca pret Postažas pilsētu; un tur Postažas zemē notika ārkārtīgi smaga kauja, kurā viņi sasita nefijiešus.

20 Un tie atkal bēga viņu priekšā, un tie nonāca Boaza pilsētā; un tur tie stāvēja pretī lamaniešiem ar ārkārtīgu drosmi, tā ka lamanieši tos nesasita, līdz viņi nenāca atkal otru reizi.

21 Un, kad viņi nāca otru reizi, nefijieši tika padzīti un kauti ar ārkārtīgi lielu kaušanu; viņu sievietes un viņu bērni atkal tika upurēti elkiem.

22 Un notika, ka nefijieši atkal bēga viņu priekšā, paņemdami visus iedzīvotājus sev līdzī, gan no pilsētām, gan ciemiem.

23 Un tad es, Mormons, redzēdams, ka lamanieši jau bija gatavi iznīcināt to zemi, tāpēc es gāju uz "Šima pakalnu un paņēmu visus pierakstus, ko Amarons bija noglabājis Tam Kungam.

12a 1. Moz. 6:5;
3. Nef. 9:9.

13a Morm. 5:6.
14a SRC Elku pielūgšana.

18a Morm. 3:3.
23a Morm. 1:3.

5. NODAĻA

Mormons atkal vada nefijiešus asiņu un slepkavību kaujās. Mormona Grāmata parādīsies, lai pārlicinātu visu Israēlu, ka Jēzus ir Kristus. Dēļ savas neticības lamanieši tiks izkaisīti un Gars pārstās būt ar tiem. Viņi pieņems evaņģēliju no citticībniekiem pēdējās dienās. Apmēram 375–384 g. pēc Kr.

UN notika, ka es gāju starp nefijiešiem un atkāpos no tā “zvēresta, ko es biju devis, ka es vairs tiem nepalīdzēšu; un viņi deva man atkal pavēlniecību pār viņu karapulkiem, jo viņi raudzījās uz mani kā domādami, ka es varu atbrīvot viņus no to bēdām.

2 Bet lūk, man “nebija cerību, jo es zināju Tā Kunga sodus, kam jānāk pār tiem; jo viņi nenozēloja savas nekrietnības, bet cīnījās par savām dzīvībām, nepiesaucot to Būtni, kas bija viņus radījusi.

3 Un notika, ka lamanieši nāca pret mums, kad mēs bijām aizbēguši uz Jordānas pilsētu; bet lūk, viņi tika padzīti atpakaļ, tā ka viņi neieņēma pilsētu tajā reizē.

4 Un notika, ka viņi atkal nāca pret mums, un mēs noturējām pilsētu. Un tur bija arī citas pilsētas, kuras noturēja nefijieši, šie cietokšņi lamaniešus kavēja, ka tie nevarēja ieiet zemē, kas pleatās mūsu priekšā, lai iznīcinātu mūsu zemes iedzīvotājus.

5 Bet notika, ka katra zeme, kam mēs pagājām garām un kuras iedzīvotāji netika sapulcināti vienkopus, tika lamaniešu iznīcināta, un to torņi, un ciemi, un pilsētas tika nodedzinātas ar uguni; un tā trīs simti un septiņdesmit un deviņi gadi pagāja.

6 Un notika, ka trīs simti un astoņdesmitajā gadā lamanieši atkal nāca pret mums cīnīties, un mēs drosmīgi stāvējām tiem pretī; bet tas bija velti, jo tik liels bija viņu skaits, ka tie samina Nefija ļaudis zem savām kājām.

7 Un notika, ka mēs atkal metāmies bēgt, un tie, kas bēga ātrāk nekā lamanieši, izbēga, un tie, kas nebēga tik ātri kā lamanieši, tika noslaucīti un izdeldēti.

8 Un tad lūk, es, Mormons, negribu mocīt cilvēku dvēseles, izklāstot viņu priekšā tādas drausmīgas asiņu un slepkavību ainas, kādas notika manā acu priekšā; bet es, zinādams, ka šīm lietām noteikti ir jātop zināmām un ka visām lietām, kas ir aplēptas, būs jātop “atklātām no māju jumtiem —

9 un arī, ka zināšanām par šīm lietām ir “jānāk pie šīs tautas atlikuma un arī pie citticībniekiem, kas, kā Tas Kungs teica, ^bizklādinās šo tautu, un šī tauta netiks uzskatīta ne par ko viņu vidū — tādēļ es rakstu ^cīsu saīsinājumu dēļ tām pavēlēm, ko es esmu saņēmis, neuzdrīkstēdams dot pilnu aprakstu par tām lietām, ko es esmu redzējis, un

5 1a Morm. 3:11.

2a Morm. 3:12.

8a Lūk. 12:2–3;

2. Nef. 27:11;

M&D 1:3.

9a 4. Nef. 1:49.

b 3. Nef. 16:8.

c Morm. 1:1.

arī lai jūs pārāk nebēdātos par šīs tautas ļaundarībām.

10 Un tad lūk, šo es runāju uz viņu pēcnācējiem un arī uz citticībniekiem, kam būs jārupējas par Israēla namu, lai aptvertu un atzītu, no kurienes nāk viņu svētības.

11 Jo es zinu, ka tie bēdāsies par Israēla nama postu; tie bēdāsies par šo ļaužu iznīcināšanu, tie bēdāsies, ka šie ļaudis nav nožēlojuši grēkus, lai viņi varētu tikt Jēzus roku apskauti.

12 Tad nu "šīs lietas tiek rakstītas Jēkaba nama ^batlikumam; un tās tiek rakstītas šādā veidā tāpēc, ka Dievam ir zināms, ka ļaundarība tiem tās nenesīs; un tām ir jātop ^cnoglabātām priekš Tā Kunga, lai tās varētu parādīties Viņa noliktajā laikā.

13 Un šī ir tā pavēle, ko es saņēmu; un lūk, tās parādīsies saskaņā ar Tā Kunga pavēli, kad Viņš Savā gudrībā uzskatīs to par vajadzīgu.

14 Un lūk, tās nonāks pie tiem "jūdiem, kas netic; un ar šādu nolūku tās ies—lai tās varētu ^bpārliecināt, ka Jēzus ir Kristus, dzīvā Dieva Dēls; lai Tēvs varētu īstenot, caur Savu vismīļāko Dēlu, Savu dižo un mūžīgo nodomu, atjaunojot jūdus jeb visu Israēla namu viņu mantojuma zemēs, kuras Tas Kungs, viņu

Dievs tiem ir devis, izpildot Savu ^cderību;

15 un arī lai "šīs tautas pēcnācēji varētu pilnīgāk ticēt Viņa evaņģēlijam, kas ^bnāks pie tiem no citticībniekiem; jo šī tauta tiks ^cizkaisīta un ^dklūs par tumšu, izvirtušu un laisku tautu, vairāk pat par to, kas jebkad ir ticis aprakstīts starp mums, jā, pat to, kas ir bijis starp lamaniešiem, un tas dēļ viņu neticības un elku pielūgšanas.

16 Jo lūk, Tā Kunga Gars ir jau pārstājis "pūlēties ar viņu tēviem; un viņi ir bez Kristus un bez Dieva pasaulē; un viņi tiek dzenāti kā ^bpelavas vējā.

17 Viņi reiz bija mīlota tauta un Kristus bija viņu "gans; jā, viņus pat vadīja Dievs Tēvs.

18 Bet tagad, lūk, viņus ^avada Sātans, patiesi kā pelavas tiek dzenātas vējā, vai kā kuģis tiek mētāts viļņos bez buras vai enkura, vai bez jebkā, ar ko to varētu vadīt; un tāpat kā tas, tāpat arī viņi.

19 Un lūk, Tas Kungs ir pataupījis viņu svētības, ko viņi varēja saņemt tai zemē, "citticībniekiem, kuriem piederēs tā zeme.

20 Bet lūk, notiks, ka viņi tiks citticībnieku dzenāti un izkaisīti; un, kad viņi būs citticībnieku dzenāti un izkaisīti, lūk, tad Tas Kungs ^aatcerēsies ^bderību,

12a Ēn. 1:16;
Hel. 15:11–13.
src Mormona
Grāmata.

b M&D 3:16–20.

c Morm. 8:4, 13–14;
Moron. 10:1–2.

14a 2. Nef. 29:13; 30:7–8.
src Jūdi.

b 2. Nef. 25:16–17.

c 3. Nef. 29:1–3.

15a 3. Nef. 21:3–7, 24–26.

b 1. Nef. 13:20–29, 38;
Morm. 7:8–9.

c 1. Nef. 10:12–14;

3. Nef. 16:8.

d 2. Nef. 26:33.

16a 1. Moz. 6:3; Et. 2:15.

b Psm. 1:4.

17a SRC Labais gans.

18a 2. Nef. 28:21.

19a 3. Nef. 20:27–28.

20a 3. Nef. 16:8–12.

b SRC Ābrahāma
Derība.

ko Viņš slēdza ar Ābrahāmu un visu Israēla namu.

21 Un arī Tas Kungs atcerēsies "taisnīgo lūgšanas, kas Viņam ir izteiktas par tiem.

22 Un tad, ak jūs, citticībnieki, kā gan jūs varat stāvēt Dieva spēka priekšā, ja vien jūs nenozēlosit grēkus un nenovērsīsities no saviem ļaunajiem ceļiem?

23 Vai jūs nezināt, ka jūs esat Dieva rokās? Vai jūs nezināt, ka Viņam ir visa vara, un pēc Viņa dižās "pavēles zeme ^bsaritināsies kā tīstoklis?

24 Tādēļ nožēlojiet jūs grēkus un pazemojieties Viņa priekšā, lai Viņš nenāktu ar tiesu pret jums — lai Jēkaba pēcnācēju atlikums neietu jūsu vidū kā "lauva un nesaplosītu jūs gabalos, un nebūs neviena, kas paglābs.

6. NODAĻA

Nefijieši sapulcējas Kumoras zemē pēdējai kaujai. Mormons noglabā svētos pierakstus Kumoras kalnā. Lamanieši uzvar un nefijiešu tauta tiek iznīcināta. Simtiem tūkstošu ir nokauti ar zobenu. Apmēram 385 g. pēc Kr.

UN tagad es beidzu savu pierakstu par manas tautas, nefijiešu, "iznīcināšanu. Un notika, ka mēs soļojām lamaniešu priekšā.

2 Un es, Mormons, rakstīju vēstījumu lamaniešu ķēniņam un vēlējos no viņa, lai viņš

ļautu, ka mēs varētu sapulcināt kopā savus ļaudis "Kumoras zemē pie kalna, kas tika saukts par Kumoru, un tur varētu dot viņiem kauju.

3 Un notika, ka lamaniešu ķēniņš ļāva man to, ko es vēlējos.

4 Un notika, ka mēs soļojām uz Kumoras zemi, un mēs uzslējām savas teltis ap Kumoras kalnu; un tas bija daudzo ūdeņu, upju un avotu zemē, un tur mums bija cerība gūt pārākumu pār lamaniešiem.

5 Un, kad trīs simti un astoņdesmit un četri gadi bija pagājuši, mēs sapulcinājām visus atlikušos no mūsu ļaudīm Kumoras zemē.

6 Un notika, kad mēs bijām sapulcinājuši visus mūsu ļaudis kopā Kumoras zemē, lūk, es, Mormons, sāku kļūt vecs; un, zinādams, ka tā būs pēdējā manas tautas cīņa, un saņēmis pavēli no Tā Kunga, lai es nepieļautu, ka pieraksti, kas ir tikuši nodoti no mūsu tēviem un kas ir svēti, kristu lamaniešu rokās (jo lamanieši tos iznīcinātu), tādēļ es iztaisīju "šo pierakstu no Nefija plāksnēm un ^bnoglabāju Kumoras kalnā visus tos pierakstus, kas man bija uzticēti ar Tā Kunga roku, izņemot tikai "šīs dažas plāksnes, ko es devu savam dēlam ^dMoronijam.

7 Un notika, ka mana tauta ar savām sievietēm un saviem bērniem redzēja tad ^alamaniešu

21a Ēn. 1:12–18;
Morm. 9:36–37.

23a Hel. 12:8–17.
b 3. Nef. 26:3.

24a Mih. 5:7;

3. Nef. 20:15–16.
6 1a 1. Nef. 12:19;
Jar. 1:10; Al. 45:9–14;
Hel. 13:5–11.
2a Et. 9:3.

6a SRC Plāksnes.
b Et. 15:11.
c M. v. 1:2.
d Morm. 8:1.
7a 1. Nef. 12:15.

karapulklus soļojam uz tiem; un ar šausmīgām bailēm no nāves, kas piepilda visu bezdievīgo krūtis, viņi gaidīja tos saņemt.

8 Un notika, ka viņi nāca cīnīties pret mums un katra dvēsele tika piepildīta ar šausmām viņu lielā skaita dēļ.

9 Un notika, ka tie uzkrita maniem ļaudīm ar zobenu un ar loku, un ar bultu, un ar cirvi, un ar visa veida kara ieročiem.

10 Un notika, ka mani vīri tika nocirsti; jā, mani desmit tūkstoši, kas bija ar mani, un es kritu ievainots to vidū; un viņi pagāja man garām, ka viņi neatņēma manu dzīvību.

11 Un, kad viņi bija izgājuši cauri un nocirtuši "visus manus ļaudis, izņemot divdesmit un četrus no mums, (starp kuriem bija mans dēls Moronijs) un mēs, pārdzīvojuši savu ļaužu nāvi, redzējām no rīta no Kumoras kalna augšas, kad lamanieši bija atgriezušies savās nometnēs, ka desmit tūkstoši no maniem ļaudīm, kas bija tikuši manis vesti uz priekšu, bija nocirsti.

12 Un mēs arī redzējām desmit tūkstošus no maniem ļaudīm, kurus bija vedis mans dēls Moronijs.

13 Un lūk, Gidgidona desmit tūkstoši bija krituši, un viņš arī to vidū.

14 Un Lamahs bija kritis ar saviem desmit tūkstošiem; un Gilgals bija kritis ar saviem desmit tūkstošiem; un Limhass bija kritis ar saviem desmit tūkstošiem; un Jeneums bija kritis

ar saviem desmit tūkstošiem; un Kūmenihass, un Moronihass, un Antionums, un Šibloms, un Šems, un Jošs bija krituši ar saviem desmit tūkstošiem katrs.

15 Un notika, ka tur bija vēl desmit, kas bija krituši no zobena, ar saviem desmit tūkstošiem katrs; jā, patiesi "visi mani ļaudis, izņemot tikai tos divdesmit un četrus, kas bija ar mani, un arī dažus, kas bija aizbēguši uz dienvidu zemēm, un dažus, kas bija pārbēguši pie lamaniešiem, bija krituši, un viņu miesas un kauli, un asinis gulēja uz zemes virsas, būdamas to roku atstātas, kas viņus nokāva, pūt zemē, un sairt un atgriezties pie savas māmuļas zemes.

16 Un mana dvēsele plīsa aiz sāpēm dēļ manu ļaužu nokaušanas, un es kļiedzu:

17 Ak jūs skaistie, kā gan varējat jūs pameist Tā Kunga ceļus! Ak jūs skaistie, kā gan varējat jūs atraidīt Jēzu, kas stāvēja ar atvērtām rokām, lai jūs pieņemtu!

18 Lūk, ja jūs to nebūtu darījuši, jūs nebūtu krituši. Bet lūk, jūs esat krituši un es sēroju par jūsu zaudēšanu.

19 Ak jūs, skaistie dēli un meitas, jūs tēvi un mātes, jūs vīri un sievas, jūs skaistie, kā tas nākas, ka jūs varējat krist!

20 Bet lūk, jūs esat aizgājuši, un manas bēdas nevar jūs atgriezt.

21 Un diena nāks drīz, kas jūsu mirstību tērps nemirstībā, un šie ķermeņi, kas tagad pūstot maitājas, drīz kļūs par "nemirstī-

giem ķermeņiem, un tad jums vajadzēs stāties Kristus soģa krēsla priekšā, lai jūs tiktu tiesāti atbilstoši saviem darbiem, un, ja būs tā, ka jūs esat taisnīgi, tad jūs esat svētīti ar saviem tēviem, kas ir aizgājuši pirms jums.

22 Ak, kaut jūs būtu nožēlojuši grēkus pirms šī lielā iznīcība nāca pār jums. Bet lūk, jūs esat aizgājuši, un Tēvs, jā, Mūžīgais Debesu Tēvs, zina jūsu stāvokli; un Viņš rīkosies ar jums atbilstoši Savai ^ataisnībai un ^bžēlastībai.

7. NODAĻA

Mormons aicina pēdējo dienu lamaniēšus ticēt Kristum, pieņemt Viņa evaņģēliju un tapt izglābtiem. Visi, kas tic Bībelei, ticēs arī Mormona Grāmatai. Apmēram 385 g. pēc Kr.

UN tad, lūk, es gribu runāt nedaudz uz šīs tautas ^aatlikumu, kas tiks pasaudzēts, ja būs tā, ka Dievs varētu dot tiem manus vārdus, lai viņi varētu zināt par savu tēvu lietām; jā, es runāju uz jums, jūs, Israēla nama atlikums; un šie ir tie vārdi, ko es runāju:

2 Ziniet, ka jūs esat no ^aIsraēla nama.

3 Ziniet, ka jums jānāk pie grēku nožēlošanas, vai arī jūs nevarat tapt izglābti.

4 Ziniet, ka jums ir jānoliek savi kara ieroči un nav vairs jāpriecājas par asinsizliešanu, un nav vairs tie atkal jāņem, ja vien nebūs tā, ka Dievs jums pavēlēs.

5 Ziniet, ka jums ir jānāk pie ^azināšanām par saviem tēviem un jānožēlo visi savi grēki un nekrietnības, un ^bjātic Jēzum Kristum, ka Viņš ir Dieva Dēls un ka Viņš tika jūdu nokauts, un ar Tēva spēku Viņš ir atkal uzcēlies, ar ko Viņš ir guvis ^cuzvaru pār kapu; un Viņā arī nāves dzelonis ir aprīts.

6 Un viņš īsteno mirušo ^aaugšāmcelšanos, ar ko cilvēkiem ir jātop uzceltiem, lai stātos Viņa ^bsoģa krēsla priekšā.

7 Un Viņš ir īstenojis pasaules ^apestīšanu, ar ko tam, kas tiek atrasts ^bnevainīgs Viņa priekšā tiesas dienā, tam tiek dots ^cdzīvot Dieva priekšā Viņa valstībā, lai bezgalīgi dziedātu slavas dziesmas ar debesu ^dkorjiem Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, kas ir ^eviens Dievs, ^flaimes stāvoklī, kam nav gala.

8 Tādēļ nožēlojiet grēkus un topiet kristīti Jēzus Vārdā, un turieties pie ^aKristus evaņģēlija, kas tiks likts jūsu priekšā, ne tikai šajā pierakstā, bet arī ^bpierakstā, kas nāks pie citticībniekiem ^cno jūdiem, un no citti-

22a SRC Taisnība.
b SRC Žēlīgs, žēlastība.
7 1a Hel. 15:11–13.
2a Al. 10:3.
5a 2. Nef. 3:12.
b SRC Ticība, ticēt;
Ticība, ticēt.
c Jes. 25:8;
Mos. 16:7–8.

6a SRC Augšāmcelšanās.
b SRC Jēzus Kristus—
Soģis; Tiesa, pēdējā.
7a SRC Pestīt, pestīts,
pestīšana.
b SRC Attaisnošana,
attaisnot.
c 1. Nef. 10:21;
M&D 76:62;

Moz. 6:57.
d Mos. 2:28.
e M&D 20:28.
SRC Dievs, dievība.
f SRC Prieks.
8a SRC Evaņģēlijs.
b SRC Bībele.
c 2. Nef. 29:4–13.

cībniekiem šis pieraksts nāks ^apie jums.

9 Jo lūk, “šis tiek rakstīts ar nolūku, lai jūs tam varētu ^bticēt; un, ja jūs ticat tam, jūs ticēsīt arī šim; un, ja jūs ticat šim, jūs zināsīt par saviem tēviem un arī par tiem brīnumainajiem darbiem, kas tika paveikti ar Dieva spēku starp tiem.

10 Un jūs arī zināsīt, ka jūs esat Jēkaba pēcnācēju atlikums; tādēļ jūs tiksīt ieskaitīti starp šīs pirmās derības ļaudīm; un, ja būs tā, ka jūs ticēsīt Kristum un tapsīt kristīti, vispirms ar ūdeni, tad ar uguni un ar Svēto Garu, sekodami mūsu Glābēja ^apiemēram, saskaņā ar to, ko viņš mums ir pavēlējis, tad viss būs labi ar jums tiesas dienā. Āmen.

8. NODAĻA

Lamānieši sameklē un iznīcina nefijiešus. Mormona Grāmata parādīsies ar Dieva spēku. Ak vai tiek pasludināts tiem, kas izdvesīs dusmas un ķildas pret Tā Kunga darbu. Nefijiešu pieraksts parādīsies ļaundarības, izvirtības un atkrišanas dienā. Apmēram 400–421 g. pēc Kr.

Lūk, es ^aMoronijs, beidzu sava tēva Mormona ^bpierakstu. Lūk, man ir tikai dažas lietas ko rakstīt, kuras man pavēlēja mans tēvs.

2 Un tad notika, ka pēc tās

^alielās un milzīgās kaujas pie Kumoras, lūk, nefijiešus, kuri izbēga uz zemi dienvidos, vajāja ^blamānieši, līdz tie visi bija iznīcināti.

3 Un manu tēvu arī tie nogalināja, un es patiesi esmu palicis ^aviens rakstīt bēdīgo stāstu par savas tautas iznīcināšanu. Bet lūk, viņi ir aizgājuši un es izpildu sava tēva pavēli. Un vai tie nogalinās mani, es nezinu.

4 Tādēļ es rakstīšu un paslēpšu pierakstus zemē; un kur es iešu, tam nav nozīmes.

5 Lūk, mans tēvs taisīja ^ašo pierakstu, un viņš arī rakstīja par tā nolūku. Un lūk, es arī to rakstītu, ja man būtu vieta uz ^bplāksnēm, bet man nav; un rūdas man nav, jo es esmu viens. Mans tēvs ir nogalināts kaujā, un visi mani radi, un man nav nedz draugu, nedz arī kuriet; un, cik ilgi Tas Kungs ļaus man dzīvot, es nezinu.

6 Lūk, četri ^asimti gadu ir pagājuši no mūsu Kunga un Glābēja atnākšanas.

7 Un lūk, lamānieši vajāja manus ļaudis, nefijiešus, no pilsētas uz pilsētu un no vietas uz vietu, līdz viņu vairs nav; un liela ir bijusi viņu ^akrišana; jā, liela un apbrīnojama ir manas tautas, nefijiešu, iznīcināšana.

8 Un lūk, tā ir Tā Kunga roka, kas to ir darījusi. Un lūk, arī lamānieši bija ^akarā cits pret citu; un visa šīs zemes virsa ir

8d 1. Nef. 13:38.

9a SRC Mormona Grāmata.

b 1. Nef. 13:38–41.

10a 2. Nef. 31:5–9.

8 1a SRC Moronijs,

Mormona dēls.

b SRC Plāksnes.

2a Morm. 6:2–15.

b M&D 3:18.

3a Moron. 9:22.

5a Morm. 2:17–18.

b Morm. 6:6.

6a Al. 45:10.

7a 1. Nef. 12:2–3.

8a 1. Nef. 12:20–23.

nepārtraukta asinsizliešanas un slepkavību virkne; un neviens nezina galu šim karam.

9 Un tad lūk, es neteikšu vairāk par nefijiešiem, jo tur vairs nav neviena, izņemot tikai lamiņiešus un ^alaupītājus, kas ir uz zemes virsas.

10 Un tur nav neviena, kas zinātu patieso Dievu, izņemot tikai ^aJēzus mācekļus, kas palika zemē, līdz ļaužu bezdievība kļuva tik liela, ka Tas Kungs neļāva tiem ^bpalikt ar ļaudīm; un, vai tie ir uz zemes virsas, neviens cilvēks nezina.

11 Bet lūk, mans ^atēvs un es tos redzējām un tie kalpoja mums.

12 Un katrs, kas saņem šo pierakstu un nenosoda to par tām nepilnībām, kas ir tanī, tas uz zinās ^alielākas lietas nekā šīs. Lūk, es esmu Moronijs; un, ja būtu iespējams, es darītu visas lietas zināmas jums.

13 Lūk, es beidzu runāt par šo tautu. Es esmu Mormona dēls, un mans tēvs bija ^aNefija pēctecis.

14 Un es esmu tas pats, kurš ^anoglabāja šo pierakstu Tam Kungam; tā plāksnēm nav vērtības dēļ Tā Kunga pavēles. Jo Viņš patiesi sacīja, ka nevienam tās nebūs, ^blai gūtu peļņu; bet to pieraksts ir lielā vērtībā, un viņu, kas nesīs to gaismā, viņu Tas Kungs svētīs.

15 Jo nevienam nav varas nest

to gaismā, kā tikai, ja tas viņam tiks dots no Dieva; jo Dievs grib, lai tas tiktu darīts ar ^aaci, vērstu tikai uz Viņa godību vai senās un ilgi izklīdētās Tā Kunga derības tautas labklājību.

16 Un svētīts būs ^atas, kas nesīs šo lietu gaismā; jo tā tiks ^bnesta no tumsas gaismā, saskaņā ar Dieva vārdu; jā, tā tiks izņemta no zemes un spīdēs no tumsas, un nāks ļaudīm zināma; un tas tiks darīts ar Dieva spēku.

17 Un, ja tur būs ^akļūdas, tās būs cilvēka kļūdas. Bet lūk, mēs nezinām kļūdas; tomēr Dievs zina visas lietas; tādēļ tas, kas ^bnosodīs, lai tas uzmanās, ka viņš nenokļūst elles uguns briesmās.

18 Un tas, kas saka: Parādi man tās, vai arī tu tiksī sist, — lai tas sargās, ka viņš nepavēl to, ko Tas Kungs ir aizliedzis.

19 Jo lūk, tas, kas ātri ^atiesā, arī taps ātri tiesāts, jo atbilstoši viņa darbiem būs viņa alga; tādēļ tas, kas sit, arī tiks sist no Tā Kunga.

20 Lūk ko Raksti saka: Cilvēkam nebūs sist, nedz arī viņam būs tiesāt, jo Mana ir tiesa, saka Tas Kungs, un atriebība arī ir Mana, un Es atmaksāšu.

21 Un tas, kurš izdveš dusmas un ķildas pret Tā Kunga darbu un Tā Kunga derības tautu, kas ir Israēla nams, un sacīs: Mēs iznīcināsim Tā Kunga darbu, un Tas Kungs neatcerēsies Savu

9a Morm. 2:8.

10a 3. Nef. 28:7; Et. 12:17.

src Trīs nefijiešu mācekļi.

b Morm. 1:16.

11a 3. Nef. 28:24–26.

12a 3. Nef. 26:6–11.

13a 3. Nef. 5:20.

14a Moron. 10:1–2.

b DžS—V 1:46.

15a M&D 4:5.

16a 2. Nef. 3:6–7, 11,

13–14.

b Jes. 29:18;

2. Nef. 27:29.

17a Morm. 9:31, 33;

Et. 12:23–28.

b 3. Nef. 29:5; Et. 4:8.

19a DžST, Mat. 7:1–2;

3. Nef. 14:1–2;

Moron. 7:14.

derību, ko Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu, — tas ir briesmās tapt nocirstam un iemestam ugunī;

22 jo Tā Kunga mūžīgie “nodomi ritēs, līdz visi Viņa solījumi tiks piepildīti.

23 Pētiēt “Jesajas pravietojumus! Lūk, es nevaru tos rakstīt. Jā, lūk, es saku jums, ka tie svētie, kas ir aizgājuši pirms manis, kam ir piederējusi šī zeme, ^bsauks, jā, patiesi no pīšļiem tie sauks uz To Kungu; un, kā Tas Kungs dzīvo, Viņš atcerēsies tās derības, ko Viņš ir noslēdzis ar tiem.

24 Un Viņš zina to “lūgšanas, ka tās bija viņu brāļu labad. Un Viņš zina viņu ticību, jo Viņa Vārdā tie var pārceļt ^bkalnus; un Viņa Vārdā tie var likt zemei drebēt; un ar Viņa vārda spēku tie lika ^ccietumiem sagāzties uz zemes; jā, patiesi kvēlojoša krāsns nevarēja tiem nodarīt nekā slikta, nedz mežonīgi zvēri, nedz indīgas čūskas dēļ Viņa vārda spēka.

25 Un lūk, to “lūgšanas arī bija Viņa labad, lai Tas Kungs ļautu notikt šīm lietām.

26 Un nevienam nevajag teikt, ka tās nenāks, jo tās noteikti nāks, jo Tas Kungs to ir runājis; jo “no zemes tās iznāks ar Tā

Kunga roku, un neviens to nevarēs apturēt; un pienāks diena, kad tiks teikts, ka ^bbrīnumi ir beigušies; un tās nāks, it kā kāds runātu “no miroņiem.

27 Un tās nāks dienā, kad “svēto asinis brēks uz To Kungu dēļ ^bslepenām savienībām un tumsības darbiem.

28 Jā, un tās nāks dienā, kad Dieva spēks tiks noliegts un “baznīcas taps samaitātas un augstprātīgas savu siržu lepniecībā; jā, patiesi dienā, kad baznīcu vadītāji un skolotāji pacelsies savu siržu lepniecībā pat līdz tam, ka nievās tos, kas pieder pie viņu baznīcām.

29 Jā, tās notiks dienā, kad “būs dzirdams par ugunsgrēkiem un vētrām, un ^bdūmu miglām svešās zemēs;

30 un tur būs arī dzirdams par “kariem, karu daudzinašanu un zemestrīcēm dažādās vietās.

31 Jā, tās nāks dienā, kad tur būs liela apgānīšanās uz zemes virsas; tur būs slepkavošanas un laupīšanas, un melošana, un krāpšanas, un netiklības, un visa veida negantības, kad tur būs daudzi, kas sacīs: Dari šo vai dari to, “nav nozīmes, jo Tas Kungs ^batbalstīs tādu pēdējā dienā. Bet ak vai tādiem, jo viņi

22a M&D 3:3.

23a 3. Nef. 20:11; 23:1.

b Jes. 29:4;

2. Nef. 3:19–20; 26:16.

24a Ēn. 1:12–18;

Morm. 9:36;

M&D 10:46.

b Jēk. 4:6;

Hel. 10:9.

c Al. 14:27–29.

25a Morm. 5:21.

26a Jes. 29:4; 2. Nef. 33:13.

b Morm. 9:15–26;

Moron. 7:27–29, 33–37.

c 2. Nef. 26:15–16;

Morm. 9:30;

Moron. 10:27.

27a Et. 8:22–24;

M&D 87:6–7.

b SRC Slepenās

savienības.

28a 2. Tim. 3:1–7;

1. Nef. 14:9–10;

2. Nef. 28:3–32;

M&D 33:4.

29a Joēla 3:1–5;

2. Nef. 27:2–3.

b 1. Nef. 19:11;

M&D 45:39–42.

30a Mat. 24:6;

1. Nef. 14:15–17.

31a 2. Nef. 28:21–22.

b 2. Nef. 28:8.

ir ‘rūgtā žultī un nekrietnības saitēs.

32 Jā, tās nāks dienā, kad tur būs baznīcas izveidotas, kas sacīs: Nāciet pie manis, un par jūsu naudu jums tiks piedoti jūsu grēki.

33 Ak jūs, ļaunie un samaitātie, un stūrgalvīgie laudis, kāpēc jūs dibināt sev baznīcas, lai gūtu “peļņu? Kāpēc jūs ^bsagrozāt Dieva svēto vārdu, ka jūs nesat ‘sodību savām dvēselēm? Lūk, paraugieties uz Dieva atklāsmēm; jo lūk, laiks pienāks tanī dienā, kad visām šīm lietām vajadzēs tapt piepildītām.

34 Lūk, Tas Kungs ir parādījis man lielas un brīnumainas lietas par to, kas drīz nāks tanī dienā, kad šīs lietas parādīsies starp jums.

35 Lūk, es runāju uz jums, it kā jūs būtu klāt, bet tomēr jūs neesat. Bet lūk, Jēzus Kristus man ir parādījis jūs un es zinu jūsu darbus.

36 Un es zinu, ka jūs “staigājat savu siržu lepnībā; un tur nav neviena, izņemot tikai dažus, kas ^bnebūtu augstprātīgi savu siržu lepnībā, nēsājot ‘loti smalkas drānas, līdz pat skaudībai un naidam, un ļaunprātībai, un vajāšanām, un visāda veida nekrietnībām; un jūsu baznīcas, jā, patiesi katra, ir kļuvušas samaitātas dēļ jūsu siržu lepnības.

37 Jo lūk, jūs mīlat “naudu un savu mantu, un savas smalkās

drānas, un savu baznīcu izgreznojumus vairāk nekā jūs mīlat nabagos un trūkcietējus, slimos un nomocītos.

38 Ak jūs samaitātie, jūs liekuļi, jūs skolotāji, kas pārdodat sevi par to, kas sarūsēs, kāpēc jūs samaitājāt Dieva svēto baznīcu? Kāpēc jūs “kaunaties uzņemties Kristus Vārdu? Kāpēc jūs nedomājat par to, ka vērtīgāka ir bezgalīga laime nekā ^bbēdas, kas nekad nebeidzas — ‘pasaules goda dēļ?

39 Kāpēc jūs izrotājat sevi ar to, kam nav dzīvības, un tomēr ļaujat izsalkušajam un trūkcietējam, un kailajam, un slimajam, un nomocītajam paiet jums garām, un neievērojat tos?

40 Jā, kāpēc jūs veidojat “slepenas negantības, lai gūtu peļņu, un liekat, lai atraitnes sērotu Tā Kunga priekšā un arī bāreņi sērotu Tā Kunga priekšā, un arī viņu tēvu asinis un viņu vīru asinis brēktu uz To Kungu no zemes pēc atriebības pār jūsu galvām?

41 Lūk, atriebības zobens karājas pār jums; un laiks drīzi nāks, kad Viņš “atriebīs svēto asinis uz jums, jo Viņš necietīs ilgāk viņu brēkšanu.

9. NODAĻA

Moronijs piesauc tos, kas netic Kristum, nožēlot grēkus. Viņš

31c Al. 41:11.

33a SRC Viltus priesterība.

b 1. Nef. 13:26–29.

c SRC Sodība.

36a SRC Staigāt, staigāt ar Dievu.

b Jēk. 2:13.

c Al. 5:53.

37a 2. Nef. 28:9–16.

38a Rom. 1:16; 2. Tim. 1:8;

1. Nef. 8:25–28;

Al. 46:21.

b Mos. 3:25.

c 1. Nef. 13:9.

40a SRC Slepenās savienības.

41a 1. Nef. 22:14.

pasludina brīnumu Dievu, kas dod atklāsmes un izlej dāvanas un zīmes uz ticīgajiem. Brīnumi beidzas neticības dēļ. Zīmes iet līdz tiem, kas tic. Cilvēki tiek skubināti būt gudriem un turēt baušļus. Apmēram 401–421 g. pēc Kr.

Un tagad es runāju par tiem, kas netic Kristum.

2 Lūk, vai jūs ticēsīt savas piemeklēšanas dienā — lūk, kad Tas Kungs nāks, jā, patiesi tanī "lielajā dienā, kad ^bzeme saritināsies kā tīstoklis un visas vielas "izkusīs kvēlā karstumā, jā, tanī lielajā dienā, kad jūs tiksīt atvesti stāties Dieva Jēra priekšā — vai tad jūs sacīsīt, ka Dieva nav?

3 Tad vai jūs turpināsīt noliegt Kristu? Vai jūs varēsīt raudzīties uz Dieva Jēru? Vai jūs domājat, ka jūs dzīvosīt ar Viņu ar savas vainas apziņu? Vai jūs domājat, ka jūs varēsīt būt laimīgi, dzīvojot ar šo svēto Būtni, kad jūsu dvēseles tiks mocītas ar vainas apziņu, ka jūs vienmēr esat sagrozījuši Viņa likumus?

4 Lūk, es jums saku, ka jūs būsīt nelaimīgāki, dzīvojot ar svētu un taisnīgu Dievu, zem savas netirības apziņas Viņa priekšā, nekā jūs dzīvotu ar "nosodītām dvēselēm ^bellē.

5 Jo lūk, kad jūs tiksīt atvesti, lai skatītu savu "kailumu Dieva

priekšā un arī Dieva godību, un Jēzus Kristus svētumu, tas iedegs jūsos nedzēšamu uguns liesmu.

6 Ak tad jūs, "neticīgie, ^bpievērsieties Tam Kungam; sauciet varenī Tēvu Jēzus Vārdā, lai varbūt jūs varētu tikt atrasti neaptraipīti, "tīri, skaidri un balti, būdami attīrīti ar ^dJēra asinīm tai lielā un pēdējā dienā.

7 Un vēl es runāju uz jums, kas "noliedzat Dieva atklāsmes un sakāt, ka tās ir beigušās, ka nav vairs atklāsmju, nedz pravietojumu, nedz dāvanu, nedz izdziedināšanas, nedz runāšanas mēlēs, nedz ^bvalodu izskaidrošanas;

8 lūk, es saku jums, tas, kas noliedz šīs lietas, nezina "Kristus evaņģēliju; jā, tas nav lasījis Rakstus; ja ir, tad tas ^bnesaprot tos.

9 Jo, vai mēs nelasām, ka Dievs ir "tāds pats vakar, šodien un mūžīgi, un Viņā nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas?

10 Un tagad, ja jūs esat iedomājušies dievu, kas mainās un kurā ir kāda pārmaiņu ēna, tad jūs esat iedomājušies dievu, kas nav brīnumu Dievs.

11 Bet lūk, es parādīšu jums brīnumu Dievu, patiesi Abrahāma Dievu un Īzāka Dievu, un Jēkaba Dievu; un Tas ir tas pats

9 2a Mal. 3:23;

3. Nef. 28:31.

b Morm. 5:23;

M&D 63:20–21.

src Pasaule—
Pasaules gals.

c Am. 9:13; 3. Nef. 26:3.

4a src Sodība.

b SRC Elle.

5a 2. Nef. 9:14.

6a SRC Neticība.

b Ec. 18:23, 32;

M&D 98:47.

c SRC Šķīstis, šķīstība.

d SRC Dieva Jērs.

7a 3. Nef. 29:6–7.

b 1. kor. 12:7–10; TA 1:7.

8a SRC Evaņģēlijs.

b Mat. 22:29.

9a Ebr. 13:8;

1. Nef. 10:18–19;

Al. 7:20;

Moron. 8:18;

M&D 20:12.

“Dievs, kas radīja debesis un zemi, un visu, kas tanīs ir.

12 Lūk, Viņš radīja Ādamu, un ar ^aĀdamu atnāca cilvēka ^bKrišana. Un cilvēka Krišanas dēļ nāca Jēzus Kristus, kas ir Tēvs un Dēls, un dēļ Jēzus Kristus nāca ‘cilvēka pestīšana.

13 Un dēļ cilvēka pestīšanas, kas nāca ar Jēzu Kristu, viņi tiek aizvesti atpakaļ pie Tā Kunga; jā, tas ir, kā visi cilvēki tiek atpestīti, tāpēc ka Kristus nāve īsteno ^aaugšāmcelšanos, kas īsteno pestīšanu no bezgalīga ^bmiega, no kura visi cilvēki tiks uzmodināti ar Dieva spēku, kad skanēs bazūne; un tie nāks, gan mazi, gan lieli, un visi stāvēs Viņa tiesas priekšā, būdami atpestīti un atraisīti no šīs mūžīgās ‘nāves saites, un šī nāve ir laicīgā nāve.

14 Un tad nāk Svētā ^atiesa pār tiem; un tad nāk laiks, kad tas, kas ir ^bnešķīsts, nešķīsts arī paliks; un tas, kas ir taisnīgs, taisnīgs arī paliks; tas, kas ir laimīgs, laimīgs arī paliks, un tas, kas ir nelaimīgs, nelaimīgs arī paliks.

15 Un tad, ak jūs visi, kas esat iedomājušies dievu, kas ^anevar darīt brīnumus, es gribu vaicāt jums, vai visas tās lietas ir beigušās, par kurām es runāju? Vai

gals jau ir pienācis? Lūk, es saku jums: Nē! Un Dievs nav pārstājis būt brīnumu Dievs.

16 Lūk, vai tās lietas, ko Dievs ir darījis mūsu acu priekšā, nav brīnumainas? Jā, un kas var aptvert ^aDieva brīnumainos darbus?

17 Kurš teiks, ka tas nebija brīnums, ka ar Viņa ^avārdu debesis un zeme tika radītas; un ar Viņa vārda spēku cilvēks tika ^bradīts no ‘zemes pīšļiem; un ar Viņa vārda spēku brīnumi tika darīti?

18 Un kurš teiks, ka Jēzus Kristus nedarīja daudz varenu ^abrīnumu? Un tur tika daudzi vareni brīnumi paveikti ar apustuļu rokām.

19 Un, ja tad ^abrīnumi tika darīti, kāpēc tad Dievs ir pārstājis būt brīnumu Dievs un tomēr ir nemainīga Būtne? Un lūk, es saku jums, Viņš nemainās; ja ne tā, tad Viņš pārstātu būt Dievs; bet Viņš nepārstāj būt Dievs un ir brīnumu Dievs.

20 Un iemesls, kāpēc Viņš ir pārstājis darīt ^abrīnumus starp cilvēku bērniem, ir tas, ka viņi ir krituši neticībā un nogājuši no pareizā ceļa, un nezina to Dievu, kuram tiem ir ^bjāuzticas.

21 Lūk, es saku jums, ka katram, kas tic Kristum, nešau-

11a 1. Moz. 1:1; Mos. 4:2;
M&D 76:20–24.
src Jēzus Kristus.

12a Mos. 3:26.
b src Ādama un Ievas
krišana.
c src Pestīt, pestīts,
pestīšana.

13a Hel. 14:15–18.
b M&D 43:18.

c M&D 138:16.

14a SRC Tiesa, pēdējā.

b Al. 7:21;
M&D 88:35.

15a Moron. 7:35–37;
M&D 35:8.

src Brīnums.

16a Psm. 40:6;
M&D 76:114;
Moz. 1:3–5.

17a Jēk. 4:9.

b SRC Radīt, radišana.
c 1. Moz. 2:7;

Mos. 2:25.

18a Jāņa 6:14.

19a M&D 63:7–10.

20a Soģu 6:11–13;

Et. 12:12–18;
Moron. 7:35–37.

b SRC Uzticība.

bīdamies nenieka, "viss, ko tas lūgs Tēvam Kristus Vārdā, tiks viņam dots; un šis solījums ir visiem, līdz pat pašiem zemes galiem.

22 Jo lūk, tā sacīja Jēzus Kristus, Dieva Dēls, saviem mācekļiem, kam bija jāpaliek, jā, un arī visiem saviem mācekļiem, ļaužu pulkam dzirdot: "Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju ikvienai radībai;

23 un tas, kas tic un top kristīts, tiks izglābts, bet tas, kas netic, tiks "pazudināts;

24 un šīs "zīmes ies līdz tiem, kas tic—Manā Vārdā tie b¹ļāunus garus izdzīs; tie runās jaunās mēlēs; tie pacels čūskas; un, ja tie dzers ko nāvīgu, tas tiem nekaitēs; viņi uzliks c²rokas neveseliem un tie kļūs veseli;

25 un katrs, kas ticēs Manā Vārdā, nešaubīdamies nenieka, tam Es "apstiprināšu visus Savus vārdus, līdz pat pašiem zemes galiem.

26 Un tad lūk, kurš var stāvēt preti Tā Kunga darbiem? "Kurš var noliegt Viņa sacīto? Kurš pacelsies pret visuvarēno Tā Kunga spēku? Kurš nicinās Tā Kunga darbus? Kurš nicinās Kristus bērņus? Lūk, visi jūs, kas esat Tā Kunga darbu

b¹nicinātāji, jo jūs brīnīsities un iesit bojā.

27 Ak, tad neniciniet un nebrīnieties, bet uzklausiet Tā Kunga vārdus un lūdziet Tēvam Jēzus Vārdā to, pēc kā jums ir vajadzība. Nešaubieties, bet esiet ticīgi, un sāciet kā senos laikos, un "nāciet pie Tā Kunga ar visu savu b¹sirdi, un c²gādājiet par savu glābšanu ar bailēm un trīsām Viņa priekšā.

28 Esiet "gudri savās pārbau-dījumu dienās; noplēsiet katru netīrību no sevis; nelūdziet to, ko šķiest savās b¹kārībās, bet lūdziet ar nesatricināmu stingrību, lai jūs nepadotos nevienam kārdinājumam, bet lai jūs kalpotu patiesajam un c²dzīvajam Dievam.

29 Skatieties, lai jūs netaptu "kristīti necienīgi; skatieties, lai jūs b¹nepieņemtu Kristus Vakarēdienu necienīgi; bet skatieties, lai jūs darītu visas lietas c²ienīgi, un dariet tās Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla Vārdā; un, ja jūs to darīsiet un pastāvēsiet līdz galam, jūs nekādā ziņā netiksiet atstumti.

30 Lūk, es runāju uz jums, it kā es "runātu no mironiņiem; jo es zinu, ka jums būs mani vārdi.

31 Nenosodiet mani dēļ manas

21a Mat. 21:22;

3. Nef. 18:20.

22a Marka 16:15–16.

src Misionāru darbs.

23a src Sodība.

24a Marka 16:17–18.

src Zīme.

b Ap. d. 16:16–18.

c src Slimo

dziedināšana.

25a src Atklāsme;

Liecība.

26a 3. Nef. 29:4–7.

b Sal. Pam. 13:13.

27a Moron. 10:30–32.

b Joz. 22:5;

M&D 64:22, 34.

src Sirds.

c Fil. 2:12.

28a Jēk. 6:12.

b src Iekāre.

c Al. 5:13.

29a src Kristīšana,

kristīt—

Sagatavošanās

kristīšanai.

b 1. kor. 11:27–30;

3. Nef. 18:28–32.

c src Cienīgs,

cienīgums.

30a Morm. 8:26;

Moron. 10:27.

“nepilnības, nedz manu tēvu dēļ viņa nepilnības, nedz tos, kas rakstījuši pirms viņa; bet drīzāk pateicieties Dievam, ka Viņš ir izpaudis jums mūsu nepilnības, lai jūs varētu mācīties kļūt gudrāki, nekā mēs esam bijuši.

32 Un tad lūk, mēs rakstījām šo pierakstu atbilstoši savām zināšanām, ar rakstu zīmēm, kas starp mums tiek sauktas par “pārveidoto ēģiptiešu valodu, kas tika mums nodota un izmainīta atbilstoši mūsu runai.

33 Un, ja mūsu plāksnes būtu bijušas pietiekami lielas, mēs būtu rakstījuši ebreju valodā; bet ebreju valodu mēs arī esam izmainījuši; un, ja mēs būtu varējuši rakstīt ebreju valodā, lūk, jums nebūtu nevienas nepilnības mūsu pierakstā.

34 Bet Tas Kungs zina to, ko

mēs esam rakstījuši, un arī, ka neviena cita tauta nezina mūsu valodu; un tāpēc, ka neviena cita tauta nezina mūsu valodu, tādēļ Viņš ir sagatavojis “līdzekļus tās pārtulkošanai.

35 Un šīs lietas ir rakstītas, lai mēs varētu attīrīt savas drānas no mūsu brāļu asinīm, kas ir krituši “neticībā.

36 Un lūk, šīs lietas, kuras mēs “vēlējāties attiecībā uz mūsu brāļiem, jā, patiesi viņu atjaunošanu Kristus atziņā, ir saskaņā ar visu svēto lūgšanām, kas ir dzīvojuši šajā zemē.

37 Un lai Tas Kungs Jēzus Kristus dāvā, ka viņu lūgšanas tiktu atbildētas saskaņā ar viņu ticību; un lai Dievs Tēvs atceras to derību, ko Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; un lai Viņš svētī tos uz mūžiem, caur ticību Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

ĒTERA GRĀMATA

Jarediešu pieraksts, ņemts no divdesmit četrām plāksnēm, kuras atrada Lihhaja ļaudis ķēniņa Mosijas dienās.

1. NODAĻA

Moronijs saīsina Etera rakstus. Tiek izklāstīti Etera ciltsraksti. Jarediešu valoda netiek sajaukta pie Bābeles torņa. Tas Kungs apsola vest tos uz izraudzītu zemi un darīt viņus par lielu tautu.

UN tagad es, “Moronijs, turpinu sniegt aprakstu par šiem senajiem iedzīvotājiem, kas tika iznīcināti ar ^bTā Kunga roku uz šīs ziemeļu zemes virsas.

2 Un es ņemu savu aprakstu no “divdesmit un četrām plāk-

31a Morm. 8:17;

Et. 12:22–28, 35.

32a 1. Nef. 1:2; Mos. 1:4.

34a Mos. 8:13–18;

Et. 3:23, 28;

M&D 17:1.

35a 2. Nef. 26:15.

36a Morm. 8:24–26;

M&D 10:46–49.

[ĒTERA]

1 a SRC Moronijs,

Mormona dēls.

b Morm. 5:23;

M&D 87:6–7.

2a Al. 37:21; Et. 15:33.

snēm, kuras atrada Limhaja ļaudis un kuras tiek sauktas par Ētera grāmatu.

3 Un, kā es domāju, ka pirmā šī pieraksta daļa, kas runā par pasaules radīšanu un arī par Ādamu, un aprakstu no tā laika līdz pat lielajam "tornim, un par visām lietām, kas atgadījušās starp cilvēku bērniem līdz tam laikam, ir starp jūdiem —

4 tādēļ es nerakstu šīs lietas, kas notika no "Ādama dienām līdz tam laikam, bet tās ir uz plāksnēm, un, kas tās atradis, tam būs spēja, lai viņš varētu dabūt pilnu aprakstu.

5 Bet lūk, es nesniedzu pilnu aprakstu, bet daļu no apraksta es dodu, no torņa un līdz pat viņi tika iznīcināti.

6 Un šādā veidā es sniedzu aprakstu. Tas, kas rakstīja šo pierakstu, bija "Ēters, un viņš bija Koriantora pēctecis.

7 Koriantors bija Morona dēls.

8 Un Morons bija Etema dēls.

9 Un Etems bija Ahāsa dēls.

10 Un Ahāss bija Seta dēls.

11 Un Sets bija Šiblona dēls.

12 Un Šiblons bija Koma dēls.

13 Un Koms bija Koriantuma dēls.

14 Un Koriantums bija Amnigadaha dēls.

15 Un Amnigadahs bija Ārona dēls.

16 Un Ārons bija Heta pēctecis, kas bija Hīrsoma dēls.

17 Un Hīrsoms bija Liba dēls.

18 Un Libs bija Kiša dēls.

19 Un Kišs bija Koroma dēls.

20 Un Koroms bija Levija dēls.

21 Un Levijs bija Kima dēls.

22 Un Kims bija Moriantona dēls.

23 Un Moriantons bija Riplakiša dēls.

24 Un Riplakišs bija Šeza dēls.

25 Un Šezs bija Heta dēls.

26 Un Hets bija Koma dēls.

27 Un Koms bija Koriantuma dēls.

28 Un Koriantums bija Emera dēls.

29 Un Emers bija Omera dēls.

30 Un Omers bija Šules dēls.

31 Un Šule bija Kiba dēls.

32 Un Kibs bija Orihasa dēls, kas bija Jareda dēls;

33 šis "Jareds nāca ar savu brāli un viņu ģimenēm, ar dažiem citiem un viņu ģimenēm no lielā torņa tajā laikā, kad Tas Kungs ^bsajauca tautas valodu un zvērēja savās dusmās, ka viņi tiks izkaisīti pa visu ^czemes virsu; un saskaņā ar Tā Kunga vārdu ļaudis tika izkaisīti.

34 Un "Jareda brālis, bija liels un varens vīrs, un Tā Kunga augsti ierēdzēts vīrs; Jareds, viņa brālis, sacīja uz to: Piesauc To Kungu, lai Viņš nesajauktu mūs, ka mēs nevarētu saprast mūsu vārdus.

35 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, un Tas Kungs iežēlojās par Jaredu, tādēļ Viņš nesajauca Jareda valodu; un Jareds un viņa brālis netika sajaukti.

3a Omn. 1:22;
Mos. 28:17;
Hel. 6:28.

4a TAS IR aptver to pašu

periodu, ko 1. Mozus
grāmata, nodaļas
1–10.

6a Et. 12:2; 15:34.

33a SRC Jareds.
b 1. Moz. 11:6–9.
c Mos. 28:17.

34a SRC Jareda brālis.

36 Tad Jareds sacīja uz savu brāli: Piesauc atkal To Kungu, un lai Viņš novērš Savas dusmas no tiem, kas ir mūsu draugi, lai Viņš nesajauc viņu valodu.

37 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, un Tas Kungs iežēlojās par viņu draugiem un arī viņu ģimenēm, ka viņi netika sajaukti.

38 Un notika, ka Jareds atkal runāja uz savu brāli, sacīdams: Ej un pajautā Tam Kungam, vai Viņš izdzīs mūs no šīs zemes, un, ja Viņš izdzīs mūs no šīs zemes, piesauc Viņu, kurp mums jāiet? Un, kas zina, varbūt Tas Kungs aizvedīs mūs uz vietu, kas ir "izraudzīta pār visu zemi? Un, ja tas tā būs, būsīm uzticīgi Tam Kungam, lai mēs varētu saņemt to par mūsu mantojumu.

39 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, atbilstoši tam, kas bija runāts ar Jareda muti.

40 Un notika, ka Tas Kungs uzklusīja Jareda brāli un iežēlojās par viņu, un sacīja uz to:

41 Ej un savāc kopā savus ganāmpulkus, tēviņu un mātīti no katras šķirnes; un arī zemes sēklas no katras šķirnes; un savas "ģimenes; un arī Jaredu, savu brāli, un viņa ģimeni; un arī savus ^bdraugus, un viņu ģimenes, un Jareda draugus, un viņu ģimenes.

42 Un, kad tu to būsi darījis, tu "iesi viņu priekšgalā lejā uz ieleju, kas ir uz ziemeļiem. Un

tur Es tevi sastapšu un iešu ^btev pa priekšu uz zemi, kas ir "izraudzīta pār visām citām zemēm uz zemes virsas.

43 Un tur Es svētīšu tevi un tavus pēcnācējus un radīšu Sev no taviem pēcnācējiem un tava brāļa, un visu to, kas ies ar tevi, pēcnācējiem, lielu tautu. Un nebūs nekā lielāka kā tā tauta, ko es radīšu no taviem pēcnācējiem, uz visas zemes virsas. Un tā Es tev darīšu tāpēc, ka tu tik ilgi esi piesaucis Mani.

2. NODAĻA

Jaredieši gatavojas savam ceļojumam uz apsolīto zemi. Tā ir izraudzīta zeme, kurā cilvēkiem jākalpo Kristum, vai jātiek aizmēztiem. Tas Kungs runā ar Jareda brāli trīs stundas. Jaredieši būvē baržas. Tas Kungs prasa, lai Jareda brālis ierosina, kā baržas tiks apgaismotas.

UN notika, ka Jareds un viņa brālis, un viņu ģimenes, un arī Jareda un viņa brāļa draugi, un viņu ģimenes, gāja ielejā, kas bija uz ziemeļiem, (un tās ielejas vārds bija "Nimroda, tā tika saukta varenā mednieka vārdā) ar saviem ganāmpulkiem, ko viņi bija savākuši kopā, tēviņiem un mātītēm no katras šķirnes.

2 Un viņi arī lika slazdus un ķēra debesu putnus, un viņi sagatavoja arī trauku, kurā viņi veda līdzī ūdens zivis.

3 Un viņi veda sev līdzī arī dēseretu, kas, iztulkojot, ir

38a SRC Apsolitā zeme.
41a Et. 6:20.
b Et. 6:16.

42a 1. Nef. 2:1–2;
Ābr. 2:3.
b M&D 84:88.

c 1. Nef. 13:30.
2 1a 1. Moz. 10:8.

medus bite; un tā viņi veda sev līdzī bišu spietus, un visa veida sēklas no katras šķirnes no tā, kas bija uz zemes virsas.

4 Un notika, kad viņi nonāca Nimroda ielejā, Tas Kungs nāca un runāja ar Jareda brāli; un Viņš bija "mākonī, un Jareda brālis neredzēja Viņu.

5 Un notika, ka Tas Kungs pavēlēja tam, lai viņi ietu tuksnesī, jā, tajā pusē, kur cilvēks nekad nebija bijis. Un notika, ka Tas Kungs gāja tiem pa priekšu un runāja ar tiem, kad Viņš stāvēja "mākonī, un deva norādījumus, kurp tiem jādodas.

6 Un notika, ka viņi ceļoja tuksnesī un būvēja baržas, kurās tie šķērsoja lielos ūdeņus, tikdami nepārtraukti vadīti ar Tā Kunga roku.

7 Un Tas Kungs neļāva tiem apstāties aiz jūras mežonīgā apvidū, bet Viņš gribēja, lai tie ietu tālāk uz "apsolīto zemi, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm, ko Tas Kungs bija pataupījis taisnīgiem ļaudīm.

8 Un Viņš zvērēja Savās dusmās Jareda brālim, ka katrs, kam piederēs šī apsolītā zeme, no tā laika un mūžīgi "kalpos Viņam, patiesajam un vienīgajam Dievam, vai arī tie tiks ^baizmēzti, kad Viņa dusmu pilnība nāks pār tiem.

9 Un tagad mēs varam redzēt Dieva spriedumu attiecībā uz šo zemi, ka tā ir apsolītā zeme; un

katra tauta, kurai tā piederēs, kalpos Dievam, vai arī tā tiks aizmēzta, kad Viņa dusmu pilnība nāks pār tiem. Un Viņa dusmu pilnība nāk pār tiem, kad viņi ir nobrieduši nekrietnībā.

10 Jo lūk, šī ir zeme, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm; tādēļ tam, kam tā pieder, ir jākalpo Dievam, vai arī jātieks aizmēzta, jo tas ir mūžīgs Dieva spriedums. Un tas nenotiek, līdz "nekrietnība kļūst pilnīga starp tās zemes bērniem, ka viņi tiek ^baizmēzti.

11 Un tas nāk pie jums, ak jūs "citticībnieki, lai jūs varētu zināt Dieva spriedumus, lai jūs varētu nožēlot grēkus, un nepaliktu savās nekrietnībās, līdz pienāk pilnība, lai jūs neizsauktu Dieva dusmu pilnību pār sevi, kā tās zemes iedzīvotāji līdz šim ir darījuši.

12 Lūk, šī ir izraudzīta zeme, un katra tauta, kurai tā piederēs, būs "brīva no jūga un no gūsta, un no visām citām tautām zem debesīm, ja vien tie ^bkalpos zemes Dievam, kas ir Jēzus Kristus, kurš ir pasludināts ar to, ko mēs esam rakstījuši.

13 Un tagad es turpinu savu pierakstu; jo lūk, notika, ka Tas Kungs veda Jaredu un viņa brāli uz priekšu līdz pat tai lielajai jūrai, kas atdala zemes. Un, kad viņi nonāca pie jūras, tie uzslēja savas teltis; un tie nosau-

4a 4. Moz. 11:25;

M&D 34:7–9;

DžS—V 1:68.

5a 2. Moz. 13:21–22.

7a 1. Nef. 4:14.

SRC Apsolītā zeme.

8a Et. 13:2.

b Jar. 1:3, 10;

Al. 37:28;

Et. 9:20.

10a 2. Nef. 28:16.

b 1. Nef. 17:37–38.

11a 2. Nef. 28:32.

12a SRC Brīvs, brīvība.

b Jes. 60:12.

ca to vietu par Moriankumeru, un viņi dzīvoja teltīs, un dzīvoja teltīs jūras krastā četru gadu garumā.

14 Un notika, ka četru gadu beigās Tas Kungs atkal nāca pie Jareda brāļa un stāvēja mākonī, un runāja ar viņu. Un trīs stundu garumā Tas Kungs runāja ar Jareda brāli un "pārmācīja viņu, tāpēc ka viņš neatcerējās ^bpiesaukt Tā Kunga Vārdu.

15 Un Jareda brālis nožēloja to ļaunumu, ko viņš bija darījis, un piesauca Tā Kunga Vārdu par brāļiem, kas bija ar viņu. Un Tas Kungs sacīja uz to: Es piedošu tev un taviem brāļiem jūsu grēkus; bet jums nebūs vairāk grēkot, jo jums būs atcerēties, ka Mans "Gars ne vienmēr ^bpūlēsies ar cilvēku; tādēļ, ja jūs grēkosit, līdz jūs būsit pilnīgi nobrieduši, jūs tiksit atstumti no Tā Kunga vaiga. Un šīs ir Manas domas par to zemi, kuru Es došu jums par jūsu mantojumu, jo tā būs "izraudzīta zeme pār visām citām zemēm.

16 Un Tas Kungs sacīja: Ejiet, strādājiet un būvējiet baržas tādā veidā, kā jūs līdz šim esat būvējuši. Un notika, ka Jareda brālis gāja strādāt, un arī viņa brālis, un būvēja baržas tādā veidā, kā viņi bija būvējuši, saskaņā ar Tā Kunga "norādījumiem. Un tās bija mazas, un tās bija vieglas uz ūdens, līdzīgi kā putni ir viegli uz ūdens.

17 Un tās tika būvētas tā, ka

tās bija ārkārtīgi "blīvas, patiesi ka tās turēja ūdeni kā trauks; un to apakša bija blīva kā traukam, un to sāni bija blīvi kā traukam; un to gali bija smaili; un to augšas bija blīvas kā traukam; un to garums bija koka garums; un to durvis, kad tās bija aizvērtas, bija ciešas kā trauks.

18 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, sacīdams: Ak Kungs, es esmu izpildījis to darbu, ko Tu pavēlēji man, un es uzbūvēju baržas atbilstoši tam, kā Tu man norādīji.

19 Un lūk, Kungs, tanīs nav gaismas; kurp mēs tās vadīsim? Un mēs arī aiziesim bojā, jo tanīs mēs nevaram elpot, izņemot tikai to gaisu, kas ir tanīs; tādēļ mēs aiziesim bojā.

20 Un Tas Kungs sacīja uz Jareda brāli: Lūk, tu taisīsi caurumu augšā un arī apakšā; un, kad tev pietrūks gaisa, tu atvērsi caurumu un saņemsi gaisu. Un, ja būs tā, ka ūdens nāks iekšā pie tevis, lūk, jūs aiztaisīsiet caurumu, lai jūs neaizietu bojā applūstot.

21 Un notika, ka Jareda brālis darīja tā, atbilstoši tam, ko Tas Kungs bija pavēlējis.

22 Un viņš atkal piesauca To Kungu, sacīdams: Ak Kungs, lūk, es darīju, kā Tu man pavēlēji; un es esmu sagatavojis kuģus saviem ļaudīm, un redzi, nav gaismas tajos. Redzi, Kungs, vai Tu ļausi, lai mēs šķērsojam šos lielos ūdeņus tumsā?

14a SRC Pārmācīt, pārmācīšana.
b SRC Lūgšana.
15a Et. 15:19.

b 1. Moz. 6:3;
2. Nef. 26:11;
Morm. 5:16.
c Et. 9:20.

16a 1. Nef. 17:50–51.
17a Et. 6:7.

23 Un Tas Kungs sacīja uz Jareda brāli: Ko tu gribi, lai Es darītu, lai jums būtu gaisma jūsu kuģos? Jo lūk, jums nevar būt logu, jo tie tiks sašķaidīti gabalos; nedz arī jūs varat paņemt uguni sev līdzī, jo jūs nebrauksit pie uguns gaismas.

24 Jo lūk, jūs būsiet kā valis jūras vidū; jo viņi kā kalni trieksies pret jums. Tomēr Es izvedīšu jūs atkal no jūras dziļumiem; jo "vēji ir iznākuši no Manas mutes, un arī ^blietu un straumi Es esmu sūtījis.

25 Un lūk, Es sagatavošu jūs pret šīm lietām; jo jūs nevarat šķērsot šo lielo dziļumu, ja vien Es nesagatavošu jūs pret jūras viļņiem un vējiem, kas pūtīs, un straumēm, kas nāks. Tādēļ ko jūs gribat, lai Es jums sagatavoju, lai jums būtu gaisma, kad jūs tiksiet aprīti jūras dziļumos?

3. NODAĻA

Jareda brālis ierauga Tā Kunga pirkstu, kad Viņš pieskaras sešpadsmit akmeņiem. Kristus parāda Savu garīgo ķermeni Jareda brālim. Tie, kam ir pilnīgas zināšanas, nevar tikt noturēti aiz priekšvara. Izskaidrotājiem paredzēts nest jarediešu pierakstu gaismā.

UN notika, ka Jareda brālis, (tad nu to kuģu skaits, kas tika sagatavoti, bija astoņi) devās kalnā, ko viņi sauca par Šelema kalnu, tādēļ ka tas bija ārkārtīgi augsts, un izkausēja no klints sešpa-

dsmī mazus akmeņus; un tie bija balti un dzidri, patiesi kā caurspīdīgs stikls; un viņš aiznesa tos savās rokās uz kalna virsotni, un piesauca To Kungu, sacīdams:

2 Ak Kungs, Tu teici, ka mēs būsīm plūdu ieskausti. Tad lūk, ak Kungs, un neesi dusmīgs uz Savu kalpu dēļ viņa nespēka Tavā priekšā; jo mēs zinām, ka Tu esi svēts un dzīvo debesīs un ka mēs esam necienīgi Tavā priekšā, tāpēc ka dēļ "krišanas mūsu ^bdaba ir kļuvusi pastāvīgi ļauna; tomēr, ak Kungs, Tu devi mums pavēli, ka mums būs piesaukt Tevi, lai no Tevis mēs varētu saņemt saskaņā ar mūsu vēlmēm.

3 Lūk, ak Kungs, Tu esi sitis mūs dēļ mūsu nekrietnības un esi izvedis mūs, un šos daudzos gadus mēs esam bijuši tuksnesī, tomēr Tu esi bijis "žēlīgs pret mums. Ak Kungs, palūkojies uz mani žēlumā un novērs Savas dusmas no šiem Taviem ļaudīm, un neļauj, lai tie dotos šķērsot šo lielo dziļumu tumsā; bet raugi šīs lietas, ko es esmu izkausējis no klints.

4 Un es zinu, ak Kungs, ka Tev ir visa "vara un Tu vari darīt visu, ko gribi cilvēka labad; tādēļ pieskaries šiem akmeņiem, ak Kungs, ar Savu pirkstu, un sagatavo tos, lai tie varētu spīdēt tumsā; un lai tie spīdētu mums kuģos, ko mēs esam sagatavojuši, lai mums būtu gaisma, kamēr mēs šķērsosim jūru.

24a Et. 6:5.

^b Psm. 148:8.

3 2a SRC Ādama un Ievas

krišana.

^b Mos. 3:19.

3a Et. 1:34–43.

4a SRC Spēks.

5 Lūk, ak Kungs, Tu vari darīt to. Mēs zinām, ka Tu esi spējīgs parādīt lielu spēku, kas "liekas mazs cilvēku saprašānai.

6 Un notika, kad Jareda brālis bija sacījis šos vārdus, lūk, "Tas Kungs izstiepa Savu roku un pieskārs akmeņiem, katram pēc kārtas ar Savu pirkstu. Un ^bpriekšgars tika noņemts no Jareda brāļa acīm, un viņš redzēja Tā Kunga pirkstu; un tas bija kā cilvēka pirksts, kā no miesas un asinīm; un Jareda brālis nokrita Tā Kunga priekšā, jo viņš tika bailu pārņemts.

7 Un Tas Kungs redzēja, ka Jareda brālis nokrita zemē; un Tas Kungs sacīja viņam: Piecelies, kāpēc tu nokriti?

8 Un viņš sacīja uz To Kungu: Es redzēju Tā Kunga pirkstu, un es izbijos, lai tik Viņš nesistu mani; jo es nezināju, ka Tam Kungam ir miesa un asinis.

9 Un Tas Kungs sacīja uz viņu: Dēļ savas ticības tu redzēji, ka Es pieņemšu "miesu un asinis; un nekad nav cilvēks nācis Manā priekšā ar tādu ārkārtīgu ticību, kāda ir tev; jo, ja tā nebūtu, tu nebūtu redzējis Manu pirkstu. Vai tu redzēji ko vairāk?

10 Un viņš atbildēja: Nē! Kungs, parādi Sevi man!

11 Un Tas Kungs sacīja uz viņu: Vai tu ticēsi vārdiem, ko Es runāšu?

12 Un viņš atbildēja: Jā, Kungs, es zinu, ka Tu runāsi patiesību, jo Tu esi patiesības Dievs un "nevari melot.

13 Un, kad viņš bija pateicis šos vārdus, lūk, Tas Kungs "parādījās viņam un sacīja: ^bTāpēc, ka tu zini šīs lietas, tu esi atpestīts no Krišanas; tādēļ tu esi atvests atpakaļ Manā klātbūtnē, tādēļ Es "parādos tev.

14 Lūk, Es esmu Tas, kas bija sagatavots kopš pasaules radīšanas, lai "atpestītu Savu tautu. Lūk, Es esmu ^bTēvs un Dēls. Manī visai cilvēcei būs "dzīvība, un tā būs mūžīga, tieši tiem, kas ticēs Manam Vārdam; un tie kļūs par Maniem "dēliem un Manām meitām.

15 Un nekad Es neesmu parādījis cilvēkam, ko Es esmu radījis, jo nekad cilvēks nav "ticējis Man tā, kā tu. Vai tu redzi, ka jūs esat radīti pēc Manis paša ^btēla? Jā, patiesi visi cilvēki sākamā tika radīti pēc Manis paša tēla.

16 Lūk, šis ķermenis, ko tu tagad redzi, ir Mana gara "ķermenis; un cilvēku Es radīju pēc Sava gara ķermeņa; un tāpat, kā Es tev parādījos garā, Es parādīšos Savai tautai miesā.

17 Un tagad, kā es, Moronijs, sacīju, es nevarēju taisīt pilnu aprakstu par šīm lietām, kas ir

5a Jes. 55:8–9;
1. Nef. 16:29.

6a SRC Jēzus Kristus.
b Et. 12:19, 21.

9a SRC Miesa; Jēzus Kristus; Mirstīgs, mirstīgā dzīve.

12a Ebr. 6:18.

13a M&D 67:10–11.

b Ēn. 1:6–8.

c SRC Jēzus Kristus— Kristus pirmsmirstīgā eksistence.

14a SRC Pestīt, pestīts, pestīšana; Pestītājs.

b Mos. 15:1–4.

c Mos. 16:9.

d SRC Dieva dēli un meitas.

15a SRC Ticība, ticēt.

b 1. Moz. 1:26–27;

Mos. 7:27;

M&D 20:17–18.

16a SRC Gars.

rakstītas, tādēļ man ir pietiekami pasacīt, ka Jēzus parādījās šim vīram garā, patiesi pēc tā paša ķermeņa tēla un līdzības, kā Viņš "parādījās nefījiešiem.

18 Un Viņš kalpoja tam, tāpat kā Viņš kalpoja nefījiešiem; un Viņš darīja visu šo, lai šis vīrs varētu zināt, ka ir Dievs, dēļ tiem daudzajiem dižajiem darbiem, ko Tas Kungs viņam bija rādījis.

19 Un dēļ šī vīra zināšanām viņš nevarēja tikt noturēts, lai neieskatītos aiz "priekšskara; un viņš redzēja Jēzus pirkstu, un, kad viņš to redzēja, viņš nokrita aiz bailēm; jo viņš zināja, ka tas bija Tā Kunga pirksts; un viņam vairs nebija ticības, jo viņš zināja, nemaz nešaubīdamies.

20 Tādēļ, būdams ar šīm pilnīgām zināšanām par Dievu, tas nevarēja "tikt noturēts aiz priekšskara; tādēļ tas redzēja Jēzu, un Viņš kalpoja tam.

21 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz Jareda brāli: Lūk, tu neļausi šīm lietām, ko tu esi redzējis un dzirdējis, nonākt pasaulē, līdz "pienāks tas laiks, kad Es pagodināšu Savu Vārdu miesā; tādēļ tu glabāsi kā dārgumu tās lietas, ko tu esi redzējis un dzirdējis, un nerādīsi tās nevienam cilvēkam.

22 Un lūk, kad tu nāksi pie Manis, tu uzrakstīti tās un aizzīmogosi tās, lai neviens nevarētu tās iztulkot; jo tu rakstīsi tās valodā, ko tie nevar izlasīt.

23 Un lūk, šos "divus akmeņus

Es došu tev, un tu aizzīmogosi tos kopā ar tām lietām, ko tu rakstīsi.

24 Jo lūk, valodu, kurā tu rakstīsi, Es esmu sajaucis; tādēļ Es darīšu Savā noliktā laikā, ka šie akmeņi darīs skaidras cilvēku acīs tās lietas, ko tu rakstīsi.

25 Un, kad Tas Kungs bija sacījis šos vārdus, Viņš parādīja Jareda brālim "visus zemes iedzīvotājus, kas ir bijuši, un arī visus, kas būs; un Viņš nenoslēpa tos no viņa acīm, līdz pat zemes galiem.

26 Jo Viņš bija sacījis tam iepriekšējās reizēs, ka, "ja tas "ticēs Viņam, ka Viņš var parādīt tam "visas lietas—tās tiks parādītas tam, tādēļ Tas Kungs neko nevarēja tam neizpaust, jo viņš zināja, ka Tas Kungs var parādīt viņam visas lietas.

27 Un Tas Kungs sacīja uz viņu: Raksti šīs lietas un "aizzīmogo tās; un Es parādīšu tās cilvēku bērniem Manis paša noliktā laikā.

28 Un notika, ka Tas Kungs pavēlēja tam, lai viņš aizzīmogotu tos divus "akmeņus, ko viņš saņēma, un nerādītu tos, līdz Tas Kungs parādīs tos cilvēku bērniem.

4. NODAĻA

Moronijam tiek pavēlēts aizzīmogot Jareda brāļa rakstus. Tie netiks atklāti, līdz cilvēkiem nebūs tādas

17a 3. Nef. 11:8–10.

19a SRC Priekšskars.

20a Et. 12:19–21.

21a Et. 4:1.

23a SRC Urīms un Tumīms.

25a Moz. 1:8.

26a Et. 3:11–13.

b SRC Ticība, ticēt.

c Et. 4:4.

27a 2. Nef. 27:6–8.

28a M&D 17:1.

ticības kā Jareda brālim. Kristus pavēl cilvēkiem ticēt Viņa un Viņa mācekļu vārdiem. Cilvēkiem ir pavēlēts nožēlot grēkus, ticēt evaņģēlijam un tikt izglābtiem.

UN Tas Kungs pavēlēja Jareda brālim iet lejā no kalna, prom no Tā Kunga klātbūtnes, un "rakstīt tās lietas, ko viņš bija redzējis; un bija aizliegts, lai tās nonāktu pie cilvēku bērniem, ^bpirms Viņš tiks pacelts krustā; un šī iemesla dēļ ķēniņš Mosija tās glabāja, lai tās nenonāktu pasaulē, līdz kamēr Kristus parādīsies Savai tautai.

2 Un, kad Kristus patiesi bija parādījies Savai tautai, Viņš pavēlēja, lai tās tiktu pasludinātas.

3 Un tad, pēc tam viņi visi bija krituši neticībā; un tur nav neviena, izņemot lamaniešus, un tie ir noraidījuši Kristus evaņģēliju; tādēļ man ir pavēlēts, lai es atkal "noslēptu tās zemē.

4 Lūk, es esmu rakstījis uz šīm plāksnēm to pašu, ko Jareda brālis redzēja; un nekad dižākas lietas nav tikušas pasludinātas kā tās, kas tika pasludinātas Jareda brālim.

5 Tādēļ Tas Kungs man pavēlēja rakstīt tās; un es tās rakstīju. Un Viņš pavēlēja man, lai es tās "aizzīmogotu; un Viņš arī pavēlēja, lai es aizzīmogotu to izskaidrojumu; tādēļ es esmu

aizzīmogojis ^bizskaidrotājus, saskaņā ar Tā Kunga pavēli.

6 Jo Tas Kungs sacīja man: Tās nenonāks pie citticībniekiem līdz pat tai dienai, kad tie nožēlos savas nekrietnības un kļūs tīri Tā Kunga priekšā.

7 Un tanī dienā, kad tie izrādīs ticību Man, saka Tas Kungs, patiesi kā Jareda brālis darīja, ka tie varēs tikt "iesvētīti Manī, tad Es pasludināšu viņiem to, ko Jareda brālis redzēja, līdz pat visu Manu atklāsmju atklāšanai, saka Jēzus Kristus, Dieva Dēls, debesu un zemes, un visu lietu, kas ir tanīs, ^bTēvs.

8 Un tas, kas "strīdēsies pret Tā Kunga vārdu, lai tas top nolādēts; un tas, kas ^bnoliegs šīs lietas, lai tas top nolādēts; jo tiem Es nerādīšu "lielākas lietas, saka Jēzus Kristus, jo Es esmu Tas, kas runā.

9 Un pēc Manas pavēles debesis tiek atvērtas un "aizvērtas; un pēc Mana vārda ^bzeme drebēs; un pēc Manas pavēles tās iedzīvotāji ies bojā, patiesi kā ugunī.

10 Un tas, kas netic Maniem vārdiem, netic Maniem mācekļiem; un, ja būs tā, ka Es nerunāšu, spriediet paši; jo jūs zināsiet "pēdējā dienā, ka Tas esmu Es, kas runā.

11 Bet tas, kas tic "tam, ko Es esmu runājis, to Es piemeklēšu ar Sava Gara izpausmēm, un tas

4 1a Et. 12:24.

SRC Svētie Raksti.

b Et. 3:21.

3a Morm. 8:14.

5a Et. 5:1.

b M&D 17:1;

DŽS—V 1:52.

SRC Urīms un Tumīms.

7a SRC Iesvētišana.

b Mos. 3:8.

8a 3. Nef. 29:5–6;

Morm. 8:17.

b 2. Nef. 27:14; 28:29–30.

c Al. 12:10–11;

3. Nef. 26:9–10.

9a 1. Ķēn. 8:35;

M&D 77:8.

b Hel. 12:8–18;

Morm. 5:23.

10a 2. Nef. 33:10–15.

11a M&D 5:16.

zinās un liecinās. Jo Mana Gara dēļ jūs ^bzināsīt, ka šīs lietas ir ^cpatiesas; jo tās pārlicina cilvēkus darīt labu.

12 Un katra lieta, kas pārlicina cilvēkus darīt labu, ir no Manis; jo ^alabais nenāk ne no viena, kā tikai no Manis. Es esmu Tas, kas vada cilvēkus pie visa labā; tas, kas ^bnetic Maniem vārdiem, neticēs Man — ka Es esmu; un tas, kas neticēs Man, neticēs Tēvam, kurš Mani sūtīja. Jo lūk, Es esmu Tēvs, Es esmu ^cgaisma un ^ddzīvība, un pasaules patiesība.

13 ^aNāciet pie Manis, ak jūs citticībnieki, un Es parādīšu jums lielākas lietas, zināšanas, kas ir noslēptas neticības dēļ.

14 Nāciet pie Manis, ak jūs, Israēla nams, un jums tiks ^apasludināts, cik lielas lietas Tēvs ir sagatavojis jums no pasaules radīšanas; un tās nav nonākušas pie jums neticības dēļ.

15 Lūk, kad jūs noplēsīsīt šo neticības priekškaru, kas liek jums palikt jūsu drausmīgajā bezdievības stāvoklī un cietsirdībā, un prāta aklumā, tad lielas un brīnumainas lietas, kas ir tikušas ^anoslēptas no jums kopš pasaules radīšanas — jā, kad jūs piesauksīt Tēvu Manā Vārdā ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, tad jūs zināsīt, ka

Tēvs ir atcerējies derību, ko Viņš noslēdza ar jūsu tēviem, ak Israēla nams.

16 Un tad Manas ^aatklāsmes, ko Es liku rakstīt Savam kalpam Jānim, tiks atklātas visu ļaužu acīs. Atcerieties, kad jūs redzat šīs lietas, jūs zināsīt, ka laiks ir tuvu, kad tās patiešām tiks atklātas.

17 Tādēļ, ^akad jūs saņemsīt šo pierakstu, jūs varēsīt zināt, ka Tēva darbs ir sācies uz visas zemes virsas.

18 Tādēļ ^anozēlojiet grēkus, jūs, visi zemes gali, un nāciet pie Manis, un ticiet Manam evaņģēlijam, un topiet ^bkristīti Manā Vārdā; jo tas, kas tic un top kristīts, tiks izglābts; bet tas, kas netic, tiks nosodīts; un ^czīmes sekos tiem, kas tic Manā Vārdā.

19 Un svētīts ir tas, kas top atrasts ^auzticīgs Manam Vārdam pēdējā dienā, jo viņš tiks paaugstināts dzīvot valstībā, kas tam sagatavota ^bkopš pasaules dibināšanas. Un redziet, Tas esmu Es, kas to ir runājis. Āmen.

5. NODAĻA

Trīs liecinieki un pats darbs būs kā liecība par Mormona Grāmatas patiesumu.

UN tad nu es, Moronijs, rakstīju

11b SRC Liecība.

c Et. 5:3–4;

Moron. 10:4–5.

12a Al. 5:40;

Moron. 7:16–17.

b 3. Nef. 28:34.

c SRC Gaisma, Kristus gaisma.

d Jāņa 8:12; Al. 38:9.

13a 3. Nef. 12:2–3.

14a M&D 121:26–29.

15a 2. Nef. 27:10.

16a Jāņa atkl. 1:1;

1. Nef. 14:18–27.

17a 3. Nef. 21:1–9, 28.

18a 3. Nef. 27:20;

Moron. 7:34.

b Jāņa 3:3–5.

SRC Kristīšana,

kristīt—Būtiska.

c SRC Garīgās dāvanas.

19a Mos. 2:41; M&D 6:13.

SRC Jēzus Kristus—

Uzņemties uz sevi

Jēzus Kristus Vārdu.

b 2. Nef. 9:18.

vārdus, kas man bija pavēlēti, atbilstoši savai atmiņai; un es esmu pastāstījis tev tās lietas, kuras es "aizzīmogāju; tādēļ neaizskar tās, lai tu varētu tulkot, jo tas tev ir aizliegts, izņemot kā tikai ar laiku tā būs gudrība Dievā.

2 Un lūk, tev ir priekšrocība, ka tu vari parādīt plāksnes "tiem, kas palīdzēs nest gaismā šo darbu;

3 un "trim tās tiks parādītas ar Dieva spēku; tādēļ tie droši ^bzinās, ka šīs lietas ir "patiesas.

4 Un no triju "liecinieku mutes tiks šīs lietas apstiprinātas; un triju liecība un šis darbs, kurā tiks parādīts Dieva spēks un arī Viņa vārds, par ko Tēvs un Dēls, un Svētais Gars liecina — un viss tas būs kā liecība pret pasauli pēdējā dienā.

5 Un, ja būs tā, ka viņi nožēlos grēkus un "nāks pie Tēva Jēzus Vārdā, tie tiks pieņemti Dieva valstībā.

6 Un tagad, ja man nav pilnvaru šīm lietām, spriediet paši; jo jūs zināsīt, ka man bija pilnvaras, kad jūs mani redzēsīt un mēs stāvēsim Dieva priekšā pēdējā dienā. Āmen.

6. NODAĻA

Jarediešu baržas tiek vēju dzītas uz apsolīto zemi. Ļaudis slavē To Kungu par Viņa labestību. Orihass

tiek iecelts par ķēniņu pār tiem. Jareds un viņa brālis nomirst.

Un tagad es, Moronijs, turpinu sniegt pierakstu par Jaredu un viņa brāli.

2 Jo notika pēc tam, kad Tas Kungs bija sagatavojis "akmeņus, ko Jareda brālis bija uznesis kalnā, Jareda brālis nāca lejā no kalna un viņš ielika akmeņus kuģos, kas bija sagatavoti, pa vienam katrā to galā; un lūk, tie deva gaismu kuģiem.

3 Un tā Tas Kungs lika akmeņiem spīdēt tumsā, lai dotu gaismu vīriem, sievietēm un bērniem, lai tiem nevajadzētu šķērsot lielos ūdeņus tumsā.

4 Un notika, kad viņi bija sagatavojuši visa veida barību, lai ar to viņi varētu iztikt uz ūdens, un arī barību saviem siklopiem un liellopiem, un katram lopam jeb dzīvniekam, vai putnam, ko tiem vajadzēja vest sev līdzī — un notika, kad viņi bija visu to darījuši, viņi uzkāpa uz saviem kuģiem jeb baržām un devās jūrā, uzticot sevi Tam Kungam, savam Dievam.

5 Un notika, ka Dievs Tas Kungs lika, lai tur būtu "nevaldāms vējš, kas pūstu pār ūdens virsu uz apsolīto zemi; un tā viņi tika dzīti pa jūras viļņiem, vējam pa priekšu.

6 Un notika, ka viņi daudzas reizes tika aprakti jūras dziļumos dēļ tiem viļņiem, kas kā

5 1a 2. Nef. 27:7–8, 21;
Et. 4:4–7.

2a 2. Nef. 27:12–14;
M&D 5:9–15.

3a 2. Nef. 11:3; 27:12.
b M&D 5:25.

c Et. 4:11.

4a Skat. M&D 17.
nodaļas priekšvārdu
un 1–3. pantus. Skat
arī Trīs liecinieku
liecību Mormona

Grāmatas
ievadlappusēs.

5a Morm. 9:27;
Moron. 10:30–32.

6 2a Et. 3:3–6.
5a Et. 2:24–25.

kalni sitās tiem virsū, un arī lielajām un briesmīgajām vētrām, kas bija nežēlīgā vēja izraisītas.

7 Un notika, kad viņi bija aprakti dziļumā, tur nebija ūdens, kas varētu tiem kaitēt, viņu kuģi bija ^acieši kā trauki, un tie arī bija cieši, līdzīgi ^bNoas šķirstam; tādēļ, kad tie tika daudzu ūdeņu apņemti, tie piesauca To Kungu, un Viņš tos atkal iznesa ūdens virspusē.

8 Un notika, ka vējš nekad nemitējās pūst uz apsolīto zemi, kamēr tie bija uz ūdeņiem; un tā viņi tika dzīti vējam pa priekšu.

9 Un tie ^adziedot slavēja To Kungu; jā, Jareda brālis dziedot slavēja To Kungu un viņš ^bpateicās un slavēja To Kungu visu dienu; un, kad nakts pienāca, viņi nepārstāja slavēt To Kungu.

10 Un tā viņi tika dzīti uz priekšu; un neviens jūras briesmonis nevarēja tos iedragāt, nedz valis varēja tos sabojāt; un viņiem nepārtraukti bija gaisma, vai tas bija virs ūdens vai zem ūdens.

11 Un tā tie tika dzīti uz priekšu trīs simti un četrdesmit četras dienas uz ūdens.

12 Un tie piestāja apsolītās zemes krastā. Un, kad tie uzkāpa ar savām kājām apsolītās zemes krastā, viņi nometās uz zemes virsas un zemojās Tā Kunga priekšā, un lēja prieka asaras Tā Kunga priekšā ^{dēļ} Viņa lielās žēlastības pār tiem.

13 Un notika, ka viņi gāja pa zemes virsu un sāka apstrādāt zemi.

14 Un Jaredam bija četri dēli; un tie tika saukti Jakoms un Gilgals, un Mahass, un Orihass.

15 Un Jareda brālis arī dzemdināja dēlus un meitas.

16 Un Jareda un viņa brāļa ^adraugi bija skaitā ap divdesmit un divām dvēselēm; un viņi arī dzemdināja dēlus un meitas, pirms tie nonāca apsolītajā zemē; un tādēļ viņu kļuva daudz.

17 Un viņi tika mācīti ^astaigāt pazemīgi Tā Kunga priekšā; un viņi tika arī ^bmācīti no augšas.

18 Un notika, ka viņi sāka izplatīties pa zemes virsu un vairoties, un apstrādāt zemi; un viņi kļuva stipri tajā zemē.

19 Un Jareda brālis sāka kļūt vecs un redzēja, ka drīz tam vajadzēs aiziet kapā; tādēļ viņš sacīja Jaredam: Sapulcināsim kopā mūsu ļaudis, lai mēs varētu saskaitīt tos, lai mēs varētu zināt, ko tie vēlēšies no mums, pirms mēs aizejam savos kapos.

20 Un atbilstoši tam ļaudis tika sapulcināti kopā. Tagad Jareda brāļa dēlu un meitu skaits bija divdesmit un divas dvēseles; un Jareda dēli un meitas bija divpadsmit, viņam bija četri dēli.

21 Un notika, ka viņi saskaitīja savus ļaudis; un, kad viņi bija saskaitījuši tos, viņi vēlējās uzzināt no tiem tās lietas, ko tie gribētu, lai viņi dara, pirms viņi aiziet savos kapos.

7a Et. 2:17.
b 1. Moz. 6:14;
Moz. 7:43.
9a SRC Dziedāt.

b 1. Laiku 16:7–9;
Al. 37:37;
M&D 46:32.
16a Et. 1:41.

17a SRC Staigāt, staigāt
ar Dievu.
b SRC Atklāsme.

22 Un notika, ka ļaudis vēlējās no viņiem, lai viņi "iesvaidītu vienu no saviem dēliem par ķēniņu pār tiem.

23 Un tad lūk, tas viņiem bija sāpīgi. Un Jareda brālis sacīja tiem: Noteikti tas "novedīs pie gūsta.

24 Bet Jareds sacīja savam brālim: Pieļausim, lai viņiem ir ķēniņš. Un tādēļ viņš sacīja uz tiem: Izvēliet no mūsu dēliem ķēniņu, kuru jūs gribat.

25 Un notika, ka viņi izvēlēja Jareda brāļa pirmdzimto; un viņa vārds bija Pagags. Un notika, ka tas atteicās un negribēja kļūt par viņu ķēniņu. Un ļaudis gribēja, lai viņa tēvs to piespiestu, bet viņa tēvs negribēja; un viņš pavēlēja, lai tie nespīestu nevienu cilvēku kļūt par viņu ķēniņu.

26 Un notika, ka viņi izvēlēja visus Pagaga brāļus, bet tie negribēja.

27 Un notika, ka neviens no Jareda dēliem negribēja, patiesi neviens, izņemot vienu; un Orihass tika iesvaidīts par ķēniņu pār ļaudīm.

28 Un viņš sāka valdīt, un ļaudīm sāka veikties; un viņi kļuva ārkārtīgi bagāti.

29 Un notika, ka Jareds nomira, un viņa brālis arī.

30 Un notika, ka Orihass stāgāja pazemīgi Tā Kunga priekšā un atcerējās, cik lielas lietas Tas Kungs bija darījis viņa tēvam, un arī mācīja saviem ļaudīm, cik lielas lietas Tas Kungs bija darījis viņu tēviem.

7. NODAĻA

Orihass valda taisnībā. Starp varas sagrābšanu un nesaskaņām tiek nodibinātas sāncenšu Šules un Kohora valstības. Praviēši nosoda ļaundarību un elku pielūgšanu starp ļaudīm, kuri tad nožēlo grēkus.

UN notika, ka Orihass sprieda tiesu pār zemi taisnībā visās savās dienās, šo dienu bija ārkārtīgi daudz.

2 Un viņš dzemdināja dēlus un meitas; jā, viņš dzemdināja trīsdesmit un vienu, starp kuriem bija divdesmit un trīs dēli.

3 Un notika, ka viņš arī dzemdināja Kibu savā lielā vecumā. Un notika, ka šis Kibs valdīja viņa vietā; un Kibs dzemdināja Korihoru.

4 Un, kad Korihors bija trīsdesmit un divus gadus vecs, viņš sacēlās pret savu tēvu un devās prom, un dzīvoja Nehora zemē; un viņš dzemdināja dēlus un meitas, un tie kļuva ļoti skaisti; tādēļ Korihors aizrāva sev līdzī daudz ļaužu.

5 Un, kad viņš bija sapulcinājis kopā karapulku, viņš nāca Morona zemē, kur dzīvoja ķēniņš, un saņēma to gūstā, kas piepildīja Jareda brāļa "sacīto, ka tie tiks novesti gūstā.

6 Tad nu Morona zeme, kurā dzīvoja ķēniņš, bija tuvu zemei, ko nefijieši sauca par Postažu.

7 Un notika, ka Kibs dzīvoja gūstā, un viņa ļaudis zem Korihora, viņa dēla, līdz Kibs kļuva ļoti vecs; tomēr Kibs dzemdināja

Šuli savā lielā vecumā, kamēr viņš vēl bija gūstā.

8 Un notika, ka Šule bija nikns uz savu brāli, un Šule tapa stiprs un kļuva varens, kas attiecas uz cilvēka spēku; un viņš bija arī varens savos spriedumos.

9 Tādēļ viņš nāca uz Efraima kalnu un viņš kausēja no klints, un taisīja zobenus no tērauda tiem, ko viņš aizrāva sev līdzī; un, kad viņš bija tos apbruņojis ar zobeniem, viņš atgriezās Nehora pilsētā un deva kauju savam brālim Korihoram, ar ko viņš ieguva ķēniņvalsti un atjaunoja to savam tēvam Kibam.

10 Un tad, dēļ tā, ko Šule bija darījis, viņa tēvs deva tam ķēniņvalsti; tādēļ viņš sāka valdīt sava tēva vietā.

11 Un notika, ka viņš sprieda tiesu taisnībā, un viņš izpleta savu ķēniņvalsti pa visu zemes virsu, jo ļaužu bija kļuvis ārkārtīgi daudz.

12 Un notika, ka Šule arī dzemdināja daudzus dēlus un meitas.

13 Un Korihors nožēloja daudzus ļaunos darbus, ko viņš bija darījis; tādēļ Šule deva tam varu savā ķēniņvalstī.

14 Un notika, ka Korihoram bija daudz dēlu un meitu. Un starp Korihora dēliem bija viens, kura vārds bija Noa.

15 Un notika, ka Noa sacēlās pret Šuli, ķēniņu, un arī savu tēvu Korihoru, un aizrāva Kohoru, savu brāli, un arī visus savus brāļus, un daudzus no ļaudīm.

16 Un viņš deva kauju Šulei, ķēniņam, ar ko viņš ieguva viņu

pirmā mantojuma zemi; un viņš kļuva par ķēniņu pār to zemes daļu.

17 Un notika, ka viņš atkal deva kauju Šulei, ķēniņam; un viņš saņēma Šuli, ķēniņu, un aizveda to gūstā uz Moronu.

18 Un notika, kad viņš jau grāsījās nodot to nāvei, Šules dēli iezagās Noas mājā naktī un nogalināja viņu, un uzlauza cietuma durvis, un izveda ārā savu tēvu, un iecēla viņu tronī viņa paša ķēniņvalstī.

19 Tādēļ Noas dēls izveidoja savu ķēniņvalsti viņa vietā; tomēr vairs neieguva varu pār Šuli, ķēniņu; un tauta, kas bija pakļauta Šulei, ķēniņam, ārkārtīgi plauka un kļuva liela.

20 Un valsts bija sadalīta; un tur bija divas ķēniņvalstis, Šules ķēniņvalsts un Kohora, Noas dēla, ķēniņvalsts.

21 Un Kohors, Noas dēls, lika, lai viņa ļaudis dotu kauju Šulei, kurā Šule sakāva tos un nogalināja Kohoru.

22 Un tad Kohoram bija dēls, kas tika saukts par Nimrodu; un Nimrods atdeva Kohora ķēniņvalsti Šulei, un viņš atrada labvēlību Šules acīs; tādēļ Šule dāvāja tam lielu labvēlību, un viņš darīja Šules ķēniņvalstī, ko vien vēlējas.

23 Un arī, Šules valdīšanas laikā tur nāca starp ļaudīm praviēši, kas bija Tā Kunga sūtīti, pravietodami, ka ļaužu ļaundarība un "elku pielūgšana nes lāstu pār zemi, un tie tiks iznīcināti, ja viņi nenožēlos grēkus.

24 Un notika, ka ļaudis zākāja praviešus un izsmēja tos. Un notika, ka ķēniņš Šule sprieda tiesu pret visiem tiem, kas zākāja praviešus.

25 Un viņš izdeva likumu pa visu zemi, kas deva varu praviešiem, ka viņi varēja iet, kurp vien tie vēlējās, un tas bija par iemeslu, ka ļaudis tika vesti pie grēku nožēlošanas.

26 Un tāpēc, ka ļaudis nožēloja savas nekrietnības un elku pielūgšanu, Tas Kungs tos pasaudzēja, un viņi atkal sāka zelt tai zemē. Un notika, ka Šule dzemdināja dēlus un meitas savā lielā vecumā.

27 Un tur vairs nebija karu Šules dienās; un viņš atcerējās tās diženās lietas, ko Tas Kungs bija darījis viņa tēviem, pārvezdams tos "pāri lielajam dziļumam uz apsolīto zemi; tādēļ viņš sprieda tiesu taisnībā visās savās dienās.

8. NODAĻA

Tur ir nesaskaņas un strīdi par ķēniņvalsti. Akišs izveido ar zvērestu apvienotu slepenu savienību, lai nogalinātu ķēniņu. Slepenas savienības ir no velna un noved pie tautu iznīcināšanas. Mūsdienu cītticībnieki tiek brīdināti par slepenām savienībām, kas meklēs pēc visu zemju, tautu un valstu brīvības gāšanas.

UN notika, ka viņš dzemdināja Omeru, un Omers valdīja viņa vietā. Un Omers dzemdināja

Jaredu; un Jareds dzemdināja dēlus un meitas.

2 Un Jareds sacēlās pret savu tēvu, un nāca un dzīvoja Heta zemē. Un notika, ka viņš glaimoja daudzziem ļaudīm, dēļ saviem lišķīgajiem vārdiem, līdz viņš ieguva pusi no ķēniņvalsts.

3 Un, kad viņš bija ieguvis pusi no ķēniņvalsts, viņš deva kauju savam tēvam, un viņš aizveda gūstā savu tēvu, un viņš lika tam kalpot gūstā;

4 un tad, Omera valdīšanas dienās viņš bija gūstā pusi no savām dienām. Un notika, ka viņš dzemdināja dēlus un meitas, starp kuriem bija Esroms un Koriantumrs;

5 un tie bija ārkārtīgi nikni dēļ tā, ko bija darījuši Jareds un viņa brāļi, tā ka tie izveidoja karapulku un deva kauju Jaredam. Un notika, ka tie deva kauju viņiem naktī.

6 Un notika, kad tie bija sakāvuši Jareda karapulku, tie grasījās nogalināt arī viņu; un viņš lūdzās tos, lai tie viņu nenogalinātu, un tad viņš atdotu ķēniņvalsti savam tēvam. Un notika, ka tie dāvāja tam viņa dzīvību.

7 Un tad Jareds kļuva ārkārtīgi bēdīgs dēļ ķēniņvalsts zaudēšanas, jo viņš bija pievērsis savu sirdi ķēniņvalstij un pasaules godībai.

8 Tad Jareda meita, būdama ļoti lietpratīga un redzējama sava tēva bēdas, izdomāja ieceri, kā tā varētu atgūt ķēniņvalsti savam tēvam.

9 Tad nu Jareda meita bija ārkārtīgi skaista. Un notika, ka viņa runāja ar savu tēvu un sacīja tam: Dēļ kā manam tēvam ir tik daudz bērdu? Vai viņš nav lasījis pierakstu, ko mūsu tēvi pārveda pāri lielajam dziļumam? Lūk, vai tur nav apraksts par viņiem senatnē, ka viņi ar savām "slepenajām iecerēm ieguva ķēniņvalstis un lielu godību?

10 Un tad tādēļ, lai mans tēvs sūta pēc Akiša, Kimnora dēla; un lūk, es esmu skaista un es "dejošu viņa priekšā, un es iepatikšos tam, ka viņš gribēs mani par sievu; tādēļ, ja viņš gribēs no tevis, lai tu dotu viņam mani par sievu, tad tu teiksi: Es došu viņu, ja tu atnesīsi man mana tēva, ķēniņa, galvu.

11 Un tad Omers bija Akiša draugs; tādēļ, kad Jareds bija sūtījis pēc Akiša, Jareda meita dejoja viņa priekšā, ka tā iepatikās viņam, tā ka viņš vēlējās to par sievu. Un notika, ka viņš sacīja Jaredam: Dod viņu man par sievu!

12 Un Jareds sacīja viņam: Es došu tev viņu, ja tu atnesīsi man mana tēva, ķēniņa, galvu.

13 Un notika, ka Akišs sapulcināja Jareda namā visus savus radus un sacīja tiem: Vai jūs man zvērēsīt, ka jūs būsit uzticīgi man tajā, ko es no jums vēlēšos?

14 Un notika, ka tie visi "zvērēja viņam pie debesu Dieva un arī pie debesīm, un arī pie ze-

mes, un pie savām galvām, ka katrs, kas atteiksies no palīdzības, ko Akišs vēlēšies, zaudēs savu galvu; un katrs, kas izpaužīs kaut ko no tā, ko Akišs darīs tiem zināmu, tas zaudēs savu dzīvību.

15 Un notika, ka tā viņi vienojās ar Akišu. Un Akišs sniedza tiem "zvērestus, ko nodeva tie no senatnes, kuri arī tiecās pēc varas, kas bija nodoti no ^bKaina, kurš bija slepkava no sākuma.

16 Un tie tika saglabāti ar velna varu, lai nodotu šos zvērestus ļaudīm, lai turētu tos tumsībā, lai palīdzētu tādiem, kas meklē spēku, lai iegūtu varu un slepkavotu, un laupītu, un melotu, un veiktu visāda veida ļaundarbības un netiklības.

17 Un tā bija Jareda meita, kas ielika viņa sirdī meklēt šīs lietas no senatnes; un Jareds ielika to Akiša sirdī; tādēļ Akišs deva to saviem radiem un draugiem, aizvilinādams tos ar skaistiem solījumiem darīt jebko, ko viņš vēlēšies.

18 Un notika, ka viņi izveidoja slepenu "savienību tāpat kā tie senatnē; šī savienība ir visnegantākā un ļaunākā pār visu Dieva acīs;

19 jo Tas Kungs nestrādā slepenās savienībās, nedz arī Viņš grib, lai cilvēki izlietu asinis, bet visās lietās kopš cilvēka sākuma to ir aizliedzis.

20 Un tagad es, Moronijs, neaparakstu viņu zvērestu un

8 9a 3. Nef. 6:28;
Hel. 6:26–30;
Moz. 5:51–52.
10a Marka 6:22–28.

14a SRC Zaimot,
zaimošana.
15a SRC Zvērests.
b 1. Moz. 4:7–8;

Moz. 5:28–30.
18a SRC Slepenās
savienības.

savienību veidu, jo man ir darīts zināms, ka tie ir bijuši starp visiem ļaudīm, un tie ir bijuši arī starp lamaniešiem.

21 Un tie ir izraisījuši šo ļaužu "iznīcināšanu, par kuriem es tagad runāju, un arī Nefija ļaužu iznīcināšanu.

22 Un katra tauta, kas atbalstīs šādas slepenas savienības, lai iegūtu varu un peļņu, līdz tās būs izplatījušās visā tautā, lūk, tā tiks iznīcināta; jo Tas Kungs nepieļaus, lai Viņa svēto "asinis, kas tiks to izlietas, vienmēr sauktu uz Viņu no zemes pēc ^batriebības pār tiem, un tomēr Viņš neatriebtu par viņiem.

23 Tādēļ, ak jūs, citticībnieki, tā ir Dieva gudrība, ka šīs lietas tiks parādītas jums, lai ar to jūs varētu nožēlot savus grēkus un nepieļautu, ka šīs slepkavu savienības gūtu varu pār jums, kas ir izveidotas, lai gūtu "varu un peļņu — un darbs, jā, patiesi iznīcības darbs nāktu uz jums, jā, patiesi, Mūžīgā Dieva taisnības zobens kristu pār jums jūsu gāšanai un iznīcināšanai, ja jūs ļausit šīm lietām notikt.

24 Tādēļ Tas Kungs pavēl jums, kad jūs redzēsīt šīs lietas nākam starp jums, lai jūs apzinātos savu drausmīgo stāvokli, dēļ šīm slepenajām savienībām, kas būs starp jums; jeb, ak vai būs tām, dēļ to asinīm, kas tikuši nokauti; jo viņi sauks no pīšļiem

pēc atriebības pār tām un arī pār tiem, kas izveidoja tās.

25 Jo notiek, ka tas, kurš izveido tās, meklē gāzt visu zemju, tautu un valstu "brīvību, un tās atnes visu ļaužu iznīcināšanu, jo tās ir velna izveidotas, kas ir visu melu tēvs; patiesi, tas pats melis, kas ^bpievīla mūsu pirmos vecākus, jā, patiesi, tas pats melis, kas lika cilvēkam veikt slepkavību no sākuma; kas ir nocietinājis cilvēku sirdis, ka tie jau no sākuma ir slepkavojuši praviešus un nomētājuši akmeņiem tos, un izdzinuši tos.

26 Tādēļ man, Moronijam, ir pavēlēts rakstīt šīs lietas, lai ļaunais varētu tikt iznīcināts un lai varētu pienākt laiks, kad Sātanam "nebūs varas pār cilvēku bērnu sirdīm, bet lai tie varētu tikt ^bpārliecināti darīt nemītīgi labu, lai tie varētu nākt pie visas taisnības avota un tapt izglābti.

9. NODAĻA

Ķēniņvalsts pāriet no viena pie otra ar mantošanu, intrigām un slepkavošanu. Emers redz Taisnības Dēlu. Daudzi pravieši piesauc grēku nožēlošanu. Bads un indīgas čūskas nomoca ļaudis.

UN tagad es, Moronijš, turpinu ar savu pierakstu. Tādēļ, lūk, notika, ka dēļ Akiša un viņa draugu "slepenajām savienī-

21a Hel. 6:28.

22a Morm. 8:27, 40–41.

b SRC Atriebība.

23a 1. Nef. 22:22–23;

Moz. 6:15.

25a SRC Brīvs, brīvība.

b 1. Moz. 3:1–13;

2. Nef. 9:9;

Mos. 16:3;

Moz. 4:5–19.

26a 1. Nef. 22:26.

b 2. Nef. 33:4;

Moron. 7:12–17.

9 1a Et. 8:13–17.

bām, lūk, tie sagrāba Omera ķēniņvalsti.

2 Tomēr Tas Kungs bija žēlīgs pret Omeru un arī pret viņa dēliem un viņa meitām, kas nemeklēja viņa pazudināšanu.

3 Un Tas Kungs brīdināja Omeru sapnī, ka tam jādodas prom no tās zemes; tādēļ Omers aizgāja no tās zemes ar savu ģimeni un ceļoja daudzas dienas, un nāca pāri un pagāja garām ^aŠima kalnam, un nonāca vietā, ^bkur nefijieši tika iznīcināti, un no turienes uz austrumiem, un nonāca vietā, kas tika saukta par Ablomu, pie jūras krasta, un tur viņš uzslēja savu telti, un arī viņa dēli un viņa meitas, un visa viņa saime, izņemot tikai Jaredu un viņa ģimeni.

4 Un notika, ka šis Jareds tika iesvaidīts par ķēniņu pār tautu ar bezdievības roku; un viņš deva Akišam savu meitu par sievu.

5 Un notika, ka Akišs meklēja pēc sava sievastēva dzīvības; un viņš vērsās pie tiem, kam viņš bija licis zvērēt ar senču zvērestu, un tie ieguva viņa sievastēva galvu, kad tas sēdēja savā tronī, pieņemot savus ļaudis.

6 Jo tik liela bija šo ļauno un slepeno biedrību izplatīšanās, ka tā bija samaitājusi visu ļaužu sirdis, tādēļ Jareds tika noslep-kavots savā tronī un Akišs valdīja viņa vietā.

7 Un notika, ka Akišs kļuva greizsirdīgs uz savu dēlu, tādēļ viņš ieslēdza to cietumā un deva tam ļoti maz vai pavisam

nedeļa barību, līdz tas cieta nāvi.

8 Un tad tā, kas cieta nāvi, brālis (un viņa vārds bija Nimra) bija dusmīgs uz savu tēvu par to, ko viņa tēvs bija darījis viņa brālim.

9 Un notika, ka Nimra sapulcināja kopā nelielu skaitu cilvēku un bēga no tās zemes, un gāja un dzīvoja ar Omeru.

10 Un notika, ka Akišs dzemdīnāja citus dēlus, un tie ieguva ļaužu sirdis, neskatoties uz to, ka tie bija viņam zvērējuši darīt visādas nekrietnības atbilstoši tam, ko viņš vēlēšies.

11 Tad nu Akiša ļaudis alka pēc peļņas tāpat kā Akišs pēc varas; tādēļ Akiša dēli piedāvāja tiem naudu, ar ko tie aizrāva sev līdzī lielāko daļu no ļaudīm.

12 Un tur sākās karš starp Akiša dēliem un Akišu, kas turpinājās daudzu gadu garumā, jā, līdz pat gandrīz visu ķēniņvalsts ļaužu iznīcināšanai, jā, patiesi visu, izņemot tikai trīsdesmit dvēseles, un tos, kas bēga ar Omera namu.

13 Tādēļ Omers atkal tika atjaunots sava mantojuma zemē.

14 Un notika, ka Omers kļuva vecs; tomēr savā lielā vecumā viņš dzemdīnāja Emeru; un viņš iesvaidīja Emeru par ķēniņu valdīt viņa vietā.

15 Un pēc tam, kad viņš bija iesvaidījis Emeru par ķēniņu, viņš redzēja mieru zemē divu gadu garumā, un viņš nomira, piedzīvojis ārkārtīgi daudz dienu, kas bija bēdu pilnas. Un

notika, ka Emers valdīja viņa vietā, un viņš sekoja sava tēva pēdās.

16 Un Tas Kungs atkal sāka noņemt lāstu no zemes, un Emera nams ārkārtīgi zēla zem Emera valdīšanas; un sešdesmit un divu gadu garumā tie kļuva ārkārtīgi stipri, tiktāl ka tie kļuva ārkārtīgi bagāti—

17 viņiem bija visa veida augļi un labība, un zīds, un smalki audumi, un zelts, un sudrabs, un dārglietas;

18 un arī visa veida liellopi, vērši un govīs, un aitas, un cūkas, un kazas, un arī daudzu citu veidu dzīvnieki, kas bija izmantojami cilvēku uzturam.

19 Un viņiem bija arī "zirgi un ēzeļi, un tur bija ziloņi un kurelomi, un kūmomi; kuri visi bija izmantojami cilvēkam, un jo īpaši ziloņi un kurelomi, un kūmomi.

20 Un tā Tas Kungs izlēja savas svētības pār to zemi, kas bija "izraudzīta pār visām citām zemēm; un Viņš pavēlēja, ka katrs, kam piederēs šī zeme, tā jāpārvalda Tam Kungam, vai arī tie tiks ^biznīcināti, kad tie nobriedīs nekrietnībā, jo uz tādiem, saka Tas Kungs: Es izliešu Savu dusmu pilnību.

21 Un Emers sprieda tiesu taisnībā visās savās dienās, un viņš dzemdināja daudzus dēlus un meitas; un viņš dzemdināja Koriantumu, un viņš iesvaidīja Koriantumu valdīt savā vietā.

22 Un pēc tam, kad viņš bija iesvaidījis Koriantumu valdīt

savā vietā, viņš nodzīvoja četrus gadus, un viņš redzēja mieru tanī zemē; jā, un viņš pat redzēja "Taisnības Dēlu, un priecājās un slavēja Viņa dienu; un viņš nomira mierā.

23 Un notika, ka Koriantums staigāja sava tēva pēdās un uz cēla daudzas varenas pilsētas, un deva to, kas bija labs, saviem ļaudīm visās savās dienās. Un notika, ka viņam nebija neviena bērna, līdz viņš bija ļoti vecs.

24 Un notika, ka viņa sieva nomira, būdama simts un divus gadus veca. Un notika, ka Koriantums ņēma par sievu savā lielā vecumā jaunu meiteni un dzemdināja dēlus un meitas; tādēļ viņš dzīvoja, līdz viņš bija simts un četrdesmit un divus gadus vecs.

25 Un notika, ka viņš dzemdināja Komu, un Koms valdīja viņa vietā; un viņš valdīja četrdesmit un deviņus gadus, un viņš dzemdināja Hetu, un arī dzemdināja citus dēlus un meitas.

26 Un ļaudis bija atkal izplatījušies pa visu zemes virsu, un tur atkal sākās ārkārtīgi liela ļaundarība uz zemes virsas, un Hets sāka atkal izmantot slepenās senatnes ieceres, lai iznīcinātu savu tēvu.

27 Un notika, ka viņš gāza no troņa savu tēvu, jo viņš noslepkavoja to ar viņa paša zobenu; un viņš valdīja tā vietā.

28 Un tur nāca pravieši atkal tai zemē, piesaukdami tiem grēku nožēlošanu—ka tiem ir jāsaगतavo Tā Kunga ceļš, vai

19a 1. Nef. 18:25.
20a Et. 2:15.

^b Et. 2:8–11.
22a 3. Nef. 25:2.

arī nāks lāsts pār zemes virsu; jā, patiesi, tur būs liels bads, kurā tie tiks iznīcināti, ja tie nenožēlos grēkus.

29 Bet ļaudis neticēja praviešu vārdiem, bet viņi tos izdzina; un dažus no tiem viņi iemeta bedrēs un atstāja tos bojāejai. Un notika, ka viņi darīja visas tās lietas saskaņā ar ķēniņa Heta pavēli.

30 Un notika, ka tur sākās liels trūkums zemē, un tās iedzīvotāji tika ārkārtīgi ātri iznīcināti dēļ tā trūkuma, jo tur nebija lietus uz zemes virsas.

31 Un tur uzradās arī indīgas čūskas uz zemes virsas un noindēja daudzus cilvēkus. Un notika, ka viņu ganāmpulki sāka bēgt no indīgajām čūskām uz zemi dienvidos, ko nefijieši sauca par "Zarahemlu.

32 Un notika, ka tur bija daudzi no tiem, kas gāja bojā pa ceļam; tomēr bija arī daži, kas aizbēga dienvidu zemē.

33 Un notika, ka Tas Kungs lika, lai "čūskas vairs tos nevajātu, bet lai tās nosprostotu ceļu, lai ļaudis nevarētu tikt garām, lai tie, kas mēģinātu tikt garām, kristu no indīgām čūskām.

34 Un notika, ka ļaudis sekoja dzīvnieku pēdās un aprija to sprāgoņus, kas bija krituši pa ceļam, līdz tie bija visus tos aprijuši. Tagad, kad ļaudis redzēja, ka tiem ir jāiet bojā, tie sāka "nožēlot savas nekrietnības un piesaukt To Kungu.

35 Un notika, ka tad, kad tie bija pietiekoši "pazemojušies Tā Kunga priekšā, Viņš sūtīja

lietu uz zemes virsu; un ļaudis sāka atkal atspirt, un tur radās augļi ziemeļu zemēs un visās apkārtējās zemēs. Un Tas Kungs parādīja Savu spēku, pasargādamus viņus no bada.

10. NODAĻA

Viens ķēniņš nomaina otru. Daži no ķēniņiem ir taisnīgi, citi ir ļauni. Kad taisnība ir pārsvarā, ļaudis tiek Tā Kunga svētīti un atbalstīti.

UN notika, ka Šezs, kas bija Heta pēctecis — jo Hets un visa viņa saime bija gājuši bojā no bada, izņemot tikai Šezu — tādēļ Šezs sāka atkal stiprināt bēdu saļautos ļaudis.

2 Un notika, ka Šezs atcerējās savu tēvu iznīcināšanu un viņš veidoja taisnīgu ķēniņvalsti; jo viņš atcerējās, ko Tas Kungs bija darījis, pārvezdamus Jaredu un viņa brāli "pāri dziļumam; un viņš staigāja Tā Kunga ceļus; un viņš dzemdināja dēlus un meitas.

3 Un viņa vecākais dēls, kura vārds bija Šezs, sacēlās pret viņu; tomēr Šezs dēļ savām ārkārtīgajām bagātībām tika saukts ar laupītāja roku, kas atkal atnesa mieru viņa tēvam.

4 Un notika, ka viņa tēvs uzcēla daudzas pilsētas uz zemes virsas, un ļaudis atkal sāka izplatīties pa visu zemes virsu. Un Šezs dzīvoja līdz ļoti lielumam; un viņš dzemdināja Riplakišu. Un viņš nomira, un Riplakišs valdīja viņa vietā.

31a Omn. 1:13.
33a 4. Moz. 21:6–9.

34a Al. 34:34;
M&D 101:8.

35a M&D 5:24.
10 2a Et. 6:1–12.

5 Un notika, ka Riplakišs nedarija to, kas bija pareizi Tā Kunga acīs, jo viņam bija daudz sievu un "blakussievu, un viņš uzlika uz cilvēku pleciem to, ko bija smagi panest; jā, viņš aplika tos ar smagām nodevām; un no nodevām viņš cēla daudzās plašās celtnes.

6 Un viņš uzcēla sev ārkārtīgi skaistu troni; un viņš cēla daudzus cietumus, un kas nepakļāvās nodevām, viņš meta cietumā; un, kas nebija spējīgs maksāt nodevas, viņš meta cietumā; un viņš lika, lai tie nemitīgi strādātu savam uzturam; un, kas atteicās strādāt, viņš lika nodot nāvei.

7 Tādēļ viņš ieguva visus viņu smalkos izstrādājumus, jā, patiesi savu smalko zeltu viņš lika attīrīt cietumā; un viņš lika, lai visa veida meistardarbus izstrādātu cietumā. Un notika, ka viņš mocīja ļaudis ar savām netiklībām un negantībām.

8 Un, kad viņš bija valdījis četrdesmit un divu gadu garumā, ļaudis sacēlās dumpī pret viņu; un tur sākās atkal karš tanī zemē, tā ka Riplakišs tika nogalināts un viņa pēcteči tika izdzīti no tās zemes.

9 Un notika, ka pēc daudziem gadiem Moriantons, (viņš bija Riplakiša pēctecis) sapulcināja kopā karapulku no izdzītajiem, un gāja un deva kauju tautai; un viņš ieguva varu pār daudzām pilsētām; un karš kļuva ārkārtīgi smags un turpinājās daudzus gadu garumā; un viņš ieguva

varu pār visu zemi un iecēla pats sevi par ķēniņu pār visu zemi.

10 Un pēc tam, kad viņš pats bija iecēlis sevi par ķēniņu, viņš atviegloja ļaužu slogu, ar ko viņš ieguva labvēlību ļaužu acīs, un viņi iesvaidīja to par savu ķēniņu.

11 Un viņš rīkojās taisnīgi attiecībā uz ļaudīm, bet ne uz sevi, dēļ savām daudzajām netiklībām; tādēļ viņš tika padzīts no Tā Kunga vaiga.

12 Un notika, ka Moriantons uzcēla daudzās pilsētas, un ļaudis kļuva ārkārtīgi bagāti zem viņa valdīšanas, gan celtņēs, gan zeltā un sudrabā, un labības audzēšanā, un sīklopos un liellopos, un tādās lietās, kas tiem tika atjaunotas.

13 Un Moriantons dzīvoja līdz ļoti lielumam, un viņš dzemdināja Kimu; un Kims valdīja sava tēva vietā; un viņš valdīja astoņus gadus, un viņa tēvs nomira. Un notika, ka Kims nevaldīja taisnībā, tādēļ viņš netika ieredzēts no Tā Kunga.

14 Un viņa brālis sacēla pret viņu dumpi, ar ko tas noveda viņu gūstā; un viņš palika gūstā visas savas dienas, un gūstā viņš dzemdināja dēlus un meitas, un savā lielā vecumā viņš dzemdināja Leviju; un viņš nomira.

15 Un notika, ka Levījs kalpoja gūstā pēc sava tēva nāves četrdesmit un divu gadu garumā. Un viņš izraisīja karu pret tās zemes ķēniņu, ar ko viņš ieguva sev ķēniņvalsti.

16 Un pēc tam, kad viņš bija ieguvis sev ķēniņvalsti, viņš darīja to, kas bija pareizi Tā Kunga acīs; un tauta zēla tai zemē; un viņš dzīvoja līdz labam, lielam vecumam, un dzemdināja dēlus un meitas; un viņš dzemdināja arī Koromu, kuru viņš iesvaidīja par ķēniņu savā vietā.

17 Un notika, ka Koroms darīja to, kas bija labs Tā Kunga acīs visās savās dienās; un viņš dzemdināja daudzus dēlus un meitas; un, kad viņš bija redzējis daudzas dienas, viņš aizgāja, tāpat kā visa zemes radība; un Kišs valdīja viņa vietā.

18 Un notika, ka arī Kišs aizgāja, un Libs valdīja viņa vietā.

19 Un notika, ka Libs arī darīja to, kas bija labs Tā Kunga acīs. Un Liba dienās "indīgās čūskas tika iznīdētas. Tādēļ tie gāja uz zemi dienvidos, lai medītu barību tās zemes ļaudīm, jo tā zeme bija pilna ar meža zvēriem. Un Libs arī kļuva liels mednieks.

20 Un tie cēla lielu pilsētu pie zemes šauruma, netālu no tās vietas, kur jūra sadalīja zemi.

21 Un viņi saglabāja to zemi dienvidos kā mežonīgu apvidu, lai gūtu medījumu. Un visa zemes virsa ziemeļos bija pilna ar iedzīvotājiem.

22 Un viņi bija ārkārtīgi čakli, un viņi pirka un pārdeva, un tirgojās cits ar citu, lai tie varētu gūt peļņu.

23 Un tie apstrādāja visa veida rūdus, un tie taisīja zeltu un sudrabu, un "dzelzi, un misiņu, un visa veida metālus; un tie

izraka to no zemes; tādēļ tie sameta milzīgas zemes grēdas, lai iegūtu rūdu zeltam un sudrabam, un dzelzij un varam. Un tie izstrādāja visāda veida smalkus darbus.

24 Un tiem bija zīdi un smalki austi audumi; un tie izgatavoja visāda veida drānas, lai tie varētu apsegt savu kailumu.

25 Un tie izgatavoja visāda veida rīkus, lai apstrādātu zemi, gan artu, gan sētu, gan pļautu un kaplētu, un arī kultu.

26 Un tie izgatavoja visāda veida rīkus, ar kuriem tie strādāja ar saviem dzīvniekiem.

27 Un tie izgatavoja visāda veida kara ieročus. Un tie izgatavoja visāda veida ārkārtīgi smalkus meistardarbus.

28 Un nekad ļaudis nav bijuši vairāk svētīti un vairāk atbalstīti ar Tā Kunga roku, kā viņi bija. Un viņi bija zemē, kas bija izraudzīta pār visām citām zemēm, jo Tas Kungs bija to teicis.

29 Un notika, ka Libs dzīvoja daudzus gadus un dzemdināja dēlus un meitas, un viņš arī dzemdināja Hirsomu.

30 Un notika, ka Hirsoms valdīja sava tēva vietā. Un, kad Hirsoms bija valdījis divdesmit un četrus gadus, lūk, ķēniņvalsts viņam tika atņemta. Un viņš kalpoja daudzus gadus gūstā, jā, patiesi visas savas atlikušās dienas.

31 Un viņš dzemdināja Hetu, un Hets dzīvoja gūstā visas savas dienas. Un Hets dzemdināja Āronu, un Ārons dzīvoja gūstā

visas savas dienas; un viņš dzemdināja Amnigadahu, un Amnigadahs arī dzīvoja gūstā visas savas dienas; un viņš dzemdināja Koriantumu, un Koriantums dzīvoja gūstā visas savas dienas; un viņš dzemdināja Komu.

32 Un notika, ka Koms aizrāva sev līdzīgu pusi no ķēniņvalsts. Un viņš valdīja pār pusi ķēniņvalsts četrdesmit un divus gadus; un viņš gāja cīnīties pret ķēniņu Amgīdu, un tie cīnījās daudzu gadu garumā, kuru laikā Koms guva varu pār Amgīdu un ieguva varu pār visu atlikušo ķēniņvalsti.

33 Un Koma dienās tur parādījās laupītāji zemē; un viņi pieņēma senās ieceres un nodeva "zvērestus pēc senatnes parauga, un tiecās atkal iznīcināt ķēniņvalsti.

34 Tad nu Koms daudz cīnījās pret tiem, tomēr viņš nespēja tos uzveikt.

11. NODAĻA

Kari, šķelšanās un ļaundarība Jarediešu dzīvē ir pārsoarā. Pravieši paredz pilnīgu Jarediešu iznīcināšanu, ja vien tie nenožēlos grēkus. Ļaudis noraida praviešu vārdus.

UN tur nāca Koma dienās daudzi pravieši un pravietoja šīs lielās tautas iznīcināšanu, ja vien tie nenožēlos grēkus un nepievērsīsies Tam Kungam, un neatmetīs savas slepkavības un ļaundarības.

2 Un notika, ka ļaudis praviešus noraidīja un tie bēga pie Koma pēc aizsardzības, jo ļaudis meklēja tos nogalināt.

3 Un tie pravietoja Komam daudzas lietas; un viņš bija svētīts visās savās atlikušajās dienās.

4 Un viņš dzīvoja līdz labi lielam vecumam un dzemdināja Šiblomu; un Šibloms valdīja viņa vietā. Un Šibloma brālis sacēlās pret to, un tur sākās ārkārtīgi liels karš visā zemē.

5 Un notika, ka Šibloma brālis lika, lai visi pravieši, kas pravietoja par tautas iznīcināšanu, tiktu nodoti nāvei.

6 Un tur bija liela nelaime visā zemē, jo viņi bija liecinājuši, ka liels lāsts nāks pār zemi un arī pār ļaudīm un ka tur būs liela iznīcināšana starp tiem, tāda, kāda nekad nav bijusi uz zemes virsas, un viņu kauli būs kā "zemes grēdas uz zemes virsas, ja vien tie nenožēlos savas ļaundarības.

7 Un tie nepaklausīja Tā Kunga balsij dēļ savām slepenajām savienībām; tādēļ tur sākās kari un strīdi visā zemē, un arī bads un daudz sērgu, tā ka tur bija liela iznīcināšana, tāda, kāda nekad nebija bijusi zināma uz zemes virsas; un viss tas notika Šibloma dienās.

8 Un ļaudis sāka nožēlot savas nekrietnības; un, cik daudz tie nožēloja, tik Tas Kungs "apžēlojās par tiem.

9 Un notika, ka Šibloms tika nogalināts un Sets tika aizvests

gūstā, un dzīvoja gūstā visas savas dienas.

10 Un notika, ka Ahāss, viņa dēls, ieguva ķēniņvalsti; un viņš valdīja pār tautu visas savas dienas. Un viņš darīja visādas nekrietnības savās dienās, ar ko viņš izraisīja lielu asinsizliešanu; un maz bija viņa dienu.

11 Un Etems, būdams Ahāsa pēctecis, ieguva ķēniņvalsti; un viņš savās dienās arī darīja to, kas bija ļauns.

12 Un notika, ka Etema dienās tur nāca daudzi pravieši un pravietoja atkal pret to tautu; jā, viņi pravietoja, ka Tas Kungs pilnīgi izdeldēs tos no zemes virsas, ja vien viņi nenožēlos savas nekrietnības.

13 Un notika, ka ļaudis nocietināja savas sirdis un "nepaklausīja viņu vārdiem; un pravieši sēja viņu atkāpās no ļaudīm.

14 Un notika, ka Etems sprieda tiesu bezdievībā visās savās dienās; un viņš dzemdināja Moronu. Un notika, ka Morons valdīja viņa vietā; un Morons darīja to, kas bija ļauns Tā Kunga priekšā.

15 Un notika, ka tur izcēlās "dumpis starp ļaudīm dēļ tās slepenās savienības, kas bija izveidota, lai gūtu varu un peļņu; un starp tiem radās varens vīrs nekrietnībā, un viņš deva kauju Moronam, kurā viņš gāza pusi ķēniņvalsts; un viņš paturēja pusi ķēniņvalsts uz daudziem gadiem.

16 Un notika, ka Morons gāza viņu un atkal ieguva ķēniņvalsti.

17 Un notika, ka tur radās cits varens vīrs; un viņš bija Jareda brāļa pēctecis.

18 Un notika, ka viņš gāza Moronu un ieguva ķēniņvalsti; tādēļ Morons dzīvoja gūstā visu savu dienu atlikumu; un viņš dzemdināja Koriantoru.

19 Un notika, ka Koriantors dzīvoja gūstā visas savas dienas.

20 Un Koriantora dienās tur arī nāca daudzi pravieši un pravietoja lielas un brīnumainas lietas, un piesauca ļaudis grēku nožēlošanai, un, ja vien tie nenožēlos grēkus, Tas Kungs spriedīs "tiesu pret tiem līdz viņu pilnīgai iznīcināšanai.

21 Un ka Dievs Tas Kungs ar savu spēku tādā pat veidā, kā Viņš atveda to tēvus, sūtīs jeb atvedīs "citus ļaudis, lai tiem piederētu šī zeme.

22 Un viņi noraidīja visus praviešu vārdus dēļ savas slepenās biedrības un ļaunajām negantībām.

23 Un notika, ka Koriantors dzemdināja "Eteru, un tad viņš nomira, nodzīvojis gūstā visas savas dienas.

12. NODAĻA

Pravietis Eters skubina ļaudis ticēt Dievam. Moronijs uzskaita brīnumus un brīnumdarbus, kas paveikti ar ticību. Ticība deva iespēju Jareda brālim redzēt Kristu. Tas Kungs dos cilvēkiem vājības, lai tie varētu būt pazemīgi. Jareda brālis pārvietoja Zerina kalnu ar ticību. Ticība,

cerība un mīlestība ir nepieciešama, lai glābtos. Moronijs redz Jēzu vaigu vaigā.

UN notika, ka Etera dienas bija Koriantumra dienās; un "Koriantumrs bija ķēniņš pār visu zemi.

2 Un "Eters bija Tā Kunga praviets; tādēļ Eters nāca Koriantumra dienās un sāka pravietot laudīm, jo viņš nevarēja tapt ^batturēts dēļ Tā Kunga Gara, kas bija viņā.

3 Jo viņš "sauca no rīta līdz pat saules rietam, skubinādams laudis ticēt Dievam uz grēku nožēlošanu, lai tie netiktu ^biznīcināti, sacīdams tiem, ka ar "ticību viss tiek piepildīts —

4 tādēļ, kas tic Dievam, var droši "cerēt uz labāku pasauli, jā, patiesi uz vietu pie Dieva labās rokas, šī cerība nāk no ticības, izveido ^benkuru cilvēku dvēselēm, kas padara tos drošus un nelokāmus, vienmēr "labu darbu pārpilnus, vadot tos ^dgodināt Dievu.

5 Un notika, ka Eters pravietoja lielas un brīnumainas lietas laudīm, kurām tie neticēja, jo tie tās neredzēja.

6 Un tagad es, Moronijs, gribu runāt mazliet par šīm lietām; es gribu parādīt pasaulei, ka "ticība ir tas, uz ko tiek ^bcerēts un kas

"nav redzams; tādēļ neapstrīdīet tāpēc, ka jūs neredzat, jo jūs nesaņemsit liecību, līdz "jūsu ticība nebūs pārbaudīta.

7 Jo tas bija ar ticību, ka Kristus parādījās mūsu tēviem pēc tam, kad Viņš bija augšāmcelies no miroņiem; un Viņš neparādījās tiem tikmēr, kamēr tiem nebija ticības Viņam; tādēļ ir vajadzīgs, lai daži būtu ticība Viņam, jo Viņš nerāda Sevi pasaulei.

8 Bet cilvēku ticības dēļ Viņš ir parādījis Sevi pasaulei un godājis Tēva Vārdu, un sagatavojis ceļu, lai tādējādi citi varētu būt debesu dāvanas dalībnieki, lai tiem varētu būt cerība uz to, ko tie nav redzējuši.

9 Tādēļ jūs arī varat cerēt un būt dāvanas dalībnieki, ja jūs gribat, ja tikai jums ir ticība.

10 Lūk, tas bija ar ticību, ka viņi senatnē tika aicināti "pēc Dieva svētās kārtas.

11 Tādēļ ar ticību Mozus likums tika dots. Bet Sava Dēla dāvanā Dievs ir sagatavojis vēl "lieliskāku ceļu; un tas ir ar ticību, ka tas ir ticis piepildīts.

12 Jo, ja nebūtu "ticības starp cilvēku bērniem, Dievs nevarētu darīt ^bbrīnumus starp tiem; tādēļ Viņš nerādīja Sevi, kamēr tiem nebija ticības.

13 Lūk, tā bija Almas un

12 1a Et. 13:13–31.

2a SRC Eters.

b Jer. 20:9;

Ēn. 1:26;

Al. 43:1.

3a M&D 112:5.

b Et. 11:12, 20–22.

c SRC Ticība, ticēt.

4a SRC Cerība.

b Ebr. 6:19.

c 1. kor. 15:58.

d 3. Nef. 12:16.

6a Ebr. 11:1.

b Rom. 8:24–25.

c Al. 32:21.

d 3. Nef. 26:11;

M&D 105:19; 121:7–8.

10a Al. 13:3–4.

SRC Aicināt, Dieva aicināts, aicinājums.

11a 1. kor. 12:31.

12a 2. Nef. 27:23;

Mos. 8:18;

Moron. 7:37;

M&D 35:8–11.

b Mat. 13:58;

Morm. 9:20.

Amuleka ticība, kas lika "cietumam sagāzties zemē.

14 Lūk, tā bija Nefija un Lehija ticība, kas izraisīja "pārmaiņas lamaniešos, ka tie tapa kristīti ar uguni un ar ^bSvēto Garu.

15 Lūk, tā bija ^aAmona un viņa brāļu ticība, kas ^bpaveica tik lielu brīnumu starp lamaniešiem.

16 Jā, un patiesi visi tie, kas ir veikuši ^abrīnumus, ir veikuši tos ar ^bticību, patiesi tie, kas bija pirms Kristus un arī tie, kas bija vēlāk.

17 Un tas bija ar ticību, ka trīs mācekļi saņēma solījumu, ka tie "nebaudīs nāvi; un tie nesaņēma solījumu, līdz tiem nebija ticības.

18 Un neviens nekad nav darījis brīnumus, līdz tiem nav bijusi ticība; tādēļ tie vispirms ticēja Dieva Dēlam.

19 Un tur bija daudzi, kuru ticība bija tik ārkārtīgi stipra, pat "pirms Kristus nāca, kuri nevarēja tikt noturēti aiz ^bpriekškara, bet patiesi redzēja ar savām acīm tās lietas, ko tie bija redzējuši ar ticības aci, un tie bija laimīgi.

20 Un lūk, mēs redzējam šinī pierakstā, ka viens no tiem bija Jareda brālis; jo tik liela bija viņa ticība Dievam, ka tad, kad Dievs pastiepa Savu "pirkstu, Viņš nevarēja noslēpt to no Jareda brāļa acīm dēļ Sava vārda, ko

Viņš bija runājis uz to, un šo vārdu viņš bija ieguvis ar ticību.

21 Un pēc tam, kad Jareda brālis bija redzējis Tā Kunga pirkstu, tā ^asolījuma dēļ, ko Jareda brālis bija ieguvis ar ticību, Tas Kungs nevarēja neko atturēt no viņa acīm; tādēļ Viņš parādīja tam visu, jo viņš vairs ilgāk nevarēja tikt turēts aiz ^bpriekškara.

22 Un tas ir ar ticību, ka mani tēvi ir ieguvuši ^asolījumu, ka šīs lietas nāks pie viņu brāļiem caur citticībniekiem; tādēļ Tas Kungs man ir pavēlējis, jā, patiesi, Jēzus Kristus.

23 Un es sacīju uz Viņu: Kungs, citticībnieki smiesies par šīm lietām dēļ mūsu "vājības rakstībā; jo Kungs, Tu esi darījis mūs ar ticību varenus vārdā, bet Tu neesi darījis mūs ^bvarenus rakstībā; jo Tu esi darījis visiem šiem ļaudīm, lai tie varētu runāt daudz dēļ Svētā Gara, ko Tu esi devis tiem;

24 un Tu esi darījis mūs, ka mēs varam rakstīt, bet nedaudz, dēļ mūsu roku neveiklības. Lūk, Tu neesi darījis mūs varenus "rakstībā kā Jareda brāli, jo Tu darīji viņu tādu, ka tās lietas, ko viņš rakstīja, bija varenas, tāpat kā Tu esi, un bija neatvairāmas, lai cilvēki tās lasītu.

25 Tu esi arī darījis mūsu vārdus spēcīgus un dzižus, pat ka mēs nevaram tos rakstīt; tādēļ,

13a Al. 14:26–29.

14a Hel. 5:50–52.

b Hel. 5:45; 3. Nef. 9:20.

15a Al. 17:29–39.

b TAS IR KĀ TEIKTS Almas gr., nodaļas 17–26.

16a SRC Brīnumus.

b Ebr. 11:7–40.

17a 3. Nef. 28:7;

Morm. 8:10–12.

19a 2. Nef. 11:1–4;

Jēk. 4:4–5;

Jar. 1:11;

Al. 25:15–16.

b Et. 3:6.

SRC Priekškars.

20a Et. 3:4.

21a Et. 3:25–26.

b Et. 3:20;

M&D 67:10–13.

22a Ēn. 1:13.

23a Morm. 8:17; 9:33.

b 2. Nef. 33:1.

24a SRC Valoda.

kad mēs rakstām, mēs redzam savu vājību un stostāties dēļ savu vārdu izvietojuma; un es baidos, ka citticībnieki “smiesies par mūsu vārdiem.

26 Un, kad es biju to pateicis, Tas Kungs runāja uz mani, sacīdams: Mulķi “smiesies, bet viņi sēros; un Mana labvēlība ir pietiekama lēnprātīgajiem, jo tie neizmantos jūsu vājību;

27 un, ja cilvēki nāks pie Manis, Es parādīšu tiem viņu “vājības. Es ^bdodu cilvēkiem vājības, lai tie varētu būt pazemīgi; un Mana ^clabvēlība ir pietiekama visiem cilvēkiem, kas ^dpazemojas Manā priekšā; jo, ja tie pazemojas Manā priekšā un tiem ir ticība Manī, tad Es darīšu, ka ^evājības kļūs tiem par spēku.

28 Lūk, Es parādīšu citticībniekiem viņu vājības, un Es parādīšu tiem, ka “ticība, cerība un žēlsirdība ved pie Manis — visa taisnīguma avota.

29 Un es, Moronijs, dzirdējis šos vārdus, biju mierināts, un sacīju: Ak Kungs, lai notiek Tavs taisnīgums, jo es zinu, ka Tu visu dari priekš cilvēku bērniem atbilstoši viņu ticībai;

30 jo Jareda brālis sacīja Zerina kalnam: “Pārcelies!, un tas tika pārcelts. Un, ja viņam nebūtu bijusi ticība, tas nebūtu ticis

pārcelts; tādēļ Tu darbojies pēc tam, kad cilvēkiem ir ticība.

31 Jo tā Tu pasludināji Sevi Saviem mācekļiem; jo pēc tam, kad viņiem bija “ticība un viņi runāja Tavā Vārdā, Tu parādīji tiem lielā spēkā.

32 Un es arī atceros, ka Tu esi teicis, ka Tu esi sagatavojis namu cilvēkam, jā, patiesi starp Sava Tēva “mājokļiem, ar ko cilvēkam var būt daudz lieliskāka ^bcerība; tādēļ cilvēkam ir jācer, vai arī viņš nevar saņemt mantojumu tajā vietā, kuru Tu esi sagatavojis.

33 Un vēl, es atceros, ka Tu esi teicis, ka Tu esi “mīlējis pasauli tiktāl, ka esi atdevis Savu dzīvību par pasauli, lai Tu varētu ņemt to atkal, lai sagatavotu vietu cilvēku bērniem.

34 Un tagad es zinu, ka šī “mīlestība, kas Tev ir pret cilvēku bērniem, ir žēlsirdība; tādēļ, ja cilvēkiem nav žēlsirdības, tie nevar iemantot to vietu, ko Tu esi sagatavojis Sava Tēva mājokļos.

35 Tādēļ es zinu no tā, ko Tu esi teicis, ka, ja citticībniekiem nav žēlsirdības par mūsu vājību, Tu pārbaudīsi tos un atņemsi tiem viņu “talantu, jā, patiesi to, ko viņi ir saņēmuši, un dosi tiem, kam būs vēl vairāk.

36 Un notika, ka es lūdzu To

25a 1. kor. 2:14.

26a Gal. 6:7.

27a Jēk. 4:7.

b 2. Moz. 4:11;

1. kor. 1:27.

c SRC Labvēlība.

d Lūk. 18:10–14;

M&D 1:28.

src Pazemīgs,

pazemība.

e Lūk. 9:46–48;

2. kor. 12:9.

28a 1. kor. 13:1–13;

Moron. 7:39–47.

30a Mat. 17:20; Jēk. 4:6;

Hel. 10:6, 9.

src Spēks.

31a SRC Ticība, ticēt.

32a Jāņa 14:2; Ēn. 1:27;

M&D 72:4; 98:18.

b SRC Cerība.

33a Jāņa 3:16–17.

34a Moron. 7:47.

src Žēlsirdība;

Mīlestība.

35a Mat. 25:14–30.

src Dāvana; Talents.

Kungu, lai Viņš dotu citticībniekiem "labvēlību, lai tiem varētu būt žēlsirdība.

37 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz mani: Ja tiem nav žēlsirdības, tas nav svarīgi tev, jo tu esi bijis uzticīgs; tādēļ tavas drānas tiks darītas "tīras. Un tāpēc, ka tu esi redzējis savu ^bvājību, tu tiks darīts stiprs, patiesi pat līdz tam, ka sēdēsi tai vietā, ko Es esmu sagatavojis Sava Tēva mājokļos.

38 Un tagad es, Moronijs, saku ardievas citticībniekiem, jā, un arī saviem brāļiem, kurus es mīlu, līdz mēs satiksimies Kristus "soģa krēsla priekšā, kur visi cilvēki zinās, ka manas ^bdrānas nav notraipītas ar jūsu asinīm.

39 Un tad jūs zināsīt, ka es "redzēju Jēzu un ka Viņš runāja ar mani ^bvaigu vaigā, un ka Viņš pastāstīja man skaidrā valodā, tāpat kā kāds cilvēks manā paša valodā stāstītu citam par šīm lietām;

40 un tikai nedaudz es esmu rakstījis dēļ savas vājības rakstīšanā.

41 Un tagad, es gribu ieteikt jums "meklēt šo Jēzu, par ko pravieši un apustuļi ir rakstījuši, lai Dieva Tēva un arī Tā Kunga Jēzus Kristus, un Svētā Gara, kas ^bliecina par tiem, labvēlība

varētu būt jūsos un būtu ar jums mūžīgi. Āmen.

13. NODAĻA

Eters runā, ka Jauno Jeruzālemi Amerikas kontinentā uzcelš Jāzepa pēcnācēji. Viņš pravieto, tiek padzīts, raksta Jarediešu vēsturi un pareģo Jarediešu iznīcināšanu. Karš plosās pa visu zemi.

UN tagad es, Moronijs, turpinu pabeigt savu pierakstu par tās tautas iznīcināšanu, par ko es rakstīju.

2 Jo lūk, tie noliedza visus Etera vārdus; jo viņš patiesi stāstīja tiem par visām lietām no cilvēka iesākuma, un, ka pēc tam, kad ūdeņi bija "atkāpušies no šīs zemes virsas, tā kļuva par izraudzītu zemi pār visām citām zemēm, Tā Kunga izraudzīta zeme; tādēļ Tas Kungs gribēja, lai visi cilvēki, kas dzīvos uz tās virsas, ^bkalpotu Viņam;

3 un, ka tā ir vieta "Jaunajai Jeruzālemei, kas ^bnāks no debesīm, un tā ir Tā Kunga svēta svētnīca.

4 Lūk, Eters redzēja Kristus dienas un viņš runāja par "Jauno Jeruzālemi uz šīs zemes.

5 Un viņš runāja arī par Israēla namu un "Jeruzālemi, no kurienes nāks ^bLehijs — pēc tam, kad

36a SRC Labvēlība.

37a M&D 38:42; 88:74–75; 135:4–5.

b Et. 12:27.

38a SRC Jēzus Kristus — Soģis.

b Jēk. 1:19.

39a SRC Jēzus Kristus —

Kristus pēcnāves parādīšanās.

b 1. Moz. 32:31;

2. Moz. 33:11.

41a M&D 88:63; 101:38.

b 3. Nef. 11:32.

13 2a 1. Moz. 7:11–24; 8:3.

b Et. 2:8.

3a 3. Nef. 20:22; 21:23–24.

src Jaunā Jeruzāleme.

b Jāņa atkl. 3:12; 21:2.

4a SRC Ciāna.

5a SRC Jeruzāleme.

b 1. Nef. 1:18–20.

tā tiks sagrauta, tā atkal tiks uzcelta, ^csvēta pilsēta Tam Kungam; tādēļ tā nebūs jauna Jeruzāleme, jo tā jau ir bijusi senatnē, bet tā tiks atkal uzcelta un kļūs par svētu pilsētu Tam Kungam, un tā tiks uzcelta Israēla namam —

6 un, ka ^aJaunā Jeruzāleme tiks uzcelta uz šīs zemes ^bJāzepa pēcnācēju atlikumam, par ko ir dots ^csimbols.

7 Jo, kā Jāzeps aizveda savu tēvu uz ^aĒģiptes zemi, patiesi tā viņš tur nomira; tādēļ Tas Kungs izveda Jāzepa pēcnācēju atlikumu no Jeruzālemes zemes, lai Viņš varētu būt žēlīgs pret Jāzepa pēcnācējiem, ka tie ^bneietu bojā, patiesi tāpat kā Viņš bija žēlīgs pret Jāzepa tēvu, lai tas neietu bojā.

8 Tādēļ Jāzepa nama atlikums tiks nostiprināts uz šīs ^azemes; un tā būs viņu mantojuma zeme; un viņi uzcelš svētu pilsētu Tam Kungam, līdzīgi kā Jeruzālemi senatnē; un viņi ^bvairs netiks sajaukti, līdz nāks gals, kad zeme zudīs.

9 Un tur būs ^ajauna debess un jauna zeme; un tās būs kā vecās, izņemot tikai to, ka vecās ir zudušas un viss ir tapis jauns.

10 Un tad nāk Jaunā Jeruzāleme; un svētīgi ir tie, kas tur dzīvo, jo viņi ir tie, kuru drānas ir

^abaltas caur Jēra asinīm; un viņi ir tie, kuri ir pieskaitīti Jāzepa nama atlikumam, kas bija no Israēla nama.

11 Un tad arī nāk senatnes Jeruzāleme un tās iedzīvotāji; svētīgi tie ir, jo viņi ir mazgāti Jēra asinīs; un viņi ir tie, kas bija izklīdināti un ^asapulcināti kopā no četriem zemes galiem un no ^bziemeļu valstīm, un ir izpildes dalībnieki tai derībai, ko Dievs noslēdza ar viņu tēvu ^cĀbrahāmu.

12 Un, kad visas šīs lietas nāk, piepildās Raksti, kas saka, tur ir tie, kas bija ^apirmie, kas būs pēdējie; un tur ir tie, kas bija pēdējie, kas būs pirmie.

13 Un es jau grasījos rakstīt vairāk, bet man ir aizliegts; bet lieli un brīnumaini bija Etera pravietojumi; bet ļaudis uzskatīja viņu par niecību un padziņā viņu; un viņš slēpās klints alā dienā, un pa nakti viņš izgāja, skatīdams to, kam jānāk pār ļaudīm.

14 Un, kad viņš dzīvoja klints alā, viņš uzrakstīja sava pieraksta atlikumu, skatīdams pa nakti to iznīcināšanu, kas nāca pār ļaudīm.

15 Un notika, ka tajā pašā gadā, kurā viņš tika padzīts no ļaužu vidus, tur sākās liels karš starp ļaudīm, jo tur bija daudzi, kas

5c Jāņa atkl. 21:10;
3. Nef. 20:29–36.
6a M&D 42:9; 45:66–67;
84:2–5; TA 1:10.
b SRC Jāzeps, Jēkaba
dēls.
c Al. 46:24.
SRC Symbolisms.
7a 1. Moz. 46:2–7; 47:6.

b 2. Nef. 3:5.
8a SRC Apsolitā zeme.
b Moron. 10:31.
9a 2. Pēt. v. 3:10–13;
Jāņa atkl. 21:1;
3. Nef. 26:3;
M&D 101:23–25.
10a Jāņa atkl. 7:14;
1. Nef. 12:10–11;

Al. 5:27.
11a SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.
b M&D 133:26–35.
c SRC Ābrahāma
Derība.
12a Marka 10:31;
1. Nef. 13:42;
Jēk. 5:63; M&D 90:9.

pacēlās, kas bija vareni vīri, un meklēja nogalināt Koriantumru ar savām slepenajām ļaundarības iecerēm, par kurām ir ticis runāts.

16 Un tad Koriantumrs, būdams mācījies pats visas kara mākslas un visas pasaules viltības, tādēļ viņš deva kauju tiem, kas meklēja viņu nogalināt.

17 Bet viņš nenožēloja grēkus, nedz viņa skaistie dēli, nedz meitas; nedz Kohora skaistie dēli un meitas; nedz Korihora skaistie dēli un meitas; un īsāk, tur nebija neviena no viņu skaistajiem dēliem un meitām uz visas zemes virsas, kas nožēloja savus grēkus.

18 Tādēļ notika, ka pirmajā gadā, kad Eters dzīvoja klints alā, no šīm "slepenajām savienībām tika nokauti ar zobenu daudz ļaužu, kas cīnījās pret Koriantumru, lai viņi varētu iegūt ķēniņvalsti.

19 Un notika, ka Koriantumra dēli daudz cīnījās un daudz noasiņoja.

20 Un otrajā gadā Tā Kunga vārds nāca pie Etera, ka viņam ir jāiet un jāpravieto "Koriantumram, ka, ja viņš un visa viņa saime nožēlos grēkus, Tas Kungs dos viņam viņa ķēniņvalsti un saudzēs ļaudis—

21 citādāk viņi tiks iznīcināti, un visa viņa saime, izņemot tikai viņu pašu. Un viņš dzīvos vienīgi, lai redzētu pravietojumu piepildīšanos, kas ir teikti par "citu tautu, kas saņems to zemi par savu mantojumu;

un Koriantumrs tiks apbedīts no tiem; un katra dvēsele tiks iznīcināta, izņemot tikai ^bKoriantumru.

22 Un notika, ka Koriantumrs nenožēloja, nedz viņa saime, nedz viņa ļaudis, un kari nebeidzās; un viņi meklēja nogalināt Eteru, bet viņš aizbēga no tiem un atkal noslēpās klints alā.

23 Un notika, ka tur cēlās Šareds, un viņš arī deva kauju Koriantumram; un viņš to sakāva, tā ka trešajā gadā viņš to aizveda gūstā.

24 Un Koriantumra dēli ceturtajā gadā sakāva Šaredu un atkal atguva ķēniņvalsti savam tēvam.

25 Tad tur sākās karš uz visas zemes virsas, katrs vīrs ar savu bandu, cīnīdamies par to, ko viņš vēlējas.

26 Un tur bija laupītāji un, īsāk, visāda veida ļaundarības uz zemes virsas.

27 Un notika, ka Koriantumrs bija ārkārtīgi nikns uz Šaredu, un viņš gāja pret to ar saviem karapulkiem kaujā; un viņi sastapās lielā niknumā, un viņi sastapās Gilgala ielejā; un kauja kļuva ārkārtīgi smaga.

28 Un notika, ka Šareds cīnījās pret viņu trīs dienu garumā. Un notika, ka Koriantumrs sakāva viņu un vajāja to, līdz viņš nonāca līdz Hešlonas lidzenumiem.

29 Un notika, ka Šareds atkal deva viņam kauju līdzenumos; un lūk, viņš sakāva Koriantumru un aizdzina to atpakaļ uz Gilgala ieleju.

30 Un Koriantumrs deva kauju Šaredam Gilgala ielejā, kurā viņš sakāva Šaredu un nogalināja to.

31 Un Šareds ievainoja Koriantumru viņa ciskā, ka viņš negāja atkal cīnīties divu gadu garumā, šajā laikā visi ļaudis uz zemes virsas lēja asinis un nebija neviena, kas tos apvaldītu.

14. NODAĻA

Ļaužu nekrietnība atnes lāstu pār zemi. Koriantumrs uzsāk karu pret Gileadu, tad Libu un tad Šizu. Asinis un slepkavības pārklāj zemi.

UN tad tur sākās liels "lāsts pār visu zemi dēļ ļaužu nekrietnības, kurā, ja cilvēks nolika savu darbarīku vai savu zobenu uz sava plaukta, vai tajā vietā, kur viņš to turēja, lūk, no rīta viņš nevarēja to atrast, tik liels bija tas lāsts pār zemi.

2 Tādēļ katrs cieši turējās ar savām rokām pie tā, kas bija viņa, un negribēja nedz aizņemties, nedz aizdot; un katrs vīrs turēja sava zobena spalvu savā labajā rokā, sava īpašuma un savas paša dzīvības, un savu sievu, un bērnu aizstāvībai.

3 Un tad, pēc diviem gadiem un pēc Šareda nāves, lūk, tur cēlās Šareda brālis, un viņš deva kauju Koriantumram, kurā Koriantumrs sakāva viņu un vajāja to līdz Akiša mežonīgajam apvidum.

4 Un notika, ka Šareda brālis deva kauju viņam Akiša mežo-

nīgajā apvidū; un kauja kļuva ļoti smaga, un daudzi tūkstoši krita no zobena.

5 Un notika, ka Koriantumrs aplenca tos mežonīgajā apvidū, un Šareda brālis devās prom no mežonīgā apvidus naktī un nokāva daļu no Koriantumra karapulka, tā kā tie bija piedzērušies.

6 Un viņš nāca uz Morona zemi un sēdās Koriantumra tronī.

7 Un notika, ka Koriantumrs dzīvoja ar savu karapulku mežonīgā apvidū divu gadu garumā, kurā viņš saņēma lielu spēku savam karapulkam.

8 Tad Šareda brālis, kura vārds bija Gileads, arī saņēma spēkus savam karapulkam slepeno savienību dēļ.

9 Un notika, ka viņa augstais priesteris noslepkavoja to, kad viņš sēdēja savā tronī.

10 Un notika, ka viens no slepenās savienības noslepkavoja viņu slepenā ejā un ieguva sev ķēniņvalsti; un viņa vārds bija Libs; un Libs bija liela auguma vīrs, lielāks nekā jebkurš cits vīrs starp ļaudīm.

11 Un notika, ka pirmajā Liba gadā Koriantumrs nāca Morona zemē un deva kauju Libam.

12 Un notika, ka viņš cīnījās ar Libu, un Libs trāpīja pa viņa roku, ka viņš tika ievainots; tomēr Koriantumra karapulks spieda Libu uz priekšu, ka tas bēga uz jūras krastmalu.

13 Un notika, ka Koriantumrs vajāja to; un Libs deva kauju viņam jūras krastā.

14 Un notika, ka Libs sakāva

Koriantumra karapulku, ka tie atkal bēga uz Akiša mežonīgo apvidu.

15 Un notika, ka Libs vajāja viņu, līdz viņš nonāca Agoša līdzenumos. Un Koriantumrs bija paņēmis visus ļaudis sev līdzi, kad viņš bēga Liba priekšā uz to zemes daļu, kurp viņš bēga.

16 Un, kad viņš bija nonācis Agoša līdzenumos, viņš deva kauju Libam un viņš sita to, līdz tas mira; tomēr Liba brālis nāca pret Koriantumru tā vietā, un kauja kļuva ārkārtīgi smaga, kurā Koriantumrs atkal bēga Liba brāļa karapulka priekšā.

17 Tad nu Liba brāļa vārds tika saukts Šizs. Un notika, ka Šizs vajāja Koriantumru, un viņš iekaroja daudzas pilsētas, un viņš nokāva gan sievietes, gan bērnus, un viņš dedzināja pilsētas.

18 Un tur gāja bailes no Šiza caur visu zemi; jā, baumas izplatījās pa visu zemi—Kas var nostāvēt pret Šiza karapulku? Lūk, viņš noslauka zemi savā priekšā!

19 Un notika, ka ļaudis sāka sapulcēties kopā karapulkos pa visu zemes virsu.

20 Un viņi tika sadalīti; un daļa no viņiem bēga pie Šiza karapulka, un daļa no viņiem bēga pie Koriantumra karapulka.

21 Un tik liels un ilgstošs bija bijis karš, un tik ilgstošas bija bijušas asinsizliešanas un slepkavību ainas, ka visa zemes virsa bija noklāta ar "mirušo liķiem.

22 Un tik spējš un ātrs bija karš,

ka tur neviens netika atstāts, lai apglabātu mirušos, bet viņi soļoja no asinsizliešanas uz asinsizliešanu, pamezdami gan vīriešu, gan sieviešu un bērnu liķus izmētātus pa zemes virsu, lai tie kļūtu par upuri gaļas "tārpiem.

23 Un to smirdoņa izplatījās pa zemes virsu, patiesi pa visu zemes virsu; tādēļ ļaudis kļuva satraukti dienā un naktī, dēļ to smirdoņas.

24 Tomēr Šizs nepārstāja vajāt Koriantumru, jo viņš bija zvērējis atriebties Koriantumram par sava brāļa asinīm, kas bija ticis nogalināts, un Tā Kunga vārds, kas nāca Eteram, bija, ka Koriantumrs nekritis no zobena.

25 Un tā mēs redzam, ka Tas Kungs piemeklēja tos Savā dusmu pilnībā, un viņu ļaundarības un negantības bija sagatavojušas ceļu viņu mūžīgajai iznīcināšanai.

26 Un notika, ka Šizs vajāja Koriantumru uz austrumiem, līdz pat jūras krastam, un tur viņš deva Šizam kauju trīs dienu garumā.

27 Un tik briesmīga bija iznīcināšana starp Šiza karapulkiem, ka ļaudis sāka bīties un sāka bēgt Koriantumra karapulku priekšā; un tie bēga uz Korihora zemi un aizslaucīja iedzīvotājus savā priekšā, visus, kas tiem nepievienojās.

28 Un viņi uzslēja savas teltis Korihora ielejā; un Koriantumrs uzslēja savas teltis Šurra ielejā. Tad nu Šurra ieleja bija

netālu no Komnora kalna; tādēļ Koriantumrs sapulcināja savus karapulklus kopā Komnora kalnā un pūta tauri Šiza karapulkiem, aicinot tos cīnīties.

29 Un notika, ka tie nāca, bet tika atkal padzīti; un tie nāca otru reizi, un viņi tika padzīti atkal otru reizi. Un notika, ka tie nāca atkal trešo reizi, un kauja kļuva ārkārtīgi smaga.

30 Un notika, ka Šizs sasita Koriantumru tā, ka viņš radīja tam daudzas dziļas brūces; un Koriantumrs, zaudējis asinis, krita nemaņā, un tika aiznests, it kā viņš būtu miris.

31 Tad vīru, sievu un bērnu zaudējums no abām pusēm bija tik liels, ka Šizs pavēlēja saviem ļaudīm, lai tie nevajātu Koriantumra karapulklus; tādēļ tie atgriezās savā nometnē.

15. NODAĻA

Miljoniem Jarediešu ir nogalināti kaujā. Šizs un Koriantumrs sapulcina kopā visus ļaudis nāvīgai cīņai. Tā Kunga Gars pārstāj pūlēties ar tiem. Jarediešu tauta tiek pilnīgi iznīcināta. Tikai Koriantumrs paliek.

UN notika, kad Koriantumrs bija atguvies no savām brūcēm, viņš sāka atcerēties tos "vārdus, ko Eters bija runājis uz viņu.

2 Viņš redzēja, ka tur bija nokauti no zobeņa gandrīz divi miljoni no viņa ļaudīm, un viņš sāka bēdāties savā sirdī; jā, tur bija nokauti divi miljoni varenu

vīru un arī viņu sievas un viņu bērni.

3 Viņš sāka nožēlot to ļauno, ko viņš bija darījis; viņš sāka atcerēties tos vārdus, kas bija tikuši runāti ar visu praviešu muti, un viņš redzēja tos, ka tiktāl tie bija piepildījušies katrā sīkumā; un viņa dvēsele sēroja un nebija iepriecināma.

4 Un notika, ka viņš rakstīja vēstījumu Šizam, vēlēdamies no tā, lai tas saudzētu ļaudis, un viņš atdotu tam ķēniņvalsti ļaužu dzīvību labad.

5 Un notika, kad Šizs bija saņēmis viņa vēstījumu, viņš rakstīja vēstījumu Koriantumram, ka, ja tas padosies, lai viņš varētu nogalināt to ar viņa paša zobenu, tad viņš pasaudzēs ļaužu dzīvības.

6 Un notika, ka ļaudis nenozēloja savas nekrietnības; un Koriantumra ļaudis tika kūdīti uz dusmām pret Šiza ļaudīm; un Šiza ļaudis tika kūdīti uz dusmām pret Koriantumra ļaudīm, tādēļ Šiza ļaudis deva kauju Koriantumra ļaudīm.

7 Un, kad Koriantumrs redzēja, ka viņš jau teju teju kritīs, viņš atkal bēga Šiza ļaužu priekšā.

8 Un notika, ka viņš nāca pie Ripliankuma ūdeņiem, kas, iztulkojot, ir lielie jeb kas pārspēj visu; tādēļ, kad tie nonāca pie šiem ūdeņiem, tie uzslēja savas teltis; un Šizs arī uzslēja savas teltis netālu no tiem; un tādējādi no rīta tie nāca cīnīties.

9 Un notika, ka tie cīnijās ar-

kārtīgi smagā kaujā, kurā Koriantumrs atkal tika ievainots un viņš krita nemanā no asins zaudēšanas.

10 Un notika, ka Koriantumra karapulki metās uz Šiza karapulkiem, tā ka tie sakāva tos, ka tie lika tiem bēgt savā priekšā; un tie bēga uz dienvidiem un uzslēja savas teltis vietā, kas tika saukta par Ogatu.

11 Un notika, ka Koriantumra karapulks uzslēja savas teltis pie Rāmas kalna; un tas bija tas pats kalns, kur mans tēvs Mormons "noglabāja Tam Kungam pierakstus, kas bija svēti.

12 Un notika, ka viņi sapulcināja kopā visus ļaudis pa visu zemes virsu, kas nebija tikuši nokauti, izņemot tikai Eteru.

13 Un notika, ka Eters redzēja visas ļaužu izdarības; un viņš redzēja, ka ļaudis, kas bija par Koriantumru, tika sapulcināti kopā Koriantumra karapulkā; un ļaudis, kas bija par Šizu, tika sapulcināti kopā Šiza karapulkā.

14 Tādēļ viņi četru gadu garumā pulcināja kopā visus ļaudis, lai viņi varētu savākt visus, kas bija uz zemes virsas, un lai viņi varētu saņemt visu spēku, ko vien tiem bija iespējams saņemt.

15 Un notika, kad viņi visi bija sapulcināti kopā, katrs tajā karapulkā, kurā viņš gribēja, ar savām sievām un saviem bērniem — gan vīri, gan sievas un bērni būdami apbruņoti ar kara ieročiem, dabūjuši vairogus un "krūšu bruņas, un bruņu cepures, un būdami apģērbti pēc

kara paraduma — viņi devās cits pret citu cīnīties; un viņi cīnījās visu to dienu un neuzvarēja.

16 Un notika, kad bija nakts, ka viņi bija noguruši un atpūtās savās nometnēs; un, kad tie bija atpūtušies savās nometnēs, tie uzsāka gaudošanu un vaimanāšanu par savu nogalināto ļaužu zaudēšanu; un tik skaļi bija viņu brēcieni, viņu gaudošana un vaimanāšana, ka tie ārkārtīgi satricināja gaisu.

17 Un notika, ka no rīta tie atkal devās cīnīties, un liela un briesmīga bija tā diena; tomēr tie neuzvarēja, un, kad pienāca nakts, tie atkal satricināja gaisu ar saviem brēcieniem un savu gaudošanu, un savu sērošanu par savu nogalināto ļaužu zaudēšanu.

18 Un notika, ka Koriantumrs atkal rakstīja vēstījumu Šizam, vēlēdamies, lai viņš vairs nenāktu cīnīties, bet lai viņš ņemtu ķēniņvalsti un saudzētu ļaužu dzīvības.

19 Bet lūk, Tā Kunga Gars bija pārstājis pūlēties ar tiem, un "Sātanam bija pilnīga vara pār ļaužu sirdīm; jo viņi bija atdoti savai cietsirdībai un savu prātu aklumam, lai viņi varētu tikt iznīcināti; tādēļ tie atkal devās cīnīties.

20 Un notika, ka viņi cīnījās visu to dienu, un, kad pienāca nakts, tie gulēja uz saviem zobeniem.

21 Un no rīta tie cīnījās, līdz pat nakts nāca.

22 Un, kad nāca nakts, tie bija

“piedzērušies no dusmām tāpat kā cilvēks, kas ir piedzēries no vīna; un viņi atkal gulēja uz saviem zobeniem.

23 Un no rīta viņi atkal cīnījās; un, kad nāca nakts, viņi visi bija krituši no zobena, izņemot tikai piecdesmit un divus no Koriantumra ļaudīm un sešdesmit un deviņus no Šiza ļaudīm.

24 Un notika, ka viņi gulēja uz saviem zobeniem to nakti un no rīta tie cīnījās atkal, un tie cīnījās ar visu savu spēku ar saviem zobeniem un ar saviem vairogiem visu to dienu.

25 Un, kad pienāca nakts, tur bija trīsdesmit un divi no Šiza ļaudīm, un divdesmit un septiņi no Koriantumra ļaudīm.

26 Un notika, ka tie ēda un gulēja, un gatavojās nāvei no rīta. Un tie bija lieli un vareni vīri attiecībā uz cilvēku spēku.

27 Un notika, ka tie cīnījās trīs stundu garumā, un viņi krita nemaņā no asins zaudēšanas.

28 Un notika, kad Koriantumra vīri bija saņēmušies pietiekami spēkā, lai varētu pastaigāt, viņi jau grasījās bēgt, lai glābtu savas dzīvības; bet lūk, Šizs cēlās un arī viņa vīri, un viņš zvērēja savās dusmās, ka viņš nogalinās Koriantumru, vai arī viņš ies bojā no zobena.

29 Tādēļ viņš vajāja tos un no rīta viņš tos panāca; un viņi atkal cīnījās ar zobenu. Un notika, kad viņi “visi bija krituši no zobena, izņemot tikai Koriantumru un Šizu, lūk, Šizs bija kritis nemaņā no asins zaudēšanas.

30 Un notika, kad Koriantumrs bija atbalstījies pret savu zobenu, viņš atpūtās nedaudz un viņš nocirta Šizam galvu.

31 Un notika, kad viņš bija nocirtis Šizam galvu, ka Šizs pacēlās uz savām rokām un nokrita; un, kad viņš bija cīnījies pēc elpas, viņš nomira.

32 Un notika, ka “Koriantumrs nokrita pie zemes un kļuva kā bez dzīvības.

33 Un Tas Kungs runāja uz Eteru, un sacīja viņam: Ej! Un viņš gāja un redzēja, ka Tā Kunga vārdi visi bija piepildījušies; un viņš pabeidza savu “pierakstu; (un pat simto daļu es neesmu rakstījis) un viņš noglabāja tos tādā veidā, ka Limhaja ļaudis tos atrada.

34 Tad nu pēdējie vārdi, ko rakstījis “Eters, ir šie: Vai Tas Kungs darīs, ka es tikšu pārveidots, vai arī es izturēšu miesā Tā Kunga gribu, tas nav svarīgi, ja tikai būs tā, ka es tikšu izglābts Dieva valstībā. Āmen.

22a Moron. 9:23.

29a Et. 13:20–21.

32a Omn. 1:20–22.

33a Mos. 8:9; Al. 37:21–31;

Et. 1:1–5.

34a Et. 12:2.

MORONIJA GRĀMATA

1. NODAĻA

Moronijs raksta lamaniešu labad. Nefijieši, kas nenoliedz Kristu, tiek nodoti nāvei. Apmēram 401–421 g. pēc Kr.

TAGAD es, "Moronijs, pabeidzis Jareda tautas apraksta saīsinājumu, es nebiju domājis vairāk rakstīt, bet es vēl tomēr neesmu aizgājis bojā; un es pats nerādīšos lamaniešiem, lai tie mani neiznīcinātu.

2 Jo lūk, viņu "kari savā starpā ir ārkārtīgi nikni; un dēļ sava naida tie ^bnodod nāvei katru nefijieti, kas nenoliedz Kristu.

3 Un es, Moronijs, "nenoliegšu Kristu; tādēļ es klejoju tur, kur es to varu, savas paša dzīvības drošībai.

4 Tādēļ es rakstu vēl dažas lietas, pretēji tam, kā es biju domājis; jo es biju domājis vairāk nerakstīt; bet es rakstu vēl dažas lietas, lai varbūt tās varētu būt noderīgas maniem brāļiem lamaniešiem kaut kad nākamajās dienās, saskaņā ar Tā Kunga gribu.

2. NODAĻA

Jēzus deva divpadsmit nefijiešu mācekļiem varu piešķirt Svētā Gara dāvanu. Apmēram 401–421 g. pēc Kr.

KRISTUS vārdi, ko Viņš runāja Saviem "mācekļiem, tiem divpadsmit, ko Viņš bija izraudzījis, kad Viņš uzlika tiem Savas rokas—

2 un Viņš nosauca tos vārdā, sacīdams: Jūs piesauksit Tēvu Manā Vārdā varenā lūgšanā; un, kad jūs to būsiet darījuši, jums būs "vara, lai tam, kam jūs uzliksit savas ^brokas, "jūs dotu Svēto Garu; un Manā Vārdā jūs to dosit, jo tā dara Mani apustuļi.

3 Tad nu Kristus teica šos vārdus tiem Savā pirmajā parādīšanās reizē; un ļaužu pulks tos nedzirdēja, bet Viņa mācekļi tos dzirdēja; un, kam viņi "uzlika savas rokas, pār tiem nāca Svētais Gars.

3. NODAĻA

Vecajie ordinē priesterus un skolotājus ar roku uzlikšanu. Apmēram 401–421 g. pēc Kr.

VEIDS, kādā mācekļi, kuri tika saukti par "baznīcas elderiem, ^bordinēja priesterus un skolotājus—

2 pēc tam, kad viņi bija lūguši Tēvu Kristus Vārdā, viņi uzlika tiem savas rokas un sacīja:

3 Jēzus Kristus Vārdā es ordinēju tevi par priesteri (vai, ja tas tika ordinēts par skolotāju,

[MORONIJA]

1 1a SRC Moronijs, Mormona dēls.
2a 1. Nef. 12:20–23.
b Al. 45:14.
3a Mat. 10:32–33;

3. Nef. 29:5.
2 1a 3. Nef. 13:25.
2a SRC Spēks.
b SRC Roku uzlikšana.
c 3. Nef. 18:37.
3a Ap. d. 19:6.

3 1a Al. 6:1.
SRC Elders.
b SRC Ordinēt, ordinācija.

es ordinēju tevi par skolotāju) sludināt grēku nožēlošanu un "piedošanu caur Jēzu Kristu, izturot ticībā Viņa Vārdā līdz galam. Āmen.

4 Un tādā veidā tie "ordinēja priesterus un skolotājus, atbilstoši Dieva ^bdāvanām un aicinājumiem cilvēkiem; un tie iecēla tos ar "Svētā Gara spēku, kas bija tajos.

4. NODAĻA

Tiek izskaidrots, kā vecajie un priesteri svētī Vakarēdiena maizi. Apmēram 401–421g. pēc Kr.

"VEIDS, kā viņu ^belderi un priesteri sniedz Kristus miesu un asinis baznīcā; un viņi to ^csniedz saskaņā ar Kristus pavēlēm; tādēļ mēs zinām, ka šis veids ir pareizs; un elderi vai priesteri to darīja —

2 un tie nometās ceļos kopā ar draudzi, un lūdza Tēvu Kristus Vārdā, sacīdami:

3 Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi, Tava Dēla, Jēzus Kristus, Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo "maizi visām tām dvēselēm, kuras no tās ņem; lai viņi varētu ēst, ^batceroties Tava Dēla miesu, un liecināt Tev, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka viņi ir ar mieru pieņemt

"Tava Dēla Vārdu un vienmēr atcerēties Viņu, un pildīt Viņa baušļus, kurus Viņš tiem ir devis, lai Viņa "Gars varētu vienmēr būt ar viņiem. Āmen.

5. NODAĻA

Tiek izskaidrots Vakarēdiena vīna svētīšanas veids. Apmēram 401–421 g. pēc Kr.

VĪNA sniegšanas "veids — lūk, tie ņēma kausu un sacīja:

2 Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi, Tava Dēla, Jēzus Kristus, Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo "vīnu visām tām dvēselēm, kuras no tā dzer, lai viņi to varētu darīt, ^batceroties Tava Dēla asinis, kas tika izlietas par viņiem, lai viņi Tev varētu liecināt, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka tie vienmēr Viņu atcerēsies, lai Viņa Gars varētu būt ar viņiem. Āmen.

6. NODAĻA

Cilvēki, kas ir nožēlojuši grēkus, tiek kristīti un ir sadraudzībā. Baznīcas locekļiem, kas nožēlo grēkus, tiek piedots. Sanāksmes tiek vadītas ar Svētā Gara spēku. Apmēram 401–421 g. pēc Kr.

UN tagad es runāju par "kristīšanu. Lūk, elderi, priesteri un

3a SRC Grēku piedošana.
4a M&D 18:32; 20:60.
b SRC Dāvana.
c 1. Nef. 13:37;
Moron. 6:9.
4 1a 3. Nef. 18:1–7.
b SRC Elders.
c M&D 20:76–77.
3a SRC Svētais

Vakarēdiens.
b Lūk. 22:19;
1. kor. 11:23–24;
3. Nef. 18:7.
c SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties uz sevi
Jēzus Kristus
Vārdu.
d SRC Svētais Gars.

5 1a 3. Nef. 18:8–11;
M&D 20:78–79.
2a M&D 27:2–4.
SRC Svētais
Vakarēdiens.
b Lūk. 22:19–20;
1. kor. 11:25.
6 1a SRC Kristīšana,
kristīt.

skolotāji tapa kristīti; un viņi netapa kristīti savādāk kā tikai, ja viņi nesa pienācīgu augli, ka viņi ir tās ^bciēnīgi.

2 Nedz arī viņi pieņēma kādu kristīšanai, ja vien tie nenāca ar ^asalauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, un neliecināja baznīcai, ka tie patiesi ir nožēlojuši visus savus grēkus.

3 Un neviens netika pieņemts kristīšanai, ja vien tas ^aneuzņēmas Kristus Vārdu, būdams ar apņēmību kalpot Viņam līdz galam.

4 Un, kad tie bija tikuši pieņemti kristīšanai un bija tikuši Svētā Gara spēka ietekmēti un ^aattīrīti, tie tika ieskaitīti starp Kristus baznīcas ļaudīm; un viņu ^bvārdi tika pierakstīti, lai viņi varētu tikt pieminēti un baroti ar labo Dieva vārdu, lai turētu tos uz pareizā ceļa, lai turētu tos nepārtraukti ^cmodrus lūgšanā, ^apaļaujoties vienīgi uz Kristus nopelniem, kurš bija viņu ticības ^csācējs un piepildītājs.

5 Un ^abaznīca sanāca kopā ^bbieži, lai ^cgavētu un lūgtu, un runātu cits ar citu par savu dvēseļu labklājību.

6 Un viņi sanāca kopā bieži, lai baudītu maizi un vīnu, pieņemot To Kungu Jēzu.

7 Un viņi stingri raudzījās, lai

tur nebūtu ^anekrietnību starp tiem; un, kas vien tika atrasti, darot nekrietnību, un ^btrīs liecinieki no baznīcas nosodīja tos ^celderu priekšā, un, ja tie nenozēloja grēkus un ^dneatzinās, viņu vārdi tika ^cizdzēsti un viņi netika skaitīti starp Kristus ļaudīm.

8 Bet, ^acik bieži tie nožēloja grēkus un meklēja piedošanu ar patiesu nolūku, tik tiem tika ^bpiedots.

9 Un viņu sanāksmes baznīca ^avadīja atbilstoši Gara ietekmei, un ar ^bSvētā Gara spēku; jo, kā Svētais Gars vadīja tos vai nu sludināt, vai mudināt, vai lūgt, vai pielūgt, vai dziedāt, patiesi tā tas tika darīts.

7. NODAĻA

Tiek izteikts uzaicinājums ieiet Tā Kunga atdusā. Lūdziet ar patiesu nolūku. Kristus Gars dod iespēju cilvēkam atšķirt labu no ļauna. Sātans pārliecina cilvēkus noliegt Kristu un darīt ļaunu. Praviēši pasludina Kristus atnākšanu. Ar ticību brīnumi tiek paveikti un eņģeļi kalpo. Cilvēkiem ir jācer uz mūžīgo dzīvi un jāturas pie žēlsirdības. Apmēram 401–421 g. pēc Kr.

UN tagad es, Moronijs, rakstu

1b SRC Cienīgs, cienīgums.

2a SRC Salauzta sirds.

3a SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties uz sevi
Jēzus Kristus Vārdu.

4a SRC Šķīsts, šķīstība.
b M&D 20:82.

c Al. 34:39;

3. Nef. 18:15–18.

d 2. Nef. 31:19;

M&D 3:20.

e Ebr. 12:2.

5a SRC Jēzus Kristus
Baznīca.

b 3. Nef. 18:22;

4. Nef. 1:12;

M&D 88:76.

c SRC Gavēt, gavēšana.

7a M&D 20:54.

b M&D 42:80–81.

src Liecinieks.

c Al. 6:1.

src Elders.

d SRC Atzīt, atzišanās.

e 2. Moz. 32:33;

M&D 20:83.

src Ieslēgšana.

8a Mos. 26:30–31.

b SRC Piedot.

9a M&D 20:45; 46:2.

b SRC Svētais Gars.

dažus sava tēva Mormona vārdus, ko viņš runāja par "ticību, cerību un žēlsirdību; jo šādā veidā viņš runāja uz ļaudīm, kad viņš tos mācīja sinagogā, ko tie bija uzcēluši kā vietu, kur pielūgt.

2 Un tad es, Mormons, runāju uz jums, mani mīļotie brāļi; un tas ir ar Dieva Tā Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus labvēlību, un Viņa svēto gribu, dēļ Viņa "aicinājuma dāvanas man, ka man ir ļauts runāt uz jums šajā brīdī.

3 Tādēļ es gribētu runāt uz jums, kas esat no baznīcas, kas esat miermīlīgi Kristus sekotāji un esat ieguvuši pietiekamu cerību, ar ko jūs varat ieiet Tā Kunga "atdusā, no šī laika un turpmāk, līdz jūs atpūtīsities ar Viņu debesīs.

4 Un tagad, mani brāļi, es spriežu šīs lietas par jums dēļ jūsu miermīlīgās "dzīvošanas ar cilvēku bērniem.

5 Jo es atceros Dieva vārdu, kas saka: pēc viņu darbiem jums būs "tos pazīt, jo, ja viņu darbi ir labi, tad arī viņi ir labi.

6 Jo lūk, Dievs ir teicis, ka cilvēks, būdams "ļauns, nevar darīt to, kas ir labs; jo, ja viņš dod dāvanu vai "lūdz Dievu, ja vien viņš nedara to ar patiesu nolūku, tas nelīdz viņam nenieka.

7 Jo lūk, tas netiek ieskaitīts viņam par taisnīgumu.

8 Jo lūk, ja cilvēks, būdams "ļauns, dod dāvanu, viņš dara to "nelabprāt; tādēļ tas tiek ieskaitīts viņam tāpat, it kā viņš būtu paturējis to dāvanu; tādēļ viņš tiek uzskatīts par ļaunu Dieva priekšā.

9 Un līdzīgi tiek ieskaitīts par ļaunu cilvēkam, ja viņš lūdz, un ne ar "patiesu sirdi; jā, un tas nelīdz tam nenieka, jo Dievs tādus nepieņem.

10 Tādēļ cilvēks, būdams ļauns, nevar darīt to, kas ir labs, nedz arī viņš dos labu dāvanu.

11 Jo lūk, rūgts "avots nevar nest labu ūdeni; nedz arī labs avots var nest rūgtu ūdeni; tādēļ cilvēks, būdams velna kalps, nevar sekot Kristum; un, ja viņš "seko Kristum, viņš nevar būt velna kalps.

12 Tādēļ viss, kas ir "labs, nāk no Dieva; un tas, kas ir "ļauns, nāk no velna, jo velns ir Dieva ienaidnieks un nepārtraukti cīnās pret Viņu, un nepārtraukti aicina un vilina uz "grēku, un darīt to, kas ir ļauns.

13 Bet lūk, tas, kas ir no Dieva, aicina un vilina darīt labu nepārtraukti; tādējādi katra lieta, kas aicina un "vilina darīt labu un mīlēt Dievu, un kalpot Viņam, ir Dieva "iedvesmota.

7 1a 1. kor. 13:1–13;
Et. 12:3–22, 27–37;
Moron. 8:14; 10:20–23.
2a SRC Aicināt, Dieva
aicināts, aicinājums.
3a SRC Atpūta.
4a 1. Jāņa 2:6; M&D 19:23.
5a 3. Nef. 14:15–20.
6a Mat. 7:15–18.

b Al. 34:28.
SRC Lūgšana.
8a Sal. Pam. 15:8.
b M&D 64:34.
9a Jēk. v. 1:6–7; 5:16;
Moron. 10:4.
11a Jēk. v. 3:11–12.
b Mat. 6:24;
2. Nef. 31:10–13;

M&D 56:2.
12a Jēk. v. 1:17; 1.
Jāņa 4:1–2; Et. 4:12.
b Al. 5:39–42.
c Hel. 6:30.
SRC Grēks.
13a 2. Nef. 33:4; Et. 8:26.
b SRC Iedvesma,
iedvesmot.

14 Tādēļ pievērsiet uzmanību, mani mīļotie brāļi, lai jūs nespriestu, ka tas, kas ir ^aJauns, ir no Dieva, vai, ka tas, kas ir labs un no Dieva, ir no velna.

15 Jo lūk, mani brāļi, jums ir dots ^aspriest, ka jūs varat atšķirt labu no ļauna kā dienas gaismu no nakts tumsas; un spriešanas ceļš ir skaidrs, lai jūs varētu to zināt ar pilnīgām zināšanām.

16 Jo lūk, ^aKristus Gars ir dots katram cilvēkam, lai viņš varētu ^batšķirt labu no ļauna; tādēļ es rādu jums spriešanas ceļu; jo katra lieta, kas aicina darīt labu un pārliecina ticēt Kristum, ir sūtīta ar Kristus spēku un dāvanu; tādējādi jūs varat zināt ar pilnīgām zināšanām, ka tā ir no Dieva.

17 Bet jebkura lieta, kas pārliecina cilvēkus darīt ^aļāunu un neticēt Kristum, un noliegt Viņu, un nekalpot Dievam, tad jūs varat zināt ar pilnīgām zināšanām, ka tā ir no velna; jo tādā veidā darbojas velns, jo viņš nepārliecina nevienu cilvēku darīt labu, nē, nevienu; nedz arī viņa eņģeļi; nedz arī tie, kas pakļaujas viņam.

18 Un tagad, mani brāļi, redzot, ka jūs zināt gaismu, ar ko jūs varat spriest, šī gaisma ir

^aKristus gaisma, raugieties, lai jūs nespriestu nepatiesi; jo ar to pašu ^btiesu, ar kādu jūs tiesājat, arī jūs tapsit tiesāti.

19 Tādēļ es lūdzos jūs, brāļi, lai jūs cītīgi meklētu ^aKristus gaismā, lai jūs varētu atšķirt labu no ļauna; un, ja jūs turēsities pie katras labas lietas un nenosodīsīt to, jūs noteikti būsīt ^bKristus bērni.

20 Un tagad, mani brāļi, kā tas ir iespējams, lai jūs turētos pie visa labā?

21 Un tagad es nonāku pie tās ticības, par kuru, kā es teicu, es runāšu; un es pateikšu jums ceļu, pa kuru jūs varat turēties pie visa labā.

22 Jo lūk, Dievs ^azina visu, būdams no mūžības uz mūžību, lūk, Viņš sūta ^beņģeļus kalpot cilvēku bērniem, pasludināt Kristus atnākšanu; un Kristū atnāks viss labais.

23 Un Dievs arī paziņo praviešiem ar Savu paša muti, ka Kristus nāks.

24 Un lūk, bija dažādi ceļi, kā Viņš pasludināja cilvēku bērniem to, kas bija labs; un viss, kas ir labs, nāk no Kristus; citādk cilvēki bija ^akrituši, un nekas labs pie tiem nevarēja nākt.

25 Tādēļ ar ^aeņģeļu kalpošanu

14a Jes. 5:20;

2. Nef. 15:20.

15a SRC Saprāšanas dāvana.

16a SRC Sirdsapziņa; Gaisma, Kristus gaisma.

^b 1. Moz. 3:5;

2. Nef. 2:5, 18, 26;

Mos. 16:3;

Al. 29:5;

Hel. 14:31.

17a SRC Grēks.

18a Mos. 16:9;

M&D 50:24; 88:7–13.

SRC Gaisma, Kristus gaisma.

^b DžST, Mat. 7:1–2;

Lūk. 6:37;

Jāņa 7:24.

19a M&D 84:45–46.

^b Mos. 15:10–12; 27:25.

SRC Dieva dēli un meitas.

22a SRC Dievs, dievība.

^b Moz. 5:58.

SRC Eņģeļi.

24a 2. Nef. 2:5.

25a Al. 12:28–30.

un ar katru vārdu, kas nāk no Dieva mutes, cilvēki sāk izmantot ticību Kristum; un tā ar ticību viņi turas pie visa labā; un tā tas bija līdz Kristus atnākšanai.

26 Un pēc tam, kad Viņš atnāca, cilvēki arī tika izglābti ar ticību Viņa Vārdā; un ar ticību tie kļuva par Dieva dēliem. Un patiesi, kā Kristus dzīvo, Viņš runāja šos vārdus uz mūsu tēviem, sacīdams: “Visu, ko jūs ticībā lūgsit Tēvam Manā Vārdā, kas ir labs, ticot, ka jūs saņemsit, lūk, tas jums taps dots.

27 Tādēļ, mani mīļotie brāļi, vai “brīnumi ir beigušies tāpēc, ka Kristus ir uzkāpis debesīs un ir sēdies pie Dieva labās rokas, lai ^bprasītu Tēvam Savas tiesības uz žēlastību, kas Viņam ir pār cilvēku bērniem?

28 Jo Viņš ir izpildījis likuma prasības, un Viņš pieprasa visus tos, kam ir ticība Viņam; un tie, kam ir ticība Viņam, ^apaliks pie visa labā; tādēļ Viņš ^aizstāv cilvēku bērnu lietu; un Viņš dzīvo mūžīgi debesīs.

29 Un tāpēc, ka Viņš to ir darījis, mani mīļotie brāļi, vai brīnumi ir beigušies? Lūk, es saku jums: Nē!, nedz arī eņģeļi ir pārstājuši kalpot cilvēku bērniem.

30 Jo lūk, tie ir pakļauti Viņam, lai kalpotu saskaņā ar Viņa vārda pavēli, parādīdamies tiem, kam ir stipra ticība un nelokāms prāts katrā dievbijības veidā.

31 Un viņu kalpošanas uzde-

vums ir aicināt cilvēkus uz grēku nožēlošanu un izpildīt un darīt Tēva derību darbu, ko Viņš ir noslēdzis ar cilvēku bērniem, lai sagatavotu ceļu cilvēku bērnu starpā, sludinot Kristus vārdu Tā Kunga izraudzītajiem traukiem, lai tie varētu liecināt par Viņu.

32 Un tā darot, Dievs Tas Kungs sagatavo ceļu, lai atlikušajiem cilvēkiem varētu būt ^a“ticība Kristū, lai Svētajam Garam būtu vieta viņu sirdīs, saskaņā ar Viņa spēku; un tādā veidā Tēvs īsteno tās derības, ko Viņš ir noslēdzis ar cilvēku bērniem.

33 Un Kristus ir teicis: “Ja jums būs ticība Manī, jums būs spēks darīt visu, kas ir ^bnoderīgs Manī.

34 Un Viņš ir teicis: ^a“Nožēlojiet grēkus, jūs, visi zemes gali, un nāciet pie Manis, un topiet kristīti Manā Vārdā, un esiet ar ticību Man, lai jūs varētu tikt izglābti.

35 Un tagad, mani mīļotie brāļi, ja tas viss ir tiesa, ka patiesi ir tas, ko es esmu runājis uz jums, un Dievs parādīs jums ar ^a“spēku un lielu godību pēdējā ^bdienā, ka tas ir patiesi, un, ja tas ir patiesi, vai brīnumu diena ir beigusies?

36 Vai eņģeļi ir pārstājuši parādīties cilvēku bērniem? Vai Viņš ir ^a“atturējis Svētā Gara spēku no tiem? Viņš atturēs tik ilgi, cik vien laiks turpināsies vai

26a 3. Nef. 18:20.

src Lūgšana.

27a src Brīnums.

^b Jes. 53:12; Mos. 14:12.

28a Rom. 12:9;

M&D 98:11.

^b 1. Jāņa 2:1; 2. Nef. 2:9.

src Aizstāvis.

32a src Ticība, ticēt.

33a Mat. 17:20.

^b M&D 88:64–65.

34a 3. Nef. 27:20; Et. 4:18.

35a 2. Nef. 33:11.

^b M&D 35:8.

36a Moron. 10:4–5, 7, 19.

zeme stāvēs, vai arī tur būs kāds cilvēks uz tās virsas, kas jāglābj?

37 Lūk, es saku jums: Nē!, jo tas ir ticības dēļ, ka "brīnumi tiek darīti; un tas ir ticības dēļ, ka eņģeļi parādās un kalpo cilvēkiem; tādēļ, ja šīs lietas ir beigušās, tad ak vai būs cilvēku bērniem, jo tas ir ^bneticības dēļ, un viss ir velti.

38 Jo neviens cilvēks nevar tapt izglābts, saskaņā ar Kristus vārdiem, kā tikai, ja tiem būs ticība Viņa Vārdā; tādēļ, ja šīs lietas ir beigušās, tad ticība arī ir beigusies; un drausmīgs ir cilvēku stāvoklis, jo viņiem ir tā, it kā nekāda pestīšana nebūtu veikta.

39 Bet lūk, mani mīļotie brāļi, es vērtēju jūs labāk, jo es spriežu, ka jums ir ticība Kristum jūsu lēnprātības dēļ; jo, ja jums nav ticības Viņā, tad jūs neesat "gatavi, lai tiktu ieskaitīti starp Viņa baznīcas ļaudīm.

40 Un vēl, mani mīļotie brāļi, es gribētu runāt uz jums par "cerību. Kā tas ir, ka jūs varētu iegūt ticību, ja vien jums nebūtu cerības?

41 Un, kas ir tas, uz ko jūs "cerēsīt? Lūk, es saku jums, ka jums būs ^bcerība caur Kristus Izpiršanu un Viņa augšāmcelšanās spēku tikt uzceltiem "mūžīgā dzīvē, un tas ir dēļ

jūsu ticības Viņam, saskaņā ar solījumu.

42 Tādēļ, ja cilvēkam ir "ticība, viņam ^bjābūt arī cerībai; jo bez ticības nevar būt nekādas cerības.

43 Un vēl, lūk, es saku jums, ka viņam nevar būt ticība un cerība; kamēr viņš nebūs "lēnprātīgs un no sirds pazemīgs.

44 Ja nē, viņa "ticība un cerība ir veltas, jo neviens nav pieņemams Dieva priekšā, kā vien lēnprātīgie un sirdī pazemīgie; un, ja cilvēks ir lēnprātīgs un sirdī pazemīgs, un ar Svētā Gara spēku ^batzīst, ka Jēzus ir Kristus, tad viņam ir jābūt arī žēlsirdībai; jo, ja viņam nav žēlsirdībai, viņš nav nekas; tādēļ viņam ir jābūt žēlsirdībai.

45 Un "žēlsirdība pacieš daudz, un ir laipna, un ^bneskauž, un nav uzpūtīga, nemeklē savu labumu, nav viegli aizkaitināma, nepiemin ļaunu un nepriecājas par nekrietnību, bet priecājas par patiesību, panes visu, tic visam, cer uz visu, iztur visu.

46 Tādēļ, mani mīļotie brāļi, ja jums nav žēlsirdības, jūs neesat nekas, jo žēlsirdība nekad nebeidzas. Tādēļ palieciet pie žēlsirdības, kas ir lielākā no visām, jo viss reiz beigsies—

47 bet "žēlsirdība ir tīrā ^bKristus mīlestība, un tā paliek

37a Mat. 13:58;
Morm. 9:20;
Et. 12:12–18.

b Moron. 10:19–24.

39a SRC Cienīgs,
cienīgums.

40a Et. 12:4.

SRC Cerība.

41a M&D 138:14.

b Tit. 1:2; Jēk. 4:4;
Al. 25:16; Moron. 9:25.

c SRC Mūžīgā dzīve.

42a SRC Ticība, ticēt.

b Moron. 10:20.

43a SRC Lēnprātīgs,
lēnprātība.

44a Al. 7:24;
Et. 12:28–34.

b Lūk. 12:8–9.

SRC Atzīt, atzīšanās;
Liecība.

45a 1. kor. 13:1–13.

b SRC Skaudība.

47a 2. Nef. 26:30.

SRC Žēlsirdība.

b Joz. 22:5.
SRC Mīlestība.

mūžīgi; un, kas tiks atrasts pēdējā dienā, kam tā būs, tam labi klāsies.

48 Tādēļ, mani mīļotie brāļi, "lūdziet Tēvu ar visu savas sirds spēku, lai jūs varētu tikt piepildīti ar šo mīlestību, ko Viņš ir dāvājis visiem tiem, kas ir patiesie Viņa Dēla, Jēzus Kristus, ^bsekotāji; lai jūs varētu kļūt par Dieva dēliem; lai, kad Viņš parādīsies, mēs "būtu līdzīgi Viņam, jo mēs redzēsim Viņu, kāds Viņš ir; lai mums varētu būt šī cerība; lai mēs varētu tikt "attīrīti tāpat kā Viņš ir šķīsts. Āmen.

8. NODAĻA

Mazu bērnu kristīšana ir ļauna negantība. Mazi bērni ir dzīvi Kristū Izpiršanas dēļ. Ticība, grēku nožēlošana, lēnprātība un sirds pazemība, Svētā Gara saņemšana un pastāvēšana līdz galam ved uz glābšanu. Apmēram 401–421 g. pēc Kr.

MANA "tēva Mormona vēstījums rakstīts man, Moronijam, un tas tika rakstīts man drīz pēc manas aicināšanas kalpot. Un šādā veidā viņš rakstīja man, sacīdams:

2 Mans mīļotais dēls, Moronij, es ārkārtīgi priecājos, ka tavs Kungs Jēzus Kristus ir pieminē-

jis tevi un ir aicinājis tevi Savai kalpošanai un Savam svētajam darbam.

3 Es pieminu tevi vienmēr savās lūgšanās, nepārtraukti lūgdams Dievu Tēvu Viņa Svētā Bērna, Jēzus, Vārdā, lai Viņš, caur Savu bezgalīgo "labestību un ^blabvēlību, saglabātu tevi caur pastāvēšanu ticībā Viņa Vārdā līdz galam.

4 Un tagad, mans dēls, es runāju uz tevi par to, kas mani ļoti sāpina; jo mani sāpina tas, ka jūsu starpā ceļas "strīdi.

5 Jo, ja es esmu uzzinājis patiesību, starp jums bija strīdi par jūsu mazo bērnu kristīšanu.

6 Un tad, mans dēls, es vēlos, lai jūs cītīgi strādātu, lai šī lielā kļūda tiktu novērsta jūsu starpā; jo ar šo nolūku es rakstu šo vēstījumu.

7 Jo nekavējoties pēc tam, kad es biju to uzzinājis no jums, es vaicāju Tam Kungam par šo lietu. Un "Tā Kunga vārds nāca pie manis ar Svētā Gara spēku, sacīdams:

8 Uzklausi Kristus, tava Pestītāja, tava Kunga un tava Dieva, vārdus. Lūk, Es nācu pasaulē, nevis lai aicinātu taisnīgos, bet grēciniekus nožēlot grēkus; "veseliem ārsta nevajag, bet tiem, kas ir slimi; tādēļ mazi ^bbērni ir "veseli, jo tie nevar "sagrēkot; tādēļ "Ādama lāsts ir noņemts no tiem Manī, ka tam nav varas

48a SRC Lūgšana.
b SRC Jēzus Kristus—
Jēzus Kristus piemērs;
Paklausība,
paklausīgs, paklausīt.
c 1. Jāņa 3:1–3;
3. Nef. 27:27.

d 3. Nef. 19:28–29.
SRC Šķīsts, šķīstība.
8 1a M. v. 1:1.
3a Mos. 4:11.
b SRC Labvēlība.
4a 3. Nef. 11:22, 28; 18:34.
7a SRC Dieva vārds.

8a Marka 2:17.
b Marka 10:13–16.
c Mos. 3:16; M&D 74:7.
d SRC Grēks.
e 2. Nef. 2:25–27.
SRC Ādama un Ievas
krišana.

pār tiem; un ^fapgraizīšanas likums ir beidzies Manī.

9 Un šādā veidā Svētais Gars pasludināja Dieva vārdu man; tādēļ, mans mīlotais dēls, es zinu, ka tā būtu vienīgi ņirgāšanās Dieva priekšā, ka jūs kristītu mazus bērnus.

10 Lūk, es saku tev, ka tas tev ir jā māca — grēku nožēlošana un kristīšanās tiem, kas ir ^aatbildīgi un spējīgi darīt grēku; jā, māci vecākus, ka tiem ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem, un jāpazemojas kā viņu mazajiem ^bbērniem, un viņi visi tiks izglābti kopā ar saviem mazajiem bērniem.

11 Un viņu mazajiem ^abērniem nevajag nedz grēku nožēlošanu, nedz kristīšanu. Lūk, kristīšana ir grēku nožēlošanai, izpildot baušļus ^bgrēku piedošana.

12 Bet mazi ^abērni ir dzīvi Kristū, patiesi kopš pasaules radīšanas; ja ne tā, Dievs ir daļējs Dievs un arī mainīgs Dievs, un ^bcilvēka vaiga uzlūkotājs; jo cik daudz mazu bērnu ir nomiruši bez kristīšanas!

13 Tādēļ, ja mazi bērni nevarētu tapt glābti bez kristīšanas, tiem vajadzētu nokļūt nebeidzamajā ellē.

14 Lūk, es saku jums, ka tas, kas domā, ka maziem bērniem

vajag kristīties, ir rūgtā žulti un nekrietnības saitēs; jo viņam nav ne ^aticības, ne cerības, ne žēlsirdības; tādēļ, ja viņš tiktu izdeldēts, tā domājot, viņam vajadzētu iet uz ellī.

15 Jo tā ir drausmīga bezdievība domāt, ka Dievs izglābs vienu bērnu kristīšanas dēļ un citam jāiet bojā tāpēc, ka viņš nav kristīts.

16 Ak vai būs tiem, kas sagrozīs Tā Kunga ceļus šādā veidā, jo viņi ies bojā, ja vien tie nenozēlos grēkus. Lūk, es saku skaidri, būdams ^apilnvarots no Dieva; un es nebaidos no tā, ko cilvēks var darīt; jo pilnīga ^bmīlestība ^caizdzen visas bailes.

17 Un es esmu piepildīts ar ^ažēlsirdību, kas ir mūžīgā mīlestība; tādēļ visi bērni ir man vienādi; tādēļ es mīlu mazus ^bbērnus ar pilnīgu mīlestību, un viņi visi ir vienādi un glābšanās dalībnieki.

18 Jo es zinu, ka Dievs nav daļējs Dievs, nedz arī mainīga būtne; bet Viņš ir ^anemainīgs no ^bvisas mūžības uz visu mūžību.

19 Mazi ^abērni nevar nožēlot grēkus, tādēļ tā ir drausmīga bezdievība noliegt Dieva tiro žēlastību pret tiem, jo viņi visi ir dzīvi Viņā Viņa ^bžēlastības dēļ.

8f 1. Moz. 17:10–11.

src Apgraizīšana.

10a src Atskaite,

atbildīgs, atbildība.

b src Bērns, bērni;

Pazemīgs, pazemība.

11a src Kristīšana, kristīt—

Sagatavošanās

kristīšanai; Bērns,

bērni.

b src Grēku piedošana.

12a M&D 29:46–47; 93:38.

b Ef. 6:9;

2. Nef. 26:33;

M&D 38:16.

14a 1. kor. 13:1–13;

Et. 12:6;

Moron. 7:25–28;

10:20–23.

16a src Pilnvaras.

b src Mīlestība.

c 1. Jāņa 4:18.

17a src Žēlsirdība.

b Mos. 3:16–19.

18a Al. 7:20;

Morm. 9:9.

src Dievs, dievība.

b Moron. 7:22.

19a Lūk. 18:15–17.

b src Žēlīgs, žēlastība.

20 Un tas, kas saka, ka maziem bērniem vajag kristīties, noliedz Kristus žēlastību, un nonievā Viņa veikto ^aIzpirkšanu un Viņa pestīšanas spēku.

21 Ak vai tādiem, jo viņi ir nāves, ^aelles un ^bbezgalīgu mocību briesmās. Es runāju skaidri; Dievs man pavēlēja. Uzklusiet šo un ievērojiet to, vai arī tas stāvēs pret jums pie Kristus ^csoģa krēsla.

22 Jo redziet, ka visi mazie bērni un arī visi tie, kam nav ^alikuma, ir ^bdzīvi Kristū. Jo ^cpestīšanas vara nāk pār visiem tiem, kam nav likuma; tādēļ tas, kas nav nosodīts, vai tas, kas nav zem nosodījuma, nevar nožēlot; un tādām kristīšana nedod nenieka —

23 bet tā ir ^aņirgāšanās Dieva priekšā, noliedzot Kristus žēlastību un Viņa Svētā Gara spēku un uzticoties ^anedzīviem darbiem.

24 Lūk, mans dēls, tam tā nevajadzētu būt; jo ^agrēku nožēlošana ir tiem, kas ir zem nosodījuma un zem pārkāpta likuma lāsta.

25 Un ^agrēku nožēlošanas pirmie augļi ir ^bkristīšanās; un kristīšanās nāk ar ticību uz

baušļu pildīšanu; un baušļu pildīšana nes grēku ^cpiedošanu; nes

26 un grēku piedošana nes ^alēnprātību un sirds pazemību; un lēnprātības un sirds pazemības dēļ nāk ^bSvētā Gara apmeklējums, šis ^cMierinātājs piepilda ar ^dcerību un pilnīgu ^emīlestību, šī mīlestība pastāv ar ^fcītīgu ^glūgšanu, līdz nāks gals, kad visi ^hsvētie dzīvos ar Dievu.

27 Lūk, mans dēls, es rakstīšu jums atkal, ja es neiziešu drīz pret lamaniem. Lūk, šis tautas jeb nefijiešu ļaužu ^alepnums ir izrādījies viņu iznīcība, ja vien tie nenožēlos grēkus.

28 Lūdzu par viņiem, mans dēls, lai grēku nožēlošana varētu nākt pie tiem. Bet lūk, es baidos, ka Gars ir pārstājis ^apūlēties ar tiem; un šajā zemes daļā viņi arī meklē gāzt visu varu un spēku, kas nāk no Dieva; un viņi ^bnoliedz Svēto Garu.

29 Un, kad tie ir noraidījuši tik lielas zināšanas, mans dēls, tiem ir drīz vien jāiet bojā, piepildot tos pravietojumus, kurus runāja pravieši, tāpat kā mūsu paša Glābēja vārdus.

30 Ardieuu, mans dēls, līdz es rakstīšu tev, vai arī atkal tevi satikšu. Āmen.

20a SRC Izpirkt, grēku izpirkšana; Pestīšanas iecere.

21a SRC Elle.
b Jēk. 6:10; Mos. 28:3; M&D 19:10–12.
c SRC Jēzus Kristus—Soģis.

22a Ap. d. 17:30; M&D 76:71–72.
b SRC Glābšana—Bērnu glābšana.
c SRC Pestīt, pestīts,

pestīšana.
23a M&D 22:2.

24a SRC Nožēlot grēkus, grēku nožēlošana.

25a SRC Kristīšana, kristīt—Sagatavošanās kristīšanai.

b Moz. 6:58–60.
c M&D 76:52.

26a SRC Lēnprātīgs, lēnprātība.

b SRC Svētais Gars.

c SRC Mierinātājs.
d SRC Cerība.

e 1. Pēt. v. 1:22;
1. Nef. 11:22–25.

f SRC Uzcītība.
g SRC Lūgšana.

h SRC Svētais.
27a M&D 38:39.

28a Morm. 5:16.
b Al. 39:6.

29 SRC Nepiedodams grēks.

Otrais Mormona vēstījums
savam dēlam Moronijam.

Ietver 9. nodaļu.

9. NODAĻA

Gan nefījieši, gan lamanieši ir samaitāti un izvirtuši. Viņi moca un nogalina cits citu. Mormons lūdz, lai labvēlība un labestība varētu palikt ar Moroniju mūžīgi. Apmēram 401–421 g. pēc Kr.

MANS mīļotais dēls, es rakstu tev atkal, lai jūs varētu zināt, ka es vēl esmu dzīvs; bet es rakstu nedaudz no tā, kas ir sāpīgi.

2 Jo lūk, man bija grūta kauja ar lamaniešiem, kurā mēs neuzvarējām, un Arheantuss krita no zobena, un arī Lurams un Emrons; jā, un mēs zaudējām lielu skaitu no mūsu izlasītajiem vīriem.

3 Un tad lūk, mans dēls, es baidos, ka lamanieši iznīcinās šo tautu; jo viņi nenožēlo grēkus un Sātans nemitīgi tos uzkuāda dusmoties citam pret citu.

4 Lūk, es nopūlos ar tiem nepārtraukti; un, kad es runāju Dieva vārdu ar ^astingrību, viņi trīc un dusmojas uz mani; un, kad es neizmantoju stingrību, viņi nocietina savas sirdis pret to; tādēļ es baidos, ka Tā Kunga Gars ir pārstājis ^bpūlēties ar viņiem.

5 Jo tik ārkārtīgi viņi dusmojas, ka man liekas, ka tiem nav bailu no nāves; un tie ir pazaudējuši

savu mīlestību viens pret otru; un tie ^aslāpst pēc asinīm un atriebības nepārtraukti.

6 Un tad, mans mīļotais dēls, neskatoties uz viņu cietsirdību, strādāsim ^acītīgi, jo, ja mēs pārtrauksim ^bcensties, mēs paši tiksīm sodīti; jo mums ir darbs, kas jāizpilda, kamēr esam šajā pīšļu mājoklī, lai mēs varētu uzvarēt visas taisnības ienaidnieku un atpūtināt savas dvēseles Dieva valstībā.

7 Un tagad es rakstu nedaudz par šo ļaužu ciešanām. Jo atbilstoši tām ziņām, ko es saņēmu no Amorona, lūk, lamaniešiem ir daudz gūstekņu, kurus tie saņēma Šerrizas tornī, un tur bija daudz vīru, sievu un bērnu.

8 Un šo sieviešu un bērnu vīrus un tēvus viņi ir nokāvuši; un viņi baro tās sievietes ar viņu vīru miesu, un tos bērnus ar viņu tēvu miesu; un nekādu ūdeni, izņemot tikai nedaudz, viņi tiem nedod.

9 Un, neskatoties uz šo lielo lamaniešu negantību, tā nepārspēj mūsu ļaužu negantību Moriantumā. Jo lūk, daudzas no lamaniešu meitām viņi ir ņēmuši par gūsteknēm; un, kad tie bija atņēmuši tām to, kas ir pats dārgākais un vērtīgākais pār visu citu, kas ir ^ašķīstība un ^btikumība —

10 un pēc tam, kad viņi bija to darījuši, viņi noslepkavoja tās visnežēlīgākajā veidā, nomocot viņu ķermeņus līdz pat nāvei; un pēc tam, kad viņi bija to darījuši, viņi aprīja to miesas kā

9 4a 2. Nef. 1:26–27;
M&D 121:41–43.
b M&D 1:33.

5a Morm. 4:11–12.
6a SRC Uzcītība.
b Jēk. 1:19; Ēn. 1:20.

SRC Pienākums.
9a SRC Šķīstība.
b SRC Tikumība.

mežonīgi zvēri, dēļ savas ciet-sirdības; un viņi to darīja kā drošsirdības apliecinājumu.

11 Ak, mans mīļotais dēls, kā gan var šādi ļaudis, kam nav nekādas cilvēcības —

12 (un tikai daži gadi ir pagājuši, un viņi bija cilvēcīgi un pievilcīgi ļaudis),

13 bet, ak, mans dēls, kā gan var šādi ļaudis, kas priecājas par tik lielām negantībām —

14 kā gan mēs varam gaidīt, ka Dievs "atraus Savu roku tiesā pret mums?

15 Lūk, mana sirds kliež: Ak vai šai tautai! Nāc ar tiesu, ak Dievs, un noslēp viņu grēkus un bezdievības, un negantības no Sava vaiga!

16 Un vēl, mans dēls, tur ir daudzas "atraitneš un viņu meitas, kas palika Šerrizā; un to pārtikas daļu, ko neaiznesa lamanieši, lūk, ir aiznesis Zenefija karapulks, un atstājis tās klejot, kur vien tās var, pēc pārtikas; un daudzas vecas sievietes ir paģibušas pa ceļam un nomirušas.

17 Un tas karapulks, kas ir ar mani, ir vājš; un lamaniešu karapulki ir starp Šerrizu un mani; un, cik daudzi ir bēguši pie "Ārona karapulka, tik ir krituši par upuriem viņu drausmīgajai nežēlībai.

18 Ak, manas tautas izvirtība! Tie ir bez kārtības un bez žēlastības. Lūk, es esmu tikai cilvēks un man ir tikai cilvēka spēks, un

es nevaru ilgāk piespiest pildīt manas pavēles.

19 Un viņi ir kļuvuši stipri savās aplamībās; un viņi ir vienlīdz nežēlīgi, nesaudzējami nevienu, nedz vecu, nedz jaunu, un viņi priecājas par visu, izņemot tikai to, kas labs; un mūsu sieviešu un mūsu bērnu ciešanas uz visas šīs zemes virsas pārspēj visu; jā, mēle nevar izteikt, nedz to var uzrakstīt.

20 Un tagad, mans dēls, es nekavēšos vairs ilgāk pie šīs briesmīgās ainas. Lūk, tu zini šo ļaužu bezdievību; tu zini, ka tie ir bez sirdsapziņas un nejutīgi, un viņu ļaundarības "pārspēj pat lamaniešu ļaundarības.

21 Lūk, mans dēls, es nevaru runāt Dieva priekšā par labu tiem, lai Viņš mani nesatriektu.

22 Bet lūk, mans dēls, es runāju Dieva priekšā par labu tev, un es paļaujos Kristū, ka tu tiks izglābts; un es lūdzu Dievu, lai Viņš "saudzētu tavu dzīvību, lai liecinātu par šo ļaužu atgriešanos pie Viņa, vai arī par to pilnīgu iznīcināšanu, jo es zinu, ka tiem ir jāiet bojā, ja vien tie ^bneņoželos grēkus un neatgriezīsies pie Viņa.

23 Un, ja viņi aizies bojā, tas būs līdzīgi kā ar Jarediešiem, dēļ viņu siržu ietiepības, ^ameklējot pēc asinīm un ^batriebības.

24 Un, ja būs tā, ka tie aizies bojā, mēs zinām, ka daudzi no mūsu brāļiem ir "pārbēguši pie lamaniešiem, un daudz vairāk

14a Al. 10:23.
16a SRC Atraitne.
17a Morm. 2:9.
20a Hel. 6:34–35.

22a Morm. 8:3.
b Mal. 3:7;
Hel. 13:11;
3. Nef. 10:6; 24:7.

23a Morm. 4:11–12.
b Et. 15:15–31.
24a Al. 45:14.

vēl arī pārbēgs pie tiem; tādēļ uzraksti kaut ko nedaudz, ja tu tiksi pasaudzēts un es iešu bojā un neredzēšu tevi; bet es ceru, ka es varēšu tevi drīz ieraudzīt; jo man ir svētie pieraksti, kas man ir ^bjānodod tev.

25 Mans dēls, esi ticīgs Kristū; un lai tas, ko es esmu rakstījis, tevi neapbēdina, nomācot tevi līdz nāvei, bet lai Kristus tevi paceļ augšup, un lai Viņa ^aciešanas un nāve, un Viņa miesas parādīšana mūsu tēviem, un Viņa žēlastība un iecietība, un cerība uz Viņa godību un ^bmūžīgo dzīvību, paliek mūžīgi tavā ^cprātā.

26 Un lai Dieva Tēva, kura troņis ir augstu debesīs, un mūsu Kunga Jēzus Kristus, kurš sēž pie Viņa varas ^alabās rokas, līdz visas lietas taps pakļautas Viņam, labvēlība ir un paliek ar tevi mūžīgi. Amen.

10. NODAĻA

Liecība par Mormona Grāmatu nāk ar Svētā Gara spēku. Gara dāvanas tiek dotas uzticīgajiem. Garīgās dāvanas vienmēr pavada ticību. Moronija vārdi runā no pīšļiem. Nāciet pie Kristus, topiet pilnveido-

ti Viņā un svētījiet savas dvēseles. Apmēram 421 g. pēc Kr.

TAGAD es, Moronijs, rakstu nedaudz to, kas man šķiet labs; un es rakstu saviem brāļiem ^alamaniešiem; un es gribu, lai viņi zinātu, ka vairāk nekā četri simti un divdesmit gadu bija pagājuši, kopš tika dota zīme par Kristus atnākšanu.

2 Un es ^aaizzīmogoju šos pierakstus pēc tam, kad es esmu runājis dažus vārdus jūsu pārliecināšanai.

3 Lūk, es gribētu jūs pārliecināt, lai tad, kad jūs lasīsit šos pierakstus, ja tā būs gudrība Dievā, ka jūs tos lasīsit, jūs atcerētos, cik žēlīgs Tas Kungs ir bijis pret cilvēku bērniem kopš Ādama radīšanas un līdz pat tam laikam, kad jūs saņemsit šos pierakstus un ^apārdomāsit tos savās ^bsirdīs.

4 Un, kad jūs saņemsit šos pierakstus, es gribētu pārliecināt jūs, lai jūs ^avaicātu Dievam, Mūžīgajam Tēvam, Kristus Vārdā, vai šie pieraksti ^bir patiesi; un, ja jūs vaicāsit ^csirsnīgi, ar ^apatiesu nolūku, būdami ar ^eticību Kristū, Viņš ^fpasludinās jums ^gpatiesību par tiem ar Svētā Gara spēku.

24b Morm. 6:6.

25a SRC Izpirkt, grēku izpiršana.

b SRC Mūžīgā dzīve.

c SRC Prāts.

26a Lūk. 22:69;

Ap. d. 7:55–56;

Mos. 5:9;

Al. 28:12.

10 1a M&D 10:48.

2a Morm. 8:4, 13–14.

SRC Svētie Raksti—Svētie Raksti, par kuru parādīšanos ir pravietots.

3a 5. Moz. 11:18–19.

SRC Pārdomāt.

b 5. Moz. 6:6–7.

4a SRC Lūgšana.

b 1. Nef. 13:39; 14:30;

Mos. 1:6;

Et. 4:10–11; 5:3.

c SRC Godīgs, godīgums.

d Jēk. v. 1:5–7;

Moron. 7:9.

e SRC Ticība, ticēt.

f SRC Atklāsme.

g SRC Patiesība.

5 Un ar Svētā Gara spēku jūs varēsīt "zināt^b patiesību par visu.

6 Un viss, kas ir labs, ir taisnīgs un paties; tādējādi nekas, kas ir labs, nenoliedz Kristu, bet atzīst, ka Viņš ir.

7 Un jūs varat zināt, ka Viņš ir, ar Svētā Gara spēku; tādēļ es gribētu pārliecināt jūs, lai jūs nenoliegtu Dieva spēku; jo Viņš darbojas ar spēku, "atbilstoši cilvēku bērnu ticībai, tāpat šodien un rīt, un mūžīgi.

8 Un vēl, es saku jums, mani brāļi, lai jūs nenoliegtu "Dieva dāvanas, jo to ir daudz; un tās nāk no tā paša Dieva. Un ir^b dažādi ceļi, kā šīs dāvanas tiek dotas; bet tas ir tas pats Dievs, kas darbojas visur un visā; un tās tiek dotas cilvēkiem ar Dieva Gara izpausmi, lai nestu tiem labumu.

9 Jo lūk, "vienam tiek dots ar Dieva Garu, lai viņš varētu^b mācīt gudrības vārdu;

10 un citam, lai viņš varētu mācīt atziņas vārdu ar to pašu Garu;

11 un citam ļoti liela "ticība; un citam^b dziedināšanas dāvanas ar to pašu Garu;

12 un vēl citam, lai viņš varētu veikt varenus "brīnumus;

13 un vēl citam, lai viņš varētu pravietot par visu;

14 un vēl citam redzēt eņģeļus un garus, kas kalpo;

15 un vēl citam runāt visādās mēlēs;

16 un vēl citam valodu un dažādu "mēļu tulkošana.

17 Un visas šīs dāvanas nāk ar Kristus Garu; un tās nāk pie katra cilvēka atsevišķi, atbilstoši Viņa gribai.

18 Un es gribētu pārliecināt jūs, mani mīļotie brāļi, lai jūs atcerētos, ka "katra laba dāvana nāk no Kristus.

19 Un es gribētu jūs pārliecināt, mani mīļotie brāļi, lai jūs atcerētos, ka Viņš ir "tas pats vakar, šodien un mūžīgi, un ka visas šīs dāvanas, par kurām es esmu runājis un kuras ir garīgas, nekad nebeigsies, patiesi tik ilgi, kamēr vien pasaule pastāvēs, ja nu vienīgi tikai cilvēku bērnu^b neticības dēļ.

20 Tādēļ ir jābūt "ticībai; un, ja ir jābūt ticībai, tad ir jābūt arī cerībai; un, ja ir jābūt cerībai, ir jābūt arī žēlsirdībai.

21 Un, ja vien jums nav "žēlsirdības, jūs nekādi nevarat tapt izglābti Dieva valstībā; jūs arī nevarat tapt izglābti Dieva valstībā, ja jums nav ticības, nedz arī, ja jums nav cerības.

22 Un, ja jums nav cerības, jums ir jābūt izmisumā; un izmisums nāk nekrietnības dēļ.

23 Un Kristus patiesi teica mūsu tēviem: "Ja jums ir ticība,

5a M&D 35:19.
src Saprāšanas
dāvana; Liecība.

b Jāņa 8:32.

7a 1. Nef. 10:17–19.

8a SRC Garīgās dāvanas.

b M&D 46:15.

9a 1. kor. 12:8–11;

M&D 46:8–29.

b M&D 88:77–79, 118.

11a SRC Ticība, ticēt.

b SRC Dziedināt,
dziedināšana.

12a SRC Brīnums.

16a SRC Valodu dāvana.

18a Jēk. v. 1:17.

19a Ebr. 13:8.

b Moron. 7:37.

20a Et. 12:3–37.

21a 1. kor. 13:1–13;

Moron. 7:1, 42–48.

src Žēlsirdība.

23a Moron. 7:33.

jūs varat darīt visu, kas ir node-rīgs Man.

24 Un tagad es runāju uz visiem zemes galiem — ja pie-nāks diena, kad Dieva spēks un dāvanas beigsies jūsu starpā, tad tas būs ^aneticības ^bdēļ.

25 Un ak vai būs cilvēku bēr-niem, ja tas tā notiks; jo tur nebūs ^aneviens, kas dara labu starp jums, neviens paša. Jo, ja tur būs kaut viens jūsu starpā, kas dara labu, viņš darīs to ar Dieva spēku un dāvanām.

26 Un ak vai tiem, kas atmetis šīs lietas un nomirs, jo tie ^ano-mirs savos ^bgrēkos un tie nevar tapt izglābti Dieva valstībā; un es runāju to saskaņā ar Kristus vārdiem; un es nemeloju.

27 Un es saku jums, lai jūs atcerētos šīs lietas; jo laiks ātri nāk, kad jūs zināsiet, ka es neme-loju, jo jūs redzēsiet Mani Dieva tiesā; un Dievs Tas Kungs sacīs uz jums: Vai Es nepaziņoju jums Savus ^avārdus, ko rakstīja šis vīrs, kā kāds, kas ^bbrēc no miru-šajiem, jā, patiesi kā kāds, kas runā no ^cpišļiem?

28 Es paziņoju šīs lietas, lai piepildītu pravietojumus. Un lūk, tie turpinās nākt no Mūžīgā Dieva mutes; un Viņa vārds ^aizskanēs no paaudzes paaudzē.

29 Un Dievs jums parādīs,

ka tas, ko es esmu rakstījis, ir patiess.

30 Un vēl es gribētu jūs pārlie-cināt, lai jūs ^anāktu pie Kristus un turētos pie katras labas dā-vanas, un ^bnepieskartos nedz ļaunai dāvanai, nedz nešķīstai lietai.

31 Un ^amosties, un celies no pišļiem, ak Jeruzāleme; jā, un tērpies savās skaistajās drānās, ak ^bCiānas meita; un ^cnostiprini savus ^dstabus un paplašini savas robežas mūžīgi, lai tu ^evairs ne-varētu tikt sajaukta, lai Mūžīgā Tēva derības, kuras Viņš ir slēdzis ar tevi, ak Israēla nams, varētu tikt piepildītas.

32 Jā, ^anāciet pie Kristus un topiet ^bpilnveidoti Viņā, un no-raidiet jebkādu bezdievību; un, ja jūs noraidīsiet jebkādu bezdievību un ^cmīlēsiet Dievu ar visu savu spēku, prātu un sirdi, tad Viņa labvēlība ir pietiekama jums, lai ar Viņa labvēlību jūs varētu būt pilnīgi Kristū; un, ja ar ^dDieva labvēlī-bu jūs esat pilnīgi Kristū, jūs nekādi nevarat noraidīt Dieva spēku.

33 Un vēl, ja jūs ar Dieva labvēlību esat pilnīgi Kristū un nenoraidāt Viņa spēku, tad jūs esat ^asvētīti Kristū ar Dieva labvēlību, caur ^bKristus asins

24a SRC Neticība.

b Moron. 7:37.

25a DŽST, Psm. 14:1–7;
Rom. 3:10–12.

26a Ec. 18:26–27;
1. Nef. 15:32–33;
Mos. 15:26.

b Jāņa 8:21.

27a 2. Nef. 33:10–11.
b 2. Nef. 3:19–20;
27:13; 33:13;

Morm. 9:30.

c Jes. 29:4.

28a 2. Nef. 29:2.

30a 1. Nef. 6:4;

Morm. 9:27; Et. 5:5.

b Al. 5:57.

31a Jes. 52:1–2.

b SRC Ciāna.

c Jes. 54:2.

d SRC Stabs.

e Et. 13:8.

32a Mat. 11:28;

2. Nef. 26:33; Jēk. 1:7;
Omn. 1:26.

b Mat. 5:48;

3. Nef. 12:48.

SRC Pilnīgs.

c M&D 4:2; 59:5–6.

d 2. Nef. 25:23.

33a SRC Iesvētīšana.

b SRC Izpirkt, grēku
izpirkšana.

izliešanu, kas ir Tēva derībā, lai
^cpiedotu jūsu grēkus, tad jūs
 kļūstat ^dsvēti, neaptraipīti.

34 Un tagad es saku visiem
 ardievu! Es drīz došos ^aatpūsties
 Dieva ^bparadīzē, līdz mans ^cgars

un ķermenis atkal ^dsavienosies
 un es līksmojot tikšu nests pa
^egaisu, lai sastaptu jūs Diženā
 Jehovas, gan dzīvo, gan mirušo
 Mūžīgā ^gSoģa, ^hiepriecinošās
 tiesas priekšā. Āmen.

33c SRC Grēku piedošana.

d SRC Svētums.

34a SRC Atpūta.

b SRC Paradīze.

c SRC Gars.

d SRC Augšāmcelšanās.

e 1. tes. 4:17.

f SRC Jehova.

g SRC Jēzus Kristus—

Soģis.

h Jēk. 6:13.

BEIGAS